

॥ अथ श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वप्रारंभः॥

Sa8km
G.N.B.

3009

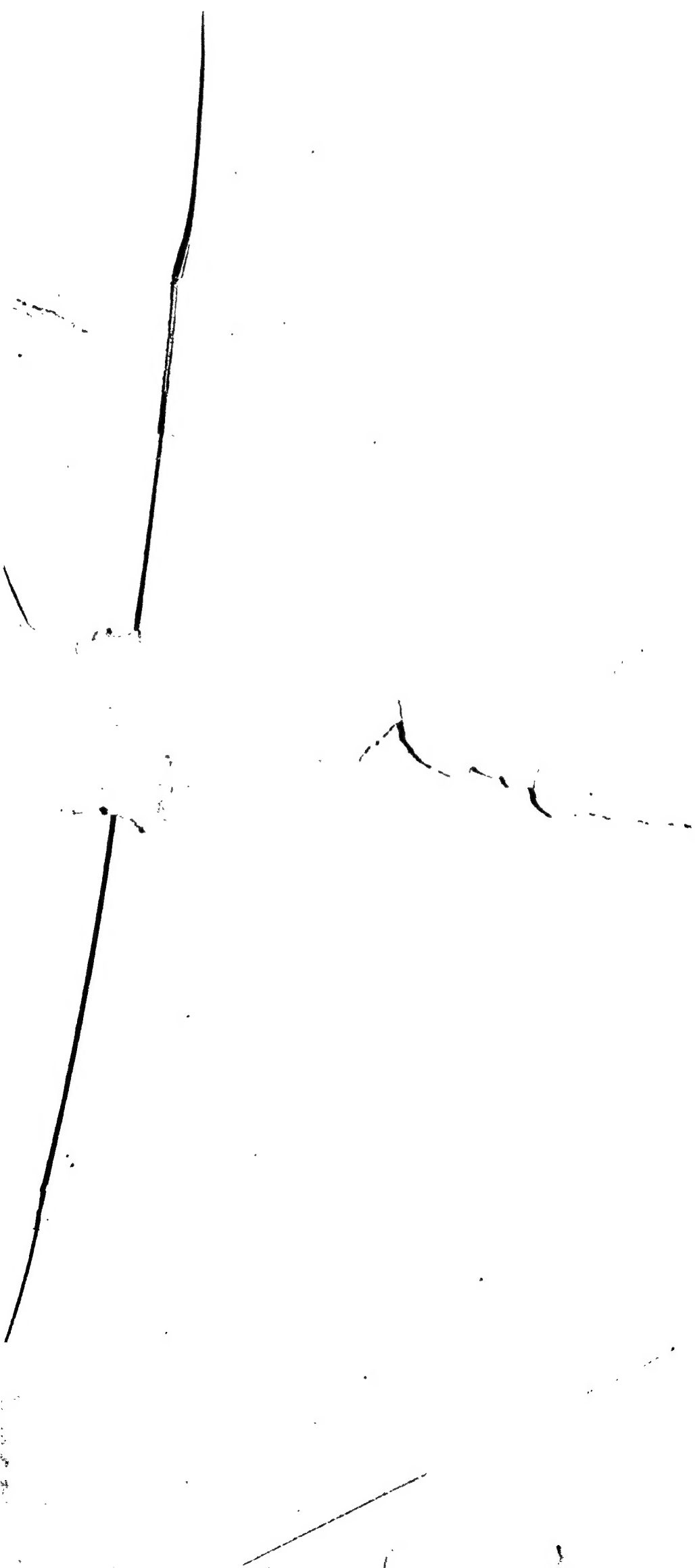

P.N.
4720

472

CENTRAL LIBRARY BIOLOGICAL
LIBRARY DELHI
Acc. No. ~~8447~~ 9044...
Date. 23-7-57
Call No. 528K
G.N.B

पःसूक्ष्मोनिर्विकल्पककृतः । तथाऽपितत्साक्षात्काराभावात्कृतंगोप्रवधारण्यपापंभातपर्येवतस्मात्कर्तृत्वादिदोषमपनेर्नुमिदिध्यासनाधिकारसिद्धयर्थेऽतःशुद्धिकरान्धमामिब्रूहि यैर्विनापूर्वोक्तैः
हृदयेनावतिष्ठतइत्यभिप्रायः १ अस्मिन्निति । यद्विअचित्तमेवजायतेतत्कालादिकृतमितिमत्त्वानधीमताशोकायमवति । यत्तुबुद्धिपूर्वपापंकृतं तत्कथंमादशान्नास्तिकान्शाब्दिकनिर्णय-
मेवतपेत् । अपरोक्षस्यकर्तृत्वादिप्रत्ययस्यपरोक्षेणाकर्तृत्वादिज्ञानेननिवर्तयितुमशक्यत्वादितिभावः २ एतदेवशोककारणंविबुधोति शरेति स्वामितिशेषः ३ सीदेसीदामि ४ माकृते
यमिमितं प्रत्यभिप्रायःअभिप्राजाप्रतिकूलैरस्मदीयैरर्जुनशिशुभिक्षिमप्रतिभिः ५ । ६ वयंहीति । हिंसायै कालहंश्वरः मण्डुःक्रोधः कामतिमूर्ध्वलोकंमाप्स्यामोकामपीत्यर्थः ७ अथशोकस्तथापि
तत्कालस्यमपिकोकोनष्टोनतुपरेषामित्याह इदंस्वित्यादिना ८ । ९ । १० । ११ अमविष्महंश्वरश्चेत्स्वा १२ । १३ अन्यस्मिन्निति जन्मातरेऽभियेनकिस्विषाद्रागादिदोषान्मुष्येनवा-
दयि । अतस्तत्कालस्यतान्नामस्यानेकमन्मज्जायत्वादिभिनातः १४

यदुक्तं स्वकृते कामाप्तिरिति तत्राह परेति परतंत्रं कालादृष्टेः शरीरानामात्मानं त्वं कथं कर्मणां हि तु पुण्यपापयोः कारणमनुपश्यसि । न कथंचिदात्मनः कर्तृत्वं संभवतीति भावः । कुतस्तर्ह्यहं करोमीत्यनुभवइत्याशंक्याह सूक्ष्मं हीति आत्मनः कर्तृत्ववदकर्तृत्वं मानसप्रत्यक्षां किं त्वर्तोद्विष्य । मनस्तु चक्षुरादिव बुद्धं सदन्यथा संतमात्मानमन्यया प्रतिपद्यतइति भावः १५ कर्मप्रयोजकं देहिं त्रिधा दिसंघातः प्रयोज्यस्तयोश्च बीजां कुरवदन्योन्यं जनयन् कर्तुं । परिशेषात् आत्मनोऽकर्तृत्वं सिद्धं च तीत्यस्मिन्नर्थे आख्यायिका माह अत्रापीति १६ । १७ । १८ । १९ हेतुमेवाह अत्राविति २० गुणपापभारेण नरके मज्जनयोग्यं प्राप्तव्यं लोकं २१ पुवंते दुःखार्थं वतंरंति मज्जंति च तत्रैव २२ इत्येति करणत्वं कार्यः भुक्तेः हितुः सो ननु पीत्वेति वत्तं न हत्वा एतस्य हनने नायं मे पुत्रो नामृतः स्यात्किंतु मृतः समृत एव । अस्मिन्नजीविते तव कोयमत्ययो नाशः स्यान्न कोऽपीत्यर्थः उत्सर्गे प्राणोत्सर्गे मृत्योर्लोकं नरकं २३ सर्वाति युक्ताः सर्वेषां पीडया पीडिताः स्वस्थस्यैव न पुदुःखितस्य २४

॥ भीष्म उवाच ॥ परतंत्रं कथं हेतुमात्मानमनुपश्यसि ॥ कर्मणां हि महाभाग सूक्ष्मं हेतुदत्तं त्रिदिवम् १५ अत्राप्युदाहरंतीमिति हासं पुरातनम् ॥ संवादं मृत्युगौ तम्योः काललुब्धकपन्नगैः १६ गौतमीनामकौ ते यस्थविराजमसंयुता ॥ सर्पेण दष्टं स्वं पुत्रमपश्यद्गतचेतनम् १७ अथ तं स्नायुपाशेन बद्धा सर्पममर्षितः ॥ लुब्धकोऽर्जुन कोनाम गौतम्याः समुपानयत् १८ स चाब्रवीदयं ते स पुत्रहापन्नगाधमः ॥ ब्रूहि क्षिप्रं महाभागे वध्यतां किं हेतुना १९ अग्रौ प्रक्षिप्यतामेषाच्छिद्यतां खंडशोऽपि वा ॥ न ह्ययं बालहापापश्चिरं जीवितुमर्हति २० ॥ गौतम्युवाच ॥ विष्टुर्जनमशुद्धिस्त्वमवध्योऽर्जुन कत्वया ॥ को ह्यात्मानं गुहं कुर्यात्प्राप्तव्यमविचितयम् २१ पुवंते धर्मलघवो लोकेऽभसि यथा मृगाः ॥ मज्जंति पापगुरवः शस्त्रं स्वन्नमिवोदके २२ इत्याचैनं नामृतः स्यादयं मे जीवित्यस्मिन्कोऽप्ययः स्यादयं ते ॥ अस्योत्सर्गे प्राणयुक्तस्य जंतोर्भृत्योर्लोकं कोनु गच्छेद नंतम् २३ ॥ लुब्धक उवाच ॥ जानाम्यहं देवि गुणा गुणज्ञे सर्वाति युक्ता गुरवो भवंति ॥ स्वस्थस्यैते तूपदे शामवतितस्मात्क्षुद्रं सर्पमेनं हनिष्ये २४ शमार्थिनः कालगतिं वदंति सद्यः शुचं त्वर्थं विदस्त्यजंति ॥ श्रेयः क्षयं शोचति नित्यमो हातस्माच्छुचं मुंचते भुजंगे २५ ॥ गौतम्युवाच ॥ आर्तिर्नैवं विद्यतेऽस्मद्विधानां धर्मात्मानः सर्वदा सज्जना हि ॥ नित्यायस्तो बालकोऽप्यस्य तस्मादीशेनाहं पन्नगस्य प्रमाथे २६ न ब्राह्मणानां कोपोऽस्ति कुतः कोपाच्च यातनाम् ॥ मार्दवात्क्षम्यतां साधो मुच्यतामेष पन्नगः २७ ॥ लुब्धक उवाच ॥ हत्वा लाभः श्रेय एवाव्ययः स्याल्लभ्यो लाभः स्याद्विलिभ्यः प्रशस्तः ॥ कालालाभो यस्तु सत्यो भवेत् श्रेयो लाभः कुत्सितेऽस्मिन्न ते स्यात् २८

शमेति शमयुक्ताः कालेनैवार्थनाशित इति मत्वा शोकं त्यजंति । अर्थविदः प्रतीकारज्ञाः शत्रुं हत्वेव सख्यः शोकं त्यजंतीत्यर्थः । अन्यस्तु श्रेयः क्षयं तु खनाशनित्यं मोहाच्छोचति २९ आर्तिः पुत्रशोकजा पीडा नित्यायस्तो नित्यमृतः नर्दनेन समर्थाऽस्मि २९ यातनां पीडा परस्य ते कुतः कुर्येन कुतश्चिदित्यर्थः मार्दवात् मार्दवमवलंब्य २७ श्रेयः परलोकहितं तदेवाऽव्ययो लाभः सच शत्रुं हत्वेवल्लभ्य इत्यध्याहृत्य योज्यं । यथा यजमानः पशुं निघ्नन् पशुमात्मानं च स्वर्गं नयत्येव गुरवः परस्वं चेत्यर्थः ततश्च लाभो लाभार्हः पुमाश्च बलिभ्यः सर्वेभ्यः प्रशस्तः श्रेष्ठश्च स्यात् । शत्रुवचा लोकाप्रयेऽपि मान्यो भवतीत्यर्थः । यस्तस्मिन्सर्पे कुत्सिते बद्धपकारिणि हतव्ये कालालाभोऽस्य मरणादिदृष्टिद्विः सत्पुत्रस्य सत्त्वतः श्रेयो लाभः सच ते तु वै न हं नमनिच्छंत्यान स्यात्तस्माद्वंतं न हं नमिति स्यात् २८

मृदानि गृह्य कामाप्तिरिति तत्राह नमुक्तादृष्टव्या नोऽस्माकमशत्रौ भुजंगे कस्मात्तर्ह्यहं नर्दने जपितुमर्हम् । भीष्मार्थं श्रेयाः कुर्यामेवेत्यर्थः २९ स्यजंति नाशयंति ३० मे पुत्रको जीवितं न संप्राप्स्यते गुणपुण्यं जीवं जीवंतम् ३१ शूलियज्ञं हत्वेति संबधः ३२ । ३२ संस्तभ्यैर्यमालंब्य ३३ अत्र पुदुःखं प्रेरितवान् ३४ किलिबषं चेदस्ति तर्हि प्रयोक्तुं तेन प्रयोज्यममशरस्यैवेत्यर्थः ३५ यदीति प्रयो जकवत्प्रयोज्योऽपि वधकारणत्वाद्ध्ययैवेत्यर्थः ३७ मृदिति यद्यपि दंडादिव स्वमन्यवशास्तथाऽपि चेतनत्वात् किलिबषीत्यवश्यं वध्योऽसीत्यर्थः ३८ । ३९ सर्वइति चेतनत्वेऽपि गजादिवत्परमे र्यत्वेनावशत्वाद् दंडादितुल्यत्वमेवमेत्यर्थः ४० अथवेति हेऽप्यायुवाद्योऽपि अथमर्थः । आयुधं ह्ययस्कांतवत्प्रहर्तारं प्रयोजयति तेनायुधकर्ताऽपि प्रयोजकस्तस्य चायं कारयिता प्रहर्तुं कामः प्रयो ॥ गौतम्युवाच ॥ कानु प्राप्तिर्गृह्यशत्रुं न हत्यका कामाप्तिः प्राप्य शत्रुं न मुक्त्वा ॥ कस्मात्सौम्याऽहं न क्षमेनो भुजंगे मोक्षार्थं वा कस्य हेतोर्न कुर्या २९ ॥ लुब्धक उवाच ॥ अस्मादेकाद्वहोरक्षितव्यनैको बहुभ्यो गौतमिरक्षितव्यः ॥ कृतागसंधर्मविदस्त्यजंति सरसि पपापमिमं जाह्नवम् ३० ॥ गौतम्युवाच ॥ नास्मिन्नहते पन्नगे पुत्रको मे संप्राप्स्यते लुब्धकजीवितं वै ॥ गुणंचान्यं नास्य वधे प्रपश्येतस्मात्सर्पलुब्धकमुंच जीवम् ३१ ॥ लुब्धक उवाच ॥ वृत्रं हत्वा देवराट् श्रेष्ठभागैव यज्ञं हत्वा भागमवापचैव ॥ शूली देवो देववृत्तं च रत्वं सिंप्रसर्पं जहि माभूते विशंका ३२ ॥ भीष्म उवाच ॥ असकृत्प्रोच्यमानाऽपि गौतमी भुजंगं प्रति ॥ लुब्धकेन महा भागापापेनैवाकरोन्मतिम् ३३ ईषदुच्छ्रसमानस्तु कच्छ्रात्संस्तभ्य पन्नगः ॥ उत्सर्ज गिरं मंदां मानुषीं पाशपीडितः ३४ ॥ सर्प उवाच ॥ को न्वर्जुन कदोषोऽत्र विद्यते मम बालिश ॥ अस्वतंत्रं हि मां मृत्युर्विवश्यं ददु चूदत् ३५ तस्यायं वचनादृष्टेन कोपेन न काम्यया ॥ तस्य तत्किलिबषं लुब्धविद्यते यदि किलिबषम् ३६ ॥ लुब्धक उवाच ॥ यद्यन्यवशगेने दं कृतं ते पन्नगा शुभम् ॥ कारणं वै त्वमध्यत्र तस्मात्त्वमपि किलिबषी ३७ मृत्पात्रस्य क्रियायां हि दंडचक्रादयो यथा ॥ कारणत्वे प्रकल्प्यं ते तथा त्वमपि पन्नग ३८ किलिबषी चापि मे वध्यः किलिबषी चापि पन्नग ॥ आत्मानं कारणं ह्यत्र त्वमाख्यासि भुजंगम् ३९ सर्प उवाच ॥ सर्व ए ते ह्यस्ववशादं दंडचक्रादयो यथा ॥ तथाऽहमपि तस्मान्मे नैष दोषो मत्तस्तव ४० अथ वाम तमे तत्तेऽप्यन्योऽन्यप्रयोजकाः ॥ कार्यकारणसंदेहो भवत्यन्योन्यचो दनात् ४१ एवं सति न दोषो मे नास्मि वध्यो न किलिबषी ॥ किलिबषं समवाये स्यान्मन्यसे यदि किलिबषम् ४२ ॥ लुब्धक उवाच ॥ कारणं यदि न स्याद्वैनं कर्ता स्यात्स्वमप्युत ॥ विनाशकारणं च तस्माद्ध्योऽसि मे मतः ४३ असत्यपि कृते कार्ये नेह पन्नगालिप्यते ॥ तस्मान्नात्रैव हेतुः स्याद्ध्यः किं बहु मन्यसे ४४ ॥ सर्प उवाच ॥ कार्याभावे क्रियान स्यात्सत्यसत्यपि कारणे ॥ तस्मात्समेऽस्मिन्हेतौ मिवाच्यो हेतुर्विशेषतः ४५

जक इत्यन्योऽन्यप्रयोज्यत्वात् न कस्यचिद्वत्त्वमित्यर्थः ४१ फलितमाह एवमिति । चेतनत्वाद्ध्यत्वममचेन्मन्यसे तर्ह्येकास्मिन्वधकार्ये साक्षात्परंपरया बहूनां प्रयोजकत्वमस्तीति सर्वेषु यथा विभागं किलिबषं न मध्येवेत्यर्थः समवाये समुदाये ४२ कर्ता प्रस्तुतक्रियायां त्वमेव वध्योऽसीत्यर्थः ४३ असतीति यतः कृतेऽप्यसति दुष्टे कार्ये दोषे हेतुः कर्तानालिप्यते तत्र मते । तस्माच्चोरादिरत्रैव राज्ञां वध्यः प्रायश्चित्तीचन स्यात् । तथा च शास्त्रानर्थक्यं प्रेत्य स्वादंति तेषां नित्यादेरप्रामाण्यं च स्यादिति भावः ४४ कार्येति कारणे कर्तारसि तदुत्तरोद्यमनादिकार्येण छिदिक्रिया जायते असत्यपि कर्तारितरुशस्त्रांतनिघर्षेण कार्येण तज्जेनाग्निना वनादाहक्रिया जायते । तस्माच्छास्त्रायाहवममपि कर्तृत्वमप्रयोजकत्वात् न दोषहेतुः विशेषाभावादित्यर्थः ४५

यदीति कारणत्वेनप्रयोज्यकर्तृत्वेनतत्त्वमतोऽहंतिहासावावापुरिवममापिप्रयोमेवर्तनेऽप्योऽस्तिकर्तापुनर्वर्तुमाशनेकिलिषीभवेत् । वस्तुतस्तुवायोऽरिवतस्यापिनकिलिषित्वमितिभावः ४६
वध्यइति धीपूर्वकारीहिंस्रस्वभावस्त्वंकुतर्कैर्हसाधर्म्यमात्मनोब्रुवाणोदुर्बुद्धिस्त्वाध्योऽसीत्यर्थः ४७ एवमृत्विगाविवदन्यमेयत्वाद्वाहंकिलिषीकिंतुममप्रयोजकएव शास्त्रफलंप्रयोक्तरीतिन्या
यादितिसर्पउवाच यथेति ४८ यथास्तेनंगजोहंतिगजंमहामात्रःप्रेरयतिमहामात्रंमनुःप्रयुक्तेमनुंमस्तेनापराधइतिस्तेनःस्वापराधेनैवहन्यतेनतत्रराजमहामात्रगजानांदोषगंधोऽस्ति । ए
वंभीष्मादीन्निघ्नतोऽपितवगजस्येवदोषोऽस्तीतिशेषग्रंथतात्पर्यं मृत्युःप्राणानामपहर्त्रादेवता ४९ कालेनेश्वरेण ५० । ५१ कालात्मकाःकालस्येवाऽऽत्मास्वभावोयेषांतेकालानुसारिण

यद्यहंकारणत्वेनमतोलुब्धकतत्त्वतः ॥ अन्यःप्रयोगेस्यादत्रकिलिषीजंतुनाशने ४६ ॥ लुब्धकउवाच ॥ वध्यस्त्वंममदुर्बुद्धेर्बालघातीनृशंसकृत् ॥ भाषसे
किंबहुपुनर्वध्यःसन्पन्नगाधम ४७ ॥ सर्पउवाच ॥ यथाहवीं षिजुह्वानामखेवेलुब्धकर्त्विजः ॥ नफलंप्राप्नुवत्यत्रफलयोगेतथाह्यहम् ४८ ॥ भीष्मउवाच ॥
तथाब्रुवतितस्मिस्तुपन्नगमृत्युचोदिते ॥ आजगामततोमृत्युःपन्नगंचाब्रवीदिदम् ४९ ॥ मृत्युरुवाच ॥ प्रचोदितोऽहंकालेनपन्नगत्वामचूचुदं ॥ विनाशहे
तुर्नास्यत्वमहंनप्राणिनःशिशोः ५० यथावायुर्जलधरान्विकर्षितततस्ततः ॥ तद्वज्जलदवत्सर्पकालस्याहंवशानुगः ५१ सात्त्विकाराजसाश्चेतामसायेचकेचन
भावाःकालात्मकाःसर्वेप्रवर्ततेहजंतुषु ५२ जंगमाःस्थावराश्चैवदिविवायदिवाभुवि ॥ सर्वेकालात्मकाःसर्पकालात्मकमिदंजगत् ५३ प्रवृत्तयश्चलोकेऽस्मिस्तथैव
चनिवृत्तयः ॥ तासांविहृतयोयाश्चसर्वेकालात्मकंस्मृतम् ५४ आदित्यश्चंद्रमाविष्णुरापोवायुःशतक्रतुः ॥ अग्निःखंपृथिवीमित्रःपर्जन्योवसवोऽदितिः ५५
सरितःसागराश्चैवभावाभावौचपन्नग ॥ सर्वेकालेनमृज्यंतोहियंतेचपुनःपुनः ५६ एवंज्ञात्वाकथंमांत्वंसदोषंसर्पमन्यसे ॥ अथचैवंगतेदोषेमयित्वमपिदोषवान्
५७ ॥ सर्पउवाच ॥ निर्दोषंदोषवतंत्वानत्वांमृत्योब्रवीम्यहम् ॥ त्वयाऽहंचोदितइतिब्रवीम्येतावदेवतु ५८ यदिकालेतुदोषोऽस्तियदितत्रापिनेष्यते ॥ दो
षोनैवपरीक्ष्योमेनह्यत्राधिकृतावयम् ५९ निर्मोक्षस्त्वस्यदोषस्यमयाकार्योयथातथा ॥ मृत्योरपिनदोषःस्यादितिमेऽप्रप्रयोजनम् ६० ॥ भीष्मउवाच ॥ स
र्पोथाऽर्जुनकंप्राहश्रुतंतेमृत्युभाषितम् ॥ नानागसंमांपाशेनसंतापयितुमर्हसि ६१ ॥ लुब्धकउवाच ॥ मृत्योःश्रुतमेवचनंतवचैवभुजंगम् ॥ नैवतावददोषत्वंभ
वतित्वयिपन्नग ६२ मृत्युस्त्वंचैवहेतुर्हिवालस्यास्याविनाशने ॥ उभयंकारणंमन्येनकारणमकारणम् ६३ धिङ्मृत्युंचदुरात्मानंकूरंदुःखकरंसताम् ॥ त्वांचै
वाहंवधिष्यामिपार्पपापस्यकारणम् ६४ ॥ मृत्युरुवाच ॥ विवशौकालवशगावावांनिर्दिष्टकारिणौ ॥ नावांदोषेणगंतव्यौयदिसम्यक्प्रपश्यसि ६५

इत्यर्थः ५१ । ५३ । ५४ । ५५ भावामावौदेश्वर्योनेश्वर्ये ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ आर्विज्यमित्यौडुलोमिरितिन्यायेनाऽऽत्मानेनचजमानायचयंका
मंकाममतेतमागायतीतिश्रुतेश्चात्मवद्विजोऽपिफलांशमात्ममतोमृत्युसर्पोवध्यकारणंसंतोभकारणंभवतइत्याह मृत्युरिति ६३ । ६४ आवांदोषेणद्वेषादिनायुक्तौत्वयानमंतव्यौकिंतुविव
शावतःप्रतोरप्यावशोर्जमहामात्रयोरिवनकिलिषमस्तीत्याहतुः विवशाविति आत्विजोऽपिफलरागिणएवफलमस्तिनविरक्तस्वेतिभावः ६५

युवामिति भीमृत्युपन्नगौयदियुर्वाकालवशौतर्हिमेममतदस्यस्यपरोपकर्तरिहर्षःअपकर्त्रोश्चयुवयोरुपरिद्वेषोवाययास्यातां तथाहृत एतदहंवोद्विभिक्षामीत्स्वध्याहारपूर्वकंयोज्यं । एवंसर्वस्य
परवशत्वेउपकर्त्रपकर्त्रोःस्तुतिर्निवेनस्यातामितिभावः ६५ परमार्थतःपरिहारमाह येति ईश्वराधीनोजनःसदसद्वाकुर्वाणोनस्तुत्योनवानिद्यइतिभावः ६७ व्यवहारतस्तुमृत्युःपूर्वोक्तमेवपरिहा
रमाह तस्मादिति दोषेणयुक्तावितिशेषः गंतव्यौज्ञातव्यौ योहिरागादिमानुहंतिसपापेनलिप्यतेतंप्रतिशास्त्रंभवर्तते यस्तुनतथानासीदोषभागमवाति यथोक्तंभगवता 'यस्यनाहंकृतोभावोबुद्धिर्
स्यनलिप्यते ॥ हत्वाऽपिसइमोल्लोकान्नहंतिननिबध्यते'इति ६८ प्राणिकर्मानुरोधात्सदसद्वाफलंददवीश्वरस्तत्प्रयुक्ताअन्येवानवेषम्यादिमाजोमवतीत्याह अथेत्यादिना धर्मस्यार्थःफलंतत्र

॥ लुब्धकउवाच ॥ युवामुभौकालवशौयदिमेमृत्युपन्नगौ ॥ हर्षक्रोधौयथास्यातामेतदिच्छामिवोदितुम् ६६ ॥ मृत्युरुवाच ॥ याकाचिदेवचेष्टास्यात्सर्वाका
लप्रचोदिता ॥ पूर्वमेवैतदुक्तंहिमयालुब्धककालतः ६७ तस्मादुभौकालवशावावांनिर्दिष्टकारिणौ ॥ नावांदोषेणगंतव्यौत्वयालुब्धककर्हिंचित् ६८
॥ भीष्मउवाच ॥ अथोपगम्यकालस्तुतस्मिन्धर्मार्थसंशये ॥ अब्रवीत्पन्नगमृत्युलुब्धंचार्जुनकंतथा ६९ ॥ कालउवाच ॥ नह्यहंनप्ययंमृत्युर्नयंलुब्धक
पन्नगः ॥ किलिषीजंतुमरणेनवयंहिप्रयोजकाः ७० अकरोद्यदयंकर्मतन्नोऽर्जुनकचोदकम् ॥ विनाशहेतुर्नान्योऽस्यवध्यतेऽयंस्वकर्मणा ७१ यदनेनकृतंकर्म
तेनायंनिधनंगतः ॥ विनाशहेतुःकर्मास्यसर्वकर्मवशावयम् ७२ कर्मदायादवल्लोकःकर्मसंबंधलक्षणः ॥ कर्माणिचोदयंतीहयथान्योन्यंतथावयम् ७३ यथामृ
त्पिडतःकर्ताकुरुतेयद्यदिच्छति ॥ एवमात्मकृतंकर्ममानवःप्रतिपद्यते ७४ यथाच्छायातपोनित्यंसुसंबद्धौनिरंतरम् ॥ तथाकर्मचकर्ताचसंबद्धावात्मकर्मभिः
७५ एवंनाहंनैवमृत्युर्नसर्पोनतथाभवान् ॥ नचेयंब्राह्मणीवृद्धाशिशुरेवात्रकारणम् ७६ तस्मिन्स्तथाब्रुवाणेतुब्राह्मणीगौतमीनृप ॥ स्वकर्मप्रत्ययोल्लोकान्म
त्वाऽर्जुनकमब्रवीत् ७७ ॥ गौतम्युवाच ॥ नैवकालोनभुजगोनमृत्युरिहकारणम् ॥ स्वकर्मभिरयंवालःकालेननिधनंगतः ७८ मयाचतत्कृतंकर्मयेनायंमे
मृतःसुतः ॥ यातुकालस्तथामृत्युर्मुंचार्जुनकपन्नगम् ७९ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततोयथागतंजग्मुर्मृत्युःकालोऽथपन्नगः ॥ अभूद्विशोकोऽर्जुनकोविशोकाचैव
गौतमी ८० एतच्छ्रुत्वाशमंगच्छमाभूःशोकपरोनृप ॥ स्वकर्मप्रत्ययोल्लोकान्सर्वेगच्छंतिवैनृप ८१ नैवत्वयाकृतंकर्मनापिदुर्योधनेनैव ॥ कालेनैतत्कृतंविद्धि
निहतायेनपार्थिवाः ८२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्येतद्वचनंश्रुत्वाबभूवविगतज्वरः ॥ युधिष्ठिरोमहातेजाःपप्रच्छेदंचधर्मवित् ८३ ॥ इतिश्रीमहाभारते
अनुशासनिकेपर्वणिआनुशासनपर्वणि दानधर्मेगौतमीलुब्धकव्यालमृत्युकालसंवादे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥

विषयेसर्वस्यकर्तुःपरवशत्वादधर्मवद्वमोऽपिकिफलंददातिनवेतिसंशयेच्छेत्तव्येअब्रवीत्कालः ६९ संगिनामेवधर्मार्थफलंभवतिनत्वसंगानामस्माकमित्याशयवानाह नहीति ७० । ७१ । ७२
कर्मैवदायादःपुत्रवत्तारकंतद्वान् कर्मसंबंधःकर्मफलयोगःतदेवलक्षणंपुण्यपापवत्ताज्ञापकंयस्यंतथा ७३ । ७४ । ७५ । ७६ कर्मैवप्रत्ययःकारणंयेषांतात्त्रलोकान्स्वर्गनरकादीन् ७७ । ७८
तत्कर्मपन्नशोकप्रदं ७९ । ८० आख्यायिकाफलमाहद्वाभ्यां एतदिति ८ । ८२ । ८३ इत्यनुशास० नील० भारतभावदीपे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥

अनिवार्यस्यापिमृत्योर्जयमूर्ध्वरेताः करोति गृहस्थस्त्विति विभक्तयेवतं जयतीत्यातिथ्यप्रशंसायाः प्रियतामहेत्यादिः १ धर्मैवाऽर्थः प्रयोजनयत्रतादृशया कथया सहितं किंचिदाख्यानं श्रोतुं ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ पितामहमहाप्राज्ञ सर्वशास्त्रविशारद ॥ श्रुतमेमहदाख्यानामिदं मतिमतांवर १ मृत्युस्तु श्रोतुमिच्छामि धर्मार्थसहितं नृप ॥ कथ्यमानं त्वया किंचित् न मे व्याख्यातुमर्हसि २ केन मृत्युर्गृहस्थेन धर्ममाश्रित्य निर्जितः ॥ इत्येतत्सर्वमाचक्ष्वतत्त्वेनापि च पार्थिव ३ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ यथा मृत्युर्गृहस्थेन धर्ममाश्रित्य निर्जितः ४ मनोः प्रजापते राजन्निश्चक्रुर्भवत्सुतः ॥ तस्य पुत्रशतं जज्ञेष्टपतेः सूर्यवर्चसः ५ दशमस्तस्य पुत्रस्तु दशाश्वो नाम भारत ॥ माहिष्मत्यामभूद्राजा धर्मात्मा सत्यविक्रमः ६ दशाश्वस्य सुतस्त्वासीद्राजा परमधार्मिकः ॥ सत्ये तपसि दाने च यस्य नित्यं रतं मनः ७ मदि राश्व इति ख्यातः पृथिव्या पृथिवीपतिः ॥ धनुर्वेदे च वेदे च निरतो योऽभवत्सदा ८ मदिराश्वस्य पुत्रस्तु युतिमान्नाम पार्थिवः ॥ महाभागो महातेजामहासत्वो महा बलः ९ पुत्रो युतिमतस्त्वासीद्राजा परमधार्मिकः ॥ सर्वलोकेषु विख्यातः सुवीरिनामनामतः १० धर्मात्मा कोषवांश्चापि देवराज इवापरः ॥ सुवीरस्य तु पुत्रोऽभूत्सर्वसंग्रामदुर्जयः ११ सदुर्जय इति ख्यातः सर्वशस्त्रभृतांवरः ॥ दुर्जयस्यैद्रवपुषः पुत्रोऽश्विसदृशयुतिः १२ दुर्योधनो नाम महानराजाराजर्षिसत्तमः ॥ तस्यैद्रवसमवीर्यस्य संग्रामेष्वनिवर्तिनः १३ विषयेवासवस्तस्य सम्यगेव प्रवर्षति ॥ रत्नैर्वनैश्च पशुभिः सस्यैश्चापि पृथग्विधैः १४ नगरं विषयश्चास्य प्रतिपूर्णस्तदाऽभवत् ॥ न तस्य विषये चाभूत्कृपणो नापि दुर्गतः १५ व्याधितो वा कृशो वाऽपि तस्मिन्नाभून्नरः क्वचित् ॥ सुदक्षिणो मधुरवागनसूयुर्जितेन्द्रियः ॥ धर्मात्मा चानृशंसश्च विक्रांतोऽथाविकथनः १६ यज्वाच दातो मेधावी ब्रह्मण्यः सत्यसंगरः ॥ न चावमंता दाता च वेदे दांगपारमः १७ तं नर्मदा देव न दीपुण्याशीतजलाशिवा ॥ चक्रमे पुरुष व्याघ्रं स्वेन भावेन भारत १८ तस्यां जज्ञे तदानद्यां कन्याराजीवलोचना ॥ नाम्ना सुदर्शनाराज न रूपेण च सुदर्शना १९ तादृशपाननारीषु भूतपूर्वा युधिष्ठिर ॥ दुर्योधनसुताया दृग्भवद्वरवर्णिनी २० तामग्निश्चक्रमे साक्षाद्राजकन्या सुदर्शनाम् ॥ भूत्वा च ब्राह्मणो राजन्वर्यामास तं नृपम् २१ दरिद्रश्चासवर्णश्च ममायमिति पार्थिवः ॥ नदित्सति सुतां तस्मै तां विप्राय सुदर्शनाम् २२ ततोऽस्य वितते यज्ञेनष्टोऽभूद्व्यवाहनः ॥ ततः सुदुःखितो राजा वाक्यमाह द्विजांस्तदा २३ दुष्कृतं मम किं नु स्याद्भवता वा द्विजर्षभाः ॥ येन नाशं जगामाग्निः कृतं कुपुरुषेष्विव २४ न ह्यल्पं दुष्कृतं नोऽस्तियेनाग्निर्नाशमागतः ॥ भवतां चाथ वामहंतत्त्वेनैतद्विष्टमय ताम् २५ तत्र राज्ञो वचः श्रुत्वा विप्रास्ते भरतर्षभ ॥ नियता वाग्यताश्चैव पावकं शरणं ययुः २६ तान् दर्शयामास तदा भगवान्हव्यवाहनः स्वरूपं दीप्तिमत्कृत्वा शरदर्वसमयुतिः २७ ततो महात्मा तानाह दहनो ब्राह्मणर्षभान् ॥ वर्याम्यात्मनो र्थाय दुर्योधनसुतामिति २८

मिच्छामीत्यर्थः १ तत्त्वेन याथातथ्येन नत्वात्मवपौरखननादिव दमूतार्थत्वेन ३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२० चक्रमेकामयामास ११ असवर्णोऽश्वत्रियः नदित्सति न दातुमिच्छति २१ वितते त्रेताभिसाधे नष्टमवर्णवंगतः २१।२४।२५।२६।२७।२८

कल्यं प्रातः २९।३०।३१।३२ दिशं दक्षिणां विजयता विजेतुमिच्छता आहृतं नर्ववासो यस्यास्ताम् ३३।३४ वसोर्धारां सतंतां घृतधाराम् ३५ गर्भे पुत्रप्रदाने ३६ दशाभ्यां दृग्भ्यां सहितं स दृशं वक्त्रं पूर्णैरेव वक्त्रे उपमासादृश्यं स्य पूर्णैरुदृशोपमः ३७।३८।३९।४० गृहस्थश्च गृहस्थ एव ४१ प्रतिज्ञामेवाह अतिथेरिति ४२ आत्मनः शरीरस्य ४३।४४ प्रमाणं हितज्ञापकम् ४५ ततस्ते कल्यमुत्थाय तस्मै राज्ञे न्यवेदयन् ॥ ब्राह्मणा विस्मिताः सर्वे यदुक्तं चेन्न भानुना २९ ततः सराजा तच्छ्रुत्वा वचनं ब्रह्मवादिनाम् ॥ अवाप्य परमं हर्षं तथेति प्राह बुद्धिमान् ३० अयाचत च तं शुल्कं भगवंतं विभावसुम् ॥ नित्यं सान्निध्यमिह ते चित्रमानो भवेदिति ३१ तमाह भगवानग्निरेवमस्त्विति पार्थिवम् ॥ ततः सा त्रिध्यमद्यापि माहिष्मत्यां विभावसोः ३२ दृष्टं हि स ह देवेन दिशं विजयता तदा ॥ ततस्तां समलंकृत्य कन्यामाह तवाससम् ३३ ददौ दुर्योधनो राजा पावकाय महात्मने ॥ प्रतिजग्राह चाग्निस्तुराजकन्या सुदर्शनाम् ३४ विधिनावेददृष्टेन वसोर्धारा मिवाध्वरे ॥ तस्या रूपेण शीलेन कुलेन वपुषा श्रिया ३५ अभवत्प्रीतिमानाग्निर्गर्भे चास्या मनोदधे ॥ तस्याः समभवत्पुत्रो नाम्नाऽऽग्नेयः सुदर्शनः ३६ सुदर्शनस्तु रूपेण पूर्णैरुदृशोपमः ॥ शिशुरेवाध्यगात्सर्वपरं ब्रह्मसनातनम् ३७ अथौघवान्नाम नृपो नृगस्यासीत्पितामहः ॥ तस्याथौघवती कन्या पुत्रश्चौघरथोऽभवत् ३८ तामौघवान् ददौ तस्मै स्वयमौघवती सुताम् ॥ सुदर्शनाय विदुषे भार्यायै देव रूपिणीम् ३९ स गृहस्थाश्रमरतस्तया सह सुदर्शनः ॥ कुरुक्षेत्रेऽवसद्राजन्नो घवत्या समन्वितः ४० गृहस्थश्चावजेष्यामि मृत्युमित्येव स प्रभो ॥ प्रतिज्ञाम करोद्धीमान् दीप्ततेजा विशांपते ४१ तामथौघवतीं राजन् स पावकसुतोऽब्रवीत् ॥ अतिथेः प्रतिकूलं तेन कर्तव्यं कथंचन ४२ येन येन चतुष्येत नित्यमेव त्वयाऽतिथिः ॥ अप्यात्मनः प्रदानेन न ते कार्या विचारणा ४३ एतद्भूतं मम सदा हृदिसं परिवर्तते ॥ गृहस्थानां च सुश्रोणिनातिथेर्विद्यते परम् ४४ प्रमाणं यदि वामो रुवचस्ते मम शोभने ॥ इदं वचनमव्यग्राहदित्वं धारयेः सदा ४५ निष्क्रान्ते मयि कल्याणितथासंनिहितेऽनघे ॥ नातिथिस्तेऽवमंतव्यः प्रमाणं यद्यहंतव ४६ तमब्रवीदौघवती तथा मूर्ध्नि कृतांजलिः ॥ न मे त्वद्वचना किंचिन्न कर्तव्यं कथंचन ४७ जिगीषमाणस्तु गृहे तदा मृत्युः सुदर्शनम् ॥ पृष्ठतोऽवगमद्राजन्नं घ्राण्वेषीत दासदा ४८ इध्मार्थं तु गते तस्मिन्नाग्निपुत्रे सुदर्शने ॥ अतिथिर्ब्राह्मणः श्रीमांस्तामाहौघवती तदा ४९ आतिथ्यं कृतमिच्छामि त्वयाऽद्य वरवर्णिनि ॥ प्रमाणं यदि धर्मस्ते गृहस्थाश्रमसंमतः ५० इत्युक्ता तेन विप्रेण राजपुत्रीयशस्विनी ॥ विधिना प्रतिजग्राह वेदोक्तेन विशांपते ५१ आसनं चैव पाद्यं च तस्मै दत्त्वा द्विजातये ॥ प्रोवाचौघवती विप्रकेनार्थः किं ददामि ते ५२ तामब्रवीत्ततो विप्रो राजपुत्री सुदर्शनाम् ॥ त्वयाममार्थः कल्याणिनिर्विशंकैतदा चर ५३ यदि प्रमाणं धर्मस्ते गृहस्थाश्रमसंमतः ॥ प्रदानेनात्मनो राज्ञि कर्तुमर्हसि मे प्रियम् ५४ स तया छंद्यमानोऽन्यैरीप्सितैर्नृपकन्यया ॥ नान्यमात्मप्रदानात्स तस्याववे वरं द्विजः ५५ सा तुराजसुता स्मृत्वा भर्तुर्वचनमादितः ॥ तथेतिलज्जमाना सा तमुवाच द्विजर्षभम् ५६

४४ किंचिन्न कर्तव्यमिति न अपि कर्तव्यमेव ४७ पृष्ठतस्तस्याप्रत्यक्षं गृहेऽवगमत् तदा गार्हस्थ्यकाले तदाहरणकाले ४८ ब्राह्मणस्तद्रूपी मृत्युः ४९।५०।५१।५२ तामिति एतद्भूतप्रदानम् ५३ राज्ञिराजकन्ये ५४ छंद्यमानः प्रलोभ्यमानः ५५ भर्तुर्वचनं येन येन तुष्येत नित्यमेव सदाऽतिथिः ॥ अप्यात्मनः प्रदानेन न ते कार्या विचारणा इति पूर्वोक्तम् ५६

अ० १३
अ०
॥ २ ॥

॥ ४ ॥

म.भा.टी.
॥ ४ ॥

विवेशगृहमिति शेषः विहस्येत्यत्र रहः सहतिपाठः स्पष्टार्थः ५७ ऋग्वेदीयानासीदित्याह अथेति ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ अनयात्वद्वयार्थार्थक्यमानः प्रार्थ्यमान इति वैपरी
त्योक्तिः ६५ अनेनमैथुनरूपेणमामर्च्छतिमामायातिअनुरूपंस्त्रीदूषणानुगुणंदंडं ६६ कूटमुद्रारोलोहदंडः हीनप्रतिज्ञंत्यकातिथिव्रतं ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ गुणाः इन्द्रियाणितद्व
ततोविहस्यविप्रर्षिःसाचैवाथविवेशह ॥ संस्पृत्यभर्तुर्वचनं गृहस्थाश्रमकाक्षिणः ६७ अथेध्मानमुपादायसपावकिरुपागमत् ॥ मृत्युनारौद्रभावेननित्यबंधुरि
वान्वितः ६८ ततस्त्वाश्रममागम्यसपावकसुतस्तदा ॥ ताव्याजहारौघवर्तीकासियातेतिचासकृत् ६९ तस्मैप्रतिवचःसातुभर्त्रेनप्रददौतदा ॥ कराभ्यांते
नविप्रेणस्पृष्टाभर्तुर्व्रतासती ६० उच्छिष्टास्मीतिमन्वानालज्जिताभर्तुर्वेच ॥ तूष्णींभूताऽभवत्साध्वीनचोवाचाथकिंचन ६१ अथतांपुनरेवेदंप्रोवाचसमुद
र्शनः ॥ कसासाध्वीकसायातागरीयःकिमतोमम ६२ पतिव्रतासत्यशीलानित्यंचैवार्जवेरता ॥ कथंनप्रत्युदेत्यद्यस्मयमानायथापुरा ६३ उटजस्थस्तुतंविप्रःप्र
त्युवाचसुदर्शनम् ॥ अतिथिंविद्विसंप्राप्तं ब्राह्मणं पावकेचमाम् ६४ अनयाछंद्यमानोऽहंभार्ययातवसतम् ॥ तैस्तैरतिथिसत्कारैर्ब्रह्मन्नेषावृतामया ६५ अनेन
विधिनासेयंमामर्च्छतिशुभानना ॥ अनुरूपंयदत्रान्यतद्भवान्कर्तुमर्हति ६६ कूटमुद्ररहस्तस्तुमृत्युस्तंवेसमन्वगात् ॥ हीनप्रतिज्ञमत्रैवंविध्यामीत्यर्चितयन्
६७ सुदर्शनस्तुमनसाकर्मणाचक्षुषागिरा ॥ त्यक्तेष्यस्त्यक्तमन्युश्चस्मयमानोऽब्रवीदिदम् ६८ सुरतंतेऽस्तुविप्राश्चयप्रीतिर्हिपरमामम ॥ गृहस्थस्यहिधर्मो
ऽग्न्यःसंप्राप्तातिथिपूजनम् ६९ अतिथिःपूजितोयस्यगृहस्थस्यतुगच्छति ॥ नान्यस्तस्मात्परोधर्मइतिप्रादुर्मेनीषिणः ७० प्राणाहिममदाराश्चयच्चान्यद्वि
द्यतेवसु ॥ अतिथिभ्योमयादेयमितिमेवतमाहितम् ७१ निःसंदिग्धंयथावाक्यमेतन्मेसमुदाहृतम् ॥ तेनाहंविप्रसत्येनस्वयमात्मानमालभे ७२ पृथिवीवायु
राकाशमापोज्योतिश्चपंचमम् ॥ बुद्धिरात्माननःकालोदिशश्चैवगुणादश ७३ नित्यमेवहिपश्यंतिदेहिनांदेहसंश्रिताः ॥ सुकृतंदुष्कृतंचापिकर्मधर्मभृतांवर ७४
यथैषानानृतावाणीमयाऽद्यसमुदीरिता ॥ तेनसत्येनमां देवाःपालयंतुदहंतुवा ७५ ततोनादःसमभवदिक्षुसर्वासुभारत ॥ असकृत्सत्यमित्येवंनैतन्मिथ्येति सर्वतः
७६ उटजातुततस्तस्मात्रिश्वकामसवैद्विजः ॥ वपुषाद्यांचभूमिचव्याप्यवायुरिवोद्यतः ७७ स्वरेणविप्रःशैक्षेणत्रीनलोकाननुनादयन् ॥ उवाचचैवंधर्मज्ञपूर्व
मामंन्यनामतः ७८ धर्मोऽहमास्मिभद्रंतेजिज्ञासार्थंतवानघ ॥ प्राप्तःसत्यंचतेज्ज्ञात्वाप्रीतिर्मेपरमाव्ययि ७९ विजितश्चत्वयामृत्युर्योऽयंत्वामनुगच्छति ॥ रंध्रान्वे
षीतवसदाव्याघृत्यावशीकृतः ८० नचास्तिशक्तिस्रैलोक्येकस्यचित्पुरुषोत्तम ॥ पतिव्रतामिमांसाध्वीतवोद्वीक्षितुमप्युत ८१ रक्षितात्वद्गुणैरेषापतिव्रतगुणै
स्तथा ॥ अष्टप्यायदियंब्रूयात्तथातत्रान्यथाभवेत् ८२ एषाहितपसास्वेनसंयुक्ताब्रह्मवादिनी ॥ पावनार्थंचलोकस्यसारिच्छ्रेष्ठाभविष्यति ८३ अर्धेनौघवतीना
मत्वामर्धेनानुयास्यति ॥ शरीरेणमहाभागायोगोह्यस्यावशोस्थितः ८४
७७ शैक्षेणोदात्तादिधर्मवता ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ अर्धेनेति औघवतीनामनदीभविष्यतीतिशेषः योगोहीति योगसिद्धेयमतःशरीरद्वयंकरिष्यतीत्यर्थः ८४

भिमनिन्योदेवताःपृथिव्याद्याइत्यर्थः ७३ । ७४ । ७५ । ७६

८५ । ८६ पंचेतिस्थूलसूतान्धतिकम्यआतिवाहिकानसूक्ष्मभूतजयानलोकान्प्राप्त्यसीत्यर्थः ८७ राजन्नित्युभिराजत्वाद्राजजामातृत्वाद्वासंबोधनं ८८ । ८९ बुद्धिरित्यादावपिजितेत्यनुषंगः
९० आख्यायिकातात्पर्यमाह तस्मादिति ९१ क्रतुशतेनापितुल्यंकिंतुततोऽप्यधिकमित्यर्थः । यद्वातत्क्रतुशतेनेतिपयमातृतीययोर्भेदः । तेनक्रतुशतमपितुल्यमित्यर्थः ९२ सोऽतिथिःयोन
पूजयेत्तस्मैदुष्कृतंदत्त्वा ९३ । ९४ बुभूषताभूतिमिच्छता ९५ । ९६ ॥ इत्यानुशासनिकेपर्वणि नीलकंठीवेमारतभावदीपेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ब्राह्मण्यमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ ऋचीक
अनयासहलोकांश्चगताऽसितपसाऽर्जितान् ॥ यत्रनावृत्तिमभ्येतिशाश्वतांस्तान्सनातनान् ८५ अनेनचैवदेहेनलोकांस्त्वमपिपत्स्यसे ॥ निर्जितश्चत्वयामृ
त्युरैश्वर्यंचतवोत्तमम् ८६ पंचभूतान्यातिक्रांतःस्ववीर्याच्चमनोजवः ॥ गृहस्थधर्मेणानेनकामक्रोधौचतेजितौ ८७ स्नेहोरागश्चतंद्रीचमोहोद्वोहश्चकेवलः ॥
तवशुश्रूषयाराजन्नराजपुण्याविनिर्जिताः ८८ ॥ भीष्मउवाच ॥ शुक्लानांतुसहस्रेणवाजिनारथमुत्तमम् ॥ युक्तंप्रगृह्यभगवान्वासवोऽप्याजगामतम् ८९ सृ
त्युरात्माचलोकाश्चजिताभूतानिपंचच ॥ बुद्धिःकालोमनोव्योमकामक्रोधौतथैवच ९० तस्माद्गृहाश्रमस्थस्यनान्यदैवतमास्तिवै ॥ ऋतेऽतिथिनरठयाघ्रमनसै
तद्विचारय ९१ अतिथिःपूजितोयद्विध्यायतेममसाशुभम् ॥ नतत्क्रतुशतेनापितुल्यमाहुर्मनीषिणः ९२ पात्रंत्वातिथिमासाद्यशीलाढ्यंयोनपूजयेत् ॥ सद
त्वादुष्कृतंतस्मैपुण्यमादायगच्छति ९३ एततेकथितंपुत्रमयाऽऽख्यानममुत्तमम् ॥ यथाहिविजितोमृत्युर्गृहस्थेनपुराऽभवत् ९४ धन्यंयशस्यमायुष्यभिद
माख्यानमुत्तमम् ॥ बुभूषताऽभिमतंव्यंसर्वदुश्चरितापहम् ९५ इदंयःकथयेद्विद्वानहन्यहनिभारत ॥ सुदर्शनस्यचरितंपुण्याल्लोकानवाप्नुयात् ९६ ॥ इति
श्रीमहाभारतेअनुशासनिकेपर्वणिआनुशासनप०दानधर्मेसुदर्शनोपाख्यानोद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ब्राह्मण्यंयदिदुष्प्राप्यंत्रिभिर्वर्णै
र्नराधिप ॥ कथंप्राप्तंमहाराजक्षत्रियेणमहात्मना १ विश्वामित्रेणधर्मात्मनब्राह्मणत्वंनर्षभ ॥ श्रोतुमिच्छामितत्त्वेनतन्मेब्रूहिपितामह २ तेनह्यमितवीर्येणव
सिष्ठस्यमहात्मनः ॥ हतंपुत्रशतंसद्यस्तपसाऽपिपितामह ३ यातुधानाश्चबहवोराक्षसास्तिग्मतेजसः ॥ मन्थुनाऽऽविष्टदेहेनसृष्टाःकालांतकोपमाः ४ महा
न्कुशिकवंशश्चब्रह्मर्षिशतसंकुलः ॥ स्थापितोनरलोकेऽस्मिन्विद्वद्ब्राह्मणसंस्तुतः ५ ऋचीकस्यात्मजश्चैवशुनःशेपोमहातपाः ॥ विमोक्षितोमहासत्रात्पशुताम
प्युपागतः ६ हरिश्चंद्रक्रतौदेवांस्तोषयित्वाऽत्मतेजसा ॥ पुत्रतामनुसंप्राप्तोविश्वामित्रस्यधीमतः ७ नाभिवादयतेज्येष्ठंदेवरातंनराधिप ॥ पुत्राःपंचाशदेवा
पिशसाःश्वपचतांमताः ८ त्रिशंकुर्बधुभिर्मुक्तऐक्ष्वाकःप्रीतिपूर्वकम् ॥ अवाक्शिरादिवंतीतोदक्षिणामाश्रितोदिशम् ९ विश्वामित्रस्यविपुलानदीदेवर्षिसेविता ॥
कौशिकीचशिवापुण्याब्रह्मर्षिसुरसेविता १०

स्यात्मजइत्यत्रअजीगर्तात्मजइतिबोध्यं । 'सोऽजीगर्तसौयवसिमृषिमशनयापरीतंतस्यहत्रयःपुत्रा

आसुःशुनःपुच्छःशुनःशेषःशुनोलांगूलः'इतिश्रुतेःशुनःशेषस्यपिताऽजीगर्तइत्यवगमात्कल्पांतराभिप्रायेणवाहदंज्ञेयं ६ देवांस्तोषयित्वातैर्मोक्षितःसन्पुत्रतांविश्वामित्रस्यानुसंप्राप्तइतिसंबंधः ७
नाभिवादयतेननमस्कुर्वतिअनुस्वारलोपआर्षः देवरातंदेवैर्विश्वामित्राभ्यदत्तं तेनचज्येष्ठंक्रतुसंबंधंज्ञायेनेतिशेषः ८ बंधुभिर्मुक्तःवसिष्ठशापेनचांडालतांगतत्वात् दिव्येननीतः ९ । १०

२

पंचचूडाः वलयमेवायस्याः सा । चूडावलयमेदेस्यात् इति मेदिनी ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ वाग्मिरिति त्रिशंखुवाजयन्विश्वामित्रो वसिष्ठपुत्रैः शतः श्वपचस्ययाजकस्त्वं श्वपचो भविष्यसीति तं शापयितुं
कर्तुं विश्वामित्रः कस्याचिदापदि श्वजाघनीं चौर्येणार्जयित्वा पशुमारेभेत्तमिन्द्रः कथं रूपेण हतवान् तावत्तवायं शापान्मुक्तो बवर्षं चेंद्रहति । देवसेना नाम ग्रगः श्रेष्ठ इन्द्रः १४ ज्वलितारा रूपेण १५ । १६
१७ मतंगस्य ब्राह्मण्यां शुद्रा जातस्य चांडालस्य यथा महताऽपितपसा ब्राह्मण्यमप्राप्य जातं तथैव तन्मममाति । स्वयं यथा जातं तथा वदस्व १८ स्थानेयुक्तं कथं ब्राह्मण्यं प्राप्तवान् विश्वामित्र इति शेषः १९
तपोविघ्नकरी चैव पंचचूडासु संमता ॥ रंभानामाप्सराः शापाद्यस्य शैलत्वमागता ११ तथैवास्य मया दृष्टावसिष्ठः सलिले पुरा ॥ आत्मानं मज्जयन् श्रीमान् विपाशः
पुनरुत्थितः १२ तदा प्रभृतिपुण्याहिविपाशाऽभून्महानदी ॥ विख्याता कर्मणा तेन वसिष्ठस्य महात्मनः १३ वाग्मिश्च भगवान्येन देवसेनाग्रगः प्रभुः ॥ स्तुतः प्रीति
मनाश्चासीच्छापाच्चैनममुंचत १४ ध्रुवस्योत्तानपादस्य ब्रह्मर्षिणां तथैव च ॥ मध्ये ज्वलितो नित्यमुदीचीमाश्रितो दिशम् १५ तस्यैतानि च कर्माणि तथाऽन्या
निचकौरव ॥ क्षत्रियस्येत्यतो जातमिदं कौतूहलं मम १६ किमेतदिति तत्त्वेन प्रब्रूहि भरतर्षभ ॥ देहांतरमनासाद्य कथं स ब्राह्मणोऽभवत् १७ एतत्तत्त्वेन मे तात सर्व
माख्यातुमर्हसि ॥ मतंगस्य यथा तत्त्वं तथैवैतद्ददस्व मे १८ स्थाने मतंगो ब्राह्मण्यं नालभद्भरतर्षभ ॥ चंडालयो नौ जातो हि कथं ब्राह्मण्यमाप्तवान् १९ ॥ इति श्री
महाभारते अनुशासनिके प० आनुशासन प० विश्वामित्रोपाख्याने तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ श्रूयतां पार्थ तत्त्वेन विश्वामित्रो यथा पुरा ॥ ब्राह्म
णत्वं गतस्तात ब्रह्मर्षित्वं तथैव च १ भरतस्यान्वये चैवाजमीढो नाम पार्थिवः ॥ बभूव भरत श्रेष्ठ यज्वाधर्मभृतां वरः २ तस्य पुत्रो महानासीज्जन्तुर्नाम नरेश्वरः ॥ दुहि
तृत्वमनुप्राप्ता गंगायस्य महात्मनः ३ तस्यात्मजस्तुल्यगुणः सिंधुद्वीपो महायज्ञाः ॥ सिंधुद्वीपाच्च राजर्षिर्बलाकाश्चो महाबलः ४ बलभस्तस्य तनयः साक्षाद्भर्मइवाप
रः ॥ कुशिकस्तस्य तनयः सहस्राक्षसमद्युतिः ५ कुशिकस्यात्मजः श्रीमान् गाधिर्नाम जनेश्वरः ॥ अपुत्रः प्रसवेनार्थं विनवासमुपावसत् ६ कन्याजज्ञे सुता तस्य वने
निवसतः सतः ॥ नाभ्रासत्यवती नाम रूपेणाप्रतिमाभुवि ७ तां वने भार्गवः श्रीर्मांश्च्यवनस्यात्मसंभवः ॥ ऋचीक इति विख्यातो विपुले तपासि स्थितः ८ स तान् प्रद
दौ तस्मै ऋचीकाय महात्मने ॥ दरिद्र इति मत्वा वैगाधिः शत्रुनिबर्हणः ९ प्रत्याख्याय पुनर्यातम ब्रवीद्राजसत्तमः ॥ शुल्कं प्रदीयतां मह्यं ततो वत्स्यसि मे सुताम् १०
॥ ऋचीक उवाच ॥ किं प्रयच्छामि राजेंद्र तुभ्यं शुल्कमहं नृप ॥ दुहितुर्ब्रूह्य संसक्तो माभूत्तत्र विचारणा ११ ॥ गाधिरुवाच ॥ चंद्ररश्मिप्रकाशानां हयानां वातरं
हसाम् ॥ एकतः श्यामकर्णानां सहस्रं दोहि भार्गव १२ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततः स भृगुशार्दूलश्च्यवनस्यात्मजः प्रभुः ॥ अब्रवीद्रुणं देवमादित्यं पतिमं भसाम् १३
॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनिके पर्वणि आनु० नीलकंठ्ये भारतमावर्षीये तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ॥ ॥ श्रूयतामिति ब्राह्मणेष्वपि ऋषित्वं मंत्रवृत्तं गोत्रप्रवर्तकत्वं वा १ । २ । ३
बलभो नाम १ प्रसवेन सोमाभिषवभिहितेन अर्थापुत्रार्थी ६ सुताव सोमाभिषवोपलक्षिता यज्ञात् अन्यद्रव्यविहिताः साऽहो विनवासयोग्यैव कन्याजज्ञे ७ भार्गवो भृगो गोत्रापत्यम् ८ । ९ तस्य
सिद्धदाहेन प्राप्स्यसि १० असंसक्तो निःसंशयः ११ एकतः एकम् १३ आदित्यमदितेभ्यः १४

१४ छंद इच्छा १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० वरेण पुत्रं ते ददास्व श्रीत्वमुब्रूह्य २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ पूर्वोपपन्नायाः भर्तुः संबंधात् पूर्वमुपपन्नायाः भुक्त्वेन प्राप्ता

एकतः श्यामकर्णानां हयानां चंद्रवर्चसाम् ॥ सहस्रं वातवेगानां भिक्षेत्वा दिवसत्तम १४ तथेति वरुणो देव आदित्यो भृगुसत्तमम् ॥ उवाच यत्र ते छंदस्तत्रोत्थास्यंति
वाजिनः १५ ध्यातमा भृचकिने हयानां चंद्रवर्चसाम् ॥ गंगाजलात्समुत्स्थौ सहस्रं विपुलैजसाम् १६ अदूरे कान्यकुब्जस्य गंगायास्तीरमुत्तमम् ॥ अश्वतीर्थं
तदद्यापि मानवैः परिचक्ष्यते १७ ततो वैगाधयेतात सहस्रं वाजिनां शुभम् ॥ ऋचीकः प्रददौ प्रीतः शुल्कार्थं तपतां वरः १८ ततः स विस्मितो राजा गाधिः शापभये
न च ॥ ददौ तां समलंकृत्य कन्यां भृगुसुताय वै १९ जग्राह विधिवत्पाणिं तस्या ब्रह्मर्षि सत्तमः ॥ सा च तं पतिमासाद्य परं दर्भमपवाप ह २० स तु तोष च ब्रह्मर्षिस्तस्या
वृत्तेन भारत ॥ छंदयामास चैवैनां वरेण वरवर्णिनीम् २१ मात्रे तत्सर्वमाचरु यो सा कन्याराजसत्तम ॥ अथ ताम ब्रवीन्माता सुतां किंचिदवाङ्मुखी २२ ममापि पुत्रि
भर्ताति प्रसादं कर्तुमर्हति ॥ अपत्यस्य प्रदानेन समर्थश्च महातपाः २३ ततः सा त्वरितं गत्वा तत्सर्वं प्रत्यवेदयत् ॥ मातुश्चिकीर्षितं राजन् ऋचीकस्तामथा ब्रवीत् २४
गुणवंतमपत्यं सा अचिराज्जनयिष्यति ॥ मम प्रसादात्कल्याणमाभूते प्रणयोऽन्वया २५ तव चैव गुणश्लाघी पुत्र उत्पत्स्यते महान् ॥ अस्मदंशकरः श्रीमान् सत्य
मेतद्ब्रवीमि ते २६ ऋतुस्नाता च सा श्वत्थं च वृक्षमुबं वरम् ॥ परिष्वजेथाः कल्याणित त एव मवाप्स्यथः २७ चरुद्वयमिदं चैव मंत्रपूतं शुचिस्मिते ॥ त्वंच सा चो
पभुंजीत ततः पुत्राववाप्स्यथः २८ ततः सत्यवती हृष्टा मातरं प्रत्यभाषत् ॥ षट्चीकेन कथितं तच्चाचरु यौ चरुद्वयम् २९ तामुवाच ततो माता सुतां सत्यवती तदा ॥
पुत्रि पूर्वोपपन्नायाः कुरुष्व वचनं मम ३० भर्ता य एष दत्तस्ते च रुमं प्रपुरस्कृतः ॥ पुनं प्रयच्छ महांत्वं मदीयं त्वं गृहाण च ३१ व्यत्यासं वृक्षयोश्चापि कस्वाव शुचिस्मि
ते ॥ यदि प्रमाणं वचनं ममातुरनिदिते ३२ स्वमपत्यं विशिष्टं हि सर्वं इच्छत्य नाविलम् ॥ व्यक्तं भगवता चात्र कृतमेवं भविष्यति ३३ ततो मे त्वच्चरौ भावः पादपेच सुमध्य
मे ॥ कथं विशिष्टो भ्राता मे भवेदित्येव चिंतय ३४ तथा च कृतवत्यो ते माता सत्यवती च सा ॥ अथ गर्भावनुप्राप्ते उभे ते वैयुधिष्ठिर ३५ दृष्ट्वा गर्भमनुप्राप्ता भार्या स च म
हानृषिः ॥ उवाच तां सत्यवती दुर्मना भृगुसत्तमः ३६ व्यत्यासेनोपयुक्तस्ते च रुम्यं कं भविष्यति ॥ व्यत्यासः पादपेचापि सुव्यक्तं ते कृतः शुभे ३७ मया हि विश्वं य
द्ब्रह्म त्वच्चरौ सन्निवेशितम् ॥ क्षत्रवीर्यं च सकलं चरौ तस्यानिवेशितम् ३८ त्रैलोक्यं विख्यातं गुणं त्वं विप्रं जनयिष्यसि ॥ सा च क्षत्रं विशिष्टं वै तत् एतत्कृतं मया ३९
व्यत्यासस्तु कृतो यस्मात्त्वयामात्रा च ते शुभे ॥ तस्मात्सा ब्राह्मणं श्रेष्ठं माता ते जनयिष्यति ४० क्षत्रियं तु ग्रकर्माणं त्वं भद्रे जनयिष्यसि ॥ न हिते तत्कृतं साधुमातृस्ते हे
न भाविनि ४१ सा श्रुत्वा शकिसंतप्ता पपात वरवर्णिनी ॥ भूमौ सत्यवती राजंश्छिन्ने वरुचिरालता ४२ प्रतिलभ्य च सा संज्ञां शिरसा प्रणिपत्य च ॥ उवाच भार्या भर्ता
रं गाधेयी भार्गवर्षभम् ४३

क्षत्रियः क्षत्रियवदुग्रकर्मा ४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६० विश्वामित्रात्मजा इति क्षत्रियाद्ब्रह्मवादिनः कथमुत्पन्ना इत्याशङ्क्याह ऋचीकेनेति चरौ पूर्वब्रह्म
वाहितमतः क्षत्रबीजोद्भवस्यापि ब्राह्मण्यलाभो जातः । बीजापेक्षया संस्कारस्य बलवत्त्वात् तथाहि वावाभिदग्धेभ्यो वेत्रबीजेभ्यः कदलीकाण्डोत्पत्तिमुदाहरन्ति । 'न ब्राह्मण्यं क्षत्रियाद्यैस्तपःको
प्रसादं बन्त्याभार्यायां मयि ब्रह्मविदां वरः ॥ प्रसादं कुरु विप्रर्षेण मे स्यात्क्षत्रियः सुतः ४४ कामं ममोग्रकर्मा वैपौत्रो भवितुमर्हति ॥ न तु मे स्यात्सुतो ब्रह्मत्रेष मे दीयतां
वरः ४५ एवमस्त्विति होवाच स्वाभार्या सुमहातपाः ॥ ततः सा जनयामास जमदग्निं सुतं शुभम् ४६ विश्वामित्रं चा जनयद्वाधिभार्या यशस्विनी ॥ ऋषेः प्रसादा
द्राजेंद्रब्रह्मर्षेर्वह्मवादिनम् ४७ ततो ब्राह्मणतां यातो विश्वामित्रो महातपाः ॥ क्षत्रियः सोऽप्यथ तथा ब्रह्मवंशस्य कारकः ४८ तस्य पुत्रा महात्मानो ब्रह्मवंशविवर्धनाः ॥
तपस्विनो ब्रह्मविदो गोत्रकर्तार एव च ४९ मधुच्छंदश्च भगवान् देवतराश्च वीर्यवान् ॥ अक्षिणश्च शकुंतश्च बभ्रुः कालपथस्तथा ५० याज्ञवल्क्यश्च विख्यातस्तथा
स्थूणो महाव्रतः ॥ उलूको यमदूतश्च तथा र्षिः सैधवायनः ५१ वल्मुजं चश्च भगवान् गालवश्च महानृषिः ॥ ऋषिर्वज्रस्तथा ख्यातः सालंकायन एव च ५२ लीलादयो
नारदश्चैव तथा कूर्चामुखः स्मृतः ॥ वादुलिर्मुसलश्चैव क्षोभीवस्तथैव च ५३ आग्निर्कोनैकद्वैव शिलायूपः शितः शुचिः ॥ चक्रकोमारुतं तव्यो वातघ्नोऽथाश्वला
यनः ५४ श्यामायनोऽथ गार्ग्यश्च जाबालिः सुश्रुतस्तथा ॥ कारीषिरथ संश्रुत्यः परपौरवतंतवः ५५ महानृषिश्च कपिलस्तथ र्षिस्ताडकायनः ॥ तथैव चोपगहन
स्तथ र्षिश्चासुरायणः ५६ मार्दमर्षिर्हरण्याक्षो जंगारिर्बाब्रवायणिः ॥ भूतिर्विभूतिः भूतश्च सुरकुतुतथैव च ५७ अरालिर्नाचिकश्चैव चापेयोज्जयनौ तथा ॥
नवतंतुर्वकनखः सेयनो यतिरेव च ५८ अंभोरुहश्चारुमत्स्यः शिरीषा चाथगार्दभिः ॥ ऊर्जयो निरुदापेक्षी नारदी च महानृषिः ५९ विश्वामित्रात्मजाः सर्वे मुनयो
ब्रह्मवादिनः ॥ तथैव क्षत्रियो राजन् विश्वामित्रो महातपाः ६० ऋचीकेनाहितं ब्रह्म परमेतद्युधिष्ठिर ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातं तत्त्वेन भरतर्षभ ६१ विश्वामित्रस्य वैजन्म
सोमसूर्याग्नि तेजसः ॥ यत्र यत्र च संदेहो भूयस्ते राजसत्तम ॥ तत्र तत्र च मां ब्रूहिच्छेतास्मि तव संशयान् ६२ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनिके पर्वणि अनुशासन
पर्वणि दानधर्मे विश्वामित्रोपाख्याने चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ आनृशंस्यस्य धर्मज्ञगुणान् भक्तजनस्य च ॥ भोतुमि
च्छामि धर्मज्ञतन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ वासवस्य च संवादं शुकस्य च महात्मनः २ विषये काशि
राजस्य ग्रामान्निष्क्रम्य लुब्धकः ॥ स विषं काण्डमादाय मृगयामास वैमृगम् ३ तत्र चामिषलुब्धेन लुब्धकेन महावने ॥ अविदूरे मृगान्दृष्ट्वा बाणः प्रतिसमाहितः ४ तेन
दुर्वारितास्त्रेण निमित्तचपलेषुणा ॥ महान्वनतरुस्तत्र विद्धो मृगजिघांसया ५ सती क्षणविषदिग्धेन शरेणातिबलाक्षतः ॥ उत्सृज्य फलपत्राणि पादपः शोषमागतः ६
तथाऽपिलभ्यते ॥ विश्वामित्रस्य तत्प्राप्तिर्मात्रा ब्रह्मोदनाशनात्' ६१।६२ इति आनुशासनिके पर्वणि नी० भा० चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ एवं दुष्प्राप्तमपि ब्राह्मण्यमानुशंस्य विनाव्यर्थमित्याशयवाना नृशं
स्याध्यायमारभते आनृशंस्यस्येति १ । २ विषये देशे काण्डं वा ३ तत्र मृगयायां ४ दुर्वारितास्त्रेण दुर्वार्यशस्त्रेण निमित्तालक्षयाच्चपलश्चलितइषुर्वस्वतेन ५ दिग्भेनालिप्तेन ६

અનુ. ૧ રૂ

अ०

11 4 11

III. E. H.

७ । ८ । ९ द्विजः पक्षी आनृशंस्यं परदुःखेन दुःखित्वम् १० चित्तमाश्रय सर्वेषां नृतिर्यगादीनां सर्वत्र जातीयं सर्वकृपा नैषु यादिकम् ११ । १२ दाक्षेयी दक्षदौहित्री शुकीनाम् १३ तपसा ज्ञानदृष्ट्या १४
१५ तां प्रीतिं वृक्षे तत्तसौ हार्दम् १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ अनुक्रोश यच्छवायित्वा वैफल्यं जन्मन इति शेषः २३ । २४ संशयात् संशयं प्राप्य अतः संशयच्छेदत्वात् २५ अद्य अस्मात्
तास्मिन् वृक्षे तथा भूते कोटरेषु चिरोषितः ॥ न जहाति शुको वा संतस्य भक्त्या वनस्पतेः ७ निष्प्रचारो निराहारो ग्लानः शिथिलवागपि ॥ कृतज्ञः सह वृक्षेण धर्मात्मा
सोऽप्यशुष्यत ८ तमुदारं महासत्त्वमतिमानुषचेष्टितम् ॥ समदुःखसुखं दृष्ट्वा विस्मितः पाकशासनः ९ ततश्चितामुपगतः शक्रः कथमयं द्विजः ॥ तिर्यग्योनावसं
भाव्यमानृशंस्यमवास्थितः १० अथ वानात्र चित्यं हि अभवद्वासवस्य तु ॥ प्राणिनामपि सर्वेषां सर्वं सर्वत्र दृश्यते ॥ ततो ब्राह्मणवेषेण मानुषं रूपमास्थितः ॥ अव
तीर्षमर्हो शक्रस्तं पक्षिणमुवाच ह १२ शुक्रभो पक्षिणां श्रेष्ठ दाक्षेयी सुप्रजा त्वया ॥ पृच्छेत्वांशुकमेनं त्वं कस्मान्न त्यजसि द्रुमम् १३ अथ पृष्ठः शुक्रः प्राह मूर्ध्ना समभिवा
द्यतम् ॥ स्वागतं देवराज त्वं विज्ञातस्तपसामया १४ ततो दशशताक्षेण साधुसाध्विति भाषितम् ॥ अहो विज्ञानमित्येवं मनसा पूजितस्ततः १५ तमेवं शुभकर्मणां शु
कं परमधार्मिकम् ॥ विज्ञानत्रपितां प्रीतिं प्रच्छन्नमूदनः १६ निष्पन्नमफलं शुष्कमशरण्यं पतत्रिणाम् ॥ किमर्थं सेवसे वृक्षं यदामहदिदं वनम् १७ अन्येऽपि ब
हवो वृक्षाः पत्रसंछन्नकोटराः ॥ शुभाः पर्याप्तसंचारा विद्यंतेऽस्मिन् महावने १८ गतायुषमसामर्थ्यं क्षीणसारं हतश्रियम् ॥ विमृश्य प्रज्ञया धीरजहीमं स्थविरं द्रुमम्
१९ ॥ भीष्म उवाच ॥ तदुपश्रुत्य धर्मात्मा शुक्रः शक्रेण भाषितम् ॥ सुदीर्घमतिनिःश्वस्य दीनो वाक्यमुवाच ह २० अनतिक्रमणीयानि दैवतानि ज्ञचीपते ॥ य
त्राभवत्तव प्रश्रुतं त्रिविधसुराधिप २१ अस्मिन्नहं द्रुमे जातः साधुभिश्च गुणैर्युतः ॥ बालभावेन संगुप्तः शत्रुभिश्च न धर्षितः २२ किमनुक्रोशय वैफल्यमुत्पादयसि
मेऽनघ ॥ आनृशंस्याभियुक्तस्य भक्तस्यानन्यगस्य च २३ अनुक्रोशो हि साधूनां महद्दुर्मस्य लक्षणम् ॥ अनुक्रोशश्च साधूनां सदा प्रीतिं प्रयच्छति २४ त्वमेव
दैवतैः सर्वैः पृच्छ्यसे धर्मसंशयात् ॥ अतस्त्वं देवदेवानां माधिपत्ये प्रतिष्ठितः २५ नार्हसे मांसहस्त्राक्षद्रुमं त्याजयितुं चिरात् ॥ समर्थमुपजीव्ये मं त्यजेयं कथमद्यै
२६ तस्य वाक्येन सौम्येन हर्षितः पाकशासनः ॥ शुक्रं प्रोवाच धर्मात्मा आनृशंस्येन तोषितः २७ वरं वृणीष्वेति तदा स च वरे वरं शुक्रः ॥ आनृशंस्यपरो नित्यतस्य
वृक्षस्य संभवम् २८ विदित्वा च दृढां भक्तिं तां शुक्रेशीलसंपदम् ॥ प्रीतः क्षिप्रमथो वृक्षममृतेनावसिक्तवान् २९ ततः फलानि पत्राणि शाखाश्चापि मनोहराः ॥ शु
क्रस्य दृढभक्तित्वाच्छ्रीमतां प्रापसद्गुमः ३० शुक्रश्च कर्मणा तेन आनृशंस्यकृतेन वै ॥ आयुषोऽस्ते महाराज प्रापशक्रसल्लोकताम् ३१ एवमेव मनुष्येन्द्रभक्तिमंतं स
माश्रितः ॥ सर्वार्थसिद्धिं लभते शुक्रं प्राप्य यथा द्रुमः ३२ ॥ इति श्रीम. अनु. आनुशा. दानधर्मे शुक्रवासवसंवादे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
पितामह महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रविशारद ॥ दैवेषु रूपकारे च किं सिच्छेष्टतरं भवेत् १

पितामहस्यादिद्वयोर्भवेत्किमिति श्रेष्ठमित्यर्थः । १ ॥

२ देवप्राकर्म मानुषसंप्रतिकर्म ३ । ४ देवभेदप्रमाणानुसंधानमिति ५ सुकृतेष्विजमूलेति ६ पुरुषकारप्रमाणमाह यथेति ७ उद्यमापेक्षायामाह क्षेत्रमिति ८ सिद्धांतः कर्मण इत्यादिना निर्दिष्टसिद्धि ९ । १० । ११ कर्मदेवयोः प्राबल्यदोर्बल्ये उपसंहरति प्राप्यत इति १२ । १३ । १४ मानुष्यान्मानुष्यमुल्लंघ्य १५ । १६ लभतेभिर्यमितिसर्वप्रसंबंधः १७ । १८ शिष्टाचारोऽपिकर्मणां प्राबल्ये मानमित्याह येनेति १८ ननु निश्चितं १९ अकृत्व इति केवलं देवं निष्फलमित्यर्थः २० नतयेति देवदौस्थ्ये रोहिणीहानिः सुसहा पुरुषकारदौस्थ्ये तु परलोकहानिर्दुः

॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीमिति हासं पुरातनम् ॥ वसिष्ठस्वचसंवादं ब्रह्ममथ्युधिष्ठिर २ देवमानुषयोः किंस्विकर्मणोः श्रेष्ठमित्युत ॥ पुरावसिष्ठो भगवान्पितामहमपृच्छत ३ ततः पद्मोद्भवो राजन् देवदेवः पितामहः ॥ उवाच मयुरं वाक्यमर्थवद्वेत्तु भूषितम् ४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ नाबीजं जायते किंचिन्नबीजेन विनाफलम् ॥ बीजाद्वीजं प्रभवति बीजादेव फलं स्मृतम् ५ यादृशं वपते बीजं क्षेत्रमासाद्य कर्षकः ॥ सुकृते दुष्कृते वापितादृशं लभते फलम् ६ यथा बीजं विना क्षेत्रमुत्तं भवति निष्फलम् ॥ तथा पुरुषकारेण विना देवं न सिध्यति ७ क्षेत्रं पुरुषकारस्तु देवं बीजमुदाहृतम् ॥ क्षेत्रबीजसमायोगात्ततः सस्यं संपृच्छते ८ कर्मणा फलं निर्दिष्टं स्वयमश्रातिकारकः ॥ प्रत्यक्षं दृश्यते लोके कृतस्यापकृतस्य च ९ शुभेन कर्मणा सौख्यं दुःखं पापेन कर्मणा ॥ कृतं फलं तिसर्वत्र नाकृतं भुज्यते कचित् १० कृती सर्वत्र लभते प्रतिष्ठां भाग्यसंयुताम् ॥ अकृती लभते ब्रह्मक्षते शारावसेचनम् ११ तपसा रूपसौभाग्यं रत्नानि विविधानि च ॥ प्राप्यते कर्मणा सर्वं न देवादकृतात्मना १२ तथा स्वर्गश्च भोगश्च निष्ठाया च मनीषिता ॥ सर्वपुरुषकारेण कृतेनेहोपलभ्यते १३ ज्योतीषि त्रिविधाना गायक्षाश्च दार्कमारुताः ॥ सर्वे पुरुषकारेण मानुष्या देवतांगताः १४ अर्थो वा मित्रवर्गो वा ऐश्वर्यं वा कुलाश्रितम् ॥ श्रीश्चापि दुर्लभं मोक्षं तु यैवाकृतकर्मभिः १५ शौचेन लभते विप्रः क्षत्रियो विक्रमेण तु ॥ वैश्यः पुरुषकारेण शूद्रः शुश्रूषया श्रियम् १६ नादातारं भजंत्यर्थी न क्लीबं नापि निष्क्रियम् ॥ नाकर्मशीलं न शूरं नैवातपस्विनम् १७ येन लोकास्त्रयः सृष्टा दैत्याः सर्वाश्च देवताः ॥ स एष भगवान्विष्णुः समुद्रे तप्यते तपः १८ स्वचेत्कर्म कुरुंस्मात्सर्वमेवाफलं भवेत् ॥ लोको देवं समालक्ष्य उदासीनो भवेन्ननु १९ अकृत्वा मानुषं कर्म यो देवमनुवर्तते ॥ वृथा श्राम्यति संप्राप्य पतिं क्लीबमिव गिरा २० न तथा मानुषलोके भयमस्ति शुभाशुभे ॥ यथा त्रिदशलोके हि भयमन्येन जायते २१ कृतः पुरुषकारस्तु देवमेवानुवर्तते ॥ न देवमकृते किंचित्कस्याचिद्वा तु महति २२ यथा स्थानान्यनिव्यानि दृश्यंते देवतेष्वपि ॥ कथं कर्म विना देवं स्यास्यति स्थापयिष्यतः २३ न देवतानि लोकेऽस्मिन् व्यापारं यातिकस्य चित् ॥ व्यासं गेजयं त्युग्रमात्माभिभवशंकया २४

रंतेत्यर्थः अन्येन पापेन २१ अकृते कर्माभावे सति आकस्मिकनिधिलामादावपि किंचित्कर्मस्थे वेति भावः २२ यथेति स्थानानि द्वादालोका अप्यनित्या दृश्यंते ताराकपिणा देवानां भवः पातदर्शनादित्यर्थः कर्मविना पुण्येन कर्मणा विना देवं देवसमूहः कथं स्यास्यति देवस्य पिकर्ममूलमेवेत्यर्थः २३ व्यापारं पुण्यकृत्यं त्यनुमोदंते उग्रधर्मविग्रहं २४

विग्रहो वैरं तथा हि ऋषीणां तपसि देवा विग्रमाचरंति ऋषयश्च भ्यवनादय इन्द्रादीनामभिभवकुर्वती तिसौ कम्पे प्रसिद्धं यद्यप्येवं कर्म परस्वं देवर्षीणामस्ति तथाप्यदेवं देवाभावो न वक्तुं शक्य इत्यर्थः २५ अत्र मानमाह कथमिति यतो यस्माद्देवं प्रवर्तते तस्य कर्मणोऽपि देवं विना कथमुपातिः स्यात्कथमपि पुण्यवन्त एव च मे प्रवर्तते धर्माश्च पुण्यवर्द्धते अन्यथा सर्वेऽपि धर्मे प्रवर्तन्ते इत्यर्थः । एवं लोकदेवस्वर्गोऽपि गुणाः भोगाः यथा बहुधनो भूयसावाणिज्येन भूयांसं लामं लभते न तद्वति वदेत इति भावः २६ आत्मेति एवं प्रवृत्तेरपि देवाधीनत्वेऽपि कर्मैव कर्तव्यमित्यर्थः कृतस्य पुण्यपापादेः २७ कृतमिति पुण्यमपि पापेन प्रतिहन्यते पापमपि पुण्येनेति तयोः फलं यथोक्तं स्वर्गनरकं वानप्राप्नोतीत्यर्थः २८ शरणं गृहं यथा ह्यस्तनोऽपराधः श्वस्तनेन सत्कारेणापनीयते एवं देवमपि पुण्यातिशयात् प्रतिहन्यते इत्यर्थः २९

ऋषीणां देवतानां च सदा भवति विग्रहः ॥ कस्य वाचा ह्यदेवं स्याद्यतो देवं प्रवर्तते २५ कथं तस्य समुत्पत्तिर्यतो देवं प्रवर्तते ॥ एवं त्रिदशलोकेऽपि प्राप्यंते बहवो गुणाः २६ आत्मैव ह्यात्मनो बंधुरात्मैव रिपुरात्मनः ॥ आत्मैव ह्यात्मनः साक्षी कृतस्याप्यकृतस्य च २७ कृतं चाप्यकृतं किंचित्कृतं कर्मणिसिद्धयति ॥ सुकृतं दुष्कृतं कर्म न यथार्थं प्रपद्यते २८ देवानां शरणं पुण्यं सर्वं पुण्यैरवाप्यते ॥ पुण्यशीलं नरं प्राप्य किं देवं प्रकरिष्यति २९ पुराययाति विभ्रष्टश्चावितः पतितः क्षितौ ॥ पुनरारोपितः स्वर्गदौहित्रैः पुण्यकर्मभिः ३० पुरूरवाश्च राजर्षिर्द्विजैरभिहितः पुरा ॥ ऐल इत्यभिविख्यातः स्वर्गं प्राप्नोमहीपतिः ३१ अश्वमेधादिभिर्यज्ञैः सत्कृतः कोसलाधिपः ॥ महर्षिशापात्सौदासः पुरुषादत्वमागतः ३२ अश्वत्थामाचरामश्च मुनिपुत्रौ धनुर्धरौ ॥ न गच्छतः स्वर्गलोकं सुकृतेनेह कर्मणा ३३ वसुर्यज्ञशतैरिष्ट्वा द्वितीय इव वासवः ॥ मिथ्याभिधानेनैकेन रसातलतलंगतः ३४ बलिर्वैरोचनिर्बद्धो धर्मपाशेन दैवतैः ॥ विष्णोः पुरुषकारेण पातालसदनः कृतः ३५ शक्रस्योद्गम्य चरणं प्रस्थितो जनमेजयः ॥ द्विजस्त्रीणां वधं कृत्वा किंदैवेन न वारितः ३६ अज्ञानाद्ब्राह्मणं हत्वा स्पृष्टो बालवधेन च ॥ वैशंपायनविप्रर्षिः किंदैवेन न वारितः ३७ गोप्रदानेन मिथ्या च ब्राह्मणेभ्यो महामखे ॥ पुरानृगश्च राजर्षिः ककलासत्वमागतः ३८ धुंधुमारश्च राजर्षिः सत्रेष्वेव जरांगतः ॥ प्रीतिदायं परित्यज्य सुष्वापसगिरिव्रजे ३९ पांडवानां हतं राज्यां धार्तराष्ट्रैर्महाबलैः ॥ पुनः प्रत्याहृतं चैव न देवाद्भुजसंश्रयात् ४० तपो नियमसंयुक्ता मुनयः संशितव्रताः ॥ किंदैव बलाच्छापमुत्सृजंते न कर्मणा ४१ पापमुत्सृजते लोके सर्वं प्राप्य सुदुर्लभम् ॥ लोभमोहसमापन्नं न देवं त्रायते नरम् ४२ यथाग्निः पवनोद्धूतः सुसूक्ष्मोऽपि महान् भवेत् ॥ तथा कर्म समायुक्तं देवं साधुविवर्धते ४३ यथा तैलक्षया दीपः प्रहासमुपगच्छति ॥ तथा कर्मक्षया देवं प्रहासमुपगच्छति ४४

अत्रैवायं दृष्टान्तानाह पुरेत्यादिना ३० । ३१ विपर्ययेऽपि दृष्टान्तमाह अश्वेति ३१ । ३३ मिथ्याभिधानेन पशुपज्ञश्च तिरप्रमाणमित्येवं रूपेण रसातलस्य भूमेस्तलमधोभागं ३४ । ३५ पापमपिते जीयसां न दोषायेत्याह शक्रस्येति द्वाभ्यां चरणं द्विजस्त्रीदूषणरूपं कर्म कृत्वा प्रस्थितः इति संबन्धः ३६ । ३७ पुण्यमपि केषांचिन्नप्राणायेत्याह गोप्रदानेनेति ककलासत्वं सरठत्वं ३८ प्रीतिदायं देवैर्दत्तं वरं सुष्वापसत्रफलं नाप्तवानित्यर्थः ३९ न देवात् प्रत्याहृतमपि तु मुजसंश्रयादेवेत्यर्थः ४० किंदैव बलाच्छापमुत्सृजंते न कर्मणानपि तु कर्मणैवोत्सृजंते न तु देवबलादित्यर्थः ४१ पापं पापिनं प्रति सर्वमेव श्रियादिकं गुणजातं लोके प्राप्य उपेत्यापितमुत्सृजते इति योजना तथा च माणकः देवेन दत्तं कर्मणानाशितमिति । इतदेव स्पष्टयति लोमेति ४२ । ४३ देवस्य कर्माधीनत्वमाह द्वाभ्यां यथेति ४३ । ४४

नशनेवा १८ द्वादशवार्षिक्यादीक्षायां उपवासं व्रतार्थं क्षीराद्याहारं व्रतं च 'पयोब्राह्मणस्य व्रतं यवागूराजन्यस्यामिक्षा वैश्यस्य' इति श्रुतिप्रसिद्धं अभिषेकं द्वादशवार्षिकं तीर्थाटनं वा वीरस्या नात्स्वर्गादपि विनिश्चिष्यते ब्रह्मलोकप्रदमेतत्तद्वयमित्यर्थः १९ कायिकं चर्ममुक्त्वा वाचिकमाह अधीत्येति २० मानसं चर्मं विवृणोति मेति २१ । २२ । ११ । २४ । २५ । २६ । २७

मंत्रोच्चारणं जिगीषाद्यर्थवृथा । सोमाभिषेदो दक्षिणां विना वृथा । होमो मंत्रं विना वृथा । एतैस्त्रिभिर्वर्षापरंतत्सर्वमेधया वादिनो भवतीत्यर्थः २८ प्राप्तौ प्राप्त्यर्थः २९ ॥ इति अनुशासनपर्वणिनील
कंठोये भारतमावदीपे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ केपूज्या इत्यादिना पूर्वोक्तधर्मानुविष्टोति तत्रापि चतुर्विधादित्यादिना आतिथ्यं कर्तव्यमुक्तं तद्विष्टोऽप्यध्यायेन १ यदमुत्रेह च हितं तद्वदेति शेषः २
ब्रह्म आनंदात्मा । स्वर्गः सत्यसंकल्पत्वादिसिद्धिः । तपः स्वाध्यायो साधनं यस्य स्वर्गस्य । 'यस्तमात्मानमनुविद्य विजानाति सर्वांश्च लोकानां प्रोति सर्वांश्च कामान्' इति श्रुतेः सत्यप्रत्ययः १ । ४ अक्ष

यन्मंत्रे भवति वृथापयुज्यमाने यत्सोमे भवति वृथाभिषूयमाणे ॥ यच्चाग्रौ भवति वृथाभिषूयमाने तत्सर्वं भवति वृथाभिधीयमाने २८ इत्येतद्विष्टोऽप्यध्यायेन २९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासन० आनुशासन० दानधर्मे कर्मफलकोपाख्याने सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ केपूज्याः केन मस्कार्या कान्नमस्यसि भारत ॥ एतन्मे सर्वमाचक्ष्वयेभ्यः स्पृहयसे नृप १ उत्तमापद्रुतस्यापि यत्र ते वतंते मनः ॥ मनुष्यलो
के सर्वस्मिन् यदमुत्रेह चाप्युत २ ॥ भीष्म उवाच ॥ स्पृहयामि द्विजातिभ्यो येषां ब्रह्म परं धनम् ॥ येषां स्वप्रत्ययः स्वर्गस्तपः स्वाध्यायसाधनम् ३ येषां बालाश्च
वृद्धाश्च पितृपैतामहीधुरम् ॥ उद्वहंति न सीदंति तेभ्यो वै स्पृहयाम्यहम् ४ विद्यास्वभिविनीतानां दांतानां मृदुभाषिणाम् ॥ श्रुतवृत्तोपपन्नानां सदाक्षरविदां
सताम् ५ संसृज्य दत्तां तात हंसानां मिव संघशः ॥ मम ल्यरूपा रुचिरादिव्यजीमूतानिः स्वनाः ६ सम्यगुच्चरितावाचः श्रूयंते हि युधिष्ठिर ॥ शुश्रूषमाणे नृपतौ
प्रेत्य चेह सुखावहाः ७ ये चापि तेषां श्रोतारः सदा सदा सिसंमताः ॥ विज्ञानगुणसंपन्नास्तेभ्यश्च स्पृहयाम्यहम् ८ सुसंस्कृतानि प्रयताः शुचीनि गुणवन्ति च ॥ दद
त्यन्नाति ह्यर्थं ब्राह्मणेभ्यो युधिष्ठिर ९ ये चापि सततं राजस्तेभ्यश्च स्पृहयाम्यहम् ॥ शक्यं ह्येवाह्वेयो दुर्नदा तु मनसूयितुम् १० शूरावीराश्च शतशः संतिलोके
युधिष्ठिर ॥ येषां संख्यायमानानां दानशूरो विशिष्यते ११ धन्यः स्याद्यद्यहं भूयः सौम्यब्राह्मणकोऽपि वा ॥ कुले जातो धर्मगतिस्तपो विद्यापरायणः १२ न मे त्व
तः प्रियतरो लोकेऽस्मिन् पांडुनंदन ॥ त्वत्तथापि प्रियतरा ब्राह्मणा भरतर्षभ १३ यथाममप्रियतमास्त्वतो विप्राः कुरूतम ॥ तेन सत्येन गच्छेयं लोकान्यत्र सशां
तनुः १४ न मे पिता प्रियतरो ब्राह्मणेभ्यस्तथा भवत् ॥ न मे पितुः पिता वापि ये चान्येऽपि सुहृज्जनाः १५ न हि मे वृजिनं किंचिद्विद्यते ब्राह्मणेष्विह ॥ अणुवायदिवा
स्थूलं विद्यते साधु कर्मसु १६ कर्मणामनसा वापि वाचा वापि परंतप ॥ यन्मे कृतं ब्राह्मणेभ्यस्तेनाद्यनतपाम्यहम् १७ ब्रह्मण्य इति मामाहुस्तथा वाचाऽस्मि तौ
षितः ॥ एतदेव पवित्रेभ्यः सर्वेभ्यः परमं स्मृतम् १८ पश्यामि लोकानमलाऽनुचीनब्राह्मणयायिनः ॥ तेषु मे तात गंतव्यमह्नाय च चिराय च १९

रं ब्रह्म तद्विदां ९ हंससाहस्यं क्षीरनीरयोरिवात्मानात्मनो विवेचनात् १ नृपतौ नृपतेः समीपे उच्चरिताः ७ । ८ । ९ अनसूयितुं असूयावर्ज्यया स्यात्तया १० । ११ ब्राह्मणकः कुत्सि
तब्राह्मणोऽपि यद्यहं स्यातां हि धन्यः किमु त कुले जातः १२ । १३ । १४ । १५ वृजिनं संकटं कलाशेति यावत् पूज्यत्वादेव तान् पूजयामि ननु फलायेत्यर्थः १६ तेन ब्राह्मणाराधनेन अद्यशरपं
जरस्थोऽपि नतपामि न कथं प्राप्नोमीति त्वानुभवदर्शयति १७ ब्रह्मण्यो मम जातौ अस्तकः १८ यायिभ्योऽनुचरस्य मे १९

१० । ११ । १२ । १३ । १४ तेजस इति ब्रह्मणा द्विभ्येत् ननु तत्र तेजस्तपसीस्वीये प्रकाशयेदित्यर्थः तेजः क्रोधबलं तपो योगबलम् १५ तयोस्तपस्तेजसो ब्राह्मणक्षत्रियस्य योर्व्यवसायः फलमभिभ
वरूपं शीघ्रं तीव्रं तथापि तपस्विन एवेतरान् हंन्युर्न तेजस्विन इत्यर्थः १६ भूय इति ल्यट् लोपे च भी अकोपनं ब्राह्मणं प्राप्य यद्भूयः बहुतरं उभयं तपस्तेज आरुह्यं स्यात् तद्वत्संखंडितं भवतीति शेषः क्षमावत्सुप्रयु
क्तं तेजो बह्वपि तूलराशिवत्सद्यो नश्यतीत्यर्थः । उभयत उभयं चेत्तद्वत्संखंडितं तपस्तेज आदिद्वयं न निःशेषं नश्यति किंतु शेषम् । क्षमावता संखंडितस्य

यथाभर्त्राश्रयो धर्मः स्त्रीणां लोके युधिष्ठिर ॥ स देवः सागतिर्नान्या क्षत्रियस्य तथा द्विजाः २० क्षत्रियः शतवर्षो च दशवर्षो द्विजोत्तमः ॥ पिता पुत्रौ च विज्ञेयौ तयोर्हि ब्रा
णोगुरुः २१ नारी तु पत्युर्भावे वैदेवरं कुरुते पतिम् ॥ पृथिवी ब्राह्मणालाभे क्षत्रियं कुरुते पतिम् २२ पुत्रवच्च ततो रक्ष्या उपास्या गुरुवच्चते ॥ अग्निवच्चोपचर्या वै ब्राह्म
णाः कुरु सत्तम २३ ऋजून्सतः सत्यशीलान्सर्वभूतहिते रतान् ॥ आशी विषानि वकुद्धान् द्विजान् परिचरेत्सदा २४ तेजस्तपसश्चैव नित्यं विभ्येद्युधिष्ठिर ॥ उभे चैते
परित्याज्ये ते जश्चैव तपस्तथा २५ व्यवसायस्तयोः शीघ्रमुभयोरेव विद्यते ॥ हन्युः कुद्धान् महाराज ब्राह्मणा ये तपस्विनः २६ भूयः स्यादुभयं दत्तं ब्राह्मणाद्यदकोपनात् ॥
कुर्यादुभयतः शेषं दत्तं शेषं न शेषयेत् २७ दंडपाणि र्यथा गोषुपालो नित्यं हिरक्षयेत् ॥ ब्राह्मणा ब्रह्मचर्यं तथा क्षत्रियः परिपालयेत् २८ पितेव पुत्रान् रक्षेत्था ब्राह्मणान् ध
र्मचेतसः ॥ गृहे चैषामवेक्षेत्थाः किंस्विदस्तीति जीवनम् २९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ब्राह्मणानां तु ये लोकाः प्रतिश्रुत्य पितामह ॥ न प्रयच्छंति मोहात्ते के भवंति महाद्युते १ एतन्मे तत्त्वतो ब्रूहि धर्मधर्मभृतां वर ॥ प्रतिश्रुत्य दुरात्मा
नोन प्रयच्छंति ये नराः २ ॥ भीष्म उवाच ॥ योनदद्यात्प्रतिश्रुत्य स्वल्पं वा यदि वा बहु ॥ आशास्तस्य हताः सर्वाः क्लीबस्येव प्रजाफलम् ३ यां रार्त्रि जायते जीवो यां रा
त्रिं च विनश्यति ॥ एतस्मिन् तरे यद्यत्सुकृतं तस्य भारत ४ यच्च तस्य द्रुतं किंचिद्दत्तं वा भरतर्षभ ॥ तपस्तपमथो वापि सर्वतस्योपहन्यते ५ अथैतद्वचनं प्रादुर्धर्मशा
स्त्रविदो जनाः ॥ निशम्य भरत श्रेष्ठ बुद्ध्या परमयुक्तया ६ अपि चोदाहंस्तीमं धर्मशास्त्रविदो जनाः ॥ अश्वानां श्यामकर्णानां सहस्रेण समुच्यते ७ अत्रैवोदाहरंतीम
मिति हासं पुरातनम् ॥ शृगालस्य च संवादं वानरस्य च भारत ८ तौ सखा यौ पुरा ह्यास्तां मानुषत्वे परंतप ॥ अन्यां योनिं समापन्नौ शार्गाली वानरी तथा ९ ततः परा
सून्वा दत्तं शृगालं वानरोऽब्रवीत् ॥ श्मशानमध्ये संप्रेक्ष्य पूर्वजातिमनुस्मरन् १० किं त्वया पापकं पूर्वकृतं कर्म सुदारुणम् ॥ यस्त्वं श्मशाने मृतकान् पूतिकान् त्सि कुत्सि
तान् ११ एवमुक्तः प्रत्युवाच शृगालो वानरं तदा ॥ ब्राह्मणस्य प्रतिश्रुत्य न मया तदुपाहतम् १२

तस्यादाशिष्टं तु न शेषयेन्न शिष्यते अपि तु निःशेषमेव नश्यतीत्यर्थः २० । २८ अस्तीति अमावेतदेयमित्यर्थः २९ ॥ इति अनुशासनपर्वणिनी० भा० अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ब्राह्मणानामिति १
२ । ३ । ४ । ५ निशम्य विचार्य ६ अपि चेति तत्र प्रायश्चित्तं सहस्रश्यामकर्णं दानं अशक्यमनुष्ठाप्य तपस्तपसापदुर्जरमिति भावः ७ अत्रैव प्रतिश्रुतस्य अप्रदाने विषये ८ । ९ । १० । ११ । १२

१३ । १४ । १५ ब्रुवतोऽध्यापकस्य कथां कथयतो मुखात् श्रुते ११ श्रुतश्चायमिति हासः कृष्णस्य ध्यासस्य नृगकथां कथयतो वासुदेवस्य वा मुखात् श्रुतोऽयमर्थः १७ । १८ आशावंध्याशा १९
२० अक्षय्यं पित्र्यं मुहिष्टं दानं भुंक्ते इत्यक्षय्यभुगमिः २१ अगदसंकाशः चिकित्सकतुल्यः २२ ज्ञातिरिष्टेन शास्त्रादितेन ज्ञेयेन । 'रिष्टं ज्ञेयं' इति मेदिनी २३ । २४ । २५ । २६ इतः अस्मि
श्लोके ब्राह्मण एव दानपात्रमिति प्रघट्टकार्यः २० तीर्थमपि ब्राह्मण एवेत्याह महादिति २८ ॥ इति० अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ७ ॥ मित्रसौ

तत्कृते पापकीयोनिमापन्नोऽस्मि प्लवंगम् ॥ तस्मादेवं विधं भक्षयामि बुभुक्षितः १३ ॥ भीष्म उवाच ॥ शृगालो वानरं प्राह पुनरेव नरोत्तम ॥ किं त्वया पातकं कर्म
कृतं येनासि वानरः १४ ॥ वानर उवाच ॥ सदा चाहं फलाहारो ब्राह्मणानां प्लवंगम् ॥ तस्मान्न ब्राह्मणस्वतु इदं व्यविदुषा सदा ॥ समं विवादो मोक्तव्यो दातव्यं च प्रतिश्रु
तम् १५ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्येतद्ब्रुवतो राजन् ब्राह्मणस्य मया श्रुतम् ॥ कथां कथयतः पुण्यां धर्मज्ञस्य पुरातनीम् १६ श्रुतश्चापि मया भूयः कृष्णस्यापि विशांपते ॥
कथां कथयतः पूर्वब्राह्मणं प्रति पांडव १७ न हर्तव्यं विप्रधनं क्षतं व्यंतेषु नित्यशः ॥ बालाश्च नावमंतव्याद रिद्राः कृपणा अपि १८ एवमेव च मानित्यं ब्राह्मणाः संदिशं
ति वै ॥ प्रतिश्रुत्य भवेद्देयं नाशाकार्या द्विजोत्तमे १९ ब्राह्मणो ह्याशया पूर्वकृतया पृथिवीपते ॥ सुसमिद्धो यथा दीप्तः पावकस्तद्विधः स्मृतः २० यानि रक्षितं संकुद्ध आश
या पूर्वजातया ॥ प्रदहेच्च हितं राजन् कक्षमक्षय्यभुग्यथा २१ स एव हि यदा तुष्टो वचसा प्रतिनंदति ॥ भवत्यगदसंकाशो विषये तस्य भारत २२ पुत्रान्पौत्रान्पशुंश्चैव
बांधवान्सचिवांस्तथा ॥ पुरंजनपदं चैव शांतिरिष्टेन पोषयेत् २३ एतद्विपरमं तेजो ब्राह्मणस्येह दृश्यते ॥ सहस्रकिरणस्येव सवितुर्धरणीतले २४ तस्माद्दातव्यमे
वेह प्रतिश्रुत्य युधिष्ठिर ॥ यदीच्छेच्छोभनां जातिं प्राप्तुं भरतसत्तम २५ ब्राह्मणस्य हि दत्तेन ध्रुवं स्वर्गो ह्यनुत्तमः ॥ शक्यः प्राप्तुं विशेषेण दानं हि महती क्रिया २६ इतो
दत्तेन जीवंति देवताः पितरस्तथा ॥ तस्माद्दानानि देयानि ब्राह्मणेभ्यो विजानता २७ महाद्विभरत श्रेष्ठ ब्राह्मणस्तीर्थमुच्यते ॥ वेलायां न तु कस्यांचिद्गच्छेद्विप्रो ह्यपू
जितः २८ ॥ इति श्रीम० अ० आनु० दानधर्मशृगालवानरसंवादे नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ मित्रसौ हार्दयोगेन उपदेशं करोति यः ॥ जा
त्याऽधरस्य राजर्षे दोषस्तस्य भवेन्न वा १ एतदिच्छामितत्त्वेन व्याख्यतुं वै पितामह ॥ सूक्ष्मा गतिर्हि धर्मस्य यत्र मुह्यंति मानवाः २ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्र ते वर्त
यिष्यामि शृणु राजन् यथाक्रमम् ॥ ऋषीणां वदतां पूर्वश्रुतमासीद्यथापुरा ३ उपदेशो न कर्तव्यो जातिहीनस्य कस्यचित् ॥ उपदेशो महान् दोषा उपाध्यायस्य भाष्यते
४ निदर्शनमिदं राजन् शृणु मे भरतर्षभ ॥ दुरुक्तवचने राजन् यथा पूर्वे युधिष्ठिर ५ ब्रह्माश्रमपदे वर्तमानं हि मवतः शुभे ॥ तत्राश्रमपदं पुण्यं नानादृशगणायुतम् ६ ना
नागुल्मलताकीर्णमृगद्विजनिषेवितम् ॥ सिद्धचारणसंयुक्तं रम्यं पुष्पितकाननम् ७ व्रतिभिर्बहुभिर्भक्तिर्गतापसैरुपसेवितम् ॥ ब्राह्मणैश्च महाभागैः सूर्यज्वलनसन्निभैः ८
हादेत्यध्यायेन नीचाय धर्मरहस्यं न दद्यादित्युक्तं । मित्रमुपकारमपेक्षोपकर्ता । तुष्टुपकारमनपेक्षोपकर्ता । लोभात्कृपया वित्यर्थः १ । २ । ३ उपाध्यायस्योपदेशकर्तुः भाष्यते
न शूद्राय मतिं दद्यादित्यादिशास्त्रेण ४ दुरुक्तं दुःस्वस्थं नीचं प्रति उक्तं वचनं ५ । ६ । ७ व्रतिभिर्बहुभिर्भक्तिर्गतापसैरुपसेवितम् ८

९ यतिभिः संन्यासिभिः १० दयान्वितः सर्वभूताभयदानेन प्रव्रज्यां कृतवानित्यर्थः ११ दीक्षानियमं १२ तपस्येतपः करिष्ये १३ वक्तुमर्हति तु वज्रगता वित्यस्य रूपं प्रव्रजयितुं विधिवत्स्वोचितं
कर्मस्याजयितुं १४ । १५ लिंगं संन्यासिचिह्नं सेवकस्य तव प्रव्रज्यानाधिकारात् प्रयुक्तं १६ । १७ । १८ आत्मनः प्रियं विशेषेण कस्यचिद्भूषणस्य स्वधर्मस्य त्यागं लिंगधारणानधिकारेऽपि
नियमव्रतसंपन्नैः समाकीर्णतपस्विभिः ॥ दीक्षितैर्भरत श्रेष्ठ यथाहारैः कृतात्मभिः ९ तपोध्ययनघोषैश्च नादितं भरतर्षभ ॥ बालखिल्यैश्च बहुभिर्यतिभिश्च निषेवि
तम् १० तत्र कश्चित्समुत्साहं कृत्वा शूद्रो दयान्वितः ॥ आगतो ह्याश्रमपदं पूजितश्च तपस्विभिः ११ तांस्तु दृष्ट्वा मुनिगणान् देवकल्पान्महौजसः ॥ विविधां वहतो दीक्षां
संप्राहृष्यत भारत १२ अथास्य बुद्धिरभवत्तपस्ये भरतर्षभ ॥ ततोऽब्रवीत्कुलपतिपादौ संगृह्य भारत १३ भवत्प्रसादादिच्छामि धर्मं वक्तुं द्विजर्षभ ॥ तन्मां त्वं भगव
न्वक्तुं प्रव्रजयितुमर्हसि १४ वर्णावरोऽहं भगवन् शूद्रो जात्याऽस्मि सत्तम ॥ शुश्रूषां कर्तुमिच्छामि प्रपन्नाय प्रसीद मे १५ ॥ कुलपतिरुवाच ॥ न शक्यमिह शूद्रेण लिंग
माश्रित्य वर्तितुम् ॥ आस्यतां यदि ते बुद्धिः शुश्रूषानिरतो भव १६ शुश्रूषया परालोकानवाप्स्यसि न संशयः १७ ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमुक्तस्तु मुनिना शूद्रो चिंत
यन्नुप ॥ कथमत्र मया कार्यं श्रद्धाधर्मपराचमे १८ विज्ञातमेवं भवतु करिष्ये प्रियमात्मनः ॥ गत्वाऽऽश्रमपदाद्दूरमुदजं कृतवांस्तु सः १९ तत्र वेदीं च भूमिं च देवताय
तनानि च ॥ निवेश्य भरत श्रेष्ठ नियमस्थोऽभवन्मुनिः २० अभिषेकांश्च नियमान् देवताय तनेषु च ॥ बलिं च कृत्वा हुत्वा च देवतां चाप्यपूजयत् २१ संकल्पनियमो
पेतः फलाहारो जितेन्द्रियः ॥ नित्यं सन्निहिताभिस्तु ओषधीभिः फलैस्तथा २२ अतिथीन्पूजयामास यथावत्समुपागतान् ॥ एवं हि सुमहान्कालो व्यत्यक्राम तत
स्यैव २३ अथास्य मुनिरागच्छत्संगत्या वै तमाश्रमम् ॥ संपूज्य स्वागतेन र्षिर्विधिवत्समतोषयत् २४ अनुकूलाः कथाः कृत्वा यथागतमपृच्छत् ॥ ऋषिः परमतेज
स्वीधर्मात्मा संशितव्रतः २५ एवं सुबहुशस्तस्य शूद्रस्य भरतर्षभ ॥ सोऽगच्छदाश्रममृषिः शूद्रं द्रष्टुं न र्षभ २६ अथ तं तापसं शूद्रः सोऽब्रवीद्भरतर्षभ ॥ पितृकार्यं क
रिष्यामि तत्र मेऽनुग्रहं कुरु २७ बाढमित्येष तं विप्र उवाच भरतर्षभ ॥ शुचिर्भूत्वा शूद्रस्तु तस्य र्षेः पाद्यमानयत् २८ अथ दभींश्च वन्याश्च ओषधीर्भरतर्षभ ॥ पवित्र
मासनं चैव वृत्तीं च समुपानयत् २९ अथ दक्षिणमावृत्य वृत्तीं च रमशैर्षिकम् ॥ कृतमन्यायतो दृष्ट्वा तं शूद्रमृषिरब्रवीत् ३० कुरुष्वेतां पूर्वशीर्षां भवांश्चोदङ्मुखः शुचिः ॥
सच तत्कृतवान् शूद्रः सर्वयदृषिरब्रवीत् ३१ यथोपदिष्टं मे धावीर्धार्मादियथा तथम् ॥ हव्यकव्यविधिं कृत्स्नमुक्तं तेन तपस्विना ३२ ऋषिणा पितृकार्ये च सच धर्मपथे
स्थितः ॥ पितृकार्यं कृते चापि विसृष्टः स जगाम ह ३३ अथ दीर्घस्य कालस्य सतप्यन् शूद्रतापसः ॥ वने पंचत्वमगमत्सुकृतेन च तेन वै ३४ अजायत महाराजवंशे स च
महायुतिः ॥ तथैव स ऋषिस्तात कालधर्ममवाप ह ३५ पुरोहितकुले विप्रजातो भरतर्षभ ॥ एवंतौ तत्र संभूता बुभौशूद्रमुनीतदा ३६

त्यागमात्रे सर्वस्याधिकारात् उदजं पर्णशालां १९ वेदीं पूजार्थं भूमिं शयनाद्यर्थम् २० अभिषेकान्निर्वाहं संघ्यं स्नानानि २१ संकल्पस्य नियमो निग्रहः चित्तवृत्तिनिरोध इति यावत् तेन उपेतः २२
२३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ तृतीं च रमशैर्षिकीं आसनं कूर्चं पश्चिमाग्रे ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६

क्रमेणवर्धितौचापिविद्यासुकुशलाबुधौ ॥ अथर्ववेदेवेदेचबभूवर्षिःसुनिष्ठितः ॥ कल्पप्रयोगेचोत्पन्नेज्योतिषेषपरंमन्त्रः ३७ सांख्येचैवपराप्रीतिस्तस्यचैवंव्यव
र्धत ॥ पितर्युपरतेचापिकृतशौचस्तुपार्थिवः ३८ अभिषिक्तःप्रकृतिभीराजपुत्रःसपार्थिवः ॥ अभिषिक्तेनसन्नपिरभिषिक्तःपुरोहितः ३९ सतंपुरोधायसुख
मवसद्भरतर्षभ ॥ राज्यंशशासधर्मेणप्रजाश्चपरिपालयन् ४० पुण्याहवाचनेनित्यंधर्मकार्येषुचासकृत् ॥ उत्स्मयन्प्राहसच्चापिदृष्ट्वाराजापुरोहितम् ४१ एवंस
बहुशोराजन्पुरोधसमुपाहसत् ॥ लक्षयित्वापुरोधास्तुबहुशस्तंनराधिपम् ४२ उत्स्मयंतंचसततंदृष्ट्वाऽसौमन्युमाविशत् ॥ अथशून्येपुरोधास्तुसहराज्ञासमा
गतः ४३ कथाभिरनुकूलाभीराजानंचाम्यरोचयत् ॥ ततोऽब्रवीन्नरेन्द्रंपुरोधाभरतर्षभ ४४ वरमिच्छाम्यहंत्वेकंत्वयादत्तंमहाद्युते ४५ ॥ राजोवाच ॥ वराणांतिशतं
दद्यांकिंवतैकंद्विजोत्तम ॥ स्नेहाच्चबहुमानाच्चनास्त्यदेयंहिमेतव ४६ ॥ पुरोहितउवाच ॥ एवंवैवरमिच्छामियदितुष्टोऽसिपार्थिव ॥ प्रतिजानीहितावत्त्वंसत्यं
यद्वदनामृतम् ॥ भीष्मउवाच ॥ बाढमित्येवंतराजाप्रत्युवाचयुधिष्ठिर ॥ यदिज्ञास्यामिवक्ष्यामिअजानन्नतुसंवदे ४८ ॥ पुरोहितउवाच ॥ पुण्याहवाचने
नित्यंधर्मकृत्येषुचासकृत् ॥ शांतिहोमेषुचसदाकिंत्वंहससिवीक्ष्यमाम् ४९ सव्रीडवैभवतिहिमनोमेहसतात्वया ॥ कामयाशापितोराजन्नान्यथावक्तुमर्हसि ५०
सुव्यक्तंकारणंह्यत्रनतेहास्यमकारणम् ॥ कौतूहलंमेसुमृशंतत्त्वेनकथयस्वमे ५१ ॥ राजोवाच ॥ एवमुक्तेत्वयाविप्रयदवाच्यंभवेदपि ॥ अवश्यमेववक्तव्यंशृणुष्वै
कमनाद्विज ५२ पूर्वदेहेयथावृत्तंतन्निबोधद्विजोत्तम ॥ जातिस्मराम्यहंब्रह्मब्रवधानेनमेशृणु ५३ शूद्रोऽहमभवंपूर्वतापसोभृशसंयुतः ॥ ऋषिरुग्रतपास्त्वंच
तदाऽभूद्विजसत्तम ५४ प्रीयताहितदाब्रह्मन्ममानुग्रहबुद्धिना ॥ पितृकार्येत्वयापूर्वमुपदेशःकृतोऽनघ ५५ ब्रूयादभेदेषुहव्येचकव्येचमुनिसत्तम ॥ एतेनकर्मदो
षेणपुरोधास्त्वमजायथाः ५६ अहंराजाचविप्रेन्द्रपश्यकालस्यपर्ययम् ॥ मत्कृतस्योपदेशस्यत्वयाऽज्ञातमिदंफलम् ५७ एतस्मात्कारणाद्ब्रह्मन्प्रहसेत्वांद्विजो
त्तम ॥ नत्वांपरिभन्ब्रह्मन्प्रहसामिगुरुर्भवान् ५८ विपर्ययेणमेमन्युस्तेनसंतप्यतेमनः ॥ जातिस्मराम्यहंतुभ्यमतस्त्वांप्रहसामिवै ५९ एवंतवोग्रंहितपउपदे
शेननाशितम् ॥ पुरोहितत्वमुत्सृज्ययतस्त्वंपुनर्भवे ६० इतस्त्वमधमामन्यामायोनिंप्राप्स्यसेद्विज ॥ गृह्यतांद्रविणंविप्रपूतात्माभवसत्तम ६१ ॥ भीष्मउवाच ॥
ततोविसृष्टोराज्ञातुविप्रोदानान्यनेकशः ॥ ब्राह्मणेभ्योददौवितंभूमिग्रामांश्चसर्वशः ६२ कच्छ्राणिचीर्त्वाचततोयथोक्तानिद्विजोत्तमैः ॥ तीर्थानिचापिगत्वावै
दानानिविविधानिच ६३ दत्वागाश्चैवविप्रेभ्यःपूतात्माभवदात्मवान् ॥ तमेवचाश्रमंगत्वाचचारविपुलंतपः ६४

५५ । १० मत्कृतस्यमह्यंकृतस्य ५८ । १९ विपर्ययेणशूद्रोऽप्यहंजातिस्मरोजातः पुनिरपिस्वंपुरोहितोजातइतिवैपरीत्येन मन्युर्देव्यं ६० भवेनवनिमित्तं ६१ । ६२ । ६३ । ६४

६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ सत्यानृतेनवाणिज्येनघनलोमेमेत्यर्थः । सत्यानृतेनवाणिज्यमितिस्मृतिः ७३ विनिश्चयनिश्चेतव्यं । ७४ ७५ ॥ इतिअ० मी० भा० दश
मोऽध्यायः ॥ १० ॥ कीदृशेइति श्रीमानेवददासीतिश्रीकरान्योगानकथयितुमध्यायः । श्रीःरूपोदार्थादिशोभातद्युतापञ्चाधनसमृद्धिःश्रीःपद्मेत्युच्यते १ पर्यपृच्छतश्रियमित्यपकृत्यते १
ततःसिद्धिंपरांप्राप्तोब्राह्मणोराजसत्तम ॥ संमतश्चाभवत्तेषामाश्रमेतन्निवासिनाम् ६५ एवंप्राप्तोमहत्कच्छ्रमृषिःसन्नपसत्तम ॥ ब्राह्मणेननवक्तव्यंतस्माद्वर्णावरे
जने ६६ ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्यास्त्रयोवर्णाद्विजातयः ॥ एतेषुकथयन्नाजन्ब्राह्मणोनप्रवृष्यति ६७ तस्मात्सद्भिर्नवक्तव्यंकस्यचिक्किचिदग्रतः ॥ सूक्ष्मागतिर्हि
धर्मस्यदुर्ज्ञेयाह्यकृतात्मभिः ६८ तस्मान्मौनेनमुनयोदीक्षाकुर्वन्तिचादृताः ॥ दुरुक्तस्यभयाद्राजन्नाभाषन्तेचकिंचन ६९ धार्मिकागुणसंपन्नाःसत्यार्जवसम
न्विताः ॥ दुरुक्त्वाचाभिहितैःप्राप्नुवन्तीहदुष्कृतम् ७० उपदेशोनकर्तव्यःकदाचिदपिकस्यचित् ॥ उपदेशाद्वितत्पाषं ब्राह्मणःसमवाप्नुयात् ७१ विमृश्यतस्मा
त्प्राज्ञेनवक्तव्यंधर्ममिच्छता ॥ सत्यानृतेनहिहृतउपदेशीहिनस्तिहि ७२ वक्तव्यमिहपृष्टेनविनिश्चित्यविनिश्चयम् ॥ सचोपदेशःकर्तव्योयेनधर्ममवाप्नुयात् ७३
एतत्तेसर्वमाख्यातमुपदेशकृतेमया ॥ महानक्लेशोहिभवतितस्मान्नोपदिशेदिह ७४ ॥ इतिश्रीम० अ० आ० दानधर्मेऽशूद्रमुनिसंवादेदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥
॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कीदृशेपुरुषेतातस्त्रीषुवाभरतर्षभ ॥ श्रीःपद्मावसतेनित्यंतन्मेहृदिपितामह १ भीष्मउवाच ॥ अत्रतेवर्णयिष्यामियथावृत्तंयथाश्रुतम् ॥ रु
क्मीणीदेवकीपुत्रसन्निधौपर्यपृच्छत २ नारायणस्यांकगतांज्वलन्तींदृष्ट्वाश्रियंपद्मसमानवर्णाम् ॥ कौतूहलाद्विस्मितचारुनेत्रापप्रच्छमातामकरध्वजस्य ३ कानी
हमूतान्युपसेवसेत्वंसंतिष्ठसेकानिचसेवसेत्वम् ॥ तानित्रिलोकेश्वरभूतकतितत्त्वेनमेहृदिमहर्षिकल्पे ४ एवंतदाश्रीरभिभाष्यमाणादेव्यासमक्षंगरुडध्वजस्य ॥ उ
वाचवाक्यंमधुराभिधानंमनोहरंचंद्रमुखीप्रसन्ना ५ ॥ श्रीरुवाच ॥ वसामिनित्यंसुमगेप्रगल्भेदक्षेनेकर्मणिवर्तमाने ॥ अक्रोधनेदेवपरेकृतज्ञेजितेंद्रियेनित्यमुदीर्ण
सत्वे ६ नाकर्मशीलेपुरुषेवसामिननास्तिकेसांकरिकेकृतग्रे ॥ नभिन्नवृत्तेनचशंसवर्णेनचापिचौरेनगुरुष्वसूये ७ येचाल्पतेजोबलसत्वमानाःक्लिश्यंतिकुप्यंतियत्र
तत्र ॥ नचैवतिष्ठामितथाविधेषुनरेषुसंगुप्तमनोरथेषु ८ यश्चात्मनिप्रार्थयतेनकिंचिद्यश्चस्वभावोपहतांतरात्मा ॥ तेष्वल्पसंतोषपरेषुनित्यंनरेषुनाहंनिवसामिस
म्यरू ९ स्वधर्मशीलेषुचधर्मवित्सृष्टोपसेवानिरतेचदांति ॥ कृतात्मनिक्षांतिपरेसमर्थेक्षांतासुदांतासुयथाऽबलासु १० सत्यस्वभावार्जवसंयुतासुवसामिदेवद्विजपू
जिकासु ॥ प्रकीर्णभांडामनपेक्ष्यकारिणींसदाचभर्तुःप्रतिकूलवादिनीम् ११ परस्यवेशमाभिरतामलज्जामेवंविधांतांपरिवर्जयामि ॥ पापामचोक्षामवलेहिनीं
चव्यपेतधैर्यांकलहप्रियांच १२

३ उपसेवसेगजगुरगादिरूपेण संतिष्ठसेधैर्यां दार्ढ्यं शौर्यादिरूपेण पुरुषेवससि १
देव्या रुक्मिण्या ५ प्रगल्भे वाग्मिनि दक्षे अनलसे देवपरे देवाराधननिष्ठे ६ नृशंसवर्णे निष्ठुराक्षरमाषिणि असूये असूयावति ७ तेजःशौर्यं सत्वं बुद्धिः यत्र तत्र विशिष्टपुरुषे संगुप्तमनोरथेषु अन्यत्र
ध्यायंत्यन्यदृशयंतित्तादृशेषु ८ स्वभावेत्यादेर्मौढ्योपहतचित्तइत्यर्थः ९ स्वधर्मे तिसादृशोक्तः १० । ११ पापानिर्दया अचोक्षा अशुचि अवलेहिनीं वृत्तिर्णीलिलिहानांसदा कुद्रामित्यर्थः १३

यानादिपुत्रमणीयेषुसर्वेषुवसामीत्यर्थः १४ । १५ । १६ । १७ यस्मिन्निति लक्ष्मीप्राप्तिमुपायादृत्यर्थः १८ । १९ भावेनआदरेण शरीरमूलाशरीरवती २० नाहमिति नारायणादन्यत्रधर्मा
 विद्वद्भिरूपेणैववसामिनशरीरेत्यर्थः २१ ॥ इतिश्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि नीलकंठीवेभारतभावदीपि एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॐ ॥ स्त्रीपुंसयोरिति पूर्वाध्यायांतेसर्वदेवधर्मयशो
 निद्राभिभूतांसततंशयानामेवंविधांतांपरिवर्जयामि ॥ सत्यासुनित्यंप्रियदर्शनासुसौभाग्ययुक्तासुगुणान्वितासु १३ वसामिनारीषुपतिव्रतासुकल्याणशीला
 सुविभूषितासु ॥ यानेषुकन्यासुविभूषणेषुयज्ञेषुमेघेषुचवृष्टिमत्सु १४ वसामिफुल्लासुचपद्मिनीषुनक्षत्रवीथीषुचशारदीषु ॥ गजेषुगोष्ठेषुतथाऽऽसनेषुसरःसु
 फुल्लोत्पलपंकजेषु १५ नदीषुहंसस्वननादितासुकौचावधुष्टस्वरशोभितासु ॥ विकीर्णकूलद्रुमराजितासुतपस्विसिद्धिद्विजसेवितासु १६ वसामिनित्यंसुबहूद
 कासुसिंहैर्गजैश्चाकुलितोदकासु ॥ मत्तेगजेगोवृषभेनरेंद्रेसिंहासनेसत्पुरुषेषुनित्यम् १७ यस्मिन्नजनोहव्यभुजंजुहोतिगोब्राह्मणंचार्चतिदेवताश्च ॥ कालेचपु
 ष्पैर्बलयःक्रियंतेतस्मिन्नगृहेनित्यमुपैमिवासम् १८ स्वाध्यायनित्येषुसदाद्विजेषुक्षत्रेचधर्माभिरतेसदैव ॥ वैश्येचकृष्याभिरतेवसामिशूद्रेचशुश्रूषणानित्ययुक्ते
 १९ नारायणेत्वेकमनावसामिसर्वेणभावेनशरीरभूता ॥ तस्मिन्निधर्मःसुमहान्निविष्टोब्रह्मण्यताचात्रतथाप्रियत्वम् २० नाहंशरीरेणवसामिदेविनैवंमयाशक्य
 मिहाभिधातुम् ॥ भावेनयस्मिन्निवसामिपुंसिसर्वधर्मयशोर्थकामैः २१ ॥ इतिश्रीमहाभारते अनुशासनप० आनुशास० दानधर्मे श्रीरुक्मिणीसंवादे
 एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ स्त्रीपुंसयोःसंप्रयोगेस्पर्शःकस्याधिकोभवेत् ॥ एतस्मिन्नसंशयेराजन्यथावद्वक्तुमर्हसि १
 भीष्मउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ भंगास्वनेनशक्रस्ययथावैरमभूत्पुरा २ पुराभंगास्वनोनामराजर्षिरितिधार्मिकः ॥ अपुत्रःपुरुषव्याघ्र
 पुत्रार्थयज्ञमाहरत् ३ अग्निष्टुतंसराजर्षिरिंद्रद्विष्टमहाबलः ॥ प्रायश्चित्तेषुमर्त्यानांपुत्रकामेषुचेष्ट्यते ४ इंद्रोज्ञात्वातुतंयज्ञमहाभागःसुरेश्वरः ॥ अंतरंतस्यराज
 र्षेर्नविच्छन्नियतात्मनः ५ नचैवास्यांतरंराजनसददर्शमहात्मनः ॥ कस्याचिस्वथकालस्यमृगयांगतवानृपः ६ इदमंतरमित्येवशक्रो नृपममोहयत् ॥ एकाश्वेनच
 राजर्षिर्भ्रातृद्वेणमोहितः ७ नदिशोऽविदंतनृपःक्षुत्पिपासादितस्तदा ॥ इतश्चेतश्चैराजनश्रमनृष्णान्वितोनृप ८ सरोऽपश्यत्सुरुचिरंपूर्णपरमवारिणा ॥
 सोऽवगाह्यसरस्तातपाययामासवाजिनम् ९ अथपीतोदकंसोऽश्ववृक्षेबद्धानृपोत्तमः ॥ अवगाह्यततःस्नातस्तत्रस्त्रीत्वमवाप्तवान् १० आत्मानंस्त्रीकृतंदृष्ट्वावी
 ढितोनृपसत्तमः ॥ चिंतानुगतसर्वात्माव्याकुलेंद्रियचेतनः ११ आरोहिष्येकथंत्वश्वंकथंयास्यामिवैपुरम् ॥ इष्टेनाग्निष्टुताचापिपुत्राणांशतमौरसम् १२ जातं
 महाबलानामेतान्प्रवक्ष्यामिकित्वहम् ॥ दारेषुचात्मकीयेषुपौरजानपदेषुच १३

यंकापैरितिकामसुखद्विरपिलक्ष्मीवत्स्वस्तीत्युक्तं

तत्रस्त्रीषुपुमर्थेक्षयाकामसुखद्विरस्तीतिलक्ष्मीकामेनकामिन्यःप्रीतिमत्योलक्ष्मीबुद्ध्यापूजनीयाइत्यध्यायतात्पर्यम् । स्पर्शःवैषयिकसुखम् ११ । ३ वैरमूलमाहाग्निष्टुतमिति त्रिगुणितोऽग्निष्टो
 मोऽग्निष्टुततत्रस्त्रीभिरैवसूयतेसच 'पुत्रंदातिदाशु' इतिमंत्रवर्णात्पुत्रप्रदःकतुःसर्वेन्द्रद्विष्टस्तत्रैवस्वप्नाध्यामाभावाद् ४ यज्ञंक्रतुमितिशेषः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३

मृदुत्वादयःस्त्रीगुणाभागताः १४ कर्कशत्वादयःपुरुषगुणानष्टाः केननिमित्तेनमेमस्त्रीत्वममवदितिसंबंधः १५ । १६ स्त्रीकृतःइंद्रेणस्त्रीत्वंप्रापितः १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२
 मृदुत्वंचतनुत्वंचविक्रवत्वंतथैवच ॥ स्त्रीगुणाक्रुपिभिःप्रोक्ताधर्मतत्त्वार्थदर्शिभिः १४ व्यायामेकर्कशत्वंचवीर्यंचपुरुषगुणाः ॥ पौरुषंविप्रनष्टंस्त्रीत्वंकेनापि
 मेऽभवत् १५ स्त्रीभावात्पुनरश्वंतं कथमारोढुमुत्सहे ॥ महतात्वथयत्नेनआरुह्याश्वंनराधिपः १६ पुनरायात्पुरंतातस्त्रीकृतोनृपसत्तमः ॥ पुत्रादाराश्वमृत्या
 श्वपौरजानपदाश्वते १७ किंत्विदंत्वितिविज्ञायविस्मयंपरमंगताः ॥ अथोवाचसराजर्षिःस्त्रीभूतोवदतांवरः १८ मृगयामस्मिनिर्यातोबलैःपरिवृतोदृढम् ॥
 उद्धातःप्राविशंधोरामटवीदैवचोदितः १९ अटव्यांचसुघोरायांतृष्णातोर्नष्टचेतनः ॥ सरःसुरुचिरप्रख्यमपश्यंपक्षिभिर्वृतम् २० तत्रावगाढःस्त्रीभूतोदैवे
 नाहंकृतःपुरा ॥ नामगोत्राणिचाभाष्यदाराणांमंत्रिणांतथा २१ आहपुत्रास्ततःसोऽथस्त्रीभूतःपार्थिवोत्तमः ॥ संप्रीत्याभुज्यताराज्यंवनंयास्यामिपुत्रकाः
 २२ एवमुक्त्वापुत्रशतंवनमेवजगामह ॥ गत्वाचैवाश्रमंसातुतापसंप्रत्यप्रद्यत् २३ तापसेनास्यपुत्राणामाश्रमेष्वभवच्छतम् ॥ अथसाऽऽदायतान्सर्वानपूर्व
 पुत्रानभाषत् २४ पुरुषत्वेसुतायूयंस्त्रीत्वेचमेशतंसुताः ॥ एकत्रभुज्यताराज्यंभ्रातृभावेनपुत्रकाः २५ सहिताभ्रातरस्तेऽथराज्यंभुजिरेतदा ॥ तान्दृष्ट्वा
 भ्रातृभावेनभुंजानानराज्यमुत्तमम् २६ चिंतयामासदेवेंद्रोमन्युनाथपरिष्ठुतः ॥ उपकारोऽस्यराजर्षेःकृतोनापकृतंमया २७ ततोब्राह्मणरूपेणदेवराजःशत
 क्रतुः ॥ भेदयामासतान्गत्वानगरंनृपात्मजान् २८ भ्रातृणांनास्तिसौभ्रात्र्येऽप्येकस्यापितुःसुताः ॥ राज्यहेतोर्विवादिताःकश्यपस्यसुरासुराः २९ यूयंभं
 गास्वनापत्यास्तापसस्येतेरेसुताः ॥ कश्यपस्यसुराश्चैवअसुराश्चसुतास्तथा ३० युष्माकंपैतृकंराज्यंभुज्यतेतापसात्मजैः ॥ इंद्रेणभेदितास्तेतुयुद्धेऽन्योन्य
 मपातयन् ३१ तच्छ्रुत्वातापसांचापिसंतप्ताप्ररुोदह ॥ ब्राह्मणच्छन्नानाम्येत्यतामिंद्रोऽथाम्वपृच्छत् ३२ केनदुःखेनसंतप्तारोदिषित्वंवरानने ॥ ब्राह्मणंतं
 ततोदृष्ट्वासास्त्रीकरुणमब्रवीत् ३३ पुत्राणांदिशतेब्रह्मकालेनाविनिपातिते ॥ अहंराजाऽभवंविप्रतत्रपूर्वशतंमम ३४ समुत्पन्नंस्वरूपाणांपुत्राणांब्राह्मणोत्तम ॥
 कदाचिन्मृगयायातउद्धांतोगहनेवने ३५ अवगाढश्चसरसिस्त्रीभूतोब्राह्मणोत्तम ॥ पुत्रान्तराज्येप्रतिष्ठाप्यवनमस्मिततोगतः ३६ स्त्रियाश्वमेपुत्रशतंतापसेन
 महात्मना ॥ आश्रमेजनितंब्रह्मन्नीतंतन्नगरंमया ३७ तेषांचवैरमुत्पन्नंकालयोगेनवैद्विज ॥ एतच्छोचाम्यहंब्रह्मन्दैवेनसमभिष्टुता ३८ इंद्रस्तांदुःखितांदृ
 ष्ट्वाअब्रवीत्पुरुषंवचः ॥ पुरासुदुःसहंभद्रेममदुःखंत्वयाकृतम् ३९ इंद्रद्विष्टेनयजतामामनाहूयधिष्ठितम् ॥ इंद्रोऽहमस्मिदुर्बुद्धेवैरंतेपातितंमया ४० इंद्रंदृष्ट्वा
 तुराजर्षिःपादयोःशिरसागतः ॥ प्रसीदन्निदशश्रेष्ठपुत्रकामेनसक्रतुः ४१ इष्टास्त्रिदशशार्दूलतत्रमेक्षंतुमर्हसि ॥ प्रणिपातेनतस्येंद्रःपरितुष्टोवरंददौ ४२

प्रत्यपद्यतभर्तृत्वेनस्वीकृतवती २३ । २४ । २५ । २६ स्त्रीत्वदानेनद्विगुणितपुत्रप्राप्तिरूपउपकारपवजातोन्स्त्रीत्वकृतोऽपकारइत्यर्थः २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४
 स्वरूपाणांस्वस्येवरूपंयेषांतिषां ३५ । ३६ स्त्रियाःस्त्रीभूतस्यमेमम् ३७ । ३८ । ३९ इंद्रद्विष्टेनअग्निष्टुतायज्ञेन विहितमधिष्ठितंक्रतुनितिशेषः ४० । ४१ । ४२

४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । अध्यायतात्पर्यमाहस्त्रियाहति ५२ । ५३ । ५४ ॥ इति अनुशासनः ॥ नीलकंठीये भारतभावादीये द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ तदेवं
गौतमीसुदर्शनशुक्रप्रभृतीनामाख्यानैर्यदृच्छोपगतेषु दुःखेष्वनुद्विग्नमना अतिथिभक्तानां शंस्यादिष्वर्चनान् श्रियमाप्नोति तस्याश्च फलं कामः इन्द्रियप्रीतिरूपः सा च स्त्रीणां भवभूयसी पुंसस्त्वल्पतरस्ये
तावता ग्रंथेनोक्तं । तमिमं कामं तुच्छीकृत्य परमसुखावाप्तिकामस्य पूर्वोक्ताननुद्वेगादीनुपासीनस्य वक्ष्यमाणविधिना परमेश्वरमाराधयिष्यतो हेयं दोषजातं वक्तुमयमध्याय आरभ्यते किमिति लो
कयात्रा ऐहिकशिष्टव्यवहारहितं च पारलौकिकं श्रेयस्तदर्थिना किं कर्तव्यं किमवश्यमनुष्ठेयं लोकयात्रालोकद्वयश्रेयःसाधनं १ कर्मपथान्स्वाभाविककर्ममार्गान् २ प्राणातिपातो हिंसा ३

पुत्रास्ते कतमे राजन् जीवन्ते तत्प्रचक्ष्वमे ॥ स्त्रीभूतस्य हि ये जाताः पुरुषस्याथ येऽभवन् ४३ तापसी तु ततः शक्रमुवाच प्रयतांजलिः ॥ स्त्रीभूतस्य हि ये पुत्रास्ते मे
जीवन्तु वासव ४४ इंद्रस्तु विस्मितो दृष्ट्वा स्त्रियं प्रच्छतां पुनः ॥ पुरुषोत्पादिता ये ते कथं द्वेष्याः सुतास्तव ४५ स्त्रीभूतस्य हि ये जाताः स्नेहस्तेभ्योऽधिकः कथम् ॥
कारणं श्रोतुमिच्छामि तन्मे वक्तुमिहार्हसि ४६ ॥ रुयुवाच ॥ स्त्रियास्त्वभ्यधिकः स्नेहो न तथा पुरुषस्य वै ॥ तस्मात्तेश्च जीवन्तु ये जाताः स्त्रीकृतस्य वै ४७
॥ भीष्म उवाच ॥ एवमुक्तस्ततस्त्विन्द्रः प्रीतो वाक्यमुवाच ह ॥ सर्वेषु वेदजीवन्तु पुत्रास्ते सत्यवादिनि ४८ वरंचवृणुराजेंद्रयं त्वमिच्छसि सुव्रत ॥ पुरुषत्वमथ स्त्री
त्वंमतो यदा भिकांक्षसे ४९ ॥ रुयुवाच ॥ स्त्रीत्वमेव वृणेश्चक्रपुंस्त्वंनेच्छामि वासव ॥ एवमुक्तस्तु देवेंद्रस्तां स्त्रियं प्रत्युवाच ह ५० पुरुषत्वं कथं त्यक्त्वा स्त्रीत्वं चोदय
से विभो ॥ एवमुक्तः प्रत्युवाच स्त्रीभूतो राजसत्तमः ५१ स्त्रिया पुरुषसंयोगे प्रीतिरभ्यधिका सदा ॥ एतस्मात्कारणाच्छक्रस्त्रीत्वमेव वृणोम्यहम् ५२ रमिताभ्य
धिकं स्त्रीत्वे सत्यं वै देवसत्तम ॥ स्त्रीभावेनाहितुष्यामि गम्यतां त्रिदशाधिप ५३ एवमस्त्विति चोक्त्वा तामा पृच्छच्च त्रिदिवंगतः ॥ एवं स्त्रियामहाराज अधिका प्रीतिरु
च्यते ५४ ॥ इति श्रीम० अनुशासन० आनुशास० दानधर्मभंगाखनोपाख्याने द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ किं कर्तव्यं मनुष्येण लोकयात्रा
हितार्थिना ॥ कथं वै लोकयात्रां तु किंशीलश्च समाचरेत् १ ॥ भीष्म उवाच ॥ कायेन त्रिविधं कर्म वाचा चापि चतुर्विधम् ॥ मनसा त्रिविधं चैव दशकर्मपथास्त्यजेत्
२ प्राणातिपातः स्तैन्यं च परदारानथापि च ॥ त्रीणि पापानि कायेन सर्वतः परिवर्जयेत् ३ असत्प्रलापं पारुष्यं पैशुन्यमनृतं तथा ॥ चत्वारि वाचाराजेंद्र न जल्पे
न्नानुचितयेत् ४ अनभिध्यापरस्वेषु सर्वसत्त्वेषु सौहृदम् ॥ कर्मणां फलमस्तीति त्रिविधं मनसा चरेत् ५ तस्माद्वाक्कायमनसानाचरेदशुभं नरः ॥ शुभाशुभान्या
चरन् हितस्य तस्याश्नुते फलम् ६ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे लोकयात्राकथने त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥

असत्प्रलापं ग्राम्यवार्तादि । पारुष्यं निष्ठुरभाषणं । पैशुन्यं राजद्वारादौ परदोषसूचनं । अनृतं मिथ्यावादः परपीडाकरः । मनसाऽप्येवं वदित्वा भीतिनानुचितयेत् ४ अनभिध्यातिष्ठो
केन परद्रव्येष्वभिध्यानं परस्यानिष्ठचित्तनं वेदवादेषु नास्ति क्यमिति त्रीणि त्याज्यानि लक्षयेत् । दशत्यनेदित्युपक्रमात् ५ शुभमर्हि साद्यास्तिक्यातं अशुभमर्हि सादिनास्तिक्यातं फल
मुभयं दुःखादिस्वर्गनरकांतं ६ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीये त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अशुभानि परित्यज्य शुभान्याचरता यज्जपत्यर्चयन्तं जानन्नस्वयमेव पृच्छति त्वयेति । आप्तयेयमाप्तेयं पितामहस्यापि ईशावर्तयामिणे सर्वत्र प्रष्टव्यं चतुर्थी । शंखं मवस्यस्मादित्यादिनां दायेत्यर्थः १
बभ्रवे विशालाय । बभ्रुर्वैश्वानर इत्यादिर्विशालेऽपि गलेऽन्यवदिति मेदिनी । महाभाग्यमैश्वर्यं गुरावित्यादिः सप्तम्यपि प्रष्टव्यं अभ्यक्तं जगत्कारणमव्याकृता रुधंतस्य यो नयेत् उत्पत्तिप्रलयस्थानाय २
योहीति । सर्वगतः सर्वोपादानत्वात् सर्वत्र न दृश्यते दृष्ट्वा त्रशरीरत्वादात्मत्वाच्च ३ ब्रह्माविराट् विष्णुः सूत्रात्मा सुरेशः प्राज्ञस्तेषां त्रिष्टा उपादानं प्रभुर्निमित्तं उपासते स्वस्वोपाधित्यागेनाधिगच्छति ४
प्रकृतीनां पंचतन्मात्राहंकारमहदव्यक्तानां विश्वकारणानां पुरुषस्य जीवात् भोक्तुरित्यर्थः पंचम्यर्थे षष्ठी । 'इन्द्रियाणि पराण्याहुरिन्द्रियेभ्यः परं मनः ॥ मनसस्तु परा बुद्धिर्बुद्धेरात्मा महान्परः ॥ महतः
परमव्यक्तमव्यक्तात् पुरुषः परः ॥ पुरुषात्परं किंचित्साकाशात् परागतिः' इति आत्मेन्द्रियमनोयुक्तं भोक्तृत्वा दुर्भनीषिणः इति च श्रुतेभ्यस्तत्त्वेभ्यः परः निष्कलः । चित्यतेन किंचिदपि चित्तयेदिति स्मृतेः
सर्वचित्तात्यागेन प्राप्यते योगविद्धिः योगो बुद्ध्याद्यसंगस्तद्विद्धिः अक्षरमपरिणामि परमब्रह्म अत्यंतं परिच्छेदत्रयशून्यं तदेव असदव्याकृतद्रव्यं कारणं सद्रज्जुसर्पवद्भासमानमप्यसदनिर्वचनीय

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ त्वयाऽऽपगेयनामानि श्रुतानीह जगत्पतेः ॥ पितामहेशाय विभो नामान्याचक्ष्वशंभवे १ बभ्रवे विश्वरूपाय महाभाग्यं च तत्त्वतः ॥
सुरासुरगुरौ देवेशं करेऽव्यक्तयो नये ॥ २ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ अशक्तोऽहं गुणान्वक्तुं महादेवस्य धीमतः ॥ यो हि सर्वगतो देवो न च सर्वत्र दृश्यते ३
ब्रह्मविष्णुसुरेशानां त्रिष्टाच प्रभुरेव च ॥ ब्रह्मादयः पिशाचां तां हि देवा उपासते ४ प्रकृतीनां परत्वेन पुरुषस्य च यः परः ॥ चित्यते यो योगविद्धिर्ज्ञापिभिस्तत्त्वद
र्शिभिः ॥ अक्षरं परमं ब्रह्म असत्तत्त्वसत्तत्त्वयः ५ प्रकृतिं पुरुषं चैव क्षोभयित्वा स्वतेजसा ॥ ब्रह्माणमसृजत् तस्माद्देवदेवः प्रजापतिः ६ को हि शक्तो गुणान्वक्तुं देवदेवस्य
धीमतः ॥ गर्भजन्मजरायुक्तो मर्त्यो मृत्युसमन्वितः ७ को हि शक्तो भवं ज्ञातुं मद्भिः परमेश्वरम् ॥ ऋतेनारायणात्पुत्रशंखचक्रगदाधरात् ८ एष विद्वान्गुणश्रेष्ठो
विष्णुः परमदुर्जयः ॥ दिव्यचक्षुर्महातेजा वीक्ष्यते योगचक्षुषा ९ रुद्रभक्त्या तु कृष्णेन जगद्ग्याप्तं महात्मना ॥ तं प्रसाद्य तदा देवं वदयामि किल भारत १० अर्थात्प्रिय
तरत्वं च सर्वलोकेषु वैतदा ॥ प्राप्तवानेव राजेंद्र सुवर्णाक्षान्महेश्वरात् ११ पूर्णवर्षसहस्रं तु तप्तवानेषमाधवः ॥ प्रसाद्य वरदं देवं चराचरगुरुं शिवम् १२ युगे युगे तु
कृष्णेन तोषितो वै महेश्वरः ॥ भक्त्या परमया चैव प्रीतश्चैव महात्मनः १३

मित्यर्थः ५ प्रकृतिमायां पुरुषतत्त्वप्रतिबिम्बितं चैतन्यं मायाशबलमव्याकृतमित्यर्थः । क्षोभयित्वा प्राणिकर्मानुरोधेन साम्यावस्थातः प्रच्याव्य स्वतेजसा स्वसत्तास्फूर्तिप्रदानेन ब्रह्माणं महात्मसृजत्
तस्मान्महत्सकाशादेवानां सूर्यादीनां देवः स्वामी प्रजापतिश्चतुर्मुखोऽभवदिति शेषः ६ यः असृजत् तस्य गुणान्वक्तुं शक्त इति योजना । धीमतः धिया बुद्ध्याऽहमिति मतोज्ञातोऽहं प्रत्ययगम्यो जीव
इत्यर्थः । न हि बुद्ध्यादिपरिच्छिन्नस्तदगोचरं ब्रह्म परिच्छेत्तुमीष्ट इत्यर्थः ७ । ८ । ९ भक्त्या आराधनेन व्योमाद्यष्टमूर्तेभ्यः निरतद्वाङ्गत्वाजगद्ग्याप्तमित्यर्थः १० अर्थादिति अर्थत इत्यर्थो भोग्यव
स्तुजातं तावत्प्रियं ततोऽपि प्रियतरः प्रत्यगात्मा तत्त्वं सर्वेषां मंतरात् तत्त्वं प्राप्त इत्यर्थः । ब्रह्मविद्वद्भैव भवतीति श्रुतेस्तादात्म्यं प्राप्त इति भावः । अत्रादिति पाठेऽपि स एवार्थः । सुवर्णाक्षादिव्यदृष्टेः ११
शिवं प्रसाद्य तप्तवान् तपोऽपि शिवप्रसादं विना कर्तुं दुःशकमित्यर्थः १२ तोषोऽलंबुद्धिः प्रीतिः प्रसादोऽनुसृतत्वं तु भयं प्रापितः १३

पुत्रः सांबस्तत्प्राप्त्यर्थतपस्यन् १४ यस्मादैश्वर्यात् नमस्येभिरीश्वरं भक्ता इति नामानि शांभवान् भवान् व्याख्यातुमर्थतो विवरीतुं तत्र हेतुः १५ यतो गुणान्वक्तुं शक्यते विभूतिमैश्वर्यं कात्स्न्येन गुणज्ञानं तु आत्मनो वा अरे दर्शनेन श्रवणेन मत्स्या विज्ञानेन देवसर्वविदितं इति श्रुतेरात्मज्ञस्यैव भवति तथा विधोऽयमेव मत्स्वयं इत्यर्थः १६ ॥ १७ विष्णुरूपायेत्यनेन शिवाभिन्नो विष्णुरेव शिवस्य गुणान्वक्तुमीष्टे तयोरैकात्म्यात् भिन्नत्वे तु लोकेऽपीतरगुणानितरोन जानाति किमु तर्ह्यश्वरस्येति भावः । विश्वरूपायेति पाठेऽपि विश्वं विष्णुरेव 'नारायणः सर्वमिदं पुराणः नारायण एव देवसर्व' । विश्वं विष्णुः इत्यादि श्रुतिस्मृतिभ्यः पृच्छदपृच्छत् १८ नाम्नाभिनि यद्यपि मोक्षधर्मेऽपि शिवसहस्रनामस्तोत्रमुक्तमत एतत्कथनमनर्थकप्रार्थयतया पितृचतुरधिकानि षट्शतानि नामानि सन्ति तेषामुक्तं संख्या पूरणमपि तत्रैव त्रिसुपर्णतया ब्रह्मयजुषां तत्तद्विधमिति वाक्यात् तत्रैव श्रुता त्रिसुपर्णशतरुद्रियाभ्यामुक्तमतस्तस्तोत्रं मोक्षाधिकारपाठात् वेदमंत्रगर्भितत्वाच्च नात्रैवर्णिकस्य

ऐश्वर्यं यादृशं तस्य जगद्योनेर्महात्मनः ॥ तदयं दृष्टवान् साक्षात्पुत्रार्थे हरिरच्युतः १४ यस्मात्परतरं चैव नान्यं पश्यामि भारत ॥ व्याख्यातुं देवदेवस्य शक्तो नामान्यशेषतः १५ एष शक्तो महाबाहुर्वक्तुं भगवतो गुणान् ॥ विभूतिं चैव कात्स्न्येन सत्यां माहेश्वरीं नृप १६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वा तदा भीष्मो वासुदेवं महायशाः ॥ भवमाहात्म्यं संयुक्तमिदमाह पितामहः १७ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ सुरासुरगुरो देवविष्णो त्वं वक्तुमर्हसि ॥ शिवाय विष्णु रूपाय यन्मां पृच्छयुधिष्ठिरः १८ नाम्नां सहस्रं देवस्य तं हि नाब्रह्मयोनिना ॥ निवेदितं ब्रह्मलोके ब्रह्मणो यत्पुराऽभवत् १९ द्वैपायन प्रभृतयस्तथा चेमेतपोधनाः ॥ ऋषयः सुवता दांताः शृण्वंतु गदतस्तव २० ध्रुवाय नंदिने होत्रे गोप्त्रे विश्वसृजेऽग्नये ॥ महाभाग्यं विभोर्ब्रह्मि मुंढिनेऽथ कपर्दिने २१ ॥ ॥ वासुदेव उवाच ॥ ॥ न गतिः कर्मणां शक्या वेतुमीशस्य तत्त्वतः ॥ हिरण्यवर्धं प्रमुखा देवाः सेंद्राम हर्षयः २२ न विदुर्यस्य भवनमादित्याः सूक्ष्मदर्शिनः ॥ सकथं नरमात्रेण शक्यो ज्ञातुं सतांगतिः २३ तस्याहमसुरघ्नस्य कांश्चिद्भगवतो गुणान् ॥ भवतां कीर्तयिष्यामि वतेशाययथा तथम् २४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वा तु भगवान् गुणांस्तस्य महात्मनः ॥ उपस्पृश्य शुचिर्भूत्वा कथयामास धीमतः २५

ब्रह्मलोकात् फलार्थिनो ध्येयं युक्तमिति एतद्दानधर्मप्रसंगात् काम्यं । 'वेदान्तकृत्स्नान् ब्राह्मणः प्राप्नुयात्तु जयेत्पुण्यार्थं महीं च कृत्स्नां ॥ वैश्या लोभं प्राप्नुयात्पुण्यं च नृद्रो गतिं प्रेत्य तथा सुखं च' इत्युपसंहारात् सर्ववर्णाधिकारिकंचततः पृथक्पठितं । एवं विश्वं विष्णुं षट्कार इत्यादिविष्णुसहस्रनामापि ज्ञेयं तत्रापि श्रुतः सुखमवाप्नुयादित्यंते स्मरणात् । न तेनैतद्वतार्थमिति पुनरत्रापि शिवाराधनमुक्तमित्याशयः १९ । २० ध्रुवाय कूटस्थाय नंदिने आनंदमयाय होत्रे कर्तृरूपाय विज्ञानमयाय गोप्त्रे कर्मफलप्रदानद्वारा रक्षिन्ने विश्वसृजे दक्षादिरूपाय अग्नये गार्हपत्यादिरूपाय षष्ठ्ययं चतुर्थः महाभाग्यमैश्वर्यं मुंढिने वस्तुतो निश्चूडाय कपर्दिने उपाधितश्चूडावते अयं भावः । तदा ब्रह्मः स्वरूपेऽवस्थानं वृत्तिसारूप्यमित्यत्र त्रैविद्यो गसूत्राभ्यां दासर्वासांचित्तवृत्तीनामभावस्तदा चित्तिर्निश्चूडेव स्वरूपमात्रेणावतिष्ठते यदा तु तत्तद्वृत्तिसारूप्यं भजते तदा चूडावती विशेषविज्ञानरूपा भवतीति तदिदमुक्तं मुंढिनेऽथ कपर्दिने इति २१ । २२ भवमहादाकाशाख्यं । 'शंभुराकाशमध्य' इति श्रुतेः आदित्या इन्द्रियाख्या देवाः । निवनमादिवेति पाठे लयमुदयं चेत्यर्थः २३ प्रवेशाय तत्पूर्वकाणां यज्ञादीनां फलप्रदाने २४ धीमतः धिया ब्रह्मविद्यया मतो ज्ञातः २५

गीतासु तमेव चाद्यं पुरुषं प्रपद्येत मेव शरणं गच्छेति प्रोक्तय कपर्दिने सगुणा वैव । निर्गुणस्य तु गौणानामानाम्नामभावादित्यर्थः २६ यद्दर्शनं सुदुष्करं दुर्लभं समाधिना योगेन २७ । २८ । २९ । ३० ३१ आराधयेति आराध्यस्य माहात्म्यं वासुदेव उवाच शुश्रूषध्वं भित्त्यादिना । ननु मन्मना भवमा मेव शरणं प्रजेति स्वस्यैवोपेयत्वं वदतः कथमन्य आराध्यः स्यादिति चेन्न । मामेव विजानीहीति वदता स्तद्वृत्त्या परमात्मनोऽप्यस्मदर्थत्वोपपत्तेर्मांसांस्वेति वदत इन्द्रस्यैव देवस्योपेयत्वाभावात् । उपाधिनिष्कृष्टस्योपेयत्वं त्वस्मदादिसाधारणं न वासुदेवस्वोत्कर्षमर्हतीति शेषः । वस्तुतस्तु यत्सर्वोपा

॥ वासुदेव उवाच ॥ शुश्रूषध्वं ब्राह्मणेन्द्रास्त्वं च तात युधिष्ठिर ॥ त्वंचापमेयनामानि शृणुष्वेह कपर्दिने २६ यद्वा तंच मे पूर्वसां बहेतोः सुदुष्करम् ॥ यथा वद्मगवान् दृष्टो मया पूर्वसमाधिना २७ शंबरे निहते पूर्वैरौक्मिणे येन धीमता ॥ अतीते द्वादशे वर्षे जांबवत्य ब्रवीद्धि मां २८ प्रद्युम्न चारुदेष्णादीन् रुक्मिण्या विक्ष्य पुत्रकान् ॥ पुत्रार्थिनी मां सुपेत्य वाक्यमाह युधिष्ठिर २९ शूरं बलवतां श्रेष्ठं कांतं रूपमकल्मषम् ॥ आत्मतुल्यं मम सुतं प्रयच्छाच्युत माचिरम् ३० न हितेऽप्राप्य मस्ति हि त्रिषु लोकेषु किंचन ॥ लोकान् सृजेस्त्वमपरानिच्छन् यदु कुलोद्ग्रह ३१ त्वया द्वादश वर्षाणि व्रती भूतेन शुष्यता ॥ आराध्य पशुभर्तारं रुक्मिण्यां जनिताः सुताः ३२ चारुदेष्णः सुचारुश्च चारुशो यशोधरः ॥ चारुश्रवाश्चारुयशः प्रद्युम्नः शंभुरेव च ३३ यथा ते जनिताः पुत्रा रुक्मिण्यां चारुविक्रमाः ॥ तथाममापित नयं प्रयच्छामधुसूदन ३४ इत्येवं चोदितो देव्यातामवोचं सुमध्यमाम् ॥ अनुजानीहि मां रात्रिं करिष्ये वचनं तव ३५ साच मामब्रवीद्ब्रह्म शिवाय विजयाय च ॥ ब्रह्मा शिवः काश्यपश्च नद्यो देवामनोनुगाः ३६ क्षेत्रौषधयो यज्ञवाहाश्छंदांस्यष्टिगणाध्वराः ॥ समुद्रा दक्षिणास्तोभाः क्रक्षाणि पितरो ग्रहाः ३७ देवपत्न्यो देवकन्या देवमातर एव च ॥ मन्वंतराणि गावश्च चंद्रमाः सविता हरिः ३८ सावित्री ब्रह्मविद्या च क्रतवो वत्सरास्तथा ॥ क्षणालवामुहूर्ताश्च निमेषा युगपर्ययाः ३९ रक्षंतु सर्वत्र गतं त्वां यादव सुखाय च ॥ अरिष्टं गच्छ पंथानमप्रमत्तो भवानघ ४० एवं कृतस्वस्त्ययनस्तथाऽहंततोऽभ्यनुज्ञाय नरे पुत्रीं ॥ पितुः समीपं नरसत्तमस्य मातुश्च राज्ञश्च तथाऽऽहुकस्य ४१ गत्वा समावेद्य दब्रवीन्मां विद्याधरे द्रस्य सुताभ्युत्थार्ता ॥ तानभ्यनुज्ञाय तदाऽतिदुःखाद्गदंतं वैवाति बलंचरामम् ॥ अथोचतुः प्रीतियुतौ तदानीं तपःसमृद्धिर्भवतोऽस्त्वविघ्नम् ४२ प्राप्यानुज्ञां गुरुजनादहं तां क्षर्यमर्चितयम् ॥ सोऽब्रह्म विमवंतं मां प्राप्य चैनं व्यसर्जयम् ४३ तत्राहमहुतान् भावानपश्यंगिरिसत्तमे ॥ क्षेत्रंच तपसां श्रेष्ठं पश्याम्यहुतमुत्तमम् ४४ दिव्यं वैष्णवपद्यस्य उपमन्योर्महात्मनः ॥ पूजितं देवगंधर्वैर्ब्राह्म्यालक्ष्म्या सनातनम् ४५ धवककुभकदंबनारिकेलैः कुरवककेतकजंघुपाटलाभिः ॥ वटवरुणकवत्सनाभिलैः सरलकपित्थप्रियालसालतालैः ४६

धिज्ञानं ब्रह्म अस्मदाद्यंतरतरं तदे

वमुख्यमस्मच्छब्दालंबनं वासुदेवशब्दितं माययामानुषवद्वास्वप्राप्त्युपायभूतमुपास्य रूपमात्मनः स्वशास्त्रतत्त्वं स्वयमेव लोकांशुग्रहार्थमुपदिशतीति न तयोर्भेदगंधोऽपीति ३२ । ३३ ते त्वया ३४ । ३५ । ३६ यज्ञवाहा इति छंदसा मेव विशेषणं छंदांसि वैदेव्यो हव्यमूहेति ब्राह्मणात् तेषां यज्ञवाहत्वसिद्धिः । स्तोभाः सामपूरणान्यक्षराणि हुंमा इत्यादीनि ३७ । ३८ ३९ । ४० नरेद्रुपुत्रीं क्रक्षराजस्य जांबवतो दुहितरं कर्षाद्रेत्यापि पाठः पत्नीमिति पाठे हेनरेद्रेतिसंबोधनं ४१ अभ्यनुज्ञाय स्थितं मामिति शेषः अथोचतुरित्यर्थः ४२ । ४३ तपसां धर्माणां तपस्विनां वा ४४ । ४५ । ४६

अनु. १३.

१०

1981

11 240

७४ ग्रहस्यर्मदारनामः ७५ भगवतामहादेवेन ७६ उत्पादितं तस्यैव दैत्यस्य हननार्थं ७७ नन्दप्रदुर्गुणवर्द्धुर्दशत्वात् ७८ जीर्णजीर्णतृणवद्ध्यर्थमित्यर्थः ७९ वरदत्तस्य सर्वशस्त्रावध्यस्त्वं मवेति दत्त
वरस्य ८० अर्चमानाः सुरा असुरेन्द्रान् जघ्रुस्तेऽन्योन्यं कलहमकुर्वन्त्रित्यर्थः ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ योगश्चन्द्रसूर्यपर्वजस्य पृथिव्यादिसृष्टिसामर्थ्यं शाश्वतं बलं ब्रह्मविद्योत्थम् ८६ । ८७ आ
तस्यैव पुत्रप्रवरो मंदारो नाम विश्रुतः ॥ महादेव वराच्छक्रं वर्षावृद्धमयोधयत् ७४ विष्णोश्चक्रं चतद्वोरं वज्रमाखंडलस्य च ॥ शीर्णपुराऽभवत्तातग्रहस्यांगेषु केशव
७५ यत्तद्भगवता पूर्वदत्तं चक्रं तवानव ॥ जलांतरचरं हत्वा दैत्यं च बलगर्वितम् ७६ उत्पादितं वृषाकेन दीप्तज्वलनसन्निभम् ॥ दत्तं भगवता तुभ्यं दुर्धर्षते जसाऽ
हुतम् ७७ न शक्यं द्रष्टुमन्येन वर्जयित्वापि नाकिनम् ॥ सुदर्शनं भवत्येवं भवेनोक्तं तदा तु तत् ७८ सुदर्शनं तदा तस्य लोके नाम प्रतिष्ठितम् ॥ तज्जीर्णमभवत्ता
तग्रहस्यांगेषु केशव ७९ ग्रहस्यातिबलस्यांगे वरदत्तस्य धर्मितः ॥ न शस्त्राणि वहंत्यंगे चक्रवज्रशतान्यपि ८० अर्चमानाश्च विबुधा ग्रहेण सुबलीयसा ॥ शिवदत्तव
रान् जघ्रुः सुरेन्द्रान् सुराभृशम् ८१ तुष्टो विद्युत्प्रभस्यापि त्रिलोकेश्वरतां ददौ ॥ शतं वर्षं सहस्राणां सर्वलोकेश्वरोऽभवत् ८२ ममैवानुचरो नित्यं भविताऽसीति चाब्र
वीत् ॥ तथा पुत्रसहस्राणामयुतं च ददौ प्रभुः ८३ कुशद्वीपं च सददौ राज्येन भगवानजः ॥ तथा शतमुखो नाम धात्रा सृष्टो महासुरः ८४ येन वर्षशतं साग्रमात्ममांसैर्दु
तोऽनलः ॥ तं प्राह भगवांस्तुष्टः किं करोमीति शंकरः ८५ तं वै शतमुखः प्राह योगो भवतु मेऽद्भुतः ॥ बलं च दैवतश्रेष्ठशाश्वतं संप्रयच्छ मे ८६ तथेति भगवानाह त
स्य तद्वचनं प्रभुः ॥ स्वायं भुवः क्रतुश्चापि पुत्रार्थमभवत्पुरा ८७ आविश्य योगेनात्मानं त्रीणि वर्षशतान्यपि ॥ तस्य चोपददौ पुत्रान्सहस्रं क्रतुसंमितान् ८८ यो
गेश्वरं देवगतिं वेत्थ कृष्णनसंशयः ॥ याज्ञवल्क्य इति ख्यातः ऋषिः परमधार्मिकः ८९ आराध्य समहादेवं प्राप्तवानतुल्यशः ॥ वेदव्यासश्च योगात्मा पराशरसुतो
मुनिः ९० सोऽपि शंकरमाराध्य प्राप्तवानतुल्यशः ॥ वालखिल्यामघवता ह्यवज्ञाताः पुरा किल ९१ तैः क्रुद्धैर्भगवान् रुद्रस्तपसा तोषितो ह्यभूत् ॥ तांश्चापि दै
वतश्रेष्ठः प्राह प्रीतो जगत्पतिः ९२ सुपर्णसो महर्तारं तपसोत्पादयिष्यथ ॥ महादेवस्य रोषाच्च आपो नष्टाः पुराऽभवन् ९३ ताश्च सप्तकपालेन देवैरेन्याः प्रवर्तिताः ॥
ततः पानीयमभवत्प्रसन्नेऽयं बकेभुवि ९४ अत्रेर्भार्याऽपि भर्तारं संत्यज्य ब्रह्मवादिनी ॥ नाहं तस्य मुनेर्भूयो वशगास्यां कथंचन ९५ इत्युक्त्वा सामहादेवमगच्छच्छ
रणं किल ॥ निराहाराभयादत्रे स्त्रीणि वर्षशतान्यपि ९६ अशेत मुसलेष्वेव प्रसादार्थं भवस्य सा ॥ तामब्रवीद्धसन् देवो भविता वै सुतस्तव ९७ विना भर्त्रा च रुद्रेण
भविष्यति न संशयः ॥ वंशे तैवैव नाम्ना तु रूपातिर्यास्यति चेप्सिताम् ९८ विकर्णश्च महादेवं तथा भक्तसुखावहम् ॥ प्रसाद्य भगवान्सिद्धिं प्राप्तवान् मधुसूदन ९९
त्मानं हिरण्यगर्भमाविश्या भवदाविष्टोऽभूत् सूत्रात्मानोऽध्यानं कुर्वन्त्रित्यर्थः ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ सप्तकपालेनऽयं बक दैवत्येन हेतुना देवैः सप्तकपालेन रुद्रमिष्ट्वा आपो निर्मिता इत्यर्थः
देवेनेति पाठेऽङ्ग्रेण ९४ अत्रेति पतिद्वेषिण्योऽपि स्त्रियो महादेवं प्राप्य क्रतुक्रत्यामवंतीति भावः ९५ । ९६ मुसलेष्वयंग्रेषु काष्ठकीलेषु । 'अयंग्रेषु संलभतम्' इति विश्वलोचनः ९७ विनेति
च रुद्रः चरोर्द्वयः मंडइति यावत् चरुशब्दपूर्वाद्भवतेत्यर्थोऽपि दृश्यत इति दः भर्तारं विनाऽपि च रुद्रपानमात्रेण तव पुत्रो भविष्यतीत्यर्थः तैवैव नाम्ना आनसूयव इति ९८ । ९९

मूधरःशेषनागः १५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० महाशेफोमहालिंगः ६१ सर्ववासकःसर्वस्याच्छादकः ६२ अरूपस्यानिष्कलस्य । आद्यरूपस्यमायाविनः । अतिरूपस्यनानाकार्याकारस्य । आद्यरूपिणोहिरण्यगर्भस्य । अनाद्यकारणशून्यं । अजस्यअंतकोवेदनकोऽपीत्यर्थः तस्यनाशकाभावादंतोनास्तीत्यर्थः ६३ अयमेवप्रत्यगात्मेत्याह हृदीति अग्रहृदादिशब्दैःक्रमेणात्र मयप्राणमयमनोमयविज्ञानमयाःकोशाउच्यन्ते योगश्चिदचिद्विस्तदात्माआनंदमयःसर्वयोगसंज्ञितोयोमीयुक्तःशुद्धस्त्वंपदार्थइत्यर्थः । ध्यानयोगः । तत्परंशुद्धस्त्वंपदार्थावसानं । महेश्वरः

मूधरोनागमौजीचनागकुंडलकुंडली ॥ नागयज्ञोपवीतीचनागचर्मोत्तरच्छदः १५५ हसतेगायतेचैवतृत्यतेचमनोहरम् ॥ वादयत्यपिवाद्यानिविचित्राणिगणैर्युतः ५६ वल्गतेजुंभतेचैवरुदतेरोदयत्यपि ॥ उन्मत्तमतरूपंचभाषतेचापिसुखरः ५७ अतीवहसतेरौद्रस्त्रासयन्नयनैर्जनम् ॥ जागर्तिचैवस्वपितिजुंभतेच यथासुखम् ५८ जपतेजप्यतेचैवतपतेतप्यतेपुनः ॥ ददातिप्रतिपृच्छातिजुंभतेध्यायतेऽपिच ५९ वेदीमध्येतथायूपेगोष्ठमध्येहुताशने ॥ दृश्यतेदृश्यतेचा पिबालोद्वोद्युवातथा ६० क्रीडतेऋषिकन्याभिर्ऋषिपत्नीभिरेवच ॥ ऊर्ध्वकेशोमहाशेफोनग्नोविष्ठतलोचनः ६१ गौरःश्यामस्तथाकृष्णःपांडुरोधूमलोहितः ॥ विष्ठताक्षोविशालाक्षोदिग्वासाःसर्ववासकः ६२ अरूपस्याद्यरूपस्यअतिरूपाद्यरूपिणः ॥ अनाद्यंतमजस्यांतवेत्स्यतेकोऽस्यतत्त्वतः ६३ हृदिप्राणोमनो जीवोयोगात्मायोगसंज्ञितः ॥ ध्यानंतत्परमात्माचभावग्राह्योमहेश्वरः ६४ वादकोगायनश्चैवसहस्रशतलोचनः ॥ एकवक्त्रोद्विवक्त्रश्चत्रिवक्त्रोऽनेकवक्त्रकः ६५ त द्रक्तस्तद्गतो नित्यंतन्निष्ठस्तत्परायणः ॥ भजपुत्रमहादेवंततःप्राप्स्यसिचेप्सितम् ६६ जनन्यास्तद्वचःश्रुत्वातदाप्रभृतिशुभम् ॥ ममभक्तिर्महादेवेनैष्ठिकी समपद्यत ६७ ततोऽहंतपआस्थायतोषयामासंकरम् ॥ एकंवर्षसहस्रंतुवामांगुष्ठाग्रविष्ठितः ६८ एकंवर्षशतंचैवफलाहारस्ततोऽभवम् ॥ द्वितीयंशीर्णप र्णाशीद्वितीयंचांबुभोजनः ६९ शतानिसप्तचैवाहंवायुभक्षस्तदाभवम् ॥ एकंवर्षसहस्रंतुदिव्यमाराधितोमया ७० ततस्तुष्टोमहादेवःसर्वलोकेश्वरःप्रभुः ॥ एकभक्तइतिज्ञात्वाजिज्ञासांकुरुतेतदा ७१ शक्ररूपंसकृत्वातुसर्वदेवगणैर्वृतः ॥ सहस्राक्षस्तदाभूत्वावज्रपाणिर्महायशः ७२ सुधावदांतरंकाक्षंस्तब्धकर्णमदो त्वटम् ॥ आवेष्टितकरंधोरंचतुर्दंष्ट्रमहागजम् ७३ समास्थितःसभगवान्दीप्यमानःस्वतेजसा ॥ आजगामकिरीटीतुहारकेयूरभूषितः ७४ पांडुरेणातपत्रेण ध्रियमाणेनमूर्धनि ॥ सेव्यमानोऽप्सरोभिश्चदिव्यगंधर्वनादितैः ७५ ततोमामाहदेवद्रुष्टुष्टस्तेऽहंदिजोत्तम ॥ वरंवृणीष्वमतस्त्वयंतेमनसिर्वर्तते १७६

मायावीतत्पदार्थः । भावेनसूक्ष्मयाचेतोवृत्त्याग्राह्यः । किंइत्यत्वेन नेत्याह आत्माप्रत्यग्रूपइत्यर्थः । एतेनायमात्मब्रह्मेतिमहावाक्यार्थोदर्शितः ६४ ब्रह्मदाशाब्रह्मदासाहत्यादिभुतेर्यमाह वादकइति वादकादिःसर्वोऽपिजीवोब्रह्मैवेत्यर्थः । एकवक्त्रःआनंदमुक्तेतोमुखःप्राज्ञस्पृतीयःपादइत्यर्थः । द्विवक्त्रःलिङ्गदेहोजीवश्चेतिद्वेवक्त्रेसुखग्राहकेयस्यसत्तैजसः । त्रिवक्त्रःस्थूलदेहेनसार्द्धपूर्वेदेहे तित्रीणिवक्त्राणिस्यसविश्वःअनेकवक्त्रोविराट् सएवसहस्रंशताविलक्षणंनवविधियमवत् साहंविस्तोत्तमस्तस्य ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० एकभक्तःमुख्योभक्तः ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६

अमर्षसंचिरार्थः ७७ । ७८ । ७९ पशुपतिवचनादित्यादेर्ग्रहस्यतात्पर्यपरमकारणस्यभगवतोमहादेवस्यानुब्रह्मेसतितिर्यग्योनिप्राप्तावपिमयनास्तियथाकाकस्यभुशुंडस्य । इद्रेणपुस्त्यनदृष्टप्रये णदत्तत्रैलोक्यराज्यमपिमहामयजनकंयथानहुषस्येति ८० मावामैव मवानिमूयासं ८१ । ८२ । ८३ अनार्जवंवक्त्रं युगंकलियुगं ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ असारंनास्तिसारायस्मा दन्यःकेवलानंदइत्यर्थस्तं ९० । ९१ कइति ईशोईशस्यभवेनेसत्तायाकोहेतुःकावुक्तिः ईशसस्त्वेषमाणांनास्तीत्यर्थः । तत्रहेतुः कारणकारणेति कारणंहिकलशस्यकपालकुलालादिवत्जगतः परमाणुमहेश्वरादिकंवात्रिगुणात्मकेप्रधानंवाक्षीरादेवजगदाकारेणपरिणममाणंतादृशकार्यद्वाराऽनुमातुंशक्यं । कारणकारणंनुनकाचित्प्रासिद्धंनापिकल्पयितुंशक्यंकारणकल्पनयंवअर्थाप तिपरिक्षयादितिभावः । पुनःशब्दोवाक्यालंकारेसप्तमिषयर्थे भवनंइतिभावेत्युट् । येनबतोहेतोःशर्षात्तृणातिहिनास्तिप्रलयकालेकृत्स्नंसंहरतितस्मात् वरंकांक्षसि तस्माद्वाहोपशांत्यैवहिमिवसं

शक्रस्यतुवचःश्रुत्वानाहंप्रीतमनाऽभवम् ॥ अब्रुवंश्चतदाहृष्टोदेवराजमिदंवचः १७७ नाहंवतोवरंकांक्षेनान्यस्मादपिदैवतात् ॥ महादेवाहतेसौम्यसत्यमेतद्ब्रवी मिते ७८ सत्यंसत्यंहिनःशक्रवाक्यमेतत्सुनिश्चितम् ॥ नयन्महेश्वरंमुक्त्वाकथान्याममरोचते ७९ पशुपतिवचनाद्भवामिसद्यःकृमिरथवातरुरप्यनेकशाखः ॥ अ पशुपतिवरप्रसादजामेत्रिभुवनराज्यविभूतिरप्यनिष्ठा ८० जन्मश्वपाकमध्येऽपिमेऽस्तुहरचरणवंदनरतस्य ॥ मावानिश्चरभक्तोभवानिभवनेऽपिशक्रस्य ८१ वाय्वंबुभुजोऽपिसतो नरस्यदुःखक्षयःकुतस्तस्य ॥ भवतिहिसुरासुरगुरौयस्यनविश्वेश्वरेभक्तिः ८२ अलमन्याभिस्तेषां कथाभिरप्यन्यधर्मयुक्ताभिः ॥ येषांनक्ष णमपिरुचितोहरचरणस्मरणविच्छेदः ८३ हरचरणनिरतमतिनाभवितव्यमनार्जवंयुगंप्राप्य ॥ संसारभयंनभवतिहरभक्तिरसायनंपीत्वा ८४ दिवसंदिवसार्धं वामुहूर्तंवाक्षणंलवम् ॥ नह्यलब्धप्रसादस्यभक्तिर्भवतिशंकरे ८५ अपिकीटःपतंगोवाभवेयंशंकराज्ञया ॥ नतुशक्रत्वयादत्तत्रैलोक्यमपिकामये ८६ श्वापिमहेश्व र्वचनाद्भवामिसहिनःपरःकामः ॥ त्रिदशगणराज्यमपिखलुनेच्छाम्यमहेश्वराज्ञप्तम् ८७ ननाकपृष्ठंनचदेवराज्यंनब्रह्मलोकंनचानिष्कलत्वम् ॥ नसर्वकामान खिलान्वृणोमिहरस्यदासत्वमहंवृणोमि ८८ यावच्छशांकधवलामलबद्धमौलिर्नप्रीयतेपशुपतिर्भगवान्ममेशः ॥ तावज्जरा मरणजन्मशताभिघातैर्दुःखानिदेहावि हितानिसमुद्ग्रहामि ८९ दिवसकरशशांकवह्निदीपंत्रिभुवनसारमसारमाद्यमेकम् ॥ अजरममरमप्रसाद्यरुद्रंजगतिपुमानिहकोलभेतशांतिम् ९० यदिनामजन्मभू योभवतिमदीयैःपुनर्दोषैः ॥ तस्मिंस्तस्मिन्जन्मनिभवेभवेन्मेऽक्षयाभक्तिः ९१ ॥ शक्रउवाच ॥ कःपुनर्भवनेहेतुरीशेकारणकारणे ॥ येनशर्वाद्वतेऽन्यस्मा त्प्रसादनाभिकांक्षसि ९२ ॥ उपमन्युर्वाच ॥ सदसद्यत्तमव्यक्तंयमाहुर्ब्रह्मवादिनः ॥ नित्यमेकमनेकंचवरंतस्माद्वृणीमहे १९३

हर्तारंवरार्थमाराधयन्मूढोसीतिभावः ९१ एतद्व्यपयत्युपमन्युः सदसदिति सदितिप्रवाहानादित्वंमीमांसकमतं । असदितिशून्यमाध्यमिकमतं । व्यक्तंपरमाणवस्तार्किकमतं । अव्य क्तंप्रधानंसार्वभूतं । एतच्चतुष्कमपियदभिन्नमाहुस्तत्तन्नित्यमविनाशि एकमतसहंतंपरमाशिवाख्यं । अनेककार्यकारणात्मकं तस्माद्भरंरुणीमहे अयंभवः । यथाबीजशक्तेर्विलसितमंकुरकांड स्कंधशाखापल्लवपत्रपुष्पफलबीजांतविकारउत्पत्तिप्रलयवान्तस्यचप्रकृतिरेकानित्यासर्वविशेषशून्यामृदस्तिताचबीजशक्त्यस्पृष्टाऽनेकरूपाचभवति । एवमव्यक्तादिकंसर्वबीजादिस्थानीयं यत्रलीयतेतत्परमशिवाख्यंतत्त्वंकारणकारणमस्तीतिनतदपन्होतुंशक्यमिति ९३

सुरेति रुद्रस्यरेतोवन्हौस्कन्नतेनचदूरीकृतसत्कनकत्वंप्राप्तमितिपुराणांतरस्याकथासूचिता ॥ दिग्भासाइति विग्रहवतीपिशिवस्यचारितानिरुपमंकिमुताविग्रहस्त्वोतिशेषग्रंथतात्पर्य १७ इम
शानेद्वेअविमुक्तेमुक्तिस्थाने अधिलोकंवारणसीअध्यात्मंभूषाणमध्येकस्यक्रीडार्थंशास्त्रेकृतेइतिशेषः १८ । १९ घुष्यतेइति अचलंकैलासं २१० । २१ विहितमज्ञातंसत्तज्ञापितं परंकारण
मव्यक्तस्यापिकारणं २२ कर्मफलैःशरीरेस्तत्संबंधिभिःसुखदुःखैश्चहीनं । अशरीरंवावसंतंनप्रियाप्रियेस्पृशतइतिश्रुत्युक्तोऽयमर्थः २३ गुणिर्नश्वरात्परंश्रेष्ठमतएवगुणहीनं । तथाप्य
यस्कांतन्यायेनगुणाध्यक्षगुणानानियामकंमाहेश्वरंमहेश्वरस्यापिपदंपदनीयं । ईश्वरप्राप्तइतिश्रुतेः २४ कारणस्येश्वरस्यगुरुनियंतारं लोकश्चलोकांतश्चतयोःकारणं । अभूतंवर्तमानं
२५ अक्षरंजीवस्ततोऽप्यक्षरंशिवःसएवाक्षराक्षरंअव्यक्तंप्रधानं यत्तुउपादानादक्षरादिकंभवतितमहंकारणंभूवे २६ प्रत्यक्षमिति लिंगंशिवमूर्तेर्ज्ञापकंविग्रहंभगेनांकितंप्रत्यक्षंपश्य ।

सुरासुरगुरोर्वैकस्यरेतःपुराहुतम् ॥ कस्यवान्यस्यरेतस्तद्येनहैमोगिरिःकृतः २१६ दिग्भासाःकीर्त्यतेकोऽन्योलोकेकश्चोर्ध्वरेतसः ॥ कस्यचार्धेस्थि
ताकांताअनंगःकेननिर्जितः १७ ब्रह्माद्रपरमंस्थानंकस्यदेवैःप्रशस्यते ॥ इमशानेकस्यक्रीडार्थंनृत्येवाकोभिभाष्यते १८ यस्यैश्वर्यंसमानंचभूतैःकोवा
पिक्रीडते ॥ कस्यतुल्यबलादेवगणाश्चैश्वर्यदर्पिताः १९ घुष्यतेद्वचलंस्थानंकस्यत्रैलोक्यपूजितम् ॥ वर्षतेतपतेकोऽन्योज्वलतेतेजसाचकः २२०
कस्मादोषधिसंपतिःकोवाधारयतेवसु ॥ प्रकामंक्रीडतेकोवात्रैलोक्येसचराचरे २१ ज्ञानसिद्धिक्रियायोगैःसेव्यमानश्चयोगिभिः ॥ ऋषिगंधर्वसिद्धैश्चविहितं
कारणंपरम् २२ कर्मयज्ञक्रियायोगैःसेव्यमानःसुरासुरैः ॥ नित्यंकर्मफलैर्हीनंतमहंकारणंवदे २३ स्थूलंसूक्ष्ममनौपम्यमग्राह्यंगुणगोचरम् ॥ गुणहीनं
गुणाध्यक्षंपरंमहेश्वरंपदम् २४ विश्वेशंकारणगुरुलोकालोकांतकारणम् ॥ भूताभूतभविष्यच्चजनकंसर्वकारणम् २५ अक्षराक्षरमव्यक्तंविद्याविद्येकता
कृते ॥ धर्माधर्मौयतःशक्रतमहंकारणंभूवे २६ प्रत्यक्षमिहदेवेंद्रपश्यलिंगंभर्गाकितम् ॥ देवदेवेनरुद्रेणसृष्टिसंहारहेतुना २७ मात्रापूर्वममाख्यातंकारणं
लोकलक्षणम् ॥ नास्तिचेशात्परंशक्रतंप्रपद्यदीच्छसि २२८

पिंडिकालिंगाकाराजलधाराचभगाकारेति लौकिकं प्रत्यक्षं । शास्त्रीयं प्रत्यक्षं तु श्रुतिः प्रामाण्यं प्रत्यक्षं पक्षत्वात् तच्च 'पदं यद्विष्णोरुपमं निधायितेन पासिगुह्यं नाम गोनाम्' इति । अस्माकं
यद्यतो हेतोर्विष्णोः पदं स्थानं प्रति मेति यावत् ततः रूपस्य विष्णुयोनिकल्पयस्विति मंत्रवर्णात् उपमैकदेवस्थित्वा मातिवेष्टयतीत्युपमं कृत्वा निधायिनिहितं अदभावच्छादसः तेन हेतुना त्वंगो
नामिद्विधायां मध्ये यद्वोप्यमवाच्यमिद्विधं भगलिंगं पासिरक्षसितं नाम च पासि । तत्रापि भगसंयोगाद्भगवानिति नामधारयसिलिंगरूपत्वाच्चलिंगमिति विवेकः । भगलिंगसमुदायेऽपिलिंग
मिति नामच्छात्रिणोयांतीतिवल्लिगसमवायादेवज्ञेयं तच्चभर्गाकितंलिंगंरुद्रेणरुद्रात्मनाऽऽविर्भूतं २० एतदेवविदुषोति मात्रेत्यादिना लोकोभगलिंगसंयोगजोयस्माद्दृश्यतेतस्मादस्य
कारणमपितादृश्यमेवानुभयमित्यर्थः लक्षणं ज्ञापकं १८

प्रत्यक्षमिति सार्धं संयोगलिंगोद्भवभगलिंगयोः संयोगात्मकं यल्लिंगं तदुद्भवं । विकारो माया भगं निर्गुणं चैतन्यं तयोर्गणः समुदाय ईश्वरस्तस्सहितं सविकारनिर्गुणं त्रैलोक्यं ब्रह्मादीनां रेतसा उद्भूतस्य त
तथा संधिरार्थः । ननु मनोः प्राक्सां कल्पिकी सृष्टिस्तत ऊर्ध्वमेथुनी स्मर्यते तत्कथं ब्रह्मादिरेतोद्भवमिति तत्राह कामसहस्रकल्पिता धिय इति तत्रापि काम इच्छातया सहसंभूयेच्छावता ब्रह्ममहेंद्रादि
नापुरुषेण धियोमात्राः पुत्रादयः कल्पिता इति कामो योनिः कामी बीजप्रद इत्यस्ति लिंगोद्भवत्वमित्यर्थः । अतस्ते ब्रह्मादयोऽपीशाद्भगलिंगसंघातरूपात्परकारणस्वरूपमात्रं न संति असंधिरार्थः
फलितमाह तमिति २९ शिष्टैरभ्यर्चनीयत्वादपिलिंगस्य कारणत्वमित्याह हेतुभिरिति २३० । ३१ । ३२ उक्तमर्थं निगमयति नेति ननु भगलिंगवत्पञ्चचक्रवज्राणां शरीरावयवत्वाभावात्तदं
प्रत्यक्षं ननु ते सुरेशविदितं संयोगलिंगोद्भवत्रैलोक्यं सविकारनिर्गुणगणं ब्रह्मादिरेतोद्भवम् ॥ यद्ब्रह्मैन्द्रहताशविष्णुसहिता देवाश्च दैत्येश्वरानान्यत्कामसहस्रकल्पित
धियः संसृतिर्इशात्परम् ॥ तंदेवं सचराचरस्य जगतो व्याख्यातवेद्यो तमं कामार्थी विरयामि संयतमना मोक्षाय सद्यः शेषम् २२९ हेतुभिर्वा किमन्यैस्तैरीशः कारणका
रणम् ॥ ननु शुभमयदन्यस्य लिंगमभ्यर्चितं सुरैः २३० कस्यान्यस्य सुरैः सर्वैर्लिंगमुक्ता महेश्वरम् ॥ अर्च्यतेऽर्चितपूर्ववा ब्रह्मिद्यस्ति तेश्रुतिः ३१ यस्य ब्रह्मा
चविष्णुश्च त्वंचापि सहदैवतैः ॥ अर्चयध्वंसदालिंगं तस्माच्छ्रेष्ठतमो हिसः ३२ न पद्मां कानचक्रां कानवज्रां कायतः प्रजा ॥ लिंगां काचभर्गां काचतस्मान्माहेश्वरी प्र
जा ३३ देव्याः कारणरूपभावजनिताः सर्वाभर्गाः स्त्रियो लिंगेनापि हरस्य सर्वपुरुषाः प्रत्यक्षचिह्नीकृताः ॥ योऽन्यत्कारणमीश्वरात्प्रवदते देव्याचयत्रांकितं त्रैलो
क्ये सचराचरे स तु पुमान्वाह्यो भवेदुर्मतिः ३४ पुल्लिंगं सर्वमीशानं स्त्रीलिंगं विद्विचाप्युमाम् ॥ द्वाभ्यां तनुभ्यां व्यासंहिचराचरमिदं जगत् ३५ तस्माद्भरमहं काक्षे
निधनं वापि कौशिक ॥ गच्छवातिष्ठवा शक्रयथेष्टं बलसूदन ३६ काममेष वरो मेऽस्तु शापो वाथ महेश्वरात् ॥ न चान्यां देवतां काक्षे सर्वकामफलामपि ३७ एवमु
क्ता तु देवेंद्रदुःखादाकुलितेन्द्रियः ॥ न प्रसीदति मे देवः किमेतदिति चिंतयन् ३८ अथापश्यं क्षणेनैव तमेवैरावतं पुनः ॥ हंसकुंदे दुसदृशं मृणालरजतप्रभम् ३९ वृष
रूपधरं साक्षात्क्षीरोदमिव सागरम् ॥ कृष्णपुच्छं महाकायं मधुपिंगललोचनम् २४० वज्रसारमयैः शृंगैर्निष्ठकनकप्रभैः ॥ सुतीक्ष्णैर्मृदुरक्ताग्रैरुत्किरंतमिवाव
निम् ४१ जांबूनदेन दाम्राच सर्वतः समलंकृतम् ॥ सुवक्रं खुरनासं च सुकर्णं सुकटीतटम् ४२ सुपार्श्वं विपुलस्कंधं सुरूपं चारुदर्शनम् ॥ ककुदंतस्य चाभातिस्कं
धमापूर्यधिष्ठितम् ४३ तुषारगिरिकूटाभांसिताभ्रशिखरोपमम् ॥ तमास्थितश्च भगवान् देवदेवः सहोमया ४४ अशोभत महादेवः पौर्णमास्यामिवोदुराद् ॥ त
स्य ते जो भवो वह्निः समेधः स्तनयितुमान् ४५ सहस्रमिव सूर्याणां सर्वमापूर्यधिष्ठितः ॥ ईश्वरः सुमहातेजाः संवर्तक इवानलः २४६

कितत्वं प्रजा स्वसक्तमेव कथं निषिध्यत इति चेत् शृणु एवं हि पुराणांतरे उपाख्यायते कामं वध्वादिगं बरेभवानीशो भिक्षामटतिसातिकदाचिदपि पत्न्या पतत्वे तत्तवल्लिगमप्रच्छादितमित्युक्ते शिवस्य लिंगं
पतितं तेन च त्रैलोक्ये व्याकुलीकृतं सति चिरकामप्रतप्तया देव्या यो निरूपं गृहीत्वा तल्लिगं रुद्धमिति तेन तयोरपि पद्मादिवत्पृथग्भूतत्वाविशेषात्तदं कितं प्रजामाहेश्वर्येव अयं च भगलिंगयोः पृथग्भावः
शूलं शूलाद्विनिष्कृष्येति वददोषः अन्यथानिल्लिगत्वमन्यजन्यत्वं वा प्रजाया आपद्येतेति दिक् ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४
समेधइति मेघादीन् व्याप्य स्थित इत्यर्थः ४५ भूतानामिति कर्मणि षष्ठी २४६

युगांतिसर्वभूतानांदिधुर्विचोद्यतः ॥ तेजसातुतदाव्याप्तं दुर्निरीक्ष्यं समंततः २४७ पुनरुद्विग्रहदयः किमेतदिति चिंतयम् ॥ मुहूर्तमिव तत्तेजो व्याप्य सर्वादिशो
दश ४८ प्रशांतं दिक्षु सर्वासु देवदेवस्य मायया ॥ अथापश्यं स्थितं स्थाणुं भगवंतं महेश्वरम् ४९ नीलकंठं महात्मानं सक्तं तेजसां निधिम् ॥ अष्टादशभुजं स्थाणुं सर्वा
भरणभूषितम् २५० शुक्लांबरधरं देवं शुक्लमाल्यानुलेपनम् ॥ शुक्लध्वजमनाष्टप्यं शुक्लयज्ञोपवीतिनम् ५१ गायद्विर्नृत्यमानैश्च वादयद्विश्च सर्वशः ॥ वृत्तं पार्श्वचरै
र्दिव्यैरात्मतुल्यपराक्रमैः ५२ बालेन्दुमुकुटं पांडुं शरच्चंद्रमिवोदितम् ॥ त्रिभिर्नेत्रैः कृतोद्योतं त्रिभिः सूर्यैरिवोदितैः ५३ अशोभतास्य देवस्य मालागात्रे सितप्रभे ॥
जातरूपमयैः पद्मैर्ग्रथितारत्नभूषिता ५४ मूर्तिमंतितथाऽस्त्राणिसर्वतेजोमयानि च ॥ मया दृष्टानि गोविंद भवस्यामिततेजसः ५५ इंद्रायुधसवर्णां भधनुस्तस्य महा
त्मनः ॥ पिनाकमिति विख्यातं भवत्पन्नगोमहान् ५६ सप्तशीर्षो महाकायस्तीक्ष्णदंष्ट्रो विषोल्बणः ॥ ज्यावेष्टितमहाग्रीवः स्थितः पुरुषविग्रहः ५७ शरश्च सूर्यसंका
शः कालानलसमद्युतिः ॥ एतदस्त्रं महाघोरं दिव्यं पाशुपतं महत् ५८ अद्वितीयमनिर्देश्यं सर्वभूतभयावहम् ॥ सस्फुलिंगं महाकायं विसृजंतमिवानलम् ५९ एकपा
दं महादंष्ट्रं सहस्रशिरसोदरम् ॥ सहस्रभुजजिह्वाक्षमुद्गिरंतमिवानलम् २६० ब्राह्मन्नारायणाच्चैद्रादाग्रेयादपि वारुणात् ॥ यद्विशिष्टं महाबाहो सर्वशस्त्रविघातनम् ६१
येन तत्रिपुरदग्ध्वाक्षणाद्ब्रह्मस्मीकृतं पुरा ॥ शरेणैकेन गोविंद महादेवेन लीलया ६२ निर्देहतचयत्कृत्स्नं त्रैलोक्यं सचराचरम् ॥ महेश्वरभुजोत्सृष्टं निमेषार्धान्नसंशयः ६३
नावध्योयस्य लोकेऽस्मिन् ब्रह्मविष्णुसुरेष्वपि ॥ तदहं दृष्ट्वांस्तत्र आश्चर्यमिदमुत्तमम् ६४ गुह्यमस्त्रवरं नान्यत्तुल्यमधिकं हि वा ॥ यत्तच्छूलमिति ख्यातं सर्वलोकेषु
शूलिनः ६५ दारयेदयं महीं कृत्स्नां शोषयेद्दामहोदधिम् ॥ संहरेद्वाजगत्कृत्स्नं विसृष्टं शूलपाणिना ६६ यौवनाश्वोहतो येन मां धाता स बलः पुरा ॥ चक्रवर्ती महातेजा
स्त्रिलोकविजयी नृपः ६७ महाबलो महावीर्यः शक्रतुल्यपराक्रमः ॥ करस्थेनैव गोविंद लवणस्ये हरक्षसः ६८ तच्छूलमतितीक्ष्णं सुभीमं लोमहर्षणम् ॥ त्रिशिखां
धुकुटिकृत्वा तर्जमानमिव स्थितम् ६९ विधूमं सार्चिषं कृष्णं कालसूर्यमिवोदितम् ॥ सर्पहस्तमनिर्देश्यं पाशहस्तमिवांतकम् २७० दृष्टवानस्मि गोविंद तदस्त्रं रुद्रस
न्निधौ ॥ परशुस्तीक्ष्णधारश्च दत्तो रामस्य यः पुरा ७१ महादेवेन तुष्टेन क्षत्रियाणां क्षयं करः ॥ कार्तवीर्योहतो येन चक्रवर्ती महामृधे ७२ त्रिःसप्तकृत्वः पृथिवीयेन निःक्ष
त्रियाकृता ॥ जामदग्न्येन गोविंद रामेणाक्लिष्टकर्मणा ७३ दीप्तधारः सुरौद्रास्यः सर्पकंठाग्रधिष्ठितः ॥ अभवच्छूलिनोऽभ्याशे दीप्तवह्निशतोपमः ७४ असंख्येयानि चास्त्रा
णितस्य दिव्यानि धीमतः ॥ प्राधान्यतो मयैतानि कीर्तितानि तवानघ ७५ सव्यदेशे तु देवस्य ब्रह्मालोकपितामहः ॥ दिव्यं विमानमास्थाय हंसयुक्तं मनोजयम् २७६

दाशक्तिभिर्दिपालतोमरमुसलमुद्रराक्षीनियथासंभवं ग्रंथांतरतोऽवगम्यानि १५।१६।१७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६

२७७।७८।७९।२८०।८१ रथंतरज्येष्ठे सामनी ८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।२९० शुक्लं कर्म हिंसा रहितो ध्यानादिधर्मः

वामपार्श्वगतश्चापितथानारायणः स्थितः ॥ वेन तेयं समारुह्य शंखचक्रगदाधरः २७७ स्कंदो मयूरमास्थाय स्थितो देव्याः समीपतः ॥ शक्तिघंटे समादाय द्वितीय इव
पावकः ७८ पुरस्ताच्चैव देवस्य नंदिपश्याम्यवस्थितम् ॥ शूलं विष्टम्यतिष्ठंतं द्वितीयमिव शंकरम् ७९ स्वायं भुवाद्यामनवो भृगवाद्याऋषयस्तथा ॥ शक्राद्या देवताश्चै
व सर्व एव समभ्ययुः २८० सर्वभूतगणाश्चैव मातरो विविधाः स्थिताः ॥ तेऽभिवाद्य महात्मानं परिवार्य समंततः ८१ अस्तु वन्निविधैः स्तोत्रैर्महादेवं सुरास्तदा ॥ ब्रह्मा
भवंतदाऽस्तौ षोडशंतरमुदीरयन् ८२ ज्येष्ठसाम्राजदेवं शंखगौनारायणस्तदा ८३ गृणन् ब्रह्मपरं शक्रः शतरुद्रियमुत्तमम् ॥ ब्रह्मानारायणश्चैव देवराजश्च कौशिकः
८४ अशोभंतं महात्मानं स्रयस्त्रय इवाग्रयः ॥ तेषां मध्यगतो देवो रराज भगवाञ्छिवः ८५ शरदभ्रविनिर्मुक्तः परिधिस्थ इवांशुमान् ॥ अयुतानि च चंद्रार्कानपश्यां दिवि
केशव ८६ ततोऽहमस्तु वंदेवं विश्वस्य जगतः पतिम् ॥ उपमन्यु रुवाच ॥ नमो देवाधिदेवाय महादेवाय तेनमः ८७ शक्ररूपाय शक्राय शक्रवेषधराय च ॥ नमस्ते
वज्रहस्ताय पिंगलायारुणाय च ८८ पिनाकपाणये नित्यं शंखशूलधराय च ॥ नमस्ते कृष्णवासाय कृष्णकुंचितमूर्धजे ८९ कृष्णाजिनोत्तरीयाय कृष्णाष्टमिरताय च ॥
शुक्लवर्णाय शुक्लाय शुक्लांबरधराय च २९० शुक्लभस्मावलिताय शुक्लकर्मरताय च ॥ नमोऽस्तु रक्तवर्णाय रक्तांबरधराय च ९१ रक्तध्वजपताकाय रक्तस्रगनुलेपिन ॥
नमोऽस्तु पीतवर्णाय पीतांबरधराय च ९२ नमोऽस्तु च्छितछत्राय किरीटवरधारिणे ॥ अर्धहारार्धकेयूरार्धकुंडलकर्णिने ९३ नमः पवनवेगाय नमो देवाय वै नमः ॥
सुरेंद्राय मुनींद्राय महेंद्राय नमोऽस्तुते ९४ नमः पद्मार्धमालाय उत्पलैर्मिश्रिताय च ॥ अर्धचंदनलिताय अर्धस्रगनुलेपिने ९५ नम आदित्यवक्राय आदित्यनयना
य च ॥ नम आदित्यवर्णाय आदित्यप्रतिमाय च ९६ नमः सोमाय सौम्याय सौम्यवक्रधराय च ॥ सौम्यरूपाय मुख्याय सौम्यदंष्ट्राविभूषिणे ९७ नमः श्यामाय गौरा
य अर्धपीतार्धपांडवे ॥ नारीनरशरीराय स्त्रीपुंसाय नमोऽस्तुते ९८ नमो वृषभवाहाय गजेंद्रगमनाय च ॥ दुर्गमाय नमस्तुभ्यमगम्यागमनाय च २९९ नमोऽस्तु
गणगीताय गणवृंदरताय च ॥ गणानुयातमार्गाय गणनित्यव्रताय च ३०० नमः श्वेताभ्रवर्णाय संध्यारागप्रभाय च ॥ अनुद्दिष्टाभिधानाय स्वरूपाय नमोऽस्तुते १
नमो रक्ताग्रवासाय रक्तसूत्रधराय च ॥ रक्तमालाविचित्राय रक्तांबरधराय च २ मणिभूषितमूर्धाय नमश्चंद्रार्धभूषिणे ॥ विचित्रमणिमूर्धाय कुसुमाष्टधराय च ३ न
मोऽग्निमुखनेत्राय सहस्रशशिलोचने ॥ अग्निरूपाय कांताय नमोऽस्तु गहनाय च ४ खचराय नमस्तुभ्यंगोचराभिरताय च ॥ भूचराय भुवनाय अनंताय शिवाय च
५ नमो दिग्वाससे नित्यमधिवाससुवाससे ॥ नमो जगन्निवासाय प्रतिपत्ति सुखाय च ३०६

९१।९२।९३।९४ मिश्रिताय मिश्रितमालाय ९५।९६।९७।९८।९९।३००।१।२।३।४।५ अधिवासेन पुष्पादिवासनावासिततया सुवाससे प्रतिपत्तिर्ज्ञानं सुखं च तदुभयात्मने ३०६

मुकुटेमुकुटाय ७ त्रीणिनेत्राणीवनेत्राणिलोकयात्रानिर्वाहकाण्यग्निचंद्रसूर्याख्यानिनेत्राणियस्यतस्मैत्रिनेत्रनेत्राय लोचनेलोचनाय ८ शंयोर्यज्ञसाहुण्यकड्यादेवतायाः अभिस्रवंतायप्रसादरूपाय

नित्यमुद्धमुकुटेमहाकेयूरधारिणे ॥ सर्पकंठोपहारायविचित्राभरणायच ३०७ नमस्त्रिनेत्रनेत्रायसहस्रशतलोचने ॥ स्त्रीपुंसायनपुंसायनमःसांख्याययोगिने ८ शंयोरभिस्रवंतायअथर्वायनमोनमः ॥ नमःसर्वार्तिनाशायनमःशोकहरायच ९ नमोमेघनिनादायबहुमायाधरायच ॥ बीजक्षेत्राभिपालायस्रष्टारायनमोनमः ३१० नमःसुरासुरेशायविश्वेशायनमोनमः ॥ नमःपवनवेगायनमःपवनरूपिणे ११ नमःकांचनमालायागेरिमालायनमः ॥ नमःसुरारिमालायचंडवेगायनमः १२ ब्रह्मशिरोपहर्तायमहिषघ्रायनमः ॥ नमःस्त्रीरूपधाराययज्ञविध्वंसनायच १३ नमस्त्रिपुरहर्ताययज्ञविध्वंसनायच ॥ नमःकामांगनाशायकालदंडधरायच १४ नमःस्कंदविशाखायब्रह्मदंडायनमः ॥ नमोभवायशर्वायविश्वरूपायनमः १५ ईशानायभवघ्रायनमोऽस्त्वंधकघातिने ॥ नमोविश्वामायायचिंत्याचिंत्यायनमः १६ त्वंनोगतिश्चश्रेष्ठश्चत्वमेवहृदयंतथा ॥ त्वंब्रह्मासर्वदेवानांरुद्राणांनिललोहितः १७ आत्माचसर्वभूतानांसांख्येपुरुषउच्यते ॥ ऋषभस्त्वंपवित्राणांयोगिनांनिष्कलःशिवः १८ गृहस्थस्त्वमाश्रमिणामीश्वराणांमहेश्वरः ॥ कुबेरःसर्वयक्षाणांक्रतूनांविष्णुरुच्यते १९ पर्वतानांभवान्मेरुर्नक्षत्राणांचंद्रमाः ॥ वसिष्ठस्त्वमृषीणांचग्रहाणांसूर्यउच्यते ३२० आरण्यानांपशूनांचसिंहस्त्वंपरमेश्वरः ॥ ग्राम्याणांगोवृषश्चासिभवौलोकप्रपूजितः २१ आदित्यानांभवान्विष्णुर्वसूनांचैवपावकः ॥ पक्षिणांवैनतेयस्त्वमनंतोभुजगेषुच २२ सामवेदश्चवेदानांयजुषांशतरुद्रियम् ॥ सनत्कुमारोयोगानांसांख्यानांकपिलोह्यसि २३ शक्रोऽसिमरुतांदेवपितृणांहव्यवाडासि ॥ ब्रह्मलोकश्चलोकानांगतीनांमोक्षउच्यते २४ क्षीरोदःसागराणांचशैलानांहिमवान्गिरिः ॥ वर्णानांब्राह्मणश्चासिविप्राणांदीक्षितोद्विजः २५ आदिस्त्वमसिलोकानांसंहर्ताकालएवच ॥ यच्चान्यदापिलोकेवैसर्वतेजोधिकंस्मृतम् २६ तत्सर्वंभगवानेवइतिमेनिश्चितामतिः ॥ नमस्तेभगवन्देवनमस्तेभक्तवत्सल २७ योगेश्वरनमस्तेऽस्तुनमस्तेविश्वसंभव ॥ प्रसीदममभक्तस्यदीनस्यकृपणस्यच २८ अनैश्वर्येणयुक्तस्यगतिर्भवसनातन ॥ यच्चापराधंकृतवानज्ञात्वापरमेश्वर २९ मद्रक्तइतिदेवेशतत्सर्वंक्षंतुमर्हसि ॥ मोहितश्चास्मिदेवेशत्वयारूपविपर्ययात् ३३० नाध्यंतेनमयादत्तपाद्यं चापिमहेश्वर ॥ एवंस्तुत्वाऽहमीशानंपाद्यमध्यंचभक्तितः ३१ कृतांजलिपुटोभूत्वासर्वतस्मैन्यवेदयम् ॥ ततःशीतांबुसंयुक्तादेव्यगंधसमान्विता ३२ पुष्पवृष्टिः शुभातातपपातमममूर्धनि ॥ हुंदुभिश्चतदादिव्यस्ताडितोदेवकिंकरीः ॥ ववौचमारुतःपुण्यःशुचिगंधःसुखावहः ३३ ततःप्रीतोमहादेवःसपत्नीकोटिषध्वजः ॥ अब्रवीद्विदशांस्तत्रहर्षयान्निवमांतदा ३३४

१ स्रष्टाराय औणादिकःसृजेस्तारन् स्रष्टेइत्यर्थः १० । ११ गिस्मालावगिरौक्रीडापराय १२ । १३ हर्तायहर्त्रे १४ । १५ मायायमायाविने १६ गतिःप्राप्यस्थानं श्रेष्ठःपूज्यतमः ब्रह्मादिस्तवविभूतिविशेषाभिव्यक्तिस्थानं १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १०१ । १०२ । १०३ । १०४ । १०५ । १०६ । १०७ । १०८ । १०९ । ११० । १११ । ११२ । ११३ । ११४ । ११५ । ११६ । ११७ । ११८ । ११९ । १२० । १२१ । १२२ । १२३ । १२४ । १२५ । १२६ । १२७ । १२८ । १२९ । १३० । १३१ । १३२ । १३३ । १३४ । १३५ । १३६ । १३७ । १३८ । १३९ । १४० । १४१ । १४२ । १४३ । १४४ । १४५ । १४६ । १४७ । १४८ । १४९ । १५० । १५१ । १५२ । १५३ । १५४ । १५५ । १५६ । १५७ । १५८ । १५९ । १६० । १६१ । १६२ । १६३ । १६४ । १६५ । १६६ । १६७ । १६८ । १६९ । १७० । १७१ । १७२ । १७३ । १७४ । १७५ । १७६ । १७७ । १७८ । १७९ । १८० । १८१ । १८२ । १८३ । १८४ । १८५ । १८६ । १८७ । १८८ । १८९ । १९० । १९१ । १९२ । १९३ । १९४ । १९५ । १९६ । १९७ । १९८ । १९९ । २०० । २०१ । २०२ । २०३ । २०४ । २०५ । २०६ । २०७ । २०८ । २०९ । २१० । २११ । २१२ । २१३ । २१४ । २१५ । २१६ । २१७ । २१८ । २१९ । २२० । २२१ । २२२ । २२३ । २२४ । २२५ । २२६ । २२७ । २२८ । २२९ । २३० । २३१ । २३२ । २३३ । २३४ । २३५ । २३६ । २३७ । २३८ । २३९ । २४० । २४१ । २४२ । २४३ । २४४ । २४५ । २४६ । २४७ । २४८ । २४९ । २५० । २५१ । २५२ । २५३ । २५४ । २५५ । २५६ । २५७ । २५८ । २५९ । २६० । २६१ । २६२ । २६३ । २६४ । २६५ । २६६ । २६७ । २६८ । २६९ । २७० । २७१ । २७२ । २७३ । २७४ । २७५ । २७६ । २७७ । २७८ । २७९ । २८० । २८१ । २८२ । २८३ । २८४ । २८५ । २८६ । २८७ । २८८ । २८९ । २९० । २९१ । २९२ । २९३ । २९४ । २९५ । २९६ । २९७ । २९८ । २९९ । ३०० । ३०१ । ३०२ । ३०३ । ३०४ । ३०५ । ३०६ । ३०७ । ३०८ । ३०९ । ३१० । ३११ । ३१२ । ३१३ । ३१४ । ३१५ । ३१६ । ३१७ । ३१८ । ३१९ । ३२० । ३२१ । ३२२ । ३२३ । ३२४ । ३२५ । ३२६ । ३२७ । ३२८ । ३२९ । ३३० । ३३१ । ३३२ । ३३३ । ३३४ । ३३५ । ३३६ । ३३७ । ३३८ । ३३९ । ३४० । ३४१ । ३४२ । ३४३ । ३४४ । ३४५ । ३४६ । ३४७ । ३४८ । ३४९ । ३५० । ३५१ । ३५२ । ३५३ । ३५४ । ३५५ । ३५६ । ३५७ । ३५८ । ३५९ । ३६० । ३६१ । ३६२ । ३६३ । ३६४ । ३६५ । ३६६ । ३६७ । ३६८ । ३६९ । ३७० । ३७१ । ३७२ । ३७३ । ३७४ । ३७५ । ३७६ । ३७७ । ३७८ । ३७९ । ३८० । ३८१ । ३८२ । ३८३ । ३८४ । ३८५ । ३८६ । ३८७ । ३८८ । ३८९ । ३९० । ३९१ । ३९२ । ३९३ । ३९४ । ३९५ । ३९६ । ३९७ । ३९८ । ३९९ । ४०० । ४०१ । ४०२ । ४०३ । ४०४ । ४०५ । ४०६ । ४०७ । ४०८ । ४०९ । ४१० । ४११ । ४१२ । ४१३ । ४१४ । ४१५ । ४१६ । ४१७ । ४१८ । ४१९ । ४२० । ४२१ । ४२२ । ४२३ । ४२४ । ४२५ । ४२६ । ४२७ । ४२८ । ४२९ । ४३० । ४३१ । ४३२ । ४३३ । ४३४ । ४३५ । ४३६ । ४३७ । ४३८ । ४३९ । ४४० । ४४१ । ४४२ । ४४३ । ४४४ । ४४५ । ४४६ । ४४७ । ४४८ । ४४९ । ४५० । ४५१ । ४५२ । ४५३ । ४५४ । ४५५ । ४५६ । ४५७ । ४५८ । ४५९ । ४६० । ४६१ । ४६२ । ४६३ । ४६४ । ४६५ । ४६६ । ४६७ । ४६८ । ४६९ । ४७० । ४७१ । ४७२ । ४७३ । ४७४ । ४७५ । ४७६ । ४७७ । ४७८ । ४७९ । ४८० । ४८१ । ४८२ । ४८३ । ४८४ । ४८५ । ४८६ । ४८७ । ४८८ । ४८९ । ४९० । ४९१ । ४९२ । ४९३ । ४९४ । ४९५ । ४९६ । ४९७ । ४९८ । ४९९ । ५०० । ५०१ । ५०२ । ५०३ । ५०४ । ५०५ । ५०६ । ५०७ । ५०८ । ५०९ । ५१० । ५११ । ५१२ । ५१३ । ५१४ । ५१५ । ५१६ । ५१७ । ५१८ । ५१९ । ५२० । ५२१ । ५२२ । ५२३ । ५२४ । ५२५ । ५२६ । ५२७ । ५२८ । ५२९ । ५३० । ५३१ । ५३२ । ५३३ । ५३४ । ५३५ । ५३६ । ५३७ । ५३८ । ५३९ । ५४० । ५४१ । ५४२ । ५४३ । ५४४ । ५४५ । ५४६ । ५४७ । ५४८ । ५४९ । ५५० । ५५१ । ५५२ । ५५३ । ५५४ । ५५५ । ५५६ । ५५७ । ५५८ । ५५९ । ५६० । ५६१ । ५६२ । ५६३ । ५६४ । ५६५ । ५६६ । ५६७ । ५६८ । ५६९ । ५७० । ५७१ । ५७२ । ५७३ । ५७४ । ५७५ । ५७६ । ५७७ । ५७८ । ५७९ । ५८० । ५८१ । ५८२ । ५८३ । ५८४ । ५८५ । ५८६ । ५८७ । ५८८ । ५८९ । ५९० । ५९१ । ५९२ । ५९३ । ५९४ । ५९५ । ५९६ । ५९७ । ५९८ । ५९९ । ६०० । ६०१ । ६०२ । ६०३ । ६०४ । ६०५ । ६०६ । ६०७ । ६०८ । ६०९ । ६१० । ६११ । ६१२ । ६१३ । ६१४ । ६१५ । ६१६ । ६१७ । ६१८ । ६१९ । ६२० । ६२१ । ६२२ । ६२३ । ६२४ । ६२५ । ६२६ । ६२७ । ६२८ । ६२९ । ६३० । ६३१ । ६३२ । ६३३ । ६३४ । ६३५ । ६३६ । ६३७ । ६३८ । ६३९ । ६४० । ६४१ । ६४२ । ६४३ । ६४४ । ६४५ । ६४६ । ६४७ । ६४८ । ६४९ । ६५० । ६५१ । ६५२ । ६५३ । ६५४ । ६५५ । ६५६ । ६५७ । ६५८ । ६५९ । ६६० । ६६१ । ६६२ । ६६३ । ६६४ । ६६५ । ६६६ । ६६७ । ६६८ । ६६९ । ६७० । ६७१ । ६७२ । ६७३ । ६७४ । ६७५ । ६७६ । ६७७ । ६७८ । ६७९ । ६८० । ६८१ । ६८२ । ६८३ । ६८४ । ६८५ । ६८६ । ६८७ । ६८८ । ६८९ । ६९० । ६९१ । ६९२ । ६९३ । ६९४ । ६९५ । ६९६ । ६९७ । ६९८ । ६९९ । ७०० । ७०१ । ७०२ । ७०३ । ७०४ । ७०५ । ७०६ । ७०७ । ७०८ । ७०९ । ७१० । ७११ । ७१२ । ७१३ । ७१४ । ७१५ । ७१६ । ७१७ । ७१८ । ७१९ । ७२० । ७२१ । ७२२ । ७२३ । ७२४ । ७२५ । ७२६ । ७२७ । ७२८ । ७२९ । ७३० । ७३१ । ७३२ । ७३३ । ७३४ । ७३५ । ७३६ । ७३७ । ७३८ । ७३९ । ७४० । ७४१ । ७४२ । ७४३ । ७४४ । ७४५ । ७४६ । ७४७ । ७४८ । ७४९ । ७५० । ७५१ । ७५२ । ७५३ । ७५४ । ७५५ । ७५६ । ७५७ । ७५८ । ७५९ । ७६० । ७६१ । ७६२ । ७६३ । ७६४ । ७६५ । ७६६ । ७६७ । ७६८ । ७६९ । ७७० । ७७१ । ७७२ । ७७३ । ७७४ । ७७५ । ७७६ । ७७७ । ७७८ । ७७९ । ७८० । ७८१ । ७८२ । ७८३ । ७८४ । ७८५ । ७८६ । ७८७ । ७८८ । ७८९ । ७९० । ७९१ । ७९२ । ७९३ । ७९४ । ७९५ । ७९६ । ७९७ । ७९८ । ७९९ । ८०० । ८०१ । ८०२ । ८०३ । ८०४ । ८०५ । ८०६ । ८०७ । ८०८ । ८०९ । ८१० । ८११ । ८१२ । ८१३ । ८१४ । ८१५ । ८१६ । ८१७ । ८१८ । ८१९ । ८२० । ८२१ । ८२२ । ८२३ । ८२४ । ८२५ । ८२६ । ८२७ । ८२८ । ८२९ । ८३० । ८३१ । ८३२ । ८३३ । ८३४ । ८३५ । ८३६ । ८३७ । ८३८ । ८३९ । ८४० । ८४१ । ८४२ । ८४३ । ८४४ । ८४५ । ८४६ । ८४७ । ८४८ । ८४९ । ८५० । ८५१ । ८५२ । ८५३ । ८५४ । ८५५ । ८५६ । ८५७ । ८५८ । ८५९ । ८६० । ८६१ । ८६२ । ८६३ । ८६४ । ८६५ । ८६६ । ८६७ । ८६८ । ८६९ । ८७० । ८७१ । ८७२ । ८७३ । ८७४ । ८७५ । ८७६ । ८७७ । ८७८ । ८७९ । ८८० । ८८१ । ८८२ । ८८३ । ८८४ । ८८५ । ८८६ । ८८७ । ८८८ । ८८९ । ८९० । ८९१ । ८९२ । ८९३ । ८९४ । ८९५ । ८९६ । ८९७ । ८९८ । ८९९ । ९०० । ९०१ । ९०२ । ९०३ । ९०४ । ९०५ । ९०६ । ९०७ । ९०८ । ९०९ । ९१० । ९११ । ९१२ । ९१३ । ९१४ । ९१५ । ९१६ । ९१७ । ९१८ । ९१९ । ९२० । ९२१ । ९२२ । ९२३ । ९२४ । ९२५ । ९२६ । ९२७ । ९२८ । ९२९ । ९३० । ९३१ । ९३२ । ९३३ । ९३४ । ९३५ । ९३६ । ९३७ । ९३८ । ९३९ । ९४० । ९४१ । ९४२ । ९४३ । ९४४ । ९४५ । ९४६ । ९४७ । ९४८ । ९४९ । ९५० । ९५१ । ९५२ । ९५३ । ९५४ । ९५५ । ९५६ । ९५७ । ९५८ । ९५९ । ९६० । ९६१ । ९६२ । ९६३ । ९६४ । ९६५ । ९६६ । ९६७ । ९६८ । ९६९ । ९७० । ९७१ । ९७२ । ९७३ । ९७४ । ९७५ । ९७६ । ९७७ । ९७८ । ९७९ । ९८० । ९८१ । ९८२ । ९८३ । ९८४ । ९८५ । ९८६ । ९८७ । ९८८ । ९८९ । ९९० । ९९१ । ९९२ । ९९३ । ९९४ । ९९५ । ९९६ । ९९७ । ९९८ । ९९९ । १००० ।

२५।२६ कामेभ्यःकामान्काम्यमानान्अर्थान् ३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४ एवंपुरोवर्तिमूर्तिरूपंयत्तज्जनाविभूतंअज्ञरंवापकंज्ञानंतदेवं इतिएवंप्रकारेणख्यातंप्रथांगतंविशेषंविशिष्टं

पश्यध्वंत्रिदशाःसर्वेउपमन्योर्महात्मनः ॥ मायेभक्तिपरांनित्यमेकभावादवस्थिताम् ३३५ एवमुक्तास्तदाकृष्णसुरास्तेऽरुपाणिना ॥ ऊचुःप्रांजलयःसर्वेन मस्कृत्वावृषध्वजम् ३६ भगवन्देवदेवेशलोकनाथजगत्पते ॥ लभतांसर्वकामेभ्यःफलंत्वतोद्विजोत्तमः ३७ एवमुक्तस्ततःशर्वःसुरैर्ब्रह्मादिभिस्तथा ॥ आहमां भगवानोशःप्रहसन्निवशंकरः ३८ ॥ भगवानुवाच ॥ वत्सोपमन्योतुष्टोऽस्मिपश्यमानुनिपुंगव ॥ दृढभक्तोसिविप्रर्षेमयाजिज्ञासितोह्यसि ३९ अनयाचैवम क्तयातेअत्यर्थंप्रीतिमानहम् ॥ तस्मात्सर्वान्ददाम्यद्यकामांस्तवयथेप्सितान् ३४० एवमुक्तस्यचैवाथमहादेवेनधमिता ॥ हर्षादश्रूण्यवर्तंतरोमहर्षस्त्वजा यत् ४१ अब्रुवंचतदादेवहर्षगद्गदयागिरा ॥ जानुभ्यामवर्नीगत्वाप्रणम्यचपुनःपुनः ४२ अद्यजातोह्यहंदेवसफलंजन्मचाद्यमे ॥ सुरासुरगुरुदेवोयातिष्ठातिम माग्रतः ४३ यंनपश्यंतिचैवाद्वादेवाह्यमितविक्रमम् ॥ तमहंदृष्टवानदेवकोऽन्योऽन्यतरोमया ४४ एवंध्यायंतिविद्वांसःपरंतत्त्वसनातनम् ॥ तद्विशेषमतिरुप्रातं यदजंज्ञानमक्षरम् ४५ सएषभगवानदेवःसर्वसत्त्वादिरव्ययः ॥ सर्वतत्त्वविधानज्ञःप्रधानपुरुषःपरः ४६ योमृजदक्षिणादंगाद्ब्रह्माणलोकपंभवम् ॥ वामपार्श्वत थाविष्णुलोकक्षार्थमीश्वरः ४७ युगांतैचैवसंप्राप्तेरुद्रमीशोऽसृजत्प्रभुः ॥ सरुद्रःसंहरन्कृत्स्नंजगत्स्थावरजंगमम् ४८ कालोभूत्वामहातेजाःसंवर्तकइवानलः ॥ युगांतैसर्वभूतानिग्रसान्निवव्यवस्थितः ४९ एषदेवोमहादेवोजगत्सृष्ट्वाचराचरम् ॥ कल्पांतैचैवसर्वेषांस्मृतिमाक्षिप्यतिष्ठति ३५० सर्वगःसर्वभूतात्मासर्वभू तभवोद्भवः ॥ आस्तेसर्वगतोऽनित्यमदृश्यःसर्वदेवतैः ५१ यदिदेवोवरोमह्यंयदितुष्टोसिमेप्रभो ॥ भक्तिर्भवतुमेनित्यंत्वयिदेवसुरेश्वर ५२ अतीतानागतंचैव वर्तमानंचयद्विभो ॥ जानीयामितिमेबुद्धिःप्रसादात्सुरसतम ५३ क्षीरोदनंचभुंजीयामक्षयंसहबांधवैः ॥ आश्रमेचसदाऽस्माकंसान्निध्यंपरमस्तुते ५४ एवमु क्तःसमांप्राहभगवौलोकपूजितः ॥ महेश्वरोमहातेजाश्चराचरगुरुःशिवः ५५ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अजरश्चामरश्चैवमवत्वंदुःखवर्जितः ॥ यशस्वीतेजसायु क्तोदिव्यज्ञानसमन्वितः ५६ ऋषीणामभिगम्यश्चमत्प्रसादाद्भविष्यसि ॥ शीलवान्गुणसंपन्नःसर्वज्ञःप्रियदर्शनः ५७ अक्षयंयौवनंतेऽस्तुतेजश्चैवानलोप मम् ॥ क्षीरोदःसागरश्चैवयत्रयत्रेच्छसिप्रियम् ५८ तत्रतेभविताकामंसान्निध्यंपयसोनिधेः ॥ क्षीरोदनंचभुंक्ष्वत्वममृतेनसमन्वितम् ५९ बंधुभिःसहितःक ल्पंततोमामुपयास्यसि ॥ अक्षयाबांधवाश्चैवकुलंगोत्रंचतेसदा ६० भविष्यतिद्विजश्रेष्ठमपिभक्तिश्चशश्वती ॥ सान्निध्यंचाश्रमेनित्यंकरिष्यामिद्विजोत्तम ६१ तिष्ठवत्सयथाकामंनोत्कंठांचकरिष्यसि ॥ स्मृतस्त्वयापुनर्विप्रकरिष्यामिचदर्शनम् ६२ एवमुक्तासभगवानसूर्यकोटिसमप्रभः ॥ ईशानःसवरानदत्वातत्रै वांतरधीयत ३६३ वतांतरापेक्षया सनातनमितिमूर्तेरपिनित्यत्वंव्यवहारापेक्षयाप्रोक्तं ३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।

३५४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ षोडशवरान्नसपत्नीकान्महेश्वरात् तत्राप्यष्टौमहेश्वरात् परिशेषादष्टौपत्नीतइतिषोडशेत्यर्थः यद्वाऽष्टौपत्नीतःप्रार्थिताः अष्टौतयास्वयं
ताइतिषोडशअष्टौचेत्यर्थः ७२ । ७३ एतान्नइहस्थान्मुनीन्समनुध्यातवान्कृपयाआलोचितवान् एतेष्वपिदयावांस्त्वयिआत्मनिदयांकथंनकरिष्यतीत्यर्थः ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८
एवंदष्टौमयाकृष्णदेवदेवःसमाधिना ॥ तदवाप्तंचमेसर्वयदुक्तंतेनधीमता ३६४ प्रत्यक्षंचैवतेकृष्णपश्यसिद्धान्वयवस्थितान् ॥ ऋषीन्विद्याधरान्नयक्षान्गंधर्वा
प्सरसस्तथा ६५ पश्यवृक्षलतागुल्मान्सर्वपुष्पफलप्रदान् ॥ सर्वर्तुकुसुमैर्युक्तान्सुखपत्रान्सुगंधिनः ६६ सर्वमेतन्महाबाहोदिव्यभावसमन्वितम् ॥ प्रसा
दादेवदेवस्यईश्वरस्यमहात्मनः ६७ ॥ वासुदेवउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वावचस्तस्यप्रत्यक्षमिवदर्शनम् ॥ विस्मयंपरमंगत्वाअब्रुवंतंमहामुनिम् ६८ धन्यस्त्वम
सिविप्रेन्द्रकस्त्वदन्योऽस्तिपुण्यकृत् ॥ यस्यदेवाधिदेवस्तेसान्निध्यंकुरुतेऽऽश्रमे ६९ अपितावन्ममाप्येवंदद्यात्सभगवाञ्छिवः ॥ दर्शनंमुनिशार्दूलप्रसादंचा
पिशंकरः ३७० ॥ उपमन्युरुवाच ॥ द्रक्ष्यसेपुंडरीकाक्षमहादेवंनसंशयः ॥ अचिरेणैवकालेनयथादष्टौमयाऽनघ ७१ चक्षुषाचैवदिव्येनपश्याम्यमितविक्र
मम् ॥ षष्ठेमासिमहादेवंद्रक्ष्यसेपुरुषोत्तम ७२ षोडशाष्टौवरांश्चापिप्राप्स्यसित्वंमहेश्वरात् ॥ सपत्नीकाद्यदुश्रेष्ठसत्यमेतद्ब्रवीमि ते ७३ अतीतानागतंचैववर्त
मानंचनित्यशः ॥ विदितंमेमहाबाहोप्रसादात्तस्यधीमतः ७४ एतान्सहस्रशश्चान्यान्समनुध्यातवान्हरः ॥ कस्मात्प्रसादंभगवान्नकुर्यात्तवमाधव ७५ त्वाह
शेनहिदेवानांश्चाघनीयःसमागमः ॥ ब्रह्मण्येनानृशंसेनश्रद्धधानेनचाप्युत ७६ जप्यंतुतेप्रदास्यामियेनद्रक्ष्यसिशंकरम् ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ अब्रुवंतमहंब्रह्म
नृत्वत्प्रसदान्महामुने ७७ द्रक्ष्येदितिजसंधानांमर्दनंत्रिदशेश्वरम् ॥ एवंकथयतस्तस्यमहादेवाश्रितांकथाम् ७८ दिनान्यष्टौततोजग्मुर्मुहूर्तमिवभारत ॥
दिनेऽष्टमेतुविप्रेणदीक्षितोहंयथाविधि ७९ दंडोमुंडीकुशीचीरी घृताक्तोमेखलीकृतः ॥ मासमेकंफलाहारोद्वितीयंसलिलाशनः ३८० तृतीयंचचतुर्थंचपंचमंचा
निलाशनः ॥ एकपादेनतिष्ठंश्चलध्वंबाहुरतंद्रितः ८१ तेजःसूर्यसहस्रस्यअपश्यंदिविभारत ॥ तस्यमध्यगतंचापितेजसःपांडुनंदन ८२ इंद्रायुधपिनद्धां
गंवियुन्मालागवाक्षकम् ॥ नीलशैलचयप्रख्यंबलाकाभूषितांबरम् ८३ तत्रस्थितश्चभगवान्देव्यासहमहाद्युतिः ॥ तपसातेजसाकांत्यादीतयासहभार्यया ८४
रराजभगवांस्तत्रदेव्यासहमहेश्वरः ॥ सोमेनसहितःसूर्योयथामेघस्थितस्तथा ८५ संहृष्टोमाकौंतेयविस्मयोत्फुल्ललोचनः ॥ अपश्यंदेवसंधानांगतिमार्तिहरं
हरम् ८६ किरीटिनंगदिनंशूलपाणिंव्याघ्राजिनंजटिलंदंडपाणिम् ॥ पिनाकिनंवज्रिणंतीक्ष्णदंष्ट्रंशुभांगदं व्यालयज्ञोपवीतम् ८७ दिव्यामालामुरसाऽनेकवर्णांसमु
द्रहंतंगुल्फदेशावलंबाम् ॥ चंद्रयथापरिविष्टंसंध्यं वर्षात्ययेतद्द्रपश्यमेनम् ८८ प्रमथानांगणैश्चैवसमंतात्परिवारितम् ॥ शरदीवसुदुष्प्रेक्ष्यंपरिविष्टंदिवाकरम् ८९
७९ । ३८० तेजोवर्णयति इंद्रेति यस्यतेजसोमध्येऽनेकानींद्रधनूंषिविद्युतोनीलमेघाःश्वेतमेघाश्चपर्वतबलाकाकाराभातितादृशंचित्ररूपतेजइत्यर्थः ८१ । ८२ । ८३ । रराजेति नीलेतेज
सिसोमसूर्यप्रभोभवानीशंकरोप्रतिभातइत्यर्थः ८४ । ८५ । ८६ । ८७ परिविष्टंपरिवेषवतम् ८८ । ३८९

विश्वामिः ब्रह्मपरत्वेनस्तुतिरवकृत्स्नस्तुतिः इतरानुपकदेशस्तुतिरित्यर्थः विश्वदेवंसर्वेश्वरं ३९० । १९१ । १९२ । १९३ पृथिव्याद्ययोप्रभूर्तिमंतोज्ञेयाः १९४ । १९५ । १९६ । १९७ । १९८ । १९९
३९० । १९१ । १९२ । १९३ पृथिव्याद्ययोप्रभूर्तिमंतोज्ञेयाः १९४ । १९५ । १९६ । १९७ । १९८ । १९९
३९० । १९१ । १९२ । १९३ पृथिव्याद्ययोप्रभूर्तिमंतोज्ञेयाः १९४ । १९५ । १९६ । १९७ । १९८ । १९९
३९० । १९१ । १९२ । १९३ पृथिव्याद्ययोप्रभूर्तिमंतोज्ञेयाः १९४ । १९५ । १९६ । १९७ । १९८ । १९९

एकादशशतान्येवंरुद्राणांवृषवाहनम् ॥ अस्तुवंतियतात्मानंकर्मभिःशुभकर्मिणम् ३९० आदित्यावसवःसाध्याविश्वेदेवास्तथाऽश्विनौ ॥ विश्वामिस्तुतिभि
र्देवंविश्वदेवंसमस्तुवन ११ शतक्रतुश्चभगवान्विष्णुश्चादितिनंदनौ ॥ ब्रह्मार्थंतरंसामईरयंतिमवांतिके १२ योगीश्वराःसुबहवोयोगदंपितरंगुरुम् ॥ ब्रह्मर्ष
यश्चससुतास्तथादेवर्षयश्चै १३ पृथिवीचांतरिक्षंचनक्षत्राणिग्रहास्तथा ॥ मासार्धमासाकृतवोरात्रिःसंवत्सराःक्षणाः १४ मुहूर्ताश्चनिमेषाश्चतथैवयुगप
र्ययाः ॥ दिव्याराजन्नमस्यंतिविद्याःसत्वविदस्तथा १५ सनत्कुमारोदेवाश्चइतिहासास्तथैवच ॥ मरीचिरंगिराअत्रिःपुलस्त्यःपुलहःक्रतुः १६ मनवःसप्त
सोमश्चअथर्वासबृहस्पतिः ॥ भृगुर्दक्षःकश्यपश्चवसिष्ठःकाश्यपुवच १७ छंदांसिदीक्षायज्ञाश्चदक्षिणाःपावकोहविः ॥ यज्ञोपगानिद्रव्याणिमूर्तिर्मतियुधिष्ठिर
१८ प्रजानांपालकाःसर्वेसरितःपन्नगानगाः ॥ देवानांमातरःसर्वादेवपत्न्यःसकन्यकाः १९ सहस्राणिमुनीनांचअयुतान्यर्षुदानिच ॥ नमस्यंतिप्रभुंशांतंपर्व
ताःसागरादिशः ४०० गंधर्वाप्सरसश्चैवगीतवादित्रकोविदाः ॥ दिव्यतालेषुगायंतःस्तुवंतिभवमहुतम् १ विद्याधरादानवाश्चगुह्यकाराक्षसास्तथा ॥ सर्वा
णिचैवभूतानिस्थावराणिचराणिच ॥ नमस्यंतिमहाराजवाङ्मनःकर्मभिर्विशुम् २ पुरस्ताद्विष्ठितःशर्वोममासीन्नदिशेश्वरः ॥ पुरस्ताद्विष्ठितंदृष्ट्वाममेशानं
चभारत ३ सप्रजापतिशकांतंजगन्मामभ्युदैक्षत ॥ ईक्षितुंचमहादेवंनमेशक्तिरभूत्तदा ४ ततोमामब्रवीदेवःपश्यकृष्णवदस्वच ॥ त्वयाह्याराधितश्चाहंशत
शोऽथसहस्रशः५त्वत्समोनास्तिमेकाश्चित्रिषुलोकेषुवैप्रियः ॥ शिरसावंदि तेदेवेदेवीप्रीताह्युमातदा ॥ ततोऽहमब्रुवंस्थाणंस्तुतं ब्रह्मादिभिःसुरैः ६ ॥ कृष्णउवाच ॥
नमोऽस्तुतेशाश्चतसर्वयोनेब्रह्माधिपंत्वामृषयोवदंति ॥ तपश्चसत्त्वंचरजस्तमश्चत्वामेवसत्यंचवदंतिसंतः ७ त्वंैब्रह्माचरुद्रश्चवरुणोऽग्निर्मनुर्भवः ॥ घातात्वष्टावि
धाताचत्वंप्रभुःसर्वतोमुखः ८ त्वत्तोजातानिभूतानिस्थावराणिचराणिच ॥ त्वयामृष्टमिदंकृत्स्नत्रैलोक्यंसचराचरम् ९ यानींद्रियाणीहमनश्चकृत्स्नंयेवायवःसतत
थैवचाग्रयः ॥ येदेवसंस्थास्तवदेवताश्चतस्मात्परंत्वामृषयोवदंति ४१० वेदाश्चयज्ञाःसोमश्चदक्षिणापावकोहविः ॥ यज्ञोपगंचयत्किंचिद्भगवांस्तदसंशयम् ४११

स्थावराणिचिरकालस्थायीनिमहदादीनि चराणिस्थूलभूतादीनि चराचरलोकप्रसिद्धं ९ वायवःपंचप्राणाः सप्ताग्रयःगार्हपत्यदक्षिणाग्न्याहवनीयसंभ्यावसथ्याःपंचश्रौताः स्मार्तःषष्ठः लौकिक
सप्तमः । यद्वासप्तवायवआवहाद्याअंतरिक्षेयेषुआदीन्सत्यांताल्लोकान्धारयंति । अग्रयणादित्यादिज्योतींषि एतेसर्वेऽन्येचयेदेवसंस्थादेवेषूत्रात्मनिसंस्थासमाप्तिर्येषांतेतथा । स्तवदेवताः
स्तुतियोग्यादेवास्तस्मादेतेषांसमुदायात्परंवाचाममोचरूपदिहीनत्वामृषयोवदंति ४१० क्षुद्रक्षुद्रसामिक्तुशदेशकालादिकंयज्ञोपगंचयत्किंचिद्भगवांस्तदसंशयम् ४११

सिद्धिर्योगपरिपाकः तदर्पणीतस्यत्वस्वरूपस्यप्रापिका ४१२ । १३ कृतिःक्रियाः विकारस्तत्फलभूतोहर्षादिः प्रणयस्तदभावः प्रधीयतेऽस्मिन्सर्वमितिप्रधानंवासनाबीजमज्ञानंतदेवाव्ययंमनसो
योनिश्च । 'अन्नमयःसौम्यमनः'इतिश्रुतेरन्नस्यापिमनोयोनित्वमुपष्टंभकत्वमात्रेणननुमुख्यमितिवक्तुंपरमेतियोनिविशेषणं प्रभावदेश्वर्यं शाश्वतःअकर्मजः १४ हिरण्मयःचिज्ज्योतीरूपः गण्यंते
संख्यायंतइतिगणास्तत्त्वान्यव्यक्तादीनितेषामादिः जीविताश्रयःनदीसमुद्रवज्जीवस्यप्राप्यंस्थानं १५ महानिति महदाद्यैश्चतुर्दशभिःपर्यायशब्दैःवेदेमहानात्माभवानेवविभाव्यतेविचार्यते
वेदार्थाविद्धिः एतैःशब्दैस्त्वावेदाहुत्त्वामोहंसंसारमूलमज्ञानंनियच्छतिनितरांनाशयति १६ । १७ हृदयंहृदयस्थः क्षेत्रंमहाभूतादिष्टृत्यंतंतज्ज्ञस्तत्प्रकाशकः ऋषिभिर्मंत्रैःस्तुतः स्तुतिमेवाह

इष्टदत्तमधीतंचवतानिनियमाश्रये ॥ ह्रीःकीर्तिःश्रीर्धुतिस्तुष्टिःसिद्धिश्चैवदपणी ४१२ कामःक्रोधोभयलोभोमदःस्तंभोऽथमत्सरः ॥ आधयोव्याधयश्चैव
भगवंस्तनवस्तव १३ कृतिर्विकारःप्रणयःप्रधामंबीजमव्ययम् ॥ मनसःपरमायोनिःप्रभावश्चापिशाश्वतः १४ अव्यक्तःपावनोऽर्चित्यःसहस्रांशुर्हिरण्यः ॥
आदिर्गणानांसर्वेषांभवान्वैजीविताश्रयः १५ महानात्मानातिर्ब्रह्माविश्वःशंभुःस्वयंभुवः ॥ बुद्धिःप्रज्ञोपलब्धिश्चसंवित्ख्यातिर्घृतिःस्मृतिः १६ पर्यायवाचकैः
शब्दैर्महानात्माविभाव्यते ॥ त्वांबुद्ध्याब्राह्मणोवेदात्प्रमोहंविनियच्छति १७ हृदयंसर्वभूतानांक्षेत्रज्ञस्त्वष्टृषिस्तुतः ॥ सर्वतःपाणिपादस्त्वंसर्वतोक्षिशिरोमुखः
१८ सर्वतःश्रुतिर्माँल्लोकेसर्वमावृत्यतिष्ठसि ॥ फलंत्वमसितिग्मांशोर्निमेषादिषुकर्मसु १९ त्वं वैप्रभार्चिःपुरुषःसर्वस्यहृदिसंश्रितः ॥ अणिमामहिमाप्राप्तिरीशा
नोज्योतिरव्ययः ४२० त्वयिबुद्धिर्मतिर्लोकाःप्रपन्नाःसंश्रिताश्चये ॥ ध्यानिनोमित्ययोगाश्चसत्यसत्वाजितेन्द्रियाः २१ यस्त्वांध्रवंदेयतेगुहाशयंप्रभुंपुराणं
पुरुषंचविग्रहम् ॥ हिरण्यंयंबुद्धिमतांपरांगतिसंबुद्धिमानंबुद्धिमतीत्यतिष्ठति २२ विदित्वासप्तसूक्ष्माणिषडंगत्वांचमूर्तितः ॥ प्रधानविधियोगस्थस्त्वामेव
विशतेबुधः २३ एवमुक्तेमयापार्थभवेच्चातिविनाशने ॥ चराचरजगत्सर्वसिंहनादंतदाऽकरोत् २४ तंविप्रसंघाश्चसुरासुराश्चनागाभपिशाचाःपितरोवयांसि ॥
रक्षोगणाभूतगणाश्चसर्वेमहर्षयश्चैवतदाप्रणेमुः २५ मममूर्ध्निचदिव्यानांकुसुमानांसुगंधिनाम् ॥ राशयोनिपतंतस्मवायुश्चसुसुखोववौ २६ निरीक्ष्यभगवान्
देवीं ह्युमांमांचजगद्धितः ॥ शतक्रतुंचाभिवीक्ष्यस्वयंमामाहशंकरः २७ विदुःकृष्णपरांभक्तिमस्मासुतवशत्रुहन् ॥ क्रियतामात्मनःश्रेयःप्रीतिर्हित्वयिमेपरा ४२८

सर्वतइति १८ तिग्मांशोःकर्मसुफलंस्वर्गसुखंचत्वमसि १९ तिग्मांशोःप्रमार्चिश्च अपिमादुर्लक्ष्यसम्प्राप्तं । महिमात्रिविषपरिच्छेदशून्यंसत्तामात्रं अत्रप्रकृत्यर्थोदुर्लक्ष्यत्वादिःप्रत्ययार्थःसत्ते
तिविवेकः ४१० सत्यसत्त्वाःसत्यसंकल्पाः २१ यइति वेदयतेजानातिज्ञात्वाशिष्यान्ज्ञापयतीतिवा विग्रहंविशिष्टानुभवकूपंनिष्कलज्ञाप्तिमात्रमित्यर्थः २१ विदित्वोपास्य सप्तसूक्ष्मापिमहद
हंकारपंचतन्मात्राणि । षडंगं 'सर्वज्ञतातृप्तिरनादिबोधःस्वतंत्रबानित्यमलुप्तशक्तिः ॥ अनंतशक्तिश्चविभोर्विमुक्ताःपढाहुरेगानिमहेश्वरस्य'इत्यंगषट्कमुक्तं प्रधानंचित्तसत्त्वंतस्यआत्माभिमतत्वेन
गच्छत्यप्यक्तेनाज्ञातस्यज्ञापनविधिः सत्वस्यपुरुषाद्विभ्रत्वेनज्ञानंतद्यस्मात्तादृशोयोगोऽष्टिनिरोधस्तत्रस्थस्तन्मात्रनिष्ठत्वांनिष्कलंविशतेआरोहक्रमेणयोगीभूम्यादीनिमहदंतानितत्त्वानि
अस्यआत्मनःपृथक्केनज्ञात्वाप्रत्यक्तत्त्वमात्रनिष्ठोनिर्लीनेसत्त्वेपरंब्रह्मसंपद्यतइत्यर्थः २३ । १४ । २५ । २७ । ४२८

४२९ मेघवाहनइंद्ररूपीमहादेवस्तस्यमाहात्म्यप्रतिपादकंपर्वमेघवाहनपर्वं तत्रायमध्यायः ॥ ॥ इति अनुशासतपर्वणिनी० भा० चतुर्दशीध्यायः ॥ १४ ॥ ॥॥ ॥ मूर्ध्नि सत्रि
चयेस्थितमितिशेषः १ योगेनसहितंप्रियत्वमितिद्वौवरौ २ धारिणीपोषिका ३ । ४ । ५ । ६ एवंभविष्यतीतिप्रार्थिताम्बरानभ्यनुज्ञायस्वयंभवानीवराष्टकंददाति तत्रामरप्रभावेतिसंबोधने
नैकोवरःसूचितः । नाहंमृषाजातुवदेइतित्वमपिमृषामावदेतिद्वितीयः । षोडशसहस्रभार्याइतितृतीयः । तामुप्रियत्वमितिचतुर्थःपूर्वोक्तात्सर्वप्रियत्वादन्यः । अक्षयंधनधान्यादीत्यर्थादितिपंचमः

तृणीष्वाष्टौवरानकृष्णदातास्मितवसतम् ॥ ब्रूहियादवशाद्दलयानिच्छसिसुदुर्लभम् ॥ ४२९ ॥ ॥ इति श्रीमहामारते अनुशा० आनुशा० मेघवाहनपर्व
ख्यानेचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ कृष्णउवाच ॥ ॥ मूर्ध्निपत्यनियतस्तेजःसन्निचयेततः ॥ परमं हर्षमागत्य भगवंतमथाब्रुवम् १ धर्मदृढत्वं युधिष्ठि
घातं यशस्तथाऽऽयं परमं बलं च ॥ योगप्रियत्वं तव सन्निर्घृष्टे सुतानां च शतं शतानि २ एवमस्त्वितितद्वाक्यं मयोक्तः प्राह शंकरः ॥ ततो मां जगतो माता धारि
णी सर्वपावनी ३ उवाचो मा प्रणिहिता शर्वाणी तपसां निधिः ॥ दत्तो भगवता पुत्रः सां बोनामतवानघ ४ मतोऽप्यष्टौवरानिष्ठान् गृहाण त्वंददामि ते ॥ प्रणम्य शिर
सासाच मयोक्ता पांडुनंदन ५ द्विजेष्वकोपं पितृतः प्रसादं शतं सुतानां परमं च भोगम् ॥ कुले प्रीतिं मातृतश्च प्रसादं शमप्राप्तिं प्रवृत्ते चापि दाक्ष्यम् ६ ॥ उमोवाच ॥
एवं भविष्यत्यमरप्रभावनाहं मृषा जातु वदे कदाचित् ॥ भार्या सहस्राणि च षोडशैव तासु प्रियत्वं च तथाऽक्षयं च ७ प्रीतिं चाऽयां बांधवानां सकाशाद् ददामि तेऽहं वपुषः
काम्यतां च ॥ भोक्ष्यंते वै सप्ततिं वै शतानि गृहे तु भ्यमतिथीनां च नित्यम् ८ ॥ ॥ वासुदेव उवाच ॥ एवं दत्त्वा वरान् देवो मम देवी च भारत ॥ अंतर्हितः क्षणे
तस्मिन् स गणो भीमपूर्वज ९ एतदत्यद्भुतं पूर्वं ब्राह्मणायास्तितेजसे ॥ उपमन्यवे मया कृतं व्याख्यातं पार्थिवोत्तम ॥ नमस्कृत्वा तु स प्राह देवदेवाय सुव्रत १०
॥ उपमन्यु उवाच ॥ नास्ति शर्वसमो देवो नास्ति शर्वसमा गतिः ॥ नास्ति शर्वसमो दानेनास्ति शर्वसमो रणे ११ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशा० आनुशा० मेघवाह
नपर्व ख्याने पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ उपमन्यु उवाच ॥ ऋषिरासीत्कृते तात तं डि रित्येव विश्रुतः ॥ दशवर्षसहस्राणितेन देवः समाधिना १ आराधितो भूद्भ
क्तेन तस्योदकीं निशामय ॥ सदृष्टवान्महादेवमस्तौ पीच्छस्तवैर्विभुम् २ इति तं डि स्तपो योगात्परमात्मानमव्ययम् ॥ चिंतयित्वा महात्मानमिदमाह सुविस्मितः ३
यं पठंति सदा सांख्याश्चितयंति च योगिनः ॥ परं प्रधानं पुरुषमधिष्ठातारमीश्वरम् ४ उत्पत्तौ च विनाशे च कारणं विदुर्बुधाः ॥ देवासुरमुनीनां च परं यस्मान्न विद्यते ५
अजंतमहमीशानमनादिनिधनं प्रभुम् ॥ अत्यंतसुखिनं देवमनघं शरणं व्रजे ६ एवं ब्रुवन्नेव तदा ददर्श तपसां निधिम् ॥ तमव्ययमनौपम्यमचिंत्यं शाश्वतं भुवम् ७

• अन्यत्रयस्पष्टार्थः । एवंचोपक्रमस्थानां षोडशाष्टानां वचनमुपपद्यते ८ । ९ । १० । ११ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ऋषिरिति अयमध्यायो यत्पूर्वमुपमन्युना कृष्णप्रत्युक्तं जप्यं तु ते प्रदास्यामीति तज्जप्यं शिवसहस्रनामस्तोत्रं विवक्षुरुपमन्युमुखेन तदुपोद्धातार्थं भारभ्यते समाधिना ध्यानयोगेन १ उदकं फलोदयं २ इदं वक्ष्यमाणप्रकारेण ३ । ४ । ५ । ६ यंपठतीत्यादि श्लोकत्रयं ध्यानबलात्तं दिनादष्टतदुच्चारणस्य फलमाह एवमिति अन्योऽप्येतैः श्लोकैः स्तुतुं वक्ष्यमाणरूपमीश्वरं पश्यतीति भावः । शाश्वतं शश्वज्जवं ध्रुवं कूटस्थं ७

॥२६॥

निष्कलत्वादेव्याख्यानांनिर्गुणत्वादि अक्षरमविनाशि ८ मनोमयमनसोर्ध्वैः कर्तृत्वादिभिर्वशीकृतजलध्वजवत् ९ । १० यद्वित्तार्थः श्लोकः योदेव आत्मानं प्राणवतं जीवकपिण्णुत्वा तत्राहते जीवेमनोरूपं ज्योतिर्भूत्वा जीवस्थितं बभूव तदेवं दृष्ट्वा तुष्टावेतिसंबंधः ११ पवित्राणां पावनानां गंगादीनामपि पावनम् १२ तेजसां चक्षुरादीनामपि तेजः प्रकाशकम् १३ भूरिकल्याणं मोक्षस्तत्प्रदं परं सत्यमत्यंतमवाध्यम् १४ । १५ । १६ तिस्रस्तनवः कालाद्या एव ब्रह्मविष्णु रुद्राश्च १७ अधीति अत्र सप्तभिरधिपौरुषादिसंहिताभिः कृत्स्नं हेयमुपादेयं च त्वमेवेति कथ्यते तथाहि पुरुषः शिरःपाण्यादिमानदेहस्तमधिकृत्य प्रवृत्तं विज्ञानमधिपौरुषं तत्र च 'माता पूर्वकं पितोत्तरकं प्रजासंधिः प्रजननसंधानं' इति श्रुतौ क्षेत्रज्ञीरूपस्यामातापितृभ्यां सकाशादन्योन्यमिथुनीभावेन निमित्तेनां कुरूपामजा जायते एवं प्रकृतिपुरुषाभ्यां जगदिति तत्र मिथुनीभावस्याभावेन ब्रह्मचर्येण प्रजावज्जगत्प्रत्यय इति पुं प्रकृत्योर्विवेकमिच्छता उपस्थनिग्रहः कर्तव्य इति विधीयते । एवमध्यात्ममात्मनिदेहे । 'अधराहनुः पूर्वरूपं उत्तराहनुत्तररूपं वाक्संधिः जिह्वासंधानम्' इति श्रुतौ जिह्वानिग्रहेण तूष्णीभावोऽपि पूर्वोक्तविवेकार्थविधीयते । अन्यथा वागादीन् प्रवर्तयतो विवे

निष्कलं सकलं ब्रह्म निर्गुणं गुणगोचरम् ॥ योगिनां परमानंदमक्षरं मोक्षसंज्ञितम् ८ मनो रिद्राग्निमरुतां विश्वस्य ब्रह्मणो गतिम् ॥ अग्राह्यमचलं शुद्धं बुद्धिग्राह्यं मनो मयम् ९ दुर्विज्ञेयमसंख्येयं दुष्प्रापमकृतात्मभिः ॥ योनिं विश्वस्य जगतस्तमसः परतः परम् १० यः प्राणवतमात्मानं ज्योतिर्जीवस्थितं मनः ॥ तदेवं दर्शनार्कं क्षीबहून् वर्षणा नृपिः ११ तपस्युग्रे स्थितो भूत्वा दृष्ट्वा तुष्टावचे श्वरम् ॥ तं डिक्वाच ॥ पवित्राणां पवित्रस्त्वंगतिर्गतिमतां वर १२ अत्युग्रे तेजसां तेजस्त पसां परमंतपः ॥ विश्वावसुहिरण्याक्षपुरुहूतनमस्कृत १३ भूरिकल्याणदविभो परं सत्यं नमोऽस्तुते ॥ जातीमरणभीरूणां यतीनां यततां विभो १४ निर्वाणद सहस्रांशोनमस्तेऽस्तु सुखाश्रय ॥ ब्रह्माशतक्रतुर्विष्णुर्विश्वेदेवामहर्षयः १५ न विदुस्त्वा तु तत्त्वेन कुतो वेत्स्यामहे वयम् ॥ त्वत्तः प्रवर्तते सर्वं त्वयि सर्वं प्रतिष्ठितम् १६ कालाख्यः पुरुषाख्यश्च ब्रह्माख्यश्च त्वमेव हि ॥ तनवस्ते स्मृतास्ति सः पुराणज्ञैः सुरर्षिभिः १७ अधिपौरुषमध्यात्ममधिभूताधिदेवतम् ॥ अधिलोकाधिवि ज्ञानमधियज्ञस्त्वमेव हि १८ त्वां विदित्वाऽत्मदेहस्थं दुर्विदं देवैरपि ॥ विद्वांसो यांति निर्मुक्ताः परं भावमनामयम् १९ अनिच्छतस्तव विभो जन्ममृत्युरनेकतः ॥ द्वारं तु स्वर्गमोक्षाणामाक्षेता त्वं ददासि च २० त्वं वै स्वर्गश्च मोक्षश्च कामः क्रोधस्त्वमेव च ॥ सत्त्वं रजस्तमश्चैव अधश्चोर्ध्वं त्वमेव हि २१ ब्रह्मामवश्च विष्णुश्च स्कंदं दैतृास वि तायमः ॥ वरुणं दूमनुर्धाता विधाता त्वं धनेश्वरः २२ भूर्वायुः सलिलाग्निश्च त्वं वाग्बुद्धिः स्थितिर्मतिः ॥ कर्मसत्यानृतं चोभे त्वमेवास्ति च नास्ति च २३

कोनसंपद्यतेऽपि तु संसार एवानवच्छिन्नोऽनुत्तन्यते इति प्रताः संहितावेदितव्याः । तथा अधिभूताधिदेवतं भूतानां देहाद्यारंभकाणां देवतानां प्राणचक्षुराद्यधिष्ठात्रीणां भूतदेवतानां चान्योन्याश्रयेण मिथुनीभावेनावस्थानं संसारस्तन्मूलं चाधिलोकाधिविज्ञानं लोकियत इति लोकोभूतमात्रादशशब्दादयो विषयाः । विज्ञानं प्रज्ञा मात्राः दशश्रोत्रादीनां त्रियाणि ज्ञानकरणान्युभयेषां मिथुनीभावोपादे भूतमात्रानस्युर्न प्रज्ञा मात्राः स्युर्न विप्रज्ञा मात्रा न स्युर्न भूतमात्राः स्युर्न ह्यन्यतरलोकं किंच न सिद्धयतीति श्रुतिप्रसिद्धः । ततश्च ब्रह्मचर्यपूर्वकं वागादिनिग्रहे क्रियमाणे जीवब्रह्मणोर्भेदे देवूनामा विभूता धिदेवानामनुत्पत्तेरधियज्ञो घटनाशे घटाकाशमहाकाशयोरिव तयोः संगतिकरणे एकीभावलक्षणो यज्ञो बोधापरनामा सिध्यति एतत्सर्वं त्वमेवेति श्लोकार्थः १८ । १९ तव त्वामनिच्छतः ज्ञातुमिति शेषः जन्ममृत्युश्चानेकतोऽनंतः पुनः पुनर्भवतीत्यर्थः २० । २१ अस्ति च नास्ति चेति रज्जुमुज्जगामं घटीविशोऽस्ति स्वतो नास्ति तादृशं जगत्कारणमज्ञानमुच्यते २२ । २३

विश्वविश्वपरः कार्यकारणभ्यामन्यः भावः सत्तामात्ररूपः चित्त्वाचित्त्यश्च चित्त्यसौ पादिकरूपेणाविस्थो निरुपाधिकेन १४ । १५ । १६ अचेतसा अज्ञानेन यत्परं देवना विद्मः अतो मूढाः स्मः १७ १८ । १९ । २० देहकृद्यज्ञादिः देहभूदेहपोषकोऽन्नादिः देहीजीवः देहमुग्देहसंहर्ता प्राणोलिगशरीरं तस्यानादित्वेऽपि तत्कर्तृत्वं तदा विभावनिमित्तत्वं दृष्टिचूटिन्यायेन मुख्यवाक्येन ३९ । ३९ अष्टाभिः भूम्यं बुवद्विवायुव्योमसूर्यचंद्रयजमानाख्याभिः ३४ । ३५ अयमिति सत्यमव्यभिचारिवेदोक्तं कर्मफलं स्वर्गः सतां ऊर्ध्वरेतसां परं स्वर्लोकादुपरिमहर्लोकादि अपवर्गः क्रममुक्तिस्थानं ब्रह्मलोकारूपं मुक्तानां विदेहाख्यानां योगिविशेषाणां कैवल्यं पुरुषा मुक्तिः ३६ गुहायां शास्त्रे गोपितः तत्र हेतुमाह देवेति उक्तोऽपि सुखज्ञेयो मामूदिति भंग्यंतरेण निरूपितः ब्रह्माद्यैर्मंत्रव्याख्यातृभिः इन्द्रियाणीन्द्रियार्थाश्च प्रकृतिभ्यः परं ध्रुवम् ॥ विश्वाविश्वपरोभावश्चित्त्वाचित्त्यस्त्वमेव हि २४ यच्चैतत्परमं ब्रह्म यच्च तत्परमं पदम् ॥ यागतिः सांख्ययोगानां स भवान्नात्र संशयः २५ नूनमद्य कृतार्थाः स्म नूनं प्राप्ताः सतांगतिम् ॥ यागतिं प्रार्थयंती ह ज्ञाननिर्मलबुद्धयः २६ अहो मूढाः स्म सुचिरमिमं कालमचेतसा ॥ यन्न विद्मः परं देवं शाश्वतं यं विदुर्बुधाः २७ सेयमासादिता साक्षात्त्वद्राक्तिर्जन्मभिर्मया ॥ भक्तानुग्रहकदेवो यं ज्ञात्वाऽमृतमश्नुते २८ देवासुरमुनीनां तु यच्च गुह्यं सनातनम् ॥ गुहायां निहितं ब्रह्म दुर्विज्ञेयं मुनेरपि २९ स एष भगवान् देवः सर्वकृत् सर्वतो मुखः ॥ सर्वात्मा सर्वदर्शी च सर्वगः सर्ववेदिता ३० देहकृदेहभूदेही देहभुग्दे हिनांगतिः ॥ प्राणकृत् प्राणभृत् प्राणिप्राणदः प्राणिनांगतिः ३१ अध्यात्मगतिरिष्टानां ध्यापिनामात्मवेदिनाम् ॥ अपुनर्भवकामानां यागतिः सोऽयमीश्वरः ३२ अयंच सर्वभूतानां शुभाशुभगतिप्रदः ॥ अयंच जन्ममरणे विदध्यात्सर्वजंतुषु ॥ अयंसं सिद्धिकामानां यागतिः सोऽयमीश्वरः ३३ भूराद्यान् सर्वभुवनानुत्पाद्य स दिवौकसः ॥ दधाति देवस्तनुभिरष्टाभिर्यो विभर्ति च ३४ अतः प्रवर्तते सर्वमस्मिन् सर्वं प्रतिष्ठितम् ॥ अस्मिंश्च प्रलयं याति अयमेकः सनातनः ३५ अयंसत्यकामानां सत्यलोकः परं सताम् ॥ अपवर्गश्च मुक्तानां कैवल्यं चात्मवेदिनाम् ३६ अयं ब्रह्मादिभिः सिद्धैर्गुहायां गोपितः प्रभुः ॥ देवासुरमनुष्याणामप्र काशो भवेदिति ३७ तं त्वां देवासुरनरास्तत्त्वेन न विदुर्भवम् ॥ मोहिताः खल्वनेनैव हृदि स्थेना प्रकाशिना ३८ ये चैनं प्रतिपद्यंते भक्तियोगेन भाविताः ॥ तेषामेवात्मनाऽऽत्मानं दर्शयत्येव हृच्छयः ३९ यं ज्ञात्वा न पुनर्जन्ममरणं चापि विद्यते ॥ यं विदित्वा परं वेद्यं वेदितव्यं न विद्यते ४० यं लब्ध्वा परमं लामनाधिकं मन्यते बुधः ॥ यां सूक्ष्मां परमां प्राप्तिं गच्छन्नव्ययमक्षयम् ४१ यं सांख्या गुणतत्त्वज्ञाः सांख्यशास्त्रविशारदाः ॥ सूक्ष्मज्ञानतराः सूक्ष्मं ज्ञात्वा मुच्यंति बंधनैः ४२ यंच वेदविदो वेद्यं वेदांते च प्रतिष्ठितम् ॥ प्राणायामपरानित्यं यं विशंति जपंति च ४३

तथाहि । चत्वारिंशृतेति मंत्रोयास्केन यज्ञपरतया पतंजलिना शब्दपरतया गौतमेन तदस्थेश्वरपरतया षण्णारुपातः वस्तुतस्तवध्यात्मपरोऽस्तीति स्पष्टं १७ अनेनाहंकारेण अप्रकाशनाजडेन जडानृतरूपस्याप्यस्य चित्सरूपेण त्वयैव प्रकाशः सत्ता च भवतीति भावः तथा च भववर्णः । 'अयं रोच्यदुरुचो रूचानोऽयं वासयद्व्यथतेन पूर्वीः' इति अयमात्मारोच्यत प्रकाशयति अरुचः अप्रकाशानहं कारादीन् रुचानः स्वयंप्रकाशमानः अयमात्मा पूर्वीः अहमादिसृज्यानि विशेषतः पृथक् विविक्ततया कृतेन स्वसत्तया वासयदाच्छादयति अनृतानप्येतान् स्वसत्तयैव सत्तावतः करोति रज्जुरिव सर्पादीनि तिमं प्रदानमर्थः १८ । १९ । ४० गच्छन्न गच्छति तं बुधः ४१ सूक्ष्मं किं ज्ञानेन तरं त्यक्तिक्रम्य गच्छति तं सूक्ष्मज्ञानतराः । सूक्ष्माज्ञानेति पाठे प्रकृतिं तीर्त्वा गता इत्यर्थः सूक्ष्मं पुरुषं ४२ । ४३

४४ । ४५ दिव्योलाभैर्द्वं अदिव्योलाभःसार्वभौमत्वं ४६ अनुशंसतीतिपाठःस्वच्छः तस्मिन्ननारोपितेकपोविषयेकथयति ४७ त्रिधापाकयज्ञत्रयैःश्रीतस्मार्तध्यानयज्ञैरित्यर्थः ४८ ऋतंयज्ञः सत्यंतत्फलं योनिःश्रद्धासत्ये ४९ यज्ञपतेःश्रोत्रादिभावेनराज्यादीनिनिरूपयति रात्रीति ५० । ५१ कालस्ययोनिमेवाह चंद्रेति ५२ सद्रूपंयुतेजाति असद्वाय्वाकाशौ ५३ अष्टौभूमिरापोऽनलोवायुःखंमनोबुद्धिरहंकाराश्च परोमायावी अस्यमायाविनः मागमंशं कृत्स्नंपंपञ्जातं ५४ एतस्मात्परममानंदमयादीश्वरादपिपरंशुद्धमानंदमानंदमात्रंतदेव शाश्वतंतेनपूर्वेषामशाश्वतत्वंदर्शितं ५५ ध्यानंपरंपदंपदप्रापकं ५६ सेति साकाशासापरागतिरितिश्रुतिप्रसिद्धा ५७ निर्द्वैतिःसुखं ५८ श्रुतिरितिश्रोत्रादिजन्याऽनुभूतिः इष्टानांयोगिनां

ओंकाररथमारुह्यतेविंशतिमहेश्वरम् ॥ अयंसदेवयानानामादित्योद्धारमुच्यते ४४ अयंचपितृयानानांचंद्रमाद्धारमुच्यते ॥ एषकाष्ठादिशश्वैवसंवत्सरयुगा दिच ४५ दिव्यादिव्यःपरोलाभअयनेदक्षिणोत्तरे ॥ एनंप्रजापतिःपूर्वमाराध्यबहुभिःस्तवैः ४६ प्रजापत्यवरयामासनीललोहितसंज्ञितम् ॥ ऋग्भिर्यमनुशासं तितत्त्वेकर्माणिवह्वचः ४७ यजुर्भिर्यत्रिधावेद्यंजुह्वत्यध्वर्यवोऽध्वरे ॥ सामभिर्यचगायंतिसामगाःशुद्धबुद्धयः ४८ ऋतंसत्यंपरंब्रह्मस्तुवंत्याथर्वणाद्विजाः ॥ यज्ञ स्यपरमायोनिःपतिश्चायंपरःस्मृतः ४९ रात्र्यहःश्रोत्रनयनःपक्षमासशिरोभुजः ॥ ऋतुवीर्यस्तपोधैर्योह्यब्दगुह्योरुपादवान् ५० मृत्युर्यमोदुताशश्चकालःसं हारवेगवान् ॥ कालस्यपरमायोनिःकालश्चायंसनातनः ५१ चंद्रादित्यौसनक्षत्रौग्रहाश्चसहवायुना ॥ ध्रुवःसप्तर्षयश्चैवभुवनाःसप्तएवच ५२ प्रधानमहदव्यक्तं विशेषांतंसवैकृतम् ॥ ब्रह्मादिस्तंबपर्यंतंभूतादिसदसच्चयत् ५३ अष्टौप्रकृतयश्चैवप्रकृतिभ्यश्चयःपरः ॥ अस्यदेवस्ययद्वांगकृत्स्नंसंपरिवर्तते ५४ एतत्परम मानंदयत्तच्छाश्वतमेवच ॥ एषागतिर्विरक्तानामेषभावःपरःसताम् ५५ एतत्पदमनुद्दिग्मेतद्ब्रह्मसनातनम् ॥ शास्त्रवेदांगविदुषामेतद्व्यानंपरंपदम् ५६ इयंसापरमाकाष्ठाइयंसापरमाकला ॥ इयंसापरमासिद्धिरियंसापरमामतिः ५७ इयंसापरमाशांतिरियंसानिर्द्वैतिःपरा ॥ यंप्राप्यकृतकृत्याःस्मृत्यमन्यं तयोगिनः ५८ इयंतुष्टिरियंसिद्धिरियंश्रुतिरियंस्मृतिः ॥ अध्यात्मगतिरिष्टानांविदुषांप्राप्तिरव्यया ५९ यजतांकामयानानांमखैर्विपुलदक्षिणैः ॥ यागतिर्य ज्ञशीलानांसागतिस्त्वंनसंशयः ६० सम्यग्योगजपैःशांतिर्नियमैर्देहतापनैः ॥ तप्यतांयागतिर्देवपरमासागतिर्भवान् ६१ कर्मन्यासकृतानांचविरक्तानांतत स्ततः ॥ यागतिर्ब्रह्मसदनेसागतिस्त्वंसनातन ६२ अपुनर्भवकामानवैराग्येवर्ततांचया ॥ प्रकृतीनांलयानांचसागतिस्त्वंसनातन ६३ ज्ञानविज्ञानयुक्तानां निरुपाख्यानिरंजना ॥ कैवलयायागतिर्देवपरमासागतिर्भवान् ६४ वेदशास्त्रपुराणोक्ताःपंचैतागतयःस्मृताः ॥ त्वत्प्रसादाद्विलभ्यंतेनलभ्यंतेऽन्यथाविभो ६५

अध्यात्मगतिःप्रत्यक्प्रावण्यरूपागतिः विदुषामहंब्रह्मास्मीतिजानतां अव्ययाअपुनरावर्तिनीप्राप्तिः ५९ परमांतिमपरमांतिपूर्विकांवाचष्टे यजतामिति यज्ञशीलानांगतिःस्वर्गादि लोकः ६० योगजपादिपराणांतपस्विनांनक्षत्रलोकारूपापरमाभास्वतीगतिर्द्वितीया ६१ संन्यासिनांब्रह्मलोकःपुनरावृत्तिरूपागतिस्तृतीया ६२ प्रकृतीनांयेलयमभ्यस्यंतितेषांदहरादिरूप कारणब्रह्मोपासकानामपुनरावृत्तिरूपागतिश्चतुर्थी ६३ ज्ञानेति निष्कलब्रह्मविदांमोक्षारूपायागतिःसामवान् पूर्वास्तुगतयोऽनात्मभूताइतिभावः ६४ । ६५

६६ । ६७ ततोब्रह्मादयस्त्वांनविदुरितिवाक्यात् ६८ । ६९ सूत्रकर्तातांदिनइतियजुर्वेदेशास्त्राविशेषस्तत्रकल्पसूत्रकर्ता ७० । ७१ । ७२ । ७३ प्रथितानिमयातुभ्यं येषांमध्येएकमुपदिष्टानि सर्वाणिस्वर्गं सिद्धयेमोक्षांतसकलप्राप्तये ७४ । ७५ देवेशोब्रह्मापानिनामानिमहात्मनेपुराप्राहगुह्यानितानीमानिनामानिदेवप्रसादात्तंडिःप्राहमह्यमितिशेषः ७६ ॥ इतिअनु०नीलकंठीयेमार इतितंडिस्तपोराशिस्तुष्टावेशानमात्मना ॥ जगौचपरमंब्रह्मयत्पुरालोककृज्जगौ ६६ ॥ उपमन्युरुवाच ॥ एवंस्तुतोमहादेवस्तंडिनाब्रह्मवादिना ॥ उवाच भगवान्देवउमयासहितःप्रभुः ६७ ब्रह्माशतक्रतुर्विष्णुर्विश्वेदेवामहर्षयः ॥ नविदुस्त्वामितिततस्तुष्टःप्रोवाचतंशिवः ६८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अक्षयश्चा व्ययश्चैवभवितादुःखवर्जितः ॥ यशस्वीतेजसायुक्तोदिव्यज्ञानसमन्वितः ६९ ऋषीणामभिप्रम्यश्चसूत्रकर्तासुतस्तव ॥ मत्प्रसादाद्विजश्रेष्ठभविष्यतिनसं शयः ७० कंवाकामंददाम्यद्यब्रह्मिह्यद्वत्सकांक्षसे ॥ प्रांजलिःसउवाचेदंत्वयिभक्तिर्दृढाऽस्तुमे ७१ ॥ उपमन्युरुवाच ॥ एतान्दत्त्वावरान्देवोवंचमानःसुरार्षि भिः ॥ स्तूयमानश्चाविबुधैस्तत्रैवांतरधीयत् ७२ अंतर्हितेभगवतिसानुगेयादवेश्वर ॥ ऋषिराश्रममागम्यममैतत्प्रोक्तवानिह ७३ यानिचप्रथितान्यादौतंडि राख्यातवान्मम ॥ नामानिमानवश्रेष्ठतानित्वंशृणुसिद्धये ७४ दशनामसहस्राणिदेवेष्वहपितामहः ॥ शर्वस्यशास्त्रेषुतथादशनामशतानिच ७५ गुह्यानी मानिनामानितंडिर्भगवतोऽच्युत ॥ देवप्रसादादेवेशःपुराप्राहमहात्मने ७६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनुशासनपर्वणिआनुशासनिकेपर्वणिभेषवाहनपर्वारूपाने षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ वासुदेवउवाच ॥ ततःसप्रयतोभूत्वाममतातयुधिष्ठिर ॥ प्रांजलिःप्राहविप्रर्षिर्नामसंग्रहमादितः १ ॥ उपमन्युरुवाच ॥ ब्रह्मप्रोक्तैर्ऋषिप्रोक्तैर्वेदेवेदांगसंभवैः ॥ सर्वलोकेषुविख्यातंस्तुत्यंस्तोष्यामिनामभिः २ महद्भिर्विहितैःसत्यैःसिद्धैःसर्वार्थसाधकैः ॥ ऋषिणातंडिनाभक्त्याकृतै वेदकृतात्मना ३ यथोक्तैःसाधुभिःख्यातैर्मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ॥ प्रवरंप्रथमंस्वर्ग्यंसर्वभूतहितंशुभम् ४ श्रुतैःसर्वत्रजगतिब्रह्मलोकावतारितैः ॥ सत्यैस्तत्प रमंब्रह्मब्रह्मप्रोक्तंसनातनम् ५ वक्ष्येयदुकुलश्रेष्ठशृणुष्ववाहितोमम ॥ वरयैनंभवंदेवभक्तस्त्वंपरमेश्वरम् ६ तेनतेश्रावयिष्यामियत्तद्ब्रह्मसनातनम् ॥ नशक्यं विस्तरात्कृत्स्नंवक्तुंसर्वस्यकेनचित् ७ युक्तेनापिविभूतीनामपिवर्षशतैरपि ॥ यस्यादिर्मध्यमंतंचसुरैरपिनयम्यतेऽकस्तस्यशक्रुयाद्वक्तुंगुणान्कात्स्न्येनमाधव ॥ किंतुदेवस्यमहतःसंक्षिप्तार्थपदाक्षरम् ९ शक्तितश्चरितंवक्ष्येप्रसादात्तस्यधीमतः ॥ अप्राप्यतुततोऽनुज्ञानशक्यःस्तोतुमीश्वरः १० यदातेनाभ्यनुज्ञातःस्तुतो वैसतदामया ॥ अनादिनिधनस्याहंजगद्योनेर्महात्मनः ११ नाम्नांकंचित्समुद्देशंवक्ष्याम्यव्यक्तयोनिनः ॥ वरदस्यवरेण्यस्यविश्वरूपस्यधीमतः १२ शृणुनाम्नां चयंकृष्णयदुक्तंपद्मयोनिना ॥ दशनामसहस्राणियान्याहप्रपितामहः १३ तानिनिर्मथ्यमनसादध्मोष्टमिवोद्धृतम् ॥ गिरेःसारंयथाहेमपुष्पसारंयथामधु १४ तभावदीपेषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ततइति १ । २ सत्यैरन्वयैःवेदेकृतात्मनादत्तचित्तेनकृतैःवेदात्पृथक्कृतैः ३ यथोक्तैरिति स्तुत्यंसिंहावलोकनन्यायेनविशिनाष्टि प्रवरमित्यर्थेन ४ श्रुतै रिति ब्रह्मप्रोक्तैःवेदोक्तैः ५ वरपप्रार्थय उपसन्नोभव एनमंत्रात्मकमीश्वरंलब्धुं ६ तेनविधिना ७ युक्तेनसत्रद्वेन ८ । ९ । १० । ११ योनिनःयोनेःब्रह्मणइतिशेषः १२ । १३ । १४

१५।१६।१७।१८ इदमिति एतज्जपएवद्यानादिकलप्रदइत्यर्थः १९ यस्तं सर्वं सकृदधिगमेनाप्यस्यपरमांगतिगच्छेत्तैवेत्यर्थः पवित्रं पापनाशकं मेध्यं यज्ञादिकलप्रदं मंगलमभ्युदय करं उत्तमं कल्याणं परमानंदरूपं २०।२१।२२।२३।२४। ब्रह्मणो विद्वानां वाचामपि बोवा गित्यर्थः । पराणां मिद्विषयमनोबुद्धिमहदव्यक्तानां अपि यः परः पुरुष इत्यर्थः २५ तेजसां चक्षुरादीनामपि यच्चक्षुः । तपसां पुण्यानां गंगादीनामपि यत्पुण्यं शांतानामुत्तमं चित्तानामपि आत्यंतिकी उपरतिर्भोगाख्या । व्युत्तीनां ज्ञानानां वृत्तिरूपाणामपि ज्ञानं साक्षिरूपमनुव्यवसायापर पर्यायं २६ दातानां जितेन्द्रियाणां मध्येऽत्यंतं जितेन्द्रियः । धीमतां ज्ञानिनां धीः आत्मानुभवरूपं ज्ञानं । देवानां पूज्यानामपि पूज्यः । ऋषीणां काव्यकर्तृणामपि काव्यकर्ता वेदकर्तृत्वात् २७ यज्ञानां यज्ञभोक्तृणां यज्ञः यज्ञस्य आराधनस्मभोक्ता । शिवानां कल्याणानामपि कल्याणं । रुणद्धि येन मिति वारोदित्यनेन वारोत्यनेन वारं वारं अज्ञानं वा विपर्ययो वा शोको वा दुःस्वप्न इत्यादि त्राव

घृतासारं यथामंडस्तथैतत्सारमुद्धृतम् ॥ सर्वपापापहमिदं चतुर्वेदसमन्वितम् १५ प्रयत्नेनाधिगंतव्यं धार्यं च प्रयत्नात्मना ॥ मांगल्यं पौष्टिकं चैव रक्षोघ्नं पावनं महत् १६ इदं भक्त्या यदा तव्यं श्रद्धा नानास्ति कायच ॥ नाश्रद्धा न रूपाय नानास्ति कायाजितात्मने १७ यश्चाभ्यसूयेत देवं कारणात्मानमीश्वरम् ॥ सकृष्णनरकं यातिसहपूर्वैः सहात्मजैः १८ इदं ध्यानमिदं योगमिदं ध्येयमनुत्तमम् ॥ इदं जप्यमिदं ज्ञानं रहस्यमिदमुत्तमम् १९ यं ज्ञात्वा अंतकालेऽपि गच्छेत् परमांगतिम् ॥ पवित्रं मंगलं मेध्यं कल्याणमिदमुत्तमम् २० इदं ब्रह्मा पुरा कृत्वा सर्वलोकपितामहः ॥ सर्वस्तवानां राजत्वे दिव्यानां समकल्पयत् २१ तदा प्रभृति चैवायमीश्वरस्य महात्मनः ॥ स्तवराज इति ख्यातो जगत्पूजितः २२ ब्रह्मलोकादयं स्वर्गस्तवराजोऽवतारितः ॥ यतस्तं डिः पुरा प्रापतेन तं डिः कृतोऽभवत् २३ स्वर्गाच्च वात्र भूलोके तं डिना ह्यवतारितः ॥ सर्वमंगलमंगल्यं सर्वपापप्रणाशनम् २४ निगदिष्ये महाबाहोस्तवानामुत्तमं स्तवम् ॥ ब्रह्मणामपि ब्रह्म पराणामपि यत्परम् २५ तेजसामपि तेजस्तपसामपि तपः ॥ शांतानामपि यः शांतो व्युत्तीनामपि या व्युतिः २६ दातानामपि यो दातो धीमतामपि या च धीः ॥ देवानामपि यो देव ऋषीणामपि यस्त्वृषिः २७ यज्ञानामपि यो यज्ञः शिवानामपि यः शिवः ॥ रुद्राणामपि यो रुद्रः प्रभाप्रभवतामपि २८ योगिनामपि यो योगी कारणानां च कारणम् ॥ यतो लोकाः संभवन्ति न भवन्ति यतः पुनः २९ सर्वभूतात्मभूतस्य हरस्यामिततेजसः ॥ अष्टोत्तरसहस्रं तु नाम्नां शर्वस्य मे शृणु ॥ यच्छुत्वामनुजव्याघ्रसर्वान् कामानवाप्स्यसि ३० स्थिरः स्थाणुः प्रभुर्भीमः प्रवरो वरदो वरः ॥ सर्वात्मा सर्वविख्यातः सर्वः सर्वकरो भवः १२ ॥ ३१ ॥

यतीति रुद्रः ज्ञानमानंदो वा तेषामप्यनंदः । प्रभवतामीश्वराणामपि प्रभापेश्वर्यं २८ योगिनां ब्रह्मादीनामपि यो योगी ध्येयसंकल्पमात्रेण सृष्टा । कारणानामव्यक्तादीनां कारणानिष्कलं २९ ३० यद्यप्यत्र सहस्रनामस्तोत्रेनाग्रांशब्दतोऽर्थतश्च पौनरुक्त्यमस्ति तथाऽप्यर्थक्ये पिशब्दभेदात् कचित्कचित् शब्दैक्येऽप्यर्थभेदाच्चापौनरुक्त्यं द्रष्टव्यमपूर्वार्थत्वात् । न हि सर्वात्मपदोच्चारणजन्यमपूर्वविश्वात्मपदोच्चारणादुत्पद्यते । अन्यथा अग्नये जुष्टं निर्वपामीत्यत्र ब्रह्मे जुष्टमिति उच्चारणेऽपि तदपूर्वोत्पत्त्यापत्तेर्विधित एव शब्दाः प्रयोक्तव्य इति भीमांसकमुद्राभंगः स्यात् । अर्थभेदेऽपिशब्दैक्यं पौनरुक्त्यवहं द्रशब्दस्यान्यार्थस्याप्येवार्थपत्यमुपतिष्ठतेति विधानाद्योगेनाभिपरत्वप्रदर्शनात् । तथा च शब्दैक्येऽप्यर्थक्यं नास्ति तथा वयमस्यां व्याख्यायां प्रदर्शयिष्यामः । तिष्ठतीति स्थिरः तिष्ठंत्यस्मिन्निति स्थाणुश्च । अजिराशि शिरेत्यादिना स्थाणुरिति च तिष्ठतेऽकिरूटिलोपेन प्रत्ययश्च विधीयते । स्थिरः अर्चयलः कूटस्थः नित्यः १ स्थाणुः गृहस्तं भवत्सर्वाश्रयः-

-यथोक्तं । 'संसारमंडपस्यास्य मूलस्तं भायशंभवे' इति १ प्रभुः ईश्वरोऽन्यर्थातीत्यर्थः प्रकृष्टं भवनं सत्तायस्येति वापरमार्थस्य इत्यर्थः प्रकर्षेण भावयति विश्वं च याति जानाति वा विश्वकर्ता सर्वज्ञो वेत्यर्थः । विप्रसंभ्योऽसंज्ञायामिति प्रपूर्वाद्भवतेर्हुः । पांचकपाठकादिवहुणशब्दोऽन्यंतु संज्ञाशब्दः । एवमुत्तरत्रापि ज्ञेयं ३ भीमः संहर्षा विभेत्समाज्जगदिति व्युत्पत्तेः । भीमादयोपादाने इति सूत्रात्सिद्धिः ४ प्रवरः श्रेष्ठः प्रकर्षेण भोगमोक्षकामैर्वरेणीयः ५ अतएव वरदः इष्टप्रदः । आतोऽनुपसर्गेक इति सुपूर्वाद्दातेः कः ६ वरः वृणोत्याच्छादयति सर्वमिति वरः पचाद्याच् ७ स वात्मा सृष्टमनेनेति सर्वः स चात्मा चेति सर्वात्मा व्यापकः प्रत्यग्रूपः प्राणमूत्रात्रस्यांतरात्मेत्यर्थः । सर्वनिष्पृष्टेत्यादिना सत्तैर्वन्नंतत्वं निपात्यते । आप्रोतिसर्वभोग्यं स्वार्थत्वेन लभते आदत्ते स्वीकरोत्यतिभुंक्ते अतः स तमेकरूपेण वर्तते इति च आत्मा तथा च स्मृतिः । 'यच्चाप्नोति यदा दत्ते यच्चात्ति विषयानयं ॥ यच्चास्य संतो भावस्तस्मादात्मेति गीयते' इति ८ सर्वविख्यातः सर्वत्र देशे काले च सर्वेषां प्राणिनां वा विख्यातः प्रत्यक्तेन प्रसिद्धः ९ सर्वः व्यापकः । सर्वसमाप्नोति तोऽसि सर्वः इति भगवद्भचनात् १० सर्वकरोतीति सर्वकर्तृविश्वस्यकर्ता । एतेन नाम द्वयेनोपादानत्वं निमित्तत्वं चोक्तं ११ अतएव भवत्यस्मादनन्यापेक्षा द्विधमिति भवत्यस्मिन्प्रलय इति वामवः सर्वस्योत्पत्तिप्रलयस्थानं । ऋदोरित्यप्यभवत्यस्तीति सत्तार्थाद्भवतेः पचाद्याच् । सत्तामात्रस्वरूप इत्यर्थः १२ ॥ ३१ ॥ जटी जट्जटसंघातेऽस्मात्पचाद्याचिकेशानां संघातो जटातट्टान् १३ चर्मा चर्मव्याघ्रस्य गजस्य वा कृत्तिस्तट्टान् १४ शिखंडी मयूरशिखावत् जटासंनिवेशोपरिकृतो जटाग्रश्च १५ शिखंडस्तट्टान् १५ सर्वजगदंगमवयवभूतं यस्य स सर्वांगः विराडित्यर्थः १६ सर्वमावनो विश्वकर्ता १७ हरः हरति सर्वं संहरतीति हरः हरतेः पचाद्याच् १८ हरिणाक्षः मृगनेत्रः १९ सर्वाणि भूतानि हरतीति सर्वभूतहरः । हरतेरनुद्यमनेऽजित्यच् २० प्रभुः प्रकर्षेण भवते प्राप्नोति विश्वं भोग्यत्वेनेति सर्वभोक्ता । पूर्ववत्तुः २१ ॥ ३२ ॥ प्रवृत्तिः प्रकर्षेण कुर्वद्रूपतया वर्तनं प्रवृत्तिः २२

जटी चर्मा शिखंडी च सर्वांगः सर्वभावनः ॥ हरश्च हरिणाक्षश्च सर्वभूतहरः प्रभुः १ ॥ ३२ ॥ प्रवृत्तिश्चानिष्टातिश्च नियतः शाश्वतोऽधुवः ॥ इमं शानवासी भगवान् खचरोगोचरोऽर्दनः १० ॥ ३३ ॥ अभिवाद्यो महाकर्मात्पस्वीभूतभावनः ॥ उन्मत्तवेषप्रच्छन्नः सर्वलोकप्रजापतिः ६ ॥ ३४ ॥

निकर्षेण निरुद्यमतया वर्तनं निवृत्तिः । निपूर्वात्तु वर्तनेऽस्मात्स्त्रियां क्तिन् २३ यतं ते विषयग्रहणाय स्वयं प्रवर्तते तानियतानि इंद्रियाणि । यती प्रयत्नेऽस्मात्पचाद्याच् । निगृहीतानियतानियनसः नियतस्तपस्वीत्यर्थः २४ शाश्वतः शाश्वद्भवः नित्यइत्यर्थः २५ ध्रुवः अचलः २६ इमं शानवासी इमानः शवाः मृतजीवाः शरतेऽस्मिन् पुनरुत्थानवर्जितं शयनं कुर्वत्यस्मिन्नि ति इमं शानं वाराणसीतत्र वस्तुंशीलमस्य इमं शानवासी । शवदाहस्थलेषु शमं शानशब्दो गौणः । न हितं मृतानां देहानां देहिनां वा मृद्भस्मीभूतानां यातनावशानां वा सुषुप्तिवद्विश्रांतिस्थानं देहानां जडत्वेन विश्रांत्यनर्हत्वात् देहिनां शरीरांतरधारिणां विश्रांत्यभावात् । वाराणस्यां मृतास्तु पुनः संसरतीति सहस्रशः प्रमाणान्यस्मत्कृतेऽविमुक्तनिरुक्तिसारे द्रष्टव्यानि २७ भगवान् । 'ऐश्वर्यस्य समग्रस्य ज्ञानस्य यशसः श्रियः ॥ वैराग्यस्य च धर्मस्य षण्णां भगवती गता' इति स्मृतानि भगानि विद्यंतेऽस्मिन्नि ति भगवान् २८ खचरः हार्दाकाशचारी । दहरोऽस्मिन्नंतराकाशस्तस्मिन्पदं तस्तदन्वेषणं शंभुराकाशमध्य इति श्रुतिप्रसिद्धः चरेष्टः २९ गोचरः गोषु इंद्रियेषु विषयतया चरतीति वागोभिः करणैर्वाचरति विषयानुभुंक्ते इति वागोचरः । सर्वात्मत्वात् सर्वेन्द्रियगम्यः इंद्रियद्वारा विषयभुगिति वार्थः ३० अर्दयति जनं पापि न पीडयति कालांतकरूपेणेत्यर्दनः । नद्यादित्वा ल्युः ३१ ॥ ३३ ॥ अभिवाद्यः सर्वेषां नमस्कार्यः स्तुत्योवा ३२ महत्सृष्ट्या दिक्कर्मास्येति महाकर्मा ३३ तपएव स्वधनं तद्वान्तपस्वी ३४ भूतानि खादीनि भावयति संकल्पमात्रेण सृजतीति भूतभावनः ३५ उन्मत्तवेषेण दिग्वासस्त्वादिरूपेण प्रच्छन्नो दुर्ज्ञेयः ३६ लोकाः स्थानानि प्रजास्तत्र निवसंतश्चेतनाः सर्वासां लोकप्रजानां पतिः स्वामी ३७ ॥ ३४ ॥

महत्परिच्छेदोपमस्यसमहाकारः ३८ महानकायःस्थूलरूपंवेराज्यस्यसमहाकारः ३९ प्रबोधमस्तद्रूपोवृषरूपः ४० महच्चतयशश्चमहायशाः । 'तस्यनाममहद्यशः'इतिश्रुतेः परमेश्वरः ४१
महात्मासमहायशाः ४२ सर्वाणिभूतान्यात्मानःसंकल्पमात्रंयस्यसर्वभूतात्मातदीक्षणमात्रत्वात्सर्वस्य ४३ विश्वरूपमस्यविश्वस्मिन्नरूप्यतेप्रकटीभवतीतिवाविश्वरूपः ४४ महाहनुःमहस्यौ
विश्वग्राससमर्थेहनुअधरोत्तरेमुखफलकेयस्यसमहाहनुः ४५ ॥ ३५ ॥ लोकपालःइन्द्रादिरूपः ४६ अंतर्हितात्मा अविद्याकल्पितेनाहंकारादिनातिरोहिताखंडैकरसस्वभावः संपेणेवरज्जुः ४७
प्रसादःअभिरतिरानंदइतियावत् ४८ हयगर्दभिः हयमश्वगर्दभीचस्वयोनित्वेनआचक्षतेताभश्चगर्दभ्यःअश्वतर्यःताःरथस्थंवंहंत्येनमितिहयगर्दभिः । किंबतात्कर्तरिक्प् ततइत्तद्वद्यभाव
श्वार्थः । 'रुद्रोवाप्ययदग्निः । अश्वतरिरेयनागिराजिमधावत्'इतिश्रुतिभ्यामग्निरूपीदेवोऽश्वतरिरेयवाहनइतिगम्यते ४९ पवित्रं पवेरिवपवेःसंसारवज्रपातात्रायतइतिपवित्रं ५० अतएवमहान्
पूज्यः ५१ नियमः शौचसंतोषतपःस्वाध्यायेश्वरप्रणिधानाख्यैर्नियमैःप्राप्यतेइतिनियमः ५२ नियमैस्तैरेवआश्रितःनारायणदक्षिणामूर्त्यादिरूपेणनियमानामाश्रयभूतइत्यर्थः ५३ ॥ ३६ ॥
सर्वकर्मासकलशिरूपाचार्योविश्वकर्मा ५४ स्वयंभूतःनित्यसिद्धः ५५ अतएवआदिःसर्वस्मात्प्रथमः ५६ आदिकरःहिरण्यगर्भस्त्रष्टा । सवैशरीरीप्रथमइतिश्रुतेस्तस्यादित्वं ५७ निधिःपद्मशं
खादिरूपोऽक्षयैश्वर्यइत्यर्थः ५८ सहस्राक्षःअनंतकरचरणादिमान् । 'सर्वतःपाणिपादंतत्सर्वतोक्षिशिरोमुखं'इत्यादिशास्त्रात् । देवेन्द्रोवा सर्वस्यतदभिन्नत्वात् । ब्रह्मैवेदंसर्वमित्यादिश्रुतेः ५९
विशालानिअतीतादिप्रकाशकत्वेनविपुलान्यक्षाणिइंद्रियाणियस्यसःविशालाक्षः ६० सोमश्वंद्रः लतारूपंयज्ञियंहविर्वा । यत्पुरुषेणहविवेतितस्यैवहविष्वदशनात् ६१ नक्षत्रसाधकः । 'सुकृतां

महारूपोमहाकायोवृषरूपोमहायशाः ॥ महात्मासर्वभूतात्माविश्वरूपोमहाहनुः ८ ॥ ३५ ॥ लोकपालोऽंतर्हितात्माप्रसादोहयगर्दभिः ॥

पवित्रंचमहांश्चैवनियमोनियमाश्रितः ८ ॥ ३६ ॥ सर्वकर्मास्वयंभूतआदिरादिकरोनिधिः ॥ सहस्राक्षोविशालाक्षःसोमोनक्षत्रसाधकः ९ ॥ ३७ ॥

चंद्रःसूर्यःशनिःकेतुर्ग्रहोग्रहपतिर्वरः ॥ अत्रिरत्र्यानमस्कृतामृगबाणार्पणोऽनघः ११ ॥ ३८ ॥ महातपाधोरतपाअदीनोदीनसाधकः ॥

संवत्सरकरोमंत्रःप्रमाणपरमंतपः ८ ॥ ३९ ॥ योगीयोज्योमहाबीजोमहारेतामहाबलः ॥ सुवर्णरेताःसर्वज्ञःसुबीजोबीजवाहनः ९ ॥ ४० ॥

वाएतानिज्योतीषिपन्नक्षत्राणि'इतिश्रुतेराकाशेदीप्यमानानिशरीराणिनक्षत्राणितेषांसाधकःइष्टादिकारिणांसोमलोकेदिव्यशरीरलामस्यदर्शनात् ६२ ॥ ३७ ॥ चंद्रः ६३ सूर्यः ६४ शनिः ६५
केतुश्चप्रसिद्धः ६६ चंद्राकौमुदीतीतिग्रहोराहुः ६७ ग्रहाणांपतिःक्रूरत्वात्मंगलः ६८ वरोवरणीयःपूज्योबृहस्पतिःसएवशुकः । बृहस्पतिर्हिशुक्रोभूत्वेतिमैत्रायणीयश्रुतौशुकस्यबृहस्पत्यवतार
त्वश्रवणात् ६९ अग्निःअग्निगोत्रापत्यत्वाद्बुधः तेनसर्वग्रहस्वरूपीत्यर्थः ७० अड्याःअग्निपत्न्याःअनसूयायाःअनमस्कृता दत्तदुर्वासोरूपेणतत्पुत्रत्वात् ७१ मृगबाणार्पणः मृगरूपधारिणियज्ञे
बाणंअर्पयतीति तथा ७२ अनघःयज्ञघ्नोऽपिनिष्पापः तेजीयस्त्वात्स्वतंत्रत्वाच्च ७३ ॥ ३८ ॥ महद्विश्वसृष्टिर्ज्ञमंतपआलोचनंयस्यसमहातपाः । 'संपेक्षतलोकानुत्सृजाइति सहस्राक्षलोकानसृज
त'इतिश्रुतेः ७४ घोरेविश्वसंहारक्षमंतपोयस्येतिघोरतपाः । 'योहोवप्रभवःसएवाप्ययः'इतिश्रुतेः ७५ अदीनःमहामनाःसुग्रीवविभीषणादिभ्यःप्रणतिमात्रेणराज्यप्रदः ७६ दीनसाधकःदीनानां
शरणामतानामिष्टसाधकः ७७ संवत्सरस्यकरःकर्ताकालचक्रप्रवर्तकोध्रुवादिज्योतिर्गणरूपः ७८ मंत्रः मननात्रायतइतिप्रणवादिरूपः ७९ प्रमाणवेदशास्त्रादिरूपः ८० परमंतपः । 'अयंतु
परमोधर्मोयद्योगेनात्मदर्शनम्'इतियान्नवलक्योक्तोधर्मः ८१ ॥ ३९ ॥ योगीयोगनिष्ठः ८२ योज्योयोगेब्रह्मणिप्रविलापनीयः ८३ महाबीजःकारणस्यापिकारणं ८४ महारेताः महत्तज्जडान्
तस्यापिअव्यक्तस्यस्फूर्तिसत्ताप्रदरेतःप्रतिबिंबोयस्यसमहारेताः ८५ अतएवमहाबलःउत्कृष्टसामर्थ्यः ८६ सुवर्णरेताः । 'अपएवससर्जाग्रैतासुवीर्यमवावृजत् ॥ तद्वदमभवद्धर्मसहस्रांशुसमप्रभं'-

इतस्कोदात्तहिरण्यमयमहादंष्ट्राअग्निरूपेणसुवर्णरेताएववा ८७ सर्वज्ञःमापावृत्त्यासर्वजान्नसर्वश्चासौज्ञश्चेतिवा ८८ सुबीजः सुष्ठुअविकारीबीजभूतःसर्वकारणभवतीत्यर्थः ८९ बीज
वाहनः बीजंअविद्याकामकर्मात्मकंतदेवाहनंइहलोकपरलोकेसंचारायैयस्येति तथा यथोक्तं । 'आत्मानंरथिनंविद्धिशरीरंरथमेवतु'इतिशरीरपदमप्राप्यकपरमितिसिद्धांतः ९० ॥ ४० ॥
दशबाहुःस्पष्टं ९१ अनिमिषो'नाहिद्रष्टृष्टेर्विपरिलोपोविद्यतेऽविनाशित्वात्' इतिश्रुतेःक्षणमपिदृष्टलोपहीनः ९२ नीलकंठःत्रैलोक्यसंहारक्षमस्यहालाहलस्यकंठेधारणात्रीलकंठःपरमकारुणिकः
९३ अतएवउमापतिःउमाहैमवतीतिकेनोपनिषत्प्रसिद्धाब्रह्मविद्याउमातस्याःपतिःप्रदाता पक्षेपार्वतीशः ९४ विश्वानिरूपाणियस्माज्जायंतेसविश्वरूपः ९५ स्वयंश्रेष्ठःस्वयमनागतुर्कंश्रेष्ठत्वं
प्रशस्यतमत्वंयस्यसतथा ९६ बलवीरःबलेनसामर्थ्येनवीरोविक्रांतःत्रिपुरपातनाद्यनन्यसाध्यकर्मकर्ता ९७ अबलःनिःसामर्थ्यःचेतनप्रयुक्तिविनाचलनाक्षमःगण्यतेसंख्यायतइतिगणस्तत्त्व
समूहः पंचविंशतिजडतत्त्वात्मेत्यर्थः स्वयंतुषड्विंशः तत्त्वानिचसांख्यसत्तयां अव्यक्तमहान्अहंकारःपंचतन्मात्राणिएकादशेन्द्रियाणिपंचमहाभूतानिपंचविंशोभोक्तेति ९८ ॥ ४१ ॥ एवंभूत
स्यापिगणस्यकर्तापतिर्निर्यताचेतिगणकर्ता ९९ गणपतिश्चउच्यते १०० इतिप्रथमंशतं ॥ दिग्वासाः दारुकावनेमुनिपत्नीमोहनार्थनप्रवृत्तमितिज्ञेयं वस्तुतस्तुदिशांअनंतानामपिवासइववास
आच्छादकः तथाचश्रुतिः 'ईशावास्यमिदंसर्वयत्किंचजगत्यांजगत्'इति । ईशाईश्वरणावास्यमाच्छादनीयमिति १०१ कामःस्मरोऽभिलाषोवातद्रूपः १०२ मंत्रान्इषेत्वादीन्पाठतोऽर्थतश्च
वेत्तीतिवातैर्वित्वेदमस्येतिवामंत्रवित् । 'यस्यज्ञानमयंतपः । नावेदविष्मनुतेतंवृहंतं' इतिश्रुतिभ्यां १०३ परमोमंत्रःआत्मतत्त्वालौचनरूपोविचारः १०४ तस्यअध्यारोपापवादात्मकत्वा

दशबाहुस्त्वनिमिषोनीलकंठउमापतिः ॥ विश्वरूपःस्वयंश्रेष्ठोबलवीरोऽवलोगणः ८ ॥ ४१ ॥ गणकर्तागणपतिर्दिग्वासाःकामएवच ॥ मंत्रवित्परमोमंत्रःसर्व
भावकरोहरः ८ ॥ ४२ ॥ कमंडलुधरोधन्वीबाणहस्तःकपालवान् ॥ अशनीशतघ्नीखट्वापट्टिशीचायुधीमहान् १० ॥ ४३ ॥ सुवहस्तःसुरूपश्चतेजस्तेजस्क
रोनिधिः ॥ उष्णीषीचसुवक्त्रश्चउदग्रोविनतस्तथा ८ ॥ ४४ ॥ दीर्घश्चहरिकेशश्चसुतीर्थःकृष्णएवच ॥ शृगालरूपःसिद्धार्थोमुंडःसर्वशुभंकरः ८ ॥ ४५ ॥

तदनुगुणंनामद्वयं सर्वभावकरःजगत्कारणमित्यर्थः १०५ हरःतत्प्रविलापनस्थानंसर्वभावनःहरइतिपूर्वकालरूपेणसर्वकर्तृत्वसंहर्तृत्वेउत्तेइदानींतत्त्वदृष्टयेतिभेदः । तथाहि चतुर्विधःप्रलयः
प्राकृतोब्रह्मावसानेमहदंतानांकार्याणानाशः । देनंदिनोब्रह्मदिनावसानेत्रैलोक्यनाशः । नित्योऽस्मदाविषुप्तौसर्वनाशः । एतेत्रयःसर्वाजाइतिउत्पत्तिमंतः । आत्यंतिकस्तुतस्वज्ञानेनसकार
णस्यकार्यस्यनाशः पुनरुत्पत्तिर्हीनोमोक्षारूप्यइतिशास्त्रप्रसिद्धिः १०६ ॥ ४२ ॥ दशबाहुरित्युक्तानांबाहुनामायुधान्याह कमंडलुधरः १०७ धन्वीधनुष्मान् १०८ बाणहस्तः १०९ कपालवान्
ब्रह्मणःशिरश्चित्त्वातत्कपालंधारयतीत्यर्थः ११० अशनिर्वज्रतद्वान् ११ शतघ्नीशक्तिस्तद्वान् १२ उभयत्रवीह्यादिभ्यश्चेतिमत्त्वर्थीयइतिः खट्वा १३ पट्टिशःखड्गविशेषस्तद्वान् १४ आयुधं
स्वस्यासाधारणंशूलंतद्वान्शूलीत्यर्थः १५ महान्पूज्यः १६ ॥ ४३ ॥ सुवोयज्ञपात्रंतद्वस्तः १७ सुरूपःशोभनरूपः १८ तेजस्तेजस्वी १९ तेजस्करोनिधिःभक्तानांकांतिप्रदोनिधिरिवनिधिर
नुच्छेद्यः १२० उष्णीषीशिरोवेष्टनवान् ११ सुवक्त्रः २२ उदग्रःऊर्जितरूपः २३ विनतःविनयवान् २४ ॥ ४४ ॥ दीर्घःअत्युच्चः २५ हरिकेशः हरयइंद्रियाण्येवकेशाइवकेशारइमयोयस्यस
हरिकेशःइंद्रियद्वारातत्तदर्थप्रकाशकर्ता । यद्वा हरिश्चक्रश्चईशश्चतेषांसमाहारःत्रिमूर्तिरित्यर्थः २६ शोभनश्चासौतीर्थचसुतीर्थःमहागुरुः । क्लेशकर्मविपाकाशयैरपरामृष्टःपुरुषविशेषईश्वर
स्तस्यवाचकःप्रणवःसंपूर्णमपिगुरुरितिपतंजलिस्मरणात् २७ कृष्णः । 'कृषिर्भूवाचकःशब्दोणश्चनिर्वृतिवाचकः ॥ तयोरैक्यंपरंब्रह्मकृष्णइत्यभिधीयते'इतिश्रुतेरानंदसन्मात्रइत्यर्थः ।
ब्रह्मोत्तरखंडेवागोपशिंशुप्रतिमहादेवेनतवान्वयेसप्तमोऽहंभविष्यामीतिवरदानान्महादेवस्यैवावतारःकृष्णइत्यवगमात् २८ शृगालरूपःवणिजाऽवमानितंब्राह्मणंप्रायोपविष्टंसांत्वितुभिंद्रेणैतद्रूपं-

धृतमिति मोक्षधर्मेणूपाख्यायतेऽनेन गृहालरूपं द्रुतमिन्द्रस्तदभिन्न इत्यर्थः १९ सिद्धार्थः सिद्धाएव न तु साध्या अर्था अर्थनीयाः पदार्था यस्य १३० मुंडापरिवाट ३१ अतएव सर्वशुभं करः सर्वमूतामयम्
दः ३१ ॥ ३९ ॥ अजः अजातः ब्रह्मादिष्वजत्वमापेक्षिकं देवेष्वमरत्ववत् । हिरण्यगर्भः समवर्ततामेतस्य जातः पतिरेक आसीत् । विष्णुरित्यापरमस्य विद्वान्जातो बृहन्नभिपातितृतीयं
इति ब्रह्मविष्णवादिषु जात इति विशेषणात् । अजात इत्येनं कश्चिद्भीरुः प्रपद्यते रुद्रयत्ते दक्षिणमुत्तेन मां पाहीति रुद्रेष्वजातस्त्वदर्शनात् ३१ बहुरूपः स्पष्टं ३४ गंधधारी कुकुमस्तूयादिभिर
भिद्रव्यधर्ता ३५ कपर्दी कंजलं पिबतीति कपः ऋतिः सोमो धातुः स्पर्धायामैश्वर्यं चास्ति ऋत्स्पर्धनेऽवयोरिति बोधदेवः अस्माद्भावे किं ऋतमैश्वर्यं ददातीति ऋदः कपश्चासौ ऋदश्चेतिस
मासः आबुणः कपर्दः महादेवस्य हि जटाजूटेन स्वर्गात्पतन्ती गंगा प्रथमं पीता पश्चाद्गिरिप्रार्थनया तस्या निर्गमनसामर्थ्यवत्तमः सकपर्दस्तद्वान्महेश्वरः कपर्दी ३६ ऊर्ध्वरेताः अविष्टुत ब्रह्मचर्यः
३७ तत्र हेतुः ऊर्ध्वलिंगः अधोलिंगो हिरेतः संचितिनतूर्ध्वलिंगः १८ अत्रापि हेतुः ऊर्ध्वशायी उत्तानशयः १९ एतेन नाम प्रयेण उभयाशिवो न प्रस्तोन च स्पष्टः यतः असंग इत्यर्थं त्रयं दर्शितं एवं
सत्यपि न भव आकाशशब्दिताशक्तिरेव स्थलं आवासो यस्य स नमः स्थलः यथोक्तमभियुक्तैः । 'शक्तिः शरीरमधिदेवतमंतरात्मा ज्ञानं क्रियाकरणमासनजालमिच्छा ॥ ऐश्वर्यमायतनमावरणानि
चत्वं किं किं नयद्रवसि देवि शशांकमौलेः' इति १३० ॥ ४५ ॥ त्रिजटी ४१ धीरवासाः स्पष्टे ४१ रुद्रः प्राणावावरुद्रा एते हीदं सर्वरोदयंति' इति श्रुतेः सर्वेषां प्राणरूपः ४३ सेनापतिः ४४
अजश्च बहुरूपश्च गंधधारी कपर्द्यपि ॥ ऊर्ध्वरेता ऊर्ध्वलिंग ऊर्ध्वशायी नमः स्थलः ८ ॥ ४६ ॥ त्रिजटी धीरवासाश्च रुद्रः सेनापतिर्विभुः ॥ अहश्चरो नक्तंचरस्ति
ग्ममन्युः सुवर्चसः ९ ॥ ४७ ॥ गजहादैव्यहाकालो लोकधाता गुणाकरः ॥ सिंहशार्दूलरूपश्च आर्द्रचर्मधरावृतः ७ ॥ ४८ ॥ कालयोगी महानादः सर्वकामश्चतुष्प
थः ॥ निशाचरः प्रेतचारी भूतचारी महेश्वरः ८ ॥ ४९ ॥ बहुभूतो बहुधरः स्वर्भानुरामितोगतिः ॥ नृत्यप्रियो नित्यनर्तनर्तकः सर्वलालसः ९ ॥ ५० ॥
घोरो महातपाः पाशो नित्यो गिरिरुहो नभः ॥ सहस्रहस्तो विजयो व्यवसायो ह्यतंद्रितः १० ॥ ५१ ॥

विभुर्व्यापी १९ अहश्चरो देवादिः ४५ नक्तंचरो राक्षसादिस्तदुभयरूपः ४० त्रिग्ममन्युः तीक्ष्णक्रोधः ४८ सुवर्चसः सुतरां वचोऽध्वयनतप आदिजन्ते जोयास्मिन् समासांतोऽच् आर्षः ४९ ॥ ४७ ॥
गजहा 'धाराणस्यां पुरायातो गजरूपी महासुरः । जघ्नेतं कुंजरं भीममध्वमपिशंकरः' इति स्कांदे उपाख्यानात् गजासुरहंता १५० दैव्यहा ५१ कालः मृत्युः संवत्सरादिर्वा ५२ लोकधाता
लोकानामीश्वरः ५३ गुणानां दीनदयालुत्वज्ञानैश्वर्यादीनामाकरः खनिः ५४ सिंहशार्दूलरूपः सर्वहिंस्रपशुरूपः ५५ आर्द्रचर्मगजकृतिस्तदेवावरं तेनावृतः ५६ ॥ ४८ ॥ कालबंचको योगी का
लयोगी ५७ महानादः अनाहतध्वनिरूपः सच हंसोपनिषत्प्रसिद्धः ५८ सर्वकामाविषया अस्मिन्निति सर्वकामः अस्मिन् सर्वकामाः समाहिता इति श्रुतिः ५९ चतुष्पथः चत्वारः उपासनार्थं पंथानोऽ
स्य स तथा ते च विश्वतैजसप्राज्ञशिवध्यानरूपाः १६० निशाचरः वेतालादिः ६१ प्रेतैर्भूतैश्च सह चरतीति प्रेतचारी ६२ भूतचारी ६३ महेश्वरः इंद्रादिभ्य ईश्वरेभ्यो महान् ६४ ॥ ४९ ॥ बहुभूतः सद्यत्त्व
च्चा भवदिति सत्यं चानृतं च सत्यमभवदित्यं तेन श्रुतमस्य बहुभवनं ६५ बहुधरः महतः प्रपंचस्य धर्ता ६६ स्वर्भानुः मूलाज्ञानरूपस्तमः शब्दि तोराहुः ६७ अभितः अनंतः भूमेत्यर्थः ६८ गतिः मुक्तप्राप्यः
६९ नृत्यप्रियः तांड्येश्वरश्चिदंबरमूर्तिः १७० नित्यः संततः नर्तनं नृत्यं नित्यनर्तः ७१ नर्तकः नर्तयिता ७२ सर्वेषु लालसाप्रीतिरस्य विश्वबंधुरित्यर्थः ७३ ॥ ५० ॥ घोरो शिवस्य ब्रह्मेतन्वौ
घोराऽन्यास्तु नृपादिरघोराऽन्यास्तोषादिस्तद्रूपत्वाद्धोरः ७४ महातपाः महत्सृष्टि संहारक्षमं तप आलोचनं यस्य ७५ पाशयति स्वमायया बध्नातीति पाशः ७६ नित्यः ध्वंसराहितः ७७ गिरिरुहः पर्व
तारूढः कैलासवासीत्यर्थः ७८ नमः व्योमवदसंगः ७९ सहस्रहस्तः ८० विजयः ८१ व्यवसायो निश्चय उद्योगो वाजपहेतुः ८२ अतएवातंद्रितः तंद्रातमो मयी वृत्तिः प्रवृत्तिनिरोधिनी तद्रहितः ।
अनिंदित इति पाठे व्यवसायस्य विशेषणं १८३ ॥ ५१ ॥

नृत्यः ८४ धर्षणात्माभयरूपः ८५ गजहा बालियज्ञघ्नः बौद्धावताररूपेण वायुज्ञघ्नः । 'विश्वं भूतं भुवनं चिदं बहुधा जातं जायमानं च यत् । सर्वोऽक्षेष्टस्तस्मै रुद्राय नमो अस्तु' इति मंत्रवर्णे
नृत्यमन्यत्वाच्छिवस्य तद्विवक्षयेदमुक्तं ८६ कामनाशकः स्मरस्य भक्तकामप्रदत्वेन इच्छायावानाशकः ८७ दक्षयागापहारी स्पष्टं ८८ सुसहः सौम्यः ८९ मध्यमर्षपत्तसौम्यः १९० ॥ ५२ ॥
तेजोपहारी अतिक्रूरः ९१ बलहा इंद्ररूपेण बलनामानं दैत्यं हंतीति तथा ९२ मुदितः कारणरूपेण नित्यमानंदयुक्तः ९३ अर्थः धनरूपेणार्थनीयः ९४ अजितः संग्रामादौ कृष्णेन तु बाणासुरयुद्धे शि
वाज्ञयैव शिवो जितो न स्वबलेन यथा भीष्मेण कृष्णः स्वप्रतिज्ञां समर्थयताऽनृतः कृतः भक्तपारवश्यदर्शनाय तद्वत् एतच्च पुराणे प्रसिद्धं ९५ अवरः नास्ति वरो वरणीयो यस्य तस्मादम्य इत्यवरः ९६ गंभी
रघोषो दुर्दुर्भिसमुद्रादिरूपेण ९८ गंभीरो दुरवगाहतात्पर्यो वेदरूपेण ९८ गंभीरमगाधं परैरनासादित तलं बलं सेनाशरीरं सामर्थ्यवावाहनं वृषभश्च धर्मरूपी यस्य सः गंभीरबलवाहनः ९९ ॥ ५३ ॥
न्यग्रोधरूपः न्यक्नीचैः रोहतीति ऊर्ध्वमूलो ह्यवाक्षाखः एषोऽश्वत्थः स चातन इति श्रुतिप्रसिद्धः संसारवृक्षः २०० इति द्वितीयं शतकं ॥ न्यग्रोधः वटरूपः वटनिकटवासी दक्षिणामूर्तिरूप इत्यर्थः । मार्कंडे
यष्टोवा एकार्णवस्थो वटस्तच्छाया बालकृष्णरूपी महाविष्णुर्वा १ वृक्षस्य कर्ण इव कर्णः एकदेशः पर्णतत्र स्थितिरित्यस्य वृक्षकर्णस्थितिः वृक्षकल्पस्थितिरिति पाठे यथैकस्माद्बीजादेको वटस्ततोऽनंतानि
बीजानितेभ्यस्तावन्तो वटा इति उत्तरोत्तरवृद्धिमतः कार्यस्यानंतं तत्करुपाततर्द्धं न्यूनास्थितिः संसारवृक्षपालनं यस्य सः न्यूनत्वं ज्ञानेन । भर्जिते बीजे पुनः प्ररोहा संभवादमर्जिते च तस्या निवार्यत्वादिति
सूचयितुं कल्पम् । मार्कंडेयस्यापि एकार्णवे ब्रह्मण्येकदेशे संसारवटोऽल्पोऽप्यनंतप्ररोहोऽस्तीति भगवता स्वमायारूपं वटव्याजेन प्रदर्शितम् अत्र 'शिवो महेश्वरश्चैव रुद्रो विष्णुः पितामहः । संसारबं
धुः सर्वज्ञः परमात्मेति मुख्यतः । नामाष्टकमिदं तस्य प्रतिपादकमीक्षितुः' इति शैवे । विष्णुपितामहयोरपि शिवादनन्यत्वात्तद्वाचिभिरपिशब्दैः शिव एवाभिधीयत इति दर्शनात् । हरिर्वंशकैलास

अधर्षणो धर्षणात्मा यज्ञहा कामनाशकः ॥ दक्षयागापहारी च सुसहो मध्यमस्तथा ७ ॥ ५२ ॥ तेजोपहारी बलहा मुदितोऽर्थोऽजितोऽवरः ॥ गंभीरघो
षो गंभीरो गंभीरबलवाहनः ९ ॥ ५३ ॥ न्यग्रोधरूपेण न्यग्रोधो वृक्षकर्णस्थितिर्विभुः ॥ सुतीक्ष्णदशनश्चैव महाकायो महाननः ७ ॥ ५४ ॥ विष्वक्से
नो हरिर्यज्ञः संयुगापीडवाहनः ॥ तीक्ष्णतापश्च हर्यश्वः सहायः कर्मकालवित् ८ ॥ ५५ ॥

यात्रायाम् । 'नामानितवगोविंदयानिलोके महांति च । तान्येव मम नामा
निनात्र कार्या विचारणा' इति शिववचनाच्च । सर्वस्मिन् पुराणेषु शिवपर्यायैर्विष्णुपर्यायैर्वा एक एव ईश्वरोऽभिधीयते । शिवविष्णोर्भेदमुत्तमानुत्तममावंचकल्पयतः पाषांडिनः शिरसि पततु वज्रपातः यथो
क्तं सूतसंहितायाम् । 'ब्रह्माणं केशवं विष्णुं भेदभावेन मोहिताः । पश्यंत्येकं न जानंति पाषांडोपहता जनाः' इति अतएव माताधाता पितामहः रुद्रो बहुशिरा बहुभुरिति विष्णुना मसु ब्रह्मरुद्रनामानि पठ्यंते ।
तथा महादेवोऽव्ययो हरिः गणनाथः प्रजापतिरिति शिवनामसु विष्णुप्रजापतिनामानि । इतरेषां भितरत्रगौणमुख्यवृत्तिभेदेन प्रवृत्तिरितिकल्पनाया उदाहृतशैवस्कां द्वाक्यबाधितत्वेनानुत्था
नात् । 'यो देवानां नामधा एक एव नामानि सर्वाणि यमाविशति । एकं संतं बहुधा कल्पयति । एकं स द्विप्रबहुवावदंत्यग्रियं ममातरि श्वानमाहुः' इत्याद्यागमबहिर्भूतत्वाच्चैते उपेक्ष्या एवेति दिक् नि
पुणतरमुपपादितमेतदादि पर्ण्युपोद्धाते १ विभुः विविधरूपेण हरिहरदुर्गागणेशार्काभिवाद्यादिरूपेण भक्तानामनुग्रहाय भवतीति विभुः २ सुतीक्ष्णः अनेकब्रह्मांडचणकचर्वणक्षमादशनायस्य
सुतीक्ष्णदशनः ४ महाकायः ५ महानन इति तदनुगुणेशरीरमुखे अनुवर्णिते १ ॥ ५४ ॥ विष्वक् विषु सर्वतः अंचति पलायंते यस्य प्रयाणोद्योगे दैत्यानां सेना इति विष्वक्सेनः सर्वतः पूज्यते से
नायस्येति वा अंचुगतिपूजनयोरिति धातुः ७ हरिः गजेंद्रमोक्षणे आपदंहरतीति हरिः सर्वसंहर्ता वा ८ यज्ञः सृष्टिबीजमूतः तथाच श्रुतिः । 'अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्यगादित्यमुपतिष्ठते ।
आदित्याज्जायते वृष्टिर्दृष्टैरन्नं ततः प्रजाः' इति ९ संयुगे संग्रामे आपीड इव आपीडो ध्वजमूतं वाहनं वृषरूपं यस्य वृषरूपो ध्वज एव वाहनमपीत्यर्थः २१० तीक्ष्णतापोऽग्निस्तदात्मा २१ हरयः अति
वेगवाहिनः अश्वस्यसहयश्चः सूर्यस्तदात्मा २२ सहायः जीवस्य सखा । द्वासुपर्णा संयुजा सखायेति मंत्रवर्णात् १३ कर्मणां दर्शादीनां कालं योक्तं वेत्तीति कर्मकालवित् १४ ॥ ५५ ॥

विष्णुनाप्रसादितश्चक्रलामार्थमिति विष्णुप्रसादितः १५ यज्ञः विष्णुरूपी 'यज्ञो वै विष्णुः' इति श्रुतेः १६ समुद्रः १७ बडवामुखः वह्निविशेषोयः सामुद्रजलं नित्यं शोषयति १८ हुताशनसहायो वायुः १९ प्रशांतात्मानिस्तरंगसागरस्वरूपः २० हुताशनोऽग्निः २१ ॥ ५६ ॥ स एव उग्रतेजाः दुःसहस्पर्शः २२ महातेजाः विश्वतः प्रकाशः २३ जन्ये संग्रामे साधुर्जन्यः २४ यतो विजयकालवित्तेन शूरोऽपि कालज्ञानाभावे पराजितो भवतीति गम्यते २५ ज्योतिषां ग्रहनक्षत्राणामयनं गमनं वर्ण्यते तच्छास्त्रं ज्योतिषामयनं कालवित्कालरूपश्चेति नाम द्वयार्थः २६ सिद्धिर्जयरूपा २७ सर्वकालादिकं विग्रहो देहो यस्य सर्वविग्रहः । संधीति पाठे संधिविग्रहयानासनादिरूपः २८ ॥ ५७ ॥ शिखी शिखावान् गृहस्थः २९ मुंडीतद्राहितः संन्यासी एतेन नैष्ठिकब्रह्मचारिणोऽपि ग्रहणं दंडीति पाठेऽपि पाठाश्वैषणवंचदंडधारयतस्तावेव ३० जटीजटावान् वानप्रस्थः ३१ ज्वाली ज्वालावान् आर्चिरादिमार्गः शिखिप्रभृतिभिः प्रार्थ्यः ३२ मूर्ती शरीरे जायते आविर्भवतीति मूर्तिजः ३३ मूर्धमः मूर्धनिसहस्रारे वागच्छतीति मूर्धगः ३४ बली बलवान् वलीति पाठेऽलिमान् वृद्धः ३५ वेणुः पणवतालाख्या वाद्यविशेषास्तद्वान्वेणवी ३६ पणवी ३७ ताली ३८ खलं धान्यस्था नंतद्वान् ३९ कालकटकः कालस्य यमस्य कटो वेष्टकः आवरणमीश्वरीयामायातामपि कट्यावृणोतीति कालकटकः कटवर्षावरणयोरिति धातुः शालेति पाठे वृक्षाणामावरको वायुस्तस्याप्यावरको व्योमरूपी ४० ॥ ५८ ॥ नक्षत्रविग्रहं ग्रहतारादिशरीरं कालचक्रं तदनुसारिणी मतिर्यस्य सदैव ज्ञोवा । पाठांतरे गमयति चालयति वानक्षत्रविग्रहगमः मतिर्वा ४१ गुणेषु गुणकार्येषु विषयेषु बुद्धिर्यस्य जीवरूपीत्यर्थः ४२ लीयतेऽस्मिन् सर्वमिति लय ईश्वरः ४३ अगमः अचंचलः कूटस्थश्चिन्मात्रः यम इति पाठेऽपि तयोर्मयिताऽमस्कांतुल्यः स एव ४४ प्रजापतिः विराट् ४५

विष्णुप्रसादितो यज्ञः समुद्रो बडवामुखः ॥ हुताशनसहायश्च प्रशांतात्मा हुताशनः ७ ॥ ५६ ॥ उग्रतेजामहातेजा जन्यो विजयकालवित् ॥ ज्योतिषामयनं सिद्धिः सर्वविग्रह एव च ७ ॥ ५७ ॥ शिखी मुंडी जटी ज्वाली मूर्तिजो मूर्धगो बली ॥ वेणवी पणवी ताली खली कालकटकः १२ ॥ ५८ ॥ नक्षत्रविग्रहमतिर्गुणबुद्धिर्लयागमः प्रजापतिर्विश्वबाहुर्विभागः सर्वगो मुखः ९ ॥ ५९ ॥ विमोचनः सुसरणो हिरण्यकवचोद्भवः ॥ मेढ्रजो वलचारी च महीचारी स्तुतस्तथा ७ ॥ ६० ॥ सर्वतूर्यनिनादी च सर्वातोद्यपरिग्रहः ॥ व्यालरूपो गुहावासी गुहो माली तरंगवित् ७ ॥ ६१ ॥ त्रिदशस्त्रिकालघृत्कर्मसर्वबंधविमोचनः ॥ बंधनस्त्वसुरेन्द्राणां युधि शत्रुविनाशनः ५ ॥ ६२ ॥

अतएव विश्वबाहुः विश्वेषां बाहव एव बाहवो यस्य स तथा ४६ विभागः विभज्यते पृथक्क्रियत इति व्यष्टिकार्यरूपः ४७ सर्वगः समाष्टिकार्यरूपः ४८ अतएव अमुखः भोगसाधनहीनः अमोकेति यावत् । सर्वतो मुख इति पाठे त्वेकं नाम ४९ ॥ ५९ ॥ विमोचनः संसारमोचकः २५० सुसरणः सुप्रापः । सुसरण इति पाठे शोभनं शरणं रक्षितृत्वं यस्य अपुनरावृत्तिग्रहमित्यर्थः ५१ हिरण्यकवचः हरतीति हिरण्यं माया तद्विकारभूतं कवचं भिक्वचं मावरकं शरीरं । 'हिरण्यमेन पात्रेण सत्यस्यापि हितं मुखं' इति श्रुतेस्तत्र उद्भव आविर्भावो यस्य स हिरण्यकवचोद्भवः ५२ मेढ्रजः मेढ्रे लिंगे आविर्भवतीति मेढ्रजः ५३ वलचारी वने चरः शबरः 'देवा वै वलेगाः पर्यपश्यन्ति ब्राह्मणा द्वलशब्दस्य वनवाचित्वं' ५४ महीकृत्स्नां चरतीति महीचारी ५५ स्तुतः सर्वत्र गतः प्राप्तः कर्मणिक्तः ५६ ॥ ६० ॥ सर्वतूर्यनिनादी स्पष्टं ५७ सर्वातोद्यपरिग्रहः आतोद्याः प्रतोदनाहं जीवपशवस्तेष्वसर्वेष्वपरिग्रहः कुटुंबस्य पशुपतिरित्यर्थः ५८ व्यालरूपः शेषात्मा ५९ गुहावासी योगी जेगीषव्यादिः २६० गुहः कातिकेयः ६१ माली वनमालाधारी ६२ तरंगवित् तरंगतुल्यानि विषयसुखानि विंदतिलमते इति तथा तरंगवित् ६३ ॥ ६१ ॥ त्रिदशः तिस्रो दशाः जन्मस्थितिनाशाः प्राणिनां पश्मादिति ६४ त्रिकालजातं वस्तु धारयतीति त्रिकालघृत् यथोक्तं 'अनागतमतीतं च भविष्यत् स्थूलमण्डपि । तथा दूरं दूरं च निमेषः कल्प इत्यपि । चिदात्मनि स्थितान्येव पश्यमाया विजृम्भित' इति ६५ कर्माणि संचितक्रियमाणानि बंधाश्च विद्याकामात्मकास्तेभ्यो मोचयतीति कर्मसर्वबंधविमोचनः ६६ बंधनस्त्वसुरेन्द्राणां वामनरूपेण बलेर्बंधकर्ता बहुवचनं कल्पमेदाभिप्रायं ६७ युधि शत्रुविनाशनः स्पष्टार्थम ६८ ॥ ६२ ॥

सांख्यप्रसादः आत्मानात्मविवेकः सांख्यं तेनैव प्रसीदति ज्ञानैकलभ्य इत्यर्थः । अथवा सांख्यज्ञानप्रदो दत्तात्रेय इत्यर्थः ६९ दुर्वासास्तस्यैव सोदर्यो रुद्रांशः २७० सर्वसाधुनिषेवित इति ब्राह्मणानां राजा सोम उक्तः ७१ प्रस्कंदनः ब्रह्मादीनामपि च्यावयिता । मन्येत्वा च्यवनमच्युतानामिति मंत्रवर्णः ७२ विभागज्ञः प्राणिनां यथोचितं तत्तत्कर्मफलानां विभाजकः ७३ अतएवातुल्यः नित्यत्समोऽस्त्यभ्यधिकः कुतोऽन्यः' इति गीतावचनात् ७४ यज्ञविभागवित् यज्ञियानां हविषां विभागाभिज्ञः ७५ ॥ ६२ ॥ सर्वत्रासो वसति स्थानमस्य सर्ववासः ७६ सर्वचारी ७७ दुर्वासाः दुःस्थं आर्द्रगजकृत्तिरूपं वा सोयस्य दुर्लभं वा वा सोयस्य अनंतपारत्वादिति दुर्वासाः ७८ वासवः ७९ अमरः १८० हैमो हिमस्यायं समूहो हैमो हिमालयरूपी ८१ हेमकरो जांबूनदस्य सुवर्णस्य कर्ता जंबूद्वीपचिह्नभूतो जंबूवृक्षस्तस्य हि फलं प्रस्कन्नं सुवर्णत्वं भजतीत्युपाख्यायते पुराणेषु ८२ अयज्ञो निष्कर्मा ८३ अथ च सर्वधारी सकलकर्मफलवर्ता ८४ धराणां दिग्गजशेषकर्मादीनामप्युत्तमः अनन्याधारः सन्नतेः सर्वैः सहितस्य ब्रह्मांडस्य धर्ता ८५ ॥ ६४ ॥ लोहिताक्षः रक्तनेत्रः ८५ महाति विश्वव्यापकान्यक्षाणीं त्रियाण्यस्य समहाक्षः ८६ विजयावहः अक्षोपलक्षितो रथो यस्य स विजयाक्षः ८८ विशारदः पंडितः ८९ संग्रहः संगृह्णाति बाणादीन् दासान् स्वीकरोतीति संग्रहः ९० निग्रहः निग्रह्णाति इंद्रादींस्तु त्स्त्विन्द्रादीन् दंडयतीति निग्रहः ९१ अतएव कर्ता ९२ सर्पा एव च रीरस्य वस्त्रस्य निवासनं विष्टं भक्यस्य स सर्पचरिनिवासनः वसुस्तंभेऽस्य रूपं ९३ ॥ ६९ ॥ मुख्यः परमः ९४ अमुख्यः अवमः देवानामित्यर्थः 'अभिर्वै देवानामवमो विष्णुः परमस्तदंतरेण सर्वा अन्या देवताः' इति ब्राह्मणात् सर्वदेवतामय इत्यर्थः ९५

सांख्यप्रसादो दुर्वासाः सर्वसाधुनिषेवितः ॥ प्रस्कंदनो विभागज्ञो अतुल्यो यज्ञभागवित् ७ ॥ ६३ ॥ सर्ववासः सर्वचारी दुर्वासा वासवोऽमरः ॥ हैमो हेमकरो यज्ञः सर्वधारी धरोत्तमः ९ ॥ ६४ ॥ लोहिताक्षो महाक्षश्च विजयाक्षो विशारदः ॥ संग्रहो निग्रहः कर्ता सर्पचरिनिवासनः ८ ॥ ६५ ॥ मुख्योऽमुख्यश्च देहश्च काहलिः सर्वकामदः ॥ सर्वकालप्रसादश्च सुबलो बलरूपघृत् ८ ॥ ६६ ॥ सर्वकामवरश्चैव सर्वदः सर्वतो मुखः ॥ आकाशनिर्विरूपश्च निपाती ह्यवशः खगः ७ ॥ ६७ ॥

देहः उपचितः अत्यंतपृष्ठ इति यावत् ९६ काहलावाद्यविशेषस्तद्वान् काहलिः आर्षत्वादिप्रत्ययः देहारिरित्यपि पठंति ९७ सर्वकामदः ९८ सर्वकालप्रसादः ९९ सुबलः शोभनं परपीडापहा रिबलं सामर्थ्यस्य दयानिधिरित्यर्थः १०० इति तृतीयं शतकं ॥ बली बलरामस्तद्रूपधारी बलरूपघृत् बलं च रूपं च तयोर्धर्ता वा १ ॥ ६६ ॥ सर्वकामवरः सर्वेषां काम्यमानानां वरः श्रेष्ठो भोक्ष इत्यर्थः २ सर्वदः स्पष्टं ३ सर्वतो मुख इति सर्वतः पाणिपादत्वादेरुपलक्षणं ४ आकाशनिर्विरूपश्च आकाशादिवर्णिगच्छति विविधानिरूपाण्यस्मादिति स तथा अनेन वायुरभ्रं विद्युत्स्तनयितुरशरीरीण्येतानि तद्यथैतान्यमुष्मादाकाशात्समुत्थाय परं ज्योतिरूपं संपद्यस्वेन रूपेणाभिनिष्पद्यंत एवमेषैव प्रवादोऽस्माच्छरीरात्समुत्थाय परं ज्योतीरूपं संपद्यस्वेन रूपेणाभिनिष्पद्यते स उत्तमः पुरुष इति श्रुतेरर्थो दर्शितः । स च यथा आकाशतादात्म्यं प्राप्तावाद्यादयोऽशरीरा अविभाव्यमानस्वरूपाः संतोऽपि पाटुद्वारं भेततः पृथग्भूयस्वेन रूपेणोपसंपन्ना भूत्वा निर्वाणदीपवत् परं ज्योतिरात्मनाभिनिष्पन्ना भवं त्येवं देहतादात्म्यापन्नः संप्रसादाख्यो जीवो देहात्पृथगविभाव्यमानस्वरूपोपि ध्यानकाले देहांतरवदेहाद्बुध्त्वायस्वेनापहतपाप्मत्वादिगुणाष्टकयुक्तेन रूपेणाभिनिष्पन्नस्तद्वदेव परं ज्योतिर्निर्विशेषं ब्रह्माभिमुख्येन प्रत्यगभेदेन निष्पद्यत इति ५ देहगते निपातिवृत्तादात्म्यं प्राप्नुंशीलमस्येति निपाती ६ अतएवावशः देहसंबन्धादपरिहार्यदुःखादिसंबन्धः ७ खगः हार्दाकाशगः शुद्धेन रूपेणेत्यर्थः हार्दाकाश एव तावदसंगस्तदंतर्गतस्तु सुतरामसंगः सन्न निपाती अवशश्च मवत्बहो मोहस्य माहात्म्यं मपारमिति भावः ८ ॥ ६७ ॥

रौद्ररूपोमहाभैरवः ९ अंशुर्देवताभेदः ३१० आदिस्वस्तस्वहवारीभगापरमामादेवः तस्याअंशुश्चमगश्चाजायेतामितिब्राह्मणात् ११ बहुरात्रिमःसूर्यएव १२ शोभनंवर्चस्तेजःसुवर्चसंतद्वान् सुवर्चसी १३ वसुवेगःवासयतिस्थापयत्येतत्सर्वमात्मनीतिवसुर्वायुः । 'वायुर्होवैतान्संवृद्धे'इतिश्रुतेः तस्यवेगइववेगोयस्यसतथा १४ महावेगस्ततोऽप्यधिकवेगः १५ मनोवेगः मनसोऽप्यधिक वेगः मनसोजवीयइतिमंत्रवर्णात् १६ निशाचरःनिशेवनिशाअविद्यातयाचरतिविषयान्मुक्तैसतथा १७ ॥ ६८ ॥ सर्वेषुशरीरेषुवसतीतिसर्ववासी १८ श्रियासहवसतीतिश्रियावासी अलुक्स मासः श्रीरत्र'ऋचःसामानियजूषिसाहिश्रीरमृतासताम्'इतिश्रुत्युक्तविद्याग्राह्या १९ अतएवउपदेशकरः २२० अकरःउपदेशमपितूष्णीभावेनास्थानं यथोक्तं । 'चित्रंवटतरोर्मूलेवृद्धाःशिष्या गुरुर्युवा । गुरोस्तुमौनव्याख्यानंशिष्यास्तुच्छिन्नसंज्ञायाः'इति बाष्कलिनाचवाध्वःपृष्ठःपुनःपुनस्तूष्णीभूतएवस्थित्वातृतीयप्रश्नेप्राहब्रूमःखलुस्वंतुनविजानास्युपशांतोऽयमात्मेति २१ अकरत्वादेव मुनिर्मौनवान् २२ आत्मनिजीविनिश्चित्यदेहादुपाधेर्वा निर्गत्यआलोचयतीत्यात्मनिरालोकः २३ संमग्नःसम्यक्सेवितः भजसेवायामित्यस्यरूपंनतुभंजेः २४ अतएवसहस्रदः अनंतस्यधना देर्दाता २५ ॥ ६९ ॥ पक्षीगुरुत्मान् २६ पक्षरूपःमित्ररूपेणसहायः २७ अतिदीप्तःकोटिमूर्यप्रतीकाशःशत्रुतेजोभिभावकः २८ अतएवसर्वासांविशांप्रजानांपतिःसार्वभौमः २९ उन्मादयती त्युन्मादोभोहकः ३३० यतःमदनःअनंगः ३१ कामःकाम्यमानःछयादिविषयरूपः ३२ अश्वत्थःसंसारवृक्षाःकामप्रदोवावृक्षएव ३३ अर्थकरःधनादिप्रदः ३४ यशःकीर्तिप्रदश्च ३५ ॥ ७० ॥

रौद्ररूपोऽथुरादित्योबहुरात्रिमःसुवर्चसी ॥ वसुवेगोमहावेगोमनोवेगोनिशाचरः ९ ॥ ६८ ॥ सर्ववासीश्रियावासी
उपदेशकरोकरः ॥ मुनिरात्मनिरालोकःसंमग्नश्चसहस्रदः ८ ॥ ६९ ॥ पक्षीचपक्षरूपश्चातिदीप्तोविशांपतिः ॥
उन्मादोमदनःकामोहश्चत्योऽर्थकरोयशः १० ॥ ७० ॥ वामदेवश्चवामश्चप्राग्दक्षिणश्चवामनः ॥ सिद्धयोगीमहर्षिश्चसि
द्धार्थःसिद्धसाधकः ९ ॥ ७१ ॥ भिक्षुश्चभिक्षुरूपश्चविपणोमृदुरव्ययः ॥ महासेनोविशाखश्चषष्टिभागोगवांपतिः ९ ॥ ७२ ॥

वामदेवः वामानां कर्मफलानां देवइव देवो राजा विभाजकः ३६ वामः कर्मफलरूपः विषयसंपर्कजानंदमात्रस्वरूपइत्यर्थः ३७ प्राक्सर्वेषामाद्यः ३८ दक्षिणश्चत्रैलोक्याक्रमणसमर्थः ३९ वामनः बलिवंधनकर्ता ३४० सिद्धयोगीसनत्कुमारादिः ४१ महर्षिर्वसिष्ठादिः ४२ सिद्धार्थः ऋषमदत्तात्रेयादिः ४३ सिद्धश्चासौसाधकश्चज्ञानोत्तरसंन्यासमभीप्सन्त्याज्ञाबलक्यादि विद्वत्संन्यासी ४४ ॥ ७१ ॥ भिक्षुर्लिंगधारीहंसः ४५ भिक्षुरूपःअलिंगःपरमहंसः ४६ अतएवविपणोनिर्व्यवहारःदंडादिरहितः ४७ मृदुःसर्वभूताभयदाता ४८ अव्ययःनिर्वि कारःमानापमानादिप्राप्तावपिदुर्षविषादशून्यः ४९ महासेनःकार्तिकेयोदेवसेनापतिः ३९० विशाखस्ततएवद्वेणवप्रहारेकृतेजातस्तत्सहायः ५१ षष्टिभागःषष्टिस्तत्त्वानियस्यभागोभोज्यमति यिभागइतिवत्षष्टिभागः । तानिचजागरितस्थानइत्यादिनामांशूक्यादौप्रसिद्धानि यथाजाग्रदवस्था बहिर्मुखंमज्ञानं सप्तशब्दादयः पंचमंतव्यबोद्धव्याभ्यांसहिताःस्वसंकल्पोत्थावि षयाः एकोनविंशतिर्भोगद्वाराणिदशैर्द्वियाणिपंचप्राणमनोबुद्धचहंकारचित्तानिचेतिस्थूलंमोक्षंशब्दाद्याश्रयभूतमिति एकोनत्रिंशत् तथास्वप्नावस्थामंतर्मुखंमज्ञानंवासनामयाश्चइतरेसर्वेषूक्ष्म भोग्यांताएकोनत्रिंशदेव । तथासुषुप्तस्थानंचेतश्चसूक्ष्मतर्मुखमितिषष्टिः भोग्यवर्गःयस्तुभोक्तासत्ताक्षीआनंदरूपोऽस्यामवस्थायांप्रत्यगानंदसूक्ष्माभिश्चेतोवृत्तिभिर्भुक्तेइतिषष्टिभागः ५२ गवामिन्द्रियाणांपतिश्चालकः ५३ ॥ ७२ ॥

वज्रहस्तःपर्वतमेताशक्रः ५४ विष्कंभोविस्तारस्तद्वान्विष्कंभी ५५ चमूस्तंमनोदैत्यसेनास्तंभनकृत् ५६ वृत्तयुद्धेयेनमंडलानांकरणमावृत्तंपरसेनांभित्वापुनरक्षतेनआगमनंतयोःकरःकर्तावृत्ता वृत्तकरः । ऋतावृत्तेतिपाठेनिष्कपटमावृत्तकर्ता ५७ तालःसंसारसिंधोस्तलमाधारस्थानंवेतीतितालःशुद्धब्रह्मवित् ५८ मधुर्वसंतः ५९ मधुकःकोयष्टिकाख्यःपक्षीतद्वल्लोचनेयस्यसमधुक लोचनः । मध्वेवमधुकंशौद्रंतद्वर्तिगनेत्रइतिवा ३९० ॥ ७३ ॥ वाचस्पतिर्देवपुरोहितमनुजातःवाचस्पत्यःपुरोहितकर्मकर्ता । 'बृहस्पतिर्हवैदेवानापुरोहितस्तमन्वयेमनुष्यराज्ञापुरोहिताः' इतिब्राह्मणेबृहस्पतियःसुभृतंविभर्तीतिमंत्रस्थबृहस्पतिपदस्यव्याख्यानात् ६१ वाजसनःशाखाविशेषपर्वतकोऽध्वर्युकर्मकर्ता ६२ नित्यमाश्रमपूजितःस्पष्टं ६३ ब्रह्मचारीब्रह्मणिचरतीति ब्रह्मनिष्ठः ६४ लोकेषुब्राह्मणादिगृहेषुचरतिभक्षयतीतिलोकचारीभिक्षुः ६५ सर्वचारीसर्वगः । 'यएवंवेदाहंब्रह्मास्मीतिसइदंसर्वभवति'इतिश्रुतेरात्मज्ञानात्सार्वात्म्यंप्राप्तइत्यर्थः ६६ वि चारविद्विपरीतंचरणमंतर्मुखतयागमनंतद्वेता ६७ ॥ ७४ ॥ ईष्टेइतीशानोनियंतांस्तर्थापीत्यर्थः लटःशानच् ६८ ईश्वरःअश्रोतिव्याप्नोतीति अश्रोतेराशुकर्मणिवरद्वेत्तुणादिसूत्रेण अश्रुद्व्याप्तावित्यस्मात्वरद्वत्तक्लिशोरीचोपधायाइतिपूर्वसूत्रादनुवृत्त्याउपधायाईत्वंच ६९ कालःकलपतिसर्वेषांपुण्यपापादिकंतत्फलप्रदानार्थसंख्यातीतिकालःचित्रगुप्तात्मा १७० निशा चारीब्राह्म्यानिशायांमहाप्रलयरूपायामपिचरतिप्रत्यगानंदमनुभवतीतिनिशाचारी ७१ पातिरक्षतीतिपिनाकोधनुर्विशेषस्तद्वान्पिनाकी । पिनाकादयश्चेतिपातेरित्वमाकप्रत्ययोनुदागमश्च निपात्यते ७२ निमित्तंलक्ष्यंदैत्यादिस्तत्रस्थस्तदंतर्थापी ७३ निमित्तंतद्रूपश्चविश्वरूपत्वात् ७४ नंदिःसमृद्धिः एषास्यपरमासंपदितिश्रुतेर्ज्ञानसंपद्रूपः ७५ नंदिकरःसंपत्करः ७६ हरि

वज्रहस्तश्चविष्कंभीचमूस्तंभनएवच ॥ वृत्तावृत्तकरस्तालोमधुर्मधुकलोचनः ७ ॥ ७३ ॥ वाचस्पत्योवाजसनोनित्यमाश्रमपूजितः ॥ ब्रह्मचारीलोकचारी
सर्वचारीविचारवित् ७ ॥ ७४ ॥ ईशानईश्वरःकालोनिशाचारीपिनाकवान् ॥ निमित्तस्थोनिमित्तचनंदिर्नंदिकरोहरिः १० ॥ ७५ ॥ नंदीश्वरश्चनंदीचनं
दनोनंदिवर्द्धनः ॥ भगहारीनिहंताचकालोब्रह्मापितामहः ९ ॥ ७६ ॥ चतुर्मुखोमहालिंगश्चारुलिंगस्तथैवच ॥ लिंगाध्यक्षःसुराध्यक्षोयोगाध्यक्षोयुगावहः
७ ॥ ७७ ॥ बीजाध्यक्षोबीजकर्ताअध्यात्मानुगतोबलः ॥ इतिहासःसकल्पश्चगौतमोऽथनिशाकरः ८ ॥ ७८ ॥

हेनुमान् रामरूपस्याविष्णोःसहायः ७७ ॥ ७५ ॥ नंदीशिवस्यगणोवाहनंवातस्येश्वरः ७८ नंदीगणरूपश्च ७९ नंदनआनंदयिता ३८० नंदिवर्धनःदत्तायाअपिसंपदश्छेदकः ८१ भगानिंद्रादीनामैश्वर्याणितान्यपिहरतीतिभगहारी ८२ निहंतामृत्युरूपेण ८३ कालःकलानांचतुःषष्टिसंमितानांनिवासःकालः ८४ अतएवब्रह्माअतिशयेनमहान् ८५ पितामहःपि तुर्विष्णोरपिपिता । इंदिरालोकमातामेतिलक्ष्म्यालोकमातृत्वस्यप्रसिद्धत्वेनतद्वर्तुर्विष्णोर्लोकपितृत्वात् ८६ ॥ ७६ ॥ चतुर्मुखोविधाता ८७ महत्सर्वदेवासुरादिपूज्यलिंगमस्यसमहा लिंगः ८८ चारुलिंगःरमणीयवेषः ८९ लिंगाध्यक्षः लीनमावृत्तमर्थगमयतीतिलिंगानिप्रत्यक्षादीनिप्रमाणानितेषामध्यक्षःप्रवृत्तिनिवृत्तिनियामकः ३९० सुराध्यक्षः चक्षुरादिप्रमाणाना मधिष्ठातारःसुरास्तेषामप्यध्यक्षः ९१ योगाध्यक्षःतेषामेवैन्द्रियदेवतानांहादांकाशेएकीकरणयोगः । अत्रह्येतैसर्वैकंभवतीतिश्रुतेः तस्याप्यध्यक्षः एतत्तत्पयैवयोगःप्राप्यइत्यर्थः ९२ युगावहःयुगानिपुण्यपापतारतम्यवंतिकृतत्रेताद्वापरकलिसंज्ञान्यावहतिनिर्वर्तयतीतितथा ९३ ॥ ७७ ॥ बीजधर्माधर्मौतयोरध्यक्षःफलदाताबीजाध्यक्षः ९४ बीजकर्तास्पष्टं ९५ अध्या त्मानुगतःआत्मानमधिकृत्यप्रवृत्तंशास्त्रमनुसरन्साधकइत्यर्थः ९६ बलःबलानिष्ट्यादीनिवर्ततेऽस्मिन्नितिबलः मत्स्वर्थायाशंआद्यजंतं ९७ इतिहासोभारतादिः ९८ सकल्पःयज्ञकल्प केनप्रयोगविधिविचारेणसहितोमीमांसान्यायसंघः ९९ गौतमस्तर्कशास्त्रप्रणेता ४०० इतिचतुर्थशतकं ॥ निशाकरश्चंद्रश्चाद्रव्याकरणप्रणेता १ ॥ ७८ ॥

दंभः दम्नातिशयान्तरमयतीति तथा २ अदंभः नास्ति दंभो दमको यस्य ३ वैदंभः दंभो धर्मध्वजित्वं तद्विरहिता विदंभास्तेषामयस्वमूतो वैदंभः ४ वश्यो भक्तपराधीनः ५ वशकरः अन्यान्वशो कर्तुं समर्थः वंश्यो वंशकर इति पाठे स्पष्टोऽर्थः ६ कलिः अन्योन्यं देवासुरादीनां वैरकर्ता ७ लोककर्ता भौतिकचतुर्दशभुवननिर्माता ८ पशुपतिः ब्रह्मादिस्तं वपयतां जीवपशूनां पतिः पालकः ९ महाकर्ता पंचभूतानामपि स्रष्टा १० अनौषधः व्रीह्याद्यन्नजातीयरहितः अभोकेति यावत् ११ ॥ ७९ ॥ अक्षरं मठ्यं १२ परमं ब्रह्म अत्राद्यवरब्रह्मापेक्षया परममुत्कृष्टमानंदमात्रस्वरूपं १३ बलवत् बलाभिमानि देवतारूपं १४ अतएव शक्रोतीति शक्रः शतक्रतुशब्दावयवयोरस्य वर्णयोर्लोपेन वा शक्रः १५ नीतिर्दंडेषु दंडप्रणयनादिः १६ अनीतिस्तद्विपर्ययः १७ शुद्धात्मा विमलचित्तः १८ शुद्धः दोषास्पर्शी १९ मान्यः मानार्हः २० गतागतः यातायातवान्संसारः २१ ॥ ८० ॥ बहुप्रसादः २२ सुखप्रः स्वप्रावस्थाभिमानितैजसोऽप्ययमेव २३ दर्पणः दर्पण इव विश्वप्रतिबिम्बदर्शनास्पदं २४ अमित्रजित्वाह्याभ्यंतरशत्रुजित् २५ वेदकारो निःश्वसितमेतद्यद्वेदइत्यादि श्रुतेर्वेदानां कर्ता २६ मंत्रावेदादन्येतांत्रिकपौराणिकादेशभाषामयास्तेषां कर्ता मंत्रकर्ता २७ विद्वान् २८ समरमर्दनः ममरेशत्रूणां मर्दनः २९ ॥ ८१ ॥ महातोमेघाः प्रलयकालिकास्तेषु तदधिष्ठातृदेवतात्वेन वसतीति महामेघनिवासी ३० महाघोरः प्रलयकर्तृत्वात् ३१ वशो सर्वमस्यास्तीति वशी ३२ कृणोति हि नस्ति जगदितिकरः संहारकर्ता ३३ अग्नेरिव ज्वालातेजो यस्य सोऽग्निज्वालः ३४ ततोऽपि महाज्वालः ३५ अतिधूम्रः कालाग्निरूपेण

दंभो ह्यदंभो वैदंभो वश्यो वशकरः कलिः ॥ लोककर्ता पशुपतिर्महाकर्ता ह्यनौषधः १० ॥ ७९ ॥ अक्षरं परमं ब्रह्म बलवच्छक्र एव च ॥ नीतिर्ह्यनीतिः शुद्धात्मा शुद्धो मान्यो गतागतः ११ ॥ ८० ॥ बहुप्रसादः सुखप्रो दर्पणोऽथ त्वमित्रजित् ॥ वेदकारो मंत्रकारो विद्वान्समरमर्दनः ८ ॥ ८१ ॥ महामेघनिवासी च महाघोरो वशीकरः ॥ अग्निज्वालो महाज्वालो अतिधूम्रो हुतो हविः ९ ॥ ८२ ॥ वृषणः शंकरो नित्यं वर्चस्वी धूमकेतनः ॥ नीलस्तथांगलुब्धश्च शोभनो निरवग्रहः ८ ॥ ८३ ॥ स्वस्तिदः स्वस्तिभावश्च भागी भागकारो लघुः ॥ उत्संगश्च महांगश्च महागर्भपरायणः ८ ॥ ८४ ॥ कृष्णवर्णः सुवर्णश्चंद्रियं सर्वदेहिनाम् ॥ महापादो महाहस्तो महाकायो महायशः ७ ॥ ८५ ॥ महामूर्धामहामात्रो महानेत्रो निशालयः ॥ महांतको महाकर्णो महोष्ठश्च महाहनुः ८ ॥ ८६ ॥

सर्वदाहकालेऽत्यंतधूम्रमयः ३५ हुतः आदिकर्मणिक्तः होमेन प्रीतः ३७ हविःपय आदिरूपः ३८ ॥ ८२ ॥ वृषणः वर्षतिकर्मफलानीति वृषणो धर्मः गुणाभावार्थः । यद्वा वृषो धर्मोऽस्त्यस्मिन्निति वृषणः पामादित्वात्प्रत्ययः ३९ शंकरः सुखप्रदः ४० नित्यं वर्चस्वी ४१ धूमकेतनः वह्निरूपः ४२ नीलः मरकतवर्णः ४३ तथेति तत्तएव हेतोः अंगलुब्धः अंगस्वीयोऽवयवः लिंगमिति यावत् तत्र लुब्धः नीलेऽनीले वालिंगे नित्यं सन्निहित इत्यर्थः ४४ शोभनः कल्याणहेतुः ४५ निरवग्रहः प्रतिबंधशून्यो मनोरथवृष्टिकर्ता ४६ ॥ ८१ ॥ स्वस्तिदः ४७ स्वस्तिभावः सुतरां अस्ति भावः सत्तास्येति स्वस्तिभावः ४८ भागी यज्ञे भागवान् ४९ भागकरः यज्ञियहविषां विभाजकः ४९० लघुः शीघ्रः ५१ उत्संगः असंगः ५२ महांगः महालिंगः ५३ महान्गर्भ उत्पादनीयत्वे परायणमवश्यं गम्यं यस्य स महागर्भपरायणः प्रजननात्मकः कंदर्प इत्यर्थः ५४ ॥ ८४ ॥ कृष्णवर्णो विष्णुरूपेण ५५ सुवर्णः श्वेतवर्णः सांब रूपेण ५६ सर्वदेहिनां मिन्द्रियं सर्वेन्द्रियरूपः ५७ महापादः ५८ महाहस्तः ५९ महाकायः ६० महायशः ६१ ॥ ८५ ॥ महामूर्धा ६२ महामात्रः महाप्रमाणः ६३ महानेत्रः ६४ निशालयः निशेव निशा अवित्यातस्यालयो यत्र ६५ महांतकः मृत्युमृत्युः ६६ महाकर्णः ६७ महोष्ठः ६८ महाहनुः ६९ ॥ ८६ ॥

महानासः ७० महाकंबुर्महाकंठः ७१ महाग्रीवः ७२ श्मशानमाक् मर्माशरीराणां शान्तभूकरणं मज्जीति श्मशानमाक् देहबंधच्छेतेति यावत् ७३ महावक्त्राः रत्नइति पाठे महती रक्षारक्षणं यस्य स तथा ७४ महोरस्कः ७५ अंतरात्मा ७६ मृगालयः अंकाधिरोपितमृगइत्यर्थः ७७ ॥ ८७ ॥ लंबंतेऽस्मिन्ननेकानितरोफलानीव ब्रह्मांडानीति लंबनः ७८ लंबितोष्ठः प्रलयकाले विश्वं सितुं लंबितौ दीर्घौ कृतौ ओष्ठौ येन सः ७९ महती ब्रह्मादिभिरप्यजय्यामायायस्य समहामायः ४८० पयोनिधिः क्षीरसमुद्रः ८१ महादंतः ८२ महादंष्ट्रः ८३ महाजिह्वः ८४ महामुखः ८५ ॥ ८८ ॥ महानखः नृसिंहः ८६ महारोमावराहः ८७ महाकोशः महोदरः ८८ महाजटः ८९ प्रसन्नः ४९० प्रसादः प्रसन्नता ९१ प्रत्ययोऽनुभवः ९२ गिरि साधनः पर्वत एव साधनं रणे जयहेतुर्यस्य गिरिधन्वेत्यर्थः ९३ ॥ ८९ ॥ स्निह्यतीति स्नेहनः पितृवत्प्रजासुस्नेहवान् ९४ अस्नेहनस्तद्विपरीतः ९५ अजितः ९६ महामुनिरत्यंतमौनवान् मननशीलो वा ९७ वृक्षाकारः संसारवृक्षएवाकारो यस्य ९८ वृक्षकेतुः संसारवृक्षएवकेतुर्ज्ञापको यस्य नहि देहेन्द्रियाण्यनुपादाय ब्रह्मजिज्ञासितुं शक्यं ९९ अनलो नास्ति अलंपूर्तिर्यस्य भुंजानस्य सोऽनलोऽग्निः ५०० इति पंचमं शतकं ॥ वायुरेव वाहनं देशादेशांतरं प्रति गतेः साधनं स वायुवाहनः १ ॥ ९० ॥ गंड इव गंडो भूमेरुच्छूनप्रदेशः क्षुद्रशैलास्तेषु लीयते गच्छतीति गंडलीः गंडशब्दपूर्वात् लीगतावस्मात् किं विभक्तिलोपः सुपां सुलुगिति पूर्वसवर्णो वा आर्षः २ मेरुधामा ३ देवाधिपतिः ४ अथर्वशीर्षः ५ सामास्यः ६ ऋक्सहस्राभितेक्षणः ७ ॥ ९१ ॥ यजुःपादभुजः ८ गुह्यः उपनिषद्देशः

महानासो महाकंबुर्महाग्रीवः श्मशानमाक् ॥ महावक्षामहोरस्कौ ह्यंतरात्मा मृगालयः ८ ॥ ८७ ॥ लंबनो लंबितोष्ठश्च महामायः पयोनिधिः ॥ महादंतो महादंष्ट्रो महाजिह्वो महामुखः ८ ॥ ८८ ॥ महानखो महारोमो महाकेशो महाजटः ॥ प्रसन्नश्च प्रसादश्च प्रत्ययोगिरि साधनः ८ ॥ ८९ ॥ स्नेहनोऽस्नेहमश्चैव अजितश्च महामुनिः ॥ वृक्षाकारो वृक्षकेतुरनलो वायुवाहनः ८ ॥ ९० ॥ गंडली मेरुधामा च देवाधिपतिरेव च ॥ अथर्वशीर्षः सामास्यः ऋक्सहस्राभितेक्षणः ८ ॥ ९१ ॥ यजुःपादभुजो गुह्यः प्रकाशो जंगमस्तथा ॥ अमोघार्थः प्रसादश्च अभिगम्यः सुदर्शनः ८ ॥ ९२ ॥ उपकारः प्रियः सर्वः कनकः कांचनच्छविः ॥ नाभिर्नंदिकरो भावः पुष्करस्थपतिः स्थिरः १० ॥ ९३ ॥ द्वादशस्त्रासनश्चाद्यो यज्ञो यज्ञसमाहितः ॥ नक्तं कलिश्च कालश्च मकरः कालपूजितः १० ॥ ९४ ॥

९ प्रकाशः कर्मकांडः १० जंगमः नृपश्चादिरूपः ११ अर्थोऽर्थनयाच्चा अमोघोऽर्थो यत्र सः अमोघार्थः १२ प्रसादः प्रसीदतीति दयालुः १३ अभिगम्यः सुखप्राप्यः १४ सुदर्शनः मंगलावहं दर्शनं यस्य १५ ॥ ९२ ॥ उपकारः प्रीणनरूपः १६ प्रियः सुखदायी १७ सर्वः सरत्यभिमुख आयातीति सर्वः १८ कनकः स्वर्णादिप्रियवस्तुरूपः १९ कांचनच्छविः ५१० नाभिः भुवनस्य मध्यदेशः । अयं यज्ञो भुवनस्य नाभिर्यज्ञरूपः अत्यूर्ध्वगतिहेतुत्वाभावाच्च ज्ञस्य नाभित्वं २१ नंदिकरः यज्ञफलसमृद्धिकर्ता २२ भावः क्रतुश्रद्धारूपः २३ पुष्करस्य ब्रह्मांडस्य स्थपतिः स्वामी २४ स्थिरः स्थावरः पर्वतादिरूपः २५ ॥ ९३ ॥ द्वादशः नृणां दशगर्भवासादयो दशास्तासामृत्युर्दशमीस्वर्गएकादशी मोक्षो द्वादशीति द्वादशइति संसारापेक्षया मोक्षोऽप्युच्यते २६ त्रासनः आंतरालिकदशारूपेण भयजननः २७ आद्यः संसारात्प्राचीनः शुद्धः आद्यंतमध्यरूपइति नाम त्रयार्थः २८ यज्ञः जीवेशयोः संगतिकरणरूपो योगः २९ अतएव यज्ञसमाहितः तत्र स्थस्तदेकलभ्य इत्यर्थः ५३० नक्तमिव नक्तमप्रकाशात्मा महाभोहः ३१ कलिस्तत्कार्यभूतः कामक्रोधलोभादिरूपः ३२ कालस्तस्यापि कार्यजन्ममरणप्रवाहः कालयतिसंवल्यतीति यो गात् ३३ मकरः मकराकारं शिशुमारचक्रं कालस्य ज्ञापकं तत्स्वरूपः ३४ कालेन मृत्युना पूजितः कालपूजितः ५१५ ॥ ९४ ॥

सगणः प्रमयादियुक्तः ५३६ मणकारः बाणादीन् भक्तान् स्वगणान् करोतीति गणकारः ३७ भूतानां वाहनो योगक्षेमनिर्वाहको ब्रह्मासारयिर्यस्य भूतवाहनसारथिः ३८ भस्मशयः । भस्मभर्त्सन दीप्त्योरिति जुहोत्यादिका द्वातोरन्येभ्योऽपि दृश्यत इति भस्मिन् बभस्ति भस्मस्यतिदोषान् भासयति वा आत्मानमिति भस्म तथा चोक्तं वासिष्ठेनैव 'भर्त्सनात्सर्वपापानां पाशानां च महामुने । भस्मेतिकीर्त्यते रक्षारोगाणां चाभिभर्त्सनात्' इति । तत्रैव 'बाह्यमोक्षेण किं भस्मधारणं मोक्षलक्षणं ॥ भस्मना भित्तयुक्तस्य ज्ञानमुत्पद्यतेऽचिरात्' इति श्रुतावप्यर्थश्चिरसि । अग्निरित्यादिना भस्मगृहीत्वाऽभिभृज्यां गानि संपृष्टे द्रुतमेतत्पाशुपतं पशुपाशविमोक्षायेति । भस्मनि शेते भस्मशयः तेन उल्लूनादिकमपि कर्तव्यं । यथा हवृद्धशातातपः । 'स्तेयं कृत्वा गुरुदारांश्च गत्वामद्यपी त्वा ब्रह्महत्यां च कृत्वा । भस्मच्छत्रो भस्मशय्यां शयानो रुद्राध्वायी मुच्यते सर्वपापैः' इति ३९ भस्मगोप्ता भस्मना गोपायति जगदिति भस्मगोप्ता वक्ष्यति चात्रैव । 'रक्षार्थं मंगलार्थं च पवित्रार्थं च भामिनि । लांछनार्थं च भक्तानां भस्मदत्तं मया पुरा' इति ५४० भस्मभूतः एतच्च भं कण कनाभिमुनौ कराक्षवर्तशाकरसंघट्टानृत्यतिसतिततृत्योपशमार्थं महादेवेन स्वमंगुलिभित्वा तज्जं भस्मदर्शितेन स्वस्य वपुः केवलं भस्ममयमिति ज्ञाप्यते ४१ तरुः कल्पवृक्षादिः ४२ गणः भृंगिरिति मंदिकेश्वरादिस्तद्रूपः ४३ ॥ ९९ ॥ लोकाश्चतुर्दश भुवनानि तेषां पालो लोकपालः ४४ अलोकः लोकातीतः ४५ महात्मा पूर्णः ४६ सर्वपूजितः ४७ शुक्रः शुद्धः ४८ त्रिशुक्रः त्रीणिकायवाङ्मनोसि शुक्लानियस्य ४९ अतएव संपन्नः कैवल्यप्राप्तः ५० शुचिः आगंतुकमपि मलं न स्पृशति असंमद इत्यर्थः ५१ भूतैः

सगणो गणकारश्च भूतवाहनसारथिः ॥ भस्मशयो भस्मगोप्ता भस्मभूतस्तरुर्गणः ८ ॥ ९५ ॥ लोकपालस्तथाऽलोको महात्मा सर्वपूजितः ॥ शुक्र स्त्रिशुक्रः संपन्नः शुचिर्भूतनिषेवितः ९ ॥ ९६ ॥ आश्रमस्थः क्रियावस्थो विश्वकर्ममतिर्वरः ॥ विशालशाखस्ताम्रोष्ठो ह्यंबुजालः सुनिश्चलः ८ ॥ ९७ ॥ कपिलः कपिशः शुक्र आयुश्चैव परोऽपरः ॥ गंधर्वो ह्यदिति स्ताक्षर्यः सुविज्ञेयः सुशारदः ११ ॥ ९८ ॥ परश्वधायुधो देव अनुकारी सुबांधवः ॥ तुंबवीणो महाक्रोध ऊर्ध्वरेता जलेशयः ८ ॥ ९९ ॥ उग्रो वंशकरो वंशो वंशनादो ह्यनिर्दितः ॥ सर्वांगरूपो मायावी सुहृदो ह्यनिलोऽनलः १० ॥ १०० ॥

पूर्वाचार्यैर्निषेवितः भूतनिषेवितः ५२ ॥ ९६ ॥ आश्रमेषु चतुर्धर्मरूपेण तिष्ठतीत्याश्रमस्थः ५९ क्रियावस्थः धर्मस्यैव पूर्वरूपं क्रियायागादिस्तदवस्थापन्नः ५४ विश्वकर्ममतिः देवशिल्पिनो यस्को जलंतद्रूप इत्यर्थः ५४ वरः त्रियत इति वरो लक्ष्म्यादिरूपः ५६ विशालशाखः दीर्घबाहुः । 'शाखापक्षांतरे बाहौ' इति मेदिनी ५७ ताम्रोष्ठः ५८ अंबुजालः जलसमूहः सागर इत्यर्थः । 'जालं गवाक्ष आनायेक्षारकेदं भृदयोः' इति मेदिनी ९९ सुनिश्चलः पर्वतादिरूपः ५१० ॥ ९७ ॥ कपिलः ६१ कपिशः ६२ शुक्र इति त्रयोऽपि वर्णवाचिनस्तद्वान् ६३ आयुर्जीवनकालः ६४ परः प्राचीनः ६५ अपरोऽर्वाचीनः ६६ गंधर्वश्चित्ररथादिः ६७ अदितिर्देवमाता इयं वा अदितिरिति श्रुतेः पृथ्वीवा ६८ ताक्षर्यः वैनतेयः ६९ सुविज्ञेयः सुखेन ज्ञातुं योग्यः ५७० सुशारदः शोभनवाक् ७१ ॥ ९८ ॥ परश्वधायुधः ७२ देवः विजिगीषुः ७३ अनुकारी भीष्महंतुमायुधं प्रक्षेपुमनु करोति वा सोऽनुकारी ७४ शोभनश्चासौ बांधवश्च सुबांधवोऽर्जुनसखा ७५ तुंबवीणः तुंबीफलद्वययुक्ता वीणाय स्य सैव रुद्रवीणेति लोके प्रसिद्धा ७६ महाक्रोधः प्रलयकाले ७७ ऊर्ध्वरेताः ऊर्ध्वदेवमनुष्येभ्य उपर्यपिरेतः प्रजाब्रह्मविष्णुवादि रूपाय स्यसः ७८ जलेशयः विष्णुरूपी शेषपर्यं केजलशायी ७९ ॥ ९९ ॥ उग्र उत्कर्षेण ग्रसतीत्युग्रः १०० वंशकरः ८१ वंशश्च प्रसिद्धः ८२ वंशनादः ८३ अनिर्दितः ८४ सर्वांगरूपः सर्वेष्वंगेषु रूपं सौंदर्यमस्यास्तीति 'रूपं स्वभावे सौंदर्ये' इति मेदिनी ८५ मायावी मायाविशिष्टः मायिनं तु महेश्वरमिति प्रसिद्धेः ८६ सुहृदः अदंतत्वमर्षं प्रत्युपकारमनपेक्ष्य उपकर्ता ८७ अनिलः वायुः ८८ अनलोमिः ५८९ ॥ १०० ॥

बध्नात्यनेनेति बंधनः संसारपाशः ५९० बंधकर्ता संसारनिर्माता ९१ सुबंधनविमोचनः पुतरां बंधनस्य मायापाशस्य मोचनकर्ता ९२ यज्ञारयो वैत्यास्तैः सहा पिवसतीति सयज्ञारिः ९३ कामारयो जितकामाः योगिनः तैश्च सहा स्तीति सकामारिः ९४ महादंष्ट्रः ९५ महायुधः ९६ ॥ १०१ ॥ बहुधानिर्दितः दारुकावनेऽतिकमनीयं रूपं धृत्वान्नमः सन्नयं पापिष्ठोऽस्मत्पत्नीनां चित्तं मोहयितुमा गतोऽस्तीति सर्वैर्दक्षिभिर्निर्दितः ९७ शृणाति द्विनस्ति दारुकावनस्थान् मुनीन् मोहयतीति शर्वः ९८ शंकरस्तेषामपि कुशलं करेयस्य स्वाधीन्यस्येत्यर्थः ९९ शंका नासमूहः शंकंतस्य रइवरः शंकरः सर्व संशयदाहकः । 'रोऽर्ककामानिले वन्हौ' इति विश्वलोचनः । यैर्मुनिभिर्दारुकावनस्थैर्निर्दितो यांश्च मोहितवान् तेषामेव कारुण्यात् कल्याणं सर्वसंशयोच्छेदं च तत्त्वज्ञानदानेन कृतवानिति नाम चतुष्कृता त्पर्यं ६०० इति षष्ठं शतकं ॥ अधनः दिगंबरत्वात् १ एवमप्यमराणां ईशः अमरेशः २ महादेवो देवेन्द्रादीनामपि पूज्यः यथोक्तं सांख्यपुराणे । 'पूज्यतेयः सुरैः सर्वैर्महांश्चैव प्रमाणतः ॥ महति धातुः पूजा यां महादेवस्ततः स्मृतः' इति ३ विश्वदेवः विश्वं विष्णुर्वषट्कार इति वक्ष्यमाणत्वात् विश्वं विष्णुस्तस्यापि देव आराध्यः ४ सुरारिहा ५ ॥ २ ॥ अहिर्बुध्न्यः अहिः सर्पः तस्य विशेषणं बुध्न्यः बुध्ने मूले साधु रिति ब्रह्मांडमूलपातालं तत्र वर्तत इति यावत् शेषस्वरूप इत्यर्थः यथोक्तं विष्णुपुराणे । 'संकर्षणात्मको द्रोणिष्कम्यातिजगन्नयं' इति पदद्वयात्मकमेकं नाम ६ अनिलाभः वायुर्यथा अप्रत्यक्षोऽपि स्प र्शेन ज्ञायते एवमयं विषयसंस्पर्शजन्यानुभवरूपः यथोक्तं । 'परागर्थप्रमेयेषु या फलत्वेन संमता ॥ संवित्सैव हेमयोषो वेदां तोक्ति प्रमाणतः' ७ चेकितानः कितज्ञाने अदादिः अस्मात् यद्भुक्तिशानच् अतिशयेन चिकेति जानातीति चेकितानः युगपदशेषविशेषविज्ञानवानित्यर्थः ८ हविरिव हविस्तस्यैव भोक्तुर्भोग्यजातं । हरिरिति पाठेऽपि तस्यैव हर्तव्यं वस्त्विति सर्वार्थः हज औणादिकः सर्वधा

बंधनो बंधकर्ता च सुबंधनविमोचनः ॥ सयज्ञारिः सकामारिर्महादंष्ट्रो महायुधः ७ ॥ १०१ ॥ बहुधानिर्दितः शर्वः शंकरः शंकरोऽधनः ॥ अमरेशो महादेवो विश्वदेवः सुरारिहा ९ ॥ २ ॥ अहिर्बुध्न्योऽनिलाभश्च चेकितानो हविस्तथा ॥ अजैकपाच्च कापाली त्रिशंकुरजितः शिवः ९ ॥ ३ ॥ धन्वंतरिर्धूमकेतुः स्कंदो वैश्रवणस्तथा ॥ धाता शक्रश्च विष्णुश्च मित्रस्त्वष्टा ध्रुवो धरः ११ ॥ ४ ॥ प्रभावः सर्वगो वायुर्यमा सवितारविः ॥ उषंगुश्च विधाता च मां धाता भूतभावनः ९ ॥ १०५ ॥

तुभ्य इति कर्मणि बाहुलकादिन् ९ अजैकपात् एकादशसुरद्वेषुकश्चित् ६१० कापाली कपालाभ्यां द्युपृथिवीरूपाभ्यां निर्वृत्तं कापालं ब्रह्मांडं तदस्यास्तीति कापाली ब्रह्मांडाधीशः ११ त्रिशंकुः त्रयो गुणाः शंकवः क्रीला इव यस्य विष्टं भकाः स त्रिशंकुः संसारी । 'न तदस्ति पृथिव्यां वा दिवि देवेषु वा पुनः ॥ सत्त्वं प्रकृतिजं मुक्तं यदेभिः स्यात्त्रिभिर्गुणैः' इति गीतावचनात् सर्वजीवरूप इत्यर्थः १२ अजितः तैरेव शंकुभिरवशीकृतः १३ अतएव शिवः शुद्धः निरुपाधिरित्यर्थः यथोक्तं वायुसंहितायां । विशुद्धिः शिवता स्वता इति १४ ॥ ३ ॥ धन्वंतरिः महावैद्यः । 'मिषक्तं भत्वा मिषजां शृणोमि' इति मंत्रप्रसिद्धः १५ धूमकेतुरुत्पातविशेषः १६ स्कंदः १७ वैश्रवणः १८ धाता १९ शक्रः २० विष्णुः २१ मित्रः २२ त्वष्टा २३ ध्रुवः २४ धरः २५ ॥ ४ ॥ प्रभावः प्रभावाख्यो वसुः २६ सर्वगो वायुः सूत्रात्मा । 'वायुना वै गौतमसूत्रेणायं च लोकः परश्च लोकः सर्वाणि च भूतानि संघट्टानि' इति श्रुतेः पदद्वयात्मकमेकं नाम २७ अर्थमा २८ सविता २९ रविः ६३० उषंगुर्नृपविशेषः मां धातृसाहचर्यात् । यद्वा उष दाहेऽस्मादि गुपधज्ञा प्रीकिरः कश्चित्कप्रत्यये उषं दाहकं गावः किरणाय स्येत्युषंगुः विभक्त्यलोप आर्षः वेदाः प्रमाणमिति वल्लिगवचनभेदेऽपि पदयोः सामानाधिकरण्यं धन्वंतर्यादयः शब्दा देवता विशेषवाचिनः शिवे सार्वात्म्योपपादनार्था एवेति सर्वज्ञत्वं पुनरुक्तानामपि तत्तद्यौगिकार्थभेदादप्यनिरुक्तं ज्ञेयं । सत्पिपौनरुक्त्येस्तुत्यर्थत्वाद्ब्रह्मदोषः ३१ विधाता विविधप्रकारेण पोषकः ३२ मां धाता अस्मच्छब्दार्थजीवधयति पाययतीति मां धाता जीवस्वतृप्तिकरः ३३ भूतानां भावनं रज्ज्वाभुरमस्येवास्मिन्निति भूतभावनः ६१४ ॥ १०५ ॥

विभुः विविधरूपेण भवत्यस्तीति विभुः भवतेः सत्तार्थकत्वात् पूर्ववत्प्रत्ययः ३९ वर्णान् भवतपीतादीन् विविधरूपेण भावयतीति वर्णविभावी । 'तस्मिन् ब्रह्ममुत नीलमाहुः' इत्यादि श्रुतेः एतदंतर्मु
खानां नाडीमार्गगतं प्रत्यक्षम् । श्रुत्यंतरं च 'नीहारधूमार्कानिलानलानां सद्योतविद्युस्फटिकशशीनां ॥ एतानि रूपाणि पुरःसराणि ब्रह्मण्यभिव्यक्तिकराण्योगे' इति ३६ सर्वकामगुणावहः तत्रैवां
तर्मुखत्वकाले सर्वान् कामान् काम्यमानान् विषयान् गुणां श्रवणांतघोरमूढान् योगविघ्नकरान् सुखास्वादविशेषलयापरनामधेयान् ध्यायिभ्य आवहति सः कलयेन प्रापयतीति तथा ३७ पद्मनाभः पद्मविश्व
स्यायतनं नाभौ तत्र स्थेमणि पुरचक्रेऽस्यास्तीति पद्मनाभः । 'नाभ्यामुपरि तिष्ठति विश्वस्यायतनं महत्' इति श्रुतेः ३८ महागर्भः महातो ब्रह्मादयोरर्भा उदरांतर्गताय स्य स तथा ३९ चंद्रवक्रः रम्यरूपः
६४० अनिलः ४१ अनलश्च ४२ पूर्वभूतरूपेणोक्ता वज्रतदभिमानि देवतारूपाविति विशेषः ६ बलवान् ४३ उपशांतः ४४ पुराणः ४५ स्पष्टार्थनाम त्रयं । पुण्यचंचुः पुण्येन ज्ञातः तेन वित्तश्चंचुः
चणपाविति चंचुः ४६ ईलक्ष्मीरित्येकाक्षरं नाम । 'ईविषादेऽनुकंपायां लक्ष्म्यां पुनरनवयं' इति मेदिनी ४७ कुरुकर्ता अत्र नामैकदेशग्रहणेन नामग्रहणं मामासत्यभामेति वत्कुरुपदेन कुरुक्षेत्रमु
च्यते । तेना विमुक्तैव कुरुक्षेत्रमिति श्रुतेः सर्वलोकप्रसिद्धे श्वतद्विविधंतयोः कर्मोपास्तिस्थानयोर्निर्माता ४८ कुरुवासी कुरुक्षेत्रद्वयावासी ४९ कुरुभूतः कुरुक्षेत्रद्वयात्मा ६९० गुणौषधः ऐश्वर्यज्ञानवै
राग्यधर्मादीनामौषधवदुद्दीपकः ९१ ॥ ७ ॥ सर्वाशयः सर्वे आशेरतेऽस्मिन्निति । अत्र ह्येते सर्वे एकं भवतीति श्रुतेः सर्वस्य सुष्ठु सिस्थानं प्राज्ञ इत्यर्थः ९२ दम्भेषु अंतर्वेदि स्थ बहिर्लक्षणेष्वासादि तानि ह

विभुर्वर्णविभावी च सर्वकामगुणावहः ॥ पद्मनाभो महागर्भश्चंद्रवक्रोऽनिलोऽनलः ८ ॥ ६ ॥ बलवांश्चोपशांतश्च पुराणः पुण्यचंचुरी ॥ कुरुकर्ता कुरुवासी कुरुभूतो
गुणौषधः ९ ॥ ७ ॥ सर्वाशयोर्दभचारी सर्वेषां प्राणिनां पतिः ॥ देवदेवः सुखासक्तः सदसत्सर्वरत्नवित् ७ ॥ ८ ॥ कैलासगिरिवासी च हिमवद्गिरिसंश्रयः ॥ कूल
हारी कूलकर्ता बहुविद्यो बहुप्रदः ६ ॥ ९ ॥ वणिजो वर्धकी वृक्षो बकुलश्चंदनश्छदः ॥ सारग्रीवो महाजवुरलोलश्च महौषधः १० ॥ ११० ॥ सिद्धार्थकारी सिद्धा
र्थश्छंदो व्याकरणोत्तरः ॥ सिंहनादः सिंहदंष्ट्रः सिंहगः सिंहवाहनः ६ ॥ ११ ॥ प्रभावात्मा जगत्कालस्थालो लोकहितस्तारुः ॥ सारंगो नवचक्रांगः केतुमाली सभावनः ॥
८ ॥ १२ ॥ भूतालयो भूतपतिरहोरात्रमर्निदितः ४ ॥ ११३ ॥

वींषिचरति भक्षयतीति दभचारी ९१ सर्वेषां प्राणिनां पतिः ५४ देवदेवः ९५ सुखासक्तः ९६ सत्कार्यम् ५७ असत्कारणम् ९८ सर्वरत्नवित्सर्वाणि रत्नानि तत्तज्जातिषूक्तवस्तुनि विंदते लभते
इति तथा ९९ ॥ ८ ॥ कैलासगिरिवासी ६६० हिमवद्गिरिसंश्रयः ६१ कूलहारी महाप्रवाहरूपेण तीरस्थ दुमहारी ६१ कूलकर्ता पुष्करादीनां महातटाकानां कर्ता । 'कूलं प्रतीरे सैन्यस्य पृष्ठे कूप
तटाकयोः' इति विश्वलोचनः ६३ बहुविद्यः ६४ बहुप्रदः ६५ ॥ ९ ॥ वणिजो वणिक् अकारांतत्वमार्ष ६६ वर्धकी तक्षा ६७ वृक्षस्तक्षणीयः संसारवृक्षः ९८ बकुलः वृक्षविशेषः ६९ चंदनः ६७०
छदः सप्तपर्णः ७१ सारग्रीवः दृढकंधरः ७२ महाजवुः जवुरत्र कंठस्कंधयोरधोऽस्थि ७३ अलोलः ७४ महौषधः श्रीहियवरूपः ७५ ॥ ११० ॥ सिद्धार्थकारी ७६ सिद्धार्थः पूर्वपक्षं निरस्य यो निष्प
न्नोऽर्थः स सिद्धार्थ उच्यते स एव सिद्धांत इति प्रसिद्धस्तस्यैव विशेषणं छंदो व्याकरणोत्तर इति वेदव्याख्यानोपबृंहित इत्यर्थः ७७ सिंहनादः ७८ सिंहदंष्ट्रः ७९ सिंहगः सिंहारूढः ६८० सिंहवाहनः
सिंहयुक्तवाहनं रथोऽस्य ८१ ॥ ११ ॥ प्रभावात्मा प्रकृष्टोभावः सत्तातद्वृष्ट इत्यर्थः । 'प्राणवैसत्यं तेषामेष सत्त्वम्' इति श्रुतेः सत्त्वस्य सत्य इत्यर्थः ८२ जमतः कालः प्रासकर्ता जगत्कालः स एव स्थालो मो
जनपात्रं यस्य ८३ लोकहितः ८४ तरुस्तारकः ८५ सारंगः पक्षिविशेषः ८६ नवश्चासी चक्रांगो हंसश्च नवचक्रांगः ८७ केतुरिव केतुः शिखा तथा माला तेशो भते इति केतुमाली मयूरकुक्कुटादिपक्षिरूपः
८८ सर्माधर्मपरीक्षास्थानं अवतीति सभावनः ८९ ॥ १२ ॥ भूतालः ६९० भूतपतिः ९१ अहोरात्रं ९३ अर्निदितः ६९३ ॥ ११३ ॥

वाहिता वोढा सर्वभूतानामित्युभयत्र संबध्यते सर्वभूतानां वाहितेत्येकं नाम ९४ सर्वभूतानां निलयः सदनमित्यपरम् ९५ विभुः विगतं भूर्भुवः स्वमादित्यजम्भा भावार्थे पूर्ववत् भवतेर्दुः ९६ भवः
अस्तीति भवः अस्तेः पचाद्यचिभूभावः ९७ अमोघः नैष्फल्यरहितः ९८ संयतः धारणाध्यानसमाधिमान् ९९ अश्वः उच्चैः श्रवादिरूपः ७०० इति सप्तमंशतकं ॥ भोजयतीति भोजनोऽत्र
दाता १ अतएव प्राणधारणः २ ॥ १४ ॥ धृतिमान् ३ मतिमान् ४ दक्षः उत्साही ५ सत्कृतः आदृतः ६ युगाधिपः युगशब्देन धर्माधर्मौ लक्ष्येते तयोः फलदः ७ गोपालिः इंद्रियाणां पा
लयिता ८ गोपक्षिः रश्मीनां पतिः सूर्यादिः ९ ग्रामः समूहः ७१० गोचर्मवसनः ११ हरिः हरति भक्तानां दुःखमिति हरिः ११ ॥ १५ ॥ हिरण्यबाहुः रमणीयबाहुः १३ प्रवेशिनामंतः प्रवेश
शीलानां योगिनां चिरकालं काष्ठवत्स्थापिनां गुहाशरीरं तस्य रक्षकः १४ प्रकृष्टाः प्रकर्षेण तनूकृताः अरयः कामादयो येन सप्रकृष्टारिः साधकोत्तमः १५ महाहर्षः १६ जितकामः १७ जितेन्द्रियः
१८ ॥ १६ ॥ गांधारः स्वरविशेषः १९ सुवासः शोभनं वसतिस्थानं कैलासाख्यमस्य ७२० तपःसक्तः २१ रतिः प्रीतिरूपः २२ नरः नयति प्रापयति ब्रह्मांडमिति नरो विराट् २३ महागीतः
२४ महानृत्यः २५ अप्सरोगणसेवितः २६ ॥ १७ ॥ महान् केतुर्वृषरूपी यस्य स महाकेतुः २७ महाधातुः मेरुपर्वतः २८ तस्यैव नैकसानुचरः अनेकशिखरसंचारी २९ चलः दुर्ग्रहः ७१०
आवेदनीयः वाचामगोचरोऽपि गुरुभिरुपदेष्टुं शक्यः ३१ आदेशः साक्षादुपदेशरूपः ३२ सर्वगंधसुखावहः युगपत्सर्वेषां गंधानां विषयस्पर्शानां सुखमावहतीति तथा ३३ ॥ १८ ॥ तोरणः पुरद्वा

वाहिता सर्वभूतानां निलयश्च विभुर्भवः ॥ अमोघः संयतो ह्यश्वो भोजनः प्राणधारणः ९ ॥ १४ ॥ धृतिमान् मतिमान् दक्षः सत्कृतश्च युगाधिपः ॥ गोपालिर्गोपति
ग्रामो गोचर्मवसनो हरिः १० ॥ १५ ॥ हिरण्यबाहुश्च तथा गुहापालः प्रवेशिनाम् ॥ प्रकृष्टारिर्महाहर्षो जितकामो जितेन्द्रियः ६ ॥ १६ ॥ गांधारश्च सुवासश्च
तपःसक्तो रतिर्नरः ॥ महागीतो महानृत्यो ह्यप्सरोगणसेवितः ८ ॥ १७ ॥ महाकेतुर्महाधातुर्नैकसानुचरश्चलः ॥ आवेदनीय आदेशः सर्वगंधसुखावहः ७ ॥ १८ ॥
 तोरणस्तारणो वातः परिधीपतिस्त्रेचरः ॥ संयोगो वर्धनो वृद्धो अतिवृद्धो गुणाधिकः ९ ॥ १९ ॥ नित्य आत्मसहायश्च देवासुरपतिः पतिः ॥ युक्तश्च युक्त
बाहुश्च देवोदिवि सुपर्वणः ६ ॥ १२० ॥ आषाढश्च सुषाढश्च ध्रुवोऽथ हरिणो हरः ॥ वपुरावर्तमानेभ्यो वसुश्रेष्ठो महापथः ८ ॥ २१ ॥

रादिरूपः ३४ तारणः परिखादींस्तारयति जिगीषून् ३५ वातः ३६ परिधी परिधिरस्थास्तीति परिधी दुर्गं रूपः ३७ पतिश्चासौ त्रैलोक्येश्वर इति त्रैलोक्येश्वररोगरुढः ३८ संयोगः वर्धनः वृद्धिहेतुभूतः सं
योगः स्त्रीपुंसयोः संबंधः प्रजनश्चास्मिन् कंदर्प इत्युक्तेः ३९ वृद्धो गुणाधिकः गुणैर्ज्ञानैश्चर्यादिभिरधिकत्वेन वृद्ध इत्यर्थः ननु वलीपलितादिना यथोक्तं । 'विप्राणां ज्ञानतो ज्यैष्ठ्यं क्षत्रियाणां तु शौ
र्यतः ॥ वैश्यानां धनबाहुल्यं च द्राणां वयसाऽधिकः' इति ७४० अतिवृद्धः ४१ गुणाधिकः ४२ ॥ १९ ॥ नित्य आत्मसहायश्च त्रैलोक्येश्वर इति स मासे विभक्त्यलोप
आर्षः ४३ देवासुरपतिः ४४ पतिरर्थो तस्यैव ४५ युक्तः सन्नद्धः संग्रामादौ ४६ युक्तबाहुः शत्रुमर्दनयोग्यो बाहु यस्य ४७ देवोदिवि सुपर्वणः दिवि स्वर्गेयः सुपर्वोऽद्रि संज्ञो महानृत्यदेव आरा
धनीयः ४८ ॥ १२० ॥ आषाढः साहयतेः कर्तरि निष्ठा आसमंतात् सर्वसाहयतिसहनं कारयतीत्याषाढः सर्वसहनसामर्थ्यप्रद इत्यर्थः ४९ सुषाढः ईषत्करं पूर्वोक्तं यस्य सः सुषाढः ७५० ध्रुवः अचं
चलः ९१ हरिणः श्वेतः शुद्ध इत्यर्थः ५२ हरः हंतीति हाशूलस्तं राति आदत्ते सहरः । हंतेः कर्तरि कृष्णतत्पूर्वात्परातेः आतो नुपसर्गे कइतिकः हरः शूलीत्यर्थः ५३ वपुः वपुः प्रदाता आवर्तमा
नेभ्यः स्वर्गं च्युतभ्यः । वसुरिति पाठे सेवकेभ्यो धनप्रद इत्यर्थः ५४ वसुश्रेष्ठः धनादप्यधिकः । प्रेथीवितादिति श्रुतेः ५५ महापथः शिष्टाचाररूपः ७५६ ॥ १२१ ॥

शिरोहारीब्रह्मणः शिरश्छेत्ताविमर्शः विशेषेणविचारवान् विवेकेनैवब्रह्मशिरश्छिन्नंतुकोधमात्रेणेतिभावः पदद्वयात्मकमेकं नाम ५० सर्वलक्षणलक्षितः सामुद्रिकोक्तशुभलक्षणयुक्तः सर्वाणि लक्ष्यंतेज्ञायंतेऽर्थजातानिपैरितिप्रमाणानिलक्षणान्युच्यंते तैर्लक्ष्यतेनतुसाक्षात्क्रियतइत्यर्थः ५८ अक्षःरमसंबानदारु अतएवरथयोगीरथेनसंबद्धः ५२ सर्वयोगीसर्वसंस्पर्शीविमुत्स्वान् ७६० महाबलःमहाश्वसौबलश्चमहाबलः । बलशब्दान्मत्वर्थीयोऽर्शआद्यच्प्रत्ययः बलवान्वीरइत्यर्थः ५१ ॥ २२ ॥ समाम्नायोवेदः ६२ असमाम्नायस्तदन्यःस्मृतीतीतिहासपुरा णागमादिः ६३ तीर्थदेवः ५४ महारथःपृथिवीस्थंदनः ६५ निर्जीवःअचेतनप्रपंचात्मा ६६ जीवःअचेतनस्यापिदेहादेश्चेतन्यप्रदाता ५७ मंत्रःप्रणवादिर्मृतसंजीवनोवा ६८ शुभाक्षःशांतदृष्टिः ६९ बहुकर्कशःसंहर्तृत्वात् ७० ॥ २३ ॥ रत्नप्रभूतः प्रभूतानिबहूनिरत्नान्युत्तमवस्तून्यस्मिन्नरत्नप्रभूतः । आहिताभ्यादिवत्पूर्वनिपातः ७१ रत्नांगः ७२ महार्णवनिपानवित् निपानंकूपःद्राहिःपञ्चानांपानार्थकृतंकुंडं महार्णवाएवसर्वेयस्यनिपानभूतास्तान्शोषणीयान्निर्वदितिलमतइति ७३ मूलंसंसारतरोरधिष्ठानं ७४ विशालःअत्यंतशोभमानः ७५ अमृतः सुधारूपः ७६ व्यक्ताव्यक्तःकार्यकारणात्मा ७७ तपोनिधिर्महामुनिः ७८ ॥ २४ ॥ आरोहणःपरंपदमारुरुक्षुः ७९ अधिरोहस्तदेवअधिरूढः ७८० शीलधारीसदाचारः ८१ महा

शिरोहारीविमर्शश्चसर्वलक्षणलक्षितः ॥ अक्षश्चरथयोगीचसर्वयोगीमहाबलः ५ ॥ २२ ॥ समाभ्रायोऽसमाभ्रायस्तथैवोमहारथः ॥ निर्जीवोजीवनो
मंत्रःशुभाक्षोबहुकर्कशः ९ ॥ २३ ॥ रत्नप्रभूतोरत्नांगोमहार्णवनिपानवित् ॥ मूलंविशालोह्यमृतोव्यक्ताव्यक्तस्तपोनिधिः ८ ॥ २४ ॥ आरोहणोऽ
धिरोहश्चशीलधारीमहायशः ॥ सेनाकल्पोमहाकल्पोयोगोयुगकरोहरिः ९ ॥ २५ ॥ युगरूपोमहारूपोमहानामहनोवधः ॥ न्यायनिर्वपणःपादः
पंडितोह्यचलोपमः ८ ॥ २६ ॥ बहुमालोमहामालःशशीहरसुलोचनः ॥ विस्तारोलवणःकूपस्त्रियुगःसफलोदयः ६ ॥ २७ ॥ त्रिलोचनो
विषण्णांगोमणिविद्धोजटाधरः ॥ बिंदुर्विसर्गःसुमुखःशरःसर्वायुधःसहः १० ॥ १२८ ॥

यथाः पुण्यकीर्तिः ८२ सेनाकल्पः सेनाया आकल्पः अलंकारः पराक्रम इत्यर्थः ८३ महाकल्पः विष्वम्भपुत्रः ८४ योगश्चित्तवृत्तिनिरोधः ८५ युगानिकल्पादीनिकरेयस्य कल्पादिप्रदः ८६ ह
रतिशरीरदेशाद्देशांतरं प्रतिनयतीति हरिः पादाभिमानिनी देवतात्रिविक्रम इत्यर्थः ८७ ॥ २५ ॥ युगरूपो धर्मा धर्मतरसंकररूपः ८८ महारूपः महाश्रासावरूपश्चेति तथा ८९ महानागहनः
गजासुरघ्नः ७९० वधः मृत्युः ९१ न्यायनिर्वपणः न्याययुक्ते निर्वपणं दानं यस्य यथा धर्ममनोरथप्रदः ९२ पादः पद्यत इति मन्व्यः ९३ पंडितः परोक्षज्ञानी ९४ अचलोपमो निश्चलस्तत्त्व
ज्ञानीत्यर्थः ९५ ॥ २६ ॥ बहुनिरवधिमालतेशो मते इत्यनंतलीलः ९६ महामालः महती आपादलंबिनी अम्लानत्वादिगुणयुक्ता वामाला यस्य ९७ हाशीचंद्रः स एव हर सुलोचनः महादे
वस्य शांतदृष्टिरूपः ९८ विस्तारोलवणः कूपः विशिष्टस्तार आच्छादनं यस्य सोऽतिविस्तीर्णोलवणः शाररसस्तारदृशः कूप इव कूपः महाकूपतुल्यः क्षारसमुद्ररूपीत्यर्थः त्रिपदमेकं नाम ९९ त्रियुगः
कलिबहिर्भूतः ८०० इत्यष्टमं शतकं ॥ अत एव स फलोदयः १ ॥ २७ ॥ त्रिलोचनः त्रीणि शास्त्राचार्यध्यानानि लोचनानि दर्शनसाधनानि यस्य स त्रिलोचनः २ विषण्णामः विशेषेण सन्नाः
निरन्वयमुच्छिन्नाः अंगारुयाभूम्यादयोऽष्टौ मूर्तयो यस्य । अमूर्ते हि सूक्ष्मरूपेण मूर्तीनामन्वयोऽस्ति ततोऽप्ययमंतरंगः शुद्धो भूमेत्यर्थः ३ मणिविद्धः मणिपिधानार्थं कर्णदेशे विद्धः कृतच्छिद्रः कुंडली
त्यर्थः ४ जटाधरः ५ बिंदुरनुस्वारः ६ विसर्गो विसर्जनीयः ७ सुमुखोऽव्यक्तवर्णः ८ शरोबाणः ९ सर्वायुधः ८१० सहः सर्वसहते मर्षयतीति सहः ११ ॥ १२८ ॥

निवेदनः निहीनं सर्ववृत्तपरमेणवेदनं ज्ञानं यस्य १२ सुखाजातः सुखरूपेणाऽऽजातो वृत्तिविलये सत्यविर्भूतः १३ सुगंधारः शोभनोगंधारदेशोद्भवः १४ महाधनुः पिनाकधन्वा १५ गंधपाली गंधाले
शाः सुहृमाः प्रपंचवासनास्ताः पालयतीति गंधपाली सर्वप्राणिधीवासनामय इत्यर्थः स एव भगवान् ईश्वरः एकं नाम १६ उत्थानः सर्वकर्मणां उत्तिष्ठत्यस्मादित्युत्थानः १७ ॥ २९ ॥ मंधानो विश्वविलो
बनसमर्थो बहुलो निरवधिर्वायुर्महान् प्रलयानिल इत्येकं नाम त्रिपदं १८ सकलः पूर्णः १९ सर्वलोचनः सर्वद्रष्टा ८१० तलस्तालाः करतलोत्थ एव तालवाद्यविशेषः २१ करावेव स्थालो भोजनभाजनंत
वस्थास्तीति करस्थाली २२ ऊर्ध्वसंहननः श्रेष्ठो दृढशरीरश्चेत्यर्थः २३ महान् अत्युच्चः २४ ॥ ११० ॥ छत्रं २५ सुच्छत्रः २६ विख्यातोलोकः प्राणिभृन्मात्रप्रासिद्धः प्रकाशः २७ सर्वाश्रयः
क्रमः सर्वस्य आश्रयः आधारभूतः क्रमः पादविशेषः त्रैविक्रमेण रूपेण पादाकां तजगन्नय इत्यर्थः २८ मुंडः मुंडितशिराः २९ अतएव विरूपाः विकटरूपः ८३० विकृतः सर्वाविक्रियाप्राप्तः २१ दंडी
२३ कुंडी ३३ विकुर्वणः करोतीति कुर्वा विगतः कुर्वा यस्मात्त्रिकुर्वणः कर्माप्राप्य इत्यर्थः समासांत आर्षः ३४ ॥ ३१ ॥ हर्यस्तः सिंहः ३५ ककुभः सर्वदिग्युगः ३६ वज्री ३७ शतजिह्वः ३८ सहस्रपाद
सहस्रमूर्धा ३९ देवेन्द्रः ८३० सर्वदेवमयः ४१ गुरुः ४२ ॥ ३२ ॥ सहस्रबाहुः ४३ सर्वांगः सर्वमंगतिप्राप्नोतीति सर्वांगः ४४ शरण्यः शरणाय साधुः ४५ सर्वलोककृतः ४६ पवित्रं पावनस्तीर्थादि
रूपः ४७ त्रिकुन्मंत्रः त्रीणिकुंदीव कुंदि उच्चस्थानानि बीजशक्तिकीलकानि यस्य तादृशो मंत्रः ४८ कनिष्ठः अदितिपुत्राणां मध्येयः कनिष्ठो वामनरूपी विष्णुस्तद्रूपः ४९ कृष्णपिंगलः हरिहरमूर्तिः

निवेदनःसुखाजातःसुगंधारोमहाधनुः ॥ गंधपालीचभगवानुत्थानःसर्वकर्मणाम् ४ ॥ १२९ ॥ मंथानोबहुलोवायुःसकलःसर्वलोचनः ॥ तलस्तालः
करस्थालीऊर्ध्वसंहननोमहान् ५ ॥ १३० ॥ छत्रंसुच्छत्रोविख्यातोलोकःसर्वाश्रयःक्रमः ॥ मुंडोविरूपोविकृतोदंडीकुंडीविकुर्वणः १० ॥ ३१ ॥
हर्यक्षःककुभोवज्रीशतजिह्वसहस्रपात् ॥ सहस्रमूर्धादेवेन्द्रःसर्वदेवमयोगुरुः ९ ॥ ३२ ॥ सहस्रबाहुःसर्वांगःशरण्यःसर्वलोककृत् ॥ पवित्रांत्रि
ककुन्मंत्रःकनिष्ठःकृष्णपिंगलः ८ ॥ ३३ ॥ ब्रह्मदंडविनिर्माताशतघ्नीपाशशक्तिमान् ॥ पद्मगर्भोमहागर्भोब्रह्मगर्भोजलोद्भवः ६ ॥ १३४ ॥

विष्णुनारायणः कृष्णइतिकृष्णशब्दस्यहरौ ' निधिभेदेकपौरुषेर्पिंगलः कपिलेन्यवत् ' इतिनानार्थकोशात्पिंगलशब्दस्यहरेश्चप्रासिद्धिदर्शनात्पुरुषं कृष्णपिंगलं । दारिद्र्यनीललोहितेत्यादिश्रुते
रप्ययमेवार्थः नीलघ्नीवोलोहितइतिविलोहितपदेनरुद्रस्यापिग्रहणात् यदितुनीललोहितस्वरुद्रस्यपूर्वलोहितः पश्चाद्नीलइतिकालभेदेनवाकंठेनीलः सर्वांगेलोहितइतिवावामांगेनीलोदक्षिणांगे
लोहितइतिदेशभेदेनवाआवरकप्रकृत्यंशेननीलस्तत्प्रवर्तकपुरुषांशेमलोहितइतिगुणभेदेनवागृह्यते तदागुणवाचिनोः शब्दयोर्द्रव्यवाचित्वं तद्वत्त्वाच्चतदेकदेशवाचित्वाभीतिविप्रकृष्टार्थकल्पना ।
अस्माकंतुविलोहितकृष्णपदयोर्मुख्यवृत्त्यैवशिवकेशववाचित्वं दृष्टं तेनतत्पर्याययोर्नीलपिंगलपदयोरपिहरिहरवाचित्वं वक्तुं युज्यते । तथाचकृष्णपिंगलपदेननीललोहितपदेनवाहरिहरावेवग्राह्यौ
निर्णीतार्थकपदांतरसमभिव्याहारसामर्थ्यादानिर्णीतार्थकस्यापिपदस्यार्थव्यवस्थापयितुं शक्यप्येति युक्तमुत्पत्त्यामः । यद्यपिपूर्ववाद्युक्तेष्वप्यर्थेषु कुशकाशावलंबनेनार्कचित्प्रमाणमुब्रूवृशक्यं
तथाऽपि कृष्णमागेणसिद्धयत्यर्थे वक्रेणसाधनायोगात् शिवविष्णुनाम्नामन्योन्यास्मिन्प्रयोगदर्शनाच्च तयोरेकस्यैवव्यूहद्वयात्मत्वादत्रइदमेवव्याख्यानमिष्टं नचैवभिद्राग्निपदवत्तद्विवचनेनभाव्यं
तत्पुरुषादिपदेष्विवकृष्णश्चासौपिंगलश्चेत्यभेदेनैवपदयोरन्वयोपपत्तौभेदसूचकद्विवचनायोगात् हरिहरयोरभेदस्यचप्रागेवप्रातिपादितत्वादितिदिक् तदयंसंग्रहः ८५० ॥ ३३ ॥ ब्रह्मदं
दविनिर्माता ११ शतघ्नीपाशशक्तिमान् ५२ पद्मगर्भोब्रह्मा ५३ महागर्भोमहान्गर्भोऽंतरवक्त्रांशोयस्य ५४ ब्रह्मगर्भोवेदगर्भितः ५५ जलोद्भवः जलेसलिलएकोद्भूतेतिश्रुतेरेकार्णवेउद्भवः
अविर्भावोपस्यमायावीत्यर्थः ५६ ॥ १३४ ॥

गभस्तिःरश्मिमान् ५७ ब्रह्मकृत्वेदकर्ता ५८ ब्रह्मवेदाध्यायी ५९ ब्रह्मवित्तेदार्थवित् ८९० ब्राह्मणोब्रह्मिष्ठः ५९ गतिर्ब्रह्मिष्ठानामेवपरायणं ६१ अनंतरूपमस्यसोऽनंतरूपः ५३ अतएव
नैकात्माअनेकशरीरधारी ६४ तिग्मतेजाःस्वयंभुवःब्रह्मणोदृष्ट्यातिग्मतेजाःदुःसहपराक्रमःस्त्रिशिरश्छेदकत्वात् ५५ ॥ ३५ ॥ ऊर्ध्वगात्माउपाधिप्रयादुपरिगतआत्मास्वरूपस्य । 'समूहि'
सर्वतोदृष्ट्यात्यतिष्ठदशांगुलं'इतिश्रुतेः ६६ पशुपतिर्जीवानामीश्वरः ६७ वातरंहाः ५८ मनोजवः ५९ चंदनीचंदनालिप्तगात्रः ८०० पद्मनालाग्रःपद्मनालमस्याग्रेऽस्तीतितथा कदाचिद्ब्रह्मा
स्वाश्रयभूतपद्मनालस्यांतद्रक्षयेइतिबुद्ध्यानालमार्गेणगच्छंस्तदादिनप्राप्तवानतोऽर्वाचीनस्यापिनालस्यांतोनदृष्टः किमुतनालक्षेत्रस्यमूस्थानीयस्येतिभावः ७१ सुरभ्युत्तरणः कदाचिद्विष्णुस्य
ध्यात्राब्रह्माशिवस्यशिरोदेशोमयादृष्टस्तत्रत्वयासाक्ष्यं देयमितिकामधेनुमुक्तवानसाचब्रह्ममयावृत्तंसाक्ष्यं वृत्तवतीततोमहादेवेनशप्ताऽमेध्याशिमीतेसंतातिर्भविष्यतीतिदिदमुक्तं सुरभिकामधेनु
मूर्ध्वपदादधउत्तारयतीतिसुरभ्युत्तरणः ७२ एवंमूर्तिद्वयस्याप्यंस्तोबेननदृष्टःसोऽप्ययमेवेत्याह नरइति नरातिआदत्तेप्राप्तेत्यंतमिति नरः आतोऽनुपसर्गकः ७३ ॥ ३६ ॥ कर्णिकारपुष्प
मयीमहतीस्त्रह्मालातद्वानकर्णिकारमहास्त्रग्री ७४ नीलमौलिःनीलमणिमयाकिरीटमौलयस्य ५५ पिनाकघृत् पितःप्राप्तेनाकोट्यौयैनसपिनाकः । पितावित्यतोनिष्ठातस्यलोपः । त्रिपुरा
सुरेणदृतःस्वर्गोवैवैर्द्वलात्प्राप्तस्तन्महादेवस्यशैलद्रूपधनुःपिनाकस्तस्यधर्तापिनाकघृत् यथानमुचिफेनेननिघ्नतद्वद्रस्यफेनेयथावज्रप्रवेशपर्वशैलेऽपिपिनाकप्रवेशात्सोऽपिपिनाकइत्यर्थः ७६

गभस्तिर्ब्रह्मकृद्ब्रह्मविद्ब्राह्मणोगतिः ॥ अनंतरूपो नैकात्मा तिग्मतेजाः स्वयंभुवः ९ ॥ ३५ ॥ ऊर्ध्वगात्मापशुपतिर्वातरंहामनोजवः ॥ चंदनीपद्मनाला
ग्रःसुरभ्युत्तरणोनरः ८ ॥ ३६ ॥ कर्णिकारमहास्त्रग्रीनीलमौलिःपिनाकघृत् ॥ उमापतिरुमाकांतोजाह्नवीघृदुमाधवः ७ ॥ ३७ ॥ वरोवराहोवरदोवरेण्यः
सुमहास्वनः ॥ महाप्रसादोदमनःशत्रुहाश्वेतपिंगलः ८ ॥ ३८ ॥ पीतात्मापरमात्माचप्रयतात्माप्रधानघृत् ॥ सर्वपार्श्वमुखरुयक्षोधर्मसाधारणोवरः
७ ॥ ३९ ॥ चराचरात्मासूक्ष्मात्माअमृतोगोवृषेश्वरः ॥ साध्यर्षिर्वसुरादित्योविवस्वान्सवितामृतः ६ ॥ १४० ॥

उमाब्रह्मविद्यातस्याःपतिर्यथेष्टविनियोगात्स्वामी ७७ उमयातयैवब्रह्मविद्यायाकांतःकामितोवशीकृतः ५८ जाह्नवीघृत् ७९ उमायाःशैलपुत्र्याःधवोभर्ताउमाधवः ८८० ॥ ३७ ॥ वरोवराहःआद्यो
भूमेरुद्धर्ता यज्ञरूपीवराहः ८१ वरैःश्रेष्ठैरूपैर्दयतेनानावतारैर्जगत्पालयतीतिवरदः ८२ अतएववरेण्योवरणीयः ८३ सुमहास्वनोवेदगर्जितोहयग्रीवः ८४ महाप्रसादः ८५ दमनइवसुरभित्वाह
मनस्तत्पूज्यत्वाद्वा ८६ शत्रुनृकामादीनहंतीतिशत्रुहा ८७ श्वेतपिंगलः अर्द्धनारीनदृष्टोदक्षिणाद्धैकर्पूरगौरः वामाद्धैकनकर्पिंगलः । येतुश्वेतपिंगलपदस्यार्थकृष्णपिंगलपदेनब्रुवतेतेश्वेतमपि
कृष्णीकर्तुंसमर्थमहांतोभवन्तीति ८८ ॥ ३८ ॥ पीतात्मासुवर्णवर्णशरीरः 'यथोत्तरादित्योदिरण्मयःपुरुषोदृश्यतेदिरण्यइमश्चहिरण्यकेशआप्रणखात्सर्ववसुवर्णः'इतिश्रुत्युक्तः ८९ परमात्माअन्न
मयप्राणमयमनोमयविज्ञानमयानंदमयेभ्यःपंचभ्योऽपरमेभ्यःआत्मभ्योऽन्यःषष्ठानंदमात्रस्वरूपः ८९० प्रयतात्मासुदृढचितः ९१ प्रधानघृत्त्रिगुणात्मकंजगत्तत्कारणंप्रधानाख्यमज्ञानंतदधिष्ठान
भूतः ९२ सर्वपार्श्वमुखश्चतसृषुदिक्षुऊर्ध्वचमुखस्येतिपंचवक्त्रोक्तः ९३ ज्यक्षःत्रीणिमसूर्याभिरूपाण्यक्षाणिनेत्राण्यस्य ९४ धर्मसाधारणोवरःपुण्यानुरूपप्रसादात्मा ९५ ॥ ३९ ॥ चराचरात्मा
रलयोरैक्यात् चलाचलात्मा 'दिविपंथाश्चलाचलः'इतिश्रुत्युक्तौयावावृत्त्यनावृत्तिमार्गेतद्रूपश्चराचरात्मा कर्मानुरूपःप्रसादानुरूपोमार्गोऽप्ययमेवेतिनामद्वयार्थः ९६ सूक्ष्मात्मासूक्ष्मागोचर
स्वरूपः ९७ अमृतोमरणवर्जितोनिष्कामोमृतोऽपिपिनाकघृत्पृथिवीपतिर्धर्मः तस्यइश्वरः निष्कामधर्मस्यामृतमोक्षरूपंफलंदातुंसमर्थः ९८ साध्याःदेवानामपिदेवास्तेषामपिकृषिराचार्यःसाध्यर्षिः ८९९-

-वसुदेवताविशेषः उपरिचरस्यराज्ञोव्यावृत्त्यर्थतस्यैवांशेषणमादित्यइतिआदितःपुत्राविसुनोमेतत्तथैः ९०० इतिनवमंशतर्कः ॥ विवस्वान्विशेषेणवस्तेआच्छादयत्यनेनमुवनमिति विवःअंशुजालं
तद्वान् सूर्यतेइतिसविता । कृतोबहुलमितिवातिकात्कर्माणिपृच्छाहुलकात् यज्ञंभिषयमाणःअमृतःसोमःअंशुरंशुष्टेदेवसोमेतिमंत्रलिगात् । अपामसोमममृताअमूमइतिअमृतत्वसाधनस्वभूतेश्च
सोमस्यविवस्वत्वममृतत्वंचक्षेयंतेनात्रिपदमेकनाम १ ॥ १४० ॥ व्यासःपुराणेतिहासादेःस्रष्टा २ सर्गस्तस्यैवसृज्यपुराणादिस्यविशेषेणेतसंक्षेपोविस्तरइतिचसूत्रादिरूपोभाष्यादिरूपइत्यर्थः
इदमपित्रिपदनामएवंसतिहोमेएकैकनामजपेवाएवंमंत्रऊह्यः ओंसर्गायसुसंक्षेपायविस्तरायस्वाहेतिओनमःसर्गायसुसंक्षेपायविस्तरायैतिचभूरभ्येचपृथिव्येचमहतेचस्वाहेतिवदनेकपदतोऽप्येकना
मस्त्वन्नेयं ३ पर्ययोनरःपरितःअयतेव्याप्नोतीतिपर्ययःसचनरोजीवःसमष्टिजीवोवैश्वानरइत्यर्थः ४ ऋतुः ५ संवत्सरः ६ मासः ७ पक्षः ८ संख्यासमापनःऋत्वादिसंख्यासमाप्तिरूपःसंक्रांति
दर्शपूर्णमासादिरूपः ९ ॥ ४१ ॥ कलाः ९१० काष्ठाः ११ लवाः १२ मात्रा १३ मुहूर्ताहःक्षपाइतिसमस्तनाम १४ क्षणाःऋत्वाद्याःकालावयवाःस्पष्टार्थाः १५ विश्वक्षेत्रं ब्रह्मांडवृक्षस्याल
वालंचिन्मात्रं १६ प्रजाबीजं प्रजानां बीजं मायाविशिष्टचैतन्यरूपमव्यक्तं १७ लिंगमहत्त्वं १८ आद्यो निर्गमःअंशुरूपीअहमितिप्रथमोऽध्यासः १९ ॥ ४२ ॥ सत्कार्यं २० असत्कारणं
२१ व्यक्तमिद्विग्रहाद्यं २२ अव्यक्तमहंनजानामीत्यनुभवेकवेद्यमज्ञानं २३ पिता २४ माता २५ पितामहः २६ स्वर्गद्वारंरतपः २७ प्रजाद्वारंरागः २८ मोक्षद्वारंवैराग्यं २९ त्रिविष्टपंस्वर्ग

व्यासःसर्गःसुसंक्षेपोविस्तरःपर्ययोनरः ॥ ऋतुःसंवत्सरोमासःपक्षःसंख्यासमापनः ८ ॥ ४१ ॥ कलाकाष्ठालवामात्रामुहूर्ताहःक्षपाःक्षणाः ॥ विश्वक्षेत्रं प्रजा
बीजंलिंगमाद्यस्तुनिर्गमः ९ ॥ ४२ ॥ सदसद्व्यक्तमव्यक्तं पितामातापितामहः ॥ स्वर्गद्वारं प्रजाद्वारं मोक्षद्वारं त्रिविष्टपम् ११ ॥ ४३ ॥ निर्वाणं ह्लादनश्चैव
ब्रह्मलोकः परागतिः ॥ देवासुरविनिर्माता देवासुरपरायणः ६ ॥ ४४ ॥ देवासुरगुरुर्देवो देवासुरनमस्कृतः ॥ देवासुरमहामात्रो देवासुरगणाश्रयः ५ ॥ ४५ ॥
देवासुरगणाध्यक्षो देवासुरगणाग्रणीः ॥ देवातिदेवो देवर्षिर्देवासुरवरप्रदः ५ ॥ ४६ ॥ देवासुरेश्वरो विश्वो देवासुरमहेश्वरः ॥ सर्वदेवमयोऽर्चित्यो देवतात्मा
ऽऽत्मसंभवः ७ ॥ ४७ ॥ उद्भिर्विविक्रमो वैद्यो विरजो नीरजोऽमरः ॥ ईड्यो हस्तीश्वरो व्याघ्रो देवसिंहो नरर्षभः ८ ॥ १४८ ॥

साधनधर्मः ९१० ॥ ४३ ॥ निर्वाणं मोक्षः ३१ ह्लादनः आनंदयिता एष ह्येवानंदयतीति श्रुतेः ३२ ब्रह्मलोकः सत्यलोकः ३३ परागतिस्ततोऽप्यधिकागतिर्गतव्यः ३४ देवासुरविनिर्माता ३५
देवासुरपरायणः पुंस्त्वमर्षि ३६ ॥ ४४ ॥ देवासुरगुरुः बृहस्पतिश्चक्ररूपः ३७ देवो विजिगीषुः १८ देवासुरनमस्कृतः ३९ देवासुरमहामात्रः महामात्रः श्रेष्ठः ९४० देवासुरगणाश्रयः आश्रयणीयः
४१ ॥ ४५ ॥ देवासुरगणाध्यक्ष इन्द्रविरोचनादिरूपः ४२ देवासुरगणाग्र्याः स्वामिकार्तिकेयकेशिदैत्यरूपः ४३ देवातिदेवः इन्द्रियाण्यतिक्रम्य स्वयमेव प्रकाशमानः ४४ देवर्षिर्नारदादिरूपः
४५ देवासुरवरप्रदो ब्रह्मरुद्रादिरूपेण ४६ ॥ ४५ ॥ देवासुरेश्वरस्तेषामंतर्यामी ४७ विश्वः विशाल्यस्मिन्निति विश्वः जगद्भ्रमेशयः ४८ देवासुरमहेश्वरः अंतर्यामिण ईश्वरस्याप्यधिष्ठानमतो
महेश्वरः ४९ सर्वदेवमयः । अग्निर्मूर्धा चक्षुषी चंद्रसूर्यावित्यादि श्रुतेः ९१० अर्चित्यः नास्ति चित्योऽन्यो यस्य यस्माद्वा ५१ देवतात्मा देवतानां मंतरात्मा प्रत्यग्रूपः ५२ आत्मसंभवः स्वतः सिद्धः
५३ ॥ ४७ ॥ उद्भिर् उद्भिद्या विर्भवतीति वा फलं उद्भिर्नतीति वा स्थावररूपो यज्ञादिरूपो वा ५४ विविक्रमः त्रीणि भुवनानि क्रमत इति वामनः ५५ वैद्यो विद्यावान् ५६ विरजः निर्मलः ५७
नीरजः रजोगुणहीनः ५८ अमरः विनाशः हीनः ५९ ईड्यः स्तुत्यः ९६० हस्तीश्वरः कालहस्तीश्वराख्यवायव्यलिंगरूपः ६१ व्याघ्रो व्याघ्रेश्वरनामकलिंगरूपः ६२ देवसिंहः देवेषु पराक्रमी ६३
नरर्षभः नरेष्वपि श्रेष्ठः १४ ॥ ४८ ॥

विबुधः विशेषेण प्राज्ञः १५ अग्रवरः अग्रेष्ठोऽतिथिज्ञमागादिकमित्यग्रवरः १६ सूक्ष्मः दुर्लभः १७ सर्वदेवः तत्तदेवतासुकात्स्न्येन परिसमाप्तः १८ तपोमयः तपःप्रधानः १९ सुयुक्तः सुत
रायुक्तः सन्नद्धः २० शोभनः कल्याणः २१ वज्रीवज्रायुधः २२ प्रासानामायुधविशेषाणां प्रभव उत्पत्तिस्थानं २३ अव्ययः न विविधेन रूपेण प्रतिप्राप्नोत्येन साधक इत्यव्ययः एकाग्रचित्त
प्राप्यः एरुप्रत्ययांतोऽयं ७४ ॥ ४९ ॥ गुहः कुमारः ७५ कांतः कस्य सुखस्य अंतः सीमा आनंदस्य पराकाष्ठेत्यर्थः ७६ निजः सर्गः सृज्यत इति सर्गस्तस्य विशेषणं निजः स्वस्मादन्यः ७७ प
वित्रं पवित्रं तत्तुल्यं मृत्युदुःखं तस्मात्त्रायत इति पवित्रं ७८ अतएव सर्वपावनः सर्वेषां ब्रह्मादीनामपि शुद्धिकरः ७९ शृंगीश्वरमादिरूपः ९० शृंगप्रियः पर्वतशिखराश्रयः ८१ बहुः शनैश्चरः
८२ राजराजः कुबेरः ८३ निरामयः निर्दोषः ८४ ॥ १५० ॥ अभिरामः प्रीतिजनकः ८५ सुरगणः देवसंवरूपः ८६ विरामः सर्वोपरमरूपः ८७ सर्वसाधनः सर्वाणि आश्रमकर्माणि यद
वास्येसाधनानि यस्मिन्निति ८८ ललाटाक्षः ८९ विश्वदेवः विश्वेर्ब्रह्मांडकुंडैर्दिव्यतिका इव इति ९० हरिणः मृगरूपः ९१ ब्रह्मवर्चसं विद्यातपःसमुद्रवंतेजःतद्वान् अर्श आद्यचप्रत्ययांतोऽयं ९२
॥ ५१ ॥ स्थावराणां पतिः हिमाचलादिरूपः ९३ नियमैर्द्रियवर्धनः नियमैर्निग्रहैः कृत्वा इन्द्रियाणां समनस्कानां वर्धनो हिंसकः क्षीणमना लब्धसमाधिरित्यर्थः ९४ सिद्धार्थः नित्यसिद्ध एव मोक्षो ज्ञा
नापगममात्रेण कंठगतविस्मृतचामीकरवदर्थोऽर्थनीयो यस्य स सिद्धार्थः तत्त्वज्ञानार्थी ९५ अतएव सिद्धभूतार्थः पूर्वसिद्धः पश्चाद्भूतः साधितः सिद्धभूतः पूर्वकालैकेतिसमाप्तः सचासौ अर्थश्चासिद्धभूतार्थः
उक्तविधामोक्षः ९६ अतएव अर्चित्यः चित्यादुपास्यादन्त्यः प्रत्यगात्मत्वात् 'तदेव ब्रह्म त्वं विद्धि नेदं यदिदमुपासते' इति श्रुतेश्च ९७ सत्यव्रतः सत्यं ब्रह्म तदर्थान्येव व्रतानि तपांसि यस्य ९८ शुचिः

विबुधोऽग्रवरः सूक्ष्मः सर्वदेवस्तपोमयः ॥ सुयुक्तः शोभनो वज्रीप्रासानां प्रभवोऽव्ययः १० ॥ ४९ ॥ गुहः कांतो निजः सर्गः पवित्रं सर्वपावनः ॥ शृंगीशृंगप्रियो बभू
राजराजो निरामयः ११ ॥ १५० ॥ अभिरामः सुरगणो विरामः सर्वसाधनः ॥ ललाटाक्षो विश्वदेवो हरिणो ब्रह्मवर्चसः ८ ॥ ५१ ॥ स्थावराणां पतिश्चैव नियमैर्द्रियव
र्धनः ॥ सिद्धार्थः सिद्धभूतार्थोऽर्चित्यः सत्यव्रतः शुचिः ७ ॥ ५२ ॥ व्रताधिपः परंब्रह्मभक्तानां परमागतेः ॥ विमुक्तो मुक्ततेजाश्च श्रीमान् श्रीवर्धनो जगत् ९ ॥ १५३ ॥

निर्मलचित्तः ९९ ॥ १५२ ॥ व्रताधिपः तत्तद्गतफलप्रदः १००० इति दशमं शतकं ॥ परं निश्चितैः संप्राप्तेभ्योऽपरंब्रह्मभ्यः परंतुरीयं शिवाख्यं । 'शिवमद्वैतचतुर्थमन्यते' इति श्रुतिप्रसिद्धं १ अतएव ब्र
ह्मदेशतः कालतो वस्तुतश्च परिच्छेदजन्यं । 'नेहनानास्ति किंचन' इति श्रुतेर्विश्वादीनामनृतत्वेन स्वगतमेव स्यात्पमावादखंडैकरसंस्तुतमात्रं २ भक्तानां परमागतिः भंजो आमर्दनस्य रूपं भक्तानां
विश्वादिषु पूर्वपूर्वस्मृत्तरस्मिन्नुत्तरस्मिन्प्रविलापनलक्षणं आमर्दनसंघेयविलयसलिलन्यायेन कुर्वतां परमानिरतिशयागतिः कैवल्यरूपा विश्रांतिः ३ विमुक्तः देहांते विशेषेण मुक्तः ४ कुतो विमुक्तत्वमत
आह मुक्ततेजा इति तेजःपदेनात्र लिंगशरीरमुच्यते तत्तत्मुक्ततेजोऽनेनेति तथा ५ मुक्ततेजस्त्वमपि कुतः यतः श्रीमान् योगैश्वर्यवान् तथाहि योगीजितमृत्युर्यथा कामं भीष्मवादिहैवातिष्ठति ब्रह्मलोकं
वामूर्धन्यनाड्यागच्छति । इहेवल्लिंगशरीरं कवचवद्वात्यक्काविशुद्धकैवल्यमाप्नोति ६ श्रीमत्त्वमपि कुतः यतः श्रीवर्धनः । 'ऋचः सामानियजूंषि साहि श्रीरमृतासता' इति श्रुतेर्वैद्वयरूपांश्रियं कर्मो
पास्तिज्ञानकांडात्मिकां वर्धयति तत्तदुक्तार्थानुष्ठानेन सम्यक्परिपोषयति श्रीवर्धनः ७ जगत्प्रवृत्त्यादिघटांतनश्चरवस्तुरूपः गच्छति नित्यं रूपांतरं प्राप्नोतीति जगदिति व्युत्पत्तेः प्रधानादीनाम
पि जगत्त्वं । चलं गुणवृत्तमितिकापिलसिद्धांताच्च । एवं च आदौ स्थिरउक्तः स एव जगदित्युक्ते स्थिरेभूमात्मनि जगत्कल्पितमित्युक्तं भवति 'ततश्चास्मैवेदं सर्वं ब्रह्मैवेदं सर्वं तत्त्वमस्य हं ब्रह्मास्म्यय
मात्मा' इत्यादिशास्त्रसिद्धं ब्रह्मा ब्रह्मं प्रविष्टादितं भवतीति शिवम् १००८ ॥ इति नाम्नामष्टाधिकं दशमं शतकं समाप्तम् ॥ १५५ ॥

यथेति बहूनां मध्ये सहस्रं प्रधानानि नामान्युद्धृत्यस्तुतोऽसीत्यर्थस्यार्थः १४ । ५५ । ५६ । ५७ एतद्वीति परमंब्रह्म उत्कृष्टा ब्रह्मप्राप्तिसाधनभूता विद्या एतां जपन् परंब्रह्मकैवल्यमाधिगच्छती
त्यध्याहृत्य योज्यं ५८ आत्मसंस्थाकरः आत्मनि प्रतीचि संस्थाऽनन्यव्यापाररूपापरिसमाप्तिस्तो करोति मोक्षप्रद इत्यर्थः ५९ तथैवेति बहुभिर्जन्मभिरीशानं स्तवैः स्तुवंतस्तुभ्यंति चरमंति चे
ति प्रथमद्वितीयचतुर्थस्यैरन्वयः १६० भक्त्या आराध्योऽयमिति निश्चयेन भावेन प्रीत्या ११ व्रजन्नित्याद्येकवचनानि बहुवचनार्थानि । सुपांसुलुगिति वा विभक्तेरार्थः सुः ६२ । ५१ । ६४

यथा प्रधानं भगवानिति भक्त्या स्तुतो मया ॥ यन्न ब्रह्मादयो देवा विदुस्तत्त्वेन नर्षयः १५४ स्तोतव्यमर्च्यं वंद्यं चकः स्तोष्यातिजगत्पातिम् ॥ भक्त्या त्वेवं पुरस्कृत्य
मया यज्ञपतिर्विभुः ५५ ततोऽभ्यनुज्ञां संप्राप्य स्तुतो मतिमतां वरः ॥ शिवमेभिः स्तुवन् देवनामभिः पुष्टिवर्धनैः ५६ नित्ययुक्तः शुचिर्भक्तः प्राप्नोत्यात्मानमा
त्मना ५७ एतद्विपरमं ब्रह्म परंब्रह्माधिगच्छति ॥ ऋषयश्चैव देवाश्च स्तुवंत्येतेन तत्परम् ५८ स्तूयमानो महादेव स्तुष्यते नियतात्मभिः ॥ भक्तानुकंपी भगवा
नात्मसंस्थाकरो विभुः ५९ तथैव च मनुष्येषु ये मनुष्याः प्रधानतः ॥ आस्तिकाः श्रद्धाधानाश्च बहुभिर्जन्मभिः स्तवैः १६० भक्त्या ह्यनन्यमीशानं परं देवं सनातनम् ॥
कर्मणामनसा वाचा भावेनाभिततेजसः ६१ शयाना जाग्रमाणाश्च वज्रपुविशंस्तथा ॥ उन्मिषन्निमिषंश्चैव चिंतयंतः पुनः पुनः ६२ शृण्वंतः श्रावयंतश्च कथयंत
श्च ते भवम् ॥ स्तुवंतः स्तूयमानाश्च तुभ्यंति चरमंति च ६३ जन्मकोटि सहस्रेषु नानासंसारयोनिषु ॥ जंतोर्विगतपापस्य भवे भक्तिः प्रजायते ६४ उत्पन्ना च भवे
भक्तिरनन्या सर्वभावतः ॥ भाविनः कारणे चास्य सर्वयुक्तस्य सर्वथा ६५ एतद्देवेषु दुष्प्रापं मनुष्येषु न लभ्यते ॥ निर्विघ्नानिश्चलारुद्रेभक्तिरव्यभिचारिणी ६६
तस्यैव च प्रसादेन भक्तिरूपयते नृणाम् ॥ येन याति परां सिद्धिं तद्वागवतचेतसः ६७ ये सर्वभावानुगताः प्रपद्यंतं मे हेश्वरम् ॥ प्रपन्नवत्सलो देवः संसारात्तान्समु
द्धरेत् ६८ एवमन्ये विकुर्वीति देवाः संसारमोचनम् ॥ मनुष्याणां मृते देवान्याशक्तिस्तपो बलम् ६९ इति ते नेंद्रकल्पेन भगवान्सदसत्पातिः ॥ कृतिवासाः स्तु
तः कृष्णतंडिना शुभबुद्धिना १७० स्तवमेतं भगवतो ब्रह्मा स्वयमधारयत् ॥ गीयते च स बुद्धयेत ब्रह्मा शंकरसन्निधौ ७१ इदं पुण्यं पवित्रं च सर्वदा पापनाशनम् ॥
योगदं मोक्षदं चैव स्वर्गदंतोषदंतथा ७२ एवमेतत्पठंते य एक भक्त्या तु शंकरम् ॥ यागतिः सांख्ययोगानां व्रजं त्येतां गतिं तदा ७३ स्तवमेतं प्रयत्नेन सदा रुद्रस्य
सन्निधौ ॥ अब्दमेकं च रेद्वक्तः प्राप्नुयादीप्सितं फलम् ७४ एतद्द्रहस्यं परमं ब्रह्मणो हृदिसंस्थितम् ॥ ब्रह्मा प्रोवाच शक्राय शक्रः प्रोवाच मृत्यवे १७५

अनन्या अभेदेन शिवोऽहमस्मीति भावनया । तथा च श्रुतिः । 'अथ योऽन्यां देवतामुपास्तेभ्यो सावन्व्योऽहमिति न स वेदयथा पशुरेव स देवतानाम्' इति भेदेनोपासनं निंदति भवेति शिवे कारणे भक्तिर
स्य पुंसः भाविनो भाग्यात् सर्वयुक्तस्य सर्वसाधनवतः सर्वथा सर्वैः प्रकारैरुत्पन्ना भवतीति संबन्धः १९ । ६६ । ६७ । ६८ एवमिति संसारमोचनं देवमृतेऽन्ये देवाः मनुष्याणां तपो बलं विकुर्वीति नाशयंती
तिसंबन्धः तेषां यतोऽन्याशक्तिर्नास्ति ६९ इति हेतोः तेन तंडिना १७० गीयते च संस्तवो ब्रह्मणा शंकरसन्निधावतस्तं ब्रह्मा ब्रह्मणो बुद्धयेत जानीयात् ७१ स्पष्टार्थो ग्रंथशेषः ७१ । ७२ । ७३ । ७५

७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये मारतमावर्षीये सप्तदशोऽध्यायः ॥ १० ॥ महायोगीति पठस्वस्तवमिति शेषः हेपुत्रयुधिष्ठिर १ । २ । ३ । ४ आलं
मृत्युः प्रोवाच रुद्रेभ्योरुद्रेभ्यस्तं डिमागमत् ॥ महातापसाप्राप्तस्तं डिनाब्रह्मसन्नि ७६ तं डिः प्रोवाच शुक्राय गौतमाय च भार्गवः ॥ वैवस्वताय मनवे गौतमः
प्राह माधव ७७ नारायणाय साध्याय समाधिष्ठाय धीमते ॥ यमाय प्राह भगवान् साध्या नारायणोऽच्युतः ७८ नाचिकेताय भगवानाह वैवस्वतो यमः ॥ मार्कंडे
याय वाष्णेय नाचिकेतोऽभ्यभाषत ७९ मार्कंडेयान्मया प्राप्तो नियमेन जनार्दन ॥ तवाप्यहमभिन्नस्तवं दद्यां ह्यविश्रुतम् १८० स्वर्ग्यमारोग्यमायुष्यं धन्यं
वेदेन संमितम् ॥ नास्य विप्रं विदुर्वेति दानवाय क्षराक्षसाः ८१ पिशाचाया तु धानावा गुह्यका भुजगा अपि ॥ यः पठेत् शुचिः पार्थ ब्रह्मचारी जितेन्द्रियः ॥ अभ्य
योगो वर्धतु सोऽश्वमेधफलं लभेत् १८२ ॥ इति श्री महाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासननिकेपः दानधर्मे महादेव सहस्रनामस्तोत्रे सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥
वैशंपायन उवाच ॥ महायोगी ततः प्राह कृष्ण द्वैपायनो मुनिः ॥ पठस्व पुत्रभद्रं ते प्रीयतां ते महेश्वरः १ पुरा पुत्रमयामे रौतप्यता परमंतपः ॥ पुत्रहेतोर्महारा
जस्तव एषोऽनुकीर्तितः २ लब्धवानीप्सितान्कामान् हवै पांडुनंदन ॥ तथा त्वमपि शर्वाद्विसर्वाङ्कामानवाप्स्यसि ३ कपिलश्च ततः प्राह सांख्यार्थिर्देवसंमतः ॥
मया जन्मान्यनेकानि भक्त्या चाराधितो भवः ४ प्रीतिश्च भगवान् ज्ञानंदौममभवांतकम् ॥ चारुशीर्षस्ततः प्राह शक्रस्य दयितः सखा ॥ आलंबाय न इत्येवं विश्रु
तः करुणात्मकः ५ मया गोकर्णमासाद्य तपस्तप्त्वा शतं समाः ॥ अयोनिजानां दांतानां धर्मज्ञानां सुवर्चसाम् ६ अजराणाम दुःखानां शतवर्षसहस्रिणाम् ॥ लब्धं
पुत्रशतं शर्वात्पुत्रा पांडुनृपात्मज ७ वाल्मीकिश्चाह भगवान्युधिष्ठिरमिदं वचः ॥ विवादे साग्रि मुनिभिर्ब्रह्मघ्नो वैभवानिति ८ उक्तः क्षणेन चाविष्टस्तेनाधर्मेण भारत ॥
सोऽहमीशानमनघमो घंशरणगतः ९ मुक्तश्चास्मिततः पापैस्ततो दुःखविनाशनः ॥ आह मां त्रिपुरघ्नो वैद्यशस्तेऽग्रं भविष्यति १० जामदग्न्यश्च कौंतेय भिदं
धर्मभृतां वरः ॥ ऋषिमध्ये स्थितः प्राह ज्वलन्निवादिवाकरः ११ पितृविप्रवधेनाह मातर्वै पांडवाग्रज ॥ शुचिर्भूत्वा महादेवं गतोऽस्मि शरणं नृप १२ नाम भिश्चास्तु
धंदेवंतस्तुष्टोऽभवद्भवः ॥ परशुंचततो देवो दिव्यान् यस्त्राणि चैव मे १३ पापंच तेन भविता अजेयश्च भविष्यसि ॥ न ते प्रभविता मृत्युरजरश्च भविष्यसि १४ आह
मां भगवानेवं शिखंडी शिवविग्रहः ॥ तदवाप्तं च मे सर्वप्रसादात्तस्य धीमतः १५ विश्वामित्रस्तदोवाच क्षत्रियोऽहं तदाभवम् ॥ ब्राह्मणोऽहं भवानीति मया चारा
धितो भवः १६ तत्प्रसादान्मया प्राप्तं ब्राह्मण्यं दुर्लभं महत् ॥ असितो देव लश्चैव प्राह पांडु सुतं नृपम् १७ शापाच्छक्रस्य कौंतेय विभो धर्मोऽनशतदा ॥ तन्मे धर्मं
यशश्चाग्र्यमायुश्चैवा ददत्प्रभुः १८ ऋषिर्गृत्समदोनाम शक्रस्य दयितः सखा ॥ प्राह जमीढं भगवान् बृहस्पतिः सम्युतिः १९

बायन आलंब गोत्रः ५ । ६ हेपुत्र शतं पुत्राणां मिति शेषः ७ विवादे वेदविपरीतवादे अभिसहितं मुनिभिर्ब्रह्मघ्न इति संबंधः ८ तेन वेदविरोधेन ९ । १० । ११ पितृतुल्या विप्राज्येष्ठो भ्राता पितुः सम इति
स्मृतेऽप्येष्टा भ्रातरस्तेषां वधेन १२ । १३ । १४ शिखंडी कपर्दी शिवविग्रहः कल्याणशरीरः १५ । १६ । १७ शक्रस्य धर्मशास्त्रे कचिदभ्यधाकरणात् कुपितस्य प्रभुः प्रार्थितः सन्निति शेषः १८ । १९

२० उच्चारिते अन्येति शेषः २१ पापं वितयाभिनिवेशं त्यक्त्वा समीक्षस्वाविचारम् । अयज्ञवाहिनं च ब्रह्महतिं पापमवाकर्षपाठजमपराधं २२ । २३ । २४ । २५ । मिधने भूतैः सद्य एवेत्यर्थः २६
साम्यमवैषम्यं युवयोर्गृत्समदशतक्रत्वोः २७ परमुरुद्धं यथा स्यात्तथा २८ न मे मया समः पंडितोऽस्ति विद्यया हेतुना २९ । ३० अर्थाद्धर्मस्य फलं कामस्य मूलं चार्थः सर्वस्मात्प्रियस्ततोऽपि प्रियोऽत

वरिष्ठो नाम भगवांश्चाक्षुषस्य मनोः सुतः ॥ शतक्रतो रचित्यस्य सत्रे वर्षसहस्रिके २० वर्तमानेऽब्रवीद्वाक्यं सामिह्युच्चारिते मया ॥ रथंतरे द्विजश्रेष्ठ न सम्यगिति
वर्तते २१ समीक्षस्व पुनर्बुद्ध्या पापं त्यक्त्वा द्विजोत्तम ॥ अयज्ञवाहिनं पापमकार्षीस्त्वं सुदुर्मते २२ एवमुक्त्वा महाक्रोधः प्राह शंभुं पुनर्वचः ॥ प्रज्ञयारहितो दुःखी
नित्यभीतो वनेचरः २३ दशवर्षसहस्राणि दशाष्टौ च शतानि च ॥ नष्टपानीयपवनेष्टगैरन्यैश्च वर्जिते २४ अयज्ञीय इमे देशे रुरुसिंहनिषेविते ॥ भविता त्वं मृगः
कूरो महादुःखसमन्वितः २५ तस्य वाक्यस्य निधने पार्थ जातो ह्यहं मृगः ॥ ततो मां शरणं प्राप्तं प्राह योगी महेश्वरः २६ अजरश्चामरश्चैव भविता दुःखवर्जितः ॥
साम्यं ममास्तु ते सौख्यं युवयोर्वर्धतां क्रतुः २७ अनुग्रहानेव मे शकरोति भगवान् विश्वः ॥ परं धाता विधाता च सुखदुःखे च सर्वदा २८ अचित्य एष भगवान् कर्मणामनसा
गिरा ॥ न मे तात युधिष्ठिरेष्टा विद्यया पंडितः समः २९ वासुदेवस्तदोवाच पुनर्मतिमतां वरः ॥ सुवर्णाक्षो महादेवस्तपसा तोषितो मया ३० ततोऽथ भगवानाह प्री
तो मां वै युधिष्ठिर ॥ अर्थात्प्रियतरः कृष्णमत्प्रसादाद्भविष्यसि ३१ अपराजितश्च युद्धेषु तेजश्चैवानलोपमम् ॥ एवं सहस्रशश्चान्यान् महादेवो वरंददौ ३२ मणिमं
थेऽथ शैले वै पुरा संपूजितो मया ॥ वर्षायुतसहस्राणां सहस्रं शतमेव च ३३ ततो मां भगवान् प्रीत इदं वचनमब्रवीत् ॥ वरं वृणीष्व भद्रं ते यस्ते मनसि वर्तते ३४ ततः
प्रणम्य शिरसा इदं वचनमब्रुवम् ॥ यदि प्रीतो महादेवो भक्त्या परमया प्रभुः ३५ नित्यकालं तवैशान भक्तिर्भवतु मे स्थिरा ॥ एवमस्त्विति भगवांस्तत्रोक्त्वांतरधायित
३६ ॥ जैगीषव्य उवाच ॥ ममाष्टगुणमैश्वर्यं दत्तं भगवता पुरा ॥ यत्नेनान्येन बलिना वाराणस्यां युधिष्ठिर ३७ ॥ गर्ग उवाच ॥ चतुःषष्ट्यंगमददत्कलाज्ञानं ममा
हुतम् ॥ सरस्वत्यास्तटे तुष्टो मनोयज्ञेन पांडव ३८ तुल्यं मम सहस्रं तु सुतानां ब्रह्मवादिनाम् ॥ आयुश्चैव स पुत्रस्य संवत्सरशतायुतम् ३९ ॥ पराशर उवाच ॥
प्रसाद्येह पुरा शर्वमनसा रचितं यं नृप ॥ महातपामहातेजामहायोगी महायशः ४० वेदव्यासः श्रिया वा सो ब्राह्मणः करुणान्वितः ॥ अप्यसावीप्सितः पुत्रो मम स्या
द्वै महेश्वरात् ४१ इति मत्वाह दिमतं प्राह मां सुरसत्तमः ॥ मयि संभावनाया स्याः फलात्कृष्णो भविष्यति ४२ सावर्णस्य मनोः सर्गे सप्तर्षिश्च भविष्यति ॥ वेदानां च स
वैवक्ता कुरुवंशकरस्तथा ४३ इति हासस्य कर्ता च पुत्रस्तेजगतो हितः ॥ भविष्यति महेंद्रस्य दयितः समहामुनिः ४४

रात्मातुल्यः सर्वेषां भविष्यतीत्यर्थः ३१ । ३२ पुरा पूर्वावतारे ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ चतुःषष्टिर्गान्धर्वयवायस्य कलासमूहज्ञानस्य तत् मनोयज्ञेन मानसेन पूजनेन ३८ । ३९ । ४०
४१ इति मत्वाह दिमितं मतं मत्वा सुरसत्तमो मां प्राह यातवमयि संभावना एतस्मात्फलमहं मां स्येदं स्यात् फलात्पुण्यात्तव कृष्णो नाम पुत्रो भविष्यति ४२ । ४३ । ४४

अजरश्चामरश्चैव पराशरस्तुतस्तव ॥ एवमुक्त्वा स भगवांस्तत्रैवांतरधीयत ४५ युधिष्ठिरमहायोगीर्वीर्यवानक्षयोऽव्ययः ॥ मांडव्य उवाच ॥ अचौरश्चौरशंकायां
शूलेभिन्नो ह्यहंतदा ४६ तत्रस्थेनस्तुतो देवः प्राह मां वै नरेश्वर ॥ मोक्षं प्राप्स्यसि शूलान् च जीविष्यसि समाबुद्धम् ४७ रुजाशूलकृता चैव न ते विप्र भविष्यति ॥ आ
धिभिर्व्याधिभिश्चैव वर्जितस्त्वं भविष्यसि ४८ पादाच्चतुर्थात्संभूत आत्मा यस्मान्मुनेतव ॥ त्वं भविष्यस्यनुपमो जन्मवैसफलं कुरु ४९ तीर्थाभिषेकं सकलं त्वमावि
घ्नेन चाप्स्यसि ॥ स्वर्गं चैवाक्षयं विप्रविदधामितवोर्जितम् ५० एवमुक्त्वा तु भगवान्वरेण्यो वृषवाहनः ॥ महेश्वरो महाराजकृत्वा सामहाद्युतिः ५१ सगणो देवत
श्रेष्ठस्तत्रैवांतरधीयत ॥ गालव उवाच ॥ विश्वामित्राभ्यनुज्ञातो ह्यहंपितरमागतः ५२ अब्रवीन्मां ततो माता दुःखिता रुदती भृशम् ॥ कौशिकेनाभ्यनुज्ञातं
पुत्रं वेदविभूषितम् ५३ न तात तरुणदांतां पितृत्वां पश्यतेऽनघ ॥ श्रुत्वा जनन्यावचनं निराहो गुरुदर्शने ५४ नियतात्मा महादेवमपश्यं सोऽब्रवीच्च माम् ॥ पि
ता माता च ते त्वंच पुत्रमृत्युविवर्जिताः ५५ भविष्यथ विशक्षि प्रद्रष्टासि पितरं क्षये ॥ अनुज्ञातो भगवता गृहं गत्वा युधिष्ठिर ५६ अपश्यं पितरं तात इष्टि कृत्वा विनिः
सृतम् ॥ उपस्पृश्य गृहीत्वे ध्मं कुशांश्च शरणा कुरुन् ५७ तान्विसृज्य च मां प्राह पिता सास्त्राविलेक्षणः ॥ प्रणमंतं परिष्वज्य मूर्ध्नि पादौ पादौ ५८ दिष्ट्या दृष्टो
ऽसि मे पुत्रकृतविद्य इहागतः ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतान्यत्यहुतान्येव कर्माण्यथ महात्मनः ५९ प्रोक्तानि मुनिभिः श्रुत्वा विस्मयामास पांडवः ॥ ततः कृष्णोऽ
ब्रवीद्वाक्यं पुनर्मांतिमतांवरः ६० युधिष्ठिरं धर्मनिधिं पुरुहूतमिवेश्वरः ॥ वासुदेव उवाच ॥ उपमन्युर्मयि प्राह तपस्त्रिविदिवाकरः ६१ अशुभैः पापकर्माण्येनराः
कलुषीकृताः ॥ ईशानं प्रपद्यंते तमो राजसवृतयः ६२ ईश्वरं संप्रपद्यंते द्विजाभाविता भवनाः ॥ सर्वथा वर्तमानोऽपि यो भक्तः परमेश्वरे ६३ सदृशोऽरण्यवासी
नां मुनीनां भावितात्मनाम् ॥ ब्रह्मत्वं केशवत्वं वा शक्रत्वं वा सूरैः सह ६४ त्रैलोक्यस्याधिपत्यं वा तुष्टो रुद्रः प्रयच्छति ॥ मनसापिशिवंता तये प्रपद्यंति मानवाः ६५
विधूय सर्वपापानि देवैः सह वसंतिते ॥ भित्त्वा भित्त्वा च कूलानि हुत्वा सर्वमिदं जगत् ६६ यजेद्देवं विरूपाक्षं न स पापेन लिप्यते ॥ सर्वलक्षणहीनोऽपि युक्तो वा सर्वपा
तकैः ६७ सर्वतुदति तत्पापं भावयच्छिवमात्मना ॥ कीटपक्षिपतं मानांतिरश्चामपिकेशव ६८ महादेव प्रपन्नानां न भयं विद्यते क्वचित् ॥ एवमेव महादेवं भक्ता ये मा
नवाभुवि ६९ न ते संसारवशादिति मे निश्चितामतिः ॥ ततः कृष्णोऽब्रवीद्वाक्यं धर्मपुत्रं युधिष्ठिरम् ७०

वेत्युः । 'कुरुर्नृपांतरेभके' इति मेदिनी भक्त आदयः ५७ सास्त्रत्वादाविलेख
यस्य ५८ । ५९ । ६० ईश्वरो विष्णुः ६१ कूलानि गृहं तटाकादीनि । 'गृहे कूलं बटे कूपे सैन्यपृष्ठतटाकयोः' इति मेदिनी ६६ । ६७ आत्मना चित्तेन ६८ । ६९ । ७०

आदित्यचंद्रावित्यादिसर्वैर्ज्वाजातं विद्धीति सप्तमस्येनान्वयः ७१ सत्संब्रह्मतत्त्वावेव को वेद उपनिषत् प्राधान्यात् पृथक्कीर्तनं वेदवाहाः वेदपाठकाः हव्यं हविर्देवो मागः ७२ । ७३ आग्न्यासू
क्ष्मा ब्रह्माकाराधीवृत्तिः ७४ धूमपाः धूमेनैव तृप्यंतः वाचा विरुद्धा वाङ्मयमनशीलाः निर्माणममेकधामवनं योगेनानेकशरीरधारणं तत्र रताः ७५ चित्त्यद्योताः संकल्पितमात्रं वस्तु येषां सद्यः
पुरतः प्रकाशते तादृशाः ७६ । ७७ तत्संभूता इति भूमेः सकाशाद्बीजानीवाव्याकृता काशाख्या ईश्वराः भूतकृतो विषदादिस्त्रष्टारस्तत्त्वानंदमात्रशरीराच्चतुर्थात्संभूताः । ते च वरेण्याः
उपासकैः दुद्धतत्त्वप्रेप्सुभिर्वरणीयाः पूर्वबीजाद्बीजांतराभिवानादौ षष्टिप्रवाहे पूर्वपूर्वस्माद्बीजादुत्तरउत्तरईशो भूमभूमावुत्पद्यते इत्याशयेनोक्तं पुरातनीमिति यथा बीजशब्दाश्चतुर्धायां भुवि विद्य

विष्णुरुवाच ॥ आदित्यचंद्रावनिलानलौ च द्यौर्भूमिरापो वसवोऽथ विश्वे ॥ यातार्यमाशुक्रबृहस्पती च रुद्राः ससाध्यावरुणोऽथ गोपः ७१ ब्रह्माशक्रो मारुतो ब्रह्मस
त्यं वेदाय ज्ञादक्षिणा वेदवाहाः ॥ सोमो यष्टाय च हव्यं हविश्चरक्षा दीक्षा संयमाये च केचित् ७२ स्वाहावौषट् ब्राह्मणाः सौरभेयी धर्मचाग्र्यं कालचक्रं बलं च ॥ यशो
दमो बुद्धिमतं स्थितिश्च शुभाशुभं ये मुनयश्च सप्त ७३ अग्न्या बुद्धिर्मनसा दर्शने च स्पर्शश्चाग्र्यः कर्मणां याचसिद्धिः ॥ गणादेवानां भूष्मपाः सोमपाश्च लेखाः सुयामा
स्तुषिता ब्रह्मकायाः ७४ आभासुरा गंधपा धूमपाश्च वाचा विरुद्धाश्च मनो विरुद्धाः ॥ शुद्धाश्च निर्माणरताश्च देवाः स्पर्शा शिना दर्शपा आज्यपाश्च ७५ चित्त्यद्योता
ये च देवेषु मुख्या ये चाप्यन्ये देवताश्चाजभीढ ॥ सुपर्णगंधर्वपिशाचदानवायक्षास्तथाचारणपन्नगाश्च ७६ स्थूलं सूक्ष्मं मृदु चाप्यसूक्ष्मं दुर्भवं सुखं दुःखमनंतरं च ॥
सार्वभ्योगंतत्पराणां परंच शर्वाज्जातं विद्धियत्कीर्तितं मे ७७ तत्संभूता भूतकृतो वरेण्याः सर्वदेवा भुवनस्यास्य गोपाः ॥ आविश्ये मां धरणीं येभ्य रक्षन् पुरातनीं तस्य
देस्य सृष्टिम् ७८ विचिन्वंतस्तपसा तत्स्थवीयः किंचित्त्वं प्राणहेतोर्न तोऽस्मि ॥ ददातु देवः सवरानि हेष्टानि भिष्टानि प्रभुरव्ययः सदा ७९ इमं स्तवं सन्नि
यतेन्द्रियश्च भूत्वा शुचिर्यः पुरुषः पठेत् ॥ अभग्रयोगो नियतो मासमेकं संप्राप्नुयादश्वमेधे फलयत् ८० वेदानकृत्स्नान् ब्राह्मणः प्राप्नुयात्तु जयेन्नृपः पार्थमर्ही च कृ
त्स्नाम् ॥ वैश्यो लाभं प्राप्नुयात्त्रैपुणं च शूद्रो गतिं प्रेत्य तथा सुखं च ८१ स्तवराजमिमं कृत्वा रुद्राय दधिरेमनः ॥ सर्वदोषापहं पुण्यं पवित्रं च यशस्विनः ८२

मानवामृद्धीक्रियत एवमीश्वरशक्त्या आनंदचिन्मात्रं वस्तु विश्वाकारं क्रियत इति । तेन शक्तिविमाक्यं केवलादुत्पत्तिरित्यपास्तं शक्त्यनादित्वस्याभ्युपगमात् । एतेन बीजशक्तेर्भर्जनेनैव ज्ञा
नेन जगता विद्यमानं किंचिदपि प्राप्तिना दाहे सति सुकानां पुनरुत्पत्तिः केवलीभावश्च शक्यताः ७८ यत्तत्पसाध्यानेन विचिन्वंतः विचिन्वंत्यालोचयंती श्वरं सूत्रं त्रिराजं वा तत्सर्वततः स्थवीयः स्थूल
८१ एव । अतः कारणात् प्राणहेतोर्जीवितार्थमोक्षार्थं किंचिद्वाङ्मनसयोरगोचरं तत्त्वं न तोऽस्मि शरणीभूय प्राप्नोस्मि । सर्वेश्वरो भूत्वा वरान् ददातु भूमिबीजाद्यात्मतां गत्वा जनांस्तर्पयति तद्वत् ७९
इमं भीष्मवाक्यादारभ्य तावत्पर्यंतम् ८० । ८१ कृत्वा शरणीकृत्य रुद्राय रुद्रे निदधिरे प्रविलापितवंधः ८२

८३ ॥ नामूर्तमूर्तिमेदःकसमिवलिपिभिर्देतुमीष्टिकथंचिद्वीजं त्रामूर्तमेदोध्वनिमिब्रकसभिर्दंजकान्यत्वजन्मा ॥ कोभिद्याद्वीजबीजंस्वमिवलिपिभिर्दामूर्तिमेदेनमंदस्तेनाद्वैतं चतुर्थं शिवमुपनिषदिज्ञात
मात्मानमीहे ॥ १॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे दानधर्मे मेघवाहनोपाख्याने अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ तमेव शरणं जेत्यथ तमेव चाद्यं परंपरं पद्य इति सूचितं विवृतवान् हरिः पूर
यम् । अथैतदुपलब्धये विविधधर्मजातवदन् विवृतस्य तियोषितः परविरक्ततावाप्तये ज्ञेयं वस्तु श्रुत्वा तज्ज्ञानसाधनं धर्मशुभ्रुः सहोभौ चरतां धर्मसौमेव सानौ जायापती अग्निमादधीयात् । मिति धर्मप
त्नी साहित्यं शास्त्रे दृश्यमानमाक्षिपति यद्विदमिति पाणिग्रहणात् प्राक् साहित्याभावात्सहोभाविति वाक्यं व्याकुप्येतेति भावः १ धर्मविशेषे एव साहित्यमपेक्ष्य तेन सर्वत्रेत्याशंक्य धर्मविकल्पयति आर्ष
इति ऋषिभिर्मन्त्रैः प्रकाशितः श्रौतस्मार्तक्रियारूप आर्षः केवलं वेदविहितत्वाद्वा । प्राजापत्यः प्रजापतिना संतानकर्मणा प्रथितः नापुत्रस्य लोकोऽस्तीति श्रुतत्वादकरणेऽनिष्टदर्शनाद्वा । आसुरः असु
पुरमते तेऽसुरास्तेषामयमासुरः केवलमिन्द्रियप्रीतिदर्शनाद्वा साहित्यमुक्तमित्यर्थः २ आद्यमाक्षिप्य सदेहमाहर्षेण संदेहइति अत्र दोषं स्पष्टयति इहैव साहित्यं दंपत्योर्दृश्यते परलोके तयोः साहित्यं

यावंत्यस्य शरीरे पुरोमकूपाणि भारत ॥ तावंत्यब्दसहस्राणि स्वर्मेव सति मानवः ८३ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशा० दानधर्मे मेघवाहनोपाख्याने
अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यदिदं सहधर्मोति प्रोच्यते भरतर्षभ ॥ पाणिग्रहणकाले तु स्त्रीणामेतत्कथं स्मृतम् १ आर्षेषु भवेद्धर्मः प्राजाप
त्योऽथवाऽऽसुरः ॥ यदेतत्सहधर्मोति पूर्वमुक्तं महर्षिभिः २ संदेहः सुमहानेष विरुद्धइति मेमतिः ॥ इहयः सहधर्मो वै प्रेत्यायं विहितः कनु ३ स्वर्गो मृतानां भवति सहध
र्मः पितामह ॥ पूर्वमेकस्तु म्रियते कचैकस्तिष्ठते वद ४ नानाधर्मफलोपेतानानाकर्मनिवासिताः ॥ नानानिरयनिष्ठातामानुषाबहवो यदा ५ अनृताः स्त्रिय इ
त्येवं सूत्रकारो व्यवस्यति ॥ यदा नृताः स्त्रियस्तात सहधर्मः कुतः स्मृतः ६ अनृताः स्त्रिय इत्येवं वेदेष्वपि हि पठ्यते ॥ धर्मोऽयं पूर्विकासंज्ञा उपचारः क्रियाविधिः ७
गह्वरं प्रतिभात्येतन्मम चित्तयतोऽनिशम् ॥ निःसंदेहमिदं सर्वं पितामह यथाश्रुति ८ यदेतद्यादृशं चैतद्यथाचैतत्प्रवर्तितम् ॥ निखिलेन महाप्राज्ञ भवानेतद्भवति
मे ९ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीमिति हासं पुरातनम् ॥ अष्टावक्रस्य संवादां दिश्या सह भारत १० निर्वेष्टकामस्तु पुरा अष्टावक्रो महातपाः ॥ ऋषेर
थवदन्यस्य ववेकन्यामहात्मनः ११ सुप्रभां नाम वैनाम्रा रूपेणाप्रतिमां भुवि ॥ गुणप्रभावशीलेन चारित्र्येण च शोभनाम् १२

कनुनकापीत्यर्थः १ एतदेवोपादयति पूर्वमिति सार्धेन सत्यपि कर्मणि साहित्ये दंपत्योः स्वस्ववासनामेदकृतो धर्ममेदोदुर्वारइत्यार्षप्रमाणं निर्युक्तिकमित्यर्थः ४ । ५ प्रजार्थसाहित्यमिति द्वितीयं
पक्षं दूषयति अनृताः स्त्रिय इति सूत्रकारो धर्मप्रवक्ता अनृतं साहसं मायामूर्खत्वमतिलोभतेति स्त्रीधर्मानाह । एवं च प्रजार्थसाहित्यमप्यनुपपन्नं कुंडगोलकादीनामप्युत्पत्तिदर्शनात् ६ पूर्विका पूर्ववतीगौ
णीधर्मसंज्ञादापत्यविधौ यथाभिक्षुकाणामयं धर्मो धूलिः परगृहादिति वदधर्मेऽपि धर्मपदप्रयोगइत्यर्थः । तत्र च पाणिग्रहणादेवं वेदविहितत्वमपि इयेनादिवत्पुरुषेच्छामनुरुद्धमैव न तु वस्तुतस्तस्य धर्मत्वमि
त्याह उपचारः क्रियाविधिरिति ७ गह्वरं गहनं दुर्बोधमित्यर्थः ८ । ९ कामुकयोः रागतः प्राप्तो मिथुनीभावइति तत्र विधिरित्याख्यायिकामुखेनाह अत्रेत्यादिना । अयं भावः यथादर्शपूर्णमासात्पूर्व
प्रयुक्तमप्राणयनमाश्रित्य गोदोहनेन पशुकामस्य प्रणयेदित्यादिविधयः प्रवर्तते । एवं रागप्रयुक्तं दारसंग्रहमाश्रित्य धर्मप्रजाविधयः प्रवर्तते । नीरागस्य तु न दारसंग्रहो विधीयते न तत्रांतदुत्तरकालीना
धर्मप्रजादिविधय इति दिश्यादिगमिमानि देवतया १० निर्वेष्टकामः दारसंग्रहार्थी ११ । १२

१३ मनोजहारेत्यनेन मर्तुः कामुकत्वं प्रदर्शयति ॥ कामुकत्वं विवरीतुं कथामाह ऋषिरित्यादिना १४ । १५ । १६ तालः कांस्यमये वाद्यभादौः शंपातालैः विद्युद्भटादिचपलैर्भ्रमणादिघटितैर्गीतनृत्याकि
सातस्य दृष्ट्वैव मनोजहारशुभलोचना ॥ वनराजीयथा चित्रावसंते कुसुमाचिता १३ ऋषिस्तमाह देयामे सुता तुभ्यं हितं च नृणु ॥ गच्छतावदिशं पुण्यामुत्तरां द्रक्ष्य
सेततः १४ ॥ अष्टावक्र उवाच ॥ किं द्रष्टव्यं मया तत्र वक्तुमर्हति मे भवान् ॥ तथेदानीं मया कार्यं यथावक्ष्यति मां भवान् १५ ॥ वदान्य उवाच ॥ धनदं समतिक्र
म्य हिमवंतं च पर्वतम् ॥ रुद्रस्यायतनं दृष्ट्वा सिद्धचारणसेवितम् १६ संहृष्टैः पार्षदैर्जुष्टं नृत्याद्भिर्विविधानैः ॥ दिव्यांगरगैः पेशाचैरन्यैर्नानाविधैः प्रभोः १७
पाणितालसुतालैश्च शंपातालैः समैस्तथा ॥ संप्रहृष्टैः प्रनृत्याद्भिः शर्वस्तत्र निषेव्यते १८ इष्टं किल गिरौ स्थानं तद्विव्यमिति शुश्रुम ॥ नित्यं संनिहितो देवस्तथा ते
पार्षदाः स्मृताः १९ तत्र देव्या तपस्तपसं शंकरार्थं सुदुश्चरम् ॥ अतस्तदिष्टं देवस्य तथो माया इति श्रुतिः २० पूर्वतन्महापार्श्वे देवस्योत्तरतस्तथा ॥ ऋतवः काल
रात्रिश्च ये दिव्या ये च मानुषाः २१ देवचोपासते सर्वे रूपिणः किल तत्र ह ॥ तदतिक्रम्य भवनं त्वया यातव्यमेव हि २२ ततो नीलं वनोद्देशं द्रक्ष्यसे मेघसन्निभम् ॥ र
मणीयं मनोग्राहितं त्रैलोक्यं सख्यम् २३ तपस्विनीं महाभागां वृद्धां दीक्षामनुष्ठिताम् ॥ द्रष्टव्या सा त्वया तत्र संपूज्या चैव यत्नतः २४ तां दृष्ट्वा विनिवृत्तस्त्वं ततः
पाणिग्रहीष्यसि ॥ यद्येष समयः सर्वसाध्यतां तत्र गम्यताम् २५ ॥ अष्टावक्र उवाच ॥ तथास्तु साधयिष्यामि तत्र यास्याम्यसंशयम् ॥ यत्र त्वं वदसे साधो भवान्
भवतु सत्यवाक् २६ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततोऽगच्छत्स भगवानुत्तरामुत्तरां दिशम् ॥ हिमवंतं गिरिश्रेष्ठं सिद्धचारणसेवितम् २७ सगत्वा द्विजशार्दूलो हिमवंतं महा
गिरिम् ॥ अभ्यगच्छन्नदीं पुण्यां बाहुदां धर्मशालिनीम् २८ अशोके विमले तीर्थे स्नात्वा वैतर्प्य देवताः ॥ तत्र वासाय शयने कौशे सुखमुवासह २९ ततो रात्र्यां व्य
तीतायां प्रातरुत्थाय स द्विजः ॥ स्नात्वा प्रादुश्चकाराग्निस्तुत्वा चैनं प्रधानतः ३० रुद्राणीं रुद्रमासाद्य हृदे तत्र समाश्वसत् ॥ विश्रांतश्च समुत्थाय कैलासमभितो ययौ
३१ सोऽपश्यत्कांचनद्वारं दीप्यमानमिव श्रिया ॥ मंदाकिनीं च नलिनीं धनदस्य महात्मनः ३२ अथ तेराक्षसाः सर्वे येऽभिरक्षंति पद्मिनीम् ॥ प्रत्युत्थिता भगवंतं मणि
भद्रपुरोगमाः ३३ सतान् प्रत्यर्चयामास राक्षसानभीमविक्रमान् ॥ निवेदयत्तमांक्षिप्रं धनदायेति चाब्रवीत् ३४ तेराक्षसास्तथाराजन् भगवंतं तथा ब्रुवन् ॥ असौ वै
श्रवणो राजा स्वयमायाति तेऽतिकम् ३५ विदितो भगवानस्य कार्यमागमनस्य यत् ॥ पश्यैनं त्वं महाभागं ज्वलंतं भिवतेजसा ३६ ततो वै श्रवणोऽभ्येत्य अष्टावक्रम
निंदितम् ॥ विधिवत्कुशलं पृष्ट्वा तपो ब्रह्मर्षिं मब्रवीत् ३७ सुखं प्राप्तो भवान् कञ्चित् किं वामत्ताश्च कीर्षति ॥ ब्रूहि सर्वं करिष्यामि यन्मां वक्ष्यसि वै द्विज ३८ भवनं प्रवि
शत्वं मे यथा कामं द्विजोत्तम ॥ सत्कृतः कृतकार्यश्च भवान्यास्यत्यविघ्नतः ३९

यामानविशेषः समैर्भ्रमणादिरहितस्तरेव १० । १८

१९ । २० महापार्श्वे पर्वते ११ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ ऊत्तरां श्रेष्ठाम् २७ । २८ । २९ प्रधानतः प्रधानैर्वेदमन्त्रैः ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९

४० । ४१ । भवच्छंदंमवदिच्छां ४२ । ४३ । ४४ । ५५ प्रनृताप्सरसःपदार्थाभिनयोवाक्यार्थाभिनयश्चयत्रवर्ततेतत्प्रनृचंतत्प्रियाःअप्सरसःप्रनृताप्सरसःमध्यमपदलोपीतमासः ४६
 ४७ । ४८ हायःहरतीतिहार्यः ४९ । ५० मगवान्अष्टावक्रः । 'उत्पत्तिर्निरोधश्चमृतानामागतिर्गतिः ॥ वेत्तिविद्यामविद्यांचसवाच्योभगवानिति । दिव्येभोगैरजितोऽपि सर्व
 प्राविशद्भवनंस्ववैष्टीत्वातं द्विजोत्तमम् ॥ आसनंस्वंददौचैवपाद्यमर्घ्यतथैवच ४० अथोपविष्टयोस्तत्रमणिभद्रपुरोगमाः ॥ निषेदुस्तत्रकौबेरायक्षगंधर्वकिन्नराः
 ४१ ततस्तेषांनिषण्णानांधनदोवाक्यमब्रवीत् ॥ भवच्छंदंसमाज्ञायमृत्येरन्नप्सरोगणाः ४२ आतिथ्यंपरमंकार्यंशुश्रूषाभवतस्तथा ॥ संवर्ततामित्युवाचमुनिर्मधु
 रयागिर ४३ अथोर्वरामिश्रकेशीरंभाचैवोर्वशीतथा ॥ अलंबुषाघृताचिचित्राचित्रांगदारुचिः ४४ मनोहरासुकेशीचसुमुखीहासिनीप्रभा ॥ विद्युताप्रशमीदां
 ताविद्योतारतिरेवच ४५ एताश्चान्याश्चैवबह्व्यःप्रनृताप्सरसःशुभाः ॥ अवादनंश्चगंधर्वावाद्यानिविविधानिच ४६ अथप्रवृत्तेगांधर्वेदिव्येऋषिरूपाविशत् ॥ दि
 व्यंसंवत्सरंतत्रारमतैषमहातपाः ४७ ततोवैश्रवणोराजाभगवंतमुवाचह ॥ साग्रंसंवत्सरोजातोविप्रेहतवपश्यतः ४८ हायोंऽयंविषयोब्रह्मनगांधर्वोनामनामतः ॥
 छंदतोवर्ततांविप्रयथावदतिवाभवान् ४९ अतिथिःपूजनीयस्त्वमिदंचभवतोऽहम् ॥ सर्वमाज्ञाप्यतामाशुपरवंतोवयंत्वयि ५० अथवैश्रवणंप्रीतोभगवान्प्रत्यभा
 षत् ॥ अर्चितोऽस्मिथान्यायंगमिष्यामिधनेश्वर ५१ प्रीतोऽस्मिदृशंचैवतवसर्वधनाधिप ॥ तवप्रसादाद्भगवन्महर्षेश्वमहात्मनः ५२ नियोगादद्ययास्यामि
 दृष्टिमान्दृष्टिमान्भव ॥ अथनिष्क्रम्यभगवान्प्रययादुत्तरामुखः ५३ कैलासंमंदरंहैमंसर्वाननुचचारह ॥ तानतीत्यमहाशैलान्कैरातंस्थानमुत्तमम् ५४ प्रदक्षिणंत
 थाचक्रेप्रयतःशिरसानतः ॥ धरणीमवतीर्याथपूतात्माऽसौतदाऽभवत् ५५ सतंप्रदक्षिणंकृत्वात्रिःशैलंचोत्तरामुखः ॥ समेनभूमिभागेनययौप्रीतिपुरस्कृतः ५६
 ततोऽपरंवनोद्देशंरमणीयमपश्यत् ॥ सर्वतुभिर्मूलफलैःपक्षिभिश्चसमन्वितैः ५७ रमणीयैर्वनोद्देशैस्तत्रतत्रविभूषितम् ॥ तत्राश्रमपदंदिव्यंददर्शभगवानथ ५८
 शैलांश्चविविधाकारान्कांचनानुरत्नभूषितान् ॥ मणिभूमौनिविष्टाश्चपुष्करिण्यस्तथैवच ५९ अन्यान्यपिसुरम्याणिपश्यतःसुबहून्यथ ॥ भृशंतस्यमनोरेमेमह
 र्षेर्भावितात्मनः ६० सतत्रकांचनंदिव्यंसर्वरत्नमयंगृहम् ॥ ददर्शाहुतसंकाशंधनदस्यगृहाद्वरम् ६१ महांतोयत्रविविधामणिकांचनपर्वताः ॥ विमानानिच
 रम्याणिरत्नानिविविधानिच ६२ मंदारपुष्पैःसंकीर्णतथामंदाकिर्नानदीम् ॥ स्वयंप्रभाश्चमणयोवज्रैर्भूमिश्चभूषिता ६३ नानाविधैश्चभवनैर्विचित्रमणितोरणैः ॥
 मुक्ताजालविनिक्षिप्तैर्मणिरत्नविभूषितैः ६४ मनोद्विष्टिहरैरम्यैःसर्वतःसंवृतंशुभैः ॥ ऋषिभिश्चावृतंतत्रआश्रमंतमनोहरम् ६५ ततस्तस्याभवच्चिंताकुत्रवासोभ
 वेदिति ॥ अथद्वारंसमभितोगत्वास्थित्वाततोऽब्रवीत् ६६

ज्ञोऽपिक्वान्यकन्यालाभार्थदिशंतंप्रतिगतइतिअहोऽहंकामपिशाचोदुर्जयइतिभावः ५१ । ५२ वृद्धिरुपचयस्तद्वान्ऋद्धिःसंपत्तद्वान् ५३ कैरातकिरातबेष्पधारिणोमहादेवस्य ५४
 धरणीमवतीर्येत्यनेनाकाशमार्गेणाष्टावक्रोमच्छतीतिगम्यते ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६

६० सप्तहरिदेवताः ६८ । ६९ । ७० उत्तराभिषात्रीतुदेवतामुलपाञ्चमीसैवजरायुका ७१ । ७२ । ७३ प्रज्ञाताअर्थतंज्ञानवती प्रज्ञान्तानिर्जितचित्ता ७४ । ७५ । ७६ अयेति अतिवृद्धाया
 अपिस्त्रियइयंगतिःकिमुक्तव्यंयुवत्याअधेयमिति ७७ । ७८ उपागूहदालिगितवती ७९ अकामतोऽनिच्छातःस्वभावतइत्यर्थः पुरुषतःपुरुषंप्राप्यस्त्रीणांघृतिर्धैर्यमन्यापरकीयाऽस्ति पुंगोस्त्री

अतिथिसमनुप्राप्तमभिजानंतुयेत्रै ॥ अथकन्याःपरिवृतागृहात्तस्माद्विनिर्गताः ६७ नानारूपाःसप्तविभोक्न्याःसर्वमनोहराः ॥ यांयामपश्यत्कन्यांवैसासा
 तस्यमनोहरत् ६८ नचशक्तोवारयितुमनोऽस्याथावसीदति ॥ ततोघृतिःसमुत्पन्नातस्यविप्रस्यधीमतः ६९ अथतंप्रमदाःप्राहुर्भगवान्प्रविशत्विति ॥ सचता
 सांसुरूपानांतस्यैवभवनस्यहि ७० कौतूहलंसमाविष्टःप्रविवेशगृहंद्विजः ॥ तत्रापश्यज्जरायुक्तामरजोवरधारिणीम् ७१ वृद्धापर्यंकमासीनांसर्वाभरणभूषिताम् ॥
 स्वस्तीतितेनचैवोक्तासास्त्रीप्रत्यवदत्तदा ७२ प्रत्युत्थायचतंविप्रमास्यतामित्युवाचह ॥ अष्टावक्रउवाच ॥ सर्वाःस्वानालयान्यांतुएकामामुपतिष्ठतु ७३ प्र
 ज्ञातायाप्रज्ञातायाशेषागच्छंतुछंदतः ॥ ततःप्रदक्षिणीकृत्यकन्यास्तास्तमृषितदा ७४ निश्चक्रमुर्गृहात्तस्मात्सावृद्धाथव्यतिष्ठत् ॥ अथतांसंविशन्प्राहशयनेभा
 स्वरेतदा ७५ त्वयापिसुप्यतांभद्रेरजनीह्यतिवर्तते ॥ संलापात्तेनविप्रेणतथासातत्रभाषिता ७६ द्वितीयेजयनेदिव्येसंविवेशमहाप्रभे ॥ अथसावेपमानांगीनि
 मितंशीतजंतदा ७७ व्यपदिश्यमहर्षेर्वैशयनव्यवरोहत ॥ स्वागतेनागतांतांतुभगवानभ्यभाषत् ७८ सोपागूहहुजाभ्यांतुऋषिंप्रीत्यानरर्षभ ॥ निर्विकारमृषिं
 चापिकाष्ठकुड्योपमंतदा ७९ दुःखिताप्रेक्ष्यसंजल्पनकार्षीद्विषासह ॥ ब्रह्मन्नकामतोऽन्यास्तिस्त्रीणांपुरुषतोघृतिः ८० कामेनमोहिताचाहंत्वांभजंतीभजस्व
 माम् ॥ प्रहृष्टोभवविप्रर्षसमागच्छमयासह ८१ उपगूहचमांविप्रकामार्ताऽहंभृशंत्वयि ॥ एतद्वितवधर्मात्मंस्तपसःपूज्यतेफलम् ८२ प्रार्थितंदर्शनादेवभजमा
 नांभजस्वमाम् ॥ ममचेदंधनंसर्वयच्चान्यदपिपश्यसि ८३ प्रभुस्त्वंभवसर्वत्रमयिचैवनसंशयः ॥ सर्वान्कामान्विधास्यामिरमस्वसहितोमया ८४ रमणी
 येवनेविप्रसर्वकामफलप्रदे ॥ त्वद्वशाहंभविष्यामिरंस्यसेचमयासह ८५ सर्वान्कामानुपाश्रीमोयेदिव्यायेचमानुषाः ॥ नातःपरंहिनारीणांविद्यतेचकदाचन
 ८६ यथापुरुषसंसर्गःपरमेतद्धिनःफलम् ॥ आत्मच्छंदेनवर्ततेनार्योमन्मथचोदिताः ८७ नचदह्यंतिगच्छंत्यःसुततैरपिपांसुभिः ॥ अष्टावक्रउवाच ॥ प
 रदारानहंभद्रेनगच्छेयंकथंचन ८८ दूषितंधर्मशास्त्रज्ञैःपरदाराभिर्मर्शनम् ॥ भद्रेनिर्वेशुकामंमांविद्धिसत्येनवैशपे ८९ विषयेष्वनभिज्ञोऽहंधर्मार्थकिलसंततिः ॥
 एवंलोकान्गमिष्यामिपुत्रैरिति न संशयः ९० भद्रेधर्मविजानीहिज्ञात्वाचोपरमस्वह ॥ ख्युवाच ॥ नानिलोऽग्निंवरुणो न चान्ये त्रिदशा द्विज ९१ प्रियाःस्त्री
 णांययाकामोरतिशीलाहियोषितः ॥ सहस्रेकिलनारीणांप्राप्येतैकाकदाचन ९२

णांघृतिःस्वकीयासर्वथानास्तीत्यर्थः ८० प्रहृष्टःकामकोभव ८१ उपगूहआलिङ्गस्व ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ अगभिज्ञोऽप्रीतिमान् ९० । ९१ एकारतिशीलेतिशेषः ९२

९९ लीलायस्यःलीलारतिमात्मनइच्छत्यः अभाषतनैतादृत्यादिसाधेश्लोकः ९४ एकाग्रःस्त्रीदोषाननुसंदधानःस्त्रियंप्रतिआस्यतांतूष्णींस्थीयतां रुचितःरुचिंप्राप्यछंदःइच्छामवतीतिअभा
षत त्वंरुचिज्ञामामिच्छसिअहंत्वरुचिज्ञानत्वांस्प्रष्टुमिच्छामीतिभावः एवमपियत्कार्यकर्तव्यंतवतन्मेब्रवीहि ९५ द्रक्ष्यसेस्पर्शसुखंज्ञास्यसे ९६ । ९७ । ९८ । रूपेविरागितावैराग्यवती
दृष्टिर्नारमत्नरेमे ९९ । १०० । १ । २ । ३ ॥ इतिअनुज्ञानपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेऊनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ॐ ॥ अथसास्त्रीत्यादेरध्यायस्यतात्पर्यकुत्सिताया

अनु. १३

अ०

॥२०॥

तथाशतसहस्रेषुयदिकाचित्पतिव्रता ॥ नैताजानन्तिपितरंनकुलंनचमातरम् १३ नभ्रातृन्नचभर्तारंनचपुत्रान्नदेवरान् ॥ लीलायंत्यःकुलंघ्नंतिकूलानीवसारि
द्वराः ॥ दोषान्सर्वाश्चमत्वाऽऽशुप्रजापतिरभाषत १४ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततःसक्रषिरेकाग्रस्तांस्त्रियंप्रत्यभाषत ॥ आस्यतांरुचितश्छंदःकिंचकार्यंब्रवीहि
मे १५ सास्त्रीप्रोवाचभगवन्द्रक्ष्यसेदेशकालतः ॥ वसतावन्महाभागकृतकृत्योभविष्यसि १६ ब्रह्मर्षिस्तामथोवाचसतथेतिथुधिष्ठिर ॥ वत्स्येऽहंयावदुत्साहो
भवत्यानात्रसंशयः १७ अथर्षिरभिसंप्रेक्ष्यस्त्रियंतांजरयाऽर्दिताम् ॥ चिंतांपरमिकांभेजेसंतप्तहृत्वाभवत् १८ यद्यदंगंहिसोऽपश्यत्तस्याविप्रर्षभस्तदा ॥ नारम
त्तत्रतत्रास्यदृष्टीरूपविरागिता १९ देवतेयंगृहस्यास्यशापात्किंनुविरूपिता ॥ अस्याश्चकारणंवेतुंनयुक्तंसहसामया १०० इतिचिंताविविक्तस्यतमर्थंज्ञातुमि
च्छतः ॥ व्यगच्छत्तदहःशेषंमनसाव्याकुलेनतु १ अथसास्त्रीतिथोवाचभगवन्पश्यवैरवेः ॥ रूपंसंध्याभ्रसंरक्तंकिमुपस्थाप्यतांतव २ सउवाचततस्तांस्त्रीं
स्नानोदकमिहानय ॥ उपासिष्येततःसंध्यावाग्यतोनियतेंद्रियः ३ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनुशासनपर्वणिआनुशासनिकेपर्वणिअष्टावक्रादिकसंवादेऊनविंशो
ऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ अथसास्त्रीतमुवाचबाढमेवंभवत्विति ॥ तैलंदिव्यमुपादायस्नानशाटीमुपानयत् १ अनुज्ञाताचमुनिनासास्त्रीतेनमहा
त्मना ॥ अथास्यतैलेनांगानिसर्वाण्येवाभ्यमृक्षत् २ शनैश्चोत्सादितस्तत्रस्नानशालामुपागमत् ॥ भद्रासनंततश्चित्रंक्रषिरन्वगमन्नवम् ३ अथोपविष्टश्च्यदात्
स्मिन्भद्रासनेतदा ॥ स्नापयामासशनकैस्तमृषिसुखहस्तवत् ४ दिव्यंचविधिवच्चक्रेसोपचारंमुनेस्तदा ॥ सतेनसुसुखोष्णेनतस्याहस्तसुखेनच ५ व्यतीतां
रजनींकृत्स्नानाजानत्समहाव्रतः ॥ ततउत्थायसमुनिस्तदापरमविस्मितः ६ पूर्वस्यांदिशिसूर्यचसोऽपश्यदुदितंदिवि ॥ तस्यबुद्धिरियंकिंतुमोहस्तत्त्वमिदंभ
वेत् ७ अथोपास्यसहस्रांशुंकिंकरोमीत्युवाचतां ॥ साचामृतरसप्रख्यंक्रषेरन्नमुपाहरत् ८ तस्यस्वादुतयाऽन्नस्यनप्रभूतंचकारसः ॥ व्यगमच्चाप्यहःशेषंततःसं
ध्याऽगमत्पुनः ९ अथसास्त्रीभगवंतंसुप्यतामित्यचोदयत् ॥ तत्रवैशयनेदिव्येतस्यतस्याश्चकल्पिते १० पृथक्कैवतथासुप्तौसास्त्रिसचमुनिस्तदा ॥ तथार्धरात्रे
सास्त्रीतुशयनंतदुपागमत् ११ ॥ अष्टावक्रउवाच ॥ नभद्रेपरदारेषुमनोभेसंप्रसज्जाति ॥ उत्तिष्ठभद्रेभद्रंतैस्वयंवैविरमस्वच १२

जीर्णायाऽपि स्त्रियाः करस्पर्शमात्रेण विरक्तोऽपि विज्ञानवानप्यष्टावक्रोऽतीतकालं मधुबुधे काकया युवत्यां रतिसक्ता मुढा गतमायुरवभोस्स्यंत इति १ अभ्यमृक्षताभ्यंजितवती २ उत्सादितः
मालितः ३ । ४ । ५ नाजानदनज्ञातवान् ६ । ७ । ८ न प्रभूतं चकार पूर्णमिति नाभ्यमृक्षद्विस्मयः स्पर्शासक्तो गतारात्रि मिव रसासक्तो गतं दिनमपि नाभ्युपेत्येति भावः ९ । १० । ११ । १२

118911

सेति स्वातंत्र्यान्ममनतवपारदार्यदोषोऽस्तीत्यर्थः धमच्छलंपरपुरुषप्रलोभनं १३ नास्तीति अप्रदत्तात्मानकामयेइत्यर्थः १४ । १५ दोषाः कामक्रोधादयः ययेच्छकंस्वैरिणं १६ । १७
१८ स्वतंत्रात्मात्मप्रदानेइतिशेषः योधर्मः पाणिग्रहणादिसंस्कारो मयिमन्निमित्तं सोऽस्तु १९ । २० । २१ विजहिमामानाशय २२ यथेति अहमात्मदृष्टातेन त्वांस्मरातुरावोन्निस्त्वमपिस्वदृष्टातेन
मांतथाभूतं विद्धीतिभावः तुभ्यंतवसंगमश्चेत्युभयत्रशेषः किंतस्यमयाकन्यार्थिनाप्रार्थितस्यतत्कर्तृकाइयंजिज्ञासाममपरीक्षाकिमयंसाधुरसाधुर्येत्युतकिनेतिकाकुः विघ्नएवायं किंनभवेदपितुविघ्न
एवेत्यर्थः २३ विघ्नत्वमेवाह आश्चर्यमिति पूर्वमतिजीर्णत्वेनदृष्टापुनःकन्येवदृश्यतइतिमायारूपमाश्चर्यम् २४ एतदेवाह किमिति अत्रास्मिन्विषयेकिमुत्तरंश्रेष्ठतरं पूर्वपरिगृहीतस्यात्यागःउत

॥ भीष्मउवाच ॥ सातदातेनविप्रेणतथातेनानिवर्तिता ॥ स्वतंत्राऽस्मीत्युवाचर्षिर्नधर्मच्छलमस्तिते १३ ॥ अष्टावक्रउवाच ॥ नास्तिस्वतंत्रतास्त्रीणामस्व
तंत्राहियोषितः ॥ प्रजापतिमतं ह्येतन्नस्त्रीस्वातंत्र्यमर्हति १४ ॥ रुयुवाच ॥ बाधतेमैथुनंविप्रममभक्तिंचपश्यवै ॥ अधर्मंप्राप्स्यसेविप्रयन्मात्वंनाभिनंदसि
१५ ॥ अष्टावक्रउवाच ॥ हरंतिदोषजातानिनरंजातंयथेच्छकम् ॥ प्रभवामिसदाघृत्याभद्रेस्वशयनं व्रज १६ ॥ रुयुवाच ॥ शिरसाप्रणमेविप्रप्रसादंकर्तुम
र्हसि ॥ भूमौनिपतमानायाःशरणंभवमेऽनघ १७ ॥ यदिवादोषजातंत्वंपरदारेषुपश्यसि ॥ आत्मानंस्पर्शयाम्यद्यपाणिंघृहीष्वमेद्रिज १८ ॥ नदोषोभविताचैवसत्ये
नैतद्ब्रवीम्यहम् ॥ स्वतंत्रांमांविजानीहियोधर्मःसोऽस्तुवैमयि ॥ त्वय्यावेशितचित्ताचस्वतंत्राऽस्मिभजस्वमाम् १९ ॥ अष्टावक्रउवाच ॥ स्वतंत्रात्वंकथं
भद्रेब्रूहिकारणमत्रवै ॥ नास्तित्रिलोकेस्त्रीकाचिद्यावैस्वातंत्र्यमर्हति २० ॥ पितारक्षतिकौमारैर्भर्तारक्षतियौवने ॥ पुत्राश्चस्थाविरैकालेनास्तिस्त्रीणांस्वतंत्रता २१
॥ रुयुवाच ॥ कौमारं ब्रह्मचर्यमेकन्यैवास्मिनसंशयः ॥ पत्नींकुरुष्वमांविप्रश्रद्धांविजहिमामम २२ ॥ अष्टावक्रउवाच ॥ यथाममतथातुभ्यंयथातुभ्यंतथा
मम ॥ जिज्ञासेयमृषेस्तस्यविघ्नःसत्यंनकिंभवेत् २३ ॥ आश्चर्यं परमंहीदंकिंतुश्रेयोहिमेभवेत् ॥ दिव्याभरणवस्त्राहिकन्येयंमामुपस्थिता २४ ॥ किंत्वस्याः
परमंरूपंजीर्णमासीत्कथं पुनः ॥ कन्यारूपमिहाद्यैवंकिमिवात्रोत्तरंभवेत् २५ ॥ यथापरंशक्तिघृतेर्नव्युत्थास्येकथंचन ॥ नरोचतेहिव्युत्थानंसत्येनासादयाम्यहम्
२६ ॥ इतिश्रीमहाभारते अनुशासनप० आनु० अष्टावक्रादिकुसंवादेविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ नविभेतिकथंसास्त्रीशापाच्च
परमद्युतेः ॥ कथंनिवृत्तोभगवांस्तद्ब्रवान्प्रब्रवीतुमे १ ॥ भीष्मउवाच ॥ अष्टावक्रोऽन्वष्टुच्छतांरूपंविकुरुषेकथम् ॥ नचानृतंतैवक्तव्यंब्रूहिब्राह्मणकाम्यया २
॥ रुयुवाच ॥ द्यावापृथिव्योर्यत्रैषाकाम्याब्राह्मणसत्तम ॥ शृणुष्वावहितःसर्वयदिदंसत्यविक्रम ३

एतस्याःस्वीकारःकर्तव्यइतिभावः २५ स्वमतमाह यथेति शक्तिःकामदमनसामर्थ्यं धृतिःपूर्वप्राप्तस्यात्यागः तदुभयंघृतवानव्युत्थास्येऽस्याःस्वीकारंनकरिष्ये व्युत्थानंधर्मातिक्रमं ममनरोचते किंतुसत्येनासादयाम्यहं दारानितिशेषः २६ ॥ इतिअनुशासनपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपेर्विशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ नविमेतीति १ विकुरुषेऽन्यथाऽन्यथाकरोषि ब्राह्मणकाम्ययाब्राह्मणमानलिप्तया १ द्यावापृथिव्योःदिविपृथिव्याचयत्रस्थीयतेतत्रैषाकाम्वास्त्रीपुंसयोरन्योन्याभिलाषरूपाइच्छाऽस्ति मोक्षादन्यन्निष्कामपदंनस्तीत्यर्थः ३

मेमया तवत्वा १।५। १। ७। ८ साकाम्याऽनतिक्रमणीया ९। १० ऋषिणावदान्येन ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८ यथाकृषिकृतामेवराजदेयंभवत्येवंस्त्रीमतामेवदैवंपिश्यं
चक्षणमाप्ततिल्लीमस्वतुका मरुतं च न वैधमिति रुयमावेत्यंकस्यापि ऋषीणमवतीति प्रवृत्तकार्यः १९ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे कावर्षिशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ एवंगार्हस्थ्य
हेतुकाममुक्ता गृहस्थोचितानदानधर्मान्वक्तुं श्रोतुं पात्रादिगुणान्पृच्छति किमित्यादिना ब्राह्मणं ब्रह्मविदं लिङ्गिनं ब्रह्मचारिणं संन्यासिनं च दंडादिलिङ्गवंतं १ स्ववृत्तिजीवनार्थं स्वोचितां वृत्तिं अ
जिज्ञासेयं प्रयुक्तामेस्थिरां कर्तुं तवानघ ॥ अव्युत्थानेन ते लोकाजिताः सत्यपराक्रम ४ उत्तरां मां दिशं विद्विदृष्टं स्त्रीचापलंचते ॥ स्थविराणामपि स्त्रीणां बाधते
मैथुनज्वरः ५ तुष्टः पितामहस्तेऽद्य तथा देवाः सवासवाः ॥ सत्वं येन च कार्येण संप्राप्तो भगवानिह ६ प्रेषितस्तेन विप्रेण कन्यापित्रा द्विजर्षभ ॥ तवोपदेशं कर्तुं वै
तच्च सर्वकृतं मया ७ क्षेमैर्गमिष्यसि गृहं श्रमश्च न भविष्यति ॥ कन्यां प्राप्स्यसि तां विप्रपुत्रिणां च भविष्यति ८ काम्यया पृष्ट्वा स्वं मां ततो व्याहृतमुत्तमम् ॥ अ
नतिक्रमणीया सा कृत्स्नैर्लोकैस्त्रिभिः सदा ९ गच्छस्व सुकृतं कृत्वा किंचान्यच्छ्रोतुमिच्छसि ॥ यावद्ब्रवीमि विप्रर्षे अष्टावक्रयथा तथम् १० ऋषिणा प्रसादिता चा
स्मितवहेतोर्द्विजर्षभ ॥ तस्य संमाननार्थं मे त्वयि वाक्यं प्रभाषितम् ११ ॥ भीष्म उवाच ॥ श्रुत्वा तु वचनं तस्याः सविप्रः प्रांजलिः स्थितः ॥ अनुज्ञातस्तथा चा
पि स्वगृहं पुनराव्रजत् १२ गृहमागत्य विश्रांतः स्वजनं परिपृच्छ यच्च ॥ अभ्यगच्छ च तं विप्रं न्यायतः कुरुनंदन १३ पृष्टश्च तेन विप्रेण दृष्टं त्वे तन्निर्दर्शनम् ॥ प्राह
विप्रतदा विप्रः सुप्रीतेनांतरात्मना १४ भवता समनुज्ञातः प्रास्थितो गंधमादनम् ॥ तस्य चोत्तरतो देशे दृष्टं मे देवतं महत् १५ तथा चाहमनुज्ञातो भवांश्चापि प्र
कीर्तितः ॥ श्रावितश्चापि तद्वाक्यं गृहं चाभ्यागतः प्रभो १६ तमुवाच तदा विप्रः सुतां प्रतिगृहाण मे ॥ नक्षत्रविधियोगेन पात्रं हि परमं भवान् १७ ॥ भीष्म उवाच ॥
अष्टावक्रस्तथेत्युक्त्वा प्रतिगृह्य च तां प्रभो ॥ कन्यां परमधर्मात्मा प्रीतिमांश्चाभवत्तदा १८ कन्यां तां प्रतिगृह्यैव भार्या परमशोभनाम् ॥ उवासमुदितस्तत्र स्वाश्र
मे विगतज्वरः १९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके पर्वणि अष्टावक्रादिकुसंवादे एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
किमाहुर्भरतश्रेष्ठ पात्रं विप्राः सनातनाः ॥ ब्राह्मणं लिङ्गिनं चैव ब्राह्मणं वाऽप्यलिङ्गिनम् १ ॥ भीष्म उवाच ॥ स्ववृत्तिमभिपन्नाय लिङ्गिने चेत रायच ॥ देयमाहुर्म
हाराज उभावेतौ तपस्विनौ २ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ श्रद्धया परयाऽपूतो यः प्रयच्छेद्विजातये ॥ हव्यं कव्यं तथा दानं को दोषः स्यात्पितामह ३
॥ भीष्म उवाच ॥ श्रद्धा पूतो न रस्तातदुर्दातोऽपि न संशयः ॥ पूतो भवति सर्वत्र किमु तत्त्वं महायुते ४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ न ब्राह्मणं परीक्षेत देवे
षु सततं नरः ॥ कव्यप्रदाने तु बुधाः परीक्ष्यं ब्राह्मणं विदुः ५

भिपन्नाय शरणी कुर्वते । लिङ्गी अलिङ्गी वा स्वधर्मसेवीयः स एव तपस्वी पात्रं चेत्त्यर्थः १ स्वधर्मनिष्ठत्वं पात्रगुणमुक्त्वा श्रद्धावत्त्वं दातृगुणमाह श्रद्धयेति द्वाभ्यां अपूतोऽपि परया श्रद्धया यदि प्रयच्छति त
र्हि तस्य दातृरपूतत्वप्रयुक्तः को दोषः स्यात्तं वद ३ श्रद्धेवाऽपूतत्वं करोतीत्यर्थः ४ नेति श्रद्धेव पूतत्वं कर्त्तव्यं चेत्तदप्यत्र परीक्षानविधेया स्यादित्याशयः ५

देवानां समूहाद्देवाश्च श्रद्धादिभ्य इत्यर्थः हव्यं देवं कर्मसिध्यतिफलदं भवति न तु ब्राह्मणगुणादिति भावः इत्यर्थे देवा इति शेषः देवं कर्मदेवानुग्रहादेव पूर्णं भवति । श्रद्धामात्रप्रियत्वाद्देवानामिति भावः ६
पिड्यंतुकर्म ब्राह्मणानुग्रहादेव पूर्णं भवतीति तत्रानुग्रहकर्तारितपो बलमावश्यकमित्याशयेनाह ब्राह्मणानिति लोकेषु पितृपितामहादिषु पूजनीयेषु ब्राह्मिणेष्वेव ब्राह्मण्यमस्तीति विद्यादित्यर्थः । 'अग्नि
मुखा वै देवाः पाणिमुखाः पितरः' इत्याश्वलायनोदाहृतश्रुतेः श्रौतः स्मार्तौ द्यौर्वाऽग्निः स्वतः शुद्धो देवांस्तर्पयति पाणिस्तु सत्कर्मवानेव पितृस्तर्पयितुं शक्नोति नान्यथेतिकव्येष्ववश्यकीपात्रपरीक्षे
ति भावः ७ कथं केन हेतुनाऽपूर्वादीनां पंचानां पात्रत्वमिति प्रश्नार्थः ८ उत्तरे तु त्रयः अपूर्वसंबंधितपस्विनः कुलीनत्वादिगुणसप्तकयुक्ता एव पात्रत्वं भजंत परिशेषात् । यज्ञशीलविद्वांसो कर्मकृद्वैद्यपदो
दितौ कुलीनत्वादिगुणपंचकयुक्ता एव । एतेषां गुणानामभावे पात्रत्वं न कस्यापीत्यर्थः ९ एतदेव शिष्टं स मर्यादा प्रवृत्तिरिति तेजसां तेजस्विनां सर्वज्ञानामितियावत् १० लेष्टुः पांसुपिंडः त्रिभिरेव
वृत्तिर्जीवनं यस्यां सा ब्राह्मी संपदस्तस्यां त्रिवृत्त्या याजनाध्यापनप्रतिग्रहेरेव जीवति समहान् एतेन कुलीनत्वं वैद्यस्त्वं च संगृहीतम् ११ ऋषीमश्वक्कुलेश्वरीलपदेन संगृह्णाति सर्वे चेति १२ आनृशंस्यं कर्म

॥ भीष्म उवाच ॥ न ब्राह्मणः साधयते हव्यं देवात्प्रसिद्धयति ॥ देवप्रसादादिज्यं ते यजमानैर्न संशयः ६ ब्राह्मणान् भरतश्रेष्ठ सततं ब्रह्मवादिनः ॥ मार्कंडेयः पुरा
प्राह इति लोकेषु बुद्धिमान् ७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अपूर्वोऽप्यथवा विद्वान्संबंधी वा यथा भवेत् ॥ तपस्वी यज्ञशीलो वा कथं पात्रं भवेत्तु सः ८ ॥ भीष्म उवाच ॥
कुलीनः कर्मकृद्वैद्यस्तथैवाप्यानृशंस्यवान् ॥ ऋषीमश्वक्कुलेश्वरीलपदेन संगृह्णाति सर्वे चेति ११ ॥ काश्यप उवाच ॥
कंडेयस्यैव हि १० ॥ पृथिव्युवाच ॥ यथामहर्णवे क्षिप्तः क्षिप्रं लेष्टुर्विनश्यति ॥ तथा दुश्चरितं सर्वं त्रिवृत्त्या च निमज्जति ११ ॥ काश्यप उवाच ॥
सर्वे च वेदाः सहषड्विंशैः सांख्यं पुराणं च कुले च जन्म ॥ नैतानि सर्वाणि गतिर्भवति शीलव्यपेतस्य नृपद्विजस्य १२ ॥ अग्रि उवाच ॥ अधीयानः पंडितं
मन्यमानो यो विद्यया हंतियशः परेषां ॥ प्रभ्रश्यतेऽसौ चरते न सत्यं लोकास्तस्य ह्यंतवतो भवन्ति १३ ॥ मार्कंडेय उवाच ॥ अश्वमेधसहस्रं च सत्यं च तु लयाष्ट
तम् ॥ नाभिजानामियद्यस्य सत्यस्यार्धमवाप्नुयात् १४ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्युक्ता ते जगमुराशु च त्वारोऽमित तेजसः ॥ पृथिवी काश्यपोऽग्निश्च प्रकृ
ष्टायुश्च भार्गवः १५ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यदि ते ब्राह्मणालोके वतिनो भुंजते हविः ॥ दत्तं ब्राह्मणकामाय कथं तत्सुकृतं भवेत् १६ ॥ भीष्म उवाच ॥
आदिष्टिनो ये राजेन्द्र ब्राह्मणा वेदपारगाः ॥ भुंजते ब्रह्मकामाय वतलुप्ता भवन्ति ते १७

कृत्वं च संगृह्णाति अधीयान इति सत्यं यज्ञादिकमव्यभिचरितफलं कर्म न चरते न करोति १३ अश्वमेधेति सत्यसंग्रहः एतेषां गुणानामेकतमस्याप्यभावे पात्रत्वं न भवतीति चतुर्णामपि मतं न तु चत्वारिपृथ
ङ्मतानि उपक्रमेते जसां मतमित्येकवचनादंते च विसंवादादर्शनादिति भावः १४ १५ व्रतिनो ब्रह्मचारिणः कथं तत्सुकृतं भवति तदीयव्रतनाशात्स्वीयं श्राद्धं दुष्यति न वेति प्रश्नः १६ आदिष्टं द्वाद
शवर्षाणि ब्रह्मचर्यं चरेति गुर्वादेशस्तद्व्रतं भोक्तुं रेव व्रतं लुप्यते न तु दाता प्रत्यवैति अपितु । 'कर्मनिष्ठास्तपोनिष्ठाः पंचाग्निब्रह्मचारिणः ॥ पितृमातृपराश्रैव ब्राह्मणाः श्राद्धसंपदः' इति 'व्रतस्थमपि दौहित्रं
श्राद्धेयस्तेन भोजयेत्' इति च स्मरणात्पुण्यभागेव भवतीति भावः । एतेन श्राद्धादन्यत्र लोभादिप्रदर्शनेन परव्रतनाशयतो दानेऽपि किंचिद्गुणं जायत इति गम्यते अतएव 'मनसा पात्रमुद्दिश्य
जलमध्ये जलं क्षिपेत् ॥ दाता तत्फलमाप्नोति प्रतिग्राही न दोषभाक्' इति पात्रादरार्थं कर्त्तव्यं तद्वैत्येति १७

अतोनिष्ठा अनेकांतमनेकफलाकारमित्यर्थः पात्रगुणानामनंतत्वात्केगुणानियमेनपात्रतायानिमित्ततानेषसंक्षेपेणब्रूहीतिप्रश्नार्थः १८ उत्तरमाहत्रिभिः अहिंसेति १९ । २० । २१
मेदादीनांसविष्टांमुंकेइतिसंबंधः मेदागोमहिष्यादीनामृतानांमांसमभ्रंतः । पुलकसायेब्राह्मणादीनपिस्वभावादेवहिंसति अंतवसायिनश्चर्मकारादयः कृतमकृतवापरकीयंपापंकर्मयेप्रकाशयंति
ब्राह्मणादयोऽपितेमेदादिगुल्याएवेतितेषामपीतिपदार्थः २२ वैश्वदेवतत्संबंधिनहंतकारं ब्रह्मचारिणेइतिसंन्यासिनोऽप्युपलक्षणम् । 'यतिश्चब्रह्मचारीचपक्वान्नस्वामिनावुमा'इतिस्मृतेः अशुभानि

॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अनेकांतंबहुद्वारंधर्ममाहुर्मनीषिणः ॥ किंनिमित्तंभवेदत्रतन्मेब्रूहिपितामह १८ ॥ भीष्मउवाच ॥ अहिंसासत्यमक्रोधआनृशंस्यंदम
स्तथा ॥ आर्जवंचैवराजेंद्रनिश्चितंधर्मलक्षणम् १९ येतुधर्मप्रशंसंतश्चरंतिपृथिवीभिमाम् ॥ अनाचरंतस्तद्धर्मसंकरेऽभिरताःप्रभो २० तेभ्योहिरण्यरत्नवागाम
श्वेदाददातियः ॥ दशवर्षाणिविष्ठांसभुंक्तेनिरयमास्थितः २१ मेदानांपुल्कसानांचतथैवांतेवसायिनाम् ॥ कृतंकर्माकृतंवापिरागमोहेनजल्पतां २२ वैश्वदेवंचये
मूढाविप्रायब्रह्मचारिणे ॥ ददतेनेहराजेंद्रतेलोकानभुंजतेऽशुभान् २३ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ किंपरंब्रह्मचर्यंचकिंपरंधर्मलक्षणं ॥ किंचश्रेष्ठतमंशौचंतन्मे
ब्रूहिपितामह २४ ॥ भीष्मउवाच ॥ ब्रह्मचर्यात्परंतातमधुमांसस्यवर्जनम् ॥ मर्यादायांस्थितोधर्मःशमश्चैवास्यलक्षणम् २५ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ क
स्मिन्कालेचरेद्धर्मकस्मिन्कालेऽर्थमाचरेत् ॥ कस्मिन्कालेसुखीचस्यातन्मेब्रूहिपितामह २६ ॥ भीष्मउवाच ॥ कल्यमर्थनिषेवेततोवर्ममनंतरम् ॥ पश्चा
त्कामंनिषेवेतनचगच्छेत्प्रसंगिताम् २७ ब्राह्मणांश्चैवमन्येतगुरुंश्चाप्यभिपूजयेत् ॥ सर्वभूतानुलोमश्चमृदुशीलःप्रियंवदः २८ अधिकारेयददृत्तंयच्चराजसुपैशु
नम् ॥ गुरोश्चालीककरणंतुल्यंतद्ब्रह्महत्यया २९ प्रहरेन्नरेंद्रेषुनहन्याद्वांतथैवच ॥ भ्रूणहत्यासमंचैवउभयंयोनिषेवते ३० नाग्निपरित्यजेज्जातुनचवेदानपरित्य
जेत् ॥ नचब्राह्मणमाक्रोशेत्समंतद्ब्रह्महत्यया ३१ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कीदृशाःसाधवोविप्राःकेभ्योदत्तंमहाफलम् ॥ कीदृशानांचभोक्तव्यंतन्मेब्रूहिपितामह ३२
॥ भीष्मउवाच ॥ अक्रोधनाधर्मपराःसत्यनित्यादमेरताः ॥ तादृशाःसाधवोविप्रास्तेभ्योदत्तंमहाफलम् ३३ अमानिनःसर्वसहादृढार्थाविजितेंद्रियाः ॥ सर्वभूत
हितामैत्रास्तेभ्योदत्तंमहाफलम् ३४ अलुब्धाःशुचयोवैद्याहीमंतःसत्यवादिनः ॥ स्वकर्मनिरतायेचतेभ्योदत्तंमहाफलम् ३५ सांगांश्चचतुरोवेदानधीतेयोद्विज
र्षभः ॥ षड्भ्यःप्रवृत्तःकर्मभ्यस्तंपात्रमृषयोविदुः ३६ येत्वेवंगुणजातीयास्तेभ्योदत्तंमहाफलम् ॥ सहस्रगुणमाप्नोतिगुणार्हायप्रदायकः ३७ प्रज्ञाश्रुताभ्यांवृत्ते
नशीलेनचसमन्वितः ॥ तारयेत्कुलंसर्वमेकोऽपीहद्विजर्षभः ३८ गामश्वंवित्तमन्वातद्विधेप्रतिपादयेत् ॥ द्रव्याणिचान्यानितथाप्रेत्यभावेनशोचति ३९

तिष्ठेदः २३ परंश्रेष्ठं २४ शमोविषयेभ्यश्चित्रियाणानि वृत्तिरेतदेवश्रेष्ठतरंशौचं धर्मस्य लक्षणं मर्यादातर्गतम् २५ कल्पपूर्वाह्ने २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५
षड्भ्यः अनुपदोक्तैर्भधुमांसवर्जनमर्यादापालनशौचैस्तहाध्ययनयागदानेभ्यः तान्यनुष्ठानं वृत्तइत्यर्थः ३६ । ३७ । ३८ नशोचतिप्रतिपादयन् ३९

द्विजोत्तमो निर्दोषः एतेषु त्रयोऽङ्गुणाश्च तत्र यदिलभ्यते तर्हि तारयेतेति किमु ४० निशम्य क्त्वा ईदृशपात्रमासीत्तमीपस्य स्यात्पगुणस्यातिक्रमेऽपि दोषो नास्तीति भावः ४१ ॥ इति अनुशासन
पर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये द्वाविंशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ आद्येति कालादौ विहितं विशेषमिति शेषः १ । २ उपपत्तिभिरादरादिभिर्युक्तः सन्
३ । ४ । ५ क्षुत्क्षुतेन दूषितम् ६ निरोकारेणाऽननुज्ञातेन शूत्रेण वा ७ परिशुक्तं देवातिथिपितृषालकादीन् वर्जयित्वा भुक्तं स्वेनैव ८ । ९ आज्याहुतिपात्राभिवारणं विना १०

तारयेत्कुलं सर्वमेकोऽपीह द्विजोत्तमः ॥ किमंगुणं रेवेते तस्मात्पात्रं समाचरेत् ४० निशम्य च गुणोपेतं ब्राह्मणं साधुसंमतम् ॥ दूरादानाद्यसत्कृत्य सर्वतश्चापि पू
जयेत् ४१ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशास० बहुप्राश्निके द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ श्राद्धकाले च दैवे चापित्र्येऽपे च पि
तामह ॥ इच्छामीह त्वया ख्यातं विहितं यत्सुरर्षिभिः १ ॥ भीष्म उवाच ॥ दैवं पौर्वाहिकं कुर्यादपराह्णे तु पैतृकम् ॥ मंगलाचारसंपन्नः कृतशौचः प्रयत्नवान् २ म
नुष्याणां तु मध्याह्ने प्रदद्यादुपपत्तिभिः ॥ कालहीनं तु यद्दानं तं भागं रक्षसां विदुः ३ लघितं चावलीढं च काले पूर्वच यत्कृतम् ॥ रजस्वलाभिदृष्टं च तं भागं रक्षसां विदुः
४ अवघुष्टं च यद्भुक्तमव्रतेन च भारत ॥ पराघुष्टं शुना चैव तं भागं रक्षसां विदुः ५ केशकीटावपतितं क्षुतं च भिरिवेक्षितम् ॥ रुदितं चावघूतं च तं भागं रक्षसां विदुः ६
निरोंकारेण यद्भुक्तं स शस्त्रेण च भारत ॥ दुरात्मना च यद्भुक्तं तं भागं रक्षसां विदुः ७ परोच्छिष्टं च यद्भुक्तं परिभुक्तं च यद्भवेत् ॥ दैवोपित्र्ये च स तं तं भागं रक्षसां विदुः ८ मं
त्रहीनं क्रियाहिनं यच्छ्राद्धं परि विष्यते ॥ त्रिभिर्वर्णैर्न रश्चेष्टं तं भागं रक्षसां विदुः ९ आज्याहुतिं विना चैव यत्किंचित्परि विष्यते ॥ दुराचारैश्च यद्भुक्तं तं भागं रक्षसां वि
दुः १० ये भागं रक्षसां प्राप्तास्त उक्ता भरतर्षभ ॥ अत ऊर्ध्वं विसर्गस्य परीक्षां ब्राह्मणे शृणु २१ यावंतः पतिता विप्राजडोन्मत्तास्तथैव च ॥ दैवे वाऽप्यथपित्र्ये वा
राजन्नाहंति केतनम् १२ श्वित्री क्लीबश्च कुष्ठी च तथा यक्ष्महतश्च यः ॥ अपस्मारी च यश्चाधो राजन्नाहंति केतनम् १३ चिकित्सका देव लका वृथानियमधारिणः ॥
सोमविक्रयिणश्चैव राजन्नाहंति केतनम् १४ गायनानर्तकाश्चैव प्लवका वादकास्तथा ॥ कथका योधकाश्चैव राजन्नाहंति केतनम् १५ होतारो वृषलानां च वृषलाध्या
पकास्तथा ॥ तथा वृषलशिष्याश्च राजन्नाहंति केतनम् १६ अनुयोक्ता च यो विप्रोऽनुयुक्तश्च भारत ॥ नार्हतस्तावपि श्राद्धं ब्रह्मविक्रयिणो हि तौ १७ अप्रणी
र्यः कृतः पूर्ववर्णावरपरिग्रहः ॥ ब्राह्मणः सर्वविद्योऽपि राजन्नाहंति केतनम् १८ अनग्रयश्च यो विप्रासृतनिर्यातकाश्च ये ॥ स्तेनाश्च पतिताश्चैव राजन्नाहंति केतनम् १९

विसर्गस्य ब्राह्मणेदानस्य पात्रभूते ११ पतिताः महापातकेन जातिबहिर्भूताः केतनं निमंत्रणम् १२ श्वित्री श्वेतवुष्टी कुष्ठी मंडलकुष्ठी यक्ष्महतो महारोगी अपस्मारी ग्रहग्रस्तः १३ देवलका देवा
र्चनवृत्तिजीविनः वृथा नियमधारिणो दम्भवन्तः १४ छत्रकाः कुर्वनपराः कथकाः वृथालापिनः योषकाः मल्लाः १५ वृषलानां गुराणां होतारो याजकाः वृषलशिष्याः गुरूदासाः १६ अनु
योक्ता मृतकाध्यापकः अनुयुक्तो मृतकाध्येता १७ वर्णावरपरिग्रहः शूद्रापातिः १८ अनग्रयः श्रौतस्मार्तकर्मरहिताः । ये चापेताः स्वकर्मभ्यः स्तेनास्ते पारिकीर्तिताः ॥ कर्मणा देहदोषै
श्रयोनितश्चैव कुत्सिताः ॥ पतितांस्तान् विजानिष्यान् महापातकिनश्च ये हतिस्तेन पतिताय मोक्षो वा प्राप्नोति १९

गणपूर्वाः ग्रामण्यः पुत्रिकापूर्वपुत्राः अस्यामुत्पन्नः पुत्रो मदीय इति नियमेन यादीयेत तस्यां च योजातः सपुत्रिकापूर्वपुत्रः सपितृमोत्रः ऋषोमातृगोत्रोपजीविस्त्वान्निद्यः २० ऋणकर्ता विद्वद्यर्थधनप्र
योक्तुः कुसीदीनामा धार्मुषिकः 'समर्धधान्यमादाय महर्षयः प्रयच्छाति ॥ सवेवार्धुषिको नाम हव्यकव्यबहिष्कृतः' इति स्मृतिप्रसिद्धः २१ स्त्रीपूर्वाः स्त्रीजिताः स्त्रीपण्योपजीविनो वा कांडपृष्ठो वेद्या
पतिः कांडपृष्ठः सद्भिरेव निगद्यते इति यमेन व्याख्यातः । अजपाः संख्यावंदनहीनाः २२ अनुग्रहं निषिद्धानामपि केनचिदुपेनाभ्यनुज्ञानं २३ । २४ वणिजं वणिग्द्वार्ति २५ । २६ । २७
उदितः आठ्यः अस्तमितो दारिद्र्यः पूर्वाह्णकाले आठ्यः सद्यस्तस्य व्यये दारिद्र्यः एवं प्रातरलाभकालेऽस्तमितः मध्याह्णे लाभे सति उदितः अल्पदोषो विद्वत्त्वादिविशेषगुणरहितः अदाता वा २८

अपरिज्ञानपूर्वाश्च मणपूर्वाश्च भारत ॥ पुत्रिकापूर्वपुत्राश्च श्राद्धेनार्हति केतनम् २० ऋणकर्ता च यो राजन्यश्च धार्मुषिको नरः ॥ प्राणिविक्रयवृत्तिश्च राजन्नाहति
केतनम् २१ स्त्रीपूर्वाः कांडपृष्ठाश्च यावन्तो भरतर्षभ ॥ अजपा ब्राह्मणाश्च श्राद्धेनार्हति केतनम् २२ श्राद्धे दैवे च निर्दिष्टो ब्राह्मणो भरतर्षभ ॥ दातुः प्रतिग्रहीतुश्च
शृणुष्वानुग्रहं पुनः २३ चीर्णवता गुणैर्युक्ता भवेयु येऽपि कर्षकाः ॥ सावित्रीज्ञाः क्रियावंतस्ते राजन्केतनक्षमाः २४ क्षात्रधर्मिणमप्याजौ केतये कुलजं द्विजम् ॥
न त्वेव वणिजं तात श्राद्धे च पारिकल्पयेत् २५ अग्निहोत्री च यो विप्रो ग्रामवासी च यो भवेत् ॥ अस्तेन श्वातिथिज्ञश्च सराजन्केतनक्षमः २६ सावित्रीजपतेयस्तुत्रि
कालं भरतर्षभ ॥ भिक्षावृत्तिः क्रियावांश्च सराजन्केतनक्षमः २७ उदितस्तमितो यश्च तथैवास्तमितो दितः ॥ अहिंस्रश्चाल्पदोषश्च सराजन्केतनक्षमः २८ अ
कल्कको ह्यतर्कश्च ब्राह्मणो भरतर्षभ ॥ संसर्गे भैक्ष्यवृत्तिश्च सराजन्केतनक्षमः २९ अवती कितवः स्तेनः प्राणिविक्रयिको वणिक् ॥ पश्चाच्च पीतवान् सोमं सराजन्केत
नक्षमः ३० अर्जयित्वा धनं पूर्वदारुणैरपि कर्मभिः ॥ भवेत्सर्वातिथिः पश्चात्सराजन्केतनक्षमः ३१ ब्रह्मविक्रयनिर्दिष्टं स्त्रियाय चार्जितं धनम् ॥ अदेयं पितृविप्रे
भ्यो यच्च क्लैव्यादुपार्जितम् ३२ क्रियमाणेऽपवर्गे च यो द्विजो भरतर्षभ ॥ न व्याहरति यद्युक्तं तस्या धर्मे गवानृतम् ३३ श्राद्धस्य ब्राह्मणः कालः प्राप्तं दधिघृतं तथा ॥
सोमक्षयश्च मांसं च दारण्यं युधिष्ठिर ३४ श्राद्धापवर्गे विप्रस्य स्वधा वै मुदिता भवेत् ॥ क्षत्रियस्यापि यो ब्रूयात्प्रीयं तां पितरस्त्विति ३५ अपवर्गे तु वैश्यस्य श्राद्ध
कर्मणि भारत ॥ अक्षय्यमभिधातव्यं स्वस्ति शुद्रस्य भारत ३६ पुण्याहवाचनं दैवं ब्राह्मणस्य विधीयते ॥ एतदेव निरोकारं क्षत्रियस्य विधीयते ३७ वैश्यस्य दै
वेवक्तव्यं प्रीयं तां देवता इति ॥ कर्मणामानुपूर्व्येण विधिपूर्वकं तं शृणु ३८ जातकर्मादिकाः सर्वास्त्रिषु वर्णेषु भारत ॥ ब्रह्मक्षत्रे हि मंत्रोक्ता वैश्यस्य च युधिष्ठिर ३९

अकल्ककोऽर्धमिहः अपापो वा । 'कल्कपापे च भेदः' इति कोशः । अकल्क इति पाठे स्वेच्छया धर्मार्धमकल्पकः अतर्कोऽहेतुकः शुक्लतर्कपरः संसर्गसंगत्यहं गृहे ज्ञाते भैक्ष्यवृत्तिः २९ कितवो धूर्तः २०
सर्वदेवतादिकमतिथिरेव यस्य स सर्वातिथिः २१ ब्रह्मवेदः क्लैव्यादीनामप्येन मिथ्याशयपादिना वा २२ अपवर्गे श्राद्धसमाप्ति इयमाण इति पाठे लज्जमानः युक्तं अस्तु स्वधेत्यादिवचनं गवानृतं
अनृतगोशपथस्य पापं २३ सोमक्षयो दर्शः आरण्यमृगादिमांसं च दामासंतं दैवं श्राद्धस्य कालः ३४ स्वधोच्यतामिति प्रदात्रा उक्ते अस्तु स्वधेति ब्राह्मणो वदेत् एवमुत्तरत्र मुदिता प्रीतिकरी पितृ
णामित्यर्थात् ३५ । ३६ पुण्येति पुण्याहं भवन्तो ब्रुवन्स्त्वितियजमानेन प्रोक्ते ओं पुण्याहमस्त्विति ब्राह्मणाः शृणुः एवं संकारय ३७ दैवे ओंकारस्थाने प्रीयं तां देवताः पुण्याहमस्त्विति प्रसि
द्धेदित्यर्थः कृतं क्रियामनुष्ठानकमिति यावत् वैश्यस्य च मंत्रोक्ता इत्यनुषंगः ३८ । ३९

रक्षानामेखला मौजीमुजमयी मौर्वीचगुर्ज्या बाल्वजीबल्वजस्तृणविशेषस्तन्मयी ४० धर्मोदात्तरघर्भः प्रतिग्रहीपुरिति वा पुमौ शृणु तत्राघर्भमेव सामान्यत आह ब्राह्मणस्येति एककार्षापणार्धे
अनृतवक्तुर्ब्राह्मणस्य यावानधर्मो भवति स एव चतुर्गुणः क्षत्रियस्याष्टगुणो वैश्यस्य त्रायमात्रार्धमवतीत्यर्थः सार्धं श्लोकः ४१ भेति यः पूर्वस्य निमंत्रयितुरश्रातिसज्जमानः परस्याभनयवीयान् तत्र ब्रा
ह्मणेन केतितः स नयदियवीयान् भवेत्तर्हि वृषापशुर्हिसायाः पूर्णपापं प्राप्नुयात् । क्षत्रियादिना केतितः स नयदियवीयान् स्यात्तर्हि वृषापशुर्हिसायाः अर्धपापं प्राप्नुयादिति श्लोकद्वयार्थः ४२ । ४३ । ४४
आशौचः जननमरणाशौचवान् ४५ अर्थेन प्रयोजनेन तर्थायात्राव्यपदेशेन जीविकाद्यर्थो धनं लिप्सेत्कर्मार्थमेभिज्ञा देहीत्यामंत्रयति दातारमभिमुखीकरोति तस्यापि अनृतगवानृतमेव स्मृतं

विप्रस्य रक्षानामौजीमौर्वीराजन्यगामिनी ॥ बाल्वजीहो वैश्यस्य धर्मेषु युधिष्ठिर ४० दातुः प्रतिग्रहीतुश्च धर्माधर्माविमौ शृणु ॥ ब्राह्मणस्यानृतोऽधर्मः प्रोक्तः
पातकसंज्ञितः ॥ चतुर्गुणः क्षत्रियस्य वैश्यस्याष्टगुणः स्मृतः ४१ नान्यत्र ब्राह्मणोऽश्रियात्पूर्वविप्रेण केतितः ॥ यवीयान्पशुर्हिसायां तुल्यधर्मो भवेत्सहि ४२ तथा
राजन्यवैश्याभ्यां यद्यश्रियात्तु केतितः ॥ यवीयान्पशुर्हिसायां भार्गवसमवाप्नुयात् ४३ दैवं वाऽप्यथवा पित्र्यं योऽश्रियाद्ब्राह्मणादिषु ॥ अस्नातो ब्राह्मणो राजं
स्तस्याधर्मो गवानृतम् ४४ आशौचो ब्राह्मणो राजन्योऽश्रियाद्ब्राह्मणादिषु ॥ ज्ञानपूर्वमथो लोभात्तस्याधर्मो गवानृतम् ४५ अर्थेनान्येन यो लिप्सेत्कर्मार्थं चैव
भारत ॥ आमंत्रयति राजेन्द्र तस्याधर्मोऽनृतं स्मृतम् ४६ अवेदव्रतचारित्रास्त्रिभिर्वर्णैर्युधिष्ठिर ॥ मंत्रवत्परिविष्यंते तस्याधर्मो गवानृतम् ४७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
पित्र्यं वाऽप्यथवा दैवं दीयते यत्पितामह ॥ एतदिच्छाम्यहं ज्ञातुं दत्तं केषु महाफलम् ४८ ॥ भीष्म उवाच ॥ येषां दाराः प्रतीक्षन्ते सुवृष्टिं भिवर्षकाः ॥ उच्छेषपरिशेषं
हितान्भोजययुधिष्ठिर ४९ चारित्रनिरताराजन्ये कृशाः कृशवृत्तयः ॥ अर्थिनश्चोपगच्छन्ति तेषु दत्तं महाफलम् ५० तद्भक्तास्तद्द्वाराजंस्तद्बलास्तदपाश्रयाः ॥
अर्थिनश्च भवन्त्यर्थे तेषु दत्तं महाफलम् ५१ तस्करेभ्यः परेभ्यो वा ये भयार्ता युधिष्ठिर ॥ अर्थिनो भोक्तुमिच्छन्ति तेषु दत्तं महाफलम् ५२ अकल्ककस्य विप्रस्य रौक्ष्यात्क
रुतात्मनः ॥ बटवो यस्य भिक्षन्ति तेषु दत्तं महाफलम् ५३ हतस्वाहृतदाराश्च ये विप्रादेशसंग्रहे ॥ अर्थार्थमभिगच्छन्ति तेषु दत्तं महाफलम् ५४ व्रतिनो नियमस्था
श्च ये विप्राः श्रुतसंमताः ॥ तत्समाभ्यर्थ्य भिक्षन्ति तेषु दत्तं महाफलम् ५५ अत्युक्तां ताश्च धर्मेणुपाषंडसमयेषु च ॥ कृशप्राणाः कृशधनास्तेभ्यो दत्तं महाफलम् ५६

४६ वेदव्रतचारित्र्यं च येषां नास्ति ते येन मंत्रवत् मंत्रयुक्तं यथा स्यात्तथा श्राद्धे परिविष्यंते तस्य ४७ । ४८ भोजनपात्रेऽग्निष्टमुच्छेषः तेन सहितं परिशेषं स्थाल्यामवशिष्टं प्रतीक्षन्ते येषां पाकपर्याप्त
मेव धान्यादिकमस्ति न कुसूलादौ तान्भोजय ४९ । ५० तद्भक्ताः चारित्रमेव भक्तोऽनृतं ब्रह्मजीवनं येषां ते तद्गृहाः तदेव गृहे रुयादीयेषां ते बलं हल्लोके दोषाभिभवसामर्थ्यं अपाश्रयः परलो
कगमनालंबनं अर्थेन प्रयोजने सत्येवार्थिनो भवन्ति न संग्रहार्थं ५१ । ५२ रौक्ष्यात् दारिद्र्यात् करुतः आत्मेवात्मा जीवनमत्र हस्ते गृहीता न स्य बटवः श्रुवार्ताः मह्यं देहि मह्यं देहीतियाचंते ते
भ्योऽतिदरिद्रेभ्यः ५३ कृतेति पाठेऽपि कृतं हिंसितं दूरीकृतं हतमित्येवार्थः ५४ । ५५ चः पादपूरणार्थः पाषंडानां समयो मर्यादायेषु मेषु तत्र अत्युक्ताः अत्यंतततो दूरे स्थिताः ५६

सूचकाश्चमेवस्पृहयन्तिनस्वादु अतएवचतुर्थी स्वादुस्वेनाभीप्सितत्वादस्य किंनुगतापूरणंयथाकथंभित्तकंयन्तस्त्वयमेवेश्वरेणकर्तव्यमित्याशयवन्तइत्यर्थः ५७ । ५८ । ५९ अमर्षावमयनिष्ठ
तिरूपंप्रयोजनम् ६० अभिमर्शिनोजाराः प्रयोक्तारःहर्त्राभिमर्शिनोर्दूताः ६१ परेषांवापस्येतिशेषः ६२ । ६३ । ६४ आज्ञायाच्छेदमित्येकदेशानुषंगः कुर्वतीतिशेषः ६५ सूचकाराजगाभिपै
शुन्यवादिनः सेतुःआर्यमर्यादा ६६ पाषंडाःवेदविरोधिनःशाक्यादयः दूषकाःसतानिंदकाः समयानांघर्मसंकेतानां प्रत्यवसिताःआकूटपतिताः ६७ विषमाःजनविरोधिनोव्यवहारादयोषेपांते

कृतसर्वस्वहरणानिर्दोषाःप्रभविष्णुभिः ॥ स्पृहयन्तिचभुक्ताऽन्तेषुदत्तमहाफलम् ५७ तपस्विनस्तपोनिष्ठास्तेषांभैक्षचराश्वये ॥ अर्थिनःकिंचिदिच्छन्ति
तेषुदत्तमहाफलम् ५८ महाफलविधिर्दानेश्रुतस्तेभरतर्षभ ॥ निरयंयेनगच्छन्तिस्वर्गं चैवाहितच्छृणु ५९ गुर्वर्थमभयार्थंवावर्जयित्वायुधिष्ठिर ॥ येऽनृतंकथ
यन्तिस्मतेवैनिरयगामिनः ६० परदाराभिहर्तारःपरदाराभिमर्शिनः ॥ परदारप्रयोक्तारस्तेवैनिरयगामिनः ६१ येपरस्वापहर्तारःपरस्वानांचनाशकाः ॥
सूचकाश्चपरेषांयेतेवैनिरयगामिनः ६२ प्रपाणांचसभानांचसंक्रमाणांचभारत ॥ आगाराणांचभेतारोनरानिरयगामिनः ६३ अनाथांप्रमदांवालांवृद्धांभी
तांतपस्विनीम् ॥ वंचयन्तिनरायेचतेवैनिरयगामिनः ६४ वृत्तिच्छेदंघृहच्छेदंदारच्छेदंचभारत ॥ मित्रच्छेदंतथाऽऽज्ञायास्तेवैनिरयगामिनः ६५ सूचकाः
सेतुभेतारःपरवृत्त्युपजीवकाः ॥ अकृतज्ञाश्चमित्राणांतेवैनिरयगामिनः ६६ पाषंडादूषकाश्चैवसमयानांचदूषकाः ॥ येप्रत्यवसिताश्चैवतेवैनिरयगामिनः ६७
विषमव्यवहाराश्चविषमाश्चैववृद्धिषु ॥ लाभेषुविषमाश्चैवतेवैनिरयगामिनः ६८ दूतसंव्यवहाराश्चनिष्परीक्षाश्चमानवाः ॥ प्राणिर्हिसप्रवृत्ताश्चतेवैनिरयग
मिनः ६९ कृताशंकृतानिर्देशंकृतभक्तंकृतश्रमम् ॥ भेदैर्येव्यपकर्षन्तितेवैनिरयगामिनः ७० पर्यश्रन्तिचयेदारानग्निभृत्यातिथीस्तथा ॥ उत्सन्नपितृदेव्यया
स्तेवैनिरयगामिनः ७१ वेदविक्रयिणश्चैववेदानांचैवदूषकाः ॥ वेदानालिखकाश्चैवतेवैनिरयगामिनः ७२ चातुराश्चम्यबाह्याश्चश्रुतिबाह्याश्चयेनराः ॥ विक
र्मभिश्चजीवन्तितेवैनिरयगामिनः ७३ केशविक्रयिकाराजनविषविक्रयिकाश्चये ॥ क्षीरविक्रयिकाश्चैवतेवैनिरयगामिनः ७४ ब्राह्मणानांगवांचैवकन्यानांचयुधि
ष्ठिर ॥ येऽंतरंयांतिकार्येषुतेवैनिरयगामिनः ७५ शस्त्रविक्रयिकाश्चैवकर्तारश्चयुधिष्ठिर ॥ शल्यानांधनुषांचैवतेवैनिरयगामिनः ७६ शिलाभिःशंकुभिर्वापि
श्चभैर्वाभरतर्षभ ॥ येमार्गमनुरुंधन्तितेवैनिरयगामिनः ७७ उपाध्यायांश्चभृत्यांश्चभक्तांश्चभरतर्षभ ॥ येत्यजंत्यविकारांस्त्रीस्तेवैनिरयगामिनः ७८ अप्राप्तद
मकाश्चैवनासानांविधकाश्चये ॥ बंधकाश्चपशूनांयेतेवैनिरयगामिनः ७९

६८ । ६९ कृताशंदासमर्थिनंवा कृतनिर्देशंनिर्देशःतुभ्यमिदंदास्यामीतिप्रतिज्ञासाकृतायस्मैइतिसमासः भक्तंभेतनं व्यपकर्षतिपत्युःसकाशादूरीकुर्वति ७० पर्यश्रन्तिपरित्यज्याभ्रंति ७१ । ७२
विकर्मभिःस्वस्यनिषिद्धैःकर्मभिः ७३ केशाश्चामरकंबलादयः ७४ अंतरंयांतिअंतरायामवन्ति ७५ कर्तारःशस्त्रशल्यादीनां ७६ । ७७ । ७८ अप्राप्तःअदातः । 'प्राप्तलब्धे
समंजसे'इतिमेदिनी पशूनांयुमेनगोप्याश्चमर्दनेनवाचलवीर्ययोर्नाशकाअप्राप्तदमकाः ७९

८०।८१।८२।८३सर्वेप्स्यन्ति येब्राह्मणातिक्रमन्कुर्वन्तिस्वर्गगामिनइत्यर्थः ८४।८५।८६आवावात्सीकटात् ८७।८८मधुसौर्ध्र ८९ कर्तारःपालनकर्तारः ९०कुटुंबानांदातारःपरविवाहकर्तारः९१।९२

अगोप्ताश्चराजानोबलिषड्भ्रातृगत्स्कराः ॥ समर्थाश्चाप्यदातारस्तेवैनिरयगामिनः ८० क्षांतानदांतांस्तथाप्राज्ञानदीर्घकालंसहोषितान् ॥ त्यजन्ति कृतकृत्या
येतेवैनिरयगामिनः ८१ बालानामथवृद्धानांदासानांचैवयेनराः ॥ अदत्त्वाभक्षयंत्यग्रेतेवैनिरयगामिनः ८२ एतेपूर्वविनिर्दिष्टाःप्रोक्तानिरयगामिनः ॥ भा
गिनःस्वर्गलोकस्यवक्ष्यामिभरतर्षभ ८३ सर्वेष्वेवतुकार्येषुदैवपूर्वेषुभारत ॥ इतिपुत्रानपशूकृत्स्नान्ब्राह्मणातिक्रमःकृतः ८४ दानेमतपसाचैवसत्येनचयुधि
ष्ठिर ॥ येधर्ममनुवर्तन्तेतेनराःस्वर्गगामिनः ८५ शुश्रूषाभिस्तपोभिश्चविद्यामादायभारत ॥ येप्रतिग्रहानिःस्नेहास्तेनराःस्वर्गगामिनः ८६ भयात्पापात्तथावा
धाहारिद्रव्याधिधर्षणात् ॥ यत्कृतेप्रतिमुच्यन्तेतेनराःस्वर्गगामिनः ८७ क्षमावंतश्चधैराश्चधर्मकार्येषुचोत्थिताः ॥ मंगलाचारसंपन्नाःपुरुषाःस्वर्गगामिनः
८८ निवृत्तामधुमांसंभ्यःपरदारंभ्यएवच ॥ निवृत्ताश्चैवमद्येभ्यस्तेनराःस्वर्गगामिनः ८९ आश्रमाणांचकर्तारःकुलानांचैवभारत ॥ देशानांनगराणांचतेनराः
स्वर्गगामिनः ९० वस्त्राभरणदातारोभक्तपानान्नदास्तथा ॥ कुटुंबानांचदातारःपुरुषाःस्वर्गगामिनः ९१ सर्वहिसानिवृत्ताश्चनराःसर्वसहाश्चये ॥ सर्वस्याश्रयभू
ताश्चतेनराःस्वर्गगामिनः९२ मातरंपितरंचैवशुश्रूषन्तिजितेंद्रियाः ॥ भ्रातृणांचैवसस्नेहास्तेनराःस्वर्गगामिनः९३ आढ्याश्चबलवंतश्चयौवनस्थाश्चभारत ॥ येवै
जितेंद्रियाधीरास्तेनराःस्वर्गगामिनः ९४ अपराधिषुसस्नेहामृदवोमृदुवत्सलाः ॥ आराधनसुखाश्चापिपुरुषाःस्वर्गगामिनः ९५ सहस्रपरिवेष्टारस्तथैवचसहस्र
दाः ॥ भ्रातारश्चसहस्राणांतेनराःस्वर्गगामिनः ९६ सुवर्णस्यचदातारोगवांचभरतर्षभ ॥ यानानांवाहनानांचतेनराःस्वर्गगामिनः ९७ वैवाहिकानांद्रव्या
णांप्रेष्याणांचयुधिष्ठिर ॥ दातारोवाससांचैवतेनराःस्वर्गगामिनः ९८ विहारावसथोद्यानकूपारामसभाप्रपाः ॥ वप्राणांचैवकर्तारस्तेनराःस्वर्गगामिनः ९९
निवेशनानांक्षेत्राणांवसतीनांचभारत ॥ दातारःप्रार्थितानांचतेनराःस्वर्गगामिनः १०० रसानांचाथबीजानांधान्यानांचयुधिष्ठिर ॥ स्वयमुत्पाद्यदातारःपु
रुषाःस्वर्गगामिनः १ यस्मिंस्तमिन्कुलेजाताबहुपुत्राःशतायुषः ॥ सानुक्रोशाजितक्रोधाःपुरुषाःस्वर्गगामिनः २ एतदुक्तममुत्रार्थदैवंपित्र्यंचभारत ॥ दान
धर्मचदानस्ययत्पूर्वमृषिभिःकृतम् १०३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनुशासनपर्वणिआनुशासनिकेप०दानधर्मेस्वर्गनरकगामिवर्णनेत्रयोर्विशोऽध्यायः ॥ २३ ॥
युधिष्ठिरउवाच ॥ इदमेतत्त्वतोराजनवक्तुमर्हसिभारत ॥ अहिसयित्वाऽपिकथं ब्रह्महत्याविधीयते १ ॥ भीष्मउवाच ॥ व्यासमामंत्र्यराजेंद्रपुरायत्पृष्ठवानहम्
तत्तेऽहंसंप्रवक्ष्यामितदिहैकमनाःशृणु २ १३।१४ आराधनेनइतरानसुखयन्तितेतथा १५।१६।१७ द्रव्याणांवध्वलंकारादीनां प्रेष्याणांवासीदासानां १८।१९।१००।१।२ दानस्यप्रत्यर्प

णस्यदानंचतद्धर्मचेतिशोधकोधर्मः । 'स्याद्धर्ममस्त्रिषाम्' इत्यमरः अमुत्रार्थपरलोकफलं ३ ॥ इतिअनुशासनपर्वणिनी०भा०त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ इदमेहत्याध्यायःस्पष्टार्थः १ । २

३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावर्तनिचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ तीर्थानामित्यध्यायस्य तात्पर्यद्विराणां बाह्यधर्मसाधनतीर्थाटनाद
न्यन्नास्तीति श्रोतुमिच्छामितीर्थानीत्यर्थात् १।२ तीर्थवंशंतीर्थसंघम् ३।४ तीर्थेभ्यः तीर्थान्युद्दिश्य पावमानिनवेति धर्मसंज्ञयोऽस्ति ५ प्रेत्यभावे जन्मांतरे ६ मुनिवद्भवेत् मुनीनां गतिं लभेतेत्यर्थः
चतुर्थस्त्वं वसिष्ठस्य तत्त्वमाख्याहिमे मुने ॥ अहिंसयित्वा केनेह ब्रह्म हत्या विधीयते ३ इति पृष्ठो मयाराज न पराशर शरीरजः ॥ अब्रवीन्निपुणो धर्मे निःसंशय मनुत
मम् ४ ब्राह्मणं स्वयमाहूय भिक्षार्थे कृशवृत्तिनम् ॥ ब्रूयाद्वास्तीति यः पश्चात्तं विद्याद्ब्रह्मघातिनम् ५ मध्यस्थस्येह विप्रस्य योऽनूचानस्य भारत ॥ वृत्तिहरति दुर्बु
द्धिस्तं विद्याद्ब्रह्मघातिनम् ६ गोकुलस्य तृषार्तस्य जलार्थे वसुधाधिप ॥ उत्पादय तियो विघ्नं तं विद्याद्ब्रह्मघातिनम् ७ यः प्रवृत्तां श्रुतिं सम्यक्शास्त्रं वा मुनिभिः कृतम् ॥
दूषयत्यनभिज्ञाय तं विद्याद्ब्रह्मघातिनम् ८ आत्मजं रूपसंपन्नं महतीं सदशेवरे ॥ न प्रयच्छति यः कन्यां तं विद्याद्ब्रह्मघातिनम् ९ अधर्मनिरतो मूढो मिथ्यायो वै
द्विजातिषु ॥ दद्यान्मर्मातिगं शोकं तं विद्याद्ब्रह्मघातिनम् १० वक्षुषा विप्रहृणस्य पंगुलस्य जडस्य वा ॥ हरेत यो वै सर्वस्वं तं विद्याद्ब्रह्मघातिनम् ११ आश्रमे वा
नेवाऽपि ग्रामे वा यदि वा पुरे ॥ अग्निं समुत्तृजेन्मोहात् तं विद्याद्ब्रह्मघातिनम् १२ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशास० दानधर्मे ब्रह्मप्रकथने चतुर्विंशोऽ
ध्यायः ॥ २४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ तीर्थानां दर्शनं श्रेयः स्नानं च भरतर्षभ ॥ श्रवणं च महाप्राज्ञ श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः १ पृथिव्यां यानि तीर्थानि पुण्यानि भ
रतर्षभ ॥ वक्तुमर्हसि मे तानि श्रोताऽस्मि नियतं प्रभो २ ॥ भीष्म उवाच ॥ इमं मंगिरसा प्रोक्तं तीर्थवंशं महाद्युते ॥ श्रोतुमर्हसि भद्रं ते प्राप्स्यसे धर्ममुत्तमम् ३ तपो
वनगतं विप्रमभिगम्य महामुनिम् ॥ पप्रच्छांगिरसं धीरं गौतमः संशितव्रतः ४ अस्ति मे भगवन् कश्चित् तीर्थेभ्यो धर्मसंज्ञः ॥ तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि तन्मेशं समहामु
ने ५ उपस्पृश्य फलं किं स्यात्तेषु तीर्थेषु वै मुने ॥ प्रेत्यभावे महाप्राज्ञ तद्यथाऽस्ति तथा वद ६ ॥ अंगिर उवाच ॥ सप्ताहं च द्रुमाणां वैवितस्ता मूर्ध्नि मालिनीम् ॥
विगाह्य वै निराहारो निर्मलो मुनिवद्भवेत् ७ काश्मिरमंडलेन द्योयाः पतंति महानदम् ॥ तानदीः सिंधुमासाद्य शीलवान् स्वर्गमाप्नुयात् ८ पुष्करं च प्रभासं च नैमिषं
सागरोदकम् ॥ देविकां मिद्रमार्गं च स्वर्णविंदुं विगाह्य च ९ विबोध्यते विमानस्थः सोऽप्सरोगणैः ॥ हिरण्यविंदुं विक्षोभ्य प्रयतश्चाभिवाद्य च १० कुशेशं
च देवं तं धूयते तस्य किल्बिषम् ॥ इंद्रतोयां समासाद्य गंधमादनसन्निधौ ११ करतोयां कुरंगे च त्रिरात्रोपोषितो नरः ॥ अश्वमेधमवाप्नोति विगाह्य प्रयतः शुचिः
१२ गंगाद्वारे कुशावर्ते बिलके नीलपर्वते ॥ तथा कनखले स्नात्वा धूतपाप्मा दिवं व्रजेत् १३ अपाहद उपस्पृश्य वाजिमेधफलं लभेत् ॥ ब्रह्मचारी जितक्रोधः सत्यसं
धस्त्वहिंसकः १४ यत्र भागीरथी गंगा पतते दिशमुत्तराम् ॥ महेश्वरस्य त्रिस्थाने यो नरस्त्वभिषिच्यते १५ एकमासं निराहारः स पश्यति हि देवताः ॥
सप्तगंगेत्रिगंगे च इंद्रमार्गे च तर्पयन् १६

७ नंदसिंधु ८।९।१०।११।१२ गंगाद्वारादयोऽत्र ब्रह्मगिरौ गोदावरी नृगता एव गङ्गाः भागीरथी माहात्म्यस्य अग्रे स्वातंत्र्येण वर्ण्यमानत्वात् ११।१४ त्रिस्थाने स्वभृत्युपाताले १५।१६

१७।१८।१९।२० रूपवर्धसोऽसमाहारः रूपवर्धस्कं वर्धस्तेजः २१।२२।२३।२४।२५ ब्रह्मनामं जगन्नाथ २६।२७।२८।२९ अंतर्धानफलं गंधर्वादिभोगम् ३०।३१।३२।३३
३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१ गंगायां गंगायां तं गेऽश्मपृष्ठे तं शिलायां मेकां ब्रह्महत्यां व्यपोह्य मिरविदेमि श्रितोऽर्विकोऽलाभो यत्र तस्मिन् सुखं गंधर्वादिभोगं पर्वते द्वितीयां ब्रह्महत्यां
सुधां वै लभते भोक्तुं यो नरो जायते पुनः ॥ महाश्रम उपस्पृश्य योऽग्निहोत्रपरः शुचिः १७ एकमासं निराहारः सिद्धिमाप्तेन स व्रजेत् ॥ महाहद उपस्पृश्य भृगुर्तुमेव
लोलुपः १८ त्रिरात्रोपोषितो भूत्वा मुच्यते ब्रह्महत्याया ॥ कन्याकूप उपस्पृश्य बलाकायां कृतोदकः १९ देवेषु लभते कीर्तितं यशसा च विराजते २० देविकाया मुप
स्पृश्य तथा सुंदरिकाहदे ॥ अश्विन्यां रूपवर्धस्कं प्रेत्यैव लभते नरः २१ महागंगामुपस्पृश्य कृतिकां गारके तथा ॥ पक्षमेकं निराहारः स्वर्गमाप्नोति निर्मलः २२
वैमानिक उपस्पृश्य किंकिणीकाश्रमे तथा ॥ निवासेऽप्सरसां दिव्ये कामचारी महीयते २३ कालिकाश्रममासाद्य विपाशायां कृतोदकः ॥ ब्रह्मचारी जितक्रोधः सिरात्रं
मुच्यते भवात् २४ आश्रमे कृतिकानां तु स्नात्वा यस्तर्पयेत्पितृन् ॥ तोषयित्वा महादेवं निर्मलः स्वर्गमाप्नुयात् २५ महापुर उपस्पृश्य त्रिरात्रोपोषितः शुचिः ॥ त्र
सानां स्थावराणां च द्विपदानां भयं त्यजेत् २६ देवदारुवने स्नात्वा धूतपाप्मा कृतोदकः ॥ देवलोकमवाप्नोति स त्रिरात्रोपोषितः शुचिः २७ शरस्तंबे कुशस्तंबे द्रोणशर्म
पदे तथा ॥ अपां प्रपतनासेवी सेव्यते सोऽप्सरोगणैः २८ चित्रकूटे जनस्थाने तथा मंदाकिनीजले ॥ विगाह्य वै निराहारो राजलक्ष्म्यानिषेव्यते २९ श्यामाया
स्त्वाश्रमं गत्वा उषित्वा चाभिषिच्य च ॥ एकपक्षं निराहारस्त्वं तं धानफलं लभेत् ३० कौशिकीं तु समासाद्य वायुभक्षस्त्वलोलुपः ॥ एकविंशतिरात्रेण स्वर्गमारोहते
नरः ३१ मतंगवाप्यायः स्नायादेकरात्रेण सिध्यति ॥ विगाहति ह्यनालं बंधकं वै सनातनम् ३२ नैमिषे स्वर्गं तीर्थे च उपस्पृश्य जितेन्द्रियः ॥ फलं पुरुषमेधस्य लभे
न्मासं कृतोदकः ३३ गंगाहद उपस्पृश्य तथा चैवोत्पलावने ॥ अश्वमेधमवाप्नोति तत्र मासं कृतोदकः ३४ गंगायमुनयोस्तीर्थे तथा कालं जरे गिरौ ॥ दशाश्वमेधा
नाप्नोति तत्र मासं कृतोदकः ३५ षष्टिहद उपस्पृश्य चान्नदानां द्विशिष्यते ॥ दशतीर्थं सहस्राणितिस्रः कोट्यस्तथाऽपराः ३६ समागच्छंति माध्यातु प्रयागे भरत
र्षभ ॥ माघमासं प्रयागे तु नियतः संशितव्रतः ३७ स्नात्वा तु भरतश्रेष्ठ निर्मलः स्वर्गमाप्नुयात् ॥ मरुद्गण उपस्पृश्य पितृणामाश्रमे शुचिः ३८ वैवस्वतस्य तीर्थे च
तीर्थभूतो भवेन्नरः ॥ तथा ब्रह्मसरोजत्वाभागीरथ्यां कृतोदकः ३९ एकमासं निराहारः सोमलोकमवाप्नुयात् ४० उत्पातके नरः स्नात्वा अष्टावक्रे कृतोदकः ॥ द्वाद
शाहं निराहारो नरमेधफलं लभेत् ४१ अश्मपृष्ठे गयायां च निरविदे च पर्वते ॥ तृतीयां कौंचपद्यां च ब्रह्महत्यां विशुध्यते ४२ कलविक उपस्पृश्य विद्याच्च बहुशोजलम् ॥
अग्नेः पुरे नरः स्नात्वा अग्निकन्यापुरे वसेत् ४३ करवीरपुरे स्नात्वा विशालायां कृतोदकः ॥ देवहद उपस्पृश्य ब्रह्मभूतो विराजते ४४ पुनरावर्तनं दां च महानं दां च सेव्यं वै ॥
नंदने सेव्यते दांतस्त्वप्सरोगणैः ४५ उर्वशी कृतिका योगे गत्वा चैव समाहितः ॥ लौहित्ये विधिवत् स्नात्वा पुंडरीकफलं लभेत् ४६ निरस्य कौंचपदी तिसर्वे
पाविष्णुपदादीनामुपलक्षणं तेषु तृतीयां ब्रह्महत्यां स कृद्रयांगत एव विशुध्यते हत्यानाशयित्वा पूतो भवति ४७।४८।४९।५० उर्वशी सुर्वशी तीर्थं कृतिका योगे कार्तिक्यां पौर्णमास्याम् ४६

४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ कुमारीः कुमारीसंज्ञकतीर्थं ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ शरीरमिति विधिपूर्वकमात्मश्राद्धादिकं कृत्वा अनाशके अनशनव्र-
ते कृते सति बुद्धिपूर्वकमत्रैव शरीरमुत्सृजेत् तत्रोपायानभिभूतस्याप्येतन्मरणविधीयते अधुवमिति वाक्यशेषात् तदपि वेदांतगस्य ज्ञाततत्त्वस्य शरीरधारणे प्रयोजनमपश्यत एव इतरेषां त्विह मरणं रो-
रामहदउपस्पृश्य विपाशायां कृतोदकः ॥ द्वादशाहं निराहारः कल्मषाद्विप्रमुच्यते ४७ महाहदउपस्पृश्य शुद्धेन मनसानरः ॥ एकमासं निराहारो जमदग्निग-
तिलभेत् ४८ विंध्ये संताप्य चात्मानं सत्यसंधस्त्वर्हिसकः ॥ विनयात्तप आस्थाय मासेनैकेन सिध्यति ४९ नर्मदायामुपस्पृश्य तथा शूपां कोदके ॥ एकपक्षं निरा-
हारो राजपुत्रो विधीयते ५० जंबू मार्गे त्रिभिर्मसैः संयतः सुसमाहितः ॥ अहोरात्रेण चैकेन सिद्धिं समधिगच्छति ५१ कोकामुखे विगाह्याथ गत्वा चांजलिकाश्रमम् ॥
शाकभक्षश्चैरवासाः कुमारीं विंदते दश ५२ वैवस्वतस्य सदनं न सगच्छेत्कदाचन ॥ यस्य कन्याह देवासो देवलोकं सगच्छति ५३ प्रभासे त्वेकरात्रेण अमावा-
स्यां समाहितः ॥ सिध्यते तु महाबाहो यो नरो जायतेऽमरः ५४ उज्जानक उपस्पृश्य अष्टिषेणस्य चाश्रमे ॥ पिगायाश्चाश्रमे स्नात्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते ५५ कुल्या-
यां समुपस्पृश्य जम्बाचैवाधमर्षणम् ॥ अश्वमेधमवाप्नोति त्रिरात्रोपोषितो नरः ५६ पिंडारक उपस्पृश्य एकरात्रोपोषितो नरः ॥ अग्निष्टोममवाप्नोति प्रभातां शर्वरीं
शुचिः ५७ तथा ब्रह्मसरोगत्वा धर्मारण्योपशोभितम् ॥ पुंडरीकमवाप्नोति उपस्पृश्य नरः शुचिः ५८ मैनाके पर्वते स्नात्वा तथा संध्यामुपास्य च ॥ कामं जित्वा च
वैमासं सर्वयज्ञफलं लभेत् ५९ कालोदकं नंदि कुंडं तथा चोत्तरमानसम् ॥ अभ्येत्य योजनशता दूणहावि प्रमुच्यते ६० नंदीश्वरस्य मूर्तिं तु दृष्ट्वा मुच्येत किल्बिषैः ॥
स्वर्गमार्गे नरः स्नात्वा ब्रह्मलोकं सगच्छति ६१ विरूपातो हिमवान् पुण्यः शंकरश्च शुरो गिरिः ॥ आकरः सर्वरत्नानां सिद्धचारणसेवितः ६२ शरीरमुत्सृजेत् तत्र विधिपूर्व-
मनाशके ॥ अधुवं जीवितं ज्ञात्वा यो वै वेदांतगो द्विजः ६३ अभ्यर्च्य देवतास्तत्र नमस्कृत्य मुनींस्तथा ॥ ततः सिद्धो दिवं गच्छेद्ब्रह्मलोकं सनातनम् ६४ कामं क्रो-
धं च लोभं च योजित्वा तीर्थमावसेत् ॥ न तेन किंचिन्न प्राप्तं तीर्थाभिगमनाद्भवेत् ६५ यान्यगम्यानि तीर्थानि दुर्गाणि विषमाणि च ॥ मनसा तानि गम्यानि सर्वतीर्थ-
समीक्षया ६६ इदं मेध्यमिदं पुण्यमिदं स्वर्गमनुत्तमम् ॥ इदं रहस्यं वेदानामाग्राव्यं पावनं तथा ६७ इदं दद्याद्द्विजातीनां साधोरात्माहितस्य च ॥ सुहृदां च जपे-
त्कर्णोक्षिप्य स्यानुगतस्य च ६८ दत्तवान् गौतमस्यैतदंगिरा वै महातपाः ॥ अंगिराः समनुज्ञातः काश्यपेन च धीमता ६९ महर्षीणामिदं जप्यं पावनानां तथोत्त-
मम् ॥ जपंश्चाभ्युत्थितः शश्वन्निर्मलः स्वर्गमाप्नुयात् ७० इदं यश्चापि शृणुयाद्रहस्यं त्वंगिरोत्तमम् ॥ उत्तमे च कुले जन्म लभेज्जातीश्च संस्मरेत् ७१ ॥ इति श्रीमहा-
भारते अनुशासनपर्वणि आनुशास० दानधर्मे अंगिरसतीर्थयात्रायां पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ गादिमहानिमित्तं सत्येव महापातकप्रायाश्चैवार्थवाडचित्तान्यथेति व्याख्यातं
प्रागेव वनपर्वणि ५३ । ५४ । ५५ । ५६ इदं तीर्थं सेवनं मेध्यं यज्ञफलप्रदं पुण्यं पापघ्नं अतएव स्वर्गं आग्राव्यं आग्रावः स्नानमिच्छत्यर्थः आभाष्यमिति पाठे रहस्यत्वाद्वाक्यं स्वार्थेऽप्यत्र ६७ । ६८
समनुज्ञातः प्रार्थितः काश्यपेन एतद्विज्ञातुकाभेनेति शेषः ६९ । ७० । ७१ ॥ इति अनुशासनपर्वणि श्रीमहाभारतमहादेशपंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५५ ॥

बृहस्पतीत्यध्यायः सर्वतीर्थश्रेष्ठांगं मां कथयितुं प्रवर्तते इतोऽन्यतीर्थांतरं नास्तीति स्पष्टयन् १ यदा स्पृच्छत देवा जगु रिति द्विषियेन यत्तदोरध्याहारेणान्वयः यस्य प्रभमात्रेण सिद्धानां दर्शनं भवति
वैशंपायन उवाच ॥ बृहस्पतिसंभुद्वयाक्षमया ब्रह्मणः समम् ॥ पराक्रमेश क्रसममादित्यसमतेजसम् १ गां गेयमर्जुनेनाजौ निहतं भूरितेजसम् ॥ भ्रातृभिः सहि-
तोऽन्यैश्च पर्यपृच्छद्युधिष्ठिरः २ शयानं वीरशयने कालाकांक्षिणमच्युतम् ॥ आजगुर्भरतश्रेष्ठं द्रष्टुकामामहर्षयः ३ अत्रिर्वसिष्ठोऽथ भृगुः पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः ॥
अंगिरा गौतमोऽगस्त्यः सुमतिः सुयतात्मवान् ४ विश्वामित्रः स्थूलगिराः संवर्तः प्रमतिर्दमः ॥ बृहस्पत्युशनो व्यासाश्च यवनः काश्यपो ध्रुवः ५ दुर्वासा जमदग्निश्च
मार्कण्डेयोऽथ गालवः ॥ भरद्वाजोऽथ रैभ्यश्च यवक्रीतास्त्रितस्तथा ६ स्थूलाक्षः शबलाक्षश्च कण्वो मेधातिथिः कृशः ॥ नारदः पर्वतश्चैव सुधन्वाथैकतो द्विजः ७
नितं भूर्भुवनो धौम्यः शतानंदोऽकृतव्रणः ॥ जामदग्न्यस्तथारामः कचश्चैत्येवमादयः ८ समागता महात्मानो भीष्मं द्रष्टुं महर्षयः ॥ तेषां महात्मनां पूजामागतानां
युधिष्ठिरः ९ भ्रातृभिः सहितश्च कथं वदनु पूर्वशः ॥ तेषूजिताः सुखासीनाः कथाश्च कुर्महर्षयः १० भीष्माश्रिताः सुमधुराः सर्वेन्द्रियमनोहराः ॥ भीष्मस्तेषां क-
थाः श्रुत्वा ऋषीणां भावितात्मनाम् ११ मेने दिविष्ठमात्मानं तुष्ट्या परमया युतः ॥ ततस्ते भीष्ममामं व्यपांडवांश्च महर्षयः १२ अंतर्धानं गताः सर्वे सर्वेषामेव पश्य-
ताम् ॥ तानृषीन्सुमहाभागानंतर्धानमतानपि १३ पांडवास्तुष्टुः सर्वे प्रणमुश्च मुहुर्मुहुः ॥ प्रसन्नमनसः सर्वे गां गेयं कुरुसत्तमं १४ उपतस्थुर्यथोद्यंतमादित्यं मं-
त्रकोविदाः ॥ प्रभावात्तपस्तेषामृषीणां विक्ष्य पांडवाः १५ प्रकाशतो दिशः सर्वा विस्मयं परमं ययुः ॥ महाभाग्यं परं तेषामृषीणामनुचिंत्यते ॥ पांडवाः सह भी-
ष्मेण कथाश्च कुरुस्तदाश्रयाः १६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कथां तेशिरसापादौ स्पृष्ट्वा भीष्मस्य पांडवः ॥ धर्म्यधर्मसुतः प्रश्रं पर्यपृच्छद्युधिष्ठिरः १७ ॥ युधिष्ठिर-
उवाच ॥ केदेशाः के जनपदा आश्रमाः के च पर्वताः ॥ प्रकृष्टाः पुण्यतः काश्च ज्ञेयानद्यः पितामह १८ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीमिति हासं पुरातनम् ॥
शिलोच्छ्रुतेः संवादं सिद्धस्य च युधिष्ठिर १९ इमां कश्चित्परिक्रम्य पृथिवीं शैलभूषणाम् ॥ असकृद्विपदां श्रेष्ठः श्रेष्ठस्य गृहमेधिनः २० शिलवृत्तेर्गृहं प्राप्तः स तेन विधि-
नाऽर्चितः ॥ उवासरजनीति त्रसुमुखः सुखभाषिः २१ शिलवृत्तिस्तु यत्कृत्यं प्रातस्तत्कृतवाञ्छुचिः ॥ कृतकृत्यमुपातिष्ठत्सिद्धं तमतिथितदा २२ तौ समे-
त्य महात्मानौ सुखासीनौ कथाः शुभाः ॥ चक्रतुर्वेदसंबद्धास्तच्छेषकृतलक्षणाः २३ शिलवृत्तिः कथां तेषु सिद्धमामं व्ययत्ततः ॥ प्रश्रं पप्रच्छ मेधावीयन्मां त्वं परिपृच्छ-
सि २४ ॥ शिलवृत्तिरुवाच ॥ केदेशाः के जनपदाः केऽऽश्रमाः के च पर्वताः ॥ प्रकृष्टाः पुण्यतः काश्च ज्ञेयानद्यस्तदुच्यताम् २५ ॥ सिद्ध उवाच ॥ ते देशास्ते जनपदा-
स्तेऽऽश्रमास्ते च पर्वताः ॥ येषां भागीरथी गंगामध्ये नैतिसरिद्धरा २६ तपसा ब्रह्मचर्येण यज्ञैस्त्यागेन वा पुनः ॥ गतिं तां न लभेज्जंतुर्गंगां संसेव्ययां लभेत् २७
किमुत तद्दर्शनादिनेति भावः २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ महाभाग्यं योगैश्चर्यत्वे चरत्वांतर्धानशक्त्यादिसिद्धिं मत्वं १६ । १७ देशाः भूमिभागाः
जनपदाः महाजननिवासस्थानानि आश्रमाः ऋषिस्थानानि १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ आश्रमा इत्याकारस्य पूर्वपदार्थः २५ ते देशा इति प्रकृष्टाः पुण्यत इत्यनुषंगः २६ । २७

गात्राण्यस्थीनि न्यस्तानिर्गंगायाम् २८ । २९ । ३० व्युष्टिः पुण्यवृद्धिः । 'व्युष्टिः कलेः समुद्रोच' इति मेदिनी २९ । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ गवांनिर्हारजाहारनिर्जनमार्गस्ततो
निर्मुक्त्यावकंयविकारस्तस्मात् गांयवानादयित्वातच्छुक्लवर्तगतायवानपक्त्वामुंजानोपावकप्रतीत्युच्यते ३८ इदुवर्तचाप्रायण ३९ । ४० । ४१ धूयतेदूरेजायतेभस्मीभूयाविमशिष्यते
स्पृष्टानियेषांगंगेयैस्तोयैर्गात्राणिदेहिनाम् ॥ न्यस्तानिपुनस्तेषांत्यागः स्वर्गाद्विधीयते २८ सर्वाणियेषांगंगेयैस्तोयैः कार्याणिदेहिनाम् ॥ गांयक्कामान
वाविप्रदिवितिष्ठंति तेजनाः २९ पूर्ववयसिकर्माणि कृत्वापापानियेनराः ॥ पश्चाद्गंगानिषेवंतेतेऽपियांत्युत्तमंगतिम् ३० स्नातानां शुचिभिस्तोयैर्गंगेयैः प्रय
तात्मनाम् ॥ व्युष्टिर्भवतेयापुंसांनसाकृतुशतैरपि ३१ यावदस्थिमनुष्यस्यगंगातोयेषुतिष्ठति ॥ तावद्वर्षसहस्राणिस्वर्गलोकेमहीयते ३२ अपहत्यतम
स्तीव्रंयथाभात्युदयेरविः ॥ तथाऽपहत्यपाप्मानंभातिगंगाजलोक्षितः ३३ विसोमाइवशर्वयोविपुष्पास्तरवोयथा ॥ तद्वद्देशादिशश्वेवहीनार्गगाजलैः शिवैः
३४ वर्णाश्रमायथासर्वधर्मज्ञानविवर्जिताः ॥ क्रतवश्चयथाऽसोमास्तथागंगाविनाजगत् ३५ यथाहीनंनभोऽर्केणभूः शैलैः खंचवायुना ॥ तथादेशादिशश्वेवर्ग
गाहीनानसंशयः ३६ त्रिपुल्लोकेषुयेकेचिप्राणिनः सर्वएवते ॥ तर्प्यमाणाः परां हृत्तिर्यातिगंगाजलैः शुभैः ३७ यस्तुसूर्येणनिष्ठसंगंगेयंपिबतेजलम् ॥ गवांनि
र्हारनिर्मुक्ताद्यावकातद्विशिष्यते ३८ इदुव तसहस्रंतुयश्चरेत्कायशोधनम् ॥ पिबेद्यश्चापिगंगाभिः समीस्यातांनवासमौ ३९ तिष्ठेद्युगसहस्रंतुपदेनैकेनयः पुमान् ॥
मासमेकंतुगंगायांसमौस्यातांनवासमौ ४० लंबतेज्वाक्शिरायस्तुयुगानामयुतंपुमान् ॥ तिष्ठेद्यथेष्टंयश्चापिगंगायांसविशिष्यते ४१ अग्नौप्रास्तंप्रधूयेतयथा
तूलंद्विजोत्तम ॥ तथागंगावगाढस्यसर्वपापंप्रधूयते ४२ भूतानामिहसर्वेषां दुःखोपहतचेतसाम् ॥ गतिमन्वेषमाणानांनगंगासदृशीगतिः ४३ भवंतिनिर्वि
षाः सर्पायथाताक्ष्यस्यदर्शनात् ॥ गंगायादर्शनात्तद्वत्सर्वपापैः प्रमुच्यते ४४ अप्रतिष्ठाश्वयेकेचिदधर्मशरणाश्वये ॥ तेषांप्रतिष्ठागंगेहशरणंशर्मवर्मच ४५
प्रकृष्टैरशुभैर्ग्रस्ताननेकैः पुरुषाधमान् ॥ पततो नरकंगंगासंश्रितान्प्रेत्यतारयेत् ४६ तेसंविभक्तामुनिभिर्नूनंदेवैः सवासवैः ॥ येऽभिमच्छंतिसततंगंगामतिमतां
वर ४७ विनयाचारहीनाश्चअशिवाश्चनराधमाः ॥ तेभवंतिशिवाविप्रयेवैगंगामुपाश्रिताः ४८ यथासुराणाममृतं पितृणांचयथास्वधा ॥ सुधायथाचनागानां
तथागंगाजलंनृणाम् ४९ उपासतेयथाबालामातरंशुधयाऽर्दिताः ॥ श्रेयस्कामास्तथागंगामुपासंतीहदेहिनः ५० स्वायंभुवंयथास्थानंसर्वेषांश्रेष्ठमुच्यते ॥
स्नातानांसरितांश्रिष्ठांगगातद्वदिहोच्यते ५१ यथोपजीविनांविनुर्देवादीनांधरास्मृताः ॥ तथोपजीविनांगंगासर्वप्राणभृतामिह ५२ देवाः सोमार्कसंस्थानियथा
सत्रादिभिर्मखैः ॥ अमृतान्युपजीवंतितथागंगाजलंनराः ५३ जान्हवीपुलिनेत्याभिः सिकताभिः समुक्षितम् ॥ आत्मानंमन्यतेलोकोदिविष्ठमिवशोभितम् ५४
इत्यर्थः ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ सोमसंस्थान्यमृतानिदेवाउपजीवतीति । प्रयमापिबतेवह्निर्द्वितीयापिबतेरविः इत्यादिनास्पष्टं अर्कसंस्थानीत्य
पिच्छादोग्येरोहितादीनिपंचामृतान्यास्वाद्यउपजीवतीतिप्रसिद्धम् ५३ । ५४

व्यसनैः द्यूतपानादिव्यसनजैर्दुःखैः ५० । ५१ । ५२ कामान्नभोगान् ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ उपस्थितानित्यसेविताम् ५८ । ५९ । ६०
भयेभ्योघारेभ्योव्याघ्रादिभ्यः पिशाचादिभ्योवा पापेभ्योब्रह्मवधादिभ्यः ५१ । ५२ । ५३ द्विविदेवानामिति शेषः देवेशोराजेंद्रः ५४ । ५५ आरण्यश्चारण्योत्तीयस्यमितो
जान्हवीतीरसंभूतामृदंमूर्धाविभर्तियः ॥ विभर्तिरूपंसोऽर्कस्यतमोनाशायनिर्मलम् ५५ गंगोर्मिभिरथोदिग्धः पुरुषंपवनोयदा ॥ स्पृशतेसोऽस्यपाप्मानंसद्य
एवापकर्षति ५६ व्यसनरभितसस्यनरस्यविनाशिष्यतः ॥ गंगादर्शनजाप्रीतिर्ब्यसनान्यपकर्षति ५७ हंसारविः कोकरवैरवैरन्यैश्चपाक्षिणाम् ॥ पस्पधंगंगा
गंधर्वान्पुलिनैश्चाशिलोच्चयान् ५८ हंसादिभिः सुबहुभिर्विविधैः पक्षिभिर्वृताम् ॥ गंगांगोकुलसंबाधादृष्ट्वास्वर्गोऽपिविस्मृतः ५९ नसाप्रीतिर्दिविष्ठस्यसर्वकामा
नुपाश्रतः ॥ संभवेद्यापराप्रीतिर्गंगायाः पुलिनेनृणाम् ६० वाङ्मनः कर्मजैर्ग्रस्तः पापैरपिपुमानिह ॥ वीक्ष्यगंगांभवेत्पूतोअत्रमेनास्तिसंशयः ६१ सप्तावरान्
सप्तपरान्पितृंस्तेभ्यश्चयेपरे ॥ पुमांस्तारयतेगंगांवीक्ष्यस्पृष्ट्वाऽवगाह्यच ६२ श्रुताऽभिलषितापीतास्पृष्टादृष्टावगाहिता ॥ गंगातारयतेनृणामुभौवंशौवि
शेषतः ६३ दर्शनात्स्पर्शनात्पानात्तथागंगेतिकीर्तनात् ॥ पुनात्यपुण्यान्पुरुषाच्छतशोऽथसहस्रशः ६४ यइच्छेत्सफलंजन्मजीवितंश्रुतमेवच ॥ सापितृंस्त
र्पयेद्गंगामभिगम्यसुरांस्तथा ६५ नसुतैर्नचवित्तेनकर्मणानचतत्फलम् ॥ प्राप्त्यात्पुरुषोत्तमंगंगंप्राप्ययदाप्नुयात् ६६ जात्यंधैरिहतुल्यास्तेमृतैः पंगुभिरेवच ॥
समर्थायेनपश्यंतिगंगांपुण्यजलांशिवाम् ६७ भूतभव्यमविष्यजैर्महर्षिभिरुपस्थिताम् ॥ देवैः सैद्मैश्चकोर्गंगानोपसेवेतमानवः ६८ वानप्रस्थैर्गृहस्थैश्चयातिभि
र्ब्रह्मचारिभिः ॥ विद्यावाङ्मनःश्रितांगंगामुमान्कोनामनाश्रयेत् ६९ उक्तामभिश्चयः प्राणैः प्रयतः शिष्टसंमतः ॥ चितयेन्मनसागंगं सगतिं परमालभेत् ७० नभये
भ्योभयंतस्यनपापेभ्योनराजतः ॥ आदेहपतनाद्गंगामुपास्तेयः पुमानिह ७१ महापुण्यांचगगनात्पतंतीवैमहेश्वरः ॥ दधारशिरसागंगांतामेवदिविसेवते ७२
अलंकृतास्त्रयोलोकाः पथिभिर्विमलैस्त्रिभिः ॥ यस्तुतस्याजलंसेवेत्तत्कृत्यः पुमान्भवेत् ७३ दिविज्योतिर्यथाऽऽदित्यः पितृणांचैवचंद्रमाः ॥ देवेशश्चयथानृणां
गाचसरितांतथा ७४ मात्रापित्रासुतैर्दारीर्विमुक्तस्यधनेनवा ॥ नभवेद्वितथादुःखंयथागंगावियोगजम् ७५ नारण्येर्नैष्टविषयेर्नसुतैर्नधनागमैः ॥ तथाप्रसादो
भवतिगंगांवीक्ष्ययथाभवेत् ७६ पूर्णमिदंयथादृष्ट्वा नृणांदृष्टिः प्रसीदति ॥ तथात्रिपथादृष्ट्वा नृणांदृष्टिः प्रसीदति ७७ तद्भावस्तद्गतमनास्तन्निष्ठस्तत्परायणः ॥
गंगांयोऽनुगतोभक्त्यासतस्याः प्रियतां व्रजेत् ७८

दिवीतिश्रुतेरण्याख्यसरोद्धयवान्ब्रह्मलोकोऽरण्यस्तत्रभवैरारण्यैर्विषयैः इष्ट्यागादितर्याप्यैरिष्टविषयैः स्वर्गैः ५६ । ५७ तद्भावस्तस्यामेवभावः श्रद्धायस्यसतथा । धर्मे श्रद्धावानपि
स्त्रीपुत्रादिमनाभवतितद्यादृश्यतद्गतमनाहाति । श्रद्धामनश्चकादाचित्केऽपियागादौभवतितत्त्वराध्यदेवतायामिवतत्रनैरंत्येणनितरांस्थितिर्भवतितदर्थतन्निष्ठइति । त्रयमपिस्वर्गाद्यर्थ
कस्यचिद्भवतितथानभवति किंतुपरायणंप्राप्यमपिगंगेयस्यसतत्परायणः एवंभूत्वायोऽनुगतोऽनुगतः भक्त्याआराध्यत्वज्ञानेन संगंगायाः प्रियोभवेत् ७८

७९ मस्माख्यान्मस्मीमूतान् ८० इन्द्राः निर्दोषत्वेन दीप्ताः ८१ पयोधृत्यानीयेहविषीसृष्टिर्वागफलं तद्वर्ती यागादिजपुप्यतत्फलं स्वर्गादिष्वगंगाप्राप्त्येव लभ्यत इत्यर्थः ८२ बृहती
श्रेष्ठा विश्वं देवादीनां रूपं सौभाग्यं यया प्राप्यते सा विश्वरूपा ८३ ऊर्ज्ज्वलपश्वादिः ऊर्जतिमागुरिमता दृष्टा तत्प्रदामित्यर्थः मधुकर्मफलं ब्रह्मवातप्रदामधुमती ८४ योगंगामिति शेषः
तया गंगया भाविताः महत्त्वंगताः देवाः स्पर्शनदर्शनेन गंगया एव ८५ दक्षां तारणसमर्थी पृथिविष्णुमातरं बृहतीवाचं वाग्वैबृहतीति श्रुतेः मागिनीं भगानामैश्वर्यादीनां षण्णां समूहो भागंतद्वर्ती
विभावरिंप्रकाशिकां ८६ ख्यातिः पुण्यत्वकीर्तिः सेव्यनिषेव्य ८७ गंगादृष्टा इयं गंगेत्यन्यान्गंगां दर्शयतः पुष्पस्य नियतं नियमेन गंगेव प्रतिष्ठा संसारावसानहेतुर्भवति गुह्यस्य कार्तिकेयस्य रुक्म
स्य स्वर्णस्य च गर्भयोषा गर्भधारिणी ह्यी वियतः सकाशात् प्रातरवतीर्णा तेनास्यां प्रातः स्नानमिति प्रशस्तमिति सूचितं त्रिवर्गाधर्मार्थकामदा घृतवहा जलवाहिनी विश्वतोया विश्वप्रियतोया ८८ अवनी

भूस्थैः खस्थैर्दिविष्ठैश्च भूतैरुच्चावचैरपि ॥ गंगाविगाह्यासततमेतत्कार्यं समं सतां ७९ विश्वलोकेषु पुण्यत्वाद्गंगायाः प्रथितं यशः ॥ यत्पुत्रान्सगरस्येतो भस्माख्या
ननयदिवम् ८० वाय्वीरिताभिः सुमनोहराभिर्दुताभिरत्यर्थसमुत्थिताभिः ॥ गंगोर्मिभिर्भानुमतीभिरिन्द्राः सहस्ररश्मिप्रतिमा भवन्ति ८१ पयस्विनीं घृतिनीम
त्युदारां सृष्टिर्नीवेगिनीं दुर्विगाह्याम् ॥ गंगां गत्वा यैः शरीरं विसृष्टं गताधीरास्ते विबुधैः समत्वम् ८२ अंधान् जडान् द्रव्यहीनां श्रृंगगायशस्विनीं बृहतीं विश्वरूपा ॥
देवैः सैर्द्रैर्मुनिभिर्मनैश्च निषेविता सर्वकामैर्युनक्ति ८३ ऊर्जावती महापुण्यां मधुमतीं त्रिवर्त्मगाम् ॥ त्रिलोकगोप्त्री ये गंगां संश्रितास्ते दिवंगताः ८४ यो वत्स्यति
द्रक्ष्यति वापि मर्त्यस्तस्मै प्रयच्छन्ति सुखानि देवाः ॥ तद्भाविताः स्पर्शनदर्शनेन इष्टांगतितस्य सुरादिशंति ८५ दक्षां पृथिवीं बृहतीं विप्रकृष्टां शिवामृद्धां भागिनीं सु
प्रसन्नाम् ॥ विभावरिं सर्वभूतप्रतिष्ठां गंगां ताये त्रिदिवंगतास्ते ८६ ख्यातिर्यस्याः खं दिवंगां च नित्यं पुरादिशो विदिशश्चावतस्थे ॥ तस्या जलं सेव्यं सरिद्राया
मर्त्याः सर्वे कृतकृत्या भवन्ति ८७ इयं गंगेति नियतं प्रतिष्ठा गुह्यस्य रुक्मस्य च गर्भयोषा ॥ प्रातस्त्रिवर्गा घृतवहा विपाप्मा गंगावतीर्णा वियतो विश्वतोया ८८ सु
तावनी ध्रुवस्य हरस्य भार्या दिवो भुवश्चापि कृतानुरूपा ॥ भव्या पृथिव्यां भागिनी चापिराजन् गंगालोकानां पुण्यदा वैत्रयाणां ८९ मधुस्रवा घृतधारा घृताचिर्महो
र्मिभिः शोभिता ब्राह्मणैश्च ॥ दिवश्च्युता शिरसाऽऽस्ता शिवेन गंगाज्वनी ध्रात्रि दिवस्यमादा ९० यो निर्वरिष्ठा विरजावितन्वी शय्याचिरावारिवायशोदा ॥ वि
श्रावती चाकृतिरिष्टा सिद्धा गंगोक्षितानां भुवनस्य पंथाः ९१

ध्रुवमेरोर्दिमवतो वा पर्वतस्य कृतमनुरूपमलंकारो यया सा कृतानुरूपा ८९ मधुस्रवा धर्मवरा घृतधारातेजो धारा घृताचिराज्यस्येवाऽर्ध्वर्चोयस्याः सा । 'घृतं दीप्ताज्यवारिषु' इति विश्वलो
चनः अवनी ध्रातृपृथिवीं प्राप्तेति शेषः ९० वरिष्ठा योनिः परमकारणं विरजानिर्मला वितन्वी विशेषेण तन्वी सूक्ष्मा शय्यादीर्धनिद्रातल्पः मरणं जाह्नवीतट इति वचनात् अचिरा
शीघ्रा विश्रावती विश्वमवंती पालयन्ती नुमभावार्थः । आकृतिः सत्ता सामान्यरूपा । 'आकृतिस्तु स्त्रियारूपे सामान्यवपुषोरपि' इति मेदिनी इष्टा सिद्धा इष्टाः सिद्धाः यस्यासा सिद्धानां मिष्टा
इति वा उक्षितानां स्नातानां भुवनस्य स्वर्गस्य ९१

क्षांत्या विप्रये मन्नातुल्येति संबंधः गुह्यस्य कुमारस्य संमता ब्रह्मण्यतया ब्राह्मणजात्यनुग्राहकतया ९२ मनसाऽपि प्रपन्नाः किमु तसां स्नात् ९३ जननी वोपास्येति संबंधः अवेक्ष्य न श्वरानिति शेषः ९४
उत्साधेन ममृतदुषामित्यावत् मिषती पश्यन्ती सर्वज्ञा भित्यर्थः इरावती मन्वर्ती । 'इरासुमदिरावादिमारस्य शनभूमिषु' इति विश्वलोचनः धारिणी भित्यप्रवेवती मिति पाठे मातरं । 'रेवती हरि
भार्यायां ताराभिन्मातृभेदयोः' इति मेदिनी ब्रह्मणोऽपिकांतांचेतोहरा सिद्धिर्मांसाः ९५ सविभूनेऽश्वरान् गां पृथ्वीम् ९६ गुणानां गंगाया इति शेषः ९७ । ९८ मधुकान् गंगा गुणान्ना

क्षांत्या मद्भागोपनेधारणे च दीप्त्या कृशानोस्तपनस्य चैव ॥ तुल्या गंगा संमता ब्राह्मणानां गुह्यस्य ब्रह्मण्यतया च नित्यम् ९२ ऋषिष्टुतां विष्णुपदी पुराणां सुपुण्यतो
यां मनसाऽपिलोके ॥ सर्वात्मना जाह्नवीये प्रपन्नास्ते ब्रह्मणः सदनं संप्रयाताः ९३ लोकाने वेक्ष्य जननीव पुत्रान् सर्वात्मना सर्वगुणोपपन्नान् ॥ तत्स्थानकं ब्राह्ममभीप्स
मानैर्गंगासदैवात्मवशैरुपास्या ९४ उत्सां पुष्टां मिषतीं विश्वभोज्यामिरावतीं धारिणीं भूधराणाम् ॥ शिष्टाश्रयाममृतां ब्रह्मकांतां गंगां श्रयेदात्मवान्सिद्धिकामः ९५
प्रसाद्य देवान् सविभून्समस्तान् भगीरथस्तपसोऽग्रेण गंगाम् ॥ गामानयत्तामभिगम्य शश्वत्पुंसां भयं नेह चामुत्र विद्यात् ९६ उदाहृतः सर्वथा ते गुणानां मयैकदेशः प्रस
मीक्ष्य बुद्ध्या ॥ शक्तिर्न मेकाचिदिहास्ति वक्तुं गुणान् सर्वान् परिमातुं तथैव ९७ मेरोः समुद्रस्य च सर्वयन्तैः संख्योपलानामुदकस्य वापि ॥ शक्यं वक्तुं नेह गंगाजलानां
गुणारख्यानं परिमातुं तथैव ९८ तस्मादेतान् परयाश्रद्धयोक्तान् गुणान् सर्वान् जान्हवीयान्सदैव ॥ भवेद्वाचामनसा कर्मणा च भक्त्या युक्तः श्रद्धया श्रद्धधानः ९९ लोका
निर्मास्त्रीन्यशसावितत्यसिद्धिं प्राप्य महतीं तां दुरापाम् ॥ गंगाकृतान् चिरेणैव लोकान्यथेष्टमिष्टान् विहरिष्यसित्वम् १०० तव मम च गुणैर्महानुभावाज्जुषतु मर्तिसत
तं स्वधर्मयुक्तैः ॥ अभिमतजनवत्सला हि गंगा जगति युनक्ति सुखैश्च भक्तिमंतम् १ ॥ भीष्म उवाच ॥ इति परममतिर्गुणानशेषान् शिलरतये त्रिपथानुयोगरू
पान् ॥ बहुविधमनुशास्य तथ्यरूपान् गगनतलं दुतिमान् विवेश सिद्धः २ शिलष्टतिस्तु सिद्धस्य वाक्यैः संबोधितस्तदा ॥ गंगामुपास्य विधिवत्सिद्धिं प्राप सुदुर्ल
भाम् ३ तथा त्वमपि कौंतेय भक्त्या परमया युतः ॥ गंगामभ्यो हिस तत्प्राप्स्यसे सिद्धिमुत्तमाम् ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वेतिहासं भीष्मोक्तं गंगायाः स्तवसंयु
तम् ॥ युधिष्ठिरः परांप्रीतिमगच्छद्वातृभिः सह ५ इतिहासमिमं पुण्यं शृणुयाद्यः पठेत वा ॥ गंगायाः स्तवसंयुक्तं समुच्येत्सर्वकिल्बिषैः १०६ ॥ इति श्रीमहाभा
रते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे गंगामाहात्म्यकथने षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ध ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ प्रज्ञाश्रुताभ्यां
वृत्तेन शीलेन च यथाभवान् ॥ गुणैश्च विविधैः सर्वैर्वयसा च समन्वितः १

स्वावागादिभिः स्तोत्रध्यानस्नानादिषु श्रद्धधानो भवेदिति संबंधः ९९ गंगाकृतान् गंगासेवनप्राप्तान् इष्टान् संकल्पसिद्धान् पाठांतरं यथेष्टं मृष्टं मधुरं यथास्यात्तथा १०० महानुभावा गंगामर्तिजुषतु प्री
णात् गंगादर्शनादिनामतिः प्रसीदति त्वय्यर्थः अभिमतः श्रद्धालुः १ । २ । ३ । ४ । ५ । १०६ ॥ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥
तुल्या गंगा संमता ब्राह्मणानां मिति ब्रह्मविदां कृतकृत्यानां मपि गंगा पूज्यत्वेन संमतेत्युक्तं तेन ब्राह्मण्यं महदिति मत्वा पृच्छति प्रज्ञेति घृतमाचारः शीलं विनयः १

२ । ३ चेदिच्छेत्तर्हि केन प्राप्नुयाच्च दित्यनुष्येयं कथं विदुः ४ । ५ पर्याये आहुतौ जन्मनाम् ६ । ७ तुल्यवर्णः अन्यवर्णजोऽपि जातकर्मोदिसंस्कारयोगात् तुल्यवर्णत्वं गतः नाम प्रसिद्धं ८ यज्ञकारः यज्ञकारयन् आतिवज्रं कुर्वन्नित्यर्थः प्रायादभिचयनार्थमिष्टका अभेतुमित्यर्थाद्गम्यते ९ बालमशिक्षितम् १० । ११ आवाप इति पाठे आलवालं पितृमातृतुल्य इत्यर्थः 'आवा

भवान्विशिष्टो बुद्ध्या च प्रज्ञया तपसा तथा ॥ तस्माद्भवंतं पृच्छामि धर्ममृतांवर २ नान्यस्त्वदन्योलोकेषु प्रष्टव्योऽस्ति नराधिप ॥ क्षत्रियो यदिव वैश्यः शूद्रो वाराजसत्तम ३ ब्राह्मण्यं प्राप्नुयाद्येन तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ तपसा वा सुमहता कर्मणा वा श्रुतेन वा ॥ ब्राह्मण्यमथ चेदिच्छेत् तन्मे ब्रूहि पितामह ४ ॥ भीष्म उवाच ॥ ब्राह्मण्यं तात दुष्प्राप्यं वर्णैः क्षत्रादिभिस्त्रिभिः ॥ परं हि सर्वभूतानां स्थानमेतद्युधिष्ठिर ५ ब्रह्मीस्तु संसरत्यो नीर्जायमानः पुनः पुनः ॥ पर्यायेतात कस्मिंश्चिद्ब्राह्मणो ना मजायते ६ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ मतंगस्य च संवादं गर्दभ्याश्च युधिष्ठिर ७ द्विजातेः कस्यचित्तातुल्यवर्णः सुतस्त्वभूत् ॥ मतंगो नाम नाम्ना वैसर्वैः समुदितो गुणैः ८ स यज्ञकारः कौतेय पित्रोत्सृष्टः परंतप ॥ प्रायाद्गर्दभयुक्तेन रथेनाप्याशु गामिना ९ स बालं गर्दभं राजन् ब्रह्मंतं मातुरंतिके ॥ निरविध्यत्प्रतो देन नासिका यां पुनः पुनः १० तत्रतीव्रं वणं दृष्ट्वा गर्दभीषु त्रष्टुं द्विनी ॥ उवाच माधुचः पुत्रचांडालस्त्वधितिष्ठति ११ ब्राह्मणे दारुणं नास्ति मैत्रो ब्राह्मण उच्यते ॥ आचार्यः सर्वभू तानां शास्ता किं प्रहरिष्यति १२ अयं तु पापप्रकृतिर्बालेन कुरुते दयाम् ॥ स्वयोर्मिमानयत्येष भावो भावं नियच्छति १३ एतच्छ्रुत्वा मतंगस्तु दारुणं रासभीवचः ॥ अवतीर्य रथानूर्णरासभीप्रत्यभाषत १४ ब्रूहि रासभिकल्याणि मातामेयेन दूषिता ॥ कथं मां वेत्सि चंडालं क्षिप्रं रासभिः संसमे १५ कथं मां वेत्सि चंडालं ब्राह्मण्यं ये न नश्यते ॥ तत्त्वेनैतन्महाप्राज्ञे ब्रूहि सर्वमशेषतः १६ ॥ गर्दभ्युवाच ॥ ब्राह्मण्यां वृषलेन त्वं मत्प्रायानापितेन ह ॥ जातस्त्वमसि चांडालो ब्राह्मण्यं तेन ते ज्ञ शत १७ एवमुक्तो मतंगस्तु प्रतिप्रायाद्ब्रह्मं प्रति ॥ तस्मात्गतमभिप्रेक्ष्य पितृवाक्यमथाब्रवीत् १८ मया त्वं वज्रसंसिद्धौ मियुक्तो गुरुकर्मणि ॥ कस्मात्प्रतिनिवृ त्तोऽसि कच्चिन्नकुशलं तव १९ ॥ मतंग उवाच ॥ अंत्ययो निरयो निर्वाक्यं सकुशली भवेत् ॥ कुशलं तु कुतस्तस्य यस्येवं जननी पितः २० ब्राह्मण्यां वृषला ज्ञातां पि तर्वेदयतीवमाम् ॥ अमानुषी गर्दभीयंतस्मात्संस्थेतपोमहत् २१ एवमुक्त्वा स पितरं प्रतस्थे कृतनिश्चयः ॥ ततो गत्वा महारण्यमतपः सुमहत्तपः २२ ततः स तापया मासविभुधांस्तपसाऽन्वितः ॥ मतंगः सुखसंप्रेप्सुः स्थानं सुचरितादपि २३ तं तथा तपसा युक्तमुवाच हरिवाहनः ॥ मतंगतपस्य से किं त्वं भोगानुत्सृज्य मानुषान् २४

पोमां डचयने परिक्षेपालवालयोः इति चेदिनी १२ बाले स्वयं भावः जातिस्वभावः भावं बुद्धिनियच्छति मार्गतिरादपकर्षति १३ । १४ । १५ ब्राह्मण्यं लोकदृश्यं न दृश्यते अंतर्धीयते येन लक्षणे न तत्कथं यतो मां चंडालं वेत्सि १६ अनशत्तनष्टं कूरत्वालोगम् १७ । १८ संसिद्धौ संसिद्धयर्थः १९ अंत्ययो निश्चंडालजातिः अयो विस्तृतः कुत्सितबोनिः तयोर्हीनकर्मतपाकुशलित्वं नास्तीत्यर्थः २० । २१ । २२ सुचरितात्तपसश्च हेतोः स्थानं ब्राह्मण्यं सुखेन प्रेप्सुर्विभुधांस्तपसा मासितिसंबंधः २३ हरिवाहन इति २४

२५ । २६ । २७ । २८ श्रेष्ठतारूपमर्थं ब्राह्मण्यं तपः नातिवर्तते न पशून्कीर्तुमर्हति २९ । ३० ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ एवमुक्त इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० कांडपृष्ठतां शस्त्रजीविष्व । 'शस्त्राजीवीकं हि पृष्ठः' इत्यमरः 'विश्यापतिः कांडपृष्ठः सद्भिरेव निगद्यते' इति धर्मः ११ जपतां गायत्रीमात्रसि विना कुले जन्मे वि वरं ददामि ते हंतवृणीष्व त्वं यदिच्छसि ॥ यच्चाप्यवाप्यं हृदि ते सर्वत ब्रूहि मारिचम् २५ ॥ मतंग उवाच ॥ ब्राह्मण्यं कामयानोऽहमिदमारब्धवांस्तपः ॥ गच्छेयं तदवाप्ये हवर एष वृत्तो मया २६ ॥ भीष्म उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं तमुवाच पुरंदरः ॥ मतंमदुर्लभमिदं विप्रत्वं प्रार्थयते त्वया २७ ब्राह्मण्यं प्रार्थयानस्त्वमप्राप्य मकृतात्मभिः ॥ विनशिष्यसि दुर्बुद्धे तदुपारममाचिरम् २८ श्रेष्ठतां सर्वभूतेषु तपोर्थं नातिवर्तते ॥ तदयं प्रार्थयानस्त्वमचिराद् विनशिष्यसि २९ देवतासुरमर्त्येषु यत्पवित्रं परं स्मृतम् ॥ चंडालयो नौ जातेन न तत्प्राप्यं कथंचन ३० ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे इंद्रमतंगसंवादे सप्त विंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमुक्तो मतंगस्तु संशितात्मा यतव्रतः ॥ अतिष्ठदेकपादेन वर्षाणां शतमच्युतः १ तमुवाच ततः शक्रः पुनरेव महायशाः ॥ ब्राह्मण्यं दुर्लभं तात प्रार्थयानो न लप्स्यसे २ मतंग परमं स्थानं प्रार्थयन् विनशिष्यसि ॥ माकृथाः साहसं पुत्रनैष धर्मपथस्तव ३ न हि शक्यं त्वया प्राप्तुं ब्राह्मण्यमिह दुर्मते ॥ अप्राप्यं प्रार्थयानो हि न चिराद् विनशिष्यसि ४ मतंग परमं स्थानं वार्यमाणोऽसकृन्मया ॥ चिकीर्षस्येव तपसा सर्वथान भविष्यसि ५ तिर्यग्योनि गतः सर्वो मानुष्यं यदि गच्छति ॥ स जायते पुल्कसो वा चंडालो वाऽप्यसंशयः ६ पुल्कसः पापयोनिर्वायः कश्चिदिह लक्ष्यते ॥ स तस्यामेव सुचिरं मतंग परिवर्तते ७ ततो दशशतकाले लभतेश्च द्रुतामपि ॥ शूद्रयो नावापितो बहुशः परिवर्तते ८ ततस्त्रिंशद्गुणे काले लभतैवैश्वर्यामपि ॥ वैश्यतायां चिरं कालं तत्रैव परिवर्तते ९ ततः षष्टिगुणे काले राजन्यो नाम जायते ॥ ततः षष्टिगुणे काले लभतैव ब्रह्मबन्धुताम् १० ब्रह्मबन्धुश्चिरं कालं ततस्तु परिवर्तते ॥ ततस्तु द्विशतकाले लभतैव कांडपृष्ठताम् ११ कांडपृष्ठश्चिरं कालं तत्रैव परिवर्तते ॥ ततस्तु त्रिशतकाले लभतैव जपतामपि १२ तंच प्राप्य चिरं कालं तत्रैव परिवर्तते ॥ ततश्चतुःशतकाले श्रोत्रियो नाम जायते ॥ श्रोत्रियत्वे चिरं कालं तत्रैव परिवर्तते १३ तदेवं शोकहर्षौ तु कामद्वेषौ च पुत्रक ॥ अतिमानातिवादौ च प्रविशेते द्विजाधमम् १४ तांश्चेज्जयति शत्रून् स तदा प्राप्नोति सद्ग तिम् ॥ अथ ते वैजयंत्येनं तालाग्रादिवपात्यते १५ मतंगसं प्रधार्य वंदहं त्वामचूचुदं ॥ वृणीष्व काममन्यं त्वं ब्राह्मण्यं हि सुदुर्लभं १६ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशा सनपर्वणि आनुशासनिके प० दानधर्मे इंद्रमतंगसंवादे अष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमुक्तो मतंगस्तु सं शितात्मा यतव्रतः ॥ सहस्रमेकपादेन ततोऽध्याने व्यतिष्ठत् १ तं सहस्रवरेकाले शक्रो द्रष्टुमुपागमत् ॥ तदेव च पुनर्वाक्यमुवाच बलवृत्रहा २

शेषः १२ श्रोत्रियः अधीतवेदः १३ तत्तदा श्रोत्रियत्वलाभेऽपि १४ तेशोकादयः पुनश्च श्रोत्रियं पास्यते अत्यंत नीचयोनिप्राप्नोतीत्यर्थः १५ । १६ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारत मावदीपे अष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ एवमुक्त इति सहस्रं संस्तरान् १ । २

३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

॥ मतंगउवाच ॥ इदं वर्षसहस्रं वै ब्रह्मचारी समाहितः ॥ अतिष्ठमेकपादेन ब्राह्मण्यं नापुन्यं कथम् ३ ॥ शक्रउवाच ॥ चंडालयोनीजा तेन मावाप्यं वै कथंचन ॥ अन्यं कामं वृणीष्व त्वं मा वृथा तेऽस्त्वयं श्रमः ४ ॥ एवमुक्तो मतंगस्तु भृशं शोकपरायणः ॥ अध्यतिष्ठ द्रव्यांगत्वा सोऽगुष्ठेन शतं समाः ५ ॥ सुदुर्वहं हन्यो गच्छ शोधमानसं ततः ॥ त्वगस्थिभूतो धर्मात्मा स पपाते तिनः श्रुतम् ६ ॥ तपतं तमभिद्रुत्य परिजग्राह वासवः ॥ वराणामीश्वरो दाता सर्वभूतहिते रतः ७ ॥ शक्रउवाच ॥ मतंग ब्राह्मणत्वं ते विरुद्धमिह दृश्यते ॥ ब्राह्मण्यं दुर्लभतरं संवृतं परिपंथिभिः ८ ॥ पूजयन् सुखमाप्नोति दुःखमाप्नोत्यपूजयन् ॥ ब्राह्मणः सर्वभूतानां योगक्षेम समर्पिता ९ ॥ ब्राह्मणेभ्यो नुदृष्यते पितरो देवतास्तथा ॥ ब्राह्मणः सर्वभूतानां मतंग पर उच्यते १० ॥ ब्राह्मणः कुरुते तद्विद्यया यच्च वांछति ॥ बह्वीःस्तु संविशन् यो नीर्जायमानः पुनः पुनः ११ ॥ पर्यायेतात कस्मिंश्चिद् ब्राह्मण्यमिह विदति ॥ तदुत्सृज्य ह दुष्प्रापं ब्राह्मण्यमकृतात्मभिः १२ ॥ अन्यं वरं वृणीष्व त्वं दुर्लभोऽयं हिते वरः ॥ मतंग उवाच ॥ किं मातुदसि दुःखार्तं मृतं मारयसे च माम् १३ ॥ त्वां तु शोचामि यो लब्ध्वा ब्राह्मण्यं न भूषते ॥ ब्राह्मण्यं यदि दुष्प्रापं त्रिभिर्वर्णैः शतक्रतो १४ ॥ सुदुर्लभं सदाऽवाप्य नानुतिष्ठंति मानवाः ॥ यः पापेभ्यः पापतमस्तेषामधम एव सः १५ ॥ ब्राह्मण्यं यो न जानीते धनं लब्ध्वेव दुर्लभम् ॥ दुष्प्रापं खलु विप्रत्वं प्राप्तं दुरनुपालनम् १६ ॥ दुरवापमवाप्यैत ब्रानुतिष्ठंति मानवाः ॥ एकारामो ह्यहं शक्रनिर्द्वन्द्वो निष्परिग्रहः १७ ॥ अहिंसा दममास्थाय कथं नार्हामि विप्रताम् ॥ दैवतु कथमेतद्वै यदहं मातुदोषतः १८ ॥ एतामवस्थां संप्राप्तो धर्मज्ञः सन् पुरंदर ॥ नूनं दैवं न शक्यं हि पौरुषेणातिवर्तितुम् १९ ॥ यदर्थं यत्नवाने वनलभे विप्रतां विभो ॥ एवं गते तु धर्मज्ञ दातुमर्हसि मे वरम् २० ॥ यदि तेऽहमनुग्राह्यः किंचिद्वासुकृतं मम ॥ वैशंपायन उवाच ॥ वृणीष्वेति तदा प्राह ततस्तं बलवृत्रहा २१ ॥ चोदितस्तु महेद्रेण मतंगः प्राब्रवीदिदम् ॥ यथा कामविहारी स्यात् कामरूपी विहंगमः २२ ॥ ब्रह्मक्षत्राविरोधेन पूजां च प्राप्नुयामहम् ॥ यथाममाक्षया कीर्तिर्भवेच्चापि पुरंदर २३ ॥ कर्तुमर्हसि तदेव शिरसा त्वां प्रसादये ॥ शक्र उवाच ॥ छंदो देव इति ख्यातः स्त्रीणां पूज्यो भविष्यसि २४ ॥ कीर्तिं श्वतेऽतुला वत्सा त्रिषु लोकेषु यास्यति ॥ एवं तस्मै वरं दत्त्वा वासवोऽंतरधीयत २५ ॥

तिष्ठंति तदुचिताः 'शमोदमस्तपः शौचं क्षांतिरार्जवमेव च । ज्ञानं विज्ञानमास्ति त्वयं ब्रह्म कर्म स्वभावजम्' इति भगवदुक्तान्तेर्वते अतः प्राप्तमपि दुःसंख्यमिति भावः १५ न जानीते रक्षितुमिति शेषः १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

एतत्परं एतस्माद्देवताभावात्परं श्रेष्ठं । 'तपसा देवभावोऽपि लब्धुं शक्यो न विप्रता । इत्येतत्कथयामास मतंग कथयामुनिः' इति २६ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रुतमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

हेहयस्येव नामांतरं वीतहव्य इति तत्पुत्रैः ११ वत्सानां वत्सवंश्यानां राज्ञां १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

किमागमनकृत्यंते सर्वप्रबूहिमेनृप ॥ यत्तं प्रियंतत्करिष्येन मेऽज्ञास्ति विचारणा २५ ॥ राजोवाच ॥ भगवन्वैतहव्यैर्मैशुद्धेवंशः प्रणाशितः ॥ अहमेकः परिदूनी
भवंतं शरणं गतः २६ शिष्यस्नेहेन भगवंस्त्वं मारक्षितुमर्हसि ॥ एकशेषः कृतो वंशो मम तैः पापकर्मभिः २७ तमुवाच महाभागो भरद्वाजः प्रतापवान् ॥ नभेत व्यं नभेत
व्यंसै देवव्येतु ते भयम् २८ अहमिष्टं करिष्यामि पुत्रार्थं ते विशापते ॥ वैतहव्यसहस्राणियेन त्वं प्रहरिष्यसि २९ तत इष्टिचकारार्षिस्तस्य वै पुत्रकामिक्रमम् ॥
अथास्य तनयोजज्ञे प्रतर्दन इति श्रुतः ३० सजातमात्रो वृधे समाः सद्यस्त्रयोदश ॥ वेदं चापि जगौ कृत्स्नं धनुर्वेदं च भारत ३१ योगेन च समाविष्टो भरद्वाजेन धीमता ॥
तेजोलोक्यं संसृज्यतस्मिन्देसमाविशत् ३२ ततः सकवची धन्वी स्तूयमानः सुरार्षिभिः ॥ बंदिभिर्वन्द्यमानश्च बभौ सूर्य इवोदितः ३३ सरथी बद्धनिस्त्रिंशो बभौ दी
प्त इवानलः ॥ प्रययौ स धनुर्धुन्वन्नखङ्गी चर्मो शरासनी ३४ तद्वद्वापरमं हर्षं सुदेव तनयो ययौ ॥ मेने च मनसा दग्धान् वैतहव्यान्सपार्थिवः ३५ ततोऽसौ ग्रौवराज्ये च
स्थापयित्वा प्रतर्दनम् ॥ कृतकृत्यं तदाऽऽत्मानं सराजा अभ्यनन्दत् ३६ ततस्तु वैतहव्यानां वधाय समर्हीपतिः ॥ पुत्रं प्रस्थापयामास प्रतर्दनमर्दिदम् ३७ सरथः स
तु संतीर्य गंगामाशु पराक्रमी ॥ प्रययौ वैतहव्यानां पुरीं परपुरं जयः ३८ वैतहव्यास्तु संश्रुत्य रथघोषं समुद्धतम् ॥ निर्ययुर्नगराकारैरथैः पररथारुजैः ३९ निष्क्रम्य
तेन रव्याघ्रादंशिताश्चित्रयोधिनः ॥ प्रतर्दनं समाजग्मुः शरवर्षैरुदायुधाः ४० शस्त्रैश्च विविधाकारैरथैश्च युधिष्ठिर ॥ अभ्यवर्षत् तराजानं हिमवंतमिवांबुदाः ४१ अ
स्त्रैस्त्राणिसंवार्यतेषां राजा प्रतर्दनः ॥ जघान तान् महातेजा वज्रानलसमैः शरैः ४२ कृतोत्तमांगास्ते राजन् भल्लैः शतसहस्रशः ॥ अपतन् रुधिराद्राङ्गानि कृता इव किंशु
काः ४३ हतेषु ते पुसर्वेषु वैतहव्यः सुतेष्वथ ॥ प्राद्रवन्नगरं हित्वा भृगोराश्रममप्युत ४४ ययौ भृगुं च शरणं वैतहव्यो नराधिपः ॥ अभयं च ददौ तस्मै राज्ञे राजन् भृगुस्त
दा ४५ अथानुपदमेवाशुतत्रागच्छत् प्रतर्दनः ॥ सप्राप्य चाश्रमपदं दिवोदासात्मजोऽब्रवीत् ४६ भो भोकेऽत्राश्रमे संति भृगोः शिष्या महात्मनः ॥ द्रष्टुमिच्छेमुनिमहं
तस्याचक्षतमामिति ४७ सतं विदित्वा तु भृगुर्निश्चक्रामाश्रमात्तदा ॥ पूजयामास च ततो विधिना नृपसत्तमम् ४८ उवाच चैनं राजेन्द्र किं कार्यं ब्रूहि पार्थिव ॥ सचो
वाच नृपस्तस्मै यदागमनकारणम् ४९ ॥ राजोवाच ॥ अयं ब्रह्मन्नि तोराजा वैतहव्यो विसर्ज्यताम् ॥ तस्य पुत्रैर्हि मे कृत्स्नो ब्रह्मन्वंशः प्रणाशितः ५० उत्सादितश्च
विषयः काशीनारत्नसंचयः ॥ एतस्य वीर्यदत्तस्य हतं पुत्रशतं मया ५१ अस्येदानीं विधादद्य भविष्याम्यनुत्तमः पितुः ॥ तमुवाच कृपाविष्टो भृगुर्धर्मभृतांवरः ५२ ने
हास्ति क्षत्रियः कश्चित्सर्वे हि मे द्विजातयः ॥ एतत्तु वचनं श्रुत्वा भृगोस्तथ्यं प्रतर्दनः ५३

विशतसमावेशितवान् १२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । १७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ तत्सर्वमतिशयमाप्तमानक्षतकथयत ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३

५४ । १५ । ५६ आख्यायिकातात्पर्यमाह मुगोरिति ५७ । ५८ श्रुतिः । 'तदुगार्त्समदमेतेनवैद्युत्समदद्वैतस्यप्रियं धामोपासच्छत' इत्यादिका ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ७ ॥ केपूज्या इति ब्राह्मण्यस्य दुष्प्रापत्वं विप्रानुग्रहे कलभ्यत्वं चोक्ता पूज्यत्वं हेतून् साधारणानसाधारणान्स्वधर्मानापादावुपस्पृश्य शनैः प्रहृष्टो वाक्यमब्रवीत् ॥ एवमप्यस्मिन् भगवत्कृतकृत्यो न संशयः ५४ य एष राजवीर्येण स्वजातिं त्याजितो मया ॥ अनुजानीहि मां ब्रह्मन् ध्यायस्व च शिवेन माम् ५५ त्याजितो हि मया जातिमेव राजा भृगूद्वह ॥ ततस्तेनाभ्यनुज्ञातो यौ राजा प्रतर्दनः ५६ यथागतं महाराजमुक्त्वा विषमिवोरगः ॥ भृगोर्वचनमात्रेण सच ब्रह्मर्षितांगतः ५७ वीतहव्यो महाराज ब्रह्मवादित्वमेव च ॥ तस्य गृत्समदः पुत्रो रूपेणेंद्र इवापरः ५८ शक्रस्त्वमितियो दैत्यैर्निगृहीतः किलाभवत् ॥ ऋग्वेदेवर्तते चाग्न्याश्रुतिर्यस्य महात्मनः ५९ यत्र गृत्समदो राजन् ब्राह्मणैः समर्हीयते ॥ सब्रह्मचारी विप्रर्षिः श्रीमान् गृत्समदोऽभवत् ६० पुत्रो गृत्समदस्यापि सुचेता अभवद्विजः ॥ वर्चाः सुतेजसः पुत्रो विहव्यस्तस्य चात्मजः ६१ विहव्यस्य तु पुत्रस्तु वितत्यस्तस्य चात्मजः ॥ वितत्यस्य सुतः सत्यः संतः सत्यस्य चात्मजः ६२ श्रवास्तस्य सुतश्चर्षिः श्रवसश्चाभवत्तमः ॥ तमसश्च प्रकाशोऽभूत्तनयो द्विजसत्तमः ॥ प्रकाशस्य च वार्मिद्रो बभूव जयतावरः ६३ तस्यात्मजश्च प्रमितिर्वेदवेदो गपारगः ॥ घृताच्यातस्य पुत्रस्तु रुरुर्नामोदपद्यत ६४ प्रमदरायां तुरुरोः पुत्रः समुदपद्यत ॥ शुनको नाम विप्रर्षिर्यस्य पुत्रोऽथ शौनकः ६५ एवं विप्रत्वमगमद्वीतहव्यो नराधिपः ॥ भृगोः प्रसादाद्वाजेंद्र क्षत्रियः क्षत्रियर्षभ ६६ तथैव कथितो त्वं शोमयागार्त्समदस्तव ॥ विस्तरेण महाराज किमन्यदनु पृच्छसि ६७ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके प० दानधर्मे वीतहव्योपाख्यानं नाम त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ केपूज्या वै त्रिलोकेऽस्मिन् मानवाभरतर्षभ ॥ विस्तरेण तदा चक्ष्वन हितृप्यामि कथ्यतः १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ नारदस्य च संवादं वासुदेवस्य चोभयोः २ नारदं प्राजलिं दृष्ट्वा पूजयानं द्विजर्षभान् ॥ केशवः परिपप्रच्छ भगवन् कान्नमस्यसि ३ बहुमानपरस्तेषु भगवन् कान्नमस्यसि ॥ शक्यं चेच्छ्रोतुमस्माभिर्ब्रूह्येतद्धर्मवित्तम ४ ॥ नारद उवाच ॥ शृणु गोविंद यानेतान् पूजयाम्यरिर्मर्दन ॥ त्वतोऽन्यः कः पुमौ लोके श्रोतुमेतदिहार्हति ५ वरुणं वायुमादित्यं पर्जन्यं जातवेदसम् ॥ स्थाणुं स्कंदं तथालक्ष्मीं विष्णुं ब्रह्माणमेव च ६ वाचस्पतिं चंद्रमसमपः पृथ्वीं सरस्वतीम् ॥ सततं येन मस्यंति तान्नमस्याम्यहं विभो ७ तपो धनान्वेदविदो नित्यं वेदपरायणान् ॥ महार्हान् च षण्णिशार्दूलसदा संपूजयाम्यहम् ८ अभुक्त्वा देवकार्याणि कुर्वते येऽविकल्थनाः ॥ संतुष्टाश्च क्षमायुक्तास्तान्नमस्याम्यहं विभो ९ सम्यग्यजंति ये चेष्टीः क्षांता दांता जितेंद्रियाः ॥ सत्यं धर्मं क्षितिं गाश्च तान्नमस्यामि यादव १० ये वै तपसि वर्तन्ते वने मूलफलाशनाः ॥ असंचयाः क्रियावंतस्तान्नमस्यामि यादव ११

हानेनाध्यायेन १ । २ । ३ । तेषुमानवेषुबहुमानपरःसन्नकात्रमस्यसीतियोज्यम् ४ । ५ । ६ । ७ महार्हान्नमहान्नार्हःपूजायेषाम् अतिपूज्यानित्यर्थः ८ अविकत्थनाःश्ला
घाहीनाः ९ सस्यधर्मचयजंतिपूजयंति क्षितिगाश्चयजंतिब्राह्मणेभ्यःप्रवच्छंति यजदेवपूजासंगुतिकरणदानेषुपुतेऽर्थायथासंभवमिहग्राह्याः १० । ११

११।११ आपृष्टतापातयावन्मध्याह्नम् १४ स्वाध्यायेब्रह्मयज्ञोमं ब्रजयेवा १५।१६।१७ निर्होकाः दिग्बराः कौपीनमात्रमपि परिग्रहं न कुर्वतीत्यर्थः १८।१९ कर्पोतवृत्तयः कणशआदाय ये संग्रहं न कुर्वतीत्यर्थः २० त्रिवर्गो धर्मार्थकामाः कृत्येषु कर्तव्येषु कर्मसु वर्तते उत्तममध्यमाधरमावेन वर्तते न तु हीनते अधममध्यमोत्तममावेनेत्यर्थः २१ अलोत्प्लाइट्यनेन धर्ममपेक्ष्य अर्थानादरउक्तः । पुण्यशी

येभृत्यभरणेशक्ताःसततंचातिथिव्रताः ॥ भुंजतेदेवशेषाणितान्नमस्यामियादव १२ येवेदंप्राप्यदुर्धर्षाग्मिनोब्रह्मचारिणः ॥ याजनाध्यापनेयुक्तानित्यंता
नृपुजयाम्यहम् १३ प्रसन्नहृदयाश्चैवसर्वसत्त्वेषुनित्यशः ॥ आपृष्ठतापात्स्वाध्यायेयुक्तास्तान्पूजयाम्यहम् १४ गुरुप्रसादेस्वाध्यायेयतंतोयेस्थिरव्रताः ॥
शुश्रूषवोऽनसूयंतस्तान्नमस्यामियादव १५ सुव्रतामुनयोयेचब्राह्मणाःसत्यसंगराः ॥ वोढारोहव्यकव्यानांतान्नमस्यामियादव १६ भैक्ष्यचर्यासुनिरताः
कृशागुरुकुलाश्रयाः ॥ निःसुखानिर्धनायेतुतान्नमस्यामियादव १७ निर्ममानिष्प्रतिद्वंद्वानिर्हीकानिष्प्रयोजनाः ॥ येवेदंप्राप्यदुर्धर्षाग्मिनोब्रह्मवादिनः
१८ अहिंसानिरतायेचयेचसत्यव्रतानराः ॥ दांताःशमपराश्चैवतान्नमस्यामिकेशव १९ देवतातिथिपूजायांयुक्तायेष्टहमेधिनः ॥ कपोतवृतयो नित्यंतान्नम
स्यामियादव २० येषांत्रिवर्गःकृत्येषुवर्ततेनोपहीयते ॥ शिष्टाचारप्रवृत्ताश्चैवतान्नमस्याम्यहंसदा २१ ब्राह्मणाःश्रुतसंपन्नायेत्रिवर्गमनुष्ठिताः ॥ अलोलुपाः
पुण्यशीलास्तान्नमस्यामिकेशव २२ अब्मक्षावायुभक्षाश्चसुधामक्षाश्चयेसदा ॥ व्रतैश्चविविधैर्युक्तास्तान्नमस्यामिमाधव २३ अयोनीनग्रियोनीश्चब्रह्म
योनीस्तथैवच ॥ सर्वभूतात्मयोनीश्चैवतान्नमस्याम्यहंसदा २४ नित्यमेतान्नमस्यामिकृष्णलोककरानृषीन् ॥ लोकज्येष्ठान्कुलज्येष्ठांस्तमोघ्नान्लोकभास्क
रान् २५ तस्मात्त्वमपिवाष्णेयद्विजान्पूजयनित्यदा ॥ पूजिताःपूजमार्हाहिसुखंदास्यंतितेऽनघ २६ अस्मिन्लोकेसदाह्येतेपरत्रचसुखप्रदाः ॥ चरंतेमा
न्यमानावैप्रदास्यंतिसुखंतव २७ येसर्वातिथयो नित्यंगोषुचब्राह्मणेषुच ॥ नित्यंसत्येचाभिरतादुर्गाण्यतितरंतिते २८ नित्यंशमपरायेचतथायेचानसूय
काः ॥ नित्यस्वाध्यायिनोयेचदुर्गाण्यतितरंतिते २९ सर्वान्देवान्नमस्यंतियेचैकंवेदमाश्रिताः ॥ श्रद्धधानाश्चदांताश्चदुर्गाण्यतितरंतिते ३० तथैवविप्र
प्रवरान्नमस्कृत्ययतव्रताः ॥ भवंतियेदानरतादुर्गाण्यतितरंतिते ३१ तपस्विनश्चयेनित्यंकौमारब्रह्मचारिणः ॥ तपसाभावितात्मानोदुर्गाण्यतितरंतिते ३२
देवतातिथिभृत्यानांपितृणांचार्चनेरताः ॥ शिष्टान्नभोजिनोयेचदुर्गाण्यतितरंतिते ३३ अग्निमाधायविधिवत्प्रणताधारयंतिये ॥ प्राप्ताःसोमाहुतिचैवदुर्गा
ण्यतितरंतिते ३४ मातापित्रोर्गुरुषुचसम्यग्वर्तंतियेसदा ॥ यथात्वंवृष्णिशार्दूलेत्युक्त्वैवंविररामसः ३५

हाहृत्वमेनधर्मव्यतिरिक्तकामपरिहारउक्तः । ऋतौभार्यामुपेयादित्येतावानेवकामोषधर्ममयोनान्वः २१ सुषविश्वदेवशेषः २३ अयोनीन्अकृतद्वारान् अमियोनीन्द्वारामिहोत्रयुतान् ब्रह्मणोवेद
स्वयोनीन्आश्रयमूतान् २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ सर्वाग्निवि स्वाध्यायेसर्वेयज्ञाभंसर्गवन्तीत्यर्थः ३० मिश्रचर्येतिद्वौश्लोकौपुनःपाठादुपेक्षितौहेः ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५

१६ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये मारुतमावदीवे एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ७ ॥ पितामहेत्यादेरध्यायस्य पक्षिमाप्रस्यापि स्वशरीरदानेन रक्षणं कार्यं किमु तत्पूर्वोक्तानां पूज्यानामर्थान् दिनेति तात्पर्यम् १ । २ । ३ प्रपात्यमानः आकाशादिति शेषः वृषदर्भमौसीमरंशिबिय ४ । ५ । ६ नवनीलं च यदुत्पलंतस्याऽऽपीडइवालकारमतश्चारुवर्णो यस्य ७ । ८ । ९ अतिक्रांतस्माच्चर्मपिकौतेयपितृदेवद्विजातिथीन् ॥ सम्यक् पूजयसे नित्यंगतिमिष्टामवाप्स्यसि ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आमनुशासनिके पर्वणि दानधर्मैकृष्णनारदसंवादे एकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ३९ ॥ ७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ पितामह महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रविशारद ॥ त्वतोऽहं श्रोतुमिच्छामि धर्मभरत सत्तम १ शरणागतं ये रक्षंति भूतग्रामंचतुर्विधम् ॥ किं तस्य भरत श्रेष्ठ फलं भवति तत्त्वतः २ ॥ भीष्म उवाच ॥ इदं शृणु महाप्राज्ञ धर्मपुत्र महायशः ॥ इति हासं पुरावृत्तं शरणार्थं महाफलम् ३ प्रपात्यमानः श्येनेन कपोतः प्रियदर्शनः ॥ वृषदर्भमहाभागं नरेन्द्रं शरणगतः ४ स तं दृष्ट्वा विशुद्धात्मा त्रासादंकमुपागतम् ॥ आश्वासयाश्वासिहीत्याहनतेऽस्ति भयमंडज ५ भयं ते सुमहत् कस्मात्कुत्र किं वा कृतं त्वया ॥ येन त्वमिह संप्राप्तो विसंज्ञो भ्रांतचेतनः ६ नवनीलोत्पलापीडचारुवर्ण सुदर्शन ॥ दाढिमाशोकपुष्पाक्षमात्रसस्वाभयंतव ७ मत्सकाशमनुप्राप्तं न त्वां कश्चित्समुत्सहेत् ॥ मनसा ग्रहणं कर्तुं रक्षाध्यक्षपुरस्कृतम् ८ काशिराज्यं तदद्यैव त्वदर्थं जीवितं तथा ॥ त्यजेयं भवविघ्नब्धः कपोतनभयंतव ९ ॥ श्येन उवाच ॥ ममैतद्दिहितं भक्ष्यं न राजंस्त्रातुमर्हसि ॥ अतिक्रान्तं च प्राप्तं च प्रयत्नाच्चोपपादितम् १० मांसं च रुधिरं चास्य मज्जा मेदश्च मेहितम् ॥ परितोष करो ह्येष मम ज्ञास्याग्रतोभव ११ तृष्णामेवाधतेऽप्युग्राक्षुधानि दर्हती विमाम् ॥ मुंचैनं न हि शक्यामिराज न्मंदयितुं क्षुधाम् १२ मया ह्यनुसृतो ह्येष मत्पक्षनखविक्षतः ॥ किंचिदुच्छ्वासनिःश्वासं न राजन्नगोमुमर्हसि १३ यदि स्वविषये राजन् प्रभुस्त्वं रक्षणे नृणाम् ॥ खेचरस्य तृषार्तस्य न त्वंप्रभुरथोत्तम १४ यदि वै रिपुभृत्येषु स्वजनव्यवहारयोः ॥ विषयेष्विद्रियाणां च आकाशे मापराक्रम १५ प्रभुत्वं हि पराक्रम्य सम्यक् पक्षहरेषु ते ॥ यदित्वमिह धर्मार्थी मामपि द्रष्टुमर्हसि १६ ॥ भीष्म उवाच ॥ श्रुत्वा श्येनस्य तद्वाक्यं राजर्षिर्विस्मयंगतः ॥ संभाव्य चैनं तद्वाक्यं तदर्थो प्रत्यभाषत १७ ॥ राजोवाच ॥ गोवृषो वा वराहो वा मृगो वा महिषोऽपि वा ॥ त्वदर्थं मद्यक्रियतां क्षुधाप्रशमनाय ते १८ शरणागतं न त्यजेयमिति मे ब्रतमाहितम् ॥ न मुंचति ममांगा निद्विजोऽयं पश्य वै द्विज १९ ॥ श्येन उवाच ॥ नवराहं न चोक्षाणं न चान्यान् विधानं द्विजान् ॥ भक्षयामि महाराज किमन्नाद्येन तेन मे २० यस्तु मे विहितो भक्ष्यः स्वयंदेवैः सनातनः ॥ श्येनाः कपोतान् खादंति स्थितिरेषा सनातनी २१ उशीनरकपोते तु यदस्त्रे हस्तवानघ ॥ ततस्त्वं मे प्रयच्छाद्य स्वमांसं तु लयाघृतम् २२ ॥ राजोवाच ॥ महाननुग्रहो मेऽद्य स्त्वमेव मिहात्थ माम् ॥ बाढमेव करिष्यामीत्युक्त्वाऽसौ राजसत्तमः २३

तंगतप्रायजीवितं १० अस्यमदन्नस्थाग्रतोतरायभूतोमाभव ११ तृष्णापतवृधिरपिपासा १२ । १३ । १४ यद्वैर्याविषुपराक्रमसेतद्युक्तं नत्वाकातोआकाशचारिषु १५ पक्षहरेष्वज्ञाभंगिषुशत्रुषु
सामान्यमपिजीवनहरणेनबाधमानस्यतवधर्मार्थिनोऽप्यधर्मोभविष्मतीविभावः १६ पुनश्चेनंतद्वाक्यंसंभाव्यस्तुत्वा तदर्थोक्तोतार्थी १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३

५४ । १५ । १६ । १७ अज्ञानैःशीघ्रं १८ मांसक्षयमांसालयशरीरम् १९ । २० । २१ नृत्तःनृत्येनतोषितःएवमुपनीतः २२ । २३ । २४ । २५ साधुवृत्तःसुशीलः सद्गुरुः
 शिक्षाचारंस्वव्याजेनसुतरानिष्कपटेन २६ । २७ अस्यांकथायांविधेयमाह योऽपीति २८ । २९ ॥ इतिअनुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपिकात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ॥
 उत्कृत्योत्कृत्यमांसानितुल्यासमतोलयत् ॥ अंतःपुरेततस्तस्यस्त्रियोरत्नविभूषिताः २४ हाहाभूताविनिष्क्रांताःश्रुत्वापरमदुःखिताः ॥ तासांरुदितशब्दे
 नमंश्चिभृत्यजनस्यच २५ बभूवसुमहान्नादोमेघगंभीरानिःस्वनः ॥ निरुद्धमग्नं सर्वव्यग्रंमेघैःसमंततः २६ महीप्रचलिताचासीत्तस्यसत्येनकर्मणा ॥ सराजा
 पार्श्वतश्चैवबाहुभ्यामुरुतश्चयत् २७ तानिमांसानिसंछिद्यतुलांपुरयतेऽज्ञानैः ॥ तथापिनसमस्तेनकपोतेनबभूवह २८ अस्थिभूतोयदाराजानिर्मांसोरुधिर
 स्रवः ॥ तुलांततःसमारूढःस्वंमांसक्षयमुत्सृजम् २९ ततःसैद्रास्त्रयोलोकास्तनरेन्द्रमुपास्थिताः ॥ भेर्यश्चाकाशगैस्तत्रवादितादेवदुंदुभिः ३० अमृतेनावसि
 तश्चवृषदभोर्नरेश्वरः ॥ दिव्यैश्चसुसुखैर्माल्यैरभिवृष्टःपुनःपुनः ३१ देवमंधर्वसंघातैरप्सरोग्रिभ्यश्चसर्वतः ॥ नृत्तश्चैवोपगीतश्चपितामहइवप्रभुः ३२ हेमप्रा
 सादसंवाधमणिकांचनतोरणम् ॥ सवैदूर्यमणिस्तंभविमानंसमधिष्ठितः ३३ सराजर्षिर्गतःस्वर्गकर्मणातेनशाश्वतम् ॥ शरणागतेषुचैवंत्वंकुरुसर्वयुधिष्ठिर
 ३४ भक्तानामनुरक्तानामाश्रितानांचरक्षिता ॥ दयावान्सर्वभूतेषुपरत्रसुखमेधते ३५ साधुवृत्तोद्विहोराजासद्गुरुमनुतिष्ठति ॥ किंनप्राप्तंभवेतेनस्वव्याजेने
 हकर्मणा ३६ सराजर्षिर्विशुद्धात्माधीरःसत्यपराक्रमः ॥ काशीनामीश्वरःख्यातस्त्रिपुरलोकेषुकर्मणा ३७ योऽप्यन्यःकारयेदेवंशरणागतरक्षणम् ॥ सोऽपिग
 च्छेततामेवगतिंभरतसत्तम ३८ इदंवृत्तंहिराज्वर्षेवृषदभस्यकीर्तयन् ॥ पूतात्मावैभवेच्छोकेऽणुयाद्यश्चनित्यशः ३९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनुशासनपर्वणि
 आनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मेऽन्येनकपोताख्यानैर्द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ किंराज्ञःसर्वकृत्यानांगरीयःस्यात्पितामह ॥
 कुर्वन्किंकर्मनृपतिरुभौलोकौसमश्रुते १ ॥ भीष्मउवाच ॥ एतद्राज्ञःकृत्यतममभिषिक्तस्यभारत ॥ ब्राह्मणानामनुष्ठानमत्यंतंसुखमिच्छता २ कर्तव्यंपार्थिवं
 द्रेणतथैवभरर्षभ ॥ श्रोत्रियान्ब्राह्मणानवृद्धान्त्रित्यमेवाभिपूजयेत् ३ पौरजानपदांश्चपिब्राह्मणांश्चबहुश्रुतान् ॥ सात्वेनभोगदानेननमस्कारैस्तथाऽर्चयेत् ४
 एतत्कृत्यतमंराज्ञोनित्यमेवोपलक्षयेत् ॥ यथाऽऽत्मानंयथापुत्रांस्तथैतान्प्रतिपालयेत् ५ येचाप्येषांपूज्यतमास्तान्दृढंप्रतिपूजयेत् ॥ तेषुशान्तिपुत्रद्राष्ट्रं
 सर्वमेवविराजते ६ तेषूप्यास्तेनमस्कार्यामान्यास्तेपितरोयथा ॥ तेष्वेवयात्रालोकानांभूतानामिववाससे ७ अभिचारैरुपायैश्चदहेयुरपिचेतसा ॥ निःशेषं
 कुपिताःकुयूरुयाःसत्यपराक्रमाः ८ नांतमेषांप्रपश्यामिनिदिशश्चाप्यपावृताः ॥ कुपिताःसमुदीक्षंतेदावेष्वाग्निशिखाइव ९
 किंराज्ञइत्यध्यायस्यतात्पर्यस्पष्टं १ अनुष्ठानपाराधनं २ । ३ । ४ । ५ । एषांब्राह्मणानामध्ये ६ वासवेपर्जन्ये ७ अभिचारैःइत्येनादिभिः उपायैःकौलिकशास्त्रप्रसिद्धैः चेतसा
 संकल्पमात्रेण ८ अंतर्माशकं विश्वेषांनान्पावृताः सर्वत्राकुंठितामसिद्धेतेषामित्यर्थः । अग्निशिखाइवदृढः ९

एषांप्रम्यः साहसिकाअकार्यकारिणोऽपिबिभ्यतिक्रमुतविवेकिनः । कृत्वाःकेचिज्जडमरतादयः । अपरेकसिद्धादयः १० प्रसह्यकारिणोदुर्वोसःप्रभृतयः । मृदवोगौतमादयःयेपादचारेपिहिंसा
 भयात्पादयोरैवाक्षिचकुरित्यक्षपादत्वंगताः । अतिशठाअगस्स्यादयः बातापिंजरयितुंमांसेलोलुपतादर्शयतः ११ कृषिकुर्वतःउद्दालकगुर्वादयः । गोरक्षयंगुरोरैवउपमन्युप्रभृतयः । भैक्ष्यंदात्रे
 यादयः । चौराःवाल्मीकिविश्वामित्रादयः । अमृताःकलहप्रियानारदादयः । मदनर्तकाभरतादयः १२ सर्वकर्मसहाःसमुद्रशोषणादावपिसमर्थाः १३ नानेति स्वरूपप्रच्छादनार्थलोकरक्षार्थवा

विभ्यत्येषांसाहसिकागुणास्तेषामतीवहि ॥ कृपाहवत्तृणच्छन्नाविशुद्धाद्यौरिवापरे १० प्रसह्यकारिणःकेचित्कार्पासमृदवोपरे ॥ संतिचैषामतिशठास्तथैवान्येतप
 स्विनः ११ कृषिगोरक्षमप्येकेभैक्ष्यमन्येऽप्यनुष्ठिताः ॥ चौराश्चान्येऽनृताश्चान्येतथान्येनटनर्तकाः १२ सर्वकर्मसहाश्चान्येपार्थिवेष्वितरेषुच ॥ विविधाकार
 युक्ताश्चब्राह्मणाभरतर्षभ १३ नानाकर्मसुरक्तानांबहुकर्मोपजीविनाम् ॥ धर्मज्ञानांसतांतेषांनित्यमेवानुकीर्तयेत् १४ पितृणांदेवतानांचमनुष्योरगरक्षसाम् ॥
 पुराप्येतेमहाभागब्राह्मणवैजनाधिप १५ नैतेदेवैर्नपितृभिर्नगंधर्वैर्नराक्षसैः ॥ नासुरैर्नपिशाचैश्चशक्याजेतुंदिजातयः १६ अदेवंदेवतंकुर्युर्देवतंचाप्यदेवतं ॥
 यमिच्छेयुःसराजास्याद्योनेष्टःसपराभवेत् १७ परिवादंचयेक्युर्ब्राह्मणानामचेतसः ॥ सत्यंब्रवीमितेराजन्विनश्येयुर्नसंशयः १८ निंदाप्रशंसाकुशलाःकीर्त्यकी
 र्तिपरायणाः ॥ परिकुप्यंतितेराजन्सततंद्विषतांदिजाः १९ ब्राह्मणायंप्रशंसंतिपुरुषःसप्रवर्धते ॥ ब्राह्मणैर्यःपराकृष्टःपराभूयात्क्षणादिसः २० शकायवनकां
 बोजास्तास्ताःक्षत्रियजातयः ॥ वृषलत्वंपरिगताब्राह्मणानामदर्शनात् २१ द्राविडाश्चकलिगाश्चपुलिंदाश्चाप्युशीनराः ॥ कोलिसर्पामहिषकास्तास्ताःक्षत्रि
 यजातयः २२ वृषलत्वंपरिगताब्राह्मणानामदर्शनात् ॥ श्रेयान्पराजयस्तेभ्योनजयोजयतांवर २३ यस्तुसर्वमिदंहन्याद्ब्राह्मणंचनतत्समम् ॥ ब्रह्मवध्यामहा
 न्दोषइत्याहुःपरमर्षयः २४ परिवादोद्विजातीनानश्रोतव्यःकथंचन ॥ आसीताधोमुखस्तूष्णींसमुत्थायव्रजेच्चवा २५ नसजातोऽजनिष्यद्वापृथिव्यामिहकश्च
 न ॥ योब्राह्मणविरोधेनसुखंजीवितुमुत्सहेत् २६ दुर्ग्राह्योऽमुष्टिनावायुर्दुःस्पर्शःपाणिनाशशी ॥ दुर्धरापृथिवीराजन्दुर्जयाब्राह्मणाभुवि २७ ॥ इतिश्रीमहाभार
 तेअनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेपर्वणि दानधर्मेब्राह्मणप्रशंसानामत्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ब्राह्मणानेवसततंभृशंसंप
 रिपूजयेत् ॥ एतेहिसोमराजानईश्वराःसुखदुःखयोः १ एतेमोगैरलंकारैरन्यैश्चैवकिमिच्छकैः ॥ सदापूज्यानमस्कारैरक्षयाश्चपितृवन्नृपैः २ ततोराष्ट्रस्यशांति
 र्हिभूतानामिववासवात् ॥ जायतांब्राह्मवर्चस्वीराष्ट्रैवैब्राह्मणःशुचिः ३

निषिद्धेनाधिकर्मणावर्धमानाः वस्तुतस्तुधर्मज्ञास्तेषांतान्नित्यमेवानुकीर्तयेत् १४ एतेपूज्या

इतिशेषः यतोमहामागाः १५ । १६ । १७ । १८ परायणाःहेतवः १९ । २० अवर्शनादनमुग्रहात् २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपि
 त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ब्राह्मणानित्याद्यध्यायत्रयेणदानपात्रत्वंब्राह्मणानामुच्यते सोमराजायेषांतिसोमराजानः १ किमिच्छसीतिप्रभूपूर्वकंयत्तदिष्टंदीपतेवात्किमिच्छकम् २ । ३

४ । ५ । ६ । ७ । ८ । तेषां तारोऽपि तत्प्रदेशं ब्रूय ९ । १० तद्यज्ञादिकं भूतमुत्पन्नं । 'अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्प्रगादित्वमुपतिष्ठते ॥ आदिस्माज्जायते वृष्टिर्दृष्टेरन्नतः प्रजाः' इति स्मृतेः ११ । १२ । १३ । १४ भूतात्मानो भूतः प्राप्नोवशीकृत आत्मा चित्तं येन १५ । १६ । १७ प्रक्षिप्येति कुंभं विवाहनाय प्रक्षिप्य दत्वा पारमाभिर्न परलोकहितं कर्म आरमेदाच

महारथश्च राजन्य एष्टव्यः शत्रुतापनः ॥ ब्राह्मणं जातिसंपन्नं धर्मज्ञं संशितव्रतम् ४ वासयेत गृहे राजन्न तस्मात्परमास्ति वै ॥ ब्राह्मणेभ्यो हाविर्दत्तं प्रतिगृह्णाति देवताः ५ पितरं सर्वभूतानां नैतेभ्यो विद्यते परम् ॥ आदित्यश्चंद्रमावायुरापो भूरं बरं दिशः ६ सर्वे ब्राह्मणमाविश्य सदाऽन्नमुपभुंजते ॥ न तस्याश्रंति पितरो यस्य विप्रानभुंजते ७ देवाश्चाप्यस्य नाश्रंति पापस्य ब्राह्मणद्विषः ॥ ब्राह्मणेषु तु तुष्टेषु प्रीयंते पितरः सदा ८ तथैव देवताराजन्नात्र कार्या विचारणा ॥ तथैव तेऽपि प्रीयंते येषां भवति तद्धविः ९ न च प्रेत्य विनश्यंति गच्छंति च परांगतिम् ॥ येन येनैव हविषा ब्राह्मणां स्तर्पयेन्नरः १० तेन ते नैव प्रीयंते पितरो देवतास्तथा ॥ ब्राह्मणा देवतभूतं प्रभवन्ति यतः प्रजाः ११ यतश्चायं प्रभवति प्रेत्य यत्र च गच्छति ॥ वेदेषामर्गस्वर्गस्य तथैव नरकस्य च १२ आगतानां गते चोभे ब्राह्मणो द्विपदां वरः ॥ ब्राह्मणो भरतश्चेष्टस्वधर्मं चैव वेदयः १३ ये चैनमनुवर्तन्ते तेन याति पराभवम् ॥ न ते प्रेत्य विनश्यंति गच्छंति न पराभवम् १४ यद्वा ह्यणमुखात्प्राप्तं प्रतिगृह्णाति वैवचः ॥ भूतात्मानो महात्मानस्तेन याति पराभवम् १५ क्षत्रियाणां प्रतपतां तेजसा च बलेन च ॥ ब्राह्मणेष्वेव शान्त्यंति ते जांसे च बलानि च १६ भृगवस्तालजं घांश्च नीपानां गिरसोऽजयन् ॥ मरद्वाजो वै तद्व्यानैलांश्च भरतर्षभ १७ चित्रायुधांश्चाप्यजयन्नेते कृष्णाजिनध्वजाः ॥ प्राक्षिप्याथ कुंभान्वै पारगां निमारभेत् १८ यत्किंचिच्छ्रूयते लोके श्रूयते पठ्यतेऽपि वा ॥ सर्वतद्ब्राह्मणेष्वेव गूढोऽग्निरिव दारुणः १९ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ संवादं वा सुदेवस्य पृथ्व्याश्च भरतर्षभ २० ॥ वासुदेव उवाच ॥ मातरं सर्वभूतानां पृच्छेत्वा संशयं शुभे ॥ केन सिक्कर्मणा पापं व्यपोहति न रोगही २१ ॥ पृथिव्युवाच ॥ ब्राह्मणानेव सेवेत पवित्रं ह्येतदुत्तमम् ॥ ब्राह्मणान्सेवमानस्य रजः सर्वं प्रणश्यति ॥ अतो भूतिरतः कीर्तिरतो बुद्धिः प्रजायते २२ महारथश्च राजन्य एष्टव्यः शत्रुतापनः ॥ इति मां नारदः प्राह स तत्सर्वं भूतये २३ ब्राह्मणं जातिसंपन्नं धर्मज्ञं संशितं शुचिम् ॥ अपरेषां परेषां च परेभ्यश्चैव येऽपरे २४ ब्राह्मणायं प्रशंसंति समनुष्यः प्रवर्धते ॥ अथ यो ब्राह्मणान् कुष्टं पराभवति सोऽचिरात् २५ यथामहार्णवे क्षिप्ता सीतानेष्टुर्विनश्यति ॥ तथा दुश्चरितं सर्वं पराभावाय कल्पते २६ पश्य चंद्रे कृतं लक्ष्मसमुद्रो लवणोदकः ॥ तथा भगवत्सहस्रेण महेंद्रः परिचिह्नितः २७

रेव भान्दीसि कुर्वन् भयलोके इति शेषः १८ यत्किंचिदतीतानां मत्तं व्यवहितं स्थूलसूक्ष्मं ब्राह्मणे हार्वाकाशाख्यब्रह्मविकाराणि च चाननिर्भयमादभिव्यज्यत इत्यर्थः १९ । २० । २१ रजः ध्वनिं स्तराय भूतो विक्षेपः भूतिरैश्वर्यं बुद्धिरात्मज्ञानं सार्धं श्लोकः २२ । २३ अपरे ब्राह्मणं सर्वभूतये इच्छेद्विरपादुरिति विपरिणामेनानुषंगः २४ कुष्टः क्रोशति कर्तारिकः २५ सीतानेष्टुर्लंगलपद्विमतः पांसुपिंडः । लोष्टोलेष्टुरितिकोशकाराभं तस्यादिभिर्मत्तं पठति दुश्चरितं ब्राह्मणद्वोहः २६ । २७

२८ विधेयमाह ब्राह्मणेभ्यः २९ । ३० । ३१ इति अ० नी० मा० चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ जन्मनेति जन्मनैव संस्काराद्यभावेऽपि ब्राह्मणो न मस्य एव प्रसूतं प्राश्रितं पक्कमन्नं तस्वाग्नेमोक्तमर्हः प्रसूता ग्रमुक् १ सर्वे अर्थाः धर्मादयो येभ्यस्ते सुमनसां देवानां पुत्रमिव भूताः सुमनो मुखः २ नोऽस्माकं द्विषतः शत्रून् तैरपूजिता ब्राह्मणा दारुणयुक्ताभिस्तव शत्रवो न श्यांस्त्वित्यादिभिर्गीर्भिः अभिध्यासुः अभि

तेषामेव प्रभावेन सहस्रनयनो ह्यसौ ॥ शतक्रतुः समभवत्पश्य माधवयादृशम् २८ इच्छन् कीर्तिं च भूतिं च लोकांश्च मधुसूदन ॥ ब्राह्मणानुमतेति ष्टेत्पुरुषः शुचिरात्मवान् २९ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्येतद्वचनं श्रुत्वामेदिन्यामधुसूदनः ॥ साधुसाध्वितिकौरव्यमेदिनीं प्रत्यपूजयत् ३० एतां श्रुत्वा पमार्थं प्रयतो ब्राह्मणर्षभान् ॥ स तत्तं पूजयेथास्त्वं ततः श्रेयोऽभिपत्स्यसे ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके प० दानधर्मे पृथिवी वासुदेवसंवादे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ जन्मनैव महाभागो ब्राह्मणो नाम जायते ॥ नमस्यः सर्वभूतानामातिथिः प्रसूता ग्रमुक् १ सर्वार्थाः सुहृदस्तात ब्राह्मणाः सुमनो मुखः ॥ गीर्भिर्भगल युक्ताभिरनुध्यायंति पूजिताः २ सर्वान्नो द्विषतस्तात ब्राह्मणा जातमन्यवः ॥ गीर्भिर्दारुण युक्ताभिरभिध्यासुरपूजिताः ३ अत्र गाथाः पुराभीताः कीर्तयन्ति पुराविदः ॥ सृष्ट्वादिजातीन् धाता हियथा पूर्वसमादधत् ४ न चान्यदिह कर्तव्यं किंचिदूर्ध्वं यथाविधि ॥ गुप्तो गोपायते ब्रह्मा श्रेयो वस्तेन शोभनम् ५ स्वमेव कुर्वतां कर्म श्रीर्वो ब्राह्मी भविष्यति ॥ प्रमाणं सर्वभूतानां प्रग्रहाश्च भविष्यथ ६ न शौद्रं कर्म कर्तव्यं ब्राह्मणेन विपश्विता ॥ शौद्रं हि कुर्वतः कर्मधर्मः समुप रुध्यते ७ श्रीश्च बुद्धिश्च तेजश्च विभूतिश्च प्रतापिनी ॥ स्वाध्याये चैव माहात्म्यं विपुलं प्रतिपत्स्यते ८ हुत्वा चाहवनीयस्थं महाभाग्ये प्रतिष्ठिताः ॥ अग्रभोज्याः प्रसूतीनां श्रिया ब्राह्मणाऽनुकल्पिताः ९ श्रद्धया परया युक्ता ह्यनभिद्रोहलब्धया ॥ दमस्वाध्यायनिरताः सर्वान् कामानवाप्स्यथ १० यच्चैव मानुषलोके यच्च देवेषु किंचन ॥ सर्वतु तपसा साध्यं ज्ञानेन नियमेन च ११ इत्येवं ब्रह्मगीतास्ते समाख्याता मयाऽनघ ॥ विप्राणामनुकंपार्थ तेन प्रोक्तं हि धीमता १२ भूयस्तेषां बलं मन्ये यथाराजस्तपस्विनः ॥ दुरासदाश्च चंडाश्च रभसाः क्षिप्रकारिणः १३ संत्येषां सिंहसत्त्वाश्च व्याघ्रसत्त्वास्तथापरे ॥ वराहमृगसत्त्वाश्च जलसत्त्वास्तथापरे १४ सर्पस्पर्शसमाः केचित्थान्ये मकरस्पृशः ॥ विभाष्य घातिनः केचित्था च क्षुर्हणोपरे १५ संति चाशी विषसमाः संति मंदास्तथापरे ॥ विविधानि हवृत्तानि ब्राह्मणानां युधिष्ठिर १६ मेकलाद्राविडालाटाः पौंड्राः कान्वशिरास्तथा ॥ सौंडिकादरदादार्वाश्चौराः शबरवर्बराः १७ किरातायवनाश्चैव तास्ताः क्षत्रियजातयः ॥ वृषलत्वं मनुप्राप्ता ब्राह्मणानाममर्षणात् १८

ध्यायंतु अभिहन्तुरिति स्पष्टार्थः पाठः ३ समादधत् समाधिं नियमं कृतवान् ४ ब्रह्मा ब्राह्मणः वः शोभनं श्रेयस्तेनैव ५ स्वकर्म ब्राह्मणगोपनं प्रग्रहाः दमनक्षमारजवहव ६ शौद्रं कर्म सेवा कर्तव्यं कारयितव्यं कुर्वतः कारयतः ७ श्रीश्चेत्यादेः श्रियमित्यर्थः ८ आहवनीयस्थं देवतागणं प्रसूतीनां शिशुभ्योऽप्यग्रे भोज्यं येषां ते ब्राह्मणाः श्रिया विध्याऽनुकल्पिताः पात्रीभूताः ९ । १० । ११ । १२ भूय इति चंदस्वादिबोधनेऽपि पूज्या एवेत्यर्थः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ अमर्षणा ब्राह्मणकोपासहनात् १८

१९ । १० । २१ । २२ तेभ्योरक्षयंस्वकुलमिति शेषः २३ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभास्वदीपे च त्रिंशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ अत्रापीत्यध्यायस्य तात्पर्यं असुराणामपिश्रीर्ब्राह्मण
प्रसादलभ्येवेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ मांमयिमधुं अमृततुल्या विद्यां समासिंचति क्षौद्रं मधुपटलं मक्षिकामध्वित्यावृत्त्या योज्यं ७ समाधिं ब्राह्मणेषु निष्ठां ८ वाग्नेजिह्वाग्रमृधं विद्यामृतं येषां

ब्राह्मणानां परिभवादसुराः सलिलेशयाः ॥ ब्राह्मणानां प्रसादाच्च देवाः स्वर्गनिवासिनः १९ अशक्यं स्पृष्टुमाकाशमचालयो हिमवान्गिरिः ॥ अधार्यासेतुना गंगा
दुर्जया ब्राह्मणाभुवि २० न ब्राह्मणविरोधेन शक्याशास्तुवं सुंधरा ॥ ब्राह्मणा हि महात्मानो देवानामपि देवताः २१ तान् पूजयस्व सततं दानेन परिचर्यया ॥ यदी
च्छसि महीं भोक्तुमिमांसागरमेखलां २२ प्रतिग्रहेण ते जोहिवि प्राणां शाम्यतेऽनघ ॥ प्रतिग्रहेणेच्छेयुस्तेभ्योरक्षयं वयानृप २३ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासन
पर्वणि अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे ब्राह्मणप्रशंसायां पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ शक्रशंवरसं
वादं तन्निबोधयुधिष्ठिर १ शक्रो ह्यज्ञातरूपेण जटिभूधरजोगुणः ॥ विरूपं रथमास्थाय प्रश्रं पप्रच्छ शंवरम् २ ॥ शक्र उवाच ॥ केन शंवरवृत्तेन स्वजात्यानधि
तिष्ठसि ॥ श्रेष्ठत्वां केन मन्यंते तद्वै प्रब्रूहि तच्छतः ३ ॥ शंवर उवाच ॥ नास्म्यमियदा विप्रान् ब्राह्मणमेव च मे मतम् ॥ शास्त्राणिवदतो विप्रान्सं मन्यामियथा सुखम् ४
श्रुत्वा च नावजानामि नापराध्यामि कर्हिचित् ॥ अभ्यर्च्याम्यनुपृच्छामि पादौ गृह्णामि धीमताम् ५ ते विश्रब्धाः प्रभाषंते संपृच्छंते च मांसदा ॥ प्रमत्तेष्वप्रमत्तो
ऽस्मि सदा सुते पुजायामि ६ तेषां शास्त्रपथे युक्तं ब्रह्मण्यमनसूयकम् ॥ समासिंचति शास्तारः क्षौद्रं मध्वित्यावृत्त्या योज्यं ७ यच्च भाषंति संतुष्टास्तच्च गृह्णामि मेधया ॥
समाधिमात्मनो नित्यमनुलोममर्चिंतयम् ८ सोऽहं वाग्नेमृष्टानां रसानामवलेहकः ॥ स्वजात्यानधितिष्ठामि न क्षत्राणीव चंद्रमाः ९ एतत्पृथिव्याममृतमेतच्च शु
रनुत्तमम् ॥ यद्ब्राह्मणमुखाच्छास्त्रमिह श्रुत्वा प्रवर्तते १० एतत्कारणमाज्ञाय दृष्ट्वा देवासुरं पुरा ॥ युद्धं पिता मे दृष्ट्वात्मा विस्मितः समपद्यत ११ दृष्ट्वा च ब्राह्मणानां
तुमहिमानं महात्मनाम् ॥ पर्यपृच्छत्कथममी सिद्धा इति निशाकरम् १२ ॥ सोम उवाच ॥ ब्राह्मणास्तपसा सर्वे सिध्यंते वाग्बलाः सदा ॥ भुजवीर्याश्च राजानो
वागस्त्राश्च द्विजातयः १३ प्रणवंचाप्यधीयीत ब्राह्मीर्दुर्वसतीर्वसन् ॥ निर्मन्युरपि निर्वाणो यतिः स्यात्समदर्शनः १४ अपि च ज्ञानसंपन्नः सर्वान्वेदान्पितुर्गृहे ॥
श्लाघमान इवाधीयाद्भाम्य इत्येव तं विदुः १५ भूमिरेतौ निगिरतिसर्पो बिलशयानिव ॥ राजानं चाप्ययोद्धारं ब्राह्मणं चाप्रवासिनम् १६ अभिमानः श्रियं हंति पुर
षस्याल्पमेधसः ॥ गर्भेण दुष्प्रतेकन्या गृह्णासेन चाद्विजः १७

ब्राह्मणानां रसानामुक्तिसुधानां ९ । १० । ११ । १२ । १३ ब्राह्मीर्वेदार्थाः दुर्वसतीः शुक्लवासश्चेति शब्द अपि अपि वा सति वैराग्येयतिः स्यात्तन्नेष्टिकब्रह्मचर्यात्पारिव्राज्यमेव श्रुत्यादित्यर्थः १४
पितुर्गृहे वेदाध्ययनं निंदति अपीति १५ अप्रवासिनं वेदार्थं ग्रामांतरे वासमकुर्यात् १६ । १७

१८ । १९ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभास्वदीपे च त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ अपूर्वश्चेत्यध्यायो ब्राह्मणेष्वपि पात्रविशेषपरीक्षार्थः १ तत्राऽपूर्वाश्चिरोपि तदूरादामतश्च
पात्रं तेषां मध्ये कश्चिद्व्यजार्थकश्चिद्वरुदक्षिणार्थकश्चित्कुंभमरणार्थमिति एवं रूपा क्रियाकेषां चित्पात्रत्वे प्रधानं भवति केषां चिदुपांशुव्रतं मौनं पारिव्राज्यमिति । तथा क्रियामौनयोस्तारतम्यादेर्षा
तारतम्येन स्वरूपत इत्याह क्रियेति दद्यामः ददाम इत्येव वक्तव्यं न त्वेतेषु कंचित्प्रत्याक्षीतेत्यर्थः २ । ३ । ४ दत्तं प्रदेयवस्त्वभिमानिनी देवता न संतपेत्तथा तादृशाय देयं नान्य
स्मै रमयेते हि । नष्टशौचे व्रतभ्रष्टे विप्रे वेदविजिते । दीयमानं रुद्रयज्ञं किं मया दुष्कृतं कृतम् इति अतः कस्तादृश इति प्रश्नः ५ मुख्यं पात्रविशेषेण श्रुतं वं तोऽनसूयका इति ६ । ७ । ८
इत्येतन्मे पिता श्रुत्वा सोमादुदुत दर्शनात् ॥ ब्राह्मणान् पूजयामास तथैवाहं महाव्रतान् १८ ॥ भीष्म उवाच ॥ श्रुत्वा तद्वचनं शक्रो दानं वंद्रमुखाच्च्युतम् ॥ द्विजान्सं
पूजयामास महेंद्रत्वमवाप च १९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे ब्राह्मणप्रशंसायां मित्रशंवरसंवादे षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अपूर्वश्च भवेत्पात्रमथ वापि चिरोपितः ॥ दूरादभ्यागतं चापि किं पात्रं स्यात्पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ क्रिया भवति केषां चिदुपांशुव्रतमु
त्तमम् ॥ यो यो याचेत यत्किंचित्सर्वं दद्याम इत्यपि २ अपीडयन्भृत्यवर्गमित्येवमनुशुश्रुम् ॥ पीडयन्भृत्यवर्गं हि आत्मानमपकर्षति ३ अपूर्वभावयेत्पात्रं यच्चापि
स्याच्चिरोपितम् ॥ दूरादभ्यागतं चापि तत्पात्रं च विदुर्बुधाः ४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अपीडया च भूतानां धर्मस्याहिंसया तथा ॥ पात्रं विद्यात्तत्त्वेन यस्मै दत्तं न सं
तपेत् ५ ॥ भीष्म उवाच ॥ ऋत्विक् पुरोहिताचार्याः शिष्यसंवा विबांधवाः ॥ सर्वपूज्याश्च मान्याश्च श्रुतवंतोऽनसूयकाः ६ अतोऽन्यथा वर्तमानाः सर्वे नार्हंति स
त्क्रियाम् ॥ तस्मान्नित्यं परीक्षेत पुरुषान्प्रणिधाय वै ७ अक्रोधः सत्यवचनमहिंसा दमार्जवम् ॥ अद्रोहोऽनभिमानश्च हींस्ति तत्सिद्धादमः शमः ८ यस्मिन्नेतानि
दृश्यंते न चाकार्याणि भारत ॥ स्वभावतो निविष्टानि तत्पात्रं मानमर्हति ९ तथा चिरोपितं चापि संप्रत्यागतमेव च ॥ अपूर्वचैव पूर्वच तत्पात्रं मानमर्हति १० अप्रा
माण्यं च वेदानां शास्त्राणां चाभिलंघनम् ॥ अव्यवस्था च सर्वत्र एतन्नाशनमात्मनः ११ भवेत्पंडितमानीयो ब्राह्मणो वेदानिंदकः ॥ आन्वीक्षिकी तर्कविद्यामनुरक्तो निर
र्थिकाम् १२ हेतुवादान्ब्रुवन्सत्सु विजेताऽहेतुवादिकः ॥ अक्रोष्टा चातिवक्ता च ब्राह्मणानां सदैव हि १३ सर्वाभिंशं कीमूढश्च बालः कटुकवागपि ॥ बोद्धव्यस्तादृश
स्तातनरश्चानंहितं विदुः १४ यथाश्वाभपितुं चैव हंतुं चैवावसज्जते ॥ एवं संभाषणार्थाय सर्वशास्त्रवधाय च १५ लोकयात्रा च द्रष्टव्या धर्मश्चात्महितानि च ॥ एवं नरो
वर्तमानः शाश्वतीर्वर्धते समाः १६ ऋणमुन्मुच्य देवानामृषीणां च तथैव च ॥ पितृणामथ विप्राणामतिथीनां च पंचमम् १७

९ तथा अक्रोधादिगुणविशिष्टं १० अपात्रता बीजमाह अप्रामाण्यमिति आत्मनः पात्रताया इति शेषः ११ निरर्थिकाश्रुतिविरोधित्वेन मांशानुपयोगिनीम् १२ हेतुवादान्ब्रुवन्सत्सु यथा
जगत्कारणगोष्ठीः कुर्वन्नपि अहेतुवादिकः शास्त्रोक्तहेतुवादविरोधात् १३ बोद्धव्यः अस्पृश्यत्वेनेति शेषः तत्र हेतुमाह श्वानंहितं विदुः इति शेषः १४ एतदेवोपपादयति यथेति १५ लोक
यात्रा शिष्टाचारादिव्यवहारः धर्मः श्रुतिस्मृत्युक्तः आत्महितानि शमदमादीनि १६ देवानामृषीणां च वेदाधिगमेन पितृणां प्रजोत्पादनेन विप्राणां दानमाधेनाऽतिथीनां वैश्वदेवांते आम
तानां सम्यगातिथ्येन चोन्मुच्योपाकृत्य कर्माणि कुर्वन्निवृत्तरेणान्वयः १७

॥५७॥

पर्यायेणयथाक्रमेण सुविनीतेनसुशिक्षितेनकर्मणायत्नेन कर्माणिगृह्णादीनि १८ ॥ इतिअनुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपे सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ७ ॥ पूर्वमेव
वाहनपर्वणिवेद्यंस्तुतद्वेदनंभर्तृदेवभवतीतिगृह्णादिधर्मावक्तव्यःसचकामकारविहितदारपरिग्रहाधीनइत्यष्टावक्रदिकसंवादेप्रदर्शितः तत्रापि । 'ऋत्विगात्माधनंजायाशुद्धयस्यचतुष्टयं ॥
तस्याग्निहोत्रंस्वर्गायनरकायेतरस्यच'इतिस्मृत्येयंज्ञांगमूलात्मशुद्धिर्ऋत्विक्शुद्धिश्चतीर्थमाह्वयमाहात्म्याभ्यामुक्ता अथस्त्रीशुद्धिर्द्रव्यशुद्धिश्चमहताप्रबंधेनप्रस्तूयते तत्रतावदस्मिन्नध्यायेस्त्रीदोषा
पर्यायेणविशुद्धेनसुविनीतेनकर्मणा ॥ एवंगृहस्थःकर्माणिकुर्वन्धर्मान्नहीयते १८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मेपात्रपरी
क्षायांसप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ स्त्रीणांस्वभावमिच्छामिश्रोतुंभरतसत्तम ॥ स्त्रियोहिमूलंदोषाणांलघुचित्ताहिताःस्मृताः १
॥ भीष्मउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ नारदस्यचसंवादंपुंश्चल्यापंचचूडया २ लोकाननुचरन्सर्वान्देवर्षिर्नारदःपुरा ॥ ददर्शाप्सरसंब्राह्मी
पंचचूडामनिंदिताम् ३ तांदृष्ट्वाचारुसर्वांगीपप्रच्छाप्सरसमुनिः ॥ संशयोहृदिकश्चिन्मेब्रूहितन्मेसुमध्यमे ४ ॥ भीष्मउवाच ॥ एवमुक्ताऽथसाविप्रप्रत्युवाचाथ
नारदम् ॥ विषयेसतिवक्ष्यामिसमर्थानन्यसेचमाम् ५ ॥ नारदउवाच ॥ नत्वामविषयेभद्रेनियोक्ष्यामिकथंचन ॥ स्त्रीणांस्वभावमिच्छामित्वतःश्रोतुंव्रानने ६
॥ भीष्मउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वावचस्तस्यदेवर्षेर्प्सरोत्तमा ॥ प्रत्युवाचनशक्ष्यामिस्त्रीसतीनिंदितुंस्त्रियः ७ विदितास्तेस्त्रियोयाश्चयादृशाश्चस्वभावतः ॥ नमामर्ह
सिदेवर्षेनियोक्तुंकार्यईदृशे ८ तामुवाचसदेवर्षिःसत्यंवदसुमध्यमे ॥ मृषावादेभवेदोषःसत्येदोषोनविद्यते ९ इत्युक्तासाकृतमतिरभवच्चारुहासिनी ॥ स्त्रीदोषाञ्छा
श्वतान्सत्यान्भाषितुंसंप्रचक्रमे १० ॥ पंचचूडोवाच ॥ कुलीनारूपवत्यश्चनाथवत्यश्चयोषितः ॥ मर्यादासुनतिष्ठंतिसदोषःस्त्रीषुनारद ११ नस्त्रीभ्यःकिंचिद
न्यद्वैपापीयस्तरमस्तिवै ॥ स्त्रियोहिमूलंदोषाणांतथात्वमपिकेत्थह १२ समाज्ञातानृद्धिमतःप्रतिरूपान्वशेस्थितान् ॥ पतीनंतरमासाद्यनालंनार्यःप्रतीक्षितुम्
१३ असद्धर्मस्त्वयंस्त्रीणामस्माकंभवतिप्रभो ॥ पापीयसोनरान्यद्वैलज्जात्यक्काभजामहे १४ स्त्रियंहियःप्रार्थयतेसन्निकर्षचगच्छति ॥ ईषच्चकुरुतेसेवांतमेवेच्छंति
योषितः १५ अनर्थित्वान्मनुष्याणांभयात्परिजनस्यच ॥ मर्यादायाममर्यादाःस्त्रियस्तिष्ठंतिभर्तृषु १६ नासांकश्चिदगम्योऽस्तिनासांवयसिनिश्चयः ॥ विरूपंरूप
पवंतंवापुमानित्येवभुंजते १७ नभयान्नाप्यनुक्रोशान्नार्थहेतोःकथंचन ॥ नज्ञातिकुलसंबंधात्स्त्रियस्तिष्ठंतिभर्तृषु १८ यौवनेवर्तमानानांमृष्टाभरणवाससाम् ॥ ना
रीणांस्वैरवृत्तीनांसृष्टहयंतिकुलस्त्रियः १९ याश्चशश्वद्बहुमतारक्ष्यंतेदयिताःस्त्रियः ॥ अपिताःसंप्रसज्जंतेकुब्जांधजडवामनैः २० पंगुष्वथचदेवर्षेयैचान्येकुत्सि
तानराः ॥ स्त्रीणामगम्योलोकेऽस्मिन्नास्तिकाश्चिन्महामुने २१ यदिपुंसांगतिर्ब्रह्मनकथंचिन्नोपपद्यते ॥ अप्यन्योन्यंप्रवर्तंतेनहितिष्ठंतिभर्तृषु २२

नेवदर्शयति स्त्रीणामित्यादिना लघुचित्ताःवायुवज्रलचित्ताः १ । २ ब्राह्मीब्रह्मलोकस्था ३ । ४ । ५ विषयेवक्तुंयोग्यत्वे ६ । ७ । ८ । ९ कृतमतिर्वक्ष्यामीतिकृतनिश्चयाऽभवत् १० । ११
१२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ गतिःप्राप्तिः अन्योन्यंबहुत्रिमल्लिङ्गधारिण्यभूत्वामैथुनार्थंप्रवर्तते एतच्चलोकमसिद्धं भर्तृषुदूरस्थेषुइतिशेषः नहितिष्ठंतिधैर्येइतिशेषः २२

२३ चलस्वभावाःसालावृकाणांदृढयान्येतादृशेतिश्रुतेर्यथावृकाविशेषाःप्रत्यहंनवंनवंमांसमिच्छंतिहस्तनेनरमंतएवंस्त्रियःपुरुषमित्यर्थः २४ काष्ठानांकाष्ठैः २५ । २६ । २७ । २८ अंतकादिवत्सद्योना
शकाइत्यर्थः २९ यतइति वन्ध्याप्यवत्स्वभावविकाएतेस्त्रीणांदोषाइत्यर्थः यथोक्तंनीतौ'अनृतंसाहसंमायामूर्खत्वमतिलोभता ॥ अशौचंनिर्दयत्वंचस्त्रीणांदोषाःस्वभावजाः'इति कामश्चाष्टगुणः

अलाभात्पुरुषाणांहिभयात्परिजनस्यच ॥ वधबंधभयाच्चापिस्वयंगुप्ताभवन्तिताः २३ चलस्वभावादुःसेव्यादुर्ग्राह्याभावतस्तथा ॥ प्राज्ञस्यपुरुषस्येहयथा
वाचस्तथास्त्रियः २४ नाग्निस्तृप्यतिकाष्ठानांनपगानांमहोदधिः ॥ नांतकःसर्वभूतानांनपुंसांवामलोचनाः २५ इदमन्यच्चदेवर्षेरहस्यंसर्वयोषिताम् ॥ दृष्ट्वैव
पुरुषंदृष्टंयोनिःप्रकृियतेस्त्रियाः २६ कामानामपिदातारंकर्तारंमनसांप्रियम् ॥ रक्षितारंनमृष्यंतिस्वभर्तारमलंस्त्रियः २७ नकामभोगान्विपुलान्नालंकारा
न्नसंश्रयान् ॥ तथैवबहुमन्यंतेयथारत्यामनुग्रहम् २८ अंतकःपवनोमृत्युःपातालंवडवामुखम् ॥ क्षुरधाराविषंसर्पोवह्निरित्येकतःस्त्रियः २९ यतश्चभूतानिम
हांतिपंचयतश्चलोकाविहिताविधात्रा ॥ यतःपुमांसःप्रमदाश्चनिर्मितास्तदैवदोषाःप्रमादासुनारद ॥ ३० ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनुशासनपर्वणिआनुशास
निकेपर्वणिदानधर्मेपंचचूडानारदसंवादेअष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ इमेवैमानवालोकेस्त्रीषुसज्जंत्यभीक्ष्णशः ॥ मोहेनपरमा
विष्टादेवसृष्टेनपार्थिव १ स्त्रियश्चपुरुषेष्वेवप्रत्यक्षलोकसाक्षिकम् ॥ अत्रमेसंशयस्तीव्रोहृदिसंपरिवर्तते २ कथमासांनरा संगं कुर्वते कुरुनंदन ॥ स्त्रियोवाकेषु
रज्यंतेविरज्यंतेचताःपुनः ३ इतिताःपुरुषव्याघ्रकथंशक्यास्तुरक्षितुम् ॥ प्रमदाःपुरुषेणेहतन्मेव्याख्यातुमर्हसि ४ एताहिरममाणास्तुवंचयंतीहमानवान् ॥
नचासांमुच्यतेकश्चित्पुरुषोहस्तमागतः ५ गावोनववृणानिवृहंत्येतानवन्वम् ॥ शंबरस्यचयामायामायानमुचेरपि ६ बलेःकुंभीनसेश्चैवसर्वास्तायोषि
तोविदुः ॥ हसंतंप्रहसंत्येतारुदंतंप्ररुदंतिच ७ अप्रियंप्रियवाक्यैश्चगृह्णतेकालयोगतः ॥ उशनावेदयच्छास्त्रंयच्चवेदबृहस्पतिः ८ स्त्रीषुद्वयानविशिष्येततास्तु
रक्ष्याःकथंनरैः ॥ अनृतंसत्यमित्याहुःसत्यंचापितथाऽनृतम् ९ इतियास्ताःकथंवीरसंरक्ष्याःपुरुषैरिह ॥ स्त्रीणांबुद्धयर्थनिष्कर्षार्थशास्त्राणिशुहन् १० बृहस्प
तिप्रभृतिभिर्मन्येसद्भिःकृतानिवै ॥ संपूज्यमानाःपुरुषैर्विकुर्वन्तिमनोऽनृषु ११ अपास्ताश्चतथाराजनविकुर्वन्तिमनःस्त्रियः ॥ इमाःप्रजामहाबाहोधार्मिक्यइति
नःश्रुतम् १२ सत्कृतासत्कृताश्चापिविकुर्वन्तिमनःसदा ॥ कस्ताःशक्तेरक्षितुंस्यादितिमेसंशयोमहान् १३

स्मृतःइतिच ३० ॥ इतिअनुशासनपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ७ ॥ इमइति एवंस्वभावदुष्टाअपिस्त्रियःपरेभ्योदुःसंरक्ष्याइत्याख्यायिकातात्पर्यं
१ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ स्त्रीणामिति स्त्रीबुद्धिमनुसृत्येवबृहस्पत्यादिभिर्वचनाशास्त्रंप्रवर्तितमित्युक्तिः १० एताःपूजिताधिकृतावातुल्यवद्विकारंजनयंतीत्यर्थः ११ एतदेवाह
इमाइति इमाःस्त्रीरूपाःधार्मिक्यइतिश्रुतिमात्रंसंविद्यादिषुदृष्टम् १२ अनुभवस्तुनतथेत्याह सत्कृतेति १३

१४ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ एवमेवेत्यध्यायस्य तात्पर्यं नाना रूपेभ्यो विद्वेभ्यो योगबलेनैव स्वभावचपलाः स्त्रियः संरक्षितुं शक्या
तथा ब्रह्मिहाभागकुरूणां वंशवर्धन ॥ यदि शक्या कुरूश्रेष्ठरक्षातासो कदाचन ॥ कर्तुं वाकृतपूर्ववातन्मेव्याख्यातुमर्हसि १४ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्व
णि अनुशासनिके पदानधर्मे स्त्रीस्वभावकथने एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ध ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमेव महाबाहो नात्र मिथ्याऽस्ति किंचन ॥
यथा ब्रवीषि कौरव्यनारीं प्रतिजनाधिप १ अत्र ते वर्तयिष्यामि इति हासं पुरातनम् ॥ यथा रक्षाकृता पूर्वविपुलेन महात्मना २ प्रमदाश्च यथा सृष्टा ब्रह्मणा भरतर्षभ ॥
यदर्थं तच्च ते तात प्रवक्ष्यामि नराधिप ३ न हि स्त्रीभ्यः परं पुत्रपापीयः किंचिदस्ति वै ॥ अग्निर्हि प्रमदादीप्तो मायाश्च मयजाविभो ४ सुरधाराविषं संपोवहिरित्येकतः
स्त्रियः ॥ प्रजाइमा महाबाहो धार्मिक्यइति नः श्रुतम् ५ स्वयंगच्छंति देवत्वं ततो देवानि याद्वयम् ॥ अथाभ्यगच्छन् देवास्ते पितामहमरिंदम ६ निवेद्य मानसं
चापितूष्णीमा सन्नधो मुखाः ॥ तेषामंतर्गतं ज्ञात्वा देवानां सपितामहः ७ मानवानां प्रमोहार्थं कृत्या नार्योऽसृजत्प्रभुः ॥ पूर्वसर्गे तु कौंतेय साध्व्यो नार्य इहाभवन् ८
असाध्व्यस्तु समुत्पन्नाः कृत्याः सर्गात् प्रजापतेः ॥ ताभ्यः कामान्यथा कामं प्रादाद्वि सपितामहः ९ ताः कामलुब्धाः प्रमदाः प्रबाधं तेन रान्सदा ॥ क्रोधं कामस्य देवेशः
सहायं चासृजत्प्रभुः १० असज्जंत प्रजाः सर्वाः कामक्रोधवशंगताः ॥ न च स्त्रीणां क्रियाः काश्चिदिति धर्मो व्यवस्थितः ११ निरिंद्रिया ह्यशस्त्राश्च स्त्रियोऽनृतमिति
श्रुतिः ॥ शय्यासनमलंकारमन्नपानमनार्यताम् १२ दुर्वाग्भावं रतिं चैव ददौ स्त्रीभ्यः प्रजापतिः ॥ न तासां रक्षणं शक्यं कर्तुं पुंसाकथंचन १३ अपि विश्वकृता ताव
कुतस्तु पुरुषैरिह ॥ वाचा च वधवंधैर्वाक्केशैर्वा विविधैस्तथा १४ न शक्यारक्षितुं नार्यस्ताहि नित्यमसंयताः ॥ इदं तु पुरुषव्याघ्रपुरस्ताच्छ्रुतवानहम् १५ यथा
क्षाकृता पूर्वविपुलेन गुरुस्त्रियाः ॥ ऋषिरासीन् महाभागो देवशर्मति विश्रुतः १६ तस्य भार्यारुचिर्नाम रूपेणाऽसदृशी भुवि ॥ तस्यारूपेण समता देवगंधर्वदानवाः
१७ विशेषेण तुराजेंद्रवृत्रहा पाकशासनः ॥ नारीणां चरितज्ञश्च देवशर्मामहामुनिः १८ यथा शक्तियथोत्साहं भार्यातामभ्यरक्षत ॥ पुरंदरं च जानीते परस्त्रीकामचा
रिणम् १९ तस्माद्वलेन भार्यायारक्षणं सचकार ह ॥ सकदाचिदपि स्तातयज्ञं कर्तुमनास्तदा २० भार्यासंरक्षणं कार्यं कथं स्यादित्यर्चितयत् ॥ रक्षाविधानं मनसा ससं
चित्य महातपाः २१ आहूय दयितं शिष्यं विपुलं प्राह भार्गवम् ॥ देवशर्मो वाच ॥ यज्ञकारो गमिष्यामि रुचिं चेमां सुरेश्वरः २२ यतः प्रार्थयते नित्यं तारक्षस्व यथा
बलम् ॥ अप्रमत्तेन ते भाव्यं सदा प्रतिपुरंदरम् २३ सहिरूपाणि कुरुते विविधानि भृगूत्तम ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्युक्तो विपुलस्तेन तपस्वी नियतेंद्रियः २४ सदैवोग्र
तपाराजन्नम्यर्कसदृशदुतिः ॥ धर्मज्ञः सत्यवादी च तथेति प्रत्यभाषत २५

नान्यथेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५

२६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५

पुनश्चेदं महाराज प्रच्छप्रस्थितं गुरुम् ॥ विपुल उवाच ॥ कानि रूपाणि शक्रस्य भवंत्यागच्छतो मुने २६ वपुस्तेजश्च कीदृग्वैतन्मेव्याख्यातुमर्हसि ॥ भीष्म उवाच ॥
ततः स भगवांस्तस्मै विपुलाय महात्मने २७ आचक्षेयथा तत्त्वं मायां शक्रस्य भारत ॥ देवशर्मो वाच ॥ बहुमायः स विप्रर्षभ गवान्पाकशासनः २८ तांस्तान्विकु
रुते भावान्बहून्मथ मुहुर्मुहुः ॥ किरीटवज्रघृधन्वी मुकुटीवद्धकुंडलः २९ भवत्यथ मुहूर्तेन चंडालसमदर्शनः ॥ शिखीजटीचीरवासाः पुनर्भवति पुत्रक ३० बृहच्छ
रीरश्च पुनश्चीरवासाः पुनः कृशः ॥ गौरं श्यामं च कृष्णं च वर्णं विकुरुते पुनः ३१ विरूपो रूपवांश्चैव युवावृद्धस्तथैव च ॥ ब्राह्मणः क्षत्रियश्चैव वैश्यः शूद्रस्तथैव च ३२
प्रतिलोमोऽनुलोमश्च भवत्यथ शतक्रतुः ॥ शुकवायसरूपी च हंसको किल रूपवान् ३३ सिंहव्याघ्रगजानां च रूपंधारयते पुनः ॥ दैवं दैत्यमथो राज्ञां वपुर्धारयतेऽपि च
३४ अकृशो वायुभग्रांशः शकुनिर्विकृतस्तथा ॥ चतुष्पाद्बहुरूपश्च पुनर्भवति बालिशः ३५ मक्षिकामशकादीनां वपुर्धारयतेऽपि च ॥ न शक्यमस्य ग्रहणं क
र्तुं विपुलेन चित् ३६ अपि विश्वकृता तात येन सृष्टमिदं जगत् ॥ पुनरंतर्हितः शक्रो दृश्यते ज्ञानचक्षुषा ३७ वायुभूतश्च स पुनर्देवराजो भवत्युत ॥ एवं रूपाणि
सततं कुरुते पाकशासनः ३८ तस्माद्विपुल यत्नेन रक्षेमां तनुमध्यमाम् ॥ यथारुचिर्नावलिहे देवेंद्रो भृगुसत्तम ३९ कृतावुपहितेन्यस्तं हविः श्वेदुरात्मवान् ॥
एवमाख्याय स मुनिर्यज्ञकारोऽगमत्तदा ४० देवशर्मामहाभागस्ततो भरतसत्तम ॥ विपुलस्तु वचः श्रुत्वा गुरोश्चितामुपेयिवान् ४१ रक्षां च परमां चक्रे देवराजान्महा
बलात् ॥ किं नु शक्यं मया कर्तुं गुरुदाराभिरक्षणे ४२ मायावीहिसुरेंद्रोऽसौ दुर्धर्षश्चापि वीर्यवान् ॥ नापि धायाश्च मंशक्योरक्षितुं पाकशासनः ४३ उटजं वा तथा
ह्यस्य नानाविधसरूपता ॥ वायुरूपेण वा शक्रो गुरुपत्नीं प्रधर्षयेत् ४४ तस्मादिमां संप्रविश्य रुचिं स्थास्येह मद्यैव ॥ अथवा पौरुषेणेयं न शक्यारक्षितुं मया ४५
बहुरूपो हि भगवांश्चूयते पाकशासनः ॥ सोऽहं योगबलादेनारक्षिष्ये पाकशासनात् ४६ गात्राणि गात्रैरस्याहं संप्रवेक्ष्ये हिरक्षितुम् ॥ यदुच्छिष्टा मिमां पत्नी मद्य
पश्यति मे गुरुः ४७ शप्स्यत्यसंशयं कोपादिव्यज्ञानो महातपाः ॥ न चेयं रक्षितुं शक्या यथाऽन्या प्रमदान्मभिः ४८ मायावीहिसुरेंद्रोऽसावहो प्राप्नोस्मि संशयम् ॥
अवश्यं करणीयं हि गुरोरिह हि शासनम् ४९ यदि त्वेतदहं कुर्यामाश्चर्यं स्यात्कृतं मया ॥ योगेनाथ प्रवेशो हि गुरुपत्न्याः कलेवरे ॥ एवमेव शरीरेऽस्यानिवत्स्या
मि समाहितः ५० असक्तः पद्मपत्रस्थो जलविंदुर्यथा चलः ५१ निर्मुक्तस्य रजोरूपा न्नापराधो भवेन्मम ॥ यथा हि शून्यां पथिकः स भामध्यावसेत्पथि ५२ त
थाद्यावासयिष्यामि गुरुपत्न्याः कलेवरम् ॥ एवमेव शरीरेऽस्यानिवत्स्यामि समाहितः ५३ इत्येवं धर्ममालोक्य वेदवेदांश्च सर्वशः ॥ तपश्चाविपुलं दृष्ट्वा गुरोरात्मन ए
व च ५४ इति निश्चित्य मनसारक्षां प्रति स भार्गवः ॥ अन्वतिष्ठत्परं यत्नं यथा तच्छृणु पार्थिव ५५

၂၄၈၈

स्य तात्पर्यं पञ्चपत्रांशुवदसंगस्यापियोगिनोमातुरपिस्पर्शमात्राद्दोषोभवतीति गुरावशुभमपिकर्मानिबेद्यनस्यातव्यमिति च १ । २ । ३ आदीयतेऽस्मिन्बांधवैर्दत्तं उपायनादिकंस आदानं विवाहाद्युत्सवः प्रभूतं बहुधनादिकं यत्र ४ । ५ । ६ निमंत्रकः आकारणार्थं दूतः ७ । ८ । ९ जोदयामास मर्दय मप्येतानि पुष्पाण्यनयेत्ति प्रेरितवती १० । ११ । १२ । १३ । १४

१५। १६ परिवर्तनमितिपुंस्त्वमात्मनेपदाभावश्चार्थः १० तत्पदेइतरस्यपदेपांसुषुव्यक्तेआकर्षणेनविवर्तयन् विषमतांनयन् १८ नेतिनेत्यन्योन्यवचनदूषयतावित्यर्थः अर्थभावमिथुनस्येकैशी
 प्रंगच्छंतीरात्रिभर्देवताशीघ्रंगच्छसीतिलोकदृष्ट्यापथ्यनुयुक्ते । रात्रिस्तुस्वमानेनैवाहंगच्छामिनशीघ्रमितिपरिहरति । एवमुभावापिसत्यवादिनानातृशपथंचक्रतुरिति १९ । २० । २१ अयं
 सततस्तानिजग्राहदिव्यानिरुचिराणिच ॥ प्राप्तानिस्वेनतपसादिव्यगंधानिभारत १५ संप्राप्यतानिप्रीतात्मागुरोर्वचनकारकः ॥ तदाजगामतूर्णचंचपां
 चंपकमालिनीम् १६ सवनेनिर्जनेतातददर्शमिथुनंनृणाम् ॥ चक्रवत्परिवर्तंतं गृहीत्वापाणिनाकरम् १७ तत्रैकस्तूर्णमगमतत्पदेचविवर्तयन् ॥ एकस्तुनत
 दाराजंश्चक्रतुःकलहंततः १८ त्वंशीघ्रंगच्छसीत्येकोऽब्रवीन्नेतितथाऽपरः ॥ नेतिनेतिचतौराजनपरस्परमथोचतुः १९ तयोर्विस्पर्धतोरेशपथोयमभूतदा ॥
 सहसोद्दिश्यविपुलंततोवाक्यमथोचतुः २० आवयोरनृतंप्राहयस्तस्याभूद्विजस्यवै ॥ विपुलस्यपरेलोकेयागतिःसामवेदिति २१ एतच्छ्रुत्वातुविपुलोविष
 षणवदनोऽभवत् ॥ एवंतीव्रतपाश्चाहंकष्टश्चायंपरिश्रमः २२ मिथुनस्यास्यकिमेस्यात्कृतंपापंयथागतिः ॥ अनिष्टासर्वभूतानांकीर्तिताऽनेनमेऽद्यवै २३
 एवंसंचितयत्रेवविपुलराजसत्तम ॥ अवाङ्मुखोदीनमनादध्यौदुष्कृतमात्मनः २४ ततःषडन्यान्पुरुषानक्षैःकांचनराजतैः ॥ अपश्यद्दीव्यमानान्वैलोभह
 र्णान्वितांस्तथा २५ कुर्वतःशपथंतेनयःकृतोमिथुनेनतु ॥ विपुलवैसमुद्दिश्यतेऽपिवाक्यमथाब्रुवन् २६ लोभमास्थाययोऽस्माकंविषमंकर्तुमुत्सहेत् ॥ विपुल
 स्यपरेलोकेयागतिस्तामवाप्नुयात् २७ एतच्छ्रुत्वातुविपुलोनापश्यद्धर्मसंकरम् ॥ जन्मप्रभृतिःकौरव्यकृतपूर्वमथात्मनः २८ संप्रदध्यौतथाराजन्नग्रावगिरि
 वाहितः ॥ दह्यमानेनमनसाशापंश्रुत्वातथाविधम् २९ तस्यचितयतस्तातबह्व्योदिननिशाययुः ॥ इदमासीन्मनसिचरुच्यारक्षणकारितम् ३० लक्षणंल
 क्षणेनैववदनंवदनेनच ॥ विधायनमयाचोक्तंसत्यमेतदुरोस्तथा ३१ एतदात्मनिकौरव्यदुष्कृतंविपुलस्तदा ॥ अमन्यतमहाभागतथातच्चनसंशयः ३२ स
 चंपांनगरीमेत्यपुष्पाणिगुरवेददौ ॥ पूजयामासचगुरुंविधिवत्सगुरुप्रियः ३३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनुशासनपर्वणिआनुशास०दानधर्मेविपुलोपाख्यानेद्वि
 चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ तमागतमभिप्रेक्ष्यशिष्यंवाक्यमथाब्रवीत् ॥ देवशर्मा महातेजायतच्छृणुजनाधिप १ ॥ देवशर्मोवाच ॥
 कितेविपुलदृष्ट्वैतस्मिन्शिष्यमहावने ॥ तेषांजानंतिविपुलआत्माचरुचिरेवच २ ॥ विपुलउवाच ॥ ब्रह्मर्षेमेथुनंकिंतत्केचतेपुरुषाविभो ॥ येमांजानंति
 तत्त्वेनयन्मांत्वंपरिपृच्छसि ३

मिथुनस्यपरिश्रमःकष्टव्यन्वयः गतिरनिष्टेति सार्धः २२ । २३ । २४ षडङ्गतवोदीव्यमानान्अन्योन्यंजेतु
 मिच्छंतः । वसंतादयोद्विष्टपादीन्समराशीनभिसंधायान्मदीयोऽयंमदीयइतिविवर्ततेऽपिमतमेदात्रानृतवादिनः । भीनादिर्वसंतइतिपक्षेद्विष्टोप्रीष्मांतर्गतः मेषादिपक्षेवसंतांतर्गतइति २४
 २५ । २६ । २७ । २८ । २९ रुच्याःगुरुभार्यायाः ३० लक्षणंस्त्रीपुंसयोरसाधारणंचिह्नंविधायैकीकृत्य पिवायेतिपाठेऽपिसर्वार्थः ३१ । ३२ । ३३ ॥ इतिअनुशासनपर्व
 णिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपेद्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ समागतमित्यध्यायेनपूर्वोक्तार्थविवरणपूर्वकमाख्यायिकार्थमुपसंहरति १ तत्त्वया २ । ३

४ । ५ । ६ त्वयायथागुरुपक्षीरक्षणंकृतंतथानकल्पितमितिपापकृतोयथालोकास्तथातवमविष्यतीत्याह तथैवेति ७ । ८ हर्षस्मितंहर्षेणगर्वितं ९ । १० । ११ उपसंहारमुखेनाह तेनेति तेनैवाऽ
 नाख्यानेनैव १२ अशक्येतिच्छेदः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० सहजैःपाणिपादरेखादिभिः २१ । २२ यःसंगमेतिसएवाप्रियोनामनास्तीतियोजना २३ कृत्याःप्राणग्रा
 देवशर्मोवाच ॥ यद्वैतन्मिथुनंब्रह्मन्नहोरात्रंहिविद्वितम् ॥ चक्रवत्परिवर्तंतततेजानातिदुष्कृतम् ४ येचतेपुरुषाविप्रअक्षैर्दीव्यांतेदृष्टवत् ॥ ऋतूंस्तानभिजा
 नाहितेतेजानंतिदुष्कृतम् ५ नमांकाश्चिद्विजानीतइतिकृत्वानविश्वसेत् ॥ नरोरहसिपापात्मापापकंकर्मवैद्विज ६ कुर्वाणंहिनरंकर्मपापंरहसिसर्वदा ॥ पश्यंति
 ऋतवश्चापितथादिननिशेऽप्युत ७ तथैवहिभवेयुस्तेलोकाःपापकृतोयथा ॥ कृत्वानाचक्षतःकर्मममत्तच्चयथाकृतम् ८ तेषांहर्षस्मितंदृष्ट्वागुरोःकर्मानिवेदकम् ॥
 स्मारयंतस्तथाप्रादुस्तेयथाश्रुतवान्भवान् ९ अहोरात्रंविजानातिऋतवश्चापिनित्यशः ॥ पुरुषेपापकंकर्मशुभंवाशुभकर्मिणः १० तत्त्वयाममयत्कर्मव्यभिचा
 राद्भयात्मकम् ॥ नाख्यातमितिजानंतस्तेत्वामाहुस्तथाद्विज ११ तेनैवहिभवेयुस्तेलोकाःपापकृतोयथा ॥ कृत्वानाचक्षतःकर्मममयत्त्वयाकृतम् १२ त्वया
 ऽशक्याचदुष्ट्यारक्षितुंप्रमदाद्विज ॥ नचत्वंकृतवान्किंचिदतःप्रीतोऽस्मितेनते १३ यदित्वहंत्वादुर्वृतमद्राक्षंद्विजसत्तम ॥ शपेयंत्वामहंक्रीधान्नमेऽत्रास्ति
 विचारणा १४ सज्जंतिपुरुषेनार्यःपुंसांसोऽर्थश्चपुष्कलः ॥ अन्यथारक्षतःशापोऽभविष्यतेमातेश्चमे १५ रक्षिताचत्वयापुत्रममचापिनिवेदिता ॥ अहंतेप्रीति
 मांस्तातस्वस्थःस्वर्गंगमिष्यसि १६ इत्युक्त्वाविपुलंप्रीतोदेवशर्मा महानृषिः ॥ मुमोदस्वर्गमास्थायसहभार्यःसशिष्यकः १७ इदमाख्यातवांश्चापिममाख्यानं
 महामुनिः ॥ मार्कण्डेयःपुराराजन्नगंगाकूलेकथांतरे १८ तस्माद्ब्रवीमिपार्थत्वांस्त्रियोरक्ष्याःसदैवच ॥ उभयंदृश्यतेतासुसततंसाध्वसाधुच १९ स्त्रियःसाध्व्यो
 महाभागाःसंमतालोकमातरः ॥ धारयंतिमहाराजन्निमांसवनकाननाम् २० असाध्यश्चापिदुर्वृताःकुलघ्राःपापानिश्चयाः ॥ विज्ञेयालक्षणैर्दुष्टैःस्वगात्रसहजैर्नृप
 २१ एवमेतासुरक्षवैशक्याकर्तुमहात्मभिः ॥ अन्यथाराजशादूलनशक्यारक्षितुंस्त्रियः २२ एताहिमनुजव्याघ्रतीक्ष्णास्तीक्ष्णपराक्रमाः ॥ नासामस्तिप्रियो
 नाममैथुनेसंगमेतियः २३ एताःकृत्याश्चकार्याश्चकृताश्चभरतर्षभ ॥ नचैकस्मिन्नरमंयेताःपुरुषेपांडुनंदन २४ नासांस्नेहोनरैःकार्यस्तथैवेष्ट्याजनेश्वर ॥ खेदमा
 स्थायभुंजीतधर्ममास्थायचैवह २५ निहन्यादन्यथाकुर्वन्नरःकौरवनंदन ॥ सर्वथाराजशादूलमुक्तिःसर्वत्रपूज्यते २६ तेनैकेनतुरक्षावैविपुलेनकृतास्त्रियाः ॥ ना
 न्यःशक्तस्त्रिलोकेऽस्मिन्नरक्षितुंनृपयोषितम् २७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनुशासनपर्वणिआनुशासनिकेप०दानधर्मेविपुलोपाख्यानेत्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥४३॥

द्विदेवतारूपाः कार्याःकृताश्चपूर्वमेकेनकृताःस्वीकृताअपिपश्चादन्येनापिकर्तुयोग्याःव्यभिचारिण्यः प्राणग्राहिण्यश्चेत्यर्थः २१ खेदमास्थायअमीत्याविष्टिगृहीतवत्पुंजीतननुप्रीत्या धर्मक
 तुकालानुरोधं २५ निहन्यात्तद्वधंप्राप्यात् मुक्तिरनासक्तिः युक्तिरितिपाठेसमाधिः २६ । २७ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीयेभारतभावदीपेद्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ ७ ॥

यन्मूलमिति १ । २ योनिमातृतः पितृतश्च शुद्धिः ३ अत्र ब्राह्मणस्य नेनापदेवयोरपि ग्रहणं ब्राह्मणयोः पारस्परिकविवाहः यदाहाश्वलाः । 'अलंकृत्य कन्यामुदकपूर्वाद्या देवब्राह्मीविवाहः । ऋत्विजे वितते कर्मणि दद्यादलंकृत्य सदैवः । गोमिथुनं दत्त्वोपयच्छेत् स आर्षः' इति । एवं उक्तं गुणवन्तमावाह्यविवाहयोग्यमावहेदाकार्षेत् । ततश्चातुःकूलतो धनदानादिनाऽभिमुखीकृताय दद्यात् । अयंचतुर्थः प्राजापत्यो ब्राह्मणानां क्षत्रियाणां च प्रशस्ततरो द्वितीयत्वेनाग्रगण्यते ४ वरवध्वोरन्योन्यप्रीत्या यो विवाहः सर्गाधर्वस्तृतीयः आत्मेत्यादिसार्धश्लोकः ५ । ६ आसुरं चतुर्थमाह धने नेति ७ हत्वेति राक्षसः पंचमः अत्रैव प्रमत्तानां बंधूनां कन्याहरणात् पैशाचो हरणसामान्यादंतर्भवति ८ अथो ब्राह्मणाज्जगाधर्वाः । द्वौ आसुरराक्षसौ । तत्राप्यासुरः स्वरूपेण राक्षसांतर्गतः पैशाचश्चात्यंतं न कर्तव्यौ अर्थाद्वाक्षसः कर्तव्यः क्षत्रियाणामित्यर्थः ९ दमयंती स्वयंवरे ब्राह्मणाज्जगामिध्वं रुक्मिणीविवाहो राक्षसगाधर्वमिश्रः सुमद्रायास्तु ब्राह्मणसमिश्र इत्याद्युक्तं १० तिस्र

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यन्मूलं सर्वधर्माणां स्वजनस्य गृहस्य च ॥ पितृदेवातिथीनां च तन्मे ब्रूहि पितामह १ अयं हि सर्वधर्माणां धर्मश्चित्यतमो मतः ॥ कीदृशस्य प्रदेयास्यात्कन्येति वसुधाधिप २ ॥ भीष्म उवाच ॥ शीलवृत्ते समाज्ञाय विद्यां यो निचकर्म च ॥ सद्भिरेव प्रदातव्या कन्या गुणयुते वरे ३ ब्राह्मणानां सतामेष ब्राह्मो धर्मो युधिष्ठिर ॥ आवाह्यमावहे देवयो दद्यादनुकूलतः ४ शिष्टानां क्षत्रियाणां च धर्म एष सनातनः ॥ आत्माभिप्रेतमुत्सृज्य कन्याभिप्रेत एव यः ५ अभिप्रेता च यायस्य तस्मै देया युधिष्ठिर ॥ गांधर्वमिति तं धर्मं प्राहुर्वेदविदो जनाः ६ धनेन बहुधा क्रीत्वा संप्रलभ्य च बांधवान् ॥ असुराणां नृपैतं वै धर्ममाहुर्मनीषिणः ॥ ७ हत्वाच्छित्त्वा च शीर्षाणि रुदतां रुदतीं गृहात् ॥ प्रसह्य हरणं तां ताराक्षसो विधिरुच्यते ८ पंचानां तु त्रयो धर्म्या द्वाव धर्म्यौ युधिष्ठिर ॥ पैशाचश्चासुरश्चैव न कर्तव्यौ कथंचन ९ ब्राह्मः क्षात्रोऽथ गांधर्व एते धर्म्या न रर्षभ ॥ पृथग्वाय दिवामिश्राः कर्तव्या नानाप्रशंसयः १० तिस्रो भार्या ब्राह्मणस्य द्वे भार्ये क्षत्रियस्य तु ॥ वैश्यः स्वजात्यां विदेत तां स्वपत्न्यं संभवेत् ११ ब्राह्मणो तु भवेज्ज्येष्ठा क्षत्रिया क्षत्रियस्य तु ॥ रत्यर्थमपि शूद्रास्यान्नेत्याहुरपरे जनाः १२ अपत्यजन्म शूद्रायां न प्रशंसं तिसाधवः ॥ शूद्रायां जनयन् विप्रः प्रायश्चित्ती विधीयते १३ त्रिंशद्वर्षो दशवर्षा भार्या विदेत नग्रिकाम् ॥ एकविंशतिवर्षो वा स तवर्षा मवाप्नुयात् १४ यस्यास्तु न भवेद्भाता पिता वा भरतर्षभ ॥ नोपयच्छेत्तां जातु पुत्रिका धर्मिणी हि सा १५ त्रीणि वर्षाण्युदीक्षेत् कन्या ऋतुमती सती ॥ चतुर्थे त्वथ संप्राप्ते स्वयं भर्तारमर्जयेत् १६ प्रजान हीयते तस्यारतिश्च भरर्षभ ॥ अतोऽन्यथा वर्तमाना भवेद्वाच्या प्रजापतेः १७

इति सर्वेषां शूद्रावर्ज्या इतरयो रक्तृष्टवर्णा च वर्ज्येति ज्ञेयम् ११ वैश्यस्य त्वेकैव भार्येति तैव ज्येष्ठा उक्ता ऋषिऽधिका । शूद्राऽपि चतुर्णां मपि स्वात्सा चरत्यर्थमेव न तु धर्मप्रजार्थं अपरे याज्ञवल्क्यादयो नेत्याहुः यथा । 'यदुच्यते द्विजातीनां शूद्रादारोपसंग्रहः ॥ नैतन्मम तं यस्मात्तात्मा जायते स्फुटम्' इति तदुक्तेः १२ स्वमतं तिस्र इत्यत्र सूचितं स्फुटी करोति अपत्येति १३ नमिका मे कवासं अजातस्त्री व्यंजनामिति यावत् । 'नमः स्यादेकवासा' इति स्मृतिः । यस्या दशमेऽपि वर्षे कुचोद्ग्रेदस्तत्प्रतिषेधात् धर्मो भवेत् विशेषणम् १४ पुत्रिका धर्मिणी हि सा इत्यत्र पुत्रिका धर्मशंकयेति मनुः पपाठ यस्याः पिता इयमेव दुहिता मम पुत्रस्थाने इत्यभिप्रायवान्न वेति न ज्ञायते तानोपयच्छेदिति तद्व्याख्यातारः १५ । १६ ब्राह्म्याभिधानमेव १७

असर्पिदेति अत्र चकार द्वयादुभयमुभयत्रानुषज्य व्याचक्षते यामातुरसर्पिडा असर्गोत्राचेति केचित् अन्ये तु । 'एकत्वं सागतामर्तुः पिडे गोत्रे च सूतके' इति वचनात्मातुर्गोत्रांतराभावाद्यामातुरसर्पिडा इत्येव ग्राह्यं न त्वत्राप्यसर्गोत्रेति विशेषणं योज्यमिति । अन्ये तु यस्यामातास्वपित्रा पुत्रत्वेन कल्पिता तस्यामातुरसर्गोत्रत्वविवक्षया एतद्व्याख्यानमिति तत्र सर्पिडयनिष्ठत्तिसंग्रहश्लोकः । 'वध्वावरस्य वातातः कूटस्थाद्यादिसप्तमः । पंचमीचेतयो र्माता तस्मात्पिडयं निवर्तते' इति असर्गोत्राभित्यत्र असमानार्थगोत्राभितिद्वयं असमानार्थगोत्रजामिति स्मृतेः आर्षविषये प्रतिप्रसवश्च स्मर्यते । 'पंचानां त्रिषु सामान्यादिविवाहस्त्रिषु द्वयोः । मृगंगिरोगणेष्वेवं शेषेष्वेकोऽपि वारयेत्' इति अनुगच्छेत् विवाहमनुमैथुनाय एतामेव गच्छेत् । एतेनास्य श्लोकस्य मनुपठितमुत्तरार्धं 'सा प्रशस्ता द्विजातीनां दारकर्मणि मेथुने' इति तद्व्याख्यातं अत्र मातृपितृसंबन्धात्सर्वणैव दारकर्मण्यज्ञादो मेथुने च प्रशस्ता एव सति पुनर्मेथुनग्रहणं स्मृत्यंतरे दृष्टार्थत्वात् मथुने स्मृतं सर्वासां साधारण्यं निवर्तितुं । मेथुनेऽपि यज्ञादाविवसवणैव मुख्याननुत्स्था इतरसाधारण्यमिति । एतदेवामिसंधायात्रोक्तमित्येतामनुगच्छेत् । ये तु मेथुनस्य पृथग्ग्रहणाद्वारकर्मपदेन तद्व्यतिरिक्त्यज्ञादावेव सवर्णा

असर्पिडा च यामातुरसर्गोत्राचयापितुः ॥ इत्येतामनुगच्छेत् तं धर्ममनुस्त्रवीत् १८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ शुल्कमन्येन दत्तं स्याद्दानीत्याह चापरः ॥ बलादन्यः प्रभाषेत धनमन्यः प्रदर्शयेत् १९ पाणिग्रहीता चान्यः स्यात्कस्य भार्या पितामह ॥ तत्त्वं जिज्ञासमानानां च क्षुर्भवतु नो भवान् २० ॥ भीष्म उवाच ॥ यत्किंचित्कर्म मानुष्यं संस्थानाय प्रदृश्यते ॥ मंत्रवन्मंत्रितं तस्य मृषा वा दस्तु पातकः २१ भार्यापत्यवृत्तिगाचार्याः शिष्योपाध्याय एव च ॥ मृषोक्ते दंडमर्हति नेत्याहुरपरे जनाः २२ न ह्यकामेन संवासं मनुरेव प्रशंसति ॥ अयशस्य मधर्म्यं च यन्मृषा धर्मकोपनम् २३ नैकांतो दोष एकस्मिंस्तदा केनोपपद्यते ॥ धर्मतोयां प्रयच्छंति यांच क्रीणंति भारत २४ बंधुभिः समनुज्ञाते मंत्रहोमौ प्रयोजयेत् ॥ तथा सिध्यंति ते मंत्रानां दत्तायाः कथंचन २५ यस्त्वत्र मंत्रसमयो भार्यापत्योर्मिथः कृतः ॥ तमेवाहुर्गरीयांसं यश्चासौ ज्ञातिभिः कृतः २६ देवदत्तां पतिर्भार्यावेति धर्मस्य शासनात् ॥ सदैर्वा मानुषी वा च मनु तां पयुदस्यति २७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कन्यायां प्राप्तशुल्कायां ज्यायां श्वेदाव्रजे द्रवः ॥ धर्मकामार्थसंपन्नो वाच्यमत्रानृतं न वा २८ तस्मिन् भयतो दोषे कुर्वञ्छ्रेयः समाचरेत् ॥ अयं नः सर्वधर्माणां धर्मश्चित्यतमो मतः २९

याः प्राधान्यं मेथुने त्वितरसाधारण्यमिति व्याचक्षते तदनेन विरुध्यते । हीनवर्णायां जातस्यात्मनोऽपि हीनत्वापत्तेश्च तत्रात्मा जायते स्वयमिति वचनात् १८ शुल्कमिति पंचानां पक्षाणामुपन्यासः १९ । २० तत्र तृतीयचतुर्थोदात्तदोषावहावित्युपेक्ष्य द्वितीयभार्यात्वा नुत्पत्तिर्वक्तुर्दोषमात्रं चाह यत्किंचिदिति मानुष्यं मानुषाणां हितं सांबंधिकं संस्थानाय इयमस्य भार्येत्यादिव्यवस्थार्थः । मंत्रवन्मंत्रितं विचारवद्भिः सर्वैरेकीभूय मंत्रितमियमस्मै देयेति विचारितं तस्य मृषाकरणं पातकः पातयितुं भवतीत्यर्थः २१ मृषोक्ते तवाहं भार्येत्याद्युक्तापराधौ दंडं प्रायश्चित्तं २२ तत्र नेति पक्षनिर्दिष्ट्यागमंगीकरोति नहीति २३ नेति प्रथमचरमपक्षयोर्येष्टमेकेनेतरबाधेऽपि न दोषोऽस्तीत्यर्थः । धर्मतः पाणिग्रहणविधितः प्रयच्छंति वांधवा इति शेषः तस्याहरणेनात्यंतदोषः नापि गृहीतशुल्काया इत्यर्थः २४ तत्राद्यमुपपादयति बंधुभिरिति क्रीतायास्तु हरणे दोषाभावमग्रे वक्ष्यति २५ उभयसन्निपाते सिद्धांतमाह यस्त्विति यद्यपि ज्ञातिभिः कृतः समयोगुरुस्तथापि मंत्रपूर्वकः समयोगुरुतर इत्यर्थः २६ अत्रागमं मानमाह देवेति देवः प्राकर्म ईश्वरो वा वेत्तिलमते २७ । २८ उभयतो दोषे शिष्टातिक्रमात् बंधुसंमति पूर्वकविक्रयातिक्रमाच्च दोषे सति कुर्वन्कर्ता श्रेयः प्रशस्ततरं किंसमाचरेदित्यध्याहृत्य योज्यं चित्यतमः संदिग्धत्वेन विचार्यतमः २९

आचक्ष्व यतो नहि हृत्प्यामितस्मात्कथ्यतामित्यादरसूचनार्थापुनरुक्तिः ३० नवेति तेनैकप्राशुलकं मोल्यं निष्ठाकरं स्त्रीत्वनिश्चयकरमिति ज्ञात्वा नाह किं तु क्रयार्थं न क्रयमात्रेण भार्यात्वं सिध्यतीत्यर्थः नापिशुल्कपराः ददति दानं कुर्वती अपितु विक्रीणंति तस्मादाह चिच्छेदस्मिन् क्रयविक्रयव्यवहारे कन्यापहारजोदोषो नास्तीत्यर्थः ३१ गुणैर्वैयधिकत्वादिभिः कन्यार्थालंकारग्रहणेन दोषोऽस्तीत्याह साधेन अलंकृत्येति ३२ । ३३ नभाषितमित्येकपदं येषु दास्यामीत्याहुर्न च न दास्यामीत्याहुर्न च अवश्यं दास्यामीति वदति तत्सर्वं न भाषितमनुकवदेत्यर्थः ३४ यस्मादेवं तस्मादापाणिग्रहणात्कन्यायाचेतेति मरुतावरस्तेन ततः पूर्वविशिष्टवराय मपहारेऽपि न दोष इति भावः यथोक्तं । दत्तामपि हिरेत्कन्याश्रयांश्चेद्वरआव्रजेत इति ३५ तत्कन्या कामोमूल्यस्य तस्मादुत्तमदोहित्रार्थिनाश्रयसेवकन्याप्रदेयेति भावः ३६ संवासाच्चिरपरिचयात् पाणयोः क्रयविक्रयोः ३७ वीर्यमपिशुल्कं भवतीत्याभिप्रायेणाह अहमिति अंबिकां बालिकयोरेकत्वविवक्षया

तत्त्वं जिज्ञासमानानां च क्षुर्भवतु नो भवान् ॥ तदेतत्सर्वमाचक्ष्व नहि हृत्प्यामिकथ्यताम् ३० ॥ भीष्म उवाच ॥ नैव निष्ठाकरं शुल्कं ज्ञात्वाऽऽसीते न नाहतम् ॥ नहि शुल्कपराः संतः कन्यां ददति कर्हिचित् ३१ अन्यैर्गुणैरुपेतं तु शुल्कं याचंति बांधवाः ॥ अलंकृत्वा वहस्वेतियो दद्यादनुकूलतः ३२ यच्च तां च ददत्येवं न शुल्कं विक्रयोनसः ॥ प्रतिगृह्य भवेद्देयमेष धर्मः सनातनः ३३ दास्यामि भवते कन्यामिति पूर्वं न भाषितम् ॥ ये चाहुर्न च नाहुर्न ये चावश्यं वदंत्युत ३४ तस्मादाग्रहणात्पाण्योचयंति परस्परम् ॥ कन्यावरः पुरा दत्तो मरुद्भिरिति नः श्रुतम् ३५ नानिष्ठाप्रदातव्या कन्या इत्युच्यते चोदितम् ॥ तन्मूलं काममूलस्य प्रजनस्येति मे मतिः ३६ समीक्ष्य च बहून् दोषान् संवासाद्विद्विपाणयोः ॥ यथानिष्ठाकरं शुल्कं न ज्ञात्वा सीतथाशृणु ३७ अहं विचित्रवीर्यस्य द्वे कन्ये समुदावहम् ॥ जित्वा च मागधा न्सर्वान्काशीनथ च कोसलान् ३८ गृहीतपाणिरेकोऽऽसीत्प्राप्तशुल्कापराऽभवत् ॥ कन्या गृहीता तत्रैव विसर्ज्या इति मे पिता ३९ अब्रवीदितरा कन्यामावहेति सकौरवः ॥ अप्यन्याननुपप्रच्छ शंकरमानः पितुर्वचः ४० अतीव ह्यस्य धर्मच्छापितुर्मेऽप्यधिकाऽभवत् ॥ ततोऽहमब्रुव राजन्नाचारेऽसुरिदं वचः ॥ आचारं तत्त्वतो वेत्तुमिच्छामि च पुनः पुनः ४१ ततो मयैव मुक्ते तु वाक्ये धर्मभृतावरः ॥ पिता मम महाराज बाल्हीको वाक्यमब्रवीत् ४२ यदि वः शुल्कतो निष्ठानपाणिग्रहणा तथा ॥ लाजांतरमुपासीत प्राप्तशुल्क इति स्मृतिः ४३ नहि धर्मविदः प्राहुः प्रमाणं वाक्यतः स्मृतम् ॥ येषां वै शुल्कतो निष्ठानपाणिग्रहणा तथा ४४ प्रसिद्धं भाषितं दानेनैषां प्रत्यायकं पुनः ॥ ये मन्यंते क्रयं शुल्कं न ते धर्मविदो नराः ४५

द्वे इत्युक्तं ३८ प्राप्तशुल्कावीर्येण निर्जिताऽपि कन्या अगृहीता अप्राप्तपाणिग्रहणं अंबा विसर्ज्या उत्सृष्टुं योग्या इति पिता पितृव्यो बाल्हीकोऽब्रवीदित्युतरेणान्वयः ३९ अनुपप्रच्छ अनुपृष्टवानहं शंकरमान इति चित्यात्पारोक्ष्यमभिसंधायोत्तमपुरुषप्रयोगः बहुजगदकिलाहंतस्य मत्तापुरस्तादिति वत् ४० । ४१ । ४२ यदीति प्राप्तशुल्कं येन पाठांतरेयस्याः सा कन्या पिता कन्यावालाजांतरं वरांतरमुपासीत इति यास्मृतिस्तर्हि बाध्यतेत्यध्याहृत्य योजना लाजाः विद्यते हौन्यद्रव्यमस्य स इति लाजशब्दोऽर्थाद्यच्च प्रत्ययातः ४३ येषां शुल्कतो निष्ठातेषां वाक्यतः वाक्यं प्रमाणं स्मृतमिति धर्मविदो न ह्याहुरित्यन्वयः ४४ एवं बाधकसद्भावं सावकाभावं चोक्ता लोके विरोधमप्याह धर्मेन प्रसिद्धमिति कन्यायादानमित्येवोच्यते न तु क्रयोजयो वेति एषा शुल्कवादिनां प्रत्यायकं भार्यात्वज्ञापकं किमपि नास्ति परिणयनादेव भार्या भवति न शुल्कमात्रादितिलोकव्यवहारस्य स्पष्टत्वादित्यर्थः एतदेवोपादयति यहति क्रयमिति जयस्याप्युपलक्षणं ४५

४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० जीवत इत्यनादरेष्वी जीवतमपिशुल्कं दमनादृत्य शिष्टा एव यथेष्टदानं कुर्वत इत्यर्थः ५१ देवरमिति युगांतरधर्मः कलौ देवरास्तु तोत्पतेर्निषेधात् ५२ लिखंतीति केषां चिन्मते देवरादयोऽलिखितां प्रातृभार्या लिखत्येव सुरतेन योजयंत्येव । अपरेषां मोक्षार्थं यथा इयं प्रवृत्तिरिच्छा कीर्तयतीति ५३ अस्मिन्पक्षे द्वये नियममाह तदिति सर्वाणि मंगलानि हरिद्रास्नानादीनि मंत्राश्च प्राक्पाणिग्रहणीया यत्र निष्पन्नास्तादृशमप्यंतरं कालव्यवधानं च तत्र वर्तते तत्रैव पूर्वोक्तो नियमविकल्पो प्रवर्तते तन्नुपाणिग्रहणादूर्ध्वं तत्र संकल्पपूर्वकं दत्ताया अपि कन्याया योऽप्यहं रस्तज्जन्मो मृपावादः पातको भवति दातुर्न तु तावन्मात्रेण तस्यां भार्यात्वमुत्पन्नमित्यर्थः ५४ कदातर्हितदुत्पद्यते तदाह पाणीति यत्र तु दानादूर्ध्वं सप्तमपदात्प्राक्पूर्वमर्चणं सगोत्रत्वादिज्ञानं वा जातं तत्रान्यस्मै दानमेषावाददोषोऽपि नास्तीत्यर्थः ५५ देयं दानं एनं वक्ष्यमाणं तमेवाह अनुकूलमिति अनुवंशांस्ववंशानुरूपं अयं भावः । यथाऽऽधानपावमानेष्टिभ्यां समुच्चिताभ्याम

न चैतेभ्यः प्रदातव्या न वोढव्या तथा विधा ॥ न होव भार्याक्रेतव्या न विक्रय्या कथंचन ४६ ये च क्रीणंति दासीं च विक्रीणंति तथैव च ॥ भवेत्तेषां तथानिष्ठालुब्धानां पापचेतसाम् ४७ अस्मिन्नर्थे सत्यं तं पर्यपृच्छंत वैजनाः ॥ कन्यायाः प्राप्तशुल्कायाः शुल्कदः प्रशमंगतः ४८ पाणिग्रहीता वाऽन्यः स्यादत्र नो धर्मसंशयः ॥ तन्न शिच्छिधि महाप्राज्ञत्वं हि वै प्राज्ञसंमतः ४९ तत्त्वं जिज्ञासमानानां च क्षुर्भवतु नो भवान् ॥ तानेवं ब्रुवतः सर्वान्सत्यवान् वाक्यमब्रवीत् ५० यत्रेष्टं तत्र देया स्यान्नात्र कार्या विचारणा ॥ कुर्वते जीवतोऽप्येवं मृते नैवास्ति संशयः ५१ देवरं प्रविशेत्कन्या तप्येद्वाऽपितपः पुनः ॥ तमेवानुगता भूत्वा पाणिग्राहस्य काम्यया ५२ लिखंत्येव तु केषां चिदपरेषां शनैरपि ॥ इति ये संवदंत्यत्र त एतं निश्चयं विदुः ५३ तत्पाणिग्रहणात्पूर्वं भंतरं यत्र वर्तते ॥ सर्वमंगलमंत्रं वै मृषावादस्तु पातकः ५४ पाणिग्रहणमंत्राणां निष्ठा स्यात्स तमेपदे ॥ पाणिग्रहस्य भार्या स्याद्यस्य चाद्रिः पदीयते ५५ इति देयं वदंत्यत्र त एनं निश्चयं विदुः ॥ अनुकूलमनुवंशांश्चात्रादत्तामुपाग्रीकाम् ॥ परिक्रम्य यथा न्यायं भार्यां विदेहि जितनः ५६ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनि० दानधर्मविवाहधर्मकथने चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ युधिष्ठिरवाच ॥ कन्यायाः प्राप्तशुल्कायाः पतिश्चेन्नास्ति कश्चन ॥ तत्र का प्रतिपत्तिः स्यात्सन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ याऽपुत्रकस्य क्रुद्धस्य प्रतिपाल्या तदा भवेत् ॥ अथ चेन्नाहरेच्छुल्कं क्रीता शुल्कप्रदस्य सा २ तस्यार्थेऽपत्यमीहेतये न न्यायेन शकुयात् ॥ न तस्मान्मंत्रवत्कार्यं कश्चित् कुर्वीत किंचन ३ स्वयंवृतेन साऽऽज्ञाता पित्रा वै प्रत्यपद्यत ॥ तत्तस्यान्ये प्रशंसंति धर्मज्ञाने तरेजनाः ४

प्रयउत्पद्यंते न त्वेकैकेन एवं दानपाणिग्रहाभ्यां भार्यात्वमुत्पद्यते । तत्राद्याभावे चौर्येणाहताया न धर्मपत्नीत्वम् । परस्याभावे तु तस्या दासीत्वात्त्रकर्मसंबंध इति ५६ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ ५ ॥ कन्याया इति शुल्कदश्चेत्प्रोषितस्तद्भयादन्यश्च न वृणुते तदा तत्पित्रा किं कर्तव्यमिति प्रश्नार्थः १ या कन्या पितुः प्रतिपाल्यापिता च दत्तशुल्कं परपक्षीयेभ्यः परावृत्त्यनदद्यात्तर्हि सा कन्या शुल्कप्रदस्यैव ज्ञेयाननुपितुस्तस्या अन्यस्मै दातुमधिकारोऽस्तीत्यर्थः २ तस्य शुल्कदस्यार्थे न्यायेन उत्तमा तरेतसः क्रमेण पुत्रमीहेतु स चास्यापुत्रस्य शुल्कदस्य चोपकाराय भवति न तु तस्माच्छुल्कदादन्यः कश्चिन्मंत्रवत्कार्यं विधितस्तस्याः पाणिग्रहणं कुर्वीत ३ एवं प्राप्तशुल्कायाः कर्तव्यमुक्त्वा अप्राप्तशुल्कायास्तादृश्याः कागतिरित्यत आह स्वयमिति पित्रा आज्ञासातिस्वयंवृतेनैव मंत्रायोगं प्रत्यपद्यत तच्च इतरे धर्मज्ञानप्रशंसंति ४

तत्रहेतुः एतत्तुनापरेजातुचकुरिति अपरेपुनःशिष्टाचारत्वाविदमपिगरीयइत्याहुः ५ नेतरइत्यस्मिन्पक्षेशिष्टाचारप्रमाणयति अस्मिन्निति ६ नसद्गिराचरितेमार्गेसतिपितरित्यत्कन्यावरमन्त्रे
पयतिइदंवननस्त्रीस्वातंत्र्यमर्हतीतिशास्त्रविद्वद्वं कथमत्रशास्त्रार्थोक्तव्यःप्रश्नःसंशयोवाअसंदिग्धत्वादस्यार्थस्यनार्थसंशयउत्तिष्ठतीत्यर्थः ७ धर्मस्य
स्त्रीणामस्वातंत्र्यलक्षणस्यधर्मस्यप्रदानंखंडनंयत्सआसुरोधर्मः एतापद्वर्ति पूर्वेषुवृद्धेषु कर्मसुविवाहेषु ८ स्वल्पोऽदृष्टसंधानरूपःसूक्ष्मःशास्त्रैकगम्यःसचसर्वागोपसंहारमंतरेणनसिध्यति अतस्तं
विनाकेवलरत्यर्थयथाकथंचिद्वारात्रोद्धेदित्यर्थः ९ पुंसांपुरुषैः तस्वअपुत्रस्य १० अन्योभ्रात्रादिः एतच्चासत्यामातरिज्ञेयम् ११ मातुरिति सत्यसतिवापुत्रेमातुर्यौतकंप्रथमंनतंतिपत्रादि
भिर्दत्तंविवाहकालेवातस्यैयच्छुरादिभिर्दत्तंभर्तावातवेदमितिप्रथमदत्तंकर्तव्याजितंवातस्वकुमारीभागएवपुत्राणामित्यर्थः तत्रिकथंघनं मातुःपितुर्मातामहस्य १२ अत्रहेतुमाह ददातीति

एतत्तुनापरेचकुरपरेजातुसाधवः ॥ साधूनांपुनराचारोगरीयान्धर्मलक्षणः ५ अस्मिन्नेवप्रकरणेसुकृतुर्वाक्यमब्रवीत् ॥ नसाविदेहराजस्यजनकस्यमहात्मनः
६ असदाचरितेमार्गेकथस्यादनुकीर्तनम् ॥ अत्रप्रश्नःसंशयोवासतामेवमुपालभेत् ७ असदेवाहिधर्मस्यप्रदानंधर्मआसुरः ॥ नानुशुभमजात्वेतामिमांपूर्वेषु
कर्मसु ८ भार्यापत्योर्हिसंबंधःस्त्रीपुंसोःस्वल्पएवतु ॥ रतिःसाधारणोधर्मइतिचाहसपार्थिवः ॥ ९ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अथेकप्रमाणेनपुंसामादीयतेध
नम् ॥ पुत्रवद्विपितुस्तस्यकन्याभवितुमर्हति ॥ १० ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ यथैवात्मातथापुत्रःपुत्रेणदुहितासमा ॥ तस्यामात्मनितिष्ठंत्याकथमन्यो
धनंहेरेत् ११ मातुश्चयौतकंयस्यात्कुमारीभागएवसः ॥ दौहित्रएवतद्विक्रयपुत्रस्यपितुर्हेरेत् १२ ददातिहिसर्पिडान्वैपितुर्मातामहस्यच ॥ पुत्रदौहित्र
योरेवविशेषोनास्तिधर्मतः १३ अन्यत्रजामयासार्धप्रजानांपुत्रईहते ॥ दुहिताऽन्यत्रजातेनपुत्रेणापिविशिष्यते १४ दौहित्रकेणधर्मेणनात्रपश्यामिकार
णम् ॥ विक्रीतासुहियेपुत्राभवंतिपितुरेवते १५ अस्यवस्त्वधर्मिष्ठाःपरस्वादायिनःशठाः ॥ आसुरादधिसंभूताधर्माद्विषमवृत्तयः १६ अत्रगाथायमोद्गी
ताःकीर्तयन्तिपुराविदः ॥ धर्मज्ञाधर्मशास्त्रेषुनिबद्धाधर्मसेतुषु १७ योमनुष्यःस्वकंपुत्रंविक्रीयधनमिच्छति ॥ कन्यांवाजीवितार्थाययःशुल्केनप्रयच्छति १८ सप्ता
वरेमहाघोरेनिरयेकालसाह्वये ॥ स्वेदंमूत्रंपुरीषंचतस्मिन्मूढःसमश्नुते १९ आर्षेगोमिथुनंशुल्कंकेचिदाहुर्मुषैवतत् ॥ अल्पोवाबहुवाराजनविक्रयस्तावदेवसः २०
यद्यप्याचरितःकैश्चिन्नैषधर्मःसनातनः॥अन्येषामपिदृश्यंतेलोकतःसंप्रवृत्तयः२१इयांकुमारीबलतोयेतांसमुपभुजंते॥एतेपापस्यकर्तारस्तमस्यंधेचशेरते२२
यःपिंडदःसारिक्यहारीत्यर्थः पिंडार्थेइतिपाठेपिंडःअर्प्यतेऽस्मिन्स्तत्रश्राद्धे ११ अन्यत्रेति पुत्रवतोघनेविभजनीये जामयाकन्ययाऽपितामपेक्ष्येत्यर्थः । तत्रकन्यापूर्वपुत्रीकृताततःपुत्रोऽपिजात
स्तत्रपंचधाविभक्तस्यधनस्यद्वौकन्याऽर्हतित्रीपुत्रस्ततश्चकन्यामपेक्ष्यपुत्रःसार्धमंशमीहते अन्यत्रजातेनऔरसादन्येनदत्तक्रीतादिनास्वयंसंस्कृतेनपुत्रेणतमपेक्ष्यऔरसीकन्याविशिष्यते अत्रापि
पंचानामंशानांत्रीनकन्याहरेत्तद्वौपुत्रइत्यर्थः १४ अत्रवक्ष्यमाणस्थले कारणंनिमित्तं तदेवस्थलमाह विक्रीतास्विति अयमर्थः विक्रीतायाःकन्यायाःपुत्रोऽनौरसेऽपिपुत्रेसतिनदायभागभवतीति
१५ आसुराद्विवाहात्कन्याक्रयपूर्वात् १६ अत्रआसुरविवाहनिंदायां १७ । १८ कालसाह्वयेकालसूत्रारूपे १९ । २० अन्येषांबलात्कन्याहरणशीलानाराक्षसानां २१
एतानपिनिंदति वक्ष्यामिति बलतोवश्यांननुस्वच्छंदतइत्यर्थः २२

अन्योऽपिपशुरपि ॥ २२ ॥ ॥ इतिअनुशासनपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेपंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ प्राचेतसस्यदत्तस्य ज्ञातयःकन्यापक्षीयाःस्वयंनददतेऽथचकन्यालंका
रार्थमिच्छतिसविक्रयोभवतीत्यर्थः १ । २ । ३ नरोचेतनकामयेत नप्रमोदयेत्कामुकंनकुर्वात् प्रजनःसंततिः ४ । ५ । ६ । ७ स्वल्पईषदायासेनअपनेयःकौपीनोगुहाच्छादनपटो
अन्योऽप्यथनविक्रेयोमनुष्यःकिंपुनःप्रजाः ॥ अधर्ममूलैर्हिनैस्तैर्नधर्मोऽथकश्चन ॥ २३ ॥ ॥ इतिश्रीमहा० अनुशा० आनुशासनिकेप० दानधर्मे
विवाहधर्मेयमगाथानामपंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ प्राचेतसस्यवचनंकीर्तयन्तिपुराविदः ॥ यस्याःकिंचिन्नाददतेज्ञातयोन
सविक्रयः १ अर्हणंतत्कुमारीणामानृशंस्यतमंचतत् ॥ सर्वंचप्रतिदेयंस्यात्कन्यायैतदशेषतः २ पितृभिर्भ्रातृभिश्चापिश्वशुरैरथदेवरैः ॥ पूज्याभूषयितव्या
श्वबहुकल्याणमीप्सुभिः ३ यदिवैस्त्रीनरोचेतपुमांसंनप्रमोदयेत् ॥ अप्रमोदात्पुनःपुंसःप्रजनोनप्रवर्धते ४ पूज्यालालयितव्याश्चस्त्रियोनिव्यंजनाधिप ॥
स्त्रियोयत्रचपूज्यंतैरमंतैतत्रदेवताः ५ अपूजिताश्चयत्रैताःसर्वास्तत्राफलाःक्रियाः ॥ तदाचैतत्कुलनास्तियदाशोचंतिजामयः ६ जामोशप्तानिगेहानिनिष्ठ
तानीवकृत्यया ॥ नैवभातिनवर्धतेश्रियाहीनानिपार्थिव ७ स्त्रियःपुंसांपरिदेदमनुर्जिगमिषुर्दिवम् ॥ अबलाःस्वल्पकौपीनाःसुहृदःसत्यजिष्णवः ८ ईर्ष्योमा
नकामाश्चचंडाश्चसुहृदोऽबुधाः ॥ स्त्रियस्तुमानमर्हतितामानयतमानवाः ९ स्त्रीप्रत्ययोहिबैधर्मोरतिभोगाश्चकेवलाः ॥ परिचर्यामस्कारास्तदायताभवं
तुवः १० उत्पादनमपत्यस्यजातस्यपरिपालनम् ॥ प्रीत्यर्थंलोकयात्रायाःपश्यतस्त्रीनिबंधनम् ११ संमान्यमानाश्चैताहिंसर्वकार्याण्यवाप्स्यथ ॥ विदेहराज
दुहिताचात्रश्लोकमगायत १२ नास्तियज्ञक्रियाकाचित्रश्राद्धंनोपवासकम् ॥ धर्मःस्वभर्तृशुश्रूषातयास्वर्गजयंत्युत १३ पितारक्षतिकौमारेभर्तारक्षतियौ
वने ॥ पुत्राश्चस्थाविरेभावेनस्त्रीस्वातंत्र्यमर्हति १४ श्रियएताःस्त्रियोनामसत्कार्याभूतिमिच्छता ॥ पालितानिमृहीताचश्रीःस्त्रीभवतिभारत ॥ १५ ॥
॥ इतिश्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणिआनुशासनिकेप० दानधर्मेविवाहधर्मेस्त्रीप्रशंसानामषट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥
सर्वशास्त्रविधानज्ञराजधर्मविदुत्तम ॥ अतीवसंशयच्छेताभवान्वैप्रथितःक्षितौ १ कश्चितुसंशयोमेऽस्तितन्मेब्रूहिपितामह ॥ जातेऽस्मिन्संशयेराजन्नान्यं
च्छेमकंचन २ यथानरेणकर्तव्यधर्ममार्गानुवर्तिना ॥ एतत्सर्वमहाबाहोभवान्व्याख्यातुमर्हति ३ चतस्रोविहिताभार्याब्राह्मणस्यपितामह ॥ ब्राह्मणीक्ष
त्रियावैश्याशूद्राचरतिमिच्छतः ४ तत्रजातेषुपुत्रेषुसर्वासांकुरुसतम ॥ आनुपूर्व्येणकस्तेषांपित्र्यंदायादमर्हति ५

यासांसद्योहार्याइत्यर्थः सुहृदःसौहार्दयुक्ताः । नबुध्यंतइत्यबुधाः ८ । ९ स्त्रीप्रत्ययःस्त्रीहेतुकः १० । ११ अत्रस्त्रीधर्मविषये १२ । १३ । १४ । १५ इतिअनुशासनपर्वणिनीलकंठीये
भारतभावदीपेपंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ सर्वेति १ । २ एवमृत्विगात्मस्त्रीशुद्धिमुक्ताधनशुद्धयर्थादायविभागंस्तौति ३ रतिमिच्छतएव
विहिताननुधर्म । शूद्रांशयनमारोप्यब्राह्मणोयात्यधोवर्ति ॥ अपत्यंजनयित्वाऽस्यांब्राह्मण्यादेवहीयतेइतिनिंदास्मरणात् ४ ।

किंकियत्प्रमाणं ६ । ७ दृष्टान्तःशास्त्रतः < अविहितमप्यनिषिद्धं चेत्तत्राह शूद्रामिति 'कूष्मांडैर्जुषाद्योऽपूतइवमन्येतयथास्तेनपिथाभूणहैवमेषमवतियोनौरेतःसिचति' इतिक्षत्रियायां
वैश्यायांचोत्पन्नस्यसाक्षाद्वाक्यपुण्यव्यवधानाद्वाब्राह्मण्यलाभोदृश्यतेइतितयोरस्तिथिनिर्व्वं शूद्रायास्त्वतथात्वादयोनिर्व्वं ततस्तस्परितःसेकेप्रायश्चित्तीभवत्येव 'कूष्मांडैःयद्देवादेवहेडनम्'
इतियजुर्वेदप्रसिद्धैर्मंत्रविशेषैः अनेनैवविधिनावेदेनद्वेष्टनकर्मणाप्रायश्चित्तमात्मनइच्छतिप्रायश्चित्तीयते अन्यथाऽधोगतिर्यातीत्यर्थः ९ द्विगुणंप्रायश्चित्तं १० एकांशंमुख्यांशं ११
तेनैवब्राह्मणीपुत्रेणैव १२ । १३ । १४ नित्यंसर्वदाअदेयधनमस्यसन्त्यादेयधनः अथापिअल्पमेकांशः १५ । १६ अब्राह्मणत्वाति दीर्घतमसःपुत्रेषुशूद्रायांजातेषुकाक्षीवदादिषु
केमवाकिततोहार्यपितृवितापितामह ॥ एतादिच्छामिकथितंविभागस्तेषुयःस्मृतः ६ ॥ भीष्मउवाच ॥ ब्राह्मणःक्षत्रियोवैश्यस्त्रयोवर्णाद्विजातयः ॥ एतेषु
विहितोधर्मोब्राह्मणस्ययुधिष्ठिर ७ वैषम्यादथवालोभात्कामाद्वापिपरंतप ॥ ब्राह्मणस्यभवेच्छूद्रानतुदृष्टान्तःस्मृता < शूद्रांशयनमारोप्यब्राह्मणोयात्यधोग
तिम् ॥ प्रायश्चित्तीयतेचापिविधिद्वेष्टनकर्मणा ९ तत्रजातेष्वपत्येषुद्विगुणस्यायुधिष्ठिर ॥ आपद्यमानमृक्यंतुसंप्रवक्ष्यामिभारत १० लक्षण्यंगोवृषोयानंयत्प्र
धानतर्भभवेत् ॥ ब्राह्मण्यास्तद्धरेत्पुत्रएकांशंवैपितुर्धनात् ११ शेषंतुदशधाकार्यंब्राह्मणस्वयुधिष्ठिर ॥ तत्रतेनैवहर्तव्याश्वत्वारोऽशाःपितुर्धनात् १२ क्षत्रियाया
स्तुयःपुत्रोब्राह्मणःसोऽप्यसंशयः ॥ सतुमातुर्विशेषेणत्रीनंशान्दुर्हर्तुमर्हति १३ वर्णेतृतीयेजातस्तुवैश्यायांब्राह्मणादपि ॥ द्विरंशस्तेनहर्तव्योब्राह्मणस्यायुधि
ष्ठिर १४ शूद्रायांब्राह्मणाज्जातोऽनित्यादेयधनःस्मृतः ॥ अल्पंचापिप्रदातव्यंशूद्रापुत्रायभारत १५ दशधाप्रविभक्तस्यधनस्यैषभवेत्कमः ॥ सवर्णासुतु
जातानांसमानभागान्प्रकल्पयेत् १६ अब्राह्मणंतुमन्यंतेशूद्रापुत्रमनैपुणात् ॥ त्रिषुवर्णेषुजातोहिब्राह्मणाद्ब्राह्मणोभवेत् १७ स्मृताश्ववर्णाश्वत्वारःपंचमोनाधि
गम्यते ॥ हरेच्चदशमंभागंशूद्रापुत्रःपितुर्धनात् १८ ततुदत्तंहरेत्पित्रानादत्तंहर्तुमर्हति ॥ अवश्यंहिधनंदेयंशूद्रापुत्रायभारत १९ आनृशंस्यंपरोधर्मइतितस्मै
प्रदीयते ॥ यत्रतत्रसमुत्पन्नंगुणायैवोपपद्यते २० यद्यप्येषसपुत्रःस्यादपुत्रोयदिवामवेत् ॥ नाधिकंदशमादद्याच्छूद्रापुत्रायभारत २१ त्रैवार्षिकाद्यदाभक्ता
दधिकंस्याद्विजस्यतु ॥ यजेततेनद्रव्येणनवृथासाधयेद्धनम् २२ त्रिसहस्रपरोदायःस्त्रियैदेयोधनस्यवै ॥ भर्त्रातच्चधनंदत्तंयथाहर्भोक्तुमर्हति २३ स्त्रीणांतु
पतिदायाद्यमुपभोगफलंस्मृतम् ॥ नापहारंस्त्रियःकुर्युःपतिवित्तात्कथंचन २४ स्त्रियास्तुयद्भवेद्वित्तंपित्रादत्तंयुधिष्ठिर ॥ ब्राह्मण्यास्तद्धरेत्कन्यायथापुत्रस्तथा
हिसा २५ साहिपुत्रसमाराजन्विहिताकुरुनंदन ॥ एवमेवसमुद्दिष्टोधर्मोवैभरतर्षभ ॥ एवंधर्ममनुस्मृत्यनवृथासाधयेद्धनम् २६

ब्राह्मण्यादर्शनादितिभावः एवंचतस्यअमंत्रकाःसंस्काराअपिभवन्ति त्रिषुक्षत्रियादिषु एतच्चदायार्थमवध्यत्वार्थंचोक्तं त्रिप्रातर्वैश्यायांशूद्रायांचजातस्यमातृजातीयत्वस्यवक्ष्यमाणत्वात् १७
१८ । १९ समुत्पन्नमानृशंस्यं २० यद्यपीति एतेनबंधुषुअपुत्रात्सपुत्रोऽधिकंभागमर्हतीतिज्ञायते २१ वृथायज्ञादिप्रयोजनंविनानसाधयेत् प्रतिग्रहादिनावाऽऽदायहरणेनवानलिप्सेत्
२२ त्रीति सहस्रत्रयाद्बहुवित्तवताऽपिस्त्रियोऽधिकोदायोनदेयइत्यर्थः तदपितथादत्तंचेतर्भर्त्राभोक्तुंशक्रोतिनत्वदत्तं २३ कुर्युःपुत्रादितिशेषः पतिवित्तात्पत्यादत्ताद्वित्तात् २४ । २५
धर्मोविभागप्रकारः वृथाअन्यायेनसाधितैर्द्रव्यैःकृतमपियागादिनिष्फलंभवतीतिभावः २६

शूद्रायामिति तस्यप्रागुक्तनित्यादेयधनस्त्वन्तरोक्तदशमांशदानविधिनाविरुद्धमित्यर्थः २७ यदातिसृणामपिपुत्राब्राह्मणाएवतदाकिमर्थमेवाभागवैषम्यमितिद्वितीयब्राह्मणः २८ । २९
आद्वियंतेत्रिवर्गाधिभिरितदारपदप्रवृत्तिनिमित्तमादरःसचमोगार्थायांशूद्रायामप्यस्यतस्तत्पुत्रोऽपिदायमर्हति यतश्चमर्तुरादरस्ताभिर्धर्णक्रमेणयथायोग्यंतारतम्यक्रमेणक्रियतइतितत्पुत्राणां
भागवैषम्यंचास्तीत्यभिप्रायवानाह प्रोक्तेनचैवेति नामनिर्वचनमपेक्ष्यैवायंविशेषोऽस्तीत्यर्थः ३० विशेषमेवाह तिस्रइति पश्चात्परिणीतापिवयसाकनिष्ठाऽपिपितृगौरवाद्ब्राह्मणीमेवसर्वे

॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ शूद्रायांब्राह्मणाज्जातोयद्यदेयधनःस्मृतः ॥ केनप्रतिविशेषेणदशमोऽप्यस्यदीयते २७ ब्राह्मण्यांब्राह्मणाज्जातोब्राह्मणःस्यान्नसंशयः ॥
क्षत्रियायांतथैवस्याद्वैश्यायामपिचैवहि २८ कस्मात्तुविषमंभागंभजेरनृपसत्तम ॥ यदासर्वेत्रयोवर्णास्त्वयोक्ताब्राह्मणाइति २९ ॥ भीष्मउवाच ॥ दाराइत्यु
च्यतेलोकेनामैकेनपरंतप ॥ प्रोक्तेनचैवनाम्नाऽयंविशेषःसुमहान्भवेत् ३० तिस्रःकृत्वापुरोभार्याःपश्चाद्विदेतब्रह्मणीम् ॥ साज्येष्ठासाचपूज्यास्यात्साचभार्या
गरीयसी ३१ स्नानंप्रसाधनंभर्तुर्दत्तधावनमंजनम् ॥ हव्यंकव्यंचयच्चान्यद्धर्मयुक्तंगृहेभवेत् ३२ नतस्यांजातुतिष्ठंत्यामन्यातत्कर्तुमर्हति ॥ ब्राह्मणीत्वेवकुर्या
द्ब्राह्मणस्ययुधिष्ठिर ३३ अन्नंपानंचमाल्यंचवासांस्याभरणानिच ॥ ब्राह्मण्यैतानिदेयानिभर्तुःसाहिगरीयसी ३४ मनुनाभिहितंशास्त्रंयच्चापिकुरुनंदन ॥
तत्राप्येषमहाराजदृष्टोधर्मःसनातनः ३५ अथचेदन्यथाकुर्याद्यादिकामाद्युधिष्ठिर ॥ यथाब्राह्मणचांडालःपूर्वदृष्टस्तथैवसः ३६ ब्राह्मण्याःसदृशःपुत्रःक्षत्रिया
याश्चयोभवेत् ॥ राजन्विशेषोयस्त्वत्रवर्णयोरुभयोरपि ३७ नतुजात्यासमालोकेब्राह्मण्याःक्षत्रियाभवेत् ॥ ब्राह्मण्याःप्रथमःपुत्रोभूयान्स्याद्वाजसत्तम ३८ भू
योभूयोपिसंहार्यःपितृवितायुधिष्ठिर ॥ यथानसदृशीजातुब्राह्मण्याःक्षत्रियाभवेत् ३९ क्षत्रियायास्तथावैश्यानजातुसदृशीभवेत् ॥ श्रीश्वराज्यंचकोशश्चक्ष
त्रियाणांयुधिष्ठिर ४० विहितंदृश्यतेराजन्सागरांतांचमेदिनी ॥ क्षत्रियोहिस्वधर्मेणश्रियंप्राप्नोतिभूयसीम् ४१ राजादंडधरोराजनरक्षानान्यत्रक्षत्रियात् ॥
ब्राह्मणाहिमहाभागादेवानामपिदेवताः ॥ तेषुराजन्प्रवर्तेतपूजयाविधिपूर्वकम् ४२ प्रणीतमृषिभिर्ज्ञात्वाधर्मंशाश्वतमव्ययम् ॥ लुप्यमानंस्वधर्मेणक्षत्रियोह्येष
रक्षति ४३ दस्युभिर्हियमाणंचधनंदारांश्चसर्वशः ॥ सर्वेषामेववर्णानांत्राताभवतिपार्थिवः ४४ भूयान्स्यात्क्षत्रियापुत्रोवैश्यापुत्रान्नसंशयः ॥ भूयस्तेनापिहर्त
व्यंपितृवितायुधिष्ठिर ४५ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ उक्तंतेविधिवद्वाजन्ब्राह्मणस्यपितामह ॥ इतरेषांतुवर्णानांकथंनियमोभवेत् ४६

पुलौकिकवैदिकेषुकार्येष्वद्विद्येत्यर्थः ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ ब्राह्मणचांडालोब्राह्मणक्षेत्रेणशूद्राज्जातःपूर्वोक्तोमातंगस्तद्वत्सतेनकर्मणाज्ञेयइत्यर्थः 'कर्मणाज्ञायतेजातिर्भोगेन
ज्ञायतेकृतं'इतिन्यायात् ३६ । ३७ । ३८ भूयोभूयोपिअधिकमधिकंसंहार्यःसंविमजनीयः ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ उक्तंदायविभागादि नियमोदा
यविभागे अत्रापिक्षत्रियस्यषोडशैश्वस्यत्रेधाचधनंविभज्यैकैकांशहीनाइतरभागाज्जतिविशेषोऽस्तीतिप्रचुरभिप्रायः ४५ । ४६

४७ क्षत्रियाणां क्षत्रियस्त्रीणां एष एव क्रमो भर्तुः ज्ञानादिप्रदाने तस्यां सवर्णायां सत्याहीनवर्णां तत्र कुर्वादेत्यर्थः ४८ युद्धेऽवहिते तत्र यगजायुधकवचादिकं युद्धावहारिकम् ४९ । ५० । ५१
५२ । ५३ । ५४ शूद्रस्यादेयधनत्वे हेतुस्त्रिभिर्वर्णैर्जात इति ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे सप्तमत्वा
रिशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ एवमनुलोमजातिजानां पुत्राणां तारतम्यमुक्त्वा विलोमजातिजानामपि वदाह्यायेन अर्थादिति लोभात्कामाद्भोक्तवर्णास्त्रीहीनवर्णां गुणमवतीति प्रसिद्धे तेन गूढोत्पत्तिं
भवाद्गुणानां निश्चयोन जायते ननु कर्मणा जायते जातिरित्यभियुक्तं च्यते एव न निषेककाले दुर्दुष्टवस्तु स्मरणादिनाऽपि निमित्तेनाऽसत उत्पत्ति संभवात् । प्रच्छन्नविलोमजेष्वपि कचित्सदाचा

॥ भीष्म उवाच ॥ क्षत्रियस्यापि भार्ये द्वे विहिते कुरुनंदन ॥ तृतीया च भवेच्छूद्रानतुदृष्टांततः स्मृता ४७ एष एव क्रमो हि स्यात्क्षत्रियाणां युधिष्ठिर ॥ अष्टधा
तु भवेत्कार्यं क्षत्रियस्वजनाधिप ४८ क्षत्रियाया हरिस्तु पुत्रश्चतुरोऽंशान्पितुर्धनात् ॥ युद्धावहारिकं यच्च पितुः स्यात्सहरेतुत ४९ वैश्यापुत्रस्तु भागांश्चोत्तमशूद्रापुत्र
स्तथाऽष्टमम् ॥ सोपि दत्तं हरेत्पित्रानादत्तं हर्तुमर्हति ५० एकैव हि भवेद्वायवैश्यस्य कुरुनंदन ॥ द्वितीया तु भवेच्छूद्रानतुदृष्टांततः स्मृता ५१ वैश्यस्य वर्तमा
नस्य वैश्यायां भरतर्षभ ॥ शूद्रायां चापि कौतयेतयोर्वि नियमः स्मृतः ५२ पंचधा तु भवेत्कार्यं वैश्यस्वभरतर्षभ ॥ तयोरपत्ये वक्ष्यामि विभागं च जनाधिप ५३
वैश्यापुत्रेण हर्तव्याश्चत्वारोऽंशाः पितुर्धनात् ॥ पंचमस्तु स्मृतो भागः शूद्रापुत्राय भारत ५४ सोपि दत्तं हरेत्पित्रानादत्तं हर्तुमर्हति ॥ त्रिभिर्वर्णैः सदा जातः शूद्रो
देयधनो भवेत् ५५ शूद्रस्य स्यात्सवर्णैर्भार्या नान्या कथंचन ॥ समभागाश्च पुत्राः स्युर्यदि पुत्रशतं भवेत् ५६ जातानां समवर्णायाः पुत्राणामविशेषतः ॥
सर्वेषामेव वर्णानां समभागो धनात् स्मृतः ५७ ज्येष्ठस्य भागो ज्येष्ठः स्यादेकांशो यः प्रधानतः ॥ एष दायविधिः पार्थ पूर्वमुक्तः स्वयं भुवा ५८ समवर्णां सुजातानां
विशेषोऽस्त्यपरो नृप ॥ विवाहवैशिष्ट्यकृतः पूर्वपूर्वो विशिष्यते ५९ हरेज्येष्ठः प्रधानांशमेकं तुल्या सुतेष्वपि ॥ मध्यमो मध्यमं चैव कनीयांस्तु कनीयसम् ६०
एवं जातिषु सर्वासु सवर्णः श्रेष्ठतां गतः ॥ महर्षिरपि चैतद्वै मारीचः काश्यपोऽब्रवीत् ६१ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानध
र्मैरिक्थविभागो नाम सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अर्था लोभाद्वाकामाद्वा वर्णानां चाप्यनिश्चयात् ॥ अज्ञानाद्वापि व
र्णानां जायते वर्णसंकरः १ तेषामेतेन विधिना जातानां वर्णसंकरे ॥ को धर्मः कानि कर्माणि तन्मे ब्रूहि पितमह २ ॥ भीष्म उवाच ॥ चातुर्वर्ण्यस्य कर्माणि चातुर्वर्ण्यं
च केवलम् ॥ असृजत्सहियज्ञार्थं पूर्वमेव प्रजापतिः ३ भार्याश्च तस्मिन् विप्रस्य द्वयोरात्मा प्रजायते ॥ आनुपूर्व्या द्वयोर्हीनौ मातृजात्यौ प्रसूयतः ४

रदर्शनेन वर्णानामज्ञानाच्चावश्यं वर्णसंकरो भवत्येवेत्यर्थः १ एतेनोक्तेन विधिना प्रकारेण २ तत्र प्रथमं चत्वार एव वर्णाय ज्ञार्थं सृष्टास्तत्र शूद्राणां सेवाद्वारा यज्ञार्थं ननु साक्षात् । 'तस्माच्छूद्रो
यज्ञेऽनवकृत्' इति श्रुतेः ३ आत्मा ब्राह्मण एव क्षत्रियायामपि जायत इत्यर्थः सच किंचिन्नीचः यदाह मनुः । 'स्त्रीष्वनंतरजाता सुद्विजैरुत्पादिता ननु तान् । सदृशानेव तानाहुर्मातृदोषविगर्हितान्'
इति । मातृजात्यौ वैश्यायां वश्योऽब्रवीत् शूद्रायां शूद्रो निषादो नाम पारशवाक्यो भवति मनुः । 'ब्राह्मणाद्वैश्यकन्यायामवब्रवीत् नाम जायते ॥ निषादः शूद्रकन्यायां पारशव उच्यते' इति ४

एतद्व्याचष्टे परमिति । 'शवात्पयुवापतत्तदमशानं च शूद्रः' इति श्रुतेः शवस्थानतुल्याच्छूद्रात्परमुत्कृष्टं पद्मं चायुतं पयुपादयुक्तं जर्ममशानं गूढ इति श्रुत्यर्थः ५ तत्र नृपकरणं वयसा ज्येष्ठोऽपि पा
रशवो द्विजस्य त्रिवर्णजस्य वीर्यान् कनीयानेवेति संबंधः ६ वैश्यायामपि क्षत्रियात्क्षत्रिय एव भवतीत्याह द्वयोरिति ऊर्ध्वाः शूद्रविशेषाः ७ वैश्यात् शूद्रायामपि वैश्य एव भवतीत्याह द्वे इति ८ अतः
स्वपितुरविशिष्टो नाधिकः सन्नधमः शूद्रो गुरुणा ब्राह्मणादीनां दारप्रघर्षकश्चेत् बाह्यचंडालादि ९ विप्रायामिति सूतः सारथिः जातितः कर्मतश्च । सूतानामश्वसारथ्यमित्युक्तेः स्तोमक्रिया
स्तोत्रकरणचराजादीनां यथोक्तं । 'सूताः पौराणिकामताः' इति मौद्गल्यं स्त्रीकार्यमंतः पुररक्षणादितत्कारित्वं । 'वैदेहकानां स्त्रीकार्यम्' इत्युक्तेः अपवर्जितं संस्कारानर्हं १० वध्यानां चोरादी
नां शिरश्छेदादिकार्यकारिणं वध्यं ११ बंदीति 'मागधानां वाणिज्यपथः' इति मनुः वाक्यं प्रस्तावसदृशी उक्तिः निषादस्तथा क्षत्तानाम यदाह मनुः । 'शूद्रादायोगवः क्षत्ताचंडालश्चाधमो नृणां ।

परं शवाद्ब्राह्मणस्यैव पुत्रः शूद्रापुत्रं पारशवं तमाहुः ॥ शुश्रूषकः स्वस्य कुलस्य सस्यात्स्वचारित्रं नित्यमथोन जह्यात् ५ सर्वा तु पायानथसंप्रधार्य समुद्धरेत् स्वस्य कुलस्य
तंत्रम् ॥ ज्येष्ठो वीर्यान्पियो द्विजस्य शुश्रूषया दानपरायणः स्यात् ६ तिस्रः क्षत्रियसंबन्धा द्वयोरात्माऽस्य जायते ॥ हीनवर्णास्तृतीयायां शूद्रा उग्रा इति स्मृतिः
७ द्वे चापि भार्ये वैश्यस्य द्वयोरात्माऽस्य जायते ॥ शूद्रा शूद्रस्य चाप्येका शूद्रमेव प्रजायते ८ अतोऽपि शिष्टस्वधमो गुरुदारप्रघर्षकः ॥ बाह्यवर्णं जनयति चातुर्वर्ण्यं
विगर्हितम् ९ विप्रयां क्षत्रियो बाह्यं सूतं स्तोमक्रियापरम् ॥ वैश्यो वैदेहकं चापि मौद्गल्यमपवर्जितम् १० शूद्रश्चांडालमत्युग्रं वध्यं बाह्यवासिनम् ॥ ब्राह्मण्यां
संप्रजायत इत्येते कुलपांसनाः ॥ एते मतिमतां श्रेष्ठवर्णसंकरजाः प्रभो ११ बंदी तु जायते वैश्यान्मागधो वाक्यजीवनः ॥ शूद्रानिषादो मत्स्यघ्नः क्षत्रियायां व्यतिक्र
मात् १२ शूद्रादायोगवश्चापि वैश्यायां ग्राम्यधर्मिणः ॥ ब्राह्मणैरप्रतिग्राह्यस्तक्षास्वधनजीवनः १३ एतेऽपि सदृशान्वर्णान् जनयंति स्वयोनिषु ॥ मातृजात्याः प्रसूयं
ते ह्यवराहीनयोनिषु १४ यथा चतुर्वर्णेषु द्वयोरात्मास्य जायते ॥ आनंत्यात्प्रजायंते तथा बाह्याः प्रधानतः १५ ते चापि सदृशवर्णं जनयंति स्वयोनिषु ॥ परस्पर
स्य दारेषु जनयंति विगर्हितान् १६ यथा शूद्रोऽपि ब्राह्मण्यां जंतुं बाह्यं प्रसूयते ॥ एवं बाह्यतराद्वाह्यश्चातुर्वर्ण्यात्प्रजायते १७ प्रतिलोमं तु वर्धते बाह्याद्वाह्यतरात्पुनः ॥
हीनाद्धीनाः प्रसूयंते वर्णाः पंचदशैव तु १८ अगम्या गमनाच्चैव जायते वर्णसंकरः ॥ बाह्यानामनु जायंते सैरंध्र्यामागधेषु च ॥ प्रसाधनोपचारज्ञमदासंदासजीवनम् १९

वैश्यराजन्यविप्रासुजायते वर्णसंकराः' इति अस्य वृत्तिमनुरन्यामाह । 'क्षत्रप्रपुलकसानां तु विलोको वधबंधनम्' इति अत्र मनुना निषादोऽनुलोमजेषु क्षत्ताचप्रतिलोमजेषु कृतः । व्यासेन तु विपरीतमुक्तं
विदुरेक्षत्तद्वदंतत्र प्रप्रयुजमानेन । अतश्च शूद्रानिषादो जातः पारशवोऽपि वा । 'क्षत्रियमागधं वैश्यात् शूद्रात्क्षत्तारमेव वा' इति याज्ञवल्क्य उभयप्रवाशब्दं पठन्नयोर्निषादत्वक्षत्तृत्वे सूचयति तेन
विप्रात् शूद्रायां क्षत्ता शूद्रात्क्षत्रियायां निषाद इत्यपि साधु १२ ग्राम्यधर्मिणः ग्राम्यधर्मो भैरुनंतद्वतः तक्षावर्धकिः १३ एतेन वधं पारशवोऽपि वाः सूतवैदेहकचंडालाः मागधनिषादायोगवाः तेषां
स्वयोनावनंतरयोर्नौ च स्वात्मैव जायते पूर्ववत् । व्यवहितनीचयोर्नौ तु मातृजातीया इति श्लोकद्वयार्थः १४ । ते चापि संकरजा अपि विगर्हितान् अथमादुक्षमायामुत्तमादधनायां वासूतां वष्टादिव द्विग
र्हितानेव जनयंतीत्यर्थः १५ । १७ । १८ पंचदश बाह्या उक्तास्तान् व्याचष्टे बाह्यानामित्यादिना मागधेषु सैरंध्र्यामित्यभेदेनान्वयः सैरंध्रकर्मव्याचष्टे प्रसाधनेति प्रसाधनं राजादी
नां पुंसामलंकरणं पुरुषैः सैरंध्रैः राजस्त्रीणां च सैरंध्रीभिरुपचारस्तेषां दिव्यांगरागाद्यर्पणेन स्तनादिना च संतोषणं तदभिज्ञं अदासभितिसामान्येन पुंसकं १९

अतःअत्रमागधविशेषैरंघ्रयोनावायोगवमायोगवस्यापत्यसैरंधनामसूतेऽर्थादायोगवसैरंधनागुराहृतीतिमनु । तस्यामेवमागध्यामैरेयकं नामतःमाधुकंमद्यकरं कर्मतश्चपुत्रवैदेहःसूते २७ महुरं मद्रून्मीनविशेषानरात्यादत्तेतमहुरं दासं नामतः मृतपंश्मशानाधिकारिणं २१ एतेमागध्यामायोगवादिभ्यश्चतुर्भ्यःक्रमाज्जायंतेइत्युपसंहरति चतुरइति एतेचत्वारोवागुरादिनाजीबंतीति तेमायोपजीविनःअन्येऽपिचत्वारोमागध्यांविश्रुताःसजातीयोत्पद्यंतेतेषां नामानि मांसमित्यादि मांसंमांसविक्रेतारंस्वादुकरंमांसस्यैवसंस्कारकं क्षाद्रंसूदंशूद्रमितिपाठत्रयेऽपिशाकाद्यन्नपाक करं सौगंधमुक्तलक्षणसैरंध्रं एकस्यैवमागधस्यैतद्वृत्तिचतुष्टयमुक्तमितिज्ञेयं २२ आयोगव्यावैदेहकादिभ्योजातांस्त्रिभेदानाहसार्धद्वयेन वैदेहकादिति २३ । २४ क्षुद्रइति निषाद्यावैदेह कातक्षुद्रोमेदः अंध्रश्चआरण्यपशुहिंसकौकारावराख्यश्चर्मकारश्चेतित्रयोभवंतीत्यर्थः २५ चंडालानिषाद्यामेव त्वक्सारोवेणुः २६ आहिंडकइतिस्पष्टार्थोऽश्लोकौ २७ । २८ इतीति अत्रमागध्यांआयोगववैदेहकनिषादचंडालैश्चत्वारस्तैरेवायोगव्यांस्वीयवर्जितैस्त्रयोनिषाद्यांचंडालवैदेहाभ्यांश्चवैदेहांचंडालनिषादाभ्यांश्चोनिषाद्यांचंडालाचैकइतिद्वादशभेदाउक्ताः । 'शूद्रा

अतश्चायोगवंसूतेवागुराबंधजीवनम् ॥ मैरेयकंचवैदेहःसंप्रसूतेऽथमाधुकम् २० निषादोमहुरंसूतेदासंनावोपजीविनम् ॥ मृतपंचापिचांडालःश्वपाकमिति विश्रुतम् २१ चतुरोमागधीसूतेकूरान्मायोपजीविनः ॥ मांसंस्वादुकरंक्षौद्रंसौगंधमिति विश्रुतम् २२ वैदेहकाच्चपापिष्ठाकूरंमायोपजीविनम् ॥ निषादान्मद्र नाभंचखरयानप्रयायिनम् २३ चांडालात्पुलकसंचापिखराश्वगजभोजिनं ॥ मृतचैलप्रतिच्छन्नंभिन्नभाजनभोजिनम् २४ आयोगवीषुजायंतेहीनवर्णास्तुते त्रयः ॥ क्षुद्रोवैदेहकादंध्रोबहिर्ग्रामप्रतिश्रयः २५ कारावरोनिषाद्यांतुचर्मकारःप्रसूयते ॥ चांडालात्पांडुसौपाकस्त्वक्सारव्यवहारवान् २६ आहिंडकोनिषा देनवैदेह्यांसंप्रसूयते ॥ चंडालेनतुसौपाकश्चंडालसमवृत्तिमान् २७ निषादीचापिचांडालात्पुत्रमंतेवसायिनम् ॥ श्मशानगोचरंसूतेबाह्यैरपिबहिष्कृतम् २८ इत्येतेसंकरेजाताःपितृमातृव्यतिक्रमात् ॥ प्रच्छन्नावाप्रकाशावावेदितव्याःस्वकर्मभिः ॥ चतुर्णामेववर्णानांधर्मोऽनान्यस्यविद्यते २९ वर्णानांधर्महीनेषुसंख्या नास्तीहकस्यचित् ३० यदृच्छयोपसंपन्नैर्यज्ञसाधुबहिष्कृतैः ॥ बाह्याबाह्यैश्चजायंतेयथावृत्तियथाश्रयम् ३१ चतुष्पथश्मशानानिशैलांश्चान्यान्वनस्पतीन् ॥ काष्ण्यासमलंकारंपरिगृह्यचनित्यशः ३२ वसेयुरेतेविज्ञातावर्तयंतःस्वकर्मभिः ॥ युजंतोवाप्यलंकारांस्तथोपकरणानिच ३३ गोब्राह्मणायसाहाय्यं कुर्वाणवैनसंशयः ॥ आनृशंस्यमनुक्रोशःसत्यवाक्यंतथाक्षमा ३४

जातोनिषाद्यांतुसवैकुण्ठकःस्मृतः । वैदेहकेनत्वंबध्यामुत्पन्नोवेनउच्यते'इतिद्वौ । 'द्विजातयःसवर्णास्तुजनयंत्यव्रतांस्तुयान् । तान्सावित्रीपरिभ्रष्टान्वात्यानित्यमिनिदेशे'इतिवात्यजा तीयएकइत्येवंमनूकौस्त्रिभिःसहपंचदशसंकरजाताः । वात्यस्यापिधर्मसांकर्यादेतेष्वेवगणना । प्रच्छन्नाअज्ञातयोनयोऽपिपूर्वोक्तैःकर्मभिस्तेऽमुकयोनयइतिवेदितव्याः २९ चातुर्वर्ण्यस्यैव धर्माःशास्त्रेविहिताःइतरेषांजुजातिभेदानांधर्मनियमइयत्ताचनास्ति तथाहि चतुर्भ्योवर्णेष्वप्यनुलोमजाःषड्भ्योवर्णेष्वप्यनुलोमजाश्चेतिद्वादश । तेभ्योपिषट्षष्टिरनुलोमजाःषट्षष्टिर्विकोमजाइतिद्वात्रिंशद धिकंशतंतेभ्येष्वप्यनुलोम्यानुलोम्यगणनायांतेभ्यस्तेभ्यश्चैवमनन्ताभेदाभवंति तेचसर्वेपंचदशस्वेवांतर्भवतीतितावतामेवपरिगणनंकृतमित्युर्थः ३० यदृच्छयाजात्यनियमेनउपसंपन्नैर्मिथुनी भावंगतैर्यज्ञैःसाधुभ्यश्चबहिष्कृतैर्यथावृत्तियथाश्रयंजीविकांजातिविशेषचयदृच्छयातत्तत्कर्मणाप्राप्ताइत्यर्थः ३१ । ३२ । ३३ तेषांसाधारणान्धर्मानाह मविति ३४

३५ यथेति निहीनासुरेवःसैकंकुर्यादितिभावः ३६ तदर्थमेवचौरेभ्यश्चस्त्रीभ्यश्चात्मानंरक्षेदित्याहद्वाभ्यां अविद्रांसमिति ३७ । ३८ कलुषयोनिजंसंकरयोनिजं आर्यशूद्रेजातत्वादार्थरूप मिवभासमानमप्युत्पत्तितोऽनर्थ ३९ नानाभावैरायैःपृथग्भूताभिश्चेष्टाभिःसमन्वितंनरंसंकरयोनिजंजामीयात् ४० अनार्यत्वादिष्वेकैकमपिकलुषयोमित्वव्यंजकंकिमुतद्वेत्रीणिषर्वाणिचेति भावः ४१ प्रकृतियोनिं नियच्छतिगूढितुंशक्नोतीत्यर्थः ४२ व्याघ्रइत्युपलक्षणंबीजादेरपि यथातिर्यक्स्थायरादिकंबीजगुणंनश्यत्येवंमनुष्योऽपीत्यर्थः ४३ संच्छन्नेसुगुप्तेऽपियस्यजन्मनीति

स्वशरीरैरपित्राणंबाह्यानांसिद्धिकारणम् ॥ भवंतिमनुजव्याघ्रतत्रमेनास्ति संशयः ३५ यथोपदेशंपरिकीर्तितासुनरःप्रजायेतविचार्यबुद्धिमान् ॥ निहीनयो निहिंसुतोऽवसादयेतितीर्षमाणंहियथोपलोजले ३६ अविद्रांसमलंलोकेविद्रांसमपिवापुनः ॥ नयंतिह्यपथंनार्यःकामक्रोधवशानुगम् ३७ स्वभावश्चैवनारीणां नराणामिहदूषणम् ॥ अत्यर्थंनप्रसज्जंतेप्रमदासुविपश्चितः ३८ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ वर्णापेतमविज्ञायनरंकलुषयोनिजम् ॥ आर्यरूपमिवा नार्यकथंविद्यामहेवयम् ३९ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ योनिसंकलुषेजातंनानाभावसमन्वितम् ॥ कर्मभिःसज्जनार्चीर्णैर्विज्ञेयायोनिशुद्धता ४० अनार्य त्वमनाचारःकूरत्वंनिष्क्रियात्मता ॥ पुरुषंव्यंजयंतीहलोकेकलुषयोनिजम् ४१ पित्र्यंवाभजतेशीलंमातृजंवातथोभयम् ॥ नकथंचनसंकीर्णःप्रकृतिस्वानिय च्छति ४२ यथैवसदृशरूपेमातापित्रोर्हिजायते ॥ व्याघ्रश्चित्रैस्तथायोनिंपुरुषःस्वानियच्छति ४३ कुलेस्रोतसिसंछन्नेयस्यस्याद्योनिसंकरः ॥ संश्रयत्ये वतच्छीलंनरोल्पमथवाबहु ४४ आर्यरूपसमाचारंचरंतंरुतकेपथि ॥ सुवर्णमन्यवर्णंवास्वशीलंशास्तिनिश्चये ४५ नानावृत्तेषुभूतेषुनानाकर्मरतेषुच ॥ जन्मवृत्तसमंलोकेसुश्लिष्टंनविरज्यते ४६ शरीरमिहसत्वेननतस्यपरिक्रियते ॥ ज्येष्ठमध्यावरंसत्वंतुल्यसत्वंप्रमोदते ४७ ज्यायांसमपिशीलेनविहीनंनैवपूजयेत् ॥ अपिशूद्रंचधर्मज्ञंसदृत्तमभिपूजयेत् ४८ आत्मानमाख्यातिहिकर्मभिर्नरःसुशीलचारित्रकुलैःशुभाशुभैः ॥ प्रनष्टमप्याशुकुलंतथानरःपुनःप्रकाशंकुरुतेस्वक मृतः ४९ योनिष्वेतासुसर्वासुसंकीर्णास्वितरासुच ॥ यत्रात्मानंनजनयेद्बुधस्तांपरिवर्जयेत् ५० ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेप० दानधर्मेविवाहधर्मे वर्णसंकरकथनेअष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥

शेषः सःतच्छीलंसंकरकर्तुःस्वभावं ४१ स्वस्यशीलंस्वभावोनिश्चयेकार्यस्यानिष्ठायांसुवर्णशोभनवर्णमन्यवर्णवापुरुषंशास्तिकथयति सुवर्णोबहिःक्रोऽपिकार्यकालेदयालुर्भवति दुर्वर्णश्चनित्यं मृदुरपिफलकालेदारुणोभवतीतिभावः ४५ सुश्लिष्टंशोभनवृत्तेननविरज्यतेउपचितंवृत्तंविहायजन्मान्यथातिष्ठतीत्यर्थः ४६ तस्यसंकरजस्यशरीरंसत्वेनशास्त्रियबुद्धयानपरिक्रियते ननीच मार्गादपक्रियतेबीजगुणस्यप्राबल्यात् सत्त्वस्यकालभेदेनज्येष्ठस्यादिभावेऽपियतुल्यसत्वंशरीरारंभकंयत्सत्वंज्येष्ठायन्यतमंतदेवप्रमोदतेअन्यतुल्यमपिसत्वंशारदिकाभ्रवल्लीयतइतिभावः ॥ ४७ । ४८ । ४९ । ५० ॥ ॥ इति अनुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपे अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥

पूर्वश्रुतिश्रुद्धिज्ञानार्थमनार्यत्वमनाचारः कूरत्वं निष्क्रियात्मतेतिसंकरजस्थलक्षणान्युक्तानि । इदानीं यन्मेमाताप्रममाद्यद्याचाराननुव्रतम् । तन्मेरेतः पितावृत्ताय इति मंत्रलिमात् माता प्रमादात् कामकाराद्वायदननुव्रतं प्रतिकूलं परस्यरेतसोधारणं चचारकृत्तृतीतत्रेतः मेमपितावृत्तास्वीयं करोतु पालनसंस्कारादिकृतत्वात् । यथाउत्पततः पक्षिणोमुत्वात्पतितं बीजं पर क्षेत्रे अधिरूढं क्षेत्रपतेरेवनतु बीजपतेस्तद्वत् तथा । 'अप्रमतारक्षततंतुमेतमावः क्षेत्रे परबीजान्यवाप्सुः । जनयितुः पुत्रोभवतिसांपरायेमोघंवेताकुरुतेतंतुमेतम्' इति द्विविधशास्त्रश्रवणात् क्षेत्रजः पुत्रः संस्कार्यो न वेतिसंविहानः पृच्छति ब्रूहीति १ विप्रवादाः विविधाः प्रवादाः पूर्वोक्ता एव २ अत्रोत्तरमाह आत्मेति अनंतरजः औरसः निरुक्तजः स्वक्षेत्रे ज्ञ्योरेतः सेकार्यं मुक्तस्तजः प्रसृतोऽनिरुक्तोऽपि यो लोलात्परक्षेत्रेरेतः सिंचितस्तजः प्रसृतजः ३ तथापि तात्स्वभार्यायामेव जातः भार्यायाः तृतीयायैषष्टी दत्तः पंचमः कृतः क्रीतः स्वयमुपायगम्पोवा

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ब्रूहि तात कुरुश्रेष्ठ वर्णानां त्वं पृथक् पृथक् ॥ कीदृश्यां कीदृशांश्चापि पुत्राः कस्यच केचते १ विप्रवादाः सुबहवः श्रूयंते पुत्रकारिताः ॥ अत्र नो मुह्यतां राजन् संशयं छेदुमर्हसि २ ॥ भीष्म उवाच ॥ आत्मा पुत्रश्च विज्ञेयस्तस्यानंतरजश्च यः ॥ निरुक्तजश्च विज्ञेयः सुतः प्रसृतजस्तथा ३ पतितस्य तु भार्याया भर्ता सुसमवेतया ॥ तथा दत्तकतौ पुत्रावध्यूढश्च तथाऽपरः ४ षडपध्वंसजाश्चापि कानीनापसदास्तथा ॥ इत्येते वै समाख्यातास्तान् विजानीहि भारत ५ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ षडपध्वंसजाः केस्युः केवाप्यपसदास्तथा ॥ एतत्सर्वं यथा तत्त्वं व्याख्यातुं मे त्वमर्हसि ६ ॥ भीष्म उवाच ॥ त्रिषु वर्णेषु पुत्रा ब्राह्मणस्य युधिष्ठिर ॥ वर्णयोश्च द्वयोः स्यातां गौराजन्यस्य भारत ७ एको विद्वर्ण एवाथ तथाऽत्रैवोपलक्षितः ॥ षडपध्वंसजास्ते हितैवापसदानशृणु ८ चांडलो वात्यवैद्यौ च ब्राह्मण्यां क्षत्रिया सुच ॥ वैश्यायां चैव शूद्रस्य लक्ष्यं तेऽपसदास्तथा ९ मागधो वामकश्चैव द्वौ वैश्यस्योपलक्षितौ ॥ ब्राह्मण्यां क्षत्रियायां च क्षत्रियस्यैक एव तु १० ब्राह्मण्यां लक्ष्यं तेऽसूत इत्येतेऽपसदाः स्मृताः ॥ पुत्रा ह्येते न शक्यं ते मिथ्या कर्तुं नराधिप ११ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ क्षेत्रजं केचिदेवाहुः सुतं केचितु शुक्रजम् ॥ तुल्यवितौ सुतौ कस्य तन्मे ब्रूहि पितामह १२ ॥ भीष्म उवाच ॥ रेतजो वा भवेत् पुत्रस्त्यक्तो वा क्षेत्रजो भवेत् ॥ अध्यूढः समयं भित्त्वेत्येतदेव निबोध मे १३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ रेतजं विद्वै पुत्रं क्षेत्रजस्यागमः कथम् ॥ अध्यूढं विद्वै पुत्रं भित्त्वा तु समयं कथम् १४

पष्ठः अध्यूढः यस्य माता गर्भवत्येव ऊढा तादृशः सप्तमः ४ षडपध्वंसजा वक्ष्यमाणाः कानीनः कन्यायां विवाहात् प्रागुत्पन्नश्चतुर्दशः अपसदाः वक्ष्यमाणाः षट् एते विंशतिः तान्सर्वान् पुत्रा निविजानीहि १ । ६ । ७ परवर्णास्त्रुलोमजाः षडपध्वंसजाः विलोमजा अपसदाः षडिति ज्ञेयम् ८ । ९ । १० मिथ्या कर्तुं मेते पुत्रानमवंतीति वक्तुं न शक्यं तद्वत्त्यर्थः अयं भावः । अप्रमत्तेति श्रुतिरनौरसस्याप्राज्ञस्त्यमात्रपरा । यन्मे मातेति श्रुतिस्त्वनौरसस्यापि पुत्रत्वमस्तीत्येवं परेति न कश्चिद्विरोधः । तथाचाऽनौरस औरसो वा सुशीलः श्राद्धपरः पितृणां स्वर्गाय भवति विपरीतस्तु नराधेति ११ कस्य द्वयोः पित्रोः क्षेत्रपतिनिषेक्तोर्मध्ये कस्यायं पुत्रः उभयोः पितृत्वाविशेषादित्यर्थः १२ यथारेतो ज औरसः पुत्र एव क्षेत्रजोऽपि बीजदेन त्यक्तश्चेत्स्वीय एव भवति एवमध्यूढोऽपि रेतःपतिना त्यक्तश्चेद्दोदरेव अत्यक्तो तु द्वावपि रेतः प्रवृत्त्येवेत्यर्थः एतदेव प्रभोत्तराभ्यां वाच्यं रेतजमिति आगमः पुत्रत्वमापकं शास्त्रं कथं कीदृशं समयं भेदश्च कथमित्यर्थः १४

कारणांतरे लोकापवादादिमये सति १५ आगममुक्ता समयमेवमाह पुत्रेहि याममेवतीत्यादिभीतेतत्र सपुत्रो बोदुरेव क्षेत्रजो न तु सत्सेकुरारमजः १६ अन्येति मूलमन्यकः परक्षेत्रजातः पुत्रोऽमुक्त सद्योऽमुक्तसद्योयमितितदीयत्वेन लक्ष्यते हंतुं गृहीतुं दृष्टांतं प्रत्यक्षमेषोपगतो ह्यसौ १७ कचिच्चलतकः पुत्रः संग्रहादेव लक्ष्यते ॥ क्षेत्रजं तु प्रमाणं स्यान्नैव तत्रात्मजः सुतः १६ अन्यत्र क्षेत्रजः पुत्रो लक्ष्यते मरतर्षभ ॥ न ह्यात्मा शक्यते हंतुं दृष्टांतोपगतो ह्यसौ १७ कचिच्चलतकः पुत्रः संग्रहादेव लक्ष्यते ॥ न तत्र रेतः क्षेत्रं वायत्र लक्ष्येत भारत १८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कीदृशः कृतकः पुत्रः संग्रहादेव लक्ष्यते ॥ शुक्रं क्षेत्रं प्रमाणं वायत्र लक्ष्यं न भारत १९ ॥ भीष्म उवाच ॥ मातापितृभ्यां यस्त्यक्तः पथियस्तं प्रकल्पयेत् ॥ न चास्य मातापितरौ ज्ञायेतां स द्विष्ट्रिमः २० अस्वामिकस्य स्वामित्वं यास्मिन्संप्रतिलक्ष्यते ॥ यो वर्णः पोषयेत्तं चतुर्द्वर्णस्तस्य जायते २१ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ कथमस्य प्रयोक्तव्यः संस्कारः कस्य वा कथम् ॥ देया कन्या कथंचेति तन्मे ब्रूहि पितामह २२ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ आत्मवत्तस्य कुर्वीत संस्कारं स्वामिवत्तथा ॥ त्यक्तो मातापितृभ्यां यः सर्वर्णं प्रतिपद्यते २३ तद्गोत्रबंधुजंतस्य कुर्यात्संस्कारमच्युत ॥ अथ देया तु कन्या स्यात्तद्वर्णस्य युधिष्ठिर २४ संस्कर्तुं वर्णगोत्रं च मातृवर्णविनिश्चये ॥ कानीनाध्यूढजौवापि विज्ञेयौ पुत्रकिल्बिषौ २५ तावपि स्वाविवसुतौ संस्कार्याविति निश्चयः ॥ क्षेत्रजो वाप्यपसदो येऽध्यूढास्तेऽपुचाप्युत २६ आत्मवद्वै प्रयुंजीरन्संस्कारान् ब्राह्मणादयः ॥ धर्मशास्त्रेषु वर्णानां निश्चयोऽयं प्रदृश्यते २७ एतत्ते सर्वमाख्यातं किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ २८ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके प० दानधर्मे विवाहधर्मे पुत्रप्रतिनिधिकथने एकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ दर्शने कीदृशः स्नेहः संवासे च पितामह ॥ महाभाग्यं गवांचैव तन्मे व्याख्यातुमर्हसि १ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ हंतते कथयिष्यामि पुराष्टतं महादुते ॥ नहुषस्य च संवादं महर्षेऽश्विनस्य च २ पुरामहर्षिश्च्यवनो भार्गवो भरतर्षभ ॥ उदवासकृतारं भोवभूवसमहाव्रतः ३

प्रयोक्तव्य इति प्रश्नः २१ सस्वामिवद्वर्णं प्रतिपद्यते अतः स्वामीति स्यात्प्रत्यक्षं संस्कारं करोति २२ मन्वन्वयवर्षे त्वं कायां कथमेतत्स्यादित्याशंकपाह तदिति अन्यवर्णस्त्वनिश्चये तद्गोत्रवर्णजे पुत्रो वा दियोऽयमेव तस्य संस्कारं स्वामी कुर्यात् । अनिश्चये तु येमसंस्कृतस्तस्येव वर्णोऽयं च संस्कारसामर्थ्याद्भवतीत्यर्थः । अन्यगोत्रोऽप्यन्यवर्णोऽपि संस्कर्तुं रेव वर्णगोत्रे भजत इति भावः २३ । २५ । २६ २७ । २८ ॥ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठेऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ एवं यज्ञां गानां स्त्रीधनं त्विजात्मनां शुद्धिमुक्ता यज्ञे दक्षिणात्वेनो पस्थितानां गवां माहात्म्यं पृच्छति दर्शने इति परपीडादर्शने परेऽहं संवासे च कीदृशः स्नेहः आत्मा संस्यं च कर्तव्यं गवां महात्म्यं च ब्रूहीति प्रश्नद्वयम् १ तस्योत्तरं तत्रेणाह हंततेत्यादिना १ । ३

४१५।६।७।८ ऊर्ध्वस्थितःउपविष्टः ९।१० आसतःआसीनस्य ११।१२।१३।१४ अभ्यकिरन्मृगासवंतः १५।१६।१७।१८।१९ शंखानोजलजंतुविशेषाणानिखानितः

निहत्यमानंक्रोधंचप्रहर्षशोकमेवच ॥ वर्षाणिद्वादशमुनिर्जलवासेष्टवतः ४ आदधत्सर्वभूतेषुविश्रंभंपरमंशुभम् ॥ जलेचरेषुसर्वेषुशतिरश्मिरिवप्रभुः ५
स्थाणुभूतःशुचिर्भूत्वादेवतेभ्यःप्रणम्यच ॥ गंगायमुनयोर्मध्येजलंसंप्रविशेह ६ गंगायमुनयोर्वेगंशुभीमंभीमानिःस्वनम् ॥ प्रतिजग्राहशिरसावातवेगसमंजवे
७ गंगाचयमुनाचैवसरितश्चसरांसिच ॥ प्रदक्षिणमृषिचक्रुर्नचैनंपर्यपीडयन् ८ अंतर्जलेषुसुष्वापकाष्ठभूतोमहामुनिः ॥ ततश्चोर्ध्वस्थितोधीमानभवद्भरत
र्षभ ९ जलाकसांसत्त्वानांबभूवप्रियदर्शनः ॥ उपाजिघ्रंतचतदातस्योष्ठंहृष्टमानसाः १० तत्रतस्यासतःकालःसमतीतोऽभवन्महान् ॥ ततःकदाचित्समये
कस्मिंश्चिन्मत्स्यजीविनः ११ तंदेशंसमुपाजग्मुर्जालहस्तामहाद्युते ॥ निषादाबहवस्तत्रमत्स्योद्धरणनिश्चयाः १२ व्यायताबलिनःशूराःसलिलेष्वनिव
र्तिनः ॥ अभ्याययुश्चतंदेशंनिश्चिताजालकर्मणि १३ जालंतेयोजयामासुर्निःशेषेणजनाधिप ॥ मत्स्योदकंसमासाद्यतदाभरतसत्तम १४ ततस्ते
बहुभिर्योगैःकैवर्तामत्स्यकांक्षिणः ॥ गंगायमुनयोर्वारिजालैरभ्यकिरंस्ततः १५ जालंसुविततंतेषानवसूत्रकृतंतथा ॥ विस्तारायामसंपन्नयतत्रसलिलेऽ
क्षिपन् १६ ततस्तेसुमहच्चैवबलवच्चसुवर्तितम् ॥ अवतीर्यततःसर्वेजालंचक्रुर्विरेतदा १७ अभीतरूपाःसंहृष्टाअन्योन्यवशवर्तिनः ॥ बवंधुस्तत्रमत्स्यां
श्चतथाऽन्यान्जलचारिणः १८ तथामत्स्यैःपरिवृतंच्यवनंभृगुनंदनम् ॥ आकर्षयन्महाराजजालेनाथयदृच्छया १९ नदीशैवलदिग्धांगहरिश्मश्रुजटा
धरम् ॥ लग्नैःशंखनखैर्गात्रिकोडैश्चित्रैरिवार्पितम् २० तंजालेनोद्धृतंदृष्ट्वातेतदावेदपारगम् ॥ सर्वेप्रांजलयोदाशाःशिरोभिःप्रापतन्भ्रुवि २१ परिवेदपरित्रासा
ज्जालस्याकर्षणेनच ॥ मत्स्याबभूवुर्व्यापनाःस्थलसंस्पर्शनेनच २२ समुनिस्तत्तदादृष्ट्वामत्स्यानांकदनंकृतम् ॥ बभूवकृपयाऽऽविष्टोभिःश्वसंश्चपुनःपुनः
२३ ॥ निषादाऊचुः ॥ अज्ञानाद्यत्कृतंपापंप्रसादंतत्रमःकुरु ॥ करवामप्रियंकितेतन्मोहमहिमहामुने २४ इत्युक्तोमत्स्यमध्यस्थश्च्यवनोवाक्यमब्रवीत् ॥
योमेऽद्यपरमःकामस्तंशृणुध्वंसमाहिताः २५ प्राणोत्सर्गंविमर्गवामत्स्यैर्यास्याम्यहंसह ॥ संवासान्नोत्सहेत्यक्तुंसलिलेऽभ्युषितानहम् २६ इत्युक्तास्तेनिषा
दास्तुसुभृशंभयकंपिताः ॥ सर्वेविवर्णवदनानहुषायन्यवेदयन् २७ ॥ इतिश्रीमहामारवे अनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेपर्वणि दानधर्मच्यवनोप्राख्यानेपं
चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ भीष्मउवाच ॥ नहुषस्तुततःश्रुत्वाच्यवनंतंतथागतम् ॥ त्वरितःप्रययौतत्रसहामात्यपुरोहितः १ शौचंकृत्वायथान्यायंप्राज
लिःप्रयतोऽनृपः ॥ आत्मानमाचक्षेचच्यवनायमहात्मने २ अर्चयामासतंचापितस्यराज्ञःपुरोहितः ॥ सत्यव्रतमहात्मानंदेवकल्पविशोपते ३

२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७ ॥ इति अनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेपर्वणि श्रीलंकठोपनिषद्भाष्ये पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ नहुषइति १।२।३

४१५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०

॥ नहुषउवाच ॥ ॥ करवाणिप्रियंकितेतन्मेब्रुहिद्विजोत्तम ॥ सर्वकर्तोस्मिभगवन्मध्यस्थस्य्यात्सुदुष्करम् ४ ॥ ॥ च्यवनउवाच ॥ ॥ श्रमेणमहतायुक्ताः
कैवर्तामत्स्यजीविनः ॥ मममूल्यंप्रयच्छैभ्योमत्स्यानांविश्रयैःसह ५ ॥ ॥ नहुषउवाच ॥ ॥ सहस्रंदीयतांमूल्यंनिषादेभ्यःपुरोहित ॥ निष्कयार्थेभगव
तोयथाऽऽहभृगुनंदनः ६ ॥ ॥ च्यवनउवाच ॥ ॥ सहस्रंनाहमर्हामि किंवात्वंमन्यसेनृप ॥ सदृशंदीयतांमूल्यंस्वबुद्ध्यानिश्चयंकुरु ७ ॥ ॥ नहुषउवाच ॥
सहस्राणांशतंविप्रनिष्कदेभ्यःप्रदीयताम् ॥ स्यादिदंभगवन्मूल्यंकिंवाऽन्यन्मन्यतेभवान् ८ ॥ ॥ च्यवनउवाच ॥ ॥ नाहंशतसहस्रेणनिमेयःपार्थिवर्षभ ॥
दीयतांसदृशंमूल्यममात्यैःसहचितय ९ ॥ ॥ नहुषउवाच ॥ ॥ कोटिःप्रदीयतांमूल्यंनिषादेभ्यःपुरोहित ॥ यदेतदपिनोमूल्यमतोभूयःप्रदीयताम् १०
॥ च्यवनउवाच ॥ राजन्नार्हम्यहंकोटिंभूयोवाऽपिमहाद्युते ॥ सदृशंदीयतांमूल्यंब्राह्मणैःसहचितय ११ ॥ ॥ नहुषउवाच ॥ ॥ अर्धराज्यंसमग्रंवानिषादेभ्यः
प्रदीयताम् ॥ एतन्मूल्यमहंमन्येकिंवाऽन्यन्मन्यसेद्विज १२ ॥ ॥ च्यवनउवाच ॥ ॥ अर्धराज्यंसमग्रंचमूल्यंनार्हामिपार्थिव ॥ सदृशंदीयतांमूल्यमृषिभिः
सहचित्यताम् १३ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ महर्षेर्वचनंश्रुत्वानहुषोदुःखकंशितः ॥ सचितयामासतदासहामात्यपुरोहितः १४ तत्रत्वन्योवनचरःकश्चिन्मू
लफलाशनः ॥ नहुषस्यसमीपस्थोगविजातोऽभवन्मुनिः १५ सतमाभाष्यराजानमब्रवीद्विजसत्तमः ॥ तोषयिष्याम्यहंक्षिप्रंयथातुष्टोभविष्यति १६ नाहंमि
थ्यावचोब्रूयांस्वैरेष्वपिकुतोऽन्यथा ॥ भवतोयदहंब्रूयांतत्कार्यमविशंकया १७ ॥ ॥ नहुषउवाच ॥ ॥ ब्रवीतुभगवान्मूल्यमहर्षेःसदृशंभृगोः ॥ परित्रायस्वमा
मस्मद्विषयंचकुलंचमे १८ हन्याद्विभगवान्कुदृष्टलोक्यमपिकेवलम् ॥ किंपुनर्मौतपोहीनंबाहुवीर्यपरायणम् १९ अगाधाभसिमग्रस्यसामात्यस्यसक्रत्विजः ॥
प्लवोभवमहर्षेत्वंकुरुमूल्यविनिश्चयम् २० ॥ भीष्मउवाच ॥ नहुषस्यवचःश्रुत्वागविजातःप्रतापवान् ॥ उवाचहर्षयन्सर्वानमात्यान्पार्थिवंचतम् २१ अनर्घे
यामहाराजद्विजावर्णेषुचोत्तमाः ॥ गावश्चपुरुषव्याघ्रगौर्मूल्यंपरिकल्प्यताम् २२ नहुषस्तुततःश्रुत्वामहर्षेर्वचनंनृप ॥ हर्षेणमहतायुक्तःसहामात्यपुरोहितः २३
अभिगम्यभृगोःपुत्रंच्यवनंसंशितव्रतम् ॥ इदंप्रोवाचनृपंतवाचासंतर्पयन्निव २४ ॥ नहुषउवाच ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठविप्रर्षेगवाकीतोसिभार्गव ॥ एतन्मूल्यमहंमन्ये
तवधर्मभृतांवर २५ ॥ च्यवनउवाच ॥ उत्तिष्ठाम्येपरार्जेद्रसम्यक्कीतोऽस्मितेनच ॥ गोभिस्तुल्यंनपश्यामिधनंकिंचिदिहाच्युत २६ कीर्तनंश्रवणंदानंदर्शनं
चापिपार्थिव ॥ गवांप्रशस्यतेवीरसर्वपापहरंशिवम् २७ गावोलक्ष्म्याःसदामूल्यंगोपुपाप्मानविद्यते ॥ अन्नमेवसदागावोदेवानांपरमंहविः २८ स्वाहाकारवषट्कारौ
गोषुनित्यंप्रतिष्ठितौ ॥ गावोयज्ञस्यनेत्र्योवैतथायज्ञस्यतामुखम् २९ अमृतंह्यव्ययंदिव्यंक्षरंतित्वहंतित्च ॥ अमृतायतनंचैताःसर्वलोकनमस्कृताः ३०

॥ ६३ ॥

HE SH

द्यवनः समनुप्राप्य कुशिकं वाक्यमब्रवीत् ॥ वस्तुमिच्छासमुत्पन्ना त्वया सहमानवः १० ॥ कुशिक उवाच ॥ भगवन्सहधर्मोऽयं पण्डितैरिह धार्यते ॥ प्रदानकाले
 कन्यानामुच्यते च सदा बुधैः ११ यत्तु तावदतिक्रांतं धर्मद्वारं तपोधन ॥ तत्कार्यं प्रकारिष्यामि तदनुज्ञातुमर्हसि १२ ॥ भीष्म उवाच ॥ अथासनमुपादाय द्यवनस्य
 महामुनेः ॥ कुशिको भार्यया सार्धं माजगाम यतो मुनिः १३ प्रहृष्ट राजा भृंगारं पाशमस्मै न्यवेदयत् ॥ कारयामास सर्वांश्च क्रियास्तस्य महात्मनः १४ ततः सराजा
 द्यवनं मधुपर्कं यथाविधि ॥ ग्राहयामास चाव्यग्रो महात्मानियतव्रतः १५ सत्कृत्य तं तथा विप्रमिदं पुनरथाब्रवीत् ॥ भगवन्परवंतौ स्वो ब्रूहि किं करवावहे १६ यदि
 राज्यं यदि धनं यदि गांसं शितव्रत ॥ यज्ञदानानि च तथा ब्रूहि सर्वं ददामि ते १७ इदं गृहमिदं राज्यमिदं धर्मोऽसन्नं च ते ॥ राजा त्वमसि शाध्युर्वीमहंतु परवांस्त्वयि १८
 एवमुक्ते ततो वाक्ये द्यवनो भार्गवस्तदा ॥ कुशिकं प्रत्युवाचे दं मुदा परमयाश्रुतः १९ न राज्यं कामये राजन्न धनं न च योषितः ॥ न च गान्धर्वे देशे न्नयज्ञं श्रूयतामि
 दम् २० नियमं किंचिदारप्स्ये युवयोर्योऽपि रोचते ॥ परिचर्योऽस्मि यत्ताभ्यां युवाभ्यामविशंकया २१ एवमुक्ते तदा तेन दंपती तौ जहर्षतुः ॥ प्रत्यब्रूतां च तष्टुषिमेवम
 स्त्विति भारत २२ अथ तं कुशिको हृष्टः प्रावेश्य दनुतमम् ॥ गृहोद्देशं तत्तत्तस्य दर्शनीयमदर्शयत् २३ इयं शय्या भगवतो यथा काममिहोष्यताम् ॥ प्रयतिष्यावहे
 प्रीतिमाहर्तुं ते तपोधन २४ अथ सूर्योऽतिचक्राम तेषां संवदतां तथा ॥ अथर्विश्चोदयामास पानमन्नं तथैव च २५ तमपृच्छत् ततो राजा कुशिकः प्रणतस्तदा ॥
 किमन्नजातमिष्टं ते किमुपस्थापयाम्यहम् २६ ततः स परयाप्रीत्या प्रत्युवाच नराधिपम् ॥ औपपत्तिकमाहारं प्रयच्छस्वेति भारत २७ तद्वचः पूजयित्वा तु तथे
 त्याह स पार्थिवः ॥ यथोपपन्नमाहारं तस्मै प्रादाज्जनाधिप २८ ततः स भुक्त्वा भगवान्दंपतीं ग्राहधर्मवित् ॥ स्वमुमिच्छाम्यहं निद्राबाधते मामिति प्रभो २९
 ततः शय्यागृहं प्राप्य भगवानृषिसत्तमः ॥ संविवेश नरेशस्तु स पत्नीकं स्थितोऽभवत् ३० न प्रबोध्योऽस्मि संसुप्त इत्युवाचाथ भार्गवः ॥ संवाहितव्यौ मे पादौ जामृतव्यं
 च तेऽनिशम् ३१ अविशंकस्तु कुशिकस्तथेत्येवाह धर्मवित् ॥ मम बोधयतां तौ च दर्पतरिजनीक्षये ३२ यथादेशं महर्षेस्तु शुश्रूषा परमौ तदा ॥ बभूवतुर्महाराज
 प्रयतावधं दंपती ३३ ततः स भगवान्विप्रसमादिश्य नराधिपम् ॥ सुष्वापैकेन पार्श्वेन दिवसानेकविंशतिम् ३४ स तुराजानिराहारः स भार्यः कुरुनंदन ॥ पर्यु
 पासत तं हृष्टश्च नराधने रतः ३५ भार्गवस्तु स मुतस्थौ स्वयमेव तपोधनः ॥ अकिंचिदुक्त्वा तु गृहान्निश्चक्राम महातपाः ३६ तमन्वगच्छतां तौ च क्षुधितौ श्रम
 कर्षितौ ॥ भार्यापती मुनिश्चेष्टस्तावेतौ नावलोकयत् ३७ तयोस्तु प्रेक्षतोऽप्येवमर्गवाणां कुलोद्बहः ॥ अंतर्हितोऽप्युद्राजं द्रुततोर राजाऽपतक्षितौ ३८

३९ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे द्विपचाशतभेऽध्यायः ॥ ५१ ॥ तस्मिन्प्रति ११२१३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६
 समुहैतसमाश्वस्यसहदेव्यामहायुतिः ॥ पुनरन्वेषणे यत्नमकरोत्परमंतदा ३९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे च्यवन
 कुशिकसंवादे द्विपचाशतमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ तस्मिन्नेतर्हिते विप्रे राजा किमकरोत्तदा ॥ भार्याचास्य महाभागा तस्मै ब्रूहि पितामह १
 ॥ भीष्म उवाच ॥ अदृष्ट्वा समहीपालस्तृप्सि सह भार्याया ॥ परिश्रान्तो निवृत्ते वीडितो नष्टचेतनः २ सप्रविश्य पुरीं दीनो नाभ्यभाषत किंचन ॥ तदेव चि
 त्तयामास च्यवनस्य विचेष्टितम् ३ अथ जून्वेन मनसा प्रविश्य स्वगृहं नृपः ॥ ददर्श शयने तस्मिन् शयानं भृगुनंदनम् ४ विस्मितो तस्मिन् दृष्ट्वा सदाश्चर्यविवि
 त्यच ॥ दर्शनात् स्युतदा विश्रान्तौ संवभूवतुः ५ यथास्थानं च तौ स्थित्वा भूयस्तं संवाहतुः ॥ जथापरेण पाश्वेन सुष्वापसमहा मुनिः ६ तेनैव च सकालेन
 प्रत्युद्बुध्यत वीर्यवान् ॥ न च तौ चक्रतुः किंचिद्विकारं भयशंकिता ७ प्रतिबुद्धस्तु समुनिस्तौ प्रोवाच विशांपते ॥ तैलाभ्यंगो दीयतां मे स्नास्येऽहमिति भारत ८
 तौ तथेति प्रतिश्रुत्य क्षुधितौ श्रमकं शितौ ॥ शतपाकेन तैलेन महार्हेणोपतस्थतुः ९ ततः सुखामीनमृषिवाग्यतौ संवाहतुः ॥ न च पर्याप्तमित्याह भार्गवः सुम
 हातपाः १० यदा तौ निर्विकारौ तुल्ययामास भार्गवः ॥ तत उत्थाय सह सास्त्रान् शालां विवेश ह ११ कृतमेव तु तत्रासीत् स्नानीयं पार्थिवोचितम् ॥ असत्कृत्य
 च तत्सर्वं तत्रैवांतरधीयत १२ समुनिः पुनरेवाथ नृपतेः पश्यतस्तदा ॥ नाम्नुयां चक्रतुस्तौ च दंपती भरतर्षभ १३ अथ स्नातः स भगवान्सिंहासनगतः प्रभुः ॥
 दर्शयामास कुशिकं स भार्यं कुरुनंदनः १४ संहृष्टवदनो राजा स भार्यः कुशिको मुनिम् ॥ सिद्धमन्नमिति प्रहो निर्विकारो न्यवेदयत् १५ आनीयतामिति मुनिस्तंचो
 वाचनराधिपम् ॥ सराजासमुपाजहेतदन्नं सह भार्याया १६ मांसप्रकारान्विविधान् शाकानि विविधानि च ॥ वेसवारविकारांश्च पानकानि लघूनि च १७ रसालापू
 पकांश्चित्रान् मोदकान् थलांडवान् ॥ रसान्नानां प्रकारांश्च वन्यं च मुनिभोजनम् १८ फलानि च विचित्राणि राजभोज्यानि भूरिशः ॥ बदरं गुदकाश्च मर्मभलातकफला
 नि च १९ गृहस्थानां च यद्गोर्ज्यं च पापिवनवासिनाम् ॥ सर्वमाहारयामास राजा शापभयात्ततः २० अथ सर्वमुपन्यस्तमग्रतश्च्यवनस्य ततः ॥ ततः सर्वस
 मानीयतश्च शय्यासनं मुनिः २१ वस्त्रैः शुभैरवच्छाद्य भोजनोपस्करैः सह ॥ सर्वमादीपयामास च्यवनो भृगुनंदनः २२ न च तौ चक्रतुः क्रोधं दंपती सुमहामती ॥
 तयोः संप्रेक्षतो रेव पुनरंतर्हितोऽभवत् २३ तथैव च सराजं विस्तस्थौ तारजर्जातदा ॥ सभार्यो वाग्यतः श्रीमान्न च कोपं समाविशत् २४ नित्यं संस्कृतमन्नं तु वि
 विधं राजवेश्मनि ॥ शयनानि च मुख्यानि परिषेकाश्च पुष्कलाः २५ वस्त्रं च विविधाकारमभवत्समुपाजितम् ॥ न शशाकततो द्रष्टुमंतरं च्यवनस्तदा २६
 पुनरेव च विप्रर्षिः प्रोवाच कुशिकं नृपम् ॥ सभार्यो मारथेनाशुवह्यत्र ब्रवीम्यहम् २७ १७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७

२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७

तथेति च प्राह नृपो निर्विशंकस्तपोधनम् ॥ क्रीडारथोऽस्तु भगवन्नुत सांग्रामिकोरथः २८ इत्युक्तः समुनी राज्ञा तेन हृष्टेन तद्वचः ॥ च्यवनः प्रत्युवाचे दंष्ट्रः परपु
 रंजयम् २९ सज्जो कुरु रथं क्षिप्रं यस्ते सांग्रामिको मतः ॥ सायुधः सपताकश्च शर्त्तकनकयाष्टमान् ३० किंकिणीस्वननिर्घोषो युक्तस्तोरणकल्पनैः ॥ जांबूनदनिव
 द्धश्च परमेषु शतान्वितः ३१ ततः स तं तथेत्युक्त्वा कल्पयित्वा महारथम् ॥ भार्यावामेधुरितदाचात्मानं दक्षिणे तथा ३२ त्रिदंडं वज्रमुच्यग्रं प्रतोदं तत्र चादधत् ॥
 सर्वमेतत्तथा दत्त्वा नृपां वाक्यमथाब्रवीत् ३३ भगवन्करथो यातु ब्रवीतु भृगुनंदन ॥ यत्र वक्ष्यसि विप्रैस्तत्र यास्यति ते रथः ३४ एवमुक्तस्तु भगवान् प्रत्युवाचाथ तं
 नृपम् ॥ इतः प्रभृति यातव्यं पदकंपदकं शनैः ३५ श्रमो मम यथान स्यात्तथा मच्छंदचारिणौ ॥ सुसुखं चैव बोढव्यो जनः सर्वश्च पश्यतु ३६ नोत्सार्याः पथिकाः के
 चित्तेभ्यो दास्येव सुहृदं ॥ ब्राह्मणेभ्यश्च ये कामानर्थयिष्यंति मां पथि ३७ सर्वान् दास्याम्यशेषेण धनं रत्नानि चैव हि ॥ क्रियतां निखिलेनैतन्माविचारय पार्थिव
 ३८ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा राजा भृत्यांस्तथाऽब्रवीत् ॥ यद्यहूयान्मुनिस्तत्तत्सर्वं देयमशंकितैः ३९ ततो रत्नान्यनेकानि स्त्रियो युग्यमजाविकम् ॥ कृताकृतं च कन
 कं गजेंद्राश्च अलोपमाः ४० अन्वगच्छं ततस्मिन् राजा मात्याश्च सर्वशः ॥ हाहाभूतं च तत्सर्वमासीन्नगरमार्तवत् ४१ तौ तीक्ष्णाग्रेण सह साप्रतो देन प्रतोदितौ ॥
 पृष्ठे विद्धौकटे चैव निर्विकारौ तमूहतुः ४२ वेपमानौ निराहारौ पंचाशद्रात्रकं शितौ ॥ कथंचिद्दूहतुर्वीरौ दंपती तं रथोत्तमम् ४३ बहुशो भृशविद्धौ तौ स्रवंतौ चक्षतो
 द्रवम् ॥ ददृशाते महाराज पुष्पिताविकिंशुकौ ४४ तौ दृष्ट्वा पौरवर्गस्तु भृशं शोकसमाकुलः ॥ अभिशापभयत्रस्तौ न च किंचिदुवाच ह ४५ द्वंद्वश्चाब्रुवन् सर्वे प
 श्यध्वंतपसो बलम् ॥ कुद्रा अपि मुनिश्रेष्ठं वीक्षितुं नेह शकुमः ४६ अहो भगवतो वीर्यं महर्षेर्भावितात्मनः ॥ राज्ञश्चापि स भार्यस्य धैर्यं पश्यतयादृशम् ४७ श्रान्ता
 वपि हि कच्छ्रेण रथमेनं समूहतुः ॥ न चैतयोर्विकारं वेददर्शभृगुनंदनः ४८ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततः स निर्विकारौ तु दृष्ट्वा भृगुकुलोद्बहम् ॥ वसुविश्राणयामास यथा वै
 श्रवणस्तथा ४९ तत्रापि राजा प्रीतात्मा यथादिष्टमथाकरोत् ॥ ततोऽस्य भगवान् प्रीतो बभूव मुनि सत्तमः ५० अवतीर्य रथश्रेष्ठादंपती तौ मुमोच ह ॥ विमोच्य चैतौ
 विधिवत्ततो वाक्यमुवाच ह ५१ स्निग्धगंभीरयावाचा भार्गवः सुप्रसन्नया ॥ ददानि वां वरं श्रेष्ठं तं ब्रूतामिति भारत ५२ सुकुमारौ च तौ विद्धौ कराम्यां मुनि
 सत्तमः ॥ पस्पर्शामृतकल्पाभ्यां स्नेहाद्वरत सत्तम ५३ अथाब्रवीन् नृपो वाक्यं श्रमो नास्त्यावयोरिह ॥ विश्रान्तौ च प्रभावाते ऊचतुस्तौ तु भार्गवम् ५४ अथ तौ भग
 वान् प्राह प्रहृष्टश्च्यवनस्तदा ॥ न वृथा व्याहृतं पूर्वयन्मया तद्विष्यति ५५ रमणीयः समुद्देशो गंगातीरमिदं शुभम् ॥ किंचित्कालं व्रत परो निवत्स्यामीह पार्थिव ५६
 मम्यतां स्वपुरं पुत्रविश्रान्तः पुनरेष्यसि ॥ इह स्थं मांसमार्यस्त्वं द्रष्टा सिंघोनराधिप ॥ न च मन्युस्त्वया कार्यः श्रेयस्ते समुपस्थितम् ५७

५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९॥ इति आनु० नी० मा० त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ तत इति १२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४

यत्कांक्षितं हृदि स्थितं तत्सर्वं हि भविष्यति ॥ इत्येवमुक्तः कुशिकः प्रहृष्टेनांतरात्मना ५८ प्रोवाच मुनिशार्दूलामिदं वचनमथैव ॥ न मे मन्युर्महाभाग पूतो
स्वो भगवंस्त्वया ५९ संवृतौ यौवनस्थौ स्वो वपुष्मंतौ बलान्वितौ ॥ प्रतोदेन व्रणाय मे सभार्यस्य त्वया कृताः ६० तान्न पश्यामि गात्रेषु स्वस्थोऽस्मि सहभार्यया ॥
इमां च देवीं पश्यामि वपुषाऽप्सरसोपमाम् ६१ श्रिया परमया युक्ता तथा दृष्टा पुरामया ॥ तव प्रसादं संवृतमिदं सर्वं महामुने ६२ नैतच्चित्रं तु भगवंस्त्वयि सत्यप
राक्रम ॥ इत्युक्तः प्रत्युवाचैनं कुशिकं च्यवनस्तदा ६३ आमच्छेथाः सभार्यश्च त्वमिहोति नराधिप ॥ इत्युक्तः समनुज्ञा तो राजर्षिरभिवाद्य तम् ६४ प्रययौ वपुषा
युक्तो नगरं देवराजवत् ॥ तत एनमुपाजग्मु रमात्याः सपुरोहिताः ६५ बलस्था गणिका युक्ताः सर्वाः प्रकृतयस्तथा ॥ तैर्वृतः कुशिको राजा श्रिया परमया ज्वलन्
६६ प्रविवेश पुरं हृष्टः पूज्यमानोऽथ बन्दिभिः ॥ ततः प्रविश्य नगरं कृत्वा पौर्वाहिकीः क्रियाः ॥ शुक्ला सभार्यो रजानी मुवासस महायुतिः ६७ ततस्तु तौ नवमभि
वीक्ष्य यौवनं परस्परं विगत रुजा विवामरौ ॥ ननंदतुः शयनगता वपुर्धरौ श्रिया युतौ द्विजवरदत्तया तदा ६८ अथाप्यृषिर्भृगुकुलकीर्तिवर्धनस्तपोधनो वनमभि
राममृद्धिमत् ॥ मनीषया बहुविध रत्नभूषितं ससर्जयन्नपुरिशतक्रतोरपि ६९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके प० दानधर्मे च्यवनकुशि
कसंवादे त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततः सराजाराज्यं ते प्रतिबुद्धो महामनाः ॥ कृतपूर्वाहिकः प्रायात्सभार्यस्तद्वनं प्रति १
ततो ददर्श नृपतिः प्रासादं सर्वकांचनम् ॥ मणिस्तंभसहस्राढ्यं गंधर्वनगरोपमम् ॥ तत्र दिव्या नभिप्रायान्ददर्श कुशिकस्तदा २ पर्वतान् रूप्यसान् श्वनलि
नीं श्वसपंकजाः ॥ चित्रशालाश्च विविधास्तोरणानि च भारत ॥ शाद्वलोपचितां भूमिं तथा कांचनकुडिमाम् ३ सहकारान् प्रफुल्लांश्च केतकोदालकान्वरान् ॥
अशोकान् सहकुंदांश्च फुल्लांश्चैवातिमुत्तमान् ४ चंपकां स्तिलकान् भव्यान्पनसान् वज्रुलानपि ॥ पुष्पितान् कर्णिकारांश्च तत्र तत्र ददर्श ५ श्यामान् वारणपुष्पांश्च त
थाऽष्टपदिकालताः ॥ तत्र तत्र परिकृता ददर्श समहीपतिः ६ रम्यान्पद्मोत्पलधरांस्तर्वतु कुसुमांस्तथा ॥ विमानप्रतिमांश्चापि प्रासादान् शैलसन्निभान् ७
शीतलानि च तोयानि कचिदुष्णानि भारत ॥ आसनानि विचित्राणि शयनप्रवराणि च ८ पर्यकान् रत्नसौवर्णान्पराध्यास्तरणावृतान् ॥ भक्ष्यं भोज्यमनंतं च तत्र
तत्रोपकल्पितम् ९ वाणीवादाञ्जुकांश्चैव सारिकान् भृंगराजकान् ॥ कोकिलाञ्छतपत्रांश्च सकोयष्टिकुकुभान् १० मयूरां कुकुटांश्चापि दात्यूहान् जविजविकान् ॥
चकोरान्वानरान्हंसान्सारसांश्च क्रसाह्वान् ११ समंततः प्रमुदितान् ददर्श सुमनोहरान् ॥ कचिदप्सरसां संचान् गंधर्वाणां च पार्थिव १२ कांताभिरपरांस्तत्र प
रिष्वक्तान् ददर्श ॥ नददर्श च तान् भूयो ददर्श च पुनर्नृपः १३ गीतध्वनिं सुमधुरं तथैवाऽध्यापनध्वनिम् ॥ हंसान्सुमधुरांश्चापि तत्र शुश्राव पार्थिवः १४

१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४० ॥ इति आ० नी० भार० चतुष्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ वरश्चेति ॥ १।२

तं दृष्ट्वाऽत्युत्तराजामनसा चिंतयत्तदा ॥ स्वप्नो यंचित्तविभ्रंश उताहो सत्यमेव तु १५ अहो सहशरीरेण प्राप्तोऽस्मि परमांगतिम् ॥ उत्तरान्वाकुरुन्पुण्यानथवाप्यम
रावतीम् १६ किंचेदं महदाश्चर्यं संपश्यामीत्यचिंतयत् ॥ एवं संचिंतयन्नेव ददर्श मुनिपुंगवम् १७ तस्मिन्विमाने सौवर्णे मणिस्तंभसमाकुले ॥ महार्हेशयने दिव्येश
यानं भृगुनंदनम् १८ तमभ्ययात्प्रहर्षेण नरेन्द्रः सहभार्यया ॥ अंतर्हितस्ततो भूयश्च्यवनः शयनं च तत्र १९ ततोऽन्यस्मिन्वनोद्देशे पुनरेव ददर्श तम् ॥ कौश्यां वृस्यां
समासीमं जपमानं महाव्रतम् २० एवं योगबलाद्विप्रो मोहयामास पार्थिवम् ॥ क्षणेन तद्वनं चैव ते चैवाप्सरसां गणाः २१ गंधर्वाः पादपांश्चैव सर्वमंतरधीयत ॥ निःश
ब्दमभवत्त्रापि गंगाकूलं पुनर्नृप २२ कुशवल्मीकभूयिष्ठं बभूव च यथापुरा ॥ ततः सराजा कुशिकः सभार्यस्तेन कर्मणा २३ विस्मयं परमं प्राप्तस्तद्दृष्ट्वा महदुत्तम् ॥
ततः प्रोवाच कुशिको भार्याहर्षसमन्वितः २४ पश्य भद्रे यथाभावाश्चित्रा दृष्टाः सुदुर्लभाः ॥ प्रसादाद्भृगुमुख्यस्य किमन्यत्र तपो बलात् २५ तपसा तदवाप्यं हियतु
शक्यं मनोरथैः ॥ त्रैलोक्यराज्यादपि हितप एव विशिष्यते २६ तपसा हि सुतप्तेन शक्यो मोक्षस्तपो बलात् ॥ अहो प्रभावो ब्रह्मर्षे च्यवनस्य महात्मनः २७ इच्छ
यैष तपो वीर्यादन्यां लोकान्सृजेदपि ॥ ब्राह्मणा एव जायेरन्पुण्यवाग्बुद्धिकर्मणः २८ उत्सहेदिह कृत्वैव कोऽन्यो वै च्यवनादृते ॥ ब्राह्मण्यं दुर्लभं लोके राज्या हि सुलभं नरैः
२९ ब्राह्मण्यस्य प्रभावाद्भिरथेयुक्तौ स्वधुर्यवत् ॥ इत्येवं चिंतयानः स विदितश्च्यवनस्य वै ३० संप्रेक्ष्योवाच नृपतिं क्षिप्रमागम्यतामिति ॥ इत्युक्तः सहभार्यस्तु सो
ऽभ्यगच्छन् महामुनिम् ३१ शिरसा वंदनीयं तमवदत्तच पार्थिवः ॥ तस्या शिषः प्रयुज्याथ समुनिस्तं नराधिपम् ॥ निषीदेत्यब्रवीद्धीमान्सां त्वयन्पुरुषर्षभः ३२ ततः
प्रकृतिमापन्नो भार्गवो नृपते नृपम् ॥ उवाच श्लक्ष्णया वाचा तर्पयन्निव भारत ३३ राजन्सम्यग्जितानीह पंचपंचस्वयं त्वया ॥ मनःषष्ठानींद्रियाणि कृच्छ्रान्मुक्तो
ऽसितेनैव ३४ सम्यगाराधितः पुत्रत्वया प्रवदतां वर ॥ न हिते वृजिनं किंचित्सुसूक्ष्ममपि विद्यते ३५ अनुजानीहि मां राजन्गमिष्यामि यथागतम् ॥ प्रीतोऽस्मितव
राजेंद्र वरश्च प्रतिगृह्यताम् ३६ ॥ ॥ कुशिक उवाच ॥ ॥ अग्रिमध्ये गतेनेव भगवन्सन्निधौ मया ॥ वर्तितं भृगुशार्दूलयत्रदग्धोऽस्मितद्वहु ३७ एष एव वरो
मुख्यः प्राप्तो मे भृगुनंदन ॥ यत्प्रीतोऽसि मया ब्रह्मकुलं त्रातं च मेऽनघ ३८ एष मेऽनुग्रहो विप्रजीविते च प्रयोजनम् ॥ एतद्राज्यफलं चैव तपसश्च फलं मम ३९
यदित्वं प्रीतिमान् विप्रमयि वै भृगुनंदन ॥ अस्ति मे संशयः कश्चित्तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ ४० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके प०
दानधर्मे च्यवनकुशिकसंवादे चतुष्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ च्यवन उवाच ॥ ॥ वरश्च गृह्यतां मतो यश्चेत्संशयो द्वादि ॥ तं प्रहृहिन रश्चेत्सर्वसंपादया
मिते १ ॥ ॥ कुशिक उवाच ॥ ॥ यदि प्रीतोऽसि भगवंस्ततो मे वद भार्गव ॥ कारणं श्रोतुमिच्छामि मद्देवासकारितम् २

116211

१३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये पञ्चपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ १९ ॥ अवश्यमिति ॥ १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११
यः स देवमनुष्याणां भयमुत्पादयिष्यति ॥ त्रयाणामेवलोकानां सत्यमेतद्भवीमिति ३३ वरं गृहाण राजर्षेयस्ते मनसि वर्तते ॥ तीर्थयात्रां गमिष्यामि पुरा कालोऽभिव
र्तते ३४ ॥ कुशिक उवाच ॥ एष एव वरो मेऽद्य स्त्वं प्रीतो महामुने ॥ भवत्वेतद्यथाऽऽस्थत्वं भवेत्पौत्रो ममानघ ३५ ब्राह्मण्यं मे कुलस्यास्तु भगवन्नेष मे वरः ॥ पुन
श्चाख्यातुमिच्छामि भगवन्विस्तरेण वै ३६ कथमेष्यति विप्रत्वं कुलं मे भृगुनन्दन ॥ कश्चासौ भविता बंधुर्मम कश्चापि संमतः ॥ ३७ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनप
र्वणि अनुशासनिके प० दानधर्मे च्यवनकुशिकसंवादे पञ्चपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ च्यवन उवाच ॥ अवश्यं कथनीयं मे तवैतन्नरपुंगव ॥ यदर्थं त्वाहमुच्छेत्तुं
संप्राप्तो मनुजाधिप १ भृगूणां क्षत्रियायाज्या नित्यमेतज्जनाधिप ॥ ते च भेदं गमिष्यन्ति दैवयुक्तेन हेतुना २ क्षत्रियाश्च भृगून् सर्वान्वधिष्यन्ति नराधिप ॥ आगर्भाद
नुकृतं तं तौ दैवदंडनिपीडिताः ३ तत उत्पत्स्यतेऽस्माकं कुले गोत्रविवर्धनः ॥ उर्वो नाम महातेजा ज्वलनार्क समद्युतिः ४ स त्रैलोक्यविनाशाय कोपाग्निं जनयिष्यति ॥
महीं स पर्वतवनायः करिष्यति भस्मसात् ५ कंचित्कालं तु बह्विचस एव शमयिष्यति ॥ समुद्रेऽववाक्रे प्रक्षिप्य मुनिसत्तमः ६ पुत्रं तस्य महाराज ऋचीकं भृगुनन्दनम् ॥
साक्षात्कृत्स्नो धनुर्वेदः समुपस्थास्यतेऽनघ ७ क्षत्रियाणामभावाय दैवयुक्तेन हेतुना ॥ स तु तं प्रतिगृह्यैव पुत्रे संक्रामयिष्यति ८ जमदग्नौ महाभागे तपसा भावितात्मनि ॥
स चापि भृगुशार्दूलस्तं वेदं धारयिष्यति ९ कुला तु तव धर्मात्मन्कन्यासोऽधिगमिष्यति ॥ उद्गावनार्थं भवतो वंशस्य भरतर्षभ १० गाधेर्दुहितरं प्राप्य पौत्रो तव महा
तपाः ॥ ब्राह्मणं क्षत्रधर्माणं पुत्रमुत्पादयिष्यति ११ क्षत्रियं विप्रकर्माणं बृहस्पतिमिवौजसा ॥ विश्वामित्रं तव कुले गाधेः पुत्रं सुधार्मिकम् १२ तपसामहतायुक्तं प्रदा
स्यति महाद्युते ॥ स्त्रियौ तु कारणं तत्र परिवर्ते भविष्यतः १३ पितामह न योगाद्वैना न्यथैतद्भविष्यति ॥ तृतीये पुरुषे तु भ्यं ब्राह्मणत्वमुपैष्यति ॥ भविता त्वंच संवंधी
भृगूणां भावितात्मनाम् १४ ॥ भीष्म उवाच ॥ कुशिकस्तु मुनेर्वाक्यं च्यवनस्य महात्मनः ॥ श्रुत्वा हृष्टोऽभवद्वाजा वाक्यं चेदमुवाच ह १५ एवमस्त्विति धर्मात्मा
तदा भरतसत्तम ॥ च्यवनस्तु महातेजाः पुनरेव नराधिपम् १६ वरार्थं चोदयामास तमुवाच स पार्थिवः ॥ बाढमेवं करिष्यामि कामं त्वत्तो महामुने १७ ब्रह्मभूतं
कुलं मेऽस्तु धर्मे चास्य मनो भवेत् १८ एवमुक्तस्तथेत्येवं प्रत्युक्त्वा च्यवनो मुनिः ॥ अभ्यनुज्ञाय नृपतिं तीर्थयात्रायै तदा १९ एतत्ते कथितं सर्वमशेषेण मया नृप ॥
भृगूणां कुशिकानांच अभिसंबंधकारणम् २० यथोक्तमृषिणा चापित दातुं ददमव नृप ॥ जन्मरामस्य च मुनेर्विश्वामित्रस्य चैव हि ॥ २१ ॥ ॥ इति श्रीमहा
भारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके प० दानधर्मे च्यवनकुशिकसंवादे षट्पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥
१२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० आख्यायिका तात्पर्यसंगृह्णाति यथोक्तमिति ब्राह्मणस्यापिरामस्य क्रौर्यं क्षत्रियस्यापि विश्वामित्रस्य ब्राह्मण्यमिति वैपरीत्यं प्राकृतं ऋषिं
वल्गुपानुसारादेव न त्वन्यथा स्वभावविपर्ययोऽस्तीति भावः ॥ २१ ॥ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये षट्पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥

एवंब्राह्मणस्मातिश्रेष्ठत्वेऽपिदौर्लभ्यंक्षत्रियधर्मस्यहिं सत्त्वेनस्वस्थनिश्चयमन्वानःशंकते मुह्यामीत्यादिना स्वदुर्कनिशम्यतस्यतात्पर्यंनितयानः१।२।१।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।

म.भा.टी. ॥ ५७ ॥

नानावत्प्राशस्त्यं दर्शयन्भीष्म उवाच ॥ रहस्यमित्यादिना वागतिः फलं येन साधनेन प्रेत्यभावे मरणानंतरं ७।८।९ मानेन जगदाज्ञाकारी भवतीत्यर्थः जीवितमायुः १०।११।१२ क्रतुप्रजापतिं प्रा ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ मुह्यामीव निशम्याद्यचितयानः पुनः पुनः ॥ हीनां पार्थिवसंघातैः श्रीमद्भिः पृथिवीमिमाम् १ प्राप्य राज्यानि शतशो महीं जित्वाऽथ भारत ॥ को टिशः पुरुषान् हत्वा परितप्येपितामह २ काऽनुतासां वरस्त्रीणां समवस्था भविष्यति ॥ याहीनाः पतिभिः पुत्रैर्मातुलैर्भ्रातृभिस्तथा ३ वयं हितान् कुरुन् हत्वा ज्ञातींश्च सु हृदोऽपि वा ॥ अवाकूशीर्षाः पतिष्यामो नरके नात्र संशयः ४ शरीरं यो कुमिच्छामि तपसो ग्रेण भारत ॥ उपदिष्टमिदं चेच्छामि तत्त्वतोऽहं विशांपते ५ वैशंपायन उवाच ॥ युधिष्ठिरस्य तद्वाक्यं श्रुत्वा भीष्मो महामनाः ॥ परीक्ष्य निपुणं बुद्ध्या युधिष्ठिरमभाषत ६ रहस्यमनुतं चैव शृणु वक्ष्यामि यत्त्वयि ॥ यागतिः प्राप्य ते येन प्रेत्यभावे विशांपते ७ तपसा प्राप्य ते स्वर्गस्तपसा प्राप्य ते यशः ॥ आयुः प्रकर्षो भोगाश्च लभ्यंते तपसा विभो ८ ज्ञानं विज्ञानमारोग्यं रूपं संपत्तयैव च ॥ सौभाग्यं चैव तपसा प्राप्य ते भरतर्षभ ९ धनं प्राप्नोति तपसा मौनेनाज्ञां प्रयच्छति ॥ उपभोगांस्तु दानेन ब्रह्मचर्येण जीवितम् १० अहिंसायाः फलं रूपं दीक्षायाजन्मवैकुले ॥ फलमूला शिनां राज्यं स्वर्गः पर्णाशिनां भवेत् ११ पयोभक्षो दिव्यातिदानेन द्रविणाधिकः ॥ गुरुशुश्रूषया विद्यानित्यश्राद्धेन संततिः १२ गवाढ्यः शाकदीक्षाभिः स्वर्गमाहुस्तु णाशिनाम् ॥ स्त्रियस्त्रिषवणं स्नात्वा वायुं पीत्वा क्रतुं लभेत् १३ नित्यस्नायी भवेदक्षः संध्ये तु द्वेजपन्दिजः ॥ मरुसाधय तोराजन्नाकपृष्ठमनाशके १४ स्थंडिलेशय मानानां गृहाणि शयनानि च ॥ चीरवल्कलवासो भिर्वासां स्याभरणानि च १५ शय्यासनानि यानानि योगयुक्ते तपोधने ॥ अग्निप्रवेशे नियतं ब्रह्मलोके महीयते १६ रसानां प्रतिसंहारात् सौभाग्यमिह विंदति ॥ आमिषप्रतिसंहारात् प्रजाह्यायुष्मती भवेत् १७ उदवासं वसेद्यस्तु सनराधिपतिर्भवेत् ॥ सत्यवादी नरश्रेष्ठ देवैः सह मो दते १८ कीर्तिर्भवति दानेन तथाऽऽरोग्यमहिंसया ॥ द्विजशुश्रूषया राज्यं द्विजत्वं चापि पुष्कलम् १९ पानीयस्य प्रदानेन कीर्तिर्भवति शाश्वती ॥ अन्नस्य तु प्र दानेन तृप्यंते कामभोगतः २० सांत्वदः सर्वभूतानां सर्वशोकैर्विमुच्यते ॥ देवशुश्रूषया राज्यं दिव्यं रूपं नियच्छति २१ दीपालोकप्रदानेन च क्षुष्मान्भवते नरः ॥ प्रेक्षणीयप्रदानेन स्मृतिर्मेधां च विंदति २२ गंधमाल्यप्रदानेन कीर्तिर्भवति पुष्कला ॥ केशश्मश्रुधारयतामद्र्या भवति संततिः २३ उपवासं च दीक्षां च अभिषेकं च पा र्थिव ॥ कृत्वा द्वादश वर्षाणि वीरस्थानां द्विशिष्यते २४ दासीदासमलंकारान् क्षेत्राणि च गृहाणि च ॥ ब्रह्मदेयांस्तु तां दत्त्वा प्राप्नोति मनुजर्षभ २५ क्रतुभिश्चोपवासैश्च त्रि दिव्याति भारत ॥ लभते च शिवं ज्ञानं फलपुष्पप्रदानतः २६ सुवर्णशृंगैस्तु विराजितानां गवांसहस्रस्य नरः प्रदानात् ॥ प्राप्नोति पुण्यं दिवि देवलोकमित्येव माहुर्दिवि देवसंघाः २७ जायामैः प्रजापतिलोकं प्राप्नोतीत्यर्थः १९ दक्षोऽपि प्रजापतिविशेषः मरुमनुदकं अनाशकमनाहारः १०।११।१२ प्रतिसंहारात् प्रागात् १०।१८।१९।२०।२१।२२।२३ उपवासः सर्वभोगत्यागः दीक्षा जपादिनियमस्वीकारः अभिषेकस्त्रिषवणं स्नानं त्रयाणां समुच्चयः १०।२५ शिवं बंधविच्छेदहेतुर्ज्ञानं फलपुष्पादिना परमेश्वराराधनात् प्राप्यत इत्यर्थः २६।२७

२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।

तात्पर्यमाह पितामहस्येति अनवरः समानः यस्मात् पितामहात् ४१ तस्येति यज्ञादिष्वरुचिर्वीरमार्गे चापेक्षां लेभे इत्यर्थः ४२।४३।४४ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे प्रयच्छतेयः कपिलां सवत्सां कांस्योपदोहां कनकाग्रशृंगीम् ॥ तैस्तैर्गुणैः कामदुहास्यभूत्वानरं प्रदातारमुपैतिसागौः २८ यावंति रोमाणि भवंति धेन्वास्ताव त्कालं प्राप्य सगोप्रदानात् ॥ पुत्रांश्च पौत्रांश्च कुलं च सर्वमासप्तमं तारयते परत्र २९ सदक्षिणां कांचनचारुशृंगीकांस्योपदोहां द्रविणोत्तरायाम् ॥ धेनुं तिलानां ददतो द्विजाय लोकावसूनां सुलभा भवंति ३० स्वकर्मभिर्मानवं संनिरुद्धं तीव्रांधकारे नरके पतंतम् ॥ महार्णवे नौरिव वायुयुक्ता दानगवां तारयते परत्र ३१ यो ब्रह्म देयां तु ददाति कन्याभूमिप्रदानं च करोति विप्रे ॥ ददाति चान्नं विधिवच्चयश्च स लोकमाप्नोति पुरंदरस्य ३२ नैवेशिकं सर्वगुणोपपन्नं ददाति वैयस्तु नरो द्विजाय ॥ स्वाध्यायचारित्र्यगुणान्विताय तस्याऽपि लोकाः कुरुषूतरेषु ३३ धुर्यप्रदानेन गवां तथा वै लोकानवाप्नोति नरो वसूनाम् ॥ स्वर्गाय चाहुस्तु हिरण्यदानं ततो वि शिष्टं कनकप्रदानम् ३४ छत्रप्रदानेन गृहं वरिष्ठयानं तथा पानहंसप्रदाने ॥ वस्त्रप्रदानेन फलं स्वरूपं गंधप्रदानात् सुरभिर्नरः स्यात् ३५ पुष्पोपगंवाश्च फलोपगं वायः पादपं स्पर्शयते द्विजाय ॥ स श्रीकमृद्वंबहुरत्नपूर्णं लभत्ययत्नोपगतं गृहं वै ३६ भक्ष्यान्नपानीयरसप्रदाता सर्वान्समाप्नोति रसान्प्रकामम् ॥ प्रतिश्रयाच्छा दनं संप्रदाता प्राप्नोति तान्येव न संशयोऽत्र ३७ स्नग्धूपगंधाननुलेपनानि स्नानानि माल्यानि च मानवोयः ॥ दद्याद्द्विजेभ्यः स भवेदरोगस्तथा भिरूपश्च नरं द्रुलोके ३८ बीजैरशून्यं शयनैरुपेतं दद्याद्गृह्यः पुरुषो द्विजाय ॥ पुण्याभिरामं बहुरत्नपूर्णं लभत्यधिष्ठानवरं सराजम् ३९ सुगंधचित्रास्तरणोपधानं दद्यान्नरो यः शयनं द्विजाय ॥ रूपान्वितां पक्षवतीं मनोज्ञां भार्यामयत्नोपगतां लभेत्सः ४० पितामहस्यानवरो वीरशायी भवेन्नरः ॥ नाधिकं विद्यते यस्मादित्याहुः परमर्षयः ४१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा प्रीतात्मा कुरुनंदनः ॥ नाश्रमे रोचयद्वा स वीरमार्गां भिकांक्षया ४२ ततोऽयुधिष्ठिरः प्राह पांडवान् पुरुषर्षभ ॥ पितामहस्य यद्वाक्यं तद्गोचरं त्विति प्रभुः ४३ ततस्तु पांडवाः सर्वे द्रौपदीचयशस्विनी ॥ युधिष्ठिरस्य तद्वाक्यं बाढमित्यभ्यपूजयन् ४४ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ आरामाणां तडागानां यत्फलं कुरुपुंगव ॥ तदहं श्रोतुमिच्छामि त्वत्तोऽद्य भरतर्षभ १ ॥ भीष्म उवाच ॥ सुप्रदर्शा बलवती चित्रा धातुविभूषिता ॥ उपेता सर्वभूतैश्च श्रेष्ठा भूमिरिहोच्यते २ तस्याः क्षेत्रवि शेषाश्च तडागानां च बंधनम् ॥ औदकानि च सर्वाणि प्रवक्ष्याम्यनुपूर्वशः ३ तडागानां च वक्ष्यामि कृतानां चापिये गुणाः ॥ त्रिषु लोकेषु सर्वत्र पूजनीयस्तडागवान् ४ सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ एवंविशो कीकृतः स्वस्थश्च राजा सर्ववर्णसाधारणान्धनसाध्यान्धर्मास्तावत्पृच्छति आरामाणामिति १ बलवती बहुसस्योत्पादिका २ औदकानि स्वातानि तडागानि ३ त्रिषु पृथिव्यंतरिक्षस्वर्गेषु तडागवान् तडागकृत् ४

२१ एतेदातारं न बहुमन्यन्ते निःस्पृहत्वात् तेभ्यो न मोऽस्तु तथाऽन्यमस्तु । तथो मयमिति पाठे तेभ्यस्तुष्टेभ्योरुष्टेभ्यश्च उभयं स्वर्गो न रक्षश्च भवतीति शेषः २३ मृदवः शिष्येषु स्नेहवत्त्वात् च ते ब्रह्मधराः
श्च वेदधराः क्षात्रेण संसृष्टमपि ब्राह्मन्तेजः शाम्यति ज्ञाते द्विजेऽदीप्यमानमस्त्येवेत्यर्थः २४ मापर्यश्रीः परित्यज्य मा भुङ्क्ष्व २५ ते त्वया २६ ललन्तुरमन्ताम् २७ अवक्षेपन्तमर्पितुम् २८ । १९ । ३०

यएवंनैवकुप्यंतेनलुभ्यंतितृणेष्वपि ॥ तएवनःपूज्यतमायेचापिप्रियवादिनः २२ एतेनबहुमन्यंतेनप्रवर्तंतिचापरे ॥ पुत्रवत्परिपाल्यास्तेनमस्तेभ्यस्तथाभ्यं
२३ ऋत्विक्पुरोहिताचार्यामृदुब्रह्मधराहिते ॥ क्षात्रेणाऽपिहिसंसृष्टतेजःशाम्यतिवैद्विजे २४ अस्तिमेबलवानस्मिराजाऽस्मीतियुधिष्ठिर ॥ ब्राह्मणान्माचपर्यश्रीर्वा
सोभिरशनेनच २५ यच्छोभार्थंबलार्थंवावित्तमस्तितवाऽनघ ॥ तेनतेब्राह्मणाःपूज्याःस्वधर्ममनुतिष्ठता २६ नमस्कार्यास्तथाविप्रावर्तमानायथातथम् ॥ यथा
सुखंयथोत्साहंललंतुत्वयिपुत्रवत् २७ कोह्यक्षयप्रसादानांसुहृदामल्पतोषिणाम् ॥ वृत्तिमर्हत्यवक्षेमुंत्वदन्यःकुरुसत्तम २८ यथापत्याश्रयोधर्मस्त्रीणांलोकेसनात
नः ॥ सदैवसागतिर्नान्यातथाऽस्माकंद्विजातयः २९ यदिनोब्राह्मणास्तातसंत्यजेयुरपूजिताः ॥ पश्यंतोदारुणंकर्मसततक्षत्रियेस्थितम् ३० अवेदानामयज्ञा
नामलोकानामवर्तिनाम् ॥ कस्तेषांजीवितेनार्थस्त्वांविनाब्राह्मणाश्रयम् ३१ अत्रतेवर्तयिष्यामियथाधर्मसनातनम् ॥ राजन्योब्राह्मणान्पराजन्पुरापारिचचारह
३२ वैश्योराजन्यमित्येवशूद्रोवैश्यमितिश्रुतिः ॥ दूराच्छूद्रेणोपचर्योब्राह्मणोऽग्निरिवज्वलन् ३३ संस्पर्शपरिचर्यस्तुवैश्येनक्षत्रियेणच ॥ मृदुभावान्सत्यशीला
न्सत्यधर्मानुपालकान् ३४ आशीविषानिवकुद्धांस्तानुपाचरतद्विजान् ॥ अपरेषांपरेषांचपरेभ्यश्चापियेपरे ३५ क्षत्रियाणांप्रतपतांतेजसाचबलेनच ॥ ब्राह्म
णेष्वेवशाम्यंतितेजांसिचतपांसिच ३६ नमेपिताप्रियतरोनत्वंताततथाप्रियः ॥ नमेपितुःपिताराजन्नचात्मानचजीवितम् ३७ त्वत्तत्त्वमेप्रितयरःपृथिव्यांना
स्तिकश्चन ॥ त्वतोऽपिमेप्रियतराब्राह्मणाभरतर्षभ ३८ ब्रवीमिसत्यमेतच्चयथाऽहंपांडुनंदन ॥ तेनसत्येनगच्छेयंलोकान्यत्रचशांतनुः ३९ पश्येयंचसतांल्लोका
ञ्जुचीन्ब्रह्मपुरस्कृतान् ॥ तत्रमेतातगतंत्वयमह्मायचचिरायच ४० सोऽहमेतादृशोल्लोकान्दृष्ट्वाभरतसत्तम ॥ यन्मेकृतंब्राह्मणेषुनतप्येतेनपार्थिव ४१ ॥ इतिश्री
महाभारतेअनुशासनपर्वणिआनुशासनिर्षेपः ० दानधर्मेएकोनषष्टितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ यौचस्यातांचरणेनोपपन्नौ
यौविद्ययासदृशौजन्मनाच ॥ ताभ्यांदानंकृतमस्मैविशिष्टमयाचमानायचयाचतेच १ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ श्रेयोवैयाचतःपार्थदानमाहुरयाचते ॥
अर्हत्तमोवैद्यतिमान्कृपणादघृतात्मनः २ क्षत्रियोरक्षणघृतिर्ब्राह्मणोऽनर्थनाघृतिः ॥ ब्राह्मणोघृतिमान्विद्वान्देवान्प्रीणातितुष्टिमान् ३

अवर्तिनामवृत्तीनां आयौगुणः अकीर्तिनामितिपाठेविद्यादित्वादिनिः अकीर्तिमताम् ३१ पुरापूर्वम् ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ ॥ इति अनुशासनपर्वणि
नीलकंठीये भारतभावदीपे एकोनषष्टितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ यौचेति चरणेनचरणेन १ अयाचतःश्रैष्ठ्यमाहवाभ्यां श्रेयइति २ अनर्थनाअयाच्ना ३

याच्ययाचनारूपं कर्म अनीशस्यदरिद्रस्याभिहारंतिरस्कारमाहुः यदायतःयाचंतियाचमानानिभूतानिदस्युवलोकादुद्वेजयंति ४ । ५ । ६ राष्ट्रानुराष्ट्रं ७ । ८ । ९ दददित्यर्थः अयाचतामयाचमा
नानां उपागच्छन्समीपमुपसर्पन्दायान्धनादीन्द्रदत्तदाताभवेतिशेषः १० । ११ । १२ । १३ अपीति सोद्धरणान्स्वामिन्यागतेदास्यामीतियाचमानेभ्योबालकेभ्यआशाप्रदर्शनमुद्धरणंतत्सहितान्
याच्यमाहुरनीशस्यअभिहारंचभारत ॥ उद्वेजयंतियाचंतिसदाभूतानिदस्युवत् ४ प्रियतेयाचमानोवैनजातुप्रियतेददत् ॥ ददत्संजीवयत्येनमात्मानंचयु
धिष्ठिर ५ आनृशंस्यंपरोधर्मोयाचतेयत्प्रदीयते ॥ अयाचतःसीदमानान्सर्वोपायैर्निमंत्रयेत् ६ यदिवैतादृशाराष्ट्रान्वसेयुस्तेद्विजोत्तमाः ॥ भस्मच्छन्नानिवाग्नी
स्तान्बुध्येथास्त्वंप्रयत्नतः ७ तपसादीप्यमानास्तेदहेयुःपृथिवीमपि ॥ अपूज्यमानाःकौरव्यपूजार्हास्तुतथाविधाः ८ पूज्याहिज्ञानविज्ञानतपोयोगसमन्वि
ताः ॥ तेभ्यःपूजांप्रयुंजीथाब्राह्मणेभ्यःपरंतप ९ ददद्ब्रुविधान्दायानुपागच्छन्नयाचताम् ॥ यदग्निहोत्रेसुहुतेसायंप्रातर्भवेत्फलम् १० विद्यावेदव्रतवातितद्दान
फलमुच्यते ॥ विद्यावेदव्रतस्नातानव्यपाश्रयजीविनः ११ गूढस्वाध्यायतपसोब्राह्मणान्संशितव्रतान् ॥ कृतैरावसथैर्हृदैःसप्रेष्यैःसपरिच्छदैः १२ निमंत्रयेथाः
कौरव्यकामैश्चान्यैर्द्विजोत्तमान् ॥ अपितेप्रतिगृह्णीयुःश्रद्धोपेतंयुधिष्ठिर १३ कार्यमित्येवमन्वानाधर्मज्ञाःसूक्ष्मदर्शिनः ॥ अपितेब्राह्मणाभुक्त्वागताःसोद्धरणान्
गृहान् १४ येषांदाराःप्रतीक्षंतेपर्जन्यमिवकर्षकाः ॥ अन्नानिप्रातःसवनेनियताब्रह्मचारिणः १५ ब्राह्मणास्तातभुंजानास्त्रेताग्निंप्रीणयंत्युत ॥ माध्यंदिनंतेसवनं
ददत्स्तातवर्तताम् १६ गोहिरण्यानिवासांसितेनेद्रःप्रीयतांतव ॥ तृतीयंसवनंतेवैवैश्वदेवंयुधिष्ठिर १७ यद्देवेभ्यःपितृभ्यश्चविप्रेभ्यश्चप्रयच्छसि ॥ अहिंसा
सर्वभूतेभ्यःसंविभागश्चभागशः १८ दमस्त्यागोघृतिःसत्यंभवत्यवभृथायते ॥ एषतेविततोयज्ञःश्रद्धापूतःसदक्षिणः १९ विशिष्टःसर्वयज्ञानानित्यंतातप्रवर्त
ताम् २० ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनुशासनपर्वणि आनुशासनिके० दानधर्मेषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ दानंयज्ञःक्रियाचे
हकिंस्वित्प्रेत्यमहाफलम् ॥ कस्यज्यायःफलंप्रोक्तंकीदृशेभ्यःकथंकदा १ एतदिच्छामिविज्ञातुंयाथातथ्येनभारत ॥ विद्वन्नजिज्ञासमानायदानधर्मान्प्रचक्ष्वमे २
अंतर्वेद्यांचयदत्तंश्रद्धयाचानृशंस्यतः ॥ किंस्विन्नैःश्रेयसंताततन्मेब्रूहिपितामह ३ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ रौद्रंकर्मक्षत्रियस्यसततंतातवर्तते ॥ तस्यैव
तानिकंकर्मदानंचैवहपावनम् ४ नतुपापकृतांराज्ञांप्रतिगृह्णंतिसाधवः ॥ एतस्मात्कारणाद्यज्ञैर्यजेद्राजाऽऽप्तदक्षिणैः ५ अथचेत्प्रतिगृह्णीयुर्दद्यादहरहर्नृपः ॥
श्रद्धामास्थायपरमांपावनंहेतुदुत्तमम् ६ ब्राह्मणांस्तर्पयन्द्रव्यैस्ततोयज्ञेयतव्रतः ॥ मैत्रान्साधून्वेदविदःशीलवृत्ततपोर्जितान् ७

अतएवदारास्तेषांप्रतीक्षंतइत्युक्तं १४ एषतेविततोयज्ञइतिप्रागुक्तंयज्ञंसवनप्रयकल्पनयाव्याचष्टे अन्नानीत्यादिना १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० ॥ इतिअनुशासनपर्वणिनीलकंठीये
भारतभावदीपे षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ ॐ ॥ दानमिति यज्ञःक्रियेत्येकंयज्ञरूपाक्रियेत्यर्थः कीदृशेभ्योदानंकथंयज्ञक्रियेतिकदेत्युभयत्रसंबंधः १ । २ आनुशंस्यतोबहिर्वेद्यादानं
१ । ४ यज्ञाद्दानस्याधिक्यंवर्णयति नत्वितिद्वाभ्यां ५ एतद्दानम् ६ तपोर्जितानुसंधिरार्घः ७

यद्यदिते ब्राह्मणास्ते तवनकारिष्यन्ति प्रतिग्रहमिति शेषः तर्हि कृतं सुकृतं ते तन्नमविष्यति तदा सुकृतोत्पत्त्यर्थं पञ्चान्साधय ८ इष्टमिति दानेयज्ञादिकर्मतर्भवतियाज्ञिकेभ्यो दत्तं चैतत्कृतस्य यज्ञस्य श्रेयोऽंशस्तवापि भविष्यतीति न यज्ञार्थं मृत्युसुकोऽभूरित्यर्थः ९ जनयिता प्रजापतिः १० धर्मो नृपंचातिथिभिः समेत एव मोक्षयेदस्यादीन् ये संतः संवर्धयन्ति ते सर्वस्वैर्भक्तव्या राज्ञा तस्य राज्ञस्ते संतो बहुकारिणोऽप्यंतमुपकर्तारो भवन्ति ११ । १२ । १३ देयाः दानानि व्युष्टिः समृद्धिः १४ । १५ । १६ ब्रह्मणो भूयं भावोऽस्यास्ति स ब्राह्मणो ब्रह्मभूयस्तस्य भावो ब्रह्मभूयस्त्वं

यत्ते तेन करिष्यन्ति कृतं तेन भविष्यति ॥ यज्ञान्साधय साधुभ्यः स्वाद्वन्नान्दक्षिणावतः ८ इष्टं दत्तं च मन्येथा आत्मानं दानकर्मणा ॥ पूजयेथा यायजूकांस्तवाप्यं शोभयेद्यथा ९ प्रजावतो भरेथा श्वब्राह्मणान् बहुकारिणः ॥ प्रजावांस्तेन भवति यथा जनयिता तथा १० यावत् साधुधर्मान्वै संतः संवर्धयन्त्युत ॥ सर्वस्वैश्चापि भर्तव्यानराये बहुकारिणः ११ समृद्धः संप्रयच्छत्वं ब्राह्मणेभ्यो युधिष्ठिर ॥ धेनूरमदुहोऽन्नानि च्छत्रं वासां स्युपानहौ १२ आज्यानि यजमानेभ्यस्तथाऽन्नानि च भारत ॥ अश्ववन्ति च यानानि वेदमानि शयनानि च १३ एते देया व्युष्टिं तैलपूपायाश्च भारत ॥ अजुगुप्सांश्च विज्ञाय ब्राह्मणान् वृत्तिकर्षितान् १४ उपच्छन्नं प्रकाशं वा वृत्त्या तान् प्रतिपालयेत् ॥ राजसूयाश्च मेधाभ्यांश्चैव स्तत्क्षत्रियान् प्रति १५ वृषं पौर्वीं निरुक्तस्त्वं पूतः स्वर्गमाप्स्यसि ॥ संचयित्वा पुनः कोशं यद्राष्ट्रं पालयिष्यसि १६ तेन त्वं ब्रह्मभूयत्वमावाप्स्यसि धनानि च ॥ आत्मनश्च परेषां च वृत्तिसंरक्ष भारत १७ पुत्रवच्चापि भृत्यान् स्वान् प्रजाश्च परिपालय ॥ योगक्षेमश्च ते नित्यं ब्राह्मणेष्वस्तु भारत १८ तदर्थं जीवितं तेऽस्तु मातेभ्योऽप्रतिपालनम् ॥ अनर्थो ब्राह्मणस्यैष यद्वित्तनिचयो महान् १९ श्रिया ह्यभीक्ष्णं संवा सो दर्पयेत्सं प्रमोहयेत् ॥ ब्राह्मणेषु प्रमूढेषु धर्मो विप्रणशेद्भवम् ॥ धर्मप्रणाशे भूतानाम् भावः स्वात्त संशयः २० यो रक्षिष्यः संप्रदायराजाराष्ट्रं विलुपति ॥ यज्ञेराष्ट्राद्धनं तस्मादानयध्वमिति ब्रुवन् २१ यच्चादाय तदा ज्ञसंभीतं दत्तं सुदारुणम् ॥ यजेद्राजानं तं यज्ञं प्रशंसं त्यस्य साधवः २२ अपीडिताः सुसंवृद्धा ये ददत्यनुकूलतः ॥ तादृशेनाप्युपायेन यष्टव्यं नोद्यमाहूतैः २३ यदा परिनिषिच्येत निहितो वीर्यधाविधिः ॥ तदारामांश्च यज्ञैर्यजेत बहुदक्षिणैः २४ वृद्धबालधनं रक्षयं धनं स्य कृपणस्य च ॥ नखातपूर्वकुर्वीत न रुदंती धनं हरेत् २५ हतं कृपणवित्तं हिराष्ट्रं हंति नृपश्चियम् ॥ दद्याच्च महतो भोगान् क्षुद्रयं प्रणुदेत्सताम् २६ येषां स्वाहूनि भोज्योनि समवेक्ष्यन्ति बालकाः ॥ नाश्रन्ति विधिवतानि किं नुपापतरंततः २७ यदिते तादृशोराष्ट्रे विद्वान्सीद्रेऽक्षुधादिजः ॥ भूणहत्यां च गच्छेथाः कृत्वा पापमिवोत्तमम् २८ धिक्कृतस्य जीवितं राज्ञोराष्ट्रेयस्यावसीदति ॥ द्विजोऽन्यो वामनुष्योऽपि शिविराहवचो यथा २९

ब्राह्मणत्वम् १० । १४ । १९ । २० यद्वतियुगं यो राजारक्षिष्यः संप्रहपरेभ्यो धनं दत्वा यज्ञेयज्ञार्थं धनमानस्य भवति ब्रुवन् राजाष्ट्रं विलुपति २१ यच्चासौ तद्धनिभिर्भोतं मय युक्तं यथा स्यात् तथा दत्तं प्रजाभ्य आदाय सुदारुणं यथा स्यात् तथा यजेत यज्ञं प्रशंसति २२ उद्यमः प्रजापीडनात्मकोऽतियुक्तः २३ निहितः प्रजानां नितरां हितो राजा यदा प्रजाभिः पूर्णो द्विक्ताभिर्निषिच्येत धनं रभिविच्येत २४ स्वातपूर्वधनं न कुर्वीत अनावृष्टौ कूपोदकनिष्पादितैर्धान्यैर्जीवितं धनं स्वार्थेन न कुर्वीत इत्यर्थः २५ । २६ । समवेक्ष्यन्त्येव न तुल्यं २७ । २८ । २९

सहयुगपत् राजकं राजसमूहं प्रतिपक्षभूतं विदते ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ सर्वपापघोतिराजानं ३५ । ३६ । ३७ । ३८ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे एकषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ इदमिति १ । २ कामानेवाह दोग्रीति ३ । ४ । ५ प्रियं स्वर्पति ६ तदेवाह यद्वति ७ । ८ । ९ । १० । ११ प्रियेण प्रियाय वा दत्ते त्रियोगात्तस्या दानमादानं वा कुर्वयस्य स्मविषये राज्ञः स्नातकः सीदति क्षुधा ॥ अष्टद्विमेतित द्राष्ट्रं विदते सह राजकम् ३० क्रोशंत्यो यस्य वैराष्ट्राद्विद्यंते तरसास्त्रियः ॥ क्रोशतां पतिपुत्राणां मृतोऽसौ न च जीवति ३१ अरक्षितारं हर्तारं विलोत्तारमनायकम् ॥ तंवै राजकलिहन्तुः प्रजाः सन्नह्यनिर्घणम् ३२ अहं वोरक्षितेत्युक्त्वा यो न रक्षति भूमिपः ॥ स संहृत्य निहतव्यः श्वेव सोन्माद आतुरः ३३ पापं कुर्वीत यत्किंचिच्च प्रजाराज्ञा ह्यरक्षिताः ॥ चतुर्थं तस्य पापस्य राजा विदति भारत ३४ अथाहुः सर्वमेवेति भूयोऽर्थमिति निश्चयः ॥ चतुर्थं मतमस्माकं मनोः श्रुत्वानुशासनम् ३५ शुभं वायच्च कुर्वीत प्रजाराज्ञा सुरक्षिताः ॥ चतुर्थं तस्य पुण्यस्य राजा चाप्रोति भारत ३६ जीवंतं त्वाऽनुजीवंतु प्रजाः सर्वा युधिष्ठिर ॥ पर्जन्यमिव भूतानि महाद्रुममिवां डजाः ३७ कुबेरमिव रक्षांसि शतक्रतुमिवामराः ॥ ज्ञातयस्त्वाऽनुजीवंतु सुहृदश्च परंतप ३८ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे एकषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ इदं देयमिदं देयमितीयं श्रुतिरादरात् ॥ बहु देयाश्च राजानः किंस्विदानमनुत्तमम् १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अतिदानानि सर्वाणि पृथिवीदानमुच्यते ॥ अचला ह्यक्षया भूमिर्दोग्री कामाने होतमान २ दोग्री वासांसिरत्नानि पशून् व्रीहियवास्तथा ॥ भूमिदः सर्वभूतेषु शाश्वती रेधते समाः ३ यावद्भूमेरायुरिह तावद्भूमिद एव ते ॥ न भूमिदानादस्तीह परं किंचिद्युधिष्ठिर ४ अप्यल्पं प्रददुः सर्वे पृथिव्या इति नः श्रुतम् ॥ भूमिमेव ददुः सर्वे भूमिं ते भुंजते जनाः ५ स्वकर्मैवोपजीवन्ति न राहृपरत्र च ॥ भूमिर्भूतिर्महादेवी दातारं कुरुते प्रियम् ६ य एतां दक्षिणां दद्यादक्षयं राजसत्तम ॥ पुनर्न रत्वं संप्राप्य भवेत्स पृथिवीपतिः ७ यथा दानं तथा भोग इति धर्मेषु निश्चयः ॥ संग्रामे वा तुं जह्या दद्याच्च पृथिवीमिमाम् ८ इत्येतत्क्षत्रबंधूनां वदंति परमांश्रियम् ॥ पुनाति दत्ता पृथिवी दातारमिति श्रुतम् ९ अपि पापसमाचारं ब्रह्मघ्नमपि चानृतम् ॥ सैव पापं प्लावयति सैव पापात्प्रमोचयेत् १० अपि पापकृतां राजां प्रतिगृह्णन्ति साधवः ॥ पृथिवीं नान्यादिच्छन्ति पावनं जननी यथा ११ नामास्याः प्रियदत्तेति गुह्यं देव्याः सनातनम् ॥ दानं वाऽप्यथ वाऽऽदानं नामास्याः प्रथमप्रियम् १२ य एतां विदुषे दद्यात्पृथिवीं पृथिवीपतिः ॥ पृथिव्या मेतदिष्टं सराजाराज्यामितो व्रजेत् १३ पुनश्चासौ जनिं प्राप्य राजवत्स्यान्न संशयः ॥ तस्मात्प्राप्यैव पृथिवीं दद्याद्विप्राय पार्थिवः १४ नाभूमिपतिना भूमिरधिष्ठेया कथंचन ॥ न चापात्रेण वा ग्राह्या दत्तदानेन चाचरेत् १५ ये चान्ये भूमिं चिच्छेयुः कुर्युरेवं न संशयः ॥ यः साधो भूमिमादत्तेन भूमिं विदते तु सः १६ भूमिदत्त्वा तु साधुभ्यो विदते भूमिमुत्तमाम् ॥ प्रेत्य चेह च धर्मात्मा संप्राप्नोति महद्यशः १७

न प्रियदत्ताया अस्याः प्रियो भवतीत्यर्थः नामेति नामार्थ उभयरूप उच्यते १२ एतत्पृथ्वीदानं १३ । १४ दत्तदाने दत्तदेशेन चाचरेत्तसंचरेत् न वा गृहे दत्तं धर्मानेन चाचरेदिति पाठे भूमिदानं दानांतरं वन्न गृहीयां किंतु प्रख्यापयेदेवेत्याह नचेति अर्थो न नचाचरेत् भूमिमुपविश्य दानमाचरेत् १५ । १६ । १७

शंसत्यमुकदत्तेऽहेतिष्ठामहतिकथयति १८ 'सप्तहस्तेनदंढेनप्रिंशदंढानिवर्तनं ॥ दशतान्येवगोचर्धदत्त्वास्वर्गेमहीयते' १९। २०। २१ अपितवानांतरवदूभिदानेपुण्योत्पत्तौशंकैवनास्तीत्यर्थः २२। २३ एताएतानि सुषोडादेशः वर्तत्यनुसरंति २४। २५। २६ वैकिंकराविपरीतंकुत्सितचकरोतीतिविकिंकरःकालस्तरसंबंधीकालमृत्युरित्यर्थः २७। २८ सत्रीसत्रकृत् २९

यस्यविप्रास्तुशंसंतिसाधोभूमिसदैवहि ॥ नतस्यशत्रवोराजनप्रशंसंतिवसुंधराम् १८ यत्किंचित्पुरुषःपापंकुरुतेवृत्तिकर्षितः ॥ अपिगोचर्ममात्रेणभूमिदानेनपूयते १९ येऽपिसंकीर्णकर्माणोराजानोरौद्रकर्मिणः ॥ तेभ्यःपवित्रमाख्येयंभूमिदानमनुत्तमम् २० अल्पांतरमिदंशश्वत्पुराणामेनिरेजनाः ॥ योयजेताश्वमेधेन दद्याद्वासाधवेमही २१ अपिचेत्सुकृतं कृत्वाशंकरेन्नापिपंडिताः ॥ अशक्यमेकमेवैतद्भूमिदानमनुत्तमम् २२ सुवर्णंरजतंवस्त्रमणिमुक्तावसूनिच ॥ सर्वमेतन्महाप्राज्ञोददातिवसुधांददत् २३ तपोयज्ञःश्रुतंशीलमलोभःसत्यसंधता ॥ गुरुदैवतपूजाचएतावर्तंतिभूमिदम् २४ भर्तुनिःश्रेयसेयुक्तास्त्यक्तात्मानोरणेहताः ॥ ब्रह्मलोकगताःसिद्धानातिक्रामंतिभूमिदम् २५ यथाजनित्रीस्वंपुत्रंक्षीरेणभरतेसदा ॥ अनुगृह्णातिदातारंतथासर्वरसैर्मही २६ मृत्युर्वैकिंकरोदंडस्तमोवह्निःसुदारुणः ॥ घोराश्वदारुणाःपाशानोपसर्पंतिभूमिदम् २७ पितृंश्चपितृलोकस्थान्देवलोकान्चदेवताः ॥ संतर्पयतिशांतात्मायोददातिवसुंधराम् २८ कृशायप्रियमाणायवृत्तिग्लानायसीदते ॥ भूमिदृत्तिकरीदत्त्वासत्रीभवतिमानवः २९ यथाधावतिगौर्वत्संस्त्रवतीवत्सलापयः ॥ एवमेवमहाभागभूमिर्भवतिभूमिदम् ३० फालकंष्टांमहीदत्त्वासबीजांसफलामपि ॥ उदीर्णवापिशरणंयथाभवतिकामदः ३१ ब्राह्मणंवृत्तिसंपन्नमाहिताग्निंशुचिव्रतम् ॥ नरःप्रतिग्राह्यमहीनयातिपरमापदम् ३२ यथाचंद्रमसोवृद्धिरहन्यहनिजायते ॥ तथाभूमिकृतंदानंसस्येसस्येविवर्धते ३३ अत्रगाथाभूमिगीताःकीर्तयंतिपुराविदः ॥ याःश्रुत्वाजामदम्येनदत्ताभूःकाश्यपायवै ३४ मामेवादत्तमांदत्तमांदत्त्वामामवाप्स्यथ ॥ अस्मिन्लोकेपरेचैवतद्वत्तंजायतेपुनः ३५ यद्दमांव्याहृतिवेदब्राह्मणोवेदसंमिताम् ॥ श्राद्धस्यक्रियमाणस्यब्रह्मभूयंसगच्छति ३६ कृत्यानामधिशस्तानामरिष्टशमनंमहत् ॥ प्रायश्चित्तंमहीदत्त्वापुनात्युभयतोदश ३७ पुनातियद्दंवेदेवेदवादंतथैवच ॥ प्रकृतिःसर्वभूतानांभूमिर्वैश्वानरीमता ३८ अभिषिच्यैववृत्तिंश्रावयेदिममागमम् ॥ यथाश्रुत्वामहीदद्यान्नादद्यात्साधुतश्चताम् ३९ सोऽयंकृत्स्नोब्राह्मणार्थोराजार्थश्चाप्यसंशयः ॥ राजाहिधर्मकुशलःप्रथमंभूतिलक्षणम् ४० अथेषामधर्मज्ञोराजाभवतिनास्तिकः ॥ नतेसुखंप्रबुध्यंतिनसुखंप्रस्वपंतिच ४१ सदाभवन्तिचोद्विग्रास्तस्यदुश्चरितैर्नराः ॥ योगक्षेमाहिबहवोराष्ट्रनास्याविशंतितत् ४२ अथेषांपुनःप्राज्ञोराजाभवतिधार्मिकः ॥ सुखंतेप्रतिबुध्यंतेसुसुखंप्रस्वपंतिच ४३ तस्यराज्ञःशुभैराज्यैःकर्मभिर्निर्वृतानराः ॥ योगक्षेमेणवृष्ट्याचविवर्धतेस्वकर्मभिः ४४

३० उदीर्णमहच्छरणं गृहं ३१। ३२। ३३। ३४। ३५ ब्रह्मभूयं बृहत्स्वफलमिति यावत् गच्छति प्राप्नोति ३६ कृत्यानां भ्रमयिनां मारणार्थं शक्तीनां अधिशस्तानां प्रबलानां संबंधियदरिष्टं तच्छमनं ३७ इदं भूमिदानं यो वेदवादं भूमिवाक्यं यो वेदसोऽपि पुनाति दशपुरुषानिति शेषः ३८। ३९ भूतिलक्षणमैश्वर्यसूचकं ४०। ४१। ४२। ४३। ४४

४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३ क्षिप्रहरत् ७४

सकुलीनःसपुरुषःसबंधुःसचपुण्यकृत् ॥ सदातासचविक्रांतोयोददातिवसुंधराम् ४५ आदित्याइवदीप्यंतेतेजसाभुविमानवाः ॥ ददंतिवसुधांस्फीतायि वेदविदुषिद्विजे ४६ यथासस्यानिरोहंतिप्रकीर्णानिमहीतले ॥ तथाकामाःप्ररोहंतिभूमिदानसमार्जिताः ४७ आदित्योवरुणोविष्णुर्ब्रह्मासोमोऽहताशनः ॥ शूलपाणिश्चभगवान्प्रतिनंदंतिभूमिदम् ४८ भूमौजायंतिपुरुषाभूमौनिष्ठाव्रजंतिच ॥ चतुर्विधोहिलोकोऽयंयोयंभूमिगुणात्मकः ४९ एषामातापिता चैवजगतःपृथिवीपते ॥ नानयासदृशंभूतंकिंचिदस्तिजनाधिप ५० अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ बृहस्पतेश्चसंवादमिद्रस्यचयुधिष्ठिर ५१ इद्वाकृतुशतेनाथमहतादक्षिणावता ॥ मघवावाग्निदांश्चिष्टंप्रच्छेदंबृहस्पतिम् ५२ ॥ मघवोवाच ॥ भगवन्केनदानेनस्वर्गतःसुखमेधते ॥ यदक्षयं महाधैचतहृदिवदतांवर ५३ ॥ भूमिउवाच ॥ इत्युक्तःससुरेन्द्रेणततोदेवपुरोहितः ॥ बृहस्पतिर्वृहतेजाःप्रत्युवाचशतक्रतुम् ५४ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ सुवर्णं दानं गोदानंभूमिदानंचवृत्रहन ॥ दददेतान्महाप्राज्ञःसर्वपापैःप्रमुच्यते ५५ नभूमिदानादेवैन्द्रपरंकिंचिदितिप्रभो ॥ विशिष्टमितिमन्यामियथाप्रादुर्मेनीषिणः ५६ येशूरानिहतायुद्धेस्वर्यातारण्यद्विनः ॥ सर्वेतेविबुधश्चेष्टनातिक्रामंतिभूमिदम् ५७ भर्तुनिःश्रेयसेयुक्तास्त्यक्तात्मानोरणेहताः ॥ ब्रह्मलोकगता युक्तानातिक्रामंतिभूमिदम् ५८ पंचपूर्वाहिपुरुषाःषडन्येवसुधांगताः ॥ एकादशददहूमिपरित्रातीहमानवः ५९ रत्नोपकीर्णविमुधांयोददातिपुरंदर ॥ समुक्तःसर्वकलुषैःस्वर्गलोकेमहीयते ६० महीस्फीतांददद्राजनसर्वकामगुणान्विताम् ॥ राजाधिराजोभवतितद्विदानमनुत्तमम् ६१ सर्वकामसमायुक्तांकाश्यपीयःप्रयच्छति ॥ सर्वभूतानिमन्यंतेमांददातीतिवासव ६२ सर्वकामदुधांधेनुंसर्वकामगुणान्विताम् ॥ ददातियःसहस्राक्षस्वर्गयातिसमानवः ६३ मधुसर्पिः प्रवाहिण्यःपयोदधिवहास्तथा ॥ सरितस्तर्पयंतीहसुरेन्द्रवसुधाप्रदम् ६४ भूमिप्रदानान्नृपतिर्मुच्यतेसर्वकिल्बिषात् ॥ नहिभूमिप्रदानेनदानमन्यद्विशिष्यते ६५ ददातियःसमुद्रांतांपृथिवींश्चनिर्जिताम् ॥ तंजनाःकथयंतीहयावद्भवतिगौरियम् ६६ पुण्यामृद्धिरसांभूमियोददातिपुरंदर ॥ नतस्यलोकाःक्षीयंते भूमिदानगुणान्विताः ६७ सर्वदापार्थिवेनेहसततंभूतिमिच्छता ॥ भूदेयाविधिवच्छक्रपात्रेसुखमभीप्सुना ६८ अपिकृत्वानरःपापंभूमिदत्त्वाद्विजातये ॥ समुत्सृजतितत्पापंजीर्णत्वचमिवोरगः ६९ सागरान्सरितःशैलान्काननानिचसर्वशः ॥ सर्वमेतन्नरःशक्रददातिवसुधांददत् ७० तडागान्युदपानानिस्त्रोतांसि चसरांसिच ॥ स्नेहान्सर्वरसांश्चैवददातिवसुधांददत् ७१ ओषधीर्वीर्यसंपन्नानगान्पुष्पफलान्वितान् ॥ काननोपलशैलांश्चददातिवसुधांददत् ७२ अग्निष्टोमप्रभृतिभिरिष्टाचस्वाप्तदक्षिणैः ॥ नतत्फलमवाप्नोतिभूमिदानाद्यदभुते ७३ दातादशानुगृह्णातिदशहंतितथाक्षिपन् ॥ पूर्वदत्तांहरन्भूमिनरकायोपगच्छति ७४

नददाति प्रतिश्रुत्य दत्वाऽपि च हरेत्तु यः ॥ सबद्धो वारुणैः पाशैस्तप्यते मृत्युशासनात् ७५ आहिताग्निं सदा यज्ञं कृशवृत्तिं प्रियातिथिम् ॥ ये भजन्ति द्विजश्रेष्ठं नोपसर्पे
तितेयमम् ७६ ब्राह्मणेष्वनृणां भूतः पार्थिवः स्यात्पुरंदर ॥ इतरेषां तु वर्णानां तारयेत्कृशदुर्बलान् ७७ नाच्छिद्यात्स्पर्शितां भूमिं परेण त्रिदशाधिप ॥ ब्राह्मणस्य
सुरश्रेष्ठकृशवृत्तेः कदाचन ७८ यथाऽश्रुपतितं तेषां दीनानामथ सीदताम् ॥ ब्राह्मणानां हते क्षेत्रे हन्यान्निपुरुषकुलम् ७९ भूमिपालं च्युतराश्राद्यस्तु संस्थापयेन्नरः ॥
तस्य वासः सहस्राक्षनाकपृष्ठे महीयते ८० इक्षुभिः संततां भूमिं यवगोधूमशालिनीम् ॥ गोश्ववाहनपूर्णां वा बाहुवीर्यादुपार्जिताम् ८१ निधिगर्भाददहू मिं सर्वरत्न
परिच्छदाम् ॥ अक्षयल्लभते लोकान् भूमिः संत्राहितस्य तत् ८२ विधूय कलुषं सर्वं विरजाः संमतः सताम् ॥ लोके महीयते सद्भिर्यो ददाति वसुधराम् ८३ यथाऽप्सु
पतितः शक्रतैलविंदुर्विसर्पति ॥ तथा भूमिः कृतं दानं सस्ये सस्ये विवर्धते ८४ ये रणाग्ने महीपालाः शूराः समिति शोभनाः ॥ वध्यंतेऽभिमुखाः शक्रब्रह्मलोकं व्रजन्ति ते
८५ नृत्यगीतपरानार्यो दिव्यमाल्यविभूषिताः ॥ उपतिष्ठन्ति देवेंद्र तथा भूमिप्रदं दिवि ८६ मोदते च सुखं स्वर्गे देवगंधर्वपूजितः ॥ यो ददाति महीं सम्यग्विधिनेह
द्विजातये ८७ शतमप्सरसश्चैव दिव्यमाल्यविभूषिताः ॥ उपतिष्ठन्ति देवेंद्र ब्रह्मलोके धराप्रदम् ८८ उपतिष्ठन्ति पुण्यानि सदा भूमिप्रदं नरम् ॥ शंखभद्रासनं च
वराश्वावरवाहनम् ८९ भूमिप्रदानात्पुष्पाणि हिरण्यनिचयास्तथा ॥ आज्ञासदाऽप्रतिहता जयशब्दावसूनि च ९० भूमिदानस्य पुण्यानि फलं स्वर्गः पुरंदर ॥
हिरण्यपुष्पाश्चौषध्यः कुशकांचनशाद्वलाः ९१ अमृतप्रसवां भूमिं प्राप्नोति पुरुषोददत् ॥ नास्ति भूमिः समं दानं नास्ति मातृसमो गुरुः ॥ नास्ति सत्यसमो धर्माना
स्ति दानसमो निधिः ९२ एतदांगिरसाच्छ्रुत्वा वासवो वसुधामिमाम् ॥ वसुरत्नसमाकीर्णा ददावांगिरसेतदा ९३ यद्दं श्रावयेच्छ्राद्धे भूमिदानस्य संभवम् ॥ नत
स्य रक्षसां भागो नासुराणां भवत्युत ९४ अक्षयंच भवेदत्तं पितृभ्यस्तन्न संशयः ॥ तस्माच्छ्राद्धेऽपि दं विद्वानभुंजतः श्रावयेद्विजान् ९५ इत्येतत्सर्वदानानां श्रेष्ठमुक्तं
वानघ ॥ मया भरतशार्दूलकिंभूयः श्रोतुमिच्छसि ९६ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासननिके पर्वणि दानधर्मेऽद्वंद्वहस्पातिसंवादो द्विषष्टि
तमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कानि दानानि लोकेऽस्मिन् दातुं कामो महीपतिः ॥ गुणाधिकेभ्यो विप्रेभ्यो दद्याद्भरतसतम १ केन तुष्यन्ति ते सद्यः
किंतुष्टाः प्रदिशन्ति च ॥ शंसमेतन्महाबाहो फलं पुण्यकृतं महत् २ दत्तं किं फलवद्वा जन्निह लोके परत्र च ॥ भवतः श्रोतुमिच्छामि तन्मे विस्तरतो वद ३ ॥ भीष्म उवाच ॥
इममर्थं पुराष्टो नारदो देवदर्शनः ॥ यदुक्तवानसौ वाक्यं तन्मे निगदतः शृणु ४ ॥ नारद उवाच ॥ अन्नमेव प्रशंसन्ति देवाः ऋषिगणास्तथा ॥ लोकतंत्रां हि संज्ञां सर्व
मन्त्रे प्रतिष्ठितं ५ अन्नेन सदृशं दानं न भूतं न भविष्यति ॥ तस्मादन्नं विशेषेण दातुमिच्छन्ति मानवाः ६ भारतमावदीपे द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७

अन्नमूर्जस्करं लोके प्राणाश्चान्ने प्रतिष्ठिताः ॥ अन्नेन धार्यते सर्वं विश्वं जगदिदं प्रभो ७ अन्नाद्ब्रह्मस्थालोकेऽस्मिन् भिक्षवस्तापसास्तथा ॥ अन्नाद्भवंति वै प्राणाः प्रत्यक्षं
नात्र संशयः ८ कुटुंबिने सीदते च ब्राह्मणाय महात्मने ॥ दातव्यं भिक्षवे चान्नमात्मनो भूतिमिच्छता ९ ब्राह्मणाय भिक्षुपाययो दद्यादन्नमर्थिने ॥ विदधाति निधिं श्रे
ष्ठं पारलौकिकमात्मनः १० श्रांतमध्वनिर्वर्ततं वृद्धमर्हमुपस्थितम् ॥ अर्चयेद्भूतिमन्विच्छन्नगृहस्थो गृहमागतम् ११ क्रोधमुत्पतितं हित्वा सुशीलो वीतमत्सरः ॥
अन्नदः प्राप्तो ते राजन् दिवि चेह चयः सुखम् १२ नावमन्येदभिगतं न प्रणुद्यात्कदाचन ॥ अपि श्वपाकेऽपि निवानदानं विप्रणश्याति १३ यो दद्यादपरिक्लिष्टमन्नमध्वनि
वर्तते ॥ आर्ताया दृष्टपूर्वाय समहर्द्धर्मभाषुयात् १४ पितृन् देवानृषीन् विप्रानतिथींश्च जनाधिप ॥ योनरः प्रीणयत्यन्नैस्तस्य पुण्यफलं महत् १५ कृत्वाऽतिपातकं कर्म
यो दद्यादन्नमर्थिने ॥ ब्राह्मणाय विशेषेण सपापेन मुह्यते १६ ब्राह्मणेष्वक्षयं दानमन्नं श्रेष्ठं महाफलम् ॥ अन्नदानं हि शूद्रे च ब्राह्मणे च विशिष्यते १७ न पृच्छेद्गो
त्रचरणं स्वाध्यायं देशमेव च ॥ भिक्षितो ब्राह्मणेनेह दद्यादन्नं प्रयाचितः १८ अन्नदस्यान्नवृक्षाश्च सर्वकामफलप्रदाः ॥ भवंति चेह चामुन्नपतेर्नात्र संशयः १९ आ
शंसन्ते हि पितरः सुवृष्टि मवकर्षकाः ॥ अस्माकमपि पुत्रो वा पौत्रो वा न्नं प्रदास्यति २० ब्राह्मणो हि महद्भूतं स्वयं देहीति याचति ॥ अकामो वासकामो वा दत्वा पुण्यम्
वाप्नुयात् २१ ब्राह्मणः सर्वभूतानामतिथिः प्रसृता ग्रभुक् ॥ विप्राय दधि गच्छन्ति भिक्षमाणा गृहंसदा २२ सत्कृताश्च निर्वर्तन्ते तदतिविवर्धते ॥ महाभागे कु
ले प्रेत्य जन्म चाप्नोति भारत २३ दत्वा त्वन्नं रोलोके तथा स्थानमनुत्तमम् ॥ नित्यं मिष्टान्नदायी तु स्वर्गे वसति सत्कृतः २४ अन्नं प्राणानराणां हि सर्वमन्ने प्रतिष्ठि
तम् ॥ अन्नदः पशुमान् पुत्रीधनवान् भोगवानपि २५ प्राणवांश्चातिभवति रूपवांश्च तथानृप ॥ अन्नदः प्राणदो लोके सर्वदा प्रोच्यते तु सः २६ अन्नं हि दत्वाऽति
थये ब्राह्मणाय यथाविधि ॥ प्रदाता सुखमाप्नोति देवैश्चापि पूज्यते २७ ब्राह्मणो हि महद्भूतं क्षेत्रभूतं युधिष्ठिर ॥ उप्येतत्त्रयद्वीजं तद्विपुण्यफलं महत् २८ प्र
त्यक्षं प्रीतिजननं भोक्तुं दातुं भवत्युत ॥ सर्वाण्यन्यानि दानानि परोक्षफलवन्त्युत २९ अन्नाद्विप्रसंवांति रतिरन्नाद्विभारत ॥ धर्मार्थावन्नतो विद्धि रोगनाशं त
थाऽन्नतः ३० अन्नं ह्यमृतमित्याह पुरा कल्पे प्रजापतिः ॥ अन्नं भुवं दिवं च सर्वमन्ने प्रतिष्ठितम् ३१ अन्नप्रणशोऽभिद्यंते शरीरे पंचधा तवः ॥ बलं बलवतोऽपीह
प्रणश्यत्यन्नहानितः ३२ आवाहाश्च विवाहाश्च यज्ञाश्चान्नमृते तथा ॥ निर्वर्तते नरश्रेष्ठ ब्रह्मचात्रप्रलीयते ३३ अन्नतः सर्वमेतद्वियकिंचित्स्थानुजंगमम् ॥ त्रिषु
लोकेषु धर्मार्थमन्नं देयमतो बुधैः ३४ अन्नदस्य मनुष्यस्य बलमोजो यशांसि च ॥ कीर्तिश्च वर्धते शश्च त्रिषु लोकेषु पार्थिव ३५ मघेऽध्वं सन्निधत्ते प्राणानां पवनः पतिः ॥
तच्च मेघगतं वारिशक्रो वर्षति भारत ३६ आदत्ते च रसान् भौमानादित्यः स्वर्गमस्तिभिः ॥ वायुरादित्यतस्तांश्च रसान् देवः प्रवर्षति ३७

110311

२९ । ३० । ३१ उरध्वःपद्मविशेषःअजोवा ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ ॥ इतिअनुशासनपर्वणिनीलकंठ्येभारतभातद्विपेक्षतुःपष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ सर्वानिति १ । २

॥६०॥

पानीयंपरमंदानंदानानामनुरब्रवीत् ॥ तस्मात्कृपांश्वापीश्वतडागानिचखानयेत् ३ अर्धपापस्यहरतिपुरुषस्येहकर्मणः ॥ कूपःप्रवृत्तपानीयःसुप्रवृत्तश्चनि
त्यशः ४ सर्वतारयतेवंशंयस्यखातेजलाशये ॥ गावःपिबंतिविप्राश्चसाधवश्चनराःसदा ५ निदाघकालेपानीयंयस्यतिष्ठत्यवारितम् ॥ सदुर्गंविषमंरुत्स्नंनकदा
चिदवाप्नुते ६ बृहस्पतेर्भगवतःपूष्णश्चैवभगस्यच ॥ अश्विनोश्चैववहेश्चप्रीतिर्भवतिसर्पिषा ७ परमंभेषजंहेतयज्ञानामेतदुत्तमम् ॥ रसानामुत्तमंचैतत्फलानांचैत
दुत्तमम् ८ फलकामोयशस्कामःपुष्टिकामश्चनित्यदा ॥ घृतंदद्याद्विजातिभ्यःपुरुषःशुचिरात्मवान् ९ घृतंमासेआश्वयुजिविप्रेभ्योयःप्रयच्छति ॥ तस्मैप्रयच्छ
तोरूपंप्रीतौदेवाविहाश्विनौ १० पायसंसर्पिषामिश्रंद्विजेभ्योयःप्रयच्छति ॥ गृहंतस्यनरक्षांसिधर्षयंतिकदाचन ११ पिपासयानम्रियतेसोपच्छंदश्चजायते ॥
नप्राप्नुयाच्चव्यसनंकरकान्यःप्रयच्छति १२ प्रयतोब्राह्मणाग्रेयःश्रद्धयापरयायुतः ॥ उपस्पर्शनषड्भागंलभतेपुरुषःसदा १३ यःसाधनार्थकाष्ठानिब्राह्मणेभ्यः
प्रयच्छति ॥ प्रतापनार्थंराजेंद्रवृत्तवज्रःसदानरः १४ सिद्धचंत्यर्थाःसदातस्यकार्याणिविविधानिच ॥ उपर्युपरिशूणांविपुषादीप्यतेचसः १५ भगवांश्चापिसं
प्रीतोवह्निर्भवतिनित्यशः ॥ नतंत्यजंतिपशवःसंग्रामेचजयत्यपि १६ पुत्राच्छ्रियंचलभतेयश्चत्रंसंप्रयच्छति ॥ नचक्षुर्व्याधिलभतेयज्ञभागमथाश्रुते १७
निदाघकालेवर्षेवायश्छत्रंसंप्रयच्छति ॥ नास्यकश्चिन्मनोदाहःकदाचिदपिजायते १८ छच्छ्रात्सविषमाच्चैवाक्षिप्रंमोक्षमवाप्नुते ॥ प्रदानंसर्वदानानांशकटस्यविशां
पते ॥ एवमाहमहाभागःशांडिल्योभगवानृषिः १९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेपर्वणि दानधर्मेपंचषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥
॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ दह्यमानायविप्राययःप्रयच्छत्युपानहौ ॥ यत्फलंतस्यभवतितन्मेब्रूहिपितामह १ ॥ भीष्मउवाच ॥ उपानहौप्रयच्छेद्योब्राह्मणेभ्यःसमा
हितः ॥ मर्दतेकंटकान्सर्वान्विषमानिस्तरत्यपि २ सशूणामुपरिचसंतिष्ठतियुधिष्ठिर ॥ यानंचाश्वतरीयुक्तंतस्यशुभ्रंविशांपते ३ उपतिष्ठतिकौंतेयरोप्यकांच
नभूषितम् ॥ शकटंदम्यसंयुक्तंदंतभवतिचैवहि ४ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ यत्फलंतिलदानेचभूमिदानेचकीर्तितम् ॥ गोदानेचान्नदानेचभूयस्तद्ब्रूहि कौरव ५
॥ भीष्मउवाच ॥ शृणुष्वममकौंतेयतिलदानस्ययत्फलम् ॥ निशम्यचयथान्यायंप्रयच्छकुरुसत्तम ६ पितॄणांपरमंभोज्यंतिलाःसृष्टाःस्वयंभुवा ॥ तिलदानेन
वैतस्मात्पितृपक्षःप्रमोदते ७ माघमासेतिलान्यस्तुब्राह्मणेभ्यःप्रयच्छति ॥ सर्वसत्वसमाकीर्णंनरकंसनपश्यति ८ सर्वसत्रैश्चयजतेयस्तिर्लैर्यजतेपितॄन् ॥ नचा
कामेनदातव्यंतिलश्राद्धंकदाचन ९ महर्षेःकश्यपस्यैतेमात्रेभ्यःप्रसृतास्त्विलाः ॥ ततोदिव्यंगताभावंप्रदानेषुतिलाःप्रभोः १०

॥ इतिअनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे पंचषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ॥ ७ ॥ दह्यमानायेति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०

॥६०॥

११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२ इमं हिमवत्सन्निहितम् १३।१४ हिमवतिहिमवत्समीपेकुलक्षेत्रे येषां कुलक्षेत्रं वेदिरासीदिति श्रुतेः १५।१६।१७।१८ प्रतिश्रयोवासायैत्यलं १९

पौष्टिकारूपदाश्चैवतथापापविनाशनाः ॥ तस्मात्सर्वप्रदानेभ्यस्ति लदानंविशिष्यते ११ आपस्तंबश्चमेधावीशंखश्चलिखितस्तथा ॥ महर्षिर्गौतमश्चापिति
लदानैर्दिवंगताः १२ तिलहोमरताविप्राःसर्वेसंयतमैथुनाः ॥ समागव्येनहविषाप्रवृत्तिषुचसंस्थिताः १३ सर्वेषामितिदानानांतिलदानंविशिष्यते ॥ अक्षयं
सर्वदानानांतिलदानमिहोच्यते १४ उच्छिन्नेतुपुराहव्येकुशिकर्षिःपरंतपः ॥ तिलैरग्नित्रयंदुत्वाप्राप्तवानगतिमुत्तमाम् १५ इतिप्रोक्तंकुरुश्रेष्ठतिलदानमनु
त्तमम् ॥ विधानंयेनविधिनातिलानामिहशस्यते १६ अत ऊर्ध्वमिबोधेदं देवानांयष्टुमिच्छताम् ॥ समागमेमहाराजब्रह्मणावैस्वयंभुवा १७ देवाःसमेत्यब्र
ह्माणंभूमिभागेयियक्षवः ॥ शुभंदेशमयाचंतयजेमइतिपार्थिव १८ ॥ देवाऊचुः ॥ भगवंस्त्वंप्रभुर्भूमेःसर्वस्यत्रिदिवस्यच ॥ यजेमाहिमहाभागयज्ञंभवदनुज्ञया
१९ नाननुज्ञातभूमिर्हियज्ञस्यफलमश्रुते ॥ त्वंहिसर्वस्यजगतःस्थावरस्यचरस्यच २० प्रभुर्भवासितस्मात्त्वंसमनुज्ञातुमर्हासि ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ददानिमेदिनीभागंभ
वद्भयोऽहंसुरर्षभाः २१ यस्मिन्देशेकरिष्यध्वंयज्ञान्काश्यपनंदनाः ॥ देवाऊचुः ॥ भगवन्कृतकार्याःस्मयक्ष्महेस्वाप्तदक्षिणैः २२ इमंतुदेशंमुनयःपर्युपासंति
नित्यदा ॥ ततोऽगस्त्यश्चकण्वश्चभृगुरत्रिर्वृषाकपिः २३ असितोदेवलश्चैवदेवयज्ञमुपागमन् ॥ ततोदेवामहात्मानर्हजिरेयज्ञमच्युतम् २४ तथासमापयामा
सुर्यथाकालंसुरर्षभाः ॥ तदष्टयज्ञास्त्रिदशाहिमवत्यचलोत्तमे २५ षष्ठमंशंक्रतोस्तस्यभूमिदानंप्रचकिरे ॥ प्रादेशमात्रंभूमेस्तुयोदद्यादनुपस्कृतम् २६ नसो
दतिसकृच्छ्रेषुनचदुर्गाण्यवाप्नुते ॥ शीतवातातपसहांगृहभूमिसुसंस्कृताम् २७ प्रदायसुरलोकस्थःपुण्यांतेऽपिनचालयते ॥ मुदितोवसतिप्राज्ञःशक्रेणसहपा
र्थिव २८ प्रतिश्रयप्रदानाच्चसोऽपिस्वर्गेमहीयते ॥ अध्यापककुलेजातःश्रोत्रियोनियतेंद्रियः २९ गृहेयस्यवसेतुष्टःप्रधानंलोकमश्रुते ॥ तथागवार्थेशरणंशी
तवर्षसंहृदम् ३० आसप्तमंतारयतिकुलंभरतसत्तम ॥ क्षेत्रभूमिंददल्लोकेशुभांश्रियमवाप्नुयात् ३१ रत्नभूमिंप्रदद्यात्कुलवंशंप्रवर्धयेत् ॥ नचोषरांननिर्दग्धांम
हींदद्यात्कथंचन ३२ नश्मशानपरीतांचनचपापनिषेविताम् ॥ पारक्येभूमिदेशेतुपितॄणांनिर्वपेत्युः ३३ तद्भूमिंवापिपितृभिःश्राद्धकर्मविहन्यते ॥ तस्मा
त्क्रीत्वामहींदद्यात्स्वल्पामपिविचक्षणः ३४ पिंडःपितृभ्योदत्तोवैतस्यांभवतिशाश्वतः ॥ अटवीपर्वताश्चैव नद्यस्तीर्थानियानिच ३५ सर्वाण्यस्वामिकान्याहुर्नहि
तत्रपरिग्रहः ॥ इत्येतद्भूमिदानस्यफलमुक्तंविशांपते ३६ अतःपरंतुगोदानंकीर्तयिष्यामितेऽनघ ॥ गावोऽधिकास्तपस्विभ्योयस्मात्सर्वेभ्यएवच ३७ तस्मान्महे
श्वरोदेवस्तपस्ताभिःसहास्थितः ॥ ब्राह्मेलोकेवसंत्येताःसोमेनसहभारत ३८ यांतांनृहर्षयःसिद्धाःप्रार्थयंतिपरांगतिम् ॥ पयसाहविषादध्नाशकृताचाथचर्मणा ३९

प्रधानंलोकं ब्रह्मलोकं १०।११।१२।१३ तद्भूमिंपरकीयांभूमिंवायोनिर्वपेत्पितृभिःपितृभ्योदद्यात्तद्विद्वद्भूमिदानाख्यं कर्मचोभयनिहन्यतेवृथाभवति ४ तस्यां क्रीतायां ३१।३२।३३।३४।३५

10911

भारतमावदीपे सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ तिलानामिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११

म.भा.टी. इहयमलोके १२ कालस्यविहितमायुःप्रमाणंनप्राप्नोमि नजानामिकालेनाप्रवर्तितस्वामिहस्थापयितुंशक्नोमीत्यर्थः १३ ब्रूहिपृच्छ १४ । १५ । १६ निर्वर्तयति साधयति १७ । १८ आलम्बनं सर्वतःस्पर्शनमुद्वर्तनमित्यर्थः १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ रत्नेति तस्मैरत्नदानं कर्तव्यं यस्तान् तानि विक्रीय यज्ञं करोति एतद्विदितस्याभयं करं प्रतिग्रहवि
 ॥८२॥ उवाच धर्मराजानं निर्विण्णोऽध्ययनेन वै ॥ यो मे कालो भवेच्छेषस्तं वसेयमिहाच्युत १२ ॥ यम उवाच ॥ नाहं कालस्य विहितं प्राप्नोमि ह कथंचन ॥ यो हि धर्मं चरति
 वैतं न जानामि केवलम् १३ गच्छ विप्र त्वमद्यैव आलयं स्वमहाद्युते ॥ ब्रूहि सर्वं यथा स्वैरंकरवाणि किमच्युत १४ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ यत्तत्र कृत्वा सुमहत्पुण्यं स्यात्तद्वी
 हिमे ॥ सर्वस्य हि प्रमाणं त्वं त्रैलोक्यस्यापि सत्तम १५ ॥ यम उवाच ॥ शृणु तत्त्वेन विप्रं प्रदानविधिमुत्तमम् ॥ तिलाः परमं कंदानं पुण्यं चैव हेशाश्वतम् १६ ति
 लाश्च संप्रदातव्या यथा शक्तिद्विजर्षभ ॥ नित्यदानात्सर्वकामांस्तिला निर्वर्तयंत्युत १७ तिलान् श्राद्धे प्रशंसंति दानमेतद्वचनमुत्तमम् ॥ तान् प्रयच्छस्व विप्रेभ्यो विधि
 दृष्टेन कर्मणा १८ वैशाख्यां पौर्णमास्यां तु तिलान् दद्याद्विजातिषु ॥ तिलाभक्षयितव्याश्च सदा त्वालंभनंचतैः १९ कार्यं सततमिच्छद्भिः श्रेयः सर्वात्मना गृहे ॥ त
 थाऽऽपः सर्वदा देयाः पेयाश्चैव न संशयः २० पुष्करिण्यस्तडागानि कूपांश्चैवात्र खानयेत् ॥ एतत्सु दुर्लभतरमिह लोके द्विजोत्तम २१ आपो नित्यं प्रदेयास्ते पुण्यं ह्येत
 दनुत्तमम् ॥ प्रपाश्च कार्या दानार्थं नित्यं ते द्विजसत्तम ॥ भुक्तेऽप्यन्नं प्रदेयं तु पानीयं वै विशेषतः २२ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्युक्ते सतदा तेन यम दूतेन वै गृहान् ॥ नी
 तश्च कारयामास सर्वतः यमशासनम् २३ नीत्वा तं यम दूतोऽपि गृहीत्वा शर्मिणं तदा ॥ ययौ स धर्मराजाय न्यवेदयत्तचापितम् २४ तं धर्मराजो धर्मज्ञं पूजयित्वा प्रताप
 वान् ॥ कृत्वा च संविदं तेन विससर्ज यथागतम् २५ तस्यापि च यमः सर्वमुपदेशं चकार ह ॥ प्रेत्यैत्य च ततः सर्वं चकारोक्तं यमेन तत् २६ तथा प्रशंसते दीपान्यमः पितृ
 हितेऽप्यया ॥ तस्मादीपप्रदो नित्यं संसारयति वै पितॄन् २७ दातव्याः सततं दीपास्तस्माद्भरतसत्तम ॥ देवतानां पितॄणां च चक्षुष्यं चात्मनां विभो २८ रत्नदानं च सु
 महत्पुण्यमुक्तं जनाधिप ॥ यस्तान् विक्रीय जते ब्राह्मणो ह्यभयं करम् २९ यद्वै ददाति विप्रेभ्यो ब्राह्मणः प्रतिगृह्य वै ॥ उभयोः स्यात्तदक्षय्यं दातुरा दातुरेव च ३० यो
 ददाति स्थितः स्थित्या तादृशाय प्रतिग्रहम् ॥ उभयोरक्षयं धर्मं तं ननु प्राह धर्मवित् ३१ वाससां संप्रदानेन स्वदारानिरतोनरः ॥ सुवस्त्रं सुवेषश्च भवतीत्यनुशुश्रुम
 ३२ गावः सुवर्णं च तथा तिलाश्चैवानुवर्णिताः ॥ बहुशः पुरुषव्याघ्रवेदप्रामाण्यदर्शनात् ३३ विवाहांश्चैव कुर्वीत पुत्रानुत्पादयेत् च ॥ पुत्रलाभो हि कौरव्यसर्वलाभा
 द्विशिष्यते ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे यमब्राह्मणसंवादे अष्टषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
 भूय एव कुरु श्रेष्ठ दानानां विधिमुत्तमम् ॥ कथयस्व महाप्राज्ञ भूमिदानं विशेषतः १ पृथिवीं क्षत्रियो दद्याद्ब्राह्मणायेष्टिकर्मिणे ॥ विधिवत्प्रतिगृहीयान्न त्वन्यो दातुमर्हति २
 क्रयजदोषं २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये अष्टषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ ॥ भूय इति १ इष्टिकर्मिणे याज्ञिकाय २

अनु. १३
अ०
॥६९॥

॥८२॥

३ तुल्यनामानि गोपदाद्यानि ४ । ५ देयं दानयोग्यं परं श्रेष्ठं ६ । ७ । ८ प्रचोदनमिति गवां षलीवर्दीनां कर्मसु यज्ञाद्यर्थेषु कृष्याद्यर्थेषु कर्षणादिषु वर्ततां प्रचोदनं प्रतोदेन प्रेरणं देवैः कृतमिति
 नतत्र दोष इति भावः तथापि पूर्वयज्ञार्थमेव चोदनमक्षरं श्रेयस्करम् । अन्यत्कृष्याद्यर्थेतु ततः परं वैदिक कर्षणमनुप्रवृत्तमभिधेयं वाच्यं निधमित्यर्थः तथा च स्मृतिः । हलांतं ब्रह्मवर्चसमिति । तेन मोद्रोदका
 सर्ववर्णैस्तु यच्छक्यं प्रदातुं फलकांक्षिभिः ॥ वेदेवायत्समाख्यातं तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ३ ॥ भीष्म उवाच ॥ तुल्यनामानि देयानि त्रीणि तुल्यफलानि च ॥
 सर्वकामफलानीह गावः पृथ्वी सरस्वती ४ यो ब्रूयाच्चापिशिष्याय धर्म्या ब्राह्मी सरस्वतीम् ॥ पृथिवी गोप्रदानाभ्यां तुल्यं सफलमश्नुते ५ तथैव गाः प्रशंसंति न तु दे
 यंततः परम् ॥ सन्निकृष्टफलास्ताहिल्यार्थाश्च युधिष्ठिर ६ मातरः सर्वभूतानां गावः सर्वसुखप्रदाः ॥ वृद्धिमाकांक्षतानित्यंगावः कार्याः प्रदक्षिणाः ७ संता
 डयान्तु पादेन गवां मध्येन च व्रजेत् ॥ मंगलाय तनंदेव्यस्तस्मात्पूज्याः सदैव हि ८ प्रचोदनं देवकृतं गवां कर्मसु वर्तताम् ॥ पूर्वमेवाक्षरं चान्यदभिधेयं ततः परम् ९
 प्रचारे वा निवाते वा बुधो नोद्रेजयेत गाः ॥ वृषिता ह्यभिवीक्षंत्यो न रंहन्त्युः सर्वा धवम् १० पितृसद्मानि सततं देवतायतनानि च ॥ पूयंते शकृतायासां पूतं किमधिकं
 ततः ११ घासमुष्टिं परगवे दद्यात्संवत्सरंतु यः ॥ अकृत्वा स्वयमाहारं व्रतं तत्सर्वकामिकम् १२ सहिपुत्रान्यशोर्थं च श्रियं चाप्यधिगच्छति ॥ नाशयत्यशुभं
 चैव दुःस्वप्नं चाप्यपोहति १३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ देयाः किं लक्षणा गावः काश्चापि परिवर्जयेत् ॥ कीदृशाय प्रदातव्या न देयाः कीदृशाय च १४ ॥ भीष्म उवाच ॥
 असदृत्ता यपापाय लुब्धा यानृतवादिने ॥ हव्यकव्यव्यपेता यन देया गौः कथंचन १५ भिक्षवे बहुपुत्राय श्रोत्रियाया हिताग्रये ॥ दत्त्वा दशगवां दाता लोकानां प्रोत्थनु
 तमान् १६ यश्चैव धर्मं कुरुते तस्य धर्मफलं च यत् ॥ सर्वस्यैवांशभागदाता तन्निमित्तं प्रवृत्तयः १७ यश्चैनमुत्पादयते यश्चैनं त्रायते भयात् ॥ यश्चास्य कुरुते वृत्तिं
 सर्वेते पितरस्त्रयः १८ कल्मषं गुरुशूषां हंति मानो महद्यशः ॥ अपुत्रतां त्रयः पुत्रा अवृत्तिं दशधेनवः १९ वेदां तनिष्ठस्य बहुश्रुतस्य प्रज्ञानवृत्तस्य जितोद्विगस्य ॥
 शिष्टस्य दातव्यं तस्य चैव भूतेषु नित्यं प्रियवादिनश्च २० यः क्षुद्रयाद्वैनं विकर्म कुर्यान्मृदुश्चां तो ह्यतिथिप्रियश्च ॥ वृत्तिं द्विजायाति सृजेत तस्मै यस्तुल्यशीलश्च
 स पुत्रदारः २१ शुभे पात्रे ये गुणा गोप्रदाने तावान् दोषो ब्राह्मणस्वापहारे ॥ सर्वावस्थं ब्राह्मणस्वापहारो दाराश्चैषां दूरतो वर्जनीयाः २२ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशा
 सनपर्वणि आनुशासनिके प० दानधर्मे गोदानमा० एकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्रैव कीर्त्यते सद्भिर्ब्राह्मणस्वाभिर्मर्शने ॥
 नृगेण सुमहत्कृच्छ्रं यदवाप्तं कुरूद्रह १ निविशंत्यां पुरा पार्थ द्वारवत्यामिति श्रुतिः ॥ अदृश्यत महाकूपस्तृणवीरुत्समावृतः २ प्रयत्नं तत्र कुर्वाणास्तस्मात्कू
 पाज्जलार्थिनः ॥ श्रमेण महता युक्तास्तस्मिंस्तोये सुसंवृते ३ रिक्ताः कृष्यर्थं कर्षणं दोषावहमित्यर्थः ९ प्रचारे पलापने निवाते कठिनोपवेशने अभिवीक्षंत्यो जलमलममानाः
 १० । ११ आहारं तदीयतक्राद्याहरणमकृत्वा १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ वेदां तनिष्ठस्य वृत्तिमति सृजेत तस्य तरेणान्वयः चतुर्थ्यर्थे पृष्ठी २० यद्वै ब्राह्मणो यद्विशुद्रयाद्विकर्म करो
 तितर्हि राज्ञस्तत्पापमित्यर्थः २१ । २२ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये एकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ अत्रैवेति १ । २ जलार्थिनस्तस्मिन्कृत्वा संदृष्ट्युरित्यग्निमेणान्वयः ३

६८

॥८३॥

सांतर्जलवनानिच २३ वेदूयकिप्रकाशानिरूप्यरुक्ममयानिच ॥ तरुणादित्यवणानिस्थावराणचराणच २४ माणं ११ । १२ । १३ । १४ योजनेतिलुप्तवृतीयांतपदं योजनैः
सहस्रशःसंमितामितिशेषः १५ अस्मैआसनंदेहीतिस्वभृत्यमादिदेश १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ अनेकशतानिभौमानिउपर्युपरिभूमिसमूहायेषुतानिप्रासादमंडलानि २३ । २४

२५ । २६ । २७ । २८ । २९ गवामंतरमन्योन्यतारतम्यं अवष्टु ३० कृच्छ्रोत्सृष्टाः संकटादनिरोधात्मुक्ताः पोषणार्थं दरिद्राभारादागताः तादृशीनां पालनं प्रशस्ततरमिष्यर्थः ३१ तिस्रश्वाति त्र्यह
मन्मात्रहारो भूमिभारो भूत्वा चतुर्थदिनमारभ्य त्र्यहमेकैकां गां दत्त्वा गोरसैर्वैर्तिकुर्यात् एवं तत्र पूर्वकंगोत्रयंददत्तं तत्र त्र्यहमां च फलं भवतीत्यर्थः ३२ । ३३ । ३४ वृद्धे गलाने रोगिणि पथ्याशनार्थं संभ्र
मक्षयभोज्यमयान् शैलान्वासां शिष्यनानि च ॥ सर्वकामफलांश्चैव वृक्षान्भवनसंस्थितान् २५ नद्यो वीथ्यः सभावाप्यो दीर्घिकाश्चैव सर्वशः ॥ घोषवन्ति
चयानानि युक्तान्यथ सहस्रशः २६ क्षीरस्रवैसरितो गिरिंश्च सर्पिस्तथा विमलं चापितो यम् ॥ वैवस्वतस्यानुमतांश्च देशान् दृष्टपूर्वान्सुबहून् पश्यम्
२७ सर्वान् दृष्ट्वा तदहं धर्मराजमवोचं वै प्रभविष्णुं पुराणम् ॥ क्षीरस्यैताः सर्पिषश्चैव नद्यः शश्वत्स्रोताः कस्य भोज्याः प्रदिष्टाः २८ यमोऽब्रवीद्विद्विभोज्या
स्त्वमेतायेदातारः साधवो गोरसानाम् ॥ अन्ये लोकाः शाश्वता वीतशोकैः समाकीर्णा गोप्रदाने रतानाम् २९ न त्वेतासां दानमात्रं प्रशस्तं पात्रं कालो गोविशेषो वि
धिश्च ॥ ज्ञात्वा देयं विप्रगवांतरं हि दुःखं ज्ञातुं पावकादित्यभूतम् ३० स्वाध्यायवान्योऽतिमात्रं तपस्वी वैतानस्थो ब्राह्मणः पात्रमासाम् ॥ कृच्छ्रोत्सृष्टाः पोषणान्या
गताश्च द्वौ रेतैर्गोविशेषाः प्रशस्ताः ३१ तिस्रो रात्र्यस्त्वद्विरूपोऽप्यभू मौत्सा गावस्तर्पितेभ्यः प्रदेयाः ॥ वत्सैः प्रीताः सुप्रजाः सोपचाराख्यहंदत्त्वा गोरसैर्वैर्तिकुर्यात्
३२ दत्त्वा धेनुं सुवर्ताकां स्यदोहां कल्याणवत्सामपलायिनीं च ॥ यावन्ति रोमाणि भवन्ति तस्यास्तावद्वर्षाण्यश्रुते स्वर्गलोकम् ३३ तथाऽनृद्धाहं ब्राह्मणेभ्यः प्रदाय
दांतं धुर्यं बलवंतं युवानम् ॥ कुलानुजीव्यं वीर्यवंतं बृहन्तं भुंक्ते लोकान्संमितान् धेनुदस्य ३४ गोषुक्षांतं गोशरण्यं कृतज्ञं वृत्तिग्लानं तादृशं पात्रमाहुः ॥ वृद्धे गलाने संभ्रमे
वामहार्थं कृष्यर्थं वा हौम्यहेतोः प्रसूत्याम् ३५ गुर्वर्थं वा बालपुष्ट्याभिषंगां वैदातुं देशकालोऽविशिष्टः ॥ अंतर्ज्ञाताः सकयज्ञानलब्धाः प्राणक्रीतानिर्जिता यौतकाश्च
३६ ॥ नाचिकेत उवाच ॥ श्रुत्वा वैवस्वतवचस्तमहं पुनरब्रुवम् ॥ अभावे गोप्रदातृणां कथं लोकान् रहिगच्छति ३७ ततोऽब्रवीद्यमो धीमान् गोप्रदानपरां गतिम् ॥
गोप्रदानानुकल्पं तु गामृते संति गोप्रदाः ३८ अलाभे योगवां दद्यात् घृतधेनुं यतव्रतः ॥ तस्यैता घृतवाहिन्यः क्षरन्ते वत्सला इव ३९ घृतालाभे तु यो दद्यात्तिलधेनुं
यतव्रतः ॥ सदुर्गात्तारितो धेन्वाक्षीरनद्यां प्रमोदते ४० तिलालाभे तु यो दद्यात्जलधेनुं यतव्रतः ॥ सकामं प्रवहांशीतान् दीमेतामुपाश्रुते ४१ एवमेतानि मे तत्र धर्म
राजन्यदर्शयत् ॥ दृष्ट्वा च परमं हर्षमवाप महमच्युत ४२ निवेदयेचाहमिमं प्रियं ते क्रतुर्महान् लपधनप्रचारः ॥ प्राप्तो मया तात समत्प्रसूतः प्रपत्स्यते वेदविधिप्रवृत्तः
४३ शापो ह्ययं भवतोऽनुग्रहाय प्राप्तो मया यत्र दृष्टो यमो वै ॥ दानव्युष्टिं तत्र दृष्ट्वा महात्मनिः संदिग्धान् दानधर्मांश्च रिष्ये ४४ इदं च मामब्रवीद्धर्मराजः पुनः पुनः संप्रहृष्टो
महर्षे ॥ दानेन यः प्रयतोऽभूस्तदैव विशेषतो गोप्रदानं च कुर्यात् ४५ शुद्धो ह्यर्थो नावमन्यस्वधर्मान् पात्रे देयं देशकालोपपन्ने ॥ तस्माद्वावस्ते नित्यमेव प्रदेयामा
भूञ्जते संशयः कश्चिदत्र ४६

मेदुमिक्षे महापंथज्ञाद्यर्थे च प्रसूत्यां पुत्रजन्मनि ३५ बालपुष्ट्या बालपुष्ट्याभिप्रायेण वा अंतःबहुदुग्धाः शांतेत्यादिगुणवत्त्वे
न ज्ञाताः क्रयलब्धाः ज्ञानलब्धाः प्राणव्यत्ययेन क्रीताः यौतकाः पाणिग्रहणादिकाले श्वहारादिभ्यः प्राप्ताः ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ क्रतुः गोदानरूपः ४३ । ४४ । ४५ । ४६

४७ । ४८ प्रापणीयंगोः आहारादि ४९ गोप्रयुक्तं रथशकटादि ५० । ५१ हार्दद्वयं भक्ष्यपाणकं दूयनादिकं कर्तुं न एतिमानुसरति ५२ । ५३ गवांसूर्यराश्मिसाम्याद्गोदः सूर्यइत्याह प्राप्स्येति ५४

एताः पुराह्यददन्ति त्वमेव शांतात्मानो दानपथे निविष्टाः ॥ तपांस्तु ग्राण्याप्रतिशंकमानास्ते वै दानं प्रददुश्चैव शक्त्या ४७ काले च शक्त्या मत्सरं वर्जयित्वा शुद्धात्मानः
श्रद्धिनः पुण्यशीलाः ॥ दत्त्वा गावै लोकममुं प्रपन्ना देदीप्यन्ते पुण्यशीलास्तु नाके ४८ एतद्दानं न्यायलब्धं द्विजेभ्यः पात्रे दत्तं प्रापणीयं परीक्ष्य ॥ काम्याष्टम्यां वर्तितव्यं
दशाहं रसैर्गवांश्च कृताप्रस्रवैर्वा ४९ देवव्रती स्याद्दृषभप्रदानैर्वेदावाप्तिर्गोयुगस्य प्रदाने ॥ तीर्थावाप्तिर्गोप्रयुक्तप्रदाने पापोत्सर्गः कपिलायाः प्रदाने ५० गामप्येकां
कपिलां संप्रदाय न्यायोपेतां कलुषाद्विप्रमुच्येत् ॥ गवां रसात्परमं नास्ति किंचिद्गवां प्रदानं सुमहद्वदन्ति ५१ गावलोकं स्तारयन्ति क्षरन्त्योगावश्चान्नं संजनयन्ति लोके ॥
यस्तं जानन्नगवांहार्दमेतिसवैगंतानिरयं पापचेताः ५२ यैस्तदत्तं गोसहस्रं शतं वा दशार्धं वा दशवासाधुवत्सम् ॥ अप्येकावैसाधवे ब्राह्मणाय साऽस्यामुष्मिन् पुण्यतीर्था
नदी वै ५३ प्राह्यापुष्ट्या लोकसंरक्षणेन गावस्तुल्याः सूर्यपादैः पृथिव्याम् ॥ शब्दश्चैकः संनतिश्चोपभोगास्तस्माद्गोदः सूर्यइवावभाति ५४ गुरुं शिष्यो वरयेद्गो
प्रदाने सवैगंतानियतं स्वर्गमेव ॥ विधिज्ञानां सुमहान् धर्मेषु विधिं ह्याद्यं विधयः संविशन्ति ५५ इदं दानं न्यायलब्धं द्विजेभ्यः पात्रे दत्त्वा प्रापयेथाः परीक्ष्य ॥ त्वय्या
शंसं त्यमरामानवाश्च वयं चादिप्रसूते पुण्यशीले ५६ इत्युक्तोऽहं धर्मराजं द्विजर्षे धर्मात्मानं शिरसाऽभिप्रणम्य ॥ अनुज्ञातस्तेन वैवस्वतेन प्रत्यागमं भगवत्पादमूलम्
॥ ५७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासननिकेप० दानधर्मे यमवाक्यं नाम एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥
उक्तं ते गोप्रदानं वै नाचिकेतमृषिप्रति ॥ माहात्म्यमपि चैवोक्तमुद्देशेन गवांप्रभो १ नृगेण च महदुःखमनुभूतं महात्मना ॥ एकापराधादज्ञानात्पितामहमहामते २
द्वारवत्यां यथा चासौ निविशं त्यांसमुद्धतः ॥ मोक्षहेतुरभूत्कृष्णस्तदप्यवधृतं मया ३ किं त्वस्ति मम संदेहो गवां लोकं प्रतिप्रभो ॥ तत्त्वतः श्रोतुमिच्छामि गोदायत्र
वसंत्युत ४ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ यथाऽपृच्छत्पद्मयोनिमेतदेव शतक्रतुः ५ ॥ ॥ शक्र उवाच ॥ ॥
स्वलोकवासिनां लक्ष्मीमभिभूय स्वयां चिंषा ॥ गोलोकवासिनः पश्येव जतः संशयोऽत्र मे ६ कीदृशा भगवँ लोकगवांतं हूहि मेऽनघ ॥ यानावसंति दातार एतदि
च्छामि वेदितुम् ७ कीदृशाः किंफलाः किंस्वित्परमस्तत्र को गुणः ॥ कथंच पुरुषास्तत्र गच्छन्ति विगतज्वराः ८ कियत्कालं प्रदानस्य दाता च फलमश्रुते ॥ कथंबहु
विधं दानं स्यादल्पमपि वा कथम् ९ बहूनां कीदृशं दानमल्पानां वापि कीदृशम् ॥ अदत्त्वा गोप्रदाः संतिकेन वा तच्च शंसमे १०

विधिगुर्वाराधनपरं विधयो गोदानविधयः संविशन्तीति पुण्यद्वैगुण्यमुक्तं ५५ द्विजेभ्यश्चैव णिकेभ्यो न्यायलब्धं दत्त्वा समर्प्य प्रापयेथाननुपोषणमात्रार्थं प्रापयेथा इत्यर्थः ५६ । ५७ ॥ इति अनुशासनपर्वणि
नीलकंठीये भारतमावदीपे एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ उक्तमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ पश्येव इयमिति ६ । ७ को गुणः सच किंस्वित्परमः कातस्याः पराकाष्ठेत्यर्थः ८ । ९ । १०

११।१२ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीयेभारतभाष्यदीपे द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ योऽयमिति १। १। ३ शरीरस्यन्यासः समाधिकाले मोक्षः मरणे निर्म
कथं वा बहुदाता स्यादल्पदात्रा समः प्रभो ॥ अल्पप्रदाता बहुदः कथं स्वित्स्यादि हे श्वर ११ कीदृशी दक्षिणा चैव गोप्रदाने विशिष्यते ॥ एतत्तथ्येन भगवन्मम शंसितु
मर्हसि ॥ १२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके प० दानधर्मे गोप्रदानिके द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ पितामह उवाच ॥ ॥
योऽयं प्रश्नस्त्वया पृष्ठो गोप्रदानादिकारितः ॥ नास्ति प्रष्टाऽस्तिलोकेऽस्मिन्स्वतोऽन्यो हि शतक्रतो १ संति नानाविधालोकायां स्वं शक्रन पश्यसि ॥ पश्यामिया
नहं लोकानेकपत्न्यश्च याः स्त्रियः २ कर्मभिश्चापि सुशुभैः सुवता ऋषयस्तथा ॥ स शरीराहिता न्याति ब्राह्मणाः शुभबुद्धयः ३ शरीरन्यासमोक्षेण मनसानिर्मलेन च ॥
स्वप्रभूतांश्च तौ लोकान् पश्यंतीहापि सुवताः ४ तैतुलकाः सहस्राक्षशृणुयाद्गुणान्विताः ॥ न तत्र क्रमेते काले न जरान च पावकः ५ तथानास्त्य शुभं किंचिन्न व्याधि
स्तत्र न क्लमः ॥ यद्यच्च गावो मनसा तस्मिन्वाच्छंति वासव ६ तत्सर्वं प्राप्नुवन्ति स्म मम प्रत्यक्षदर्शनात् ॥ कामगाः कामचारिण्यः कामात्कामांश्च भुञ्जते ७ वाप्यः
स रांसि सरितो विविधानि वनानि च ॥ गृहाणि पर्वताश्चैव व्यावद्व्यं च किंचन ८ मनोज्ञं सर्वभूतेभ्यः सर्वतंत्रं प्रदृश्यते ॥ ईदृशा द्विपुला लोकान्नास्तिलोकस्तथा
विधः ९ तत्र सर्वसहाः क्षांता वत्सला गुरुवर्तिनः ॥ अहंकारैर्विरहितायांति शक्रनरोत्तमाः १० यः सर्वमांसानि न भक्षयति पुमान्सदा भावितो धर्मयुक्तः ॥ मातापित्रो
रर्चिता सत्ययुक्तः शुश्रूषिता ब्राह्मणानामनिन्द्यः ११ अक्रोधनो गोषु तथा द्विजेषु धर्मरतो गुरुशुश्रूषकश्च ॥ यावज्जीवं सत्यवृत्ते रतश्च दाने रतो यः क्षमी चापराधे १२
मृदुर्दातो देवपरायणश्च सर्वातिथिश्चापि तथा दयावान् ॥ ईदृगुणो मानवस्तं प्रयाति लोकं गवांश्चाश्वतं चाव्ययं च १३ न पारदारी पश्यति लोकमेतं न वै गुरुघ्नो न मृषा
संप्रलापी ॥ सदा प्रवादी ब्राह्मणेष्वात्तवैरोदोषैरेतैर्यश्च युक्तो दुरात्मा १४ न मित्रधुङ्गैः कृतिकः कृतघ्नः शठोऽनृजुर्धर्मविद्वेषकश्च ॥ न ब्रह्महामनसाऽपि प्रपश्येद्गवां
लोकं पुण्यकृतानि वासम् १५ एतत्ते सर्वमाख्यातं निपुणेन सुरेश्वर ॥ गोप्रदानरतानां तु फलं शृणु शतक्रतो १६ दयाद्यलब्धैर्यैर्योगाः क्रीत्वा संप्रयच्छति ॥ धर्मा
जितान्धनैः क्रीतान्सलोकानां पुतेऽक्षयान् १७ यो वै द्यूते धनं जित्वा गाः क्रीत्वा संप्रयच्छति ॥ सदिव्यमयुतं शक्रवर्षाणां फलमश्नुते १८ दयाद्याद्याः स्म वै गावोन्या
य पूर्वैरुपार्जिताः ॥ प्रदद्यात्ताः प्रदातृणां संभवंत्यपि च ध्रुवाः १९ प्रतिगृह्यतु यो दद्याद्वा संशुद्धेन चेतसा ॥ तस्यापीहाक्षर्यौ लोकान्धुवान्विद्विशचीपते २० जन्म
प्रभृतिसत्यं च यो ब्रूयान्नियतेन्द्रियः ॥ गुरुद्विजसहः क्षांतस्तस्य गोभिः समागतिः २१ न जातु ब्राह्मणो वाच्यो यदवाच्यं शचीपते ॥ मनसा गोषु न दुह्येद्गोवृत्तिर्गोऽनु
कल्पकः २२ सत्यधर्मे च निरतस्तस्य शक्रफलं शृणु ॥ गोसहस्रेण समिता तस्य धेनुर्भवत्युत २३

लेन मनसा योगिनो न्यासे मोक्षे च ताल्लोकान् पश्यंति ४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४ नेकृतिको वंचकः शठः समर्थोऽपि दारिद्र्यभापी १५।१६।१७।१८।१९
२० गुरुणां द्विजानां वाऽपराधं सहते इति गुरुद्विजसहः २१ गोवृत्तिरसंग्रहपरः। गवांश्चासादेरनुकल्पकः संपादको गोनुकल्पकः २२।२३

१३।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४ संदर्शयेत्पश्येत् यावद्ब्रह्माङ्गे जातीयमस्ति तावत्तत्र वसेदित्यर्थः ३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२ अर्जुनीनां गवां ४३।४४।४५।४६।४७
क्षत्रियस्य गुणैरेतैरपि तुल्यफलं शृणु ॥ तस्यापि द्विजतुल्या गौर्भवतीति विनिश्चयः २४ वैश्यस्यैते यदि गुणास्तस्य पंचशतं भवेत् ॥ शूद्रस्यापि विनीतस्य
चतुर्भागफलं स्मृतम् २५ एतच्चैनयोऽनुतिष्ठेत्तुक्तः सत्ये रतो गुरुशुश्रूषया च ॥ दक्षः क्षांतो देवतार्थी प्रशांतः शुचिर्बुद्धो धर्मशीलोऽनहंवाक् २६ महत्फलं प्राप्यते
स द्विजाय दत्त्वा दोग्ध्रा विधिना जनेन धेनुम् ॥ नित्यं दद्यादेकभक्तः सदा च सत्ये स्थितो गुरुशुश्रूषिता च २७ वेदाध्यायी गोपुयोभक्तिमांश्च नित्यं दत्त्वा योऽभिनंदेत्
गाश्च ॥ आज्ञातियो यश्च गवान्मेतद्दं फलं शक्रनिबोधतस्य २८ यत्स्यादिद्वारा जसूये फलं तु यत्स्यादिद्वारं बहूनाकांचनेन ॥ एतत्तुल्यं फलमप्यादुरग्र्यं सर्वसंत
स्त्वृषये च सिद्धाः २९ योऽयं भक्तं किंचिदप्राश्य दद्याद्गोभ्यो नित्यं गोव्रती सत्यवादी ॥ शांतो लुब्धो गोसहस्रस्य पुण्यं संवत्सरेणापुयात्सत्यशीलः ३० यदेकभ
क्तमश्रीयाद्दद्यादेकं गवांचयत् ॥ दशवर्षाभ्यन्तानि गोव्रती गोऽनुकंपकः ३१ एकेनैव भक्तेन यः क्रीत्वा गां प्रयच्छति ॥ यावन्तितस्यारोमाणि संभवंति शत
क्रतो ३२ तावत्प्रदानात्स गवां फलमाप्नोति शाश्वतम् ॥ ब्राह्मणस्य फलं हीदं क्षत्रियस्य तु वैशूण ३३ पंचवार्षिकमेवं तु क्षत्रियस्य फलं स्मृतम् ॥ ततोऽर्धेन तु
वैश्यस्य शूद्रो वैश्यार्धतः स्मृतः ३४ यश्चाऽऽत्मविक्रयं कृत्वा गाः क्रीत्वा संप्रयच्छति ॥ यावत्संदर्शयेद्वा वैसतावत्फलमश्नुते ३५ रोम्णिरोम्णि महाभागलोका
श्चास्याऽक्षयाः स्मृताः ॥ संग्रामेष्वर्जयित्वा तु यो वै गाः संप्रयच्छति ॥ आत्मविक्रयतुल्यास्ताः शाश्वता विद्वि कौशिक ३६ अभावे योगवां दद्यात्तिलधेनुं यत
व्रतः ॥ दुर्गात्स तारितो वेन्वाक्षीरनद्यां प्रमोदते ३७ न त्वेवासां दानमात्रं प्रशस्तं पात्रं कालो गोविशेषो विधिश्च ॥ कालज्ञानं विप्रगवांतरं हि दुःखं ज्ञातुं पावकादि
त्यभूतम् ३८ स्वाध्यायाढ्यं शुद्धयोनिं प्रशांतं वैतानस्थं पापभीरुं बहूजम् ॥ गोषुक्षांतं नातितीक्ष्णं शरण्यं वृत्तिग्लानं तादृशं पात्रमाहुः ३९ वृत्तिग्लाने सीद
ति चातिमात्रं कृष्यर्थे वा होम्यहेतोः प्रसूते ॥ सुर्वथैवावालसं वृद्धये वा धेनुं दद्याद्देशकाले विशिष्टे ४० अंतर्ज्ञाताः सक्रयज्ञानलब्धाः प्राणैः क्रीतास्ते जसा यौतकाश्च ॥
कृच्छ्रोत्सृष्टाः पोषणाभ्यागताश्च द्वारैरेतैर्गोविशेषाः प्रशस्ताः ४१ बलान्विताः शीलवयोपपन्नाः सर्वाः प्रशंसन्ति सुगंधवत्यः ॥ यथा हि गंगा सरितां वरिष्ठा तथा र्जु
नीनां कपिला वरिष्ठा ४२ तिस्रो रात्रिस्त्वद्विरुपोऽप्यभूमौ तृप्ता गावस्तर्पितेभ्यः प्रदेयाः ॥ वत्सैः पुष्टैः क्षीरपैः सुप्रचारारूय हंदत्वा गोरसैर्वर्तितव्यम् ४३ दत्त्वा
धेनुं सुव्रतां साधुदोहां कल्याणवत्सामपलायिनीं च ॥ यावन्तिरोमाणि भवंति तस्यास्तावंति वर्षाणि भवंत्यमुत्र ४४ तथाऽनृद्धा ब्राह्मणाय प्रदाय धुर्ययुवानं बलिनं
विनीतम् ॥ हलस्य वोढारमनंतवीर्यं प्राप्नोति लोकान्दशधेनुदस्य ४५ कांतारे ब्राह्मणाङ्गाश्च यः परित्राति कौशिक ॥ क्षणेन विप्रमुच्येत तस्य पुण्यफलं शृणु ४६
अश्वमेधक्रतोस्तुल्यं फलं भवति शाश्वतम् ॥ मृत्युकाले सहस्राक्षया वृत्तिमनुकांक्षते ४७

४८ । ४९ । ५० । ५१ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ जानमिति १ । २ विक्रयार्थं योनियुक्तेति शेषः ३ । ४ । ५
 लोकान्बहुविधान्दिव्यान्व्यास्यहृदिवर्तते ॥ तत्सर्वसमवाप्नोतिकर्मणैतेन मानवः ४८ गोभिश्च समनुज्ञातः सर्वत्र च महीयते ॥ यस्त्वेतेनैव कल्पेन गां वनेष्व-
 नुगच्छति ४९ तृणगोमयपर्णाशीनिस्पृहो नियतः शुचिः ॥ अकामं तेन वस्तव्यमुदितेन शतक्रतो ५० मम लोके सुरैः सार्धं लोके यत्रापि चेच्छति ५१
 ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनि ० पर्वणि दानधर्मे पितृमहेंद्रसंवादे त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ इंद्र उवाच ॥ जानन्यो
 गामपहरेद्विक्रीयाच्चाऽर्थकारणात् ॥ एतद्विज्ञातुमिच्छामि क्रतुतस्य गतिर्भवेत् १ ॥ पितामह उवाच ॥ भक्षार्थं विक्रयार्थं वा येऽपहारं हिकुर्वते ॥ दानार्थं ब्राह्मणा-
 र्थाय तत्रेदं श्रूयतां फलम् २ विक्रयार्थं हि यो हिंस्याद्भक्षयेद्दानिरंकुशः ॥ घातयानं हि पुरुषं येऽनुमन्येयुरर्थिनः ३ घातकः खादको वापि तथा यश्चानुमन्यते ॥ या-
 वंतितस्यारोमाणि तावद्वर्षाणि मज्जति ४ ये दोषा यादृशाश्चैव द्विजयज्ञोपघातके ॥ विक्रये चापहारे च ते दोषा वेस्मृताः प्रभो ५ अपहृत्य तु योगां वै ब्राह्मणाय प्रय-
 च्छति ॥ यावदानफलं तस्यास्तावन्निरयमृच्छति ६ सुवर्णदक्षिणामाहुर्गोप्रदाने महायुते ॥ सुवर्णपरमित्युक्तं दक्षिणार्थमसंशयम् ७ गोप्रदानात्तारयते सप्त
 पूर्वास्तथाऽपरान् ॥ सुवर्णदक्षिणां कृत्वा तावद्विगुणमुच्यते ८ सुवर्णपरमं दानं सुवर्णदक्षिणापरा ॥ सुवर्णपावनं शक्रपावनानां परं स्मृतम् ९ कुलानां
 पावनं प्राहुर्जातरूपं शतक्रतो ॥ एषामेदक्षिणां प्रोक्ता समासेन महायुते १० ॥ भीष्म उवाच ॥ एतपितामहेनोक्तमिंद्राय भरतर्षभ ॥ इंद्रोदशरथा-
 याऽऽहरामायाह पिता तथा ११ राघवोऽपि प्रियश्चात्रे लक्ष्मणाय यशस्विने ॥ ऋषिभ्यो लक्ष्मणेनोक्तं मरण्ये वसता प्रभो १२ पारंपर्यागतं चेदमृषयः संशित-
 व्रताः ॥ दुर्धरं धारयामासुराजानश्चैव धार्मिकाः १३ उपाध्यायेन प्रदितं मम चेदं युधिष्ठिर ॥ यद्वदं ब्राह्मणो नित्यं वदेद्ब्राह्मणसंसदि १४ यज्ञेषु गोप्रदानेषु द्वयोरपि
 समागमे ॥ तस्य लोकाः किलाऽक्षय्यादैवतैः सह नित्यदा १५ इति ब्रह्मासमभवानुवाच परमेश्वरः १६ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनि के-
 पर्वणि दानधर्मे चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ विस्मयितोऽहं भवता धर्मान्प्रवदता विभो ॥ प्रवक्ष्यामि तु संदेहं तन्मे ब्रूहि
 पितामह १ व्रतानां किं फलं प्रोक्तं कीदृशं वामहायुते ॥ नियमानां फलं किंच स्वधीतस्य च किं फलम् २ दत्तस्येह फलं किंच वेदानां धारणे च किम् ॥ अध्यापने फलं
 किंच सर्वमिच्छामि वेदितुम् ३ अप्रतिग्राहके किंच फलं लोके पितामह ॥ तस्य किंच फलं दृष्टं श्रुतं यस्तु प्रयच्छति ४ स्वकर्मनिरतानां च शूराणां चापि किं फलम् ॥
 शौचे च किं फलं प्रोक्तं ब्रह्मचर्ये च किं फलम् ५ पितृशुश्रूषणे किंच मातृशुश्रूषणे तथा ॥ आचार्यगुरुशुश्रूषांस्वनुक्रोशानुकरणे ६ एतत्सर्वमशेषेण पितामह
 यथातथम् ॥ वेतुमिच्छामि धर्मज्ञपरंकौतूहलं हि मे ७
 ४ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ ॥ ॥ इति अनुशासनपर्व-
 णि नीलकंठीये भारतमावदीपे चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ विस्मयित इति १ । २ । ३ । ४ । ५ अनुक्रोशः परंदुःखेन दुःखितत्वं अनुकंपा तत्प्रतीकारकरणं ६ । ७

व्रतं एकमक्तादिनियमं ८ फलमैश्वर्यमेव प्रत्यक्षं ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १०१ । १०२ । १०३ । १०४ । १०५ । १०६ । १०७ । १०८ । १०९ । ११० । १११ । ११२ । ११३ । ११४ । ११५ । ११६ । ११७ । ११८ । ११९ । १२० । १२१ । १२२ । १२३ । १२४ । १२५ । १२६ । १२७ । १२८ । १२९ । १३० । १३१ । १३२ । १३३ । १३४ । १३५ । १३६ । १३७ । १३८ । १३९ । १४० । १४१ । १४२ । १४३ । १४४ । १४५ । १४६ । १४७ । १४८ । १४९ । १५० । १५१ । १५२ । १५३ । १५४ । १५५ । १५६ । १५७ । १५८ । १५९ । १६० । १६१ । १६२ । १६३ । १६४ । १६५ । १६६ । १६७ । १६८ । १६९ । १७० । १७१ । १७२ । १७३ । १७४ । १७५ । १७६ । १७७ । १७८ । १७९ । १८० । १८१ । १८२ । १८३ । १८४ । १८५ । १८६ । १८७ । १८८ । १८९ । १९० । १९१ । १९२ । १९३ । १९४ । १९५ । १९६ । १९७ । १९८ । १९९ । २०० । २०१ । २०२ । २०३ । २०४ । २०५ । २०६ । २०७ । २०८ । २०९ । २१० । २११ । २१२ । २१३ । २१४ । २१५ । २१६ । २१७ । २१८ । २१९ । २२० । २२१ । २२२ । २२३ । २२४ । २२५ । २२६ । २२७ । २२८ । २२९ । २३० । २३१ । २३२ । २३३ । २३४ । २३५ । २३६ । २३७ । २३८ । २३९ । २४० । २४१ । २४२ । २४३ । २४४ । २४५ । २४६ । २४७ । २४८ । २४९ । २५० । २५१ । २५२ । २५३ । २५४ । २५५ । २५६ । २५७ । २५८ । २५९ । २६० । २६१ । २६२ । २६३ । २६४ । २६५ । २६६ । २६७ । २६८ । २६९ । २७० । २७१ । २७२ । २७३ । २७४ । २७५ । २७६ । २७७ । २७८ । २७९ । २८० । २८१ । २८२ । २८३ । २८४ । २८५ । २८६ । २८७ । २८८ । २८९ । २९० । २९१ । २९२ । २९३ । २९४ । २९५ । २९६ । २९७ । २९८ । २९९ । ३०० । ३०१ । ३०२ । ३०३ । ३०४ । ३०५ । ३०६ । ३०७ । ३०८ । ३०९ । ३१० । ३११ । ३१२ । ३१३ । ३१४ । ३१५ । ३१६ । ३१७ । ३१८ । ३१९ । ३२० । ३२१ । ३२२ । ३२३ । ३२४ । ३२५ । ३२६ । ३२७ । ३२८ । ३२९ । ३३० । ३३१ । ३३२ । ३३३ । ३३४ । ३३५ । ३३६ । ३३७ । ३३८ । ३३९ । ३४० । ३४१ । ३४२ । ३४३ । ३४४ । ३४५ । ३४६ । ३४७ । ३४८ । ३४९ । ३५० । ३५१ । ३५२ । ३५३ । ३५४ । ३५५ । ३५६ । ३५७ । ३५८ । ३५९ । ३६० । ३६१ । ३६२ । ३६३ । ३६४ । ३६५ । ३६६ । ३६७ । ३६८ । ३६९ । ३७० । ३७१ । ३७२ । ३७३ । ३७४ । ३७५ । ३७६ । ३७७ । ३७८ । ३७९ । ३८० । ३८१ । ३८२ । ३८३ । ३८४ । ३८५ । ३८६ । ३८७ । ३८८ । ३८९ । ३९० । ३९१ । ३९२ । ३९३ । ३९४ । ३९५ । ३९६ । ३९७ । ३९८ । ३९९ । ४०० । ४०१ । ४०२ । ४०३ । ४०४ । ४०५ । ४०६ । ४०७ । ४०८ । ४०९ । ४१० । ४११ । ४१२ । ४१३ । ४१४ । ४१५ । ४१६ । ४१७ । ४१८ । ४१९ । ४२० । ४२१ । ४२२ । ४२३ । ४२४ । ४२५ । ४२६ । ४२७ । ४२८ । ४२९ । ४३० । ४३१ । ४३२ । ४३३ । ४३४ । ४३५ । ४३६ । ४३७ । ४३८ । ४३९ । ४४० । ४४१ । ४४२ । ४४३ । ४४४ । ४४५ । ४४६ । ४४७ । ४४८ । ४४९ । ४५० । ४५१ । ४५२ । ४५३ । ४५४ । ४५५ । ४५६ । ४५७ । ४५८ । ४५९ । ४६० । ४६१ । ४६२ । ४६३ । ४६४ । ४६५ । ४६६ । ४६७ । ४६८ । ४६९ । ४७० । ४७१ । ४७२ । ४७३ । ४७४ । ४७५ । ४७६ । ४७७ । ४७८ । ४७९ । ४८० । ४८१ । ४८२ । ४८३ । ४८४ । ४८५ । ४८६ । ४८७ । ४८८ । ४८९ । ४९० । ४९१ । ४९२ । ४९३ । ४९४ । ४९५ । ४९६ । ४९७ । ४९८ । ४९९ । ५०० । ५०१ । ५०२ । ५०३ । ५०४ । ५०५ । ५०६ । ५०७ । ५०८ । ५०९ । ५१० । ५११ । ५१२ । ५१३ । ५१४ । ५१५ । ५१६ । ५१७ । ५१८ । ५१९ । ५२० । ५२१ । ५२२ । ५२३ । ५२४ । ५२५ । ५२६ । ५२७ । ५२८ । ५२९ । ५३० । ५३१ । ५३२ । ५३३ । ५३४ । ५३५ । ५३६ । ५३७ । ५३८ । ५३९ । ५४० । ५४१ । ५४२ । ५४३ । ५४४ । ५४५ । ५४६ । ५४७ । ५४८ । ५४९ । ५५० । ५५१ । ५५२ । ५५३ । ५५४ । ५५५ । ५५६ । ५५७ । ५५८ । ५५९ । ५६० । ५६१ । ५६२ । ५६३ । ५६४ । ५६५ । ५६६ । ५६७ । ५६८ । ५६९ । ५७० । ५७१ । ५७२ । ५७३ । ५७४ । ५७५ । ५७६ । ५७७ । ५७८ । ५७९ । ५८० । ५८१ । ५८२ । ५८३ । ५८४ । ५८५ । ५८६ । ५८७ । ५८८ । ५८९ । ५९० । ५९१ । ५९२ । ५९३ । ५९४ । ५९५ । ५९६ । ५९७ । ५९८ । ५९९ । ६०० । ६०१ । ६०२ । ६०३ । ६०४ । ६०५ । ६०६ । ६०७ । ६०८ । ६०९ । ६१० । ६११ । ६१२ । ६१३ । ६१४ । ६१५ । ६१६ । ६१७ । ६१८ । ६१९ । ६२० । ६२१ । ६२२ । ६२३ । ६२४ । ६२५ । ६२६ । ६२७ । ६२८ । ६२९ । ६३० । ६३१ । ६३२ । ६३३ । ६३४ । ६३५ । ६३६ । ६३७ । ६३८ । ६३९ । ६४० । ६४१ । ६४२ । ६४३ । ६४४ । ६४५ । ६४६ । ६४७ । ६४८ । ६४९ । ६५० । ६५१ । ६५२ । ६५३ । ६५४ । ६५५ । ६५६ । ६५७ । ६५८ । ६५९ । ६६० । ६६१ । ६६२ । ६६३ । ६६४ । ६६५ । ६६६ । ६६७ । ६६८ । ६६९ । ६७० । ६७१ । ६७२ । ६७३ । ६७४ । ६७५ । ६७६ । ६७७ । ६७८ । ६७९ । ६८० । ६८१ । ६८२ । ६८३ । ६८४ । ६८५ । ६८६ । ६८७ । ६८८ । ६८९ । ६९० । ६९१ । ६९२ । ६९३ । ६९४ । ६९५ । ६९६ । ६९७ । ६९८ । ६९९ । ७०० । ७०१ । ७०२ । ७०३ । ७०४ । ७०५ । ७०६ । ७०७ । ७०८ । ७०९ । ७१० । ७११ । ७१२ । ७१३ । ७१४ । ७१५ । ७१६ । ७१७ । ७१८ । ७१९ । ७२० । ७२१ । ७२२ । ७२३ । ७२४ । ७२५ । ७२६ । ७२७ । ७२८ । ७२९ । ७३० । ७३१ । ७३२ । ७३३ । ७३४ । ७३५ । ७३६ । ७३७ । ७३८ । ७३९ । ७४० । ७४१ । ७४२ । ७४३ । ७४४ । ७४५ । ७४६ । ७४७ । ७४८ । ७४९ । ७५० । ७५१ । ७५२ । ७५३ । ७५४ । ७५५ । ७५६ । ७५७ । ७५८ । ७५९ । ७६० । ७६१ । ७६२ । ७६३ । ७६४ । ७६५ । ७६६ । ७६७ । ७६८ । ७६९ । ७७० । ७७१ । ७७२ । ७७३ । ७७४ । ७७५ । ७७६ । ७७७ । ७७८ । ७७९ । ७८० । ७८१ । ७८२ । ७८३ । ७८४ । ७८५ । ७८६ । ७८७ । ७८८ । ७८९ । ७९० । ७९१ । ७९२ । ७९३ । ७९४ । ७९५ । ७९६ । ७९७ । ७९८ । ७९९ । ८०० । ८०१ । ८०२ । ८०३ । ८०४ । ८०५ । ८०६ । ८०७ । ८०८ । ८०९ । ८१० । ८११ । ८१२ । ८१३ । ८१४ । ८१५ । ८१६ । ८१७ । ८१८ । ८१९ । ८२० । ८२१ । ८२२ । ८२३ । ८२४ । ८२५ । ८२६ । ८२७ । ८२८ । ८२९ । ८३० । ८३१ । ८३२ । ८३३ । ८३४ । ८३५ । ८३६ । ८३७ । ८३८ । ८३९ । ८४० । ८४१ । ८४२ । ८४३ । ८४४ । ८४५ । ८४६ । ८४७ । ८४८ । ८४९ । ८५० । ८५१ । ८५२ । ८५३ । ८५४ । ८५५ । ८५६ । ८५७ । ८५८ । ८५९ । ८६० । ८६१ । ८६२ । ८६३ । ८६४ । ८६५ । ८६६ । ८६७ । ८६८ । ८६९ । ८७० । ८७१ । ८७२ । ८७३ । ८७४ । ८७५ । ८७६ । ८७७ । ८७८ । ८७९ । ८८० । ८८१ । ८८२ । ८८३ । ८८४ । ८८५ । ८८६ । ८८७ । ८८८ । ८८९ । ८९० । ८९१ । ८९२ । ८९३ । ८९४ । ८९५ । ८९६ । ८९७ । ८९८ । ८९९ । ९०० । ९०१ । ९०२ । ९०३ । ९०४ । ९०५ । ९०६ । ९०७ । ९०८ । ९०९ । ९१० । ९११ । ९१२ । ९१३ । ९१४ । ९१५ । ९१६ । ९१७ । ९१८ । ९१९ । ९२० । ९२१ । ९२२ । ९२३ । ९२४ । ९२५ । ९२६ । ९२७ । ९२८ । ९२९ । ९३० । ९३१ । ९३२ । ९३३ । ९३४ । ९३५ । ९३६ । ९३७ । ९३८ । ९३९ । ९४० । ९४१ । ९४२ । ९४३ । ९४४ । ९४५ । ९४६ । ९४७ । ९४८ । ९४९ । ९५० । ९५१ । ९५२ । ९५३ । ९५४ । ९५५ । ९५६ । ९५७ । ९५८ । ९५९ । ९६० । ९६१ । ९६२ । ९६३ । ९६४ । ९६५ । ९६६ । ९६७ । ९६८ । ९६९ । ९७० । ९७१ । ९७२ । ९७३ । ९७४ । ९७५ । ९७६ । ९७७ । ९७८ । ९७९ । ९८० । ९८१ । ९८२ । ९८३ । ९८४ । ९८५ । ९८६ । ९८७ । ९८८ । ९८९ । ९९० । ९९१ । ९९२ । ९९३ । ९९४ । ९९५ । ९९६ । ९९७ । ९९८ । ९९९ । १००० ।

॥ भीष्म उवाच ॥ यो व्रतं वैयथोद्विष्टं तथा संप्रति पद्यते ॥ अखंडं सम्यगारम्य तस्य लोकाः सनातनाः ८ नियमानां फलं राजन्प्रत्यक्षमिह दृश्यते ॥ नि-
 यमानां क्रतूनां च त्वयाऽवाप्तमिदं फलम् ९ स्वधीतस्यापि च फलं दृश्यतेऽमुत्र चेह च ॥ इह लोके यवानित्यं ब्रह्म लोके च मोदते १० दमस्य तु फलं राजञ्जुण-
 त्वं विस्तरेण मे ॥ दाताः सर्वत्र सुखिनो दाताः सर्वत्र निवृत्ताः ११ यत्रेच्छागामिनो दाताः सर्वशत्रुनिषूदनाः ॥ प्रार्थयन्ति च यदा तालभंते तन्न संशयः १२
 युज्यन्ते सर्वकामैर्हि दाताः सर्वत्र पांडव ॥ स्वर्गे यथा प्रमोदंते तपसा विक्रमेण च १३ दानैर्यज्ञैश्च विविधैस्तथा दाताः क्षमान्विताः ॥ दानादमो विशिष्टो हि दद-
 त्किंचिद्विजातये १४ दाता कुप्यति नो दातस्तस्माद्दानात्परंदमः ॥ यस्तु दद्यादकुप्यति तस्य लोकाः सनातनाः १५ क्रोधो हंति हि यदानं तस्माद्दाना-
 त्परंदमः ॥ अदृश्यानि महाराजस्थानान्ययुतशोदिवि १६ ऋषीणां सर्वलोकेषु यानि तेयांति देवताः ॥ दमेन यानि नृपते गच्छन्ति परमर्षयः १७ काम-
 यानामहत्स्थानं तस्माद्दानात्परंदमः ॥ अध्यापकः परिक्रेशादक्षयं फलमश्नुते १८ विधिवत्पावकं हुत्वा ब्रह्म लोके नराधिप ॥ अधीत्यापि हि यो वेदान्प्रयाय विद्मयः
 प्रयच्छति १९ गुरुकर्मप्रशंसितु सोऽपि स्वर्गे महीयते ॥ क्षत्रियोऽध्ययने युक्तो यज्ञे दानकर्मणि ॥ युद्धे यश्च परित्राता सोऽपि स्वर्गे महीयते २० वैश्यः
 स्वकर्मनिरतः प्रदानाल्लभते महत् ॥ शूद्रः स्वकर्मनिरतः स्वर्गं शुश्रूषयाऽर्च्छति २१ शूरा बहुविधाः प्रोक्तास्तेषामर्थास्तु मे शृणु ॥ शूरान्वयानां निर्दिष्टं फलं
 शूरस्य चैव हि २२ यज्ञशूरादमेशूराः सत्यशूरास्तथाऽपरे ॥ युद्धशूरास्तथैवोक्ता दानशूराश्च मानवाः २३ सांख्यशूराश्च बहवो योगशूरास्तथाऽपरे ॥ अरण्ये गृह-
 वासे च त्यागे शूरास्तथापरे २४ आर्जवे च तथा शूराः शमेवर्तन्ति मानवाः ॥ तैस्तैश्च नियमैः शूरा बहवः संति चाऽपरे ॥ वेदाध्ययनशूराश्च शूराश्चाऽध्यापने रताः २५
 गुरुशुश्रूषया शूराः पितृशुश्रूषयाऽपरे ॥ मातृशुश्रूषया शूरा भैक्ष्यशूरास्तथाऽपरे २६ अरण्ये गृहवासे च शूराश्चातिथिपूजने ॥ सर्वेयांति परान् लोकान् स्वकर्मफल-
 निर्जितान् २७ धारणं सर्ववेदानां सर्वतीर्थाऽवगाहनम् ॥ सत्यं च ब्रुवतो नित्यं स मंवास्यान्नवासमम् २८ अश्वमेधसहस्रं च सत्यं च तुलयाधृतम् ॥ अश्वमेधसहस्रा-
 द्विसत्यमेव विशिष्यते २९ सत्येन सूर्यस्तपति सत्येनाऽग्निः प्रदीप्यते ॥ सत्येन मरुतो वातिसर्वं सत्येन प्रतिष्ठितम् ३० सत्येन देवाः प्रीयंते पितरो ब्राह्मणास्तथा ॥
 सत्यमाहुः परो धर्मस्तस्मात्सत्यं न लंघयेत् ३१ मुनयः सत्यनिरता मुनयः सत्यविक्रमाः ॥ मुनयः सत्यशपथास्तस्मात्सत्यं विशिष्यते ३२ सत्यव्रतः स्वर्गलोके मो-
 दंते भरतर्षभ ॥ दमः सत्यफलाऽवाप्तिरुक्ता सर्वात्मना मया ३३ असंशयं विनीतात्मा सर्वस्वर्गे महीयते ॥ ब्रह्मचर्यस्य च गुणं शृणु त्वं सुधाधिप ३४ आजन्म मरणाद्य-
 स्तु ब्रह्मचारी भवेदिह ॥ न तस्य किंचिदप्राप्यमिति विद्विनराधिप ३५ बह्व्यः क्रोध्यस्त्वं ऋषीणां तु ब्रह्म लोके वसं युत ॥ सत्ये रतानां सततं दातानां भूधरे तसाम् ३६

ब्रह्मचर्यं देहाज न सर्वपापान्मुपासितम् ॥ ब्राह्मणेन विशेषेण ब्राह्मणो ह्यऽग्निरुच्यते ३७ प्रत्यक्षं हितथा ह्येतद्ब्राह्मणेषु तपस्विषु ॥ बिभेति हि यथा शक्रो ब्रह्मचारिप्रधर्षितः ३८ तद्ब्रह्मचर्यस्य फलमृषीणामिह दृश्यते ॥ मातापित्रोः पूजने यो धर्मस्तमपि मे शृणु ३९ शुश्रूषते यः पितरं न चासूयेत्कदाचन ॥ मातरं भ्रातरं वाऽपि गुरुमाचार्यमेव च ४० तस्य राजन्फलं विद्विस्वर्लोकस्थानमर्चितम् ॥ न च पश्येत्तनरकं गुरुशुश्रूषयाऽऽत्मवान् ४१ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके प० दानधर्मे पंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ विधिं गवां परं श्रोतुमिच्छामि नृपतत्त्वतः ॥ येन तान् शाश्वतौ लोकानर्थिनां प्राप्नुयादिह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ न गोदानात्परं किंचिद्विद्यते वसुधाधिप ॥ गौर्हिंन्यायागता दत्ता सद्यस्तारयते कुलम् २ सतामर्थे सम्यगुत्पादितो यः स वै क्लृप्तः सम्यगाभ्यः प्रजाभ्यः ॥ तस्मात्पूर्वह्यादिकालप्रवृत्तं गोदानार्थं शृणुराजन्विधिमे ३ पुरा गोषूपनीता सुगोषु संदिग्धदर्शिनः ॥ मां धात्रा प्रकृतं प्रश्रं बृहस्पतिरभाषत ४ द्विजातिमति सत्कृत्य श्वः कालमभिवेद्य च ॥ गोदानार्थं प्रयुंजीत रोहिणीं नियतव्रतः ५ आह्वानं च प्रयुंजीत समं गेबहुलेति च ॥ प्रविश्य च गवां मध्यमिमां श्रुतिमुदाहरत् ६ गौर्मे माता वृषभः पिता मे दिवं शर्मजगती मे प्रतिष्ठा ॥ प्रपद्येवं शर्वरीमुष्यगोषु पुनर्वाणीमुसृजेद्गोप्रदाने ७ सतामेकां निशां गोभिः समसख्यः समव्रतः ॥ ऐकात्म्यगमनात्सद्यः कलुषाद्विप्रमुच्यते ८ उत्सृष्टवृषवत्साहिप्रदेया सूर्यदर्शने ॥ त्रिदिवं प्रतिपत्तव्यमर्थवादाशिषस्तव ९ ऊर्जस्विन्य ऊर्जमेधाश्च यज्ञे गर्भोऽमृतस्य जगतोस्य प्रतिष्ठा ॥ क्षिते रोहः प्रवहः शश्वदेव प्राजापत्याः सर्वमित्यर्थवादाः १० गावो ममैनः प्रणुदंतु सौर्यास्तथा सौम्याः स्वर्गयानाय संतु ॥ आत्मानं मे मातृवच्चाश्रयंतु तथाऽनुक्ताः संतु सर्वाशिषामे ११ शोषोत्सर्गे कर्मभिर्देहमोक्षे सरस्वत्यः श्रेयसे संप्रवृत्ताः ॥ यूयं नित्यं सर्वपुण्योपवाह्यां दिशध्वं मे गतिमिष्टां प्रसन्नाः १२

८ उत्सृष्टः पृषवत्सोयया सार्धसा उत्सृष्टपृषवत्सेति गौडाः । स्वयादात्रा प्रदेया त्रिदिवं प्रति पञ्चगंतव्यम् । अथ वा दमंत्रोक्ता आशिषश्च तव माविष्यंतीति योज्यम् ९ आशिषमेवाह ऊर्जस्विन्यइति । 'ऊर्जस्तु कार्तिकोत्साहवलेषु प्राणनेऽपि च' इति मेदिनी बलवत्यः उत्साहवत्यो वा ऊर्जस्विन्यः ऊर्जमेधाः उपगतप्रज्ञाः । यज्ञे अमृतस्य तत्साधनस्य हविषो गर्भ इव गर्भः क्षेत्रभूताः । क्षितेः पेश्वर्यस्य रोहः ज्ञाश्च तशाश्चतः क्षितेः प्रवहः प्रवाहरूपाश्च १० अनुक्ताः मंत्रद्वयेन उक्ताश्च आशिषो मे संतु ११ शोषोत्सर्गे क्षयरोगोपतापापनये । 'शोषो यक्षमपिशोषणे' इति मेदिनी क्षयरोगादिनिष्ठचां देहमोक्षे च कर्मभिः पञ्चगव्यादिभिः सेविताः सत्यः सरस्वत्यो न च इव श्रेयसे संप्रवृत्ताः १२

येति गवांस्वस्यचाभेदेनगोदानादात्मदानफलंलभ्यमित्यर्थः । मनश्च्युताःदातुमैमत्वाभिमानाच्च्युताः । मनएवउपपन्नाः दक्षीयममतास्पक्षीमूताः । संशुक्षध्वंदातारंमांचदष्टभोगैःप्रकाशयध्वम्
११ एवमिति अयंश्लोकोदातृप्रतिगृहीतृभ्यांक्रमेणार्थशःपठनीयइत्यर्थः १४ गोप्रदानीतीति अर्घ्यवस्त्रसुप्रदोऽपिगोप्रदानीतिवक्तव्यमितियोजना । योगोःप्रतिनिधित्वेनअर्घ्यवस्त्रंसुवर्णवाप
यच्छतिसोऽपिगोप्रदानीभवतीत्यर्थः । अर्घ्यअर्घोव्यावहारिकंगोमूल्यम् । वस्त्रमपिआधानप्रकरणेबाधायनेनगोप्रतिनिधित्वेनोक्तं । यावतीगाद्यात्तावांतिवासांसि तावदोदनान्वादद्यादि
ति सुवर्णतुगोस्तुमात्रानवित्यतइतिश्रुतेरपरिमितं अर्घादिकंयावच्छक्तिदेयं तत्रअर्घगोप्रदानेइमांऊर्ध्वास्यंपाठांतरेऊधस्यांतुभ्यंसंप्रददेत्वंगृहाणेतिचोदयेत् वस्त्रधेनुंमवितव्येतिपाठांतरेनमित
व्येतिवावसुधेनुंवेष्णवीतिकीर्तयेदित्यर्थः १५ । १६ गवादीनांगोप्रतिनिधीनामेवंतत्फलं प्रत्यक्षगोदानेगोप्रतिगृहीतृगृहंगच्छंत्याअष्टमेपदेभवन्ति किमुतदृहगमनेतदीयबालकातिथ्यभिहो

यावैयूयंसोऽहमद्यैवभावोयुष्मान्दत्त्वाचाहमात्मप्रदाता ॥ मनश्च्युतामनसोपपन्नाःसंधुक्षध्वंसौम्यरूपोग्ररूपाः १३ एवंतस्याग्रेपूर्वमर्ध्वदेतगवांदाताविधिव
त्पूर्वदृष्टः ॥ प्रतिब्रूयाच्छेषमर्ध्वद्विजातिःप्रतिगृह्णन्वैगोप्रदानेविधिज्ञः १४ गोप्रदानीतिवक्तव्यमर्ध्ववस्त्रवसुप्रदः ॥ ऊर्ध्वास्यभवितव्याचवैष्णवीतिचचोदये
त् १५ नामसंकीर्तयेत्तस्यायथासंख्योत्तरंसर्वै ॥ फलंषट्त्रिंशदष्टौचसहस्राणिचविंशतिः १६ एवमेतान्गुणान्विद्याद्वादीनांयथाक्रमम् ॥ गोप्रदातासमाप्नो
तिसमस्तानष्टमेक्रमे १७ गोदःशीलीनिर्भयश्चार्घदातानस्याहुःखोवसुदाताचकामम् ॥ उषस्योद्वाभारतेयश्चविद्वान्विख्यातास्तेवैष्णवाश्चंद्रलोकाः १८ गावै
दत्त्वागोव्रतीस्यात्रिरात्रंनिशाचैकांसवसेतेहताभिः ॥ कामाष्टम्यांवर्तितव्यंत्रिरात्रंरसैर्वागोःशकृताप्रसूवैर्वा १९ देवव्रतीस्यादृषभप्रदानेवेदावाप्तिर्गोयुगस्यप्र
दाने ॥ तथागवांविधिमासाद्ययज्वालोकानग्र्यान्विदतेनाविधिज्ञः २० कामान्सर्वान्पार्थिवानेकसंस्थान्योवैदद्यात्कामदुर्घांचधेनुम् ॥ सम्यक्ताःस्युर्हव्यकव्यौ
घवत्यस्तासामुक्ष्णज्यायसांसप्रदानम् २१ नचाऽशिष्यायावतायोपकुर्यान्नाऽश्रद्धधानायनवक्रबुद्धये ॥ गुह्योह्यऽयंसर्वलोकस्यधर्मोनेमंधर्मयत्रतत्रप्रजल्पेत्
२२ संतिलोकेश्रद्धधानामनुष्याःसंतिक्षुद्राराक्षसमानुषेषु ॥ एषामेतद्दीयमानंह्यऽनिष्टयेनास्तिक्यंचाश्रयंतेऽल्पपुण्याः २३ बार्हस्पत्यंवाक्यमेतान्निशम्ययेरा
जानोगोप्रदानानिदत्त्वा ॥ लोकान्प्राप्ताःपुण्यशीलाःप्रवृत्तास्तान्मेराजन्कीर्त्यमानान्निबोध २४ उशीनरोविष्वगश्चोत्तृगश्चभगीरथोविश्रुतोयौवनाश्वः ॥ मांघा
तावैमुचुकुंदश्चराजाभूरियुष्मोनैषधःसोमकश्च २५ पुरूरवाभरतश्चक्रवर्तीयस्यान्ववायेभरताःसर्वेएव ॥ तथावीरोदाशरथिश्चरामोयेचाप्यऽन्येविश्रुताःकीर्तिमंतः २६

प्रादीनांचिरकालनिर्वाहइतिभावः १७ गोदइति शीलीशीलवान् अर्घदातानिर्भयइतिसंबंधः । निरुष्टत्वाद्ब्रह्मदातुःफलंनोक्तं । एवंत्रयाणामैहिकंफलमुक्त्वाआमुष्मिकंफलमाह उपस्योढेति उपस्यंप्रातःस्नानादिकर्मऊढंप्राप्तयैः । ' उपस्योढःसविज्ञेयोब्रह्मदेयायुतस्तुयः ' । भारतेविद्वान्भारतवेत्ता वैष्णवाःविष्णुभक्ताः चंद्रवल्लोकआलोकोयेषांएवंविख्याताःकथिताइतिकेचित् त्रयोऽपि वैष्णवाःविष्णुदत्ताश्चंद्रवदमृतस्रवाःलोकाः विदोविद्यंतेऽस्मिन्सविद्वान् १८ । १९ देवप्रतीब्रह्मचारीसूर्यमंडलभेत्ता २० एकसंस्थानेकीकृतान् गजग्रामादिसर्वदानतुल्यमेकधेनुदानं किमुतब ह्योहृव्यादिमस्योदेयाः तासांताभ्योऽधिकमितिशेषः उरुणांऽयवराणाम् २१ उपकुर्यादेतत्कथनेन २२ । २३ । २४ । २५ । २६

२७ । २८ । २९ । ३० । ३१ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ तत इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३

तथाराजापृथुकर्मोदिलीपोदिवंप्राप्तो गोप्रदानैर्विधिज्ञः ॥ यज्ञैर्दानैस्तपसाराजधर्मैर्माधाताऽभूद्वोपदानैश्च युक्तः २७ तस्मात्पार्थत्वमपीमामयोक्तार्वार्षस्प
तीभारतीधारयस्व ॥ द्विजाग्र्येभ्यः संप्रयच्छस्व प्रीतो गाः पुण्यविप्राप्यराज्यं कुहूणाम् २८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथा सर्वकृतवान्धर्मराजो भीष्मेणोक्तो
विधिवद्गोप्रदाने ॥ समाधातुर्वेददेवोपदिष्टं सम्यग्धर्मधारयामास राजा २९ इति नृपसततंगवांप्रदानेयवशकलान्सहगोमयैः पिबानः ॥ क्षितितलशयनः
शिखीयतात्मा वृषद्वराजवृषस्तदाबभूव ३० नरपतिरभवत्सदैवताभ्यः प्रयतमना स्वमिसंस्तुवंश्च ताः स्म ॥ नृपतिधुरिचगामयुक्तभूपस्तुरगवैरगमच्च
यत्र तत्र ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे गोदानकथने षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
ततो युधिष्ठिरो राजा भूयः शान्तनवं नृपम् ॥ गोदानविस्तरं धीमान्पप्रच्छ विनयान्वितः १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ गोप्रदानगुणान्सम्यक् पुनर्मे ब्रूहि भारत ॥
न हित्प्याम्यहं वीरशृण्वानोऽमृतमीदृशम् २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तो धर्मराजेन तदा शान्तनवो नृपः ॥ सम्यगाहगुणांस्तस्मै गोप्रदानस्य केवलान्
३ ॥ भीष्म उवाच ॥ वत्सलां गुणसंपन्नां तरुणीं वस्त्रसंयुताम् ॥ दत्त्वेदं शीर्षा विप्राय सर्वपापैः प्रमुच्यते ४ असुर्यानामते लोकाणां दत्त्वा तान्न गच्छति ॥ पी
तो दकां जग्धत्तृणां नष्टक्षीरां निरिद्रियाम् ५ जरारोगोपसंपन्नां जीर्णां वापीमिवाजलाम् ॥ दत्त्वा तमः प्रविशति द्विजं क्लेशेन योजयेत् ६ रुष्टादुष्टा व्याधिता दुर्बला वा
नो दातव्या याश्च मूल्यैरदत्तैः ॥ क्लेशैर्विप्रयोऽफलैः संयुनक्ति तस्या वीर्याश्चाफलाश्चैव लोकाः ७ बलान्विताः शीलवयोपपन्नाः सर्वे प्रशंसन्ति सुगंधवत्यः ॥ यथा हि
गंगा सरितां वरिष्ठा तथाऽर्जुनीनां कपिला वरिष्ठा ८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कस्मात्समाने बहुला प्रदाने सद्भिः प्रशस्तं कपिला प्रदानम् ॥ विशेषमिच्छामि महाप्रभावं
श्रोतुं समर्थोऽस्मि भवान्प्रवक्तुम् ९ ॥ भीष्म उवाच ॥ वृद्धानां ब्रुवतां तात श्रुतं मे यत्पुरा तनम् ॥ वक्ष्यामि तदशेषेण रोहिण्यो निर्मिता यथा १० प्रजाः सृजेति चा
दिष्टः पूर्वदक्षः स्वयं भुवा ॥ अमृजद्वृत्तिमेवाग्रे प्रजानां हेतुः काम्यया ११ यथा ह्यमृतमाश्रित्य वर्तयन्ति दिवौ कसः ॥ तथा वृत्तिसमाश्रित्य वर्तयन्ति प्रजाविभो १२
अचरेभ्यश्च भूतेभ्यश्चराः श्रेष्ठाः सदानराः ॥ ब्राह्मणाश्च ततः श्रेष्ठास्तेषु यज्ञाः प्रतिष्ठिताः १३ यज्ञैरवाप्यते सोमः स च गोषु प्रतिष्ठितः ॥ ततो देवाः प्रमोदन्ते पूर्ववृत्ति
स्ततः प्रजाः १४ प्रजातान्येव भूतानि प्राक्रोशन् वृत्तिकांक्षया ॥ वृत्तिदं चाऽन्वपद्यन्त वृषिताः पितृमातृवत् १५ इतीदं मनसा गत्वा प्रजासर्गार्थमात्मनः ॥ प्रजापति
स्तु भगवानमृतं प्रापि वत्तदा १६ स गतस्तस्य वृत्तिगुणं सुरभिमुद्गिरन् ॥ ददर्शोद्गारं स वृत्तां सुरभिमुखजां सुताम् १७ साऽसृजत्सौरभेयीस्तु सुरभिर्लोकमातृकाः ॥
सुवर्णवर्णाः कपिलाः प्रजानां वृत्तिधेनवः १८ तासाममृतवर्णानां क्षरन्तीनां समंततः ॥ बभूवामृतजः केन भ्रवंतीनामिवोर्मिजः १९ २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ ॥

२० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ ७७ ॥

सवत्समुखविभ्रष्टो भवस्व भुवितिष्ठतः ॥ शिरस्यवापतकुट्टः सतदैक्षत च प्रभुः २० ललाटप्रभवेणाक्ष्णारोहिणीं प्रदहन्निव ॥ ततेजस्तु ततो रौद्रं कपिलास्ताविशां
पते २१ नानावर्णत्वमनयन्मेघानिव दिवाकरः ॥ यास्तु तस्मादपक्रम्य सोममेवाभिसंश्रिताः २२ यथोत्पन्नाः स्ववर्णस्थास्तानीताश्चाऽन्यवर्णताम् ॥ अथ कुट्टं
महादेवं प्रजापतिरभाषत २३ अमृतेनावसिक्तस्त्वं नोच्छिष्टं विद्यते गवाम् ॥ यथा ह्यमृतमादाय सोमो विस्यंदते पुनः २४ तथा क्षीरं क्षरन्त्येतारोहिण्योऽमृतसंभ
वम् ॥ न दुष्यत्यनिलो नाग्निर्न सुवर्णं न चोदधिः २५ नाष्ट तेनामृतं पीतं वत्सपीतानवत्सला ॥ इमान् लोकान् भरिष्यन्ति हविषा प्रसवेण च २६ आसामैश्वर्यमिच्छं
ति सर्वेऽमृतमयं शुभम् ॥ वृषभं च ददौ तस्मै सहगोभिः प्रजापतिः २७ प्रसादयामास मनस्तेन रुद्रस्य भारत ॥ प्रीतश्चापि महादेवश्चकार वृषभं तदा २८ ध्वजं च वा
हनं चैव तस्मात्स वृषभध्वजः ॥ ततो देवैर्महादेवस्तदापशुपतिः कृतः ॥ ईश्वरः सगवांमध्ये वृषभां कः प्रकीर्तितः २९ एवमव्यग्रवर्णानां कपिलानां महौजसाम् ॥
प्रदाने प्रथमः कल्पः सर्वासामेव कीर्तितः ३० लोकज्येष्ठालोकवृत्तिप्रवृत्तारुद्रोपेताः सोमविष्यंदभूताः ॥ सौम्याः पुण्याः कामदाः प्राणदाश्च गवैर्दत्त्वा सर्वकामप्रदः स्यात्
३१ इदं गवांप्रभवविधानमुत्तमं पठन्सदाऽशुचिरपि मंगलप्रियः ॥ विमुच्यते कलिकलुषेण मानवः श्रियं सुतान् धनपशुमाप्नुयात्सदा ३२ हव्यं कव्यं तर्पणं शांतिकर्म
यानं वा सो वृद्धबालस्य तुष्टिः ॥ एतान्सर्वान् गोप्रदाने गुणान्वेदा ताराजन्नाप्नुयाद्वै सदैव ३३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पितामहस्याथ निशम्य वाक्यं राजा सहभ्रातृभि
राजमीढः ॥ सुवर्णवर्णान् दुहस्तथा गाः पार्थोददौ ब्राह्मणसतमेभ्यः ३४ तथैव तेभ्योऽपि ददौ द्विजेभ्यो गवांसहस्राणि शतानि चैव ॥ यज्ञान्समुद्दिश्य च दक्षिणार्थे लो
कान्विजेतुं परमां च कीर्तिम् ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे गोप्रभवकथने सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ ७७ ॥
॥ भीष्म उवाच ॥ एतास्मिन्नेव काले तु वसिष्ठमृषिसत्तमम् ॥ इक्ष्वाकुवंशजो राजा सोदासो वदतांवरः १ सर्वलोकचरं सिद्धं ब्रह्मकोशं सनातनम् ॥ पुरोहितमभि
प्रष्टुमभियाद्योपचक्रमे २ ॥ सोदास उवाच ॥ त्रैलोक्ये भगवन् किं स्वित्पवित्रं कथ्यतेऽनघ ॥ यत्कीर्तयन्सदामर्त्यः प्राप्नुयात्पुण्यमुत्तमम् ३ ॥ भीष्म उवाच ॥
तस्मै प्रोवाच वचनं प्रणताय हितं तदा ॥ गवामुपनिषद्विद्वान्नमस्कृत्य गवाशुचिः ४ गावः सुरभिगंधिन्यस्तथा गुग्गुलुगंधयः ॥ गावः प्रतिष्ठाभूतानां गावः स्वस्त्य
यनं महत् ५ गावो भूतं च भव्यं च गावः पुष्टिः सनातनी ॥ गावो लक्ष्म्यास्तथा मूलंगोषु दत्तं न नश्यति ६ अन्नं हि परमं गावो देवानां परमं हविः ॥ स्वाहाकारवषट्का
रौ गोषु नित्यं प्रतिष्ठितौ ७ गावो यज्ञस्य हि फलं गोषु यज्ञाः प्रतिष्ठिताः ८ सायं प्रातश्च सततं होमकाले महायुते ॥
गावो ददति वैहोम्यमृषिभ्यः पुरुषर्षभ ९ यानिकानि च दुर्गाणि दुष्कृतानि कृतानि च ॥ तरन्ति चैव पाप्मानं धेनुं ये ददति प्रभो १० एतास्मिन्निति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

॥८१॥

११ कीनाशः कर्षकः कृपणो वा १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ गोसमृद्धिकरं कर्मव्रतपूर्वकमाह सार्द्धेति चर्मणिगोरेव सार्द्धे प्रोक्षणेनार्द्राकृतं उपविश्येति शेषः भूमावितिकां स्य निवृत्तिः
 एकां च दशगुर्दद्याद्दशदद्याच्च गोशती ॥ शतं सहस्रगुर्दद्यात्सर्वे तुल्यफलाहिते ११ अनाहिताग्निः शतगुरयज्वाच सहस्रगुः ॥ समृद्धो यश्च कीनाशो नार्धमर्हति ते
 त्रयः १२ कपिलं ये प्रयच्छन्ति सवत्सांकां स्य दोहनाम् ॥ सुवतां वस्त्रसंवीतां मुभौ लोको जयन्ति ते १३ युवानमिन्द्रियोपेतं शतेन शतयूथपम् ॥ गवेन्द्रं ब्राह्मणं द्रायभू
 रिशृंगमलंकृतम् १४ वृषभं ये प्रयच्छन्ति श्रोत्रियाय परंतप ॥ ऐश्वर्यं तेऽधिगच्छन्ति जायमानाः पुनः पुनः १५ नाकीर्तयित्वा गाः सुप्यात्तासां संस्मृत्य चोत्पतेत् ॥
 सायंप्रातर्नमस्येच्च गास्ततः पुष्टिमाप्नुयात् १६ गवां मूत्रपुरीषस्य नो द्विजेत कथंचन ॥ न चासां मांसमश्रीयाद्गवां पुष्टितथाप्नुयात् १७ गाश्च संकीर्तयन्नित्यं नावम
 न्येत तास्तथा ॥ अनिष्टं स्वप्नमालक्ष्य गां न रः संप्रकीर्तयेत् १८ गोमयेन सदा स्नायात्करीषे चापि संविशेत् ॥ श्लेष्ममूत्रपुरीषाणि प्रतिघातं च वर्जयेत् १९ सार्द्धे च
 र्मेणि भुंजीत निरीक्षेद्गारुणीं दिशम् ॥ वाग्यतः सर्पिषा भूमौ गवां पुष्टिं सदाऽश्रुते २० घृतेन जुहुयाद्घृतिघृतेन स्वस्तिवाचयेत् ॥ घृतं दद्याद्घृतं प्राशेद्गवां पुष्टिं सदाऽ
 श्रुते २१ गोमत्याविद्यया धेनुं तिलानामभि मंत्र्ययः ॥ सर्वरत्नमयीं दद्यान्न सशो चेच्छताकृते २२ गावो मासु पतिष्ठंतु हेमशृंग्यः पयो मुचः ॥ सुरभ्यः सौरभेभ्यश्च
 सरितः सागरं यथा २३ गावै पश्याम्यहं नित्यं गावः पश्यंतु मांसदा ॥ गावोऽस्माकं बयं तासां यतो गावस्ततो वयम् २४ एवं रात्रौ दिवा चाऽपि समेषु विषमेषु च ॥ महा
 भयेषु च नरः कीर्तयन्मुच्यते भयात् ॥ २५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशास० दानधर्मे गोप्रदानिके अष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥
 ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ ॥ शतं वर्षं सहस्राणां तपस्तप्तं सुदुष्करम् ॥ गोभिः पूर्वविष्टाभिर्गच्छेत्तमश्रेष्ठतामिति १ लोकेऽस्मिन् दक्षिणानां च सर्वासां वयमुत्तमाः ॥ भवेम
 न च लिप्येमदोषेणेति परंतप २ अस्मत्पुरीषस्नानेन जनः पूयेत सर्वदा ॥ शकृता च पवित्रार्थं कुर्वीरन्देवमानुषाः ३ तथा सर्वाणि भूतानि स्थावराणि चराणि च ॥ प्रदा
 तारश्च लोकान्नो गच्छेयुरिति मानद ४ ताभ्यो वरं ददौ ब्रह्मा तपसोऽंते स्वयं प्रभुः ॥ एवं भवत्विति प्रभुर्लोकांस्तारयतेति च ५ उत्तस्थुः सिद्धकामास्ता भूतभव्यस्य
 मातरः ॥ प्रातर्नमस्यास्ता गावस्ततः पुष्टिमाप्नुयात् ६ तपसोऽंते महाराज गावलोकपरायणाः ॥ तस्माद्गावो महाभागाः पवित्रं परमुच्यते ७ तथैव सर्वभूतानां
 समतिष्ठंतमूर्धनि ॥ समानवत्सां कपिलां धेनुं दत्वा पयस्विनीम् ॥ सुवतां वस्त्रसंवीतां ब्रह्मलोके महीयते ८ लोहितां तुल्यवत्सां तु धेनुं दत्वा पयस्विनीम् ॥ सुवतां
 वस्त्रसंवीतां सूर्यलोके महीयते ९ समानवत्सां शबलां धेनुं दत्वा पयस्विनीम् ॥ सुवतां वस्त्रसंवीतां सोमलोके महीयते १० समानवत्सां श्वेतां तु धेनुं दत्वा पयस्विनीम् ॥
 सुवतां वस्त्रसंवीतां मिद्रलोके महीयते ११ समानवत्सां कृष्णां तु धेनुं दत्वा पयस्विनीम् ॥ सुवतां वस्त्रसंवीतां मग्निलोके महीयते १२

२० जुहुयाद्गोमस्येत्यपकृत्यते । 'गोमां अग्नेविमां अश्वी' इति मंत्रो गोमती २१ । २२ । २३ । २४ । २५ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥
 सप्तमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ लोकपरायणां बभूवुरिति शेषः ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२

१३ । १४ । १५ । १६ । १७ इति कंठाप्रलंबगलकंबला १८ । १९ । २० वैराट्पृष्ठपृष्ठस्य रदतिकंदस्य नेनेति राट्क्षतं विगर्तराट् यस्मात्तद्विराट् स्वार्थे तद्धितः २१ लीलांगं विलसितांगं २२ । २३ । २४ । २५ । २६
 समानवत्सां धूम्रां तु धेनुं दत्वा पयस्विनीम् ॥ सुवतां वस्त्रसंवीतां याम्यलोके महीयते १३ अपां फेनसवर्णां तु सवत्सांकां स्य दोहनाम् ॥ प्रदाय वस्त्रसंवीतां वारुणं लोकमा
 श्रुते १४ वातरेणुसवर्णां तु सवत्सांकां स्य दोहनाम् ॥ प्रदाय वस्त्रसंवीतां वायुलोके महीयते १५ हिरण्यवर्णां पिंशाक्षीं सवत्सांकां स्य दोहनाम् ॥ प्रदाय वस्त्रसंवीतां कौबेरं
 लोकमश्रुते १६ पलालधूम्रवर्णां तु सवत्सांकां स्य दोहनाम् ॥ प्रदाय वस्त्रसंवीतां पितृलोके महीयते १७ सवत्सां पीवरीं दत्वा दतिकंठामलंकृताम् ॥ वैश्वदेवमसंवाधं
 स्थानं श्रेष्ठं प्रपद्यते १८ समानवत्सां गौरीं तु धेनुं दत्वा पयस्विनीम् ॥ सुवतां वस्त्रसंवीतां वसूनां लोकमाप्नुयात् १९ पांडुकंबलवर्णां भांसवत्सांकां स्य दोहनाम् ॥
 प्रदाय वस्त्रसंवीतां साध्यानां लोकमाश्रुते २० वैराट्पृष्ठमुक्षाणं सर्वरत्नैरलंकृतम् ॥ प्रददन्मरुतां लोकान्सराजन् प्रतिपद्यते २१ वयोपपन्नं लीलांगं सर्वरत्नसम
 न्वितम् ॥ गंधर्वाप्सरसां लोकान् दत्वा प्राप्नोति मानवः २२ दतिकंठमनद्वाहं सर्वरत्नैरलंकृतम् ॥ दत्वा प्रजापतेर्लोकां न्विशोकः प्रतिपद्यते २३ गोप्रदानरतो याति
 भित्वा जलदसंचयान् ॥ विमानेनार्कवर्णेन दिविराजन्विराजते २४ तंचोरुवेषाः सुश्रोण्यः सहस्रं सुरयोषितः ॥ रमयंति नरश्रेष्ठं गोप्रदानरतं नरम् २५ वीणा
 नां वल्लकीनां च नूपुराणां च सिंजितैः ॥ हासैश्च हरिणाक्षीणां सुतः सुप्रतिबोध्यते २६ यावन्ति रोमाणि भवंति धेन्वास्तावन्ति वर्षाणि महीयते सः ॥ स्वर्गच्युतश्चा
 पिततो नृलोके प्रसूयते वैविपुलेष्टहेसः ॥ २७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे गोप्रदानिके एकोनाशीतितमो
 ऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ ॥ घृतक्षीरप्रदा गावो घृतयो न्यो घृतोद्भवाः ॥ घृतनद्यो घृतावर्तास्तामे संतु सदा गृहे १ घृतं मेत्तदये नित्यं
 घृतं नाभ्यां प्रतिष्ठितम् ॥ घृतं सर्वेषु गानेषु घृतं मे मनसि स्थितम् २ गावो ममाग्रतो नित्यं गावः पृष्ठत एव च ॥ गावो मे सर्वतश्चैव गवां मध्ये वसाम्यहम् ३ इत्या
 चम्यजपेत्सायंप्रातश्च पुरुषः सदा ॥ यदह्ना कुरुते पापं तस्मात्सपरिमुच्यते ४ प्रासादाय त्रसौ वर्णावसोर्धाराचय त्रसा ॥ गंधर्वाप्सरसो यत्र तत्र यातिसहस्रदाः ५
 नवनीतपंकाः क्षीरोदादधि शैवलसंकुलाः ॥ वहंतियत्रैव नद्यस्तत्र यातिसहस्रदाः ६ गवां शतसहस्रं तु यः प्रयच्छेद्यथाविधि ॥ परां वृद्धिं मवाप्याथ स्वर्गलोके मही
 यते ७ दशचोभयतः पुत्रो मातापित्रोः पितामहान् ॥ दद्यात्सुकृतां च लोकान् पुनाति च कुलं नरः ८ धेन्वाभ्रमाणेन समप्रमाणं धेनुं तिलानामपि च प्रदाय ॥
 पानीयदाता च यमस्य लोके न यातनां कांचिदुपैति तत्र ९ पवित्रमग्र्यं जगतः प्रतिष्ठादिवौकसां मातरो यथा प्रमेयाः ॥ अन्वालेभेदक्षिणतो व्रजे च दद्याच्च पात्रे प्रसमीक्ष्य
 कालम् १० धेनुं सवत्सां कपिलां हरिशृंगीकां स्योपदोहां वसनोत्तरियाम् ॥ प्रदाय तां गाहति दुर्विगाह्यायाम्यां सभां वीतभयो मनुष्यः ११

२७ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नी० भारतभावदीपे एकोनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ घृतेति घृतयो न्यः घृतयो न्यः १ । २ । ३ । ४ वसोर्धारां दक्षिणी ५ । ६ । ७ । ८ पानीयदाता जलधेनुदाता ९ । १० । ११

सुरूपाबहुरूपाश्चविश्वरूपाश्चमातरः ॥ गावोमामुपतिष्ठन्तामिति नित्यं प्रकीर्तयेत् १२ नातः पुण्यतरं दानं नातः पुण्यतरं फलम् ॥ नातो विशिष्टलोकेषु भूतं भ
वितुमर्हति १३ त्वचालो म्नाऽथ शृंगैर्वावालैः क्षीरेण मेदसा ॥ यज्ञं वहतिसंभूय किमस्त्यभ्यधिकं ततः १४ यथा सर्वमिदं व्याप्तं जगत्स्थावरजंगमम् ॥ तां धेनुं शिर
सां वेदेभूतमव्यस्य मातरम् १५ गुणवचनसमुच्चयैकदेशो नृवरमयैष गवां प्रकीर्तितस्ते ॥ न च परमिह दानमस्ति गोभ्यो भवति न चापि परायणं तथाऽन्यत् १६
॥ भीष्म उवाच ॥ वरमिदमिति भूमिदो विचिंत्य प्रवरमृषेर्वचनं ततो महात्मा ॥ व्यसृजत नियतात्मवान् द्विजेभ्यः सुबहु च गोधनमासयांश्च लोकान् १७ ॥ इति
श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशास० दानधर्मे गोप्रदानिकेऽशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ पवित्राणां पवित्रं यच्छिष्टं लोके च यद्ग
वेत् ॥ पावनं परमं चैव तन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ गावो महार्थाः पुण्याश्च तारयन्ति च मानवान् ॥ धारयन्ति प्रजाश्चेमाह विषापयसा तथा २ न हि पु
ण्यतमं किंचिद्गोभ्यो भरत सत्तम ॥ एताः पुण्याः पवित्राश्च त्रिषु लोकेषु सत्तमाः ३ देवानामुपरिष्ठाच्च गावः प्रतिवसन्ति वै ॥ दत्त्वा चैतास्तारयते यांति स्वर्गमनी
षिणः ४ मांघाता यौवनाश्च श्वययातिर्नृपस्तथा ॥ गावैर्ददन्तः सततं सहस्रशतसंमिताः ५ मताः परमकं स्थानं देवैरपि सुदुर्लभम् ॥ अपि चात्र पुरागीतां कथ
यिष्यामि तेऽनघ ६ ऋषीणामुत्तमं धीमान् कृष्णद्वैपायनं शुक्रः ॥ अभिवाद्या हिककृतः शुचिः प्रयतमानसः ७ पितरं परिपप्रच्छ दृष्टलोकपरावरम् ॥ को यज्ञः सर्व
यज्ञानां वरिष्ठोभ्युपलक्ष्यते ८ किंच कृत्वा परं स्थानं प्राप्नुवन्ति मनीषिणः ॥ केन देवाः पवित्रेण स्वर्गमश्नन्ति वा विभो ९ किंच यज्ञस्य यज्ञत्वं कच यज्ञः प्रतिष्ठितः ॥ दे
वानामुत्तमं किंच किंच सत्तमिदं परम् १० पवित्राणां पवित्रं च यत्तद्ब्रूहि पितरम ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं व्यासः परमधर्मवित् ॥ पुत्राया कथयत्सर्वं तत्त्वेन भरतर्षभ ११
॥ व्यास उवाच ॥ गावः प्रतिष्ठाभूतानां तथा गावः परायणम् ॥ गावः पुण्याः पवित्राश्च गोधनं पावनं तथा १२ पूर्वमासन्नशृंगवै गाव इत्यनुशुश्रुम् ॥ शृंगार्थे स मुपासन्त ताः
किल प्रभुमव्ययम् १३ ततो ब्रह्मा तु गाः प्रायमुपविष्टाः समीक्ष्य ह ॥ ईप्सितं प्रददौ ताभ्यो गोभ्यः प्रत्येकशः प्रभुः १४ तासां शृंगाण्यजायन्त यस्यायादृङ्मनोगतम् ॥
नानावर्णाः शृगवंत्यस्ताव्यरोचन्त पुत्रक १५ ब्रह्मणा वरदत्तास्ताहव्यकव्यप्रदाः शुभाः ॥ पुण्याः पवित्राः सुभगादेव्यसंस्थानलक्षणाः १६ गावस्तेजोमहादिव्यगवां दानं
प्रशस्यते ॥ ये चैताः संप्रयच्छन्ति साधवो वातिमत्सराः १७ ते वै सुकृतिनः प्रोक्ताः सर्वदानप्रदाश्च ते ॥ गवां लोके तथा पुण्यमामुवन्ति च तेऽनघ १८ यत्र वृक्षामधुफला
दिव्यपुष्पफलोपगाः ॥ पुष्पाणि च सुगन्धीनि दिव्यानि द्विजसत्तम १९ सर्वामणिमयी भूमिः सर्वकांचनवालुकाः ॥ सर्वर्तुसुखसंस्पर्शानिष्पंकानिरजाः शुभाः २०

द्विक्र: ७।८।९।१०।११।१२ अशृङ्गाइत्यखुराइत्यस्याप्युपलक्षणं 'गावोवैसत्रमासतशफानृङ्गाभिसिषासत्यस्तासां दशमेमासि शफाः शृङ्गाण्यजायन्त' इति श्रुते: १३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।

२१ । २२ । ३३ उद्धूतपुलिनाःअंकुरिततीराः २४। २५ । २६ नगाःवृक्षाः पत्ररथाःपक्षिणः २७ । २८। २९ । ३० नाममात्रंजपेदितिसंबंधः युगंधाराःसत्यादियुगंधारयंतिताः ३१ प्राजापत्यं
प्रजापतिनोक्तं ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ जुहुयात्पूज्यैर्भोगमद्या ३८ निहृतैःगोमयनिर्मितैः ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ गोमर्तागोमत्याकृचाप्रकाशितमर्थवरलभते ४४

रक्तोत्पलवनैश्चैवमणिखंडैर्हरिमयैः ॥ तरुणादित्यसंकाशैर्भातितत्रजलाशयाः २१ महार्हमणिपत्रैश्चक्रांचनप्रभकेसरैः ॥ नीलोत्पलविमिश्रैश्चसरोभिर्बहुपंकजैः
२२ करवीरवनैःफुल्लैःसहस्रावर्तसंवृतैः ॥ संतानकवनैःफुल्लैर्वृक्षैश्चसमलंकृताः २३ निर्मलाभिश्चमुक्ताभिर्मणिभिश्चमहाप्रभैः ॥ उद्धूतपुलिनास्तत्रजातरूपैश्च
निम्नगाः २४ सर्वरत्नमयैश्चित्तैरवगाढाद्गुप्तमैः ॥ जातरूपमयैश्चान्यैर्द्वेषाशनसमप्रभैः २५ सौवर्णागिर्यस्तत्रमणिरत्नशिखीधराः ॥ सर्वरत्नमयेर्भातिशृंगेश्च
भिरुच्छ्रितैः २६ नित्यपुष्पफलास्तत्रनगाःपत्ररथाकुलाः ॥ दिव्यगंधरसैःपुष्पैःफलैश्चभरतर्षभ २७ रमन्तेपुण्यकर्माणस्तत्रनित्यंयुधिष्ठिर ॥ सर्वकामसष्टदा
र्थानिःशोकागतमन्यवः २८ विमानेषुविचित्रेषुरमणीयेषुभारत ॥ मोदन्तेपुण्यकर्माणोविहरन्तोयशास्विनः २९ उपकीडन्ति तान्नराजनशुभाश्वाप्सरसाङ्गणाः ॥
एतान्सुकानवाप्रोतिगादत्ववैयुधिष्ठिर ३० येषामधिपतिःपूषामारुतोबलवान्बली ॥ ऐश्वर्यैर्वह्णोरारानाममात्रंयुगंधराः ३१ सुखापावद्रुपाश्चविश्वरूपा
श्चमातरः ॥ प्राजापत्यमितिब्रह्मजपेत्रित्यंतव्रतः ३२ गाश्चशुश्रूषतेयश्चसमन्वेतिचसर्वशः ॥ तस्मैतुष्ट्याःप्रयच्छन्तिवरानपिसुदुर्लभान् ३३ द्रुह्यन्नमनसावा
ऽपिगोषुनित्यंसुखप्रदः ॥ अर्चयेत्सदाचैवनमस्कैरेवपूजयेत् ३४ दातःप्रीतमनानित्यंगवांव्युष्टितथाऽश्रुते ॥ ऋग्मुष्णंपिबेन्मूत्रंऋग्मुष्णंपिबेत्पयः ३५
गवामुष्णंपयःपीत्वाऋग्मुष्णंघृतंपिबेत् ॥ ऋग्मुष्णंघृतंपीत्वावायुभक्षोमवेत्प्रहम् ३६ येनदेवाःपवित्रेणभुञ्जतेलोकमुत्तमम् ॥ यत्पवित्रंपवित्राणांतद्वृत्तंशिरसा
वहेत् ३७ घृतेनजुहुयादर्घ्येघृतेनस्वस्तिवाचयेत् ॥ घृतंप्राज्ञेद्वृत्तंदद्याद्गवांपुष्टितथाऽश्रुते ३८ निहृतैश्चयवैर्गोभिर्मसंप्रश्रितयावकः ॥ ब्रह्महत्यासमंपापंसर्वमेते
नशुध्यते ३९ पराभवाच्चदैत्यानांदेवैःशौचमिदं कृतम् ॥ तेदेवत्वमपिप्राप्ताःसंसिद्धाश्चमहाबलाः ४० गावःपवित्राःपुण्याश्चपावनंपरमंहत् ॥ ताश्चदत्त्वाद्विजा
तिभ्योनरःस्वर्गमुपाश्रुते ४१ गवांमध्ये शुचिर्भूत्वागोमर्तामनसाजपेत् ॥ पूताभिरद्विराचम्यशुचिर्भवतिनिर्मलः ४२ अग्रिमध्येगवांमध्येब्राह्मणानांचसंसादि ॥
विद्यावेदव्रतस्नाताब्राह्मणाःपुण्यकर्मिणः ४३ अध्यापयेन्नशिष्यान्वैगोमर्तीयज्ञसंमिताम् ॥ त्रिरात्रोपोषितोभूत्वागोमर्तालभतेवरम् ४४ पुत्रकामश्चलभतेपुत्रं
धनमथापिवा ॥ पतिकामाचभर्तारंसर्वकार्माश्चमानवः ॥गावस्तुष्ट्याःप्रयच्छन्तिसेवितान्नसंशयः ४५ एवमेतामहाभागायज्ञियाःसर्वकामदाः ॥ रोहिण्यइतिजा
नीहितैस्ताभ्योविद्यतेपरम् ४६ इत्युक्तःसमहातेजाःशुकःपित्रामहात्मना ॥ पूजयामासगानित्यंतस्मात्त्वमपिपूजय ४७ ॥ इति श्रीम० अ० आनुशास० दानधर्म
गोप्रदानिके एकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ मयागवांपुरीषवैश्रियाजुष्टमिति श्रुतम् ॥ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंसंशयोऽत्रपितामह १

४५ । ४६ । ४७ ॥ इति अनुशासनपूर्वाणि भीलकंठीये भारतभावदीपे एकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ मयेति १

भीष्मउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ गोभिर्नृपेहसंवादंश्रियाभरतसत्तम २ श्रीःकृत्वेहवपुःकांतंगोमध्येषुविवेशह ॥ मावोऽथविस्मितास्तस्या
दृष्टारूपस्यसंपदम् ३ ॥ गावऊचुः ॥ काऽसिदेविकुतोवात्वरूपेणाप्रतिमाभुवि ॥ विस्मिताःस्ममहाभागेतवरूपस्यसंपदा ४ इच्छामत्वावयंज्ञातुंकात्वंकचग
मिष्यसि ॥ तत्त्वेनवरवर्णाभिसर्वमेतद्भवीहिनः ५ ॥ श्रीरुवाच ॥ लोककांतास्मिभद्रंश्रीर्नामाऽहंपरिश्रुता ॥ मयादैत्याःपरित्यक्ताविनष्टाःशाश्वतीःसमाः
६ मयाऽभिपन्नादेवाश्चमोदंतेशाश्वतीःसमाः ॥ इन्द्रोविवस्वान्सोमश्चविष्णुरापोऽग्निरिवच ७ मयाभिपन्नाःसिध्यंतेऋषयोदेवतास्तथा ॥ यान्नाविशाम्यहंगावस्ते
विनश्यंतिसर्वशः ८ धर्मश्चार्थश्चकामश्चमयाजुष्टाःसुखान्विताः ॥ एवंप्रभावांमांगावोविजानीतसुखप्रदाः ९ इच्छामिचापियुष्मासुवस्तुंसर्वासुनित्यदा ॥ आग
त्यप्रार्थयेयुष्माञ्छ्रीजुष्टाभवताऽथैवै १० ॥ गावऊचुः ॥ अधुवाचपलाचत्वंसामान्याबहुभिःसह ॥ नत्वामिच्छामभद्रंतेगम्यतांयत्ररंस्यसे ११ वपुष्मंत्योवयंसर्वाः
किमस्माकंत्वयाऽद्यैवै ॥ यथेष्टंगम्यतांतत्रकृतकार्यावयंत्वया १२ ॥ श्रीरुवाच ॥ किमेतद्भक्षमंगावोयन्मनिहाभिर्नंदथ ॥ नमांसंप्रतिगृहीध्वंकस्माद्विदुर्लभां
सतीम् १३ सत्यंचलोकवादोऽयंलोकेचरतिसुवताः ॥ स्वयंप्राप्तेपरिभवोभवतीतिविनिश्चयः १४ महदुग्रंतपःकृत्वामांनिषेवंतिमानवाः ॥ देवदानवगंधर्वाःपि
शाचोरगराक्षसाः १५ प्रभावएषवोगावःप्रतिगृहीतमामिह ॥ नावमान्याहहंसौम्याश्चैलोक्यैसचराचरे १६ ॥ गावऊचुः ॥ नावमन्यामहेदेविनत्वांपरि
भवामहे ॥ अधुवाचलचिताऽसिततस्त्वांजर्जयामहे १७ बहुनाचकिमुक्तेनगम्यतांयत्रवांछसि ॥ वपुष्मंत्योवयंसर्वाःकिमस्माकंत्वयाऽनघे १८ ॥ श्रीरुवाच ॥
अवज्ञाताभविष्यामिसर्वलोकस्यमानदाः ॥ प्रत्याख्यानेनयुष्माकंप्रसादःक्रियतांमम १९ महाभागाभवत्योवैशरण्याःशरणागताम् ॥ परित्रायंतुमानित्यंभज
मानामनिदिताम् २० माननामहमिच्छामिभवत्यःसततंशिवाः ॥ अप्येकंगिष्वधोवस्तुमिच्छामिचसुकुत्सिते २१ नवोऽस्ति कुत्सितंकिंचिदंगेष्वालक्ष्यते
ऽनघाः ॥ पुण्याःपवित्राःसुभगाममादेशंप्रयच्छथ २२ वसेयंयत्रवोदेहेतन्मेव्याख्यातुमर्हथ ॥ एवमुक्तास्ततोगावःशुभाःकरुणवत्सलाः ॥ संमन्यसहिताः
सर्वाःश्रियमूचुर्नराधिप २३ अवश्यंमाननाकार्यातवास्माभिर्यशस्विनि ॥ शकृन्मूत्रेनिवसत्वंपुण्यमेतद्धिनःशुभे २४ ॥ श्रीरुवाच ॥ दिष्ट्याप्रसादोयुष्माभिः
कृतोमेऽनुग्रहात्मकः ॥ एवंभवतुभद्रंःपूजिताऽस्मिसुखप्रदाः २५ एवंकृत्वातुसमयंश्रीर्गोभिःसहभारत ॥ पश्यंतीनांततस्तासांतत्रैवांतरधीयत २६ एवंगो
शकृतःपुत्रमाहात्म्यंतेऽनुवर्णितम् ॥ माहात्म्यंचगवांभूयःश्रूयतांगदतोमम २७ ॥ इतिश्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशास० दानधर्मेश्रीर्गोसं
वादेनामद्व्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥

॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीये द्वाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥

येवेति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२० वासवअकूत्वाहिन्यःअमायाव्यवहारिण्यः २१ निवासार्थकृतंनिवास

॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ येचगांसंप्रयच्छंतिदुतशिष्टाशिनश्चये ॥ तेषांसत्राणियज्ञाश्चनित्यमेवयुधिष्ठिर १ ऋतेदधिघृतेनेहनयज्ञःसंप्रवर्तते ॥ तेनयज्ञस्ययज्ञ
त्वमतोमूलंचकथ्यते २ दानानामपिसर्वेषांगवादानंप्रशस्यते ॥ गावःश्रेष्ठाःपवित्राश्चपावनंहेतदुत्तमम् ३ पुष्ट्यर्थमेताःसेवेतशांत्यर्थमपिचैवह ॥ पयोदधिघृतं
चासांसर्वपापप्रमोचनम् ४ गावस्तेजःपरंप्रोक्तमिहलोकेपरत्रच ॥ नगोभ्यःपरमंकिंचित्पवित्रंभरतर्षभ ५ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ पितामह
स्यसंवादमिन्द्रस्यचयुधिष्ठिर ६ पराभूतेषुदैत्येषुशक्रस्त्रिभुवनेश्वरः ॥ प्रजाःसमुदिताःसर्वाःसत्यधर्मपरायणाः ७ अथर्षयःसगंधर्वाःकिन्नरोरगराक्षसाः ॥ देवासु
रसुपर्णाश्चप्रजानांपतयस्तथा ८ पर्युपासंतकौतेयकदाचिद्वैपितामहम् ॥ नारदःपर्वतश्चैवविश्वावसुर्हहाहुहः ९ दिव्यतानेषुगायंतःपर्युपासंततंप्रभुम् ॥ तत्र
दिव्यानिपुष्पाणिप्रावहंत्यवनस्तदा १० आजन्हुर्ऋतवश्चापिसुगंधीनिपृथक्पृथक् ॥ तस्मिन्देवसमावायेसर्वभूतसमागमे ११ दिव्यवादित्रसंघुष्टेदिव्यस्त्रीचा
रणावृते ॥ इन्द्रःपप्रच्छदेवेशमभिवाद्यप्रणम्यच १२ देवानांभगवन्कस्मालोकेशानांपितामह ॥ उपरिष्ठाद्गवालोकएतदिच्छामिवेदितुम् १३ किंतपोब्रह्मचर्यं
वागोभिःकृतमिहेश्वर ॥ देवानासुपरिष्ठाद्यद्रसंत्यरजसःसुखम् १४ ततःप्रोवाचब्रह्मातंशकंबलनिषूदनम् ॥ अवज्ञातास्त्वयानित्यंगावोबलनिषूदन १५ तेन
त्वमासांमाहात्म्यंनवेत्तिशृणुयत्प्रभो ॥ गवांप्रभावंपरमंमाहात्म्यंचसुरर्षभ १६ यज्ञांगंकीर्तितागावोयज्ञएवचवासव ॥ एताभिश्चविनायज्ञोनवर्तेतकथंचन १७
धारयंतिप्रजाश्चैवपयसाहविषातथा ॥ एतासांतनयाश्चापिकृषियोगमुपासते १८ जनयंतिचधान्यानिबीजानिविविधानिच ॥ ततोयज्ञाःप्रवर्ततेहव्यंकव्यंच
सर्वशः १९ पयोदधिघृतंचैवपुण्याश्चैताःसुराधिप ॥ बहंतिविविधानभारानक्षुत्तृष्णापरिपीडिताः २० मुनींश्चधारयंतीहप्रजाश्चैवापिकर्मणा ॥ वासवाकूट्वा
हिन्यःकर्मणासुकृतेनच २१ उपरिष्ठात्ततोऽस्माकंवसंत्येताःसदैवहि ॥ एवंतेकारणंशक्रनिवासकृतमद्यैवै २२ गवांदेवोपरिष्ठाद्विसमाख्यातंशतक्रतो ॥ एता
हिवरदत्ताश्चवरदाश्चापिवासव २३ सुरभ्यःपुण्यकर्मिण्यःपावनाःशुभलक्षणाः ॥ यदर्थगांगताश्चैवसुरभ्यःसुरसत्तम २४ तच्चमेशृणुकात्स्येनवदतोबलसूदन ॥
पूरादेवयुगेतातदेवैरेषुमहात्मसु २५ त्रीँलोकाननुशासःसुविष्णोर्गर्भत्वमागते ॥ अदित्यास्तप्यमानायास्तपोधोरंसुदुश्चरम् २६ पुत्रार्थममरश्रेष्ठपादेनैकेन
नित्यदा ॥ तांतुदृष्ट्वामहादेवीतप्यमानांमहतपः २७ दक्षस्यदुहितादेवीसुरभीनामनामतः ॥ अतप्यततपोधोरंहृष्टाधर्मपरायणा २८ कैलासशिखरेरम्येदेव
गंधर्वसेविते ॥ व्यतिष्ठदेकपादेनपरमयोगमास्थिता २९ दशवर्षसहस्राणिदशवर्षशतानिच ॥ संतप्तास्तपसातस्यादेवाःसर्षिमहोरगाः ३० तत्रगत्वामया
सार्धंपर्युपासंततांशुभाम् ॥ अथाहमब्रवंतत्रदेवीतांतपसान्विताम् ३१

३१।३३।३४।३५। ३६ त्रयाणामुपरिष्ठातब्रह्मलोकेऽत्यर्थः ततःपरस्यतपःफलस्याभावात् तत्रैवचगोलोकःस्यते । ' तावावास्तुभ्युशमसिगमध्वेयत्रगाधोमूरिर्गंगाअयामः ॥ अत्राहतदुरुगायस्य
वृष्णभरमंपदमवमातिभूरि' इति तातानिवायुवयोरिन्द्राविष्णोर्नरनारायणयोःप्रसादाद्वास्तुनिस्थानानिउशमसिकामयामहे गमध्वेयंयत्रवेपुस्थानेषुगावःभूरिर्गंगाःअत्यंतमानवत्यः अयासः

किमर्थतप्यसेदेवितपोधोरमनिंदिते ॥ प्रीतस्तेऽहं महाभागेतपसाऽनेनशोभने ३२ वरयस्ववरंदेविदाताऽस्मीतिपुरंदर ३३ ॥ ॥ सुरभ्युवाच ॥ ॥ वरेण
भगवन्मह्यंकृतंलोकपितामह ॥ एषएववरोमेऽद्ययत्प्रीतोऽसिममानघ ३४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ तामेवंब्रुवतीं देवीं सुरभिं त्रिदशेश्वर ॥ प्रत्यब्रुवंयदेवेंद्रत
न्निबोधशचीपते ३५ अलोभकाम्ययादेवितपसाचशुभानने ॥ प्रसन्नोऽहंवरंतस्मादमरत्वंददामिते ३६ त्रयाणामपिलोकानामुपरिष्ठान्निवस्यसि ॥ मत्प्रसादा
च्चविख्यातो गोलोकःसंभविष्यति ३७ मानुषेषुचकुर्वाणाःप्रजाःकर्मशुभास्तव ॥ निवस्यंतिमहाभागेसर्वादुहितरश्चते ३८ मनसाचिंतिताभोगास्त्वयावैदिव्यमा
नुषाः ॥ यच्चसर्वसुखंदेवितेसंपत्स्यतेशुभे ३९ तस्यालोकाःसहस्राक्षसर्वकामसमन्विताः ॥ नतत्रक्रमतेमृत्युर्नजरानचपावकः ४० नदैवनाशुभंकिंचिद्विद्यते
तत्रवासव ॥ तत्रदिव्यान्यरण्यानिदिव्यानिभवनानिच ४१ विमानानिसुयुक्तानिकामगानिचवासव ॥ ब्रह्मचर्येणतपसासत्येनचदमेनच ४२ दानैश्चविविधैः
पुण्यैस्तथातीर्थानुसेवनात् ॥ तपसामहताचैवसुकृतेनचकर्मणा ४३ शक्यःसमासादयितुंगोलोकःपुष्करेक्षण ॥ एतत्तेसर्वमारख्यातंमयाशक्रानुपृच्छते ४४
नतेपरिभवःकार्योगवामसुरसूदन ४५ ॥ भीष्मउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वासहस्राक्षःपूजयामासनित्यदा ॥ गाश्चक्रेबहुमानंचतासुनित्यंयुधिष्ठिर ४६ एतत्तेसर्वमारख्या
तंपावनंचमहाद्युते ॥ पवित्रंपरमंचापिगवांमाहात्म्यमुत्तमम् ४७ कीर्तितंपुरुषव्याघ्रसर्वपापविमोचनम् ॥ यद्दंदकथयेन्नित्यंब्राह्मणेभ्यःसमाहितः ४८ हव्यक
व्येषुयज्ञेषुपितृकार्येषुचैवह ॥ सार्वकामिकमक्षय्यंपितृस्तस्योपतिष्ठते ४९ गोषुभक्तश्चलभतेयद्यदिच्छतिमानवः ॥ स्त्रियोऽपिभक्तायागोषुताश्चकाममवाप्नुयुः
५० पुत्रार्थीलभतेपुत्रंकन्यार्थीतामवाप्नुयात् ॥ धनार्थीलभतेवित्तंधर्मार्थीधर्ममाप्नुयात् ५१ विद्यार्थीचापुयाद्विद्यांसुखार्थीप्राप्नुयात्सुखम् ॥ नकिंचिदुर्लभं
चैवगवांभक्तस्यभारत ॥ ५२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनुशासनपर्वणिआनुशासनिकेप० दानधर्मेगोलोकवर्णनेत्र्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥
उक्तंपितामहेनेदंगवांदानमनुत्तमम् ॥ विशेषेणनरेंद्राणामिहधर्ममवेक्षताम् १ राज्यंहिसततंदुःखंदुर्धरंचाकृतात्मभिः ॥ भूयिष्ठंचनरेंद्राणांविद्यतेनशुभागतिः
२ पूयंतेतत्रनियतंप्रयच्छंतोवसुंधराम् ॥ सर्वेचकथिताधर्मास्त्वयामेकुरुनंदन ३

गतवत्यः अत्रअस्मिन्नगोलोकेअहएवतत्प्रसिद्धंउरुगायस्यविष्णोवृष्णःकामपूरकस्यपरमंपदंसर्वोत्कृष्टंस्थानमवमातिअल्पमिवमातिभूरिअत्यंतं । सर्वेभ्योलोकेभ्यउपरिगोलोकइतिसिद्धंअम्बया
चतुर्थोमहर्लोकएवाप्नोतिनचतस्यपरमपरत्वमस्तीतिमंत्रानुसाराद्ब्रह्मलोकएवगावःसंतीतिज्ञेयं ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९
५० । ५१ । ५२ ॥ इतिअनुशासनपर्वणिनीलकण्ठीये भारतसावदीपे त्र्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ॥ उक्तमिति १ नशुभाअशुभा २ पूयंतेशुद्धयंति ३

४१।५६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३ लघुतानिष्पापता ३४

एवमेवगवासुक्तंप्रदानंतेनृगेणह ॥ ऋषिणानाचिकेतेनपूर्वमेवानिदर्शितम् ४ वेदोपनिषदश्चैवसर्वकर्मसुदक्षिणाः ॥ सर्वक्रतुषुचोदिष्टंभूमिर्गावोऽथकांचनम् ५
तत्रश्रुतिस्तुपरमासुवर्णंदक्षिणोतिवै ॥ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंपितामहयथातथम् ६ किंसुवर्णकथंजातंकस्मिन्कालेकिमात्मकम् ॥ किंदैवंकिंफलंचैवकस्माच्चपर
मुच्यते ७ कस्माद्दानंसुवर्णस्यपूजयंतिमनीषिणः ॥ कस्माच्चदक्षिणार्थंतद्यज्ञकर्मसुशस्यते ८ कस्माच्चपावनंश्रेष्ठंभूमेर्गोभ्यश्चकांचनम् ॥ परमंदक्षिणार्थंचत
द्ववीहिपितामह ९ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ शृणुराजन्नवहितोबहुकारणविस्तरम् ॥ जातरूपसमुत्पत्तिमनुभूतंचयन्मया १० पिताममहातेजाःशांतनु
निधनंगतः ॥ तस्यदित्सुरहंश्राद्धंगंगाद्वारमुपागमम् ११ तत्राऽऽगम्यपितुःपुत्रश्राद्धकर्मसमारभम् ॥ मातामेजाह्वीचात्रसाहाय्यमकारोत्तदा १२ ततोऽग्र
तस्ततःसिद्धानुपवेश्यबहून्वृषीन् ॥ तोयप्रदानात्प्रभृतिकार्याण्यहमथारभम् १३ तत्समाप्यबथोदिष्टंपूर्वकर्मसमाहितः ॥ दातुंनिर्वपणंसम्यग्यथावदहमारभम्
१४ ततस्तदंभविन्यासंभित्वासुरुचिरांगदः ॥ प्रलंबाभरणोबाहुरुदतिष्ठद्विशांपते १५ तमुत्थितमहंदृष्ट्वापरंविस्मयमागमम् ॥ प्रतिग्रहीतासाक्षान्मेपितेतिभ
रतर्षभ १६ ततोमेपुनरेवासीत्संज्ञासंचित्यशास्त्रतः ॥ नाऽयंवेदेषुविहितोविधिर्हस्तइतिप्रभो १७ पिंडोदेयोनरेणेहततोमतिरभून्मम ॥ साक्षान्नेहमनुप्यस्य
पिंडंहिपितरःक्वचित् १८ गृह्णंतिविहितंचेत्यंपिंडोदेयःकुशेष्विति ॥ ततोऽहंतदनादृत्यपितुर्हस्तनिदर्शनम् १९ शास्त्रप्रामाण्यसूक्ष्मंतुविधिंपिंडस्यसंस्मरन् ॥
ततोदंभेषुतत्सर्वमददंभरतर्षभ २० शास्त्रमार्गानुसारेणतद्विद्धिमनुजर्षभ ॥ ततःसौतर्हितोबाहुःपितुर्ममजनाधिप २१ ततोमांदर्शयामासुःस्वप्रांतेपितर
स्तथा ॥ प्रीयमाणास्तुमामूचुःप्रीताःस्मभरतर्षभ २२ विज्ञानेनतवानेनयन्नमुद्यसिधर्मतः ॥ त्वयाहिकुर्वताशास्त्रंप्रमाणमिहपार्थिव २३ आत्माधर्मःश्रुतंवेदाः
पितरश्चर्षिभिःसह ॥ साक्षात्पितामहोब्रह्मागुरवोऽथप्रजापतिः २४ प्रमाणमुपनीतावैस्थिताश्चनविचालिताः ॥ तदिदंसम्यगारब्धंत्वयाऽद्यभरतर्षभ २५
किंतुभूमेर्गवांचार्थंसुवर्णंदीयतामिति ॥ एवंयंचधर्मज्ञसर्वेचास्मत्पितामहाः २६ पावितावैभविष्यंतिपावनंहिपरंहितव ॥ दशपूर्वांदशैवान्यास्तथासंतार
यंतिते २७ सुवर्णयेप्रयच्छंतिएवंमत्पितरोऽब्रुवन् ॥ ततोऽहंविस्मितोराजन्प्रतिषुद्धोविशांपते २८ सुवर्णदानेऽकरवंमतिंचभरतर्षभ ॥ इतिहासमिमंचापिशृणुरा
जन्पुरातनम् २९ जामदग्न्यंप्रतिविबोधन्यमायुष्यमेवच ॥ जामदग्न्येनरामेणतीव्रोषान्वितेनवै ३० त्रिःसप्तकृत्वःपृथिवीकृतानिःक्षत्रियापुरा ॥ ततोऽजित्वा
महींकृत्स्नारामोराजीवलोचनः ३१ आजहारक्रतुंवीरोब्रह्मक्षत्रेणपूजितम् ॥ वाजिमेधंमहाराजसर्वकामसमन्वितम् ३२ पावनंसर्वभूतानांतेजोदुतिविवर्धनम् ॥
विपाप्माचसतेजस्वीतेनक्रतुफलेनच ३३ नैवात्मनोऽथलघ्वत्पञ्चामदग्न्योऽध्यगच्छत ॥ सतुक्रतुवरेणैवमहात्मादक्षिणावता ३४

३१।२४।१७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६ अजहति अजादीनामयादिकपत्वात्तद्वामंतलोकोप्रदम् असुरराक्षसपदाभ्यामपितलोकोः ४७ वराहश्चानिर्गतिः अस्यदानमल्पफलं इडादयो
पप्रच्छागमसंपन्नानृषिन्देवांश्चभार्गव ॥ पावनंयत्परं नृणामुप्रेकर्मणिवर्तताम् ३५ तदुच्यतामहाभागाइतिजातघृणोऽब्रवीत् ॥ इत्युक्तावेदशास्त्रज्ञास्तमूचुस्तेम
हर्षयः ३६ रामविप्राःसक्रियंतांवेदप्रामाण्यदर्शनात् ॥ भूयश्चविप्रर्षिगणाःप्रष्टव्याःपावनंप्रति ३७ तेयद्वयुर्महाप्राज्ञास्तच्चैवसमुदाचर ॥ ततोवसिष्ठेदेवर्षिमग
स्त्यमथकाश्यपम् ३८ तमेवार्थमहातेजाःपप्रच्छभृगुनंदनः ॥ जातामतिर्मेविप्रेन्द्राःकथंप्रयेयमित्युत ३९ केनवाकर्मयोगेनप्रदानंनेहकेनवा ॥ यदिवोऽनुग्रहक
ताबुद्धिर्माप्रतिसत्तमाः ॥ प्रब्रूतपावनंकिमेभवेदितितपोधनाः ४० ॥ ऋषय ऊचुः ॥ गाश्चभूमिंचवितंचदत्त्वेहभृगुनंदन ॥ पापकृत्पूयतेमर्त्यइतिभार्गवशुश्रुम
४१ अन्यद्दानंतुविप्रर्षेभ्यतांपावनंमहत् ॥ दिव्यमत्यद्भुताकारमपत्यंजातवेदसः ४२ दग्ध्वालोकान्पुरावीर्यात्संभूतमिहशुश्रुम ॥ सुवर्णमिति विख्यातंतददत्सि
द्धिमेप्यसि ४३ ततोऽब्रवीद्वसिष्ठस्तंभगवान्संशितवतः ॥ शृणुरामयथोत्पन्नं सुवर्णमनलप्रमम् ४४ फलंदास्यतितेत्यनुदानेपरमिहोच्यते ॥ सुवर्णयच्चयस्माच्च
यथाचगुणवत्तमम् ४५ तन्निबोधमहाबाहोसर्वानिगदतोमम ॥ अग्नीषोमात्मकमिदं सुवर्णं विद्धिनिश्चये ४६ अजोऽग्निर्वरुणोमेषःसूर्योऽश्वइतिदर्शनम् ॥ कुंजराश्च
मृगानागामहिषाश्चासुराइति ४७ कुकुटाश्चवराहाश्चराक्षसाभृगुनंदन ॥ इडागावःपयःसोमोभूमिरित्येवचस्मृतिः ४८ जगत्सर्वंचनिर्मथ्यतेजोराशिःसमुत्थितः ॥
सुवर्णमेभ्योविप्रर्षेभ्यस्तं परममुत्तमम् ४९ एतस्मात्कारणाद्देवांगंधर्वोरगराक्षसाः ॥ मनुष्याश्चपिशाचाश्चप्रयताधारयंतितत् ५० मुकुटैरंगदयुतैरलंकारैःपृथ
ग्विधैः ॥ सुवर्णविकृतैस्तत्रविराजतेभृगूत्तम ५१ तस्मात्सर्वंपवित्रेभ्यःपवित्रंपरमंस्मृतम् ॥ मूमेगोभ्योऽथरत्नेभ्यस्तद्विद्धिमनुजर्षभ ५२ पृथिवीं गाश्चदत्त्वेहय
चान्यदपि किंचन ॥ विशिष्यतेसुवर्णस्यदानंपरमकंविभो ५३ अक्षयंपावनंचैवसुवर्णममरयुते ॥ प्रयच्छद्विजमुख्येभ्यःपावनंह्येतदुत्तमम् ५४ सुवर्णमेवसर्वा
सुदक्षिणासुविधीयते ॥ सुवर्णयेप्रयच्छंतिसर्वदास्तेभवंत्युत ५५ देवतास्तेप्रयच्छंतियेसुवर्णंददत्यथ ॥ अग्निर्हिदेवताःसर्वाःसुवर्णंचतदात्मकम् ५६ तस्मात्सु
वर्णंददतादताःसर्वाःस्मदेवताः ॥ भवंतिपुरुषव्याघ्रनह्यतःपरमंविभुः ५७ भूयएवचमाहात्म्यंसुवर्णस्यनिबोधमे ॥ गदतोममविप्रर्षेसर्वशस्त्रभृतांवर ५८ मयाश्रु
तमिदंपूर्वपुराणेभृगुनंदन ॥ प्रजापतेःकथयतोयथान्यायंतुतस्यवै ५९ शूलपाणेर्भगवतोरुद्रस्यचमहात्मनः ॥ गिरौहिमवातिश्रेष्ठेतदाभृगुकुलोद्बह ६० देव्या
विवाहेनिर्वृतेरुद्राण्याभृगुनंदन ॥ समागमेभगवतोदेव्यासहमहात्मनः ६१ ततःसर्वेसमुद्दिग्रादेवारुद्रमुपागमन् ॥ तेमहादेवमासीनंदेवींचवरदामुमाम् ६२ प्रसाद्य
शिरसासर्वेरुद्रमूचुर्भृगूद्बह ॥ अयंसमागमोदेवोदेव्यासहतवानघ ६३ तपस्विनस्तपस्विन्यातेजस्विन्याऽतितेजसः ॥ अमोघतेजास्त्वंदेवदेवीचेयमुमातथा ६४

भूमिरुपाइति तद्दानं महाफलं इहेति इडावान्नयज्ञः ४८ जगदिति सुवर्णदानं ब्रह्माह्वानं मुख्यमिति भावः ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥

६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥
अपत्यंयुवयोर्देवबलवद्भविताविभो ॥ तन्नूनं त्रिषुलोकेषु न किंचिच्छेषायिष्यति ६५ तदेभ्यःप्रणतेभ्यस्त्वंदेवेभ्यःपृथुलोचन ॥ वरंप्रयच्छलोकेशत्रैलोक्य
हितकाम्यया ६६ अपत्यार्थं निगृहीष्वतेजःपरमकंविभो ॥ त्रैलोक्यसारौहियुवांलोकंसंतापयिष्यथः ६७ तदपत्यंहियुवयोर्देवानामिभवेद्भुवम् ॥ नहितेष्ट
थिवीदेवीनचद्यौर्नदिवांविभो ६८ नेदंधारयितुं शक्तासमस्ताइतिमेमतिः ॥ तेजःप्रभाविर्नदंघंतस्मात्सर्वमिदंजगत् ६९ तस्मात्प्रसादंभगवन्कर्तुमर्हसिनःप्रभो ॥
नदेव्यांसंभवेत्पुत्रोभवतःसुरसत्तम ॥ धैर्यादेवानिगृहीष्वतेजोज्वालितमुत्तमम् ७० इतितेषांकथयतांभगवान्पृषभध्वजः ॥ एवमस्त्वितिदेवास्तान्विप्रर्षेप्रत्यभा
षत ७१ इत्युक्ताचोर्ध्वमनयद्रेतोवृषभवाहनः ॥ ऊर्ध्वरेताःसमभवत्ततःप्रभृतिचापिसः ७२ रुद्राणीतिततःकुद्धाप्रजोच्छेदेतदाकृते ॥ देवानथाब्रवीतत्रस्त्री
भावात्परुषंवचः ७३ यस्मादपत्यकामोवैभर्तामेविनिवर्तितः ॥ तस्मात्सर्वेसुरायूयमनपत्याभविष्यथ ७४ प्रजोच्छेदोममकृतोयस्माद्युष्माभिरयवै ॥ तस्मा
त्प्रजावःखगमाःसर्वेषांनभविष्यति ७५ पावकस्तुनतत्रासीच्छापकालेभृगूद्बह ॥ देवादेव्यास्तथाशापादनपत्यास्ततोऽभवन् ७६ रुद्रस्तुतेजोऽप्रतिमंधार
यामासवैतदा ॥ प्रस्कन्नंतुततस्तस्मात्किंचित्तत्रापतद्भुवि ७७ उत्पपाततदावह्नौवृष्टेचाहुतोपमम् ॥ तेजस्तेजसिसंयुक्तमात्मयोनित्वमागतम् ७८ एतस्मि
न्नेवकालेतुदेवाःशक्रपुरोगमाः ॥ असुरस्तारकोनामतेनसंतापिताभृशम् ७९ आदित्यावसवोरुद्रामरुतोऽथाश्विनावपि ॥ साध्याश्चसर्वेसंनस्तदैतेयस्यपराक्रमा
त् ८० स्थानानिदेवतानां हि विमानानिपुराणिच ॥ ऋषीणांचाश्रमाश्चैवबभूवुरसुरैर्हताः ८१ तेदीनमनसःसर्वेदेवताःऋषयश्चये ॥ प्रजग्मुःशरणंदेवंब्रह्माणम
जरंविभुम् ८२ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेपर्वणि दानधर्मे सुवर्णोत्पत्तिर्नाम चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥
असुरस्तारकोनामत्वयादत्तवरःप्रभो ॥ सुरानृषीश्चक्रिश्चातिवधस्तस्यविधीयताम् १ तस्माद्भयंसमुत्पन्नमस्माकंवैपितामह ॥ परित्रायस्वनोदेवनह्यन्यागति
रस्तिनः २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ समोऽहंसर्वभूतानामधर्मेनेहरोचये ॥ हन्यतां तारकःक्षिप्रंसुरर्षिगणबाधिता ३ वेदाधर्माश्चनोच्छेदंगच्छेयुःसुरसत्तमाः ॥ वि
हितं पूर्वमेवाऽत्रमयावैव्येतुवोज्वरः ४ ॥ देवा ऊचुः ॥ वरदानाद्भगवतोदैतेयोबलगर्वितः ॥ देवैर्नशक्यतेहंतुंसकथंप्रशमं वजेत् ५ सहिर्नैवस्मदेवानां नासुराणां
नरक्षसाम् ॥ वध्यःस्यामितिजग्राहवरंत्वतःपितामह ६ देवाश्चशतारुद्राण्याप्रजोच्छेदेपुराकृते ॥ नभविष्यतिवोऽपत्यमिति सर्वेजगत्पते ७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
हुताशनोनतत्रासीच्छापकालेसुरोत्तमाः ॥ सउत्पादयिताऽपत्यंवधाय त्रिदशद्विषाम् ८ तद्वैसर्वानतिक्रम्य देवदानवराक्षसान् ॥ मानुषानथगंधर्वान्नागानथ
चपक्षिणः ९ अस्त्रेणामोघपातेनशक्त्यातंघातयिष्यति ॥ यतोवोभयमुत्पन्नं येचान्येसुरशत्रवः १०

११।१२ नष्टः अदर्शनगतः १३।१४ ननु सर्वे सुरा इत्युद्दिश्य देव्याः शापात्कथं ब्रह्मणः शापः सतप्रनासीदिति चेत्तेनाकेमित्यत आह नहीति वक्ष्येते जस्विनां शापो दृश्यते इति भावः १५ कामः
काम्यमानो बहिः संकल्पः अपत्यविषयस्तदर्थमभिरुचिः सर्वतोरोचमानो भवदस्तु १६।१७।१८।१९।२०।२१ नष्टमदर्शनगतं आत्मनि जले जलस्य तेजो जन्मत्वात् २२।२३
सनातनो हि संकल्पः काम इत्यभिधीयते ॥ रुद्रस्य तेजः प्रस्कन्नमग्नौ निपतितं च यत् ११ ततेजोऽग्निर्महद्भूतं द्वितीयमिति पावकम् ॥ वधाधिदेवशत्रूणां गंगायां ज
मयिष्यति १२ सतुनावापतं शापं नष्टः सदुतभुक्तदा ॥ तस्माद्बोभयद्देवाः समुत्पत्स्यति पावकिः १३ अन्विष्यतां वैष्ण्वलनस्तथाचाद्यनियुज्यताम् ॥ तार
कस्य वधोपायः कथितो वैमयाऽनघाः १४ न हिते जस्विनां शापास्तेजः सुप्रभवन्ति वै ॥ बलान्यतिबलं प्राप्य दुर्बलानि भवन्ति वै १५ हन्यादवध्यान्वरदानपिचैव तप
स्विनः ॥ संकल्पाभिरुचिः कामः सनातनतमोऽभवत् १६ जगत्पातिरनिर्देश्यः सर्वगः सर्वभावनः ॥ हृच्छयः सर्वभूतानां ज्येष्ठो रुद्रादपि प्रभुः १७ अन्विष्यतां सतु
क्षिप्रं तेजो राशिर्हुताशनः ॥ सवो मनोगतं कामं देवः संपादयिष्यति १८ एतद्वाक्यमुपश्रुत्य ततो देवामहात्मनः ॥ जग्मुः संसिद्धसंकल्पाः पर्येषंतो विभावसुम् १९
ततस्त्रैलोक्यमृषयो व्यचिन्वंत सुरैः सह ॥ कांक्षंतो दर्शनं वक्षेः सर्वे तद्गतमानसाः २० परेण तपसा युक्ताः श्रीमंतो लोकविश्रुताः ॥ लोकानन्वचरन्ति सद्भाः सर्वे एव भृगू
सम २१ नष्टमात्मनि संलीनं नाभिजग्मुर्हुताशनम् ॥ ततः संजातसंज्ञासान्निर्दर्शनलालसान् २२ जले चरः क्वांतमनास्ते जसाऽग्नेः प्रदीपितः ॥ उवाच देवान्मं
डूको रसातलतलोत्थितः २३ रसातलतले देवावसत्यग्निरिति प्रभो ॥ संतापादिह संप्राप्तः पावकप्रभवादहम् २४ स संसृजो जले देवा भगवान्हव्यवाहनः ॥ अपः
संमृज्यते जोभिस्तेन संतापिता वयम् २५ तस्य दर्शनमिष्टं वो यदि देवा विभावसोः ॥ तत्रैनमधिगच्छध्वं कार्यं वो यदि वन्दिना २६ गम्यतां साधयिष्यामो वयं ह्यग्नि
भयात्सुराः ॥ एतावदुक्तामंडूकस्त्वरितो जलमाविशत् २७ हुताशनस्तु बुधे मंडूकस्य च पैशुनम् ॥ शशाप सतमासाद्य नरसान्वेत्स्यसीति वै २८ तं वै संयुज्य
शापेन मंडूकं त्वरितो ययौ ॥ अन्यत्र वासाय विभुर्न चात्मानमदर्शयत् २९ देवास्त्वनुग्रहं च कुर्मडूकानां भृगूत्तम ॥ यत्तच्छृणु महाबाहो गदतो मम सर्वशः ३०
॥ देवा ऊचुः ॥ अग्निशापादजिह्वापिरसंज्ञानबहिष्कृताः ॥ सरस्वतीं बहुविधां यूयमुच्चारयिष्यथ ३१ बिलवासंगतां श्वेनिराहारानचेतसः ॥ गतामूनपि संशुष्कान् भू
मिः संतारयिष्यति ३२ तमो घनायामपि वैनैशायां विचरिष्यथ ॥ इत्युक्ता तांस्ततो देवाः पुनरेव महीमिमाम् ३३ परीयुर्ज्वलनस्यार्थेन चाविदुर्हुताशनम् ॥
अथ तान्द्विरदः कश्चित्सुरेन्द्रादिरदोपमः ३४ अश्वत्थस्थोऽग्निरित्येव माह देवान् भृगूदह ॥ शशाप ज्वलनः सर्वान् द्विरदान् क्रोधमूर्छितः ३५ प्रतीपाभवतां जिह्वाभ
वित्रीति भृगूदह ॥ इत्युक्ता निःसृतोऽश्वत्थादग्निर्वारणसूचितः ॥ प्रविवेश शमीगर्भमथ वह्निः सुषुप्सया ३६ अनुग्रहं तु नागानां यंचक्रुः शृणुतं प्रभो ॥ देवा भृगुकु
लश्रेष्ठ प्रीत्या सत्यपराक्रमाः ३७ ॥ देवा ऊचुः ॥ प्रतीपया जिह्वायाऽपि सर्वाहारं करिष्यथ ॥ वाचं चोच्चारयिष्यध्वमुच्चैरव्यं जिताक्षराम् ३८

२४।२५।२६।२७ नरसानिति रसनेन्द्रियहीनो भविष्यसीत्यर्थः २८।२९।३० अग्निहोमपीति चोदः ३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८

३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५ ऊष्मां ऊष्माणं दातुमाभ्यामिति मंत्रावच्छाद्य अधिशयता अधिशयानेन ४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७

इत्युक्ता पुनरेवाग्निमनुससुर्दिवौकसः ॥ अश्वत्थान्निःसृतश्चाग्निः शमीगर्भमुपाविशत् ३९ शुकेन ख्यापितो विप्रतं देवाः समुपाद्रवन् ॥ शशाप शुक्रमग्निस्तु वाग्नि
हीनो भविष्यसि ४० जिह्वाभावर्तयामास तस्यापि दुतभुक्तया ॥ दृष्ट्वा तु ज्वलनं देवाः शुक्रमुचुर्दयान्विताः ४१ भवितान्त्वमत्यंतं शुक्त्वेन घृवागिति ॥ आहत
जिह्वस्य सतो वाक्यं कांतं भविष्यति ४२ बालस्येव प्रवृद्धस्य कलमव्यक्तमद्भुतम् ॥ इत्युक्ता तं शमीगर्भं वह्निमालक्ष्य देवताः ४३ तदेवायतनं चक्रुः पुण्यं सर्वक्रिया
स्वपि ॥ ततः प्रभृतिचाप्यग्निः शमीगर्भेषु दृश्यते ४४ उत्पादने तथोपायमभिजग्मुश्च मानवाः ॥ आपोरसातले यास्तु संस्पृष्टाश्चित्रमानुना ४५ ताः पर्वतप्र
स्रवणैरूष्मां मुंचति भार्गव ॥ पावकेनाधिशयता संतप्तास्तस्य ते जसा ४६ अथाग्निर्देवता दृष्ट्वा बभूव व्यथितस्तदा ॥ किमागमनमित्येवं तानपृच्छत पावकः ४७
तमूचुर्विबुधाः सर्वे ते चैव परमर्षयः ॥ त्वानियोक्ष्यामहे कार्यं ते द्रवान्कुरुर्महति ४८ कृते च तस्मिन् भविता तवाऽपि सुमहान्गुणः ४९ ॥ अग्निरुवाच ॥ ब्रूत यद्भव
तां कार्यं कर्ताऽस्मितदहंसुराः ॥ भवतां तु नियोज्योऽस्मि मावोऽत्रास्तु विचारणा ५० ॥ देवा ऊचुः ॥ असुरस्तारको नाम ब्रह्मणो वरदपितः ॥ अस्मान्प्रबाधते
वीर्याद्वधस्तस्य विधीयताम् ५१ इमान् देवगणांस्तात प्रजापतिगणांस्तथा ॥ ऋषींश्चापि महाभाग परित्राय स्वपावक ५२ अपत्यं ते जसा युक्तं प्रवीरं जनय प्रभो ॥
यद्भयं नो सुरास्तस्मान्नाशयेद्व्यवाहन ५३ शप्तानां नो महादेव्यानां न्यदास्ति परायणम् ॥ अन्यत्र भवतो वीर्यं तस्मान्नायस्वनः प्रभो ५४ इत्युक्तः स तथेत्युक्ता भ
गवान्हव्यवाहनः ॥ जगामाथ दुराधर्षांगं भागीरथीं प्रति ५५ तथाचाप्यभवन्मिश्रोगर्भं चास्यादधेतदा ॥ ववृधे स तदा गर्भः कक्षे कृष्णगतिर्यथा ५६ तेजसा
तस्य देवस्य गंगाविह्वलचेतना ॥ संतापमगमत्ति विसोऽदुःसान शशाकह ५७ आहिते ज्वलने नाथ गर्भे तेजः समन्विते ॥ गंगायामसुरः कश्चिद्भैरवंनादमानदत् ५८
अबुद्धिपतितेनाथनादेन विपुलेन सा ॥ विप्रस्तोद्भ्रांतनयना गंगाविभ्रुतलोचना ५९ विसंज्ञानाशकं धर्मं वोढुमात्मानमेव च ॥ सा तु तेजः परीतां गीकं पयंती विजा
ह्वी ६० उवाच ज्वलनं विप्रतदा गर्भं बलोद्धृता ॥ तेन शक्ताऽस्मि भगवंस्ते जसोऽस्य विधारणे ६१ विमूढाऽस्मि कृताऽनेन न मे स्वास्थ्यं यथापुरा ॥ विह्वला चा
स्मि भगवंश्चेतो नष्टं च मेऽनघ ६२ धारणे नास्य शक्ताऽहं गर्भस्य तपतां वर ॥ उत्स्रक्ष्ये ह ममिदं दुःखान्न तु कामात्कथंचन ६३ ते ते जसाऽस्ति संस्पृशो मम देवविभा
वसो ॥ आपदर्थे हि संबन्धः सुसूक्ष्मोऽपि महायुते ६४ यदत्र गुणसंपन्नमिदं तद्वाहुताशन ॥ त्वय्येव तदहं मन्ये धर्माधर्मौ च केवलौ ६५ तामुवाच ततो वह्निर्धर्मतां
धार्यतामिति ॥ गर्भो मते जसा युक्तो महागुणफलोदयः ६६ शक्तास्मि महीं कृत्वा वोढुं धारयितुं तथा ॥ न हिते किंचिदप्राप्य मन्यतो धारणादते ६७ सावाज्ञिना वा
र्थमाणा देवैरपि सरिद्धरा ॥ समुत्ससर्ज तं गर्भं मे रौगिरिव रेतदा ६८

५९ अबुद्धिपतितेन भक्तस्माज्जातेन ५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८

रुद्रस्य अग्नेस्तेजस्तेन प्रधापिता 'रुद्रो वा एष यदग्निः' इति श्रुतेः १९ । ७० । ७१ । ७२ कर्दवानां कर्दवं वपुष्याणां ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६
 समर्थाधारणे चापिरुद्रतेजः प्रधापिता ॥ नाशकतंतदागर्भसंधारयितुमोजसा ६९ सासमुत्सृज्यतंतुः खादीप्तवैश्वानरप्रभम् ॥ दर्शयामास चाग्निस्तंतदागंगां भृ
 गूद्वह ७० पप्रच्छ सरितां श्रेष्ठां काचिद्वर्धः सुखोदयः ॥ कीदृग्गर्णोऽपि वादेविकीदृग्पुष्पश्च दृश्यते ॥ तेजसा केन वा युक्तः सर्वमेतद्ब्रवीहि मे ७१ ॥ गंगां वाच ॥
 जातरूपः स गर्भे वै तेजसा त्वमिवानघ ॥ सुवर्णो विमलो दीप्तिः पर्वतं चावभासयत् ७२ पद्मोत्पलविमिश्राणां हृदानां मिव शीतलः ॥ गंधोऽस्य सकर्दवानां तुल्यो वै तप
 तांवर ७३ तेजसा तस्य गर्भस्य भास्करस्येव राशिभिः ॥ यद्द्रव्यं परिसंसृष्टं पृथिव्या पर्वतेषु च ७४ तत्सर्वं कांचनीभूतं समं तात्प्रत्यदृश्यत ॥ पर्यधावत शैलांश्च
 नदीः प्रस्रवणानि च ७५ व्यादीपयंस्तेजसा च त्रैलोक्यं सचराचरम् ॥ एवं रूपः स भगवान्पुत्रस्ते हव्यवाहन ॥ सूर्यवैश्वानरसमः कांत्या सोम इवापरः ७६ एवमु
 क्त्वा तु सा देवी तत्रैवांतरधीयत ॥ पावकश्चापितेजस्वी कृत्वा कार्यं दिवौ कसाम् ७७ जगामेष्टं ततो देशं तदा भगि वनंदन ॥ एतैः कर्मगुणैर्लोकैनामाग्नेः परिगीयते ७८
 हिरण्यरेता इति वै ऋषिभिर्विबुधैस्तथा ॥ पृथिवी च तदा देवी ख्याता वसुमतीति वै ७९ स तु गर्भो महातेजा गंगेयः पावकोद्भवः ॥ दिव्यं शरवणं प्राप्य ववृधेऽद्भुतद
 र्शनः ८० ददृशुः कृतिकास्तंतु बालार्कसदृशद्युतिम् ॥ पुत्रं वै ताश्च तं बालं पुपुषुः स्तन्यविस्रवैः ८१ ततः सकात्तिकेयत्वमवाप परमद्युतिः ॥ स्कन्नत्वात्स्कंदतां चा
 पि गुहावासाद्बुधो भवत् ८२ एवं सुवर्णमुत्पन्नमपत्यं जातवेदसः ॥ तत्र जांबूनं श्रेष्ठं देवानां मणिभूषणम् ८३ ततः प्रभृतिचाप्येतज्जातरूपमुदाहृतम् ॥ रत्नाना
 मुत्तमं रत्नं भूषणानां तथैव च ८४ पवित्रं च पवित्राणां मंगलानां च मंगलम् ॥ यत्सुवर्णं स भगवानगिरीशः प्रजापतिः ८५ पवित्राणां पवित्रं हि कनकं द्विजसत्तमाः ॥
 अग्नीषोमात्मकं चैव जातरूपमुदाहृतम् ८६ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ अपि चेदं पुरा रामभुतं मे ब्रह्म दर्शनम् ॥ पिता महस्य यद्ब्रह्मणः परमात्मनः ८७ देव
 स्य महतस्तत्तत्वारुणीं विभ्रतस्तनुम् ॥ ऐश्वर्ये वारुणे राम रुद्रस्येशस्यै प्रभो ८८ आजग्मुर्मुनयः सर्वे देवाश्चाऽग्निपुरोगमाः ॥ यज्ञांगानि च सर्वाणि वषट्कार
 श्च मूर्तिमान् ८९ मूर्तिमंति च सामानियजुंषि च सहस्रतः ॥ ऋग्वेदश्चाममतत्र पदकमविभूषितः ९० लक्षणानि स्वरास्तोभानि रुक्तं सुरपंकजः ॥ ओंकारश्चाव
 सन्नेत्रे निग्रहप्रग्रहौ तथा ९१ वेदाश्च सोपानेष दोविद्यासावित्र्यथापि च ॥ भूतं भव्यं भविष्यं च दधार भगवानगिरीशः ९२ संजुहावात्मनाऽऽत्मानं स्वयमेव तदा प्रभो
 यज्ञं च शोभयामास बहु रूपं पिनाकधृक् ९३ द्यौर्नभः पृथिवी खंच तथा चैवैष भूषतिः ॥ सर्वविद्येश्वरः श्रीमानेष चापि विभावसुः ९४ एष ब्रह्मा शिवो रुद्रो वारुणोऽग्निः
 प्रजापतिः ॥ कीर्त्यते भगवान्देवः सर्वभूतपतिः शिवः ९५ तस्य यज्ञः पशुपतेस्तपः कृतव एव च ॥ दीक्षादीप्तव्रता देवी दिशश्च सदिगीश्वराः ९६ देवपत्न्यश्च क
 न्याश्च देवानां चैव मातरः ॥ आजग्मुः सहितास्तत्र तदाष्टगुणकुलोद्भव ९७ देवस्य महद्विद्विस्त्रस्येत्यर्थः ८५ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७

विस्पंदान् कृणान् ताभिः पतिताभीरेतः कणिकाभिः सह पांसून् संगृह्य ९९ प्रादुर्भावश्च समधातुः १०० ॥ १०० ॥ १०१ ॥ १०२ ॥ १०३ ॥ १०४ ॥ १०५ ॥ १०६ ॥ १०७ ॥ १०८ ॥ १०९ ॥ ११० ॥ १११ ॥ ११२ ॥ ११३ ॥ ११४ ॥ ११५ ॥ ११६ ॥ ११७ ॥ ११८ ॥ ११९ ॥ १२० ॥ १२१ ॥ १२२ ॥ १२३ ॥ १२४ ॥ १२५ ॥ १२६ ॥ १२७ ॥ १२८ ॥ १२९ ॥ १३० ॥ १३१ ॥ १३२ ॥ १३३ ॥ १३४ ॥ १३५ ॥ १३६ ॥ १३७ ॥ १३८ ॥ १३९ ॥ १४० ॥ १४१ ॥ १४२ ॥ १४३ ॥ १४४ ॥ १४५ ॥ १४६ ॥ १४७ ॥ १४८ ॥ १४९ ॥ १५० ॥ १५१ ॥ १५२ ॥ १५३ ॥ १५४ ॥ १५५ ॥ १५६ ॥ १५७ ॥ १५८ ॥ १५९ ॥ १६० ॥ १६१ ॥ १६२ ॥ १६३ ॥ १६४ ॥ १६५ ॥ १६६ ॥ १६७ ॥ १६८ ॥ १६९ ॥ १७० ॥ १७१ ॥ १७२ ॥ १७३ ॥ १७४ ॥ १७५ ॥ १७६ ॥ १७७ ॥ १७८ ॥ १७९ ॥ १८० ॥ १८१ ॥ १८२ ॥ १८३ ॥ १८४ ॥ १८५ ॥ १८६ ॥ १८७ ॥ १८८ ॥ १८९ ॥ १९० ॥ १९१ ॥ १९२ ॥ १९३ ॥ १९४ ॥ १९५ ॥ १९६ ॥ १९७ ॥ १९८ ॥ १९९ ॥ २०० ॥
 विस्पंदान् कृणान् ताभिः पतिताभीरेतः कणिकाभिः सह पांसून् संगृह्य ९९ प्रादुर्भावश्च समधातुः १०० ॥ १०० ॥ १०१ ॥ १०२ ॥ १०३ ॥ १०४ ॥ १०५ ॥ १०६ ॥ १०७ ॥ १०८ ॥ १०९ ॥ ११० ॥ १११ ॥ ११२ ॥ ११३ ॥ ११४ ॥ ११५ ॥ ११६ ॥ ११७ ॥ ११८ ॥ ११९ ॥ १२० ॥ १२१ ॥ १२२ ॥ १२३ ॥ १२४ ॥ १२५ ॥ १२६ ॥ १२७ ॥ १२८ ॥ १२९ ॥ १३० ॥ १३१ ॥ १३२ ॥ १३३ ॥ १३४ ॥ १३५ ॥ १३६ ॥ १३७ ॥ १३८ ॥ १३९ ॥ १४० ॥ १४१ ॥ १४२ ॥ १४३ ॥ १४४ ॥ १४५ ॥ १४६ ॥ १४७ ॥ १४८ ॥ १४९ ॥ १५० ॥ १५१ ॥ १५२ ॥ १५३ ॥ १५४ ॥ १५५ ॥ १५६ ॥ १५७ ॥ १५८ ॥ १५९ ॥ १६० ॥ १६१ ॥ १६२ ॥ १६३ ॥ १६४ ॥ १६५ ॥ १६६ ॥ १६७ ॥ १६८ ॥ १६९ ॥ १७० ॥ १७१ ॥ १७२ ॥ १७३ ॥ १७४ ॥ १७५ ॥ १७६ ॥ १७७ ॥ १७८ ॥ १७९ ॥ १८० ॥ १८१ ॥ १८२ ॥ १८३ ॥ १८४ ॥ १८५ ॥ १८६ ॥ १८७ ॥ १८८ ॥ १८९ ॥ १९० ॥ १९१ ॥ १९२ ॥ १९३ ॥ १९४ ॥ १९५ ॥ १९६ ॥ १९७ ॥ १९८ ॥ १९९ ॥ २०० ॥
 यज्ञं पशुपतेः प्रीता वारुणस्य महात्मनः ॥ स्वयं भुवस्तु तादृष्ट्वारेतः समपतद्भुवि ९८ तस्य शुक्रस्य विस्पंदान् पांसून् संगृह्य भूमितः ॥ प्रास्यत्पूषाकराभ्यां वै तस्मि
 न्नेव दुताशने ९९ ततस्तस्मिन्संप्रवृत्ते स त्रेज्ज्वालितपावके ॥ ब्रह्मणो जुह्वतस्तत्र प्रादुर्भावो बभूव ह १०० स्कन्नमात्रं च तच्छुक्रं सुवर्णपरिगृह्यतः ॥ आज्यव
 न्मंत्रतश्चापिसोऽजुहो हृगुनंदन १ ततः स जनयामास भूतग्रामं च वीर्यवाच ॥ तस्य ततेजस्तस्माज्जले लोकेषु तेजसम् २ तमसस्तामसा भावा व्यापित्वं
 तथोभयम् ॥ स गुणस्तेजसो नित्यस्तस्य चाकाशमेव च ३ सर्वभूतेषु च तथा सत्त्वं तेजस्तथोत्तमम् ॥ शुक्रे हुतेऽग्नौ तस्मिन्स्तु प्रादुरासं स्त्रयः प्रभो ४ पुरुषावपुषा
 युक्ताः स्वैः स्वैः प्रसवजैर्गुणैः ॥ भृगित्येव भृगुः पूर्वमंगारेभ्योऽगिरा भवत् ५ अंगारसं श्रयाच्चैव कविरित्यपरोऽभवत् ॥ सहज्वालाभिरुत्पन्नो भृगुस्तस्माद्भृगुः स्मृतः
 ६ मरीचिभ्यो मरीचिस्तु मरीचः कश्यपो ह्यभूत् ॥ अंगारेभ्योऽगिरास्ता तवा लखिल्याः कुशोच्चयात् ७ अत्रैवात्रेति च विभोजातमत्रिवदंत्यपि ॥ तथा भस्म
 व्यपोहेभ्यो ब्रह्मर्षिगणसंमताः ८ वैखानसाः समुत्पन्नास्तपःश्रुतगुणैः प्रसवः ॥ अश्रुतोऽस्य समुत्पन्ना वश्विनौ रूपसंमतौ ९ शेषाः प्रजानां पतयः स्त्रोतोभ्यस्त
 स्य जज्ञिरे ॥ ऋषयो रोमकूपेभ्यः स्वेदाच्छंदो बलान्मनः १० एतस्मात्कारणादाहुरग्निः सर्वास्तु देवताः ॥ ऋषयः श्रुतसंपन्नो वेदप्रामाण्यदर्शनात् ११ यानि
 दारुणि निर्यासास्ते मासाः पक्षसंज्ञिताः ॥ अहोरात्रा मुहूर्ताश्च पितृज्योतिश्च दारुणम् १२ रौद्रं लोहितमित्याहुर्लोहितात्कनकं स्मृतम् ॥ तन्मैत्रमिति विज्ञेयं धूमाच्च
 वसवः स्मृताः १३ अर्चिषोयाश्च ते रुद्रास्तथाऽऽदित्या महाप्रभाः ॥ उद्दिष्टास्ते तथा गारा ये धिष्ण्येषु दिवि स्थिताः १४ आदिकर्ता च लोकस्य तत्परं ब्रह्मतद्भुवम् ॥
 सर्वकामदमित्याहुस्तद्ब्रह्मस्य मुवाच ह १५ ततोऽब्रवीन्महादेवो वारुणः पवनात्मकः ॥ मम सत्रमिदं दिव्यमहं गृहपतिस्त्विह १७ त्रीणि पूर्वाण्यपत्यानि ममतानि न सं
 शयः ॥ इति जानीत खगमामयज्ञफलं हितत् १७ ॥ अग्निरुवाच ॥ मदंगेभ्यः प्रसूतानि मदाश्रयकृतानि च ॥ ममैव तान्यपत्यानि वारुणो ह्यवशात्मकः १८

तमो मयेषु जडेपुशरीरेषु सत्त्वं प्रकाशउत्तमं तेजः धर्मप्रवृत्तिश्च तत्सर्वं तस्माद्ब्रह्म हुतात्प्रजापतिशुक्राज्जिरे इत्यर्थः ४ प्रसवजैः कारणजैर्गुणैः तानेवाह भृगिति भृज्जतिपावयतीति भृक्ज्वाला साक्षाज्ज्वा
 ला इत्येव भृगुरिति नाम ५ अंगाराश्रिता अल्पज्वालाभिर्धूनास्ताभ्यः कविरभूदित्यर्थः भृगिति व्याचष्टे सहेति ५ । ७ अत्रैव कुशोच्चये अत्र अत्रैवेति संबंधः व्यपोहेभ्यः समूहेभ्यः ८ अश्रुतः अश्रुतका
 शात् ९ स्त्रोतोभ्यः श्रोत्रादीन्द्रियेभ्यः बलाद्वीर्यात् १० एतस्मादग्निजत्वात् ११ निर्यासादारुणतालासादभोक्तरसाः १२ । १३ दिवि स्थिताः ग्रहतारादयः धिष्ण्येषु स्थानेषु १४
 १५ । १६ त्रीणि भृग्वंगिरः कविसंज्ञानि १७ अवश आत्माचितं यस्य सोऽवशात्मकः भ्रातृ इत्यर्थः १८

119EN

H 3 E H

गुणेन अंतरालकालेन च गुणेन संवृतं समानं जातं एतच्च गुणज्ञानं प्रवर्तकं अभिजत्वाद्द्विरण्यमग्निः इति शब्दप्रकारार्थः 'द्विरण्यं पुरस्कृत्य सायमुद्धरेत्' इति सायमुद्धरणकालातिक्रमे सूर्यस्य द्विरण्यपुर
स्कारवचनाद्द्विरण्यमादित्यत्वेनापि जानीयात् । अतस्तयोरेतरालेषु वर्षदत्तादशमेव फलं प्राप्नोतीत्यर्थः ६१ एषेति यथाकार्तिकेयः सर्वदेवानामजेयदैत्यं निहतवान् एवं तत्सोदरं सुवर्णमपि स
वैष्णोमोणामजय्यदुरितनाशयतिलोकंचतादशं जयतीत्यर्थः ६२। ६३ । ६४। ६५ । ६६। ६७ । ६८ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावादीये पंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥

उक्ताइति श्रुतिर्वेदः लक्षणं ज्ञापकं येषां ते श्रुतिलक्षणाः श्रुत्युक्ता इत्यर्थः १ । १२ । १३ । १४ विपन्नकृत्यां येषां ते गंगायामर्षेयके सविनष्टकार्याः ९ चोदयामासुरित्यत्र हेतुपाह नोति गर्भसंधारयितुमित्यपह
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ उक्ताः पितामहेनेह सुवर्णस्य विधानतः ॥ विस्तरेण प्रदानस्य ये गुणाः श्रुतिलक्षणाः १ यत्तु कारणमुत्पत्तेः सुवर्णस्य प्रकीर्तितम् ॥ स कथं ता
 रकः प्राप्तो निधनं तद्ब्रवीहि मे २ उक्तं सदैव तानां हि अवध्य इति पार्थिव ॥ कथं तस्या भवन्मुत्पत्त्युर्विस्तरेण प्रकीर्तय ३ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं त्वत्तः कुसकुलोद्बह ॥ का
 त्स्न्येन तारकवधं परं कौतूहलं हि मे ४ ॥ भीष्म उवाच ॥ विपन्नकृत्या राजेन्द्र देवता ऋषयस्तथा ॥ कृतिकाश्चोदयामासुरित्यभरणाय वै ५ न देवतानां काचिद्वि
 समर्था जातवेदसः ॥ एता हि शक्तास्तंगर्भसंधारयितुमोजसा ६ षण्णां तासां ततः प्रीतः पावकोगर्भधारणात् ॥ स्वेन ते जो विसर्गेण वीर्येण परमेण च ७ तास्तु षट्क
 त्तिकागर्भेषु पुपुर्जातवेदसः ॥ षट्सुवर्त्मसु ते जो ग्रेः सकलं निहितं प्रभो ८ ततस्तत्तुवर्धमानस्य कुमारस्य महात्मनः ॥ तेजसाऽभिपरीतांग्योन कचिच्छर्मलेभिरे ९
 ततस्तेजः परीतांग्यः सर्वाः काल उपस्थिते ॥ समंगर्भसु पुविरेकतिकास्तं न र्षभ १० ततस्तं षड्विधानं गर्भमेकत्वमागतम् ॥ पृथिवी प्रतिजग्राह कार्तस्वरसमी
 पतः ११ सगर्भो दिव्यसंस्थानो दीप्तिमान् पावकप्रभः ॥ दिव्यं शरवणं प्राप्य ववृधे प्रियदर्शनः १२ ददृशुः कृतिकास्तं तु बालमर्कसमद्युतिम् ॥ जातस्त्रेहाच्च सौहा
 दाः पुपुषुः स्तन्यविस्रवैः १३ अभवत्कार्तिकेयः सत्रैलोक्ये स चराचरे ॥ स्कन्धत्वात्स्कंदतां प्राप्तो गुहावासाद्गुहोऽभवत् १४ ततो देवास्त्रयस्त्रिंशदिशश्च सदिगी
 श्वराः ॥ रुद्रो धाता च विष्णुश्च यमः पूषाऽर्यमा भगः १५ अंशो मित्रश्च साध्याश्च वासवो वसवोऽश्विनौ ॥ आपो वायुर्नभश्चंद्रो नक्षत्राणि ग्रहा रविः १६ पृथग्भूतानि
 चान्यानि यानि देवार्पणानि वै ॥ आजग्मुस्तेऽद्भुतं द्रष्टुं कुमारं ज्वलनात्मजम् १७ ऋषयस्तुष्टुश्चैव गंधर्वाश्च जगुस्तथा ॥ षडाननं कुमारं तु द्विषडक्षं द्विजप्रियम्
 १८ पीनांसं द्वादशभुजं पावकादित्यवर्चसम् ॥ शयानं शरगुल्मस्थं दृष्ट्वा देवाः सहर्षिभिः १९ लेभिरे परमहर्षं मे निरेचा सुरंहतम् ॥ ततो देवाः प्रियाण्यस्य सर्वेषु
 समाहरन् २० क्रीडतः क्रीडनीयानि ददुः पक्षिगणाश्च ह ॥ सुपर्णोऽस्य ददौ पुत्रं मयूरं चित्रवर्हिणम् २१ राक्षसाश्च ददुस्तस्मै वराहमहिषा बुभौ ॥ कुकुटं चाग्निसंकाशं
 प्रददाव रुणः स्वयम् २२ चंद्रमाः प्रददौ मेषमादित्यो रुचिरां प्रभाम् ॥ गवां माता च गादेवी ददौ शतसहस्रशः २३ छागमग्निगुणोपेतमिला पुष्पफलं बहु ॥ सुधन्वा श
 कटंचैव रथं चामितकूबरम् २४ वरुणो वारुणान् दिव्यान् सगजान् प्रददौ शुभान् ॥ सिंहान् सुरेंद्रो व्याघ्रांश्च द्विपानान्यांश्च पक्षिणः २५ श्वापदांश्च बहून् घोरांश्च छत्राणि
 विविधानि च ॥ राक्षसासुरसंघाश्च अनुजग्मुस्तमि श्वरम् २६ वर्धमानं तु तं दृष्ट्वा प्रार्थयामास तारकः ॥ उपायैर्बहुभिर्हंतुं नाशकञ्चापितं विभुम् २७ सैन्यपत्येन तं
 देवाः पूजयित्वा गुहालयम् ॥ शशंसुर्विप्रकारं तं तस्मै तारककारितम् २८ स विवृद्धो महावीर्यो देवसेनापतिः प्रभुः ॥ जघानामो घया शतयादानवन्तारकं गुहः २९
 प्यते पूर्वार्धेऽपि ६ प्रीतस्ताभिर्गुरुडीरूपेण तद्वेतः पीत्वा पोढागर्भेऽष्टे सतीति शेषः ७ वर्त्मसु गर्भागमनमार्गेषु यो निष्वित्यर्थः ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ देवभ्योऽ
 प्यतेऽस्तेऽनिक्रम्य जुः सामानि मूर्तिमंति देवार्पणानि १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९

३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ चातुर्वर्ण्यस्येति १ । २ । ३ । ४ आदितः अमावास्याया
 पश्चात्प्रतिपदि यद्वा खंडदशैर्पूर्वार्धेऽष्टिः पश्चात्पितृयज्ञः ५ अन्वाहार्यपश्चात्कर्तव्यमपि यस्मादेवं तस्मात्प्रथमकल्पितः सामान्यविधिः अमावास्यायां यदहश्चंद्रमसं न पश्यति तदहरपराह्णेऽपि
 तेन तस्मिन्कुमारेण क्रीडतानि हतेऽसुरे ॥ सुरेंद्रः स्थापितो राज्ये देवानां पुनरीश्वरः ३० ससेनापतिरेवाथ बभौ स्कंदः प्रतापवान् ॥ ईशो गोप्ता च देवानां प्रियकृच्छं
 करस्य च ३१ हिरण्यमूर्तिर्भगवानेष एव च पावकिः ॥ सदा कुमारो देवानां सैन्यपत्यमवाप्तवान् ३२ तस्मात्सुवर्णमंगल्यं रत्नमक्षय्यमुत्तमम् ॥ सहजं कार्तिकेयस्य व
 ह्नेस्तेजः परं मतम् ३३ एवं रामाय कौरव्यवासिष्ठोऽप्यथ पुरा ॥ तस्मात्सुवर्णदानाय प्रयतस्वनराधिप ३४ रामः सुवर्णं दत्वा हि विमुक्तः सर्वकिल्बिषैः ॥ त्रिविष्टपे मह
 त्स्थानमवापा सुलभं नरैः ३५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशास० दानधर्मे तारकवधोपाख्यानं नाम षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥
 युधिष्ठिर उवाच ॥ चातुर्वर्ण्यस्य धर्मात्मन् धर्माः प्रोक्ता यथा त्वया ॥ तथैव मे श्राद्धविधिं कृत्स्नं प्रवृत्तं हि पार्थिव १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ युधिष्ठिरेणैव मुक्तो भीष्मः शांतनव
 स्तदा ॥ इमं श्राद्धविधिं कृत्स्नं वक्तुं समुपचक्रमे २ ॥ भीष्म उवाच ॥ शृणुष्वावहितो राजञ्छ्राद्धकर्मविधिं शुभम् ॥ धन्यं यशस्यं पुत्रीयं पितृयज्ञं परंतप ३ देवासुरम
 नुष्याणां गंधर्वोरगरक्षसां ॥ पिशाचकिन्नराणां च पूज्या वै पितरः सदा ४ पितृन् पूज्यादितः पश्चाद्देवतास्तर्पयंति वै ॥ तस्मात्तान्सर्वयज्ञेन पुरुषः पूजयेत्सदा ५
 अन्वाहार्यमहाराजपितृणां श्राद्धमुच्यते ॥ तस्माद्विशेषविधिना विधिः प्रथमकल्पितः ६ सर्वेष्वहः सुप्रीयंते कृते श्राद्धे पितामहाः ॥ प्रवक्ष्यामि तु ते सर्वांस्तथाति
 थ्यगुणा गुणान् ७ येष्वहः सुकृतैः श्राद्धैर्यत्फलं प्राप्यतेऽनघ ॥ तत्सर्वं कीर्तयिष्यामि यथावत्तन्निबोध मे ८ पितृन् चर्य्य प्रतिपदि प्राशुयात्सुगृहेऽस्त्रियः ॥ अभिरूपप्र
 जायिन्यो दर्शनीया बहु प्रजाः ९ स्त्रियो द्वितीयां जायंते तृतीयायां तु वाजिनः ॥ चतुर्थ्यां क्षुद्रपशवो भवंति बहवो गृहे १० पंचम्यां बहवः पुत्रा जायंते कुर्वतां नृप ॥ कुर्वा
 णास्तु नराः षष्ठ्यां भवंति दुतिभागिनः ११ कृषिभागी भवेच्छ्राद्धं कुर्वाणः सप्तमीं नृप ॥ अष्टम्यां तु प्रकुर्वाणो वाणिज्ये लाभमाप्नुयात् १२ नवम्यां कुर्वतः श्राद्धं भवत्येक
 शफं बहु ॥ विवर्धते तु दशमीं गावः श्राद्धान्वि कुर्वतः १३ कुप्यभागी भवेन्मर्त्यः कुर्वन्नेकादशीं नृप ॥ ब्रह्मवर्चस्विनः पुत्रा जायंते तस्य वेश्मनि १४ द्वादशीं भीहमानस्य
 नित्यमेव प्रदृश्यते ॥ रजतं बहु वित्तं च सुवर्णं च मनोरमम् १५ ज्ञातीनां तु भवेच्छ्रेष्ठः कुर्वन् द्वादशम्योदशीं ॥ अवश्यं तु युवानोऽस्य प्रमीयंते नरा गृहे १६ युद्धभागी भवे
 न्मर्त्यः कुर्वन् द्वादशं चतुर्दशीं ॥ अमावास्यां तु निर्वापात् सर्वकामानवाप्नुयात् १७ कृष्णपक्षे दशम्यादौ वर्जयित्वा चतुर्दशीं ॥ श्राद्धकर्मणि तिथ्यस्तु प्रशस्तान्तथेतराः १८
 यथाचैवापरः पक्षः पूर्वपक्षाद्विशिष्यते ॥ तथा श्राद्धस्य पूर्वाह्णादपराह्णो विशिष्यते १९ ॥ इ० श्रीम० अ० आ० प० दा० श्राद्धकल्पे सप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥

पितृयज्ञं कुरत इति विशेषविधिना बाध्यत इत्यन्वाहार्यत्वमपि पितृयज्ञस्य भवतीत्यर्थः ६ तिथीनाम तिथीनां च गुणानगुणाश्च प्रवक्ष्यामि ७ । ८ सुगृहेऽस्त्रियो भायाः ९ स्त्रियो दुहितरः १० । ११
 १२ । १३ कुप्यं वस्त्रपात्रादि १४ । १५ चतुर्दशी श्राद्धं निंदित्य वक्ष्यामि १६ । १७ दशम्यादौ तिथिषु १८ । १९ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे सप्तशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥

किंस्विदिति ११२१३१४१५१६ पृषत्तश्चित्रमृगस्तदीयपार्थनं रुक्कृष्णमृगस्तदीयरीरवम् ७१८ वाध्रीणसम्भवास्तूतनासिकोमहोक्षः पक्षिविशेषोऽजविशेषश्चेत्यन्ये ९ पितृक्षयेमृतति
थौ कालशाकं 'कुका' इति भाषया प्रसिद्धं तत्सदृशमेव तदन्यदित्यन्ये लौहं कांचन वृक्षजं पुष्पादिशाकं छागोऽप्यानंत्यंतस्फुलमिति शेषः १०१११२ वीजितं पायसादिकंदद्यादिति पूर्वगान्वयः

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ किंस्विदत्तं पितृभ्यो वैभवत्यक्षयमीश्वर ॥ किं हविश्चिररात्राय किमानंत्यायकल्पते १ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ हवींषि श्राद्धकल्पे
तुयानि श्राद्धविदो विदुः ॥ तानि मेशृणु काम्यानि फलं चैव युधिष्ठिर २ तिलैर्व्रीहियैर्मर्षैरद्भिर्मूलफलैस्तथा ॥ दत्तेन मासं प्रीयंते श्राद्धेन पितरो नृप ३ वर्धमानतिलं
श्राद्धमक्षयं मनुरब्रवीत् ॥ सर्वेष्वेव तु भोज्येषु तिलाः प्राधान्यतः स्मृताः ४ द्वौ मासौ तु भवेत्तृप्तिर्मत्स्यैः पितृगणस्य ह ॥ त्रीन्मासानां विकेनाहुश्चतुर्मासं शशेन ह ५
आजेन मासान् प्रीयंते पंचैव पितरो नृप ॥ वाराहेण तु षण्मासान् सप्तैश्चाकुलेन तु ६ मासान् षोडशैर्पार्षतेन रौरवेण नवप्रभो ॥ गवयस्य तु मासेन तृप्तिः स्याद्दशमासिकी ॥
७ मासेनैकादश प्रीतिः पितृणां माहिषेण तु ॥ गव्येन दत्ते श्राद्धे तु संवत्सरमिहोच्यते ८ यथा गव्यं तथा युक्तं पायसं सर्पिषा सह ॥ वाध्रीणस्य मासेन तृप्तिर्द्वादशवा
पिकी ९ आनंत्याय भवेदत्तं खड्गमासं पितृक्षये ॥ कालशाकं च लौहं चाप्यानंत्यं छाग उच्यते १० गाथाश्चाप्यत्र गायंति पितृगीता युधिष्ठिर ॥ सनत्कुमारो भगवा
न्पुरामय्यभ्यभाषत ११ अपिनः स्वकुले जायाद्यो नोदद्यान्नयोदशीम् ॥ मघासु सर्पिः संयुक्तं पायसं दक्षिणायने १२ आजेन वाऽपिलौहेन मघास्वेव यतव्रतः ॥
हस्तिच्छायासु विधिवत्कर्णव्यजनवीजितम् १३ एष्टव्या बहवः पुत्राय त्वेकोऽपि गार्वाज्ये ॥ यत्रासौ प्रथितो लोकेष्वक्षय्यकरणो वटः १४ आपो मूलं फलं मांसमन्नं
वाऽपि पितृक्षये ॥ यत्किंचिन्मधुसंमिश्रं तदानंत्यायकल्पते ॥ १५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे श्राद्धकल्पे षष्ठांशीति
तमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ भीष्म उवाच ॥ यमस्तु यानि श्राद्धानि प्रोवाच शशबिंदवे ॥ तानि मेशृणु काम्यानि नक्षत्रेषु पृथक्पृथक् १ श्राद्धं यः कृत्तिकायोगे कुर्वीत स तनरः ॥
अग्नीनां धाय सापत्यो यजेत विगतज्वरः २ अपत्यकामो रोहिण्यां तेजस्कामो मृगोत्तमे ॥ कूरकर्माददच्छादं भार्द्रायां मानवो भवेत् ३ धनकामो भवेन्मर्त्यः कुर्वच्छादं पुन
र्वसौ ॥ पुष्टिकामोऽथ पुष्येण श्राद्धमीहेतमानवः ४ आश्लेषायां ददच्छादं धीरान् पुत्रान् प्रजायते ॥ ज्ञातीनां तु भवेच्छ्रेष्ठो मघासु श्राद्धमावपन् ५ फल्गुनीषु ददच्छादं
सुभगः श्राद्धो भवेत् ॥ अपत्यभामुत्तरासु हस्तेन फलभाग् भवेत् ६ चित्रायां तु ददच्छादं लभेद्भूपतः सुतान् ॥ स्वातियोगे पितृनर्च्य वाणिज्यमुपजीवति ७ बहुपुत्रो विशा
खासु पुत्रमीह भवेन्नरः ॥ अनुराधासु कुर्वाणो राजचक्रं प्रवर्तयेत् ८ आधिपत्यं व्रजेन्मर्त्यो ज्येष्ठायामपवर्जयन् ॥ नरः कुरुकुलश्रेष्ठः ऋद्धो दमपुरःसरः ९ मूले त्वारोग्यमृच्छे
तयशोऽऽषाढासु चोत्तमम् ॥ उत्तरासु त्वषाढासु वीतशोकश्चरेन्महीम् १० श्राद्धं त्वभिजिता कुर्वन्मिषश्च सिद्धिमवाप्नुयात् ॥ श्रवणेषु ददच्छादं प्रेत्य गच्छेत्स तद्व्रतिम् ११

१२१३१४१५ ॥ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठे भारतमावदीपे अष्टांशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १३ ॥ यमस्त्विति १
११३१४१५ फलभागिष्ठार्थमाह ११७८१९१०११

वारुणेशतभिषजि १२१३१४१५ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठे भारतमावदीपे एकोनवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ कीदृशेति ११२ देवता इति अमाग्भादेवतापूजनेषु श्राद्धानि कुर्वीतत्य
र्थः विमानपूजयंति उपेत्य उपस्थाय देवेभ्यो देवानुद्दिश्य सर्वेभ्यो विप्रेभ्यः ३१४ पंक्तिदूषाः काणादयः अपक्तियाः दुष्कर्माणः पंत्ययोग्याः ५ निराकृतिरध्ययनादिशून्यः वार्धुषिको वृद्धयर्थ
राज्यभामीधनिष्ठार्या भवेतनियतं नरः ॥ नक्षत्रे वारुणकुर्वन्मिषविसिद्धिमवाप्नुयात् १२ पूर्वप्रोष्ठपदाः कुर्वन्बहून्विदत्यजाविकान् ॥ उत्तरासु प्रकुर्वाणो विंदते गाः सह
स्रशः १३ बहुकुप्य कृतं वित्तं विंदते रेवतीं श्रितः ॥ अश्विनीष्वश्वान् विंदेत भरणीष्वायु रूतमम् १४ इमं श्राद्धविधिं श्रुत्वा शशबिंदुस्तथाऽकरोत् ॥ अकेशेनाजयच्चापि
महीसोऽनुशशास ह ॥ १५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके प० दानधर्मे श्राद्धकल्पे एकोनवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ १३ ॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ कीदृशेभ्यः प्रदातव्यं भवेच्छादं पितामह ॥ द्विजेभ्यः कुरुशार्दूल तन्मे व्याख्यातुमर्हसि १ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ ब्राह्मणान्नप
रीक्षेत क्षत्रियो दानधर्मवित् ॥ दैवकर्मणि पित्र्ये तु न्यायमाहुः परीक्षणम् २ देवताः पूजयंती ह देवेनैव हेतुजसा ॥ उपेत्य तस्माद्देवेभ्यः सर्वेभ्यो दापयेन्नरः ३ श्राद्धे त्वथ
महाराज परीक्षेद्ब्राह्मणान्बुधः ॥ कुलशीलवयो रूपैर्विद्ययाऽभिजनेन च ४ तेषामन्ये पंक्तिदूषास्तथाऽन्ये पंक्तिपावनाः ॥ अपांक्त्यास्तु ये राजन कीर्तयिष्यामितान्
शृणु ५ कितवो भूणहाय क्षमीपशुपालो निराकृतिः ॥ ग्रामप्रेष्यो वार्धुषिको गायनः सर्वविक्रयी ६ अगरदाहीगरदः कुंडाशीसोमविक्रयी ॥ सामुद्रिको राजभृत्यस्तै
लिकः कूटकारकः ७ पित्रा विवदमानश्च यस्य चोपपतिर्गृहे ॥ अभिशस्तस्तथास्तेनः शिल्पं यश्चोपजीवति ८ पर्वकारश्च सूचीचमित्रधुक्पारदारिकः ॥ अव्रता
नामुपाध्यायः कांडपृष्ठस्तथैव च ९ श्वभिश्चयः परिक्रामेद्यः शुनादष्ट एव च ॥ परिव्रित्तिश्च यश्च स्याद्दुश्चर्मगुरुत्तल्पगः १० कुशीलवो देवलको नक्षत्रैर्यश्च जीवति ॥
ईदृशैर्ब्राह्मणैर्भुक्तमपंक्तिर्युधिष्ठिर ११ रक्षांसि गच्छते हव्यमित्याहुर्ब्रह्मवादिनः ॥ श्राद्धं भुक्त्वा त्वधीयात्तृषलीतल्पगश्च यः १२ पुरीषेतस्य ते मासं पितरस्तस्य
शेरते ॥ सोमविक्रयिणे विष्ठाभिषजे पूयशोणितम् १३ नष्टं देवलके दत्तमप्रतिष्ठं च वार्धुषे ॥ यत्तु वाणिज्यं केदत्तं नेहनामुत्र तद्वदेत् १४ भस्मनीविहृतं हव्यं तथापौ नर्भवे
द्विजे ॥ ये तु धर्मव्यपेतेषु चारित्र्यापगतेषु च ॥ हव्यं कव्यं प्रयच्छंति तेषां तप्रेत्यनश्यति १५ ज्ञानपूर्वतु ये तेभ्यः प्रयच्छंत्यल्पबुद्धयः ॥ पुरीषं भुंजते तस्य पितरः
प्रेत्य निश्चयः १६ एतानि मान्विजानीयादपंक्त्यान् द्विजाधमान् ॥ शूद्राणामुपदेशं च ये कुर्वन्त्यल्पचेतसः १७ षष्टिकाणः शतं पंडः श्वित्रीयावत्प्रपश्यति ॥ पंकत्यां
समुपविष्टार्यां तावद्भूपयते नृप १८ यद्वेष्टितशिराभुंक्ते यदुंक्ते दक्षिणामुखः ॥ सोपानत्कश्च यदुंक्ते सर्वविद्यात्तदासुरम् १९

धनप्रयोक्ता ६ कुंडाशीभगभक्षः तैलिकस्तत्कर्मकृत् ७१८ पर्वकारो वेपांतरधारी । 'पर्वक्रीबं महाग्रं प्रस्तावे लक्षणांतरे' इति मेदिनी सूचीपिशुनः अव्रतानां शूद्राणां कांडपृष्ठः शस्त्राजीवी ९
श्वभिः परिक्रामेन्मृगयां कुर्वन् १० कुशीलवः कुशीफालस्तेन कर्षणं लक्ष्यते कुशीलवः लवश्छेदं न तदुपजीवी काष्ठच्छेदनोपजीवी । 'कुशीफाले' इति मेदिनी १११२ तस्यैव पुरीषेतस्य पितरः शेरते
न त्वन्यस्य पुरीषे १३१४१५१६१७ षष्टिशतं पुरुषानिति शेषः १८१९

अतुरेन्द्रायबलये २० परितुतेधावृतदेशे २१ । २२ । २३ । २४ । २५ त्रिणाधिकेत्त्रिणाचिकेताख्यमंत्राध्येता पंचगार्हपत्यादय आवसथ्याताअग्रयोयस्य । त्रिसुपर्णचतुष्कपदायुवतिःसुपेशा इतिबहूचानांमंत्रत्रयंवाब्रह्ममेतुमामित्यादितैत्तिरीयप्रसिद्धंवा षडंगानिशिक्षादानि २६ब्रह्मदेयइति ब्रह्मवेदः परविद्यावा तदेवदेयंयेषातिषामटुसंतानःपरंपरायामुत्पन्नःस्वयंचब्रह्मविदध्यापकोवा

11 9 511

असूयताचयदत्तयज्ञश्रद्धाविवर्जितम् ॥ सर्वतदसुरेन्द्रायब्रह्माभागमकल्पयत् २० श्वानश्चपंक्तिदूषाश्चनावेक्षेरन्कथंचन ॥ तस्मात्परिसृतेदद्यात्तिलांश्चान्ववकी
रयेत् २१ तिलैर्विरहितंश्राद्धं कृतंक्रोधवशेनच ॥ यातुधानाःपिशाचाश्चविप्रलुपंतितद्विषिः २२ अपांक्तोयावतःपांक्तान्भुञ्जानाननुपश्यति ॥ तावत्फलाद्भंशय
तिदातारंतस्यबालिशम् २३ इमेतुभरतश्रेष्ठविज्ञेयाःपंक्तिपावनाः ॥ येत्वतस्तान्प्रवक्ष्यामिपरीक्षस्वेहतान्द्विजान् २४ विद्यावेदव्रतस्नाताब्राह्मणाःसर्वएवहि ॥
सदाचारपराश्चैवविज्ञेयाःसर्वपावनाः २५ पांक्त्यांस्तुप्रवक्ष्यामिज्ञेयास्तेपंक्तिपावनाः ॥ त्रिणाचिकेतःपंचाग्निस्त्रिसुपर्णःषडंगवित् २६ ब्रह्मेदेयानुसंतानश्छंदो
गोज्येष्टसामगः ॥ मातापित्रोर्यश्चवश्यःश्रोत्रियोदशपूरुषः २७ ऋतुकालाभिगामीचधर्मपत्नीषुयःसदा ॥ वेदविद्याव्रतस्नातोविप्रःपंक्तिपुनात्युत २८ अथर्व
शिरसोऽध्येताब्रह्मचारीयतव्रतः ॥ सत्यवादीधर्मशीलःस्वकर्मनिरतश्चसः २९ येचपुण्येषुतीर्थेषुअभिषेककृतश्रमाः ॥ मखेषुचसमंत्रेषुभवंत्यवभृताहुताः ३०
अक्रोधनाह्यचपलाःक्षांतादांताजितेंद्रियाः ॥ सर्वभूतहितायेचश्राद्धेष्वेतान्निमंत्रयेत् ३१ एतेपुदत्तमक्षय्यमेतेवैपांक्तिपावनाः ॥ इमेपरेमहाभागाविज्ञेयाःपंक्ति
पावनाः ३२ यतयोमोक्षधर्मज्ञायोगाःसुचरितव्रताः ॥ येचेतिहासंप्रयताःश्रावयंतिद्विजोत्तमान् ३३ येचभाष्यविदःकेचिद्येचव्याकरणरताः ॥ अधीयतेपुराणं
येधर्मशास्त्राण्यथापिच ३४ अधीत्यचयथान्यायंविधिवत्तस्यकारिणः ॥ उपपन्नोगुरुकुलेसत्यवादीसहस्रशः ३५ अग्न्याःसर्वेषुवेदेषुसर्वप्रवचनेषुच ॥ यावदेतेप्रप
श्यंतिपंक्त्यास्तावत्पुनंत्युत ३६ ततोहिपावनात्पंक्त्याःपंक्तिपावनउच्यते ॥ क्रोशादर्धतृतीयाञ्चपावयेदेकएवहि ३७ ब्रह्मेदेयानुसंतानइतिब्रह्मविदोविदुः ॥
अन्तुत्विगनुपाध्यायःसचेद्ग्रासनं व्रजेत् ३८ ऋत्विग्भिरभ्यनुज्ञातःपंक्त्याहरतिदुष्कृतम् ॥ अथचेद्देदवित्सर्वैःपंक्तिदोषैर्विवर्जितः ३९ नचस्यात्पतितोराजन्पं
क्तिपावनएवसः ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनपरीक्ष्यामंत्रयेद्विजान् ४० स्वकर्मनिरतानन्यान्कुलेजातान्बहुश्रुतान् ॥ यस्यमित्रप्रधानानिश्राद्धानिचहवींषिच ॥ नप्रीणं
तिपितृन्देवान्स्वर्गंचनसगच्छति ४१ यश्चश्राद्धेकुरुतेसंगतानिनदेवयानेनपथासयाति ॥ सवैमुक्तःपिप्पलंबंधनाद्वास्वर्गालोकाच्चयवतेश्राद्धमित्रः ४२

ब्रह्मदेयानुसंतानः २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ अयं ऋत्विक्कादिगुणहीनोऽपि पंक्तिपावनपथेत्याह अनृत्विगिति ३८ ऋत्विग्भिरभ्यनुज्ञातइति ऋत्विग्भिरभ्यनुज्ञेय एव सनत्व नृत्विक्केनानुपाध्यायत्वेनोपेक्षणीयः यतः संपत्त्या दुष्कृतं हरति अननुज्ञातइति पाठेऽभिमानवशादननुज्ञातोऽपीति ज्ञेयं ३९ । ४० मित्रमेव प्रधानं न योग्यत्वादिकथं प्रुतानि । मित्रेष्वपि योग्यता चेत् तत्परित्यागे दोषश्चेति भावः ४१ ध्राद्धेन निमित्तेन संगता निस्सूयानि पिप्पलं बंधनाद्वा बंधनादिव कर्मफलोपनिबन्धनभूता तत्स्वर्गाच्च यवतेत प्रनगच्छतीत्यर्थः ४२

४३ । ४४ । ४५ संभोजनी अन्योन्यदीयमानासापिशाचदक्षिणापिशाचदानतुल्यपिशाचाः स्वस्य भोजकाय भोजयति तद्वत् ४६ यांचदक्षिणामनृते अपात्रे आवृणोति प्रयच्छति आपृइतिसुपठम् ४७ नभुनक्ति न पालयति आघातिनीहंघ्री ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे नवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ ॥ ॥ केनोति तस्मान्मित्रं श्राद्धकृत्नाद्वेयेत दद्यान्मित्रेभ्यः संग्रहार्थं धनानि ॥ यन्मन्यते नैष शत्रुं न मित्रं तं मध्यस्तं भोजयेद्भव्यकव्ये ४३ यथोषरे बीजमुत्तनरोहेन चावसाप्राप्तुयाद्बीजभागम् ॥ एवं श्राद्धं भुक्तमनर्हमाणैर्न चेहनामुत्र फलं ददाति ४४ ब्राह्मणो ह्यनधीयानस्तृणाग्निरिव शाम्यति ॥ तस्मै श्राद्धं न दातव्यं न हि भस्म निहूयते ४५ संभोजनीनामपिशाचदक्षिणासनैव देवान्नपितृनुपैति ॥ इहैव सा भ्राम्यति हीनपुण्याशालांतरे गौरिव नष्टवत्सा ४६ यथाऽग्नौ शांते घृतमाजुहोति तन्नैव देवान्नपितृनुपैति ॥ तथा दत्तं न र्तने गायने च यांचानृते दक्षिणामावृणोति ४७ उभौ हि नस्ति न भुनक्ति चैषायाचानृते दक्षिणा दीयते वै ॥ आघातिनी गृहीतैषापतंती तेषां प्रेतान्पातयेद्देवयानात् ४८ ऋषीणां समये नित्यं ये चरंतियुधिष्ठिर ॥ निश्चिताः सर्वधर्मज्ञास्तान् देवा ब्राह्मणान्विदुः ४९ स्वाध्यायनिष्ठा ऋषयो ज्ञाननिष्ठास्तथैव च ॥ तपोनिष्ठाश्च बोद्धव्याः कर्मनिष्ठाश्च भारत ५० कव्यानि ज्ञाननिष्ठेभ्यः प्रतिष्ठाप्यानि भारत ॥ तत्र ये ब्राह्मणान्केचिन्न निर्दंति हि ते नराः ५१ ये तु निर्दंति जल्पेषु न ताञ्छ्लाघ्नेषु भोजयेत् ॥ ब्राह्मणानि दिताराजं हन्युस्त्रै पुरुषं कुलम् ५२ वैखानसानां वचनमृषीणां श्रूयते नृप ॥ दूरादेव परीक्षेत ब्राह्मणान्वेदपारगान् ५३ प्रियो वा यदि वा द्वेष्यस्तेषां तु श्राद्धमावपेत् ॥ यः सहस्रं सहस्राणां भोजयेदनुतान्नरः ॥ एकस्तान्मंत्रविप्रीतः सर्वानर्हति भारत ५४ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनि केपर्वणि दानधर्मे श्राद्धकल्पेनवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ केन संकल्पितं श्राद्धं कस्मिन्काले किमात्मकम् ॥ भृग्वंगिरसि केकाले मुनिना कतरेण वा १ कानि श्राद्धानि वर्ज्यानि कानि भूलफलानि च ॥ धान्यजात्यश्च कावर्ज्यास्तन्मे ब्रूहि पितामह २ ॥ भीष्म उवाच ॥ यथा श्राद्धं संप्रवृत्तं यस्मिन्काले यदात्मकम् ॥ येन संकल्पितं चैव तन्मे शृणु जनाधिप ३ स्वायं भुवोऽग्निः कौरव्य परमर्षिः प्रतापवान् ॥ तस्य वंशे महाराज दत्तात्रेय इति स्मृतः ४ दत्तात्रेयस्य पुत्रोऽभून्निमिर्नामतपोधनः ॥ निमेश्वाप्यभवत्पुत्रः श्रीमान्नामश्रियावृतः ५ पूर्णे वर्षे सहस्रांति सकृत्वा दुष्करंतपः ॥ कालधर्मपरीतात्मानि धनं समुपागतः ६ निमिस्तु कृत्वा शौचानि विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ संतापमगमत्तीव्रं पुत्रशोकपरायणः ७ अथ कृत्वोपहार्याणि चतुर्दश्यां महामतिः ॥ तमेव गणयन् शोकविरात्रे प्रत्यबुध्यत ८ तस्यासीत्प्रातिबुद्धस्य शोकेन व्यथितात्मनः ॥ मनःसंहृत्य विषये बुद्धिर्विस्तारगामिनी ९ ततः संचितयामास श्राद्धकल्पं समाहितः ॥ यानितस्यैव भोज्यानि मूलानि च फलानि च १० उक्तानि यानि चान्नानि यानि चेष्टानि तस्य ह ॥ तानि सर्वाणि मनसा विनिश्चित्य तपोधनः ११ अमावास्यां महाप्राज्ञो विप्रानानायाय पूजितान् ॥ दक्षिणावर्तिकाः सर्वा बृसीः स्वयमथाकरोत् १२ भृग्वंगिरसकेपदा भृग्वंगिरसश्च वर्तत नान्ये १ श्राद्धानि श्राद्धेषु कानि कर्माणि वर्ज्यानि २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ कृत्वा उपकल्प्य उपहार्याणि मृष्टान्नकशिपूपवर्हणादानि विरात्रे प्रभाते ८ विधेयं अत्यंतबध्ने शोके विषये मनःसंहृत्य शोकं त्यक्तेत्यर्थः तस्य बुद्धिर्विस्तारगामिनी आसीत् इति संबंधः ९ । १० । ११ दक्षिणावर्तिकाः प्रदक्षिणावर्तिताः बृसीः आसनानि १२

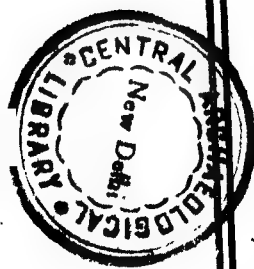

सप्तविप्रांस्ततोभोज्येयुगपत्समुपानयत् ॥ ऋतेचलवर्णभोज्येयामाकाशद्वैप्रभुः १३ दक्षिणाग्रास्ततोदर्भाविष्टरेषुनिवेशिताः ॥ पादयोश्चैवविप्राणांयैवत्रमुप
भुंजते १४ कृत्वाचदक्षिणाग्रान्वैदर्भान्सप्रयतःशुचिः ॥ प्रददौश्रीमतःपिंडान्नामगोत्रमुदाहरत् १५ तत्कृत्वासमुनिश्रेष्ठो धर्मसंकरमात्मनः ॥ पश्चात्तापेनमहतात
प्यमानोऽभ्यर्चितयत् १६ अकृतंमुनिभिःपूर्वकिंमयेदमनुष्ठितम् ॥ कथंनुशापेननमां देहयुर्ब्राह्मण इति १७ ततःसंचितयामासर्वशक्तारमात्मनः ॥ ध्यातमात्र
स्तथाचात्रिराजगामतपोधनः १८ अथात्रिस्तंतथादृष्टापुत्रशोकेनकर्षितम् ॥ भृशमाश्वासयामासवाग्भिरिष्टाभिरव्ययः १९ निमेषंकल्पितस्तेष्वपितृयज्ञस्त
पोधन ॥ मातेऽभूद्भीःपूर्वदृष्टो धर्मोयंब्रह्मणास्वयम् २० सोऽयंस्वयंभुविहितो धर्मःसंकल्पितस्त्वया ॥ ऋतेस्वयंभुवःकोऽन्यःश्राद्धेयंविधिमाहरेत् २१ अथाख्या
स्यामितेपुत्रश्राद्धेयंविधिमुत्तमम् ॥ स्वयंभुविहितं पुत्रतत्कुरुष्वनिबोधमे २२ कृत्वाऽग्नौकरणंपूर्वमंत्रपूर्वतपोधन ॥ ततोऽग्नयेऽथसोमायवरुणायचनित्यशः २३
विश्वेदेवाश्चयेनित्यंपितृभिःसहगोचराः ॥ तेभ्यःसंकल्पिताभागाःस्वयमेवस्वयंभुवा २४ स्तोतव्याचेहपृथिवीनिवापस्येहधारिणी ॥ वैष्णवीकाश्यपीचेतितथै
वेहाक्षयेतिच २५ उदकानयनेचैवस्तोतव्योवरुणोविभुः ॥ ततोऽग्निश्चैवसोमश्चआप्याय्याविहतेऽनघ २६ देवास्तुपितरोनामनिर्मितायेस्वयंभुवा ॥ उष्णपा
येमहाभागास्तेषांभागःप्रकल्पितः २७ तेश्राद्धेनार्च्यमानावैविमुच्यंतेहकिल्बिषात् ॥ सप्तकःपितृवंशस्तुपूर्वदृष्टःस्वयंभुवा २८ विश्वेचाग्निमुखादेवाःसंख्याताः
पूर्वमेवते ॥ तेषांनामानिवक्ष्यामिभागार्हाणामहात्मनाम् २९ बलंघृतिर्विपाप्माचपुण्यकृत्पावनस्तथा ॥ पार्ष्णिक्षेमासमूहश्चदिव्यसानुस्तथैवच ३० विवस्वा
न्वीर्यवानहीमान्कीर्तिमान्कृतएवच ॥ जितात्मासुनिर्वीर्यश्चदीप्तरोमाभयंकरः ३१ अनुकर्माप्रतीतश्चप्रदाताऽप्यंशुमांस्तथा ॥ शैलभःपरमक्रोधीधीरोष्णीभूपति
स्तथा ३२ स्रजोवज्रीवरीचैवविश्वेदेवाःसनातनाः ॥ विद्युद्वर्चाःसोमवर्चाःसूर्यश्रीश्चेतिनामतः ३३ सोमपःसूर्यसावित्रोदत्तात्मापुंडरीयकः ॥ उष्णीनाभोनभो
दश्चविश्वायुर्दीप्तिरेवच ३४ चमूहरःसुरेशश्चव्योमारिःशंकरोभवः ॥ ईशःकर्ताकृतिर्दक्षोभुवनोदिव्यकर्मकृत् ३५ गणितःपंचवीर्यश्चआदित्योरश्मिवांस्तथा ॥ स
प्तकसोमवर्चाश्चविश्वकृत्कविरेवच ३६ अनुगोप्तासुगोप्ताचनसाचेश्वरएवच ॥ कीर्तितास्तेमहाभागाःकालस्यगतिगोचराः ३७ अश्राद्धेयानिधान्यानि कोद्रवाः
पुलकास्तथा ॥ हिंमुद्रव्येषुशाकेषुपलांडुलशुनंतथा ३८ सौभाजनःकौविदारस्तथागृज्जनकादयः ॥ कूश्मांडजात्यलाबुंचकृष्णलवणमेवच ३९

दयः विमुच्यंतेकिल्बिषात्नरकादिरूपात् २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ पुलकाःअसंपूर्णतंडुलयुक्तधान्यानि हिंमुद्रव्येषुशाकादिसंस्कारकद्रव्येषु पलांडुलशुनं
चशाकेषु ३८ सौभाजनादीन्वर्जयति सौभाजनःशिशुः गृज्जनंविषदिग्धशस्त्रहतपशुमांसं 'अथ गृज्जनंविषदिग्धपशोर्मांसं' इति भेदिनी । कृष्णलवणंमधविडम् ३९

कृष्णाज्जाजीकृष्णजीरकं विडःविडलवणं शीतपाकीशाकविशेषः अंकुराद्यावंशकरीरादयः गृंगाटकं'शिवाडा' इतिप्रसिद्धं ४० । ४१ सुदर्शनंशाकविशेषः ४२ । ४३ । ४४ । ४५ ॥ इतिअनु
शासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतभाष्येएकनवतितमोऽध्यायः ॥९१॥ एवंश्राद्धोत्पत्तिमुक्त्वातदंगभूतस्यामौकरणस्योत्पत्तिमाह तथेत्पादिना १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

ग्राम्यवाराहमांसंचयच्चैवाप्रोक्षितंभवेत् ॥ कृष्णाज्जाजीविडश्चैवशीतपाकीतथैवच ॥ अंकुराद्यास्तथावर्ज्याइहगृंगाटकानिच ४० वर्जयेल्लवणंसर्वतथाजंबूफलानि
च ॥ अवल्लुतावरुदितंतथाश्राद्धेचवर्जयेत् ४१ निवापेहव्यकव्येवागर्हितंचसुदर्शनम् ॥ पितरश्चहिदेवाश्चनाभिर्नंदंतितद्धविः ४२ चांडालश्चपचौवर्ज्यानिवा
पेसमुपस्थिते ॥ काषायवासाःकुष्ठीवापतितोब्रह्महाऽपिवा ४३ संकीर्णयोनिर्विप्रश्चसंबंधीपतितश्चयः ॥ वर्जनीयाबुधैरेतेनिवापेसमुपस्थिते ४४ इत्येवमुक्त्वाभ
गवान्स्ववंश्यंतमृषिपुरा ॥ पितामहसर्मादिव्याजगामात्रिस्तपोधनः ४५ ॥ इति श्रीमहाभारते अनु० आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे श्राद्धकल्पे एकनवतित
मोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ तथानिमौप्रवृत्तेतुसर्वएवमहर्षयः ॥ पितृयज्ञंतु कुर्वतिविधिदृष्टेनकर्मणा १ ऋषयोधर्मनित्यास्तु कृत्वा निवपनान्यु
त ॥ तर्पणंचाप्यकुर्वंततीर्थीभोभिर्यतव्रताः २ निवापैर्दीयमानैश्चचातुर्वर्ण्येनभारत ॥ तर्पिताःपितरोदेवास्तत्रान्नंजरयंतिवै ३ अजीणैस्त्वभिहन्यंतेतेदेवाःपितृ
भिःसह ॥ सोममेवाभ्यपद्यंततदाह्यन्नाभिपीडिताः ४ तेऽब्रुवन्सोममासाद्यपितरोजीर्णपीडिताः ॥ निवापान्नेनपीडयामःश्रेयो नोऽत्रविधीयताम् ५ तान्सोमःप्र
त्युवाचाथश्रेयश्चेदीप्सितंसुराः ॥ स्वयंभूसदनंयातसवःश्रेयोभिधास्यति ६ तेसोमवचनादेवाःपितृभिःसहभारत ॥ मेरुगुंसेसमासीनंपितामहमुपागमन् ७ ॥ पि
तरऊचुः ॥ निवापान्नेनभगवन्भृशंपीडयामहेवयं ॥ प्रसादंकुरुनोदेवश्रेयो नःसंविधीयताम् ८ इतितेषांवचःश्रुत्वास्वयंभूरिदमब्रवीत् ॥ एषमेपार्श्वतोवह्निर्युष्म
च्छ्रेयोऽभिधास्यति ९ ॥ अग्निरुवाच ॥ सहितास्तातभोक्ष्यामोनिवापेसमुपस्थिते ॥ जरयिष्यथचाप्यन्नमयासार्धनसंशयः १० एतच्छ्रुत्वातुपितरस्ततस्तेवि
ज्वराभवन् ॥ एतस्मात्कारणाच्चाग्नेःप्राक्तावदीयतेनृप ११ निवसेचाग्निपूर्ववैनिवापेपुरुषर्षभ ॥ नब्रह्मराक्षसास्तंवैनिवापंधर्षयंत्युत १२ रक्षांसिचापवर्तंतेस्थि
तेदेवेदुताशने ॥ पूर्वपिंडंपितुर्दद्यात्ततोदद्यात्पितामहे १३ प्रपितामहायचततएषश्राद्धविधिःस्मृतः ॥ ब्रूयात्श्राद्धेचसावित्रीपिंडेपिंडेसमाहितः १४ सोमाये
तिचक्तव्यंतथापितृमतेतिच ॥ रजस्वलाचयानारीव्यंगिताकर्णयोश्चया ॥ निवापेनोपतिष्ठेतसंग्राह्यानान्यवंशजा १५ जलंप्रतरमाणश्चकीर्तयेत्पितामहा
न् ॥ नदीमासाद्यकुर्वीतपितृणांपिंडतर्पणम् १६ पूर्वस्ववंशजानांतु कृत्वाद्भिस्तर्पणंपुनः ॥ सुहृत्संबंधिवर्गाणांततोदद्याज्जलांजलिं १७ कल्माषगोयुगेनाथयुक्ते
नतरतोजलं ॥ पितरोऽभिलषंतेवैनावंचाप्यधिरोहिताः १८ ११ निवसेदत्ते संसारणाभावआर्षःऔणादिकस्तन्प्रत्ययोवा १२ । १३ । १४ व्यंगितावृत्तितानोपतिष्ठेततयानिवापो
नद्रष्टव्यइत्यर्थःतथाअन्यवंशजाऽपिपाकार्यनसंग्राह्या । १५ । १६ । १७ कल्माषेति चित्रवर्णबलीवर्दपुच्छमाश्रित्यनर्दीतरतःसकाशात्तत्पुच्छेनतर्पणंपितरोऽभिलषंते युक्तेनशकटेन १८

मासार्धेअमावास्यायां कृष्णपक्षस्येत्युक्तेर्नात्र शुक्लादिमासो विवक्षितः १९ । २० । २१ । २२ । २३ ॥ इति अनु० नी० भा० द्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ७ ॥ द्विजातयइति दशाहादौ
व्रतोपेता ब्राह्मणा ब्राह्मणकामाययजमानस्यार्थयदिभुंजते तत्कथम् । स्वस्य व्रतलोपो वागरीयानुत ब्राह्मणस्य कामभंगो वेति प्रश्नार्थः १ वेदोक्त्या गांगभूतं व्रतं तेन रहिताः कामकारेण इच्छया हेतुना

सदानां विजलंतज्ज्ञाः प्रयच्छंतिसमाहिताः ॥ मासार्धे कृष्णपक्षस्य कुर्यान्निर्वपणानिवै १९ पुष्टिरायुस्तथावीर्यश्रीश्चैव पितृभक्तिः ॥ पितामहः पुलस्त्यश्च
वसिष्ठः पुलहस्तथा २० अंगिराश्चक्रतुश्चैव कश्यपश्च महानृषिः ॥ एते कुरुकुलश्रेष्ठमहायोगेश्वराः स्मृताः २१ एते च पितरो राजन्नेषश्चाद्विविधिः परः ॥ प्रेतास्तु
पिंडसंबंधान्मुच्यंते तेन कर्मणा २२ इत्येषा पुरुषश्रेष्ठश्चाद्वोत्पतिर्यथाऽऽगमम् ॥ व्याख्याता पूर्वनिर्दिष्टादानं वक्ष्याम्यतः परम् २३ ॥ इति श्रीमहाभारते अनु
शासनपर्वणि आनुशास० दानधर्मेश्राद्धकल्पो द्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ द्विजातयो व्रतोपेता हविस्ते यदिभुंजते ॥ अन्नब्राह्मणकामायक
थमेतत्पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अवेदोक्तव्रताश्चैव भुंजानाः कामकारणे ॥ वेदोक्तेषु भुंजानां व्रतलुप्ता युधिष्ठिर २ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यदिदं तप इत्या
हुरुपवासं पृथग्जनाः ॥ तपःस्यादेतदेवेहतपोऽन्यद्वाऽपि किं भवेत् ३ ॥ भीष्म उवाच ॥ मासार्धमासोपवासाद्यतपो मन्यते जनः ॥ आत्मतंत्रोपघातीयो न तप
स्वीनधर्मवित् ४ त्यागस्य चापि संपातिः शिष्यते तप उतमम् ॥ सदोपवासी च भवेद्ब्रह्मचारी तथैव च ५ मुनिश्च स्यात्सदा विप्रो वेदांश्चैव सदा जपेत् ॥ कुटुंबिको
धर्मकामः सदाऽऽस्वप्नश्च मानवः ६ अमांसाशीसदा च स्यात्पवित्रं च सदा पठेत् ॥ ऋतवादी सदा च स्यान्नियतश्च सदा भवेत् ७ विघसाशी सदा च स्यात्सदा चैवातिथि
प्रियः ॥ अमृताशी सदा च स्यात्पवित्री च सदा भवेत् ८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथं सदोपावासी स्याद्ब्रह्मचारी च पार्थिव ॥ विघसाशी कथं च स्यात्कथं चैवातिथिप्रियः
९ ॥ भीष्म उवाच ॥ अंतरासायमाशंच प्रातराशंच योनरः ॥ सदोपवासी भवति यो न भुंक्ते तरा पुनः १० भार्या गच्छन् ब्रह्मचारी ऋतौ भवति चैव ह ॥ ऋतवादी सदा
च स्याद्दानशीलस्तु मानवः ११ अभक्ष्यन् वृथामांसममांसाशी भवत्युत ॥ दानं ददत्पवित्री स्यादस्वप्नश्च दिवाऽस्वपन् १२ भृत्यातिथिषु यो भुंक्ते भुक्तवत्सु नरः
सदा ॥ अमृतं केवलं भुंक्ते इति विद्वि युधिष्ठिर १३ अभुक्तवत्सुना श्राति ब्राह्मणेषु तु योनरः ॥ अभोजनेन तेनास्यजितः स्वर्गो भवत्युत १४ देवेभ्यश्च पितृभ्यश्च संश्रि
तेभ्यस्तथैव च ॥ अवशिष्टानि यो भुंक्ते तमाहुर्विघसाशिनम् १५ तेषां लोका ह्यप्यर्थाः सदने ब्रह्मणः स्मृताः ॥ उपस्थिता ह्यप्सरसो गंधर्वैश्च जनाधिप १६
देवतातिथिभिः सार्धं पितृभिश्चोपभुंजते ॥ रमंते पुत्रपौत्रेण तेषां गतिरनुत्तमा १७

भुंजानां भोजनं कर्तव्यं नाम । ये तु व्रतोपेता भुंजते ते लुप्तव्रता भवन्ति । तेषां व्रतलोपप्रायाश्चित्तं व्रतपतीष्टिरूपं कर्तव्यं भवति । इतरस्यालाभे व्रतव्रतोऽपि भुक्ता प्रायश्चित्तं कुर्वीरन्न व्रताद्वैरिति भावः २
तपस्विनः पात्रत्वमुक्तं व्रतपसो रूपं पृच्छति यदिदमिति १ आत्मतंत्रं शरीररूपं कुर्वन् ब्रह्मचारी ४ त्यागस्येति दानं वेदजपश्च परमं तप इति श्लोकद्वयार्थः ५ अस्वप्नः स्वधर्मे जागरूकः ६
७ । ८ । ९ यथोक्तं भोजनद्वयपतिरेकेण मध्ये यो न भुंक्ते सदोपवासीत्याह अतरेति १० । ११ वृथा यज्ञादिनिमित्तं विना १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

१८ गुणवति दातृप्रतिग्रहीतुरल्पो दोषः १९ । २० । २१ गंडेति नामतः २२ उपशिसंतः अर्जयंतः २३ । २४ । २५ दिष्टांतमरणम् २६ । २७ आत्मानं शरीरं परीप्सवो राक्षितुकामाः
२८ । २९ पुष्टिः पुष्टिहेतुः ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ब्राह्मणान्क्षेत्रं ब्राह्मणस्वरूपस्थानं वेवता समूहः 'यावती वैदेवतास्ताः सर्वा विद विविक्षा लगेव संति' इति श्रुत्यर्थ उक्तः ३५ । ३६
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ब्राह्मणेभ्यः प्रयच्छंति दानानि विविधानि च ॥ दातृप्रतिग्रहीतौ वैको विशेषः पितामह १८ ॥ भीष्म उवाच ॥ साधोर्यः प्रतिगृहीयात्तथैव
साधुतो द्विजः ॥ गुणवत्यल्पदोषः स्यान्निर्गुणेतु निमज्जति १९ अत्राप्युदाहरंती मामिति हासं पुरातनम् ॥ वृषादभैश्च संवादं सप्तर्षीणां च भारत २० कश्यपोऽत्रि
वसिष्ठश्च भरद्वाजोऽथ गौतमः ॥ विश्वामित्रो जमदग्निः साध्वी चैवाप्यरुंधती २१ सर्वेषामथ तेषां तु गंडाऽभूत्कर्मकारिका ॥ शूद्रः पशुसखश्चैव भर्ता चास्या बभूव ह
२२ ते च सर्वे तपस्यंतः पुराचे र्महीमिमाम् ॥ समाधिनोपशिक्षं तो ब्रह्मलोकं सनातनम् २३ अथो भवदना वृष्टिर्महती कुरुनंदन ॥ कच्छप्राणो भवद्यत्र लोकोऽयं
वैशुधान्वितः २४ कस्मिंश्चिच्च पुरायज्ञैश्चैव्येन शिबिसूनुना ॥ दक्षिणार्थेऽथ ऋत्विग्भ्यो दत्तः पुत्रः पुरा किल २५ अस्मिन्कालेऽथ सोल्पायुर्दिष्टांतमगमत्प्रभुः ॥
ते तं क्षुधाभिसंतप्ताः परिवार्योपतस्थिरे २६ याज्यात्मजमथोदृष्ट्वा गता सुमृषिसत्तमाः ॥ अपचंत तदा स्थाल्यां क्षुधार्ताः किल भारत २७ निरन्नेमर्त्यलोकेऽस्मि
न्नात्मानं ते परीप्सवः ॥ कच्छप्राणापेदिरेवृत्तिमन्नहेतोस्तपस्विनः २८ अटमानोऽथ तान् मार्गे पचमानान्महीपतिः ॥ राजा शैब्यो वृषादभिः क्लिश्यमानान्दर्शह
२९ ॥ वृषादभिर्वाच ॥ प्रतिग्रहस्तारयति पुष्टिर्वै प्रतिगृह्यताम् ॥ मयि यद्विद्यते वित्तं तद्गुणध्वं तपोधनाः ३० प्रियो हि मे ब्राह्मणो याच्यमानो दद्यामहं वा श्वत
रीसहस्रम् ॥ एकैकशः स वृषाः संप्रसूताः सर्वे पावैश्विग्राः श्वेतरोमाः ३१ कुलं भवाननडुहः शतं शतान् धुर्यान् श्वेतान् सर्वशोऽहं ददामि ॥ पष्ठौ हीनां पीवराणां च ताव
दग्र्यामृष्टयोधेनवः सुव्रताश्च ३२ वरान् ग्रामान् व्रीहिरसं यवांश्च रत्नं चान्यदुल्लभं किं दानि ॥ नास्मिन्नभक्ष्ये भावमेवं कुरुध्वं पुष्टयर्थवः किं प्रयच्छाम्यहं वै ३३
॥ ऋषय ऊचुः ॥ राजन् प्रतिग्रहो राज्ञां मध्वास्वादो विषोपमः ॥ तज्ज्ञानमानः कस्मात्त्वं कुरुषेनः प्रलोभनम् ३४ क्षेत्रं हि देवतमिदं ब्राह्मणान्समुपाश्रितम् ॥ अम
लो ह्येपतपसा प्रीतः प्रीणाति देवताः ३५ अह्ना पीहतपोजा तु ब्राह्मणस्योपजायते ॥ तद्वाव इव निर्दह्यात्प्राप्तो राजप्रतिग्रहः ३६ कुशलं सह दानेन राजन्नस्तु सदा
तव ॥ अर्थिभ्यो दीयतां सर्वमित्युक्त्वाऽन्येन ते ययुः ३७ अपक्वमेव तन्मांसमभूत्तेषां महात्मनाम् ॥ अथ हित्वा ययुः सर्वे वनमाहारकां क्षिणः ३८ ततः प्रचोदिता
राज्ञा वनं गत्वाऽस्य मंत्रिणः ॥ प्रचीयो दुंबराणि स्मदातुं तेषां प्रचक्रिरे ३९ उदुंबराण्यथान्यानि हेमगर्भाण्युपाहरन् ॥ भृत्यास्तेषां ततस्तानि प्रग्राहितुमुपाद्रवन् ४०
गुरूणीति विदित्वाथ न ग्राह्याण्यात्रैव ब्रवीत् ॥ नस्महे मंदविज्ञानानस्महे मंदबुद्धयः ४१ हैमानिमानि जानीमः प्रतिबुद्धास्मज्जायुः ॥ इह ह्येतदुपादत्तं प्रेत्य स्यात्कटुको
दयम् ॥ अप्रतिग्राह्यमेवैतत्प्रेत्येह च सुखेप्सुना ४२ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ शतेन निष्कगणितं सहस्रेण च संमितम् ॥ तथा बहुप्रतीच्छन्वै पापिष्ठां पतते गतिम् ४३
अन्येन पथा ३७ । ३८ । ३९ । ४० नस्महे नस्मः अस्ते रार्पस्तङ् ४१ । ४२ प्रतीच्छन् प्रतिगृह्यन् ४३

४४ तस्यलामसुखस्यमात्रादयता ४५ । ४६ कामस्तृष्णारूपः ४७ तद्धनंतपोधनम् ४८ पक्षसमतःपाक्षिकत्वेनमतः ४९ । ५० यदिति यद्यतोहेतोःवैधर्म्येवैधर्म्यवैधर्म्यः तस्मिन्लोभादिदोषेस
तिपरमुक्तं पदं नास्ति नलभ्यतेऽतस्तदलोभाख्यमेव धनं ब्राह्मणाविदुः विनयाः शिक्षातदर्थं शिक्षितुमिति यावत् ५१ उपधिः कलम् ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ नामार्थमवधारय

॥ कश्यपउवाच ॥ यत्पृथिव्यां ब्रीहियं वंहिरप्यं पशवः स्त्रियः ॥ सर्वतन्नालमेकस्य तस्माद्विद्वान् शमंचरेत् ४४ ॥ भरद्वाजउवाच ॥ उत्पन्नस्य रुरोः शृंगवर्धमा
नस्य वर्धते ॥ प्रार्थना पुरुषस्येव तस्य मात्रान विद्यते ४५ ॥ गौतमउवाच ॥ न तल्लोके द्रव्यमस्ति यल्लोकं प्रति पूरयेत् ॥ समुद्रकल्पः पुरुषो न कदाचन पूर्यते
४६ ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ कामं कामयमानस्य यदा कामः समृध्यते ॥ अथैनमपरः कामस्तृष्णाविध्यति बाणवत् ४७ ॥ जमदग्निरुवाच ॥ प्रतिग्रहे संयमो वै त
पोधारयते ध्रुवं ॥ तद्धनं ब्राह्मणस्येह लुभ्यमानस्य विस्रजेत् ४८ ॥ अरुंधत्युवाच ॥ धर्मार्थसंचयो यो वै द्रव्याणां पक्षसमतः ॥ तपःसंचय एवेह विशिष्टो द्रव्यसंच
यात् ४९ ॥ गंडोवाच ॥ उग्रादितो भयाद्यस्माद्विभ्यती मे ममेश्वराः ॥ बलीयांसो दुर्बलवद्विभेम्यहमतः परं ५० ॥ पशुसखउवाच ॥ यद्वै धर्मपरं नास्ति ब्राह्म
णास्तद्धनं विदुः ॥ विनयार्थं सुविद्वांसमुपासेयं यथा तथम् ५१ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ कुशलं सह दानेन तस्मै यस्य प्रजा इमाः ॥ फलान्युपधियुक्तानि य एवं नः प्रयच्छ
ति ५२ ॥ भीष्मउवाच ॥ इत्युक्त्वा हेमगर्भाणि हित्वा तानि फलानि वै ॥ ऋषयोजगमुरन्यत्र सर्व एव घृतवताः ५३ ॥ मंत्रिण ऊचुः ॥ उपधिं शं कमानास्तो हित्वा
तानि फलानि वै ॥ ततोऽन्ये नैव गच्छन्ति विदितं तेऽस्तु पार्थिव ५४ इत्युक्तः स तु भृत्यैस्तैर्वृषादभिभूकोपह ॥ तेषां वै प्रतिकर्तुं च सर्वेषाम गमद्वहं ५५ सगत्वा हवनी
येऽग्नौ तीव्रं नियममास्थितः ॥ जुहावसंस्कृतैर्मन्त्रैरेकैकामाहुर्ति नृपः ५६ तस्मादग्नेः समुत्तस्थौ कृत्या लोकभयंकरी ॥ तस्यानाम वृषादभिर्भ्यां तु धानीत्यथा करोत् ५७
साकृत्या कालरात्री वृष्टतां जलिरुपस्थिता ॥ वृषादभिर्नरपतिं किं करोमीति चाब्रवीत् ५८ ॥ वृषादभिर्भ्यां च ॥ ऋषाणां गच्छ सप्तानामरुंधत्यास्तथैव च ॥ दासीभर्तु
श्च दास्याश्च मनसानामधारय ५९ ज्ञात्वानामानि चैवैषां सर्वानि तान् विनाशय ॥ विनष्टेषु तथा स्वैरंगच्छ यत्रेप्सितं तव ६० सातथेति प्रतिश्रुत्य यातु धानीस्वरूपिणी ॥
जगाम तद्धनं यत्र विचेरुस्ते महर्षयः ६१ ॥ भीष्मउवाच ॥ अथात्रिप्रमुखाराज नवने तस्मिन् महर्षयः ॥ व्यचरन्मक्षयंतो वै मूलानि च फलानि च ६२ अथापश्यत्सु
पीनांसपाणिपादमुखोदरं ॥ परिव्रजंतं स्थूलांगं परिव्राजं शुनासह ६३ अरुंधती तु तं दृष्ट्वा सर्वांगोपचितं शुभम् ॥ भवितारो भवंतो वै नैवमित्यब्रवीद्वीर ६४ ॥ वसि
ष्ठउवाच ॥ नैतस्येह यथास्माकमाग्निहोत्रमनिर्हुतम् ॥ सायंप्रातश्च होतव्यं तेन पीवान् शुनासह ६५ ॥ अत्रिरुवाच ॥ नैतस्येह यथाऽस्माकं क्षुधावीर्यसमाहतम् ॥
कृच्छ्राधीतं प्रनष्टं च तेन पीवान् शुनासह ६६ ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ नैतस्येह यथाऽस्माकं शश्वच्छास्त्रं जरद्भवः ॥ अलसः क्षुत्परो मुखं स्तेन पीवान् शुनासह ६७

५९ ज्ञात्वानामानुरूपं तेषां सामर्थ्यं परीक्ष्य तान् विनाशय अन्यथा त्वामेव ते विनाशयिष्यंतीति भावः ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ काश्यपस्य कारणं नित्यकर्मलोप इति वसिष्ठस्य भावः
६५ क्षुद्धः स्वजघ्नीतनाशनं चेत्त्यग्नेः ६६ शास्त्रप्रतिपादितो जरन् स्त्रीयमाणो धर्म इति विश्वामित्रस्य ६७

अत्राविचिंतेति जमदग्नेः ६८ बहुकुशं बितेति कश्यपस्य ६९ भार्यापवादः कृतिकास्वभिक्षापादिति भरद्वाजस्य ७० हीनवस्त्रत्वं गौतमस्य चमर्तं त्रिकौशेयं कुशारज्जुस्तयानिर्हुतं कौशेयं पा
दितसंधानं त्रीणि कौशेयानि यस्मिन् 'कुशीफाले कुशारज्जु' इति मेदिनी रांकवंरं कोमृगविशेषस्य चमर्तदपित्रिर्वर्षीयमतिजीर्णं ७१ । ७२ परिचर्या करिष्यामि कुर्वित्यन्योन्यमुक्तेत्यर्थः ७३ एकरूप
एव निश्चयः कार्यचयेषां ७४ । ७५ । ७६ उपतीर्थमवतरणमार्गः ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ नामार्थद्वारा सामर्थ्यं ज्ञात्वा अस्माकं वधैषिणीयमिति विज्ञा
येत्यर्थः ८५ अरात्रिरिति यदिदं सर्वपाप्मनोत्राय तत्तदिदं किंचित्तस्मादत्रय इति श्रुतोपाप्मनस्त्राताऽत्रिरित्यत्रिशब्दस्य निर्वचनं तदेव शब्दांतरेण प्रदर्शयति यातु धानीं विमोहयिष्यन् अरात्रिः

॥ जमदग्निरुवाच ॥ नैतस्येह यथाऽस्माकं भक्तमिधनमेव च ॥ संचित्यं वार्षिकं चित्तेन पीवान् शुनासह ६८ ॥ कश्यपउवाच ॥ नैतस्येह यथाऽस्माकं चत्वा
रश्वसहोदराः ॥ देहि देहीति भिक्षं तितेन पीवाञ्जुनासह ६९ ॥ भरद्वाजउवाच ॥ नैतस्येह यथाऽस्माकं ब्रह्मबंधोरचेतसः ॥ शोको भार्यापवादेन तेन पीवाञ्जुना
सह ७० ॥ गौतमउवाच ॥ नैतस्येह यथाऽस्माकं त्रिकौशेयं चरां कवम् ॥ एकैकं वै त्रिर्वर्षीयं तेन पीवाञ्जुनासह ७१ ॥ भीष्मउवाच ॥ अथ दृष्ट्वा परिव्राट्सता
न्महर्षीन् शुनासह ॥ अभिगम्य यथान्यायं पाणिस्पर्शमथाचरत् ७२ परिचर्यां नेतां तु क्षुत्प्रतीघातकारिकाम् ॥ अन्योन्येन निवेद्याथ प्रातिष्ठंत सहैव ते ७३ ए
कानिश्चयकार्याश्च व्यचरंत वनानि ते ॥ आददानाः समुद्धृत्य मूलानि च फलानि च ७४ कदाचिद्विचरंत स्ते वृक्षैरविरलैर्वृताम् ॥ शुचिवारिप्रसन्नोदाददशुः पद्मिनीं
शुभाम् ७५ बालादित्यवपुः प्रख्यैः पुष्करैरुपशोभिताम् ॥ वैदूर्ध्ववर्णसदृशैः पद्मपत्रैरथावृताम् ७६ नानाविधैश्च विहगैर्जलप्रकरसेविभिः ॥ एकद्वारामनादेयां
सूपतीर्थमकर्मदमाम् ७७ वृषादभिप्रयुक्ता तु कृत्या विकृतदर्शना ॥ यातु धानीति विख्याता पद्मिनीतामरक्षत ७८ पशुसखसहायास्तु विसार्थं ते महर्षयः ॥
पद्मिनीमभिजग्मुस्ते सर्वे कृत्याभिरक्षिताम् ७९ ततस्ते यातु धानीं तां दृष्ट्वा विकृतदर्शनाम् ॥ स्थितां कमलिनीतीरे कृत्यामुचुर्महर्षयः ८० एका तिष्ठसिका च त्वं
कस्यार्थं किंप्रयोजनम् ॥ पद्मिनीतीरमाश्रित्य ब्रूहि त्वं किंचि कीर्षसि ८१ ॥ यातु धान्युवाच ॥ याऽस्मि साऽस्म्यनुयोगो मेन कर्तव्यः कथंचन ॥ आरक्षिणीमां
पद्मिन्या वित्तसर्वतपोधनाः ८२ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ सर्व एव क्षुधा र्ताः स्मन चान्यत्किंचिदस्ति नः ॥ भवत्याः संमते सर्वे गृह्णीयाम विसान्युत ८३ ॥ यातु धान्युवा
च ॥ समयेन विसानीतो गृह्णीध्वं कामकारतः ॥ एकैको नाम मे प्रोक्ता ततो गृह्णीतमाचिरम् ८४ ॥ भीष्मउवाच ॥ विज्ञाय यातु धानीं तां कृत्यामृषिवधैषिणीम् ॥
अत्रिः क्षुधापरीतात्मा ततो वचनमब्रवीत् ८५ ॥ अत्रिरुवाच ॥ अरात्रिरत्रिः सारात्रिर्यानाधीतेऽत्रिरद्यै ॥ अरात्रिरत्रिरित्येव नाम मे विद्विशोभने ८६

अरयः कामादयः सत्यास्मिन्नित्परंपापंतस्मात्रायत इत्यरात्रिः अरशब्दादलुप्तं च मोकादपरस्य त्रायते रुपारिक्लिप्तस्यः अरिशब्दान्मत्वर्थो यैर्दर्श आद्यचियस्येतीकारलोपे अरमिति सिध्यति
यस्मादरात्रिस्तस्मादत्रिः । अतीत्य इमृत्युस्तस्मात्रायत इत्यत्रिरित्यत्राप्यवयवार्थेन पाप्मानं मृत्युमन्ववापानित्यादौ मृत्युशब्दस्य पाप्मानप्रयोगदर्शनात् । धर्मेण पापमपनुदतीति धर्मो
ऽप्यात्रिः स्यादत आह सारात्रिर्यानाधीतेऽत्रिरद्यैति वैनिश्चितं अद्यवर्तमानकाले यात्रिस्त्रिवारं नाधीते नाधिगच्छति । अतीतस्य हि पुत्रादेरनुत्पत्तावनागतत्वेनोत्पत्तौ वर्तमानत्वेन नाशो अती
तत्वेन नाशेति त्रिरधिगमोऽस्ति तद्यत्र नास्ति सर्ववर्तमानमेव भवति यत्रावस्थायां साहाय्याकाशाख्यजगत्कारणप्राप्तिः सर्वपाप्मोच्छेदिका साऽरात्रिरुच्यते अत्र द्वातीतानागतं सर्वमस्तीति श्रूयते ।-

अनु. १३
अ०
॥ १३ ॥

म.भा.टी.
॥ १०३ ॥

-पञ्चास्येहास्ति यच्च नास्ति सर्वतद्वगत्वाविदित इति अत्र हि सर्वे कामाः समाहिता इति च यस्मादेव मरात्रिस्मिन् तस्मादत्रैव मम नाम संज्ञोऽपि । 'यैवसूर्यस्वर्भानुस्तमसाऽविध्यदासुरः अत्रयस्तमन्वविदन्नह्यन्ये अशकुवन्निति सूर्य आत्मा जगत्स्तस्थुषश्च' इति श्रुतेः । सूर्यपरं ब्रह्म स्वर्भानु राहु कूपो मृत्युरविध्यत्वासावान् तमसा अनात्मन्यात्मबुद्धिरूपया अविद्येति मंत्रप्रदानार्थः ८६ तदेतद्विद्वत्तमनसाऽपि दुर्धाराय मिति मत्वा यातुधान्याह यथेति ते स्वया मयि मत्समीपे अतीतानागतयोरपि वर्तमानकाले एव दर्शनं कामाद्यनुदयश्चेति द्वयमत्यंतं तमः स्वभावयामयापामुम शक्यमिति भावः । त्वामहं धर्षितुमशक्तेति त्वंगच्छ अवतर पद्मिनी सरसी ८० वसिष्ठोऽस्मीति वसिष्ठः वायुश्च पृथिवी च वायुश्चांतरिक्षं च द्यौश्चादित्यश्चंद्रमाश्च नक्षत्राणि चेति वसवपतेषु हीदं सर्वं वसुहितमेति हीदं सर्वं वासयंते इति श्रुतिप्रसिद्धा वसवस्ते यस्य स्वाधीना भवन्ति स वसुमान् प्राप्ताणि माद्यैश्चर्यो महायोगी अतिशयेन वसुमानि तिसृषु स्तादृशोऽहमस्मि अतिशयेन उरुरस्मि वसुमच्छब्दादिषु न्प्रत्यये परे मत्तुल्योऽपेति लोपे च वसिष्ठः उरुशब्दस्येष्टनिवरादेशश्च प्रियास्थिरादिसूत्रेण ज्ञेयः । सर्वमद्वयोऽस्य हंतुन कस्यापि वशोऽस्मीति नाम द्वयार्थः । वासगृहेषु वासयोग्येषु गृहस्थेषु भेषु सर्वेषामुपजीव्येषु वसेवसाभ्यतोऽहं वस्तूनां मध्ये अतिश्रेष्ठ इति वसिष्ठोऽस्मि वस्तुशब्दादिषु नितुल्योऽपे च वसिष्ठः सर्वेषामाश्रयभूतत्वात् नममां देवारक्षंतीति भावः ८८ । ८९ कुलमिति कशाऽश्वताडनरज्जुस्तामर्हति ते कश्या अश्वः अत्र च प्रकरणादि द्वियाणि हयानादुरिति श्रुत्युक्तेरिद्वियाण्येवाश्वः कश्यास्तदाश्रयत्वाच्छरीराण्यपि कश्यानि कुलकुलमिति विप्तायां द्विवचनं

॥ यातुधान्युवाच ॥ यथोदाहृतमेतत्ते मयि नाम महायुते ॥ दुर्धार्यमेतन्मनसा गच्छावतरपद्मिनीम् ८७ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ वसिष्ठोऽस्मि वीरष्ठोऽस्मि वसेवास गृहेष्वपि ॥ वसिष्ठत्वाच्च वासाच्च वसिष्ठ इति विद्विमाम् ८८ ॥ यातुधान्युवाच ॥ नाम नैरुक्तमेतत्ते दुःखव्याभाषिताक्षरम् ॥ नैतद्वारयितुं शक्यं गच्छावतरपद्मिनीम् ८९ ॥ कश्यप उवाच ॥ कुलं कुलं च कुवमः कुवमः कश्यपो द्विजः ॥ काश्यः काशनिकाशत्वादेतन्मे नामधारय ९० ॥ यातुधान्युवाच ॥ यथोदाहृतमेतत्ते मयि नाम महायुते ॥ दुर्धार्यमेतन्मनसा गच्छावतरपद्मिनीम् ९१ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ भरेऽसुतान् भरेऽशिष्यान् भरे देवान् भरे द्विजान् ॥ भरे भार्यां भरे द्वाजं भरे द्वाजोऽस्मि शोभने ९२

सर्वशरीरेष्वहमेवैकः कश्यपो नाम द्विजोऽस्मि कश्यानि शरीराणि पातिरक्षति पिबति भुंक्ते पाययति शोषयति वा कश्यप इति योगात् सर्वाणि शरीराणि प्रविश्यां तर्थाभिरूपेण पालयामि जीवरूपेण तद्द्वारा सुखदुःखादिकं भुंजे ब्रह्मरूपेण तानि सर्वाणि स्वात्मनि प्रविलापयामीत्यर्थः । एवं सर्वमध्यात्मं मत्स्वरूपमित्युक्त्वाऽधिदैवमपि मत्स्वरूपमेवेत्याह कुवमः कुवम इति कुः पृथिवी तस्यावमति वर्षतीति कुवम आदित्यः । आदित्याज्जायते वृष्टिरिति श्रुतेः पूर्ववद्विवचनं । सर्वोऽप्यादित्योऽहमेव मत्पुत्रत्वात् सर्वेषामादित्यानामित्यर्थः । पाठांतरे कुपपीः कुपातीतियो गात्कुपपीः सूर्य एव यापोः किद्वेचेति सूत्रेण पातेरी प्रत्यये प्रकृतेर्द्वित्वे प्रत्ययस्य कित्वे च पपीरितिरूपं कुपपिरिति ह्रस्वपाठे तु आह गमहनजनेति किप्रत्यये लिङ्गावेच कुपपिरिति सूर्य एव । कुपप इत्यकारांतपाठस्तु प्रामादिकः । यद्वा कुपृथिवी पातीति कुपंजलं पिबतीति कुपपः सूर्य एवेति समाधेयं । काश्यो दीप्तिमान् तत्र हेतुः काशनिकाशत्वात् बहुकालीनत्वेन काशपुष्पसदृशः सर्वतः पलितश्चिरंतनस्तपसा दीप्तोऽस्मीत्यर्थः ९० । ९१ प्रजावैवाजस्ता एष विभर्ति याद्विभर्ति तस्माद्भरद्वाज इति श्रुत्यनुसारेण स्वनामाह भरे इति अशिष्यान् शासितुमयोग्यान् पिराक्षसान् शत्रूंश्च वशे कृत्य करुणया पालयामि । तथा असुतान् अपुत्रान् पुदासीनान् पिदीनान् दीनान् पालयामि । भार्या भार्येति पुत्रमृत्यादेरुपलक्षणं । ईदृग्विधोऽप्योऽपि वाजवेगं शत्रूणां साहसमंत्रं वा भरेत् स पृथिवीवत् सर्वसहोन्नप्रदश्च भवतीति तस्मादहमपि तथाऽस्मीत्यर्थः द्वाजमिति च्छेदे तु द्वाभ्यां जातं संकरजमित्यर्थः । ननु 'माता भस्त्रापितुः पुत्रो येन जातः स एव स' इति स्मृतेश्चर्मकोशतुल्या मातेत्यतः सर्वोऽप्येक एवेति नास्तिकश्चिद्वाजः । न हि द्वाभ्यां रेतः सेकाभ्यामेको जायत-

-इति संभवति सत्यं आवहनीयादीनामपि संस्कारवर्ता सर्वेषां द्विविधं जन्म यो नितः संस्कारतश्च । तत्र संकरोऽन्यस्माज्जातोऽन्येन स्वपुत्र इति बुद्ध्या संस्कृत इति स एव द्वाजः । द्विर्जायत इति द्विजोऽन्यः । द्वाभ्यां स्त्रीपुरुषाभ्यां जायत इत्यर्थे द्वाजादयो निपात्यन्ते तत एव द्वाजा अपि संतीति वशीवशं नयस एकजत्वमिति मंत्रे मन्योः संकल्पस्य एकज इति विशेषणं । द्वाजे तु बीजसंस्कारसंकरादवश्यं संकल्पयोर्वा भ्रमनसयोर्वा पौर्वापर्यविरोधो भवतीति विश्वासघातकादयो द्वाजा इति ज्ञेयं तदयं संप्रहः । 'कौशिके कौथतपसीराधेयौ र्धर्मौ रुते ॥ खलेवाक्चित्तवैमत्ये बीजसंस्कारसंकरात्' इति । भार्या भ्रमव्याज इति पाठे अनव्या अजामापातयेव जातोऽस्मि लोकाहितार्थं न तु कर्मणेत्यर्थः ९२ । ९३ गोदम इति गोपदार्थं स्वर्गभूमिं च दमयति वशीकरोतीति गोदमः । तत्र हेतुः दमत इति दनात् । निर्दोषं हि संप्रहोति भगवद्वचनात् । 'तस्य ह देवाश्च नामृत्या ईशते आत्मा ह्येषां स भवति' इति श्रुतेः । तस्य ब्रह्मविदोऽन्यैश्चर्याय देवाश्च न देवा अपि न ईशते न समर्था भवन्ति किमु तनः साराया तु धाना इति श्रुत्यर्थः । अत्र दकारस्यानेतकारं कृत्वा गोतम इति निपात्यते । गोभिस्तमो मध्वस्तं जातमात्रस्य देह इति पाठे देहो मातुर्देहाज्जातमात्रस्य अकृततपसोपिममसूर्यतुल्यस्य गोभी रश्मिस्तमोऽधकारं ध्वस्तं अतोऽहं गावः अतमाः तमो विरोधिनो यस्य स इति व्युत्पत्त्या गोतमोऽस्मि त्वया वाक्त्विदुः स्पर्शोऽहमित्यर्थः ९४ । ९५ विश्वे इति विश्वशब्देन आधिदैवं ब्रह्माहं स्यात्

॥ यातुधान्युवाच ॥ नाम नैरुक्तमेतत्ते दुःखव्याभाषिताक्षरम् ॥ नैतद्वारयितुं शक्यं गच्छावतरपद्मिनीम् ९३ ॥ गौतम उवाच ॥ गोदमो दमतोऽधूमोऽदमस्ते समदर्शनात् ॥ विद्विमां गोतमं कृत्य यातुधानि निबोध माम् ९४ ॥ यातुधान्युवाच ॥ यथोदाहृतमेतत्ते मयि नाम महामुने ॥ नैतद्वारयितुं शक्यं गच्छावतरपद्मिनीम् ९५ ॥ विश्वामित्र उवाच ॥ विश्वे देवाश्च मे मित्रं मित्रमस्मि गवांतथा ॥ विश्वामित्रमिति ख्यातं यातुधानि निबोध माम् ९६ ॥ यातुधान्युवाच ॥ नाम नैरुक्तमेतत्ते दुःखव्याभाषिताक्षरम् ॥ नैतद्वारयितुं शक्यं गच्छावतरपद्मिनीम् ९७ ॥ जमदग्नि रुवाच ॥ जाजमद्यजजानेऽहं जिजाहीह जिजायिषि ॥ जमदग्निरिति ख्यातस्ततो मां विद्विशोभने ९८ ॥ ॥ यातुधान्युवाच ॥ ॥ यथोदाहृतमेतत्ते मयि नाम महामुने ॥ नैतद्वारयितुं शक्यं गच्छावतरपद्मिनीम् ९९ ॥ अरुंधत्युवाच ॥ धरान् धरित्रीं वसुधां भर्तुं स्तिष्ठाम्यनंतरम् ॥ मनो नुरुंधती भर्तुरिति मां विद्व्यरुंधतीम् १००

देवा उच्यते । अध्यात्मं च पिंडस्थानीं द्वियाणि तान्भुमयानि मित्रभूतानि यस्वस विश्वामित्रः । 'विश्वस्य ह वै मित्रं विश्वामित्र आस' इति श्रुतेः । मित्रे चर्षाविति विश्वपदांतस्य दीर्घः गवामिद्वि याणां ९६ । ९७ जाजमद्य इति भूयो भूयोऽतिशयेन जमंति युगपदनेकेषु ज्ञादिष्वनेकवारं पुनः पुनर्भक्षयंति हवींषिते जाजमंतो देवाः जमुभक्षणे यद्बलं किञ्च तस्य रूपं इत्यंतं देवता अस्मिन्निति यजोभिः तेषां जान आविर्भावस्तस्मिन् जिजायिषि जातोऽस्मि । जनेयं कृतात्स निलङ्घ्यात् मनेपदे उत्तमपुरुषैकवचनं आपोऽहं भावश्च इह लोके अतो मां जिजाहि जानीहि अतो यो यातमां जमदग्निरिति नामतो विद्वि । जाजमदित्यत्राद्यपदे प्रथमाक्षरलोपे द्वितीयस्याभित्वे जमदग्निरिति सिद्धं । जिजाहीत्यपि ज्ञाधातोर्बलं किञ्चादेशो मध्यमैकवचनं । ततो जाजमंतोऽग्निश्चास्मिन् संतीति जमदग्निमान् ततो मत्तुल्योऽपेन जमदग्निरिति पदं पतेनापि स्वस्याघर्षणीयत्वमुक्तं जाजमद्यजजानाममृजामाऽहं जिजायिषीति पाठे जाजमद्यजेभ्यो देवाग्निभ्यो जाताः संपदो जाजमद्यजजास्ताश्च कृतकत्वात् नामनिश्चितं मृजाः माज्यं तद्वति मृजानश्चरा इति मामामाह उक्तवान्वेदः अतोऽहं ताः जिजायिषि जितवानस्मि । अस्मिन्पक्षे अभ्यासतद्विकाराभावाद्यार्षं जितलोकोऽहं त्वया जेतुमशक्य इति भावः ९८ । ९९ धरानिति धरान्पर्वतान् धरित्रीं भुवं वसुदेवान्धते इति व्युत्पत्त्या वसुधां दिवं च तिष्ठामि अधितिष्ठामि तत्र हेतुः भर्तुर्वसिष्ठस्यानंतरमव्यवधानेन मनोऽनुरुंधतीत्यरुणोऽतिकठिनान् धरादीन् दधातीत्यरुंधतीति दकारलोपेन मुमागमेन च सिद्धं । अनुरुंधतीत्यत्र नुकारलोपेन वेति १०१

१ वक्रेति गंडेतिनुमासहितस्यानुकरणं मामा अनलसंभवत्तस्यस्यष्टषादभिणास्वधनमप्रतिगृहतामृषीणांवाधार्थस्वजटाप्रौढत्वात्तोऽस्याउत्पादितत्वादितिज्ञेयं २३ पशुनृजीवानरंजामिरंजया
मियांममनामेत्यर्थः १५ आधर्मःतत्सत्त्वायोमुनयःतेषांसत्त्वाशुनःसखसखःतं १७८ मस्ममस्मतां २११०११ कलापशःसंघशः १२१३१३ समयंशपथं अत्रशपथव्याजेननिषिद्धान्युच्यते१५

॥ यातुधान्युवाच ॥ नामनैरुक्तमेतत्तेदुःखव्याभाषिताक्षरम् ॥ नैतद्वारयितुंशक्यं गच्छावतरपद्मिनीम् १०१ ॥ गंडोवाच ॥ वक्रैकदेशेगंडेतिधातुमेतंप्रच
क्षते ॥ तेनोन्नतेनगंडेतिविद्विमाऽनलसंभवे २ ॥ यातुधान्युवाच ॥ नामनैरुक्तमेतत्तेदुःखव्याभाषिताक्षरम् ॥ नैतद्वारयितुंशक्यं गच्छावतरपद्मिनीम् ३
॥ पशुसखउवाच ॥ पशुनरंजामिदृष्ट्वाऽहंपशूनांचसदासखा ॥ गौणंपशुसखेत्येवंविद्विमामग्निसंभवे ४ ॥ यातुधान्युवाच ॥ नामनैरुक्तमेतत्तेदुःखव्याभाषि
ताक्षरम् ॥ नैतद्वारयितुंशक्यं गच्छावतरपद्मिनीम् ५ ॥ शुनःसखउवाच ॥ एभिर्कृतंयथानामनाहंवकुमिहोत्सहे ॥ शुनःसखसखायंमांयातुधान्युपधारय
६ ॥ यातुधान्युवाच ॥ नामनैरुक्तमेतत्तेवाक्यंसंदिग्धयागिरा ॥ तस्मात्पुनरिदानींत्वंब्रूहि यन्नामतेद्विज ७ ॥ शुनःसखउवाच ॥ सखदुक्तंमयानामनगृहीतं
त्वयायदि ॥ तस्मात्त्रिदंडाभिहतागच्छभस्मेतिमाचिरम् ८ साब्रह्मदंडकल्पेनतेनमूर्ध्निहतातदा ॥ कृत्यापपातमेदिन्यांभस्मसाचजगामह ९ शुनःसखाच
हत्वातांयातुधानीमहाबलाम् ॥ भुवित्रिदंडंविष्टंयशाद्वलेसमुपाविशत् ११० ततस्तेमुनयःसर्वेपुष्कराणिविसानिच ॥ यथाकाममुपादायसमुत्तस्थुर्मुदान्विताः
११ श्रमेणमहताकृत्वातेविसानिकलापशः ॥ तीरेनिक्षिप्यपद्मिन्यास्तर्पणंचकुरंभसा १२ अथोत्थायजलात्तस्मात्सर्वेतेसमुपागमन् ॥ नापश्यंश्चापितेतानिवि
सानिपुरुषर्षभाः १३ ॥ ऋषयऊचुः ॥ केनक्षुधापरीतानामस्माकंपापकर्मणा ॥ नृशंसेनापनीतानिविसान्याहारकाक्षिणाम् १४ तेशंकमानास्त्वन्योन्यंप्र
प्रच्छद्विजसत्तमाः ॥ तऊचुःसमयंसर्वेकुर्मइत्यरिकर्शन १५ तउक्त्वावाढमित्येवंसर्वेएवतदासमम् ॥ क्षुधार्ताःसुपरिश्रान्ताःशपथायोपचक्रमुः १६ ॥ अत्रिरुवाच ॥
सर्गास्पृशतुपादेनसूर्यचप्रतिमेहतु ॥ अनध्यायेष्वधीयीतविसस्तैन्यंकरोतियः १७ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ अनध्यायेपठेच्छोकेशुनःसपरिकर्षतु ॥ परिव्राट्कामवृ
तस्तुविसस्तैन्यंकरोतियः १८ शरणागतंहेतुसवैस्वसुतांचोपजीवतु ॥ अर्थान्कांक्षतुकीनाशाद्विसस्तैन्यंकरोतियः १९ ॥ कश्यपउवाच ॥ सर्वत्रसर्वलपतुन्या
सलोपंकरोतुच ॥ कूटसाक्षित्वमभ्येतुविसस्तैन्यंकरोतियः २० वृथामांसाशनश्चास्तुवृथादानंकरोतुच ॥ यातुस्त्रियंदिवाचैवविसस्तैन्यंकरोतियः २१
॥ भरद्वाजउवाच ॥ नृशंसस्त्यक्तधर्मास्तुस्त्रीषुज्ञातिषुगोषुच ॥ ब्राह्मणंचापिजयत्तांविसस्तैन्यंकरोतियः २२ उपाध्यायमघःकृत्वाऋचोऽध्येतुयजूंषिच ॥
जुहोतुचसकक्षाग्नौविसस्तैन्यंकरोतियः २३ ॥ जमदग्निरुवाच ॥ पुरीषमुत्सृजत्वप्सुहंतुगांचैवद्वहतु ॥ अन्तृतौमैथुनयातुविसस्तैन्यंकरोतियः २४ द्वेष्ट्योभा
योपजीवीस्याहूरबंधुश्चैवैरवान् ॥ अन्योऽन्यस्यातिथिश्चास्तुविसस्तैन्यंकरोतियः २५ १६ । १७ शुनःसारभेयान्परिकर्षतुकीडार्थमृगयार्थवा १८ स्वसुतांशुल्कग्रहणेन
कीनाशात्कर्षकात् १९ । २० वृथायागादिनिमित्तंविना वृथानटनर्तकादौ २१ जयतांयुद्धेवादेवा २२ कक्षाग्नौतत्रहिंसांस्त्रीभावमप्राप्यहोतुर्दोषकरमित्याशयः २३ । २४ । २५

२६ उदपानप्लवेककूपेकजीवने २७ । २८ ब्रह्मकूटोवेदराशिस्तस्याशुचित्वं दोषःऋद्धिमत्तोगर्वोभवतु कर्षकश्चमत्सरीचास्तु २९ । ३० । ३१ ज्ञातीनां अनादरेषु ज्ञातीनानादरेत्यर्थः
अभोग्यायोनिदूषिता ३२ । ३३ साधयित्वाअन्नंपक्त्वा विकर्मणाजारजातेनगर्भादिना ३४ । ३५ । ३६ । ३७ अद्यंभक्ष्यं यदुक्तंतन्मिथ्येतिसंबंधः ३८ अंतर्हितानिअंतर्धानंप्रापितानि
॥ गौतमउवाच ॥ अधीत्यवेदांस्त्यजतुत्रीनग्रीनपविध्यतु ॥ विक्रीणातुतथासोमंविसस्तैन्यंकरोतियः १२६ उदपानप्लवेग्रामेब्राह्मणोवृषलीपतिः ॥ तस्यसा
लोक्यतांयातुविसस्तैन्यंकरोतियः २७ ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ जीवतोवैगुरुन्भृत्यान्भरंत्यस्यपरेजनाः ॥ अमतिर्बहुपुत्रःस्याद्विसस्तैन्यंकरोतियः २८ अशु
चिर्ब्रह्मकूटोस्तुऋद्ध्याचैवाप्यहंकृतः ॥ कर्षकोमत्सरीचास्तुविसस्तैन्यंकरोतियः २९ वर्षाचरोऽस्तुभृतकोराज्ञश्चास्तुपुरोहितः ॥ आयज्यस्यभवेद्विष्
विसस्तैन्यंकरोतियः ३० ॥ अरुंधत्युवाच ॥ नित्यंपरिभवेच्छुभ्रंभर्तुर्भवतुदुर्मनाः ॥ एकास्वादुसमाश्नातुविसस्तैन्यंकरोतिया ३१ ज्ञातीनांगृहम
ध्यस्थासक्तूननुदिनक्षये ॥ अभोग्यावरिसूरस्तुविसस्तैन्यंकरोतिया ३२ ॥ गंडोवाच ॥ अन्तृतंभाषतुसदाबंधुभिश्चाविरुध्यतु ॥ ददातुकन्यांशुल्केन
विसस्तैन्यंकरोतिया ३३ साधयित्वास्वयंप्राशेदास्येजीर्यतुचैवह ॥ विकर्मणाप्रमीयेतविसस्तैन्यंकरोतिया ३४ ॥ पशुसखउवाच ॥ दासएवप्रजाये
तामप्रसूतिरर्किचनः ॥ दैवतेष्वनमस्कारोविसस्तैन्यंकरोतियः ३५ ॥ शुनःसखउवाच ॥ अध्वर्यवेदुहितरंवाददातुच्छंदोगेवाचरितब्रह्मचर्ये ॥ आथर्व
णवेदमधीत्यविप्रःस्नायीतवायोहरतेविसानि ३६ ॥ ऋषयऊचुः ॥ इष्टमेतद्विजातीनांयोऽयंतेजपथःकृतः ॥ त्वयाकृतंविसस्तैन्यंसर्वेषांशुनःसख ३७
॥ शुनःसखउवाच ॥ न्यस्तमद्यंनपश्यद्विर्यदुक्तंकृतकर्मभिः ॥ सत्यमेतन्नामिथ्यैतद्विसस्तैन्यंकृतंमया ३८ मयाह्यंतर्हितानीहविसानीमानिपश्यत ॥ परी
क्षार्थंभगवतांकृतमेवंमयाऽनघाः ३९ रक्षणार्थंचसर्वेषांभवतामहमागतः ॥ यातुधानीह्यतिकूराकृत्यैषावोवधैषिणी १४० वृषादभिप्रयुक्तैषानिहतामेतपोधनाः ॥
दुष्टाहिंस्यादियंपापायुष्मान्प्रत्यग्निसंभवा ४१ तस्मादस्म्यागतोविप्रावासवंमांनिबोधत ॥ अलोभादक्षयालोकाःप्राप्तवैसार्वकाभिकाः ४२ उत्तिष्ठध्वमितःक्षि
प्रंतानवामुतवैद्विजाः ४३ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततोमहर्षयःप्रीतास्तथेत्युक्त्वापुरंदरम् ॥ सहैवत्रिदशेद्रेणसर्वेजग्मुस्त्रिविष्टपम् ४४ एवमेतेमहात्मानोभोगैर्बहुवि
धैरपि ॥ क्षुधापरमयायुक्ताश्छंद्यमानामहात्मभिः ४५ नैवलोभंतदाचकुस्ततःस्वर्गमवाप्नुवन् ॥ तस्मात्सर्वास्ववस्थासुनरोलोभंविजयेत् ४६ एषधर्मःपरो
राजंस्तस्माल्लोभंविजयेत् ४७ इदंनरःसुचरितंसमवायेपुर्कार्त्तयन् ॥ अर्थभागीचभवतिनचदुर्गाण्यवामुते ४८ प्रीयंतेपितरश्चास्यऋषयोदेवतास्तथा ॥
यशोधर्मार्थभागीचभवतिप्रेत्यमानवः १४९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनुशासनप०आनुशासनिकेप०दानधर्मेविसस्तैन्योपाख्यानेत्रिनवतितमोऽध्यायः ॥१३॥
॥ भीष्मउवाच ॥ अत्रैवोदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ यद्वृक्षंतीर्थयात्रायांशपथंप्रतितच्छृणु १ ३९ । १४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८
स्वधर्मनिष्ठःकुप्रतिग्रहपराङ्मुखोनिषिद्धाच्चिबोमुख्यंपात्रमित्यध्यायतात्पर्यं ४९ ॥ इतिअ० नी० भारतभावादीपे त्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ १३ ॥ अत्रशपथेनैवनिषिद्धार्थप्रकाशने १

पुष्करार्थं द्रेणस्तैर्न्यक्तं शुभिमिः शपथाः कृता इत्यर्थः २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ विसृज्याल्लयोः कमलकुमुदवदवोत्तरमेदोन्नयः हियंतं हियमाणं ८ आदत्तमातं ९ अधर्म इति छेदः १० । ११
 पुष्करार्थं कृतं स्तैर्न्यं पुरा भरतसत्तम ॥ राजांभिर्महाराजतथैव च द्विजर्षिभिः २ ऋषयः समेताः पश्चिमे वै प्रभासे समागतामंत्रमंत्रयंत ॥ चराम सर्वां प्रार्थिर्वी पुण्यती
 र्थां तत्राकामं हंत गच्छाम सर्वे ३ शुक्रोऽगिराश्चैव कविश्च विद्वांस्तथा ह्यगस्त्यो नारदपर्वतौ च ॥ भृगुर्वसिष्ठः कश्यपो गौतमश्च विश्वामित्रो जमदग्निश्च राजन् ४ ऋ
 षिस्तथा गालवोऽथाष्टकश्च भारद्वाजो रुधती वालखिल्याः ॥ शिबिर्दिलीपो नहुषो बरोषो राजाययातिर्धुं धुमारोऽय पूरुः ५ जग्मुः पुरस्कृत्य महानुभावं शतक्रतुं वृत्र
 हणनं रेंद्राः ॥ तीर्थानि सर्वाणि परिभ्रमंतो माध्याययुः कौशिकी पुण्यतीर्था ६ सर्वेषु तीर्थेष्ववधूतपापा जग्मुस्ततो ब्रह्मसरः सुपुण्यम् ॥ देवस्य तीर्थे जलमाग्निक
 ल्पाविगाह्यते भुक्तविसप्रसूनाः ७ केचिद्विसान्यत्वनंस्तत्र राजन्न्येष्टृणालान्यत्वनंस्तत्र विप्राः ॥ अथापश्यन् पुष्करं ते हियंतं हदादगस्त्येन समुद्धृतं तत् ८ ता
 नाह सर्वां नृषिमुखानगस्त्यः केनादत्तं पुष्करं मे सुजातम् ॥ युष्मान्शंके पुष्करं दीयतां मे न वै भवंतो हर्तुं मर्हति पद्मम् ९ शृणोमि कालो हि स ते धर्मवीर्यसौ योगं प्राप्नोवर्तते
 धर्मपीडा ॥ पुराधर्मो वर्तते नेह यावत्तावद्गच्छामः सुरलोकं चिराय १० पुरावेदान् ब्राह्मणाग्राममध्ये घुष्टस्वरावृषलान् श्रावयति ॥ पुराराजा व्यवहारेण धर्मान्पश्य
 त्यहं परलोकं ब्रजामि ११ पुरावरान् प्रत्यवरान् गरीयसो यावन्नरानावमं स्यंतिसर्वे ॥ तमोतरं यावदिदं न वर्तते तावद्ब्रजामि परलोकं चिराय १२ पुराप्रपश्यामि परे
 ण मर्त्यान् वलीयसा दुर्बलान् भुज्यमानान् ॥ तस्माद्यास्यामि परलोकं चिराय न ह्युत्सहेद्रष्टुमिह जीवलोकम् १३ तमाहुरातां ऋषयो महर्षिन ते वयं पुष्करं चोरयामः ॥
 मिथ्याभिषंगो भवतान कार्यः शपामतीक्ष्णैः शपथैर्महर्षे १४ ते निश्चितास्तत्र महर्षयस्तु संपश्यंतो धर्ममेतं न रेंद्राः ॥ ततोऽशपंत शपथान् पर्ययेण सहैव ते पार्थिव पु
 त्रपौत्रैः १५ ॥ भृगु उवाच ॥ प्रत्याक्रोशेदिहा कुष्ठस्ताडितः प्रतिताडयेत् ॥ खादेच्च पृष्ठमांसानि यस्ते हरति पुष्करम् १६ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ अस्वाध्यायपरो
 लोकेश्वानं च परिकर्षतु ॥ पुरेच भिक्षुर्भवतु यस्ते हरति पुष्करम् १७ ॥ कश्यप उवाच ॥ सर्वत्र सर्वं पणतु न्यासे लोभं करोतु च ॥ कूटसाक्षित्वमभ्येतु यस्ते हरति
 पुष्करम् १८ ॥ गौतम उवाच ॥ जीवत्वहं कृतो बुद्ध्या विषमेणासमेनसः ॥ कर्षको मत्सरी चास्तु यस्ते हरति पुष्करम् १९ ॥ अंगिरा उवाच ॥ अशुचिर्ब्रह्मकूटो
 स्तुश्चानं च परिकर्षतु ॥ ब्रह्महाऽनिकृतिश्चास्तु यस्ते हरति पुष्करम् २० ॥ धुं धुमार उवाच ॥ अकृतज्ञस्तु मित्राणां शूद्रायां च प्रजायतु ॥ एकः संपन्नमश्रातु यस्ते
 हरति पुष्करम् २१ ॥ पूरु उवाच ॥ चिकित्सायां प्रचरतु भार्यया चैव पुण्यतु ॥ श्वशुरात्स्य वृत्तिः स्याद्यस्ते हरति पुष्करम् २२ ॥ दिलीप उवाच ॥ उदपानं हवे ग्रामे
 ब्राह्मणो वृषलीपतिः ॥ तस्य लोकान्सर्वजतु यस्ते हरति पुष्करम् २३ ॥ शुक्र उवाच ॥ वृथामांसं समश्रातु दिवा गच्छतु मैथुनं ॥ प्रेष्यो भवतुराज्ञश्च यस्ते हरति पुष्करं २४
 प्रत्यवरान् मध्यमान् तमः अज्ञानं १२ । १३ । १४ । १५ पृष्ठमांसानि पृष्ठवाहानां ह्यष्टमोऽष्टादीनां मांसानि १६ भिक्षुः संन्यासी १७ पणतु कय विक्रयं करोतु सर्वमपण्यमपि १८ विगतः समभावो
 यस्मात्तेनासमेन कामक्रोधादिना १९ अनिकृतिः अकृतप्रायश्चित्तः २० । २१ । २२ । २३ । २४

२५ । २६ । २७ अतिथिर्यतिः गृहसंस्थो गृहवासी कामवृत्तः यथेष्टेष्टवान् २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ भृतो वितेन क्रीतः भृतको धान्यविक्रीतः वैश्यैः क्रीतः सन् अवर्षावृष्टिनिबंधं करोतु ३३ । ३४
 जमदग्निरुवाच ॥ अनध्यायेष्वधीयोतमित्रं श्राद्धे च भोजयेत् ॥ श्राद्धेऽश्वद्रस्य चाश्रीयाद्यस्ते हरति पुष्करम् २५ ॥ शिबिरुवाच ॥ अनाहिताग्निं प्रियतां यज्ञे
 विघ्नं करोतु च ॥ तपस्विभिर्विरुध्येच्च यस्ते हरति पुष्करम् २६ ॥ ययातिरुवाच ॥ अचतौ च व्रतां चैव भार्यायां संप्रजायतु ॥ निराकरोतु वेदांश्च यस्ते हरति पु
 ष्करम् २७ ॥ नहुष उवाच ॥ अतिथिर्गृहसंस्थोऽस्तु कामवृत्तस्तु दीक्षितः ॥ विद्यां प्रयच्छतु भृतो यस्ते हरति पुष्करम् २८ ॥ अंबरीष उवाच ॥ नृशंसस्त्यक्तध
 र्मोऽस्तु स्त्रीषु जातिषु गोषु च ॥ निहंतु ब्राह्मणं चापि यस्ते हरति पुष्करम् २९ ॥ नारद उवाच ॥ गृहज्ञानी बहिःशास्त्रं पठतां विस्वरं पदम् ॥ गरीयसोऽवजानातु यस्ते
 हरति पुष्करम् ३० ॥ नाभाग उवाच ॥ अचतं भाषतु सदा सद्भिश्चैव विरुध्यतु ॥ शुल्केन तु ददत्कन्यां यस्ते हरति पुष्करम् ३१ ॥ कविरुवाच ॥ पद्म्यां सगंताडय
 तु सूर्यं च प्रति मेहतु ॥ शरणागतं संत्यजतु यस्ते हरति पुष्करम् ३२ ॥ विश्वामित्र उवाच ॥ करोतु भृतकोऽवर्षां राजश्चास्तु पुरोहितः ॥ ऋत्विगस्तु ह्यस्याज्यस्य य
 स्ते हरति पुष्करम् ३३ ॥ पर्वत उवाच ॥ ग्रामे चाधिकृतः सोऽस्तु स्वरयानेन गच्छतु ॥ शुनः कर्षतु वृत्त्यर्थं यस्ते हरति पुष्करम् ३४ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ सर्वपाप
 समादानं नृशंसे चानृते च यत् ॥ तत्स्यास्तु सदा पापं यस्ते हरति पुष्करम् ३५ ॥ अष्टक उवाच ॥ सराजास्त्वकृतप्रज्ञः कामवृत्तश्च पापकृत् ॥ अधर्मेणाभिशास्तू
 र्वीयस्ते हरति पुष्करम् ३६ ॥ गावल उवाच ॥ पापिष्ठेभ्यो ह्यऽनर्घाईः सनरोऽस्तु स्वपापकृत् ॥ दत्त्वादानं कीर्तयतु यस्ते हरति पुष्करम् ३७ ॥ अरुंधत्युवाच ॥
 श्वश्वाऽपवादं वदतु भर्तुर्भवतु दुर्मनाः ॥ एकास्वादुसमश्रातु याते हरति पुष्करम् ३८ ॥ वालखिल्या ऊचुः ॥ एकपादेन वृत्त्यर्थं ग्रामद्वारे सतिष्ठतु ॥ धर्मज्ञस्त्यक्तध
 र्माऽस्तु यस्ते हरति पुष्करम् ३९ ॥ शुनः सख उवाच ॥ अग्निहोत्रमनाहत्य स सुखं स्वपतु द्विजः ॥ परिव्राट् कामवृत्तोऽस्तु यस्ते हरति पुष्करम् ४० ॥ सुरभ्युवाच ॥
 बालजेन निदानेन कांस्यं भवतु दोहनम् ॥ दुह्येत परवत्सेनया ते हरति पुष्करम् ४१ ॥ भीष्म उवाच ॥ तत्स्तु तैः शपथैः शप्यमानैर्नानाविधैर्बहुभिः कौरवैर्द्र ॥ सह
 स्नाक्षो देवराट्संप्रहृष्टः समीक्ष्य तं कोपनं विप्रमुख्यम् ४२ अथाब्रवीन्मघवा प्रत्ययं स्वं समाभाष्य तमृषिं जातरोषम् ॥ ब्रह्मर्षिदेवर्षिर्नृपर्षिर्मध्येयं तं निबोधेम माद्य राजन्
 ४४ ॥ शक्र उवाच ॥ अध्वर्यवे दुहितरं ददातु छंदो गेवा चरितब्रह्मचर्ये ॥ अथर्वणं वेदमधीत्य विप्रः स्नायीत यः पुष्करमाददाति ४४ सर्वान्वेदानधीयीत पुण्यशीलोऽस्तु वा
 मिक् ॥ ब्रह्मणः सदनं यातु यस्ते हरति पुष्करम् ४५ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ आशीर्वादस्त्वया प्रोक्तः शपथो बलसूदन ॥ दीयतां पुष्करं मह्यमेव धर्मः सनातनः ४६ इंद्र उवाच ॥
 नमया भगवन्लोभाद्धृतं पुष्करमद्य वै ॥ धर्मास्तु श्रोतुकामेन च तं न क्रोडुमर्हसि ४६ धर्मश्चुतिसमुत्कर्षो धर्मसेतुरनामयः ॥ आर्षो वैशाश्वतो नित्यमव्ययोऽयं मया श्रुतः ४८
 १५ । ३५ पापिष्ठा एव अनर्घाईः अपूज्याः अयंतु ततोऽप्यपूज्योऽस्तु यतः स्वपापकृतस्त्वेष्टुजातिषु पापकृद्गरामिदानादिना वधकृत् ३७ श्वश्वा अपवादमिति छेदः ३८ । ३९ । ४० बालजेन नृकेशजेन ब
 ल्वजेनेति पाठे बल्वजः बगई संज्ञकस्तृणविशेषस्तज्जेन निदानं दोहनं काले गवां पादबंधनीरज्जुस्तेन ४१ । ४२ प्रत्ययमभिप्रायं ४३ । ४४ । ४५ । ४६ धर्मश्चुतीनां सम्यगुत्कर्षः धर्मपुत्रे तु स्तरणोपायः ४८

४५५०५१५२५३५४॥ इति अ० नी० मा० चतुर्विंशतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ यदिदमिति १ पुण्येषु पुत्रीणां वित्तोत्सवेषु २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ज्येष्ठामूलैर्दक्षिणावर्ते भ्रममाणे मन्त्रे ज्येष्ठानां समसूत्रे पतितं तदिदं गृह्यतां विद्वन्पुष्करं द्विजसत्तम ॥ अतिक्रमं मे भगवन् क्षन्तुमर्हस्यऽनिदित ४९ इत्युक्तः समर्हद्रेण तपस्वी कोपनो भृशम् ॥ जग्राह पुष्करं धीमान् प्रसन्नश्चाभव न्मुनिः ५० प्रययुस्तेततो भूयस्तीर्थानि वनगोचराः ॥ पुण्येषु तीर्थेषु तथा गात्राण्याह्लावयन्तते ५१ आख्यानं यद्द्वयुक्तः पठेत्पर्वणि पर्वणि ॥ नमूर्खं जनयेत्पुत्रं न भवेच्च निराकृतिः ५२ न तमापत्स्पृशेत्काचिद्विज्वरो न जरावहः ॥ विरजाः श्रेयसायुक्तः प्रेत्य स्वर्गमवाप्नुयात् ५३ यश्च शास्त्रमधीयीत ऋषिभिः परिपालितम् ॥ स गच्छेद्ब्रह्मणो लोकमव्ययं च नरोत्तम ५४ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासन पर्वणि अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे शपथविधिर्नाम चतुर्विंशतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यदिदं श्राद्धकृत्येषु दीयते भरतर्षभ ॥ छत्रं चोपानहौ चैव केनैतत्संप्रवर्तितम् १ कथंचैतत्समुत्पन्नं किमर्थंचैव दीयते ॥ न केवलं श्राद्धकृत्येषु पुण्यकेष्वपि दीयते २ बहुष्वापि निमित्तेषु पुण्यमाश्रित्य दीयते ॥ एतद्विस्तरतो ब्रह्मन् श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ३ ॥ भीष्म उवाच ॥ शृणुराजन् ब्रह्मविदोऽप्यत्रोपानहविस्तरम् ॥ यथैतत्प्राथितं लोके यथाचैतत्प्रवर्तितम् ४ यथाचाक्षय्यतां प्राप्तं पुण्यतां च यथागतम् ॥ सर्वमेतदशेषेण प्रवक्ष्यामि नराधिप ५ जमदग्नेश्च संवादं सूर्यस्य च महात्मनः ॥ पुरा स भगवान् साक्षाद्नुपाक्रीडयत्प्रभो ६ संधाय संधाय शरांश्चिक्षेप किल भार्गवः ॥ तान् क्षिप्तान् रेणुका सर्वास्तस्येष्टून् दीप्ततेजसाः ७ आनीय सातदा तस्मै प्रादाद स कृदच्युत ॥ अथ तेन स शब्देन ज्यायाश्चैव शरस्य च ८ प्रहृष्टः संप्रचिक्षेप सा च प्रत्याजहार तान् ॥ ततो मध्याह्नमाहूढे ज्येष्ठा मूले दिवाकरे ९ स सायकान् द्विजो मुक्ता रेणुका मिदमब्रवीत् ॥ गच्छानय विशालाक्षि शराने तान् धनुश्च्युतान् १० यावदेतान् पुनः सुभ्रुक्षि पाभीति जनाधिप ॥ सा गच्छेत्त्यंतरा छायां वृक्षमाश्रित्य भामिनी ११ तस्थौ तस्या हि संतप्तं शिरः पादौ तथैव च ॥ स्थिता सा तु मुहूर्तवैभर्तुः शापमयाच्छ्रुत्वा १२ ययावानयितुं भूयः सायकान्सितेक्षणा ॥ प्रत्याजगाम च शरांस्तानादाय यशस्विनी १३ सवैखिन्ना सुचार्वंगी पद्भ्यां दुःखं नित्यच्छती ॥ उपाऽऽजगाम भर्तारं भयाद्भर्तुः प्रवेपती १४ सतामृपिस्तदा क्रुद्धो वाक्यमाह शुभाननाम् ॥ रेणुके किंचिरेण त्वमागतेति पुनः पुनः १५ ॥ रेणुको वाच ॥ शिरस्तावत्प्रदीप्तं मे पादौ चैव तपोधन ॥ सूर्य तेजो निरुद्धाऽहं वृक्षच्छायां समाश्रिता १६ एतस्मात्कारणाद्ब्रह्मंश्चिरायैतत्कृतं मया ॥ एतच्छ्रुत्वा मम विभो माक्रुधस्त्वं तपोधन १७ ॥ जमदग्निरुवाच ॥ अद्यैनं दीप्तकिरणं रेणुके तव दुःखदं ॥ शरैर्निपातयिष्यामि सूर्यमस्त्राग्नि तेजसा १८ ॥ भीष्म उवाच ॥ सविस्कार्यं धनुर्दिव्यं गृहीत्वा च शरान् बहून् ॥ अतिष्ठत्सूर्यमाभितो यतो याति ततो मुखः १९ अथ तं प्रेक्ष्य सन्नद्धं सूर्योऽभ्येत्य तथा ब्रवीत् ॥ द्विजरूपेण कौंतेय किं ते सूर्योऽपराध्यते २० आदत्ते राशिमाभिः सूर्यो दिवितिष्ठंस्ततस्ततः ॥ रसंहतं वै वर्षासु प्रवर्षति दिवाकरः २१ रोहिणी नक्षत्रं तदेव ज्येष्ठानां मूलं यथाश्रुतार्थं प्रहणं तु न ज्येष्ठामूलस्येऽहं भर्तेशिरःपाददाहस्यानवसरात् २१ ० १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१

२२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । इति जगुशासनपत्राण नीलकण्ठीये भरतमावदीये पञ्चनत्रातितमोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एवमिति १ । २ । ३

ततोऽन्नं जायते विप्रमनुष्याणां सुखा वहम् ॥ अन्नं प्राणा इति यथा वेदेषु परिपठ्यते २२ अथाग्नेषु निगूढश्चरश्मिभिः परिवारितः ॥ स तद्दीपानि मान्ब्रह्मन् वर्षेणाभिप्र
वर्षति २३ ततस्तदौषधीनां च वरुणां पुष्पपत्रजम् ॥ सर्ववर्षाभिर्निर्वृतमन्नं संभवति प्रभो २४ जातकर्माणिसर्वाणि व्रतोपनयनानि च ॥ गोदानानि विवाहाश्च तथा
यज्ञसमृद्धयः २५ शास्त्राणि दानानि तथा संयोगावित्तसंचयाः ॥ अन्नतः संप्रवर्तते यथा त्वं वेत्थ भार्गव २६ रमणीयानि यावन्तियावदारंभिकाणि च ॥ सर्वमन्नात्प्रभव
ति विदितं कीर्तयामि ते २७ सर्वहि वेत्थ विप्र त्वं यदेतत्कीर्तितं मया ॥ प्रसादयेत्वा विप्रर्षे किं ते सूर्यो निपात्य वै २८ ॥ इति श्रीमहाभारते अ० आनु० दानधर्मोच्छ्रोतान्
होत्पत्तिर्नाम पंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ एवं प्रयाचत तदा भास्करे मुनिसत्तमः ॥ जमदग्निर्महातेजाः किं कार्यं प्रत्यपद्यत १ ॥ भीष्म उवाच ॥
स तथा याचमानस्य मुनिरग्निसमप्रभः ॥ जमदग्निः शमनैव जगाम कुरु नंदन २ ततः सूर्यो मधुरयावाचा तमिदमब्रवीत् ॥ कृतांजलिर्विप्ररूपी प्रणम्यैनं विशांपते ३
चलं निमित्तं विप्रर्षे सदा सूर्यस्य गच्छतः ॥ कथंचलं भेत्स्यासि त्वंसदाया तं दिवाकरम् ४ ॥ जमदग्निरुवाच ॥ स्थिरं चापि चलं चापि जानेत्वा ज्ञानचक्षुषा ॥ अवश्यं
विनयाधानं कार्यं मद्यमया तव ५ मध्याह्ने वै निमेषार्धं तिष्ठसि त्वं दिवाकर ॥ तत्र भेत्स्यामि सूर्यत्वां न मेऽत्रास्ति विचारणा ६ ॥ सूर्य उवाच ॥ असंशयं मां विप्रर्षे भे
त्स्यस्मे धन्विनां वर ॥ अपकारिणं मां विद्धि भगवन् शरणागतम् ७ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततः प्रहस्य भगवान् जमदग्निरुवाच तम् ॥ न भीः सूर्य त्वया कार्या प्रणिपातगतो
ह्यसि ८ ब्राह्मणेष्वाजं वयं च स्थैर्यं च धरणीतले ॥ सौम्यतां चैव सोमस्य गार्भार्यं वरुणस्य च ९ दीप्तिमग्रेः प्रभां मेरोः प्रतापं तपनस्य च ॥ एतान्यतिक्रमेद्यो वै सहन्या
च्छरणागतम् १० भवेत्स गुरुतल्पी च ब्रह्महाच स वै भवेत् ॥ सुरापानं सकुर्याच्च यो हन्याच्छरणागतम् ११ एतस्य त्वपनीतस्य समाधिं तात चिंतय ॥ यथा सुखगमः
पंथा भवेत्त्वद्द्रश्मिभावितः १२ ॥ भीष्म उवाच ॥ एतावदुक्ता स तदा तूष्णीमासीद्भूतम् ॥ अथ सूर्योऽदत्तस्मै छत्रोपानहमाशु वै १३ ॥ सूर्य उवाच ॥ महर्षे
शिरसस्त्राणं छत्रं मद्रश्मिवारणम् ॥ प्रतिगृह्णीष्वपद्भ्यां च त्राणार्थं चर्मपादुके १४ अद्य प्रभृति चैव हलोके संप्रचारिष्यति ॥ पुण्यकेषु च सर्वेषु परमक्षय्यमेव च १५ ॥
भीष्म उवाच ॥ छत्रोपानहमेतत्सूर्येणैतत्प्रवर्तितम् ॥ पुण्यमेतदभिख्यातं त्रिषु लोकेषु भारत १६ तस्मात्प्रयच्छ विप्रेषु च छत्रोपानहमुत्तमम् ॥ धर्मस्तेषु महा
न्भावी न मेऽत्रास्ति विचारणा १७ छत्रं हि भरत श्रेष्ठयः प्रदद्याद्विजातये ॥ शुभ्रं शतशूलकं वै स प्रेत्य सुखमेधते १८ स शकलो केवसति पूज्यमानो द्विजातिभिः ॥ अ
प्सरोभिश्च स ततं देवैश्च भरत र्षभ १९ दह्यमानाय विप्राय यः प्रयच्छत्युपानहौ ॥ स्नातकाय महाबाहो संशिताय द्विजातये २० सोऽपि लोकानवाप्नोति दैवतैरभिपूजि
तान् ॥ गोलोके समुदायुक्तो वसति प्रेत्य भारत २१

२१ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ गार्हस्थ्यं गृहस्थयोगं १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ बलिकर्मवैश्वदेवः तत्र प्रागग्रमेव ग्राह्यं ७ । ८ । ९
 एतत्ते भरतश्रेष्ठ मया कात्स्न्येन कीर्तितम् ॥ छत्रोपानहदानस्य फलं भरतसत्तम २२ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशास० दानधर्मे छत्रोपानहदा
 नप्रशंसानाम षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ गार्हस्थ्यं धर्ममखिलं प्रब्रूहि भरतर्षभ ॥ ऋद्धिमाप्नोति किं कृत्वा मनुष्य इह पार्थिव १
 ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्र ते वर्तयेष्यामि पुरातनं जनाधिप ॥ वासुदेवस्य संवादं पृथिव्याश्चैव भारत २ संस्तुत्य पृथिवीं देवीं वासुदेवः प्रतापवान् ॥ पप्रच्छ भरतश्रेष्ठ
 मां त्वं यत्पृच्छसेऽद्य वै ३ ॥ वासुदेव उवाच ॥ गार्हस्थ्यं धर्ममाश्रित्य मया वामद्विधेन वा ॥ किमवश्यं धरे कार्यं किं वा कृत्वा कृतं भवेत् ४ ॥ पृथिव्युवाच ॥ ऋषयः
 पितरो देवा मनुष्याश्चैव माधव ॥ इज्याश्चैवार्चनीयाश्च यथाचैव निबोध मे ५ सदा यज्ञेन देवाश्च सदाऽऽतिथ्येन मानुषाः ॥ छंदतश्च यथानित्यमर्हान् भुंजीतानि
 त्यशः ६ तेन द्यूषिगणाः प्रीता भवंति मधुसूदन ॥ नित्यमग्निं परिचरेद्भुक्त्वा बलिकर्म च ७ कुर्यात्तथैव देवा वै प्रीयंते मधुसूदन ॥ कुर्यादहरहः श्राद्धमन्नाद्येनोदकेन च
 ८ पयोमूलफलैर्वापि पितृणां प्रीतिमाहरन् ॥ सिद्धान्नाद्वैश्वदेवं वै कुर्यादग्नौ यथाविधि ९ आग्नीषोमं वैश्वदेवं धान्वंतर्त्य मनंतरम् ॥ प्रजानां पतये चैव पृथग्धोमो वि
 धीयते १० तथैव चानुपूर्वेण बलिकर्म प्रयोजयेत् ॥ दक्षिणार्थाय मायेति प्रतीच्यां वरुणाय च ११ सोमाय चाप्युदीच्यां वै वास्तुमध्ये प्रजापतेः ॥ धन्वंतरेः प्रागु
 दीच्यां प्राच्यां शक्राय माधव १२ मनुष्येभ्य इति प्राहुर्बलिं द्वारि गृहस्थे वै ॥ मरुद्भ्यो देवतेभ्यश्च बलिं मंतर्गदे हरेत् १३ तथैव विश्वेदेवेभ्यो बलिमाकाशतो हरेत् ॥
 निशाचरेभ्यो भूतेभ्यो बलिं नक्तं तथा हरेत् १४ एवं कृत्वा बलिं सम्यग्दद्याद्दिक्षां द्विजाय वै ॥ अलाभे ब्राह्मणस्याग्रावग्रमुद्धृत्य निक्षिपेत् १५ यदा श्राद्धं पितृभ्योऽपि
 दातुमिच्छेत् मानवः ॥ तदा पश्चात्प्रकुर्वीत निवृत्तेश्राद्धकर्मणि १६ पितृन्संतर्पयित्वा तु बलिं कुर्याद्बिधानतः ॥ वैश्वदेवं ततः कुर्यात्पश्चाद्ब्राह्मणवाचनम् १७ ततो
 ज्ञेन विशेषेण भोजयेदतिथीनपि ॥ अर्चा पूर्वमहाराजततः प्रीणातिमानवान् १८ अनित्यं हि स्थितो यस्मात्तस्मादतिथिरुच्यते ॥ आचार्यस्य पितुश्चैव सख्युरा
 तस्य चातिथेः १९ इदमस्ति गृहे मह्यमिति नित्यं निवेदयेत् ॥ ते यद्देयुस्तत्कुर्यादिति धर्मो विधीयते २० गृहस्थः पुरुषः कृष्णशिष्टाशीच सदा भवेत् ॥ राजत्विजं
 स्नातकं च गुरुं श्वशुरमेव च २१ अर्चयेन्मधुपर्केण परिसंवत्सरोपितान् ॥ श्वभ्यश्च श्वपचे २२ श्वयोभ्यश्चापेऽपि २३ वैश्वदेवं हि नामैतत्सायं प्रातर्विधीयते ॥ एतां
 स्तुधर्मान् गार्हस्थ्यान्यः कुर्यादनसूयकः ॥ स इहर्षिवरान् प्राप्य प्रेत्य लोके महीयते २४ ॥ भीष्म उवाच ॥ इति भूमेर्वचः श्रुत्वा वासुदेवः प्रतापवान् ॥ तथा चकार स
 ततं त्वमप्येवं सदाऽऽचर २४ एतद्गृहस्थधर्मं त्वं चेष्टमानो जनाधिप ॥ इह लोके यः श्राद्धं प्रोक्ष्य स्वर्गमवाप्स्यसि २५ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आ
 नुशास० दानधर्मे बलिदानविधिर्नाम सप्तनवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ ॥ ॥ १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८
 १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ ॥ ॥

आलोकेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ स्तामभवता ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ तपःवर्णाश्रमधर्मः धर्मोदयादिः ब्रीह्योलताः ओषधयो ब्रीह्यादयः १६ । १७ । १८

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ आलोकदानं नामैतत्कीदृशं भरतर्षभ ॥ कथमेतत्समुत्पन्नं फलं वा तद्ब्रवीहि मे १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासं पुरातनम्
 मनोः प्रजापतेर्वा दंसुवर्णस्य च भारत २ तपस्वीकश्चिदभवत्सुवर्णो नाम भारत ॥ वर्णतो हेमवर्णः स सुवर्ण इति पप्रथे ३ कुलशीलगुणोपेतः स्वाध्याये च परंगतः ॥
 बहून्सुवंशप्रभवान्समतीतः स्वकैर्गुणैः ४ सकदाचिन्मनुं विप्रो ददर्शोपसर्प च ॥ कुशलप्रश्नमन्यो न्यतौ चोभौ तत्र चक्रतुः ५ ततस्तौ सत्यसंकल्पौ मेरौ कांचन
 पर्वते ॥ रमणीये शिलापृष्ठे सहितौ सन्यषिदताम् ६ तत्र तौ कथयंतौ स्तां कथानानाविधाऽश्रयाः ॥ ब्रह्मर्षिदेवदैत्यानां पुराणानां महात्मनाम् ७ सुवर्णस्त्वब्रवी
 द्वाक्यं मनुं स्वायं भुवं प्राति ॥ हितार्थं सर्वभूतानां प्रश्नमेव कुमर्हसि ८ सुमनोभिर्यदि ज्यंते देवतानि प्रजेश्वर ॥ किमेतत्कथमुत्पन्नं फलं योगं च शंस मे ९ ॥ मनु उवाच ॥
 अत्राप्युदाहरंतीममितिहासं पुरातनम् ॥ शुक्रस्य च बले श्वैव संवादं वै महात्मनोः १० बले वै रोचनस्येह त्रैलोक्यमनुशासतः ॥ समीपमाजगामाशुशुक्रो भृगुकुलो
 द्वहः ११ तमर्घ्यादिभिरभ्यर्च्य भार्गवं सोऽसुराधिपः ॥ निषसादा स नेपश्चाद्विधिवद्भूरिदक्षिणः १२ कथेयमभवत्तत्र त्वया यापरि कीर्तिता ॥ सुमनो धूपदीपानां सं
 प्रदाने फलं प्राप्ति १३ ततः पप्रच्छ दैत्यैर्द्रुक्वीं प्रश्नमुत्तमम् १४ ॥ बलि उवाच ॥ सुमनो धूपदीपानां किं फलं ब्रह्मवित्तम् ॥ प्रदानस्य द्विजश्रेष्ठ तद्ब्रवान्वक्तुमर्हति
 १५ ॥ शुक्र उवाच ॥ तपःपूर्वं समुत्पन्नं धर्मस्तस्मादनंतरम् ॥ एतस्मिन्नंतरे चैव वीरुदोषघ्न एव च १६ सोमस्यात्मा च बहुधा संभूतः पृथिवीतले ॥ अमृतं च
 विषं चैव ये चान्येतुल्यजातयः १७ अमृतं मनसः प्रीतिं सद्यस्तृप्तिं ददाति च ॥ मनोऽग्लपयते तीव्रं विषं गंधेन सर्वशः १८ अमृतं मंगलं विद्धि महद्विषमं मंगलम् ॥
 ओषधयो ह्यमृतं सर्वा विषं तेजोऽग्निसंभवम् १९ मनो ह्लादयते यस्माच्छ्रियं चापि ददाति च ॥ तस्मात्सुमनसः प्रोक्तानरैः सुकृतकर्मभिः २० देवताभ्यः सुमनसो यो
 ददाति नरः शुचिः ॥ तस्य तुष्यंति वै देवास्तुष्टाः पुष्टिं ददत्यपि २१ यं यमुद्दिश्य दीयेरन् देवं सुमनसः प्रभोः ॥ मंगलार्थं स तेनास्य प्रीतो भवति दैत्यप २२ ज्ञेयास्तू
 ग्राश्च सौम्याश्च ते जस्विन्यश्च ताः पृथक् ॥ ओषधयो बहुवीर्या हि बहुरूपास्तथैव च २३ यज्ञियानां च वृक्षाणामयज्ञीयानि बोध मे ॥ आसुराणि च माल्यानि देवते
 भ्यो हितानि च २४ रक्षसासुराणां च यक्षाणां च तथा प्रियाः ॥ मनुष्याणां पितॄणां च कांतायास्त्वनुपूर्वशः २५ वन्याग्राम्याश्च हतथा कृष्टोत्ताः पर्वताश्रयाः ॥
 अकंटकाः कंटकिनो गंधरूपरसान्विताः २६ द्विविधो हि स्मृतो गंध इष्टोऽनिष्टश्च पुष्पजः ॥ इष्टगंधानि देवानां पुष्पाणीति विभावय २७ अकंटकानां वृक्षाणां श्वेत
 प्रायाश्च वर्णतः ॥ तेषां पुष्पाणि देवानां मिष्टानि सततं प्रभो २८ जलजानि च माल्यानि पद्मादीनि च यानि वै ॥ गंधर्वनागयक्षेभ्यस्तानि दद्याद्विचक्षणः २९ ओ
 षध्यो रक्तपुष्पाश्च कटुकाः कंटकान्विताः ॥ शत्रूणामभिचारार्थं माथर्वेणुनिदर्शिताः ३०

३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ निर्यासाः गुग्गुलुप्रभृतयः सारिणः काष्ठाभिसंयोगाग्निः सरंतः कृत्रिमाः अष्टगंधादयः ३९ । ४० । ४१ फाणिताश्च देवासवेनतीव्रगंधेन संयुक्ताः देवदारुप्रभृतयस्तैः पाठांतरे फालिता विकसिता मल्लिकादयस्तासारसैर्मकरदैः गंधरससंयुक्ताः ४२ सद्यस्तुष्टिकरोगं वदति शेषः वेहारिका विहारमात्रोपयुक्ताः ४३ । ४४ । ४५ ज्योतिर्दीपादि
तोक्षगवीर्यास्तुभूतानां दुरालंभाः सकंठकाः ॥ रक्तभूयिष्ठवर्णाश्च कृष्णाश्चैवोपहारयेत् ३१ मनोहृदयनंदिन्यो विशेषमधुराश्वयाः ॥ चारु रूपाः सुमनसो मानुषा
णां स्मृता विभो ३२ न तुश्मशानसंभूता देवतायतनोद्भवाः ॥ सन्नयेत्पुष्टियुक्तेषु विवाहेषु रहः सुच ३३ गिरिसानुरुहाः सौम्या देवानामुपपादयेत् ॥ प्रोक्षिताः भ्यु
क्षिताः सौम्या यथा योग्यं यथा स्मृति ३४ गंधेन देवास्तुष्यंति दर्शनाद्यक्षराक्षसाः ॥ नागाः समुपभोगेन त्रिभिरेतैस्तु मानुषाः ३५ सद्यः प्रीणाति देवान्वैते प्रीता
भावयंत्युत ॥ संकल्पसिद्धामर्त्यानामीप्सितैश्च मनोरमैः ३६ प्रीताः प्रीणंति सततं मानिता मानयंति च ॥ अवज्ञाता वधूताश्च निर्दहंत्यधमान्नरान् ३७ अत ऊ
र्ध्वं प्रवक्ष्यामि धूपदानविधेः फलम् ॥ धूपांश्च विविधान् साधूनसाधूंश्च निबोध मे ३८ निर्यासाः सारिणश्चैव कृत्रिमाश्चैव तत्रयः ॥ इष्टोऽनिष्टो भवेद्गंधस्तन्मोविस्तर
शः शृणु ३९ निर्यासाः सल्लकी वज्र्या देवानां दायिताः स्तुते ॥ गुग्गुलुः प्रवरस्तेषां सर्वेषामिति निश्चयः ४० अगुरुः सारिणां श्रेष्ठो यक्षराक्षसभोगिनाम् ॥ दैत्यानां
सल्लकी यश्च कांक्षितो यश्च तद्विधः ४१ अथ सर्जरसादीनां गंधैः पार्थिवदारवैः ॥ फाणितासवसंयुक्तैर्मनुष्याणां विधीयते ४२ देवदानवभूतानां सद्यस्तुष्टिकरः
स्मृतः ॥ येऽन्ये वैहारिकास्तत्र मानुषाणामिति स्मृताः ४३ य एवोक्ताः सुमनसां प्रदाने गुणहेतवः ॥ धूपेष्वपि परिज्ञेयास्त एव प्रीतिवर्धनाः ४४ दीपदाने प्रव
क्ष्यामि फलयोगमनुत्तमम् ॥ यथा येन यदा चैव प्रदेयाया दृशाश्च ते ४५ ज्योतिस्तेजः प्रकाशं वाऽप्यूर्ध्वं गच्छाऽपि वर्धते ॥ प्रदानं तेजसां तस्मात्तेजो वर्धयते नृणाम् ४६
अंधंतमस्तमिस्त्रं च दक्षिणायनमेव च ॥ उत्तरायणमेतस्माज्ज्योतिर्दानं प्रशस्यते ४७ यस्मादूर्ध्वं गते तु तमसश्चैव भेषजम् ॥ तस्मादूर्ध्वं गते दाता भवेदत्रेति निश्चयः
४८ देवास्तेजस्विनो यस्मात्प्रभावंतः प्रकाशकाः ॥ तामसाराक्षसाश्चैव तस्मादीपः प्रदीयते ४९ आलोकदानाच्च क्षुप्मान् प्रभायुक्तो भवेन्नरः ॥ तान्दत्त्वानोपहिंसेत न
हरेन्नोपनाशयेत् ५० दीपहर्ता भवेदंधस्तमोगतिरसुप्रभः ॥ दीपप्रदः स्वर्गलोके दीपमालेव राजते ५१ हविषा प्रथमः कल्पो द्वितीयश्चौषधीरसैः ॥ वसामेदो स्थि
निर्यासैर्न कार्यः पुष्टिमिच्छता ५२ गिरिप्रपाते गहने चैत्यस्थाने च तुष्पथे ॥ दीपदानं भवेन्नित्यं यद्दृच्छेद्भूतिमात्मनः ५३ कुलोद्योतो विशुद्धात्मा प्रकाशं च गच्छति
ज्योतिषां चैव सालोक्यं दीपदातारः सदा ५४ बलिकर्म सुवक्ष्यामि गुणान्कर्मफलोदयान् ॥ देवयक्षोरगमृणां भूतानामथ रक्षसाम् ५५ येषां नाग्रभुजो विप्रा देवता
तिथिबालकाः ॥ राक्षसानेव तान्विद्विनिर्विशंकानमंगलान् ५६ तस्मादग्रं प्रयच्छेत्तदेवेभ्यः प्रतिपूजितम् ॥ शिरसा प्रयतश्चापि हरेद्बलिमतं द्रितः ५७
तेजः कांतिः प्रकाशः कीर्तिः ४६ तमिस्त्रमंधकारः अंधंतमो नाम नरकरूपं तथा दक्षिणायनमप्यंधंतमप्येव अत उत्तरायणे रात्रौ तमोनाशकं ज्योतिर्देयं नरकनिवृत्त्यर्थं ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१
हविषा घृतेन औषधीरसैः तिलसर्षपादिस्नेहैः वसामेदो स्थीनि प्राण्य वयवास्तेषां निर्यासाः स्नेहाः वसादयः पृथग्वानिर्यासात् ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७

५८ । ५९ । ६० लाजोल्लापिकभूषिताः उद्भापिक उपरिलापनं ५१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे अष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥ ॥३॥

गृह्णंति देवतानित्यमाशंसंति सदा गृहान् ॥ बाह्याश्वागंतवो येऽन्ये यक्षराक्षसपन्नगाः ५८ इतो दत्तेन जीवंति देवताः पितरस्तथा ॥ ते प्रीताः प्रीणयंत्येन मायुषायश
साधनैः ५९ बलयः सह पुष्पैस्तु देवानामुपहारयेत् ॥ दधि दुग्धमयाः पुण्याः सुगंधाः प्रियदर्शनाः ६० कार्या रुधिरमांसाढ्या बलयो यक्षराक्षसाम् ॥ सुरासवपुरस्का
रालाजोल्लापिकभूषिताः ६१ नागानां दयितानित्यं पद्मोत्पलविमिश्रिताः ॥ तिलान्गुडसुसंपन्नान्भूतानामुपहारयेत् ६२ अग्रदाताऽग्रभोगी स्याद्बलवीर्यसम
न्वितः ॥ तस्मादग्रं प्रयच्छेत्तदेवेभ्यः प्रतिपूजितम् ६३ ज्वलंत्यहरहो वैश्मयाश्वास्य गृहदेवताः ॥ ताः पूज्या भूतिका मेन प्रसृताग्रप्रदायिना ६४ इत्येतदसुरेन्द्राय
काव्यः प्रोवाच भार्गवः ॥ सुवर्णायमनुः प्राह सुवर्णो नारदाय च ६५ नारदोऽपि मयि प्राह गुणानेतान्महाद्युते ॥ त्वमप्येतद्विदित्वेह सर्वमाचर पुत्रक ६६ ॥ इति श्री
महाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके प० दानधर्मे सुवर्णमनुसंवादीनामाष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥ ॥ ३ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ श्रुतं मे भरत
श्रेष्ठ पुष्पधूपप्रदायिनाम् ॥ फलंबलि विधाने च तद्भूयो वक्तुमर्हसि १ धूपप्रदानस्य फलं प्रदीपस्य तथैव च ॥ बलयश्च किमर्थं वैक्षिप्यंते गृहमेधिभिः २ ॥ भीष्म उवाच ॥
अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ नहुषस्य च संवादमगस्त्यस्य धृगोस्तथा ३ नहुषो हि महाराज राजर्षिः सुमहातपाः ॥ देवराज्यमनुप्राप्तः सुकृतेन हकर्मणा
४ तत्रापि प्रयतो राजन्नहुषस्त्रिदिवे सन् ॥ मानुषीश्चैव दिव्याश्च कुर्यान्नाविविधाः क्रियाः ५ मानुष्यस्तत्र सर्वाः स्मक्रियास्तस्य महात्मनः ॥ प्रवृत्तास्त्रिदिवे राज
न्दिव्याश्चैव सनातनाः ६ अग्रिकार्याणि समिधः कुशाः सुमनसस्तथा ॥ बलयश्चात्र लाजाभिर्धूपनं दीपकर्म च ७ सर्वतस्त्य गृहे राज्ञः प्रावर्तत महात्मनः ॥ जपयज्ञा
न्मनोयज्ञांस्त्रिदिवेऽपि चकार सः ८ देवानभ्यर्चयन् चापि विधिवत्सुरेश्वरः ॥ सर्वानेव यथान्यायं यथा पूर्वमरिंदम ९ अथेद्रोऽहमिति ज्ञात्वा अहंकारं समाविशत् ॥
सर्वाश्चैव क्रियास्तस्य पर्यहीयंत भूपतेः १० सकृष्णान्वाहयाभासवरदानमदान्वितः ॥ परिहीनक्रीयश्चैव दुर्बलत्वमुपेयवान् ११ तस्य वाहयतः कालो मुनिमुख्या
स्तपोधनान् ॥ अहंकाराभिभूतस्य सुमहानभ्यवर्तत १२ अथ पर्यायशः सर्वान्वाहनायोपचक्रमे ॥ पर्यायश्चाप्यगस्त्यस्य समपद्यत भारत १३ अथागत्य महाते
जा भृगुर्ब्रह्मविदां वरः ॥ अगस्त्यमाश्रमस्थं वै समुपेत्य दमब्रवीत् १४ एवं वयमसत्कारं देवेन्द्रस्यास्य दुर्मतेः ॥ नहुषस्य किमर्थं वैमर्षयाममहामुने १५ ॥ अगस्त्य उवाच ॥
कथमेवमया शक्यः शृणुयस्य महामुने ॥ वरदेन वरोदतो भवतो विदितश्च सः १६ यो मे दृष्टिपथं गच्छेत्स मे वश्यो भवेदिति ॥ इत्यनेन वरं देवो याचितो गच्छता दिवम्
१७ एवं न दग्धः समयाभवता च न संशयः ॥ अन्येनाप्यृषिमुख्येन न दग्धो न च पातितः १८

१९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे नवनवतितमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥ ॥ कथमिति ॥ १। २

अमृतं चैव पानाय दत्तमस्मै पुराविभो ॥ महात्मना तदर्थं चनास्माभिर्विनिपात्यते १९ प्रायच्छतवरं देवः प्रजानां दुःखकारणम् ॥ द्विजेष्वधर्मयुक्तानि स करोति नरा
धमः २० तत्र यत्प्राप्तकालं नस्तद्विदतावर ॥ भवांश्चापियथा ब्रूयात्तत्कर्ताऽस्मिन् संशयः २१ ॥ भृगुरुवाच ॥ ॥ पितामह नियोगेन भवंतं सोऽहमागतः ॥
प्रतिकर्तुं बलवति नहुषे दैवमोहिते २२ अद्य हित्वा सुदुर्बुद्धीरथे योक्ष्यति देवराट् ॥ अद्यैनमहमुद्धृतं करिष्येऽनिद्रमोजसा २३ अद्येन्द्रं स्थापयिष्यामि पश्यतस्ते शत
क्रतुम् ॥ संचाल्य पापकर्माणैर्द्रातस्थानात्सुदुर्मतिम् २४ अद्य चासौ कुद्वेदं द्रस्त्वा पदार्थं यिष्यति ॥ देवोपहतचित्तत्वादात्मना शायमं दधीः २५ व्युक्तां धर्मं
तमहं वर्षणामर्षितो भृशम् ॥ अहिर्भवस्वेतेरुषाशस्येपापं द्विजदुहम् २६ तत एनं सुदुर्बुद्धिं धिक्शब्दाभिहतत्विषम् ॥ धरण्यां पातयिष्यामि पश्यतस्ते महामुने
२७ नहुषं पापकर्माणैर्धर्मबलमोहितम् ॥ यथाचरो च ते तुभ्यं तथा कर्ताऽस्म्यहं मुने २८ एवमुक्तस्तु भृगुणामैत्रावरुणिरव्ययः ॥ अगस्त्यः परमप्रीतो बभूव विग
तज्वरः २९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनु० आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे अगस्त्यभृगुसंवादो नाम नवनवतितमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
कथं वै स विपन्नश्च कथं वै पातितो भुवि ॥ कथंचानिद्रतां प्राप्तस्तद्भवान्वक्तुमर्हति १ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ एवं तयोः संवदतोः क्रियास्तस्य महात्मनः ॥ सर्वा एव
प्रवर्तन्ते यादिव्यायाश्च मानुषीः २ तथैव दीपदानानि सर्वोपकरणानि वै ॥ बलिकर्म च यच्चान्यद्वत्सकाश्च पृथग्विधाः ३ सर्वे तस्य समुत्पन्ना देवेन्द्रस्य महात्मनः ॥ देव
लोके नृलोके च सदा चाराबुधाः स्मृताः ४ ते चेद्भवंति राजेन्द्र क्रद्धयन्ते गृहमेधिनः ॥ धूपप्रदानैर्दीपैश्च नमस्कारैस्तथैव च ५ यथा सिद्धस्य चान्नस्य ग्रहायाग्रं प्रदीयते ॥
बलयश्च गृहोद्देशे अतः प्रीयन्ति देवताः ६ यथा च गृहिणस्तोषो भवेद्बलिकर्मणि ॥ तथा शतगुणा प्रीतिर्देवतानां प्रजायते ७ एवं धूपप्रदानं च दीपदानं च साधवः ॥
प्रयच्छन्ति नमस्कारैर्युक्तमात्मगुणावहम् ८ स्नानेनाद्विश्चयत्कर्मक्रियते वै विपश्चिता ॥ नमस्कारप्रयुक्तेन तेन प्रीयन्ति देवताः ९ पितरश्च महाभागाः ऋषयश्च तपो
धनाः ॥ गृह्याश्च देवताः सर्वाः प्रीयन्ते विधिनाऽर्चिताः १० इत्येतां बुद्धिमास्थाय नहुषः स नरेश्वरः ॥ सुरेन्द्रत्वं महत्प्राप्य कृतवानेतदद्भुतम् ११ कस्यचित्त्वथ काल
स्य भाग्यक्षय उपस्थिते ॥ सर्वमेतदवज्ञाय कृतवानिदमीदृशम् १२ ततः स परिहीणोऽभूत् सुरेन्द्रो बलदर्पितः ॥ धूपदीपोदकविधिं न यथावच्चकार ह १३ ततोऽस्य यज्ञ
विषयोरक्षोभिः पर्यबध्यत ॥ अथागस्त्यमृषिश्चेष्टं वाहनाया जुहाव ह १४ द्रुतं सरस्वतीकूलात् समयन्निव महाबलः ॥ ततो भृगुर्महातेजामैत्रावरुणिमब्रवीत् १५ निमील्य
स्वनयने जटां यावद्विशामिते ॥ स्थाणुभूतस्य तस्याथ जटां प्राविशदच्युतः १६ भृगुः स सुमहातेजाः पातनाय नृपस्य च ॥ ततः स देवराट् प्राप्तस्तमृषिं वाहनाय वै १७

वत्सकाः पुत्रादेर्वापिकोत्सवाः । वत्सः पुत्रादिकोत्सवे इति मेदिनी १ । ४ । ५ प्रहास्यमिति ध्ये ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

१८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ पवाह्यतः पादेन हतवानसि २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१

ततोऽगस्त्यः सुरपतिं वाक्यमाह विशांपते ॥ योजयस्वेति मां क्षिप्रं कंच देशं वहामिते १८ यत्र वक्ष्यासि तत्र त्वानयिष्यामि सुराधिप ॥ इत्युक्तो नहुषस्तेन योजयामास
तं मुनिम् १९ भृगुस्तस्य जटां तस्थो बभूव ह पितो भृशम् ॥ नचापि दर्शनं तस्य चकार स भृगुस्तदा २० वरदानप्रभावज्ञो नहुषस्य महात्मनः ॥ ननु कोपतदाऽग
स्त्यो युक्तोऽपि नहुषेण वै २१ तंतुराजा प्रतोदेन चोदयामास भारत ॥ ननु कोपसधर्मात्मा ततः पादेन देवराट् २२ अगस्त्यस्य तदा कुद्धो वामेनाभ्यहनच्छिरः ॥
तस्मिन् शिरस्यभिहते स जटां तर्गतो भृगुः २३ शशापबलवत्कुद्धो नहुषं पापचेतसम् ॥ यस्मात्पदाहतः क्रोधाच्छिरसीमं महासुनिम् २४ तस्मादाशुमर्ही गच्छ
सर्पो भूत्वा सुदुर्मते ॥ इत्युक्तः स तदा तेन सर्पो भूत्वा पपात ह २५ अदृष्टेनाथ भृगुणामृतले भरतर्षभ ॥ भृगुं हियदिसोऽद्रक्ष्यन्नहुषः पृथिवीपते २६ न च शक्तोऽभविष्य
द्वैपातने तस्य तेजसा ॥ स तु तैस्तैः प्रदानैश्च तपोभिर्नियमैस्तथा २७ पतितोऽपि महाराज भूतले स्मृतिमानभूत् ॥ प्रसादयामास भृगुं शापांतो मे भवेदिति २८
ततोऽगस्त्यः कृपाविष्टः प्रासादयत तं भृगुम् ॥ शापांतार्थं महाराज स च प्रादात्कृपान्वितः २९ ॥ भृगुरुवाच ॥ राजायुधिष्ठिरो नाम भविष्यति कुलोद्बहः ॥ सत्त्वां मो
क्षयेतां शापादित्युक्त्वां स्तरधीयत ३० अगस्त्योऽपि महातेजाः कृत्वा कार्यं शतक्रतोः ॥ स्वमाश्रमपदं प्रायात् पूज्यमानो द्विजातिभिः ३१ नहुषोऽपि त्वयाराजं स्त
स्माच्छापात्समुद्धृतः ॥ जगाम ब्रह्मभवनं पश्यतस्ते जनाधिप ३२ तदा स पातयित्वा तं नहुषं भूतले भृगुः ॥ जगाम ब्रह्मभवनं ब्रह्मणे च न्यवेदयत् ३३ ततः शक्रं समा
नाय्य देवानाह पितामहः ॥ वरदानान्मम सुरानहुषो राज्यामाप्तवान् ३४ स चागस्त्येन कुद्धेन भ्रंशितो भूतलंगतः ॥ न च शक्यं विनाराज्ञा सुरावर्तयितुं कचिद् ३५
तस्मादयं पुनः शक्रो देवराज्येऽभिषिच्यताम् ॥ एवं संभाषमाणं तु देवाः पार्थ पितामहम् ३६ एवमस्त्विति संहृष्टाः प्रत्यूचुस्तं नराधिप ॥ सोऽभिषिक्तो भगवता देव
राज्ये च वासवः ३७ ब्रह्मणाराजशां लयथा पूर्वव्यरोचत ॥ एवमेतत्पुरावृत्तं नहुषस्य व्यतिक्रमात् ३८ स च तैरेव संसिद्धो नहुषः कर्मभिः पुनः ॥ तस्मादीपाः प्रदा
तव्याः सायं वै गृहमेधिभिः ३९ दिव्यं च क्षुरवाप्रोति प्रेत्य दीपस्य दायकः ॥ पूर्णचंद्रप्रतीकाशादीपदाश्च भवंत्युत ४० यावदक्षिणिमेषाणि ज्वलन्ते तावतीः समाः ॥
रूपवान्बलवांश्चापिनरो भवति दीपदः ४१ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि अगस्त्यभृगुसंवादो नाम शततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ब्राह्मणस्वानियेमं दाहरंति भरतर्षभ ॥ नृशंसकारिणो मूढाः कृते गच्छन्ति मानवाः १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरात
नम् ॥ चांडालस्य च संवादं क्षत्रबंधोश्च भारत २ ॥ राजन्य उवाच ॥ वृद्धरूपोऽसि चांडालबालवच्च विचेष्टसे ॥ श्वखराणां राजः सेवी कस्मादुद्विजसे गवाम् ३

॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे शततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ब्राह्मणस्वानिती १ । २ स्त्रजः सेवी रजो गुंठितः ३

गोरजसागोपरागेण यथापुष्पस्यपरागोरजःकणस्तदां दोलनेपरितः प्रसर्पति एवं प्रचलन्त्याधेनो रुधसः सकाशात्प्रसरन्त्यः क्षीरविषुषोऽत्र परागपयोयेण रजःपदेनोच्यते । तथाचमेदिनी 'रजःक्षीरं गुणां तरे ॥ आर्तवेषपरागेचरेणुमात्रे च दृश्यते' इति ध्वस्तं व्यासं शरीरमिति शेषः विष्णुमात्रेणापि ब्रह्मस्वेन देहस्त्रिगुणत्वं माभूदिति भावः ४ हियतीनां गोप्रेहेकेन चिद्राज्ञाद्विद्यमानानां रजःक्षीरं कर्तृमार्गं स्थवलीरूपं सोममुत्सृज्यमासनाशितवत् ५ । ६ तत्रगोहर्तृणां पुरे ७ तादृतागावो विधुन्वतीः स्वस्वस्वाभिबलविद्योमात्यां शरीरं कर्पयन्त्यः परैः पीतेन स्वपयसा तेषां पुत्रपौत्रान्नदंपती च जघ्नुः सद्यो साधुभिर्गर्हितं कर्म चांडालस्मविधीयते ॥ कस्माद्गोरजसाध्वस्तमर्षाकुंडे निषिंचसि ४ ॥ चांडाल उवाच ॥ ब्राह्मणस्य गवां राजन हियतीनां रजःपुरा ॥ सोममुद्धंस यामासतं सोमं येऽपि बन्दिजाः ५ दीक्षितश्च सराजाऽपि क्षिप्रं नरकमाविशत् ॥ सहैतैर्याजकैः सर्वैर्ब्रह्मस्वमुपजीव्यत ६ येऽपि तत्रापि बन्धीरं घृतं दधि च मानवाः ॥ ब्राह्मणाः सह राजन्याः सर्वे नरकमाविशन् ७ जघ्नुस्ताः पयसा पुत्रांस्तथा पौत्रान्विधुन्वतीः ॥ पशून्वेक्षमाणाश्च साधुवृत्तेन दंपती ८ अहंतत्रावसं राजन् ब्रह्मचारी जि तेंद्रियः ॥ तासां मे रजसाध्वस्तं भैक्षमासीन्नराधिप ९ चांडालोऽहंततो राजन् भुक्ता तदभवं नृप ॥ ब्रह्मस्वहारी च नृपः सोऽप्रतिष्ठां गतिययौ १० तस्माद्देववि प्रस्वं कदाचिदपि किंचन ॥ ब्रह्मस्वं रजसाध्वस्तं भुक्त्वा मां पश्ययादृशम् ११ तस्मात्सोमोऽप्यविक्रेयः पुरुषेण विपश्चिता ॥ विक्रयं त्विह सोमस्य गर्हयंति मनीषिणः १२ ये चैनं क्रीणते तात ये च विक्रीणते जनाः ॥ ते तु वैवस्वतं प्राप्य रौरवं यांति सर्वशः १३ सोमं तु रजसाध्वस्तं विक्रीणन्विधिपूर्वकम् ॥ श्रोत्रियो वा धुंषी भूत्वानचिरं स विनश्यति १४ नरकं त्रिंशत्तं प्राप्य स्वविष्टा मुपजीवति ॥ श्वचर्यामभिमानं च सखि दारे च विष्ठुवम् १५ तुल्याधारयन् धर्ममभिमान्यति रिच्यते ॥ श्वानं वै पापिनं पश्य विवर्णं हरिणं कृशम् १६ अभिमानेन भूतानां मिमांसति मुपासतम् ॥ अहं वै विपुले तात कुले धनसमन्विते १७ अन्यस्मिन् जन्मनि विभोज्ञानविज्ञानपारगः ॥ अमवंतत्र जानानो ह्येतान् दोषान्मदात्सदा १८ संरब्ध एव भूतानां पृष्ठमांसमभक्षयम् ॥ सोऽहं तेमच वृत्तेन भोजनेन च तेन वै १९ इमामवस्थां संप्राप्तः पश्य कालस्य पर्ययम् ॥ आदीप्तमिव चैलांतं भ्रमरैरिव चार्दितम् २० धावमानं सुसंरब्धं पश्य मार्जसाऽन्वितम् ॥ स्वाध्यायैस्तु महत्पारंपरं हरति गृहमेधिनः २१ दानैः पृथग्विधैश्चापि यथा प्रादुर्भूत मनीषिणः ॥ तथा पापकृतं विप्रमाश्रमस्थं महीपते २२ सर्वसंगविनिर्मुक्तं छंदांस्युत्तारयंत्युत ॥ अहं हि पापयो न्यां वै प्रसूतः क्षत्रियर्षभ ॥ निश्चयं नाधिगच्छामि कथं मुच्येयमित्युत २३ जातिस्मरत्वं च मम केन चित्पूर्वकर्मणा ॥ शुभेन येन मोक्षं वै प्राप्नुमिच्छाम्यहं नृप २४ त्वमिमं संप्रपन्नाय संशयं ब्रूहि पृच्छते ॥ चांडालत्वात्कथमहं मुच्येयमितिसतम् २५ ॥ राजन्य उवाच ॥ चांडालप्रतिजानी हियेन मोक्षमवाप्स्यसि ॥ ब्राह्मणार्थं त्यजन् प्राणान् गतिमिष्टामवाप्स्यसि २६

उपायुषश्चक्रुः ८ तत्र देशे काले च ९ । १० । ११ प्रसंगात्सोमविक्रयं निंदति तस्मादिति १२ पुनर्ब्रह्मस्वसृष्टं १३ चिरं विनश्यतीति न अपि तु चिरं नरकवासान्नश्यत्येव १४ श्वचर्यानीच सेवां १५ श्वचर्यादिब्रह्मं तुल्याधारयंस्तु ब्रह्मं मनवानोऽभिमानो धर्ममतिक्रम्य रिच्यतेऽतिरिक्तो भवति अभिमानो ह्यतस्मात्पक्षबा अत्यंतं पापीत्यर्थः १६ । १७ । १८ भूतानां मुपरि सदा संरब्ध एव कुपितस्त्वेत्यन्वयः १९ भ्रमरैस्तीक्ष्णतुंडैर्यमानमिव चैलांतवद्वह्मनामभिबलविद्योऽहं तं मां पश्य २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६

२० । २८ रक्ष्यमेव न तु मक्ष्यम् २९ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये मारवमावर्षीये षोडशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ एकेहति विद्याभ्यासश्च द्वादितारतम्यात्कर्मफलतारतम्यम

दत्वा शरीरं क्रव्याद्व्यधोरणाग्नौ द्विजहेतुकम् ॥ हुत्वा प्राणान् प्रमोक्षस्तेनान्यथामोक्षमर्हसि २७ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्युक्तः स तदा तेन ब्रह्मस्वार्थे परंतप ॥ हुत्वारण मुखे प्राणान् गतिमिष्टामवाप ह २८ तस्माद्रक्ष्यं त्वया पुत्र ब्रह्मस्वं भरतर्षभ ॥ यदीच्छसि महाबाहो शाश्वतीं गतिमात्मनः २९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनु० आनु शासनिके प० दानधर्मे राजन्यचांडालसंवादे नामैकोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ एके लोकाः सुकृतिनः सर्वे त्वाहोपितामह ॥ तत्र तत्रापि मित्रास्ते तन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ कर्मभिः पार्थ नाना त्वं लोकानां यांति मानवाः ॥ पुण्यापुण्यकृतो यांति पापान् पापकृतो नराः २ अत्राप्युदाहरंतीम मितिहासं पुरातनम् ॥ गौतमस्य मुनेस्ता तसंवादे वासवस्य च ३ ब्राह्मणो गौतमः कश्चिन्ष्टुदौ तो जितेंद्रियः ॥ महावने हस्तिशिशुं परिभूय नममावृकम् ४ तं दृष्ट्वा जीवयामास सा नृकोशो घृतव्रतः ॥ स तु दीर्घेण कालेन बभूवातिबलो महान् ५ तं प्रमित्रं महानागं प्रसूतं पर्वतोपमम् ॥ घृतराष्ट्रस्य रूपेण शक्रो जग्राह हास्तिनम् ६ हियमाणं तु तं दृष्ट्वा गौतमः संशितव्रतः ॥ अभ्यभाषत राजानं घृतराष्ट्रं महातपाः ७ मामेऽहर्षीर्हस्तिनं पुत्रमेनं दुःखात्पुष्टं घृतराष्ट्राकृतज्ञ ॥ मैत्रं स तां सप्तपदं व दंति मित्रद्रोहो मे वराजनस्पृशेत्त्वाम् ८ इध्मोदकप्रदातारं शून्यपालं ममाश्रमे ॥ विनीतमाचार्यकुले सुयुक्तं गुरुकर्मणि ९ शिष्टं दांतं कृतज्ञं च प्रियं च सततं मम ॥ न मे विक्रोश तो राजन हर्तुं मर्हसि कुंजरम् १० ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ गवांसहस्रं भवसे ददामि दासीशतं निष्कशतानि पंच ॥ अन्यच्च वित्तं विविधं महर्षे किं ब्राह्मणस्येह गजेन कृत्यम् ११ ॥ गौतम उवाच ॥ तवैव गावो हि भवंतुराजन्दास्यः स निष्काविविधं चरन्तम् ॥ अन्यच्च वित्तं विविधं न रेंद्र किं ब्राह्मणस्वेह धनेन कृत्यम् १२ घृतराष्ट्र उवाच ॥ ब्राह्मणानां हस्तिभिर्नास्ति कृत्यं राजन्यानां नागकुलानि विप्र ॥ स्ववाहनं मय तो नास्त्यधर्मो नागश्चेष्टं गौतमास्मान्निवर्त १३ ॥ गौतम उवाच ॥ यत्र प्रेतो नंदति पुण्यकर्मा यत्र प्रेतः शोचते पापकर्मा ॥ वैवस्वतस्य स दने महात्मं स्तत्र त्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये १४ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ ये निष्क्रियानास्ति काः श्रद्धा नाः पापात्मानं दं द्रियार्थे निविष्टाः ॥ यमस्य ते यावनां प्राप्नुवंति परं गता घृतराष्ट्रे न तत्र १५ ॥ गौतम उवाच ॥ वैवस्वती संयमनी जनानां यत्रा नृतं नोच्यते यत्र सत्यम् ॥ यत्रा बलाबलिनं यातयंति तत्र त्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये १६ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ ज्येष्ठां स्वसारं पितरं मातरं च यथा शत्रुं मदमत्ताश्चरंति ॥ तथा विधानामेष लोको महर्षे परं गता घृतराष्ट्रे न तत्र १७ ॥ गौतम उवाच ॥ मंदाकिनी वैश्रवणस्य राज्ञो महाभागा भोगिजनप्रवेश्या ॥ गंधर्वयक्षैरप्सरोग्भिश्च जुष्टा तत्र त्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये १८

स्तिष्ठन्नेति प्रश्नार्थः १ कर्मभिरिति पुण्यपापयोरिव पुण्यानामवांतरमेदोऽस्तीत्यर्थः २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ ब्राह्मणस्वब्राह्मणसंबन्धिना धनेन १२ । १३ यातयिष्ये हस्तिनं स्वीधं फलं त्वतोऽग्रहीष्ये इत्यर्थः १४ । १५ । १६ । १७ । १८

१९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । अग्नि गौनाष्टद्युप्रवदभिरवयौमयोनिर्बन्ति २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । अंतारःक्षमिणः सत्रीभूताभूतानामाच्छादनवद्वक्षकाः ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६

॥ घृतराष्ट्रवाच ॥ अतिथिव्रताः सुव्रतायेजनवैप्रतिश्रयंददतिब्राह्मणेभ्यः ॥ शिष्टाशिनः संविभज्याश्रितांश्चमंदाकिर्नीतेऽतिविभूषयंति १९ ॥ गौतमउवाच ॥ मेरोरग्रेयद्वनंभातिरम्यं सुपुष्पितं किन्नरीगीतजुष्टम् ॥ सुदर्शनायत्रजं ब्रूविंशालातत्रत्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये २० ॥ घृतराष्ट्रवाच ॥ ये ब्राह्मणा मृदवः सत्यशीला बह्वृताः सर्वभूताभिरामाः ॥ येऽधीयते सेतिहासं पुराणं मध्वाहुत्या जुह्वति वै द्विजेभ्यः २१ तथा विधानामेष लोको महर्षे परंगंता घृतराष्ट्रो न तत्र ॥ यद्विद्यते विदितं स्था नमस्ति तद्ब्रूहि त्वं वरितो ह्येष यामि २२ ॥ गौतमउवाच ॥ सुपुष्पितं किन्नरराज जुष्टं प्रियं वनं नंदनं नारदस्य ॥ गंधर्वाणामप्सरसां च शश्वत्तत्रत्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये २३ घृतराष्ट्रवाच ॥ ये नृत्यगीते कुशला जनाः सदा ह्ययाचमानाः सहिताश्चरंति ॥ तथा विधानामेष लोको महर्षे परंगंता घृतराष्ट्रो न तत्र २४ ॥ गौतमउवाच ॥ यत्रोत्तराः कुरवो भांतिरम्या देवैः सार्धं मोदमाना नरेन्द्र ॥ यत्राग्नियौ नाश्ववसंति लोका अब्यो नयः पर्वतयो नयश्च २५ यत्र शक्रो वर्षति सर्वकामान्यत्र स्रियः कामचारा भवंति ॥ यत्र चेष्ट्यानास्ति नारी नराणां तत्रत्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये २६ ॥ घृतराष्ट्रवाच ॥ ये सर्वभूतेषु निवृत्तकामा अमांसादान्यस्तदंदाश्चरंति ॥ न हि संति स्थावरं जंगमं च भूतानां ये सर्वभूतात्मभूताः २७ निराशिषो निर्ममावीतरा गाला मालाभेतुल्यनिंदाप्रशंसाः ॥ तथा विधानामेष लोको महर्षे परंगंता घृतराष्ट्रो न तत्र २८ गौतमउवाच ॥ ततोऽपरे भांति लोकाः सनातनाः सुपुण्यगंधाविरजा वीतशोकाः ॥ सोमस्य राज्ञः स दने महात्मनस्तत्रत्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये २९ ॥ घृतराष्ट्रवाच ॥ ये दानशीलान् प्रतिगृह्णते सदान् चाप्यर्थीश्चाददते परेभ्यः ॥ येषामदेयमर्हते नास्ति किंचित्सर्वातिथ्याः सुप्रसादा जनाश्च ३० येषां तारो नाभिजल्पंति चान्यान्स त्रीभूताः सततं पुण्यशीलाः ॥ तथा विधानामेष लोको महर्षे परंगंता घृतराष्ट्रो न तत्र ३१ ॥ गौतमउवाच ॥ ततोऽपरे भांति लोकाः सनातना विराजसो वितमस्का वि शोकाः ॥ आदित्यदेवस्य पदं महात्मनस्तत्रत्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये ३२ ॥ घृतराष्ट्रवाच ॥ स्वाध्यायशीला गुरुशुश्रूषणे रतास्तपस्विनः सुव्रताः सत्यसंधाः ॥ आचार्याणामप्रतिकूलभाषिणो नित्योत्थिता गुरुकर्मस्वचोद्याः ३३ तथा विधानामेष लोको महर्षे विशुद्धानां भावितो वाग्यतानाम् ॥ सत्ये स्थितान् विद्विदं महात्मनां परंगंता घृतराष्ट्रो न तत्र ३४ ॥ गौतमउवाच ॥ ततोऽपरे भांति लोकाः सनातनाः सुपुण्यगंधाविरजा विशोकाः ॥ वरुणस्य राज्ञः स दने महात्मनस्तत्रत्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये ३५ ॥ घृतराष्ट्रवाच ॥ चातुर्मास्यैर्ये यजंते जनाः सदा तथेष्टिनां दशशतं प्राप्नुवंति ॥ ये चाग्निहोत्रं जुह्वति श्रद्धा नाना यथाऽऽम्नायं त्रीणि वर्षाणि विप्राः ३६ सुधारिणां धर्मसुरे महात्मनां यथोदिते वर्त्मनि सुस्थितानाम् ॥ धर्मात्मना मुद्ब्रह्मतां गतिं तां परंगंता घृतराष्ट्रो न तत्र ३७ ॥ गौतमउवाच ॥ इन्द्रस्य लोका विरजा विशोका दुरन्वयाः कांक्षिता मानवानाम् ॥ तस्याहं ते भवने भूरितेजसो राजन्निमं हस्तिनं यातयिष्ये ३८ धर्मपरावसुरः क्षुरस्तत्र सुपुत्रास्मानं संधारयंति तसुधारिणस्तेषां धर्मधुरे इत्यपि पाठः ३७ । ३८

१९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६०

घृतराष्ट्रवाच ॥ शतवर्षजीवीयश्च शूरो मनुष्यो वेदाध्ययीयश्च यज्वाऽप्रमत्तः ॥ एते सर्वे शक्रलोकं व्रजंति परंगंता घृतराष्ट्रो न तत्र ३९ ॥ गौतमउवाच ॥ प्राजापत्याः संतिलोका महान्तो नाकस्य पृष्ठे पुष्कला वीतशोकाः ॥ मनीषिताः सर्वलोकोद्भवानां तत्रत्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये ४० ॥ घृतराष्ट्रवाच ॥ ये राजानो राजसूयाभिषिक्ता धर्मात्मानो राक्षितारः प्रजानाम् ॥ ये चाश्वमेधावधृतेषु तांगास्तेषां लोका घृतराष्ट्रो न तत्र ४१ ॥ गौतमउवाच ॥ ततः परं भांति लोकाः सनातनाः सुपुण्यगंधाविरजा वीतशोकाः ॥ तस्मिन्नहं दुर्लभे चाप्यधृष्ये गवां लोके हस्तिनं यातयिष्ये ४२ ॥ घृतराष्ट्रवाच ॥ योगो सहस्री शतदः समां समां गवां शती दश दद्याच्च शक्त्या ॥ तथा दशभ्यो यश्च दद्यादिहैकां पंचभ्यो वा दानशीलस्तथैकाम् ४३ ये जीर्यंते ब्रह्मचर्येण विप्रा ब्राह्मी वाचं परिरक्षंति चैव ॥ मनस्विनस्तीर्थयात्रा परायणास्ते तत्र मोदंति गवां निवासे ४४ प्रभासं मानसं तीर्थं पुष्कराणि महत्सरः ॥ पुण्यं च नैमिषं तीर्थं बाहुदां करतो यिनीम् ४५ गयां गयशिरश्चैव विपाशां स्थूलवालुकाम् ॥ कृष्णां गंगां पंचनदं महाह्रदमथापि च ४६ गोमतीं कौशिकीं पंपां महात्मानो घृतराष्ट्रवाच ॥ सरस्वतीं दृषद्वत्यौ यमुनां ये तु यांति च ४७ तत्र तैदिव्यसंस्थाना दिव्यमाल्यधराः शिवाः ॥ प्रयांति पुण्यगंधाढ्या घृतराष्ट्रो न तत्र वै ४८ ॥ गौतमउवाच ॥ यत्र शीतभयं नास्ति न चोष्णभयमपि ॥ न ह्युत्पिपासे न ग्लानिर्न दुःखं न सुखं तथा ४९ न द्वेष्ट्यो न प्रियः कश्चिन्नबंधुर्न रिपुस्तथा ॥ न जरामरणे तत्र न पुण्यं न च पातकम् ५० तस्मिन् विरजसि स्फीते प्रज्ञासत्त्वव्यवस्थिते ॥ स्वयं भुवने पुण्ये हस्तिनं मे प्रदास्यसि ५१ ॥ घृतराष्ट्रवाच ॥ निर्मुक्ताः सर्वसंगैर्ये कृतात्मानो यतव्रताः ॥ अध्यात्मयोगसंस्थानैर्युक्ताः स्वर्गं गतिं गताः ५२ ते ब्रह्मभवनं पुण्यं प्राप्नुवंतीह सात्विकाः ॥ न तत्र घृतराष्ट्रस्तेशक्योद्भुं महामुने ५३ ॥ गौतमउवाच ॥ रथं तरं यत्र बृहच्च गीयते यत्र वेदी पुंडरीकैस्तृणोति ॥ यत्रोपयाति हरिभिः सोमपीथी तत्रत्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये ५४ बुध्यामि त्वां वृत्रहणं शतक्रतुं व्यतिक्रमंतं भुवनानि विश्वा ॥ कश्चिन्नवाचा वृजिनं कदाचिदकार्षते मनसोऽभिषंगात् ५५ ॥ शतक्रतुर्वाच ॥ मघवाऽहं लोकपथं प्रजानामन्वागमं परिवादे गजस्य ॥ तस्माद्ब्रवान् प्रणतं माऽनुशास्तु ब्रवीषियत् तत्करवाणि सर्वम् ५६ ॥ गौतमउवाच ॥ श्वेतं करेणुं मम पुत्रं हि नागं यमेऽहर्षीर्दशवर्षाणि बालम् ॥ यो मे वने वसतोऽभूद्वितीयस्तमेव मे देहि सुरेन्द्र नागम् ५७ ॥ शतक्रतुर्वाच ॥ अयं सुतस्ते द्विजमुख्य नाग आगच्छति त्वामभिवीक्षमाणः ॥ पादौ च तेनासिकयोपजिघ्रते श्रेयो ममाध्याहिनमश्वतेऽस्तु ५८ ॥ गौतमउवाच ॥ शिवं सदैव हे सुरेन्द्र तुभ्यं ध्यायामि पूजां च सदा प्रयुजे ॥ ममापित्वं शक्रा शिवं ददस्व त्वया दत्तं प्रति गृह्णामि नागम् ५९ ॥ शतक्रतुर्वाच ॥ येषां वेदानि हिता वै गुहायां मनीषिणां सत्यवर्ता महात्मनाम् ॥ तेषां त्वयैकेन महात्मनाऽस्मिन् दृष्टस्तस्मात्प्रीतिमांस्तेऽहमद्य ६०

अनु० ३ ई
अ०
॥ १० ३ ॥

मे.जा.डी.
॥ ११ २ ॥

११ । १२ ब्रह्मसंभ्रमलोकगतस्यापिनजीर्यतइत्यध्यायतात्पर्यम् ६३ ॥ इतिअनुशासनपर्वणिनीलकंठीवे मारतमावदीवे अधिकशततमीध्यायः ॥ ९२ ॥ ७ ॥ दानमिति अहिंसितमहिंसा १ तपसःकृच्छ्राद्यायणादेर्बलादन्यात्किंबलवत्तरंविदितंनकिमप्यपिपुतपसस्तपसांमध्येयत्परं १ लोकोभोग्यप्रदेशः ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ एकरात्रादयःकृत्वविशेषाः ९ नारीपुरंकन्या हंतैहिब्राह्मणक्षिप्रंसहपुत्रेणहस्तिना ॥ त्वंहिप्राप्तुंशुभान्लोकानह्नायचचिरायच ६१ सगौतमंपुरस्कृत्यसहपुत्रेणहस्तिना ॥ दिवमाचक्रमेवज्रीसद्भिःसहदुरासदं ६२ इदंयःशृणुयान्नित्यंयःपठेद्वाजितेंद्रियः ॥ सयातिब्रह्मणोलोकंब्राह्मणो गौतमोयथा ६३ ॥ इतिश्री० अनु० आनु० दानधर्मेहस्तिकूटोनामअधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ दानं बहुविधाकारंशान्तिःसत्यमहिंसितम् ॥ स्वदारतुष्टिश्चोक्तातेफलंदानस्यचैवयत् १ पितामहस्यविदितंकिमन्यत्तपसोबलात् ॥ तपसोयत्परंतेऽद्यतन्नोव्याख्यातुमर्हसि २ ॥ भीष्मउवाच ॥ तपःप्रचक्षतेबावतावल्लोकियुधिष्ठिर ॥ मत्तममात्रकौंतेयतपोनानशनात्परम् ३ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ भगीरथस्यसंवादंब्रह्मणश्चमहात्मनः ४ अतीत्यसुरलोकंचगवालोकंचभारत ॥ ऋषिलोकंचसोऽगच्छद्भगीरथइतिश्रुतं ५ तं दुष्टावचःप्राहब्रह्माराजंभगीरथम् ॥ कथंभभीरथागास्त्वमिमंलोकंदुरासदम् ६ नहिदेवानगंधर्वानमनुष्याभगीरथ ॥ आयांत्यतप्ततपसःकथं वैत्वमिहागतः ७ ॥ भगीरथउवाच ॥ निष्काणं वै ह्यदं ब्राह्मणेभ्यः शतं शहस्राणि स देवदानम् ॥ ब्राह्मवतं नित्यमास्थाय विद्वन्ब्रह्मवाहंतस्य फलादिहागाम् ८ दशैकरात्रा न्दशपंचरात्रानेकादशैकादशकानक्रतूंश्च ॥ ज्योतिष्ठोमानांच शतं यदिष्टं फलेन तेनापि च नामतोऽहम् ९ यच्चावसंजान्हवीतीरनित्यः शतं समास्तप्यमानस्तपोऽहम् ॥ अदांच तत्राश्वतरीसहस्रं नारीपुरं न च तेनाहमागाम् १० दशायुतानि चाश्वानां गोयुतानि च विंशतिम् ॥ पुष्करेषु द्विजातिभ्यः प्रादांशतसहस्रशः ११ सुवर्णचंद्रोत्तमधारिणीनां कन्योत्तमानामददं सहस्रम् ॥ षष्टिसहस्राणिविभूषितानां जांबूनदैराभरणैर्न तेन १२ दशार्बुदान्यददं गोसवेज्यास्वेकैकशो दशगालोका नाथ ॥ समानवत्साः पयसा समन्विताः सुवर्णकांस्योपदुहान तेन १३ आतोयामिषुनियतमेकैकस्मिन्दशाददम् ॥ गृष्टीनां क्षीरदात्रीणां रोहिणीनां शतानि च १४ दोग्ध्रीणां वै गवांचापि प्रयुतानि दशैव ह ॥ प्रादां दशगुणं ब्रह्मवतेनाहमिहागतः १५ वाजिनां बाह्विजातानामयुतान्यददं दश ॥ कर्कानां हिममालानां न च तेनाहमागतः १६ कोटीश्च कांचनस्याष्टौ प्रादां ब्रह्मन् दशान्वहम् ॥ एकैकस्मिन् क्रतौ तेन फलेनाहनचागतः १७ वाजिनां श्यामकर्णानां हरितानां पितामह ॥ प्रादां हिमस्र जांब्रह्मन् कोटीर्दशच सप्तच १८ ईषादं तान् महाकायान् कांचनस्रग्विभूषितान् ॥ पद्मिनो वै सहस्राणि प्रादां दशच सप्तच १९ अलंकृतानां दिवेश दिव्यैः कनकभूषणैः ॥ रथानां कांचनां गानां सहस्राण्यददं दश २० सप्तचान्यानि युक्तानि वाजिभिः समलंकृतैः ॥ दक्षिणावयवाः केचिद्देवैर्ये संप्रकीर्तिताः २१

समूहमदां १० । १२ चंद्रोभूषणविशेषः न तेनाहमागामित्यनुवर्तते १२ एकैकशो ब्राह्मणाय गृह्यमाः १३ आतोयामि सोमयागः १४ । १५ 'कर्कः कर्कोटके वह्नी शृङ्गाश्चेदर्पणे घटे' इति मेघिनी कर्कानां शृङ्गाश्चानां १६ । १७ । १८ पद्मिनः पद्मचिह्नान् १९ । २० दक्षिणावयवाः पद्मचिह्नान् २१

॥ ११ २ ॥

२२ निष्ककंठानां युद्धे जितानां राज्ञां सहस्रं विभ्रेभ्यो विप्रवचनादक्षिणा अददमुत्सृष्टवान् २३ । २४ । २५ । २६ । २७ शम्यापृथुप्रः काष्ठददः सवलेनाक्षिप्तो यावदूरं पतति तावदेशो यस्य वेदिकायामवतिसशम्याक्षेपोयागः तथासाद्यस्कादयोयागविशेषाः २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ कांचनमयानां दृक्षाणां नूतानां नानावर्णरत्नसंवितानां वनमित्यर्थः ३३ । ३४ वाजपेयेषु दशसु प्रादांतिष्वपि चाप्यहम् ॥ शक्रतुल्यप्रभावाणामिज्यया विक्रमेण ह २२ सहस्रं निष्ककंठानामददं दक्षिणामहम् ॥ विजित्यभूपतीन् सर्वानर्थैरिष्टा प्रितामह २३ अष्टभ्यो राजसूयेभ्यो न च तेनाहमागतः ॥ स्रोतश्च यावद्गंगायाश्छन्नमासीज्जगत्पते २४ दक्षिणाभिः प्रवृत्ताभिर्मम नागांच तत्कृते ॥ वाजिनां च सहस्रे देसु वर्णशतभूषिते २५ वरंग्रामशतं चाहमेकैकस्य त्रिधाऽददम् ॥ तपस्वीनियताहारः शममास्थाय वाग्यतः २६ दीर्घकालं हिमवति गंगायाश्च दुरुत्सहाम् ॥ मूर्ध्ना धारामहादेवः शिरसायामधारयत् ॥ न तेनाप्यहमागच्छं फलेन ह पितामह २७ शम्याक्षेपैरयजं यच्च देवान् साद्यस्कानामयुतैश्चापियत्तत् ॥ त्रयो दशद्वादशाहैश्च देवसंपौडरीकां च तेषां फलेन २८ अष्टौ सहस्राणिककुब्जिनामहं शुक्लर्षभाणामददं द्विजेभ्यः ॥ एकैकं वै कांचनं शृंगमेभ्यः पत्नीश्चैषामददं निष्ककंठीः २९ हिरण्यरत्ननिचयानददं रत्नपर्वतान् ॥ धनधान्यैः सष्टद्वाश्च ग्रामाश्चान्ये सहस्रशः ३० शतं शतानां गृष्टीनामददं चाप्यतंद्रितः ॥ इष्ट्वाऽनेकैर्महायज्ञैर्ब्राह्मणेभ्यो न तेन च ३१ एकादशाहैरयजं स दक्षिणैर्द्विर्द्वादशाहैरश्वमेधैश्च देव ॥ आर्कयणैः षोडशभिश्च ब्रह्मं तेषां फलेन ह न चागतोऽस्मि ३२ निष्कैककंठमददं योजनाय तंतद्विस्तीर्णं कांचनपादपानाम् ॥ वनं वृत्तानां रत्नविभूषितानां न चैव तेषामागतोऽहं फलेन ३३ तुरायणं हिव्रतमप्यधृष्यमक्रोधनोऽकरवं त्रिंशतोऽब्दान् ॥ शतं गवामष्टशतानि चैव दिने दिने ह्यददं ब्राह्मणेभ्यः ३४ पयस्विनीनामथ रोहिणीनां तथैवान्यान न दुहो लोकनाथ ॥ प्रादां नित्यं ब्राह्मणेभ्यः सुरेशनेहागतस्तेन फलेन चाहम् ३५ त्रिंशदग्नीं हं ब्रह्मयजं यच्च नित्यदा ॥ अष्टाभिः सर्वमेधैश्च न रमेधैश्च सप्तभिः ३६ दशभिर्विंशजिद्धिश्च शतैरष्टादशोत्तरैः ॥ न चैव तेषां देवेश फलेनाहमिहागमम् ३७ सरय्यां बाहुदायां च गंगायामथ मैमिषे ॥ गवांशतानामयुतमददं न च तेन वै ३८ इंद्रेण गुह्यं निहितं वै गुहायां यद्गार्गवस्तपसेहाभ्यविदत् ॥ जाज्वल्यमानमुशनस्तेजसे ह तत्साधयामासमहं वरेण्य ३९ ततो मे ब्राह्मणास्तुष्टास्तस्मिन्कर्मणिसाधिते ॥ सहस्रमृषयश्चासन् ये वै तत्र समागताः ४० उक्तस्तैरस्मि गच्छ त्वं ब्रह्मलोकमिति प्रभो ॥ प्रीतेनोक्तः सहस्रेण ब्राह्मणानामहं प्रभो ॥ इमं लोकमनुप्राप्तो माभूतेऽत्र विचारणा ४१ कामं यथावादिहितं विधात्रापृष्टेन वाच्यं तु मया यथावत् ॥ तपो हि नान्यच्चानशान्मत्तमेन मोस्तु ते देववरप्रसीद ४२ ॥ भीष्मउवाच ॥ इत्युक्तवंतं ब्रह्मा तुराजानं स भगीरथम् ॥ पूजयामास पूजार्हं विधिदृष्टेन कर्मणा ४३ तस्मादनशनैर्युक्तो विप्रान् पूजयानित्यदा ॥ विप्राणां वचनात्सर्वपरत्रेह च सिध्यति ४४

३५ अग्नीं निचयनानि ३६ । ३७ । ३८ गुहायां निहितं गोपितं गुह्यं यदनशनं तपसा अभ्यविदत् आज्ञासीत् उशनस्तेजसा शुकस्य बलेन जाज्वल्यमानं तच्च वाक्यशेषात्सर्वभोगत्यागात्मकमनशनं सर्वभोगैर्ब्राह्मणानां संतर्पणं च साधयामासमित्यर्थः ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४

३८

४९ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये मत्तमावर्दीये अधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ शतायुरिति १।१।३।४ वर्तयन्ननुतिष्ठन् ६।१।७ अलक्षणकुशापस्मारादिविरुद्धलक्षणम् ८।९ अवात्

वासोभिरन्नैर्गोभिश्च शुभैर्नैवेशिकैरपि ॥ शुभैः सुरगणैश्चापितोऽप्याएव द्विजास्तथा ॥ एतदेव परं गुह्यमलोभेन समाचार ॥ ४९ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनप० अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे ब्रह्मभगीरथसंवादेऽधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ शतायुः पुरुषः शतवीर्यश्च जायते ॥ कस्मान्मिष्यते पुरुषा बाला अपि पितामह १ आयुष्मान् केन भवति अल्पायुर्वाऽपि मानवः ॥ केन बालभते कीर्तिकेन बालभते श्रियम् २ तपसा ब्रह्मचर्येण जपहोमैस्तथौषधैः ॥ कर्मणामनसा वाचा तन्मे ब्रूहि पितामह ३ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्र तेऽहं प्रवक्ष्यामि यन्मां त्वमनुवृच्छसि ॥ अल्पायुर्येन भवति दीर्घायुर्वाऽपि मानवः ४ येन बालभते कीर्तिकेन बालभते श्रियम् ॥ यथा वर्तयन् पुरुषः श्रेयसासंप्रयुज्यते ५ आचारा लभते ह्यायुराचारा लभते श्रियम् ॥ आचारात्कीर्तिमाप्नोति पुरुषः प्रेत्य चेह च ६ दुराचारो हि पुरुषो नेहायुर्विदते महत् ॥ त्रसंतियस्मादूतानि तथा परिभवंति च ७ तस्मात्कुर्यादिहाचारं यदिच्छेद्भूतिमात्मनः ॥ अपि पापशरीरस्य आचारोऽहं त्यलक्षणम् ८ आचारलक्षणो धर्मः संतश्चारित्र्यलक्षणाः ॥ साधूनां च यथावृत्तमेतदाचारलक्षणम् ९ अप्यदृष्टं श्रवादेव पुरुषं धर्मचारिणम् ॥ भूति कर्माणि कुर्वाणं तं जनाः कुर्वन्ते प्रियम् १० येनास्तिकानि प्रियाश्च गुरुशास्त्राभिलंघिनः ॥ अधर्मज्ञा दुराचारास्ते भवन्ति गतायुषः ११ विशीलाभिन्नमर्यादानित्यं संकीर्णमैथुनाः ॥ अल्पायुषो भवन्तीह न रानिरयगामिनः १२ सर्वलक्षणहीनोऽपि समुदाचारवान्नरः ॥ श्रद्धधानोऽनसूयश्च शतवर्षाणि जीवति १३ अक्रोधनः सत्यवादी भूतानामविर्हिंसकः ॥ अनसूयुरजिह्वश्च शतवर्षाणि जीवति १४ लोष्टमर्दी तृणच्छेदी न खखादीच योनरः ॥ नित्योच्छिष्टः संकुसुको नेहायुर्विदते महत् १५ ब्राह्मे मुहूर्ते बुध्येत धर्माथौ चानुचितयेत् ॥ उत्थाया च म्यतिष्ठेत् पूर्वसंध्यां कृतांजलिः १६ एवमेवापरां संध्यां समुपासीत वाग्यतः ॥ नेक्षेतादित्यमुद्यंतं नास्तं यातं कदाचन १७ नोपसृष्टेन वारिस्थं न मर्ध्यं न भसोगतम् ॥ ऋषयो नित्यसंध्यां त्वादीर्घमायुरवाप्नुवन् १८ तस्मात्तिष्ठेत्सदा पूर्वापश्चिमां चैव वाग्यतः ॥ येन पूर्वासुपासं ते द्विजाः संध्यां न पश्चिमाम् १९ सर्वास्तान् धार्मिको राजा शूद्रकर्माणि कारयेत् ॥ परदारान गंतव्या सर्ववर्णेषु कर्हिचित् २० न हीदृशमना युष्यं लोके किंचन विद्यते ॥ यादृशं पुरुषस्येह परदारोपसेवनम् २१ यावन्तोरोमकूपाः स्युः स्त्रीणां गात्रेषु निर्मिताः ॥ तावद्दर्पसहस्राणि न रकं पर्युपासते २२ प्रसाधनं च केशानां मज्जनं दंतधावनम् ॥ पूर्वाह्ण एव कार्याणि देवतानां च पूजनम् २३ पुरीषमूत्रे नो दीक्षेन्नाधितिष्ठेत् कदाचन ॥ नातिकल्यं नातिसायं न च मर्ध्यं दिने स्थिते २४ नाज्ञातैः सह गच्छेत् नैको न वृषलैः सह ॥ पंथादेयो ब्राह्मणाय गोभ्यो राजभ्य एव च २५ वृद्धाय भारतसाय गभिष्यैर्दुर्बलाय च ॥ प्रदक्षिणं च कुर्वीत परिज्ञातान्वनस्पतीन् २६

अवगात्तं पुरुषं जनाः साधवः १० । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ संकुसुको दुर्जनः अरिपरश्च संकुसुको स्थिर इत्यमरः १५ । १६ । १७ उपसृष्टं राहुप्रस्तं १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६

२७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ मरिच्यते न हि स्थिते ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३

चतुष्पथान् प्रकुर्वीत सर्वानेव प्रदक्षिणान् ॥ मर्ध्यं दिने निशाकाले अर्धरात्रे च सर्वदा २७ चतुष्पथं न सेवेत् उभे संध्येतथैव च ॥ उपानहौ च वस्त्रं च घृतमन्यैर्न धारयेत् ॥ ब्रह्मचारी च नित्यं स्यात्पादं पादेन नाक्रमेत् २८ अमावास्यां पौर्णमास्यां च तुर्दश्यां च सर्वशः ॥ अष्टम्यां सर्वपक्षाणां ब्रह्मचारी सदा भवेत् २९ वृथामांसं न खादेत् पृष्ठमांसं तथैव च ॥ आक्रोशं परिवादं च पैशुन्यं च विवर्जयेत् ३० नारुतुदः स्यान्नृशंसवादी न हीनतः परमभ्याददीत ॥ ययाऽस्य वाचा पर उद्विजेत न तां वदेद्दुःशर्ती पापलोक्याम् ३१ वाक्सायका वदनान्निष्पतंति यैराहतः शोचति रात्र्यहानि ॥ परस्य वाममसुये पतंति तान्पंडितो नावसृजेत्परेषु ३२ रोहते सायकैर्विद्धं वनं परशुना हतम् ॥ वाचा दुरुक्तं बीभत्सं न संरोहति वाक्क्षतम् ३३ कर्णनालीकनाराचाभिर्हरंति शरीरतः ॥ वाक्शल्यस्तु न निर्हर्तुं शक्यो हृदि शयोहिसः ३४ हीनांगान्तिरिक्तांगान् विद्याहीनां विगर्हितान् ॥ रूपद्रविणहीनां च सत्यहीनां च नाक्षिपेत् ३५ नास्तिक्यं वेदनिंदां च देवतानां च कुत्सनम् ॥ द्वेषस्तं भोभिमानं च तैक्ष्ण्यं च परिवर्जयेत् ३६ परस्य दंडं नोद्यच्छेत्कुद्धोऽभिननिपातयेत् ॥ अन्यत्र पुत्राच्छिष्याश्च शिक्षार्थं ताडनं स्मृतम् ३७ न ब्राह्मणान्परिवदेन्नक्षत्राणि न निर्दिशेत् ॥ तिथिं पक्षस्य न ब्रूयात्तथाऽस्यायुर्न रिष्यते ३८ कृत्वामूत्रपुरीषे तु रथ्यामाक्रम्य वा पुनः ॥ पादप्रक्षालनं कुर्यात्स्वाध्याये भोजने तथा ३९ श्रीणि देवाः पवित्राणि ब्राह्मणानामकल्पयन् ॥ अदृष्टमद्भिर्निर्णिकं यच्च वाचा प्रशस्यते ४० संयावत्कसरं मांसं शकुलीपाय संतथा ॥ आत्मार्यं न प्रकर्तव्यं देवार्थं तु प्रकल्पयेत् ४१ नित्यमग्निं परिचरेद्विक्षां दद्याच्च नित्यदा ॥ वाग्यतो दंतकाष्ठं च नित्यमेव समाचरेत् ४२ न चाभ्युदितशायी स्यात्प्रायश्चित्तीतथा भवेत् ॥ मातापितरमुत्थाय पूर्वमेवाभिवादेयत् ४३ आचार्यमथ वाप्यन्यं तथाऽऽयुर्विदते महत् ॥ वर्जयेद्दंतकाष्ठानि वर्जनीयानि नित्यशः ४४ भक्षयेच्छास्त्रदृष्टानि पर्वस्वपि विवर्जयेत् ॥ उदङ्मुखश्च स ततं शौचं कुर्यात्समाहितः ४५ अकृत्वा देवपूजां च नाचरेद्दंतधावनम् ॥ अकृत्वा देवपूजां च नाभिगच्छेत्कदाचन ॥ अन्यत्र तु गुरुं वृद्धं धार्मिकं वा विचक्षणम् ४६ अवलोक्यो न चादशौ मलिनो बुद्धिमत्तरैः ॥ न चाज्ञातां स्त्रियं गच्छेद्बर्हिर्भावा कदाचन ४७ उदङ्गिरान् स्वपेत् तथा प्रत्यङ्गिरान् च ॥ प्राङ्गिरास्तु स्वपेद्दिद्वानथ वा दक्षिणाशिराः ४८ न भग्नेनावशीर्णे च शयने प्रस्वपीत च ॥ नांतर्धानेन संयुक्तेन च तिर्यक् कदाचन ४९ न चापि गच्छेत्कार्येण समयाद्वापि नास्तिकैः ॥ आसनं तु पदाकृष्य न प्रसजेत्थानरः ५० न नग्नः कर्हिचित्स्नायान्निशायां कदाचन ॥ स्नात्वा च नावमृज्येत गात्राणि सुविचक्षणः ५१ न चानुलिपेदस्नात्वा स्नात्वा वा सो न निर्धुनेत् ॥ न चैवार्द्राणि वासांसि नित्यं सेवेत मानवः ५२ स्रजश्च नावकृष्येत न बाहिर्ययीत च ॥ उदक्यया च संभाषां कुर्वीत कदाचन ५३

४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३

५४ । १५ प्रस्कंदयेवन्नशेषांकिंचित्त्यजेत् शुक्लाचमनसाग्निमुपस्पृशेत् १६ अन्नंनिःश्रेयसविच्छिन्निति शेषः ५७ प्राणान्नामादीन्पृच्छन्निद्राणि ५८ अवस्त्रांतस्त्रानजलं ५९ सवित्राणिमं
नोत्सृजेत्पुरीषचक्षेत्रेग्रामस्वर्चातिके ॥ उभेभूत्रपुरीषेतुनाप्सुकुर्यात्कदाचन ५४ अन्नंभुक्षमाणस्तुत्रिमुखेनस्पृशेदपः ॥ शुक्लाचान्नंतथैवत्रिद्विःपुनःपरिमा
र्जयेत् ५५ प्राङ्मुखो नित्यमश्रीयाद्वाग्यतोऽन्नमकुत्सयन् ॥ प्रस्कंदयेच्चमनसाशुक्लाचाग्निमुपस्पृशेत् ५६ आयुष्यंप्राङ्मुखोभुंक्तेयशस्यंदक्षिणामुखः ॥ धन्यं
पश्चान्मुखोभुंक्तेऋतंभुंक्तेउदङ्मुखः ५७ अग्रिमालभ्यतोयेनसर्वान्प्राणानुपस्पृशेत् ॥ गात्राणिचैवसर्वाणिनाभिपाणितलेतथा ५८ नाधितिष्ठेत्पुंजातुकेशभ
स्मकपालिकाः ॥ अन्यस्यचाप्यक्लातंदूरतःपरिवर्जयेत् ५९ शांतिहोमांश्चकुर्वीतसावित्राणिचधारयेत् ॥ निषण्णश्चापिखादेतनतुगच्छन्कदाचन ६० सूत्रं
नोत्तिष्ठताकार्येनभस्मनिनगोव्रजे ॥ आर्द्रपादस्तुभुंजीतनार्द्रपादस्तुसंविशेत् ६१ आर्द्रपादस्तुभुंजानोवर्षाणांजीवतेशतम् ॥ त्रीणितेजांसिनोच्छिष्टआलभेत
कदाचन ६२ अग्निगां ब्राह्मणंचैवतथाह्यायुर्नरिष्यते ॥ त्रीणितेजांसिनोच्छिष्टउदीक्षेतकदाचन ६३ सूर्याचंद्रमसौचैवनक्षत्राणिचसर्वशः ॥ ऊर्ध्वप्राणाद्युत्क्रामं
तियूनःस्थविरआयति ६४ प्रत्युत्थानाभिवादाभ्यांपुनस्तान्प्रतिपद्यते ॥ अभिवादयीतवृद्धांश्चदद्याच्चैवासनंस्वयम् ६५ कृतांजलिरुपासीतगच्छंतं पृष्ठतो
ऽन्वियात् ॥ नचासीतासनेभिन्नेभिन्नकांस्यंचवर्जयेत् ६६ नैकवस्त्रेणभोक्तव्यंनग्नःस्नातुमर्हति ॥ स्वतव्यंनैवनग्रेननचोच्छिष्टोऽपिसंविशेत् ६७ उच्छिष्टेनस्पृ
शेच्छीर्षसर्वेप्राणास्तदाऽऽश्रयाः ॥ केशग्रहंप्रहारांश्चशिरस्येतान्विवर्जयेत् ६८ नसंहताभ्यांपाणिभ्यांकंदूयेदात्मनःशिरः ॥ नचाभीक्ष्णंशिरस्त्रायात्तथास्यायुर्न
रिष्यते ६९ शिरस्नातस्तुतैलैश्चनांगंकिंचिदपिस्पृशेत् ॥ तिलसृष्टंनचाश्रीयात्तथाऽस्यायुर्नरिष्यते ७० नाध्यापयेत्तथोच्छिष्टेनाधीयीतकदाचन ॥ वातेचपू
तिगंधेचमनसाऽपिनर्चितयेत् ७१ अत्रगाथायमोद्गीताःकीर्तयंतिपुराविदः ॥ आयुरस्यनिकृतामिप्रजास्तस्याददेतथा ७२ उच्छिष्टेयःप्राद्रवतिस्वाध्यायंचा
धिगच्छति ॥ यश्चानध्यायकालेऽपिमोहादभ्यस्यतिद्विजः ७३ तस्यवेदःप्रणश्येतआयुश्चपरिहीयते ॥ तस्माद्युक्तोह्यनध्यायेनाधीयीतकदाचन ७४ प्रत्यादि
त्यंप्रत्यनलंप्रतिगांचप्रतिद्विजान् ॥ येमेहंतिचपंथानंतेभवतिगतायुषः ७५ उभेभूत्रपुरीषेतुदिवाकुर्यादुदङ्मुखः ॥ दक्षिणाभिमुखोरात्रौतथाह्यायुर्नरिष्यते ॥
७६ त्रीन्क्षत्रावजानीयाद्दीर्घमायुर्जिजीविषुः ॥ ब्राह्मणक्षत्रियंसर्पसर्वेह्याशीविषास्त्रयः ७७ दहत्याशीविषःकुक्षोयावत्पश्यतिचक्षुषा ॥ क्षत्रियोऽ
पिदहेत्कुक्षोयावत्स्पृशतितेजसा ७८ ब्राह्मणस्तुकुलंहन्यात्प्यानेनावेक्षितेनच ॥ तस्मादेतन्नयंयन्नादुपसेवेतपंडितः ७९ गुरुणाचैवनिर्बधोनकर्तव्यः
कदाचन ॥ अनुमान्यःप्रसाद्यश्चगुरुकुक्षोयुधिष्ठिर ८० सम्यङ्मिथ्याप्रवृत्तेऽपिर्वर्तितव्यंगुराविह ॥ गुरुनिंदादहत्यायुर्मनुष्याणानंसंशयः ८१ दूरादा
वसथान्मूत्रंदूरात्पादावसेचनम् ॥ उच्छिष्टोत्सर्जनंचैवदूरेकार्यहितैषिण ८२
परिष्यतेद्विस्यते १९ तिलसृष्टं तिलसंयुक्तं पुष्पं भक्ष्यं २० नर्चितयेद्वेदम् ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० मिथ्याप्रवृत्तेऽपि सत्यं वर्तितव्यम् ८१ । ८२

८३ । ८४ विपर्ययमौत्तराधर्यं ८५ अपदशंदशाहीनं ८६ प्रियंगुःराजिका 'मियंगुस्त्रीराजिकाकणयोरपि' इति मेदिनी ८७ पृथगिति राजिकयाऽनुलेपनं कृत्वा स्नात्वा चंदनाद्यन्यतमेनानुलेपनं कार्यं
मित्यर्थः तगरस्थगरं महाराष्ट्राणां गांवबाण इति प्रसिद्धं उपवासं ब्रह्मचर्यं ८८ । ८९ आलीढयारजस्वलया परिकृतं संपादिदं नालीढं नापरिहितमिति पाठे आलीढं गवाद्याघ्रातमपरिहितं परिषेचनही
नं उद्धृतसाराणि क्षीरादीनि प्रेक्षतेषां च काय ९० मेधावीनापुरुषोऽशुचेः सन्निकृष्टेन भुंजीत मेधावी अशुचेरिति गौडाः धमेषु श्राद्धादिषु प्रतिषिद्धान् भक्षान् पृष्ठतः श्राद्धाद्यभावेन भुंजीत ९१ । ९२ । ९३
रक्तमाल्यं न धार्यस्याच्छुक्लं धार्यं तु पंडितैः ॥ वर्जयित्वा तु कमलं तथा कुवलयं प्रभो ८३ रक्तं शिरसि धार्यं तु तथा वानेयमित्यापि ॥ कांचनीयाऽपि मालायानसादुष्यति
कहिंचित् ८४ स्नातस्य वर्णकं नित्यमार्द्रं दद्याद्विशांपते ॥ विपर्ययं न कुर्वीत वाससो बुद्धिमान्नरः ८५ तथानान्यघृतं धार्यं न चापदशमेव च ॥ अन्यदेवभवेद्वासः शयनीये
नरोत्तम ८६ अन्यद्रथ्या सुदेवानामर्चयामन्यदेवहि ॥ प्रियंगुचंदनाभ्यांच बिल्वेन तगरेण च ८७ पृथगेवानुलिपेत केशरेण च बुद्धिमान् ॥ उपवासंच कुर्वीत स्नातः
शुचिरलंकृतः ८८ पर्वकालेषु सर्वेषु ब्रह्मचरिणोऽदा भवेत् ॥ समानमेकपात्रे तु भुंजेन्नान्नं जनेश्वर ८९ नालीढया परिहृतं भक्षयीत कदाचन ॥ तथानोद्धृतसाराणि प्रे
क्षतेनाप्रदाय च ८० न संनिकृष्टे मेधावीनाशुचेर्न च सत्सु च ॥ प्रतिषिद्धान्नधर्मेषु भक्ष्यान् भुंजीत पृष्ठतः ९१ पिप्पलंच वटंचैव शणशाकंतथैव च ॥ उदुंबरं न खा
देच्च भवार्थी पुरुषोत्तमः ९२ आजंगव्यं तथा मांसमायूरंचैव वर्जयेत् ॥ वर्जयेच्छुष्कमांसं च तथा पर्युषितं च यत् ९३ न पाणौ लवणं विद्वान्प्राश्रीयान्नचरात्रिषु ॥
दधिसक्नुन्नं भुंजीत तथा मांसं च वर्जयेत् ९४ सायंप्रातश्च भुंजीत नंतराले समाहितः ॥ बालेन तु न भुंजीत परश्राद्धंतथैव च ९५ वाग्यतो नैकवस्त्रश्चनासंविष्टः कदा
चन ॥ भूमौ सदैव नाश्रीयान्नानासीनो न शङ्कत ९६ तोयपूर्वंप्रदायान्नमतिथिभ्यो विशांपते ॥ पश्चाद्भुंजीत मेधावी न चाप्यन्यमनारः ९७ समानमेकपं
क्त्या तु भोज्यमन्नं न रेश्वर ॥ विषं हालाहलं भुंक्ते योऽप्रदाय सुहृज्जने ९८ पानीयं पायसं सक्नुन्दधिसर्पिर्मधून्यापि ॥ निरस्य शेषमन्येषां न प्रदेयं तु कस्यचित् ९९
भुंजानो मनुजव्याघ्रनैव शंकां समाधरेत् ॥ दधिचाप्यमुपानं नैव कर्तव्यं भवार्थिना १०० आचम्य चैकहस्तेन परिप्लाव्यंतथोदकम् ॥ अंगुष्ठं चरणस्याथ दक्षिणस्या
वसेचयेत् १ पाणिं मूर्ध्नि समाधाय स्पृष्ट्वा चाग्निसमाहितः ॥ ज्ञातिश्चैष्ठ्यमवाप्नोति प्रयोगकुशलो नरः २ अग्निः प्राणान्समालभ्य नाभिपाणितले तथा ॥ स्पृशं
श्चैव प्रतिष्ठेत्तनचाप्यार्द्रेण पाणिना ३ अंगुष्ठस्यांतराले च ब्राह्मं तीर्थमुदाहृतम् ॥ कनिष्ठिकायाः पश्चात्तु देवतीर्थमिहोच्यते ४ अंगुष्ठस्य च यन्मध्यं प्रदेशिन्या
श्च भारत ॥ तेन पिब्याणिकुर्वीत स्पृष्ट्वाऽप्योन्यायतः सदा १०५

९४ बालेन केशेनोपलक्षितं परश्राद्धं शत्रुश्राद्धं ९५ सदैव न सदानैवेति संबन्धः ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० निरस्य पानीयादीन्विहाय अन्येषां भक्ष्याणां शेषमन्यस्मै न देयं पानीयादेरपिशेषं पुत्रादिभ्य एव देयं पितुर्ज्ये
ष्ठस्य च भ्रातुरुच्छिष्टं भोज्यमिति स्मरणाय अन्येषां तद्वोजनस्य निषेधात् गौडास्तु निरस्य शेषमेतेषां न प्रदेयमिति पठंति तत्परिसंख्यापत्तेरुपेक्ष्यते ९९ शंकां जीर्यति न वेति अन्नस्यापूतत्वाद्वाऽधिक
त्वाच्छुक्त्या नैव भोक्तव्यमित्यर्थः दधीहि तर्कस्त्वपानं कर्तव्यमेव 'यथेष्टं सुंक्ष्वमाभेषीस्तर्कं सलवणं पिब' इति तस्य दृष्टार्थत्वोक्तेः १०० कुत्रपरिप्लाव्यंतदाह अंगुष्ठमिति १ । २ प्राणान्नामादीन् ३ । ४ । ५

६।७।८।९।१०।११।१२।१३ एतेतैलपायिकाद्वित्रयापायमभ्युदयायेत्यर्थः पारावतादयःसर्वेपक्षिविशेषाएव १४।१५।१६ शारणिकस्थरक्षणार्थिनः १७।१८।१९ प्रसाधनकेशानांसंस्कारादिकं २० पानीयस्यक्रियान्नाननक्तंस्त्रायादितिगृहेरात्रौशिरःस्नाननिषेधः २१ पानानिपातुंयोग्यानीत्यर्थः चावदातानिइतिगोडपाठः अवदातानिनिर्मलान्यपिशेषा निवर्जनीयानीत्यर्थः सौहित्यमागृहीतमोजनपरस्परकर्तव्यमात्मनश्चनसमाचरेत् २२ द्विजच्छेदं पक्षिवधंनकुर्वीततर्हिपक्षिमांसमेवनभोक्तव्यमितिफलितमित्याशंक्याह मुक्त्वापानसमाचरेदिति

परापवादंनब्रूयात्प्रियंचकदाचन ॥ नमस्युःकश्चिदुत्पाद्यःपुरुषेणमवार्थिना १०६ पतितैस्तुकथानेच्छेदंनचविवर्जयेत् ॥ संसर्गचनगच्छेततथाऽऽयुर्विदते महत् ७ नदिवाप्तैथुनंगच्छेन्नकन्यांनचबंधकीम् ॥ नचास्नातास्त्रियंगच्छेतथाऽऽयुर्विदतेमहत् ८ स्वेस्वेतीर्थेसमाचम्यकार्येसमुपकल्पिते ॥ त्रिःपीत्वाऽऽपोद्विः प्रमृज्यकृतशौचोभवेन्नरः ९ इंद्रियाणिसकृत्स्पृश्यत्रिरभ्युक्ष्यचमानवः ॥ कुर्वीतपिण्डंदैवंचवेददृष्टेनकर्मणा ११० ब्राह्मणार्थेचयच्छौचंतच्चमेशृणुकौरव ॥ पवित्रंचहितंचैवभोजनाद्यंतयोस्तथा ११ सर्वशौचेपुब्राह्मेणतीर्थेनसमुपस्पृशेत् ॥ निष्ठीव्यतुतथास्तुत्वास्पृश्यापोहिशुचिर्भवेत् १२ वृद्धोज्ञातिस्तथाऽमित्रंदरिद्रोयोभवेदपि ॥ गृहेवासयितव्याऽऽस्तेधम्यायुष्यमेव १३ गृहेपारावताधन्याःशुकाश्चसहसारिकाः ॥ गृहेष्वेतेनपापायतथावैतैलपायिकाः ॥ उद्दीपकाश्चगृध्राश्चकपोताभ्रमरास्तथा १४ निविशेयुर्यदातत्रशांतिमेवतदाऽऽचरेत् ॥ अमंगल्यानिचैतानितथाऽऽक्रोशोमहात्मनाम् १५ महात्मनोऽतिगुह्यानिनवक्तव्यानिर्हिचित् ॥ अगम्याश्चनगच्छेतराज्ञःपत्नीसखीस्तथा १६ वेद्यानांबालवृद्धानांभृत्यानांचयुधिष्ठिर ॥ बंधूनांब्राह्मणानांचतथाशारणिकस्य १७ संबंधिनांचराजेंद्रतथाऽऽयुर्विदतेमहत् ॥ ब्राह्मणस्थपतिभ्यांचनिर्मितंयन्त्रिवेशनम् १८ तदावसेत्सदाप्राज्ञोभवार्थीमनुजेश्वर ॥ संध्यायांनस्वपेद्राजधियांनचसमाचरेत् १९ नभुंजीतचमेधावीतथाऽऽयुर्विदतेमहत् ॥ नक्तंनकुर्यात्पित्र्याणिशुक्लाचैवप्रसाधनम् २० पानीयस्यक्रियानक्तंनकार्याभूतिमिच्छता ॥ वर्वर्जनीयाश्चैवनिव्यंसक्तवोनिशिभारत २१ शेषाणिचैवपानानिपानीयंचापिभोजने ॥ सौहित्यंनचकर्तव्यंरात्रौनचसमाचरेत् २२ द्विजच्छेदंनकुर्वीतशुक्लानचसमाचरेत् ॥ महाकुलेप्रसूतांचप्रशस्तांलक्षणैस्तथा २३ वयस्थांचमहाप्राज्ञःकन्यामावोदुमर्हति ॥ अपत्यमुत्पाद्यततःप्रतिष्ठाप्यकुलंतथा २४ पुत्राःप्रदेयाज्ञानेषुकुलधर्मेषुभारत ॥ कन्याचोत्पाद्यदातव्याकुलपुत्रायधीमते २५ पुत्रानिवेश्याश्चकुलारूपाश्चभारत ॥ शिरस्त्रातोऽथकुर्वीतदैवंपिण्डमथापि २६ नक्षत्रेनचकुर्वीतयस्मिन्जातीभवेन्नरः ॥ नप्रोष्ठपदयोःकार्यंतथाऽग्रेयचभारत २७

द्विजान्मुक्त्वाऽपितच्छेदंनसमाचरेत् क्रयक्रीतमेवमांसंमद्यंनपुस्त्रयंहिंसाकार्येत्यर्थः । मुक्त्वापानसमाचरेदितिपाठे भोजनार्थेनक्रंजलंवापेयमित्यर्थः २३।२४ ज्ञानेषुबुद्ध्यानिर्मितं पुत्रा देयाविद्वत्सुसमर्पणीयाः २५ कुलात्सकुलसंबंधेननिवेश्याविवाद्याः लभ्यालभनीयाः २६ आग्नेयेकृतिकायां २७

प्रत्यरिस्वनक्षत्रादिनक्षत्रावर्णयित्वा नक्षत्रादिपक्षिणां ताराप्रत्यारिः १९८।१९९।२० व्यंगिनींन्यूनां व्यंगितांविद्वद्वागेनाधिकेनयुक्तां समाधीतमानप्रवर्ता ३१।३२ अयोनिभक्ता दारुणेषुचसर्वेषुप्रत्यरिचविवर्जयेत् ॥ ज्योतिषेयानिचोक्तानितानिसर्वाणिवर्जयेत् १२८ प्राङ्मुखःश्मश्रुकर्मणि कारयेत्सुसमाहितः ॥ उदङ्मुखोवाराजेंद्रतथाऽऽयुर्विदतेमहत् २९ परिवादंनचब्रूयात्परेषामात्मनस्तथा ॥ परिवादोह्यधर्मायप्रोच्यतेनरतर्षभ ३० वर्जयेद्व्यंगिनींनारींतथाकन्यांनरोत्तम ॥ समाधीव्यंगि तचैवमातुःस्वकुलजांतथा ३१ वृद्धाप्रव्रजितांचैवतथैवचपतिव्रताम् ॥ तथानिष्ठवर्णांचवर्णोत्कृष्टांचवर्जयेत् ३२ अयोनिंचवियोनिंचनगच्छेतविचक्षणः पिंगलांकुष्ठिनींनारींनत्वमुद्धोदुमर्हसि ३३ अपस्मारिकुलेजातांनिहीनांचापिर्वर्जयेत् ॥ श्वित्रिणांचकुलेजातांक्षयिणांमनुजेश्वर ३४ लक्षणैरन्वितायांचप्रशस्तायांचलक्षणैः ॥ मनोज्ञांदर्शनीयांचतांभवान्चोदुमर्हति ३५ महाकुलेनिवेष्टव्यंसदृशेवायुधिष्ठिर ॥ अवरापतितांचैवनग्राह्याभूतिमिच्छता ३६ अग्नीनुत्पाद्ययत्नेनक्रियाःसुविहिताश्चयाः ॥ वेदेचब्राह्मणैःप्रोक्तास्ताश्चसर्वाःसमाचरेत् ३७ नचेष्ट्यास्त्रिषुकर्तव्यारक्ष्यादाराश्चसर्वशः ॥ अनायुष्यामवेदीर्ष्यातस्मादीर्ष्यां विवर्जयेत् ३८ अनायुष्यंदिवास्वप्नंतथाऽभ्युदितशायिना ॥ प्रगेनिशामाशुतथानैवोच्छिष्टाःस्वपंतिवै ३९ पारदार्यमनायुष्यंनपितोच्छिष्टतातथा ॥ यत्नतोवैनकर्तव्यमभ्यासश्चैवभारत ४० संध्यायांचनभुंजीतनस्त्रायेन्नतथापठेत् ॥ प्रयतश्चभवेत्तस्यांनचकिंचित्समाचरेत् ४१ ब्राह्मणान्पूजयेच्चापितथास्नात्वा नराधिप ॥ देवांश्चप्रणमेत्त्रातोर्गुरुंश्चाप्यभिवादयेत् ४२ अनिमंत्रितोनगच्छेत्तयज्ञंगच्छेतदर्शकः ॥ अनर्चितेह्यनायुष्यंगमनंतत्रभारत ४३ नचैकेनपरिव्रज्यं नगंतव्यंतथानिशि ॥ अनागतायांसंध्यायांपश्चिमायांगृहेवसेत् ४४ मातुःपितुर्गुरुणांचकार्यमेवानुशासनम् ॥ हितंचाप्यहितंचापिनविचार्यनरर्षभ ४५ धनुर्वेदेचवेदेचयत्नःकार्योनराधिप ॥ हस्तिपृष्ठेऽश्वपृष्ठेचरथचर्यासुचैव ४६ यत्नवान्भवराजेंद्रयत्नवान्सुखमेधते ॥ अप्रमृष्यश्चशत्रूणांभृत्यानांस्वजनस्यच ४७ प्रजापालनयुक्तश्चनक्षतिलभतेकचित् ॥ युक्तिशास्त्रंचतेज्यंशब्दशास्त्रंचभारत ४८ गांधर्वशास्त्रंचकलाःपरिज्ञेयानराधिप ॥ पुराणमितिहासाश्चतथाऽऽख्या नानियानिच ४९ महात्मनांचचरितंश्रोतव्यंनित्यमेवते ॥ पत्निरजस्वलायाचनाभिगच्छेन्नचाह्वयेत् ५० स्नातांचतुर्थेदिवसरात्रौगच्छेद्विचक्षणः ॥ पंचमेदिवसेनारीषष्ठेऽहनिपुमान्भवेत् ५१ एतेनविधिनापत्नीमुपगच्छेतपंडितः ॥ ज्ञातिसंबंधिमित्राणिपूजनीयानिसर्वशः ५२ यष्टव्यंचयथाशक्तियज्ञैर्विविधदक्षिणैः ॥ अतर्कध्वंमरण्यंचसेवितव्यंनराधिप ५३ एषतेलक्षणोदेशआयुष्याणांप्रकीर्तितः ॥ शेषस्त्रैविद्यवृत्त्यःप्रत्याहार्योयुधिष्ठिर ५४ आचारोभूतिजननआचारः कीर्तिवर्धनः ॥ आचाराद्वर्धतेह्यायुराचारोहंत्यलक्षणम् ५५ आगमानांहिसर्वेषामाचारःश्रेष्ठउच्यते ॥ आचारप्रभवोधर्मोधर्मादायुर्विवर्धते १५६

तकुलां वियोनिहीनकुलां ३३।३४।३५।३६।३७।३८ प्रगेसंध्यायां ३९ चापितोच्छिष्टताश्मश्रुकर्मोत्तरमस्नातता अभ्यासोऽभ्ययनंच ४०।४१।४२ दर्शकोद्गृह ४३ परिव्रज्यं देवांतरैरंगंतव्यं ४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२ आयुष्याणामायुष्कराणांकर्मणांउद्देशःसंक्षेपः ५३।५५।५५५

१४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ एकस्मिन्पक्षे गतेऽपरस्मिन्पक्षेऽप्रातिर्वर्तत देवपणमासाशनमवति ४० । ४० । ४१ संवत्सरमिति
 एतेतुनियमाः सर्वकर्तव्याः शरदोदश ॥ द्वेचान्येभरतश्रेष्ठप्रवृत्तिमनुवर्तता ३४ यस्तु प्रातस्तथासायं भुंजानो नांतरापि वेत् ॥ अहिंसानिरतो नित्यं जुह्वानो जातवेद
 सम् ३५ षड्विः सर्वैर्नृपते सिध्यते नात्र संशयः ॥ अग्निष्टोमस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः ३६ अधिवासे सोऽप्सरसां नृत्यगीतविनादिते ॥ रमते स्त्री सहस्राढ्ये सु
 कृती विरजोनरः ३७ तप्तकांचनवर्णा भविमानमधिरोहति ॥ पूर्णवर्षसहस्रं च ब्रह्मलोके महीयते ३८ तत्क्षयादिह चागम्य माहात्म्यं प्रतिपद्यते ॥ यस्तु संवत्सरं पूर्ण
 मेकाहारो भवेन्नरः ३९ अतिरात्रस्य यज्ञस्य फलं समुपाश्नुते ॥ दशवर्षसहस्राणि स्वर्गे च समहीयते ४० तत्क्षयादिह चागम्य माहात्म्यं प्रतिपद्यते ॥ यस्तु संवत्सरं
 पूर्णं चतुर्थं भक्तमश्नुते ४१ अहिंसानिरतो नित्यं सत्यवाग्बिजितेंद्रियः ॥ वाजपेयस्य यज्ञस्य फलं समुपाश्नुते ४२ दशवर्षसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते ॥ षष्ठे काले तु कौ
 तेयनरः संवत्सरं क्षिपन् ४३ अश्वमेधस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ चक्रवाकप्रयुक्तेन विमानेन सगच्छति ४४ चत्वारिंशत्सहस्राणि वर्षाणां दिवि मोदते ॥ अष्टमेन
 तु भक्तेन जीवन्संवत्सरं नृप ४५ गवामयस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ हंससारसयुक्तेन विमानेन सगच्छति ४६ पंचाशतं सहस्राणि वर्षाणां दिवि मोदते ॥ पक्षे प
 क्षे गते राजन्यो श्रीयाद्वर्षमेव तु ४७ षण्मासानशनं तस्य भगवानंगिराऽब्रवीत् ॥ षष्टिर्वर्षसहस्राणि दिवमावसते च सः ४८ वीणानां वल्लकीनां च वेणूनां च विशांपते ॥
 सुधोषैर्मधुरैः शब्दैः सुप्तः स प्रतिबोध्यते ४९ संवत्सरमिहैकं तु मासि मासि पिबेदपः ॥ फलं विश्वजितस्तात प्राप्नोति स नरो नृप ५० सिंहव्याघ्रप्रयुक्तेन विमानेन सग
 च्छति ॥ सप्ततिं च सहस्राणि वर्षाणां दिवि मोदते ५१ मासादूर्ध्वं नरव्याघ्रनोपवासो विधीयते ॥ विधित्व नशनस्याहुः पार्थ धर्मविदो जनाः ५२ अनार्तो व्याधिरहि
 तो गच्छेदनशनंतु यः ॥ पदे पदे यज्ञफलं प्राप्नोति न संशयः ५३ दिवं हंसप्रयुक्तेन विमानेन सगच्छति ॥ शतं वर्षसहस्राणां मोदते स दिवि प्रभो ५४ शतं चाप्सरसः क
 न्यारमयं त्यषितं नरम् ॥ आर्तो वा व्याधितो वाऽपि गच्छेदनशनंतु यः ५५ शतं वर्षसहस्राणां मोदते स दिवि प्रभो ॥ कांचीनूपुरशब्देन सुप्तश्चैव प्रबोध्यते ५६ सहस्र
 हंसयुक्तेन विमानेन तु गच्छति ॥ सगत्वा स्त्रीशता कीर्णैरमते भरतर्षभ ५७ क्षीणस्याप्यायनं दृष्टं क्षतस्य क्षतरोहणम् ॥ व्याधितस्योषधग्रामः कुट्टस्य च प्रसादनम्
 ५८ दुःखितस्यार्थमानाभ्यां दुःखानां प्रतिषेधनम् ॥ न चैते स्वर्गकामस्य रोचंते सुखमेधसः ५९ अतः सकामसंयुक्ते विमाने हेमसन्निभे ॥ रमते स्त्रीशता कीर्णैरपुरु
 षोऽलंकृतः शुचिः ६० स्वस्थः सफलसंकल्पः सुखी विगतकल्मषः ॥ अनश्वन्देहमुत्सृज्य फलं प्राप्नोति मानवः ६१ बालसूर्यप्रतीकाशे विमाने हेमवर्चसि ॥ वैदूर्य
 मुक्ताखचिते वीणामुरजनादिते ६२ पताकादीपिका कीर्णैर्दिव्यघंटानिनादिते ॥ स्त्रीसहस्रानुचरिते स नरः सुखमेधते ६३
 एकैकस्मिन्संवत्सरे एकमेकमासं जलमात्राहारो मवेदिति वाक्यार्थः यथाश्रुतार्थग्रहणे जीवनाशप्रसंगात् ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ स्वर्गकामस्य क्षीणत्वाद्य
 वस्थां प्राप्स्यस्याप्यायनाद्यो नरोचंतेऽपि कुतश्च ६३ संसृज्यमानपवसत्स्वतपोवर्षसतीत्यर्थः ६० । ६१ । ६२ । ६३

६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ वियोनिजानां पद्म्यादीनां रुतं शब्दं विजानते विजानीते ७२ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नी० भा० षडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ पिताम
 यावन्तिरोमकूपाणितस्य गात्रेषु पांडव ॥ तावत्येव सहस्राणि वर्षाणां दिवि मोदते ६४ नास्ति वेदात्परं शास्त्रं नास्ति मातृसमो गुरुः ॥ न धर्मात्परमो लाभस्तपो नानश
 नात्परम् ६५ ब्राह्मणेभ्यः परं नास्ति पावनं दिवि चेह च ॥ उपवासैस्तथा तुल्यं तपः कर्म न विद्यते ६६ उपोष्य विधिवद्देवास्त्रिदिवं प्रतिपेदिरे ॥ ऋषयश्च परांसिद्धिमु
 पवासैरवाप्नुवन् ६७ दिव्यवर्षसहस्राणि विश्वामित्रेण धीमता ॥ क्षांतमेकेन भक्तेन तेन विप्रत्वमागतः ६८ च्यवनो जमदग्निश्च वासिष्ठो गौतमो भृगुः ॥ सर्वे एव दिवं प्रा
 ताः क्षमावन्तो महर्षयः ६९ इदमंगिरसा पूर्वमहर्षिभ्यः प्रदर्शितम् ॥ यः प्रदर्शयते नित्यं न स दुःखमवाप्नुते ७० इमं तु कौंतेय यथाक्रमं विधिं प्रवर्तितं ह्यंगिरसामहर्षिणा ॥
 पठेच्च यो वै शृणुयाच्च नित्यं दानविद्यते तस्य नरस्य किल्बिषम् ७१ विमुच्यते चापि सर्वसंकरैर्न चास्य दोषैरभिभूयते मनः ॥ वियोनिजानां च विजानते रुतं ध्रुवां च की
 र्तीलभते नरोत्तमः ७२ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशास० आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे उपवासविधौ षडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
 पितामहेन विधिवद्व्याज्ञाः प्रोक्ता माहात्मना ॥ गुणाश्चैषां यथा तथ्यं प्रेत्य चेह च सर्वशः १ न ते शक्याद रिद्रेण यज्ञाः प्राप्तुं पितामह ॥ बहूपकरणा यज्ञानां सभारविस्त
 राः २ पार्थिवैराजपुत्रैर्वा शक्याः प्राप्तुं पितामह ॥ नार्थं न्यूनैरवगुणैरेकात्मभिरसंहतैः ३ यो दरिद्रैरपि विधिः शक्यः प्राप्तुं सदा भवेत् ॥ अर्थं न्यूनैरवगुणैरेकात्मभि
 रसंहतैः ४ तुल्यो यज्ञफलैरेतैस्तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ भीष्म उवाच ॥ इदमंगिरसा प्रोक्तमुपवासफलात्मकम् ५ विधियज्ञफलैस्तुल्यं तन्निबोध युधिष्ठिर ॥ यस्तु
 कल्यंतथासायं भुंजानो नांतरापि वेत् ६ अहिंसानिरतो नित्यं जुह्वानो जातवेदसम् ॥ षड्विंशत्सर्वैस्तु सिध्यते नात्र संशयः ७ तप्तकांचनवर्णं च विमानं लभते नरः ॥
 देवस्त्रीणामधिवासे नृत्यगीतनिनादिते ८ प्राजापत्ये वसेत्पद्मवर्षाणामग्निसंनिभे ॥ त्रीणि वर्षाण्यः प्राप्ते तत्तत्त्वेकभोजनम् ९ धर्मपत्नीरतो नित्यमग्निष्टोम
 फलं लभेत् ॥ यज्ञं बहु सुवर्णं वा वासवप्रियमाचरेत् १० सत्यवान्दानशीलश्च ब्रह्मण्यश्चानसूयकः ॥ क्षांतो दांतो जितक्रोधः सगच्छति परांगतिम् ११ पांडुरा
 भप्रतीकाशे विमाने हंसलक्षणे ॥ द्वेसमाप्ते ततः पद्मे सोऽप्सरोभिर्वसेत्सह १२ द्वितीये दिवसे यस्तु प्राश्रीयादेकभोजनम् ॥ सदा द्वादशमासांस्तु जुह्वानो जातवेदसम् १३
 अग्निकार्यपरो नित्यं नित्यं कल्यप्रबोधनः ॥ अग्निष्टोमस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः १४ हंससारसयुक्तं च विमानं लभते नरः ॥ इंद्रलोके च वसते वरस्त्रीभिः समावृतः
 १५ तृतीये दिवसे यस्तु प्राश्रीयादेकभोजनम् ॥ सदा द्वादशमासांस्तु जुह्वानो जातवेदसम् १६ अग्निकार्यपरो नित्यं नित्यं कल्यप्रबोधनः ॥ अतिरात्रस्य यज्ञस्य
 फलं प्राप्नोत्यनुत्तमम् १७ मयूरहंसयुक्तं च विमानं लभते नरः ॥ सप्तर्षीणां सदा लोके सोऽप्सरोभिर्वसेत्सह १८

हेवेति ११२ अवगुणैर्निर्गुणैः एकारमभिरेकाकिभिः अतएवासंहतैरसहायैः १४१५ कल्यं प्राप्तः १॥७॥८॥९॥१०॥११॥ सप्ताप्ते संपूर्णे द्वे पद्मे वर्षाणीति शेषः सप्तकोट्यपकंपदं १२१३१४१५१६१७१८

निवर्तनंनियमेनवर्तनं १९। २०। २१। २२। २३। २४ आवर्तनानिचत्वारिंशद्विंशतिषोडशपञ्चानि २५ तथाशराग्निरितिपञ्चविंशत् एवमेकपञ्चाशत्पञ्चानि २६। २७। २८। २९। ३०

निवर्तनंचतत्रास्यत्रीणिपञ्चानिवैविभुः ॥ दिवसेयश्चतुर्थेत्तुप्राश्रीयादेकभोजनम् १९ सदाद्वादशमासान्वैजुह्वानोजातवेदसम् ॥ वाजपेयस्ययज्ञस्यफलंप्राप्नोत्य
नुत्तमम् २० इंद्रकन्याभिरूढंचविमानंलभतेनरः ॥ सागरस्यचपर्यंतेवासवलोकमावसेत् २१ देवराजस्यचक्रीडानित्यकालमवेक्षते ॥ दिवसेपंचमेयस्तुप्राश्री
यादेकभोजनम् २२ सदाद्वादशमासास्तुजुह्वानोजातवेदसम् ॥ अलुब्धःसत्यवादीचब्रह्मण्यश्चाविहिंसकः २३ अनसूयुरपापस्थोद्वादशाहफलंलभेत् ॥ जांबून
दमयंदिव्यंविमानंहंसलक्षणम् २४ सूर्यमालासमाभासमारोहेत्पांडुरंगहम् ॥ आवर्तनानिचत्वारितथापञ्चानिद्वादश २५ शराग्निरिमाणंचतत्रासौवसते
सुखम् ॥ दिवसेयस्तुषष्ठेवैमुनिःप्राशेतभोजनम् २६ सदाद्वादशमासान्वैजुह्वानोजातवेदसम् ॥ सदात्रिषवणस्त्रायीब्रह्मचार्यनसूयकः २७ गवांमेधस्ययज्ञस्य
फलंप्राप्नोत्यनुत्तमम् ॥ अग्निज्वालासमाभासंहंसबर्हिणसेवितम् २८ शतकुंभसमायुक्तंसाधसेद्यानमुत्तमम् ॥ तथैवाप्सरसामंकेप्रतिसुप्तःप्रबोध्यते २९ नूपुरा
णानिनादेनमेखलानांचनिःस्वनैः ॥ कोटीसहस्रवर्षाणांत्रीणिकोटिशतानिच ३० पञ्चान्यष्टादशतथापताकेद्वेतथैवच ॥ अयुतानिचपंचाशद्वक्षचर्मशतस्यच
३१ लोम्रांप्रमाणेनसमंब्रह्मलोकेमहीयते ॥ दिवसेसप्तमेयस्तुप्राश्रीयादेकभोजनम् ३२ सदाद्वादशमासान्वैजुह्वानोजातवेदसम् ॥ सरस्वतीगोपयानोब्रह्मचर्यं
समाचरन् ३३ सुमनोवर्णकंचैवमधुमांसंचवर्जयन् ॥ पुरुषोमरुतांलोकमिंद्रलोकंचगच्छति ३४ तत्रतत्रहिसिद्धार्थोदेवकन्याभिरर्च्यते ॥ फलंबहुसुवर्णस्ययज्ञ
स्यलभतेनरः ३५ संख्यामतिगुणांचापितेषुलोकेषुमोदते ॥ यस्तुसंवत्सरंक्षांतोभुंक्तेऽहन्यष्टमेनरः ३६ देवकार्यपरोनित्यंजुह्वानोजातवेदसम् ॥ पांडरीकस्ययज्ञ
स्यफलंप्राप्नोत्यनुत्तमम् ३७ पद्मवर्णनिभंचैवविमानमधिरोहति ॥ कृष्णाःकनकगौर्यश्चनार्यःश्यामास्तथाऽपराः ३८ वयोरूपविलासिन्योलभतेनात्रसंशयः ॥
यस्तुसंवत्सरंभुंक्तेनवमेनवमेऽहनि ३९ सदाद्वादशमासान्वैजुह्वानोजातवेदसम् ॥ अश्वमेधसहस्रस्यफलंप्राप्नोत्यनुत्तमम् ४० पुंडरीकप्रकाशंचविमानंलभतेनरः ॥
दीप्तसूर्याऽग्नितेजोभिर्दिव्यमालाभिरैवच ४१ नीयतेरुद्रकन्याभिःसौंस्तरिक्षंसनातनम् ॥ अष्टादशसहस्राणिवर्षाणांकरूपमेवच ४२ कोटीशतसहस्रंचतेषुलोकेषु
मोदते ॥ यस्तुसंवत्सरंभुंक्तेदशाहैवैतेगते ४३ सदाद्वादशमासान्वैजुह्वानोजातवेदसम् ॥ ब्रह्मकन्यानिवासेचसर्वभूतमनोहरे ४४ अश्वमेधसहस्रस्यफलंप्राप्नोत्य
नुत्तमम् ॥ रूपवत्यश्चतंकन्यारमयंतिसनातनम् ४५ नीलोत्पलनिभैर्वर्णैरुत्पलनिभैस्तथा ॥ विमानंमंडलावर्तमावर्तगहनाकुलम् ४६ सागरोर्मिप्रतीकाशंसल
भेद्यानमुत्तमम् ॥ विचित्रमणिमालाभिर्नादितंशंखनिःस्वनैः ४७ स्फाटिकैर्वज्रसारैश्चस्तंभैःसुकृतवेदिकम् ॥ आरोहतिमहद्यानंहंससारसनादितम् ४८

ऊर्ध्वत्वसामान्यात्पताकामहापञ्चाख्यसंख्याविशेषः ३१। ३२। ३३ सुमनोवर्णकंस्त्रक्चंद्रनादि ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८

४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१
एकादशेदिवसेयःप्राप्तेप्राशतेहविः ॥ सदाद्वादशमासास्तुजुह्वानोजातवेदसम् ४९ परस्त्रियंनाभिलषेद्वाचाथमनसाऽपिवा ॥ अमृतंचनभाषेतमातापित्रोःकृते
ऽपिवा ५० अभिगच्छेन्महादेवंविमानस्थंमहाबलम् ॥ अश्वमेधसहस्रस्यफलंप्राप्नोत्यनुत्तमम् ५१ स्वायंभुवंचपश्येतविमानंसमुपस्थितम् ॥ कुमार्यःकांचना
भासारूपवत्योनयंतितम् ५२ रुद्राणांतमधीवासंदिविदिव्यंमनोहरम् ॥ वर्षाण्यपरिमेयानियुगांताग्निसमप्रभः ५३ कोटीशतसहस्रंचदशकोटिशतानिच ॥
रुद्रंनित्यंप्रणमतेदेवदानवसंमतम् ५४ सतस्मैदर्शनंप्राप्तोदिवसेदिवसेभवेत् ॥ दिवसेद्वादशेयस्तुप्राप्तैवप्राशतेहविः ५५ सदाद्वादशमासान्वैसर्वमेधफलंलभेत् ॥
आदित्यंद्वादशेतस्यविमानंसंविधीयते ५६ मणिमुक्ताप्रवालैश्चमहाहैरुपशोभितम् ॥ हंसभासापरिक्षिप्तंनगवीथीसमाकुलम् ५७ मयूरैश्चक्रवाकैश्चकूजद्विरुप
शोभितम् ॥ अट्टैर्महद्भिःसंयुक्तंब्रह्मलोकेप्रतिष्ठितम् ५८ नित्यमावसथंराजन्नरनारीसमावृतम् ॥ ऋषिरेवंमहाभागस्त्वंगिराप्राहधर्मवित् ५९ त्रयोदशेदिवसे
प्राप्तेयःप्राशतेहविः ॥ सदाद्वादशमासान्वैदेवसत्रफलंलभेत् ६० रक्तपद्मोदयंनामविमानंसाधयेन्नरः ॥ जातरूपप्रयुक्तंचरलसंचयभूषितम् ६१ देवकन्याभिरा
कीर्णदिव्याभरणभूषितम् ॥ पुण्यगंधोदयंदिव्यंवायव्यैरुपशोभितम् ६२ तत्रशंकुपताकेद्वेयुगांतंकल्पमेवच ॥ अयुतायुतंतथापद्मंसमुद्रंचतथावसेत् ६३
गीतगंधर्वघोषैश्चभेरीपणवनिःस्वनैः ॥ सदाप्रह्लादितस्ताभिर्देवकन्याभिरिज्यते ६४ चतुर्दशेदिवसेयःपूर्णेप्राशतेहविः ॥ सदाद्वादशमासास्तुमहामेधफलंल
भेत् ६५ अनिर्देश्यवयोरूपादेवकन्याःस्वलंकृताः ॥ मृष्टतप्तांगदधराधिमनैरुपयांतितम् ६६ कलहंसविनिर्घोषैर्नूपुराणांचनिःस्वनैः ॥ कांचीनांचसमुत्क
षस्तत्रतत्रनिषोध्यते ६७ देवकन्यानिवासेचतस्मिन्वसतिमानवः ॥ जाह्नवीवालुकाकीर्णपूर्णसंवत्सरंनरः ६८ यस्तुपक्षेगतेभुंक्तेएकभक्तंजितेंद्रियः ॥ सदाद्वा
दशमासास्तुजुह्वानोजातवेदसम् ६९ राजसूयसहस्रस्यफलंप्राप्नोत्यनुत्तमम् ॥ यानमारोहतेदिव्यंहंसबर्हिणसेवितम् ७० मणिमंडलकैश्चित्रंजातरूपसमावृतम् ॥
दिव्याभरणशोभाभिर्वरस्त्रीभिरलंकृतम् ७१ एकस्तंभंचतुर्द्वारंसप्तभौमंसुमंगलम् ॥ वैजयंतिसहस्रैश्चशोभितंगीतानिःस्वनैः ७२ दिव्यंदिव्यगुणोपेतंविमानम
धिरोहति ॥ मणिमुक्ताप्रवालैश्चभूषितंवैद्युतप्रभम् ७३ वसेद्युगसहस्रंचखड्गकुंजरवाहमः ॥ षोडशेदिवसेप्राप्तेयःकुर्यादेकभोजनम् ७४ सदाद्वादशमासान्वैसोम
यज्ञफलंलभेत् ॥ सोमकन्यानिवासेषुसोऽध्यावसतिनित्यशः ७५ सौम्यगंधानुलिप्तश्चकामकारगतिर्भवेत् ॥ सुदर्शनाभिर्नारीभिर्मधुराभिस्तथैवच ७६ अर्च्यते
वैविमानस्थःकामभोगैश्चसेव्यते ॥ फलंपद्मशतप्रख्यंमहाकल्पंदशाधिकम् ७७ आवर्तनानिचत्वारिसाधयेच्चाप्यसौनरः ॥ दिवसेसप्तदशमेयःप्राप्तेप्राशतेहविः ॥
७८ सदाद्वादशमासान्वैजुह्वानोजातवेदसम् ॥ स्थानंवारुणमैंद्रंचरौद्रंवाप्यधिगच्छति ७९ मारुतौशनसेचैवब्रह्मलोकंसगच्छति ॥ तत्रदेवतकन्याभिरासनेनोप
चर्यते ८० भूर्भुवंचापिदेवर्षिर्विश्वरूपमवेक्षते ॥ तत्रदेवाधिदेवस्यकुमार्योरमयंतितम् ८१

9 1 6 1 9 1 110 1 11 1 112

द्वेयुगानांसहस्रेतुदिव्येदिव्येनतेजसा ॥ सप्तविंशेऽथदिवसेयः कुर्यादेकभोजनम् ११३ सदाद्वादशमासांस्तु जुह्वानोजातवेदसम् ॥ फलंप्राप्नोति विपुलं देवलोके च पू
ज्यते १४ अमृताशीवसंस्तत्रसकृत्पुणः प्रमोदते ॥ देवर्षिचरितं राजनराजर्षिभिर्नुष्ठितम् १५ अध्यावसति दिव्यात्मा विमानवरमास्थितः ॥ स्त्रीभिर्मनोभिरा
माभिरममाणो मदोत्कटः १६ युगकल्पसहस्राणि त्रीण्यावसति वै सुखम् ॥ योऽष्टाविंशे तु दिवसे प्राश्नीयादेकभोजनम् १७ सदाद्वादशमासांस्तु जितात्मा विजिते
द्रियः ॥ फलं देवर्षिचरितं विपुलं समुपाश्रुते १८ भोगवांस्तेजसाभाति सहस्रांशुरिवामलः ॥ सुकुमार्यश्च नार्यस्तं रमणाः सुवर्चसः १९ पीनस्तनोरुजघनादि
व्याभरणभूषिताः ॥ रमयंति मनः कांते विमाने सूर्यसन्निभे १२० सर्वकामगमे दिव्ये कल्पायुतशतं समाः ॥ एकोनत्रिंशे दिवसे यः प्राशेदेकभोजनम् २१ सदाद्वादश
मासान्वै सत्यव्रतपरायणः ॥ तस्य लोकाः शुभा दिव्यादेकराजर्षिपूजिताः २२ विमानं सूर्यचंद्राभं दिव्यं समधिगच्छति ॥ जातरूपमयं युक्तं सर्वरत्नसमन्वितम् ॥
२३ अप्सरोगणसंपूर्णं गंधर्वैरभिनादितम् ॥ तत्र चैनं शुभानार्यो दिव्याभरणभूषिताः २४ मनोभिरामा मधुरारमयंति मदोत्कटाः ॥ भोगवांस्तेजसायुक्तो वै श्वानर
समप्रभः २५ दिव्यो दिव्येन वपुषा भ्राजमान इवामरः ॥ वसूनां मरुतां चैव साध्यानामश्विनोस्तथा २६ रुद्राणां च तथालोकं ब्रह्मलोकं च गच्छति ॥ यस्तु मासे गते
भुंक्ते एकभक्तं शमात्मकः २७ सदाद्वादशमासान्वै ब्रह्मलोकमवाप्नुयात् ॥ सुधारसकृताहारः श्रीमान्सर्वमनोहरः २८ तेजसा वपुषालक्ष्म्या भ्राजते रश्मिवानिव ॥
दिव्यमाल्यांबरधरो दिव्यगंधानुलेपनः २९ सुखेष्वभिरतो भोगी दुःखानामविजानकः ॥ स्वयंप्रभाभिर्नारीभिर्विमानस्थो महीयते १३० रुद्रदेवर्षिकन्याभिः सत
तंचाभिपूज्यते ॥ नानारमणरूपाभिर्नानारागाभिरेव च ३१ नानामधुरभाषाभिर्नानारतिभिरेव च ॥ विमाने गगनाकारे सूर्यवैदूर्यसन्निभे ३२ पृष्ठतः सोमसंका
शे उदके चाभ्रसन्निभे ॥ दक्षिणायां तुरक्ताभे अधस्तां नीलमंडले ३३ ऊर्ध्वं विषित्रसंकाशे नैको वसति पूजितः ॥ यावद्वर्षसहस्रं वैजं बुद्धीपे प्रवर्षति ३४ तावत्संवत्सराः
प्रोक्ता ब्रह्मलोकेऽस्य धीमतः ॥ विष्णुश्चैव यावंत्यो निपतंति नभस्तलात् ३५ वर्षासु वर्षतस्तावन्निवसत्यमरप्रभः ॥ मासोपवासी वर्षेऽस्तु दशभिः स्वर्गमुत्तमम् ३६
महर्षित्वमथाऽऽसाद्य सशरीरगतिर्भवेत् ॥ मुनिर्दांतोजितक्रोधोजितशिश्रोदरः सदा ३७ जुह्वन्नर्घ्याश्च नियतः संध्योपासनसेविता ॥ बहुभिर्नियमैरेवं शुचिरश्राति
योनरः ३८ अभ्रावका शशीलश्च तस्य भानोरिव त्विषः ॥ दिवं गत्वा शरीरेण स्वेन राजन्यथाऽमरः ३९ स्वर्गं पुण्यं यथाकाममुपभुंक्ते तथा विधः ॥ एष ते भरत श्रेष्ठ यज्ञा
नां विधिरुत्तमः १४० व्याख्यातो ह्याऽऽनुपूर्व्येण उपवासफलात्मकः ॥ दरिद्रैर्मनुजैः पार्थ प्राप्य यज्ञफलं यथा ४१ उपवासानि मानकृत्वा गच्छेच्च परमांगतिम् ॥
देवद्विजातिपूजायां रतो भरत सत्तम ४२ उपवासविधिस्त्वेष विस्तरेण प्रकीर्तितः ॥ नियतेष्वप्रमत्तेषु शौचवसुमहात्मसु १४३

दंभद्रोहनिवृत्तेषु कृतशुद्धिषु भारत ॥ अचलेष्वप्रकंपेषु मातेऽभूदत्र संशयः १४४ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे उपवास विधिर्नाम सप्ताधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यद्वरं सर्वतीर्थानां तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ यत्र चैव परं शौचं तन्मे व्याख्यातुमर्हसि १ ॥ भीष्म उवाच ॥ सर्वाणि खलु तीर्थानि गुणवन्ति मनीषिणः ॥ यत्तु तीर्थं च शौचं च तन्मे शृणु समाहितः २ अगाधे विमलेशुद्धे सत्यतोये घृतिहृदे ॥ स्नातव्यं मानसे तीर्थे सत्वमालंब्य शाश्वतम् ३ तीर्थं शौचमनर्थित्वमार्जवं सत्यमार्दवम् ॥ अहिंसा सर्वभूतानामावृत्तं स्यंदमः शमः ४ निर्ममानिरहंकारानिर्द्वंद्वानिष्परिग्रहाः ॥ शुचयस्तीर्थभूतास्ते ये भैक्ष्यमुपभुंजते ५ तत्त्वविचनं हंशुद्धिस्तीर्थं प्रवरमुच्यते ॥ शौचलक्षणमेतत्ते सर्वत्रैवान्वेक्षतः ६ रजस्तमः सत्वमथोयेषां निर्धौतमात्मनः ॥ शौचाशौचसमायुक्ताः स्वकार्यपरिमार्गिणः ७ सर्वत्यागेष्वभिरताः सर्वज्ञाः समदर्शिनः ॥ शौचेन वृत्तशौचार्थास्ते तीर्थाः शुचयश्च ये ८ नोदकं कृत्वा त्रस्तु स्नात इत्यभिधीयते ॥ सस्नातो यो दमस्नातः स बाह्याभ्यंतरः शुचिः ९ अतीतेष्वनपेक्षायै प्राप्तेष्वर्थेषु निर्ममाः ॥ शौचमेव परं तेषां येषां नोत्पद्यते स्पृहा १० प्रज्ञानं शौचमे वेदशरीरस्य विशेषतः ॥ तथानिष्कंचनत्वं च मनसश्च प्रसन्नता ११ वृत्तशौचं मनःशौचं तीर्थशौचमतः परम् ॥ ज्ञानोत्पन्नं च यच्छौचं तच्छौचं परमं स्मृतम् १२ मनसा च प्रदीप्तेन ब्रह्मज्ञानजलेन च ॥ स्नातियो मानसे तीर्थे तत्त्वज्ञानं तत्त्वदर्शिनः १३ समारोपितशौचस्तु नित्यं भावसमाहितः ॥ केवलं गुणसंपन्नः शुचिरेव नरः सदा १४ शरीरस्थानि तीर्थानि प्रोक्तान्येतानि भारत ॥ पृथिव्यां यानि तीर्थानि पुण्यानि शृणु तान्यपि १५ शरीरस्य यथोद्देशः शुचयः परिकीर्तिताः ॥ तथा पृथिव्याभागाश्च पुण्यानि सलिलानि च १६ कीर्तनाच्चैव तीर्थस्य स्नानाच्च पितृतर्पणात् ॥ घुनंति पापं तीर्थेषु ते प्रयांति सुखं दिवम् १७ परिग्रहाच्च साधूनां पृथिव्याश्चैव तेजसा ॥ अतीव पुण्यभागास्ते सलिलस्य च तेजसा १८ मनसश्च पृथिव्याश्च पुण्यास्तीर्थास्तथाऽपरे ॥ उभयोरेव यः स्नायात्स सिद्धिं शीघ्रमाप्नुयात् १९ यथा बलं क्रियाहीनं क्रियावा बलवर्जिता ॥ नेह साध्यते कार्यं समायुक्ता तु सिध्यति २० एवं शरीरशौचेन तीर्थशौचेन चान्वितः ॥ शुचिः सिद्धिमवाप्नोति द्विविधं शौचमुत्तमम् २१ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे शौचानुपृच्छानामाष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ सर्वेषां उपवासानां यच्छ्रेयः सुमहत्फलम् ॥ यच्चाप्यसंशयं लोके तन्मे त्वं वक्तुमर्हसि १ ॥ भीष्म उवाच ॥ शृणुराज न्यथा गीतं स्वयमेव स्वयं भुवा ॥ यत्कृत्वानिर्वृतो भूयात्पुरुषो नाऽत्र संशयः २ द्वादश्यां मार्गशीर्षे तु अहोरात्रेण केशवम् ॥ अर्च्यं श्वमेधं प्राप्नोति दुष्कृतं चास्य नश्यति ३

१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ सर्वेषामिति १।२ अर्च्यं अर्च्यं च ३

४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५ तद्वावमुपेन्द्रं उपेन्द्रं तादात्म्यं कीदृशं गन्धार्थेन ध्यानेनाधिगच्छति १६।१७ इति अ० नी० भा० नवाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ शरतल्पगतमिति १। २ इष्टकामनासिद्धयर्थं चांद्रव्रतमाह मार्गेति मार्गशीर्षशुक्लप्रतिपदि मूलनक्षत्रयोगे सती चांद्रव्रतमारभेत तत्र चंद्रावयवेषु नक्षत्राणि न्यसेत् पादौ मूलेनेत्यादिना स्वदेवतासहि तेन मूलेन चंद्रस्य पादौ कल्पयेदित्यर्थः ॥ एवं रोहिण्यादिभिः सदेवताभिर्जघादयः कल्पनीयाः सर्वत्र विमक्तिव्यत्ययार्थः ३ आषाढयोरिति आषाढाद्वयं फाल्गुनीद्वयं भाद्रपदाद्वयं च ज्ञेयम् ४।५ तथैव पौषमासे तु पूज्यो नारायणेति च ॥ वाजपेयमवाप्नोति सिद्धिं च परमां व्रजेत् ४ अहोरात्रेण द्वादश्यां माघमासे तु माधवम् ॥ राजसूयमवाप्नोति कुलं चैव समुद्धरेत् ५ तथैव फाल्गुने मासि गोविंदेति च पूजयन् ॥ अतिरात्रमवाप्नोति सोमलोकं च गच्छति ६ अहोरात्रेण द्वादश्यां चैत्रे विष्णुरिति स्मरन् ॥ पौंडरीकमवाप्नोति देवलोकं च गच्छति ७ वैशाखमासे द्वादश्यां पूजयन् मधुसूदनम् ॥ अग्निष्टोममवाप्नोति सोमलोकं च गच्छति ८ अहोरात्रेण द्वादश्यां ज्येष्ठे मासि त्रिविक्रमम् ॥ गवां मेधमवाप्नोति अप्सरोभिश्च मोदते ९ आषाढे मासि द्वादश्यां वामनेति च पूजयन् ॥ नरमेधमवाप्नोति पुण्यं च लभते महत् १० अहोरात्रेण द्वादश्यां श्रावणे मासि श्रीधरम् ॥ पंचयज्ञानवाप्नोति विमानस्थश्च मोदते ११ तथा भाद्रपदे मासि हृषीकेशेति पूजयन् ॥ सौत्रामणिमवाप्नोति पूतात्मा भवते च हि १२ द्वादश्यां मासि श्विने मासि पद्मनाभेति चार्चयन् ॥ गेहसहस्रफलं पुण्यं प्राप्नुयात् तत्राऽत्र संशयः १३ द्वादश्यां कार्तिके मासि पूज्य दामोदरेति च ॥ गवां यज्ञमवाप्नोति पुमान् स्त्रीवानसंशयः १४ अर्चयेत् पुंडरीकाक्षमेवं संवत्सरं तु यः ॥ जातिस्मरत्वं प्राप्नोति विद्यां बहु सुवर्णकम् १५ अहन्यहनि तद्वावमुपेन्द्रं योऽधिगच्छति ॥ समाप्ते भोजयेद्दिप्रानथवादापयेद् घृतम् १६ अतः परं नोपवासो भवतीति विनिश्चयः ॥ उवाच भगवान्विष्णुः स्वयमेव पुरातनम् ॥ १७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे विष्णोर्द्वादशकं नाम नवाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ शरतल्पगतं भीष्मं वृद्धं कुरुपितामहम् ॥ उपगम्य महाप्राज्ञः पर्यपृच्छ युधिष्ठिरः १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ अंगानां रूपसौभाग्यं प्रियं चैव कथं भवेत् ॥ धर्मार्थकामसंयुक्तः सुखभागी कथं भवेत् २ ॥ भीष्म उवाच ॥ मार्गशीर्षस्य मासस्य चंद्रमूलेन संयुते ॥ पादौ मूलेन राजेंद्रं जघायामथ रोहिणीम् ३ अश्विन्यां सक्थिनीं चैव ऊरूचाषाढयोस्तथा ॥ गुह्यं तु फाल्गुनीं विद्यात्कृतिका कटिकास्तथा ४ नाभिभाद्रपदे विद्याद्वेत्यामक्षि मंडलम् ॥ पृष्ठमेव निष्ठासु अमुराधोत्तरास्तथा ५ बाहुभ्यां तु विशाखा सुहस्तौ हस्तेन निर्दिशेत् ॥ पुनर्वस्वंगुली राजन्नाश्लेषा सुनखास्तथा ६ ग्रीवां ज्येष्ठा च राजेंद्रं श्रवणेन तु कर्णयोः ॥ मुखं पुण्येण दानेन दंतौष्ठौ स्वातिरुच्यते ७ हासं शतभिषां चैव मघां चैवाथ नासिकाम् ॥ नेत्रे मृगशिरो विद्याललाटे मित्रमेव तु ८ भरण्यां तु शिरो विद्यात्केशानां दूर्वा नराधिप ॥ समाप्ते तु घृतं दद्याद्ब्राह्मणे वेदपारगे ९

६।७।८ अत्रायं प्रयोगः पुण्याहवाचनादिपूर्वकं इष्टकाम्यार्थं व्रतं स्वीकृत्य चंद्रमास्यानं च चंद्राभिर्नक्षत्राणां ध्यात्वा तदवयवेषु तत्तद्व्रतं सदेवतासहि तानि नक्षत्राणि विन्यस्य तत्तत्तन्मंत्रैस्तेषां माराधनं जपहोमादिना प्रत्यहं कर्तव्यं एवं षोडशमासी पर्यंतं कृत्वा समाप्ते व्रते होमशेषं घृतमाचार्यापि विवेक्येत् ॥ समाप्ते तु घृतं दद्यादित्यनेन घृतमेव होमद्रव्यं ज्ञायते ९

एवंकुर्वन्विकलांगोऽपिपौर्णमास्यांसकलांगोभवति एतस्सदृष्टांतमाह परिपूर्णगति १० ॥ इतिअनुशासनपर्वणिनीलकंठोऽपि भारतमावदीवेदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ पितामहेति सुभगोदर्शनयिश्चज्ञानभाग्यथजायते ॥ जायतेपरिपूर्णगिःपौर्णमास्येवचंद्रमाः १० ॥ इतिश्रीमहामारुतेअनु०आनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मेदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ पितामहमहाप्राज्ञसर्वशास्त्रविशारद ॥ श्रोतुमिच्छामिमर्त्यानांसंसारविधिमुत्तमम् १ केनवृत्तेनराजेंद्रवर्तमानानरा भुवि ॥ प्राप्तुंवंत्युत्तमंस्वर्गकथंचनरकंनृप २ मृतंशरीरमुत्सृज्यकाष्ठलोष्टसमंजनाः ॥ प्रयांत्यमुलोकमितःकोवैताननुगच्छति ३ ॥ भीष्मउवाच ॥ अयमाया तिभगवानबृहस्पतिरुदारधीः ॥ पृच्छेन्नंसुमहाभागमेतदुद्दंशनातनम् ४ नैतदन्येनशक्यंहिवक्तुंकेनचिद्वयै ॥ वक्ताबृहस्पतिसमोनह्यऽन्योविद्यतेकचित् ५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तयोःसंवदतोरेवंपार्थगांगेयस्तदा ॥ आजगामविशुद्धात्मानाकपृष्ठाद्बृहस्पतिः ६ ततोराजासमुत्थायधृतराष्ट्रपुरोगमः ॥ पूजामनुप मांचक्रेसर्वेतेचसभासदः ७ ततोधर्मसुतोराजाभगवंतंबृहस्पतिम् ॥ उपगम्ययथान्यायंप्रश्नंप्रच्छतत्त्वतः ८ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ भगवन्सर्वधर्मज्ञसर्वशास्त्र विशारद ॥ मर्त्यस्यकःसहायोवैपितामातासुतोगुरुः ९ ज्ञातिसंबंधिवर्गश्चमित्रवर्गस्तथैवच ॥ मृतंशरीरमुत्सृज्यकाष्ठलोष्टसमंजनाः १० गच्छंत्यमुत्रलोकंवे कएनमनुगच्छति ॥ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ एकःप्रसूयतेराजन्नेकएवविनश्यति ११ एकस्तरतिदुर्गाणिगच्छत्येकस्तुदुर्गतिम् ॥ असहायःपितामातातथा भ्रातासुतोगुरुः १२ ज्ञातिसंबंधिवर्गश्चमित्रवर्गस्तथैवच ॥ मृतंशरीरमुत्सृज्यकाष्ठलोष्टसमंजनाः १३ मुहूर्तमिवरोदित्वाततोयांतिपराङ्मुखाः ॥ तैस्तच्छरी रमुत्सृष्टधर्मएकोऽनुगच्छति १४ तस्माद्धर्मःसहायश्चसेवितव्यःसदानृभिः ॥ प्राणीधर्मसमायुक्तोगच्छेत्स्वर्गगतिंपराम् १५ तथैवाधर्मसंयुक्तोनरकंचोपपद्यते ॥ तस्मान्न्यायागतैरर्थैर्धर्मसेवेतपंडितः १६ धर्मएकोमनुष्याणांसहायःपारलौकिकः ॥ लोभान्मोहादनुक्रोशाद्दयाद्वाप्यबहुश्रुतः १७ नरःकरोत्यकार्याणिपरार्थे लोभमोहितः ॥ धर्मश्चार्थश्चकामश्चत्रितयंजिवितेफलम् १८ एतत्रयमथाप्तव्यमधर्मपरिवर्जितम् ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ श्रुतंभगवतोवाक्यधर्मयुक्तंपरंहितम् १९ शरीरनिचयंज्ञातुंबुद्धिस्तुममजायते ॥ मृतंशरीरंहिन्वृणामूक्षममव्यक्ततांगतम् २० अचक्षुर्विषयंप्राप्तकथंधर्मोऽनुगच्छति ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ पृथिवी वायुराकाशमापोज्योतिर्मनोऽंगतः २१ बुद्धिरात्माचसहिताधर्मपश्यंतिनित्यदा ॥ प्राणिनामिहसर्वेषांसाक्षिभूतानिशाऽनिशम् २२ एतैश्चसहधर्मोपितंजीवमनु गच्छति ॥ त्वगस्थिमांसशुक्रं चशोणितंचमहामते २३ शरीरंवर्जयंत्येतेजीवितेनविवर्जितम् ॥ ततोधर्मसमायुक्तःप्राप्तुतेजीवएवहि २४ ततोऽस्यकर्मपश्यंति शुभंवायदिवाऽशुभम् ॥ देवताःपंचभूतस्थाःकिंभूयःश्रोतुमिच्छसि २५ ततोधर्मसमायुक्तःसजीवःसुखमेधते ॥ इहलोकेपरेचैवकिंभूयःकथयामिते २६

१।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९ शरीरस्यनिचयंसंचयमवस्थितिमितियावत् २० अंतगोयमः अंतायगच्छतीति योगात् २१ आत्मासत्ता निशेतिदिवसस्याप्युपलक्षणं २२ एतैःसहधर्मोऽपूर्वरूपोजीवमनुगच्छति २३ । २४ । २५ । २६

ननुमृतसूक्ष्मवत्फलसूक्ष्मावस्थारूपमपूर्वजीवमनुगच्छतु रेतस्तुमूलएवस्थूलतरंक्यमेनमावृणोतिइत्याशंकते तदिति १० सजीवोपूर्वेणभूतेश्चमिश्रितोवायुद्वारावृष्टिस्वंप्राप्यान्नरूपेणपरिणम्यरेतो रूपीभवतीत्याह अन्नमिति २८ । २९ । ३० कथंसूक्ष्मतमस्यपुरुषस्यस्थूलतरेणरेतसातादात्म्यं सत्यपिसंसर्गंअप्रवाच्योरिवभवतीत्याशंकते आख्यातमिति ३१ भूतावेशन्यायेनपुरुषैस्तैर्भूतै रेतोद्वाराशरीराकारत्वंप्राप्तैःसहसंगमात्रेणामिभूयतेतादात्म्येनचवर्धते संगमावेतुनसुप्तसमाध्यादावित्याह आसन्नेति ३२ ततस्तादात्म्यमिमानरूपादिभिमवादयंकर्तृत्वादिमान्भवतितदाऽस्य ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ तद्वर्जितंभगवतायथाधर्मोऽनुगच्छति ॥ एतत्तुज्ञातुमिच्छामिकथंरेतःप्रवर्तते २७ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ अन्नमश्रंतियद्देवाःशरीरस्थानरे श्वर ॥ पृथिवीवायुराकाशमापोज्योतिर्मनस्तथा २८ ततस्तत्तेषुराजेंद्रतेषुभूतेषुपंचसु ॥ मनःपष्ठेषुशुद्धात्मनरेतःसंपद्यतेमहत् २९ ततोगर्भःसंभवतिश्ले षास्त्रीपुंसयोर्नृप ॥ एतत्तेसर्वमारुयातंभूयःकिंश्रोतुमिच्छसि ३० ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ आख्यातंभगवतागर्भःसंजायतेतथा ॥ यथाजातस्तुपुरुषःप्रपद्यति तदुच्यताम् ३१ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ आसन्नमात्रःपुरुषस्तैर्भूतैरभिभूयते ॥ विप्रयुक्तश्चतैर्भूतैःपुनर्यात्यपरांगतिम् ३२ सर्वभूतसमायुक्तःप्राप्तुतेजीवएवहि ॥ ततोऽस्यकर्मपश्यंतिशुभंवायदिवाऽशुभम् ॥ देवताःपंचभूतस्थाःकिंभूयःश्रोतुमिच्छसि ३३ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ त्वगस्थिमांसमुत्सृज्यतैश्चभूतैर्विव र्जितः ॥ जीवःसभगवन्कस्थःसुखदुःखेसमश्नुते ३४ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ जीवःकर्मसमायुक्तःशीघ्रंरेतस्त्वमागतः ॥ स्त्रीणांपुष्पंसमासाद्यमूतेकालेनभारत ३५ यमस्यपुरुषैःक्लेशंयमस्यपुरुषैर्वधम् ॥ दुःखंसंसारचक्रंचनरःक्लेशंसर्विंदति ३६ इहलोकेसचप्राणिजन्मप्रभृतिपार्थिव ॥ सुकृतंकर्मवैभुंकेधर्मस्यफलमा श्रितः ३७ यदिधर्मयथाशक्तिजन्मप्रभृतिसेवते ॥ ततःसपुरुषोभूत्वासेवतेनित्यदासुखम् ३८ अथांतरातुधर्मस्याप्यधर्ममुपसेवते ॥ सुखस्यानंतरंदुः खंसजीवोऽप्यधिगच्छति ३९ अधर्मेणसमायुक्तोयमस्यविषयंगतः ॥ महदुःखंसमासाद्यतिर्यग्योनौप्रजायते ४० कर्मणायेनयेनेहयस्यायोनौप्रजायते ॥ जीवोमोहसमायुक्तस्तन्मेनिगदतःशृणु ४१ यदेतदुच्यतेशास्त्रेसेतिहासेचच्छंदसि ॥ यमस्यविषयंघोरंमर्त्योलोकःप्रपद्यते ४२ इहस्थानानिपुण्यानिदे वतुल्यानिभूपते ॥ तिर्यग्योन्यतिरिक्तानिगतिमंतिचसर्वशः ४३ यमस्यभवनेदिव्येब्रह्मलोकसमेगुणैः ॥ कर्मभिर्नियतैर्बद्धोजंतुर्दुःखान्युपाश्रुते ४४ येनये नतुभावेनकर्मणापुरुषोगतिम् ॥ प्रयातिपुरुषांघोरांततेवक्ष्याम्यतःपरम् ४५ अधीत्यचतुरोवेदान्द्रिजोमोहसमन्वितः ॥ पतितात्प्रतिगृह्याथखरयोनौ प्रजायते ४६ खरोजीवतिवर्षाणिदशपंचचभारत ॥ खरोमृतोबलीवर्धःसप्तवर्षाणिजीवति ४७

कर्मादिकंदेवाःपश्यंति ३३ स्थूलदेहसंगाद्युज्यतामस्यकर्तृत्वंतद्वाहेतुकथमस्यसुखादिसंगइत्याशंकते त्वमिति ३४ स्थूलदेहनाशक्षणएवसरेतस्त्वंशुक्रमेणसूक्ष्मशरीरभावमेति ततःस्त्रीणांपुष्पं समासाद्येत्यादिस्पष्टं तद्यथातृणजलायूकाअन्यतृणमाक्रम्यपूर्वजहातिएवमेतदितिज्ञेयम् ३५ यमस्येति गर्भत्वमप्राप्तःसूक्ष्मशरीरावच्छिन्नस्तीव्रपापयोगाद्यातनालमतइत्यर्थः ३६ । ३७ ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७

बलीवर्द्धोमृतश्चापिजायतेब्रह्मराक्षसः ॥ ब्रह्मराक्षसश्चापिजायतेब्रह्मराक्षसः ४८ पतितं बाजयित्वा तु कृमियो नौ प्रजायते ॥ तत्र जीवति वर्षाणि दशपंच
चभारत ४९ कृमिभावादिमुक्तस्तु ततो जायति गर्दभः ॥ गर्दभः पंचवर्षाणि पंचवर्षाणि सूकरः ५० कुकुटः पंचवर्षाणि पंचवर्षाणि जंघुकः ॥ श्वावर्षमेकं भवति
ततो जायति मानवः ५१ उपाध्यायस्य यः पापं शिष्यः कुर्यादबुद्धिमान् ॥ स जीवद्दशसंसारं स्त्रीनामोति न संशयः ५२ प्राक् श्वा भवति राजेंद्र ततः क्रव्यात् ततः खरः ॥
ततः प्रेतः परिक्रिष्टः पश्चाज्जायति ब्राह्मणः ५३ मनसाऽपि गुरोर्भायिष्यः शिष्यो याति पापकृत् ॥ स उग्रान् प्रैतिसंसारानधर्मेणेह चेतसा ५४ श्वयो नौ तु संप्र
तस्त्रीणि वर्षाणि जीवति ॥ तत्रापि निधनं प्राप्तः कृमियो नौ प्रजायते ५५ कृमिभावमनुप्राप्तो वर्षमेकं तु जीवति ॥ ततस्तु निधनं प्राप्तो ब्रह्मयो नौ प्रजायते ५६ यदि
पुत्रसमं शिष्यं गुरुर्हन्त्यादकारणे ॥ आत्मनः कामकारेण सोऽपि हिंस्रः प्रजायते ५७ पितरं मातरं चैव यस्तु पुत्रोऽवमन्यते ॥ सोऽपि राजन्मृतो जंतुः पूर्वजायेत ग
र्दभः ५८ गर्दभत्वं तु संप्राप्य दशवर्षाणि जीवति ॥ संवत्सरं तु कुंभीरस्ततो जायेत मानवः ५९ पुत्रस्य माता पितरौ यस्य रुष्टावुभावपि ॥ गुर्वप्यनतः सोऽपि मृ
तो जायति गर्दभः ६० खरो जीवति मासांस्तु दशश्वा च चतुर्दश ॥ बिडालः सप्तमासांस्तु ततो जायति मानवः ६१ माता पितरावाकुश्यसारिकः संप्रजायते ॥
ताडयित्वा तु तावेव जायते कच्छपो नृप ६२ कच्छपो दशवर्षाणि त्रीणि वर्षाणि शल्यकः ॥ व्यालो भूत्वा च षण्मासांस्ततो जायति मानुषः ६३ भर्तृपिंडमुपाश्रन्यो
राजद्विष्टानि सेवते ॥ सोऽपि मोहसमापन्नो मृतो जायति वानरः ६४ वानरो दशवर्षाणि पंचवर्षाणि मूषिकः ॥ श्वाऽथ भूत्वा तु षण्मासांस्ततो जायति मानुषः ६५
न्यासापहर्ता तु नरो यमस्य विषयंगतः ॥ संसाराणां शतं गत्वा कृमियो नौ प्रजायते ६६ तत्र जीवति वर्षाणि दशपंच चभारत ॥ दुष्कृतस्य क्षयं कृत्वा ततो जाय
ति मानुषः ६७ असूयको नरश्चापि मृतो जायति शङ्कः ॥ विश्वासहर्ता तु नरो मीनो जायति दुर्मतिः ६८ भूत्वामीनोऽष्टवर्षाणि मृगो जायति भारत ॥ मृगस्तु च
तुरो मासांस्ततश्छागः प्रजायते ६९ छागस्तु निधनं प्राप्य पूर्णं संवत्सरे ततः ॥ कीटः संजायते जंतुस्ततो जायति मानुषः ७० धान्यान्यवांस्तिलान्माषान्कुल
त्थान्सर्वपांश्चणान् ॥ कलायानथमुद्रांश्च गोधूमानससीस्तथा ७१ सस्यस्यान्यस्यहर्ता च मोहाज्जंतुरचेतनः ॥ स जायते महाराजमूषिको निरपत्रपः ७२ ततः
प्रेत्य महाराजमृतो जायति सूकरः ॥ सूकरो जातमात्रस्तुरोगेण म्रियते नृप ७३ श्वा ततो जायते मूढः कर्मणा तेन पार्थिव ॥ भूत्वा श्वा पंचवर्षाणि ततो जायति मानवः
७४ परदारमिमं शतं कृत्वा जायति वैटुकः ॥ श्वाशृगालस्ततो मृगो व्यालः कंकोबकस्तथा ७५ भ्रातुर्भायितुपापात्मा यो धर्षयति मोहितः ॥ पुंस्को किल त्वमा
मोतिसोऽपि संवत्सरं नृप ७६ सखिभायि गुरोर्भायि राजभायि तथैव च ॥ प्रधर्षयित्वा कामाय मृतो जायति सूकरः ७७

७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ निष्पावं राजमावं हलगोलकः दीर्घपुच्छो गोल

सूकरः पंचवर्षाणि दशवर्षाणि श्वाविधः ॥ बिडालः पंचवर्षाणि दशवर्षाणि कुकुटः ७८ पिपीलिकस्तु मासांस्त्रिंशतिः स्यान्मासमेव तु ॥ एतानासाद्य संसारान् कृमि
यो नौ प्रजायते ७९ तत्र जीवति मासांस्तु कृमियो नौ चतुर्दश ॥ ततोऽधर्मक्षयं कृत्वा पुनर्जायति मानवः ८० उपस्थिते विवाहे तु यज्ञदानेऽपि वा विभो ॥ मोहात्करो
तियो विघ्नं स मृतो जायते कृमिः ८१ कृमिर्जीवति वर्षाणि दशपंच चभारत ॥ अधर्मस्य भयं कृत्वा ततो जायति मानवः ८२ पूर्वदत्त्वा तु यः कन्यां द्वितीये दातुमिच्छ
ति ॥ सोऽपि राजन्मृतो जंतुः कृमियो नौ प्रजायते ८३ तत्र जीवति वर्षाणि त्रयोदश युधिष्ठिर ॥ अधर्मसंक्षये युक्तस्ततो जायति मानवः ८४ देवकार्यमकृत्वा तु पितृ
कार्यमथापि वा ॥ अनिर्वाप्य समश्नन्मृतो जायति वायसः ८५ वायसः शतवर्षाणि ततो जायति कुकुटः ॥ जायते व्यालकश्चापि मासं तस्मात्तु मानुषः ८६ ज्येष्ठं
पितृसमं चापि भ्रातरं योऽवमन्यते ॥ सोऽपि मृत्युमुपागम्य कौचयो नौ प्रजायते ८७ कौचो जीवति वर्षं तु ततो जायति चीरकः ॥ ततो निधनमापन्नो मानुषत्वमुपा
श्नुते ८८ वृषलो ब्राह्मणी भूत्वा कृमियो नौ प्रजायते ॥ तत्रः संप्राप्य निधनं जायते सूकरः पुनः ८९ सूकरो जातमात्रस्तुरोगेण म्रियते नृप ॥ श्वा ततो जायते मूढः
कर्मणा तेन पार्थिव ९० श्वा भूत्वा कृतकर्मा सौ जायते मानुषस्ततः ॥ तत्रापत्यं स मुत्पाद्य मृतो जायति मूषिकः ९१ कृतघ्नस्तु मृतो राजन्यमस्य विषयंगतः ॥ यमस्य
पुरुषैः कुद्धैर्वधं प्राप्नोति दारुणम् ९२ दंडं समुद्गरं शूलमाग्रे कुंभं च दारुणम् ॥ असिपत्रवनं चोरवालुकं कूटशाल्मलीम् ९३ एताश्चान्याश्च बह्वींश्च यमस्य विषयंगतः ॥
यातनाः प्राप्य तत्रोग्रस्ततो वध्यति भारत ९४ ततो हतः कृतघ्नः स तत्रैर्भरतर्षभ ॥ संसारचक्रमासाद्य कृमियो नौ प्रजायते ९५ कृमिर्भवति वर्षाणि दशपंच चभा
रत ॥ ततो गर्भसमासाद्य तत्रैव म्रियते शिशुः ९६ ततो गर्भं शतैर्जतुर्बहुभिः संप्रपद्यते ॥ संसारांश्च बहून्गत्वा ततस्तिर्यक्षु जायते ९७ ततो दुःखमनुप्राप्य बहुवर्ष
गणानिह ॥ अपुनर्भवसंयुक्तस्ततः कूर्मः प्रजायते ९८ दधिहृत्वा बकश्चापि प्लवो मत्स्यानसंस्कृता च ॥ चोरयित्वा तु दुर्बुद्धिर्मधुदंशः प्रजायते ९९ फलं वामूलकं ह
त्वा अपूपं वा पिपीलिकाः ॥ चोरयित्वा च निष्पावं जायते हलगोलकः १०० पायसं चोरयित्वा तु तित्तिरित्वमवाप्नुते ॥ हत्वा पिष्टमयं पूं कुंभो लूकः प्रजायते १ अपो
हत्वा तु दुर्बुद्धिर्वीर्यसौ जायते नरः ॥ कांस्यं हत्वा तु दुर्बुद्धिर्हारितो जायते नरः २ राजतं भाजनं हत्वा कपोतः संप्रजायते ॥ हत्वा तु कांचनं भांडं कृमियो नौ प्रजायते ३
पत्रोर्णं चोरयित्वा तु कलत्वं निगच्छति ॥ कौशिकं तु ततो हत्वा नरो जायति वर्तकः ४ अंशुकं चोरयित्वा तु शुको जायति मानवः ॥ चोरयित्वा तु कूलं तु मृतो हंसः प्रजा
यते ५ कौचः कार्पासिकं हत्वा मृतो जायति मानवः ॥ चोरयित्वा नरः पट्टं वा विक्रयं चैव भारत ६ क्षौमं च वस्त्रमादाय शो जंतुः प्रजायते ॥ वर्णान् हत्वा तु पुरुषो मृतो
जायति बर्हिणः १०७

रूपी कीटविशेषः १०० कुंभोलूक उलूकजातिभेदः १ हारितः पक्षिविशेषः १ । ३ पत्रोर्णं धौतकौशेयम् ४ । ५ । ६ वर्णान् हरितालादीन् १०७

॥१२३॥

हृत्वारक्तानिवस्त्राणिजायतेजीवजीवकः ॥ वर्णकादींस्तथागंधांश्चोरयित्वेहमानवः १०८ लुचुंदरित्वमाप्नोतिराजन्लोभपरायणः ॥ तत्रजीवतिवर्षाणिततोद
शचपंचच ९ अधर्मस्यक्षयंगत्वाततोजायतिमानुषः ॥ चोरयित्वापयश्चापिबलाकासंप्रजायते ११० यस्तुचोरयतेतैलनरोमोहसमन्वितः ॥ सोऽपिराजन्मृतो
जंतुस्तैलपायीप्रजायते ११ अशस्त्रं पुरुषं हत्वा सशस्त्रः पुरुषाधमः ॥ अर्थार्थी यदिवावैरी स मृतो जायते खरः १२ खरो जीवति वर्षे द्वे ततः शस्त्रेण वध्यते ॥ समृतो
मृगयो नौ तु नित्यो द्विगोऽभिजायते १३ मृगो वध्यति शस्त्रेण गते संवत्सरे तु सः ॥ इतो मृगस्ततो मनिः सोऽपि जालेन बध्यते १४ मासे चतुर्थे संप्राप्ते श्वापदः संप्रजा
यते ॥ श्वापदो दशवर्षाणि द्विपीवर्षाणि पंचच १५ ततस्तु निधनं प्रातः कालपर्यायचोदितः ॥ अधर्मस्य क्षयं कृत्वा ततो जायति मानुषः १६ स्त्रियं हत्वा तु दुर्बुद्धि
र्यमस्य विषयंगतः ॥ बहून्केशान्समासाद्य संसारांश्चैव विंशतिम् १७ ततः पश्चान्महाराजकृमियोनौ प्रजायते ॥ कृमिर्विंशतिवर्षाणि भूत्वा जायति मानुषः १८
भोजनं चोरयित्वा तु मक्षिका जायते नरः ॥ मक्षिका संघवशो बहून्मासान् भवत्युत १९ ततः पापक्षयं कृत्वा मानुषत्ववाप्नुते ॥ धान्यं हत्वा तु पुरुषो लोमशः संप्रजाय
ते १२० तथा पिण्याकसंमिश्रमशनं चोरे यन्नरः ॥ स जायते बभ्रुसमो दारुणो मूषिको नरः २१ दशैव मानुषा न्नित्यं पापात्मा स विशांपते ॥ घृतं हत्वा तु दुर्बुद्धिः काक
महः प्रजायते २२ मत्स्यमांसमथो हत्वा काको जायति दुर्मतिः ॥ लवणं चोरयित्वा तु चिरिकाकः प्रजायते २३ विश्वासेन तु निक्षिप्तं यो विनिन्दोति मानवः ॥ स गता
युर्नरस्तातमत्स्ययोनौ प्रजायते २४ मत्स्ययोनिमनुप्राप्य मृतो जायति मानुषः ॥ मानुषत्वमनुप्राप्य क्षीणायुरुपपद्यते २५ पापानि तु नराः कृत्वातिर्यग्जा
यंति भारत ॥ नचात्मनः प्रमाणं ते धर्मं जानंति किंचन २६ येषां पापानि नराः कृत्वा निरस्यंति व्रतैः सदा ॥ सुखदुःखसमायुक्ता व्यथितास्ते भवंत्युत २७ असंवासाः प्र
जायंते म्लेच्छाश्चापि न संशयः ॥ नराः पापसमाचारा लोभमोहसमन्विताः २८ वर्जयंति च पापानि जन्मप्रभृतियेनराः ॥ अरोगारूपवंतस्ते धनिनश्च भवंत्युत
२९ स्त्रियोऽप्येतेन कल्पेन कृत्वा पापमवाप्नुयुः ॥ एतेषामेव जंतूनां भार्यात्वमुपयांति ताः १३० परस्वहरणे दोषाः सर्वे एव प्रकीर्तिताः ॥ एतद्विलेशमात्रेण कथितं
ते मयाऽनघ ३१ अपरास्मिन्कथायोगेभूयः श्रोष्यसि भारत ॥ एतन्मयामहाराज ब्रह्मणो गदतः पुरा ३२ सुरर्षीणां श्रुतं मध्ये पृष्ठश्चापि यथा तथम् ॥ मयाऽपि त
च्च कात्स्न्येन यथावदनुवर्णितम् ॥ एतच्छ्रुत्वा महाराज धर्मे कुरु मनः सदा १३३ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके प० दानधर्मे संसारचक्रं नाम
एकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अधर्मस्य गतिर्ब्रह्मन्कथिता मे त्वयाऽनघ ॥ धर्मस्य तु गतिं श्रोतुमिच्छामि वदतांवर १ कृत्वा
कर्माणि पापानि कथं यांति शुभांगतिम् ॥ कर्मणा च कृतेनेह केन यांति शुभांगतिम् २ १३४ ॥ इति अनु. नी० भा० एकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥ अधर्मस्येति ११२

॥११२॥

॥१२३॥

३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३० ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमा

बृहस्पतिरुवाच ॥ कृत्वा पापानि कर्माणि अधर्मवशमागतः ॥ मनसा विपरीतेन निरयं प्रतिपद्यते ३ मोहादधर्मयः कृत्वा पुनः समनुतप्यते ॥ मनः समाधिसंयुक्तो
न स सेवेत दुष्कृतम् ४ यथा यथा मनस्तस्य दुष्कृतं कर्म गृह्यते ॥ तथा तथा शरीरं तु तेनाधर्मेण मुच्यते ५ यदि व्याहरते राजन्विप्राणां धर्मवादिनाम् ॥ ततोऽधर्मकृता
क्षिप्रमपवादात् प्रमुच्यते ६ यथा यथा नरः सम्यग्धर्ममनुभाषते ॥ समाहितेन मनसा विमुच्येत तथा तथा ७ भुजंग इव निर्मोकात् पूर्वभुक्ता ज्जरान्वितात् ॥ दत्त्वा
विप्रस्य दानानि विविधानि समाहितः ८ मनः समाधिसंयुक्तः सुगतिं प्रतिपद्यते ॥ प्रदानानि तु वक्ष्यामि यानि दत्त्वा युधिष्ठिर ९ नराः कृत्वाऽप्यकार्याणिततो धर्मेण
युज्यते ॥ सर्वेषामेव दानानां मंत्रं श्रेष्ठमुदाहृतम् ॥ पूर्वमंत्रं प्रदातव्यमृजुना धर्ममिच्छता १० प्राणा ह्यत्र मनुष्याणां तस्माज्जंतुश्च जायते ॥ अत्रेति प्रतिष्ठितो लोक
स्तस्मादत्र प्रशस्यते ११ अत्र मेव प्रशंसंति देवर्षिपितृमानवाः ॥ अत्र स्य हि प्रदानेन रंति देवो दिवंगतः १२ न्यायलब्धं प्रदातव्यं द्विजातिभ्योऽन्नमुत्तमम् ॥ स्वा
ध्यायं समुपेतेभ्यः प्रहृष्टेनांतरात्मना १३ यस्य ह्यन्नमुपाश्रंति ब्राह्मणानां शतं दश ॥ हृष्टेन मनसा दत्तं न सतिर्यग्गतिर्भवेत् १४ ब्राह्मणानां सहस्राणि दशभोज्यन
र्षभ ॥ नरोऽधर्मात् प्रमुच्येत योगेष्वभिरतः सदा १५ भैक्ष्येणान्नं समाहृत्य विप्रो वेदपुरस्कृतः ॥ स्वाध्यायनिरते विप्रेद्वेह सुखमेधते १६ अहिं सन् ब्राह्मणस्वानि
न्यायेन परिपाल्य च ॥ क्षत्रियस्तरसाप्राप्तमन्नं यो वै प्रयच्छति १७ द्विजेभ्यो वेदवृद्धेभ्यः प्रयतः सुसमाहितः ॥ तेनापोहति धर्मात्पुण्ड्रकृतं कर्म पांडव १८ षड्वा
गपरिशुद्धं च कृषेर्भागमुपार्जितम् ॥ वैश्यो ददद् द्विजातिभ्यः पापेभ्यः परिमुच्यते १९ अवाप्य प्राणसंदेहं कर्कश्येन समार्जितम् ॥ अन्नं दत्त्वा द्विजातिभ्यः शूद्रः पापात् प्र
मुच्यते २० औरसेन बलेनान्नमर्जयित्वाऽविहिंसकः ॥ यः प्रयच्छति विप्रेभ्यो न सदुर्गाणि पश्यति २१ न्यायेनैवाप्तमन्नं तु नरो हर्षसमन्वितः ॥ द्विजेभ्यो वेदवृद्धेभ्यो
दत्त्वा पापात् प्रमुच्यते २२ अन्नमूर्जं स्करं लोके दत्त्वा र्जस्वी भवेन्नरः ॥ सतापंथानमावृत्य सर्वपापैः प्रमुच्यते २३ दानवा द्विः कृतः पंथायेन यांति मनीषिणः ॥ ते हि प्राण
स्य दातारस्तेभ्यो धर्मः सनातनः २४ सर्वावस्थं मनुष्येण न्यायेनान्नमुपार्जितम् ॥ कार्यपात्रागतं नित्यमन्नं हि परमागतिः २५ अत्र स्य हि प्रदानेन नरो रौद्रं न सेवते ॥
तस्मादन्नं प्रदातव्यमन्यायपरिवर्जितम् २६ यते ब्राह्मणपूर्वा हि भोक्तुमन्नं गृही सदा ॥ अवध्यं दिवसं कुर्यादन्नदानेन मानवः २७ भोजयित्वा दशशतं नरो वेदविदं नृ
प ॥ न्यायविद्धमविदुषामिति हासविदां तथा २८ नयाति नरकं घोरं संसारांश्च न सेवते ॥ सर्वकामसमायुक्तः प्रेत्य चाप्यश्नुते सुखम् २९ एवं खलु समायुक्तो रमते वि
गतज्वरः ॥ रूपवान्कीर्तिमांश्चैव धनवांश्चोपपद्यते ३० एतत्ते सर्वमाख्यातमन्नदानफलं महत् ॥ मूलमेतत्तु धर्माणां प्रदानानां च भारत ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते
अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे संसारचक्रं नाम एकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥ ॥ ॥ वदीपे द्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥ ॥ ॥

अहिंसेति १ । २ । ३ श्रीमदोषान्नकामक्रोधलोभानलोकेषुनिधायनतुस्वात्मानि कामक्रोधौघाहोर्भ ४ । ५ । ६ सर्वेषांभूतानामात्मभूतस्याऽऽत्मदुःखेनेवपरदुःखेनाप्युद्विजतःसर्वभूतान्यात्मत्वेन तत्त्वज्ञापय्यतोमार्गेदेवाःमुह्यन्ति सव्यापकोभूत्वामुच्यतइत्यर्थः अपदस्वगतवागतिहीनत्वाम्मार्गसूचकपदरहितस्यपदैषिणःस्थानैषिणोबहिर्मुखाइत्यर्थः ७ । ८ । ९ यथेति हिंसितोहिनस्ति पालितःपालयतितस्मात्पालयेदेवनोहिंसयेदित्यर्थः १० । ११ ॥ इतिभनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे श्रयोद्धशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ततइति १ । २ । ३ मनसा

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ अहिंसावैदिकं कर्म ध्यानमिन्द्रियसंयमः ॥ तपोऽथ गुरुशुश्रूषा किं श्रेयः पुरुषं प्राप्ति १ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ ॥ सर्वाण्येतानि धर्म्याणि पृथग्द्वाराणिसर्वशः ॥ शृणु संकीर्त्यमानानि षडेव भरतर्षभ २ हंतनिःश्रेयसं जंतोरहं वक्ष्याम्यनुत्तमम् ॥ अहिंसा पाश्र्वयं धर्मयः साधयति वै नरः ३ त्रीन्दोषान्सर्वभूतेषु निधाय पुरुषः सदा ॥ कामक्रोधौ च संयम्य ततः सिद्धिं मवाप्नुते ४ अहिंसकानि भूतानि दंडेन विनिहंतियः ॥ आत्मनः सुखमन्विच्छन् स प्रेत्य न सुखी भवेत् ५ आत्मोपमस्तु भूतेषु यो वै भवति पूरुषः ॥ न्यस्तदंडो जितक्रोधः स प्रेत्य सुखमेधते ६ सर्वभूतात्मभूतस्य सर्वभूतानि पश्यतः ॥ देवाऽपि मार्गे मुह्यन्ति अपदस्य पदैषिणः ७ न तत्परस्य संदध्यात् प्राप्तिं कूलं यदाऽऽत्मनः ॥ एष संक्षेपतो धर्मः कामादन्यः प्रवर्तते ८ प्रत्याख्याने च दाने च सुखदुःखे प्रियाप्रिये ॥ आत्मौपम्येन पुरुषः प्रमाणमभिगच्छति ९ यथा परः प्रक्रमते परेषु तथाऽपरे प्रक्रमते परस्मिन् ॥ तथैव तेऽस्तूपमा जीवलोके यथा धर्मो नैपुणे नोपादिष्टः १० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्त्वा तं सुरगुरुर्धर्मराजं युधिष्ठिरम् ॥ दिवमाचक्रमेधीमान् पश्यतामेव नस्तदा ११ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे संसारचक्रसमाप्तौ त्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो युधिष्ठिरो राजा शरत्काले पितामहम् ॥ पुनरेव महातेजाः प्रपच्छवदतां वरः १ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ ऋषयो ब्राह्मणा देवाः प्रशंसन्ति महामते ॥ अहिंसालक्षणं धर्मं वेदप्रामाण्यदर्शनात् २ कर्मणामनुजः कुर्वन् हिंसां पार्थिव स तम ॥ वाचा च मनसा चैव कथं दुःखात् प्रमुच्यते ३ ॥ भीष्म उवाच ॥ चतुर्विधेयं निर्दिष्टाह्यहिंसा ब्रह्मवादिभिः ॥ एकैकतोऽपि विभ्रष्टान भवत्यस्मिन् ४ यथा सर्वश्चतुष्पाद्वै त्रिभिः पादैर्न तिष्ठति ॥ तथैवेयं महीपालकारणैः प्रोच्यते त्रिभिः ५ यथानागपदेऽन्यानि पदानि पदगामिनाम् ॥ सर्वाण्येवापि धीयंते षडजातानि कौजरे ६ एवं लोकेऽपि हिंसा तु निर्दिष्टा धर्मतः पुरा ॥ कर्मणालिप्यते जंतुर्वाचा च मनसाऽपि च ७ पूर्वतु मनसा त्यक्त्वा तथा वाचाऽथ कर्मणा ॥ न भक्षयति यो मांसं त्रिविधं स विमुच्यते ८ त्रिकारणं तु निर्दिष्टं श्रूयते ब्रह्मवादिभिः ॥ मनोवाचितथाऽऽस्वादे दोषा ह्येषु प्रतिष्ठिताः ९ न भक्षयंत्यतो मांसं तपोयुक्ता मनीषिणः ॥ दोषास्तु भक्षणे राजन्मांसस्येह निबोध मे १० वचसा कर्मणा भक्षणेनेति चतुर्विधा हिंसा । तत्रैकेन त्यक्त्वा सर्वात्मनाऽप्येकान भवति । न ह्यमभयतोऽसंक्र

युक्तामनाषणः ॥ दाषास्तुभक्षणराजन्मासस्यहानिबाधम् १० वचसाकर्मणाभक्षणेनेतिचतुर्विधाहिंसा । तत्रैकेनत्यक्तासर्वात्मनात्यक्तानभवाति । नह्यभक्षयतोऽसंकल्प
यतोऽन्यमांसंभोक्षयेदित्यवदतःअकुर्वतोवाहिंसाकेनचिदंशेनभवति ४ तत्रदृष्टान्तमाह यथेति एकेनपादेनविनात्रिभिःपादैःपशुरिवेयमप्येकेनांशेनहीनाअंशत्रयेणनतिष्ठतीत्यर्थः ५ यथेति
नागपदेगजपदेऽश्वपदानामिवसर्वेषांभक्षणासमावेशोभवातिअहिस्तुयां । कौजरेपदेदृष्टेति सर्वाणिपदानिपथापिधीयन्तेपूर्वाहिंसायांसर्वेभर्माःपिधीयन्ते ६ । ७ । ८ । ९ । १०

११ पित्रिति यथास्त्रीपुंयोगेनांतरीयकंपुत्रजन्मैवैर्हिंसकस्यभूयिष्ठपापयोनीजन्मेत्यर्थः १२। १३। १४। १५। जीवितंहीति । यथास्वमांसापण्णाच्छिविरुध्वंगतःएवंपरमांसादनादघोमच्छती
पुत्रमांसोपमंजानन्त्वादतेयोविचक्षणः ॥ मांसमोहसमायुक्तःपुरुषःसोऽधमःस्मृतः ११ पितृमातृसमायोगेपुत्रत्वंजायतेयथा ॥ हिंसां कृत्वाऽवशम्पापोभूयिष्ठंजाय
तेतथा १२ रसंचप्रतिजिह्वायाज्ञानं प्रज्ञायतेयथा ॥ तथाशास्त्रेषुनियंतरागोह्यास्वादिताद्वेत् १३ संस्कृताऽसंस्कृताऽप्यकालवणाऽलवणास्तथा ॥ प्रजायते
यथाभावास्तथाचित्तंनिरुध्यते १४ भेरीमृदंगशब्दांश्चतंत्रीशब्दांश्चपुष्कलान् ॥ निषेविष्यंतिवैमंदांमांसभक्षाःकथंनराः १५ अचित्तितमानिर्दिष्टमसंकल्पित
मेवच ॥ रसगृह्याऽभिभूतायेप्रशंसंतिफलार्थिनः १६ प्रशंसाह्येवमांसस्यदोषकर्मफलान्विता ॥ जीवितं हिपरित्यज्यबहवःसाधवोजनाः १७ स्वमांसैःपर
मांसानिपरिपाल्यदिवंगताः १८ एवमेषामहाराजचतुर्भिःकारणैर्वृता ॥ अहिंसातवनिर्दिष्टासर्वधर्मानुसंहिता १९ ॥ इतिश्रीमहामारते अनुशासनपर्वणिआ
नुशास० दानधर्मे० मांसवर्जनकथनेचतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अहिंसापरमोधर्मइत्युक्तंबहुशस्त्वया ॥ श्राद्धेषुचभवानाह
पितृनामिषकांक्षिणः १ मांसैर्बहुविधैःप्रोक्तस्त्वयाश्राद्धविधिःपुरा ॥ अहत्वाचकुतोमांसमेवमेताद्विरुध्यते २ जातो नःसंशयोधर्मेमांसस्यपरिवर्जने ॥ दोषो
मक्षयतःकःस्यात्कश्चाभक्षयतो गुणः ३ हत्वाभक्षयतोवापिपरेणोपहृतस्यवा ॥ हन्याद्वायःपरस्यार्थेक्रीत्वावाभक्षयेन्नरः ४ एतदिच्छामितच्चेनकथ्यमानंत्वया
ऽनघ ॥ निश्चयेनचिकीर्षामिधर्ममेतंसनातनम् ५ कथमायुरवाप्नोतिकथंभवतिसत्त्वान् ॥ कथमव्यंगतामेतिलक्षण्योजायतेकथम् ६ ॥ भीष्मउवाच ॥ मांसस्याभ
क्षणाद्राजन्योधर्मःकुरुनंदन ॥ तन्मेशृणुयथातत्त्वंयथाऽस्यविधिरुतमः ७ रूपमव्यंगतामायुर्बुद्धिसत्त्वंबलंस्मृतिम् ॥ प्राप्तुकामैर्नरैर्हिंसावर्जितावैमहात्मभिः ॥
८ ऋषीणामत्रसंवादोबहुशःकुरुनंदन ॥ बभूवतेषांतुमतंयतच्छृणुयुधिष्ठिर ९ योयजेताश्वमेधेनमासिमासियतव्रतः ॥ वर्जयेन्मधुमांसंचसममेतद्युधिष्ठिर १०
सप्तर्षयोवालाखिल्यास्तथैवचमरीचिपाः ॥ अमांसभक्षणंराजन्प्रशंसंतिमनीषिणः ११ नभक्षयतियोमांसंचहन्यान्नघातयेत् ॥ तन्मित्रंसर्वभूतानांमनुःस्वा
यंभुवोऽब्रवीत् १२ अष्टयःसर्वभूतानांविश्वास्यःसर्वजंतुषु ॥ साधूनांसंतो नित्यंभवेन्मांसंविर्वर्जयन् १३ स्वमांसंपरमांसेनयोवर्धयितुमिच्छति ॥ नारदःप्रा
हर्धमात्मानियतंसोऽवसीदति १४ ददातियजेत्चापितपस्वीचभवत्यापि ॥ मधुमांसनिवृत्त्येतिप्राहचैवंदृहस्पतिः १५ मासिमास्यश्वमेधेनयोयजेतशतं
समाः ॥ नखादतिचयोमांसंसममेतन्मतंमम १६ सदायजतिसत्रेणसदादानंप्रयच्छति ॥ सदातपस्वीभवतिमधुमांसविवर्जनात् १७ सर्वंवेदानतत्कुर्युःसर्वं
यज्ञाश्चभारत ॥ योभक्षयित्वामांसानिपश्चादपिनिवर्तते १८

त्यर्थः १० । १८ । १९ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठ्ये भारतभावदीपे चतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ ॥ अहिंसेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ सर्वेइति नहिंकरस्त्रोवेदस्तथातद्भोषितायज्ञाश्चपुरुषंहिंसायां प्रवर्तयन्ति किंतु पारिस्ख्याविधयानिवृत्तिमेव बोधयन्तीत्यर्थः १८

॥१२५॥

अ०

॥११॥

॥१२५॥

दुष्करं चरसज्जानेमांसस्य परिवर्जनम् ॥ चतुर्व्रतमिदं श्रेष्ठं सर्वप्राण्यभयप्रदम् १९ सर्वभूतेषु यो विद्वान् ददात्यभयदक्षिणाम् ॥ दाता भवतिलोके स प्राणानां नात्र संशयः २० एवं वै परमं धर्मं प्रशंसन्ति मनीषिणः ॥ प्राणायथाऽऽत्मनोऽभीष्टा भूतानामपि वै तथा २१ आत्मौपम्येन मन्तव्यं बुद्धिमान् द्विः कृतात्मभिः ॥ मृत्युतो भयमस्तीति विदुषां भूतिमिच्छताम् २२ किंपुनर्हन्यमानानां तस्माज्जीवितार्थिनाम् ॥ अरोगाणामपापानां पापैर्मांसोपजीविभिः २३ तस्माद्विद्वि महाराजमांसस्य परिवर्जनम् ॥ धर्मस्यायतनं श्रेष्ठं स्वर्गस्य च सुखस्य च २४ अहिंसा परमो धर्मस्तथाऽहिंसा परंतपः ॥ अहिंसा परमं सत्यं यतो धर्मः प्रवर्तते २५ न हि मांसं तृणात्काष्ठादुपला द्वापि जायते ॥ हत्वा जंतुं ततो मांसं तस्मादोषस्तु भक्षणे २६ स्वाहा स्वधाऽमृतभुजो देवाः सत्यार्जवप्रियाः ॥ कव्यादानराक्षसान्विद्वि जिह्वा नृत्तपरायणान् २७ कांतारेष्वथ घोरेषु दुर्गेषु गहनेषु च ॥ रात्रा वहनि संख्यासु च त्वरेषु सभासु च २८ उद्यतेषु च शस्त्रेषु मृगव्यालहतेषु च ॥ अमांसभक्षणे राजन्भयमन्यैर्न गच्छति २९ शरण्यः सर्वभूतानां विश्वास्यः सर्वजंतुषु ॥ अनुद्वेगकरो लोके न चाप्युद्विजते सदा ३० यदि चेत्खादको न स्यान्न तदा घातको भवेत् ॥ घातकः खादकार्थाय तद्घातयति वै नरः ३१ अभक्ष्यमेतदिति वैदिति हिंसा निवर्तते ॥ खादकार्थं मतो हिंसा मृगादीनां प्रवर्तते ३२ यस्माद्भूतसति चैवायुर्हिंसकानां महाद्युते ॥ तस्माद्विर्वर्जयेन्मांसं यदृच्छेद्भूतिमात्मनः ३३ त्रातारं नाधिगच्छंति रौद्राः प्राणि विहिंसकाः ॥ उद्वेजनीया भूतानां यथा व्यालमृगास्तथा ३४ लोभाद्वा बुद्धिमोहाद्वा बलवीर्यार्थमेव च ॥ संसर्गादथ पापानामधर्मरुचितानृणाम् ३५ स्वमांसं परमांसिनो वर्धयितुमिच्छति ॥ उद्विग्नवासो वसति यत्र यत्राभिजायते ३६ धन्यं यशस्य मायुष्यं स्वर्ग्यं स्वस्त्ययनं महत् ॥ मांसस्याभक्षणं प्राहुर्नियताः परमर्षयः ३७ इदं तु खलु कौतये श्रुतमासीत् पुरा मया ॥ मार्कंडेयस्य वदतो ये दोषा मांसभक्षणे ३८ यो हि खादति मांसानि प्राणिनां जीवितैषिणाम् ॥ हतानां वा मृतानां वा यथा हंता तथैव सः ३९ धनेन कयिको हंति खादकश्चोपभोगतः ॥ घातको वधबंधाभ्यामित्येष त्रिविधो वधः ४० अखादन्नमुदंश्च भावदोषेण मानवः ॥ योऽनुमोदति हन्यंतं सोऽपि दोषेणालिप्यते ४१ अष्टप्यः सर्वभूतानामायुष्मात्रिरुजः सदा ॥ भवत्यभक्ष्यन्मांसं दयावान् प्राणिनामिह ४२ हिरण्यदानैर्गोदानैर्भूमिदानैश्च सर्वशः ॥ मांसस्याभक्षणे धर्मो विशिष्ट इति नः श्रुतिः ४३ अप्रोक्षितं वृथामांसं विधिहीनं न भक्षयेत् ॥ भक्षयन्निरयं याति नरो नास्त्यत्र संशयः ४४ प्रोक्षिताभ्युक्षितं मांसं तथा ब्राह्मणकाम्यया ॥ अल्पदोषमिह ज्ञेयं विपरीते तु लिप्यते ४५ खादकस्य कृते जंतून् यो हन्यात् पुरुषाधमः ॥ महादोषतरस्तत्र घातको न तु खादकः ४६ इज्यायज्ञश्रुतिरुतैर्योगैर्गुरुधोऽधमः ॥ हन्याज्जंतून्मांसं गृध्रुः सैव नरकभाङ्गरः ४७

हन्यंतं हन्यमानं ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ इज्या देवपूजा यज्ञोऽन्वमेधा हि स्वदर्थं श्रुतिकृतैर्मार्गैरुपायैरुद्योग्योपनिषदमजानन्मांसं गृध्रुः केवलं यज्ञव्याजेन मांसं भोक्तुं कामः ४७

४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ श्रीहिमयः पशुपुरोडाशादिरूपः सप्तदशकृतमेधाभमेध्याः पशवः इत्युक्ता तस्मादाहुः पुरोडाशसंज्ञं लोकायमिति ब्राह्मणात्

भक्षयित्वाऽपि यो मांसं पश्चादपि निवर्तते ॥ तस्यापि सुमहान् धर्मो यः पापाद्विनिवर्तते ४८ आहर्ता चानुमन्ता च विशस्ता क्रयविक्रयी ॥ संस्कर्ता चोपभोक्ता च खादकाः सर्व एव ते ४९ इदमन्यतु वक्ष्यामि प्रमाणं विधिनिर्मितम् ॥ पुराणमृषिभिर्जुष्टं वेदेषु परिनिष्ठितम् ५० प्रवृत्तिलक्षणो धर्मः प्रजार्थिभिरुदाहृतः ॥ यथोक्तं राजशार्ङ्गलनतु तन्मोक्षकाक्षिणाम् ५१ हविर्यत्संस्कृतं मंत्रैः प्रोक्षिताभ्युक्षितं शुचि ॥ वेदोक्तेन प्रमाणेन पितृणां प्रक्रियासु च ५२ अतोऽन्यथा वृथामांसं भक्षयन्मनुजो ब्रवीत् ॥ अस्वर्ग्यमयशस्यं च रक्षोवद्भरतर्षभ ५३ विधिहीनं नरः पूर्वमांसं राजन्न भक्षयेत् ॥ अप्रोक्षितं वृथामांसं विधिहीनं न भक्षयेत् ५४ यदृच्छेत्पुरुषोऽत्यंतमात्मानं निरुपद्रवम् ॥ सर्वजयेत मांसानि प्राणिनामिह सर्वशः ५५ श्रूयते हि पुरा कल्पे पृष्ठां ब्रौहिमयः पशुः ॥ येनायजंत यज्वानः पुण्यलोकपरायणाः ५६ ऋषिभिः संशयं पृष्ठो वसुधेदिपतिः पुरा ॥ अभक्ष्यमपि मांसं यः प्राह भक्ष्यमिति प्रभो ५७ आकाशादवनि प्राप्तस्ततः स पृथिवीपतिः ॥ एतदेव पुनश्चोक्ता विवेश धरणीतलम् ५८ प्रजानां हितकामेन त्वगस्त्येन महात्मना ॥ आरण्याः सर्वदेवत्याः प्रोक्षितास्तपसा मृगाः ५९ क्रियाद्येवं न हीयंते पितृदेवतसंश्रिताः ॥ प्रीयंते पितरश्चैव न्यायतो मांसतर्पिताः ६० इदं तु शृणुराजेंद्रकीर्त्यमानं मयाऽनघ ॥ अभक्षणे सर्वसुखं मांसस्य मनुजाधिप ६१ यस्तु वर्षशतं पूर्णं तपस्तप्येत्सुदारुणम् ॥ यश्चैव वर्जयेन्मांसं स सममेतन्मतं मम ६२ कौमुदे तु विशेषेण शुकपक्षेन राधिप ॥ वर्जयेन्मधुमांसानि धर्मो ह्यत्र विधीयते ६३ चतुरो वाषिष्कान्मांसान्यो मांसं परिवर्जयेत् ॥ चत्वारि भद्राण्या प्रोत्ति कीर्तिमायुर्यशो बलम् ६४ अथ वामासमेकं वै सर्वमांसान्यभक्षयन् ॥ अतीत्य सर्वदुःखानि सुखं जीवेन्निरामयः ६५ वर्जयंति हि मांसानि मांसशः पक्षशोऽपि वा ॥ तेषां हिंसानिवृत्तानां ब्रह्मलोको विधीयते ६६ मांसं तु कौमुदं पक्षवर्जितं पार्थ राजभिः ॥ सर्वभूतात्मभूतस्थैर्विदितार्थपरावरैः ६७ नाभागेनांबरीषेण गयेन च महात्मना ॥ आयुनाथानरण्येन दिलीप रघुपूरुभिः ६८ कार्तवीर्या निरुद्धाभ्यां नहुषेण ययातिना ॥ नृगेण विष्वगश्चेन तथैव शशविंदुना ६९ युवनाश्वेन च तथा शिविनौशीनरेण च ॥ मुचकुंदेन मांधात्रा हरिश्चंद्रेण वा विभो ७० सत्यं वदत माऽसत्यं सत्यं धर्मः सनातनः ॥ हरिश्चंद्रश्चरति वैदिवि सत्येन चंद्रवत् ७१ श्येनचित्रेण राजेंद्रसोमकेन वृकेण च ॥ रैवतेरंति देवेन वसुना सृजयेन च ७२ एवैश्वान्यैश्च राजेंद्ररूपेण भरतेन च ॥ दुष्यंते न करूपेण रामालर्केनैस्तथा ॥ विरूपाश्वेन निमिना जनकेन च धर्मिता ७३ ऐलेन पृथुना चैव वीरसेनेन चैव ह ॥ इक्ष्वाकुणा शंभुना च श्वेतेन समरेण च ७४

५५ । ५७ अभक्ष्यमपि मांसं भक्ष्यमिह्याहातः पपातेत्यर्थः ५८ आरण्याः प्रोक्षिता इति पर्वमिह कृतानां अरण्यानुरसृजंतीति श्रुतेरारण्यैर्यज्ञं कृत्वाऽपि तेषां वधो न कृत इत्यर्थः ५९ । ६० । ६१ ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४

अजेनधुंधुनाचैवतथैवचसुवाहुना ॥ हर्यश्वेनचराजेंद्रक्षुपेणभरतेनच ७५ एतैश्चान्यैश्चराजेंद्रपुरासांसनभक्षितम् ॥ शारदंकौमुदमासंततस्तेस्वर्गमाप्नुवन् ७६ ब्रह्मलोकेचतिष्ठंतिज्वलमानाःश्रियाऽन्विताः ॥ उपास्यमानागंधर्वैःस्त्रीसहस्रसमन्विताः ७७ तदेतदुत्तमं धर्ममहिंसाधर्मलक्षणम् ॥ येचरंतिमहात्मानो नाकपृष्ठेवसंतिते ७८ मधुमांसंचयेनित्यं वर्जयंतीहधार्मिकाः ॥ जन्मप्रभृतिमद्यंचसर्वेतेमुनेयःस्मृताः ७९ इमं धर्मममांसादयश्चरेच्छावयीतवा ॥ अपिचेत्सुदु राचारो न जातु निरयं व्रजेत् ८० पठेद्वायइदं राजच्छृणुयाद्वाप्यभीक्ष्णशः ॥ अमांसभक्षणविधिपवित्रमृषिपूजितम् ८१ विमुक्तः सर्वपापेभ्यः सर्वकामैर्महीयते ॥ विशिष्टां ज्ञातिषु चलभतेनात्र संशयः ८२ आपन्नश्चापदो मुच्येद्ब्रह्मो मुच्येत बंधनात् ॥ मुच्येतथाऽऽतुरो रोगाहुः खान्मुच्येत दुःखितः ८३ तिर्यग्योर्निर्नगच्छे तरूपवांश्च भवेन्नरः ॥ ऋद्धिमान्वै कुरुश्रेष्ठ प्राप्नुयाच्च महद्यशः ८४ एतत्ते कथितं राजन्मांसस्य परिवर्जने ॥ प्रवृत्तौ च निवृत्तौ च विधानमृषिनिर्मितम् ८५ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशास० दानधर्मे मांसभक्षणनिषेधे पंचदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ इमे वै मानवा लोके नृशंसामांसगृह्णिनः ॥ विसृज्य विविधान्भक्ष्यान्महारक्षोगणा इव १ अपूपान्विविधाकारान्शाकानिविविधानि च ॥ खांडवान्नसर्वागान्नतथेच्छंति यथाऽऽ मिषम् २ तत्र मे बुद्धिरत्रैव विषये परिमुह्यते ॥ न मन्येरसतः किंचिन्मांसतोऽस्तीति किंचन ३ तदिच्छामि गुणान् श्रोतुं मांसस्याभक्षणे प्रभो ॥ भक्षणे चैव ये दोषा स्तांश्चैव पुरुषर्षभ ४ सर्वतत्त्वेन धर्मज्ञयथावादिह धर्मतः ॥ किंचाभक्ष्यमभक्ष्यं वा सर्वमेतद्ददस्व मे ५ यथैतद्यादृशं चैव गुणायै चास्य वर्जने ॥ दोषाभक्ष्यतोयेऽपि तन्मे ब्रूहि पितामह ६ ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमेतन्महाबाहो यथावदसि भारत ॥ न मांसात्परमं किंचिद्द्रव्यं ततो विद्यते शुवि ७ क्षतक्षीणाभितप्तानां ग्राम्यधर्मरता त्मनाम् ॥ अध्वना कर्षितानां च न मांसाद्विद्यते परम् ८ सद्यो वर्धयति प्राणान्पुष्टिमग्न्यां दधाति च ॥ न भक्ष्योऽभ्यधिकः काश्चिन्मांसादास्ति परंतप ९ विवर्जिते तु बहवो गुणाः कौरव नंदन ॥ ये भवंति मनुष्याणां तान्मे निगदतः शृणु १० स्वमांसं परमांसेन यो वर्धयितुमिच्छति ॥ नास्ति क्षुद्रतरस्तस्मात्स नृशंसतरो नरः ११ न हि प्राणात्प्रियतरं लोके किंचन विद्यते ॥ तस्माद्दयानरः कुर्याद्यथाऽऽत्मनितथापरे १२ शुक्राच्च तात संभूतिर्मांसस्येह न संशयः ॥ भक्षणे तु महान् दोषो निवृत्त्यापुण्यमुच्यते १३ विधिनावेददृष्टेन तदुक्ते ह न दुष्यति ॥ यज्ञार्थे पशवः सृष्टा इत्यपि श्रूयते श्रुतिः १४ अतोऽन्यथा प्रवृत्तानां राक्षसो विधि रुच्यते ॥ क्षत्रियाणां तु यो दृष्टो विधिस्तमपि मे शृणु १५

इमेहति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

आरण्या इति यजमानेन उत्सृष्टानामप्यारण्यानां राज्ञा मृगयायां वधो न्याय्य एव । उत्सृष्टपशोर्जोवने तत्तदेव तायाः स्मृत्ययोगात् । अतएव कर्पिजलानालभेतेत्यत्राधिकानामालंभे दोषप्रसंगाच्च तथैव शास्त्रार्थस्यानुष्ठितत्वाद्बहुवचस्य त्रित्वे पर्यवसानमुक्तम् । अन्यथा कर्पिजलानामारण्यत्वेन पर्याग्निकरणात् उत्सृष्टानां वधस्याप्रसक्तेराधिकानामालंभे दोषो न प्रसज्येत । तथाच यदिऽपि कानुमृजेत्तर्हितद्वे उत्सृष्टः पापं यदि त्रीनेव तर्ह्यधिकवधे हंतुः पापमिति सिद्धे तदिदमुक्तम् । 'आरण्याः सर्वदेवत्याः सर्वशः प्रोक्षिता मृगाः ॥ अगस्त्येन पुराराजन्मृगयायेन पूज्यते' इति सर्वश इति उत्पन्नमात्रस्य ग्रहणम् १६ किंच हन्यमानात्पशोः स्ववधस्यापि संभवात् प्राणपणेनेयं क्रियमाणामृगयानदोषा येत्याह नात्मानमिति १७ हन्यते भूतमनेन मृतं च न हंति १८ एवं प्रवृत्तिमागमुक्त्वाव

वीर्येणोपाजितं मांसं यथाभुंजन्न दुष्यति ॥ आरण्याः सर्वदेवत्याः सर्वशः प्रोक्षिता मृगाः १६ अगस्त्येन पुराराजन्मृगयायेन पूज्यते ॥ नात्मानमपरित्यज्य मृगया नाम विद्यते १७ समतामुपसंगम्य भूतं हन्यति हंति वा ॥ अतो राजर्षयः सर्वे मृगयायां ति भारत १८ न हिलिप्यंति पापेन न चैतत्पातकं विदुः ॥ न ह्यतः सदृशं किंचिदिह लोके परत्र च १९ यत्सर्वं विहभूतेषु दया कौरव नंदन ॥ न भयं विद्यते जातु नरस्येह दयावतः २० दयावतामिमे लोकाः परे चापि तपस्विनाम् ॥ अहिंसा लक्षणो धर्म इति धर्मविदो विदुः २१ यदा हि सात्मकं कर्म तत्कुर्यादात्मवान्नरः ॥ पितृदेवतयज्ञेषु प्रोक्षितं ह विरुच्यते २२ अभयं सर्वभूतेभ्यो यो ददाति दयापरः ॥ अभयं तस्य भूतानि ददतीत्यनुशुश्रुम २३ क्षतं च स्खलितं चैव पतितं कृष्टमाहतम् ॥ सर्वभूतानिरक्षंति समेषु विषमेषु च २४ नैनं व्यालमृगाग्रंतिनपि शाचानराक्षसाः ॥ मुच्यते भयकालेषु मोक्षयेद्यो भये परान् २५ प्राणदानात्परं दानं न भूतं न भविष्यति ॥ न ह्यात्मनः प्रियतरं किंचिदस्तीह निश्चितम् २६ अनिष्टं सर्वभूतानां मरणं नाम भारत ॥ मृत्युकाले हि भूतानां सद्योजायति वेपथुः २७ जातिजन्मजरादुःखैर्नित्यं संसारसागरे ॥ जंतवः परिवर्तते मरणाद्वा द्विजाति च २८ गर्भवासे पुपच्यंते क्षाराम्लकटुकैरसैः ॥ मूत्रस्वेदपुरीषाणां परुषैर्भृशदारुणैः २९ जाताश्च याप्यवशास्तत्र छिद्यमानाः पुनः पुनः ॥ याच्यमानाश्च दृश्यंते विवशा मांसगृह्णिनः ३० कुंभीपाके च पच्यंते तांतां यो निमुपागताः ॥ आक्रम्य मार्यमाणाश्च भ्राम्यंते वै पुनः पुनः ३१ नात्मनोऽस्ति प्रियतरः पृथिवीमनुमृत्यह ॥ तस्मात्प्राणिषु सर्वेषु दयावानात्मवान्भवेत् ३२ सर्वमांसानि यो राजन्यावज्जीवं न भक्षयेत् ॥ स्वर्गे स विपुलं स्थानं प्राप्नुयात्त्रात्र संशयः ३३ ये भक्षयंति मांसा निभूतानां जीवितैषिणाम् ॥ भक्षयंते तेऽपि भूतैस्तैरिति मे नास्ति संशयः ३४ मांसं भक्षयते यस्माद्भक्षयिष्येत मप्यहम् ॥ एतन्मांसस्य मांसत्वमनुबुद्धय स्वभारत ३५ घातको वध्यते नित्यं तथा वध्यति भक्षिता ॥ आक्रोष्टा कुध्यते राजस्तथा द्वेष्यत्वमाप्नुते ३६

स्तुतत्त्वमाह नहीति न हि अगस्त्यवद्युपसर्गेषां पशूनामालंभप्रोक्षणादिकमिदानीं तनेन कर्तुं शक्यमतोऽप्रोक्षितानां वधे दोष एव । नापि प्राणपणत्वेन मृगयाया अदोषत्वं । तस्कराणामपि तथापि दोषत्वप्रसंगादिति हि शब्देन सूचितं १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ जातिर्गर्भजन्म २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ ३४ मांसः पूर्वजन्मनि भक्षितवानतएव तस्य मांसमहं भक्षयिष्यामीति व्यवहारान्मांसपदनिरुक्तिः ३५ । ३६

येनयेनशरीरेणयद्यत्कर्मकरोतिथः ॥ तेनतेनशरीरेणतत्फलमुपाश्रुते ३७ अहिंसापरमोधर्मस्तथाऽहिंसापरोदमः ॥ अहिंसापरमंदानमहिंसापरमंतपः ३८
अहिंसापरमोयज्ञस्तथाऽहिंसापरंफलम् ॥ अहिंसापरममित्रमहिंसापरमसुखम् ३९ सर्वयज्ञेषुवादानंसर्वतीर्थेषुवाऽऽश्रुतम् ॥ सर्वदानफलंवाऽपिनैतत्तुल्य
महिंसया ४० अहिंसस्यतपोऽक्षय्यमहिंसोयजतेसदा ॥ अहिंसःसर्वभूतानांयथामातायथापिता ४१ एतत्फलमहिंसायाभूयश्चकुरुपुंगव ॥ नहिशक्यागु
णावक्तुमपिर्वर्षशतैरपि ४२ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशास० दानधर्मेअहिंसाफलकथनेषोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ ॥ ॐ ॥
॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अकामाश्चसकामाश्चयेहताःस्ममहामृधे ॥ कांतिप्रतिपन्नास्तेतन्मेब्रूहिपितामह २ दुःखंप्राणपरित्यागःपुरुषाणामहामृधे ॥ जानासि
त्वंमहाप्राज्ञप्राणत्यागंसुदुष्करम् २ समृद्धौवाऽसमृद्धौवाऽशुभेवायदिवाशुभे ॥ कारणंतत्रमेब्रूहेसर्वज्ञोह्यसिमेमतः ३ ॥ भीष्मउवाच ॥ समृद्धौवाऽसमृद्धौवा
शुभेवायदिवाऽशुभे ॥ संसारेऽस्मिन्समायाताःप्राणिनःपृथिवीपते ४ निरतायेनभावेनतत्रमेषुकारणम् ॥ सम्यक्क्रायमनुप्रशस्त्वयोक्तस्तुयुधिष्ठिर ५ अत्रते
वर्तयिष्यामिपुरावृत्तमिदंनृप ॥ द्वैपायनस्यसंवादंकीटस्यचयुधिष्ठिर ६ ब्रह्मभूतश्चरन्विप्रःकृष्णद्वैपायनःपुरा ॥ ददर्शकीटंधावंतंशीघ्रंशकटवर्त्मनि ७
गतिज्ञःसर्वभूतानांभाषाज्ञश्चशरीरिणाम् ॥ सर्वज्ञःसतदादृष्ट्वाकीटंवचनमब्रवीत् ८ ॥ व्यासउवाच ॥ कीटसंत्रस्तस्वरूपोऽसित्वरितश्चैवलक्ष्यसे ॥ कथावसित
दाचक्षकुतस्तेभयमागतम् ९ ॥ कीटउवाच ॥ शकटस्यास्यमहतोषोषंशुक्लामयंमम ॥ आगतंममहाबुद्धेस्वनएषहिदारुणः १० श्रूयतेनचमांहन्यादितिह्य
स्मादपक्रमे ॥ श्वसतांचशृणोम्येनंगोपुत्राणांप्रतोद्यताम् ११ वहतांसुमहामारंसात्रिकर्षेस्वनंप्रभो ॥ नृणांचसंवाहयतांश्रूयतेविविधःस्वनः १२ श्रोतुमस्माद्वि
धेनैषनशक्यःकीटयोनिना ॥ तस्मादतिक्रमाम्येषभयादस्मात्सुदारुणात् १३ दुःखंहिमृत्बुधूतानांजीवितंचसुदुर्लभम् ॥ अतोभीतःपलायामिगच्छे
यंनासुखंसुखात् १४ ॥ भीष्मउवाच ॥ इत्युक्तःसतुतंप्राहकुतःकीटसुखंतव ॥ मरणंतेसुखमन्येतिर्यग्योनौतुवर्तसे १५ शब्दंस्पर्शरसगंधंभोगां
श्चोच्चावचान्वहन् ॥ नाभिजानासिकीटंश्रेयोमरणमेवते १६ ॥ कीटउवाच ॥ सर्वत्रनिरतोजीवइतश्चापिसुखंमम ॥ चिंतयामिमहाप्राज्ञतस्मादिच्छा
मिजीवितुम् १७ इहापिविषयःसर्वोयथादेहंप्रवर्तितः ॥ मानुषाःस्थैर्यजाश्चैवपृथग्भोगाविशेषतः १८ अहमासंमनुष्येवैशूद्रोबहुधनःप्रभो ॥ अब्रह्मण्यो
नृशंसश्चकुर्योद्विज्जीवनः १९ वाक्तीक्ष्णोनिष्ठतिप्रज्ञोद्वेष्टाविश्वस्यसर्वशः ॥ मिथ्याकृतोऽपिविधिनापरस्वहरणेरतः २०

१।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे षोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ ॥ ॐ ॥ अकामाहति १।२।३।४।५।६।७।८

पर्यशितःभृत्याकींस्परित्यज्याशनंकृतवानस्मीत्यर्थः ११।१२।१३।१४ मनुष्यकः अनैश्वर्यमिच्छन् १५।१६।१७।१८।१९ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे षोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ शुभेनयेननमुह्यसेतन्ममैवकर्म १।२।३ तिर्यगादित्यत्रवर्णलोपार्थः सिद्धादित्यर्थः धर्मोऽपिमनुष्येषुमूढेषुकामार्थः

भृत्यातिथिजनश्चापिगृहेपर्यशितोमया ॥ मात्सर्यात्स्वादुकामेननृशंसेनबुभुक्षता २१ देवार्थंपितृयज्ञार्थमन्नंश्रद्धाहृतंमया ॥ नदत्तमर्थकामेनदेयमन्नंपुराकिल
२२ गुप्तंशरणमाश्रित्यभयेषुशरणागताः ॥ अकस्मात्तेमयात्यक्तानत्राताअभयैषिणः २२ घनंधान्यंप्रियान्दारान्यानंवासस्तथाश्रुतम् ॥ श्रियंदृष्ट्वामनुष्याणा
मसूयामिनिरर्थकम् २४ ईर्ष्युःपरसुखंदृष्ट्वाअन्यस्यनबुभूषकः ॥ त्रिवर्गहंताचान्येषामात्मकामानुवर्तकः २५ नृशंसगुणभूयिष्ठंपुराकर्मकृतंमया ॥ स्मृत्वा
तदनुतप्येऽहं हित्वाप्रियमिवात्मजम् २६ शुभानांनाभिजानामि कृतानांकर्मणांफलम् ॥ माताचपूजितावृद्धाब्राह्मणश्चार्चितोमया २७ सकृज्जातिगुणोपेतःसंग
त्यागृहमागतः ॥ अतिथिःपूजितोब्रह्मस्तेनमानाजहात्स्मृतिः २८ कर्मणापुनरेवाहंसुखमागामिलक्ष्ये ॥ तच्छ्रोतुमहमिच्छामित्वतःश्रेयस्तपोधन २९
इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशास० दानधर्मेकीटोपाख्यानेषोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ व्यासउवाच ॥ शुभेनकर्मणायद्वैतिर्यग्योनौ
नमुह्यसे ॥ ममैवकीटतत्कर्मयेनत्वंनप्रमुह्यसे १ अहंत्वादर्शनादेवतारयामितपोबलात् ॥ तपोबलाद्विबलवद्वलमन्यन्नविद्यते २ जानामिपापैःस्वरुतैर्गतंत्वांकी
टकीटताम् ॥ अवाप्स्यसिपुनर्धर्मंमृत्युदिमन्यसे ३ कर्मभूमिकृतं देवाभुंजतेतिर्यगाश्वये ॥ धर्मोऽपिहमनुष्येषुकामार्थश्चतथागुणाः ४ वाग्बुद्धिपाणिपादै
श्चव्यपेतस्यविपश्चितः ॥ किंहास्यतिमनुष्यस्यमंदस्यापिहिजीवतः ५ जीवन्हिकुरुतेपूजांविप्राग्र्यःशशिसूर्ययोः ॥ ब्रुवन्नपिकथांपुण्यांतत्रकीटत्वमेष्यसि ६
गुणभूतानिभूतानितत्रत्वमुपभोक्ष्यसे ॥ तत्रतेऽहंविनेष्यामिब्रह्मत्वंयत्रैष्यसि ७ सतथेतिप्रतिश्रुत्यकीटोवर्त्मन्यतिष्ठत ॥ शकटोव्रजंश्वसुमहानागतश्चयदृच्छ
या ८ चक्राक्रमेणभिन्नश्चकीटःप्राणान्मुमोचह ॥ संभूतःक्षत्रियकुलेप्रसादादमितौजसः ९ तमृषिंद्रष्टुमगमत्सर्वास्वन्यासुयोनिषु ॥ श्वाविद्धोधावराहाणांतथैवमृग
पक्षिणाम् १० श्वपाकश्चद्रवैश्यानांक्षत्रियाणांचयोनिषु ॥ सकीटएवमाभाष्यऋषिणासत्यवादिना ॥ प्रतिस्मृत्याथजग्राहपादौमूर्ध्नि कृतांजलिः ११
॥ कीटकउवाच ॥ ॥ इदंतदतुलंस्थानमीप्सितंदशभिर्गुणैः ॥ यदहंप्राप्यकीटत्वमागतोराजपुत्रताम् १२ वहंतिमामतिबलाकुंजराहेममालिनः ॥ स्यंद
नेषुचकांबोजायुक्ताःपरमवाजिनः १३ उष्ट्राश्चतरयुक्तानियानानिचवहंतिमाम् ॥ सर्वाधवःसहामात्यश्चाश्रामिपिशितौदनम् १४

काम्यएवास्तिननुनिष्कामः पूर्वगुणाधिकामार्थएव ४ वागितिकर्मणिषष्ठी वागादिहीनबुधमबुधंवाजीवितंनरंकिंहास्यति किंत्यक्षयतिनकिमपि । सर्वैःपुरुषार्थैरयंत्यक्तइत्यर्थः ५ जीवन्
हीति हेकीटयत्रविप्राग्र्यस्तत्रत्वमेष्यसि ६ गुणेति तत्रविपत्तेत्वंभूतानिमोक्षयसेतत्रयोनौतेतुभ्यमहं ब्रह्मविनेष्यामिब्रह्मविद्यांदास्यामि यत्रवात्वमेष्यसिवांछसितत्रत्वानिष्यामीति योजना ७
८।९।१० सहति यत्रयत्रगंतुंमनसाहच्छित्तवान्तरतत्रत्ररूपिभेवददर्शत्यर्थः ११।१२।१३।१४

१५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ गोब्राह्मणकृतेप्राणान्द्विस्वाब्राह्मण्यमवाप्स्यसंति योजना २२ । २३ । २४ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावादीये अष्टादशाधिकश
 गृहेषुस्वनिवासेषुसुखेषुशयनेषुच ॥ वराहं पुमहाभागस्वपामिचसुपूजितः १५ सर्वेष्वपररात्रेषुसूतमागधवंदिनः ॥ स्तुवंति मां यथा देवामहेंद्रां प्रियवादिनः १६ प्र
 सादात्सत्यसंधस्यभवतोऽमिततजसः ॥ यदहं कीटतां प्राप्य संप्राप्नो राजपुत्रतां १७ नमस्तेऽस्तु महाप्राज्ञ किं करोमि प्रशाधि मां ॥ त्वत्तपो बलनिदिष्टमिदं ह्याधिगतं
 मया १८ ॥ व्यास उवाच ॥ अर्चितोऽहं त्वयाराज न वाग्भिरद्य दृष्टव्यः ॥ अद्य ते कीटतां प्राप्य स्मृतिर्जाता जुगुप्सिता १९ न तु नाशोऽस्ति पापस्य यस्त्वयोपाचि
 तः पुरा ॥ शूद्रेणार्थप्रधानेन नृशंसेना ततायिना २० मम तं दर्शनं प्राप्तं तच्च वै सुकृतं त्वया ॥ तिर्यग्योनौ स्मजाते नममचाभ्यर्चना तथा २१ इतस्त्वं राजपुत्रत्वा
 ब्राह्मण्यं समवाप्स्यसि ॥ गोब्राह्मणकृते प्राणान्दुत्वाऽऽत्मानं रणाजिरे २२ राजपुत्रसुखं प्राप्य कर्तुं श्वेवास्य दक्षिणान् ॥ अथ मोदिष्यसे स्वर्गं ब्रह्मभूतोऽव्ययः सुखी २३
 तिर्यग्योन्याः शूद्रतामभ्युपैति शूद्रो वैश्यं क्षत्रियं च वैश्यः ॥ वृत्तश्चाधीक्षत्रियो ब्राह्मणत्वं स्वर्गं पुण्यं ब्राह्मणः साधुवृत्तः २४ ॥ इ० अनु० आनु० दानधर्मं कीटोपा
 ख्याने अष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ भीष्म उवाच ॥ क्षत्रधर्ममनुप्राप्तः स्मरन्नेव च वीर्यवान् ॥ त्यक्त्वा स कीटतां राजंश्च चारविपुलं तपः १ तस्य धर्मा
 र्थविदुषो दृष्ट्वा तद्विपुलं तपः ॥ आजगाम द्विजश्रेष्ठः कृष्णद्वैपायनस्तदा २ ॥ व्यास उवाच ॥ क्षात्रं देवव्रतं कीटभूतानां परिपालनं ॥ क्षात्रं देवव्रतं ध्यायंस्ततो विप्र
 त्वमेष्यसि ३ पाहिसर्वाः प्रजाः सम्यक् शुभाशुभविदात्मवान् ॥ शुभैः संविभजन्कामैरशुभानां च पावनैः ४ आत्मवान्भवसुप्रीतः स्वधर्माचरणेरतः ॥ क्षात्रं तनुं समु
 त्मृज्य ततो विप्रत्वमेष्यसि ५ ॥ भीष्म उवाच ॥ सोऽप्यरण्यमनुप्राप्य पुनरेव युधिष्ठिर ॥ महर्षेर्वचनं श्रुत्वा प्रजाधर्मेण पाल्य च ६ अचिरेणैव कालेन कीटः पार्थिवसत्त
 मः ॥ प्रजापालनधर्मेण प्रेत्य विप्रत्वमागतः ७ ततस्तं ब्राह्मणं दृष्ट्वा पुनरेव महायशः ॥ आजगाम महाप्रज्ञः कृष्णद्वैपायनस्तदा ८ ॥ व्यास उवाच ॥ भो भो ब्रह्म
 र्षभ श्रीमन्माव्यथिष्ठाः कथंचन ॥ शुभकृच्छुभयोनीषु पापकृत्पापयोनिषु ९ उपपद्यति धर्मज्ञयथा पापफलोपगम् ॥ तस्मान्मृत्युमया कीटमाव्यथिष्ठाः कथंच
 न १० धर्मलोपभयं ते स्यात्तस्माद्धर्मचरोत्तमम् ॥ ॥ कीट उवाच ॥ ॥ सुखात्सुखतरं प्राप्नो भगवंस्त्वत्कृते ह्यहम् ११ धर्ममूलांश्चिंयं प्राप्य पाप्मानं हृद्वाच्यमे ॥
 ॥ भीष्म उवाच ॥ भगवद्वचनात्कीटो ब्राह्मण्यं प्राप्य दुर्लभम् १२ अकरोत्पृथिवीं राजन्यज्ञयूपशर्वाङ्किताम् ॥ ततः सालोक्यमगम ब्रह्मणो ब्रह्मवित्तमः १३ अवाप
 च पदं कीटः पार्थिव ब्रह्मसनातनम् ॥ स्वकर्मफलनिर्वृत्तं व्यासस्य वचनात्तदा १४ तेऽपि यस्मात्प्रभावेण हताः क्षत्रियपुंगवाः ॥ संप्राप्तास्ते गतिं पुण्यां तस्मान्माशोच
 पुत्रक १५ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मं कीटोपाख्याने एकोनविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥ ॥ ॥ ॥
 ततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ अत्रेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ ॥ इति अनु० नी० मा० एकोनविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥

विद्यातपोभ्यामिति १ । १ मैत्रेयमपि अज्ञातचरितं चरते मित्यर्थः स्वर्गयति धर्माय प्रेरयति स्वैरिणी मुनिश्रेणी तस्याः कुले गृहे ३ १ ४ अस्मयतं विस्मयं प्राप्तवान् ५ कुतश्चेत्प्रमोद इति
 संबंधः ६ एतदात्मनस्तपोभाग्यं तव महाभाग्यं ते स्वां पृच्छामि । आश्चर्यदर्शनं विना विस्मयोनभवतीति भावः ७ पृथगिति पृथगात्मा उपाधिपरिच्छिन्नो जीवः सुखात्मा अनुपाधिकं ब्रह्म पंचम्य
 र्षेषु ततः पृथगाचरतस्तव जीवन्मुक्तस्य मुक्तो भवत्यन्तोऽपेक्षयाऽहमात्मानमल्पांतरं मन्ये । यतस्त्वं मद्राग्यं दृष्ट्वा विस्मितोसि अतोऽहं त्वतोऽल्पांतरोऽस्मीत्यात्मानमनुमिनोमीत्यर्थः । अन्यथा
 त्वमिदं वक्ष्यत्वात् विशिष्टमपीतरेभ्यः ८ अतिच्छेदोऽत्यंतमंतरं मशकेन समुद्रशोषणमिव । अतिच्छेद इति पाठः पितृवार्थः । अतिवादस्तस्यैवार्थस्य कथनं लोकाभ्यां विस्मयो भवेत्भवत् ।

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ विद्यातपोभ्यां दानाच्च किमेतेषां विशिष्यते ॥ पृच्छामित्वां सत्त श्रिष्ठतन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममिति
 हासं पुरातनम् ॥ मैत्रेयस्य च संवादं कृष्णद्वैपायनस्य च २ कृष्णद्वैपायनो राज्ञः ज्ञातचरितं चरन् ॥ वाराणस्यामुपातिष्ठन् मैत्रेयं स्वैरिणीकुले ३ तमुपास्थित
 मार्सानं ज्ञात्वा समुनिसत्तमम् ॥ अर्चित्वा भोजयामास मैत्रेयोऽशनमुत्तमम् ४ तदन्नमुत्तमं भुक्त्वा गुणवत्सार्वकामिकम् ॥ प्रतिष्ठमानोऽस्मयतप्रीतः कृष्णो महा
 मनाः ५ तमुत्स्मयंतं संप्रेक्ष्य मैत्रेयः कृष्णमब्रवीत् ॥ कारणं ब्रूहि धर्मात्मन् व्यस्मयिष्ठाः कुतश्चेत् ६ तपस्विनो घृतिमतः प्रमोदः समुपागतः ॥ एतत्पृच्छामिते
 विद्वन्नभिवाद्य प्रणम्य च ॥ आत्मनश्च तपोभाग्यं महाभाग्यं तवेह च ७ पृथगाचरतस्तात्पृथगात्मसुखात्मनोः ॥ अल्पांतरमहं मन्ये विशिष्टमपि चान्वयात् ८
 ॥ व्यास उवाच ॥ अतिच्छेदातिवादाभ्यां स्मयोऽयं समुपागतः ॥ असत्यं वेदवचनं कस्माद्देदोऽनृतं वेदे ९ ग्रीण्येव तु पदान्याहुः पुरुषस्योत्तमं व्रतम् ॥ नहुह्ये
 चैव दद्याच्च सत्यं चैव परं वेदे १० इति वेदोक्तमृषिभिः पुरस्तात्परिकल्पितम् ॥ इदानीं चैव नः कृत्यं पुरस्ताच्च परिश्रुतम् ११ अल्पोऽपि तादृशो दायो भवत्युत्तम
 हाफलः ॥ दृषिताय च ते दत्तं हृदयेनानसूयता १२ तृषितस्तृषिताय त्वंदत्तं दर्शनं मम ॥ अजैषीमह तो लोकान् महायज्ञैरिव प्रभो १३ ततो दानपवित्रेण प्रीतोऽ
 स्मितपसैव च ॥ पुण्यस्यैव हिते सत्वं पुण्यस्यैव च दर्शनम् १४ पुण्यस्यैवाभिगंश्च स्ते मन्ये कर्मविधानजम् ॥ अधिकं मार्जनात्तात तथा चैवानुलेपनात् १५ शुभं सर्वप
 वित्रेभ्यो दानमेव परं द्विज ॥ नोचेत्सर्वपवित्रेभ्यो दानमेव परं भवेत् १६ यानीमान्युत्तमानीह वेदोक्तानि प्रशंससि ॥ तेषां श्रेष्ठतरं दानमिति मेनात्र संशयः १७ दानक
 द्विः कृतः पंथायेन यांति मनीषिणः ॥ ते हि प्राणस्य दातारस्तेषु धर्मः प्रतिष्ठितः १८ यथा वेदाः स्वधीताश्च यथा चैद्विद्यसंयमः ॥ सर्वत्यागो यथा चेह तथा दानमनुत्तमम् १९

इदं स्थानं कृतशतं विना न प्राप्यत इति वेदवचनमसत्यं जलमात्रदानेन तव तत्प्राप्तिदर्शनात् देशकालपात्रश्रद्धाविशेषादल्पमपि महत्तमं जलमौक्तिकन्यायेन प्राप्नोतीति दर्शनात् कस्माद्देदोऽनृतं
 वेदोक्तं ९ पदानि पदनीयानि एतदेव व्रतमुत्तमं १० नः अस्माभिरपि कृत्यमवश्यं कर्तव्यम् ११ दायो दानं १२ त्वं मह तो लोकान् अजैषीरित्येतन्मम दर्शनं प्रत्यक्षं तेनाहं विस्मितोऽस्मी
 ति भावः एतद्दर्शनमिति पाठोऽप्युक्तः १३ प्रभुतपो दानानि पुण्यत्रये दृष्टांता इत्याह पुण्यस्यैवेति १४ मार्जनाचीर्ध्नायात् अनुलेपनाद्देदव्रतसमापनात् १५ १६ । १७ । १८ । १९

१० । ११ । १२ । १३ त्रिविधानीत्यस्याप्युपायव्याचष्टे नवृत्तामिति तस्य ब्रह्मनिष्ठस्य ज्ञादीनि पुण्यं द्रोहादीनि पापं ततो न्यत्र पुण्यं न च पापकमिति स्वकर्मनिवृत्तं पुण्यपापं च न मन्यत इत्यर्थः ॥ १२० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
 २४ । २५ । २६ त्वं तु पुण्यस्यैवाधिकारीत्याह रमस्वेति २७ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

त्वं हि तात महाबुद्धे सुखमेष्यसि शोभनम् ॥ सुखात्सुखतरप्राप्तिमाप्नुते मतिमान्नरः २० तन्नः प्रत्यक्षमेवेदमुपलभ्य मसंशयम् ॥ श्रीमंतः प्राप्नुवंत्यर्थान्दानं
 यज्ञं तथा सुखम् २१ सुखादेव परं दुःखं दुःखादप्यपरं सुखम् ॥ दृश्यते हि महाप्राज्ञ नियतं वै स्वभावतः २२ त्रिविधानीह वृत्तानि नरस्य दुर्मनीषिणः ॥
 पुण्यमन्यत्पापमन्यन्न पुण्यं न च पापकम् २३ न वृत्तं मन्यते तस्य मन्यते न च पातकम् ॥ तथा स्वकर्मनिवृत्तं न पुण्यं न च पापकम् २४ यज्ञदानतपःशीला
 नरा वै पुण्यकर्मिणः ॥ येऽभिदुह्यन्ति भूतानि ते वै पापकृतो जनाः २५ द्रव्याण्याददते चैव दुःखं यांति पतन्ति च ॥ ततोऽन्यत्कर्म यत्किंचिन्न पुण्यं न च पात
 कम् २६ रमस्वैधस्वमोदस्व देहि चैव यजस्व च ॥ नत्वामभिभविष्यति वैद्यान च तपस्विनः २७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनु
 शासनिके पर्वणि दानधर्मे मैत्रेयभिक्षायां विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ एवमुक्तः प्रत्युवाच मैत्रेयः
 कर्मपूजकः ॥ अत्यंतं श्रीमतिकुले जातः प्राज्ञो बहुश्रुतः १ ॥ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ ॥ असंशयं महाप्राज्ञ यथैवात्थ तथैव तत् ॥ अनुज्ञातश्च भवता किं
 चिद्भूयामहं विभो २ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ यद्यदिच्छसि मैत्रेय यावद्यावद्यथा तथा ॥ ब्रूहि तत्त्वं महाप्राज्ञ शुश्रूषे वचनं तव ३ ॥ मैत्रेय उवाच ॥
 निर्दोषं निर्मलं चैवं वचनं दानसंहितम् ॥ विद्यातपोभ्यां हि भवान्भावितात्मानं संशयः ४ भवतो भावितात्मत्वाद्वा भोऽयं सुमहान्मम ॥ भूयो बुद्ध्यानुपश्या
 मिसुसमृद्धतपा इव ५ अपिनो दर्शनादेव भवतो भूयो दयो भवेत् ॥ मन्ये भवत्प्रसादोऽयं तद्विकर्म स्वभावतः ६ तपःश्रुतं च यो निश्चाप्येतद्ब्राह्मण्यकारणम् ॥
 त्रिभिर्गुणैः समुदितस्ततो भवति वै द्विजः ७ अस्मिंस्तत्ते च तृप्यन्ते पितरो दैवतानि च ॥ न हि श्रुतवतां किंचिदधिकं ब्राह्मणादते ८ अंधं स्यात्तम एवेदं न प्रज्ञायेत किं
 चन ॥ चातुर्वर्ण्यं न वर्तेत धर्मा धर्मावृत्तानृते ९ यथा हि सुलभे क्षेत्रे फलं विंदति मानवः ॥ एवं दत्त्वा श्रुतवति फलं दाता समश्रुते १० ब्राह्मणश्चेन्न विंदेत श्रुतवृत्तोपसं
 हितः ॥ प्रतिग्रहीता दानस्य मोघं स्याद्द्विनां धनम् ११ अदन्नविद्वान्हं त्यन्नमद्यमानं च हंतितम् ॥ तंचान्नं पातियश्चांनं संहंता हन्यतेऽबुधः १२

एवमिति १ । २ । ३ पात्रगुणाद्दानस्य महाफलत्वं मन्त्रय आह निर्दोषमिति द्वाभ्याम् ४ । ५ भवतो दर्शनाद्भोऽस्माकमभूदयो भवेदित्योजना ६ श्रुतशास्त्रज्ञानम् ७ ब्राह्मणादते
 इदं भंधं तम एव स्याद्यतो वर्णधर्मादिकं तेन विमानं प्रज्ञायेत तिसंबंधः ८ । ९ । १० । ११ अदन्निति तमदंतं सोऽबुधः अदतोऽन्नस्य च तादृशस्य हंता स्वयमपि हन्यते दोषेणेत्यर्थः
 तच्चान्नं पातियश्चांनमिति पाठे तच्चान्नमद्यमानं सततं तत्तारं हंतीति पूर्वोक्तान्वयः यच्चान्नं स च तस्य हंता मूर्खस्ताभ्यां हताभ्यामयमबुधो दाता हन्यत इत्यर्थः १२

प्रभुरिति 'यतिश्च ब्रह्मचारी वपका ब्रह्मस्वामिना भूयो' इति स्मृतेर्विद्वान्ममदंस्तस्य प्रभुर्भवति ईश्वरत्वाच्चेन्न भूतः स न पुनर्जनपतिदात्रेऽनेकगुणितं प्रयच्छतीत्यर्थः स च दातुरब्राह्मणाय ते प्रजा रूपेण गृह
 स्थश्चेत्तत्र यस्यान्नं तस्य संततिरिति सूक्ष्मो व्यतिक्रमोऽस्ति तेन गृहस्थः परपाकं नाश्रीयादिति गम्यते ११ यदेवेति प्रतिग्रहीत्रभावेऽन्नस्य वृद्धिर्न स्यात् वृद्धभावे दातुर्दाने प्रवृत्तिर्न स्यादिति दातुप्रतिग्र

प्रभुर्ह्यन्नमदन्विद्वान्पुनर्जनयतीश्वरः ॥ स चान्नाज्जायते तस्मात्सूक्ष्म एष व्यतिक्रमः १३ यदेव ददतः पुण्यं तदेव प्रतिगृह्यतः ॥ न ह्येकचक्रं वर्तेत इत्येवमृषयो विदुः
 १४ यत्र वै ब्राह्मणाः संति श्रुतवृत्तोपसंहिताः ॥ तत्र दानफलं पुण्यमिह चा मुत्र चाश्रुते १५ ये योनिशुद्धाः सततं तपस्यभिरताभृशम् ॥ दानाध्ययनसंपन्नास्ते वै पूज्य
 तमाः सदा १६ तैर्हि सद्भिः कृतः पन्थास्ते न यातो न मुह्यते ॥ ते हि स्वर्गस्य नेतारो यज्ञवाहाः सनातनाः १७ ॥ इति श्रीम० अनुशासनपर्वणि आनुशास० दानधर्मे मैत्रे
 यभिक्षायां एकविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२१ ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमुक्तः स भगवान्मैत्रेयं प्रत्यभाषत ॥ दिष्ट्यैवं त्वं विजानासि दिष्ट्या ते बुद्धिरीदृशी १
 लोको ह्यार्यगुणानेव भूयिष्ठं तु प्रशंसति ॥ रूपमानवयोमानश्रीमानाश्चाप्यसंशयम् २ दिष्ट्यानाभिभवंति त्वां दैवस्तेऽयमनुग्रहः ॥ यत्ते भृशतरं दानाद्वर्तयिष्यामि त
 च्छृणु ३ यानीहागमशास्त्राणि याश्च काश्चित्प्रवृत्तयः ॥ तानि वेदं पुरस्कृत्य प्रवृत्तानि यथाक्रमं ४ अहं दानं प्रशंसामि भवानपि तपःश्रुते ॥ तपःपवित्रं वेदस्य तपःस्व
 र्गस्य साधनम् ५ तपसामहदा प्रोतिविद्यया चेति नः श्रुतं ॥ तपसैव चापनुदेद्यच्चान्यदपि दुष्कृतम् ६ यद्यद्वि किंचित्संधाय पुरुषस्तप्यते तपः ॥ सर्वमेतदवाप्नोति
 विद्यया चेति नः श्रुतम् ७ दुरन्ध्रं दुष्प्रधर्षं दुरापं दुरतिक्रमम् ॥ सर्ववै तपसाऽभ्येतितपो हि बलवत्तरम् ८ सुरापोऽसंमतादायी भूणहा गुरुतल्पगः ॥ तपसा तरते सर्व
 मेन सश्च प्रमुच्यते ९ सर्वविद्यस्तु च क्षुप्मानपियादृशतादृशम् ॥ तपस्विनं तथैवाहुस्ताभ्यां कार्यं सदानमः १० सर्वपूज्याः श्रुतधनास्तथैव च तपस्विनः ॥ दानप्र
 दाः सुखं प्रेत्य प्राप्नुवंतीह च श्रियम् ११ इमं च ब्रह्मलोकं च लोकं च बलवत्तरम् ॥ अन्नदानैः सुकृतिनः प्रतिपद्यन्ति लौकिकाः १२ पूजिताः पूजयन्त्येते मानिता मानयन्ति च ॥
 सदा ता यत्र यत्रैति सर्वतः संप्रणूयते १३ अकर्ता चैव कर्ता च लभते यस्य यादृशम् ॥ यदि चोर्ध्वं यद्यधो वा स्वान् लोकानभियास्यति १४ प्राप्स्यसि त्वन्नपानानियानि वा
 छसिकानि चित् ॥ मेधाव्यसि कुले जातः श्रुतवाननृशंसवान् १५ कौमारचारी व्रतवान्मैत्रेय निरतो भव ॥ एतद्ब्रह्मण प्रथमं प्रशस्तं गृहमेधिनां १६ यो भर्ता वासिता
 तुष्टो भर्तुस्तुष्टा च वासिता ॥ यस्मिन्नेवं कुले सर्वं कल्याणं तत्र वर्तते १७ अद्भिर्गात्रान्मलमिव तमोऽग्निप्रभया यथा ॥ दानेन तपसा चैव सर्वपापमपोहति १८

हीतारौ चक्रवर्णकृतं त्र्यं वृहत् इत्यर्थः १४ । १५ । १६ । १७ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे एकविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२१ ॥ एवमिति १ आर्यगुणान्प्रभुगुणान्
 २ वर्तयिष्यामि कथयिष्यामि ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ असंमतादायी यथा च परप्रतिग्रहमभिमन्यते स्तेनो भवतीति स्मृतेः स्तेनः ९ यः सर्वविस्तचक्षुष्मान् यादृशतादृशमपि तपस्विनं तथैव चक्षुष्मं
 तमेवाहुः ताभ्यां सर्वविद्वत्तपस्विभ्यां १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ कौमारचारी प्रथमवयाः १६ वासिता स्वस्त्री १७ । १८

१९ । २० ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावादीपे द्वाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ सत्स्त्रीणामिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

स्वस्तिप्राप्तुहिमैत्रेयगृहान्साधुव्रजाम्यहम् ॥ एतन्मनसिकर्तव्यं श्रेय एव भविष्यति १९ तंप्रणम्याथमैत्रेयः कृत्वाचापिप्रदाक्षिणम् ॥ स्वस्तिप्राप्तुमिह भवानित्यु
वाचकृतांजलिः २० ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशास० दानधर्ममैत्रेयभिक्षायां द्वाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
सत्स्त्रीणां समुदाचारं सर्वधर्मविदां वर ॥ श्रोतुमिच्छाम्यहं त्वत्तन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ सर्वज्ञां सर्वतत्त्वज्ञां देवलोकमनस्विनीम् ॥ कैकयीसुमनाना
मशांडिलीं पर्यपृच्छत २ केन वृत्तेन कल्याणिसमाचारेण केन वा ॥ विधूय सर्वपापानि देवलोकं त्वमागता ३ हुताशनशिखेव त्वं ज्वलमानास्वतेजसा ॥ सुताताराधि
पस्येव प्रभयादिवमागता ४ अरजांसि च वस्त्राणि धारयन्ती गतकृमा ॥ विमानस्था शुभाभासि सहस्रगुणमोजसा ५ न त्वमल्पेन तपसा दानेन नियमेन वा ॥ इमं लोक
मनुप्राप्ता त्वंहितत्वं दस्व मे ६ इति पृष्ट्वा सुमनयामधुरं चारुहासिनी ॥ शांडिली निवृत्तं वाक्यं सुमनामिदमब्रवीत् ७ नाहं काषायवसनानां पिवत्कलधारिणी ॥ न
च मुंडाचजटिलाभूत्वा देवत्वमागता ८ अहितानि च वाक्यानि सर्वाणि परुषाणि च ॥ अप्रमत्ता च भर्तारं कदाचिन्नाहमब्रुवम् ९ देवतानां पितॄणां च ब्राह्मणानां च
पूजने ॥ अप्रमत्ता सदा युक्ताश्च शूश्रूष्य श्रुर्वर्तिनी १० पैशून् येन प्रवर्तामि न ममैतन्मनोगतम् ॥ अद्वारि न च तिष्ठामि चिरं न कथयामि च ११ असद्वाहसितं किंचि
दहितं वाऽपि कर्मणा ॥ रहस्यं मरहस्यं वा न प्रवर्तामि सर्वथा १२ कार्यार्थे निर्गतं चापि भर्तारं गृहमागतम् ॥ आसनेनोपसंयोज्य पूजयामि समाहिता १३ यदन्नं ना
भिजानाति यद्भोज्यं नाभिनंदति ॥ भक्ष्यं वा यदिवालेह्यं तत्सर्वं वर्जयाम्यहम् १४ कुटुंबार्थे समानीतं यत्किंचित्कार्यमेव तु ॥ प्रातरुत्थाय तत्सर्वं कारयामि करोमि
च १५ प्रवासं यदि मे याति भर्ता कार्येण केनचित् ॥ मंगलैर्बहुभिर्युक्ता भवामि नियता तदा १६ अंजनं रोचनां चैव स्नानं माल्यानुलेपनम् ॥ प्रसाधनं च निष्क्रान्तिनाभि
नंदामि भर्तारि १७ नोत्थापयामि भर्तारं सुखसुप्तमहंसदा ॥ आंतरेष्वपि कार्येषु तेन तुष्यति मे मनः १८ नायासयामि भर्तारं कुटुंबार्थेऽपि सर्वदा ॥ गुप्तगुह्या सदा
चास्मि सुसंमृष्टनिवेशना १९ इमं धर्मपथं नारीपालयंती समाहिता ॥ अरुंधतीवनारीणां स्वर्गलोके महीयते २० ॥ भीष्म उवाच ॥ एतदाख्यायसादे
वी सुमनायै तपस्विनी ॥ पतिधर्ममहाभागा जगामादर्शनं तदा २१ यश्चेदं पांडवाख्यानं पठेत्पर्वणि पर्वणि ॥ स देवलोकं संप्राप्य नंदने स सुखी वसेत् २२ ॥ इति
श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशास० दानधर्मशांडिलीसुमनासंवादे त्रयोविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ मंगलैर्नियतेति मंगलसूत्रमात्रं धारयामि न तु त्रांशुलादीनीत्यर्थः १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२
॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावादीपे त्रयोविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

साम्राजि १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ हरिणः पांडुरवर्णः ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ साम्प्रिचापिप्रदाने च ज्यायः किं भवतो मतम् ॥ प्रब्रूहि भरत श्रेष्ठ यदत्र व्यवतिरिच्यते १ ॥ भीष्म उवाच ॥ साम्नाप्रसाद्यते कश्चिद्दानेन च त
थापरः ॥ पुरुषप्रकृतिं ज्ञात्वा तयोरेकतरं भजेत् २ गुणांस्तु शृणु मे राजन् सांस्वस्य भरतर्षभ ॥ दारुणान्यपि भूतानि सांत्वेनाराधयेद्यथा ३ अत्राप्युदाहरंती ममि
तिहासं पुरातनम् ॥ गृहीत्वा रक्षसामुक्तो द्विजातिः कानने यथा ४ कश्चिद्वाग्बुद्धिसंपन्नो ब्राह्मणो विजने वने ॥ गृहीतः कच्छमापन्नोरक्षसामक्षयिष्यता ५ स बुद्धि
श्रुतिसंपन्नस्तं दृष्ट्वाऽतीव भीषणम् ॥ सामैवास्मिन्प्रयुयुजे न मुमोहन विव्यथे ६ रक्षस्तुवाचं संपूज्य प्रश्रं पप्रच्छ तं द्विजम् ॥ मोक्षये ब्रूहि मे प्रश्रं केनास्मि हरिणः
कृशः ७ मुहूर्तमथ संचित्य ब्राह्मणस्तस्य रक्षसः ॥ आभिर्गाथाभिरव्यग्रः प्रश्रं प्रतिजगाद ह ८ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ विदेशस्थो विलोकस्थो विना नूनं सुहृज्जनैः ॥
विषयानतुलान्भुंक्ते तेनासि हरिणः कृशः ९ नूनं मित्राणितेरक्षः साधूपचरितान्यपि ॥ स्वदोषादपरज्यंते तेनासि हरिणः कृशः १० धनैश्चर्याधिकाः स्तब्धास्त्वद्दु
णैः परमावराः ॥ अवजानंति नूनं त्वां तेनासि हरिणः कृशः ११ गुणवान्विगुणानन्या नूनं पश्यसि सत्कृतान् ॥ प्राज्ञोऽप्राज्ञान्विनीतात्मा तेनासि हरिणः कृशः १२
अवृत्त्या क्लिश्यमानोऽपि वृत्त्युपायान्विगर्हयन् ॥ माहात्म्याद्व्यथसे नूनं तेनासि हरिणः कृशः १३ संपीड्यात्मानमार्यत्वात्त्वया कश्चिदुपस्कृतः ॥ जितं त्वामन्यते
साधो तेनासि हरिणः कृशः १४ क्लिश्यमानान्विमार्गेषु कामक्रोधावृतात्मनः ॥ मन्ये त्वंध्यायसि जनांस्तेनासि हरिणः कृशः १५ प्रज्ञासंभावितो नूनमप्रज्ञैरुपसंहितः ॥
हीयमानोऽसि दुर्दृष्टैस्तेनासि हरिणः कृशः १६ नूनं मित्रमुखः शत्रुः कश्चिदार्थवदाचरन् ॥ वंचयित्वा गतस्त्वां वै तेनासि हरिणः कृशः १७ प्रकाशार्थं गतिं नूनं रहस्यकुशलः
कृती ॥ तज्ज्ञैर्न पूज्यसे नूनं तेनासि हरिणः कृशः १८ असत्स्वपि निविष्टेषु ब्रुवतो मुक्तसंशयम् ॥ गुणास्तेन विराजंते तेनासि हरिणः कृशः १९ धनबुद्धिश्चुतैर्हीनैः केव
लं तेजसाऽन्वितः ॥ महत्प्रार्थयसे नूनं तेनासि हरिणः कृशः २० तपःप्रणिहितात्मानं मन्ये त्वारण्यकाक्षिणम् ॥ बांधवानाभिनंदंति तेनासि हरिणः कृशः २१ इष्टमार्थ
स्य ते नूनं प्रातिवेश्यो महाधनः ॥ युवासुललितः कामी तेनासि हरिणः कृशः २२ नूनमर्थवतां मध्येतव वाक्यमनुत्तमम् ॥ नभातिकालेऽभिहितं तेनासि हरिणः कृशः
२३ दृढपूर्वं श्रुतं मुखं कुपितं हृदयप्रियम् ॥ अनुनेतुं न शक्नोषि तेनासि हरिणः कृशः २४ नूनमासंजयित्वा त्वां कृत्ये कस्मिंश्चिदीप्सिते ॥ कश्चिदर्थयते नित्यं तेनासि
हरिणः कृशः २५ नूनं त्वांसुगुणैर्युक्तं पूजयानं सुहृद्भुवम् ॥ ममार्थं इति जानीते तेनासि हरिणः कृशः २६ अंतर्गतमभिप्रायं नूनं नेच्छसि लज्जया ॥ विवेक्तुं प्राप्तिशैथि
ल्यात्तेनासि हरिणः कृशः २७ नानाबुद्धिरुचो लोके मनुष्या नूनमिच्छसि ॥ ग्रहीतुं स्वगुणैः सर्वास्तेनासि हरिणः कृशः २८ अविद्वान्भीरुरल्पार्थे विद्याविक्रमदानजम्
यशः प्रार्थयसे नूनं तेनासि हरिणः कृशः २९ चिराभिलषितं किंचित्फलमप्राप्तमेव ते ॥ कृतमन्यैरपहतं तेनासि हरिणः कृशः ३० २६ । २७ । २८ । २९ । ३०

३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ अनात्मविषयिणीवितापांडुत्वकृशत्वहेतुः दानामात्रेणैवजीवनोप्रायहस्यध्यायतात्पर्य ३९ ॥ इति अनुशासनपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमात्र
दीपेचतुर्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ॥ ॥ जन्मेति १ । २ । ३ । ४ यमेनप्राप्तमिति शेषः ५ । ६ । ७ । ८ दशानांपूनापूनावधोपत्रसापशुभ्रजातिर्दशसूना चक्रं चक्रवान्

नूनमात्मकृतं दोषमपश्यन्किंचिदात्मनः ॥ अकारणेऽभिज्ञतोऽसितेनासिहरिणः कृशः ३१ साधूनगृहस्थान्दृष्ट्वा च तथा साधून्वनेचरान् ॥ मुक्तांश्चावसथेसक्तां
स्तेनासिहरिणः कृशः ३२ सुहृदांदुःखमार्तानानप्रमोक्ष्यसिहानिजम् ॥ अलमर्थगुणैर्हीनं तेनासिहरिणः कृशः ३३ धर्म्यमर्थ्यचकाम्यचकालेचाभिहितं वचः ॥
नप्रतीयंतितेनूनं तेनासिहरिणः कृशः ३४ दत्तानकुशलैरर्थान्मनीषीसंजिजीविषुः ॥ प्राप्यवर्तयसेनूनं तेनासिहरिणः कृशः ३५ पापान्प्रवर्धतोदृष्ट्वा कल्याणानव
सीदतः ॥ ध्रुवगर्हयसेनित्यं तेनासिहरिणः कृशः ३६ परस्परविरुद्धानां प्रियं नूनं चिकीर्षसि ॥ सुहृदामुपरोधेन तेनासिहरिणः कृशः ३७ श्रोत्रियांश्च विकर्मस्था
न्प्राज्ञांश्चाप्यजितेन्द्रियान् ॥ मन्येऽनुध्यायसिजनांस्तेनासिहरिणः कृशः ३८ एवं संपूजितं रक्षोविप्रं तं प्रत्यपूजयत् ॥ सखाऽयमकरोच्चैनं संयोज्याथैषु मोचह ३९
॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशास० दानधर्महरिणकृशकारणानेचतुर्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
जन्ममानुष्यकंप्राप्यकर्मक्षेत्रं सुदुर्लभम् ॥ श्रेयोर्थिनादरिद्रेण किं कर्तव्यं पितामह १ दानानामुत्तमं यच्च देयं यच्च यथायथा ॥ मान्यान्पूज्यांश्च गणैरहस्यं वक्तुम
र्हसि २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं पृष्टो न रेंद्रेण पांडवेन यशस्विना ॥ धर्माणां परमं गुह्यं भीष्मः प्रोवाच पार्थिवम् ३ ॥ भीष्म उवाच ॥ शृणुष्वावहितो राजन् धर्म
गुह्यानि भारत ॥ यथा हि भगवान् व्यासः पुरा कथितवान् मयि ४ देवगुह्यामिदं राजन्यमेनास्ति कृष्णकर्मणा ॥ नियमस्थेन युक्तेन तपसो महतः फलम् ५ येन यः प्रीयते दे
वः प्रीयते पिरस्तथा ॥ ऋषयः प्रमथाः श्रीश्चित्रगुप्तो दिशां गजाः ६ ऋषिधर्मः स्मृतो यत्र सरहस्यो महाफलः ॥ महादानफलं चैव सर्वयज्ञफलं तथा ७ यश्चैतदेवं
जानीयाज्ज्ञात्वा वाकुरुतेऽनघ ॥ ॥ सदोषोऽदोषवांश्चेह तैर्गुणैः सह युज्यते ८ दशसूनासमं चक्रं दशचक्रसमो ध्वजः ॥ दशध्वजसमावेश्या दशवेश्या समो नृपः
९ अर्धेनैतानि सर्वाणि नृपतिः कथ्यतेऽधिकः ॥ त्रिवर्गसहितं शास्त्रं पवित्रं पुण्यलक्षणम् १० धर्मव्याकरणं पुण्यं रहस्यं श्रवणं महत् ॥ श्रोतव्यं धर्मसंयुक्तं विहितं त्रि
दशैः स्वयम् ११ पितॄणां यत्र गुह्यानि प्रोच्यंते श्राद्धकर्मणि ॥ देवतानां च सर्वेषां रहस्यं कथ्यतेऽखिलम् १२ ऋषिधर्मः स्मृतो यत्र सरहस्यो महाफलः ॥ महायज्ञ
फलं चैव सर्वदानफलं तथा १३ येषां तिसृषां चैवोपातिष्ठति ॥ श्रुत्वा च फलमाचष्टे स्वयं नारायणः प्रभुः १४

तैलिकः ध्वजः सुरापायी नृपः क्षत्रो राजा ९ अधिको नृपतिस्त्वेतानि सर्वाण्यर्धेन तुल्यं नृकथ्यते । एतच्च तारतम्यं प्रतिग्रहार्थमुच्यते । एवं दुष्प्रतिग्रहपराङ्मुखेन त्रिवर्गशास्त्रं धर्मार्थकामशास्त्रा
णि ज्ञेयानि १० तत्राप्यर्थकामयोः प्रसिद्धत्वाद् धर्मशास्त्राण्येव श्रोतव्यानीत्याह धर्मत्यादिना ११ । १२ । १३ पठति शास्त्रं उपतिष्ठति सम्यक् स्फुरत्याचष्टे त्रयः स स्वयं नारायण एवेति ज्ञातव्यः १४

एवं स्तुत्वा शास्त्रमारमते गवां फलमिति शास्त्रसंक्षेपः १५ श्रोतार इति द्वाभ्यां श्रद्धाप्रशंसा १६ । १७ । १८ सनराक्षसहर्षी प्राप्ताः प्रष्टुमिति शेषः १९ ॥ २० । २१ पूज्यसंपूज्य २२ । २३ । २४

गवां फलं तीर्थफलं यज्ञानां चैव यः फलम् ॥ एतत्फलमवाप्नोति यो नरोऽतिथिपूजकः १५ श्रोतारः श्रद्धधानाश्च येषां शुद्धं च मानसम् ॥ तेषां व्यक्तं जिता लोकाः
श्रद्धधानेन साधुना १६ मुच्यते किल्बिषाच्चैव न स पापेन लिप्यते ॥ धर्मचलभते नित्यं प्रेत्य लोकगतो नरः १७ कस्यचित्स्वयंकालस्य देवदूतो यदृच्छया ॥ स्थि
तो ह्यंतर्हितो भूत्वा पर्यभाषत वासवम् १८ यैतौ कामगुणोपेता वशिष्ठौ भिषजावरौ ॥ व्याख्याऽहं तयोः प्राप्तः सनराक्षसिद्वैतान् १९ कस्माद्विमैथुनं श्राद्धे दा
तुर्भोक्तुश्च वर्जितम् ॥ किमर्थं च त्रयः पिंडाः प्रविभक्ताः पृथक् पृथक् २० प्रथमः कस्य दातव्यो मध्यमः कस्य गच्छति ॥ उत्तरश्च स्मृतः कस्य एतदिच्छामिवेदितुम् २१
श्रद्धधानेन दूतेन भाषितं धर्मसंहितम् ॥ पूर्वस्थास्त्रिदशाः सर्वे पितरः पूज्यत्वे चरम् २२ ॥ पितरः २३ ॥ स्वागतं तेऽस्तु भद्रं ते श्रूयतां चिरोत्तम ॥ गूढार्थः परमः
प्रश्नो भवता समुदीरितः २३ श्राद्धं दत्त्वा च भुक्त्वा च पुरुषो यः स्त्रियं व्रजेत् ॥ पितरस्तस्य तं मासं तस्मिन् रेतसि शेरते २४ प्रविभागं तु पिंडानां प्रवक्ष्याम्यनुपूर्वशः ॥
पिंडो ह्यधस्तादृच्छंस्तु अपआविश्य भावयेत् २५ पिंडं तु मध्यमं तत्र पक्षीत्वेकासां श्रुते ॥ पिंडस्तृतीयो यस्तेषां दद्यात् जातवेदसि २६ एतद्वा विधिः प्रो
क्तो यथा धर्मो न लुप्यते ॥ पितरस्तस्य तुष्यंति प्रहृष्टमनसः सदा २७ प्रजाविवर्धते चास्य अक्षयं चोपातिष्ठति ॥ देवदूत उवाच ॥ आनुपूर्व्येण पिंडानां प्रविभागः
पृथक् पृथक् २८ पितॄणां त्रिषु सर्वेषां निरुक्तं कथितं त्वया ॥ एकः समुद्रतः पिंडो ह्यधस्तात्कस्य गच्छति २९ कंवा प्रीणयते देवं कथं तारयते पितॄन् ॥ मध्यमं तु त
दापत्नीभुंक्तेऽनुज्ञातमेव हि ३० किमर्थं पितरस्तस्य कव्यमेव च भुंजते ॥ अत्रयस्त्वं तिमः पिंडो गच्छते जातवेदसम् ३१ भवते का गतिस्तस्य कंवासमनुमच्छति ॥
एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं पिंडेषु त्रिषु यागतिः ३२ फलं वृत्तिं च मार्गं च यश्चैनं प्रतिपद्यते ॥ पितरः ३३ ॥ सुमहानेष प्रश्नो वैयस्वया समुदीरितः ३३ रहस्यमद्भुतं चा
पि पृष्टाः स्मरगने चर ॥ एतदेव प्रशंसंति देवाश्च मुनयस्तथा ३४ तेष्येवं नाभिजानंति पितृकार्यं विनिश्चयम् ॥ वर्जयित्वा महात्मानं चिरजीविनमुत्तमम् ३५
(पितृभक्तस्तु यो विप्रो वरलब्धो महायज्ञाः ॥ त्रयाणामपि पिंडानां श्रुत्वा भगवतो गतिम् ३६ देवदूतेन यः पृष्टः श्राद्धस्य विधिनिश्चयः ॥) गतिं त्रयाणां पिंडानां शृणु
ष्वावहितो मम ३७ अपो गच्छति यो ह्यत्र शशिनं ह्येष प्रीणयेत् ॥ शशी प्रीणयते देवानां पितॄंश्चैव महामते ३८ भुंक्ते तु पत्नीयं चैषामनुज्ञाता तु मध्यमम् ॥ पुत्रकामाय
पुत्रं तु प्रयच्छंति पितामहाः ३९ हव्यवाहेतुयः पिंडो दीयते तन्निबोधमे ॥ पितरस्तेन तृप्यंति प्रीताः कामान् दिशंति च ४० एतत्ते कथितं सर्वं त्रिषु पिंडेषु यागतिः ॥
ऋत्विग्यो यजमानस्य पितृत्वमनुगच्छति ४१

२५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४

चिरजीविनं मार्कण्डेय ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० यतः ऋत्विक् श्राद्धभोकाय जमानस्य पितृत्वं गच्छति तस्मादभ्यात्मतां गतः स स्त्रियं न गच्छेत्पारदार्यदोषतुल्यं ह्येतदित्यर्थः ४१

एतच्चवरणमारभ्यवृष्ट्यमित्याशयेनाह कृचिनेति ४१ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ वटकषायेणवटजटाकषायेण प्रियंगुःराजसर्वपः

तस्मिन्नहनिमन्यंतेपरिहार्यं हिमैथुनम् ॥ शुचिनातुसदाश्राद्धंभोक्तव्यंखेचरोत्तम ४२ येमयाकथितादाषास्तेतथास्युर्नचान्यथा ॥ तस्मात्स्नातःशुचिःक्षांतः
श्राद्धंभुंजीतवैद्विजः ४३ प्रजाविवर्धतेचास्ययश्चैवंसंप्रयच्छति ॥ ततोविद्युत्प्रभोनामऋषिराहमहातपाः ४४ आदित्यतेजसातस्यतुल्यंरूपंप्रकाशते ॥ सचधर्म
रहस्यानिश्रुत्वाशक्रमथाब्रवीत् ४५ तिर्यग्योनिगतान्सत्वान्मर्त्याहिंसंतिमोहिताः ॥ कीटान्पिपीलिकान्सर्पान्मेषान्समृगपक्षिणः ४६ किल्बिषंसुबहुप्राप्ताः
किंस्विदेषांप्रतिक्रिया ॥ ततोदेवगणाःसर्वेऋषयश्चतपोधनाः ४७ पितरश्चमहाभागाःपूजयंतिस्मृतंमुनिम् ॥ शक्रउवाच ॥ कुरुक्षेत्रंगयांगंगांप्रभासंपुष्कराणि
च ४८ एतानिमनसाध्यात्वावगाहेततोजलम् ॥ तथामुच्यतिपापेनराहुणाचंद्रमायथा ४९ त्र्यहंस्नातःसभवतिनिराहारश्चवर्तते ॥ स्पृशतेयोगवांपृष्ठंवाल
धिंचनमस्यति ५० ततोविद्युत्प्रभोवाक्यमभ्यभाषतवासवम् ॥ अयंसूक्ष्मतरोधर्मस्तंनिबोधशतक्रतो ५१ घृष्टोवटकषायेणअनुलिप्तःप्रियंगुणा ॥ क्षीरेण
षष्टिकान्भुक्त्वासर्वपापैःप्रमुच्यते ५२ श्रूयतांचापरंगुहंरहस्यमृषिचिंतितम् ॥ श्रुतंमेभाषमाणस्यस्थाणोःस्थानेबृहस्पतेः ५३ रुद्रेणसहदेवेशतन्निबोधशचीपते ॥
पर्वतारोहणंकृत्वाएकपादोविभावसुम् ५४ निरीक्षेतनिराहारऊर्ध्वबाहुःकृतांजलिः ॥ तपसामहतायुक्तउपवासफलंलभेत् ५५ रश्मिभिस्तापितोऽर्कस्यसर्वपापमपो
हति ॥ ग्रीष्मकालेऽथवाशीतेएवंपापमपोहति ५६ ततःपापात्प्रमुक्तस्यद्युतिर्भवतिशाश्वती ॥ तेजसासूर्यवदीप्तोभ्राजतेसोमवत्पुनः ५७ मध्येत्रिदशवर्गस्यदेवरा
जःशतक्रतुः ॥ उवाचमधुरंवाक्यंबृहस्पतिमनुत्तमम् ५८ धर्मगुह्यंतुभगवन्मानुषाणांसुखावहम् ॥ सरहस्याश्चयेदोषास्तान्यथावदुदीरय ५९ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥
प्रतिमेहंतियेसूर्यमनिलंद्विषतेचये ॥ हव्यवाहेप्रदीप्तेचसमिधंयेनजुह्वति ६० बालवत्सांचयेधेनुंदुहंतिक्षीरकारणात् ॥ तेषांदोषान्प्रवक्ष्यामि तान्निबोधशचीपते
६१ भानुमाननिलश्चैवहव्यवाहश्चवासव ॥ लोकानांमातरश्चैवगावःसृष्टाःस्वयंभुवा ६२ लोकांस्तारयितुंशक्तामर्त्येष्वेतेषुदेवताः ॥ सर्वेभवंतःशृण्वंतुएकैकधर्मनि
श्चयम् ६३ वर्षाणिषडशीतितुदुर्वृत्ताःकुलपांसनाः ॥ स्त्रियःसर्वाश्चदुर्वृत्ताःप्रतिमेहंतियारविम् ६४ अनिलद्वेषिणःशक्रगर्भस्थाच्यवतेप्रजा ॥ हव्यवाहस्यदीप्त
स्यसमिधंयेनजुह्वति ६५ अग्निकार्येषुवैतेषांहव्यंनाश्रातिपावकः ॥ क्षीरंतुबालवत्सानांयेपिबंतीहमानवाः ६६ नतेषांक्षीरपाःकेचिज्जायंतेकुलवर्धनाः ॥ प्रजा
क्षयेणयुज्यंतेकुलवंशक्षयेणच ६७ एवमेतत्पुराष्टंकुलवृद्धैर्द्विजातिभिः ॥ तस्माद्वर्ज्यानिवर्ज्यानि कार्यकार्यचनित्यशः ६८ भूतिकामेनमर्त्येनसत्यमेतद्भवीमिति ॥
ततःसर्वामहाभागदेवताःसमरुद्राणाः ६९ ऋषयश्चमहाभागाःपृच्छंतिस्मपितृस्ततः ॥ पितरःकेनतुष्यंतिमर्त्यानामल्पचेतसाम् ७०

षष्टिकान्पुष्टिरात्रेणपक्कंधाम्यं ५२ । ५३ विभ्रावसुंतुर्यं ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७०

५१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ ॥ इतिअनुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतभाववीर्षचर्विंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥

अक्षयंचकथंदानंभवेच्चैवोर्ध्वदेहिकम् ॥ आनृण्यंवाकथंमर्त्यागच्छेयुःकेनकर्मणा ७१ एतदिच्छामहेश्रोतुंपरंकौतूहलंहिनः ॥ पितरऊचुः ॥ न्यायतोवैमहाभागाः
संशयःसमुदाहृतः ७२ श्रूयतांयेनतुष्यामोमर्त्यानांसाधुकर्मणाम् ॥ नीलपंडप्रमोक्षेणअमावस्यांतिलोदकैः ७३ वर्षासुदीपकैश्चैवपितृणामनृणोभवेत् ॥ अक्षयं
निर्व्यलीकंचदानमेतन्महाफलम् ७४ अस्माकंपरितोषश्चअक्षयःपरिकीर्त्यते ॥ श्रद्धधानाश्चयेमर्त्याआहारिष्यंतिसंततिम् ७५ दुर्गात्तेतारयिष्यंतिनरकात्प्रपि
तामहान् ॥ पितृणांभाषितंश्रुत्वाहृष्टरोमातपोधनः ७६ वृद्धगार्ग्योमहातेजास्तानेवंवाक्यमब्रवीत् ॥ केगुणानीलपंडस्यप्रमुक्तस्यतपोधनाः ७७ वर्षासुदीपदा
नेनतथैवचितिलोदकैः ॥ पितरऊचुः ॥ नीलपंडस्यलांगूलंतोयमभ्युद्धरेद्यदि ७८ षष्टिवर्षसहस्राणिपितरस्तेनतर्पिताः ॥ यस्तुशृंगगतंपंकंकूलादुद्धृत्यतिष्ठति
७९ पितरस्तेनगच्छंतिसोमलोकमसंशयम् ॥ वर्षासुदीपदानेनशशिवच्छोभतेनरः ८० तमोरूपंनतस्यास्तिदीपकंयःप्रयच्छति ॥ अमावास्यांतुयेमर्त्याःप्रय
च्छंतितिलोदकम् ८१ पात्रमौदुंबरंगृह्यमधुमिश्रंतपोधन ॥ कृतंभवतितैःश्राद्धंसरहस्यंयथार्थवत् ८२ हृष्टपुष्टमनास्तेषांप्रजाभवतिनित्यदा ॥ कुलवंशस्यवृद्धि
स्तुपिंडदस्यफलंभवेत् ॥ श्रद्धधानस्तुयःकुर्यात्पितृणामनृणोभवेत् ८३ एवमेषसमुद्दिष्टःश्राद्धकालक्रमस्तथा ॥ विधिःपात्रफलंचैवयथावदनुकीर्तितम् ८४ ॥
इतिश्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशास०दानधर्मेपितरहस्यंनामपंचविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ भीष्मउवाच ॥ केनतेचभवेत्प्रीतिःकथंतु
ष्टितुगच्छसि ॥ इतिपृष्टःसुरेन्द्रेणप्रोवाचहरिरीश्वरः १ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ब्राह्मणानांपरीवादोममविद्वेषणंमहत् ॥ ब्राह्मणैःपूजितैर्नित्यंपूजितोऽहंनसंशयः २
नित्याभिवाद्यावि प्रेद्राभुक्त्वापादौतथाऽऽत्मनः ॥ तेषांतुष्यामिमर्त्यानांयश्चक्रेचबलिंहेत् ३ वामनंब्राह्मणंहृष्टावराहंचजलोत्थितम् ॥ उद्धृतांधरणींचैवमूर्धाधारय
तेतुयः ४ नतेषामशुभंकिंचित्कल्मषंचोपपद्यते ॥ अश्वत्थरोचनांगांचपूजयेद्योनरःसदा ५ पूजितंचजगतेनसदेवासुरमानुषम् ॥ तेनरूपेणतेषांचपूजांशृह्ला
मितत्त्वतः ६ पूजाममेषानास्त्यन्यायावल्लोकाःप्रतिष्ठिताः ॥ अन्यथाहिवृथामर्त्याःपूजयंत्यल्पबुद्धयः ७ नाहंतत्प्रतिगृह्णामिनसातुष्टिकरीमम ८ इंद्रउवाच ॥
चक्रंपादौवराहंचब्राह्मणंचापिवामनम् ॥ उद्धृतांधरणींचैवकिमर्थत्वंप्रशंससि ९ भवान्सृजतिभूतानिभवान्संहरतिप्रजाः ॥ प्रकृतिःसर्वभूतानांसमर्त्यानांसना
तनी १० ॥ भीष्मउवाच ॥ संप्रहस्यततोविष्णुरिदंवचनमब्रवीत् ॥ चक्रेणनिहतादैत्याःपद्भ्यांऽऽक्रांतावसुंधरा ११ वाराहरूपमास्थायहिरण्याक्षोनिपातितः ॥
वामनंरूपमास्थायजितोराजामयाबलिः १२ परितुष्टोभवाम्येवंमानुषाणामहात्मनाम् ॥ तन्मायिपूजयिष्यंतिनास्तितेषांपराभवः १३

केनेति १ । २ पादौरवीयावप्यभिवाद्यासंध्यायांशिष्टाचारात् चक्रेणोपलिप्तेभंडलेषुदर्शनमंत्रेणपूजिते ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३

अपिवाब्राह्मणं ब्रह्मचारिणमागतम् ॥ ब्राह्मणाग्र्याहुतिं दत्त्वा अमृतं तस्य भोजनम् १४ ऐन्द्रीं संध्यामुपासित्वा आदित्याभिमुखः स्थितः ॥ सर्वतीर्थेषु सस्नातो मुच्यते सर्वकिल्बिषैः १५ एतद्ब्रह्म कथितं गुह्यमाखिलेन तपोधनाः ॥ संशयं पृच्छमानानां किं भूयः कथयाम्यहम् १६ ॥ बलदेव उवाच ॥ ॥ श्रूयतां परमं गुह्यमानुषाणां सुखावहम् ॥ अजानंतो यदबुधाः क्लिश्यन्ते भूतपीडिताः १७ कल्युत्थाय यो मर्त्यः स्पृशेद्वा वैष्टुतं दधि ॥ सर्वपंचप्रियं गुंच कल्मषात्प्रतिमुच्यते १८ भूतानि चैव सर्वाणि अग्रतः पृष्ठतोऽपि वा ॥ उच्छिष्टं वाऽपि चिच्छेद्भुज्यंतितपोधनाः १९ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ ॥ प्रगृह्यौदुंबरं पात्रं तोयपूर्णं उदङ्मुखः ॥ उपवासं तु गृहीयाद्यद्रासं कल्पयेद्भूतम् २० देवतास्तस्य तुष्यंतिकामिकंचापि सिध्यति ॥ अन्यथा हि वृथामर्त्याः कुर्वन्ते स्वल्पबुद्धयः २१ उपवासे बलौचापिताः प्रपात्रं विशिष्यते ॥ बलिभिक्षा तथाऽर्घ्यंचापितृणांच तिलोदकम् २२ तां प्रपात्रेण दातव्यमन्यथाऽल्पफलं भवेत् ॥ गुह्यमेतत्समुद्दिष्टं यथा तुष्यन्ति देवताः २३ ॥ धर्म उवाच ॥ ॥ राजपौरुषिके विप्रेणाटिके परिचारिके ॥ गोरक्षकेवाणि जके तथा कारुकुशीलवे २४ मित्रद्रुह्यनधीयानेयश्च स्याद्दृषलीपतिः ॥ एतेषु दैवपित्र्यं वानदेयं स्यात्कथंचन २५ पिंडदास्तस्य हीयन्ते न च प्रीणातिवैपितृन् ॥ अतिथिर्यस्य भग्नाशो गृहात्प्रतिनिवर्तते २६ पितरस्तस्य देवाश्च अग्रयश्च तथैव हि ॥ निराशाः प्रतिगच्छन्ति अतिथेरप्रतिग्रहात् २७ स्त्रीघ्नैर्गोघ्नैः कृतघ्नैश्च ब्रह्मघ्नैर्गुरुतल्पगैः ॥ तुल्यदोषो भवत्येभिर्यस्यातिथिरनार्चितः २८ ॥ अग्निरुवाच ॥ ॥ पादमुद्यम्य यो मर्त्यः स्पृशेद्वा श्वसुदुर्मतिः ॥ ब्राह्मणं वामहाभागं दीप्यमानं तथाऽनलम् २९ तस्य दोषान्नावक्ष्यामि तच्छृणु ध्वंसमाहिताः ॥ दिवं स्पृशत्यशब्दोऽस्य त्रस्यन्ति पितरश्च वै ३० वैमनस्यं च देवानां कृतं भवति पुष्कलम् ॥ पावकश्च महातेजा हव्यं नः तिष्ठति ३१ आजन्मनां शतं चैव न रके पच्यते तु सः ॥ निष्कृतिं च न तस्यापि अनुमन्यन्ति कर्हिचित् ३२ तस्माद्वा वोनपादेन स्पृष्टव्या वैकदाचन ॥ ब्राह्मणश्च महातेजा दीप्यमानस्तथाऽनलः ३३ श्रद्धाघानेन मर्त्येन आत्मनो हितमिच्छता ॥ एते दोषा मया प्रोक्तास्त्रिषु यः पादमुत्सृजेत् ३४ ॥ विश्वामित्र उवाच ॥ श्रूयतां परमं गुह्यं रहस्यं धर्मसंहितम् ॥ परमाग्नेन यो दद्यात्पितृणामौपहारिकम् ३५ गजच्छायायां पूर्वस्यां कुतपेदक्षिणामुखः ॥ यदा भाद्रपदे मासि भवते बहुले मघा ३६ श्रूयतां तस्य दानस्य यादृशो गुणविस्तरः ॥ कृतं तेन महच्छ्राद्धं वर्षाणीह त्रयोदश ३७ ॥ गाव ऊचुः ॥ बहुले समं गेह्यकुतोभये च क्षेमे च सख्ये व हि भूयसी च ॥ यथापुरा ब्रह्मपुरे सवत्साशतक्रतोर्ब्रह्मधरस्य यज्ञे ३८ भूयश्च याविष्णुपदे स्थिता या विभावसोऽश्वापि पथे स्थिता या ॥ देवाश्च सर्वे सह नारदेन प्रकुर्वन्ते सर्वसहेति नाम ३९ मंत्रेणैतेनाभिवंदेत यो वै विमुच्यते पापकृतेन कर्मणा ॥ लोकानवाप्नोति पुरंदरस्य गवां फलं चंद्रमसोऽद्युतिं च ४०

४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० ॥ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठ्ये भारतमावदीपे षड्विंशतिशततमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

एतं हि मंत्रं त्रिदशाभिजुष्टं पठेत्तयः पर्वसु गोष्ठमध्ये ॥ न तस्य पापं न भयं न शोकः सहस्रनेत्रस्य च याति लोकम् ४१ ॥ भीष्म उवाच ॥ अथ सप्तमहाभागाः ऋषयो लोकविश्रुताः ॥ वसिष्ठप्रमुखाः सर्वे ब्रह्माणं पद्मसंभवम् ४२ प्रदक्षिणमभिक्रम्य सर्वे प्रांजलयः स्थिताः ॥ उवाच वचनं तेषां वसिष्ठो ब्रह्मवित्तमः ४३ सर्वप्राणिहितं प्रश्रं ब्रह्मक्षत्रे विशेषतः ॥ द्रव्यहीनाः कथं मर्त्याद रिद्राः साधुवर्तिनः ४४ प्राप्नुवन्तीह यज्ञस्य फलं केन च कर्मणा ॥ एतच्छ्रुत्वा वचस्तेषां ब्रह्मावचनमब्रवीत् ४५ ब्रह्मोवाच ॥ अहो प्रश्रामहाभागा गूढार्थः परमः शुभः ॥ सूक्ष्मः श्रेयाश्च मर्त्यानां भवद्भिः समुदाहृतः ४६ श्रूयतां सर्वमाख्यास्ये निखिलेन तपोधनाः ॥ यथा यज्ञफलं मर्त्यो लभते नात्र संशयः ४७ पौषमासस्य शुक्ले वै दायुज्येत रोहिणी ॥ तेन नक्षत्रयोगेन आकाशशयनो भवेत् ४८ एकवस्त्रः शुचिः स्नातः श्रद्धाघानः समाहितः ॥ सोमस्य रश्मयः पीत्वामहायज्ञफलं लभेत् ४९ एतद्ब्रह्म परमं गुह्यं कथितं द्विजसत्तमाः ॥ यन्मां भवंतः पृच्छन्ति सूक्ष्मतत्त्वार्थदर्शिनः ५० ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशास० दानधर्मे देवरहस्ये षड्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ ॥ विभावसुरुवाच ॥ सलिलस्यांजलिं पूर्णमक्षतां श्वष्टुतोत्तराः ॥ सोमस्योतिष्ठमानस्य तज्जलं चाक्षतांश्च तान् १ स्थितो ह्याभिमुखो मर्त्यः पौर्णमास्यां बलिं हरेत् ॥ अग्निकार्यं कृतं तेन हुताश्चास्याग्रयस्त्रयः २ वनस्पतिचयो हन्यादमावास्यामबुद्धिमान् ॥ अपि ह्येकेन पत्रेण लिप्यते ब्रह्महृत्यया ३ दंतकाष्ठं तु यः खादेदमावास्यामबुद्धिमान् ॥ हिंसितश्च द्रमास्तेन पितरश्चोद्विजन्ति च ४ हव्यं न तस्य देवाश्च प्रतिगृह्णन्ति पर्वसु ॥ कुप्यन्ते पितरश्चास्य कुलेवंशोऽस्य हीयते ५ ॥ श्रीरुवाच ॥ प्रकीर्णं भाजनं यत्र भिन्नभांडमथासनम् ॥ योषितश्चैव हन्यन्ते कश्मलोपहते गृहे ६ देवताः पितरश्चैव उत्सवे पर्वणीषु वा ॥ निराशाः प्रतिगच्छन्ति कश्मलोपहताद्गृहात् ७ ॥ अंगिर उवाच ॥ यस्तु संवत्सरं पूर्णं दद्याद्दीपं करंजके ॥ सुवर्चलामूलहस्तः प्रजातस्य विवर्धते ८ ॥ गार्ग्य उवाच ॥ आतिथ्यं सततं कुर्याद्दीपं दद्यात्प्रतिश्रये ॥ वर्जयानो दिवा स्वापं न च मां सानिभक्षयेत् ९ गोब्राह्मणं न हि स्याच्च पुष्कराणि च कीर्तयेत् ॥ एष श्रेष्ठतमो धर्मः सरहस्यो महाफलः १० अपि क्रतुशतैरिष्टाक्षयं गच्छति तद्विधिः ॥ न तु क्षीयन्ति ते धर्माः श्रद्धाघानैः प्रयोजिताः ११ इदं च परमं गुह्यं सरहस्यं निबोधत ॥ श्राद्धकल्पे च दैवे च तैर्थिके पर्वणीषु च १२ रजस्वला च यानारीश्च त्रिकाऽपुत्रिका च या ॥ एताभिश्च क्षुषादृष्टं हविर्नाश्रन्ति देवताः १३ पितरश्च न तुष्यन्ति वर्षाण्यपि त्रयोदश ॥ शुक्लवासाः शुचिर्भूत्वा ब्राह्मणान् स्वस्तिवाचयेत् ॥ कीर्तयेद्भारतं चैव तथा स्यादक्षयं हविः १४ ॥ धौम्य उवाच ॥ भिन्नभांडं च खट्वां च कुटुंशुन कंतथा ॥ अप्रशस्तानि सर्वाण्यश्वष्टुक्षो गृहे रुहः १५

सलिलस्येति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ करंजसुवर्चले वृक्षवल्ली विशेषौ ८ । ९ । १० । ११ । १२ अपुत्रिकेतिच्छेदः १३ । १४ । १५

सर्वेष्टश्चिकसर्पादिनरोपयेत्सुहृदिति शेषः १६ । १७ । १८ । १९ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे सप्तविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥ किंचिदिति १ । २ । ३ । ४
अभेरणीस्थस्य प्रत्यक्षस्य वा वैदिकस्य नेतादेशांतरप्रापकोयदि शूद्रः स्यादादयोषितः हविषा सोमाज्यपयः प्रभृतिनायज्ञावशिष्टेन इडादिस्थानीयेन मूढाः स्युस्तर्हितस्य दोषः ५ । ६ प्रायश्चित्तं च
भिन्नभांडिकलिप्राहुः खट्वायांतुघनक्षयः ॥ कुकुटेशुनके चैव हविर्नाश्रंति देवताः ॥ वृक्षमूले ध्रुवं सत्वं तस्माद्दृक्षं नरोपयेत् १६ ॥ जमदग्निरुवाच ॥ यो यजेदश्वमेधे
नवाजपेयशतेन ह ॥ अवाक्शिरावालंबेत सत्रं वा स्फीतमाहरेत् १७ नयस्य हृदयं शुद्धं नरकं सध्रुवं व्रजेत् ॥ तुल्यं यज्ञश्च सत्यं च हृदयस्य च शुद्धता १८ शुद्धेन म
नसा दत्त्वा सक्तुः प्रस्थं द्विजातये ॥ ब्रह्मलोकमनुप्राप्तः पर्याप्तं तान्निदर्शनम् १९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनु० आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे देवरहस्ये सप्तविंशाधिक
शततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥ ॥ वायुरुवाच ॥ किंचिद्धर्मप्रवक्ष्यामि मानुषाणां सुखावहम् ॥ सरहस्याश्च ये दोषास्तान् शृणु ध्वंसमाहिताः १ अग्निकार्यं च क
र्तव्यं परमान्नेन भोजनम् ॥ दीपकश्चापि कर्तव्यः पितृणां सतिलोदकः २ एतेन विधिना मर्त्यैः श्रद्धादानः समाहितः ॥ चतुरो वर्षिकान्मासान्योददाति तिलोदकम्
३ भोजनं च यथाशक्त्या ब्राह्मणे वेदपारगे ॥ पशुबंधशतस्यैह फलं प्राप्नोति पुष्कलम् ४ इदं चैवापरं गुह्यमप्रशस्तं निबोधत ॥ अग्रेस्तु वृषलोनेता हविर्मूढाश्च यो
षितः ५ मन्यते धर्म एवेति स चाधर्मेण लिप्यते ॥ अग्रयस्तस्य कुप्यंति शूद्रयोर्निःसगच्छति ६ पितरश्च न तु पुण्यंति सह देवैर्विशेषतः ॥ प्रायश्चित्तं तु यत्तत्र ब्रुवत
स्तन्निबोधमे ७ यत्कृत्वा तु नरः सम्यक् सुखी भवति विज्वरः ॥ गवां मूत्रपुरीषेण पयसा च घृतेन च ८ अग्निकार्यं यद्वहं कुर्यान्निराहारः समाहितः ॥ ततः संवत्सरे पूर्णे
प्रतिगृह्णाति देवताः ९ हृष्यंति पितरश्चास्य श्राद्धकाल उपास्थिते ॥ एष ह्यधर्मो धर्मश्च सरहस्यः प्रकीर्तितः १० मर्त्यानां स्वर्गकामानां प्रेत्य स्वर्गसुखावहः ११
॥ इति श्रीमहाभारते अनु० आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे देवरहस्ये अष्टाविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥ ॥ ध ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ परदारेषु ये
सक्ता अकृत्वादारसंग्रहम् ॥ निराशाः पितरस्तेषां श्राद्धकाले भवन्ति वै १ परदाररतिर्यश्च श्रद्धां ध्यामुपासते ॥ ब्रह्मस्वंहर्तये श्वसमदोषा भवन्ति ते २ असंभाष्या
भवन्त्येते पितृणां नात्र संशयः ॥ देवताः पितरश्चैषां नाभिर्नंदंति तद्वक्त्रिः ३ तस्मात्परस्य वै दारांस्त्यजेद्वंध्यां च योषितम् ॥ ब्रह्मस्वंहिनहर्तव्यमात्मनो हितमि
च्छता ४ श्रूयतां चापरं गुह्यं रहस्यं धर्मं संहितम् ॥ श्रद्धादानेन कर्तव्यं गुह्यं वचनं सदा ५ द्वादश्यां पूर्णिमास्यां च मासिमासि घृताक्षतम् ॥ ब्राह्मणेभ्यः
प्रयच्छेत्ततस्य पुण्यं निबोधत ६ सोमश्च धर्मते तेन समुद्रश्च महोदधिः ॥ अश्वमेधश्चतुर्भागं फलं सृजति वासवः ७ दानेनैतेन तेजस्वी वीर्यवांश्च भवेन्नरः ८
प्रीतश्च भगवान्सोम इष्टान् कामान् प्रयच्छति ८ श्रूयतां चापरो धर्मः सरहस्यो महाफलः ॥ इदं कलियुगं प्राप्य मनुष्याणां सुखावहः ९ कल्यमुत्थाय यो मर्त्यः
स्नातः शुक्लेन वाससा ॥ तिलपात्रं प्रयच्छेत् ब्राह्मणेभ्यः समाहितः १०

ध्यामीति शेषः ॥ १८ । १९ । २० । २१ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे अष्टाविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥ परदारोऽपि १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

११ । १२ । १३ । १४ । १५ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे अष्टाविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ तत इति १ । २ । ३ प्रयोक्तव्या धर्मा वाच्यः ४ । ५

तिलोदकं च यो दद्यात् पितृणां मधुना सह ॥ दीपकं कृत्वा चैव श्रूयतां तस्य यत्फलम् ११ तिलपात्रे फलं प्राह मगवान्पाकशासनः ॥ गोप्रदानं च यः कुर्याद्भूमिदानं च शा
श्वतम् १२ अग्निष्टोमं च यो यज्ञं यजेत बहुदक्षिणम् ॥ तिलपात्रं संहतेन समं मन्यंति देवताः १३ तिलोदकं सदा श्राद्धे मन्यंते पितरोऽक्षयम् ॥ दीपे च कृत्वा चैव
तुष्यंतेऽस्य पितामहाः १४ स्वर्गं च पितृलोके च पितृदेवाभिः पूजितम् ॥ एवमेतन्मयोद्दिष्टं पितृपुरातनम् १५ ॥ इति श्रीमहाभारते अनु० आनुशासन
िके पर्वणि दानधर्मे लोमश रहस्ये अष्टाविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततस्त्वपि गणाः सर्वे पितरश्च स देवताः ॥ अरुंधती तपोवृद्धा मपृच्छं
त समाहिताः १ समानशीलां वीर्येण वासिष्ठस्व महात्मनः ॥ त्वतो धर्म रहस्यानि श्रोतुमिच्छामहे वयम् ॥ यत्ते गुह्यतमं भद्रे तत्प्रभाषितुमर्हसि २ ॥ अरुंधत्युवाच ॥
तपोवृद्धिर्मया प्राप्ता भवतां सरणे न वै ॥ भवतां च प्रसादेन धर्मान् वक्ष्यामि शाश्वतान् ३ समुह्यान् सरहस्यांश्च तांश्च शृणु ध्वमशेषतः ॥ श्रद्धादाने प्रयोक्तव्यायस्य शु
द्धं तथा मनः ४ अश्रद्धादानो मानचि ब्रह्महा गुरुतल्पगः ॥ असंभाष्या हि चत्वारो नैषां धर्मप्रकाशयेत् ५ अहं न्यहं नियोद्द्यात्किं पिच्छाद्वा दशीः समाः ॥ मासिमासि
च सत्रेण यो यजेत स दानरः ६ गवां शतसहस्रं च यो दद्याज्येष्ठपुष्करे ॥ न तद्धर्मफलं तुल्यमतिथिर्यस्य तुष्यति ७ श्रूयतां चाऽपरो धर्मो मनुष्याणां सुखावहः ॥ श्र
द्धादानेन कर्तव्यः सरहस्यो महाफलः ८ कल्यमुत्थाय गोमध्ये गृह्यदधर्मान्सहोदकान् ॥ निषिंचेत शवांश्च गेमस्तुक्केन च तज्जलम् ९ प्रतीच्छेत् निराहारस्तस्य धर्मफलं
जृणु ॥ श्रूयंते यानि तीर्थानि त्रिषु लोकेषु कानिचित् १० सिद्धचारणजुष्टानि सेवितानि महर्षिभिः ॥ अभिषेक्त्वा समस्तेषां गवांश्च गोदकस्य च ११ साधुसाध्विति चो
द्दिष्टदेवतैः पितृभिस्तथा ॥ भूतैश्चैव सुसंहृष्टैः पूजिता साऽप्यरुंधती १२ ॥ पितामह उवाच ॥ अहो धर्मो महाभाष्ये सरहस्य उदाहृतः ॥ वरं ददामि ते धन्येत पस्ते
वर्धतां सदा १३ ॥ यम उवाच ॥ रमणीया कथा दिव्या युष्मत्तोयाश्रया श्रुता ॥ श्रूयतां चित्रगुप्तस्य भाषितं मम च प्रियम् १४ रहस्यं धर्मसंयुक्तं शक्यं श्रोतुं महर्षिभिः ॥
श्रद्धादानेन मर्त्येन आत्मनो हितमिच्छता १५ न हि पुण्यं तथा पापं कृतं किंचिद्दिनश्यति ॥ पर्वकाले च यत्किंचिद्दादित्यं चाधितिष्ठति १६ प्रेतलोके गते मर्त्ये तत्त
त्सर्वं विभावसुः ॥ प्रतिजानाति पुण्यात्मा तच्च तत्रोपयुज्यते १७ किंचिद्धर्मप्रवक्ष्यामि चित्रगुप्तमर्तेशुभम् ॥ पानीयं चैव दीपं च दातव्यं सततं तथा १८
उपानहौ च च्छत्रं च कपिला च यथायथम् ॥ पुष्करे कपिला देया ब्राह्मणे वेदपारगे १९ अग्निहोत्रं च यत्नेन सर्वशः प्रतिपालयेत् ॥ अयं चैवाऽपरो धर्मश्चित्रगु
प्तेन भाषितः २० फलमस्य पृथक्केन श्रोतुमर्हति स्मृतमाः ॥ प्रलयं सर्वभूतैस्तु संतव्यं कालपर्ययात् २१

६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० प्रकृतो लोको दर्शनं यस्मात्तत्प्रलयं मरणम् २१

तत्र दुर्गमनुप्राप्ताः क्षुत्तृष्णापरिपीडिताः ॥ दह्यमाना विपच्यन्ते न तत्रास्ति पलायनम् २२ अंधकारं तमोघोरं प्रविशन्त्यल्पबुद्धयः ॥ तत्र धर्मप्रवक्ष्यामियेन दुर्गाणि संतरेत् २३ अल्पव्ययं महार्थं च प्रेत्य चैव सुखोदयम् ॥ पानीयस्य गुणादिव्याः प्रेतलोकविशेषतः २४ तत्र पुण्योदकानामनदीतेषां विधीयते ॥ अक्षयं सलिलं तत्र शीतलं ह्यमृतोपमम् २५ स तत्र तोयं पिबति पानीयं यः प्रयच्छति ॥ प्रदीपस्य प्रदानेन श्रूयतां गुणविस्तरः २६ तमोघकारं नियतं दीपदानं प्रपश्यति ॥ प्रभां चास्य प्रयच्छन्ति सोमभास्करपावकाः २७ देवताश्चानुमन्यन्ते विमलाः सर्वतोदिशः ॥ द्योतते च यथाऽऽदित्यः प्रेतलोकगतो नरः २८ तस्माद्दीपः प्रदातव्यः पानीयं च विशेषतः ॥ कपिलाये प्रयच्छन्ति ब्राह्मणे वेदपारगे २९ पुष्करे च विशेषेण श्रूयतां तस्य यत्फलम् ॥ गोशतं स वृषं तेन दत्तं भवति शाश्वतम् ३० पापं कर्म च यत्किंचिद्ब्रह्महत्यासंभवेत् ॥ शोधयेत्कपिलाह्ये काप्रदत्तं गोशतं यथा ३१ तस्मात्तु कपिला देया कौमुद्यां ज्येष्ठपुष्करे ॥ न तेषां विषमं किंचिन्नदुःखं न च कंटकाः ३२ उ पानहौ च यो दद्यात्पात्रभूते द्विजोत्तमे ॥ छत्रदाने सुखाच्छायां लभते परलोकगः ३३ न हि दत्तस्य दानस्य नाशोऽस्तीह कदाचन ॥ चित्रगुप्तमतं श्रुत्वा हृष्टरो मावि भावसुः ३४ उवाच देवताः सर्वाः पितृश्चैव महाद्युतिः ॥ श्रुतं हि चित्रगुप्तस्य धर्ममुह्यं महात्मनः ३५ श्रद्धा नानाश्च ये मर्त्या ब्राह्मणेषु महात्मसु ॥ दानमेतत्प्रयच्छन्ति न तेषां विद्यते भयम् ३६ धर्मदोषास्त्विमे पंच येषां नास्तीह निष्कृतिः ॥ असंभाष्या अनाचारा वर्जनीयानराधमाः ३७ ब्रह्महाचैव गोघ्नश्च परदाररतश्च यः ॥ अश्रद्धधानश्च नरः स्त्रियंश्चोपजीवति ३८ प्रेतलोकगता ह्येते नरके पापकर्मिणः ॥ पच्यन्ते वै यथामीनाः पूयशोणितभोजनाः ३९ असंभाष्याः पितृणां च देवानां चैव पंचते ॥ स्नातकानां च विप्राणां चैव न्ये च तपोधनाः ४० ॥ इति श्रीम० अनुशासनपर्वणि आनुशास० दानधर्मे अरुंधती चित्रगुप्तरहस्ये त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३० ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततः सर्वे महाभागा देवाश्च पितरश्च ह ॥ ऋषयश्च महाभागाः प्रमथान्वाक्यमब्रुवन् १ भवन्तो वै महाभागा अपरोक्षानि शाचराः ॥ उच्छिष्टानश्चुचींश्चुद्रान्कथं हि सधमानवान् २ केच स्मृताः प्रतीघाता येन मर्त्या ब्रह्मसिद्धयः ॥ रक्षोग्रानि च कानि स्युर्गृहेषु प्रणश्यथ ॥ श्रोतुमिच्छाम युष्माकं सर्वमेतन्निशाचराः ३ ॥ प्रमथा ऊचुः ॥ मैथुनेन स दोच्छिष्टाः कृते चैवाऽधरोत्तरे ॥ मोहान्मांसानि खादेत वृक्षमूले च यः स्वपेत् ४ आमिषं शीर्षतो यस्य पादतो यस्य संविशेत् ॥ तत उच्छिष्टकाः सर्वे बहुच्छिद्राश्च मानवाः ५ उदके चाप्यऽमेध्यानि श्लेष्माणं च प्रमुंचति ॥ एते भक्ष्याश्च वध्याश्च मानुषानात्र संशयः ६ एवं शीलसमाचारान्धर्षयामो हि मानवान् ॥ श्रूयतां च प्रतीघातान्यैर्न शकुर्महि सितुम् ७ गुरोचनासमालंभो वचाहस्तश्च यो भवेत् ॥ घृताक्षतं च यो दद्यान्मस्तके तत्परायणः ८ ततः सर्वे हति १ । २ । ३ अधरोत्तरे वाते अधरुत्तरः श्रेष्ठो यत्र श्रेष्ठस्यावमाने कृते सति ४ । ५ आमिषं मांसं शिरसि दधानः प्रादृतः शय्यायां पादस्थाने शिरः कृत्वा यः संविशेत् ६ । ७ । ८

१ । १० तरक्षोर्व्याघ्रस्य गिरिकच्छपः पर्वतदरीशायी स्थलकूर्मः ११ । १२ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे एकत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३१ ॥ ॥ तत इति १

ये च मांसं खादन्ति तान् शकुर्महि सितुम् ॥ यस्य चाग्निर्गृहे नित्यं दिवारात्रौ च दीप्यते ९ तरक्षोश्चर्मदंष्ट्राश्च तथैव गिरिकच्छपः ॥ आज्यधूमो विडालश्च च्छागः कृष्णोऽथ पिंगलः १० येषामेता नितिष्ठन्ति गृहेषु गृहे मेधिनाम् ॥ तान्यघृष्ट्याण्यगाराणि पिशिताशैः सुदारुणैः ११ लोकान् स्मद्विधाये च विचरन्ति यथा सुखम् ॥ तस्मादेतानि गृहेषु रक्षोग्रानि विशापते ॥ एतद्भक्षितं सर्वयत्रवः पंशयो महान् १२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे प्रमथरहस्ये एकत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३१ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ ततः पद्मप्रतीकाशः पद्मोद्भूतः पितामहः ॥ उवाच वचनं देवान्वासवं च शचीपातम् १ अयं महाबलो नागोरसातलचरो बली ॥ तेजस्वी रेणुको नाम महासत्त्वपराक्रमः २ अतितेजस्विनः सर्वे महावीर्या महागजाः ॥ धारयन्ति महीं कृत्स्नां सैलवनकाननाम् ३ भवद्भिः समनुज्ञातो रेणुकस्तान् महागजान् ॥ धर्मगुह्यानि सर्वाणि गत्वा पृच्छतु तत्र वै ४ पितामहवचः श्रुत्वा ते देवारेणु कंतदा ॥ प्रेषयामासुरव्यग्राय त्रते घरणीधराः ५ ॥ रेणुक उवाच ॥ ॥ अनुज्ञातोऽस्मि देवैश्च पितृभिश्च महाबलाः ॥ धर्मगुह्यानि युष्माकं श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ कथय ध्वं महाभागा यद्दत्तत्वं मनीषितम् ६ ॥ दिग्गजा ऊचुः ॥ ॥ कार्तिके मासि चाऽऽश्लेषा बहुलस्याष्टमी शिवा ॥ तेन नक्षत्रयोगेन यो ददाति गुडौदनम् ७ इमं मंत्रं जपञ्छाद्वेयताहरो ह्य कोपनः ॥ बलदेव प्रभृतयो येनागा बलवत्तराः ८ अनंता ह्यक्षयानित्यं भोगिनः सुमहाबलाः ॥ तेषां कुलोद्भवा ये च महाभूता भुजंगमाः ९ ते मे बलिं प्रयच्छन्तु बलतेजो भिवृद्धये ॥ यदानारायणः श्रीमानुज्जहार सुधराम् १० तद्वलंतस्य देवस्य धरामुद्धरतस्तथा ॥ एवमुक्त्वा बलितं बलमीकेतुनिवेदयेत् ११ गजेन्द्रकुसुमाकीर्णनील वस्त्रानुलेपनम् ॥ निर्वपेत्तु वल्मीके अस्तं याते दिवाकरे १२ एवं तुष्टास्ततः सर्वे अधस्ताद्धारपीडिताः ॥ श्रमं तं नावबुध्या मोधारयन्तो वसुधराम् १३ एवं मन्यामहे सर्वे भारता निरपेक्षिणः ॥ ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रो वा यद्युपोषितः १४ एवं संवत्सरं कृत्वा दानं बहुफलं लभेत् ॥ वल्मीके बलिमादाय तन्नो बहुफलं मतम् १५ ये च नागामहावीर्यास्त्रिपुलोके पुकृत्स्नशः ॥ कृतातिथ्या भवेयुस्तेशां वर्षाणितत्त्वतः १६ दिग्गजानां च तच्छ्रुत्वा देवताः पितरस्तथा ॥ ऋषयश्च महाभागाः पूजयन्ति स्म रेणुकम् १७ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे दिग्गजानां रहस्ये द्वात्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३२ ॥ ॥ ध ॥ ॥ महेश्वर उवाच ॥ ॥ सारमुद्धृत्य युष्माभिः साधुधर्म उदाहृतः ॥ धर्मगुह्यमिदं मतः शृणु ध्वं सर्व एव ह १ येषां धर्माश्रिता बुद्धिः श्रद्धा नानाश्च ये नराः ॥ तेषां स्यादुपदेष्टव्यः सरहस्यो महाफलः २ निरुद्धिग्रस्तु यो दद्यान्मासमेकं गवाह्निकम् ॥ एकभक्तं तथाऽश्रीयाच्छ्रूयतां तस्य यत्फलम् ३

४।५।६।७।८।९॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्यदीपे त्रयस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ममापीति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११
इमागावोमहाभागाःपवित्रं परमं स्मृताः ॥ त्रीन्लोकान्धारयन्तिस्मसदेवासुरमानुषान् ४ तासुचैवमहापुण्यंशुश्रूषाचमहाफलम् ॥ अहन्यहनिधर्मेणयुज्यतेवैगवा
हिकः ५ मयाह्येताह्यनुज्ञाताःपूर्वमासन्कृतेयुगे ॥ ततोऽहमनुनीतोवैब्रह्मणापद्मयोनिना ६ तस्माद्भजस्थानगतस्तिष्ठत्युपरिमेवृषः ॥ रमेऽहंसहगोभिश्चतस्मा
त्पूज्याःसदैवताः ७ महाप्रभावावरदावरंद्युरुपासिताः ॥ तागावोऽस्यानुमन्यन्तेसर्वकर्मसुयत्फलम् ८ तस्यतत्रचतुर्भांगोयोददातिगवाहिकम् ९ ॥ इतिश्रीम
हाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेपर्वणि दानधर्मेमहादेवरहस्ये त्रयस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ ममाप्यनुमतो
धर्मस्तंशृणुध्वंसमाहिताः ॥ नीलपंडस्यशृंगाभ्यांगृहीत्वामृत्तिकांतुयः १ अभिषेकंत्र्यहंकुर्यात्तस्यधर्मनिबोधत ॥ शोधयेदशुभं सर्वमाधिपत्यं परत्रच २ यावच्च
जायतेमर्त्यस्तावच्छूरोभविष्यति ॥ इदंचाप्यस्परंशुहंसरहस्यंनिबोधत ३ प्रगृह्यौदुंबरं पात्रं पक्वान्नं मधुना सह ॥ सोमस्योत्तिष्ठमानस्यपौर्णमास्यांबलिहरेत् ४
तस्यधर्मफलं नित्यं श्रद्धधानानिबोधत ॥ साध्या रुद्रास्तथाऽऽदित्या विश्वेदेवास्तथाश्विनौ ५ मरुतो वसवश्चैव प्रतिगृह्णन्ति तंबलिम् ॥ सोमश्च वर्धते तेन समुद्रश्च म
होदधिः ६ एषधर्मो मयोदिष्टः सरहस्यः सुखावहः ७ ॥ ॥ विष्णु उवाच ॥ ॥ धर्मगुह्यानि सर्वाणि देवतानां महात्मनाम् ॥ ऋषीणां चैव गुह्यानि यः पठेदाह्निकं
सदा ८ शृणुयाद्वा ज्ञानसूर्यः श्रद्धधानः समाहितः ॥ नास्य विघ्नः प्रभवति भयं चास्य न विद्यते ९ ये च धर्माः शुभा पुण्याः सरहस्या उदाहृताः ॥ तेषां धर्मफलं
तस्य यः पठेत्तज्जितेंद्रियः १० नास्य पापं प्रभवति न च पापेन लिप्यते ॥ पठेद्वा श्रावयेद्वाऽपि श्रुत्वा बालभते फलम् ११ भुंजते पितरो देवा हव्यं कव्यं मथाक्षयम् ॥
श्रावयंश्चापि विप्रेन्द्रान् पर्वसु प्रयतो नरः १२ ऋषीणां देवतानां च पितॄणां चैव नित्यदा ॥ भवत्यभिमतः श्रीमान् धर्मेऽप्युपयतः सदा १३ कृत्वाऽपि पापकर्म महापात
कवर्जितम् ॥ रहस्यधर्मं श्रुत्वेमं सर्वपापैः प्रमुच्यते १४ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ एतद्धर्मरहस्यं वैदेवतानां नराधिप ॥ व्यासो हि प्रमया प्रोक्तं सर्वदेवनम
स्कृतम् १५ पृथिवीरत्नसंपूर्णं ज्ञानं चेदमुत्तमम् ॥ इदमेव ततः श्राव्यमिति मन्येत धर्मवित् १६ नाश्रद्धधानाय न नास्तिकाय न नष्टधर्माय न निर्घृणाय ॥ न हेतु
दुष्टाय गुरुद्विषे वा नानात्मभूताय निवेद्य मे तत् ॥ १७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेपर्वणि दानधर्मे स्कंददेवरहस्ये चतुस्त्रिंशदधिक
शततमोऽध्यायः ॥ १३४ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ केभोज्या ब्राह्मणस्येह केभोज्याः क्षत्रियस्य ह ॥ तथा वैश्यस्य केभोज्याः केशद्रस्य च भारत १
॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ ब्राह्मणा ब्राह्मणस्येह भोज्या ये चैव क्षत्रियाः ॥ वैश्याश्चापि तथा भोज्याः शूद्राश्च परिवर्जिताः २

१२।१३।१४।१५।१६।१७॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्यदीपे चतुस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३४ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ केभोज्या भोज्यान्नाः १।२

४ वैश्याभोज्याभोजनीयाः ४।५।६ न केवलं शूद्रा ब्रह्मणोऽपि भोज्यं किं तु शूद्रस्य कर्मनिष्ठायां सेवायां वर्तमानो विकर्मस्थो वा शिष्टकर्मस्थः संध्यावंदनं दयुक्तोऽपि पच्यत नरकेशतिशेषः ७।८।९।१०

ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्या भोज्या वैक्षत्रियस्य ह ॥ वर्जनीयास्तु वैशूद्राः सर्वभक्षा विकर्मिणः ३ वैश्यास्तु भोज्या विप्राणां क्षत्रियाणां तथैव च ॥ नित्याग्रयो विविक्ताश्च चा
तुर्मास्यरताश्च ये ४ शूद्राणामथ यो भुंक्ते स भुंक्ते पृथिवीमलम् ॥ मलं नृणां सपिबति मलं भुंक्ते जनस्य च ५ शूद्राणां यस्तथा भुंक्ते स भुंक्ते पृथिवीमलम् ॥ पृथिवीमलम
श्रंतियेद्विजाः शूद्रभोजिनः ६ शूद्रस्य कर्मनिष्ठायां विकर्मस्थोऽपि पच्यते ॥ ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यो विकर्मस्थश्च पच्यते ७ स्वाध्यायनिरता विप्रास्तथा स्वस्त्य
यने नृणाम् ॥ रक्षणे क्षत्रियं प्राहुर्वैश्यं पुष्ट्यर्थमेव च ८ करोति कर्म यद्वैश्यस्तद्गृह्णन् जीवति ॥ कृषिगोरक्ष्यवाणिज्यमकुत्सा वैश्यकर्मणि ९ शूद्रकर्म तु यः कुर्याद
वहाय स्वकर्म च ॥ स विज्ञेयो यथा शूद्रेण च भोज्यः कदाचन १० चिकित्सकः कांडपृष्ठः पुराध्यक्षः पुरोहितः ॥ सांवत्सरो वृथाध्यायी सर्वे ते शूद्रसंमिताः ११ शूद्रक
र्मस्वथैतेषु यो भुंक्ते निरपत्रपः ॥ अभोज्यभोजनं भुक्त्वा भयं प्राप्नोति दारुणम् १२ कुलवीर्यं च तेजश्च तिर्यग्यो नित्यमेव च ॥ स प्रयाति यथाश्वा वै निष्क्रियो धर्मवर्जितः
१३ भुंक्ते चिकित्सकस्यान्नं तदन्नं च पुरीषवत् ॥ पुंश्चल्यन्नं च मूत्रं स्यात्कारुकां च शोणितम् १४ विद्योपजीविनोऽन्नं च यो भुंक्ते साधुसंमतः ॥ तदप्यन्नं यथा शौद्रं
तत्साधुः परिवर्जयेत् १५ वचनीयस्य यो भुंक्ते तमाहुः शोणितं हृदम् ॥ पिशुनं भोजनं भुंक्ते ब्रह्महत्यासमं विदुः १६ असकृतमवज्ञातं न भोक्तव्यं कदाचन १७ व्या
धिकुलक्षयं चैव क्षिप्रं प्राप्नोति ब्राह्मणः ॥ नगरीरक्षिणो भुंक्ते श्वपच प्रवणो भवेत् १८ गोघ्रे च ब्राह्मणघ्रे च सुरापे गुरुतल्पगे ॥ भुक्त्वाऽन्नं जायते विप्रोरक्षसांकुलवर्धनः
१९ न्यासापहारिणो भुक्त्वा कृतघ्ने क्लीबवर्तिने ॥ जायते शबरावासे मध्यदेशे बहिष्कृते २० अभोज्याश्चैव भोज्याश्च मया प्रोक्ता यथाविधि ॥ किमन्यदद्य कौतेयम
तस्त्वं श्रोतुमिच्छसि २१ ॥ इति श्रीमहाभारते अनु० आनुशासनिकेपर्वणि दानधर्मे भोज्याभोज्यान्नकथनं नाम पंचत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३५ ॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ उक्तास्तु भवता भोज्यास्तथाऽभोज्याश्च सर्वशः ॥ अत्र मे प्रश्नसंदेहस्तन्मे वदपितामह १ ब्राह्मणानां विशेषेण हव्यं कव्यं प्रतिग्रहे ॥ नाना
विधेषु भोज्येषु प्रायश्चित्तानि शंस मे २ ॥ भीष्म उवाच ॥ हंतवक्ष्यामि ते राजन् ब्राह्मणानां महात्मनाम् ॥ प्रतिग्रहेषु भोज्येषु च मुच्यते येन पाप्मनः ३ घृतप्रतिग्रहे
चैव सावित्री समिदाहुतिः ॥ तिलप्रतिग्रहे चैव सममेतद्युधिष्ठिर ४ मांसप्रतिग्रहे चैव मधुनो लवणस्य च ॥ आदित्योदयनं स्थित्वा पूतो भवति ब्राह्मणः ५
कांचनं प्रतिगृह्णाथ जपमानो गुरुश्रुतिम् ॥ कृष्णाय संच वित्तं धारयन् मुच्यते द्विजः ६

कांडपृष्ठोऽध्यायः ११।१२।१३।१४।१५ पिशुनं तत्संबन्धि १६।१७ नगरीरक्षितस्य १८।१९।२०।२१ ॥ इति अनु० नी० भा० पंचत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३५ ॥
उक्ता इति १।२।३ सावित्री समिदाहुतिरिति सर्वसंबन्ध्यते ४ आदित्योदयनं तत्पर्यंतं स्थित्वा ५ विदुतं लोकप्रत्यक्षं धारयन् ६

७१८१९१० ग्रहसूतकयोः कारागारस्थाशौचवतो ११ १२ नचसंध्यामुपासीतेत्यत्र अस्नातइतिशेषः नसंकिरेदितिपुनर्भोजनंनकुर्वादित्यर्थः १३ अश्वीयुरीत्यर्थमिति संबंधेऽपराह्नेष्टुद्रो
धास्तस्यगन्धमश्वीत्यर्थः केतित्ताः निमंत्रिताः १४ १५ हविरन्नं १६ दशरात्रेदशरात्रावधिमृतस्याश्वतः स्वमेवप्रायश्चित्तानीत्यर्थः सावित्रीजपनरैवतीमितिरेवतंसाम् । इष्टिपवित्रेष्टि ।

एवंप्रतिगृहीतेऽथघनेवस्त्रे तथास्त्रियाम् ॥ एवमेवनरश्रेष्ठसुवर्णस्यप्रतिग्रहे ७ अन्नप्रतिग्रहेचैवपायसेक्षुरसेतथा ॥ इक्षुतैलपवित्राणां त्रिसंध्येऽप्सुनिमज्जनम् ८
ब्रीहौ पुष्पेफलेचैवजलेपिष्टमयेतथा ॥ यावकेदधिदुग्धेचसावित्रीशतशोन्विताम् ९ उपानहौ चच्छत्रंचप्रतिगृह्यौर्ध्वदेहिके ॥ जपेच्छतंसमायुक्तस्तेनमुच्येत
पाप्मना १० क्षेत्रप्रतिग्रहेचैवग्रहसूतकयोस्तथा ॥ त्रीणिरात्राण्युपोषित्वातेनपापाद्विमुच्यते ११ कृष्णपक्षेतुयःश्राद्धं पितृणामभुतेद्विजः ॥ अन्नमेतदहोरा
त्रात्पूतोभवातिब्राह्मणः १२ नचसंध्यामुपासीतनचजाप्यंप्रवर्तयेत् ॥ नसंकिरेतदन्नंचततःपूयेतब्राह्मणः १३ इत्यर्थमपराह्नेष्टुपितृणांश्राद्धमुच्यते ॥ यथोक्तानां
यदश्वीयुर्ब्राह्मणाःपूर्वकेत्तिताः १४ मृतकस्यतृतीयाहंब्राह्मणोयोऽन्नमश्नुते ॥ सत्रिवेलंसमुन्मज्ज्यद्वादशाहेनशुध्यति १५ द्वादशाहेव्यतीतेतुक्तशौचोविशेषतः ॥
ब्राह्मणेभ्योहविर्दत्त्वामुच्यतेतेनपाप्मना १६ मृतस्यदशरात्रेणप्रायश्चित्तानिदापयेत् ॥ सावित्रीरैवतीमिष्टिकूश्मांडमघमर्षणम् १७ मृतकस्यत्रिरात्रेयःसमुद्दिष्टे
समश्नुते ॥ सप्तत्रिषवणंस्नात्वापूतोभवतिब्राह्मणः १८ सिद्धिमाप्नोतिविपुलामापदंचैवनामुयात् १९ यस्तुशूद्रैःसमश्रीयाद्ब्राह्मणोप्येकभोजने ॥ अशौचंविधि
वत्तस्यशौचमत्रविधीयते २० यस्तुवैश्यैःसहाश्रीयाद्ब्राह्मणोप्येकभोजने ॥ सर्वत्रिरात्रंदीक्षित्वासुच्यतेतेनकर्मणा २१ क्षत्रियैःसहयोऽश्रीयाद्ब्राह्मणोप्येकभोज
ने ॥ आहुतःसहवासोभिस्तेनमुच्येतपाप्मना २२ शूद्रस्यतुकुलंहंतिवैश्यस्यपशुबाधवान् ॥ क्षत्रियस्यश्रियंहंतिब्राह्मणस्यसुवर्चसम् २३ प्रायश्चित्तंचशांतिं
चजुहुयात्तेनमुच्यते ॥ सावित्रीरैवतीमिष्टिकूश्मांडमघमर्षणम् २४ तथोच्छिष्टमथाऽन्योन्यंसंप्राशेन्नात्रसंशयः ॥ रोचनाविरजारात्रिर्मंगलालंभनानिच २५
॥ इतिश्रीमहाभारतेअनु० आनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मेप्रायश्चित्तविधिर्नामषट्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥
दानेनवर्ततेत्याहतपसाचैवभारत ॥ तदेतन्मेमनोदुःखंव्यपोहवंपितामह ॥ किंस्वित्पृथिव्यहितन्मेभवाच्छंसितुमर्हति १ ॥ भीष्मउवाच ॥ शृणुयैर्धर्मनिर
तैस्तपसाभावितात्मभिः ॥ लोकाह्यसंशयंप्राप्तादानपुण्यरतैर्दृष्टैः २ सत्कृतश्चतथाऽऽत्रेयःशिष्येभ्योब्रह्मनिर्गुणम् ॥ उपदिश्यतदाराजन्नगतोलोकाननुत्तमान्
३ शिविरौशीनरःप्राणान्प्रियस्मृतनयस्यच ॥ ब्राह्मणार्थमुपाकृत्यनाकपृष्ठमितोगतः ४

कूश्मांडियदेवादेवहेडनमित्यनुवाकपंचकं अघमर्षणंजलेमज्जंश्चदशप्रायश्चित्तसंयुक्तमयऽयाःकृतंचेतिपृचस्यवात्रिजंषः प्रायश्चित्तानीतिबहुवचनात्सर्वेषांसमुच्चयः १७ । १८ । १९ अशौचंप्राय
श्चित्ताभावपव २० । २१ । २२ । २३ । २४ विरजादूर्वा रात्रिर्हरिद्वेतिविश्वः २५ ॥ इतिअनुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेष्टट्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ ॥ ४ ॥
दानतपसोर्मध्येप्रथिव्याकिंश्रेष्ठमितिपृच्छति द्वातेनेतिसार्धेन वर्ततेस्वमेहितिशेषः संक्षिप्तः १ तयोर्दानमेवप्राशंति शृण्वित्यादिना २ । ३ । ४

१ । २ । ३ । ४ सावित्रःकर्णः ५ । १० । ११ मनसोमनासकल्पादप्यधिकान् १२ देवराइभूदेवराइसिष्ठः १३ । १४ न्यासंदानरूपेणस्थापनम् १५ । १६ अनुज्ञाप्यदत्त्वा

प्रतर्दनःकाशिपतिःप्रदायतनयंस्वकम् ॥ ब्राह्मणायातुलांकीर्तिमिहचामुप्रचाऽश्रुते ५ रंतिदेवश्चसांलृत्योवसिष्ठायमहात्मने ॥ अर्घ्यप्रदायविधिवल्लेमेलोकाननुत्त
मान् ६ दिव्यंशतशलाकंचयज्ञार्थकांचनंशुभम् ॥ छत्रंदेवावृषोदत्त्वाब्राह्मणायास्थितोदिवम् ७ भगवानंबरीषश्चब्राह्मणायामितौजसे ॥ प्रदायसकलंराष्ट्रंसुरलोक
मवाप्तवाम् ८ सावित्रःकुंडलंदिव्यंयानंचजनमेजयः ॥ ब्राह्मणायचगादत्त्वाम्तोलोकाननुत्तमान् ९ वृषादर्भिश्वराजर्षिरत्नानिविविधानिच ॥ रम्यांश्चावसथा
न्दत्वाद्दिजेभ्योदिवमागतः १० निमीराष्ट्रंचवैदर्भिकन्यादत्त्वामहात्मने ॥ अगस्त्यायगतःस्वर्गसपुत्रपशुबाधवः ११ जामदग्न्यश्चविप्रायभूमिदत्त्वामहायशाः ॥
रामोऽक्षयास्तथालोकान्जगाममनसोऽधिकान् १२ अर्षतिचपर्जन्येसर्वभूतानिदेवराट् ॥ वसिष्ठोजीव्यामासयेनयातोऽक्षयांगतिम् १३ रामोदाशरथिश्चैव
हुत्वायज्ञेषुवैवसु ॥ सगतोह्यक्षयान्लोकान्यस्यलोकेमहद्यशः १४ कक्षसेनश्चराजर्षिर्वसिष्ठायमहात्मने ॥ न्यासंयथावत्संन्यस्यजगामसुमहायशाः १५ करंध
मस्यपौत्रस्तुमरुतोऽविक्षितःसुतः ॥ कन्यामांगिरसेदत्त्वादिवमाश्रुजगामसः १६ ब्रह्मदत्तस्यपांचाल्योराजाधर्मभृतावरः ॥ निधिंशंखमनुज्ञाप्यजगामपरमां
गतिम् १७ राजामित्रसहश्चैववसिष्ठायमहात्मने ॥ मदयंतीप्रियामार्यादत्त्वाचत्रिदिवंगतः १८ मनोःपुत्रश्चसुद्युमोलिखितायमहात्मने ॥ दंडमुद्धृत्यधर्मेणगतो
लोकाननुत्तमान् १९ सहस्राचित्योराजर्षिःप्राणानिष्टान्महायशाः ॥ ब्राह्मणार्थंपरित्यज्यगतोलोकाननुत्तमान् २० सर्वकामैश्चसंपूर्णदत्त्वावेश्महिरण्मयम् ॥ मौ
द्गल्यायगतःस्वर्गंशतद्युमोमहीपतिः २१ मक्ष्यभोज्यस्यचकृतान्तराशयःपर्वतोपमान् ॥ शांडिल्यायपुरादत्त्वासुमन्युर्दिवमास्थितः २२ नाम्राचद्युतिमान्नाम
शाल्वराजोमहाद्युतिः ॥ दत्त्वाराज्यमृचीकायगतोलोकाननुत्तमान् २३ मदिराश्चश्चराजर्षिर्दत्त्वाकन्यासुमध्यमाम् ॥ हिरण्यहस्तायगतोलोकान्देवैरधिष्ठितान्
२४ लोमपादश्चराजर्षिःशांतादत्त्वासुतांप्रभुः ॥ ऋष्यशृंगायविपुलैःसैर्वैकामैरयुज्यत २५ कौत्सायदत्त्वाकन्यातुहंसीनामयशस्विनीम् ॥ गतोऽक्षयान्तोलो
कान्तराजर्षिश्चभगीरथः २६ दत्त्वाशतसहस्रंतुमवाराजाभगीरथः ॥ सवत्सानांकोहलायगतोलोकाननुत्तमान् २७ एतेचान्येचबहवोदानेनतपसाचह ॥ युधिष्ठि
रगताःस्वर्गंनिवर्ततेपुनःपुनः २८ तेषांप्रतिष्ठिताकीर्तिर्यावत्स्थास्यतिमेदिनी ॥ गृहस्थैर्दानतपसायैर्लोकवैविनिर्जिताः २९ शिष्टानांचरितंह्येतत्कीर्तितं
मेयुधिष्ठिर ॥ दानयज्ञप्रजासंरंतेहिदिवमास्थिताः ३० दत्त्वातुसततंतेऽस्तुकौरवाणांधुरंधर ॥ दानयज्ञक्रियायुक्ताबुद्धिर्धर्मोपचायिनी ३१

३१ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावादीये सप्तत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥ ॥ श्रुतिमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ धर्मादानं व्याचष्टे इति ६ अर्थादित्यस्वलक्षण
माह वदातीति ७ । ८ । ९ । १० । ११ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावादीये अष्टत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३८ ॥ ॥ पितामहेत्यध्यायद्वयं स्पष्टार्थं तस्य तात्पर्यं
यत्र तेनृपशार्दूलसंदेहो वैभविष्यति ॥ श्वः प्रभाते हि वक्ष्यामि संध्याहिसमुपस्थिता ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे सप्त
त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ श्रुतं मे भवतस्तात सत्यव्रत पराक्रम ॥ दानधर्मेण महताये प्राप्तास्त्रिदिवं नृपाः १ इमांस्तु
श्रोतुमिच्छामि धर्मान् धर्मभृतां वर ॥ दानं कतिविधं देयं किं तस्य च फलं लभेत् २ कथं केभ्यश्च धर्म्यं च दानं दातव्यमिष्यते ॥ कैः कारणैः कतिविधं श्रोतुमिच्छामि त
त्त्वतः ३ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ शृणु तत्त्वेन कति ये दानं प्रतिममानय ॥ यथा दानं प्रदातव्यं सर्ववर्णेषु भारत ४ धर्मादर्थद्वयात्कामात्कारुण्यादिति भारत ॥
दानं पंचविधं ज्ञेयं कारणैर्न बोधत ५ इह कीर्तिमवाप्नोति प्रेत्य चानुत्तमं सुखम् ॥ इति दानं प्रदातव्यं ब्राह्मणेभ्योऽनसूयता ६ ददाति वा दास्यति वा मयं दत्तमने
न वा ॥ इत्यर्थेभ्यो निश्चयैः सर्वदा तव्यमर्थिने ७ नास्याहं न मदीयोऽयं पापं कुर्याद्विमानितः ॥ इति दद्याद्भयदेवदंष्ट्रं मूढाय पंडितः ८ प्रियो मेऽयं प्रियोऽस्याहमि
तिसंप्रेक्ष्य बुद्धिमान् ॥ वयस्यार्थैव मल्लिष्ठं दानं दद्यादतंद्रितः ९ दीनश्च याचते चायमल्पेनाऽपि हितुष्यति ॥ इति दद्याद्दरिद्राय कारुण्यादिति सर्वथा १० इति पंच
विधं दानं पुण्यकीर्तिविवर्धनम् ॥ यथाशक्त्या प्रदातव्यमेव माह प्रजापतिः ११ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे अष्टत्रिंशद
धिकशततमोऽध्यायः ॥ १३८ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ पितामह महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रविशारद ॥ आगमैर्बहुभिः स्फीतो भवान्नः प्रवरे कुले १ त्वत्तो धर्मार्थ
संयुक्तमायत्यांच सुखोदयम् ॥ आश्चर्यभूतं लोकस्य श्रोतुमिच्छाम्यरिदम २ अयंच कालः संप्राप्तो दुर्लभो ज्ञातिर्वाधैः ॥ शास्ता च न हिनः कश्चित्त्वा मृते पुरुषर्षभ
३ यदि तेऽहमनुग्राह्यो भ्रातृभिः सहितोऽनघ ॥ वक्तुमर्हसि नः प्रश्रयं त्वां पृच्छामि पार्थिव ४ अयं नारायणः श्रीमान्सर्वपार्थिवसंमतः ॥ भवंतं बहुमानेन प्रश्र
येण च सेवते ५ अस्य चैव समक्षं त्वं पार्थिवानां च सर्वशः ॥ भ्रातृणां च प्रियार्थं मे स्नेहाद्वापितुमर्हसि ६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा
स्नेहादागतसंभ्रमः ॥ भीष्मो भागीरथी पुत्र इदं वचनमब्रवीत् ७ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ अहं ते कथयिष्यामि कथामतिमनोहराम् ॥ अस्य विष्णोः
पुराराजन् प्रभावो यो मया श्रुतः ८ यश्च गोवृषभां कस्य प्रभावस्तंच मे शृणु ॥ रुद्राण्याः संशयो यश्च दंपत्योस्तंच मे शृणु ९ व्रतंच चारधर्मात्मा कृष्णो द्वादशवर्षि
कम् ॥ दीक्षितं चागतौ द्रष्टुमुभौ नारदपर्वतौ १० कृष्णद्वैपायनश्चैव धौम्यश्च जपतां वरः ॥ देवलः काश्यपश्चैव हस्ति काश्यप एव च ११

मेक एव प्रभुः पर्वतस्य दाहक उल्लासकश्च स एव वैष्णवैर्विष्णुरित्यभिगतः पूर्वाध्याये माहेश्वरं महेश्वर इत्युत्तराध्याये । अत्रैव नेत्रे मे संवृते देवित्वया बाल्यादनिर्दिते ॥ नष्टालोकस्तदालोकः क्षणेन स
पथ्यत इति महेश्वरवचनेनाशिवमूर्तेर्ब्रह्मादस्वभावे दोषाक्षितः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ दंपत्योः रुद्राणी रुद्रयोस्तं संवादम् ९ । १० । ११

१२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१

अपरे चर्षयः संतो दीक्षादमसमन्विताः ॥ शिष्यैरनुगताः सिद्धैर्देवकल्पैस्तपोधनैः १२ तेषामतिथिसत्कारमर्चनीयं कुलोचितम् ॥ देवकीतनयः प्रीतो देवकल्प
मकल्पयत् १३ हरितेषु सुवर्णेषु बर्हिष्केषु नवेषु च ॥ उपोषवि विभुः प्रीता विस्तरेषु महर्षयः १४ कथाश्च कुस्ततस्ते तु मधुराधर्मसंहिताः ॥ राजर्षीणां सुराणां
च ये वसंतितपोधनाः १५ ततो नारायणं तेजो व्रतचर्ये धनोत्थितम् ॥ वक्राग्निः सृष्ट्य कृष्णस्य वह्निरदुतकर्मणः १६ सोऽग्निर्देवाह तं शैलं सद्रुमं सलताक्षुपम् ॥ सप
क्षिप्तं संधातं सश्वापदसरीसृपम् १७ मृगैश्च विविधाकारैर्हाहाभूतमचेतनम् ॥ शिखरं तस्य शैलस्य मथितं दीनदर्शनम् १८ स तु वह्निर्महाज्वालो दग्ध्वासर्वमशे
षतः ॥ विष्णोः समीप आगम्य पादौ शिष्यवदस्पृशत् १९ ततो विष्णुर्गिरिं दृष्ट्वा निर्दग्धमरिकर्शनः ॥ सौम्यैर्दृष्टिनिपातैस्तं पुनः प्रकृतिमानयत् २० तथैव
स गिरिर्भूयः प्रपुष्पितलतादुमः ॥ सपक्षिगणसंघुष्टः सश्वापदसरीसृपः २१ तमदुतमर्चित्यं च दृष्ट्वा मुनिगणस्तदा ॥ विस्मितो दृष्ट्वा रोमाचबभूवास्त्राविलेक्षणः
२२ ततो नारायणो दृष्ट्वा तानृषीन् विस्मयान्वितान् ॥ प्रश्रितं मधुरं स्निग्धं प्रच्छवदतां वरः २३ किमर्थं मृषिपूगस्य त्यक्तसंगस्य नित्यशः ॥ निर्ममस्यागमव
तो विस्मयः समुपागतः २४ एतन्मे संशयं सर्वयाथातथ्यमनिदिताः ॥ ऋषयो वक्तुमर्हति निश्चितार्थतपोधनाः २५ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ भवान्विसृजते लोकान्
भवान्संहरते पुनः ॥ भवान्ज्ञातिं भवानुष्णं भवानेव च वर्षति २६ पृथिव्यां यानि भूतानि स्थावराणि चराणि च ॥ तेषां पिता त्वं माता त्वं प्रभुः प्रभव एव च २७ एवं
नो विस्मयकरं संशयं मधुसूदन ॥ त्वमेवार्हसि कल्याणवक्तुं वक्ष्ये विनिर्गमम् २८ ततो विगतसंत्रासा वयमप्यरिकर्शन ॥ यच्छ्रुतं यच्च दृष्टं नस्तत्प्रवक्ष्यामहेहरे २९
॥ वासुदेव उवाच ॥ ॥ एतद्वै वैष्णवं तेजो मम वक्राद्विनिःसृतम् ॥ कृष्णवर्त्मा युगांताभेयेनाऽयं मथितो गिरिः ३० ऋषयश्चार्तिमापन्ना जितक्रोधा जिते
द्रियाः ॥ भवंतो व्यथिताश्चाऽऽसन्नदेवकल्पास्तपोधनाः ३१ व्रतचर्यापरीतस्य तपस्वि व्रतसेवया ॥ मम वह्निः समुद्रूतो नैव व्यथितुमर्हत् ३२ व्रतंचर्तुमि
हायातस्त्वहं गिरिमिमं शुभम् ॥ पुत्रं चात्मसमं वीर्यं तपसालब्धुमागतः ३३ ततो ममात्मा यो देहोऽग्निर्भूत्वा विनिःसृतः ॥ गतश्च वरदं द्रष्टुं सर्वलोकपितामहम् ॥
३४ तेन चात्मानुशिष्टो मे पुत्रत्वे मुनिसत्तमाः ॥ तेजसोऽर्धेन पुत्रस्ते भवितेति वृषध्वजः ३५ सोऽयं वह्निरुपागम्य पादमूले ममांतिकम् ॥ शिष्यवत्परिचर्यार्थं
शांतः प्रकृतिमागतः ३६ एतदेवरहस्यं वः पद्मनाभस्य धीमतः ॥ मया प्रोक्तं समासेन न भीः कार्या तपोधनाः ३७ सर्वत्र गतिरव्यग्रा भवतां दीर्घदर्शनात् ॥ तप
स्वि व्रतसंतीप्ता ज्ञानविज्ञानशोभिताः ३८ यच्छ्रुतं यच्च दृष्टं दिवि वाय दिवा भुवि ॥ आश्चर्यं परमं किंचित्तद्व्रवंतोऽब्रुवन्तु मे ३९ तस्यामृतानिकाशस्य वाङ्मयोरस्ति
मे स्पृहा ॥ भवद्भिः कथितस्येह तपोवननिवासिभिः ४० यद्यप्यहमदृष्टं वो दिव्यमदुतदर्शनम् ॥ दिवि वा भुवि वा किंचित्पश्याम्यमरदर्शनाः ४१

४१। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५० ॥ इति मनुशासनपर्वणि नीलकंठीये मारुतमावदीपे ऊनचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३९ ॥ ॥ अ० ॥ ॥ तत इति १। १। ३
 प्रकृतिः साममपरानकाचित्प्रतिहन्यते ॥ नचात्मगतमैश्वर्यमाश्रयं प्रतिभाति मे ४२ श्रद्धेयः कथितो ह्यर्थः सज्जनश्रवणगतः ॥ चिरंतिष्ठति मे दिन्यां शैले रव्यमिवा
 पितम् ४३ तदहं सज्जनमुखान्निःसृतं तत्समागमे ॥ कथयिष्याम्यहमहो बुद्धिदीपकरं नृणाम् ४४ ततो मुनिगणाः सर्वे विस्मिताः कृष्णसन्निधौ ॥ नेत्रैः पद्मदलप्रख्यै
 रपश्यंस्तं जनार्दनम् ४५ वर्धयंतस्तथैवाऽन्ये पूजयंतस्तथाऽपरे ॥ वाग्भिर्ऋग्वृषितामिःस्तुवंतो मधुसूदनम् ४६ ततो मुनिगणाः सर्वे नारदं देवदर्शनम् ॥
 तदानियोजयामासुर्वचने वाक्यकोविदम् ४७ ॥ मुनय ऊचुः ॥ यदाऽऽश्रयं मर्चित्यं च गिरौ हिमवति प्रभो ॥ अनुभूतं मुनिगणैस्तीर्थयात्रापरैर्मुने ४८ तद्गवाक्षपिसं
 घस्य हितं सर्वमादितः ॥ यथा दृष्टं हृषीकेशे सर्वमाख्यातुमर्हसि ४९ एवमुक्तः समुनिभिर्नारदो मगवान्मुनिः ॥ कथयामास देवर्षिः पूर्ववृत्तामिमां कथाम् ५०
 ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके ० दानधर्मे ऊनचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३९ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततो नारायणसुहृ
 न्नारदो भगवानृषिः ॥ शंकरस्यो मया सार्वसंवादं प्रत्यभाषत १ ॥ नारद उवाच ॥ तपश्चचारधर्मात्मावृषभां कः सुरेश्वरः ॥ पुण्ये गिरौ हिमवति सिद्धचारणसेविते २
 नानौषधियुते रम्ये नाना पुष्पसमाकुले ॥ अप्सरोगणसंकीर्णैश्च भूतसंघनिषेविते ३ तत्र देवो मुदा युक्तो भूतसंघशतैर्दृतः ॥ नाना रूपैर्विरूपैश्च दिव्यै रहुतदर्शनैः ४
 सिंहव्याघ्रगजप्रख्यैः सर्वजातिसमन्वितैः ॥ क्रोष्टु कद्मीपिवदनैर्ऋक्षैर्षभमुखैस्तथा ५ उलूकवदनैर्भीमैर्दृक्क्षयेन मुखैस्तथा ॥ नाना वर्णैर्मृगमुखैः सर्वजातिसमन्वितैः ६
 किन्नरैर्यक्षगंधर्वक्षोभूतगणैस्तथा ॥ दिव्यपुष्पसमाकीर्णैर्दिव्यज्वालासमाकुलम् ७ दिव्यचंदनसंयुक्तं दिव्यधूपेन धूपितम् ॥ तत्सदो वृषभां कस्य दिव्यवादित्रना
 दितम् ८ मृदंगपणवो दुष्टं शंखभेरीनिनादितम् ॥ नृत्यद्भिर्भूतसंघैश्च बर्हिणैश्च समंततः ९ प्रवृत्ताप्सरसं दिव्यं देवर्षिगणसेवितम् ॥ दृष्ट्वा तं मनिर्देशं दिव्यमहुतद
 र्शनम् १० स गिरिस्तपसा तस्य गिरिः स्य व्यरोचत ॥ स्वाध्यायपरमैर्विप्रेर्ब्रह्मघोषो निनादितः ११ षट्पदैरुपगीतैश्च माधवाप्रतिमोगिरिः ॥ तन्महोत्सवसंकाशं
 भीमरूपधरंततः १२ दृष्ट्वा मुनिगणस्यासीत्पराप्रीतिर्जनार्दन ॥ मुनयश्च महाभागाः सिद्धाश्चैवोर्ध्वरेतसः १३ मरुतो वसवः साध्या विश्वे देवाः सवासवाः ॥ यक्षाना
 गाः पिशाचाश्च लोकपाला हुताशनाः १४ वाताः सर्वे महाभूतास्तत्रैवासन्समागताः ॥ ऋतवः सर्वपुष्पैश्च व्यकिरंत महाहुतैः १५ ओषध्यो ज्वलमानाश्च द्योतयन्ति
 स्मृतव्रनम् ॥ विहंगाश्च मुदा युक्ताः प्रातृत्य न्वयनदंश्च १६ गिरिपृष्ठेषु रम्येषु व्याहरंतो जमप्रियाः ॥ तत्र देवो गिरितटे दिव्यधातुविभूषिते १७ पर्यंकद्वयविभ्राजनुप
 विष्टो महामनाः ॥ व्याघ्रचर्मो वरधरः सिंहचर्मोत्तरच्छदः १८ व्यालयज्ञोपवीती च लोहितांगदभूषणः ॥ हरिश्चमश्रुर्जटीभीमो भयकर्ता सुरद्विषाम् १९ अभयः सर्वभू
 तानां भक्तानां वृषभध्वजः ॥ दृष्ट्वा महर्षयः सर्वे शिरोभिरवनिगताः २०

३। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०

२१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०

विमुक्ताः सर्वपापेभ्यः शांता विगतकल्मषाः ॥ तस्य भूतपतेः स्थानं भीमरूपधरं वभौ २१ अप्रदृष्यत रंचैव महोरगसमाकुलम् ॥ क्षणेनैवाभवत्सर्वमहुतं मधुसूदन
 २२ तत्सदो वृषभां कस्य भीमरूपधरं वभौ ॥ तमभ्ययाच्छैलसुता भूतस्त्रीगणसंवृता २३ हरतुल्यां वरधरासमानव्रतधारिणी ॥ विभ्रती कलशं रौक्मं सर्वतीर्थज
 लोद्भवम् २४ गिरिस्त्रिवाभिः सर्वाभिः पृष्ठतो नुगता शुभा ॥ पुष्पवृष्ट्या भिवर्षती गंधैर्बहुविधैस्तथा ॥ सेवंती हिमवत्पार्श्वहरपार्श्वमुपागमत् २५ ततः स्मरन्ती पा
 णिभ्यां नर्मार्थं चारुहासिनी ॥ हरनेत्रेशु मे देवी सहसा सा समावृणोत् २६ संवृताभ्यां तु नेत्राभ्यां तमो भूतमचेतनम् ॥ निर्होमं निर्वषट्कारं जगद्वै सहसाऽभवत् २७
 जनश्च विमनाः सर्वोऽभवत्त्राससमन्वितः ॥ निमीलिते भूतपतौ नष्टसूर्य इवामवत् २८ ततो वितिमिरो लोकः क्षणेन समपद्यत ॥ ज्वालाचमहती दीप्ता ललाटा तस्य
 निःसृता २९ तृतीयं चास्य संभूतं नेत्रमादित्यसन्निभम् ॥ युगांतसदृशं दीप्तं येनासौ मथितो गिरिः ३० ततो गिरिसुता दृष्ट्वा दीप्ताग्रिसदृशेक्षणम् ॥ हरं प्रणम्या शि
 रसाददर्शयत् लोचना ३१ दह्यमाने वने तस्मिन्सालसरलक्ष्मे ॥ सचंदनवरे रम्ये दिव्यौषधिविदीपिते ३२ मृगयूथैर्दुतैर्भीतैर्हरपार्श्वमुपागतैः ॥ शरणं चाप्य
 विंदद्भिस्तत्सदः संकुलं वभौ ३३ ततो नभस्पृशज्वालो विद्युल्लोलाग्रिरुल्बणः ॥ द्वादशादित्यसदृशो युगांताग्रिवापरः ३४ क्षणेन तेन निर्दग्धो हिमवानभव
 त्रगः ॥ सधा तु शिखराभोगो दीप्तदग्धलतौषधिः ३५ तं दृष्ट्वा मथितं शैलं शैलराजसुता ततः ॥ भगवंतं प्रपन्नवैसां जलिप्रग्रहास्थिता ३६ उमां शर्वस्तदा दृष्ट्वा स्त्री
 भावगतमार्दवाम् ॥ पितुर्दैन्यमनिच्छन्ती प्रीत्या पश्यत्तदा गिरिम् ३७ क्षणेन हिमवान्सर्वः प्रकृतिस्थः सुदर्शनः ॥ प्रहृष्टविहगश्चैव सुपुष्पितवनदुमः ३८ प्रकृति
 स्थं गिरिं दृष्ट्वा प्रीता देवं महेश्वरम् ॥ उवाच सर्वलोकानां पतिं शिवमनिदिता ३९ ॥ उमोवाच ॥ भगवन्सर्वभूतेश्च लुपाणे महाव्रत ॥ संशयो मे महान् जातस्त
 न्मे व्याख्यातुमर्हसि ४० किमर्थं तेललाटे वै तृतीयं नेत्रमुत्थितम् ॥ किमर्थं च गिरिर्दग्धः स पक्षिगणकाननः ४१ किमर्थं च पुनर्देवप्रकृतिस्थस्त्वया कृतः ॥ तथै
 व द्रुमसंछन्नः कृतोऽयं ते पितामम ४२ ॥ महेश्वर उवाच ॥ नेत्रे मे संवृते देवित्वया बाल्यादनिदिता ॥ नष्टा लोकस्तदा लोकः क्षणेन समपद्यत ४३ नष्टादित्ये तथा
 लोके तमो भूतेन गात्मजे ॥ तृतीयं लोचनं दीप्तं सृष्टं मे रक्षता प्रजाः ४४ तस्य चाक्ष्णोमहते जो येनायं मथितो गिरिः ॥ त्वत्प्रियार्थं च मे देवि प्रकृतिस्थः पुनः कृतः
 ४५ ॥ उमोवाच ॥ भगवन्केन ते वक्रं चंद्रवत्प्रियदर्शनम् ॥ पूर्वतथैव श्रीकांतमुत्तरं पश्चिमं तथा ४६ दक्षिणं च मुखं रौद्रं केनोर्ध्वं कपिलाजटाः ॥ केन कंठश्च ते नी
 लोर्वाहं बर्हिनिभः कृतः ४७ हस्ते देवपिनाकं ते सततं केन तिष्ठति ॥ जटिलो ब्रह्मचारी च किमर्थं मसि नित्यदा ४८ एतन्मे संशयं सर्वं वक्तुमर्हसि वै प्रभो ॥ सधर्मचा
 रिणी चाहं भक्ता चेति वृषध्वज ४९ ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमुक्तः समगवान्शैलपुत्र्यापिनाकधृत् ॥ तस्याघृत्या च बुद्ध्या च प्रीतिमानभवत्प्रभुः ५०

५१ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४० ॥ एवं शोभोः कृष्णादनन्यत्वं जगदात्मत्वं चोक्ता चतुर्मुखादनन्यत्वं चाह तिलो
त्तमेत्यादिना १ । २ । ३ । ४ पूर्वेण वदनेनेत्यादिना सकलदिक्पालात्माऽप्यहमेवैकः ५ । ६ एवंभूतोऽपि स्वात्मभूतलोकरक्षार्थं तप आयुधं च धारयामीत्याह जटिल इति ७ इंद्रेणेति
एवमहंदासानामतिक्रमं सोढ्वा तत्कीर्त्यर्थं नीलकंठमपि धारयामीति स्वस्य परमकारुणिकत्वं च दर्शितं ८ । ९ सुरभीमिति । वाचं धेनुपुपासीत तस्याश्चत्वारः स्तनाः स्वाहाकारः स्वधाका
रो हंत कारो वषट्कार इति वाग्धेनोश्चतुर्भिः स्तनैः पुष्टो धर्मो गोवृषस्तस्य फलभूतं परं वैराग्यविवेकादिकं फेनस्थानीयं द्वाप्रत्यक्तत्त्वोपगमवतितदा वाग्धेनोः पारमार्थिकं प्रामाण्यमपह्नयते व्यावहारिकमेव

ततस्तामब्रवीदेवः सुभगे श्रूयतामिति ॥ हेतुभिर्यैर्मैतानि रूपाणि रुचिरानने ५१ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिकेऽनानुधर्मेऽमामहेश्वर
संवादेनामचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४० ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ तिलोत्तमानामपुराब्रह्मणा योषिदुत्तमा ॥ तिलं तिलं समुद्धृत्य
त्नानां निर्मिता शुभा १ साऽभ्यगच्छतमां देवि रूपेणाप्रतिमां भुवि ॥ प्रदक्षिणं लोभयंती मां शुभे रुचिरानना २ यतो यतः सा सुदती मा मुपाधावदंतिके ॥ ततस्त
तो मुखं चारुममदेवि विनिर्गतम् ३ तां दिदृक्षुरहं योगाच्चतुर्भूतिं त्वमागतः ॥ चतुर्मुखश्च संवृतो दर्शय न्योगमुत्तमम् ४ पूर्वेण वदनेनाहमिन्द्रत्वमनुशास्मिह ॥
उत्तरेण त्वया सार्धं माम्यहमनिंदिते ५ पश्चिमं मे मुखं सौम्यं सर्वप्राणिसुखावहम् ॥ दक्षिणं भीमसंकाशं रौद्रं संहरति प्रजाः ६ जटिलो ब्रह्मचारी च लोकानां हि
तकाम्यया ॥ देवकार्यार्थं सिद्धयर्थं पिनाकं मे करे स्थितम् ७ इंद्रेण च पुरा वज्रं क्षितं श्रीकाक्षिणामम ॥ दग्ध्वा कंठं तु तद्यातं तेन श्रो कंठतामम ८ ॥ उमोवाच ॥
वाहनेष्वत्र सर्वेषु श्रीमत्स्वन्धेषु सततम् ॥ कथंच वृषभो देवाहनत्वमुपागतः ९ ॥ महेश्वर उवाच ॥ ॥ सुरभीमसृजद्ब्रह्मा देवधेनुं पयोमुचम् ॥ सामृष्टावदु
धाजाताक्षरमाणापयोऽमृतम् १० तस्यावत्समुखोत्सृष्टः फेनो मद्वात्रमामतः ॥ ततो दग्ध्वा मया गावो नानावर्णत्वमागताः ११ ततोऽहं लोकगुरुणा शमनी
द्वर्थवेदिना ॥ वृषं चैनं ध्वजार्थमेददौ वाहनमेव च १२ ॥ उमोवाच ॥ निवासा बहुरूपास्ते दिविसर्वगुणान्विताः ॥ तांश्च संत्यज्य भगवन् शमशानेरमसकथम् १३
केशास्थिकलिलेभिमिकपालघटसंकुले ॥ गृध्रगोमायुबहुले चिताग्रिशतसंकुले १४ अशुचौ मांसकलिलवसाशोषितकर्दमे ॥ विकीर्णां त्रास्थिनिचयेशिवानाद
विनादिते १५ ॥ महेश्वर उवाच ॥ मेध्यान्वेषी महीं कृत्स्नां विचराम्यनिशंसदा ॥ न च मेध्यतरं किंचिच्छमशानादिह लक्ष्यते १६

तत्स्थान्यते सोऽयं गवां विवर्णभावः । धर्मश्चैवंभूतस्य जीवन्मुक्तस्वरूपसूचको ध्वज इव तत्त्वाविदिदृश्यत इति प्रवृत्तकार्यः १० । ११ । १२ निवासा इति पूर्वमेवैयमिज्ञायां वाराणस्यामज्ञातैर्मुमुक्षु
भिर्वस्तव्यामिति व्यासवाक्येन सूचितं । अग्रे च काश्यां शवदर्शनाच्छवदर्शनं सर्वतवासेन सूच्यते । पूर्वत्राऽप्ययाभिज्ञया दत्तया मैत्रेयस्यानंतपुण्योत्पत्तिवचनेन वाराणस्याः पुण्यक्षेत्रत्वमुक्तं ।
अग्रे च काश्यां शवदर्शनाच्छवदर्शनस्यान्यथासिद्धिसूचनेनात्र मृतानां शरीरं शिवलिंगमयं भवतीति चोक्तं । संप्रति कृत्वा महाशमशानत्वेनावगतमत्र पवित्रत्वेन तदेव प्रदृश्यते मेध्यान्वेषीत्यादिना
मेधायां धीवृत्तौ विदितं मेध्यं ब्रह्म तत्प्राप्तिकामैरिदं शमशानमुपास्यत इति वचनान्वाच्यं च शमशानं कृत्वा वास इति ज्ञेयम् १३ । १४ । १५ । १६

१७ । १८ । १९ योगजवर्मवृषं वाराणसीं शमशानं च सेवितुं मशक्तानां तप आदिकं विधातुं भगवान्निष्प्रादिष्टः प्रवर्तते २० तपोवेषः तपःसूचको वेषो नखलो मज्जो धारिस्त्वादिः २१ । २२ । २३ । २४ । २५

तेन मे सर्ववासानां शमशानेरमते मनः ॥ न्यग्रोधशाखासंछन्ने निर्भुग्रस्रग्निभूषिते १७ सत्रचैव रमंती मे भूतसंघाः शुचिस्मिते ॥ न च भूतगणैर्देवि विनाऽहं वस्तुमु
त्सहे १८ एष वा सोहि मे मेध्यः स्वर्गीयश्च मतः शुभे ॥ पुण्यः परमकश्चैव मेध्यश्च मेरुपास्यते १९ ॥ उमोवाच ॥ भगवन् सर्वभूतेश सर्वधर्मविदां वर ॥ पिनाकपाणे
वरदं संशयो मे महानयम् २० अयं मुनिगणः सर्वस्तपस्ते पदतिप्रभो ॥ तपोवेषकरो लोकेऽमते विविधा कृतिः २१ अस्य चैवर्षि संघस्य मम च प्रिय काम्यया ॥ एवं
ममेहं संदेहं वक्तुमर्हस्यारिदम् २२ धर्मः किलक्षणः प्रोक्तः कथं वाचरितुं नरैः ॥ शक्यो धर्ममविद्वद्भिर्धर्मज्ञवदमे प्रभो २३ ॥ नारद उवाच ॥ ततो मुनिगणः सर्वस्तां
देवीं प्रत्यपूजयत् ॥ वाग्भिर्ऋग्भूषितार्थाभिः स्तवैश्चार्थविशारदैः २४ ॥ महेश्वर उवाच ॥ अहिंसा सत्यवचनं सर्वभूतानुकंपनम् ॥ शमोदानं यथाशक्ति गार्हस्थ्यो ध
र्म उत्तमः २५ परदारेष्वसंसर्गो न्यासस्त्रीपरिरक्षणम् ॥ अदत्तादानविरमो मधुमांसस्य वर्जनम् २६ एष पंचविधो धर्मो बहुशाखः सुखोदयः ॥ देहिभिर्धर्मपरमैश्च ब्रह्मव्यो धर्म
संभवः २७ ॥ उमोवाच ॥ भगवन् संशयः पृष्ठस्तन्मेशंसितुमर्हसि ॥ चातुर्वर्ण्यस्य यो धर्मः स्वेस्वे वर्णे गुणावहः २८ ब्राह्मणे कीदृशो धर्मः क्षत्रिये कीदृशोऽभवत् ॥ वैश्ये किल
क्षणो धर्मः शूद्रे किल क्षणो भवेत् २९ ॥ महेश्वर उवाच ॥ न्यायतस्ते महाभागे सर्वशः समुदीरितः ॥ भूमिदेवामहाभागाः स दालोके द्विजातयः ३० उपवासः सदा धर्मो ब्राह्म
णस्य न संशयः ॥ सहिधर्मार्थं संपन्नो ब्रह्मभूयाय कल्पते ३१ तस्य धर्मक्रियादेवि ब्रह्मचर्या च न्यायतः ॥ व्रतोपनयनं चैव द्विजो येनोपपद्यते ३२ गुरुदेवतपूजार्थं
स्वाध्यायाभ्यासनात्मकः ॥ देहिभिर्धर्मपरमैश्च तं व्यो धर्मसंभवः ३३ ॥ उमोवाच ॥ भगवन् संशयो मेऽस्ति तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ चातुर्वर्ण्यस्य धर्मवैने पुण्येन प्र
कीर्तय ३४ ॥ महेश्वर उवाच ॥ रहस्यश्रवणं धर्मो वेदव्रतनिषेवणम् ॥ अग्निकार्यं तथा धर्मो गुरुकार्यं प्रसाधनम् ३५ मैक्षचर्या परो धर्मो नित्ययज्ञोपवीतिता ॥
नित्यं स्वाध्यायिता धर्मो ब्रह्मचर्या श्रमस्तथा ३६ गुरुणा चाभ्यनुज्ञातः समावर्तते वै द्विजः ॥ विदेतानंतरं भार्यामनुरूपां यथाविधि ३७ शूद्रा न्न वर्जनं धर्मस्तथा स
त्पथसेवनम् ॥ धर्मो नित्योपवासित्वं ब्रह्मचर्यं तथैव च ३८ आहिताग्निरधीयानो जुह्वानः संयतो द्वियः ॥ विघसाशीयताहारो गृहस्थः सत्यवाक् शुचिः ३९ अति
थिव्रतता धर्मो धर्मस्त्रेताग्रिधारणम् ॥ इष्टीश्च पशुबंधांश्च विधिपूर्वमाचरेत् ४० यज्ञश्च परमो धर्मस्तथाऽहिंसा च देहिपु ॥ अपूर्वभोजनं धर्मो विघसाशित्वमेव च
४१ भुंक्ते परिजने पश्चाद्भोजनं धर्म उच्यते ॥ ब्राह्मणस्य गृहस्थस्य श्रोत्रियस्य विशेषतः ४२ दंपत्योः समशीलत्वं धर्मः स्याद्बृहमेधिनः ॥ गृह्याणां चैव देवानां नित्य
पुष्पबलिक्रिया ४३ नित्योपलेपनं धर्मस्तथानित्योपवासिता ॥ सुसंमृष्टोपलिप्ते च साज्यधूमो भवेद्बृह ४४

२६ पंचविधः अहिंसादिविशिष्टो गार्हस्थ्यधर्मादिः धर्मस्य

पुण्यस्य संभवो योनिः १० । २८ । ३९ । ३० उपवासः इंद्रियजयः ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४

एषद्विजजनेधर्मोर्गार्हस्थोलोकधारणः ॥ द्विजानांचसतानित्यंसदैवैषप्रवर्तते ४५ यस्तुक्षत्रगतोदेविमयाधर्मउदीरितः ॥ तमहंतेप्रवक्ष्यामितन्मेशृणुसमा
हिता ४६ क्षत्रियस्यस्मृतोधर्मःप्रजापालनमादितः ॥ निर्दिष्टफलभोक्ताहिराजाधर्मेणयुज्यते ४७ प्रजाःपालयतेयोहिधर्मेणमनुजाधिपः ॥ तस्यधर्मार्जिता
लोकाःप्रजापालनसंचिताः ४८ तस्यराज्ञःपरोधर्मोदमःस्वाध्यायएवच ॥ अग्निहोत्रपरिस्पंदोदानाध्ययनमेवच ४९ यज्ञोपवीतधरणंयज्ञोधर्मक्रियास्तथा ॥
भृत्यानांभरणधर्मःकृतेकर्मण्यमोघता ५० सम्यग्दंडेस्थितिधर्मोधर्मोवेदकतुक्रियाः ॥ व्यवहारस्थितिधर्मःसत्यवाक्यरतिस्तथा ५१ आर्तहस्तप्रदोराजाप्रेत्य
चेहमहीयते ॥ गोब्राह्मणार्थविक्रांतःसंग्रामेनिधनंगतः ५२ अश्वमेधजिताल्लोकानामोतित्रिदिवात्ये ५३ वैश्यस्यसततंधर्मःपाशुपाल्यंठुषिस्तथा ॥ अग्निहो
त्रपरिस्पंदोदानाध्ययनमेवच ५४ वाणिज्यं सत्पथस्थानमातिथ्यं प्रशमोदमः ॥ विप्राणांस्वागतंत्यागोवैश्यधर्मःसनातनः ५५ तिलान्गंधानरसांश्चैवविक्रीणी
यान्नचैवाहि ॥ वणिकपथमुपासीनोवैश्यःसत्पथमाश्रितः ५६ सर्वातिथ्यंत्रिवर्गस्ययथाशक्तियथार्हतः ॥ शूद्रधर्मःपरोनित्यंशुश्रूषाचद्विजातिषु ५७ सशूद्रः
संशिततपाःसत्यवादीजितेंद्रियः ॥ शुश्रूषुरतिथिंप्राप्तंतपःसंचिनुतेमहत् ५८ नित्यंसाहिशुभाचारोदेवताद्विजपूजकः ॥ शूद्रोधर्मफलैरिष्टैःसंप्रयुज्येतबुद्धि
मान् ५९ एतत्तेसर्वमाख्यातंचातुर्वर्ण्यस्यशोभने ॥ एकैकस्येहसुभगेकिमन्यच्छ्रोतुमिच्छसि ६० ॥ उमोवाच ॥ उक्तस्त्वयापृथग्धर्मश्चातुर्वर्ण्यहितःशुभः ॥
सर्वव्यापीतुयोधर्मोभगवंस्तद्ब्रवीहिमे ६१ ॥ महेश्वरउवाच ॥ ब्राह्मणालोकसारेणसृष्टाधात्रागुणार्थिना ॥ लोकांस्तारयितुं कृत्स्नान्मर्त्येषुक्षितिदेवताः ६२ ते
षामपिप्रवक्ष्यामिधर्मकर्मफलोदयम् ॥ ब्राह्मणेषुहियोधर्मःसधर्मःपरमोमतः ६३ इमेतेलोकधर्मार्थत्रयःमृष्टाःस्वयंभुवा ॥ पृथिव्यांसर्जनेनित्यंसृष्टांस्तानपिमे
शृणु ६४ वेदोक्तःपरमोधर्मःस्मृतिशास्त्रगतोऽपरः ॥ शिष्टाचीर्णोपरःप्रोक्तस्त्रयोधर्माःसनातनाः ६५ त्रैविद्योब्राह्मणोविद्वान्नचाध्ययनजीवकः ॥ त्रिक
र्मात्रिपरिक्रांतोमैत्रएषस्मृतोद्विजः ६६ षडिमानितुकर्माणिप्रोवाचभुवनेश्वरः ॥ वृत्त्यर्थंब्राह्मणानांविशृणुधर्मान्सनातनान् ६७ यजनंयाजनंचैवतथादा
नप्रतिग्रहौ ॥ अध्यापनंचाध्ययनंषट्कर्माधर्मभाग्द्विजः ६८ नित्यःस्वाध्यायिताधर्मोधर्मोयज्ञःसनातनः ॥ दानंप्रशस्यतेचास्ययथाशक्तियथाविधि
६९ शमस्तूपरमोधर्मःप्रवृत्तःसत्सुनित्यशः ॥ गृहस्थानांविशुद्धानांधर्मस्यनिचयोमहान् ७० पंचयज्ञविशुद्धात्मासत्यवागनमूयकः ॥ दाताब्राह्मण
सत्कर्तासुसंमृष्टनिवेशनः ७१ अमानीचसदाऽजिह्वःस्निग्धवाणीप्रदस्तथा ॥ अतिथ्यभ्यागतरतिःशेषान्नकृतभोजनः ७२

६२ । ६२ । ६३ त्रयोधर्माः सर्जनेसर्जनकाले ६४ । ६५ त्रिकर्मादानाध्ययनपजनकर्मा त्रीन्कामक्रोधलोभान्परिक्रांतःपरित्यज्यगतः ६६।६७।६८ । ६९। ७० । ७१ अजिह्वइतिच्छेदः ७२

७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ कूटीचकबहूदकौत्रिदंदिनौएकोगृहेवसतिअपरस्तीर्थान्ययति इतरौएकदंदिनौ तयोराद्यः

पाद्यमर्घ्ययथान्यायमासनंशयनंतथा ॥ दीपंप्रतिश्रयंचैवयोददातिसधार्मिकः ७३ प्रातरुत्थायचाचम्यभोजनेनोपमंन्यच ॥ सत्कृत्यानुव्रजेद्यस्तुतस्यधर्मः
सनातनः ७४ सर्वातिथ्यंत्रिवर्गस्ययथाशक्तिनिशानिशम् ॥ शूद्रधर्मःसमाख्यातस्त्रिवर्गपरिचारणम् ७५ प्रवृत्तिलक्षणोधर्मोऽगृहस्थेषुविधीयते ॥ तमहंवर्त
यिष्यामिसर्वभूतहितंशुभम् ७६ दातव्यमसकृच्छत्तयायपृथग्यमसकृत्तथा ॥ पुष्टिकर्मविधानंचकर्तव्यभूतिमिच्छता ७७ धर्मेणार्थःसमाहार्योधर्मलब्धंत्रिधा
धनम् ॥ कर्तव्यधर्मपरमंमानवेनप्रयत्नतः ७८ एकेनांशेनधर्मार्थोर्कर्तव्यभूतिमिच्छता ॥ एकेनांशेनकामार्थमेकमंशंविधयेत् ७९ निवृत्तिलक्षणस्त्व
न्योधर्मोमोक्षायतिष्ठति ॥ तस्यवृत्तिंप्रवक्ष्यामिशृणुमेदेवितत्त्वतः ८० सर्वभूतदयाधर्मोचैकग्रामवासिता ॥ आशापाशविमोक्षश्चशस्यतेमोक्षकाक्षिणाम्
८१ नकुप्यांनोदकेसंगोनवाससिनचासने ॥ नत्रिदंडेनशयनेनाग्नौनशरणालये ८२ अध्यात्मगतिचितोयस्तन्मनास्तत्परायणः ॥ युक्तोयोगंप्रतिसदाप्र
तिसंख्यानमेवच ८३ वृक्षमूलपरोनित्यंशून्यागारनिवेशनः ॥ नदीपुलिनशायीचनदीतीररतिश्चयः ८४ विमुक्तःसर्वसंगेषुस्नेहबंधेषुचद्विजः ॥ आत्मन्ये
वात्मनोभावंसमासज्जेतवैद्विजः ८५ स्थाणुभूतोनिराहारोमोक्षदृष्टेनकर्मणा ॥ परिव्रजतियोयुक्तस्तस्यधर्मःसनातनः ८६ नचैकत्रसमासक्तोनचैकग्रामगो
चरः ॥ मुक्तोह्यटतिनिर्मुक्तोनचैकपुलिनेशयः ८७ एषमोक्षविदांधर्मोवेदोक्तःसत्पथःसताम् ॥ योमार्गमनुयातीमंपदंतस्यचविद्यते ८८ चतुर्विधाभिक्ष
वस्तेकुटीचकबहूदकौ ॥ हंसःपरमहंसश्चयोयःपश्चात्सउत्तमः ८९ अतश्परतरंनस्तिनावरंनतिरोऽग्रतः ॥ अदुःखमसुखंसौम्यमजरामरमव्ययम् ९०
॥ उमोवाच ॥ ॥ गार्हस्थ्योमोक्षधर्मश्चसज्जनाचरितस्त्वया ॥ भाषितोजीवलोकस्यमार्गःश्रेयस्करोमहान् ९१ ऋषिधर्मतुधर्मज्ञश्रोतुमिच्छाम्यतःपरम् ॥
सृष्टाभवतिमेनित्यंतपोवननिवासिषु ९२ आज्यधूमोद्भवोऽगंधोरुणद्धीवतपोधनम् ॥ तं दृष्ट्वा मे मनःप्रीतं महेश्वरसदाभवेत् ९३ एतन्मेसंशयंदेवमुनिधर्मकृतं
विभो ॥ सर्वधर्मार्थतत्त्वज्ञदेवदेवदस्वमे ॥ निखिलेनमयापृष्टंमहादेवयथातथम् ९४ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ हंततेऽहंप्रवक्ष्यामिमुनिधर्ममनुत्त
मम् ॥ यंकृत्वामुनयोयांतिसिद्धिंस्वतपसाशुभे ९५ फेनपानामृषीणांयोधर्मोधर्मविदांसताम् ॥ तन्मेशृणुमहाभागेधर्मज्ञेधर्ममादितः ९६ उच्छंतिस्ततंतयेतेब्रा
ह्मणफेनोत्करंशुभम् ॥ अमृतं ब्रह्मणापीतमध्वरेप्रसृतंदिवि ९७ एषतेषांविशुद्धानांफेनपानांतपोधने ॥ धर्मचर्याकृतोमार्गोवालाखिल्यगणैःशृणु ९८

आश्रमधर्मनियतःपरोनित्यंशून्यागारनिवेशनः ८९ अतःपारमहंस्थेनात्माधिगमात्परंश्रेष्ठंनस्तिनापिअवरादिसर्वस्यात्रैवांतर्भूतत्वात् ९०।९१।९२।९३।९४ मुनयःसंन्यासिनः ९५।९६ ब्राह्मणं ब्रह्म
सत्तापीयसंबंधिफेनोत्करमग्रात्रसमूहंउच्छंत्यल्पशआददतेतद्विदममृतं ब्रह्मणासाधकावस्थायांपीतमध्वरेवृष्ट्यादिद्वारायज्ञांगरूपेणदिविदिव्यभोगात्मनाचप्रसृतम् ९७ मार्गोक्तइतिशेषः ९८

१९। १०० स्वेस्वेधर्मज्ञेतिशेषः १। २ चक्रचराःचक्रवर्त्तरतिवासराहिताइत्यर्थः ३ उच्छेत्त्यथोत्सीमांकरणान् संप्रक्षालाःसम्यक्पात्रादिकंप्रक्षालयंतितुश्वोऽर्थेकिंचिस्थापयति ४। ५। ६
 ७। ८ धर्मरात्रिर्धर्मसंज्ञेतनसम्यगासनंसमासनं धर्मचक्रं सनातनमितिगौडाः ९। ११०। ११। १२। १३। १४। १५॥ इतिअनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये एकचत्वा
 वालखिल्यास्तपःसिद्धामुनयःसूर्यमंडले ॥ उच्छेतिष्ठंतिधर्मज्ञाःशाकुनौवृत्तिमास्थिताः १९ मृगनिर्मोकवसनाश्चौरवल्कलवाससः ॥ निर्द्वेष्टाःसत्पथंप्राप्तावा
 लखिल्यास्तपोधनाः १०० अंगुष्ठपर्वमात्रायेभूत्वास्वेस्वेव्यवस्थिताः ॥ तपश्चरणमीहंतेतेषांधर्मफलमहत् १ तेषुरैःसमतायांतिसुरकार्यार्थसिद्धये ॥ द्योतयं
 तिदिशःसर्वास्तपसादग्धकिल्बिषाः २ येत्वन्येथुद्धमनसोदयाधर्मपरायणाः ॥ संतश्चक्रचराःपुण्याःसोमलोकचराश्चये ३ पितृलोकसमीपस्थास्तउच्छंतिथया
 विधि ॥ संप्रक्षालाश्मकुट्टाश्चदंतोलूखलिकाश्चते ४ सोमपानांचदेवानामूष्मपाणांतथैवच ॥ उच्छंतिथेसमीपस्थाःसदारानियतेंद्रियाः ५ तेषामग्निपरिस्थंदः
 पितृणांचार्चनंतथा ॥ यज्ञानांचैवपंचानांयजनंधर्मउच्यते ६ एषचक्रचरैर्देवि देवलोकचरैर्द्विजैः ॥ ऋषिधर्मःसदाचीर्णोऽन्यस्तमपिमेशृणु ७ सर्वेष्वेवर्षिधर्मे
 षुज्ञेयोऽऽत्मासंयतेंद्रियैः ॥ कामक्रोधौततःपश्चाज्जेतव्यावितिमेमतिः ८ अग्निहोत्रपरिस्पंदोधर्मरात्रिसमासनम् ॥ सोमयज्ञाभ्यनुज्ञानंपंचमीयज्ञदक्षिणा ९
 नित्यंयज्ञक्रियाधर्मःपितृदेवार्चनेरतिः ॥ सर्वातिथ्यंचकर्तव्यमन्त्रेनोच्छार्जितेनैव ११० निवृत्तिरुपभोगेषुगोरसानांशमेरतिः ॥ स्थंडिलेशयनेयोगःशाकपर्णानि
 षेवणम् ११ फलमूलाशनंवायुरापःशैवलभक्षणम् ॥ ऋषीणानियमाह्येतेयैर्जयंत्यजितांगतिम् १२ विधूमेसन्नमुसलेव्यंगारेभुक्तवज्जने ॥ अतीतपात्रसंचारेका
 लेविगतभिक्षुके १३ अतिथिकांक्षमाणोवैशेषान्नकृतभोजनः ॥ सत्यधर्मरतःशांतोमुनिधर्मेणयुज्यते १४ नस्तंभीनचमार्नीस्यान्नाप्रसन्नो नविस्मितः ॥ मित्रा
 मित्रसमोमैत्रोयःसधर्मविदुत्तमः ॥ १५ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मेएकचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥१४१॥
 ॥ उमोवाच ॥ ॥ देशेपुरमणीयेषुनदीनानिर्झरेषुच ॥ स्रवंतीनानिकुंजेषुपर्वतेषुवनेषुच १ देशेषुचपवित्रेषुफलवत्सुसमाहिताः ॥ मूलवत्सुचमेधेषुवसंति
 नियतव्रताः २ तेषामपिविधिपुण्यंश्रोतुमिच्छामिशंकर ॥ वानप्रस्थेषुदेवेशस्वशरीरोपजीविषु ३ ॥ ॥ महेश्वरउवाच ॥ ॥ वानप्रस्थेषुयोधर्मस्तंमेशृणु
 समाहिता ॥ श्रुत्वाचैकमनादेविधर्मबुद्धिपराभव ४ संसिद्धैर्नियमैःसद्भिर्वनवासमुपागतैः ॥ वानप्रस्थैरिदंकर्मकर्तव्यंशृणुयादृशम् ५ त्रिकालमभिषेकंचापि
 तृदेवार्चनंतथा ॥ अग्निहोत्रपरिस्पंदइष्टिहोमविधिस्तथा ६ नीवारग्रहणंचैवफलमूलनिषेवणम् ॥ इंगुदैर्स्टैलानांस्निहार्थंचानिषेवणम् ७ योगचर्याकृतैःसिद्धैः
 कामक्रोधविवर्जितैः ॥ वीरशय्यामुपासद्भिर्वीरस्थानोपसेविभिः ८ युक्तैर्योगवहैःसद्भिर्गोष्मेपंचतपैस्तथा ॥ मंडूकयोगनियतैर्यथान्यायंनिषेविभिः ९
 रिशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ देशेष्वाति १। १ स्वशरीरमेवोपजीवितितुभृत्यादि स्वयंदासाइत्यर्थः ३। ४। ५। ६। ७
 वीरशय्यावीरासनं वीरस्थानंमहारण्यंभीरुभिरप्रवेशं ८ मंडूकयोगोहडशास्त्रमसिद्धः ९

वीरासनसदोपवेशनं शीतवर्षास्वासारशायी तोयहेमंतेजलवासी अग्निर्गोष्मेपंचाग्निमध्यस्थः एवंशीततायाग्रियोगः १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २० सिद्धि

वीरासनरतैर्नित्यंस्थंडिलेशयनंतथा ॥ शीततोयाग्रियोगश्चचर्तव्योधर्मबुद्धिभिः १० अब्मक्षैर्वायुमक्षैश्चशैवलोत्तरभोजनैः ॥ अश्मकुट्टैस्तथादांतैःसंप्रक्षालै
 स्तथापरैः ११ चीरवल्कलसंवीतैर्घृगचर्मनिवासिभिः ॥ कार्यायात्रायथाकालंयथाधर्मयथाविधि १२ वननित्यैर्वनचरैर्वनस्थैर्वनगोचरैः ॥ वनंगुरुमिवासाद्य
 वस्तव्यंवनजीविभिः १३ तेषांहोमक्रियाधर्मःपंचयज्ञनिषेवणम् ॥ भागंचपंचयज्ञस्यवेदोक्तस्यानुपालनम् १४ अष्टमीयज्ञपरताचातुर्मास्यनिषेवणम् ॥ पौ
 र्णमासादयोयज्ञानित्ययज्ञस्तथैवच १५ विमुक्तादारसंयोगैर्विमुक्ताःसर्वसंकरैः ॥ विमुक्ताःसर्वपापैश्चचरंतिमुनयोवने १६ सुग्मांडपरमानित्यंत्रेताग्रिशरणाःसदा॥
 संतःसत्पथनित्यायेतेयांतिसमांगतिम् १७ ब्रह्मलोकंमहापुण्यंसोमलोकंचशाश्वतम् ॥ गच्छंतिमुनयःसिद्धाःसत्यधर्मव्यपाश्रयाः १८ एषधर्मोमयादेविवान
 प्रस्थाश्रितःशुभः ॥ विस्तरेणाथसंपन्नोयथास्थूलमुदाहृतः १९ ॥ उमोवाच ॥ भगवन्सर्वभूतेशसर्वभूतनमस्कृत ॥ योधर्मोमुनिसंगस्यसिद्धिवादेषुतंवद २०
 सिद्धिवादेषुसंसिद्धास्तथावननिवासिनः ॥ स्वैरिणोदारसंयुक्तास्तेषांधर्मःकथंस्मृतः २१ ॥ महेश्वरउवाच ॥ स्वैरिणस्तपसादेविसर्वेदारविहारिणः ॥ तेषां
 मौल्यंकषायश्चवासेरात्रिश्चकारणम् २२ त्रिकालमभिषेकश्चहोत्रंत्वापिष्ठतमहत् ॥ समाधिसत्पथस्थानंयथोद्दिष्टनिषेवणम् २३ येचतेपूर्वकथिताधर्मास्तेवनवा
 सिनाम् ॥ यदिसेवंतिधर्मास्तानागुवंतितपःफलम् २४ येचदंपतिधर्माणःस्वदारनियतेंद्रियाः ॥ चरंतिविधिदृष्टतदनुकालाभिगामिनः २५ तेषामृषिष्ठतो
 धर्मोधर्मिणामुपपद्यते ॥ नकामकारात्कामोन्यःसंसेव्योधर्मदर्शिभिः २६ सर्वभूतेषुयःसम्यग्ददात्यभयदक्षिणाम् ॥ हिंसादोषविमुक्ताऽऽत्मासवैधर्मेणयुज्यते
 २७ सर्वभूतानुकंपीयःसर्वभूतार्जवव्रतः ॥ सर्वभूतात्मभूतश्चसवैधर्मेणयुज्यते २८ सर्ववेदेषुवास्नानंसर्वभूतेषुचार्जवम् ॥ उभेष्टुतेसमेस्यातामार्जवंवाविशिष्यते
 २९ आर्जवंधर्ममित्यादुरधर्मो जिह्वउच्यते ॥ आर्जवेनेहसंयुक्तो नरोधर्मेणयुज्यते ३० आर्जवेतुरतो नित्यं वसत्यमरसन्निधौ ॥ तस्मादार्जवयुक्तःस्याद्यइच्छेद्धर्म
 मात्मनः ३१ क्षांतोदांतोजितक्रोधोधर्मभूतोविहंसकः ॥ धर्मेरतमनानित्यंनरोधर्मेणयुज्यते ३२ व्यपेततंद्रिधर्मात्माशक्त्यासत्पथमाश्रितः ॥ चारित्रपरमो
 बुद्धोब्रह्मभूयायकल्पते ३३ ॥ उमोवाच ॥ आश्रमाभिरतादेवतापसायेतपोधनाः ॥ दीप्तिमंतःकयाचैवचर्ययाऽथभवंतिते ३४ राजानोराजपुत्राश्चनिर्धना
 येमहाधनाः ॥ कर्मणाकेनभगवन्प्राप्नुवंतिमहाफलम् ३५ नित्यंस्थानमुपागम्यादिव्यचंदनभूषिताः ॥ केनवाकर्मणादेवभवंतिवनगोचराः ३६

वादेषुज्ञानगोष्ठीषु । संसिद्धाःसंपन्नाः तेकदाचित्स्वैरिणः कदाचिद्वारसंयुक्ताः २१ तत्रस्वैरिणांमौल्यंकषायश्चकारणंज्ञापकं दारसंयुक्तानारात्रिर्वासेकारणं नस्वैरिणामिवतेषांयथेष्टविहारोऽस्ती
 यर्थः २२ त्रिकालमभिषेकउभयेषां दारवतापिष्ठतंहोत्रंन्याषुफलादिनाहोमः एवंयथायोग्यधर्मसंबंधज्ञः २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६

३० । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ 'मरुतागिरिधन्वनो' इति मेदिनी मरुताधनं मेरुताधनमिति पर्यायः जलाहारमपि त्यक्त्यर्थः ४४ शुद्धमिति आसनं विनोदविशेष्यर्थः ४५ । ४६ । ४७

एतन्मेसंशयं देवतपश्चर्याऽऽश्रितं शुभम् ॥ संसर्वमशेषेण प्रक्षत्रिपुरनाशन ३७ ॥ महेश्वर उवाच ॥ उपवासव्रतैर्दाता ह्यहिंसाः सत्यवादिनः ॥ संसेद्धाः प्रेत्य
गंधर्वैः सह मोदं त्यनामयाः ३८ मंडूकयोगशयनो यथान्यायं यथाविधि ॥ दीक्षां चरति धर्मात्मा स नागैः सह मोदते ३९ शष्पं मृगमुखोच्छिष्टं यो मृगैः सह भक्षति ॥
दीक्षितो वै मुदा युक्तः स गच्छत्यमरावतीम् ४० शैवालं शर्णिपणं वातद्रुती यो निषेवते ॥ शीतयोगवहो नित्यं स गच्छेत्परमां गतिम् ४१ वायुभक्षोऽबुभक्षो वा फलम्
लाशनोऽपि वा ॥ यक्षैश्चैश्वर्यमाधाय मोदते पसरसांगणैः ४२ अग्नियोगवहो ग्रीष्मो विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ चीर्त्वा द्वादशवर्षाणि राजा भवति पार्थिवः ४३ आहारानि
यमं कृत्वा मुनिर्द्वादशवार्षिकम् ॥ मरुसंसाध्य यत्नेन राजा भवति पार्थिवः ४४ स्थंडिले शुद्धमाकाशं परिगृह्य समततः ॥ प्रविश्य च मुदा युक्तो दीक्षां द्वादशवार्षिकीम्
४५ देहं चानशने त्यक्त्वा स स्वर्गं सुखमेधते ॥ स्थंडिलस्य फलान्याहु र्यानां निशयनानि च ४६ गृहाणि च महार्हाणि च द्रुमाणि भामिनि ॥ आत्मानमुपजीवन् यो
नियतो नियताशनः ४७ देहं वाऽनशने त्यक्त्वा स स्वर्गं समुपाश्रुते ॥ आत्मानमुपजीवन् यो दीक्षां द्वादशवार्षिकीम् ४८ त्यक्त्वा महार्हाणि वेदे देवा रुणं लोकमश्नुते ॥ आ
त्मानमुपजीवन् यो दीक्षां द्वादशवार्षिकीम् ४९ अश्मना चरणौ भित्त्वा गुह्यकेषु समोदते ॥ साधयित्वा त्मनाऽऽत्मानं निर्द्वन्द्वो निष्परिग्रहः ५० चीर्त्वा द्वादशवर्षाणि दी
क्षामेतां मनोगताम् ॥ स्वर्गलोकमवाप्नोति देवैश्च सह मोदते ५१ आत्मानमुपजीवन् यो दीक्षां द्वादशवार्षिकीम् ॥ कृत्वाऽग्नौ देहमुत्सृज्य बहिलोके महीयते ५२ य
स्तु देवियथान्यायं दीक्षितो नियतो द्विजः ॥ आत्मन्यात्मानमाधाय निर्ममो धर्मलालसः ५३ चीर्त्वा द्वादशवर्षाणि दीक्षामेतां मनोगताम् ॥ अरणी सहितं स्कंधे च
द्धागच्छत्यनावृतः ५४ वीराध्वानगतो नित्यं वीरासनरतस्तथा ॥ वीरस्थार्या च सततं स वीरगतिमाप्नुयात् ५५ स शक्रलोकगो नित्यं सर्वकामपुरस्कृतः ॥ दिव्य
पुष्पसमाकीर्णो दिव्यचंदनभूषितः ५६ सुखं वसति धर्मात्मा दिवि देवगणैः सह ॥ वीरलोकगतो नित्यं वीरयोगसहसदा ५७ स त्वस्थः सर्वमुत्सृज्य दीक्षितो
नियतः शुचिः ॥ वीराध्वानं प्रपद्येद्यस्तस्य लोकाः सनातनाः ५८ कामगेन विमानेन स वै चरति च्छंदतः ॥ शक्रलोकगतः श्रीमान् मोदते च निरामयः ५९
॥ इति ० अनु० आनु० दानधर्मे उमामहेश्वरसंवादे द्विचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४२ ॥ ॥ उमोवाच ॥ भगवन् भगने प्रघ्नपूष्णोर्दतानि पातन ॥
दक्षक्रतुहरत्र्यक्षसंशयो मे महानयम् १ चातुर्वर्ण्यं भगवता पूर्वं सृष्टं स्वयं भुवा ॥ केन कर्मविपाकेन वैश्ययोगच्छतिश्च द्रुताम् २ वैश्यो वा क्षत्रियः केन द्विजो वा क्षत्रियो
भवेत् ॥ प्रतिलोमः कथं देवशक्यो धर्मो निवर्तितुम् ३

४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ अरणी सहितं स्कंधे च द्रुमाणि बहिलोके महीयते ५४ वीराध्वानं प्रपद्येद्यस्तस्य लोकाः सनातनाः ५५ स शक्रलोकगो नित्यं सर्वकामपुरस्कृतः ५६ सुखं वसति धर्मात्मा दिवि देवगणैः सह ५७ स त्वस्थः सर्वमुत्सृज्य दीक्षितो

वीरो देहत्यागोत्सुकः ५८ । ५९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये प्रारतमावकीये द्विचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४२ ॥ ॥ भगवन्निति १ । २ । ३

४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ कुंडेपाकपात्रे जन्मातीति कुंडाशी

केन वा कर्मणा विप्रः शूद्रयो नौ प्रजायते ॥ क्षत्रियः शूद्रतामेति केन वा कर्मणा विभो ४ एतन्मेसंशयं देवदभूतपतेऽनघ ॥ त्रयोवर्णाः प्रकृत्येह कथं ब्राह्मण्यमाप्नुयुः ५
॥ महेश्वर उवाच ॥ ब्राह्मण्यं देवि दुष्प्रापं निसर्गाद्ब्राह्मणः शुभे ॥ क्षत्रियो वैश्यश्च द्रौवानि सर्गादिति मेमतिः ६ कर्मणा दुष्कृतेनेह स्थानाद्भ्रश्यति वै द्विजः ॥ ज्येष्ठवर्ण
मनुप्राप्य तस्माद्रक्षेत वै द्विजः ७ स्थितो ब्राह्मणधर्मेण ब्राह्मण्यमुपजीवति ॥ क्षत्रियो वाऽथ वैश्यो वा ब्रह्मभूयं स गच्छति ८ यस्तु विप्रत्वमुत्सृज्य क्षात्रधर्मं निषेवते ॥
ब्राह्मण्यात्सपरिभ्रष्टः क्षत्रयो नौ प्रजायते ९ वैश्यकर्म च यो विप्रो लोभमोहव्यपाश्रयः ॥ ब्राह्मण्यं दुर्लभं प्राप्य करोत्यल्पमतिः सदा १० सद्विजो वैश्यतामेति वैश्यो वा शू
द्रतामियात् ॥ स्वधर्मात्प्रच्युतो विप्रस्ततः शूद्रत्वमाप्नुते ११ तत्रासौ निरयं प्राप्नोति वर्णभ्रष्टो बहिष्कृतः ॥ ब्रह्मलोकत्परिभ्रष्टः शूद्रः समुपजायते १२ क्षत्रियो वा महा
भागैश्च वैश्यो वा धर्मचारिणि ॥ स्वानि कर्माण्यपाहाय शूद्रकर्म निषेवते १३ स्वस्थानात्सपरिभ्रष्टो वर्णसंकरतांगतः ॥ ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रत्वं याति तादृशः १४
यस्तु बुद्धः स्वधर्मेण ज्ञानविज्ञानवान् शुचिः ॥ धर्मज्ञो धर्मनिरतः स धर्मफलमश्नुते १५ इदं चैवापरं देवि ब्रह्मणा समुदाहृतम् ॥ अध्यात्मनैष्ठिकं सद्भिर्धर्मकामैर्निषे
व्यते १६ उग्रान्नं गृहीतं देवि गणान्नं श्राद्धसूतकम् ॥ दुष्टान्नं नैव भोक्तव्यं शूद्रान्नं नैव कर्हि चित् १७ शूद्रान्नं गृहीतं देवि सदा देवैर्महात्मभिः ॥ पितामहमुखोत्सृ
ष्टप्रमाणमिति मेमतिः १८ शूद्रान्नेनावशेषेण जठरे यो भ्रिये द्विजः ॥ आहिताग्निस्तथा यज्वास शूद्रगतिमा भवेत् १९ तेन शूद्रान्नशेषेण ब्रह्मस्थानादपाकृतः ॥
ब्राह्मणः शूद्रतामेति नास्ति तत्र विचारणा २० यस्यान्नेनावशेषेण जठरे यो भ्रिये द्विजः ॥ तांतां यो निर्व्रजे द्विप्रो यस्यान्नमुपजीवति २१ ब्राह्मणत्वं शुभं प्राप्य दुर्लभं
योऽवमन्यते ॥ अभोज्यान्नानि चाश्नाति स द्विजत्वात्पतेत वै २२ सुरापो ब्रह्महा क्षुद्रश्चोरो भग्नव्रतोऽशुचिः ॥ स्वाध्यायवर्जितः पापो लुब्धो नैकृतिकः शठः २३
अवती वृषलीभर्ता कुंडाशी सोमविक्रयी ॥ निहीनसेवी विप्रो हि पतति ब्रह्मयोनितः २४ गुरुतल्पी गुरुद्रोही गुरुकुत्सारतिश्च यः ॥ ब्रह्मविज्ञापि पतति ब्राह्मणो ब्रह्मयो
नितः २५ एभिस्तु कर्मभिर्देवि शुभैराचरितैस्तथा ॥ शूद्रो ब्राह्मणतां याति वैश्यः क्षत्रियतां व्रजेत् २६ शूद्रकर्माणि सर्वाणि यथान्यायं यथाविधि ॥ शुश्रूषां परिचर्यां च
ज्येष्ठवर्णे प्रयत्नतः २७ कुर्यादविमनाः शूद्रः सततं सत्पथे स्थितः ॥ देवद्विजाति सत्कर्ता सर्वातिथ्यकृतव्रतः २८ ऋतुकालाभिगामी च नियतो नियताशनः ॥ चो
क्षश्चोक्षजनान्वेषी शेषान्नकृतभोजनः २९ वृथामांसं भुंजीत शूद्रो वैश्यत्वमृच्छति ॥ ऋतवाग न हंवादीनिर्द्वन्द्वः शमकोविदः ३० यजते नित्यं यज्ञैश्च स्वाध्यायपरमः
शुचिः ॥ दांतो ब्राह्मणसत्कर्ता सर्ववर्णभूषकः ३१ गृहस्थव्रतमातिष्ठन्न द्विकालकृतभोजनः ॥ शेषाशी विजिताहारो निष्कामो निरहंवदः ३२

३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ पादवद्वतिमत् ५४ । ५५ । ५६ । ५७ ब्राह्मण्यमि

अग्निहोत्रमुपासंश्च जुह्वानश्च यथाविधि ॥ सर्वातिथ्यमुपातिष्ठन् शेषान्नकृतभोजनः ३३ त्रेताग्रिमंत्रविहितो वैश्यो भवति वैद्विजः ॥ स वैश्यः क्षत्रियकुलेशु चो
महति जायते ३४ स वैश्यः क्षत्रियोजातो जन्मप्रभृतिसंस्कृतः ॥ उपनीतो व्रतपरो द्विजो भवति संस्कृतः ३५ ददाति यजते यज्ञैः समृद्धैरासदाक्षिणैः ॥ अधीत्य
स्वर्गमन्विच्छेत् त्रेताग्रिशरणः सदा ३६ आर्तहस्तप्रदो नित्यं प्रजाधर्मेण पालयन् ॥ सत्यः सत्यानिकुरुते नित्यं सुखदर्शनः ३७ धर्मदंडो न निर्दंडो धर्मकार्या
नुशासकः ॥ यंत्रितः कार्यकरणैः षड्भागकृतलक्षणः ३८ ग्राम्यधर्मेन सेवेत स्वच्छेदनाथकोविदः ॥ ऋतुकालेतु धर्मात्मा पत्नीमुपशयेत् सदा ३९ सदोपवासी नित्य
तः स्वाध्यायनिरतः शुचिः ॥ बहिष्कांतरिते नित्यं शयानोऽग्निगृहे सदा ४० सर्वातिथ्यं त्रिवर्गस्य कुर्वाणः सुमनाः सदा ॥ शूद्राणां चान्नकामानां नित्यं सिद्धमिति
ब्रुवं ४१ अर्थाद्व्यादिवाकामात्र किंचिदुपलक्षयेत् ॥ पितृदेवातिथिकृते साधनं कुरुते च यः ४२ स्ववेश्मनियथान्यायमुपास्ते भैक्ष्यमेव च ॥ त्रिकालमग्निहोत्रं
च जुह्वानो वै यथाविधि ४३ गोब्राह्मणहितार्थाय रणे चाभिमुखो हतः ॥ त्रेताग्रिमंत्रपूतात्मा समाविश्य द्विजो भवेत् ४४ ज्ञानविज्ञानसंपन्नः संस्कृतो वेदपारगः ॥
विप्रो भवति धर्मात्मा क्षत्रियः स्वेन कर्मणा ४५ एतैः कर्मफलैर्देवि न्यूनजातिकुलोद्भवः ॥ शूद्रोऽप्यागमसंपन्नो द्विजो भवति संस्कृतः ४६ ब्राह्मणो वाप्यसद्वृतः सर्वसं
करभोजनः ॥ ब्राह्मण्यं स समुत्सृज्य शूद्रो भवति तादृशः ४७ कर्मभिः शुचिभिर्देवि शुद्धात्मा विजितेन्द्रियः ॥ शूद्रोऽपि द्विजवत्सेव्य इति ब्रह्माऽब्रवीत् स्वयम् ४८
स्वभावः कर्मच शुभं यत्र शूद्रेऽपि तिष्ठति ॥ विशिष्टः स द्विजाते वै विज्ञेय इति मेमतिः ४९ न यो निर्नापि संस्कारो न श्रुतं न च संततिः ॥ कारणानि द्विजत्वस्य वृत्तमेव तु
कारणम् ५० सर्वोऽयं ब्राह्मणो लोके वृत्तेन तु विधीयते ॥ वृत्ते स्थितस्तु शूद्रोऽपि ब्राह्मणत्वं नित्यं च्छति ५१ ब्राह्मः स्वभावः सुश्रोणि समः सर्वत्र मेमतिः ॥ निर्गुणं नि
र्मलं ब्रह्म यत्र तिष्ठति स द्विजः ५२ एते यो निफला देवि स्थानभागनिदर्शकाः ॥ स्वयंच वरदेनोक्ता ब्रह्मणामृजता प्रजाः ५३ ब्राह्मणोऽपि महत्क्षेत्रं लोके चरति पाद
वत् ॥ यत्तत्र बीजं वपति सा कृषिः प्रेत्य भाविनि ५४ विघसाशिना सदा भाव्यं सत्पथालं बिना तथा ॥ ब्राह्महिमार्गमाक्रम्य वर्तितव्यं बुभूषता ५५ संहिताध्यायिना
भाव्यं गृहे वै गृहमेधिना ॥ नित्यं स्वाध्यायिना भाव्यं न चाध्ययनजीविना ५६ एवंभूतो हियो विप्रः सत्पथं सत्पथे स्थितः ॥ आहिताग्रिधीयानो ब्रह्मभूयाय कल्पते
५७ ब्राह्मण्यं देवि संप्राप्य रक्षितव्यं यत्तात्मना ॥ यो निप्रतिग्रहादानैः कर्मभिश्च शुचिस्मिन् ५८ एतत्ते गुह्यमाख्यातं यथा शूद्रो भवे द्विजः ॥ ब्राह्मणो वाच्युतो ध
र्माद्यथा शूद्रत्वमाप्नुते ५९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वानुशासनिके पर्वणि दानधर्मे उमामहेश्वरसंवादे त्रिचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४३ ॥

ति कुयो निसंबंधात् कुप्रतिग्रहादादानाच्च ब्राह्मण्यं नश्यतीति भावः ५८ । ५९ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये त्रिचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४३ ॥ ॥ ॥

भगवन्निति १ । २ । ३ । ४ सर्वेषामाश्रमाणां लिङ्गैर्विवर्जिताः ५ । ६ । ७ न सज्जति सत्कान भवति प्राणातिपातादिद्विषाणां विषयाभिमुख्यात् ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ अक

॥ उमोवाच ॥ भगवन् सर्वभूतेश देवासुरनमस्कृत ॥ धर्माधमा नृणां देवब्रह्मिणो संशयविभो १ कर्मणामनसा वाचा त्रिविधं हिनरः सदा ॥ बध्यते बंधनैः पाशैर्मुच्यतेऽ
प्यथवा पुनः २ केन शीलैर्नृतेन कर्मणा कीदृशेन वा ॥ समाचारैर्गुणैः कैर्वा स्वर्गं यातीह मानवाः ३ ॥ महेश्वर उवाच ॥ देवि धर्मार्थं तत्त्वज्ञे धर्मनित्येदमेरते ॥ सर्वप्रा
णिहितः प्रश्नः श्रूयतां बुद्धिबर्धनः ४ सत्यधर्मरताः संतः सर्वलिङ्गविवर्जिताः ॥ धर्मलब्धार्थभोक्तारस्तेनराः स्वर्गगामिनः ५ नाधर्मेण न धर्मेण बध्यन्ते छिन्नसंशयाः ॥
प्रलयोत्पत्तितत्त्वज्ञाः सर्वज्ञाः सर्वदर्शिनः ६ वीतरागा विमुच्यन्ते पुरुषाः कर्मबंधनैः ॥ कर्मणामनसा वाचा येन हि संति किंचन ७ येन सज्जति कस्मिंश्चित्तेन बध्यंतिक
र्मभिः ॥ प्राणातिपाताद्विरताः शीलवन्तो दयान्विताः ८ तुल्यद्वेष्यप्रियादाता मुच्यन्ते कर्मबंधनैः ॥ सर्वभूतदयावंतो विश्वास्याः सर्वजंतुषु ९ त्यक्तहिंसा समाचारा
स्तेनराः स्वर्गगामिनः ॥ परस्वे निर्ममानित्यं परदारविर्जकाः १० धर्मलब्धान्नभोक्तारस्तेनराः स्वर्गगामिनः ॥ मातृवत्स्वसृवच्चैव नित्यं दुहितृवच्च ये ११ परदारे
षु वर्तन्ते तेनराः स्वर्गगामिनः ॥ स्तैन्यान्निवृत्ताः सततं संतुष्टाः स्वधनेन च १२ स्वभाग्यान्पुपजीवन्ति तेनराः स्वर्गगामिनः ॥ स्वदारनिरता ये च ऋतुकालाभिगामिनः
१३ अग्राम्यसुखभोगाश्च तेनराः स्वर्गगामिनः ॥ परदारेषु ये नित्यं चरित्रावृतलोचनाः १४ यतेंद्रियाः शीलपरास्तेनराः स्वर्गगामिनः ॥ एष देवकृतो मार्गः सेवित
व्यः सदानरैः १५ अकषायकृतश्चैव मार्गः सेव्यः सदा बुधैः ॥ दानधर्मतपोयुक्तः शीलशौचदयात्मकः १६ वृत्त्यर्थं धर्महेतोर्वा सेवितव्यः सदानरैः ॥ स्वर्गवासमभी
प्सद्भिर्न सेव्यस्त्वत्तत्तरः १७ ॥ उमोवाच ॥ वाचा तु बध्यते येन मुच्यन्तेऽप्यथवा पुनः ॥ तानि कर्माणि मे देवदभूतपते ज्ञय १८ ॥ महेश्वर उवाच ॥ आत्महेतोः
परार्थेवानर्महास्याश्रयात् तथा ॥ ये मृषानवदंतीह तेनराः स्वर्गगामिनः १९ वृत्त्यर्थं धर्महेतोर्वा कामकारात्तथैव च ॥ अनृत्येन भाषन्ते तेनराः स्वर्गगामिनः २० श्लक्ष्णां
वाणीं निरावाधामधुरां पापवर्जिताम् ॥ स्वागतेनाभिभाषन्ते तेनराः स्वर्गगामिनः २१ परुष्येन भाषन्ते कटुकं निष्ठुरं तथा ॥ अपैशुन्यरताः संतस्तेनराः स्वर्गगामिनः
२२ पिशुनानं प्रभाषन्ते मित्रभेदकरीं गिरम् ॥ ऋतं मैत्रं तु भाषन्ते तेनराः स्वर्गगामिनः २३ ये वर्जयन्ति परुषं परद्रोहं च मानवाः ॥ सर्वभूतसमादांतास्तेनराः स्व
र्गगामिनः २४ शठप्रलापाद्विरता विरुद्धपरिवर्जकाः ॥ सौम्यप्रलापिनो नित्यं तेनराः स्वर्गगामिनः २५ न कोपाद्याहंस्ते ये वाचं हृदयदारणीम् ॥ सांत्व
नंति कुद्धाऽपि तेनराः स्वर्गगामिनः २६ एष वाणीकृतो देवि धर्मः सेव्यः सदानरैः ॥ शुभः सत्यगुणो नित्यं वर्जनीयो मृषाबुधैः २७ ॥ उमोवाच ॥ मनसा ब
ध्यते येन कर्मणा पुरुषः सदा ॥ तन्मे ब्रह्मिहा भागदेव देवपिनाकवृत् २८

पायकृतः रागद्वेषाद्यभावात् निर्मितः १६ । १७ । १८ नर्मकादित्यं विना स्रगादौ सर्वप्रमोत्पादनं । हास्यं तादृशमेव माप्रादिषु दोषारोपपूर्वकं गालनं १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८

॥ महेश्वर उवाच ॥ मानसेनेहधर्मेण संयुक्ताः पुरुषाः सदा ॥ स्वर्गं च्छंतिकल्याणितन्मेकीर्तयतः शृणु २९ दुष्प्रणीतेन मनसा दुष्प्रणीततराकृतिः ॥ मनोबध्यति येनेह शृणुवाक्यं शुभानने ३० अरण्ये विजनेन्यस्तं परस्वदृश्यते यदा ॥ मनसाऽपि न हि संतिते नराः स्वर्गगामिनः ३१ ग्रामे गृहे वा ये द्रव्यं पारक्यं विजने स्थितम् ॥ नाभिनंदन्ति वै नित्यं ते नराः स्वर्गगामिनः ३२ तथैव परदारान्येकामवृत्तान् रहोगतान् ॥ मनसाऽपि न हि संतिते नराः स्वर्गगामिनः ३३ शत्रुं मित्रं च ये नित्यं तु ल्येन मनसानराः ॥ भजन्ति मैत्राः संगम्य ते नराः स्वर्गगामिनः ३४ श्रुतवन्तो दयावंतः शुचयः सत्यसंगराः ॥ स्वैरथः परिसंतुष्टास्ते नराः स्वर्गगामिनः ३५ अवैराये त्वनायासमैत्रीचित्तरताः सदा ॥ सर्वभूतदयावंतस्ते नराः स्वर्गगामिनः ३६ श्रद्धावन्तो दयावंतश्चोक्षाश्चोक्षजनप्रियाः ॥ धर्माधर्मविदो नित्यं ते नराः स्वर्गगामिनः ३७ शुभानामशुभानां च कर्मणां फलसंचये ॥ विपाकज्ञाश्च ये देविते नराः स्वर्गगामिनः ३८ न्यायोपेतागुणोपेता देवद्विजपराः सदा ॥ समुत्थानमनुप्राप्तास्ते नराः स्वर्गगामिनः ३९ शुभैः कर्मफलैर्देवि मयैते परिकीर्तिताः ॥ स्वर्गमार्गपराभूयः किं त्वं श्रोतुमिहेच्छसि ४० ॥ उमोवाच ॥ महान्मे संशयः कश्चिन्मर्त्यान् प्रतिमहेश्वर ॥ तस्मात्त्वं नैपुणेनाद्यममव्याख्यातुमर्हसि ४१ केनायुर्लभते दीर्घकर्मणा पुरुषः प्रभो ॥ तपसा वाऽपि देवेश केनायुर्लभते महत् ४२ क्षीणायुः केन भवति कर्मणा भुवि मानवः ॥ विपाकं कर्मणां देव कुमर्हस्य निन्दित ४३ अपरे च महाभाग्यामंदभाग्यास्तथाऽपरे ॥ अकुलीनास्तथा चान्ये कुलीनाश्च तथाऽपरे ४४ दुर्दर्शाः केचिदाभांति नराः काष्ठमया इव ॥ प्रियदर्शास्तथा चान्ये दर्शनादेव मानवाः ४५ दुष्प्रज्ञाः केचिदाभांतिकेचिदाभातिपंडिताः ॥ महाप्राज्ञास्तथैवाऽन्ये ज्ञानविज्ञानभाविनः ४६ अल्पाबाधास्तथा केचिन्महाबाधास्तथाऽपरे ॥ दृश्यंते पुरुषा देवतन्मे व्याख्यातुमर्हसि ४७ ॥ महेश्वर उवाच ॥ हंत ते जहं प्रवक्ष्यामि देवि कर्मफलोदयम् ॥ मर्त्यलोके नरः सर्वो येन स्वफलमश्नुते ४८ प्राणातिपाते योरौद्रोदंढहस्तोद्यतः सदा ॥ नित्यमुद्यतशस्त्रश्च हन्ति भूतगणान्नरः ४९ निर्दयः सर्वभूतानां नित्यमुद्वेगकारकः ॥ अपि कीटपिपीलानामशरण्यः सुनिर्घृणः ५० एवंभूतो नरो देवि निरयं प्रतिपद्यते ॥ विपरीतस्तु धर्मात्मारूपवानभिजायते ५१ पापेन कर्मणा देवि विध्यो हिं सारतिर्नरः ॥ अप्रियः सर्वभूतानां हीनायु रूपजायते ५२ निरयं याति हिंसाऽऽत्मा याति स्वर्गमर्हसकः ॥ यातनां निरये रौद्रांसकृच्छ्रालभते नरः ५३ यः कश्चिन्निरयात् तस्मात्समुत्तरतिर्का हिंचित् ॥ मानुष्यं लभते चापि हीनायुस्तत्र जायते ५४ पापेन कर्मणा देवि बद्धो हिं सारतिर्नरः ॥ अप्रियः सर्वभूतानां हीनायु रूपजायते ५५ यस्तु शुक्लाभिजातीयः प्राणिघातविवर्जकः ॥ निक्षिप्तशस्त्रो निर्दोऽन हिंसति कदाचन ५६ न घातयति नो हन्ति प्रतनैवानुमोदते ॥ सर्वभूतेषु सस्नेहो यथाऽऽत्मनितथाऽपरे ५७ ईदृशः पुरुषो त्वर्षो देवि देवत्वमश्नुते ॥ उपपन्नान् सुखान् भोगानुपाश्रातिमुदायुतः ५८

५९।९० इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये चतुश्चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥१०४॥ किमिति १।१ नैत्यकानि नित्यदेयानि किमिच्छसीति पृष्ट्वा यदीप्सितं दीयते तत्किमिच्छकं

अथचेन्मानुषेलोकेकदाचिदुपपद्यते ॥ तत्रदीर्घायुरुत्पन्नःसनरःसुखमेधते ५९ एषदीर्घायुषामार्गःसुवृतानांसुकर्मिणाम् ॥ प्राणिहिंसाविमोक्षेणब्रह्मणासमु
दीरितः ६० ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनुशासनपर्वणिआनुशास ०दानधर्मेउमामहेश्वरसंवादेचतुश्चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४४ ॥ ॥ उमोवाच ॥
किंशीलःकिंसमाचारःपुरुषःकैश्चकर्मभिः ॥ स्वर्गसमभिपद्येतसंप्रदानेनकेनवा १ ॥ महेश्वरउवाच ॥ दाताब्राह्मणसत्कर्तादीनार्तकृपणादिषु ॥ भक्ष्यभोज्या
न्नपानानांवाससांचप्रदायकः २ प्रतिश्रयान्सभाःकूपान्प्रपाःपुष्करिणीस्तथा ॥ नैत्यकानिचसर्वाणिकिमिच्छकमतीवच ३ आसनंशयनंयानंगृहंरत्नंवनंतथा ॥
सस्यजातानिसर्वाणिगाःक्षेत्राण्यथयोषितः ४ सुप्रतीतमनानित्यंयःप्रयच्छतिमानवः ॥ एवंभूतोनरोदेविदेवलोकेऽभिजायते ५ तत्रोष्यसुचिरंकालंभुक्त्वाभो
गाननुत्तमान् ॥ सहाप्सरोभिर्मुदितोरमतेनंदनादिषु ६ तस्मात्स्वर्गायुतो लोकान्मानुषेषुप्रजायते ॥ महाभोगकुलेदेविधनधान्यसमन्वितः ७ तत्रकामगुणैः
सर्वैःसमुपेतोमुदायुतः ॥ महाभोगोमहाकोशोधनीभवतिमानवः ८ एतेदेविमहाभागाःप्राणिनोदानशीलिनः ॥ ब्रह्मणवैपुराप्रोक्ताःसर्वस्यप्रियदर्शनाः ९ अप
रेमानवादेविप्रदानकृपणाद्विजैः ॥ याचितानप्रयच्छंतिविद्यमानेऽप्यबुद्धयः १० दीनांधकृपणान्दृष्ट्वाभिस्तुकानतिथीनपि ॥ याच्यमानानिवर्ततेजिह्वालोभ
समन्विताः ११ नधनानिनवासांसिनभोगान्नचकांचनम् ॥ नगावोनान्नविठ्ठतिप्रयच्छंतिकदाचन १२ अप्रवृत्ताश्चयेलुब्धानास्तिकादानवर्जिताः ॥ एवं
भूतानरादेविनिरयंयांत्यबुद्धयः १३ तेवैमनुष्यतांयांतियदाकालस्यपर्ययात् ॥ धनरिक्तेकुलेजन्मलभंतेस्वलपबुद्धयः १४ क्षुत्पिपासापरीताश्चसर्वलोकवहि
ष्ठताः ॥ निराशाःसर्वभोगेभ्योजीवंत्यधर्मजीविकाम् १५ अल्पभोगकुलेजाताअल्पभोगरतानराः ॥ अनेनकर्मणादेविभवंत्यधनिनोनराः १६ अपरेस्तंभिनो
नित्यंमानिनःपापतोरताः ॥ आसनार्हस्ययेपीठंनप्रयच्छंत्यचेतसः १७ मार्गार्हस्यचयेमार्गंनयच्छंत्यल्पबुद्धयः ॥ पादार्हस्यचयेपाद्यंनददत्यल्पबुद्धयः १८
अर्घार्हान्नचसत्कारैरर्चयंतियथाविधि ॥ अर्घ्यमाचमनीयंवानयच्छंत्यल्पबुद्धयः १९ गुरुंचाभिगतंप्रेम्णागुरुवन्नभूषते ॥ अभिमानप्रवृत्तेनलोभेनसमव
स्थिताः २० संमान्याश्चावमन्यंतेवृद्धान्परिभवंतिच ॥ एवंविधानरादेविसर्वेनिरयगामिनः २१ तेवैयदिनरास्तस्मान्निरयादुत्तरंतिवै ॥ वर्षपूगैस्ततोजन्म
लभंतेकुत्सितेकुले २२ श्वपाकपुल्कसादीनांकुत्सितानामचेतसाम् ॥ कुलेषुतेषुजायंतेगुरुवृद्धापचायिनः २३ नस्तंभीनचमानियोदेवताद्विजपूजकः ॥ लो
कपूज्योनमस्कृतांप्रश्रितोमधुरंयचः २४ सर्ववर्णप्रियकरःसर्वभूतहितःसदा ॥ अद्वेषीसुमुखःश्लक्ष्णःस्निग्धवाणीप्रदःसदा २५

३।४।५।६।७।८।९।१० अतिथीनृद्वयैर्याच्यमानाः संतो निवर्त्तते न प्रयच्छन्ति ११।१ १३।४.१५।१६।१७.१८।१९।२०।२१।२२ गुरुवृद्धापचापिनः गुरुणां वृद्धानां च हीनत्वसंसादकाः २३।१४।२५

२६ गुरुवदपितृवत् २७ । २८ । २९ । ३० उदात्तं प्रशस्तं ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ ऊहःसिद्धांतः
 स्वागतेनैवसर्वेषांभूतानामविर्हिसकः ॥ यथार्हसत्क्रियापूर्वमर्चयन्नवातिष्ठति २६ मार्गादीयददन्मार्गंगुरुगुरुवदचयन् ॥ अतिथिप्रग्रहरतस्तथाऽभ्यागतपू
 जकः २७ एवंभूतो नरोदोषिस्वर्गातिं प्रातिपद्यते ॥ ततोमानुषतांप्राप्यविशिष्टकुलजो भवेत् २८ तत्रासौ विपुलैर्भोगैः सर्वरत्नसमायुतः ॥ यथार्हदाता चार्हेषु धर्म
 चर्यापरो भवेत् २९ संमतः सर्वभूतानां सर्वलोकनमस्कृतः ॥ स्वकर्मफलमाप्नोति स्वयमेव नरः सदा ३० उदात्तकुलजातीय उदात्ताभिजनः सदा ॥ एष धर्मो मया
 प्रोक्तो विधात्रा स्वयमीरितः ३१ यस्तुरौद्रसमाचारः सर्वसत्त्वमयः करः ॥ हस्ताभ्यां यदि वा पद्मधारं ज्वादं डेन वा पुनः ३२ लोष्टैः स्तंभैरा युधैर्वा जंतून् बाधति शो
 भने ॥ हिसार्थानि कृतिप्रज्ञः प्रोद्वेजयति चैव ह ३३ उपक्रामति जंतूंश्च उद्वेगजननः सदा ॥ एवंशीलसमाचारो निरयं प्रतिपद्यते ३४ सैव मनुष्यतां गच्छेद्यदिका
 लस्य पर्ययात् ॥ बह्वाबाधपरिक्लिष्टे जायते सोऽधमे कुले ३५ लोकद्वेष्योऽधमः पुंसां स्वयंकर्मफलैः कृतैः ॥ एष देवि मनुष्येषु बोद्धव्यो ज्ञातिबंधेषु ३६ अपरः सर्व
 भूतानि दयावाननुपश्यति ॥ मैत्रदृष्टिः पितृसमो निर्वैरो नियतेन्द्रियः ३७ नोद्वेजयति भूतानि न विधातयते तथा ॥ हस्तपादैः सुनियतैर्विश्वास्यः सर्वजंतुषु ३८
 नरज्वानच दंडेन न लोष्टैर्नायुधेन च ॥ उद्वेजयति भूतानि श्लक्ष्णकर्मादया परः ३९ एवंशीलसमाचारः स्वर्गं समुपजायते ॥ तत्रासौ भवने दिव्ये मुदा वसति देववत्
 ४० सचेत्कर्मक्षयान्मर्त्यो मनुष्येषूपजायते ॥ अल्पाबाधो निरातंकः स जातश्च सुखमेव ते ४१ सुखभागी निरायासो निरुद्वेगः सदानरः ॥ एष देवि सतां मार्गो बाधा
 यत्र न विद्यते ४२ ॥ उमोवाच ॥ इमे मनुष्या दृश्यंते ऊहापोहविशारदाः ॥ ज्ञानविज्ञानसंपन्नाः प्रज्ञावंतो र्थकोविदाः ४३ दुष्प्रज्ञाश्चापरे देवज्ञानविज्ञानव
 जिताः ॥ केन कर्मविशेषेण प्रज्ञावान्पुरुषो भवेत् ४४ अल्पप्रज्ञो विरूपाक्षकथं भवति मानवः ॥ एतन्मे संशयं चिच्छिधि सर्वधर्मविदां वर ४५ जात्यंधाश्चापरे देवो
 गार्ताश्चापरे तथा ॥ नराः क्लीबाश्च दृश्यंते कारणब्रूहि तत्र वै ४६ ॥ महेश्वर उवाच ॥ ब्राह्मणान्वेदविदुषः सिद्धान्धर्मविदस्तथा ॥ परिपृच्छंत्य हरहः कुशलाः कुश
 लंतथा ४७ वर्जयंतोऽशुभं कर्म सेवमानाः शुभं तथा ॥ लभंते स्वर्गं तिनित्यमिह लोके तथा सुखम् ४८ सचेन्मानुषतां याति मेधावी तत्र जायते ॥ श्रुतं प्रज्ञानुगम्य
 स्य कल्याणमुपजायते ४९ परदारेषु ये चापि चक्षुर्दुष्टं प्रयुजते ॥ तेन दुष्टस्वभावेन जात्यंधास्ते भवंति ह ५० मनसा तु प्रदुष्टेन न ग्रापश्यंति ये स्त्रियम् ॥ रोगार्ता
 स्ते भवंतीह नरा दुष्कृतकर्मिणः ५१ ये तु मूढा दुराचारा वियोनौ मैथुने रताः ॥ पुरुषेषु सुदुष्प्रज्ञाः क्लीबत्वमुपयांति ते ५२ पशूंश्च ये घातयंति ये चैव गुरुतल्पगाः ॥
 प्रकीर्णमैथुना ये च क्लीबा जायंति ते नराः ५३ ॥ उमोवाच ॥ सावद्यं किंतु वै कर्म निरवद्यं तथैव च ॥ श्रेयः कुर्वन्वाप्नोति मानवो देवसत्तम ५४

अपोहः पूर्वपक्षः ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४

५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये पंचमचारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४५ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ महेश्वर उवाच ॥ श्रेयांसं मार्गं मन्विच्छन्सदायः पृच्छति द्विजान् ॥ धर्मान्वेषी गुणाकांक्षी स स्वर्गं समुपाश्रुते ५५ यदि मानुषतां देविकदाचित्सानि गच्छति ॥
 मेधावीधारणायुक्तः प्रायस्तत्राभिजायते ५६ एष देवि सतां धर्मो मंतव्यो भूतिकारकः ॥ नृणां हितार्थाय मया तवैव समुदाहृतः ५७ ॥ उमोवाच ॥ अपरे स्वल्पवि
 ज्ञानाधर्मविद्वेषिणो नराः ॥ ब्राह्मणान्वेदविदुषो नेच्छंति परिस्पृष्टुम् ५८ व्रतवंतो नराः केचिच्छ्रद्धाधर्मपरायणाः ॥ अवताभ्रष्टनियमास्तथाऽन्ये राक्षसोपमाः
 ५९ यज्वानश्च तथैवान्ये निर्होमाश्च तथाऽपरे ॥ केन कर्मविपाकेन भवंतीह वदस्व मे ६० ॥ महेश्वर उवाच ॥ आगमालोकधर्माणां मर्यादाः सर्वनिर्मिताः ॥ ग्रामाण्ये
 नानुवर्तंते दृश्यंते च दृढव्रताः ६१ अधर्मधर्ममित्याहुर्ये च मोहवशंगताः ॥ अव्रतान्धर्मर्यादास्ते प्रोक्ता ब्रह्मराक्षसाः ६२ ते चेत्कालकृतोद्योगात्संभवंतीह मानुषाः ॥
 निर्होमानिर्वषट्कारास्ते भवंति नराधमाः ६३ एष देवि मया सर्वः संशयच्छेदनायते ॥ कुशलाकुशलो नृणां व्याख्यातो धर्मसागरः ॥ ६४ ॥ इति श्रीमहाभारते अनु
 शासनपर्वणि आनुशास० दानधर्मे उमामहेश्वरसंवादे पंचचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४५ ॥ नारद उवाच ॥ एवमुक्त्वा महादेवः श्रोतुकामः स्वयंप्रभुः ॥
 अनुकूलं प्रियां भार्यां पार्श्वस्थां समभाषत १ ॥ महेश्वर उवाच ॥ परावरज्ञे धर्मज्ञे तपोवननिवासिनि ॥ साध्विसुभुसुकेशांति हिमवत्पर्वतात्मजे २ दक्षेशमदमोपेते
 निर्ममेधर्मचारिणि ॥ पृच्छामित्वा वारोहे पृष्ठावदममेप्सितम् ३ सावित्री ब्रह्मणः साध्वी कौशिकस्य शचीसती ॥ मार्कंडेयस्य धूमोर्णाक्रद्धिर्वैश्रवणस्य च ४ वरुण
 स्य तथा गौरिसूर्यस्य च सुवर्चला ॥ रोहिणी शशिनः साध्वी स्वाहा चैव विभावसोः ५ अदितिः कश्यपस्याथ सर्वास्ताः पतिदेवताः ॥ पृष्ठाश्चोपासिताश्चैव तास्त्वया दे
 वि नित्यशः ६ तेन त्वां परिपृच्छामि धर्मज्ञे धर्मवादिनि ॥ स्त्रीधर्मं श्रोतुमिच्छामि त्वयोदाहृतमादितः ७ सधर्मचारिणी मे त्वंसमशीला समव्रता ॥ समानसारवीर्या च
 तपस्तीव्रं कृतं च ते ८ त्वया ह्युक्तो विशेषेण गुणवान्सभविष्यति ॥ लोके चैव त्वया देवि प्रमाणत्वमुपैष्यति ९ स्त्रियश्चैव विशेषेण स्त्रीजनस्य गतिः परा ॥ गौर्या गच्छति
 सुश्रोणिलोके प्वेषा गतिः सदा १० मम चार्धं शरीरस्य तव चार्धेन निर्मितम् ॥ सुरकार्यकरी च त्वं लोकसंतानकारिणी ११ तव सर्वः सुविदितः स्त्रीधर्मः शाश्वतः शुभे ॥
 तस्मादशेषतो ब्रूहि स्वधर्मं विस्तरेण मे १२ ॥ उमोवाच ॥ भगवन् सर्वभूतेश भूतभव्यभवोत्तम ॥ त्वत्प्रभावादि यं देवाः क्रैव प्रतिभाति मे १३ इमास्तु नद्यो देवेश सर्व
 तीर्थोदैर्क्युताः ॥ उपस्पर्शनहेतोस्त्वामुपयांतिसमीपतः १४ एताभिः सह संमन्य प्रवक्ष्याम्यनुपूर्वशः ॥ प्रभवन्त्योऽनहंवादी सवै पुरुष उच्यते १५ स्त्रीच भूतेश स
 ततं स्त्रियमेवानुधावति ॥ मया संमानिताश्चैव भविष्यंति सरिद्धराः १६ एषा सरस्वती पुण्या नदी नामुत्तमानदी ॥ प्रथमा सर्वसरितां नदी सागरगामिनी १७

एवमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ गुणवान् स स्त्रीधर्मः ९ गौर्या भूमौ गच्छत्यमादिपरंपरया चलति १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

म.भा.टी.

॥१४॥

विपाशाचवितस्ताचचंद्रभागाइरावती ॥ शतद्वेदिकासिंधुःकौशिकीगौतमीतथा १८ तथादेवनदीचैयंसर्वतीर्थाभिसंभृता ॥ गगनाद्गंगतादेवीगंगासर्वसारि
द्रा १९ इत्युक्तादेवदेवस्यपत्नीधर्मभृतांवरा ॥ स्मितपूर्वमथाभाष्यसर्वास्ताःसरितस्तथा २० अपृच्छदेवमहिषीस्त्रीधर्मधर्मवत्सला ॥ स्त्रीधर्मकुशलास्तावै
गंगाद्याःसरितांवराः २१ ॥ उमोवाच ॥ ॥ अयंभगवताप्रोक्तःप्रश्नःस्त्रीधर्मसंश्रितः ॥ तंतुसंमंथयुष्माभिर्वक्तुमिच्छामिशंकरम् २२ नचैकसाध्यं पश्यामि
विज्ञानंभुविकस्यचित् ॥ दिविवासागरगमास्तेनवोमानयाम्यहम् २३ एवंसर्वाःसारिच्छ्रेष्ठाःपृष्ठाःपुण्यतमाःशिवाः ॥ ततोदेवनदीगंगानियुक्ताप्रतिपूज्यच २४
बह्विभिर्बुद्धिभिःस्फीतास्त्रीधर्मज्ञाशुचिस्मिता ॥ शैलराजसुतां देवीपुण्यापापभयापहा २५ बुद्ध्यावेनयसंपन्नासर्वधर्मविशारदा ॥ सस्मितं बहुबुद्ध्याद्यागंगाध
चनमब्रवीत् २६ ॥ ॥ गंगोवाच ॥ ॥ धन्याऽस्म्यनुगृहीताऽस्मिदेविधर्मपरायणे ॥ यात्वंसर्वजगन्मान्यान्दीमानयसेऽनघे २७ प्रभवन्पृच्छतेयोहिंसमा
नयतिवापुनः ॥ नूनंजनमदुष्टात्मापंडिताख्यांसगच्छति २८ ज्ञानविज्ञानसंपन्नानूहापोहविशारदान् ॥ प्रवक्तुं पृच्छतेयोऽन्यान्सवैनापदमृच्छति २९ अन्य
थाबहुबुद्ध्याद्योवाक्यंवदतिसंसदि ॥ अन्यथैवह्यहंवादीदुर्बलंवदतेवचः ३० दिव्यज्ञानेदिविश्रेष्ठेदिव्यपुण्यैःसहोत्थिते ॥ त्वमेवार्हसिनोदेविस्त्रीधर्मननुभाषितुम्
३१ ततःसाराधितादेवीगंगयाबहुभिर्गुणैः ॥ ग्राहसर्वमशेषेणस्त्रीधर्मसुरसुंदरी ३२ ॥ उमोवाच ॥ स्त्रीधर्मोमाप्रतियथाप्रतिभातियथाविधि ॥ तमहंकीर्तयिष्यामि
तथैवप्रश्रिताभव ३३ स्त्रीधर्मःपूर्वपुत्रायंविवाहेवंधुभिःकृतः ॥ सहधर्मचरीभर्तुर्भवत्यग्निसमीपतः ३४ सुस्वभावासुवचनासुवृत्तासुखदर्शना ॥ अनन्यचिन्तासु
मुखीभर्तुःसाधर्मचारिणी ३५ साभवेद्धर्मपरमासाभवेद्धर्मभागिनी ॥ देवत्सततंसाध्वीयाभर्तारंपश्यति ३६ शुश्रूषांपरिचारंचदेववद्याकरोतिच ॥ नान्यभावाह्य
विमनाःसुवतासुखदर्शना ३७ पुत्रवक्त्रमिवाभीक्ष्णंभर्तुर्वदनभीक्षते ॥ यासाध्वीनियताहारासाभवेद्धर्मचारिणी ३८ श्रुत्वादंपतिधर्मं वैसहधर्मकृतंशुभम् ॥ याभवेद्धर्म
परमानारीभर्तुसमव्रता ३९ देवत्सततंसाध्वीभर्तारमनुपश्यति ॥ दंपत्योरेषवैधर्मःसहधर्मकृतःशुभः ४० शुश्रूषांपरिचारंचदेवतुल्यंप्रकुर्वती ॥ वश्याभावेनसुमुनाः
सुवतासुखदर्शना ॥ अनन्यचिन्तासुमुखीभर्तुःसाधर्मचारिणी ४१ परुषाण्यपिचोक्तायादृष्टादुष्टेनचक्षुषा ॥ सुप्रसन्नमुखीभर्तुर्यानारीसापतिव्रता ४२ नचंद्रसूचोन्नत
रूपुनाम्रायानिरीक्षते ॥ भर्तुर्वर्जवरारोहासाभवेद्धर्मचारिणी ४३ दरिद्रं व्याधितं दीनमध्वनापरिकीर्तितम् ॥ पतिपुत्रमिवोपास्तेसानारीधर्मभागिनी ४४ यानारीप्रय
तादक्षायानारीपुत्रिणीभवेत् ॥ पतिप्रियापतिप्राणासानारीधर्मभागिनी ४५ शुश्रूषांपरिचर्याचकरोत्यविमनाःसदा ॥ सुप्रतीताविनीताचसानारीधर्मभागिनी ४६

४० वश्याभावेनमंत्रादिनावशीकरणंविना ४१ । ४२ चंद्रसूचोन्नतमपिपुत्रपुत्राभवात्तन्निरीक्षतेकिमुन्नतं पश्येतिभावः ४३ । ४४ । ४५ । ४६

४७ सुमंष्टृक्षदाशोधितगृहा ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ लघुसत्वयाशीघ्रभर्यादावबोधिन्वाबुद्ध्या ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । इति अनु. नी. भारतभा. ७८ चत्वारिंशदधिकशततमो

नकामेऽनुभोगेऽपुनैश्वर्येनसुखेतथा ॥ स्पृहायस्यायथापत्यौसानारीधर्मभागिनी ४७ कस्योत्थानरतिर्नित्यं गृहशुश्रूषणेऽरता ॥ सुसंमृष्टक्षयाचैवगोशकृत्कृतले
पना ४८ आग्रिकार्यपरानित्यंसदापुष्पबलिप्रदा ॥ देवतातिथिभृत्यानांनिर्वाप्यपतिनासह ४९ शेषान्नमुपभुञ्जानायथान्याययथाविधि ॥ तुष्टपुष्टजनानित्यं
रीधर्मेणयुज्यते ५० श्वश्रुश्वशुरयोःपादौजोषयंतीगुणान्विता ॥ मातापितृप्रशानित्ययानारीसातपोधना ५१ ब्राह्मणान्दुर्बलानाथान्दीनांधकृपणांस्तथा ॥
विभर्त्यन्नेनयानारीसापतिव्रतभागिनी ५२ व्रतंचरतियानित्यंदुश्चरंलघुसत्वया ॥ पतिचिन्तापतिहितासापतिव्रतभागिनी ५३ पुण्यमेतत्तपश्चैतत्स्वर्गश्चैषसना
तनः ॥ यानारीभर्तुपरमाभवेद्धर्मव्रतासती ५४ पतिर्हिदेवोनारीणांपतिर्बुधःपतिर्गतिः ॥ पत्यासमागतिर्नास्तिदेवतंवायथापतिः ५५ पतिप्रसादःस्वर्गोवा
तुल्योनार्यानवाभवेत् ॥ अहंस्वर्गंनहीच्छेयंत्वय्यप्रतिमहेश्वरे ५६ यद्यकार्यमधर्मंवायदिवाप्राणनाशकम् ॥ पतिर्ब्रूयादरिद्रोवाव्याधितोवाकथंचन ५७ आप
न्नोरिपुसंस्थोबाब्रह्मशापादितोपिवा ॥ आपद्धर्माननुप्रेक्ष्यतत्कार्यमविशंकया ५८ एषदेवमयाप्रोक्तःस्त्रीधर्मोवचनात्तव ॥ यात्वेवंभाविनीनारीसापतिव्रतभा
गिनी ५९ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ इत्युक्तःसतुदेवेशःप्रतिपूज्यगिरेःसुताम् ॥ लोकान्विसर्जयामाससर्वैरनुचरैर्वृत्तान् ६० ततोययुर्भूतगणाःसरितश्च
यथागतम् ॥ गंधर्वाप्सरसश्चैवप्रणम्यशिरसाभवम् ॥ ६१ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेपर्वणि दानधर्मेऽमामहेश्वरसंवादेस्त्रीधर्म
कथनेषट्चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ पिनाकिन्भगनेत्रप्रसर्वलोकनमस्कृत ॥ माहात्म्यंवासुदेवस्यश्रोतुमिच्छामि
शंकर १ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ पितामहादपिवरःशाश्वतःपुरुषोहरिः ॥ कृष्णोजांबूनदाभासोव्यभ्रेसूर्यइवोदितः २ दशबाहुर्महातेजादेवतारिनिषूदनः ॥
श्रीवत्साकोटपीकेशःसर्वदेवतपूजितः ३ ब्रह्मातस्योदरभवस्तस्याहंचशिरोभवः ॥ शैरोरुहेभ्योज्योतीषिरोमभ्यश्चसुराऽसुराः ४ ऋषयोदेहसंभूतास्तस्यलो
काश्चशाश्वताः ॥ पितामहगृहंसाक्षात्सर्वदेवगृहंचसः ५ सोऽस्याःपृथिव्याःकृत्स्नायाःस्रष्टात्रिभुवनेश्वरः ॥ संहर्ताचैवभूतानांस्थावरस्यचरस्यच ६ सहिदेवरः
साक्षादेवनाथःपरंतपः ॥ सर्वज्ञःसर्वसंश्लिष्टःसर्वगःसर्वतोमुखः ७ परमात्माहृषीकेशःसर्वव्यापीमहेश्वरः ॥ नतस्मात्परमंभूतंत्रिषुलोकेषुकिंचन ८ सनातनोवैमधुहा
गोविंदइतिविश्रुतः ॥ ससर्वान्पार्थिवान्संख्येयातयिष्यतिमानदः ९ सुरकार्यार्थमुत्पन्नोमानुषंवपुरास्थितः ॥ नहिदेवगणाःशक्तास्त्रिविक्रमाविनाकृताः १० भुवनेदेव
कार्याणिकर्तुर्नायकवार्जिताः ॥ नायकःसर्वभूतानांसर्वदेवनमस्कृतः ११ एतस्यदेवनाथस्यदेवकार्यपरस्यच ॥ ब्रह्मभूतस्यसततंब्रह्मर्षिशरणस्यच १२

७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । इति अनु. नी. भारतभा. ७८ चत्वारिंशदधिकशततमो

१३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १७ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३
 ब्रह्मावसतिगर्भस्थः शरीरे सुखसंस्थितः ॥ शर्वः सुखसंश्रितश्च शरीरे सुखसंस्थितः १३ सर्वाः सुखसंश्रिताश्च शरीरे तस्य देवताः ॥ सदेवः पुंडरीकाक्षः श्रीगर्भः श्री
 सहोषितः १४ शार्ङ्गचक्रायुधः खड्गीसर्वनागरिपुध्वजः ॥ उत्तमेन सशीलेन दमेन च शमेन च १५ पराक्रमेण वीर्येण वपुषा दर्शनेन च ॥ आरोहेण प्रमाणेन धैर्येणार्ज
 वसंपदा १६ आनृशंस्येन रूपेण बलेन च समन्वितः ॥ अस्त्रैः समुदितः सर्वैर्दिग्बैरुतदर्शनैः १७ योगमायः सहस्राक्षो निरपायो महामनाः ॥ वीरो मित्रजनश्ला
 धीज्ञातिबंधुजनप्रियः १८ क्षमावांश्चानहंवादी ब्रह्मण्यो ब्रह्मनायकः ॥ भयहर्ता भयार्तानां मित्राणां नंदिवर्धनः १९ शरण्यः सर्वभूतानां दीनानां पालने रतः ॥ श्रु
 तवानर्थसंपन्नः सर्वभूतनमस्कृतः २० समाश्रितानां वरदः शत्रूणां मपि धर्मवित् ॥ नीतिज्ञो नीतिसंपन्नो ब्रह्मवादी जितेन्द्रियः २१ भवार्थमिह देवानां बुद्ध्या परमया यु
 तः ॥ प्राजापत्येशु भेमागो मानवे धर्मसंस्कृते २२ समुत्पत्स्यति गोविंदो मनोर्वेशे महात्मनः ॥ अंगो नाम मनोः पुत्रोऽंतर्धर्मा ततः परः २३ अंतर्धर्मा हो विधां मां प्र
 जापति रनिंदितः ॥ प्राचीनबर्हिर्भविता हविर्धाम्नः सुतो महान् २४ तस्य प्रचेतः प्रमुखा भविष्यति दशात्मजाः ॥ प्राचेतसस्तथा दक्षो भविते ह प्रजापतिः २५ दा
 क्षायण्यास्तथाऽऽदित्यो मनुरादित्यस्तथा ॥ मनोश्च वंशज इला सुयुम्नश्च भविष्यति २६ बुधात्पुच्छरवाश्चापितस्मादायुर्भविष्यति ॥ नहुषो भविता तस्माद्यया
 तिस्तस्य चात्मजः २७ यदुस्तस्मान्महासत्त्वः क्रोष्टा तस्माद्भविष्यति ॥ क्रोष्टृश्चैव महापुत्रो वृजिनीवान् भविष्यति २८ वृजिनीवतश्च भविता उषंगुरपराजितः ॥
 उषंगोर्भविता पुत्रः शूराश्चित्ररथस्तथा २९ तस्य त्ववरजः पुत्रः शूरो नाम भविष्यति ॥ तेषां विख्यातवीर्याणां चरित्रगुणशालिनाम् ३० यज्वानां सुविशुद्धानां वंशे
 ब्राह्मणसंमते ॥ सशूरः क्षत्रियश्रेष्ठो महावीर्यो महायशः ॥ स्ववंशविस्तरकरं जनयिष्यति मानदः ३१ वसुदेव इति ख्यातं पुत्रमानकदुंदुभिम् ॥ तस्य पुत्रश्चतुर्वा
 हुर्वासुदेवो भविष्यति ३२ दाता ब्राह्मणसत्कर्ता ब्रह्मभूतो द्विजप्रियः ॥ राज्ञो मागधसंरुद्धान् मोक्षयिष्यति यादवः ३३ जरासंधं तुराजानं निर्जित्य गिरिगह्वरे ॥ सर्व
 पार्थिवरत्नाढ्यो भविष्यति स वीर्यवान् ३४ पृथिव्यामप्रतिहतो वीर्येण च भविष्यति ॥ विक्रमेण च संपन्नः सर्वपार्थिवपार्थिवः ३५ शूरसेनेषु भूत्वा सद्धारकायां वसन् प्रभुः ॥
 पालयिष्यति गां देवीं विजित्य नयति सदा ३६ तं भवंतः समासाद्य बाह्याल्यैरर्हणैर्वैरैः ॥ अर्चयंतु यथान्यायं ब्रह्माणमिव शाश्वतम् ३७ यो हि मां द्रष्टुमिच्छेत् ब्रह्माणं च
 पितामहम् ॥ द्रष्टव्यस्तेन भगवान्वासुदेवः प्रतापवान् ३८ दृष्टे तस्मिन् हृदये न मे त्रास्ति विचारणा ॥ पितामहो वा देवेश इति वित्तपोधनाः ३९ स यस्य पुंडरीकाक्षः
 प्रीतियुक्तो भविष्यति ॥ तस्य देवगणः प्रीतो ब्रह्मपूर्वो भविष्यति ४० यश्च तं मानवलोके स श्रयिष्यति केशवम् ॥ तस्य कीर्तिर्जयश्चैव स्वर्गश्चैव भविष्यति ४१ धर्माणां
 देशिकः साक्षात्स भविष्यति धर्ममाक् ॥ धर्मवादिः स देवेभ्यो नमस्कार्यः सदोद्यतैः ४२ धर्म एव परो हि स्यात्तस्मिन् अर्चिते विभौ ॥ सहिदेवो महातेजाः प्रजाहितचिकीर्षया ४३

४३ । ४५ अर्चितः पुष्पपूपादिनाः अर्चितः पूजितः वाचस्पतिः ४४ अर्चितः मम साध्यातः ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ तृणैः तालद्रुमैः ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६०

धर्मार्थपुरुषव्याघ्रक्राविकोटीः ससर्जह ॥ ताः सृष्टास्तेन विशुना पर्वते गंधमादने ४४ सनत्कुमारं प्रमुखास्तिष्ठति तपसाऽन्विताः ॥ तस्मात्सवाग्मी धर्मज्ञो नम
 स्यो द्विजपुंगवाः ४५ दिवि श्रेष्ठो हि भगवान्हरिर्नारायणः प्रभुः ॥ वंदितो हि स वंदेत मानितो मानयितुं च ॥ अर्हितश्चार्हयेन्नित्यं पूजितः प्रतिपूजयेत् ४६ दृष्टः प
 श्येदहरहः संश्रितः प्रतिसंश्रयेत् ॥ अर्चितश्चार्हयेन्नित्यं स देवो द्विजसत्तमाः ४७ एतत्तस्यानवद्यस्य विष्णोर्वै परमं व्रतम् ॥ आदिदेवस्य महतः सज्जनाचरिसंसदा
 ४८ भुवनेभ्यर्चितो नित्यं देवैरपि सनातनः ॥ अभयेनानुरूपेण युज्यते तमनुव्रताः ४९ कर्मणामनसा वाचा स नमस्यो द्विजैः सदा ॥ यत्नवद्विरुपस्थाय द्रष्टव्यो दे
 वकी सुतः ५० एष वोऽभिहितो मार्गो मया वै मुनिसत्तमाः ॥ तं दृष्ट्वा सर्वशो देवं दृष्ट्वाऽस्युः सुरसत्तमाः ५१ महावराहं तं देवं सर्वलोकपितामहम् ॥ अहं चैव नमस्या
 मि नित्यमेव जगत्पतिम् ५२ तत्र च त्रितयं दृष्ट्वा भविष्यति न संशयः ॥ समस्ता हि वयं देवास्तस्य देहे वसामहे ५३ तस्यैवाग्रजो भ्राता सितान्द्रिनिचयप्रभः ॥
 हलीबल इति ख्यातो भविष्यति घराधरः ५४ त्रिशिरास्तस्य दिव्यश्च शातकुंभमयोऽक्षुभः ॥ ध्वजस्तृणैर्द्रो देवस्य भविष्यति रथाश्रितः ५५ शिरोनामैर्महाभोगैः
 परिकीर्णं महात्मभिः ॥ भविष्यति महाबाहोः सर्वलोकेश्वरस्य च ५६ चिंतितानि समेष्यंति शस्त्राण्यस्त्राणि चैव ह ॥ अनंतश्च स एवोक्तो भगवान्हरिरव्ययः ५७
 समादिष्टश्च विबुधैर्दर्शयत्वमिति प्रभो ॥ सुपर्णो यस्य वीर्येण कश्यपस्यात्मजो बली ॥ अंतर्नैवाशकद्वष्टुं देवस्य परमात्मनः ५८ स च शेषो विचरते परयावैमुदा
 युतः ॥ अंतर्वसतिभोगेन परिरम्य वसुंधराम् ५९ य एव विष्णुः सोऽनंतो भगवान् वसुधाधरः ॥ योरामः सहस्रविकेशो योऽच्युतः स घराधरः ६० तावुभौ पुरुषव्या
 घ्रौ दिव्यौ दिव्यपराक्रमौ ॥ द्रष्टव्यौ माननीयौ च चक्रलांगलधारिणौ ६१ एष वोऽनुग्रहः प्रोक्तो मया पुण्यस्तपोधनाः ॥ यद्भवंतो यदुश्रेष्ठं पूजयेयुः प्रयत्नतः ६२
 ॥ इति श्रीमहामारते अनुशासनपर्वणि आनुशासणिकेऽदानधर्मे पुरुषमाहात्म्ये सप्तचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४७ ॥ ॥ नारद उवाच ॥
 अथ व्योमि महाच्छब्दः स विद्युत्स्तनयितुमान् ॥ मेघैश्च गगनं नीलं सरुद्धमभवद्भनैः १ प्रावृषीव च पर्जन्यो ववृषे निर्मलं पयः ॥ तमश्चैवाभवद्भोरं दिशश्च न च का
 शिरे २ ततो देवगिरौ तस्मिन् रम्ये पुण्ये सनातने ॥ न शर्वभूतसंघं वा ददृशुर्मुनयस्तदा ३ व्यंघ्रं च गगनं सद्यः क्षणेन समपद्यत ॥ तीर्थयात्रांततो विप्राजग्मुश्चान्ये
 यथागतम् ४ तदद्भुतमर्चित्यं च दृष्ट्वा ते विस्मिताऽभवन् ॥ शंकरस्यो मया सार्धं संवादं त्वत्कथाश्रयम् ५ स भवान्पुरुषव्याघ्रब्रह्मभूतः सनातनः ॥ यदर्थमनुशिष्टाः
 स्मोगिरिपृष्ठे महात्मना ६ द्वितीयं त्वद्भुतमिदं त्वत्तेजःकृतमद्य वै ॥ दृष्ट्वा च विस्मिताः कृष्णसाचनः स्मृतिरागता ७ एतत्ते देवदेवस्य माहात्म्यं कथितं प्रभो ॥ कपर्दि
 नोगिरिशस्य महाबाहो जनार्दन ८ ६१ । ६२ ॥ इति अनु० नी० भा० सप्तचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४७ ॥ अथ व्योमि इति कथोपसंहारार्थः स्पष्टार्थोऽध्यायः ॥ १४७ ॥ ॥ १४७ ॥ ॥ १४७ ॥

४५ । ५१ ॥ ॥ इति अनुशासनपर्वणि मीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

विश्वविष्णुरित्यतः प्राक्तनोद्यः स्पष्टार्थः नामयदानामवयवार्थस्तु श्रीशंकराचार्यभगवत्पादीयभाष्यादेवावगतव्यः । शुद्धः सुखमवाप्नुयादित्यनेन शुद्धस्याप्येतज्जपेऽधिकारोऽस्ति इति दर्शितं शेषं ।
 ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वा धर्मानशेषेण पावनानि च सर्वशः ॥ युधिष्ठिरः शांतनवं पुनरेवाभ्यभाषत १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ किमेकं देवतं लोके किं वाप्येकं परायणम् ॥ स्तुवंतः कंकमर्चतः प्राप्नुयुर्मानवाः शुभम् ॥ को धर्मः सर्वधर्माणां भवतः परमो मतः ॥ किं जपन्मुच्यते जंतुर्जन्मसंसारबंधनात् ३ ॥ भीष्म उवाच ॥ जगत्प्रभुं देवदेवमनंतं पुरुषोत्तमम् ॥ स्तुवन्नामसहस्रेण पुरुषः सततोत्थितः ४ तमेव चार्चयन्नित्यं भक्त्या पुरुषमव्ययम् ॥ ध्यायंस्तु वन्नमस्यंश्च यजमानस्तमेव च ५ अनादिनिधनं विष्णुं सर्वलोकमहेश्वरम् ॥ लोकाध्यक्षं स्तुवन्नित्यं सर्वदुःखातिगो भवेत् ६ ब्रह्मण्यं सर्वधर्मज्ञं लोकानां कीर्तिवर्धनम् ॥ लोकनाथं महद्भूतं सर्वभूतभवोद्भवम् ७ एष मे सर्वधर्माणां धर्मो धिक्तरमो मतः ॥ यद्भक्त्या पुंडरीकाक्षं स्तुवैरर्चयन्नरः सदा ८ परमं यो महत्तेजः परमं यो महत्तपः ॥ परमं यो महद्ब्रह्म परमं यः परायणम् ९ पवित्राणां पवित्रं यो मंगलानां च मंगलम् ॥ देवतं देवतानां च भूतानां योऽव्ययः पिता १० यतः सर्वाणि भूतानि भवंत्यादियुगागमे ॥ यस्मिंश्च प्रलयं यांति पुनरेव युगक्षये ११ तस्य लोकप्रधानस्य जगन्नाथस्य भूपते ॥ विष्णोर्नामसहस्रं मे शृणु पापभयाऽपहम् १२ यानि नामानि गौणानि विख्यातानि महात्मनः ॥ ऋषिभिः परिगीतानि तानि वक्ष्यामि भूतये १३ ओं विश्वं विष्णुं षट्कारो भूतभव्यभवत्प्रभुः ॥ भूतकृद्भूतभृद्भावो भूतात्मा भूतभावनः १४ पूतात्मा परमात्मा च मुक्तानां परमागतिः ॥ अव्ययः पुरुषः साक्षी क्षेत्रज्ञोऽक्षर एव च १५ योगो योगविद निता प्रधानपुरुषेश्वरः ॥ नारसिंहवपुः श्रीमान् केशवः पुरुषोत्तमः १६ सर्वः शर्वः शिवः स्थाणुर्भूतादिर्निधिरव्ययः ॥ संभवो भावनो भर्ता प्रभवः प्रभुरीश्वरः १७ स्वयं भूः शंभुरादित्यः पुष्कराक्षो महास्वनः ॥ अनादिनिधनो धाता विधाता धातुरुत्तमः १८ अप्रमेयो ह्येष केशः पद्मनाभोऽमरप्रभुः ॥ विश्वकर्मा मनुस्त्वष्टा स्थविष्ठः स्थविरो ध्रुवः १९ अग्राह्यः शाश्वतः कृष्णो लोहिताक्षः प्रतर्दनः ॥ प्रभूतस्त्रिकुब्जोऽयमपवित्रं मंगलं परम् २० ईशानः प्राणदः प्राणोज्येष्ठः श्रेष्ठः प्रजापतिः ॥ हिरण्यगर्भो भूगर्भो माधवो मधुसूदनः २१ ईश्वरो विक्रमी धन्वी मेधावी विक्रमः क्रमः ॥ अनुत्तमो दुराधर्षः कृतज्ञः कृतिरात्मवान् २२ सुरेशः शरणं शर्म विश्वरेताः प्रजाभयः ॥ अहः संवत्सरो व्यालः प्रत्ययः सर्वदर्शनः २३ अजः सर्वेश्वरः सिद्धः सिद्धिः सर्वादि रच्युतः (१००) ॥ वृषाकपिरमेयात्मा सर्वयोगविनिःसृतः २४ वसुर्वसुमनाः सत्यः समात्मा संमितः समः ॥ अमोघः पुंडरीकाक्षो वृषकर्मा वृषाकृतिः २५ रुद्रो बहुशिरा बहुविश्वयोनिः शुचिश्रवाः ॥ अमृतः शाश्वतः स्थाणुर्वरारोहो महातपाः २६ सर्वगः सर्वविद्वानुर्विष्वक्सेनो जनार्दनः ॥ वेदो वेदविद व्यंगो वेदांगो वेदवित्कविः २७ लोकाध्यक्षः सुराध्यक्षो धर्माध्यक्षः कृताकृतः ॥ चतुरात्मा चतुर्व्यूहश्चतुर्दंष्ट्रश्चतुर्भुजः २८ आजिष्णुर्भोजनं भोक्ता सहिष्णुर्जगदादिजः ॥ अनघो विजयोजेता विश्वयोनिः पुनर्वसुः २९

सुगमम् १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९

३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९

उपेंद्रो वामनः प्रांशुरमोघः शुचिरुजितः ॥ अर्तीन्द्रः संग्रहः सर्गो धृतात्मानियमो यमः ३० वेद्यो वैद्यः सदा योगी विरहामाधवो मधुः ॥ अर्तीन्द्रियो महामायो महोत्साहो महाबलः ३१ महाबुद्धिर्महावीर्यो महाशक्तिर्महाद्युतिः ॥ अनिर्देश्यवपुः श्रीमान् मेयात्मा महाद्रिष्टः ३२ महेश्वासो महीभर्ता श्रीनिवासः सतांगतिः ॥ अनिरुद्धः सुरानंदो गोविंदो गोविदांपतिः ३३ मरीचिर्दमनो हंसः सुपर्णो भुजगोत्तमः ॥ हिरण्यनाभः सुतपाः पद्मनाभः प्रजापतिः ३४ अमृत्युः सर्वदक्सिंहः (२००) संधाता संधिमानस्थिरः ॥ अजो दुर्मर्षणः शास्ता विश्रुतात्मा सुरारिहा ३५ गुरुर्गुरुतमो धामसत्यः सत्यपराक्रमः ॥ निमिषोऽनिमिषः स्रग्वीवाचस्पतिरुदारधीः ३६ अग्रणी ग्रामणीः श्रीमान् न्यायो नेता समीरणः ॥ सहस्रमूर्धा विश्वात्मा सहस्राक्षः सहस्रपात् ३७ आवर्तनो निवृत्तात्मा संवृतः संप्रमर्दनः ॥ अहः संवर्तको वह्निरनिलो धरणीधरः ३८ सुप्रसादः प्रसन्नात्मा विश्वदृग्विश्वभुग्विभुः ॥ सत्कर्ता सत्कृतः साधुर्जन्तुर्नारायणो नरः ३९ असंख्येयोऽप्रमेयात्मा विशिष्टः शिष्टकृच्छुचिः ॥ सिद्धार्थः सिद्धसंकल्पः सिद्धिदः सिद्धिसाधनः ४० वृषाही वृषभो विष्णुर्दृषपर्वो वृषोदरः ॥ वर्धनो वर्धमानश्च विविक्तः श्रुतिसागरः ४१ सुभुजो दुर्धरो वाग्मी महेंद्रो वसुदो वसुः ॥ नैकरूपो बृहद्रूपः शिपिविष्टः प्रकाशनः ४२ ओजस्तेजोऽद्युतिधरः प्रकाशात्मा प्रतापनः ॥ ऋद्धः स्पष्टाक्षरो मंत्रश्चंद्रांशुर्भास्करद्युतिः ४३ अमृतांशुर्द्रवो भानुः शशविंदुः सुरेश्वरः ॥ औषधं जगतः सेतुः सत्यधर्मपराक्रमः ४४ भूतभव्यभवन्नाथः पवनः पावनोऽनलः ॥ कामहाकामकृत्कर्ता कामः कामप्रदः प्रभुः ४५ युगादिकृ (३००) युगावर्तनैकमायो महाशनः ॥ अदृश्योऽव्यक्तरूपश्च सहस्रजिदं न तजित ४६ इष्टो विशिष्टः शिष्टेष्टः शिखंडी नहुषो वृषः ॥ क्रोधहा क्रोधकृत्कर्ता विश्वबाहुर्महीधरः ४७ अच्युतः प्रथितः प्राणः प्राणदो वासवानुजः ॥ अपां निधिरधिष्ठानमग्रमतः प्रतिष्ठितः ४८ स्कंदः स्कंदधरो धुर्यो वरदो वायुवाहनः ॥ वासुदेवो बृहद्भानुरादिदेवः पुरंदरः ४९ अशोकस्तारणस्तारः शूरः शौरिर्जनेश्वरः ॥ अनुकूलः शतावर्तः पद्मीपद्मानिभक्षणः ५० पद्मनाभोऽरविदाक्षः पद्मगर्भः शरीरभृत् ॥ महर्षिर्ऋद्धो वृद्धात्मा महाक्षो गुरुध्वजः ५१ अतुलः शरभो भीमः समयज्ञो हविर्हरिः ॥ सर्वलक्षणलक्षण्योलक्ष्मीवान्समितिजयः ५२ विक्षरो रोहितो मार्गो हेतुर्दामोदरः सहः ॥ महीधरो महाभागो वेगवानमिताशनः ५३ उद्धवः क्षोभणो देवः श्रीगर्भः परमेश्वरः ॥ करणं कारणं कर्ता विकर्ता गहनो गृहः ५४ व्यवसायो व्यवस्थानः संस्थानः स्थानदोध्रुवः ॥ परिधिः परमस्पष्टस्तुष्टः पुष्टः शुभेक्षणः ५५ रामो विरामो विरजो मार्गो नियोनयोऽनयः (४००) ॥ वीरः शक्तिमतां श्रेष्ठो धर्मो धर्मविदुत्तमः ५६ वैकुण्ठः पुरुषः प्राणः प्राणदः प्रणवः पृथुः ॥ हिरण्यगर्भः शत्रुघ्नो व्यासो वायुरधोक्षजः ५७ ऋतुः सुदर्शनः कालः परमेष्ठी परिग्रहः ॥ उग्रः संवत्सरो दक्षो विश्रामो विश्वदक्षिणः ५८ विस्तारः स्थावरः स्थाणुः प्रमाणं बीजमव्ययम् ॥ अर्थोऽनर्थो महाकोशो महाभोगो महाधनः ५९

अनिर्विण्णः स्थविष्ठो भूर्धर्मयूपो महामखः ॥ नक्षत्रनेमिर्नक्षत्रीक्षमः क्षामः समीहनः ६० यज्ञइज्योमहेज्यश्चक्रतुः सप्रसतांगतिः ॥ सर्वदशीविमुक्तात्मा सर्वज्ञो ज्ञान
मुत्तमम् ६१ सुव्रतः सुमुखः सूक्ष्मः सुघोषः सुखदः सुहृत् ॥ मनोहरो जितकोधो वीरबाहुर्विदारणः ६२ स्थापनः स्ववशो व्यापी नैकत्मानैककर्मकृत् ॥ यत्सरोवत्स
लोवत्सीरत्नगर्भधनेश्वरः ६३ धर्मगुब्धर्मकृद्दर्मसिद्धसत्क्षरमक्षरम् ॥ अविज्ञाता सहस्रांशुर्विधाता कृतलक्षणः ६४ गमस्तिनेमिः सत्वस्थः सिंहो भूतमहेश्वरः ॥
आदिदेवो महदेवो देवेशो देवभृद्गुरुः ६५ उत्तरो गोपतिर्गोप्ता ज्ञानगम्यः पुरातनः ॥ शरीरभूतभृद्भोक्ता (६००) कर्पीद्रोभूरिदक्षिणः ६६ सोमपोऽष्ट
तपः सोमः पुरुजित्पुरुसत्तमः ॥ विनयोजयः सत्यसंघो दाशार्हः सात्वतापतिः ६७ जीवो विनयिता साक्षी मुकुन्दोऽमितविक्रमः ॥ अंभो निधिरनंतात्मा महोदधिशयो
तकः ६८ अजो महार्हः स्वाभाव्यो जिता मित्रः प्रमोदनः ॥ आनंदो नंदनो नंदः सत्यधर्माभिर्विक्रमः ६९ महर्षिः कपिलचार्यः कृतज्ञो मेदिनीपतिः ॥ त्रिपदस्त्रिद
शाध्यक्षो महारंगः कृतांतकृत् ७० महावराहो गोविंदः सुषेणः कनकांगदी ॥ गुह्योगभीरोगहनो गुप्तश्चक्रगदाधरः ७१ वेधाः स्वामोजितः कृष्णो दृढः संकर्षणो
ऽच्युतः ॥ वरुणो वारुणो वृक्षः पुष्कराक्षो महामनाः ७२ भगवान्प्रातर्दक्षिणोऽपालिः ७३ आदित्यो ज्योतिरादित्यः सहिष्णुर्गतिसत्तमः ७४ सुधन्वा खं
उपरशुर्दारुणो द्रविणप्रदः ॥ दिवस्पृक्सर्वदृग्ग्यासो वाचस्पतिरयोनिजः ७५ त्रिसामसामगः सामनिर्वाणं भेषजं भिषक् ॥ संन्यासकृच्छ्रमः शांतो निष्ठाशांतिः
परायणम् ७६ शुभांगः शांतिदः स्रष्टा कुमुदः कुवलेशयः ॥ गोहितो गोपतिर्गोप्ता वृषमाक्षो वृषप्रियः ७७ अनिवर्तो निवृत्तात्मा संक्षेप्ताक्षे मकृच्छिवः (६००)
॥ श्रीवत्सवक्षाः श्रीवासः श्रीपतिः श्रीमतावरः ७८ श्रीदः श्रीशः श्रीनिवासः श्रीनिधिः श्रीविभावनः ॥ श्रीधरः श्रीकरः श्रेयः श्रीमल्लोक्तयाश्रयः ७९ स्वक्षः स्वंगः शतानं
दोनं दिज्योतिर्गणेश्वरः ॥ विजितात्मा विधेयात्मा सत्कीर्तिश्छिन्नसंशयः ७९ उदीर्णः सर्वतश्चक्षुरनीशः शाश्वतस्थिरः ॥ भूशयो भूषणो भूतिर्विशोकः शोकनाशनः
८० अर्चिष्मानर्चितः कुंभो विशुद्धात्मा विशोधनः ॥ अनिरुद्धोऽप्रतिरथः प्रद्युम्नोऽमितविक्रमः ८१ कालनेमिर्निहावीरः शौरिः शूरजनेश्वरः ॥ त्रिलोकात्मा त्रिलो
केशः केशवः केशिहाहारिः ८२ कामदेवः कामपालः कामकांतः कृतांगमः ॥ अनिर्देश्यवपुर्विष्णुर्वीरोऽनंतो धनंजयः ८३ ब्रह्मण्यो ब्रह्मकृद्ब्रह्मा ब्रह्मब्रह्मविधनः ॥ ब्रह्म
विद्राहणो ब्रह्मब्रह्मज्ञो ब्राह्मणप्रियः ८४ महाक्रमो महाकर्मा महातेजो महोरगः ॥ महाक्रतुर्महायज्वामहायज्ञो महाहविः ८५ स्तव्यः स्तवप्रियः स्तोत्रं स्तुतिस्तो
तारणाप्रियः ॥ पूर्णः पूरयिता पुण्यः पुण्यकीर्तिरनामयः ८६ मनोजवस्तीर्थकरो वसुदेवः सुप्रदः ॥ वसुप्रदो वासुदेवो वसुसुमनाहविः ८७ सद्गतिः सत्कृतिः
(७००) सत्तासद्गतिः सत्परायणः ॥ शूरसेनः ८८

८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १०१ । १०२ । १०३ । १०४ । १०५ । १०६ । १०७ । १०८ । १०९ । ११० । १११ । ११२ । ११३ । ११४ । ११५ । ११६ । ११७ । ११८

भूतावासो वासुदेवः सर्वासु निलयोऽनलः ॥ दर्पहादर्पदो हतो दुर्धरो यापराजितः ८९ विश्वमूर्तिर्महामूर्तिर्दीप्तमूर्तिरसूतिमान् ॥ अनेकमूर्तिरव्यक्तः शतमूर्तिः श
ताननः ९० एकोनैकः सवः कः कियत्तत्पदमनुत्तमम् ॥ लोकबंधुर्लोकनाथो माधवो भक्तवत्सलः ९१ सुवर्णवर्णो हेमांगो वरांगश्चंदनांगदी ॥ वीरहाविषमः शून्यो वृ
ताशीरचलश्चलः ९२ अमानीमानो मान्यो लोकस्वामी त्रिलोकभृक् ॥ सुमेधामेधजोधन्यः सत्यमेधाधराधरः ९३ तेजोवृषो वृषो वृषः सर्वशस्त्रभृतावरः ॥ प्रग्र
हो निग्रहो व्यग्रो नैकशृंगो गदाग्रजः ९४ चतुर्भुजश्चतुर्बाहुश्चतुर्व्यूहश्चतुर्गतिः ॥ चतुरात्मा चतुर्भावश्चतुर्वेदविदेकपात् ९५ समावर्तो निवृत्तात्मा दुर्जयो दुरति
क्रमः ॥ दुर्लभो दुर्गमो दुर्गो दुरावासो दुरारिहा ९६ शुभांगो लोकसारंगः सुतंतुस्तंतुवर्धनः ॥ इंद्रकर्मा महाकर्मा कृतकर्मा कृतांगमः ९७ उद्भवस्तुंदरः सुंदोरत्ननाभः
सुलोचनः ॥ अर्को वाजसनः शृंगी जयंतः सर्वविजयी ९८ सुवर्णविंदुर (८००) क्षोभ्यः सर्ववागीश्वरेश्वरः ॥ महाहदो महागतो महाभूतो महानिधिः ९९ कुमुदः कुं
दरः कुंदः पर्जन्यः पावनोऽनिलः ॥ अमृताशोऽमृतवपुः सर्वज्ञः सर्वतो मुखः १०० सुलभः सुव्रतः सिद्धः शत्रुजिच्छत्रुतापनः ॥ न्यग्रोधो दुंबरो श्वत्थश्वाणूरांध्रानिषू
दनः १ सहस्रार्चिः सप्तजिह्वः सप्तैधाः सप्तवाहनः ॥ अमूर्तिरनघोऽर्चित्यो भयकृद्भयनाशनः २ अणुर्बृहत्कशः स्थूलो गुणभृन्निर्गुणो महान् ॥ अष्टतः स्वष्टनः स्वा
स्यः प्राग्वंशो वंशवर्धनः ३ भारभृत्कथितो योगी योगीशः सर्वकामदः ॥ आश्रमः श्रमणः क्षामः सुपर्णो वायुवाहनः ४ धनुर्धरो धनुर्वेदो दंडो दमयिता दमः ॥ अपरा
जितः सर्वसहो नियंतानियमो यमः ५ सत्ववान्सात्विकः सत्यः सत्यधर्मपरायणः ॥ अभिप्रायः प्रियाहोर्हः प्रियकृत्प्रीतिवर्धनः ६ विहाय सगतिज्योतिः सुरुचिर्दुत
भुग्विभुः ॥ रविर्विरोचनः सूर्यः सवितारविलोचनः ७ अनंतो हुतभुग्भोक्ता सुखदो नैकदोग्रजः ॥ अनिर्विण्णः सदामर्षी लोकाधिष्ठानमद्भुतः ८ सनात्सना
तनतमः कपिलः कपिरव्ययः (९००) ॥ स्वस्तिदः स्वस्ति कृत्स्वस्ति स्वस्ति भुक् स्वस्ति दक्षिणः ९ अरौद्रः कुंडलीचक्री विक्रम्यूर्जितशासनः ॥ शब्दातिगः
शब्दसहः शिशिरः शर्वरीकरः ११० अकूरः पेशलो दक्षो दक्षिणः क्षमिणां वरः ॥ विद्वत्तमो वीतभयः पुण्यश्रवणकीर्तनः ११ उत्तारणो दुष्कृतिहा पुण्यो दुःस्वप्न
नाशनः ॥ वीरहारक्षणः संतो जीवनः पर्यवस्थितः १२ अनंतरूपोऽनंतश्रीर्जितमन्युर्भयापहः ॥ चतुरस्रोगभीरात्मा विदिशो व्यादिशो दिशः १३ अ
नादिर्भूर्भुवोलक्ष्मीः सुवीरो रुचिरांगदः ॥ जननोजनजन्मादिर्भीमो भीमपराक्रमः १४ आधारनिलयो धाता पुष्पहासः प्रजागरः ॥ ऊर्ध्वगः सत्पथाचारः प्राणदः
प्रणवः पणः १५ प्रमाणं प्राणनिलयः प्राणभृत्प्राणजीवनः ॥ तत्त्वं तत्त्वविदेकात्मा जन्ममृत्युजरातिगः १६ भूर्भुवः स्वस्त रुस्तारः सपिता प्रपिता महः ॥
यज्ञो यज्ञपतिर्यज्ञाय ज्ञांगो यज्ञाहनः १७ यज्ञभृद्यज्ञकृद्यज्ञीयज्ञभुग्यज्ञसाधनः ॥ यज्ञांतकृद्यज्ञगुह्यमन्मन्नाद एव च ११८

१५।१०।२१ । १५।११।२४ । १५।२६।२७। २८।२९।३०।३१ । ३२।३३ । ३४।३५ । ३६।३७।३८।३९।४० । ४१।४२ । इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे एकोनपञ्चाशदधिकशततमो

आत्मयोनिःस्वयंजातोवैखानःसामगायनः ॥ देवकीनंदनःस्रष्टाक्षितीशःपापनाशनः ११९ शंखभृन्नंदकीचक्रोशङ्खधन्वागदाधरः ॥ रथांगपाणिरक्षोभ्यःसर्व
प्रहरणायुधः ॥ सर्वप्रहरणायुधओंनमइति १२०० ॥ १२० इतीदंकीर्तनीयस्यकेशवस्यमहात्मनः ॥ नाम्नांसहस्रादिव्यानामशेषेणप्रकीर्तितम् २१ यइदं
श्रुणुयान्नित्यंयश्चापिपारकीर्तयेत् ॥ नाशुभंप्राप्नुयात्किंचित्सोमुत्रेहचमानवः २२ वेदांतगोब्राह्मणःस्यात्क्षत्रियोविजयीभवेत् ॥ वैश्याधनसमृद्धःस्याच्छूद्रःसु
खमवाप्नुयात् २३ धर्मार्थीप्राप्नुयाद्धर्ममर्थार्थीचार्थमाप्नुयात् ॥ कामानवाप्नुयात्कामीप्रजार्थीप्राप्नुयात्प्रजाम् २४ भाक्तिमान्यःसदोत्थायशुचिस्तद्व्रतमानसः ॥
सहस्रवासुदेवस्यनाम्नामेतत्प्रकीर्तयेत् २५ यशःप्राप्नोतिविपुलंज्ञातिप्राधान्यमेवच ॥ अचलाश्रियमाप्नोतिश्रेयःप्राप्नोत्यनुत्तमम् २६ नभयंकचिदाप्नोतिवीर्यं
तेजश्चविंदति ॥ भवत्यरोगोद्युतिमान्बलरूपगुणान्वितः २७ रोगांतोमुच्यतेरोगाद्बद्धोमुच्येतबंधनात् ॥ भयान्मुच्येतभीतस्तुमुच्येतापन्नआपदः २८ दुर्गा
ण्यतितरत्याशुपुरुषःपुरुषोत्तमम् ॥ स्तुवन्नामसहस्रेणानित्यंभक्तिसमन्वितः २९ वासुदेवाश्रयोमर्त्योवासुदेवपरायणः ॥ सर्वपापविशुद्धात्मायातिब्रह्मसनात
नम् १३० नवासुदेवभक्तानामशुभंविद्यतेकाचित् ॥ जन्ममृत्युजराव्याधिभयंनैवोपजायते ३१ इमंस्तवमधीयानःश्रद्धाभक्तिसमन्वितः ॥ युज्येतात्मसुख
क्षांतिश्रीघातिस्मृतिकीर्तिभिः ३२ नक्रोधो न च मात्सर्यं न लोभो नाशुभामतिः ॥ भवंति कृतपुण्यानां भक्तानां पुरुषोत्तमे ३३ द्यौःसचंद्रार्कनक्षत्राखंदिशोभूर्महो
दधिः ॥ वासुदेवस्यवीर्येणविष्टतानिमहात्मनः ३४ ससुरासुरगंधर्वसयक्षोरगरक्षसम् ॥ जगद्गेशवर्ततेदं कृष्णस्यसचराचरम् ३५ इंद्रियाणि मनो बुद्धिः स
त्वंतेजोबलं धृतिः ॥ वासुदेवात्मकान्याहुःक्षेत्रक्षेत्रज्ञएवच ३६ सर्वांगमानामाचारःप्रथमंपरिकल्प्यते ॥ आचारःप्रथमो धर्मो धर्मस्यप्रभुरच्युतः ३७ ऋषयः
पितरो देवामहाभूतानिधातवः ॥ जंगमाजंगमंचेदं जगन्नारायणोद्भवम् ३८ योगोज्ञानंतथासांख्यंविद्याःशिल्पादिकर्मच ॥ वेदाःशास्त्राणिविज्ञानमेतत्सर्वजना
र्दनात् ३९ एकोविष्णुर्महत्तुतं पृथग्भूतान्यनेकशः ॥ त्रीनलोकान्व्याप्यभूतात्माभुंक्ते विश्वभुगव्ययः १४० इमंस्तवं भगवतो विष्णोर्व्यासेन कीर्तितम् ॥ प
ठेद्यइच्छेत्पुरुषःश्रेयःप्राप्नुसुखानिच १४१ विश्वेश्वरमजदेवंजगतःप्रभवाप्ययम् ॥ भर्जति ये पुष्कराक्षं न ते यांति पराभवम् १४२ ॥ इति श्रीम० शतसाहस्र्यां
संहितायां वैयासक्यां अनुशासनपर्वणि अनुशास० दानधर्मे विष्णुसहस्रनामकथने एकोनपञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४९ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
पितामहमहाप्राज्ञसर्वशास्त्रविशारद ॥ किंजप्यंजपती नित्यं भवेद्धर्मफलमहत् १ प्रस्थाने वा प्रवेशे वा प्रवृत्ते वाऽपि कर्मणि ॥ दैवैवाश्राद्धकाले वा किंजप्यं कर्मसाध
नम् २ शांतिं कं पौष्टिकं रक्षाशुभं भयनाशकम् ॥ जप्यं यद्ब्रह्म समितं तद्ब्रह्म वा न वक्तुमर्हति ३

अध्यायः ॥ १४९ ॥ पितामहेति १ । १ । ३

विहितमिष्टसिद्धयर्थजसम् ४ । ५ । ६ । ७ । ८ आदिकं महारहः कर्तव्यं ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ संज्ञायाः अश्वारूपापाः ना

॥ भीष्म उवाच ॥ व्यासप्रोक्तमिमं मंत्रं शृणुष्वैकमना नृप ॥ सावित्र्या विहितं दिव्यं सद्यः पापविमोचनम् ४ शृणु मंत्रविधिं कृत्स्नं प्रोच्यमानं मयाऽनघ ॥ यं श्रुत्वा पां
डवश्रेष्ठ सर्वपापैः प्रमुच्यते ५ रात्रावहनिधर्मज्ञ जपन् पापैर्न लिप्यते ॥ तत्तेऽहं संप्रक्ष्यामि शृणुष्वैकमना नृप ६ आयुष्मान् भवते चैव यं श्रुत्वा पार्थिवात्मज ॥ पुरुष
स्तु सुसिद्धार्थः प्रेत्य चेह च मोदते ७ सेवितं सततं राजन् पुराराजर्षि सत्तमैः ॥ क्षत्रधर्मपरैर्नित्यं सत्यव्रतपरायणैः ८ इदमाह्निकमव्यग्रं कुर्वद्भिर्नियतैः सदा ॥ नृपैर्भरत
शार्दूलप्राप्यतेश्रीरनुत्तमा ९ नमो वसिष्ठाय महाव्रताय पराशरं वेदनिधिं नमस्ये ॥ नमोस्त्वनंताय महोरगाय नमोऽस्तु सिद्धेभ्य इहाक्षयेभ्यः १० नमोऽस्तुषिभ्यः परमं
परेषां देवेषु देवं रदं वराणाम् ॥ सहस्रशीर्षाय नमः शिवाय सहस्रनामाय जनार्दनाय ११ अजैकपादहिर्बुध्न्यः पिनाकीचापराजितः ॥ ऋतश्च पितृरूपश्च न्यंबकश्च मह
ेश्वरः १२ वृषाकपिश्च शंभुश्च हवनोऽथेश्वरस्तथा ॥ एकादशैते प्रथितारुद्रास्त्रिभुवनेश्वराः १३ शतमेतत्समाप्नातं शतरुद्रे महात्मनाम् ॥ अंशो भगश्च मित्रश्च वरुणश्च जले
श्वरः १४ तथा धातार्यमाचैव जयंतो भास्करस्तथा ॥ त्वष्टा पूषा तथैव द्रोणादशो विष्णुरुच्यते १५ इत्येते द्वादशादित्याः काश्यपेया इति श्रुतिः ॥ धरो ध्रुवश्च सोम
श्च सावित्रोऽथानिलोऽनलः १६ प्रत्यूषश्च प्रभासश्च वसवोऽष्टौ प्रकीर्तिताः ॥ नासत्यश्चापि दसश्च स्मृतौ द्वावश्विनावपि १७ मार्तंडस्यात्मजा वेतौ संज्ञानासाविनि
र्गतौ ॥ अतः परं प्रक्ष्यामि लोकानां कर्मसाक्षिणः १८ अपि यज्ञस्य वेतारो दत्तस्य सुकृतस्य च ॥ अदृश्याः सर्वभूतेषु पश्यंति त्रिदशेश्वराः १९ शुभाशुभानि कर्माणि
मृत्युः कालश्च सर्वशः ॥ विश्वे देवाः पितृगणामूर्तिमंतस्तपोधनाः २० मुनयश्चैव सिद्धाश्च तपोमोक्षपरायणाः ॥ शुचिस्मिताः कीर्तयतां प्रयच्छंति शुभं नृणाम् २१
प्रजापतिरुताने तान् लोकान् दिव्येन तेजसा ॥ वसंतिसर्वलोकेषु प्रयताः सर्वकर्मसु २२ प्राणानामीश्वराने तान् कीर्तयन् प्रयतो नरः ॥ धर्मार्थकामैर्विपुलैर्युज्यते सह नि
त्यशः २३ लोकांश्च लभते पुण्यान् विश्वेश्वरकृताञ्जुमान् ॥ एते देवास्त्रयस्त्रिंशत्सर्वभूतगणेश्वराः २४ नंदीश्वरो महाकायो ग्रामणीर्धृषध्वजः ॥ ईश्वराः सर्वलोकानां
गणेश्वरविनायकाः २५ सौम्यारौद्रागणाश्चैव योगभूतगणास्तथा ॥ ज्योतीषि सरितो व्योमसु पर्णः पतंगेश्वरः २६ पृथिव्यांतपसा सिद्धाः स्थावराश्च चराश्च ह ॥
हिमवान्भिरयः सर्वे च त्वारश्च महार्णवाः २७ भवस्यानुचराश्चैव हरतुल्यपराक्रमाः ॥ विष्णुर्देवोऽथ जिष्णुश्च स्कंदश्चांबिक्या सह २८ कीर्तयन् प्रयतः सर्वान्सर्वपापैः
प्रमुच्यते ॥ अत ऊर्ध्वं प्रक्ष्यामि मानवान् नृपि सत्तमान् २९ यवक्रीतश्चैवैभ्यश्च अर्वावसुपरावसू ॥ औशिजश्चैव कक्षीवान्बलश्चांगिरसः सुतः ३० ऋषिर्मेधातिथेः
पुत्रः कण्वो बर्हिषदस्तथा ॥ ब्रह्मतेजोमयाः सर्वे कीर्तिता लोकभावनाः ३१ लभंते हि शुभं सर्वे रुद्रानलवसुप्रभाः ॥ भुवि कृत्वा शुभं कर्म मोदंते दिवि दैवतैः ३२

सातः नासिकायाः सकाशाद्विनिर्गतौ १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२

३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२

महेन्द्रगुरुवःसप्तप्राचीवेदिशमाश्रिताः ॥ प्रयतःकीर्तयेदेतान्शकलोकेमहीयते ३३ उन्मुचुःप्रमुचुश्चैवस्वस्त्यात्रेयश्चवीर्यवान् ॥ दृढव्यश्चोर्ध्वबाहुश्चतुणसोर्मा
गिरास्तथा ३४ मित्रावरुणयोःपुत्रस्तथाऽगस्त्यःप्रतापवान् ॥ धर्मराजत्विजःसप्तदक्षिणादिशमाश्रिताः ३५ दृढेयुश्चक्रतेयुश्चपरिव्याधश्चकीर्तिमान् ॥ एकं
तश्चद्वितश्चैवत्रितश्चादित्यसन्निभाः ३६ अत्रेःपुत्रश्चधर्मात्माऋषिःसारस्वतस्तथा ॥ वरुणस्यात्विजःसप्तपश्चिमादिशमाश्रिताः ३७ अत्रिर्वसिष्ठोभगवान्क
श्यपश्चमहानृषिः ॥ गौतमश्चभरद्वाजोविश्वामित्रोऽथकौशिकः ३८ ऋचीकतनयश्चोग्रोजमदग्निःप्रतापवान् ॥ धनेश्वरस्यगुरुवःसप्तैतेउत्तराश्रिताः ३९ अप
रेमुनयःसप्तदिक्षुसर्वास्वधिष्ठिताः ॥ कीर्तिस्वस्तिकरानृणांकीर्तितालोकभावनाः ४० धर्मःकामश्चकालश्चवसुर्वासुकिरेवच ॥ अनंतःकपिलश्चैवसप्तैतेधरणी
धराः ४१ रामोव्यासस्तथाद्रौणिरश्वत्थामाचलोमशः ॥ इत्येतेमुनयोदिव्याएकैकःसप्तमस्तथा ४२ शांतिस्वस्तिकरालोकेदिशांपालाःप्रकीर्तिताः ॥ यस्यांय
स्यादिशिह्येतेतन्मुखःशरणं व्रजेत् ४३ स्रष्टारःसर्वभूतानांकीर्तितालोकपावनाः ॥ संवर्तेमेरुसावर्णोमार्कंडेयश्चधार्मिकः ४४ सांख्ययोगौनारदश्चदुर्वासाश्चम
हानृषिः ॥ अत्यंततपसोदांतास्त्रिपुलोकेषुविश्रुताः ४५ अपरेरुद्रसंकाशाःकीर्तिताब्रह्मलौकिकाः ॥ अपुत्रोलभतेपुत्रंदरिद्रोलभतेधनम् ४६ तथाधर्मार्थकामे
षुसिद्धिचलमतेनरः ॥ पृथुर्वैन्यंनृपवरं पृथ्वीयस्याभवत्सुता ४७ प्रजापतिसार्वभौमकीर्तयेद्ब्रह्मसुधाधिपम् ॥ आदित्यवंशप्रभवंमहेन्द्रसमविक्रमम् ४८ पुहूर
वसमैलंचत्रिपुलोकेषुविश्रुतम् ॥ बुधस्यदयितंपुत्रंकीर्तयेद्ब्रह्मसुधाधिपम् ४९ त्रिलोकविश्रुतंवीरंभरत्नंचप्रकीर्तयेत् ॥ गवामयेनयज्ञेनयेनेष्ट्वैकृतेयुगे ५० रंति
देवंमहादेवंकीर्तयेत्परमद्युतिम् ॥ विश्वजित्तपसोपेतंलक्ष्म्यंलोकपूजितम् ५१ तथाश्वेतंचराजर्षिकीर्तयेत्परमद्युतिम् ॥ सगरस्यात्मजायेनप्लावितास्तारि
तास्तथा ५२ हुताशनसमानेतान्महारूपान्महौजसः ॥ उग्रकायान्महासत्वान्कीर्तयेत्कीर्तिवर्धनान् ५३ देवानृषिगणांश्चैव नृपांश्चजगतीश्वरान् ॥ सांख्ययोगं
चपरमंहव्यंकव्यंतथैवच ५४ कीर्तितंपरमंब्रह्मसर्वश्रुतिपरायणम् ॥ मंगल्यंसर्वभूतानांपवित्रंबहुकीर्तितम् ५५ व्याधिप्रशमनंश्रेष्ठं पौष्टिकंसर्वकर्मणाम् ॥ प्रय
तःकीर्तयेच्चैतान्कल्यंसायंचभारत ५६ एतेवैयांतिवर्षंतिभांतिवांसिजंतिच ॥ एतेविनायकाःश्रेष्ठावक्षाःक्षांताजितेंद्रियाः ५७ नराणामशुभंसर्वव्यपोहंतिप्रकी
र्तिताः ॥ साक्षिभूतामहात्मानःपापस्यसुकृतस्यच ५८ एतान्चैकल्यमुत्थायकीर्तयन्शुभमभुते ॥ नाग्निचौरभयंतस्यनमार्गप्रतिरोधनम् ५९ एतान्की
र्तयतांनित्यंदुःस्वप्नो नश्यतेनृणाम् ॥ मुच्यतेसर्वपापेभ्यःस्वस्तिमांश्चगृहानव्रजेत् ६० दीक्षाकालेषुसर्वेषुयःपठेन्नियतोद्विजः ॥ न्यायवानात्मनिरतःक्षांतो
दांतोऽनसूयकः ६१ रोगातोव्याधियुक्तोवाप्यदन्त्याप्राप्तमच्यते ॥ वास्तुमध्येतुपठतःकुलेस्वस्त्ययवंभवेत् ६२

६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२ ॥ इति अनुशासन० नी० मा० पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५० ॥

क्षेत्रमध्येतुपठतःसर्वसस्यंपरोहति ॥ गच्छतःक्षेममध्वानंग्रामांतरगतःपठन् ६३ आत्मनश्चसुतानांचदाराणांचधनस्यच ॥ बीजानामोषधीनांचरक्षामेतां
प्रयोजयेत् ६४ एतान्संग्रामकालेतुपठतःक्षत्रियस्यतु ॥ व्रजंतिरिपवोनाशक्षेमंचपरिवर्तते ६५ एतान्देवेचपित्र्येचपठतःपुरुषस्यहि ॥ भुंजतेपितरःक
व्यंहव्यंचत्रिदिवौकसः ६६ नव्याधिश्वापदभयंनद्विपात्रहितस्कारात् ॥ कश्मलंलवुतांयातिपाप्मनाचप्रमुच्यते ६७ यानपात्रेचयानेचप्रवासेराजवेदमनि ॥
परांसिद्धिमवाप्नोतिसावित्रीद्युतमांपठन् ६८ नचराजभयंतेषांपिशाचान्नराक्षसात् ॥ नाश्र्यंभुपवनव्यालाद्भयंतस्योपजायते ६९ चतुर्णामपिवर्णानामाश्र
मस्यविशेषतः ॥ करोतिसततंशांतिसावित्रीमुतमांपठन् ७० नाग्निर्दहति काष्ठानिसावित्रीयत्रपठत्यते ॥ नतत्रबालोप्रियतेनचतिष्ठंतिपन्नगाः ७१ नतेषांविद्य
तेदुःखंगच्छंतिपरमांगतिम् ॥ येशृण्वंतिमहद्ब्रह्मसावित्रीगुणकीर्तनम् ७२ गर्वामध्येतुपठतो गावोऽस्यबहूवत्सलाः ॥ प्रस्थानेवाप्रवासेवासर्वावस्थांगतःप
ठेत् ७३ जपतांजुह्वतांचैव नित्यंचप्रयतात्मनाम् ॥ ऋषीणांपरमंजप्यंगुह्यमेतन्नराधिप ७४ याथातथ्येनसिद्धस्यइतिहासंपुरातनम् ॥ पराशरमतंदिव्यंशक्रा
यकथितंपुरा ७५ तदेतत्समाख्यातंतथ्यं ब्रह्मसनातनम् ॥ हृदयंसर्वभूतानांश्रुतिरेषासनातनी ७६ सोमादित्यान्वयाःसर्वैराधवाःकुरवस्तथा ॥ पठंतिशुच
योनित्यंसावित्रीप्राणिनांगतिम् ७७ अभ्यासेनित्यं देवानांसप्तर्षीणांध्रुवस्यच ॥ मोक्षणंसर्वकृच्छ्राणांमोचयत्यशुभात्सदा ७८ वृद्धैःकाश्यपगौतमप्रभृतिभिर्भृ
ग्वंगिरोऽप्यादिभिःशुक्रागस्त्यबृहस्पतिप्रभृतिभिर्ब्रह्मर्षिभिःसेवितम् ॥ भारद्वाजमतंऋचीकतनयैःप्राप्तंवासिष्ठात्पुनःसावित्रीमधिगम्यशक्रवसुभिःकृत्स्नाजितादा
नवाः ७९ योगोशतंकनकशृंगमयंददातिविप्रायवेदाविदुषेचबहुश्रुताय ॥ दिव्यांचभारतकथांकथयेच्चानित्यंतुल्यंफलंभवतितस्यचतस्यचैव ८० धर्मोविवर्ध
तिभृगोःपरिकीर्तनेनवीर्यविवर्धंतिवसिष्ठनमोनतेन ॥ संग्रामजिद्रवतिचैवरघुंनमस्यन्स्यादश्विनौचपरिकीर्तयतो नरोगः ८१ एषातेकथिताराजन्सावित्रीब्र
ह्मशाश्वती ॥ विवशुरासियच्चान्यततेवक्ष्यामिभारत ८२ ॥ इति श्रीमहाभारतेअनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेपर्वणि दानधर्मेसावित्रीव्रतोपाख्यानेपंचाशदधि
कशततमोऽध्यायः ॥ १५० ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ केपूज्याःकेनमस्कार्याःकथंवर्तेतकेषुच ॥ किमाचारःकीदृशेषुपितामहनारिष्यते १ ॥ भीष्मउवाच ॥
ब्राह्मणानांपरिभवःसादयेदपिदेवताः ॥ ब्राह्मणांस्तुनमस्कृत्ययुधिष्ठिरनारिष्यते २ तेपूज्यास्तेनमस्कार्यावर्तेथास्तेषुपुत्रवत् ॥ तेहिलोकानिमान्सर्वान्धारयं
तिमनीषिणः ३ ब्राह्मणाःसर्वलोकानामहांतोधर्मसेतवः ॥ धनत्यागाभिरामाश्चवाक्संयमरताश्चये ४ रमणीयाश्चभूतानांनिधानंचघृतव्रताः ॥ प्रणेतारश्चलो
कानांशास्त्राणांचयशस्विनः ५ तपोयेषांधनंनित्यंवाक्त्रैवाविपुलंबलम् ॥ प्रभवश्चैवधर्माणांधर्मज्ञाःसूक्ष्मदर्शिनः ६

७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३॥ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये एकपंचाशदधिकशत

धर्मकामाः स्थिता धर्मे सुकृतैर्धर्मसेतवः ॥ यान्समाश्रित्य जीवन्ति प्रजाः सर्वाश्चतुर्विधाः ७ पंधानः सर्वनेतारो यज्ञवाहाः सनातनाः ॥ पितृपैतामही गुर्वीमुद्रहन्ति धुरं
सदा ८ धुरियेनावसीदन्ति विषये सद्रवा इव ॥ पितृदेवातिथिमुखा हव्यकव्याग्रभोजिनः ९ भोजनादेव लोकां स्त्रीस्त्रायन्ते महतोभयात् ॥ दीपः सर्वस्य लोकस्य चक्षुश्च
क्षुष्मतामपि १० सर्वशिक्षाः श्रुतिधनानि पुणामोक्षदर्शिनः ॥ गतिज्ञाः सर्वभूतानामध्यात्मगतिचिंतकाः ११ आदिमध्यावसानानां ज्ञातारश्छिन्नसंशयाः ॥
परावरविशेषज्ञांगतारः परमांगतिम् १२ विमुक्ताधूतपाप्मानो निर्द्वन्द्वानिष्परिग्रहाः ॥ मानार्हमानितानित्यं ज्ञानविद्धिर्महात्मभिः १३ चंदने मलपंकजभोजनेऽभो
जने समाः ॥ समयेषां दुकूलंच तथा क्षौमाजिनानि च १४ तिष्ठेयुरप्यभुंजाना बहूनि दिवसान्यपि ॥ शोषयेयुश्च गात्राणि स्वाध्यायैः संयतैर्द्रियाः १५ अदैवं दैवतं
कुर्युर्दैवतंचाप्यदैवतम् ॥ लोकानन्यान्सृजेयुस्ते लोकपालाश्च कोपिताः १६ अपेक्षः सागरो येषामपि शापान्महात्मनाम् ॥ येषां कोपाग्रिरद्यापि दंडकेनोपशाम्यति
१७ देवानामपि ये देवाः कारणं कारणस्य च ॥ प्रमाणस्य प्रमाणंच कस्तानभिभवेद्बुधः १८ येषां वृद्धश्च बालश्च सर्वः संमानमर्हति ॥ तपोविद्याविशेषा तु मानयन्ति
परस्परम् १९ अविद्वान्ब्राह्मणो देवपात्रं वैपावनं महत् ॥ विद्वान्भूयस्ते रोदेवः पूर्णसागरसन्निभः २० अविद्वान्श्चैव विद्वान्श्च ब्राह्मणो दैवतं महत् ॥ प्रणीतश्चाप्रणी
तश्च यथाग्निदैवतं महत् २१ इमं शाने ह्यपितेजस्वी पावको नैव दुष्यति ॥ हविर्यज्ञे च विधिवद्ब्रह्मवाति शोभते २२ एवं यद्यप्यनिष्ठेषु वर्तते सर्वकर्मसु ॥ सर्वथा ब्रा
ह्मणो मान्यो दैवतं विद्धितत्परम् २३ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनोऽनुशासनिके पर्वणि दानधर्मब्राह्मणप्रशंसायां एकपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५१ ॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कांतु ब्राह्मणपूजायां व्युष्टिं दृष्ट्वा जनाधिप ॥ कंवा कर्मोदयं मत्वा तानर्चयिषि महामते १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पु
रातनम् ॥ पवनस्य च संवादमर्जुनस्य च भारत २ सहस्रभुजश्च ह्रीमान्कार्तवीर्योऽभवत्प्रभुः ॥ अस्य लोकस्य सर्वस्य माहिष्मत्यां महाबलः ३ सतुरन्नाकरवतीं
सद्वीपां सागरां वराम् ॥ शशासपृथिवीं सर्वां हि हयः सत्यविक्रमः ४ स्ववित्तं तेन दत्तं तु दत्तात्रेयाय कारणे ॥ क्षत्रधर्मपुरस्कृत्य विनयं श्रुतमेव च ५ आराधयामास च
तं कृतवीर्यात्मजो मुनिम् ॥ न्यमंत्रयत संतुष्टो द्विजश्चैनं वरैस्त्रिभिः ६ सर्वैश्छंदितस्तेन नृपो वचनमब्रवीत् ॥ सहस्रबाहुर्भूयैवैवमूढमध्यैः सृष्टं यथा ७ मम बा
हुसहस्रं तु पश्यंतां सैनिकारणे ॥ विक्रमेण महीं कृत्स्नां जयेयं संशितव्रत ८ तांच धर्मेण संप्राप्य पालयेयमंतर्द्रितः ॥ चतुर्थं तु वरं याचेत्त्वामहं द्विजसत्तम ९ तं ममा
नुग्रहकृते दातुमर्हस्य निर्दिष्ट ॥ अनुशासंतु मांसंतो मिथ्योदृत्तं त्वदाश्रयम् १०

तमोऽध्यायः ॥ १५१ ॥ ॥ ॥ काश्चित् कुर्यात्समृद्धिं कलंवा 'व्याष्टिः फले समृद्धौ च' इत्यमरः १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०

११।१२।१३।१४।१५ पूर्वोवाचोत्तरः ब्राह्मणाधिक्यवचनं पूर्वपक्षः क्षत्रियाधिक्यसिद्धिरुपर्यः । हेतुपक्षे प्रजापालनेन हेतुना युक्तौ स हि तौ ब्राह्मणक्षत्रियो १६ ब्रह्मवेदो यज्ञो वा
अध्यापनयजनाधेयवउपधाच्छ्रुत्येपांते तथा क्षत्रियान्स्त्रादन्ति उपजीवन्ति १७।१८।१९ वायस्य सासरस्वत्या असत्यं कायितं चर्मवाससः आजिनवस्त्रान् २०।२१ ब्रह्मोत्तरं संतं २२ निशा
इत्युक्तः स द्विजः प्राह तथा स्थिति नराधिपम् ॥ एवं स भवंस्तस्य वरास्ते दीप्ततेजसः ११ ततः सरथमास्थाय ज्वलनाकंसमद्युतिम् ॥ अब्रवीद्दीर्यसंमोहात्को वा
अस्ति सदृशो मम १२ धैर्यैर्वीर्यैश्शौर्यैर्विक्रमेणौजसाऽपि वा ॥ तद्वाक्यांते चांतरिक्षे वा गुवाचा शरीरिणी १३ न त्वं मूढविजानीषे ब्राह्मणक्षत्रियाद्वरम् ॥ स हि
तो ब्राह्मणेनेह क्षत्रियः शास्तिवै प्रजाः १४ ॥ अर्जुन उवाच ॥ कुर्यात्भूतानि तुष्टो हं कुद्वो नाशं तथा नये ॥ कर्मणामनसा वाचानमतोऽस्ति वरो द्विजः १५ पूर्वो ब्र
ह्मोत्तरावाचो द्वितीयः क्षत्रियोत्तरः ॥ त्वयोक्तौ हेतुयुक्तौ तौ विशेषस्तद्वद्व्यते १६ ब्राह्मणाः संश्रिताः क्षत्रं क्षत्रं ब्राह्मणाश्रितम् ॥ श्रिता ब्रह्मोपधाविप्राः स्वादन्ति
क्षत्रियान्भुवि १७ क्षत्रियेष्वश्रितो धर्मः प्रजानां परिपालनम् ॥ क्षत्रावृत्तिर्ब्राह्मणानां तैः कथं ब्राह्मणो वरः १८ सर्वभूतप्रधानांस्तान्भैक्षवृत्तीनहंसदा ॥ आत्म
संभावितान्विप्रान्स्थापयाम्यात्मनो वशे १९ कथितं त्वनयाऽसत्यं गायत्र्या कन्ययादिवि ॥ विजेष्याम्यवशान्सर्वान्ब्राह्मणांश्चर्मवाससः २० न च मां व्यावयेद्वा
ष्ट्रात्रिपुल्लोकेषु कश्चन ॥ देवो वा मानुषो वाऽपि तस्माज्ज्येष्ठो द्विजादहम् २१ अद्य ब्रह्मोत्तरं लोकं करिष्ये क्षत्रियोत्तरम् ॥ न हि मे संयुगे कश्चित्सोढुमुत्सहते बलम् २२
अर्जुनस्य वचः श्रुत्वा वित्रस्ता भूत्रिशाचरी ॥ अथैनमंतरिक्षस्थस्ततो वायुरभाषत २३ त्यजेनं कलुषं मां ब्राह्मणेभ्यो नमस्कुरु ॥ एतेषां कुर्वतः पापं राष्ट्रशोभो भ
विष्यति २४ अथवा त्वां महीपालशमयिष्यंति वै द्विजाः ॥ निरसिष्यंति ते राष्ट्राद्वतोत्साहमहाबलाः २५ तं राजा कस्त्वमित्याहततस्तं प्राहमारुतः ॥ वायुर्दे
वदूतोऽस्मि हितं त्वां प्रब्रवीम्यहम् २६ ॥ अर्जुन उवाच ॥ अहो त्वयाऽयं विप्रेषु मक्तिरागः प्रदर्शितः ॥ यादृशं पृथिवीभूतं तादृशं ब्रूहि मे द्विजम् २७
वायोर्वासदृशं किंचिद्ब्रूहि त्वं ब्राह्मणोत्तमम् ॥ अपां वसेदृशं वह्नेः सूर्यस्य नभसोऽपि वा २८ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मपव
नार्जुनसंवादे ब्राह्मणमाहात्म्ये द्विपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५२ ॥ ॥ वायु उवाच ॥ शृणु मूढगुणान्कांश्चिद्ब्राह्मणानां महात्मनाम् ॥ ये त्वया कीर्तिता
राजस्तेभ्योऽथ ब्राह्मणो वरः १ त्यक्त्वा महीत्वं भूमिस्तु स्पर्धयांगनृपस्य ह ॥ नाशं जगाम तां विप्रो व्यस्तं भयतकश्यपः २ अजेया ब्राह्मणाराजन्दि विचेह चानित्यदा ॥
अपि वस्ते जसा ह्यापः स्वयमेवांगिराः पुरा ३ सताः पिबन्क्षीरमिव नाट्यत महामनाः ॥ अपूरयन्महीधेनमर्हस्यर्वाच पार्थिव ४ तस्मिन्नहंच कुद्वेवै जगत्त्यक्त्वा ततो
गतः ॥ व्यतिष्ठ मग्निहोत्रे च चिरमंगिरसोभयात् ५ अथ शतश्च भगवान्गौतमेन पुरंदरः ॥ अहल्यां कामयानो वैधर्मार्थं च न हिंसितः ६ तथा समुद्रो नृपते पूर्णोऽ
ष्टस्य वारिणः ॥ ब्राह्मणैरभिषक्तश्च बभूव लवणोदकः ७ चरी जंतर्हिता सरस्वती यद्वा निशाचरी तन्नभ्यपि वित्रस्ता भूव किमुतान्ये आस्तिका इति भावः २३।२४।२५।२६
पृथिवीभूतं पृथिव्यात्मकं भूतं १७।१८ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये द्विपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५२ ॥ शृण्वति १।२।३।४ अहं वायुः १।६।७

कविरामिः ८ महतःसगरपुत्रां आसंतउपासंत सुवर्णधारिणाशोभनोब्राह्मणवर्णस्तस्यधारिणाधर्माद्विजातिनाकपिलेन ९। १०। ११। १२ अग्निब्राह्मणमित्यन्वयः ११ अनुभूतप्रतिभू
तं अनुपालकंपोषकं १४। १५ ननुब्रह्मादेजातत्वात्कथमंडमजनयदित्यत्राह अंडेति केचिदितितत्वेत्यर्थः १६ द्रष्टव्यमिति अजत्वादेवब्रह्मानंडजातः अंडजत्ववचनं तस्य प्रकारांतरे
णेत्याह स्मृतमिति आकाशजः पितामहः किमाश्रयेणतिष्ठेदिति चेत्कश्चिद्द्रव्यात्प्रतिब्रूहि तदानीं केचिद्भवेदिति । पितामहस्यनिरधिष्ठानत्वे सति तज्जमिदं सर्वं शून्यमेव स्या
न्न किंचिद्द्रव्यादित्यर्थः । ननु कोर्यप्रजापतिपदेनोच्यते अत आह अहंकार इति प्रोक्त इति प्रभुव्यापकः यतः सर्वतेजो गवः जलचंद्रन्यायेत कृत्स्नं चैतन्यज्योतिः प्राप्तः द्वितीयाश्रितेति सप्तः अयं भावः ।

सुवर्णवर्णो निर्धूमः संगतोर्ध्वशिखः कविः ॥ कुद्धेनागिरसाशतो गुणैरेतैर्विवर्जितः ८ महतश्चूर्णितान्पश्ययेहासंतमहोदाधिम ॥ सुवर्णधारिणानित्यमवशताद्वि
जातिना ९ समो न त्वं द्विजातिभ्यः श्रेयो विद्विनराधिप ॥ गर्भस्थान् ब्राह्मणान्सम्यङ्मनस्यति किल प्रभुः १० दंडकानां महद्राज्यं ब्राह्मणेन विनाशितम् ॥
तालजंघं महाक्षत्रमौर्वैकेन नाशितम् ११ त्वया च विपुलं राज्यं बलं धर्मश्रुतं तथा ॥ दत्तात्रेयप्रसादेन प्राप्तं परमदुर्लभम् १२ अग्निं त्वं यजसे नित्यं कस्माद्वा
ह्मणमर्जुन ॥ सहि सर्वस्य लोकस्य हव्यवाट् किं न वेत्सितम् १३ अथवा ब्राह्मणश्रेष्ठमनुभूतानुपालकम् ॥ कर्तारं जीवलोकस्य कस्माज्जानन्विमुह्यसे १४ तथा
प्रजापतिर्ब्रह्मा अव्यक्तः प्रभुरव्ययः ॥ येनेदं निखिलं विश्वं जनितं स्थावरंचरम् १५ अंडजातं तु ब्रह्माणं केचिदिच्छंत्यपंडिताः ॥ अंडाद्विब्राह्मणैः शैलादिशोभः
पृथिवीदिवम् १६ द्रष्टव्यं नैतदेवं हि कथं जायेदजो हिसः ॥ स्मृतमाकाशमंडंतु तस्माज्जातः पितामहः १७ तिष्ठेत्कथमिति ब्रूहि न किंचिद्विददा भवेत् ॥ अहंकार
इति प्रोक्तः सर्वतेजो गतः प्रभुः १८ नास्त्यंडमस्ति तु ब्रह्मा सराजालोकभावनः ॥ इत्युक्तः स तदा तूष्णीमभूद्वायुस्ततोऽब्रवीत् १९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशा
सनपर्वणि अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे पवनार्जुनसंवादे त्रिपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५३ ॥ ॥ वायुरुवाच ॥ इमां भूमिं द्विजातिभ्यो दित्सुर्वेदां शिष्या
पुरा ॥ अंगो नाम नृपो राजस्ततश्चिंतामहीययौ १ धारिणीं सर्वभूतानि मयं प्राप्य वरोचपः ॥ कथमिच्छति मां दार्तुं द्विजेभ्यो ब्रह्मणः सुताम् २ साऽहं त्यक्त्वा गमिष्या
मिभूमि त्वं ब्रह्मणः पदम् ॥ अयं सराष्ट्रो नृपतिर्माभूदिति ततोऽगमत् ३ ततस्तां कश्यपो दृष्ट्वा ब्रजं तीर्थं पृथिवीं तदा ॥ प्रविशे शर्मही सद्यो मुक्त्वाऽऽत्मानं समाहितः ४ ऋ
द्धा सा सर्वतो जज्ञे तृणौषधिसमन्विता ॥ धर्मोत्तरानष्टमया भूमिरासीत् ततो नृप ५ एवं वर्षसहस्राणि दिव्यानि विपुलवतः ॥ त्रिंशतः कश्यपो राजन् भूमिरासीदतं द्रितः ६

सुषुप्तिसदृशा द्रव्याकृता काशादुत्थितोऽहंकाररूप उपाधिस्तेषां सार्वभौमत्वाच्चिद्विषयः सोऽयमहंकारविशिष्टो बाह्यव्योमादिकं कल्पितवान् । एवं शास्त्रानुभवाभ्यां जानातिस ब्राह्मणो जगत्कर्ता
तेन तत्र सामर्थ्यसमुद्रेण तत्तत्सर्वेष्वेव कदाचिदपि न संभवतीति १८ अतएव अहंकारास्ति रज्जुरगवत्कल्पनामात्रत्वात् कल्पकस्तु स ब्रह्मा ब्रह्मणोऽस्तीत्युक्तं सराजाऽर्जुन इति वायुनोक्तः संस्तूष्णीमभूत्ततो वा
युरब्रवीद्द्रष्टव्यमाणमर्थमिति शेषः १९ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये त्रिपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५३ ॥ ॥ इमामिति १।२ भूमि त्वं त्यक्त्वा ब्रह्मणः पदं गमिष्या
मीति संबन्धः ३ आत्मानं देहं त्यक्त्वा निर्जिह्वं महीदेहं प्रविश्य स जीवयोगबलेन कृतवान् ४ भूमिस्तु धर्मोत्तरास्त्वर्धमेव नृपः कृतवान् ५ कश्यपो भूमिर्भूत्वाऽसीदित्यन्वयः ६

७। ८। ९। १०। ११ सोऽग्निः सोमपिता उतथ्यमाहूय तत्स्मै ददौ सोतथ्यामिति सधिराकः १२। १३। १४। १५ देवो वरुणः तयामब्रवीत् १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२

अथागम्य महाराजन मस्तुत्यच कश्यपम् ॥ पृथिवी कश्यपी जज्ञे सुता तस्य महात्मनः ७ एष राजन्नीदृशो वै ब्राह्मणः कश्यपोऽभवत् ॥ अन्यं प्रब्रूहि वा त्वंच कश्यपात्क्ष
त्रियं वरम् ८ तूष्णीं बभूव नृपतिः पवनस्त्वब्रवीत् पुनः ॥ शृणुराजन्नुतथ्यस्य जातस्यागिरसे कुले ९ भद्रा सोमस्य दुहितारूपेण परमा मता ॥ तस्यास्तुल्यं पतिसो
म उतथ्यं समपश्यत् १० सा च तीव्रं तपस्तेपे महाभागाय शस्विनी ॥ उतथ्यार्थं तु चार्वांगी परं नियममास्थिता ११ तत आहूय सोतथ्यं ददाव त्रिर्यशस्विनीम् ॥ भा
र्यार्थं स च जग्राह विधिवद्भूरिदक्षिणः १२ तां त्वकामय त श्रीमान्वरुणः पूर्वमेव ह ॥ स चागम्य वनप्रस्थं यमुनायां जहार ताम् १३ जलेश्वरस्तु हत्वा तामनयत्स्वंपुरं प्र
ति ॥ परमाहुतसंकाशं षट्सहस्रशतहृदम् १४ न हिरम्यतरं किंचित् तस्मादन्यत्पुरोत्तमम् ॥ प्रासादैरप्सरोभिश्च दिव्यैः कामैश्च शोभितम् १५ तत्र देवस्तया सार्धं
रे मे राजन् जलेश्वरः ॥ अथाख्यातमुतथ्याय ततः पत्न्यवमर्दनम् १६ तच्छ्रुत्वा नारदात्सर्वमुतथ्यो नारदं तदा ॥ प्रोवाच गच्छ ब्रूहि त्वं वरुणं परुषं वचः १७ मद्रा
क्यान्मुंच मे भार्यं कस्मात्तां हतवानसि ॥ लोकपालोऽसिलोकानां लोकस्य विलोपकः १८ सोमेन दत्ता भार्यामेत्यवाचापहताऽद्य वै ॥ इत्युक्तो वचनात्तस्य नारदेन
जलेश्वरः १९ मुंच भार्यामुतथ्यस्य कस्मात्त्वं हतवानसि ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्य सोऽथ तं वरुणोऽब्रवीत् २० ममैषा सुप्रिया भार्या नैनामुत्सृष्टुमुत्सहे ॥ इत्युक्तो वरुणे
नाथ नारदः प्राप्य तं मुनिम् ॥ उतथ्यमब्रवीद्वाक्यं नातिदृष्टमना इव २१ गले गृहीत्वा क्षितोऽस्मि वरुणे मम हासुने ॥ न प्रयच्छति ते भार्याय ते कार्यं कुरुष्व तत् २२
नारदस्य वचः श्रुत्वा कुद्धः प्राज्वलदंगिराः ॥ अपि वत्ते जसावारि विष्टभ्य सुमहातपाः २३ पीयमाने तु सर्वस्मिंस्तोयेऽपि सलिलेश्वरः ॥ सुहृद्भिर्भिक्षमाणोऽपि नै
वा मुंचत तां तदा २४ ततः कुद्धोऽब्रवीद्भूमिमुतथ्यो ब्राह्मणोत्तमः ॥ दर्शयस्व स्थलं भद्रेषट्सहस्रशतहृदम् २५ ततस्तदीरिणं जातं समुद्रस्यावसर्पतः ॥ तस्मा
द्देशान्नर्दं चैव प्रोवाचा सौ द्विजोत्तमः २६ अदृश्या गच्छ भीरुत्वं सरस्वति मरून् प्रति ॥ अपुण्य एष भवतु देशस्त्यक्तस्त्वया शुभे २७ तस्मिन् संशोषिते देशे मद्रा मा
दायवारिपः ॥ अददाच्छरणं गत्वा भार्यामागिरसाय वै २८ प्रतिगृह्यतु तां भार्यामुतथ्यः सुमनाऽभवत् ॥ सुमोच च जगद्दुःखाद्वरुणं चैव हैहय २९ ततः सलब्ध्वा
तां भार्यां वरुणं प्राह धर्मवित् ॥ उतथ्यः सुमहाते जायतच्छृणु नराधिप ३० मयैषा तपसा प्राप्ता क्रोशतस्ते जलाधिप ॥ इत्युक्त्वा तां सुपादाय स्वमेव भवनं ययौ ३१
एष राजन्नीदृशो वै उतथ्यो ब्राह्मणर्षभः ॥ ब्रवीम्यहं ब्रूहि वा त्वमुतथ्यात्क्षत्रियं वरम् ३२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके पर्वणि दान
धर्मे पवनार्जुनसंवादो नाम चतुःपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५४ ॥

२३। २४। २५। २६। २७। २८। जगद्वरुणं च दुःखान्मुच मोच यामास २९। ३०। ३१। ३२ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये त्रिपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५४ ॥

इत्युक्तः ३ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । इति अनुशासनपर्व

भीष्म उवाच ॥ इत्युक्तः स नृपस्तूष्णीमभूद्वायुस्ततोऽब्रवीत् ॥ शृणुराजन्नगस्त्यस्यमाहात्म्यं ब्राह्मणस्य ह १ असुरैर्निर्जिता देवानिरुत्साहाश्च ते कृताः ॥ यज्ञाश्चै
षांहताः सर्वे पितॄणां च स्वधास्तथा २ कर्मज्यामानवानां च दानवैर्हैहयर्षभ ॥ भ्रष्टैश्चर्यास्ततो देवाश्चैरुः पृथ्वीमिति श्रुतिः ३ ततः कदाचित्ते राजन्दीप्तमादित्य
वर्चसम् ॥ ददृशुस्तेजसा युक्तमगस्त्यं विपुलव्रतम् ४ अभिवाद्य तु तं देवाः पृष्ठाकुशलमेव च ॥ इदमूचुर्महात्मानं वाक्यं काले जनाधिप ५ दानवैर्युधिभग्नाः स्मृतथै
श्वर्याच्च भ्रंशिताः ॥ तदस्मान्नोभयातीव्रात्राहित्वं मुनिपुंगव ६ इत्युक्तः स तदा देवैरगस्त्यः रुपितोऽभवत् ॥ प्रज्ज्वाल च तेजस्वी कालाग्निरिव संक्षये ७ तेन दी
प्तांशुजालेन निर्दग्धा दानवास्तदा ॥ अंतरिक्षान्महाराज निपेतु रस्ते सहस्रशः ८ दह्यमानास्तु ते दैत्यास्तस्यागस्त्यस्य तेजसा ॥ उभौ लोकोपरित्यज्य गताः काष्ठां
तुदक्षिणाम् ९ बलिस्तु यजते यज्ञमश्वमेधं महीगतः ॥ येऽन्येऽथःस्थामहीस्थाश्च तेन दग्धामहासुराः १० ततो लोकाः पुनः प्राप्ताः सुरैः शांतभयैर्नृप ॥ अथैनमब्रु
वन्दे वाभूमिष्ठानसुरान्जहि ११ इत्युक्तः प्राह देवान्सनशक्तोऽस्मि महीगतान् ॥ दग्धुं तपोहि क्षीयेन्मे न शक्यामीति पार्थिव १२ एवं दग्धा भगवता दानवाः स्वेन तेज
सा ॥ अगस्त्येन तदाराजंस्तपसा भावितात्मना १३ ईदृशश्चाप्यगस्त्यो हि कथितस्ते मयाऽनघ ॥ ब्रवीम्यहं ब्रूहि वा त्वमगस्त्याक्षत्रियं वरम् १४ ॥ भीष्म उवाच ॥
इत्युक्तः स तदा तूष्णीमभूद्वायुस्ततोऽब्रवीत् ॥ शृणुराजन्वसिष्ठस्य मुख्यं कर्म यशस्विनः १५ आदित्याः सत्रमासंतसरो वैमानसं प्रति ॥ वसिष्ठं मनसा गत्वा ज्ञात्वा
तत्तस्य गौरवम् १६ यजमानास्तु तान्दृष्ट्वा सर्वान्दीक्षानुकारिणः ॥ इंतुमैच्छंत शैलाभाः खलिनो नाम दानवाः १७ अदूरा तु ततस्तेषां ब्रह्मदत्तवरं सरः ॥ हताहता वै
तत्रैते जीवंत्या बुध्य दानवाः १८ ते प्रगृह्य महाघोरां नृपर्वतान् परिधानदुमान् ॥ विक्षोभयंतः सलिलमुत्थितं शतयोजनम् १९ अभ्यद्रवंत देवांस्ते सहस्राणि दशैव हि ॥
ततस्तैर्दिता देवाः शरणं वासवं ययुः २० स च तैर्व्यथितः शक्रो वसिष्ठं शरणं ययौ ॥ ततोऽभ्यंददौ तेभ्यो वसिष्ठो भगवानृषिः २१ तदा तान्दुःखितान् ज्ञात्वा आनृशं
स्य परो मुनिः ॥ अयत्नेनादहत्सर्वान् खलिनः स्वेन तेजसा २२ कैलासं प्रस्थितां चैव नदीं गंगामहातपाः ॥ आनयत्तत्सरो दिव्यं तयामिन्नं च तत्सरः २३ सरोभिन्नं तया
मया सरयूः सा ततोऽभवत् ॥ हताश्च खलिनो यत्र सदेशः खलिनोऽभवत् २४ एवं सेंद्रावसिष्ठेन रक्षितास्त्रिदिवौकसः ॥ ब्रह्मदत्तवराश्चैव हता दैत्या महात्मना २५ एत
त्कर्म वसिष्ठस्य कथितं हि मयाऽनघ ॥ ब्रवीम्यहं ब्रूहि वा त्वं वसिष्ठाक्षत्रियं वरम् २६ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे पवनार्जुनसं
वादे पंचपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५५ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्युक्तस्त्वर्जुनस्तूष्णीमभूद्वायुस्तमब्रवीत् ॥ शृणु मे हैहय श्रेष्ठ कर्मात्रेः सुमहात्मनः १

णिभीलकं पीये भारत भावदीपे पंचपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५५ ॥ ॥ ॥ इत्युक्तः १

२ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३०

घोरे तमस्य युध्यंत स हिता देव दानवाः ॥ अविध्यत शरैस्तत्र स्वर्भातुः सोमभास्करो २ अथ ते तमसाग्रस्तानिहन्यंते स्म दानवैः ॥ देवानृपतिशार्दूलसहैव बलिभिस्त
दा ३ असुरैर्वध्यमानास्ते क्षीणप्राणा दिवौकसः ॥ अपश्यंत तपस्यंत मन्त्रिविप्रं तपोधनम् ४ अथैनमब्रुवन्दे वाः शांतक्रोधं जितेन्द्रियम् ॥ असुरैरिषुभिर्विद्वौ चंद्रादि
त्या विमावुभौ ५ वयं वध्यामहे चापिशुभिस्तमसाऽऽवृते ॥ नाधिगच्छामशांतिं च भयात्रायस्वनः प्रभो ६ ॥ अत्रि उवाच ॥ कथं रक्षां मिभवतस्ते बुवंश्चंद्रमाभव ॥
तिमिरघ्नश्च सविता दस्युहंता च नो भव ७ एवमुक्तस्तदा त्रिवैतमो नुदभवच्छशी ॥ अपश्यत्सौम्यभावाच्च सोमवत्प्रियदर्शनः ८ दृष्ट्वा नातिप्रभंसोमं तथा सूर्यं च पा
र्थिव ॥ प्रकाशमकरोदत्रिस्तपसा स्वेन संयुगे ९ जगद्वितीमिरं चापि प्रदीप्तमकरोत्तदा १० व्यजयच्छत्रुसंघांश्च देवानां स्वेन तेजसा ॥ अत्रिणा दह्यमानास्तान्द
ष्टा देवामहासुरान् ११ पराक्रमैस्तेऽपि तदा व्यग्रन्न त्रिसुरक्षिताः ॥ उद्भासितश्च सविता देवास्त्राताहतासुराः १२ अत्रिणा त्वथ सामर्थ्यं कृतमुत्तमतेजसा ॥ द्विजेनाग्नि
द्वितीयेन जपता चर्मवाससा १३ फलभक्षेण राजर्षे पश्य कर्मात्रिणा कृतम् ॥ तस्यापि विस्तरेणोक्तं कर्मात्रेः सुमहात्मनः ॥ ब्रवीम्यहं ब्रूहि वा त्वमत्रितः क्षत्रियं वरम् १४
इत्युक्तस्त्वर्जुनस्तूष्णीमभूद्वायुस्ततोऽब्रवीत् ॥ शृणुराजन्महत्कर्मच्यवनस्य महात्मनः १५ अश्विनोः प्रतिसंश्रुत्य च्यवनः पाकशासनम् ॥ प्रोवाच सहितो देवैः सो
मपावश्विनौ कुरु १६ ॥ इंद्र उवाच ॥ अस्माभिर्निदिता वेतौ भवेतां सोमपौकथम् ॥ देवैर्न संमिता वेतौ तस्मान्मैवं वदस्वनः १७ अश्विन्यां सहनेच्छामः सोमं पातुं
महाव्रत ॥ यदन्यद्वक्ष्यसे विप्र तत्करिष्याम तेवचः १८ ॥ च्यवन उवाच ॥ पिबेतामश्विनौ सोमं मवद्भिः सहिता विमौ ॥ उभावेतावपि सुरौ सूर्यपुत्रौ सुरेश्वर १९
क्रियतां मद्ब्रूवो देवा यथा विसमुदाहृतम् ॥ एतद्ब्रूवतां श्रियो भवेन्नैतदकुर्वताम् २० ॥ इंद्र उवाच ॥ अश्विन्यां सहसोमं वै न पास्यामि द्विजोत्तम ॥ पिबं त्वन्ये यथा
कामं नाहं पातुमिहोत्सहे २१ ॥ च्यवन उवाच ॥ न चेत्करिष्यसि वचो मयोक्तं बलसूदन ॥ मया प्रमथितः सद्यः सोमं पास्यसि वैमखे २२ ॥ वायु उवाच ॥ ततः कर्म
समारब्धं हिताय सहसाऽश्विनोः ॥ च्यवनेन ततो मंत्रैरभिभूताः सुराऽभवन् २३ तनुकर्म समारब्धं दृष्ट्वैन्द्रः क्रोधमूर्च्छितः ॥ उद्यम्य विपुलं शैलं च्यवनं समुपाद्रवत् २४
तथा वज्रेण भगवानमर्षाकुललोचनः ॥ तमापतंतं दृष्ट्वैव च्यवनस्तपसान्वितः २५ आद्भिः सिल्काऽस्तं भयतंस वज्रं सहपर्वतम् ॥ अथेंद्रस्य महाघोरं सोऽसृजच्छत्रुमेव
हि २६ मदं नामाहुतिमयं व्यादितास्यं महासुनिः ॥ तस्य दंतं सहस्रं तु बभूव शतयोजनम् २७ द्वियोजनशतास्तस्य दंष्ट्राः परमदारुणाः ॥ हनुस्तस्या भवद्भूमा
वास्यं चास्यास्पृशदिवम् २८ जिह्वा मूले स्थितास्तस्य सर्वे देवाः सवासवाः ॥ तिमेरास्यमनुप्राप्ता यथामत्स्यामहर्णवे २९ ते संमंथ्य ततो देवामदस्यास्य समी
पगा ॥ अब्रुवन्सहिताः शक्रं प्रणमाम्स्मै विजातये ३०

११ । १२ । १३ । १४ । १५ ॥ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये षड्विंशोऽध्यायः ॥ १५६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तूष्णीमिति १ । २

अश्विभ्यांसहसोमंचपिबामविगतज्वराः ॥ ततःसप्रणतःशक्रश्चकारच्यवनस्यतत् ३१ च्यवनःकृतवानेतावश्विनौसोमपायिनौ ॥ ततःप्रत्याहरत्कर्ममदंच
व्यभजन्मुनिः ३२ अक्षेष्टमृगयायांचपानेस्त्रीषुचवीर्यवान् ॥ एतैर्दोषैर्नराराजनक्षयंयांतिनसंशयः ३३ तस्मादेतान्नरोनित्यंदूरतःपरिवर्जयेत् ३४ एतत्ते
च्यवनस्यापिकर्मराजन्प्रकीर्तितम् ॥ ब्रवीम्यहंब्रूहिवात्वंक्षत्रियंब्राह्मणाद्वरम् ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशास०दानधर्मे पवनार्जुनसंवा
देषट्पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५६ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ तूष्णीमासीदर्जुनस्तुपवनस्त्वब्रवीत्पुनः ॥ शृणुमेब्राह्मणेष्वेवमुख्यंकर्मजनाधिप १ मदस्या
स्यमनुप्राप्तायदासैर्द्रादिवौकसः ॥ तदैवच्यवनेमेहहतातेषांविमुधरा २ उभौलोकौहृतौमत्वातेदेवादुःखिताऽभवन् ॥ शोकार्ताश्चमहात्मानंब्रह्माणंशरणंययुः
३ ॥ देवाऊचुः ॥ मदास्यव्यतिषिक्तानामस्माकंलोकपूजित ॥ च्यवनेनहताभूमिःकपैश्चैवादिवंप्रभो ४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ गच्छध्वंशरणंविप्रानाशुसैर्द्रादिवौ
कसः ॥ प्रसाद्यतानुभौलोकाववाप्स्यथयथापुरा ५ तेययुःशरणंविप्रानूचुस्तेकानजयामहे ॥ इत्युक्तास्तेद्विजाम्प्राहुर्जयतेहकपानिति ६ भूगतामिहविजे
तारोषयमित्यब्रुवन्द्विजाः ॥ ततःकर्मसमारब्धंब्राह्मणैःकपनाशनम् ७ तच्छ्रुत्वाप्रेषितोदूतोब्राह्मणेभ्योधनीकपैः ॥ सचतान्ब्राह्मणानाहधनीकपवचोयथा ८
भवद्भिःसदृशःसर्वेकपाःकिमिहवर्तते ॥ सर्वेदेविदःप्राज्ञाःसर्वेचक्रतुयाजिनः ९ सर्वेसत्यवताश्चैवसर्वेतुल्यामहर्षिभिः ॥ श्रीश्चैवरमतेतेषुधारयंतिश्रियं
चते १० वृथादारान्नगच्छंतिवृथामांसंनभुंजते ॥ दीप्तमग्निंजुहतेचगुरूणांवचनेस्थिताः ११ सर्वेचनियतात्मानोबालानांसंविभागिनः ॥ उपे
त्यशनकैर्यांतिनसेवतिरजस्वलाम् ॥ स्वर्गतिंचैवगच्छंतितथैवशुभकर्मिणः १२ अभुक्तवत्सुनाश्रंतिगर्भिणीवृद्धकादिषु ॥ पूर्वाक्षेपुनदीव्यंतिदिवाचैव
शेरते १३ एतैश्चान्यैश्चबहुभिर्गुणैर्युक्तान्कथंकपान् ॥ विजेष्यथानिवर्तध्वंनिवृत्तानांसुखंहिवः १४ ॥ ब्राह्मणाऊचुः ॥ कपान्वयंविजेष्यामोयेदेवास्ते
वयंस्मृताः ॥ तस्माद्व्याःकपाऽस्माकंधनिभ्याहियथाऽऽगतम् १५ धनीगत्वाकपानाहनवोविप्राःप्रियंकराः ॥ गृहीत्वाऽस्त्राण्यतोविप्रान्कपाःसर्वे
समाद्रवन् १६ समुदग्रध्वजान्दृष्ट्वाकपान्सर्वेद्विजातयः ॥ व्यमृजन्ज्वलितानग्नीन्कपानांप्राणनाशनान् १७ ब्रह्ममृष्टाहव्यभुजःकपान्हत्वासनातनाः ॥
नभसीवयथाऽग्नाणिव्यराजंतनराधिप १८ हत्ववैदानवान्देवाःसर्वेसंभूयसंयुगे ॥ तेनाभ्यजानन्हितदाब्राह्मणैर्निहतान्कपान् १९ अथागम्यमहातेजा
नारदोऽकथयद्विभो ॥ यथाहतामहाभागैस्तेजसाब्राह्मणैःकपाः २०

३ कपैःअसुरविशेषैः दिव्यैः ४ । ५ । ६ । ७ धनीनामकोदूतः ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये षड्विंशोऽध्यायः ॥ १५७ ॥ ॥ ब्राह्मणानिति कर्मोदयं
फलैक्यम् १ । २ । ३ नचेति कुंखितस्यदिनंमहद्भवतीत्यर्थः ४ । ५ । ६ । ७ अस्यचाधत्त्याकाशादेरुपरिअयमेवास्तीत्युक्तम् ८ अर्णवतर्जयानमित्यंगाधत्वमपारस्वंचोक्तम् ९ कृतह
नारदस्यवचःश्रुत्वाप्रीताःसर्वेदिवौकसः ॥ प्रशंसुर्द्विजांश्चापिब्राह्मणांश्चयशस्विनः २१ तेषांतेजस्तथावीर्यदेवानांवृष्टेततः ॥ अवाप्तुंश्चामरत्वांत्रिषुलोके
पुपूजितम् २२ इत्युक्तवचनंवायुमर्जुनःप्रत्युवाचह ॥ प्रतिपूज्यमहाबाहोयतच्छृणुयुधिष्ठिर २३ ॥ अर्जुनउवाच ॥ जीवाम्यहंब्राह्मणार्थंसर्वथासततंप्रभो ॥
ब्रह्मण्योब्राह्मणेभ्यश्चप्रणमामिचनित्यशः २४ दत्तात्रेयप्रसादाच्चमयाप्राप्तमिदंबलम् ॥ लोकेचपरमाकीर्तिर्धर्मश्चाचरितोमहान् २५ अहोब्राह्मणकर्माणिमयामा
रुततत्त्वतः ॥ त्वयाप्रोक्तानिकात्स्न्येनश्रुतानिप्रयतेनच २६ ॥ वायुरुवाच ॥ ब्राह्मणान्क्षात्रधर्मेणपालयस्वेंद्रियाणिच ॥ भृगुभ्यस्तेमयंधोरंतत्तुकालाद्भवि
ष्यति २७ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मे पवनार्जुनसंवादेसप्तपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५७ ॥ ॥ ७ ॥
॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ब्राह्मणानर्चसेराजन्सततंसंशितव्रतान् ॥ कंतुकर्मोदयंहृष्टातानर्चसिजनाधिप १ कांब्राह्मणपूजायांव्युष्टिद्वयमहाव्रत ॥ तानर्चसिमहा
बाहोसर्वमेतद्वदस्वमे २ ॥ भीष्मउवाच ॥ एषतेकेशवःसर्वमाख्यास्यतिमहामतिः ॥ व्युष्टिब्राह्मणपूजायांदृष्टव्युष्टिर्महाव्रतः ३ बलंश्रोत्रेवाद्भनश्चक्षुषीचज्ञानं
तथासविशुद्धंममाद्य ॥ देह्न्यासोनातिचिरात्मतोमेनचातितूर्णसंविताद्ययाति ४ उक्ताधर्मायेपुराणेमहातोराजन्विप्राणांक्षत्रियाणांविशांच ॥ तथाशूद्राणांधर्म
मुपासतेचशेषंकृष्णावुपाशिक्षस्वपार्थ ५ अहंज्ञेनेवेभितस्वेनकृष्णयोऽयंहियच्चास्यबलंपुराणम् ॥ अमेयात्माकेशवःकौरवेंद्रसोऽयंधर्मवक्ष्यतिसंशयेषु ६ क
ष्णःपृथ्वीमसृजत्खंदिवंचकृष्णस्यदेहान्मेदिनीसंबभूव ॥ वराहोऽयंभीमबलःपुराणःसपर्वतान्वयमृजद्वैदिशश्च ७ अस्यचाधोऽर्थांतरिक्षंदिवंचदिशश्चतस्रोविदिश
श्चतस्रः ॥ सृष्टिस्तथैवेयमनुप्रसूतासानिर्ममेविश्वमिवंपुराणम् ८ अस्यनाम्यांपुष्करंसंप्रसूतंयत्रोत्पन्नःस्वयमेवामितौजाः ॥ येनाच्छिन्नंततमःपार्थधोरंयत
तिष्ठत्यर्णवतर्जयानम् ९ कृत्युमेधर्मआसीत्समग्रस्वेताकालेज्ञानमनुप्रपन्नः ॥ बलंत्वासीद्वापरेपार्थकृष्णःकलौत्वधर्मःक्षितिमेवाजगाम १० सएवपूर्वनिजघान
दैत्यान्सपूर्वदेवश्चबभूवसम्प्राद् ॥ समृतानांभावनोभूतमव्यःसविश्वस्यास्यजगतश्चाभिगोप्ता ११ यदाधर्मोऽग्लतिवशेसुराणांतदाकृष्णोजायतेमानुषेषु ॥ ध
र्मोस्थित्वासतुवैभावितात्मापरांश्चलोकानपरांश्चपाति १२ त्याज्यंत्यक्त्वाचासुराणांविधायकार्याकार्येकारणंचैवपार्थ ॥ कृतंकरिष्यत्क्रियतेचदेवोराहुंसोमंविद्धि
चशक्रमेनम् १३ सविश्वकर्मासहिविश्वरूपःसविश्वभुग्विश्वसृग्विश्वजिह्व ॥ सशूलमृच्छोणितमृत्करालस्तंकर्मभिर्विदितंवैस्तुवंति १४

ति ज्ञानंअकर्तव्यकोटेरपिउपस्थानात्रेतायांविवेकआसीत् । द्वापरेतुद्वितीयकोटिःसाम्याद्वलंप्रधानमासीन्नधर्मः । कलौत्वधर्मएवबलवानितिभावः १० सएवपूर्वदेवआदिदेवोदैत्याभिजघान
सएवसम्प्राद्वलिरूपीपूर्वदेवोदैत्योबभूव ११ ग्लतिग्लयति १२ एवमेनंराहुंसोमंसंक्रंचविद्धि १३ शोणितमृच्छरीरी १४

रायः धनस्य पोषः पोषकः १९ । १९ महीसत्रं पृथिव्याश्छादनं मज्जनमिति यावत् । 'सत्रं यज्ञे महादानाच्छादनारण्यकृतवे' इति मेदिनी १७ घोषार्थे गोवर्द्धनोद्धरणकाळे घोषो बुनादो वा वृष्ट्यर्थमि
त्यर्थः । पशूनां गांजीवानां च वाहनं जयप्रापकम् १८ सुराणां मित्रावरुणयोरेतः कुंभे ससृजे १९ विक्रांतेः पादविक्षेपः श्रीणि सुवनानि २० देवानां मात्मेति शेषः २१ जुषंति सेवन्ते २२ विधत्ते

तंगंधर्वाणामप्सरसांचनित्यमुपतिष्ठन्ते विबुधानां शतानि ॥ तं राक्षसाश्च परिसंवदन्ति रायस्पोषः सविजिगीषुरेकः १५ तमध्वरे शंसितारः स्तुवंति रथं तरे सामगाश्च
स्तुवंति ॥ तं ब्राह्मणा ब्रह्ममंत्रैः स्तुवंति तस्मै ह विरध्वर्यवः कल्पयन्ति १६ स पौराणी ब्रह्मगुहां प्रविष्टो महीसत्रं भारताग्नेददर्श ॥ स चैव गामुहधाराय कर्माविशोभ्यदे
त्यानुरगान्दानवांश्च १७ तं घोषार्थे गीर्भिरिद्राः स्तुवंति सचापीशोभारतैकः पशूनाम् ॥ तस्य भक्षान्विविधान्वेदयन्ति तमेवाजौवाहनं वेदयन्ति १८ तस्यां तारि
क्षं पृथिवीदिवंच सर्ववशेति शताश्वतस्य ॥ स कुंभेरेतः ससृजे सुराणां यत्रोत्पन्नमृषिमाहुर्वसिष्ठम् १९ समासरिश्वाविभुरश्ववाजीसरश्मिवान्सविवाचादिदेवः ॥
तेनासुराविजिताः सर्वे एव तद्विक्रांतैर्विजितानीह श्रीणि २० स देवानां मानुषाणां पितृणां तमेवाहुर्वज्रविदां वितानम् ॥ स एव कालं विभजन्नुदेति तस्योत्तरं दक्षिणं चा
यने द्वे २१ तस्यैवोर्ध्वं तिर्यग्धश्चरन्ति गभस्तयो मेदिनी भासयन्तः ॥ तं ब्राह्मणा वेदविदो जुषंति तस्यादित्यो भासु पयुज्यभाति २२ समासिमास्यध्वरकृद्विधत्ते
तमध्वरे वेदविदः पठन्ति ॥ स एवोक्तश्च क्रमिदं त्रिनाभिसप्ताश्वयुक्तं वहते वै त्रिधाम २३ महातेजाः सर्वगः सर्वसिंहः कृष्णोलोकान्धारयते यथैकः ॥ हंसंतमो ग्रंचतमे
ववीरकृष्णं सदापार्थक्यं तारमेहि २४ स एकदा कक्षगतो महात्मा तुष्टो विभुः स्वां डवेधूमकेतुः ॥ सराक्षसानुरगांश्चावजित्य सर्वत्रगः सर्वमग्रीजुहोति २५ स एव पार्थाय
श्वेतमश्वं प्रायच्छत् स एवाश्वानथ सर्वाश्चकार ॥ सर्वधुरस्तस्य रथस्य चिचक्रस्त्रिचक्राश्चतुरश्वस्त्रिनाभिः २६ सविहायो व्यदधात्पंचनाभिः स निर्ममेगां दिवमंतरि
क्षम् ॥ सोरण्यानि व्यसृजत्पर्वतांश्च हृषीकेशोऽमितदीप्ताग्रितेजाः २७ अलंघयद्वै सरितो जिघांसन् शक्रं वज्रं हरन्तं निरास ॥ समर्हेद्रः स्तूयते वै महाध्वरे विप्रैरेको
ऋक्सहस्रैः पुराणैः २८ दुर्वासवैतेन नान्येन शक्यो गृहे राजन्वासयितुं महीजाः ॥ तमेवाहुर्ऋषिमेकं पुराणं सविश्वकृद्विदधात्यात्मभावान् २९ वेदांश्च यो वेदयतेऽधि
देवो विधींश्च यश्चाश्रयते पुराणान् ॥ कामे वेदे लौकिके यत्फलं च विष्वक्सेनः सर्वमेतत्प्रतीहि ३० ज्योतींषि शुक्लानि हि सर्वलोके त्रयो लोकालोकपालास्त्रयश्च ॥ त्रयो
ऽग्नयो व्याहृतयश्चातिस्त्रः सर्वदेवा देवकी पुत्र एव ३१ सवत्सरः स ऋतुः सार्धमासः सोऽहोरात्रः सकलवैसकाष्टाः ॥ मात्रासुहृताश्च लवाः क्षणाश्च विष्वक्सेनः सर्वमेत
त्प्रतीहि ३२ चंद्रादित्यौ ग्रहनक्षत्रताराः सर्वाणि दृशन्त्यथौर्णमासम् ॥ नक्षत्रयोगा ऋतवश्च पार्थ विष्वक्सेनात्सर्वमेतत्प्रसूतम् ३३

ऽध्वरमित्यर्थात् त्रिनाभिशीतोष्णवृष्टिकालगर्भं चक्रं संवत्सरं त्रिधामेति वर्षवातोष्णप्रकारम् २३ हंसं सूर्यम् २४ । २५ बंधुरस्तस्य संसाररथस्य योक्ता त्रिचक्रः सत्वरजस्तमो मयः । त्रिचक्रिच्छराः
ऊर्ध्वमध्याधोगतिफलः चतुरश्वः कालादृष्टेश्वरेच्छास्वसंकल्पाश्चत्वारोऽश्वायस्य त्रिनाभिः शुक्लकृष्णशुक्लकृष्णचेति त्रिविधकर्मगर्भः ३५ पंचनाभिः पंचमृतानां नाभिराश्रय इत्यर्थः ३७ निरास
पराभूतवान् २८ । २९ विधीनमिहोत्रादीन् ३० । ३१ । ३२ । ३३

३३ । ३५ वेद्यं वेदप्रतिपाद्यं वेद्यं ज्ञेयं ३६ । ३७ । ३८ अनिरुद्धमहंकारं ३९ पंचधार्पणप्रकारं देवासुरमनुष्यश्चापदतिर्यग्भूषेण पंचजनाः पंचमृतानि वैरूपपद्मविश्वसिंघसुराज्ञापयतीति पूर्वैर्ज्ञान्वयः

रुद्रादित्यावसवोऽथाश्विनौ च साध्याश्च विश्वेमरुतां गणाश्च ॥ प्रजापतिर्देवमाता दितिश्च सर्वे कृष्णादृषयश्चैव सप्त ॥ ३४ वायुर्भूत्वा विक्षिपते च विश्वमग्निर्भूत्वा
दहते विश्वरूपः ॥ आपो भूत्वा मज्जयते च सर्वं ब्रह्मा भूत्वा सृजते विश्वसंधान् ३५ वेद्यं च यद्वेदयते च वेद्यं विधिश्च यश्चाश्रयते विधेयम् ॥ धर्मे च वेदे च बले च सर्वचरा
चरं केशवं त्वं प्रतीहि ३६ ज्योतिर्भूतः परमोऽसौ पुरस्तात्प्रकाशते यत्प्रभया विश्वरूपः ॥ अपः सृष्ट्वा सर्वभूतात्मयोनिः पुराऽकरोत्सर्वमेवाथ विश्वम् ३७ ऋतूनु
त्पातान्विविधान्यहुतानि मेघान्विद्युत्सर्वमैरावतंच ॥ सर्वकृष्णात्स्थावरं जंगमं च विश्वात्मानं विष्णुमेनं प्रतीहि ३८ विश्वावांसि निगुणं वासुदेवं संकर्षणं जीवभूतं
वदन्ति ॥ ततः प्रद्युम्नमनिरुद्धं चतुर्थमाज्ञापयत्यात्मयोनिर्महात्मा ३९ स पंचधा पंचजनो पपन्नं संचोदयन् विश्वमिदं सिंघुः ॥ ततश्चकारावनिमारुतौ च खं ज्यो
तिरंभश्च तथैव पार्थ ४० स स्थावरं जंगमं चैव मेतच्चतुर्विधं लोकमिमं चकृत्वा ॥ ततो भूमिं व्यदधात्पंचबीजां द्यौः पृथिव्यां धास्यति भूरिवारि ४१ तेन विश्वं कृतमे
तद्विराजन्सजीवयत्यात्मनैवात्मयोनिः ॥ ततो देवानसुरान्मानवांश्च लोकां चृषींश्चापि पितृन् प्रजाश्च ॥ समासेन विधिवत्प्राणि लोकान्सर्वान्सदाभूतपातिः सिंघुः
४२ शुभाशुभं स्थावरं जंगमं च विष्वक्सेनात्सर्वमेतत्प्रतीहि ॥ यद्वर्तते यच्च भविष्यतीह सर्वं ह्येतत्केशवं त्वं प्रतीहि ४३ मृत्युश्चैव प्राणिनामंतकाले साक्षात्कृष्णः
शाश्वतो धर्मवाहः ॥ भूतंच यच्चैह न विद्वत्किंचिद्विष्वक्सेनात्सर्वमेतत्प्रतीहि ४४ यत्प्रशस्तं च लोकेषु पुण्यं यच्च शुभाशुभम् ॥ तत्सर्वं केशवोऽर्चित्यो विपरीतमतः
परम् ४५ एतादृशः केशवोऽतश्च भूयो नारायणः परमश्चाव्ययश्च ॥ मध्याद्यंतस्य जगतस्तत्स्थुषश्च भूषतां प्रभवश्चाव्ययश्च ४६ ॥ इति श्रीमहाभारते अनु
शासनपर्वणि आनुशासनिकेऽं दानधर्मे महापुरुषमाहात्म्ये अष्टपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ब्रूहि ब्राह्मण पूजायां व्युष्टिं त्वं मधुसू
दन ॥ वेतात्वमस्य चार्थस्य वेदत्वां हि पितामहः १ ॥ वासुदेव उवाच ॥ शृणुष्वावहितो राजन् द्विजानां भरतर्षभ ॥ यथा तत्त्वेन वदतो गुणान्वै कुरु स तम २ द्वार
वत्यां समासीनं पुरामां कुरु नंदन ॥ प्रद्युम्नः परिपप्रच्छ ब्राह्मणैः परिकोपितः ३ किं फलं ब्राह्मणेष्वस्ति पूजायां मधुसूदन ॥ ईश्वरत्वं कुतस्तेषामिहैव च परत्र च ४
सदा द्विजातीन्संपूज्य किं फलं तत्र मानद ॥ एतद्ब्रूहि स्फुटं सर्वं सुमहान्संशयोऽत्र मे ५ इत्युक्ते वचने तस्मिन् प्रद्युम्नं तथा त्वहम् ॥ प्रत्यब्रुवं महाराज यत्तच्छृणु स
माहितः ६ व्युष्टिं ब्राह्मणपूजायां रौक्मिणेय निबोध मे ॥ एतो हि सोमराजान ईश्वराः सुखदुःखयोः ७ अस्मिन् लोके रौक्मिणेय तथाऽमुष्मिन् च पुत्रक ॥
ब्राह्मणप्रमुखं सौम्यं न मेऽत्रास्ति विचारणा ८

४० चतुर्विधं जरायुजादि पंचबीजां चतुर्विधं भूतग्रामः कर्मचतेषां बीजभूतां ४१ । ४२ । ४३ । ४४ अतः केशवाद्यत्परं कल्प्यते तद्वि
परीतं भसन्मार्ग इत्यर्थः ४५ । ४६ ॥ इति अनुशासनपर्वणि भी० मा० अष्टपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५८ ॥ ॥ ब्रूहीति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ सौम्यं कल्याणम् ८

१ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९

ब्राह्मणप्रतिपूजायामायुःकीर्तिर्यशोबलम् ॥ लोकालोकेश्वराश्चैव सर्वे ब्राह्मणपूजकाः १ त्रिवर्गेचापवर्गेचयशः श्रीरोगशांतिषु ॥ देवताऽपितृपूजासु संतोष्याश्चैव नो
द्विजाः १० तत्कथं वैनाद्रियेयमीश्वरोऽस्मीति पुत्रक ॥ माते मन्युर्महाबाहो भवत्वत्र द्विजान् प्रति ११ ब्राह्मणाहिमहदूतमस्मिन्लोके परत्र च ॥ भस्मकुर्युर्जगदिदं
क्रुद्धाः प्रत्यक्षदर्शिनः १२ अन्यानापि सृजेयुश्च लोकान् लोकेश्वरांस्तथा ॥ कथं ते पुनर्वर्तेरन्त्यग्नानात्सु तेजसः १३ अवसन्महद्देवा ब्राह्मणो हरिर्पिंगलः ॥ चीर
वासा बिल्वदंडी दीर्घश्मश्रुः कृशो महान् १४ दीर्घेभ्यश्च मनुषेभ्यः प्रमाणादधिको भुवि ॥ सस्वैरचरते लोकान्ये दिव्याये च मानुषाः १५ इमां गाथां गायमानश्च त्वरेषु स
भासु च ॥ दुर्वाससं वासयेत्को ब्राह्मणं सत्कृतं गृहे १६ रोषणः सर्वभूतानां सूक्ष्मेऽप्यपकृते कृते ॥ परिभाषां च मे श्रुत्वा कोऽनुदद्यात्प्रतिश्रयम् १७ यो मां कश्चिद्दासयी
तनसमां कोपयेदिति ॥ यस्मान्नाद्रियते कश्चित्ततोऽहं समवासयम् १८ संसृजते सहस्राणां बहूनामन्नमेकदा ॥ एकदा सोऽल्पकं भुंक्ते न चैवैति पुनर्गृहान् १९ अक
स्माच्च प्रहसति तथाऽकस्मात्प्ररोदिति ॥ न चास्य वयसा तुल्यः पृथिव्या मभवत्तदा २० अथ स्वावसथंगत्वा सशय्या स्तरणानि च ॥ कन्याश्चालंकृता दग्ध्वा ततो व्य
पगतः पुनः २१ अथ मामब्रवीद्भूयः समुनिः संशितव्रतः ॥ कृष्णपायसमिच्छामि भोक्तुमित्येव सत्वरः २२ तदैव तु मया तस्य चित्तज्ञेन गृहे जनः ॥ सर्वाण्यन्नानि पा
नानि भक्ष्याश्चोच्चावचास्तथा २३ भवंतु सत्कृतानीह पूर्वमेव प्रचोदितः ॥ ततोऽहं ज्वलमानं वैपायसं प्रत्यवेदयम् २४ तं भुक्त्वा स तु क्षिप्रं ततो वचनमब्रवीत् ॥ क्षिप्र
मंगानि लिपस्व पायसेनेति स स्मह २५ अविष्टयैव च ततः कृतवानस्मिततथा ॥ तेनोच्छिष्टेन गात्राणि शिरश्चैवाभ्यमृक्षयम् २६ सददर्शं तदाभ्याशे मातरं तेशु भा
ननाम् ॥ तामपि स्मयमानां स पायसेनाभ्यलेपयम् २७ मुनिः पायसदिग्धां गीरथे तूर्णमयोजयत् ॥ तमारुह्य रथं चैव निर्ययौ स गृहान्मम २८ अग्निवर्णो ज्वलन्धी
मान्सदिजोरथधुर्यवत् ॥ प्रतोदेना तु ददालां रुक्मिणीं मम पश्यतः २९ न च मे स्तोकमप्यासीदुःखमीर्ष्याकृतं तदा ॥ तथा सराजमार्गेण महतानिर्ययौ बहिः ३०
तद्दृष्ट्वा महदाश्चर्यं दाशार्हा जातमन्यवः ॥ तत्राजल्पन्मिथः केचित्समाभाष्य परस्परम् ३१ ब्राह्मणा एव जायेरन्नान्यो वर्णः कथंचन ॥ को ह्येनं रथमास्थाय जीवेदन्यः
पुमानिह ३२ आशीविषविषं तीक्ष्णं ततस्तीक्ष्णतरो द्विजः ॥ ब्रह्माशीविषदग्धस्य नास्तिकश्चिच्चिकित्सकः ३३ तस्मिन् व्रजति बुधैर्षे प्रास्वलद्विजमणीपथि ॥
तन्नामर्षयत श्रीमांस्ततस्तूर्णमचोदयत् ३४ ततः परमसंकुद्धोरथात्प्रस्कंद्य सा द्विजः ॥ पदातिरुत्पथेनैव प्राद्वदक्षिणा मुखः ३५ तमुत्पथेन धावंतमन्वधावं द्विजो
त्तमम् ॥ तथैव पायसादिग्धः प्रसीद भगवन्निति ३६ ततो विलोक्य तेजस्वी ब्राह्मणो मासुवाच ह ॥ जितः क्रोधस्त्वया कृष्ण प्रकृत्यैव महाभुज ३७ न तेऽपराधमिह वैदृष्ट
वानस्मि सुव्रत ॥ प्रीतोऽस्मितवर्णो विद्वद्भूषणकामान्यथेप्सितान् ३८ प्रसन्नस्य च मे तात पश्य व्युष्टियथाविधि ॥ यावद्देवमनुष्याणामन्नेभावो भविष्यति ३९

४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ इति अनु. १ नी. ० भा. ० एकोनषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५९ ॥ दुर्वासस इति अत्र त्रिपुरदाहः

यथैवानेतथा तेषां स्वयिभावो भविष्यति ॥ यावच्च पुण्यालोकेषु त्वयि कीर्तिर्भविष्यति ४० त्रिषु लोकेषु तावच्च वैशिष्ट्यं प्रतिपत्स्यसे ॥ सुप्रियः सर्वलोकस्य भविष्यसि ज
नार्दन ४१ यतेभिर्ब्रंचदग्धं च यच्च किंचिद्विनाशितम् ॥ सर्वं तथैव द्रष्टाऽसि विशिष्टं वा जनार्दन ४२ यावदेतत्प्रलितं ते गात्रेषु मधुसूदन ॥ अतो मृत्युभयं नास्ति याव
दिच्छसि चाच्युत ४३ न तु पादतले लिप्ते कस्मात्ते पुत्रकाद्यवै ॥ नैतन्मे प्रियमित्येवं समां प्रीतोऽब्रवीत्तदा ४४ इत्युक्तोऽहं शरीरं स्वं दर्शयिष्यामि त्वया ॥ रुक्मिणीं
चाब्रवीत्प्रीतः सर्वस्त्रीणां वरं यशः ४५ कीर्तिं चानुत्तमालोके समवाप्स्यसि शोभने ॥ नत्वां जरावारोगो वा वैवर्ण्यं चापि भाविनि ४६ स्पृक्ष्यंति पुण्यगंधाचकृष्णमाराध
यिष्यसि ॥ षोडशानां सहस्राणां बहूनां केशवस्य ह ४७ वरिष्ठा च सलोक्या च केशवस्य भविष्यसि ॥ तव मातरमित्युक्त्वा ततो मां पुनरब्रवीत् ४८ प्रस्थितः सुमहात्मे
जादुर्वासाऽग्निरिव ज्वलन् ॥ एषैव ते बुद्धिरस्तु ब्राह्मणान्प्रतिकेशव ४९ इत्युक्त्वा स तदा पुन्रतन्नेवांतरधीयत ॥ तस्मिन् तर्हि ते चाह मुपांशुव्रतमाचरम् ५० यत्किंचि
द्ब्राह्मणो ब्रूयात्सर्वं कुर्यामिति प्रभो ॥ एतद्भूतमहंकृत्वा मात्राते सह पुत्रक ५१ ततः परमहृष्टात्मा प्राविशं गृहमेव च ॥ प्रविष्टमात्रश्च गृहे सर्वं पश्यामितन्नवम् ५२ यद्भि
न्नं यच्चैव दग्धं तेन विप्रेण पुत्रक ॥ ततोऽहं विस्मयं प्राप्तः सर्वदृष्टान् वंदहम् ५३ अपूजयं च मनसारौ किमणेयसदा द्विजान् ॥ इत्यहं रौकिमणेयस्य पृच्छतो भरतर्षभ ५४
माहात्म्यं द्विजमुख्यस्य सर्वमारुत्या तवांस्तदा ॥ तथा त्वमपि कौंतेय ब्राह्मणान्सततं प्रभो ५५ पूजयस्व महाभागान्वाग्भिर्दानैश्चानित्यदा ॥ एवं व्युष्टिं महं प्राप्तो ब्राह्म
णस्य प्रसादजाम् ॥ यच्च मामाह भीष्मोऽयं तत्सत्यं भरतर्षभ ५६ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे दुर्वासो भिक्षानाम् एको
नषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५९ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ दुर्वाससः प्रसादात्ते यत्तदामधुसूदन ॥ अवाप्तमिह विज्ञानं तन्मे व्या
ख्यातुमर्हसि १ महाभाग्यं च यत्तस्य नामानि च महात्मनः ॥ तत्त्वतो ज्ञातुमिच्छामि सर्वमतिमतांवर २ ॥ ॥ वासुदेव उवाच ॥ ॥ हंत ते कीर्तयिष्यामि नमं
स्कृत्य कपर्दिने ॥ यदवाप्तं मयाराज ज्ञेयो यच्चार्जितं यशः ३ प्रयतः प्रातरुत्थाय यदधीये विशांपते ॥ प्रांजलिः शतरुद्रीयं तन्मे निगदतः शृणु ४ प्रजापतिस्तत्स
सृजेत पसोऽस्ते महातपाः ॥ शंकरस्त्वसृजता तप्रजाः स्थावरजंगमाः ५ नास्तिकिंचित्परं भूतं महादेवादिशांपते ॥ इह त्रिष्वपि लोकेषु भूतानां प्रभवो हिसः ६ न चै
वोत्सहते स्थातुं कश्चिदग्रे महात्मनः ॥ न हि भूतं समं तेन त्रिषु लोकेषु विद्यते ७ गंधेनापि हिसं ग्रामे तस्य कुदस्य शत्रवः ॥ विसंज्ञा हतभूयिष्ठा वेपंते च पतंति च ८ घोरं
च निनदंतस्य पर्जन्यनिनदोपमम् ॥ श्रुत्वा विशीर्ये हृदयं देवानामपि संयुगे ९

अद्वारहितानि दार्ढ्यः । उपासकानां स्थूलसूक्ष्मकारणदेहवस्त्ररूपणां त्रिषु पांशुः । स्वेन संसारानर्थमिष्टिर्भूतदेवस्य त्रिपुरहंतुः प्रसादादेव भवतीति प्रदर्शनार्थश्च १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९

१० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ तच्चैवेति एवमध्यात्मप्रतिपदवाहेऽपिसंसाराम्
 कःसूक्ष्मःप्रपंचोयावदेहपातं बाधितानुदृष्ट्याऽनुवर्तत एव । तं बाह्यं हि रण्यगर्भात्तं सूक्ष्मं समष्टिरूपं पुरंदरं धुरं कण्ठं जीवन्मुक्तप्रतीतिगोचरं जिज्ञासमाना उमा ब्रह्मविद्यामया कुरुत्वा धेकुतेऽप्ययं कोऽव
 यांश्चघोरेण रूपेण पश्येत्कुद्धः पिनाकघृत् ॥ न सुरानासुरालोकेन गंधर्वानपन्नगाः १० कुपिते सुखमेधंते तस्मिन्नापि मुहागताः ॥ प्रजापतेश्च दक्षस्य यजतो वितते क्रतौ
 ११ विव्याध कुपितो यज्ञं निर्भयस्तु भवस्तदा ॥ धनुषाबाणमुत्सृज्य स घोषं विननाद च १२ तेन शर्मकुतः शान्तिं विषादं लेभिर सुराः ॥ विद्धे च सहसा यज्ञे कुपिते च महेश्वरे १३ तेन ज्यातलघोषेण सर्वलोकाः समाकुलाः ॥ बभूवुरवशाः पार्थविषे दुश्चसुरासुराः १४ आपश्चुस्तु भिरैव च कपे च वसुंधरा ॥ व्यद्रवन् गिरयश्चापि द्यौः
 पफालच सर्वशः १५ अंधेन तमसालोकाः प्रावृत्तान च काशिरे ॥ प्रणष्टा ज्योतिषां भाश्च सहसूर्येण भारत १६ भृशं भीतास्ततः शान्तिं च कुः स्वस्त्ययनानि च ॥ ऋषयः सर्वभूतानामात्मनश्च हितैषिणः १७ ततः सोऽभ्यद्रव देवान् रुद्रो रौद्रपराक्रमः ॥ भगस्य नयने कुद्धः प्रहारेण व्यशातयत् १८ पूषणं चाभिदुद्रावपादेन च रुषान्वितः ॥ पुरोडाशं भक्षयतो दशानां वैव्यशातयत् १९ ततः प्रणेमुर्देवास्ते वेपमानाः स्मशंकरम् ॥ पुनश्च संदधेरुद्रो दीप्तं सुनिशितं शरम् २० रुद्रस्य विक्रमं दृष्ट्वा भीता देवाः स
 हर्षिभिः ॥ ततः प्रसादयामासुः शर्वते विबुधोत्तमाः २१ जेषुश्च शतरुद्रीयं देवाः कृत्वाऽजलितदा ॥ संस्तूयमानां स्त्रिदशैः प्रससाद महेश्वरः २२ रुद्रस्य भागं यज्ञे च विशिष्टं तेव कल्पयन् ॥ भयेन त्रिदशाराजञ्छरणं च प्रपेदिरे २३ तेन चैव हितुष्टेन स यज्ञः संधितोऽभवत् ॥ यद्यच्चापहंतं तत्र तत्तथैवान्वजीवयत् २४ असुराणां पुराण्या
 संस्त्रीणि वीर्यवतां दिवि ॥ आयसं राजतं चैव सौवर्णमपि चापरम् २५ नाशकानि मघवा जेतुं सर्वायुधैरपि ॥ अथ सर्वेऽमरारुद्रं जग्मुः शरणमर्दिताः २६ तत ऊर्ध्वम
 हात्मानो देवाः सर्वे समागताः ॥ रुद्ररौद्रा मविष्यंति पशवः सर्वकर्मसु २७ जहि दैत्यान् सह पुरैर्लोकां स्त्राय स्वमानद ॥ सतथोक्तस्तथेत्युक्त्वा कृत्वा विष्णुं शरोत्तमम् २८ शल्यमग्निं तथा कृत्वा पुंस्त्वं वै स्वतं यमम् ॥ वेदान् कृत्वा धनुः सर्वान ज्याच सा वि त्रिमुत्तमाम् २९ ब्रह्माणं सारथिं कृत्वा विनियुज्य च सर्वशः ॥ त्रिपर्वणां त्रिशल्येन तेन
 तानि विभेद सः ३० शरेणादित्यवर्णेन कालाग्रिसमतेजसा ॥ ते सुराः सपुरास्तत्र दग्धारुद्रेण भारत ३१ तंचैवाकं तं दृष्ट्वा बालं पंचशिखं पुनः ॥ उमा जिज्ञासमा
 ना वैकोऽयमित्यब्रवीत्तदा ३२ असूयतश्च शक्रस्य वज्रेण प्रहरिष्यतः ॥ सवज्रं स्तंभयामास तं बाहुं परिघोपमम् ३३ न संबुधुधिरैव देवास्तं भुवनेश्वरम् ॥ स प्रजा
 पतयः सर्वे तस्मिन् मुमुदुरीश्वरे ३४ ततो ध्यात्वा च भगवान् ब्रह्मा तममि तौजसम् ॥ अयं श्रेष्ठ इति ज्ञात्वा वंदे तमुमापतिम् ३५ ततः प्रसादयामासु रुरुद्रं च ते सुराः ॥
 बभूव स तदा बाहुर्बलहंतुर्यथापुरा ३६ स चापि ब्राह्मणो भूत्वा दुर्वासानाम वीर्यवान् ॥ द्वारवत्यां मम गृहे चिरं कालमुपावसन् ३७
 शिष्ट इत्यब्रवीत्पृष्टवती । तत्र महादेवस्तस्य प्रत्यगनन्यत्वा दनुतरमेवोत्तरंददौ । अतएव तं सूक्ष्मसमष्टिक इति वेदेवदंति । प्रजापतिर्वैकहति । तस्य नामैव कहति प्रतिष्ठितं एवं सर्वत्राख्यान
 तात्पर्यं ज्ञेयम् । तथा शंक्रबाहुस्तं भारव्यायिकया त्रिपुरघ्नं बाहुकृतं कर्मनस्पृशतीति दर्शितम् ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७

३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ एकधा ब्रह्मरूपेण । द्विधा ब्रह्मभेदेन । बहुवेत्यादिप्रपंचरूपेण ४१ ४२ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे षष्ठ्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६० ॥
 विप्रकारान्प्रयुंक्ते स्म सुबहून्ममवेश्मनि ॥ तानुदारतया चारं च क्षमेचातिदुःसहान् ३८ स वै रुद्रः स च शिवः सोऽग्निः सर्वः स सर्वजित् ॥ स चैवेंद्रश्च वायुश्च सोऽश्विनौ
 स च विद्युत् ३९ स चंद्रमाः स चेशानः स सूर्यो वरुणश्च सः ॥ सकाळः सोऽतको मृत्युः स यमो रात्र्यहानि च ४० मासार्धमासाः ऋतवः संध्ये स वत्सरश्च सः ॥ सधाता स
 विधाता च विश्वकर्मा स सर्ववित् ४१ नक्षत्राणि ग्रहाश्चैव दिशोऽथ प्रदिशस्तथा ॥ विश्वमूर्तिरमेयात्मा भगवान्परमद्युतिः ४२ एकधा च द्विधा चैव बहुधा च स एव
 हि ॥ शतधा सहस्रधा चैव तथा शतसहस्रधा ४३ ईदृशः समहा देवो भूयश्च भगवानतः ॥ न हि शक्या गुणा वक्तुमपि वर्धनैरपि ४४ ॥ इति श्रीमहाभारते अनु
 शासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे ईश्वरप्रशंसानाम षष्ठ्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६० ॥ ४५ ॥ वासुदेव उवाच ॥ युधिष्ठिर महाबाहो महाभाग्यं महा
 त्मनः ॥ रुद्राय बहु रूपाय बहुनाम्ने निबोध मे १ वदं त्यग्निं महादेवं तथा स्थापुं महेश्वरम् ॥ एकाक्षं त्र्यंबकं चैव विश्वरूपं शिवं तथा २ द्वैतनूतस्य देवस्य वेदज्ञा ब्राह्मणा
 विदुः ॥ घोरामन्यां शिवामन्यां तैत्तरीयं बहुभोजनः ३ उग्राघोरा तनुर्याऽस्य सोऽग्निर्विद्युत्सभास्करः ॥ शिवा सौम्या च या त्वस्य धर्मस्त्वापोऽथ चंद्रमाः ४ आत्म
 नोर्धंतु तस्याग्निः सोमोऽर्धं पुनरुच्यते ॥ ब्रह्मचर्यं च रत्येका शिवाचास्य तनुस्तथा ५ याऽस्य घोरतमा मूर्तिर्जगत्संहरते तथा ॥ ईश्वरत्वान्महत्त्वाच्च महेश्वर इति
 स्मृतः ६ यन्निर्दहतियतीक्ष्णो यदुग्रो यत्प्रतापवान् ॥ मांसशोणितमज्जादोयत तो रुद्र उच्यते ७ देवानां सुमहान्यत्र यच्चास्य विषयो महान् ॥ यच्च विश्वं महत्पाति म
 हादेवस्ततः स्मृतः ८ धूम्ररूपं च यत्तस्य धूर्जटीत्यत उच्यते ॥ समेधयति यन्नित्यं सर्वान्वै सर्वकर्मभिः ९ मनुष्यान् शिवमन्विच्छंस्तस्मादेषा शिवः स्मृतः ॥ दह
 त्यूर्ध्वं स्थितो यच्च प्राणा नृणां स्थिरश्च यत् १० स्थिरलिङ्गश्च यन्नित्यं तस्मात्स्थानुरिति स्मृतः ॥ यदस्य बहुधा रूपं भूतं भव्यं भवत्तथा ११ स्थावरं जंगमं चैव ब
 हुरूपस्ततः स्मृतः ॥ विश्वे देवाश्च यत्तस्मिन् विश्वरूपस्ततः स्मृतः १२ सहस्राक्षोऽयुताक्षो वा सर्वतोक्षि मयोऽपि वा ॥ चक्षुषः प्रभवेते जो नास्त्यंतोऽयास्य च
 क्षुषाम् १३ सर्वथा यत्पशून्पाति तैश्च यद्रमते सह ॥ तेषामधिपतिर्यच्च तस्मात्पशुपातिः स्मृतः १४ नित्येन ब्रह्मचर्येण लिङ्गमस्य वदास्थितम् ॥ महयत्यस्य
 लोकश्च प्रियं ह्येतन्महात्मनः १५ विग्रहं पूजयेद्यो वै लिङ्गं वाऽपि महात्मनः ॥ लिङ्गं पूजयितानित्यं महर्वाभियमश्रुते १६ ऋषयश्चापि देवाश्च गंधर्वाप्सरसस्तथा ॥
 लिङ्गमेवार्चयंति स्म यत्तदूर्ध्वं समास्थितम् १७ पूज्यमाने ततस्तस्मिन् मोदते समेश्वरः ॥ सुखं ददाति प्रीतात्मा भक्तानां भक्तवत्सलः १८ एष एव शमशानेषु
 देवो वसति निर्दहन् ॥ यजंते ये जनास्तत्र वीरस्थाननिषेविणः १९ विषयस्थः शरीरेषु स मृत्युः प्राणिनामिह ॥ स च वायुः शरीरेषु प्राणापानशरीरिणाम् २० तस्य
 घोराणि रूपाणि दीप्तानि च बहूनि च ॥ लोके यान्यस्य पूज्यंते विप्रास्तानि विदुर्बुधाः २१

२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठे भारतमावदीपे एकषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ इत्युक्तवतीति १ श्रुतिप्रत्यक्षयोः किंबल्वदिति प्रश्नः २ । ३ दृष्टमिति अनन्तं कश्चित् श्रुत्यपेक्षया प्रत्यक्षं प्रबलं कश्चित् प्रत्यक्षापेक्षया श्रुतिरित्यर्थः ४ केचित् प्रत्यक्षं प्रबलं मत्वा हेतुकास्तार्किकाः परमाण्वादीन् प्रज्ञयानित्यत्वादिगुणयुक्तान् कल्पयन्तः सत्यमबाधितं वाङ्मनसातीतं वस्तु नास्तीत्येव निश्चयं कुर्वन्ति । परैर्बौद्धैकैरुपालब्धाः संतस्तत्र संशयं कुर्वन्ति ५ अथेत्यादिसार्धः यदित्वमपि एकमसंहतं ब्रह्मकारणकं भवेदितिसंशयवानसि तर्हि दीर्घकालसेवनादिनाऽयमर्थो युक्तेन योगेन वेदितुं शक्यः ६ । ७ एतस्य सत्यवस्तुनः हेतूनामन्तं सर्वसंशयोच्छेदे सति कल्पनासंज्ञाहेतवो निवर्तते ८ संशयच्छेद

नामधेयानि देवेषु बहून्थस्य यथार्थवत् ॥ निरुच्यंते महत्त्वाच्च विशुत्वात्कर्मभिस्तथा २२ वेदे चास्य विदुर्विप्राः शतरुद्रा यमुत्तमम् ॥ व्यासेनोक्तं च यच्चापि उप
स्थानं महात्मनः २३ प्रदाता सर्वलोकानां विश्वं चाप्युच्यते महत् ॥ ज्येष्ठभूतं वदंत्येनं ब्राह्मणाः कृषयोऽपरे २४ प्रथमो ह्येष देवानां मुखादग्निमजीजनत् ॥ ग्रहै
र्बहुविधैः प्राणान्संरुद्धानुत्सृज्यपि २५ विमुञ्चति न पुण्यात्मा शरण्यः शरणागतान् ॥ आयुरारोग्यमैश्वर्यं वित्तं कामांश्च पुष्कलान् २६ सदादाति मनुष्येभ्यः स ए
वाक्षिपते पुनः ॥ शक्रादिषु च देवेषु तस्यैश्वर्यमिहोच्यते २७ स एव व्यापृतो नित्यं त्रैलोक्यस्य शुभाशुभे ॥ ऐश्वर्याच्चैव कामानामीश्वरः पुनरुच्यते २८ महेश्वर
श्च लोकानां महतामीश्वरश्च सः ॥ बहुभिर्विविधैरूपैर्विश्वं व्याप्तमिदं जगत् ॥ तस्य देवस्य यद्वक्त्रं समुद्रे वडवामुखम् २९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्व
णि अनुशास० दानधर्मे महेश्वरमाहात्म्यं नाम एकषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६१ ॥ ॥ ध ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तवति वाक्ये तु कृष्णे
देवकिनंदने ॥ भीष्मं शांतिनं भूयः पर्यपृच्छ युधिष्ठिरः १ निर्णये वामहाबुद्धे सर्वधर्मविदां वर ॥ प्रत्यक्षमागमो वेति किंतयोः करणं भवेत् २ ॥ भीष्म उवाच ॥
नास्त्यत्र संशयः कश्चिदिति मे वर्तते मतिः ॥ शृणु वक्ष्यामि ते प्राज्ञसम्यक्त्वं मेऽनुपृच्छसि ३ संशयः सुगमस्तत्र दुर्गमस्तस्य निर्णयः ॥ दृष्टं श्रुतमनंतं हि यत्र सं
शयदर्शनम् ४ प्रत्यक्षं कारणं दृष्ट्वा हेतुकाः प्राज्ञमानिनः ॥ नास्तीत्येवं व्यवस्यंति सत्यं संशयमेव च ५ तदयुक्तं व्यवस्यंति बालाः पंडितमानिनः ॥ अथ चेन्म
न्यसे चैवं कारणं किं भवेदिति ६ शक्यं दीर्घेण कालेन युक्तेनातंद्रितेन च ॥ प्राणयात्रामनेकांच कल्पमानेन भारत ७ तत्परेणैव नान्येन शक्यं ह्येतस्य दर्शनम् ॥
हेतूनामंतमासाद्य विपुलं ज्ञानमुत्तमम् ८ ज्योतिः सर्वस्य लोकस्य विपुलं प्रतिपद्यते ॥ न त्वेव गमनं राजह्ने तु तो गमनं तथा ॥ अग्राह्यमनिबद्धं च वाचा संपरिवर्ज
येत् ९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ प्रत्यक्षं लोकतः सिद्धिर्लोकश्चामप्युपवर्कः ॥ शिष्टाचारो बहुविधस्तन्मे ब्रूहि पितामह १०

श्रयदाज्योतिःप्रत्यक्चैतन्यविपुलमनंतप्रतिपद्यतेतदैवभवतिहेतुस्तर्कव्यद्वस्त्वधिगमनंतदधिगमनंनभवति । तर्केणापिदिगून्यप्रधानपरमाणवःकारणत्वेनप्रतिपाद्यतेतच्चअग्राह्यम् । यतः यद्वाचावेदेनानिबद्धंअप्रतिपादितंतद्वर्जयेदितिन्यायईक्षतेनशब्दावितिप्रतिपादनात् । एतेनसर्वप्रमाणापेक्षयाभुवेर्बलीयस्त्वंसिद्धम् ९ प्रत्यक्षमिति लोकतःसिद्धिरनुमानं आगमपूर्वःशिक्षाचारश्चेतिप्रमाणानिपुतेषामध्येकिंप्रबलमितिप्रश्नार्थः १०

शिष्टाचारस्य दुरात्मभिरुच्छेदितत्वाद्देवबमुख्यप्रमाणं । मर्यादामुमानबोध्यभिचारिस्त्वेनाविश्वासनीयत्वादित्याह धर्मस्येत्यादिना ११ वृत्तं शिष्टाचारः १२ मिदंतिवृत्तं तेषु प्रत्यक्षानुमाना
चारेषु १३ अनृत्यंतो नित्यं सोत्कंठाः आगमजन्याः बुद्धयोपेक्षातेषु परं श्रेष्ठं प्रमाणमित्यन्वयः १४ । १५ नेति वृत्तं प्रत्यक्षदृष्टं शीलं । आचारः शाखादिः । कारणवेदः । प्रयामिलित्वा एको धर्मः
स धर्मः साधनीय इत्यर्थः स्वाध्यायकर्मवेदरक्षार्थमाचारात्तर्गतमेव ज्ञेयम् १६ । १७ वेदवृत्तिः प्रमाणभेदात्प्रमेयैर्धर्मैरपि त्रिभिर्भावितव्यम् १८ कथमेको धर्मस्त्रितयप्रतिपाद्य इत्याशंक्याह धर्मस्येति

॥ भीष्मउवाच ॥ धर्मस्यहियमाणस्यबलवद्भिर्दुरात्मभिः ॥ संस्थायलैरपिकृताकालेनप्रातिभिद्यते ११ अधर्मोऽधर्मरूपेणतृणैःकूपइवावृष्टः ॥ ततस्तैर्भिद्यते
वृत्तंशृणुचैवयुधिष्ठिर १२ अवृत्तायेतुभिर्दंतिश्रुतित्यागपरायणाः ॥ धर्मविद्वेषिणोमंदाइत्युक्तस्तेषुसंशयः १३ अतृप्यंतस्तुसाधूनांयएवागमबुद्धयः ॥ परमि
त्येवसंतुष्टास्तानुपास्वचपृच्छच १४ कामार्थापृष्टतःकृत्वालोभमोहानुसारिणौ ॥ धर्मइत्येवसंबुद्धस्तानुपास्वचपृच्छच १५ नतेषांभिद्यतेवृत्तंयज्ञाःस्वाध्याय
कर्मच ॥ आचारःकारणंचैवधर्मश्चैकस्त्रयंपुनः १६ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ पुनरेवहिमेबुद्धिःसंशयेपरिमुह्यति ॥ अपरेमार्गमाणस्यपरंतीरमपश्यतः १७ वेदः
प्रत्यक्षमाचारःप्रमाणंतत्रयंयदि ॥ पृथक्कलम्यतेचैषांधर्मश्चैकस्त्रयंकथम् १८ ॥ भीष्मउवाच ॥ धर्मस्यहियमाणस्यबलवद्भिर्दुरात्मभिः ॥ यद्येवंमन्यसेराजंस्त्रिधा
धर्मविचारणा १९ एकएवेतिजानीहित्रिधाधर्मस्यदर्शनम् ॥ पृथक्केचनमेबुद्धिस्त्रयाणामपिवैतथा २० उक्तोमार्गस्त्रयाणांचतत्तथैवसमाचर ॥ जिज्ञासानतुकर्त
व्याधर्मस्यपरितर्कणात् २१ सदैवारतश्चेष्टमातेऽभूदत्रसंशयः ॥ अंधोजडइवाशंकीयद्भवीमितदाचर २२ अहिंसासत्यमक्रोधोदानमेतच्चतुष्टयम् ॥ अजातश
त्रोमेवस्वधर्मेषसनातनः २३ ब्राह्मणेषुचवृत्तिर्यापितृपैतामहोचिता ॥ तामन्वेहिमहाबाहोधर्मस्यैतेहिदेशिकाः २४ प्रमाणमप्रमाणंवैयःकुर्यादबुधोजनः ॥ नस
प्रमाणतामर्होविवादजननोहिसः २५ ब्राह्मणानेवसेवस्वसत्कृत्यबहुमन्यच ॥ एतेष्वेवात्विमेलोकाःकृत्स्नाइतिनिबोधतान् २६ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ येचधर्मम
सूयंतेयेचैनंपर्युपासते ॥ ब्रवीतुमेभवानेतत्कृतेगच्छंतितादृशाः २७ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ रजसातमसाचैवसमवस्तीर्णचेतसः ॥ नरकंप्र
तिपद्यंतेधर्मविद्वेषिणोजनाः २८ येतुधर्ममहाराजसततंपर्युपासते ॥ सत्यार्जवपराःसंतस्तेवैस्वर्गभुजोनराः २९ धर्मएवगतिस्तेषामाचार्योपासनाद्भ
वेत् ॥ देवलोकंप्रपद्यंतेयेधर्मपर्युपासते ३० मनुष्यादिवादेवाःशरीरमुपताप्यवै ॥ धार्मिणःसुखमेधंतेलोभद्वेषविवर्जिताः ३१ प्रथमंब्रह्मणःपुत्रंधर्म
माहर्मनीषिणः ॥ धर्मिणःपर्युपासंतेफलंभक्तिमिवाशयः ३२

हेराजन्मद्येवैवधर्मत्रयमन्यसेतन्नेतिशेषः । किंतुहियमाणस्यैकस्यैवधर्मस्यत्रिधात्रिप्रकाराविचारणा एकएवप्रमाणत्रयसंवादेनपरीक्षणीयइत्यर्थः १९ त्रिधेत्यस्यव्याख्यानंप्रकएवेति त्रयाणांप्रमाणानांपृथक्प्रत्येकंस्वातंत्र्येणधर्मप्रतिपादकत्वेममबुद्धिर्नच २० उक्तइति प्रत्यक्षस्यातीन्द्रियेधर्मेप्रमाणाभावात् आचारस्यचप्रध्वंसितत्वात् त्रयाणांप्रमाणानामध्येपरिशेषाद्युक्तोवेदे सप्तवमार्गः नतुपरितर्कणाद्धर्मस्यविचारःकर्तव्यइत्यर्थः २१ अत्रवेदे अशंकाशंकाभूयः २२ । १३ । १४ । १५ । १६ । २० । २८ । १९ । ३० । ३१ आशयोभोक्तृमनः ३२

कांक्षाः किलक्षणः किं कर्मणश्च ३३ । ३४ सर्गमुत्सर्गम् ३५ पंचानंदेवपितृमूलातिथिकुंडानां ३६ । ३७ चक्रधरस्वमुजंगमप्रामादपितेर्वा । 'मवेचक्रधरो विष्णोः मुजंगमप्रामजालिनि' इति वि
 श्लोचनः ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ कर्माध्ययनप्रतिपादयेत् दक्षिणामितिशेषः ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ दक्षिणपाणिमुदरेद्यज्ञोपवीतीभवेत् ५०
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ असतां कीदृशं रूपं साधवः किंच कुर्वते ॥ ब्रवीतु मे भवाने तत्संतोऽसंतश्च कीदृशः ३३ ॥ भीष्म उवाच ॥ दुराचाराश्च दुर्धर्षा दुर्मुखाश्चाप्य
 साधवः ॥ साधवः शीलसंपन्नाः शिष्टाचारस्य लक्षणम् ३४ राजमार्गे गवां मध्ये धान्यमध्ये च घर्मिणः ॥ नोपसेवंति राजेन्द्रसर्गं मूत्रपुरीषयोः ३५ पंचानामशनं द
 त्वाशेषमश्रुतिसाधवः ॥ न जल्पन्ति च भुञ्जानानि द्राव्याद्रपाणयः ३६ चित्रभानुमनश्चाहं देवगोष्ठं चतुष्पथम् ॥ ब्राह्मणं धार्मिकं वृद्धं ये कुर्वन्ति प्रदक्षिणम् ३७ वृ
 द्धानां भारततानां स्त्रीणां च क्रधरस्य च ॥ ब्राह्मणानां गवाराज्ञां पंधानं ददते च ये ३८ अतिथीनां च सर्वेषां प्रियाणां स्वजनस्य च ॥ तथा शरणकामानां गोप्ता स्या
 त्स्वागतप्रदः ३९ सायंप्रातर्मनुष्याणामशनं देवनिर्मितम् ॥ नांतरा भोजनं दृष्टुं पुवासविधिर्हि सः ४० होमकाले यथा वहिः कालमेव प्रतीक्षते ॥ ऋतुकाले तथा
 नारी ऋतुमेव प्रतीक्षते ४१ नान्यदा गच्छते यस्तु ब्रह्मचर्यं च तत्स्मृतम् ॥ अमृतं ब्राह्मणा गाव इत्येतन्नयमेकतः ४२ तस्माद्ब्राह्मणं नित्यमर्चयेत्तथा विधिः ॥ य
 जुषांसंस्कृतं मांसमुपभुञ्जन्नदुष्यति ॥ पृष्ठमांसं वृथामांसं पुत्रमांसं च तत्समम् ४३ स्वदेशे परदेशे वाप्यतिथिर्नोपवासयेत् ॥ कर्मवैसफलं कृत्वा गुरुणां प्रतिपादयेत्
 ४४ गुरुभ्यस्त्वासनं देयमभिवाद्याभिपूज्य च ॥ गुरुमभ्यर्च्य वर्धते आयुषाय शसाश्रिया ४५ वृद्धान्नाभिभवेज्जातुन चैतान् प्रेषयेदिति ॥ नासीनः स्यात्स्थिते
 ष्वेव मायुरस्य न रिष्यते ४६ न न ग्राभीक्षते नारी न न ग्राण्पुरुषानपि ॥ मैथुनं सततं गुप्तमाहारं च समाचरेत् ४७ तीर्थानां गुरुवस्तीर्थं चोक्षाणां हृदयं शुचि ॥ द
 र्शनानां परं ज्ञानं संतोषः परमं सुखम् ४८ सायंप्रातश्च वृद्धानां शृणुयात्पुष्कलागिरः ॥ श्रुतमाप्नोति हिनरः सततं वृद्धसेवया ४९ स्वाध्याये भोजने चैव दक्षिणपा
 णिमुदरेत् ॥ यच्छेद्वाङ्मनसी नित्यमिन्द्रियाणितथैव च ५० संस्कृतं पायसं नित्यं यवागुरुं कसरं हविः ॥ अष्टकाः पितृदेवत्याग्रहाणामभिपूजनम् ५१ इमं शुक्रम
 णि मंगल्यं क्षुतानामभिनंदनम् ॥ व्याधितानां च सर्वेषां मायुषामभिनंदनम् ५२ न जातु त्वमिह ब्रूयादापन्नोऽपि महत्तरम् ॥ त्वं कारो वावधो वेति विद्वत्सु न विशिष्य
 ते ५३ अवराणां समानानां शिष्याणां च समाचरेत् ॥ पापमाचक्षते नित्यं हृदयं पापकर्मिणः ५४ ज्ञानपूर्वकं तं कर्मच्छादयंतं ह्यसाधवः ॥ ज्ञानपूर्वं विनश्यंति गू
 हमाना महाजने ५५ न मां मनुष्याः पश्यन्ति न मां पश्यन्ति देवताः ॥ पापेनाभिहितः पापः पापमेवाभिजायते ५६ यथा वार्धुषिको वृद्धिं दिनभेदे प्रतीक्षते ॥ धर्मे
 णापि हितं पापं धर्ममेवाभिवर्धयेत् ५७ यथा लवणमंभोभिराश्रुतं प्रविलीयते ॥ प्रायश्चित्तं हतं पापं तथा सद्यः प्रणश्यति ५८ तस्मात्पापं न गूहेत गूहमानं विवर्धयेत् ॥
 कृत्वा तत्साधुष्वारव्येयं ते तत्प्रशमयंत्युत ५९
 जीवितिवचनेन सुखोत्पादनं च कुर्यादिति शेषः ५९ । ५३ समाचरेत् भिनंदनं पापकर्मिणः स्वाहृदयं पापिष्ठमित्याचक्षते कर्मणैव तेषां हृदयं ज्ञायत इत्यर्थः ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९

६० । ६१ धर्मध्वजिकस्तत्प्रकाशकः ६२ पारस्यं परलोकहितम् ६३ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभाषदीपे द्विषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६२ ॥ ७ ॥ नाभागधेय इति
 १ । २ कृतो यज्ञोऽफलो येषां ते कृतयज्ञाफलाः ३ भवेत्समर्थः स्यात् ४ आयशतैः उपायशतैः सुखी धनेन ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३
 आशयासंचितं द्रव्यं कालेनैवोपभुज्यते ॥ अन्ये चैतत्प्रपद्यन्ते वियोगे तस्य देहिनः ६० मानसं सर्वभूतानां धर्ममाहुर्मनीषिणः ॥ तस्मात्सर्वाणि भूतानि धर्ममेव स
 मासते ६१ एक एव चरेद्दर्शनं धर्मध्वजिको भवेत् ॥ धर्मवाणिजका ह्येते ये धर्ममुपभुञ्जते ६२ अर्चेद्देवान दंभेन सेवेता मायया गुरून् ॥ निधिनिदध्यात्पारस्यं यात्रार्थं
 दानशब्दितम् ६३ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे धर्मप्रमाणकथने द्विषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६२ ॥ ७ ॥
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ नाभागधेयः प्राप्नोति धनं सुबलवानपि ॥ भागधेयान्वितस्त्वर्थान् कृशो बालश्च विदति १ नालाभकाले लभते प्रयत्नेऽपि कृते सति ॥ लाभकाले
 प्रयत्नेन लभते विपुलं धनम् २ कृतयत्नाफलाश्चैव दृश्यन्ते शतशो नराः ॥ अयत्नेनैव मानाश्च दृश्यन्ते बहवो जनाः ३ यदियत्नो भवेन्मर्त्यः स सर्वफलमाप्नुयात् ॥ ना
 लभ्यं चोपलभ्येत नृणां भरतसत्तम ४ प्रयत्नं कृतं वंतोऽपि दृश्यन्ते ह्यफलानराः ॥ मार्गत्याय शतैरर्थानामार्गश्चापरः सुखी ५ अकार्यमसकृत् कृत्वा दृश्यन्ते ह्यधनानराः ॥
 धनयुक्ताः स्वकर्मस्था दृश्यन्ते चापरेऽधनाः ६ अधीत्य नीतिं शास्त्राणि नीतियुक्तो न दृश्यते ॥ अनभिज्ञश्च साचिव्यंगमितः केन हेतुना ७ विद्यायुक्तो ह्यविद्यश्च धनवा
 न्दुर्मतिस्तथा ॥ यदि विद्यामुपाश्रित्य नरः सुखमाप्नुयात् ८ न विद्वान्विद्यया हीनं वृत्त्यर्थमुपसंश्रयेत् ॥ यथापि पासां जयति पुरुषः प्राप्य वैजलम् ९ इष्टार्थो वि
 द्याह्ये वनविद्यां प्रजहेन्नरः ॥ नाप्राप्तकालो भ्रियते विद्वः शरशतैरपि ॥ तृणाग्रेणापि संस्पृष्टः प्राप्तकालो न जीवति १० ॥ भीष्म उवाच ॥ ईहमानः समारंभान्मादि
 नासादयेद्धनम् ॥ उग्रं तपः समारोहेन्न ह्यनुसंपरोहति ११ दानेन भोगी भवति मेधावी वृद्धसेवया ॥ अहिंसया च दीर्घायुरिति प्राहुर्मनीषिणः १२ तस्माद्दद्यान्नया
 चेत पूजयेद्धारमिकानपि ॥ सुभाषी प्रियकृच्छातः सर्वसत्त्वाविहिंसकः १३ यदा प्रमाणं प्रसवः स्वभावश्च सुखा सुखे ॥ दंशकीटपि पीलानां स्थिरो भव युधिष्ठिर १४
 ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशास० दानधर्मे धर्मप्रशंसायां त्रिषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६३ ॥ भीष्म उवाच ॥ कार्यते यच्च क्रियते सच्चा सच्च
 ताकृतम् ॥ तत्राश्वसीतसत्कृत्वा असत्कृत्वा न विश्वसेत् १ काल एव सर्वकाले निग्रहानुग्रहौ ददत् ॥ शुद्धिमाविश्य भूतानां धर्माधर्मौ प्रवर्तते २ यदा त्वस्य भवेद्बुद्धिर्ध
 र्मार्थस्य प्रदर्शनात् ॥ तदा श्वसीत धर्मात्मा दृष्टुं निर्विश्वसेत् ३ एतावन्मात्रमेतद्भिभूतानां प्राज्ञलक्षणम् ॥ कालयुक्तोऽप्युभयविच्छेषं युक्तं समाचरेत् ४

प्रसवः प्रसवकारणं कर्मैव दंशदीनां सुखाद्याप्तौ प्रमाणं नियामकं एवं स्वस्यापि ज्ञात्वा स्थिरोऽप्यंचलो भव १४ ॥ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभाषदीपे त्रिषष्ट्यधिकशततमो
 अध्यायः ॥ १६३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ कार्यत इति १ प्रवर्तते प्रवर्तयति २ धर्मार्थस्य धर्मफलस्य प्रदर्शनात् यदा धर्म एव श्रेयस्कर इति बुद्धिर्भवेत्तदा स्यं
 धर्मात्मा धर्मचितः धर्मे आश्वसीत विश्वासं कुर्वीत अदृष्टबुद्धिस्तु न विश्वसेद्धर्मफले ३ एतावद्दर्मे विश्वासवत्त्वं उभयवित्कर्तव्या कर्तव्यवित् ४

म.भा.टी.

॥ १६ ॥

राजसामलिनाः ९ धर्मः कदाऽप्यधर्मो न वोदित्याह नहीति अधर्मतया दुःखहेतुतया ९ । १० एतौ विशुद्धताऽधर्मास्पृशौ ८ नयेद्धर्ममिति शेषः धर्मेण धर्मानुष्ठानार्थमितरैरुच्यमानः प्रियमाणः सन् सर्वलोकभयच्छलेतेषां प्रतारणे प्रवर्तते । यद्वा स्वान्तरं स्वयमेवाचरेदित्याह नस्विति नयेदुद्धर्ममिति शेषः किंतु धर्मभयलोकभययोः छले छलने निवृत्तिनिमित्तं धर्मेण हेतुना अर्थात् प्राज्ञेन उच्यमानः पुनरुद्धर्मगच्छतीति शेषः । शूद्रोऽहमित्यादि वदन्निति शेषपूरणेन योज्यम् ९ अपरे साधवो नोपवदन्ति नच्छलं कुर्वन्तियथाधिकारं धर्मं कुर्वन्ति नच्छलमित्यर्थः तस्मात्प्रवर्तना सर्वाव्यर्थेवेति भावः १० विशेषेणेति युग्मं सर्वेषां प्राणिनां पुरुषाणां वा पांचभौतिकत्वे प्रत्यक्षेऽपि विशेषकरणमिदं पवित्रमिदमपवित्रमिति व्यवस्थापनं लोकधर्मज्ञास्त्रीयधर्मेष्वभिहिते सति कृतं । पशुपामरपंडि

यथाहुपस्थितैश्वर्याः प्रजायन्ते न राजसाः ॥ एवमेवात्मनात्मानं पूजयन्ती हि धार्मिकाः ५ न ह्यधर्मतया धर्मं दद्यात्कालः कथंचन ॥ तस्माद्विशुद्धमात्मानं जानीयाद् धर्मचारिणम् ६ स्पृष्टुमप्यसमर्थो हि ज्वलन्तमिव पावकम् ॥ अधर्मः संततो धर्मकालेन परिरक्षितम् ७ कार्यो वेतौ हि धर्मेण धर्मो हि विजयावहः ॥ त्रयाणामपि लोकानां मालोकः कारणं भवेत् ८ न तु कश्चिन्नयेत्प्राज्ञो गृहीत्वैकं रे नरम् ॥ उच्यमानस्तु धर्मेण धर्मलोकं भयच्छले ९ शूद्रोऽहं नाधिकारो मे चातुराश्रम्यसेवने ॥ इति विज्ञानमपरेनात्मन्युपदधत्युत १० विशेषेण च वक्ष्यामि चातुर्वर्ण्यस्य लिङ्गतः ॥ पञ्चभूतशरीराणां सर्वेषां सदृशात्मनाम् ११ लोकधर्मे च धर्मे च विशेषकरणं कृतम् ॥ यथैकत्वं पुनर्याति प्राणिनस्तत्र विस्तरः १२ अध्रुवो हि कथं लोकः स्मृतो धर्मः कथं ध्रुवः ॥ यत्र कालो ध्रुवस्तात तत्र धर्मः सनातनः १३ सर्वेषां तुल्यदेहानां सर्वेषां सदृशात्मनाम् ॥ कालो धर्मेण संयुक्तः शेष एव स्वयंगुरुः १४ एवं सति न दोषोऽस्ति भूतानां धर्मसेवने ॥ तिर्यग्योनावपिसर्ता लोक एवमतो गुरुः १५ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशास० दानधर्मे धर्मप्रशंसायां चतुःषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६४ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ शरतल्पगतं मीष्मं पाण्डवोऽथ कुरूद्वहः ॥ युधिष्ठिरो हि तं प्रेप्सुरपृच्छत्कल्मषापहम् १ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ किं श्रेयः पुरुषस्येह किं कुर्वन्सुखमेधते ॥ विपाप्मासंभवेत्केन किं वा कल्मषनाशनम् २ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ तस्मै शुश्रूषमाणाय भूयः शांतनवस्तदा ॥ दैवं वंशं यथान्यायमाचष्ट पुरुषर्षभ ३ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ अयं दैवतवंशो वैक्राषिवंशसमन्वितः ॥ त्रिसंध्यं पठितः पुत्रकल्मषापहरः परः ४ यदह्ना कुरुते पापमिन्द्रियैः पुरुषश्चरन् ॥ बुद्धिपूर्वमबुद्धिर्वारात्रौ यच्चापि संध्ययोः ५

तानां यथा पुनर्बिहिते नैते एकत्वं प्राकृतं गच्छेयुरिति सास्त्रेण धर्मनियमः कृत इत्यर्थः ११ । १२ अत्रांशकते अष्टवद्वितीति लोकस्य धर्मस्य च कार्यकारणमावात्कार्यस्याष्टवत्वं कारणस्य षट्त्वं च न युक्तं तंतुना
श्रमंतरेण पट्टाशायोगादित्यर्थः । उत्तरमाह कालः संकल्पः निष्कामधर्म एव ध्रुवस्तत्फलं न तु सकाम इत्यर्थः १३ सर्वेषां भिति धर्मसंयुक्तः संकल्प एव शेषः शिष्यते नान्यः । स च कथमुद्दिष्यतीत्यत्राह
स्वयं गुरु रिति धर्मबलात्स्वयमेव च स उदेति निश्चयेदित्यर्थः १४ इव भिति यदा भूतानां प्राक्कर्मैव तत्र तत्र सुखदुःखसाधने प्रवर्तकमतो धर्मसेवने कर्मफलभोगे असमंजसेऽपि भूतानां दोषो नास्ति ।
यतः तिर्यग्योनावपिसर्गाविद्यमानानां भूतानां सदसत्प्रवृत्तौ पूर्वकर्मनुसारा लोक एव गुरुर्दृष्टः । विधिनिर्धंत्रितो लोक इष्टाति नैव साधुः स्वसाधुनिवाकर्मणि प्रवर्तते इत्यर्थः १५ ॥ इति अनुशासनप
र्वाणि नीलकंठीये भारतभाष्ये चतुःषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ शरत्कृतमिदं ध्याय्य द्वयं स्पष्टार्थम् १ । २ । ३ । ४ । ५

119 E 311

६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५

मुच्यते सर्वपापेभ्यः कीर्तयन्वैशुचिः सदा ॥ नांधोनवाधिरः काले कुरुते स्वस्तिमान्सदा ६ तिर्यग्योनिं न गच्छेच्च नरकं संकराणि च ॥ न च दुःखभयं तस्य मरणे
सनमुह्यति ७ देवासुरगुरुर्देवः सर्वभूतनमस्कृतः ॥ अर्चित्योऽथाप्यनिर्देश्यः सर्वप्राणो ह्ययोनिजः ८ पितामहो जगन्नाथः सावित्री ब्रह्मणः सती ॥ वेदभूरथ
कर्ता च विष्णुर्नारायणः प्रभुः ९ उमापतिर्विरूपाक्षः स्कंदः सेनापतिस्तथा ॥ विशाखो हुतमुग्वायुश्चंद्रसूर्यौ प्रभाकरौ १० शक्रः शचीपतिर्देवो यमो धूमो
र्ण्यासह ॥ वरुणः सहगौर्या च सहस्रद्वयाधनेश्वरः ११ सौम्यागौः सुरभिर्देवी विश्रवाश्च महानृषिः ॥ संकल्पः सागरो गंगास्रवंत्योऽथ मरुद्गणः १२ बाल
खिल्यास्तपः सिद्धाः कृष्णद्वैपायनस्तथा ॥ नारदः पर्वतश्चैव विश्वावसुर्हहाहुहूः १३ तुंबुरुश्चित्रसेनश्च देवदूतश्च विश्रुतः ॥ देवकन्या महाभागा दिव्या
श्वाप्सरसांगणाः १४ उर्वशी मेनकारं भामिश्रकेशी ह्यलंबुषा ॥ विश्वाची च घृताची च पंचचूडा तिलोत्तमा १५ आदित्या वसवो रुद्राः साश्विनः पितरोऽपि च ॥
धर्मः श्रुतं तपो दीक्षा व्यवसायः पितामहः १६ शर्वयो दिवसाश्चैव मारीचः कश्यपस्तथा ॥ शुक्रो बृहस्पतिर्भौमो बुधो राहुः शनैश्चरः १७ नक्षत्राण्यृतवश्चैव मासाः
पक्षाः सवत्सराः ॥ वैनतेयाः समुद्राश्च कडुजाः पन्नगास्तथा १८ शतहृश्च विपाशाश्च चंद्रभागा सरस्वती ॥ सिंधुश्च देविकाश्चैव प्रभासं पुष्कराणि च १९ गंगामहा
नदी वेणाकावेरि निर्मदा तथा ॥ कुलंपुना विशल्या च करतोयांबुवाहिनी २० सरयू र्गंडकी चैव लोहितश्च महानदः ॥ ताम्रारुणा वेत्रवती पर्णाशा गौतमी तथा २१
गोदावरी च वेण्या च कृष्णवेणा तथाऽद्रिजा ॥ दृषद्वती च कावेरी च क्षुर्मदा किनी तथा २२ प्रयागं च प्रभासं च पुण्यं नैमिषमेव च ॥ तच्च विश्वेश्वरस्थानं यत्र तद्विमलं
सरः २३ पुण्यतीर्थं सुसलिलं कुरुक्षेत्रं प्रकीर्तितम् ॥ सिंधूतमंतपोदानं जंबूमार्गमथापि च २४ हिरण्वती वितस्ता च तथा लक्षवती नदी ॥ वेदस्मृतिर्वेदवती मा
लवाथाश्च वत्यापि २५ भूमिभागास्तथा पुण्या गंगाद्वारमथापि च ॥ ऋषिकुल्यास्तथा मेघानद्याः सिंधुवहास्तथा २६ चर्मण्वती नदी पुण्या कौशिकी यमुना
तथा ॥ नदीभीमरथी चैव बाहुदा च महानदी २७ माहेंद्रवाणी त्रिदिवानी लिका च सरस्वती ॥ नंदाचापरनंदा च तथा तीर्थमहाहदः २८ गयाऽथ फल्गुतीर्थं
च धर्मारण्यं सुरैर्वृतम् ॥ तथा देवनदी पुण्या सरश्च ब्रह्मनिर्मितम् २९ पुण्यं त्रिलोकविख्यातं सर्वपापहरं शिवम् ॥ हिमवान्पर्वतश्चैव दिव्यौषधिसमन्वितः
३० विंधोधा तु विचित्रांगस्तीर्थवानौषधान्वितः ॥ मेरुर्महेंद्रो मलयः श्वेतश्च रजतावृतः ३१ अंगवान्मंदरो नीलो निषधो ददुरस्तथा ॥ चित्रकूटोऽजना
भश्च पर्वतो गंधमादनः ३२ पुण्यः सोमगिरिश्चैव तथैवान्ये महीधराः ॥ दिशश्च विदिशश्चैव क्षितिः सर्वे महीरुहाः ३३ विश्वे देवानभश्चैव नक्षत्राणि ग्रहास्तथा ॥
पातुनः सततं देवाः कीर्तिताऽकीर्तिता मया ३४ कीर्तयानो न रोह्ये तान्मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥ स्तुवंश्च प्रतिनंदंश्च मुच्यते सर्वतोभयात् ३५

सर्वसंकरपापेभ्यो देवतास्तवनंदकः ॥ देवतानंतरं विप्रांस्तपःसिद्धांस्तपोधिकान् ३६ कीर्तितान्कीर्तयिष्यामि सर्वपापप्रमोचनान् ॥ यवकीतोऽथैरभ्यश्चक्षीषानौ
शिजस्तथा ३७ भृग्वंगिरास्तथा कण्वो मेधातिथिरथ प्रभुः ॥ बर्हीचगुणसंपन्नः प्राचीं दिशमुपाश्रिताः ३८ भद्रां दिशं महाभागा उल्मुचुः प्रमुचुस्तथा ॥ मुमुचुश्चम
हाभागः स्वस्त्वात्रेयश्च वीर्यवान् ३९ मित्रावरुणयोः पुत्रस्तथाऽगस्त्यः प्रतापवान् ॥ इटायुश्चोर्ध्वबाहुश्च विश्रुता वृषिसत्तमौ ४० पश्चिमां दिशमाश्रित्य एधंते नि
बोधतान् ॥ उपंगुः सहसोदयः परिव्याधश्च वीर्यवान् ४१ ऋषिर्दीर्घतमाश्चैव गौतमः काश्यपस्तथा ॥ एकतश्च द्वितश्चैव त्रितश्चैव महावृषिः ४२ अत्रेः पुत्रश्च धर्मा
त्मा तथा सारस्वतः प्रभुः ॥ उत्तरां दिशमाश्रित्य एधंते निबोधतान् ४३ अत्रिर्वसिष्ठः शक्तिश्च पाराशर्यश्च वीर्यवान् ॥ विश्वामित्रो भरद्वाजो जमदग्निस्तथैव च ४४
ऋचीकपुत्रो रामश्च ऋषिरौदालकिस्तथा ॥ श्वेतकेतुः कोइलश्च विपुलो देवलस्तथा ४५ देवशर्मा च धौम्यश्च हस्ति काश्यप एव च ॥ लोमशो नाचिकेतश्च लोमहर्षण एव
च ४६ ऋषिरुग्रश्च वाश्चैव भागवश्चैव वनस्तथा ॥ एष्वैव समवायश्च ऋषिदेवसमन्वितः ४७ आद्यः प्रकीर्तितो राजन् सर्वपापप्रमोचनः ॥ नृगो ययातिर्नहुषो यदुः पुरुश्च
वीर्यवान् ४८ धुंधुमारो दिलीपश्च सगरश्च प्रतापवान् ॥ कशाश्चो यौवनाश्च चित्राश्च सत्यवांस्तथा ४९ दुष्यंतो भरतश्चैव चक्रवर्ती महायशः ॥ पवनो जनकश्चैव त
था दृष्टरथो नृपः ५० रघुर्नरवरश्चैव तथा दशरथो नृपः ॥ रामो राक्षसहावीरः शशबिंदुर्भगीरथः ५१ हरिश्चंद्रो मरुतश्च तथा दृढरथो नृपः ॥ महोदयो ह्यलर्कश्च ऐल
श्चैव नराधिपः ५२ करं वमोनरश्चैव कश्मोरश्च नराधिपः ॥ दक्षो बरीषः कुरुरो रैवतश्च महायशः ५३ कुरुः संवरणश्चैव माघाता सत्यविक्रमः ॥ मुचुकुंदश्च राजर्षिर्ज
न्हूर्जा ह्यविसेवितः ५४ आदिराजः पृथुर्वै न्यो मित्रभानुः प्रियंकरः ॥ व्रसदस्युस्तथाराजाश्चैव तोरजर्षिसत्तमः ५५ महाभिषश्च विख्यातो निमीराजा तथाऽष्टकः ॥
आयुः क्षुपश्च राजर्षिः कक्षेयुश्च नराधिपः ५६ प्रतर्दनो दिवोदासः सुदासः कोसलेश्वरः ॥ ऐलोनलश्च राजर्षिर्मनुश्चैव प्रजापतिः ५७ हविग्रश्च पृषधश्च प्रतीपः शांतनु
स्तथा ॥ अजः प्राचीनबर्हिश्च तथेक्ष्वाकुर्महायशः ५८ अनरण्यो नरपतिर्जानुजंघस्तथैव च ॥ कक्षसेनश्च राजर्षिर्ये चान्ये चानुकीर्तिताः ५९ कल्यमुत्थाय योनित्यं
संध्ये द्वेऽस्तमयोदये ॥ पठेच्छुचिरना वृत्तः सधर्मफलभाग्भवेत् ६० देवादेवर्षयश्चैव स्तुताराजर्षयस्तथा ॥ पुष्टिमायुर्यशः स्वर्गविधास्यंति ममेश्वराः ६१ मावि
ग्रं माचमेपापं माचमेपरिपंथिनः ॥ ध्रुवो जयो मे नित्यः स्यात्परत्र च शुभागतिः ६२ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मवंशानुकीर्तनं
नाम पंचषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६५ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ शरतल्पगते भीष्मे कौरवाणां धुरंधरे ॥ शयाने वीरशयने पांडवैः समुपस्थिते १

५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६५ ॥ शरतल्पगत इति १

२ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ ॥ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये

युधिष्ठिरो महाप्राज्ञो मम पूर्वपितामहः ॥ धर्माणामागमं श्रुत्वा विदित्वा सर्वसंशयान् २ दानानां च विधिं श्रुत्वा चिच्छन्न धर्मार्थसंशयः ॥ यदन्यदकरो द्विप्रतन्मेशं
सितुमर्हसि ३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ अमून्मुहूर्तस्तिमितं सर्वतद्राजमंडलम् ॥ तूष्णीं भूते ततस्तस्मिन्पटे चित्रमिवापितम् ४ मुहूर्तमिव च
ध्यात्वा व्यासः सत्यवतीसुतः ॥ नृपं शयानं गमिष्यामि दमाहवचस्तदा ५ राजन् प्रकृतिमापन्नः कुरुराजो युधिष्ठिरः ॥ सहितो भ्रातृभिः सवः पार्थिवैश्चानुयायिभिः
६ उपास्ते त्वानरव्याघ्रसहस्रकृष्णेन धीमता ॥ तमिमं पुराणाय सप्तदुज्ञातुमर्हसि ७ एवमुक्तो भगवता व्यासेन पृथिवीपतिः ॥ युधिष्ठिरं संहामात्यमनुजज्ञे
नदीसुतः ८ उवाच चैनं मधुरं नृपं शांतनवो नृपः ॥ प्रविशस्व पुरीं राजन् व्येतु ते मानसो ज्वरः ९ यजस्व विविधैर्यज्ञैर्बह्वैः स्वाप्तदक्षिणैः ॥ ययातिरिव राजेंद्र
श्च द्वादमपुरःसरः १० क्षत्रधर्मरतः पार्थपितृन् देवांश्च तर्पय ॥ श्रेयसोऽप्योक्ष्यसे चैव व्येतु ते मानसो ज्वरः ११ रंजयस्व प्रजाः सर्वाः प्रकृतीः परिसांत्वय ॥ सुहृ
दः फलसत्कारैरर्चयस्व यथा हितः १२ अनुत्वां तात जीवंतु मित्राणि सुहृदस्तथा ॥ चैत्यस्थाने स्थितं वृक्षं फलवंतमिव द्विजाः १३ आगंतव्यं च भवता समयेमम
पार्थिव ॥ विनिवृत्ते दिनकरे प्रवृत्ते चोत्तरायणे १४ तथेत्युक्त्वा च कौंतेयः सोऽपि वाद्यपितामहम् ॥ प्रययौ स परीवारो नगरं नागसाह्वयम् १५ घृतराष्ट्रपुरस्कृ
त्य गांधारीं च पतिव्रताम् ॥ तद्वैर्ऋषिभिः सर्वैर्भ्रातृभिः केशवेन च १६ पौरजानपदैश्चैव मंत्रिवृद्धैश्च पार्थिव ॥ प्रविवेश कुरुश्रेष्ठः पुरं वारणसाह्वयम् १७ इति
श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मवंशानुकीर्तनं नाम पंचषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६६ ॥ ॥ समाप्तमानुशासनिकं पर्व ॥ ॥
अथ भीष्मस्वर्गारोहणपर्व ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः कुंती सुतो राजा पौरजानपदं जनम् ॥ पूजयित्वा यथान्यायमनुजज्ञे घृहान् प्रति १ सांत्वयामासनारी
श्च हतवीरा हतेश्वराः ॥ विपुलैरर्थदानैः सतदा पांडुसुतो नृपः २ सोऽपि पित्रो महाप्राज्ञः प्राप्य राज्यं युधिष्ठिरः ॥ अवस्थाप्य नरश्रेष्ठः सर्वाः स्वप्रकृतीस्तथा ॥
३ द्विजेभ्यो गुणमुख्येभ्यो नैगमेभ्यश्च सर्वशः ॥ प्रतिगृह्या शिषोः पुख्यास्तथा धर्मभृतां वरः ४ उषित्वा शर्वरीः श्रीमान्पंचाशन्नगरोत्तमे ॥ समयं कौरवाग्र्यस्य
सस्मार पुरुषर्षभः ५ सनिर्ययौ गजपुराद्याजकैः परिवारितः ॥ दृष्ट्वा निवृत्तमादित्यं प्रवृत्तं चोत्तरायणम् ६ घृतं माल्यं च गंधांश्च क्षौमाणि च युधिष्ठिरः ॥ चंद
नागुरुमुख्यानि तथा कालीयकान्यपि ७ प्रस्थाप्य पूर्वकौंतेयो भीष्मसंस्करणाय वै ॥ माल्यानि च वरार्हाणि रत्नानि विविधानि च ८ घृतराष्ट्रपुरस्कृत्य गांधारीं च यश
स्विनीम् ॥ मातरं च पृथां धीमान्भ्रातृंश्च पुरुषर्षभान् ९ जनार्दनं नानुमतो विदुरेण च धीमता ॥ युयुत्सुना च कौरव्यो युयुधानेन वा विभो १०

भारतभावदीपे षष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ तत इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

भीष्मस्याग्नीनितितेन तस्यापि पत्नी आसीत् यद्वासेस्कारकान् भीष्मः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । माघोऽयमिति सौम्यश्चात्रः
महताराजभोगेन पारिवर्हेण संवृतः ॥ स्तूयमानो महातेजा भीष्मस्याग्निं नुब्रजन् ११ निश्चक्राम पुरा तस्माद्यथा देवपातिस्तथा ॥ आससाद कुरुक्षेत्रे ततः
शांतनवं च १२ उपास्य मानं व्यासेन पाराशर्येण धीमता ॥ नारदेन च राजर्षे देवेलेनासितेन च १३ हतशिष्टैर्वृषैश्चान्यैर्नानादेशसमागतैः ॥ रक्षिभिश्च
महात्मानं रक्ष्यमाणं समंततः १४ शयानं वीरशयने ददर्शनृपतिस्ततः ॥ ततो रथादवातीर्य भ्रातृभिः सह धर्मराट् १५ अभिवाद्याथ कातेयः पितामहमरिंदमम्
द्वैपायनादीन् विप्रांश्च तैश्च प्रत्यभिनांदितः १६ ऋत्विग्भिर्ब्रह्मकल्पैश्च भ्रातृभिः सह धर्मजः ॥ आसाद्य शरतरूपस्थमृषिभिः परिवारितम् १७ अग्नवीद्धरतश्चेष्टं
धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ भ्रातृभिः सह कौरव्यः शयानं निम्नगा सुतम् १८ युधिष्ठिरोऽहं नृपतेन मस्ते जान्हवी सुत ॥ शृणोषि चेन्महाबाहो ब्रूहि किं करवाणि ते १९
प्राप्तोऽस्मि समये राजन्न ग्रीणादाय ते विभो ॥ आचार्यान् ब्राह्मणांश्चैव ऋत्विजो भ्रातरश्च मे २० पुत्रश्च ते महातेजा घृतराष्ट्रो जनेश्वरः ॥ उपस्थितः सहामात्यो वा
सुदेवश्च वीर्यवान् २१ हतशिष्टाश्च राजानः सर्वे च कुरुजांगलाः ॥ तान् पश्य न रशार्दूलसमुन्मीलय लोचने २२ यच्चेह किंचित्कर्तव्यं तत्सर्वं प्रापितं मया ॥ यथो
क्तं भवता काले सर्वमेव च तत्कृतम् २३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वा तु गांगेयः कुंतीपुत्रेण धीमता ॥ ददर्श भारतान्सर्वान् स्थितान्सं परिवार्य ह ॥
२४ ततश्च तंबली भीष्मः प्रगृह्य विपुलं भुजम् ॥ उद्यन्मेघस्वरो वाग्मी काले वचनमब्रवीत् २५ दिष्ट्या प्राप्तोऽसि कैतेय सहामात्यो युधिष्ठिर ॥ परिवृतो हि
भगवान्सहस्रां शुर्दिवाकरः २६ अष्टपञ्चाशतं रात्र्यः शयानस्याद्यमेगताः ॥ शरेषु निशिताग्नेषु यथा वर्षशतं तथा २७ माघोऽयं समनु प्राप्तो मासः सौम्यो युधि
ष्ठिर ॥ त्रिभागशेषः पक्षोऽयं शुक्लो भवितुमर्हति २८ एवमुक्त्वा तु गांगेयो धर्मपुत्रं युधिष्ठिरम् ॥ घृतराष्ट्रमथामंत्र्यकाले वचनमब्रवीत् २९ ॥ भीष्म उवाच ॥
राजन् विदितधर्मोऽसि सुनिर्णीतार्थसंशयः ॥ बहुश्रुताहिते विप्रो बहवः पर्युपासिताः ३० वेदशास्त्राणि सर्वाणि धर्माश्च मनोजेश्वर ॥ वेदांश्च चतुरः सर्वांस्त्रिखिले
नानुब्रुह्यसे ३१ न शोचितं व्यंकौरव्य भवितव्यं हितं तथा ॥ श्रुतं देवरहस्यं ते कृष्ण द्वैपायनादपि ३२ यथा पांडोः सुतारारजस्तथैव तव धर्मतः ॥ तान्पालय
स्थितो धर्मे गुरुशुश्रूषणे रतान् ३३ धर्मराजो हि शुद्धात्मानो देशे स्थास्यते तव ॥ आनृशंस्य परं ह्येनं जानामि गुरुवत्सलम् ३४ तव पुत्रादुरात्मानः क्रोधलो भप
रायणाः ॥ ईर्ष्याभिभूता दुर्वृत्तास्तां न शोचितुमर्हसि ३५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एतावदुक्त्वा वचनं घृतराष्ट्रं मनीषिणम् ॥ वासुदेवं महाबाहुम
भ्यभाषत कौरवः ३६ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ भगवन्देव देशसुरा सुरनमस्कृत ॥ त्रिविक्रमनमस्तुभ्यं शंखचक्रगदाधर ३७

અનુ. ૧૩
અ.
૧૩૬૭

नासत्यचतुर्भागकरणेसार्धसप्तभागत्वात्अष्टम्यर्धस्यानतीतत्वेनप्रथमभागस्यविद्यमानत्वात्त्रिभागोषोभवितुमर्हतीत्यर्थः तेनाद्याष्टमीत्यर्थः १८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७

३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ ॥ इति अनुशां नी० मा० सप्तषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ २९० ॥ एवमुक्त्वेति १ धारणासु

वासुदेवो हिरण्यात्मा पुरुषः सविता विराट् ॥ जीवभूतोऽनुरूपस्त्वं परमात्मा सनातनः ३८ त्रायस्वपुण्डरीकाक्षपुरुषोत्तम नित्यशः ॥ अनुजानीहि मां कृष्ण वैकुण्ठ
पुरुषोत्तम ३९ रक्ष्याश्च ते पाण्डवेया भवान्येषां परायणम् ॥ उक्तवानस्मि दुर्बुद्धिर्मदं दुर्विधानं तदा ४० यतः कृष्णस्ततो धर्मो यतो धर्मस्ततो जयः ॥ वासुदेवेन
तीर्थेन पुत्रसंशाम्य पाण्डवैः ४१ संधानस्य परः कालस्तवेति च पुनः पुनः ॥ न च मे तद्वचो मूढः कृतवान्समुदधीः ॥ घातयित्वेह पृथिवीं ततः सनिधनं गतः ४२
त्वां तु जानाम्यहं देवपुराणमृषिसत्तमम् ॥ नरेण सहितं देववदयीं सुचिरोषितम् ४३ तथा मे नारदः प्राह व्यासश्च सुमहातपाः ॥ नरनारायणावेतौ संभूतौ मनुजे
ष्विति ४४ समां त्वमनुजानीहि कृष्ण मोक्षये कलेवरम् ॥ त्वयाऽहं समनुज्ञातो गच्छेयं परमां गतिम् ४५ ॥ वासुदेव उवाच ॥ अनुजानामि भीष्मत्वां वमून् प्राप्नु
हि पार्थिव ॥ न तेऽस्ति वृजिनं किंचिदिह लोके महायुते ४६ पितृभक्तोऽसिराजर्षे मा कं डेय इवापरः ॥ तेन मृत्युस्तव वशे स्थितो मृत्यु इवानतः ४७
॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तु गांगेयः पाण्डवानिदमब्रवीत् ॥ घृतराष्ट्रमुखांश्चापि सर्वांश्च सुहृदस्तथा ४८ प्राणानुत्सृष्टुमिच्छामि तत्रानुज्ञातुमर्हथ ॥ सत्ये
षु यतिषु व्यं वः सत्यं हि परमं बलम् ४९ आनृशंस्य परैर्भावं सदैव नित्यतात्मभिः ॥ ब्रह्मण्यैर्धर्मशीलैश्च तपोनित्यैश्च भारताः ५० इत्युक्त्वा सुहृदः सर्वान्सं परिष्वज्य
चैव ह ॥ पुनरेवाब्रवीद्धीमान्युधिष्ठिरमिदं वचः ५१ ब्राह्मणाश्चैव ते नित्यं प्राज्ञाश्चैव विशेषतः ॥ आचार्याः ऋत्विजश्चैव पूजनीया जनाधिप ५२ ॥ इति श्रीमहा
भारते अनुशासनपर्वणि भीष्मस्वर्गारोहणपर्वणि दानधर्मे सप्तषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६७ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा कुहून् सर्वान्
भीष्मः शान्तनवस्तदा ॥ तूष्णीं बभूव कौरव्यः समुहूर्तमरिंदम १ धारयामास चात्मानं धारणासु यथाक्रमम् ॥ तस्योर्ध्वमगमन् प्राणाः सन्निरुद्धा महात्मनः २ इदं
माश्चर्यमासीन्न मध्ये तेषां महात्मनाम् ॥ सहितैर्ऋषिभिः सर्वैस्तदा व्यासादिभिः प्रभो ३ यद्यन्मुंचति गात्रं हि स शान्तनुस्तदा ॥ तत्तद्विशल्यं भवति योगयुक्त
स्य तस्य वै ४ क्षणेन प्रेक्षतां तेषां विशल्यः सोऽभवत्तदा ॥ तद्दृष्ट्वा विस्मिताः सर्वे वासुदेवपुरोगमाः ५ सहितैर्मुनिभिः सर्वैस्तदा व्यासादिभिर्नृप ॥ सन्निरुद्धस्तु ते
नात्मा सर्वेष्वायतनेषु च ६ जगाम भित्त्वा मूर्धानं दिवमभ्युत्पपात ह ॥ देवदुंदुभिनादश्च पुष्पवर्षैः सहा भवत् ७ सिद्धा ब्रह्मर्षयश्चैव साधुसाध्विति हर्षिताः ॥ महो
ल्के च भीष्मस्य मूर्धदेशाज्जनाधिप ८ निःसृत्याकाशमाविश्य क्षणेनांतरधीयत ॥ एवं सराजशार्दूलनृपः शान्तनवस्तदा ९ समयुज्यत कालेन भरतानां कुलोद्बहः
ततस्त्वादाय दारूणि गंधांश्च विविधान् बहून् १०

ततस्त्वादायदारूणिगंधांश्चविविधान्वहून् १० आधारादिपुस्त्यानेषुयथाक्रमंमूलाधारात्स्वाधिष्ठानंततोमणिपूरंततोऽनाहतंततोविशुद्धिततआज्ञामेवंक्रमेणमनःसहितंवायुंनिरुंधन्नप
र्युपर्यानीतवानित्यर्थः २ । ३ यद्यदिति प्राणेनमुक्तंगात्रं प्राणिनामयवत्संयोगंनसममपिशरंधारायितुमक्षममभूदतस्तत्तदंगंविशद्व्यमभूदित्यर्थः ३५ आत्माप्राणसंयुक्तंमनः ४ । ७ । ८ । ९ । १०

११ । १२ । १३ उष्णीषकिरीटकिरोवेष्टे । 'उष्णीषंतुशिरोवेष्टेकिरीटलक्षणान्तर' इति मेदिनी १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४

चितांचकुर्महात्मानः पांडवाविदुरस्तथा ॥ युयुत्सुश्चापिकौरव्यप्रेक्षकास्त्वितरेऽभवन् ११ युधिष्ठिरश्च गंगेयं विदुरश्च महामतिः ॥ छादयामास तुरुभौ शौमैर्मौ
ल्यैश्च कौरवम् १२ धारयामास तस्याथ युयुत्सुश्छत्रमुत्तमम् ॥ चामरव्यजने शुभ्रभीमसेनार्जुनाबुधौ १३ उष्णीषे परिष्णीतामाद्रीपुत्राबुधौ तथा ॥ स्त्रियः
कौरवनाथस्य भीष्मंकुरुकुलोद्दहम् १४ तालवृन्तान्युपादाय पर्यवीजत सर्वशः ॥ ततोऽस्य विधिवच्चक्रुः पितृमेधं महात्मनः १५ यजनं बहुशश्चाग्राजगुः सामानि
सामगाः ॥ ततश्चंदनकाष्ठैश्च तथा कालीयकैरपि १६ कालागुरुप्रभृतिभिर्गंधैश्चोद्धावचैस्तथा ॥ समवच्छाद्य गंगेयं संप्रज्वाल्य हुताशनम् १७ अपसव्यमकु
र्वत घृतराष्ट्रमुखाश्रिताम् ॥ संस्कृत्य च कुरुश्रेष्ठ गंगेयं कुरुसत्तमाः १८ जग्मुर्भागीरथीपुण्याष्टपिञ्जुष्टां कुरुद्वहाः ॥ अनुगम्यमाना व्यासेन नारदेनासितेन च
१९ कृष्णेन भरतस्त्रीभिर्ये च पौराः समागताः ॥ उदकं च क्रिरे चैव गंगेयस्य महात्मनः २० विधिवत्क्षत्रियश्रेष्ठाः स च सर्वो जनस्तदा ॥ ततो भागीरथीदेवी तनय
स्योदके कृते २१ उत्थाय सलिलात्तस्माद्दुदतीशोकविह्वला ॥ परिदेवयती तत्र कौरवान्भ्यभाषत २२ निर्बोधत यथावृत्तमुच्यमानं मयाऽनघाः ॥ राजवृत्तेन सं
पन्नः प्रज्ञया भिजनेन च २३ सत्कर्तृकुरुद्वहानां पितृभक्तो महाव्रतः ॥ जामदग्न्येन रामेण यः पुरानपराजितः २४ दिव्यैरस्त्रैर्महावर्यैः सह तोऽद्य शिखंडिना ॥
अश्मसारमयं नूनं हृदयं मम पार्थिवाः २५ अपश्यंत्याः प्रियं पुत्रं यन्नदीर्यति मेऽद्य वै ॥ समेतं पार्थिवं क्षत्रं काशिपुर्यास्वयं वरे २६ विजित्यैकरधेनैव कन्याश्चायं जहा
रह ॥ यस्य नास्ति बले तुल्यः पृथिव्यामपि कश्चन २७ हतं शिखंडिना श्रुत्वा न विदीर्येत यन्मनः ॥ जामदग्न्यः कुरुक्षेत्रे युधिषेन महात्मना २८ पीडितो नातिय
त्नेन सह तोऽद्य शिखंडिना ॥ एवं विधं बहुतदा विलपन्ती महानदीम् २९ आश्वासयामास तदा गंगां दामोदरो विभुः ॥ समाश्वसिहि मद्रैस्त्वमाशुचः शुभदर्शने ३०
गतः स परमं लोकं तव पुत्रेण संशयः ॥ वसुरेष महातेजाशापदोषेण शोभने ३१ मानुषत्वमनुप्राप्तो नैनं शोचितुमर्हसि ॥ स एष क्षत्रवर्मेण अयुध्यतरणाजिरे ३२
घनं जयेन निहतो नैष देवि शिखंडिना ॥ भीष्महिकुरुशार्दूलमुद्यतेषु महारणे ३३ न शक्तः संयुगे हंतुं साक्षादपिशतक्रतुः ॥ स्वच्छंदतस्तव सुतो गतः स्वर्गं शुभा
नने ३४ न शक्ता विनिहंतुं हिरणेतं सर्वदेवताः ॥ तस्मान्मात्वं सरिच्छ्रेष्ठो च स्वकुरुनंदनम् ॥ वसूनेष गतो देवि पुत्रस्ते विज्वरामव ३५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
इत्युक्ता सा तु कृष्णेन व्यासेन तु सरिद्वरा ॥ त्यक्त्वा शोकं महाराजस्वं वार्यवत्तारह ३६

२५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० मरणजं शोकमपनयति वसुरेष इति देवस्य मानुषत्वं नरकतुल्यमतोऽयं हीनस्यानादुत्तमं लोकं गतो न शोच्य इत्यर्थः ३१ नीचहस्तेन मरणजातं शो
कं दूरीकरोति स एष इति ३२ अर्जुनमपिशस्यतीति शंकया तस्य मृत्युमयमेव नास्तीत्याह भीष्महीति ३३ । ३४ । ३५ । ३६

१७ गोपालं भूमिदेवेशिवपुनिषदि ब्रह्मविह्वलमणार्थतर्कवीरेशमिश्राम्फणितिमणितोपोलंगगाधरायम् ॥ माहे नारायणयोगुरुमकृतततं दक्षिणामूर्त्युपास्तौ श्रीवैचितामणिचव्यमजतसह

संस्कृत्य ते तां सरितं ततः कृष्णमुखानृप ॥ अनुज्ञातास्तया सर्वे न्यवर्तंत जनाधिपाः ३७ ॥ इति श्रीमहाभारते शतसाहस्र्यां संहितायां वैयासक्या अनुशास
नपर्वणि भीष्मस्वर्गारोहणपर्वणि दानधर्मे भीष्मयुधिष्ठिरसंवादे भीष्ममुक्तिर्नाम अष्टषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६८ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ १६ ॥
॥ इति अनुशासनपर्व समाप्तम् ॥ अतः परमाश्वमेधिकं पर्वमविष्यति ॥ तस्यायमाद्यः श्लोकः ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कृतोदकं तुराजानं घृतराष्ट्रं युधिष्ठिरः ॥
पुरस्कृत्य महाबाहुरुत्ताराकुलेंद्रियः ॥ १ ॥

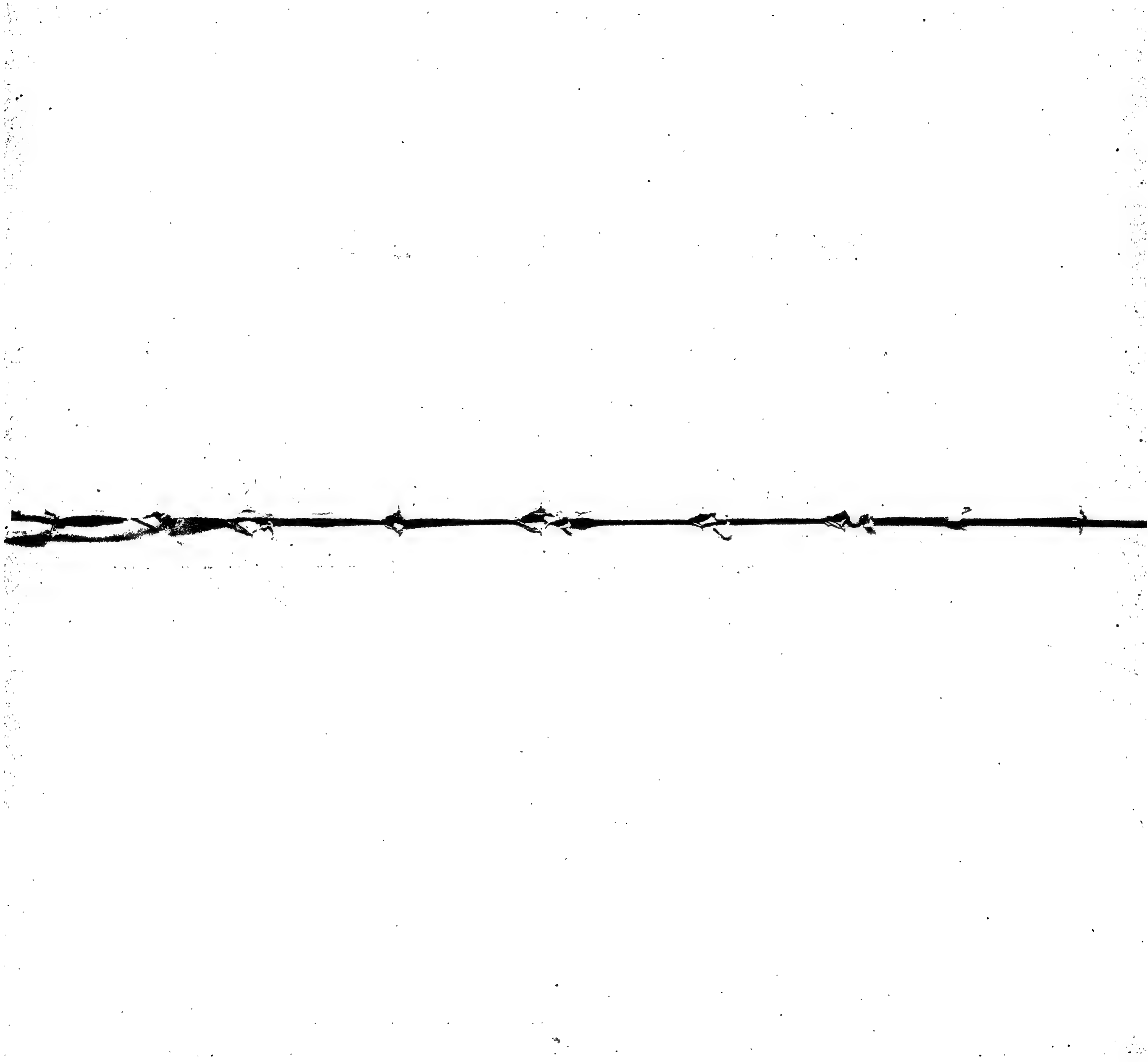
भारते दानधर्मान् ॥१॥ इति श्रीमत्पदवाक्यप्रमाणमर्यादाधुरंधरचतुर्धरवंशावतंसश्रीगोविंदसूरिसूनोर्नीलकंठस्य कृतौ भारतमावदीपे अनुशासनपर्वणि अष्टषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥१६८॥

॥ अस्मिन्पर्वण्यादिपर्वोक्ताध्यायः श्लोकपर्वसंख्याविषयं दृश्यते तत्पूर्ववदेवेति ज्ञेयम् ॥

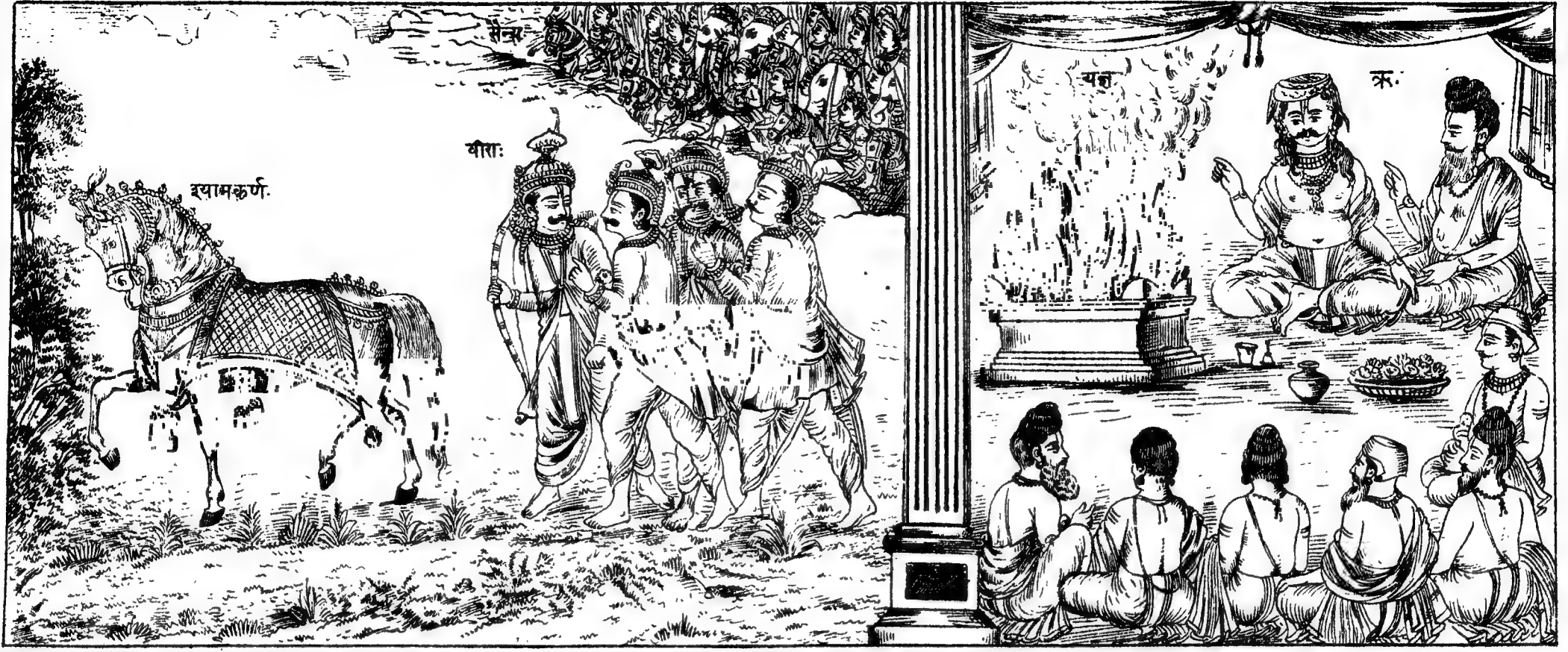

॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्व समाप्तम् ॥

॥ अथ श्रीमहाभारते आश्वमेधिकपर्वप्रारंभः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीमद्रूपालमानस्यप्राचीनाचार्यवर्मना ॥ आश्वमेधिकभाष्यार्थः श्रीकृष्णेन प्रकाशयते ॥ १ ॥ अश्विस्तु पूर्वव्यायाताष्टावक्रीवेषु प्रितम् ॥ सानस्तुजाते विवृते गीताया वि
पुलीकृतम् ॥ २ ॥ मोक्षधर्मेषु पुनर्नानाख्यानां पबुंहणैः ॥ अतीव व्याकृतं प्रत्यनात्मतत्त्वमनाकुलम् ॥ ३ ॥ यज्जिज्ञासो दयार्थवजपदानादयः स्मृताः ॥ आनुशासनिकेऽस्य क्रितदोषविनाश
काः ॥ ४ ॥ यत्र प्रावण्यलाभाय वैराग्योदयसिद्धये ॥ कुरुक्षयादिको लोकवृत्तांत उपवर्णितः ॥ ५ ॥ तदेव स्पष्टमत्रोपसंहारव्यपदेशतः ॥ आत्मतत्त्वविबुधे मुनिराख्यानकैस्त्रिभिः ॥ ६ ॥
आख्यानप्रयंचसंवर्तमरुत्तीयं । कृष्णधर्मसंवादः । कृष्णाक्षुनसंवादश्च । तत्राद्येकाश्यामृतस्य मुक्तिर्लिङ्गेनैव सूचयित्वे श्वराराधनादिना धर्मेणैव धनं लब्ध्वाऽऽत्मशुद्धये यष्टव्यमित्युक्तं ।

श्रीवेदव्यासायनमः ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरचैव नरोत्तमम् ॥ देवीसरस्वती चैव ततो जयमुदीरयेत् १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कृतोदकं तुराजानं धृतराष्ट्रं युधिष्ठिरः ॥
पुरस्कृत्य महाबाहु रत्तताराकुलेंद्रियः २ उत्तीर्य तु महाबाहुर्बाष्पव्याकुललोचनः ॥ पपात तीरे गंगाया व्याध विद्ध इव द्विपः ३ तं सीदमानं जग्राह भीमः कृष्णेन
चोदितः ॥ मैवमित्यब्रवीच्चैनं कृष्णः परबलार्दनः ४ तमार्त्तपतितं भूमौ श्वसंतं च पुनः पुनः ॥ ददृशुः पार्थिवाराजन्धर्मपुत्रं युधिष्ठिरम् ५ तं दृष्ट्वा दीनमनसंगतसत्त्वं नरे
श्वरम् ॥ भूयः शोकसमाविष्टाः पांडवाः समुपाविशन् ६ राजा तु धृतराष्ट्रश्च पुत्रशोकाभिपीडितः ॥ वाक्यमाह महामुनिः प्रज्ञाचक्षुर्नरेश्वरम् ७ उत्तिष्ठ कुरुशार्दू
लकुरुकार्यमनंतरम् ॥ क्षत्रधर्मेण कौतेय जितेयमवनीत्वया ८ भुंक्ष्व भोगान् भ्रातृभिश्च सुहृद्भिश्च मनोनुगान् ॥ शोचितव्यं न पश्यामित्वया धर्मभृतां वर ९ शो
चितव्यं मया चैव गार्धाराचमहीपते ॥ ययोः पुत्रशतं नष्टं स्वप्रलब्धं यथा धनम् १० अश्रुत्वा हितकामस्य विदुरस्य महात्मनः ॥ वाक्यानि सुमहार्थानि परितप्या
मिदुर्मतिः ११ उक्तवान् विदुरो यन्माधर्मात्मादिव्यदर्शनः ॥ दुर्योधनापराधेन कुलं ते विनाशिष्यति १२ स्वस्ति चेदिच्छसे राजन्कुलस्य कुरुमेव च ॥ वध्य
तामेव दुष्टात्मा मंदो राजा सुयोधनः १३ कर्णश्च शकुनिश्चैव नैनं पश्यतु कर्हि चित् ॥ द्यूतसंघातमप्येषामप्रमादेन वारय १४ अभिषेचय राजानं धर्मात्मानं युधिष्ठिरम् ॥
सपालयिष्यति वशीधर्मेण पृथिवीमिमाम् १५ अथ नेच्छसि राजानं कुंतीपुत्रं युधिष्ठिरम् ॥ मेढीभूतः स्वयं राज्यं प्रति गृहीष्व पार्थिव १६ समंसर्वेषु भूतेषु वर्तमानं नरा
धिप ॥ अनुजिवंतु सर्वे त्वां ज्ञातयो भ्रातृभिः सह १७ एवं ब्रुवति कौतेय निरुदेदीर्घदर्शिनि ॥ दुर्योधनमहं पापमन्ववर्तं वृथामातिः १८

द्वितीयेशास्त्रार्थसूत्रणं । तृतीयेतद्विवरणं चेति । तदूर्ध्वमुत्तं कौण्डवृत्त्याद्याख्यानैर्ज्ञानोपयोगिगुरुश्रूषामाहात्म्यहिंसात्मकयज्ञनिंदादिचयथायथं तात्पर्याविषयतया ज्ञेयं तत्रायमाद्यः श्लोकः
नारायणमिति । 'आपो नारा इति प्रोक्ता आपो वै नररूपवः ॥ अयं नरस्य ताः प्रोक्तं तेन नारायणः स्मृतः' इति स्मृतेः 'आपः पुरुषवचसः' इति श्रुतेः श्वाभः प्रधानं भूतपंचकं नरेणांतर्गता मिणा सृष्टं नारं । 'तत्सृष्ट्वा
तदेवानुप्राविशत्' इति श्रुतेः स्रष्टा प्रवेष्टा च नारायण ईश्वरः स एव प्रविश्योपाधिधर्मानभिमानमानो नरो जीवः । ताभ्यामुत्तमो नरोत्तमः कार्यकारणोपाधिद्वयनिर्मुक्तः परमात्मा । एतन्नयं तत्स्वरूपप्र
काशिकां सरस्वतीं देवीं च प्रणम्य जयं महाभारताख्यमितिहासं सर्वश्रुतिस्मृतिसारभूतमुदीरयेदिति तत्स्यार्थः । एतेन तत्त्वमस्यादिवाक्यार्थो जीवब्रह्माभेदो ग्रंथप्रतिपाद्यो दर्शितः ॥ १ ॥ कृतोदकं

अश्रुत्वा तस्य धीरस्य वाक्यानि मधुराण्यहम् ॥ फलं प्राप्य महदुःखं निमग्नः शोकसागरे १९ वृद्धौ हितेऽद्य पितरौ पश्यन् नौ दुःखितौ नृप ॥ न शोचितं व्यंभवताप
इयामीह जनाधिप ॥ २० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अश्वमेधिके पर्वणि प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तुराज्ञासदृश
राष्ट्रेण धर्मिता ॥ तूष्णीं बभूव मेधावीतमुवाचाथ केशवः १ अतीव मनसा शोकः क्रियमाणो जनाधिप ॥ संतापयति चैतस्य पूर्वप्रेतान् पितामहान् २ यजस्व
विविधैर्यज्ञैर्बहुभिः स्वाप्तदक्षिणैः ॥ देवांस्तर्पय सोमेन स्पृधया च श्रुतानपि ३ अतिथीन् नृपानेन कामैरन्यैरकिंचनान् ॥ विदितं वेदितव्यं ते कर्तव्यमपि ते कृतम् ४
श्रुताश्च राजधर्मास्ते भीष्माद्वागीरथीसुतात् ॥ कृष्णद्वैपायनाच्चैव नारदाद्विदुरात् तथा ५ नेमामर्हसि मूढानां वृत्तिं त्वमनुवर्तितुम् ॥ पितृपैतामहं वृत्तमास्थाय धुरमु
द्वह ६ युक्तं हि यशसा क्षात्रं स्वर्गं प्राप्नुमसंशयम् ॥ न हि कश्चिद्विश्वराणां निहतोऽत्र पराङ्मुखः ७ त्यज शोकं महाराज भवितव्यं हितं तथा ॥ न शक्यास्ते पुनर्द्रष्टुं त्व
यायेऽस्मिन् रणे हताः ८ एतावदुक्त्वा गोविंदो धर्मराजं युधिष्ठिरम् ॥ विरराम महातेजास्तमुवाचा युधिष्ठिरः ९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ गोविंदमयिया प्रीतिस्तव
सा विदिता मम ॥ सौहृदेन तथा प्रेम्णा स दामय्यनुकंपसे १० प्रियंतु मे स्यात्सुमहत्कृतं चक्रगदाधर ॥ श्रीमन्प्रीतेन मनसा सर्वयादवनंदन ११ यदि मामनु
जानीयाद्भवान्गंतुं तपो वनम् ॥ न हि शान्तिं प्रपश्यामि पातयित्वा पितामहम् १२ कर्णचपुरुषव्याघ्रसंग्रामेष्वपलायिनम् ॥ कर्मणा येन मुच्येयमस्मात्कूरादारि
दम् १३ कर्मणा तद्विधत्स्वेह येन शुध्यति मे मनः ॥ तमेवादिनं पार्थव्यासः प्रोवाच धर्मवित् १४ सांत्वयन्सुमहातेजाः शुभं वचनमर्थवत् ॥ अकृता ते मतिस्ता
तपुर्न बाल्येन मुह्यसे १५ किमाकारावयंता तप्रलपामो मुहुर्मुहुः ॥ विदिताश्च धर्मास्ते ये पांयुद्धेन जीविका १६ तथा प्रवृत्तो नृपतिर्नाधिबन्धेन युज्यसे ॥ मो
क्षधर्माश्च निखिलायाथातथ्येन ते श्रुताः १७ असकृच्चापि संदेहाश्छिन्नास्ते कामजामया ॥ अश्रद्धधानो दुर्मेधालुस्तस्मै तिरसि ध्रुवम् १८ मैवं भवन्ते युक्तमिदमज्ञा
नमीदृशम् ॥ प्रायश्चित्तानि सर्वाणि विदितानि च तेऽनघ १९ राजधर्माश्च ते सर्वे दानधर्माश्च ते श्रुताः ॥ सकथं सर्वधर्मज्ञः सर्वांगमविशारदः ॥ परिमुह्यसि भूय
स्त्वमज्ञानादिव भारत ॥ २० ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अश्वमेधिके पर्वणि द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ युधिष्ठिर तव प्रज्ञान
सम्यगिति मे मतिः ॥ न हि कश्चित्स्वयं मर्त्यः स्ववशः कुरुते क्रियाम् १ ईश्वरेण च युक्तोऽयं साध्वसाधुच मानवः ॥ करोति पुरुषः कर्म तत्र कापरिदेवना २ आत्मा
न मन्यसे चाथ पापकर्मणमंततः ॥ शृणु तत्र यथा पापमपकृष्येत भास्त ३

२० ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये द्वितीयोऽध्यायः ॥ १ ॥

॥ ७ ॥

५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९

॥ ७ ॥ मीढयपुक्ता द्वैराग्याच्छब्दीयकर्माचरणमेव श्रेय इत्युक्तं युधिष्ठिरतव प्रज्ञेत्यादिना १ । २ । ३

४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ प्रतिनिधिमुक्त्वा १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये प्रथमोऽध्यायः ॥ ३ ॥

तपोभिः कृतुभिश्चैव दानेन च युधिष्ठिर ॥ तरंति नित्यं पुरुषा ये स पापानि कुर्वते ४ यज्ञेन तपसा चैव दानेन च नराधिप ॥ पूयंते नरशार्दूलनरादुष्कृतकारिणः
५ असुराश्च सुराश्चैव पुण्यहेतोर्मख क्रियाम् ॥ प्रयतंते महात्मानस्तस्माद्यज्ञाः परायणम् ६ यज्ञैरेव महात्मानो बभूवुरधिकाः सुराः ॥ ततो देवाः क्रियावतो दान
वानभ्यधर्षयन् ७ राजसूयाश्वमेधौ च सर्वमेधं च भारत ॥ नरमेधं च नृपते त्वमाहर युधिष्ठिर ८ यजस्व वाजिमेधेन विधिवदक्षिणावता ॥ बहुकामान्न वित्तेन रामो दाशर
थिर्यथा ९ यथा च भरत राजादौष्यंतिः पृथिवीपतिः ॥ शाकुंतलो महावीर्यस्तव पूर्वपितामहः १० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ असंशयं वाजिमेधः पावयेत् पृथिवीमपि ॥
अभिप्रायस्तु मे कश्चित्त्वं श्रोतुमिहाहसि ११ इमं ज्ञातिवधं कृत्वा सुमहांतं द्विजोत्तम ॥ दानमल्पं न शक्नोमि दातुं वित्तं च नास्ति मे १२ न तु बालानिमान्दीनानुत्स
हेव सुयाचितुम् ॥ तथैवाद्रवणान् कृच्छ्रे वसमानान् नृपात्मजान् १३ स्वयं विनाशय पृथिवीं यज्ञार्थं द्विजसत्तम ॥ करमाहारिष्यामि कथं शोकपरायणः १४ दुर्यो
धनापराधेन वसुधा वसुधाधिपाः ॥ प्रनष्टा योजयित्वाऽस्मान् कीर्त्या मुनिसत्तम १५ दुर्योधनेन पृथिवी क्षयिता वित्तकारणात् ॥ कोशश्चापि विशीर्णोऽसौ धातं रा
ष्ट्रस्य दुर्मतेः १६ पृथिवीदक्षिणाचात्र विधिः प्रथमकल्पितः ॥ विद्वद्भिः परिदृष्टो यां शिष्टो विधिविपर्ययः १७ न च प्रतिनिधिकर्तुं चिकीर्षामि तपोधन ॥ अत्र मे भगवन्स
म्यक्साचिव्यं कर्तुमर्हसि १८ एवमुक्तस्तु पार्थेन कृष्णद्वैपायनस्तदा ॥ मुहूर्तमनुसंचित्य धर्मराजानमब्रवीत् १९ कोशश्चापि विशीर्णोऽयं परिपूर्णो भविष्यति ॥
विद्यते द्रविणं पार्थगिरौ हिमवति स्थितम् २० उत्सृष्ट्वा ह्यगैर्यज्ञे मरुतस्य महात्मनः ॥ तदानयस्व कैतेय पर्याप्तं तद्रविष्यति २१ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथं यज्ञे
मरुतस्य द्रविणं तत्समाचितम् ॥ कस्मिंश्च काले स नृपो बभूव वदतां वर २२ ॥ व्यास उवाच ॥ यदि शुश्रूषसे पार्थ शृणु कारं धर्मं नृपम् ॥ यस्मिन्काले महावीर्यः स
राजाऽऽसीन् महाधनः २३ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अश्वमेधिके पर्वणि संवर्तमरुतीये तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ शुश्रूषेतस्य धर्म
ज्ञराजर्षेः परिकीर्तनम् ॥ द्वैपायनमरुतस्य कथां प्रब्रूहि मेऽनघ १ ॥ व्यास उवाच ॥ आसीत्कृतयुगे तात मनुर्देवधरः प्रभुः ॥ तस्य पुत्रो महाबाहुः प्रसंधिरिति
विश्रुतः २ प्रसंधेरभवत्पुत्रः क्षुप इत्यभि विश्रुतः ॥ क्षुपस्य पुत्र इक्ष्वाकुर्मेहीपालोऽभवत्प्रभुः ३ तस्य पुत्रशतं राजन्नासीत्परमधार्मिकम् ॥ तांस्तु सर्वान् मेहीपा
लानि क्ष्वाकुरकरोत्प्रभुः ४ तेषां ज्येष्ठस्तु विशोऽभूत्प्रतिमानं धनुष्मताम् ॥ विशस्य पुत्रः कल्याणो विविंशो नाम भारत ५ विविंशस्य सुताराजन्बभूवुर्दशपंचव ॥
सर्वे धनुषि विक्रांता ब्रह्मण्याः सत्यवादिनः ६ दानधर्मरताः शांताः सततं प्रियवादिनः ॥ तेषां ज्येष्ठः खनीनेत्रः स तान्सर्वानपीडयत् ७

शुश्रूषेति १ मरुतयज्ञप्रशंसाप्रसंगात्तद्वदन्त्यान्वौति आसीत्कृतयुगइत्यादिना अध्यायद्वयेन अत्यंतमहातोषिकैर्भवानुतिष्ठतीति कर्ममाहात्म्यख्यापनार्थम् १ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७

इध्यायः ॥ ४ ॥   ॥ ५ ॥   ॥ ६ ॥   ॥ कथमिति १।२।३।४।५।६।७

ॐ नमः ॥ १ ॥ ॥ ॐ ॥ संवर्तमरुतयोःसंयोगंकययन्नारदमुत्सेनवाराणसीमाहात्म्यंसूचयति व्यासउवाचअत्राप्युदाहरंतीमामित्यादिना १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७

॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ अमर्त्ययाजयित्वाऽहं याजयिष्ये कथं नरम् ॥ मरुतगच्छवामावानिष्टतोऽस्म्यद्ययाजनात् ८ नत्वा याजयिताऽस्म्यद्ययुयं त्वमिहेच्छसि ॥
 उपाध्यायं महाबाहोयस्ते यज्ञं करिष्यति ९ ॥ व्यास उवाच ॥ एवमुक्तस्तु नृपतिर्मरुतो व्रीडितोऽभवत् ॥ प्रत्यागच्छन्सुसंविष्टो दर्शयित्वा नारदम् १० देव
 पिंशासमागम्य नारदेन स पार्थिवः ॥ विधिवत्प्रांजलिस्तथावथैनं नारदोऽब्रवीत् ११ राजर्षेनातिहृष्टोऽसि कच्चिक्षे मंतवानघ ॥ कगतोऽसि कुतश्चेदमप्रीति
 स्थानमागतम् १२ श्रोतव्यं चेन्मयाराजन्ब्रूहि मे पार्थिवर्षभ ॥ व्यपनेष्यामि ते मन्युं सर्वयज्ञैर्नराधिप १३ एवमुक्तो मरुतः स नारदेन महर्षिणा ॥ विप्रलंभ
 मुपाध्यायात्सर्वमेव न्यवेदयत् १४ ॥ मरुत उवाच ॥ गतोऽस्म्यंगिरसः पुत्रं देवाचार्यं बृहस्पतिम् ॥ यज्ञार्थं मृत्विजं द्रष्टुं सच मानाभ्यनंदत १५ प्रत्याख्यातश्च
 ते माहं जीवितुं नाद्यकामये ॥ पारित्यक्तश्च गुरुणा दूषितश्चास्मि नारद १६ ॥ व्यास उवाच ॥ एवमुक्तस्तुराज्ञास नारदः प्रत्युवाच ह ॥ आविक्षितं महाराज
 वाचा संजीवयन्निव १७ ॥ नारद उवाच ॥ राजन्नंगिरसः पुत्रः संवर्तो नाम धार्मिकः ॥ चंक्रमीति दिशः सर्वादिग्वा सामो हयम्प्रजाः १८ तंगच्छयदियाज्यं
 त्वानं वांछति बृहस्पतिः ॥ प्रसन्नस्त्वां महातेजाः संवर्तो याजयिष्यति १९ ॥ मरुत उवाच ॥ संजीवितोऽहं भवता वाक्येनानेन नारद ॥ पश्येयं कनु संवर्तं
 शंसमेव दर्शयित्वा २० कथंचितस्मैवर्तं कथं मानं पारित्यजेत् ॥ प्रत्याख्यातश्च तेनापि माहं जीवितुमुत्सहे २१ ॥ नारद उवाच ॥ उन्मत्तवेपं विभ्रत्सचंक्रमीति
 यथा सुखम् ॥ वाराणस्यां महाराज दर्शनेऽसुर्महेश्वरम् २२ तस्याद्वारं समासाद्य न्यसेथाः कुणपंकचित् ॥ तं दृष्ट्वा यो निवर्तते संवर्तः समहीपते २३ तं पृष्ठतोऽनु
 गच्छेथा यत्र गच्छेत्स वीर्यवान् ॥ तमेकांते समासाद्य प्रांजलिः शरणं व्रजे २४ पृच्छेत्त्वा यदिकेनाहं तवाख्यात इति स्मह ॥ ब्रूयात्स्वं नारदेनेति संवर्तकथितोऽसि मे
 २५ स चेत्त्वामनुयुंजीत ममानुगमनेऽसया ॥ शंसेथा वह्निमाकूटं मामपित्व मशंकया २६ ॥ व्यास उवाच ॥ सतथेति प्रतिश्रुत्य पूजयित्वा च नारदम् ॥ अभ्यनुज्ञाय
 राजर्षिर्ययौ वाराणसीपुरीम् २७ तत्र गत्वा यथोक्तं स पुनर्द्वारे महायज्ञाः ॥ कुणपं स्थापयामास नारदस्य वचः स्मरन् २८ यौगपद्येन विप्रश्च पुरीद्वारमथाविशत् ॥
 ततः सकुपणं दृष्ट्वा सहसा संन्यवर्तत २९ सतं निवृत्तमालक्ष्य प्रांजलिः पृष्ठतोऽन्वगात् ॥ आविक्षितो महीपालः संवर्तमुपशिक्षितुम् ३० सच तं विजने दृष्ट्वा पांसुभिः
 कर्दमेन च ॥ श्लुष्मणा चैव राजानं धीवनेनैव समाकिरत् ३१ स तथा बाध्यमानो वै संवर्तेन महीपतिः ॥ अन्वगादेव तमृषिप्रांजलिः संप्रसादयन् ३२

मुक्तं प्रकृत्य अत्र हि जंतोः प्राणेषूक्तममाणेषु रुद्रस्तारकं ब्रह्म व्याचष्टे येनासावमृगीमृत्वा मोक्षीभवतीति सिद्धः कुणपाभिमानिनो जीवस्य ब्रह्मभावोऽपूर्वो ज्ञापितः एवं चोपस्थारणा विधिवद्विधिरे
 वायामित्युपपन्नं विवृतमुत्तरवासात् २१ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२

३३ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये मारुतमावदीपे षष्ठोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ कथमस्मीति १ । २ । ३ सत्रिणं कपट्येषच्छत्रं ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३

ततो निवर्त्य संवर्तः परिश्रान्त उपाविशत् ॥ शीतलच्छायमासाद्य न्यग्रोधं बहुशाखिनम् ३३ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अश्वमेधिके पर्वणि संवर्तम
 र्त्तये षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ संवर्त उवाच ॥ कथमस्मि त्वया ज्ञातः केन वा कथितोऽस्मि ते ॥ एतदाचक्ष्व मे तत्त्वमिच्छसे चेन्मम प्रियम् १ सत्यं ते ब्रुवतः
 सर्वे संपत्स्यंते मनोरथाः ॥ मिथ्या च ब्रुवतो मूर्धा शतधा ते स्फुटिष्यति २ ॥ मरुत उवाच ॥ नारदेन भवान्मह्यमाख्यातो ह्यटतापथि ॥ गुरुपुत्रो ममोति त्वंततो
 मे प्रीतिरुत्तमा ३ ॥ संवर्त उवाच ॥ सत्यमेतद्भवानाह समाजानाति सत्रिणम् ॥ कथयस्व तदेतन्मे कनु संप्रति नारदः ४ ॥ मरुत उवाच ॥ भवंतं कथयित्वा तु न
 मदेवर्षि सत्तमः ॥ ततो मामभ्यनुज्ञाय प्रविष्टो हव्यग्राह नम् ५ ॥ व्यास उवाच ॥ श्रुत्वा तु पार्थिवस्यैतत्संवर्तः प्रमुदंगतः ॥ एतावदहमप्येवं शकुयामिति सोऽब्र
 वीत् ६ ततो मरुतमुन्मत्तो वाचानिर्भर्त्सयन्निव ॥ रूक्षया ब्राह्मणो राजन्पुनः पुनरथा ब्रवीत् ७ वातप्रधानेन मया स्वचित्तवशवर्तिना ॥ एवं विवृत रूपेण कथं याजि
 तुमिच्छसि ८ आताममसमर्थश्च वासवेन च संगतः ॥ वर्तते याजने चैव तेन कर्माणि कारय ९ गार्हस्थ्यं चैव याज्याश्च सर्वा गृह्याश्च देवताः ॥ पूर्वजेन ममाक्षिप्तं शरी
 रं वर्जितं त्विदम् १० नाहं तेनाननुज्ञातस्त्वामाविक्षितं कर्हिचित् ॥ याजयेयं कथंचिद्वै स हि पूज्यतमो मम ११ सत्त्वं बृहस्पतिं गच्छतमनुज्ञाप्य चाव्रज ॥ ततो
 ऽहं याजयिष्ये त्वां यदि यष्टुमिहेच्छसि १२ ॥ मरुत उवाच ॥ बृहस्पतिं गतः पूर्वमहं संवर्तं तच्छृणु ॥ न मां कामयते याज्यमसौ वासव काम्यया १३ अमरं याज्यमा
 साद्य याजयिष्ये न मानुषम् ॥ शक्रेण प्रतिषिद्धोऽहं मरुतं मास्मयाजये १४ स्पर्धते हि मया विप्रसदा हि स तु पार्थिवः ॥ एवमस्त्विति चाप्युक्तो भ्रात्रा ते बलसूदनः
 १५ समामधिगतं प्रेम्णा याज्यत्वेन बुभूषति ॥ देवराजं समाश्रित्य तद्विद्विमुनिपुंगव १६ सोऽहमिच्छामि भवता सर्वस्वेनापियाजितुम् ॥ कामये स मातिकां तु वास
 वं त्वत्कृतैर्गुणैः १७ न हि मे वर्तते बुद्धिर्गंतुं ब्रह्मन्बृहस्पतिम् ॥ प्रत्याख्यातो हितेनास्मि तथाऽनपकृते सति १८ ॥ संवर्त उवाच ॥ चिकीर्षसि यथा कामं सर्वमेतत्त्व
 यि ध्रुवम् ॥ यदिसर्वानभिप्रायान्कर्ताऽसि मम पार्थिव १९ याज्यमानं मया हित्वा बृहस्पतिपुरंदरौ ॥ द्विषेतां समभिरुद्धा वेतदेकं समर्थये २० स्थैर्यमत्र कथं मे
 स्यात्सत्त्वं निःसंशयं कुरु ॥ कुपितस्त्वं न हीदानीं भस्मकुर्यां सर्वां धवम् २१ ॥ मरुत उवाच ॥ यावत्तपेत्सहस्रांशुस्तिष्ठेरंश्चापि पर्वताः ॥ तावल्लोकात्रलभेयं त्व
 जेयं संगतं यदि २२ माचापि शुभबुद्धिं त्वं लभेयमिह कर्हिचित् ॥ विषयैः संगतं चास्तुत्यजेयं संगतं यदि २३ ॥ संवर्त उवाच ॥ आविक्षितशुभा बुद्धिर्वर्ततां तव क
 र्मसु ॥ याजनं हि ममाप्येव वर्तते हृदि पार्थिव २४ अभिधास्ये च ते राजन्नक्षयं द्रव्यमुत्तमम् ॥ येन देवान्संगंधर्वांश्च शक्रं चाभिभविष्यसि २५ न तु मे वर्तते बु
 द्धिर्धने याज्येषु वा पुनः ॥ विप्रियं तु कीरयामि भ्रातुश्चैद्रस्य चोभयोः २६

२७ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि नी० मा० सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ गिरेर्हिमवतःपृष्ठेमुंजवानामपर्वतः ॥ तप्यतेयत्रभगवांस्तपोनित्यमुमापतिः १ वनस्पतीनामूलेषुगुणेषुविषमेषुच ॥ गुहासुशैलराजस्ययथाकामं

गमयिष्यामिशक्रेणसमतामपितेधुवम् ॥ प्रियंचतेकरिष्यामिसत्यमेतद्वीमते २७ ॥ इतिश्रीम०आश्वमेधि०प०अश्व०प० संवर्तमरुतीयेसप्तमोऽध्यायः ॥७॥
संवर्तउवाच ॥ गिरेर्हिमवतःपृष्ठेमुंजवानामपर्वतः ॥ तप्यतेयत्रभगवांस्तपोनित्यमुमापतिः १ वनस्पतीनामूलेषुगुणेषुविषमेषुच ॥ गुहासुशैलराजस्ययथाकामं
यथासुखम् २ उमासहायोभगवान्यत्रनित्यमहेश्वरः ॥ आस्तेशूलीमहातेजानानामूतगणावृतः ३ तत्ररुद्राश्वसाध्याश्वविश्वेऽथवसवस्तथा ॥ यमश्ववरुणश्वैवकु
बेरश्वसहानुगः ४ भूतानिचपिशाचाश्वनासत्यावपिचाश्विनौ ॥ गंधर्वाप्सरसश्चैवयक्षादेवर्षयस्तथा ५ आदित्यामरुतश्चैवयातुधानाश्वसर्वशः ॥ उपासंतेमहात्मा
नंबहुरूपमुमापतिम् ६ रमतेभगवांस्तत्रकुबेरानुचरैःसह ॥ विकृतैर्विकृताकारैःक्रीडद्भिःपृथिवीपते ७ श्रियाज्वलनदृश्यतेवैवालादित्यसमद्युतिः ॥ नरूपंशक्य
तेतस्यसंस्थानंवाकदाचन ८ निर्देष्टुंप्राणिभिःकैश्चित्प्राकृतैर्मांसलोचनैः ॥ नोष्णंनशिशिरंतत्रनवायुर्नचभास्करः ९ नजराक्षुत्पिपासेवानमृत्युर्नभयंनृप ॥ तस्य
शैलस्यपार्श्वेषुसर्वेषुजयतांवर १० धातवोजातरूपस्यरश्मयःसवितुर्यथा ॥ रक्ष्यंतेतेकुबेरस्यसहायैरुद्यतायुधैः ११ चिकीर्षद्भिःप्रियंराजन्कुबेरस्यमहात्मनः ॥
तस्मैभगवतेकृत्वानमःशर्वायवेधसे १२ रुद्रायशितिकंठायपुरुषायसुवर्चसे ॥ कपर्दिनेकरालायहर्यक्षणेवरदायच १३ त्र्यक्षणेपूष्णेदंतभिदेवामनायशिवायच ॥
याम्यायाव्यक्तरूपायसदृतेशंकरायच १४ क्षेम्यायहरिकेशायस्थानवेपुरुषायच ॥ हरिनेत्रायमुंडायक्रुद्धायोत्तरणायच १५ भास्करायसुतीर्थायदेवदेवायरंहसे ॥
उष्णीषिणेषुवक्रायसहस्राक्षायमीदृषे १६ गिरिशायप्रशांताययतयेचीरवाससे ॥ बिल्वदंडायसिद्धायसर्वदंडधरायच १७ मृगव्याधायमहतेधन्विनेऽथभवायच ॥
वरायसोमवक्रायसिद्धमंत्रायचक्षुषे १८ हिरण्यबाहवेराजबुधायपतयेदिशाम् ॥ लेलिहानायगोष्ठायसिद्धमंत्रायवृष्णये १९ पशूनांपतयेचैवभूतानांपतयेनमः ॥
वृषायमातृभक्त्यायसेनान्येमध्यमायच २० सुवहस्तायपतयेधन्विनेभार्गवायच ॥ अजायकृष्णनेत्रायविरूपाक्षायचैवह २१ तीक्ष्णदंष्ट्रायतीक्ष्णायवैश्वानरमुखा
यच ॥ महाद्युतयेऽन्नगायसर्वायपतयेविशाम् २२ विलोहितायदीप्तायदीप्ताक्षायमहौजसे ॥ वसुरेतःसुवपुषेपृथवेकृतिवाससे २३ कपालमालिनेचैवसुवर्णमुकुटायच ॥
महादेवायकृष्णायत्र्यंबकायानघायच २४ क्रोधनायानृशंसायमृदवेबाहुशालिने ॥ दंडिनेतप्तपसेतथैवाकूरकर्मणे २५ सहस्रशिरसेचैवसहस्रचरणायच ॥ नमः
स्वधास्वरूपायबहुरूपायदंष्ट्रिणे २६ पिनाकिनेमहादेवमहायोगिनमव्ययम् ॥ त्रिशूलहस्तंवरदंष्ट्र्यंबकंभुवनेश्वरम् २७ त्रिपुरघ्नंत्रिनयनंत्रिलोकेशंमहौजसम् ॥
प्रभवंसर्वभूतानांधारणंवरणीधरम् २८ ईशानंशंकरंसर्वेशिवंविश्वेश्वरंभवम् ॥ उमापतिंपशुपतिंविश्वरूपंमहेश्वरम् २९

कथोदेवता अनुष्टुप्छंदः अत्रशतनामानिचतुर्थतानि ॥ १ । १ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९

३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ ॥ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ कच्चिदिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९

विरूपाक्षंदशभुजंदिव्यगोवृषभध्वजम् ॥ उग्रंस्थाणुंशिवरौद्रंशर्वगौरीशमीश्वरम् ३० शितिकंठमजंशुक्रंपृथुंपृथुहरंवरम् ॥ विश्वरूपंविरूपाक्षंबहुरूपमुमाप
तिम् ३१ प्रणम्यशिरसादेवमनंगंगहरंहरम् ॥ शरण्यंशरणंयाहिमहादेवंचतुर्मुखम् ३२ एवंकृत्वानमस्तस्मैमहादेवायरंहसे ॥ महात्मनेक्षितिपतेतत्सुवर्णमवा
प्स्यसि ३३ सुवर्णमाहरिष्यंतस्तत्रगच्छंतुतेनराः ॥ इत्युक्तःसवचस्तेनचक्रैकारंधमात्मजः ३४ ततोऽतिमानुषंसर्वचक्रेयज्ञस्यसंविधिम् ॥ सौवर्णानिचमांडानि
संचकुस्तत्रशिलिपनः ३५ बृहस्पतिस्तुतांश्रुत्वामरुतस्यमहीपतेः ॥ समृद्धिमतिदेवेभ्यःसंतापमकरोद्दृशम् ३६ सतप्यमानेवैवर्ण्यकृशत्वंचागमत्परम् ॥ भवि
ष्यतिहिमेशतुःसंवर्तोवसुमानिति ३७ तंश्रुत्वाभृशसंततंदेवराजोबृहस्पतिम् ॥ अधिगम्यामरुतःप्रोवाचेदंवचस्तदा ३८ ॥ इतिश्रीमहाभारते आश्वमेधिकेप
र्वणिअश्वमेधिकेपर्वणिसंवर्तमरुतीये अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ इंद्रउवाच ॥ कच्चित्सुखंस्वपिषित्वंबृहस्पतेकच्चिन्मनोज्ञाःपरिचारकास्ते ॥ कच्चिदेवानांसुखका
मोऽसिविप्रकच्चिदेवास्त्वांपरिपालयंति १ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ सुखंशयेशयनेदेवराजतथामनोज्ञाःपरिचारकामे ॥ तथादेवानांसुखकामोऽस्मिनित्यं देवाश्चमां
सुभृशंपालयंति २ ॥ इंद्रउवाच ॥ कुतोदुःखंमानसंदेहजंवापांडुर्विवर्णश्चकुतस्त्वमद्य ॥ आचक्ष्वमेब्राह्मण्यावदेतान्निहान्मिसर्वास्तवदुःखकर्तृन् ३
॥ बृहस्पतिउवाच ॥ मरुतमाहुर्मघवन्नयक्ष्यमाणंमहायज्ञेनोत्तमदक्षिणेन ॥ संवर्तोयाजयतीतिमेशुतंतदिच्छामिनसतंयाजयेत ४ ॥ इंद्रउवाच ॥
सर्वान्कामाननुयातोऽसिविप्रयस्त्वंदेवानांमंत्रवित्सुपुरोधाः ॥ उभौचतेजरामृत्युव्यतीतौकिंसंवर्तस्तवकर्ताऽद्यविप्र ५ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ देवैःसहत्वमसुरान्प्र
णुद्यजिघांससेचाप्युतसानुबंधान् ॥ ययंसमृद्धंपश्यसितत्रतत्रदुःखंसपत्नेषुसमृद्धिभावः ६ अतोऽस्मिदेवैद्रविवर्णरूपःसपत्नोमेवर्धतेतन्निशम्य ॥ सर्वोपायैर्मघव
न्संनियच्छसंवर्तंवापार्थिवंमरुतम् ७ ॥ इंद्रउवाच ॥ एहिगच्छप्रहितोजातवेदोबृहस्पतिपरिदातुंमरुते ॥ अयंवैत्वायाजयिताबृहस्पतिस्तथा
ऽमरंचैवकरिष्यतीति ८ ॥ अग्निरुवाच ॥ अहंगच्छामिमघवन्दूतोऽद्यबृहस्पतिपरिदातुंमरुते ॥ वाचंसत्यांपुरुहूतस्यकर्तुंबृहस्पतेश्चापचितिंचि
कीर्षुः ९ ॥ व्यासउवाच ॥ ततःप्रायादूमकेतुर्महात्माबलानिसर्वाणिवीरुधश्चाप्यमृद्भत् ॥ कामाद्धिमांतेपरिवर्तमानःकाष्ठातिगोमातरिश्वेवनर्दन् १०
॥ मरुतउवाच ॥ आश्चर्यमद्यपश्यामिरूपिणंवह्निमागतम् ॥ आसनंसलिलंपाद्यंगांचोपानयवैमुने ११ ॥ अग्निरुवाच ॥ आसनंसलिलंपाद्यंप्रतिनंदाभितेऽनघ ॥
इंद्रेणतुसमादिष्टंविद्धिमांदूतमागतम् १२ ॥ मरुतउवाच ॥ कच्चिच्छ्रीमान्देवराजःसुखीचकच्चिच्चास्मान्प्रीयतेधूमकेतो ॥ कच्चिदेवाअस्यवशेयथावत्प्रब्रूहित्वं
ममकात्स्न्येनदेव १३ ॥ अग्निरुवाच ॥ शक्रोभृशंसुसुखीपार्थिवेन्द्रप्रीतिंचेच्छत्यजरांवैत्वयासः ॥ देवाश्चसर्वेवशगास्तस्यराजन्संदेशंत्वंशृणुमेदेवराज्ञः १४

१५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १०१ । १०२ । १०३ । १०४ । १०५ । १०६ । १०७ । १०८ । १०९ । ११० । १११ । ११२ । ११३ । ११४ । ११५ । ११६ । ११७ । ११८ । ११९ । १२० । १२१ । १२२ । १२३ । १२४ । १२५ । १२६ । १२७ । १२८ । १२९ । १३० । १३१ । १३२ । १३३ । १३४ । १३५ । १३६ । १३७ । १३८ । १३९ । १४० । १४१ । १४२ । १४३ । १४४ । १४५ । १४६ । १४७ । १४८ । १४९ । १५० । १५१ । १५२ । १५३ । १५४ । १५५ । १५६ । १५७ । १५८ । १५९ । १६० । १६१ । १६२ । १६३ । १६४ । १६५ । १६६ । १६७ । १६८ । १६९ । १७० । १७१ । १७२ । १७३ । १७४ । १७५ । १७६ । १७७ । १७८ । १७९ । १८० । १८१ । १८२ । १८३ । १८४ । १८५ । १८६ । १८७ । १८८ । १८९ । १९० । १९१ । १९२ । १९३ । १९४ । १९५ । १९६ । १९७ । १९८ । १९९ । २०० । २०१ । २०२ । २०३ । २०४ । २०५ । २०६ । २०७ । २०८ । २०९ । २१० । २११ । २१२ । २१३ । २१४ । २१५ । २१६ । २१७ । २१८ । २१९ । २२० । २२१ । २२२ । २२३ । २२४ । २२५ । २२६ । २२७ । २२८ । २२९ । २३० । २३१ । २३२ । २३३ । २३४ । २३५ । २३६ । २३७ । २३८ । २३९ । २४० । २४१ । २४२ । २४३ । २४४ । २४५ । २४६ । २४७ । २४८ । २४९ । २५० । २५१ । २५२ । २५३ । २५४ । २५५ । २५६ । २५७ । २५८ । २५९ । २६० । २६१ । २६२ । २६३ । २६४ । २६५ । २६६ । २६७ । २६८ । २६९ । २७० । २७१ । २७२ । २७३ । २७४ । २७५ । २७६ । २७७ । २७८ । २७९ । २८० । २८१ । २८२ । २८३ । २८४ । २८५ । २८६ । २८७ । २८८ । २८९ । २९० । २९१ । २९२ । २९३ । २९४ । २९५ । २९६ । २९७ । २९८ । २९९ । ३०० । ३०१ । ३०२ । ३०३ । ३०४ । ३०५ । ३०६ । ३०७ । ३०८ । ३०९ । ३१० । ३११ । ३१२ । ३१३ । ३१४ । ३१५ । ३१६ । ३१७ । ३१८ । ३१९ । ३२० । ३२१ । ३२२ । ३२३ । ३२४ । ३२५ । ३२६ । ३२७ । ३२८ । ३२९ । ३३० । ३३१ । ३३२ । ३३३ । ३३४ । ३३५ । ३३६ । ३३७ । ३३८ । ३३९ । ३४० । ३४१ । ३४२ । ३४३ । ३४४ । ३४५ । ३४६ । ३४७ । ३४८ । ३४९ । ३५० । ३५१ । ३५२ । ३५३ । ३५४ । ३५५ । ३५६ । ३५७ । ३५८ । ३५९ । ३६० । ३६१ । ३६२ । ३६३ । ३६४ । ३६५ । ३६६ । ३६७ । ३६८ । ३६९ । ३७० । ३७१ । ३७२ । ३७३ । ३७४ । ३७५ । ३७६ । ३७७ । ३७८ । ३७९ । ३८० । ३८१ । ३८२ । ३८३ । ३८४ । ३८५ । ३८६ । ३८७ । ३८८ । ३८९ । ३९० । ३९१ । ३९२ । ३९३ । ३९४ । ३९५ । ३९६ । ३९७ । ३९८ । ३९९ । ४०० । ४०१ । ४०२ । ४०३ । ४०४ । ४०५ । ४०६ । ४०७ । ४०८ । ४०९ । ४१० । ४११ । ४१२ । ४१३ । ४१४ । ४१५ । ४१६ । ४१७ । ४१८ । ४१९ । ४२० । ४२१ । ४२२ । ४२३ । ४२४ । ४२५ । ४२६ । ४२७ । ४२८ । ४२९ । ४३० । ४३१ । ४३२ । ४३३ । ४३४ । ४३५ । ४३६ । ४३७ । ४३८ । ४३९ । ४४० । ४४१ । ४४२ । ४४३ । ४४४ । ४४५ । ४४६ । ४४७ । ४४८ । ४४९ । ४५० । ४५१ । ४५२ । ४५३ । ४५४ । ४५५ । ४५६ । ४५७ । ४५८ । ४५९ । ४६० । ४६१ । ४६२ । ४६३ । ४६४ । ४६५ । ४६६ । ४६७ । ४६८ । ४६९ । ४७० । ४७१ । ४७२ । ४७३ । ४७४ । ४७५ । ४७६ । ४७७ । ४७८ । ४७९ । ४८० । ४८१ । ४८२ । ४८३ । ४८४ । ४८५ । ४८६ । ४८७ । ४८८ । ४८९ । ४९० । ४९१ । ४९२ । ४९३ । ४९४ । ४९५ । ४९६ । ४९७ । ४९८ । ४९९ । ५०० । ५०१ । ५०२ । ५०३ । ५०४ । ५०५ । ५०६ । ५०७ । ५०८ । ५०९ । ५१० । ५११ । ५१२ । ५१३ । ५१४ । ५१५ । ५१६ । ५१७ । ५१८ । ५१९ । ५२० । ५२१ । ५२२ । ५२३ । ५२४ । ५२५ । ५२६ । ५२७ । ५२८ । ५२९ । ५३० । ५३१ । ५३२ । ५३३ । ५३४ । ५३५ । ५३६ । ५३७ । ५३८ । ५३९ । ५४० । ५४१ । ५४२ । ५४३ । ५४४ । ५४५ । ५४६ । ५४७ । ५४८ । ५४९ । ५५० । ५५१ । ५५२ । ५५३ । ५५४ । ५५५ । ५५६ । ५५७ । ५५८ । ५५९ । ५६० । ५६१ । ५६२ । ५६३ । ५६४ । ५६५ । ५६६ । ५६७ । ५६८ । ५६९ । ५७० । ५७१ । ५७२ । ५७३ । ५७४ । ५७५ । ५७६ । ५७७ । ५७८ । ५७९ । ५८० । ५८१ । ५८२ । ५८३ । ५८४ । ५८५ । ५८६ । ५८७ । ५८८ । ५८९ । ५९० । ५९१ । ५९२ । ५९३ । ५९४ । ५९५ । ५९६ । ५९७ । ५९८ । ५९९ । ६०० । ६०१ । ६०२ । ६०३ । ६०४ । ६०५ । ६०६ । ६०७ । ६०८ । ६०९ । ६१० । ६११ । ६१२ । ६१३ । ६१४ । ६१५ । ६१६ । ६१७ । ६१८ । ६१९ । ६२० । ६२१ । ६२२ । ६२३ । ६२४ । ६२५ । ६२६ । ६२७ । ६२८ । ६२९ । ६३० । ६३१ । ६३२ । ६३३ । ६३४ । ६३५ । ६३६ । ६३७ । ६३८ । ६३९ । ६४० । ६४१ । ६४२ । ६४३ । ६४४ । ६४५ । ६४६ । ६४७ । ६४८ । ६४९ । ६५० । ६५१ । ६५२ । ६५३ । ६५४ । ६५५ । ६५६ । ६५७ । ६५८ । ६५९ । ६६० । ६६१ । ६६२ । ६६३ । ६६४ । ६६५ । ६६६ । ६६७ । ६६८ । ६६९ । ६७० । ६७१ । ६७२ । ६७३ । ६७४ । ६७५ । ६७६ । ६७७ । ६७८ । ६७९ । ६८० । ६८१ । ६८२ । ६८३ । ६८४ । ६८५ । ६८६ । ६८७ । ६८८ । ६८९ । ६९० । ६९१ । ६९२ । ६९३ । ६९४ । ६९५ । ६९६ । ६९७ । ६९८ । ६९९ । ७०० । ७०१ । ७०२ । ७०३ । ७०४ । ७०५ । ७०६ । ७०७ । ७०८ । ७०९ । ७१० । ७११ । ७१२ । ७१३ । ७१४ । ७१५ । ७१६ । ७१७ । ७१८ । ७१९ । ७२० । ७२१ । ७२२ । ७२३ । ७२४ । ७२५ । ७२६ । ७२७ । ७२८ । ७२९ । ७३० । ७३१ । ७३२ । ७३३ । ७३४ । ७३५ । ७३६ । ७३७ । ७३८ । ७३९ । ७४० । ७४१ । ७४२ । ७४३ । ७४४ । ७४५ । ७४६ । ७४७ । ७४८ । ७४९ । ७५० । ७५१ । ७५२ । ७५३ । ७५४ । ७५५ । ७५६ । ७५७ । ७५८ । ७५९ । ७६० । ७६१ । ७६२ । ७६३ । ७६४ । ७६५ । ७६६ । ७६७ । ७६८ । ७६९ । ७७० । ७७१ । ७७२ । ७७३ । ७७४ । ७७५ । ७७६ । ७७७ । ७७८ । ७७९ । ७८० । ७८१ । ७८२ । ७८३ । ७८४ । ७८५ । ७८६ । ७८७ । ७८८ । ७८९ । ७९० । ७९१ । ७९२ । ७९३ । ७९४ । ७९५ । ७९६ । ७९७ । ७९८ । ७९९ । ८०० । ८०१ । ८०२ । ८०३ । ८०४ । ८०५ । ८०६ । ८०७ । ८०८ । ८०९ । ८१० । ८११ । ८१२ । ८१३ । ८१४ । ८१५ । ८१६ । ८१७ । ८१८ । ८१९ । ८२० । ८२१ । ८२२ । ८२३ । ८२४ । ८२५ । ८२६ । ८२७ । ८२८ । ८२९ । ८३० । ८३१ । ८३२ । ८३३ । ८३४ । ८३५ । ८३६ । ८३७ । ८३८ । ८३९ । ८४० । ८४१ । ८४२ । ८४३ । ८४४ । ८४५ । ८४६ । ८४७ । ८४८ । ८४९ । ८५० । ८५१ । ८५२ । ८५३ । ८५४ । ८५५ । ८५६ । ८५७ । ८५८ । ८५९ । ८६० । ८६१ । ८६२ । ८६३ । ८६४ । ८६५ । ८६६ । ८६७ । ८६८ । ८६९ । ८७० । ८७१ । ८७२ । ८७३ । ८७४ । ८७५ । ८७६ । ८७७ । ८७८ । ८७९ । ८८० । ८८१ । ८८२ । ८८३ । ८८४ । ८८५ । ८८६ । ८८७ । ८८८ । ८८९ । ८९० । ८९१ । ८९२ । ८९३ । ८९४ । ८९५ । ८९६ । ८९७ । ८९८ । ८९९ । ९०० । ९०१ । ९०२ । ९०३ । ९०४ । ९०५ । ९०६ । ९०७ । ९०८ । ९०९ । ९१० । ९११ । ९१२ । ९१३ । ९१४ । ९१५ । ९१६ । ९१७ । ९१८ । ९१९ । ९२० । ९२१ । ९२२ । ९२३ । ९२४ । ९२५ । ९२६ । ९२७ । ९२८ । ९२९ । ९३० । ९३१ । ९३२ । ९३३ । ९३४ । ९३५ । ९३६ । ९३७ । ९३८ । ९३९ । ९४० । ९४१ । ९४२ । ९४३ । ९४४ । ९४५ । ९४६ । ९४७ । ९४८ । ९४९ । ९५० । ९५१ । ९५२ । ९५३ । ९५४ । ९५५ । ९५६ । ९५७ । ९५८ । ९५९ । ९६० । ९६१ । ९६२ । ९६३ । ९६४ । ९६५ । ९६६ । ९६७ । ९६८ । ९६९ । ९७० । ९७१ । ९७२ । ९७३ । ९७४ । ९७५ । ९७६ । ९७७ । ९७८ । ९७९ । ९८० । ९८१ । ९८२ । ९८३ । ९८४ । ९८५ । ९८६ । ९८७ । ९८८ । ९८९ । ९९० । ९९१ । ९९२ । ९९३ । ९९४ । ९९५ । ९९६ । ९९७ । ९९८ । ९९९ । १००० ।

यदर्थमाप्राहिणोत्त्वत्सकाशं बृहस्पतिं परिदातुं मरुते ॥ अयं गुरुर्याजयतां नृपत्वां मर्त्यैस्तं मम रत्वां करोतु १५ ॥ मरुत उवाच ॥ संवर्तोऽयं याजयिता द्विजो मां
बृहस्पतेरंजलिरेष तस्य ॥ न चैवासौ याजयित्वा महेन्द्रं मर्त्यैस्तं याजयन्नद्यशो भवेत् १६ ॥ अग्निरुवाच ॥ ये वै लोका देवलोके महातः संप्राप्स्यसे तान् देवराज
प्रसादात् ॥ त्वांचिदसौ याजयेद्बृहस्पतिं नूनं स्वर्गं त्वं जयेः कीर्तियुक्तः १७ ॥ तथा लोकामानुषाये च दिव्याः प्रजापतेऽपि ये वै महातः ॥ ते ते जिता देवराज्यं च कृ
त्स्नं बृहस्पतिर्याजयेच्च नरेन्द्र १८ ॥ संवर्त उवाच ॥ मास्मै त्वं पुनरागाः कथंचिद्बृहस्पतिं परिदातुं मरुते ॥ मा त्वांधक्ष्ये च क्षुषादारुणेन संकुद्धोऽहं पावकत्वं नि
बोध १९ ॥ व्यास उवाच ॥ ततो देवानगमद्भूमकेतुर्दाहद्वीतो व्यथितोऽश्वत्थपर्णवत् ॥ तं वेदं प्राह शक्रो महात्मा बृहस्पतेः सन्निधौ हव्यवाहम् २० ॥ यस्त्वं गतः
प्रहीतो जातवेदो बृहस्पतिं परिदातुं मरुते ॥ तत्किं प्राह स नृपो यक्ष्यमाणः काश्चिद्वचः प्रतियुक्ताति तच्च २१ ॥ अग्निरुवाच ॥ न ते वाचं रोचयते मरुतो बृहस्पतेरंज
लिं प्राहिणोत्सः ॥ संवर्तो मां याजयितेऽप्युवाच पुनः पुनः समयायाच्यमानः २२ ॥ उवाचेदं मानुषाये च दिव्याः प्रजापतेर्ये च लोकामहातः ॥ तांश्चेच्छमेयं संविदं तेन कृ
त्वा तथापि नेच्छेयमिति प्रतीतः २३ ॥ इंद्र उवाच ॥ पुनर्गत्वा पार्थिवं त्वं स मेत्यवाक्यं मदीयं प्रापय स्वार्थयुक्तम् ॥ पुनर्यद्युक्तो न करीष्यते वचस्त्वतो वज्रं संप्रहर्ताऽस्मि
तस्मै २४ ॥ अग्निरुवाच ॥ गंधर्वराज्या त्वयं तत्र दूतो विभेम्यहं वासव तत्र गंतुम् ॥ संरब्धो मामब्रवीतीक्ष्णरोषः संवर्तो वाक्यं चरितब्रह्मचर्यः २५ ॥ यद्यागच्छेऽपु
न रेवं कथंचिद्बृहस्पतिं परिदातुं मरुते ॥ दहेयं त्वांच क्षुषादारुणेन संकुद्ध इत्येतद्देवेश क्र २६ ॥ शक्र उवाच ॥ त्वमेवान्यान्दहसे जातवेदो न हित्व दन्यो विद्यते मस्म
कर्ता ॥ त्वत्संस्पर्शात्सर्वलोको विभेति अश्रद्धेयं वदसे हव्यवाह २७ ॥ अग्निरुवाच ॥ दिवं देवेन्द्र पृथिवीं च सर्वां संवेष्टयेस्त्वं स्वबलेनैव शक्र ॥ एवं विधस्येह स तस्तवा
सौ कथं वृत्रास्त्रिदिवं प्राग्जहार २८ ॥ इंद्र उवाच ॥ नगं हि काकारयोगं करेणुं न चारिसोमं प्रपिबामिव ह्वे ॥ नक्षीणशक्तौ प्रहरामिव अंको मे सुखाय प्रहरेत मर्त्यः २९

न चारिसोमं प्रपिबामिव ह्वे अरिसोमं शत्रुदत्तं सोमं । स्वयैव सकुतो न निर्जित इत्यत आह नक्षीणशक्तौ प्रहरामिव अंको मे सुखाय प्रहरेत मानवः ३० ॥ अग्निरुवाच ॥ यत्र शर्याति च्यवनो
बाजयिष्यन्सहाश्विभ्यां सोममगृह्णदेकः ॥ तं त्वं कुद्धः प्रत्यवेधीः पुरस्ताच्छर्यातियज्ञं स्मरतं महेन्द्र ३१ ॥ वज्रं गृहीत्वा च पुरंदरत्वं संप्रहर्षी च्यवनस्यातिघोरम् ॥
स ते विप्रः सह वज्रेण बाहुमपागृह्णात्तपसा जातमन्युः ३२ ॥ ततो रोषात्सर्वतो घोररूपं संपतंतं तेन यामास भूयः ॥ मदं नामासुरं विश्वरूपं यं त्वं दृष्ट्वा च क्षुषी संन्यमीलः ३३
हनुरेकाजगती स्थातथैका दिवं गता महतो दानवस्य ॥ सहस्रं दंतानां शतयोजनानां सुतीक्ष्णानां घोररूपं बभूव ३४ ॥ घृताः स्थूलारजस्तं भवर्णां दंष्ट्राश्च तस्यो
द्वेशते योजनानाम् ॥ सत्वां दंतान्विदशत्रयधा वाजिघांसया थूलमुद्यम्य घोरम् ३५ ॥ अपश्यस्त्वं तं तदा घोररूपं सर्वे त्वां ददृशुर्दर्शनीयम् ॥ यस्माद्भीतः प्राज
लिस्त्वं महर्षिमागच्छेथाः शरणं दानवघ्न ३६ ॥ क्षात्रादलाद्ब्रह्मबलं गरीयोन ब्रह्मतः किंचिदन्यद्वरीयः ॥ सोऽहं जानन्न ह्यते जो यथा वन्न संवर्तं जेतुमिच्छामि शक्र ३७
॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि संवर्तमरुतीयेन वमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ इंद्र उवाच ॥ एवमेतद्ब्रह्मबलं गरीयोन ब्राह्मणात्किंचिदन्यद्वरीयः ॥ आविष्टि
तस्य तु बलं नृप्येव जमस्मै प्रहरिष्यामि घोरम् १ ॥ घृतराष्ट्रं प्राहितो गच्छ मरुतं संवर्तेन संगतं तं वदस्व ॥ बृहस्पतिं त्वमुपशिक्षस्व राजन् वज्रं वा ते प्रहरिष्यामि घोरम्
२ ॥ व्यास उवाच ॥ ततो गत्वा घृतराष्ट्रेन नरेन्द्रं प्रोवाचेदं वचनं वासवस्य ३ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ गंधर्वमां घृतराष्ट्रं निबोध त्वामागतं वक्तुकामं नरेन्द्र ॥ एवं वाक्यं
शृणु मे राजसिंहयत्प्राह लोकाधिपतिं महात्मा ४ ॥ बृहस्पतिर्याजकं त्वं घृणांश्च वज्रं वा ते प्रहरिष्यामि घोरम् ॥ वचश्चेदं तन्न करिष्यसे मे प्राहैतदेतावदचित्य कर्मा ५
॥ मरुत उवाच ॥ त्वंचैवैतद्वेत्थ पुरंदरश्च विश्वे देवा वसवश्चाश्विनौ च ॥ मित्रद्रोहे निष्कृतिर्नास्ति लोके महत्पापं ब्रह्महत्या समंतत् ६ ॥ बृहस्पतिर्याजयतां महेन्द्रं दे
वश्रेष्ठं वज्रं घृतां वरिष्ठम् ॥ संवर्तो मां याजयिताऽद्य राजन्ने वाक्यं तस्य वारोचयामि ७ ॥ गंधर्व उवाच ॥ घोरो नादः श्रूयतां वासवस्य नभस्तले गर्जतो राजसिंह ॥
व्यक्तं वज्रं मोक्षयते ते महेन्द्रः क्षेमं राजंश्चित्यतामेष कालः ८ ॥ व्यास उवाच ॥ इत्येवमुक्तो घृतराष्ट्रेण राजन् श्रुत्वानादं न दतो वासवस्य ॥ तपो नित्यं धर्मविदां वरिष्ठं
वर्तंतं ज्ञापयामास कार्यम् ९ ॥ मरुत उवाच ॥ इममात्मानं प्लवमानमारादध्वा दूरं तेन न दृश्यतेऽद्य ॥ प्रपद्येऽहं शर्म विप्रेन्द्र त्वत्तः प्रयच्छतस्मादभयं विप्रमुख्य १०
अयमायाति वैवज्री दिशो विद्योतयन्दश ॥ अमानुषेण घोरेण सदस्यास्त्रासिताहिनः ११ ॥ संवर्त उवाच ॥ भयं शक्राद्येतु ते राजसिंह प्रणोत्स्येऽहं भयमेतत्सुयो
रम् ॥ संस्तं भिन्या विद्यया क्षिप्रमेव मा भैस्त्वमस्याभिभवात्प्रतीतः १२ ॥ अहं संस्तं भयिष्यामि मा भैस्त्वं शक्रतो नृप ॥ सर्वेषामेव देवानां क्षयितान्यायुधानि मे १३
दिशो वज्रं वजतां वायुरेतु वर्षं भूत्वा वर्षतां काननेषु ॥ आपः प्लवंतं तस्मिन् तृथा च म्रौदामनी दृश्यते माऽपि भैस्त्वम् १४

वह्निदेवस्त्रातुवासर्वतस्तेकामान्सर्वान्वर्षतुवासवोवा ॥ वज्रंतथास्थापयतां वधायमहाघोरं प्रवमानं जलौघैः १५ ॥ मरुत उवाच ॥ घोरः शब्दः श्रूयते वै महास्वनो
 वज्रस्यैष सहितो मारुतेन ॥ आत्मा हि मे प्रव्यथते मुहुर्मुहुर्न मे स्वास्थं जायते चाद्यविप्र १६ ॥ संवर्त उवाच ॥ वज्रातु ग्राह्ये तु भयंत वाद्यवातो भूत्वा हन्मिन रेंद्र
 वज्रम् ॥ भयं त्यक्त्वा वरमन्यं वृणीष्व कंते कामं मनसा साधयामि १७ ॥ मरुत उवाच ॥ इंद्रः साक्षात्सहसाऽभ्येतु विप्रहविर्ग्रे प्रतियुक्ता तु चैव ॥ स्वं स्वं धिष्ण्य चैव
 जुषंतु देवा हुतं सोमं प्रतिगृहंतु चैव १८ ॥ संवर्त उवाच ॥ अयमिंद्रो हरिभिरायाति राजन्देवैः सर्वैस्त्वारितैः स्तूयमानः ॥ मंत्राहुतो यज्ञमिमं मयाऽद्य पश्यस्वैनं मंत्र
 विस्तस्तकायम् १९ ततो देवैः सहितो देवराजो रथे युक्ता तान्दरीन्वाजिमुख्यान् ॥ आयाद्यज्ञमथ राज्ञः पिपासुरा विक्षितस्या प्रमेयस्य सोमम् २० तमायां तं सहि
 तं देवसंघैः प्रत्युद्ययौ स पुरोधामरुतः ॥ चक्रे पूजां देवराजाय चाग्र्यां यथाशास्त्रं विधिवत्प्रणिमणः २१ ॥ संवर्त उवाच ॥ स्वागतं ते पुरुहूते हविद्वन्यज्ञोऽप्ययं सान्नि
 हिते त्वयींद्र ॥ शोभ्यते बलवत्प्रभूयः पिबस्व सोमं सुतमुद्यतं मया २२ ॥ मरुत उवाच ॥ शिवेन मां पश्य नमश्च तेऽस्तु प्रातो यज्ञः सफलं जीवितं मे ॥ अयं यज्ञ
 कुरुते मे सुरेंद्र हस्ते रवरजो विप्रमुख्यः २३ ॥ इंद्र उवाच ॥ जानामि ते गुरुमेतं तपो धनं हृदस्पतेरनुजंति गते जसम् ॥ यस्याह्ना नादागतोऽहं न रेंद्र प्रीति मे
 ऽद्य त्वयि मन्युः प्रणष्टः २४ ॥ संवर्त उवाच ॥ यदि प्रीतस्त्वमसि वै देवराज तस्मात्स्वयं शाधियज्ञे विधानम् ॥ स्वयं सर्वान् कुरु भागान्सुरेंद्र जाना त्वयं सर्वलोकश्च
 देव २५ ॥ व्यास उवाच ॥ एवमुक्तस्त्वांगिरसेन शक्रः समादिदेश स्वयमेव देवान् ॥ सभाः क्रियंता मावसथाश्च मुख्याः सहस्रशश्चित्रभूताः समृद्धाः २६ कृताः स्थू
 णाः कुरुतारो हणा निगंधर्वाणामप्सरसां च शीघ्रम् ॥ यत्र नृत्येरन्नप्सरसः समस्ताः स्वर्गोपमः क्रियतां यत्नवाटः २७ इत्युक्तास्ते च कुराशु प्रतीता दिवौ कसः शक्रवा
 क्यान्न रेंद्र ॥ ततो वाक्यं प्राहराजानमिंद्रः प्रीतो राजन् पूज्यमानो मरुतम् २८ एष त्वयाऽहमिहराजन् समेत्य ये चाप्यन्ये तव पूर्वे न रेंद्र ॥ सर्वीश्वान्या देवताः
 प्रीयमाणान् हविस्तुभ्यं प्रतिगृहंतु राजन् २९ आग्नेयं वै लोहितमालभंत विश्वदेवं बहुरूपं हि राजन् ॥ नीलं चोक्षाणं मेध्यमप्यालभं तां च लच्छिभ्रं संप्रादिष्टां दि
 जाग्र्याः ३० ततो यज्ञो ववृधे तस्य राजन् यत्र देवाः स्वयमन्नानि जन्तुः ॥ यस्मिन् शक्रो ब्राह्मणैः पूज्यमानः सदस्योऽभूद्भिरमान् देवराजः ३१ ततः संवर्तश्चैत्यगतो
 महात्मा यथा वह्निः प्रज्वालितो द्वितीयः ॥ हवींष्युच्चैराह्वयन् देवसंघान् जुहावाग्नेः प्रवत्सु प्रतीतः ३२ ततः पीत्वा बलिभित्तो मम इयं ये चाप्यन्ये सोमपा देवसंघाः ॥
 सर्वेऽनुज्ञाताः प्रययुः पार्थिवेन यथाजोषंतर्पिताः प्रीतिमंतः ३३ ततो राजा जातकूपस्य राशीन्पदे पदे कारयामास हृष्टः ॥ दिजातिभ्यो विसृजन् भूरिवितर राज
 वित्तेश इवारिहता ३४ ततो वित्तं विविधं सन्निधाय यथोत्साहं कारयित्वा च कोषम् ॥ अनुज्ञातो गुरुणा सन्निवृत्त्य शशाङ्गामखिलां सागरांताम् ३५

३६ । ३७ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ इत्युक्ते गृह्योतास्मिन्नित्यव्याचक्ष्ण्यं कृष्णपुषि हिरसं वादो ब्रह्मविद्यापूत्रं १ उपप्लुतं राहुमस्तम्
 २ । १ ब्रह्मज्ञानेकनाश्रयः शोको वृद्धो क्तिसहस्रेण वाक्रतुसहस्रेण वा ननश्यतीत्यभि संवधानो मगवान्वासुदेव उवाच सर्वजिह्मामिति जिह्मं कामादि मृत्युपदं संसारमापकं आर्जवं शमादि ब्रह्मणः प
 दं मोक्षस्य प्रापकं ज्ञानविषये हि योपादेयतया ज्ञातव्योऽर्थः २ शत्रुनाशयितारमात्मानं रूपं १ तदेवाह अत्रोदिति इंद्रस्य चिदात्मनः वृत्रेण कामादिषु मिणाचिद्विद्वं धिरूपेणाहंकारेण ३
 पृथिवीरभूत् शरीरं । 'यच्छरीरं सा पृथिवी' इति श्रुतेः व्यासमात्मत्वेन गृहीतं यं च स्वविषये प्रवेशोर्षिहेतुसति ७ तेन दुर्गं च अनात्ममूर्तां विषयो ब्रह्माहंकारं एकदेशस्यात्मत्वेन परिग्रहात् । 'इदं सर्वं

सुवंगुणः संबभूवे हराजायस्य क्रतौ तत्सुवर्णं प्रभूतम् ॥ तत्सुवर्णं नृपतयेति तत्सुवर्णं देवास्तपयानो निवापैः ३६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो राजा पांडवो हृष्टरूपः शु
 त्वा वाक्यं सत्यवत्याः सुतस्य ॥ मनश्चक्रे तेन वित्तेन यथुं ततोऽमात्यैर्मंत्रयामास भूयः ३७ ॥ इति श्रीम० आश्वमेधिके पर्वणि अश्व० संवर्तमरुतीये दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥
 ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्ते नृपतौ तस्मिन् व्यासेनाहुतं कर्मणा ॥ वासुदेवो महातेजास्ततो वचनमाददे १ तं नृपदीनमनसं निहतज्ञातिबांधवम् ॥ उपप्लुतमि
 वादित्यं सधूममिव पावकम् २ ॥ निर्विण्णमनसं पार्थ ज्ञात्वा वृष्णि कुलोद्बहः ॥ आश्वासयन् धर्मसुतं प्रवक्तुमुपचक्रमे ३ ॥ वासुदेव उवाच ॥ सर्वजिह्मं मृत्युपदमार्जवं
 ब्रह्मणः पदम् ॥ एतावान् ज्ञानविषयः किंप्रलापः करिष्यति ४ नैव ते निष्ठितं कर्म नैव ते शत्रवोजिताः ॥ कथं शत्रुशरीरस्थमात्मनो नावबुध्यसे ५ अत्र ते वर्तयिष्यामि यथा
 धर्मयथाश्रुतम् ॥ इंद्रस्य सहवृत्रेण यथा युद्धमवर्तत ६ वृत्रेण पृथिवी व्याप्ता पुरा किल नराधिप ॥ दृष्ट्वा स पृथिवीं व्यसां गंधस्य विषये हते ७ धराहरणदुर्गंधो विषयः स
 मपद्यत ॥ शतक्रतुश्चोपाथं गंधस्य विषये हते ८ वृत्रस्य सततः रुद्धो घोरं वज्रमवासृजत् ॥ सवध्यमानो वज्रेण सुभृशं भूरितेजसा ९ विवेश सहसा तोयं जग्राह विषयं
 ततः ॥ अप्सु वृत्रगृहीता सुरसे च विषये हते १० शतक्रतुरतिकुद्धस्तत्र वज्रमवासृजत् ॥ सवध्यमानो वज्रेण तस्मिन् नम्रिततेजसा ११ विवेश सहसा ज्योतिर्जग्राह वि
 षयं ततः ॥ व्याप्ते ज्योतिषि वृत्रेण रूपेऽथ विषये हते १२ शतक्रतुरतिकुद्धस्तत्र वज्रमवासृजत् ॥ सवध्यमानो वज्रेण तस्मिन् नम्रिततेजसा १३ विवेश सहसा वायुं जग्रा
 ह विषयं ततः ॥ व्याप्ते वायौ तु वृत्रेण रूपेऽथ विषये हते १४ शतक्रतुरतिकुद्धस्तत्र वज्रमवासृजत् ॥ सवध्यमानो वज्रेण तस्मिन् नम्रिततेजसा १५ आकाशमभिदुद्राव
 जग्राह विषयं ततः ॥ आकाशे वृत्रभूतेऽथ शब्दे च विषये हते १६

यदयमात्मा' इति श्रुतेः श्रिन्मात्रं स दप्येत देतस्य दृष्ट्याऽनित्यत्वाद्याघ्रातमभूदित्यर्थः ८ वज्रं विवेकं वक्ष्यमाणं ९ तोयं कर्म समवेतैः सोमाज्यपयः प्रभृतिभिर्बहुलैर्द्रव्यैश्चंद्रलोके भोगायारब्धं शरीरं । 'आपः
 पुरुषवचसः' इति श्रुतेः मानुषादेहाद्व्युत्थापितो दिव्यदेहमात्मत्वेन गृहीतवानित्यर्थः १० । ११ एवं स्थूलदेहद्वयाद्व्युत्थापितो ज्योतिस्तेजसप्रपंचविवेश ततस्तत्र
 किंचिद्रूपं दृश्यमात्मत्वेन जग्राह किंचिन्मम तयाऽऽहृतवान् ११ । १२ वायुं समष्टिलिंगं । 'वायुरेव व्यष्टिर्वायुः समष्टिः' इति श्रुतेः ततस्तत्र प्रवेशरूपया तदुपास्स्या ब्रह्मलोकेऽपि संकल्पमात्रो स्थितेषु विषयेषु
 पूर्ववदात्मत्वेनात्मा यतत्त्वेन च जग्राहेत्यर्थः १३ । १४ द्विविधादपि सूक्ष्माद्व्युत्थापित आकाशमव्याकृतं सुषुप्त्याख्यं जातं तेन शब्दशब्दादौ विषये हते गिहिते सति १५

१० ततोव्युत्थापितः शक्रं विवात्मानमेव वृजो जग्राह विवात्मेवार्थमिमानवानमुदित्यर्थः १८ रथो मायाकपोविग्रहस्तंतरत्यनेन तद्रथं तमहं ब्रह्मास्मीति वाक्यं तेन वसिष्ठो गुरुस्तं प्रत्यबोधयत् द्वैतदर्शननिषेधेन द्वितीयाद्वैतमयं भवतीति श्रुतेः अतएवाह दृश्येन दृश्यशून्येन एवं द्विविधादपिकारणोपाधेर्व्युत्थापितः परानंदे प्रतिष्ठाप्यदित्यर्थः १९। १० ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे द्वादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ वज्रशब्दोक्तं विवेकं दर्शयति रथलसूक्ष्मवेहयोर्वैधर्म्यप्रदर्शनेन द्विविधो हीत्यादिना परस्परमिति सत्त्वादिगुणजं सूक्ष्मलिङ्गं तद्रहितस्य न स्यूतं शरीरमस्ति न चैतद्विना तेषामुपलंभस्थानमस्तीत्यर्थः १२ शीतोष्णेकफपिते वायुर्वातः तेषां साम्ये स्वास्थ्यं वैषम्ये व्याधिर्भवतीत्यर्थः ३ उष्णेनेति शीतोष्णयोरन्यतराधिक्यजं दोषमितरवर्धकेनोषधादिनाऽपनयेदित्यर्थः सत्वमिति आत्मगुणाः लिङ्गधर्माः ४ साम्यं सुप्तिप्रलययोः सत्वरजःकार्थयोः विधानमुपायः ५ हर्षशोकयोः परस्परबाधकत्वमुक्त्वा तमस्तयोर्बाधकं ताभ्यां बाध्यते चेत्या

शतक्रतुरभिकुद्धस्तत्र वज्रमवाप्तजत् ॥ सवध्यमानो वज्रेण तस्मिन्ममिततेजसा १७ विवेश सहसा शक्रं जग्राह विषयंततः ॥ तस्य वृत्रगृहीतस्य मोहः समभवन्महान् १८ रथंतरेण तं तात वसिष्ठः प्रत्यबोधयत् ॥ ततो वृत्रं शरीरस्थं जघान भरतर्षभ ॥ शतक्रतुरदृश्येन वज्रेणेतीह नः श्रुतम् १९ इदं धर्म्यं रहस्यं वैशक्रेणोक्तं महर्षिषु ॥ ऋषिभिश्च मम प्रोक्तं तन्निबोध जनाधिप २० ॥ इति श्रीम० आश्व० प० अ० प० कृष्णधर्मसंवादे एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ वासुदेव उवाच ॥ द्विविधो जायते व्याधिः शरीरो मानसस्तथा ॥ परस्परंतयोर्जन्मनिर्द्द्वन्द्वोपपद्यते १ शरीरे जायते व्याधिः शरीरः सनिगद्यते ॥ मानसे जायते व्याधिर्मानसस्तु निगद्यते २ शीतोष्णे चैव वायुश्च गुणाराजश्च शरीरजाः ॥ तेषां गुणानां साम्यं चेत्तदा दुःस्वस्थलक्षणम् ३ उष्णेन बाध्यते शीतं शीतेनोष्णं च बाध्यते ॥ सत्वरजस्तमश्चेति त्रय आत्मगुणाः स्मृताः ४ तेषां गुणानां साम्यं चेत्तदा दुःस्वस्थलक्षणम् ॥ तेषामन्यतमोत्सेके विधानमुपदिश्यते ५ हर्षेण बाध्यते शोको हर्षः शोकेन बाध्यते ॥ कश्चिदुःखे वर्तमानः सुखस्य स्मर्तुमिच्छति ॥ कश्चित्सुखे वर्तमानो दुःखस्य स्मर्तुमिच्छति ६ सत्त्वं दुःखी दुःखस्य न सुखी सुसुखस्य च ॥ स्मर्तुमिच्छसि कौंतेय किमन्यदुःखविभ्रमात् ७ अथवा ते स्वभावोऽयं येन पार्था वक्तव्यसे ॥ दृष्ट्वा सभागतां कृष्णामेकवस्त्रारजस्वलाम् ॥ मिषतां पाण्डवेयानां न तस्य स्मर्तुमिच्छसि ८ प्रवाजनं च नगरादजिनैश्च विवासनम् ॥ महारण्यनिवासश्च न तस्य स्मर्तुमिच्छसि ९ जटासुरात्परिक्षिप्तश्चित्रसेनेन चाहवः ॥ सैधवाश्च परिक्षिप्तो न तस्य स्मर्तुमिच्छसि १० पुनरज्ञातचर्यायां कीचकेन पदावधः ॥ याज्ञसेन्यास्तथा पार्थ न तस्य स्मर्तुमिच्छसि ११ यच्च ते द्रोणभीष्माभ्यां युद्धमासीदरिदम् ॥ मनसैकेन योद्धव्यं तते युद्धमुपस्थितम् १२ तस्मादभ्युपगं तव्यं युद्धाय भरतर्षभ ॥ परमव्यक्तरूपस्य पारंयुक्त्या स्वकर्मभिः १३ यत्र नैव शरैः कार्यं न भृत्यैर्न च बंधुभिः ॥ आत्मनैकेन योद्धव्यं तते युद्धमुपस्थितम् १४

ह कश्चिदिति दुःखकालेऽप्यतीतं सुखं स्मृत्वाऽप्यतीतं व्यामुह्यति न तु तदेव विवेकेन तितिक्षते एवं सुखकालेऽप्यतीतं पुत्रमरणादिदुःखं स्मृत्वा सिद्धमपि सुखं नाशयतीति भावः ६ स इति त्वं तु उक्तं विद्विधिव्याधिर्हीनः न सुखं दुःखं वा स्मर्तुमिच्छसि नेच्छेदित्यर्थः किंतु दुःखविभ्रमात् यदन्यदकाममशोकं ब्रह्मतदेव स्मर्तुमनुसंधातुमिच्छसि इच्छेदित्यर्थः ७ अथवेति अयं दुःखित्वादिः तत्स्वभावस्यापि तव शोको न युक्तो तीतत्वाद्दुःखस्येति भावः ८। ९। १०। ११ मनसाऽहंकारेण ११ अभ्युपगतं व्यसामि सुखी भवितव्यं अव्यक्तरूपस्य मायायाः सत्यमनसः परंपारं ब्रह्मयुक्त्या योगेन कर्मभिश्च शोभकैः प्राप्नुहीति शेषः मनोनाशेन निःशोको भविष्यतीत्यर्थः १३। १४

तस्मिन्मनसि कौंतेयः खलु लामवस्थां पतन्मनसो मायामात्रत्वेन १५ आगतिमुत्पत्तिं गतिं प्रलयं मायामात्रत्वेन ज्ञात्वा सुखं तं स्वेत्यर्थः १६ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ अनुकामत्यागे नैव मनोजेतव्यमतो यत्पूर्वमया यदियमा मनुजानीयाद्ब्रह्मार्णुं तपोवनमिति राज्यागः प्रार्थितः स एव तर्हि युक्तस्तत्र कथं शाधिराज्यं यथोचितमिति वदसीत्याशंक्या ह न बाह्यमिति न बाह्यस्य राज्यादेर्यस्य त्यागात्त्यागी भवति किंतु शरीरं लिङ्गं शरीरोत्पत्तिकामादिकं त्यक्त्वा सिद्धिर्मात्रः न वेति शुष्कवैराग्यवत्तदेव विवेकशून्यस्य सिद्धयभावं सूचयति १ बाह्येति गृह्यतः सक्तस्य यो धर्मः सोऽधर्म एव यत्सुखं दुःखमेव मौढ्यस्यानपात्तं अतस्तद्विषयमेवास्तु तुच्छमित्यर्थः २ द्वयक्षर इति ममत्वं संसारहेतुः तदभावो ब्रह्मप्राप्तिहेतुरित्यर्थः ३ ब्रह्ममृत्युनिःसंगत्वसंसंगत्वे आत्मनि चित्ते एकस्मिन् च त्पुनिबद्धां ममत्वं चेत्ते युद्धयंत एव ४ एवं निर्ममोऽप्यसमासाधिकाराश्चित्तस्वाभाव्यादस्मदादिव द्युद्यन्नपि नेतरवलिप्यत इत्याह

तस्मिन्ननिर्जिते युद्धे कामवस्थां गमिष्यसि ॥ एतज्ज्ञात्वा तु कौंतेय कृतकृत्यो भविष्यसि १५ एतां बुद्धिविनिश्चित्य भूतानामागतिं गतिम् ॥ पितृपैतामहेष्टे तेषां विराज्यं यथोचितम् १६ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अश्वमेधिके पर्वणि कृष्णधर्मसंवादे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ वासुदेव उवाच ॥ न बाह्यं द्रव्यमुत्पृज्यसिद्धिर्भवति भारत ॥ शरीरं द्रव्यमुत्पृज्यसिद्धिर्भवति वानवा १ बाह्यद्रव्यविमुक्तस्य शरीरेषु च गृह्यतः ॥ यो धर्मो यत्सुखं चैव द्विषतामस्तु ततथा २ द्वयक्षरस्तु भवेन्मृत्युरुक्षरं ब्रह्मशाश्वतम् ॥ ममेति च भवेन्मृत्युर्न ममेति च शाश्वतम् ३ ब्रह्ममृत्युततो राजन्नात्मन्येव व्यवस्थितौ ॥ अदृश्यमानौ भूतानि यो धयेतामसंशयम् ४ अविनाशो यस्य स त्वस्य नियतो यदि भारत ॥ भित्त्वा शरीरं भूतानामहिंसां प्रतिपद्यते ५ लब्ध्वा हि पृथिवीं कृत्स्नां सहस्थावरजंगमाम् ॥ ममत्वं यस्य नैव स्यात्कितया सकरिष्यति ६ अथवा वसतः पार्थ वने वन्येन जीवतः ॥ ममता यस्य द्रव्येषु मृत्योरास्ये स वर्तते ७ बाह्यांतराणां शब्दांस्वभावं पश्य भारत ॥ यन्न पश्यति तद्भूतं मुच्यते समहाभयात् ८ कामात्मानं न प्रशंसति लोकेनेहा कामाकाचिदस्ति प्रवृत्तिः ॥ सर्वे कामा मनसो गप्रभूता यान्पंडितः संहरते विचिंत्य ९ भूयो भूयोजन्मनोऽभ्यासयोगाद्योगी योगं सारमार्गं विचिंत्य ॥ दानं च वेदाध्ययनं तपश्च काम्यानि कर्माणि च वैदिकानि १०

अविनाश इति अस्य जगतः सत्त्वस्य सत्तायाः अविनाशोऽभिधानसत्तानतिरिक्तत्वात्प्राप्ताभावः नियतो निश्चितो यदि जगतो बाध्यत्वं जानन्स्वप्रकृतपापेनैव तस्य भूतशरीरोच्छेदं कुर्वन्नापि अहिंसा मार्गं सकृदपि प्रतिपद्यते इत्यादिपि स इमान् लोका ब्रह्मं तिननिबध्यत इत्यर्थः १ लब्ध्वा हीति स्वप्नोपलब्धधनेष्विव बुद्धस्य ममत्वाभावं स्वतः सिद्ध इत्यर्थः ५। ७ बाह्यांतराणां मिति स्वभावमात्रमायामात्रत्वं लक्षणं तत्त्वं पश्यन्नेन साक्षात्कुल तेऽप्यनयोगानुगता अपश्यन्नेवात्मशक्तिस्वगुणं निगूढाय इति श्रुतेः एवं ब्रह्माचर्यतः ततमपि स्वभावभूतमनाविनश्यति मायामपि बाधित्वा चिन्मात्रेण रूपेण योऽवतिष्ठते स महाभयात्संसारान्मुच्यत इत्यर्थः ८ न वैश्वर्यमेव वरं किंतु सुप्तिसेनमोक्षेणेत्यत आह कामात्मानमिति अथ यत्रान्यत्पश्यति तदल्पमिति श्रुतेरैश्वर्यमपि तु च्छमेवातो न प्रशंसति संतः मनसः कामोदयस्ततः प्रवृत्तिस्ततो दुःखमतो मन एव निरोद्धव्यमित्यर्थः ९ एतज्ज्ञानेन कृजन्मसाध्यमित्याह भूयो भूय इति विचिंत्य विचिंत्योत्तरात्तरभूमिकाभरूपं जन्म यस्य सः भूयो भूयोजन्मा तस्मादेवाभ्यासयोगाच्छुद्धचित्तः सत्सारमार्गं मोक्षमार्गं विचिंत्य कामां संहरत इति पूर्वोक्तान्वयः कासावित्याह दानं चेति १०

योदानादिध्यानयोगात्तान्कामेनकामपूर्वकनारभतेयच्चार्थकामयतेसधर्मोनेतिविदित्वेतिर्षवः फलितमाह श्रीधर्मो नियमस्तस्यमूलमिति तस्यकामस्ययोनियमोनिग्रहःसधर्मःसधर्ममूलमोक्षर्षी
जम् ११ कामस्यदुरुच्छेद्यत्वंकामोक्तिभिरेवाह अत्रगाथाइत्यादिना अनुपायेननिर्ममत्वंयोगाभ्यासश्चकामजयोपायश्चकस्तद्विरेकेणेत्यर्थः १२ योमांमिति प्रहरणेवागादीप्रियसा
ध्येजपादिशास्त्रे प्रादुर्भवाम्यहमेवसर्वोत्कृष्टोजपादिकर्तव्यमिमानरूपेणाविर्भवामितेनजपादिकंविफलं करोमीत्यर्थः द्वितीयेयोमांमिति श्लोकेप्रहरणेननासि इमंज्ञानवैराग्यन्यायेनजितोमया
कामइतिनिश्चित्यप्रयततेसंन्यासादिकंकरोति तस्यमनस्येवपुनरहंप्रादुर्भवामि यदादुरभियुक्ताः प्रमादिनोबहिःश्रिताःपिपुनाःकलहोत्सुकाः ॥ संन्यासिनोऽपिदृश्यतेदेवसंदूषिताशयाः'इति १३

व्रतंयज्ञान्नियमान्ध्यानयोगान्कामेनयोनारभतेविदित्वा ॥ यच्चार्थकामयतेसधर्मो नियमस्तस्यमूलम् ११ अत्रगाथाःकामगीताःकीर्तयन्तिपुराविदः ॥
शृणुसंकीर्त्यमानास्ताअखिलेनयुधिष्ठिर ॥ नाहंशक्योऽनुपायेनहंतुंभूतेनकेनचित् १२ योमांप्रयततेहंतुंज्ञात्वाप्रहरणेबलम् ॥ तस्यतस्मिन्प्रहरणेपुनःप्रादुर्भ
वाम्यहम् १३ योमांप्रयततेहंतुंयज्ञैर्विविधदक्षिणैः ॥ जंगमेष्विवधर्मात्मापुनःप्रादुर्भवाम्यहम् १४ योमांप्रयततेमित्यंवेदैर्देवांसधनैः ॥ स्थावरेष्विवभूता
त्मातस्यप्रादुर्भवाम्यहम् १५ योमांप्रयततेहंतुंघृत्यासत्यपराक्रमः ॥ भावोभवामितस्याहंसचर्मानावबुध्यते १६ योमांप्रयततेहंतुंतपसासंशितव्रतः ॥ तत
स्तपसितस्याथपुनःप्रादुर्भवाम्यहम् १७ योमांप्रयततेहंतुंमोक्षमास्थायपांडितः ॥ तस्यमोक्षरतिस्थस्यदृष्ट्यामिचहसामिच ॥ अवध्यःसर्वभूतानामहमेकःस
नातनः १८ तस्मात्त्वमपितंकामंयज्ञैर्विविधदक्षिणैः ॥ धर्मैकुरुमहाराजतत्रतत्सभविष्यति १९ यजस्वाजिमेधेनविधिवदक्षिणावता ॥ अन्यैश्चविविधैर्यज्ञैःस
मृद्धैरासदक्षिणैः २० मातेव्यथाऽस्तुनिहतान्वधून्वीक्ष्यपुनःपुनः ॥ नशक्यास्तेपुनर्द्रष्टुंयेहताऽस्मिन्नरणाजिरे २१ सत्वमिहामहायज्ञैःसमृद्धैरासदक्षिणैः ॥
कीर्तिलोकेपरांप्राप्यगतिमद्र्यांगमिष्यसि २२ ॥ इति०आश्व०अश्व० कृष्णधर्मसंवादेप्रयोदशोऽध्यायः ॥१३॥ वैशंपायनउवाच ॥एवंबहुविधैर्वाक्यैर्मुनिभि
स्तैस्तपोधनैः ॥ समाश्वस्यतराजर्विहंतंयुधिष्ठिरः १ सोऽनुनीतोभगवताविष्टरश्रवसास्वयम् ॥ द्वैपायनेनकृष्णेनदेवस्थानेनवाविभुः २ नारदेनाथभीमे
ननकुलेनचपार्थिव ॥ कृष्णयासहदेवेनविजयेनचधीमता ३ अन्यैश्चपुरुषव्याघ्रैर्ब्राह्मणैःशास्त्रदृष्टिभिः ॥ व्यजहाच्छोकजंतुःखंसंतापंचैवमानसम् ४

योयज्ञैः कामंजिघांसति तस्यचेतसियथाधर्मात्माजंगमेभूतमयोनावुदाररूपेणाविर्भवति तद्वत्तस्यचेतसिअहंवंमादिकेपेणाविर्भवामि १४ स्थावरेष्वनामिदंयत्करूपेणभूतात्माजीविः धर्मात्म्येत्यत्रा
पिपठंतिकेचित् पायजुकापेक्षयावेदेदेवांसधनेष्वल्पाकामाभिव्यक्तिरित्यर्थः १५ घृत्यासंप्राप्ते विपक्षिचैर्यतः भावश्चित्तधैर्यबलेनैवलोकद्वयंजेष्यामीत्यभिमानवतंतंकरोमीत्यर्थःसधर्ममेवाभि
मानंकामत्वेनबंधकत्वेननावबुध्यते १६ तपसायोगबलेन तत्रापियोगोपसर्गकेपेणमधुमत्याद्यैश्चधर्मैर्मिषुस्पृहाकरूपेणाविर्भवामि १७ मोक्षमास्थाय नित्यमुक्तमात्मानमज्ञात्वामोक्षार्थयस्तप
आदिकरोति तमज्ञं प्राप्यनृत्यामिचहसामिचेत्यर्थः १८ तस्मादिति तस्मात्त्रिर्ममत्वंपूर्वकयोगाभ्यासमंतरेणाऽन्याःकामजयोपायोनास्ति निर्ममत्वंचयज्ञादिजन्पाचितशुद्धिर्विनानसंभवति तस्मात्त्रि
कामान्प्रयत्नादीननुतिष्ठतस्तेतवश्रेयःसिद्धिरितिशेषः १९१०१११२१३१४१५१६१७१८१९२०२१२२२३२४२५२६२७२८२९३०३१३२३३३४३५३६३७३८३९४०४१४२४३४४४५४६४७४८४९५०५१५२५३५४५५५६५७५८५९६०६१६२६३६४६५६६६७६८६९७०७१७२७३७४७५७६७७७८७९८०८१८२८३८४८५८६८७८८८९९०९१९२९३९४९५९६९७९८९९१००॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणिनीलकंठीये भारत

कृत्वाऽप्येति पुनारतिमासिकादीनिप्रेतकार्याणि पूर्वकृतानामेवानुशादोवा ५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणिनीलकंठीये भारत
अर्चयामासदेवांश्चब्राह्मणांश्चयुधिष्ठिरः ॥ कृत्वाऽथप्रेतकार्याणिवंधूनांसपुनर्नृपः ॥ अन्वशासच्चधर्मात्मापृथिवीसागरांबराम् ५ प्रशांतचेताःकौरव्यःस्वराज्यं
प्राप्यकेवलम् ॥ व्यासंचनारदंचैवतांश्चान्यानब्रवीन्नृपः ६ आश्वासितोऽहंप्रागृद्धैर्भवद्भिर्मुनिपुंगवैः ॥ नसूक्ष्ममपिमेकिंचिद्व्यलीकमिहविद्यते ७ अर्थश्चसु
महान्प्राप्तोयेनयक्ष्यामिदेवताः ॥ पुरस्कृत्याद्यभवतःसमानेप्यामहमखम् ८ हिमवतंत्वयागुप्तागमिष्यामःपितामह ॥ बह्वाश्वर्योहिदेशःसश्रूयतेद्विजसत्तम
९ तथाभगवताचित्रंकल्याणंबहुभाषितम् ॥ देवर्षिणानारदेनदेवस्थानेनचैव १० नाभागधेयःपुरुषःकश्चिदेवंविधान्गुरुन् ॥ लभतेव्यसनंप्राप्यसुहृदःसाधुसं
मतान् ११ एवमुक्तास्तुतेराज्ञासर्वएवमहर्षयः ॥ अभ्यनुज्ञाप्यराजानंतथोभौकृष्णफाल्गुनौ १२ पश्यतामेवसर्वेषांतत्रैवादृशनंययुः ॥ ततोधर्मसुतोराजा
तत्रैवोपाविशत्प्रभुः १३ एवंनातिमहान्कालःसतेषांसंन्यवर्तत ॥ कुर्वतांशौचकार्याणिभीष्मस्यनिधनेतदा १४ महादानानिविप्रेभ्योददतामौर्ध्वदेहिकम् ॥
भीष्मकर्णपुरोगाणांकुरुणांकुरुसत्तम् १५ सहितोघृतराष्ट्रेणसददावौर्ध्वदेहिकम् ॥ ततोदत्ताबहुधनंविप्रेभ्यःपांडवर्षभः १६ घृतराष्ट्रपुरस्कृत्याविवेशगजसा
ह्वयम् ॥ ससमाश्वस्यपितरंप्रज्ञाचक्षुषमीश्वरम् ॥ अन्वशाद्वैसधर्मात्मापृथिवीम्राट्मिःसह १७ ॥ इतिश्री०आश्वमेधिकेप०अश्वमेधिकेपर्वणिचतुर्दशोऽध्यायः
॥ १४ ॥ ४ ॥ जनमेजयउवाच ॥ विजितेपांडवेयैस्तुप्रशांतिचद्विजोत्तम ॥ राष्ट्रेकिंचक्रतुर्वीरौवासुदेवधनंजयौ १ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ विजितेपांडवैराज
न्प्रशांतिचविशंपते ॥ राष्ट्रेबभूवतुर्हृष्टौवासुदेवधनंजयौ २ विजहातेमुदायुक्तौदिविदेवेश्वराविव ॥ तौवनेषुविचित्रेषुपर्वतेषुससानुषु ३ तीर्थेषुचैवपुण्येषुपल्व
लेषुनदीषुच ॥ चक्रम्यमाणौसंहृष्टावश्विनाविवनंदने ४ इंद्रप्रस्थेमहात्मानैरेमतुःकृष्णपांडवौ ॥ प्रविश्यतांसभारम्यांविजहातेचभारत ५ तत्रयुद्धकथाश्चित्राः
परिक्लेशाश्चपार्थिव ॥ कथायोगेकथायोगेकथायामासतुःसदा ६ ऋषीणांदेवतानांचवंशांस्तावाहतुःसदा ॥ प्रीयमाणौमहात्मानौपुराणावृषिसत्तमौ ७ मधुरा
स्तुकथाश्चित्राश्चित्रार्थपदनिश्चयाः ॥ निश्चयज्ञःसपार्थायकथयामासकेशवः ८ पुत्रशोकाभिसंतप्तंज्ञातीनांचसहस्रशः ॥ कथाभिःशमयामासपार्थशौरिर्जनार्द
नः ९ सतमाश्वस्यविधिवद्विज्ञानज्ञोमहातपाः ॥ अपहृत्यात्मनोभारंविशश्रामेवसात्वतः १० ततःकथातिगोविंदोऽगुडाकेशमुवाचह ॥ सांत्वयन्श्रद्धयावा
चाहेतुयुक्तमिदंवचः ११ ॥ ॥ वासुदेवउवाच ॥ ॥ विजितेयंधराकृत्स्नासव्यसाचिन्परंतप ॥ त्वद्बाहुबलमाश्रित्यराज्ञाधर्मसुतेनह १२ असपत्नांमहर्षिभुंक्ते
धर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ भीमसेनानुभावेनयमयोश्चनरोत्तम १३ धर्मेणराज्ञाधर्मज्ञप्रातराज्यमकंटकम् ॥ धर्मेणनिहतःसंख्येसचराजासुयोधनः १४

१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि नीलकंठीये भारतभावेदीपेचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥

अधर्मरुचयोलुब्धाः सदाचाप्रियवादिनः ॥ धार्तराष्ट्रादुरात्मानः सानुबंधानिपातिताः १५ प्रशंतामखिलांपार्थपृथिवीपतिः ॥ भुंक्तेधर्मसुतोराजात्वया
गुप्तः कुरुद्रह १६ रमेचाहंत्वयासार्धमरण्येष्वपि पांडव ॥ किमुयत्रजनोऽयं वैपृथाचामित्रवर्षण १७ यत्रधर्मसुतोराजायत्रभीमोमहाबलः ॥ यत्रमाद्रवतीपुत्रैर
तिस्तत्रपरामम १८ तथैवस्वर्गकल्पेषुसभोद्देशेषुकौरव ॥ रमणीयेषुपुण्येषुसहितस्यत्वयाऽनघ १९ कालोमहांस्वर्तीतोमेश्वरसूनुमपश्यतः ॥ बलदेवंचकौरव्य
तथाऽन्यानवृष्णिपुंगवान् २० सोऽहंगंतुमभीप्सामिपुरीद्वारावतीं प्रति ॥ रोचतांगमनंमह्यंतवाऽपिपुरुषर्षभ २१ उक्तोबहुविधंराजातत्रतत्रयुधिष्ठिरः ॥ सहभी
ष्मेणयद्युक्तमस्माभिः शोककारिते २२ शिष्टोयुधिष्ठिरोऽस्माभिः शास्तासन्नपि पांडवः ॥ तेनतनुवचः सम्यग्गृहीतं सुमहात्मना २३ धर्मपुत्रेहिधर्मज्ञेऽतज्ञेसत्यवा
दिनि ॥ सत्यंधर्मोमतिश्चाग्र्यास्थितिश्चसततंस्थिरा २४ तत्रगत्वामहात्मानंयदितेरोचतेऽर्जुन ॥ अस्मद्गमनसंयुक्तं वचो ब्रूहिजनाधिपम् २५ नहितस्याप्रियंकु
र्योप्राणत्यागेऽप्युपस्थिते ॥ कुतो गंतुं महाबाहोपुरीद्वारावतीं प्रति २६ सर्वं त्विदमहंपार्थ त्वं प्रीतिहितकाम्यया ॥ ब्रवीमि सत्यं कौरव्यनमिथ्यैतत्कथंचन २७ प्र
योजनंचनिर्वृतमिहवासेममार्जुन ॥ धार्तराष्ट्रोहतोराजासबलः सपदानुगः २८ पृथिवीचवशेतातधर्मपुत्रस्यधीमतः ॥ स्थितासमुद्रवल्यासशैलवनकानना २९
चितारत्नैर्बहुविधैः कुरुराजस्यपांडव ॥ धर्मेणराजाधर्मज्ञः पातुसर्वावसुंधराम् ३० उपास्यमानोबहुभिः सिद्धैश्चापिमहात्मभिः ॥ स्तूयमानश्चसततंबंदिभिर्भरत
र्षभ ३१ तंययासहगत्वाद्यराजानंकुरुवर्धनम् ॥ आपृच्छकुरुशार्दूलगमनंदारकां प्रति ३२ इदंशरीरंवसुयज्ञमेगृहेनिवेदितंपार्थसदायुधिष्ठिरे ॥ प्रियश्चमान्यश्च
हिमेयुधिष्ठिरः सदाकुरुणामधिपोमहामतिः ३३ प्रयोजनंचापिनिवासकारणेनविद्यतेमेत्वद्वत्तेनृपात्मज ॥ स्थिताहिपृथ्वीतवपार्थशासनेगुरोः सुवृत्तस्ययुधिष्ठिर
स्यच ३४ इतीदमुक्तः सतदामहात्मनाजनार्दनेनामितविक्रमोऽर्जुनः ॥ तथेतिदुःखादिववाक्यमैरयज्जनार्दनंसंप्रतिपूज्यपार्थिव ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्व
मेधिकेपर्वणि अश्वमेधिकेपर्वणि पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ समाप्तंच अश्वमेधिकपर्व ॥ अथानुगीतापर्व ॥ जनमेजय उवाच ॥ सभायां वसतो
स्तत्रनिहत्यारिन्महात्मनोः ॥ केशवार्जुनयोः कानुकथासमभवद्विज १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कृष्णेन सहितः पार्थः स्वराज्यं प्राप्य केवलम् ॥ तस्यां सभयां दिव्या
यां विजहार मुदायुतः २ तत्र कंचित्सभोद्देशं स्वर्गोद्देशं समं नृप ॥ यदृच्छया तौ मुदितौ जग्मतुः स्वजनावृतौ ३ ततः प्रतीतः कृष्णेन सहितः पांडवोऽर्जुनः ॥ निरीक्ष्य
तां सभारम्यामिदं वचनमब्रवीत् ४ विदितं मे महाबाहो संग्रामे समुपस्थिते ॥ माहात्म्यं देवकीमातस्तच्च ते रूपमैश्वरम् ५ यत्तद्गवता प्रोक्तं पुरा केशवसौ हृदात् ॥
तत्सर्वं पुरुषव्याघ्रनष्टमे भ्रष्टचेतसः ६ मम कौतूहलं त्वस्तितेष्वर्थेषु पुनः पुनः ॥ भवांस्तु द्वारकां गंतान् चिरादिव माधव ७

सभायामिति १।२।१।४।५।६।७

८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६ ॥ षोडशे सभायामित्यादिना प्रस्तुता लुगीता भारते मोक्षधर्ममित्यादिना मृतानामेवमस्त्वस्य विमोपरमात्मनः १७।१८ आयता
गमं प्राप्ता शास्त्ररहस्यं उद्घापो ह कुशलमित्यर्थः १९ गतागते मरणसंसरणे विषये ज्ञानं शास्त्रानुमानं विज्ञानं यो मजप्रत्यक्षं अस्मैव व्याख्यातं लोकोक्तत्वेति साधेन २० जातीजन्म २१ मुक्तवानित्यमु

॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तुतं कृष्णः फाल्गुनं प्रत्यभाषत ॥ परिष्वज्य महातेजावचनं वदतांवरः ८ ॥ वासुदेव उवाच ॥ श्रावितस्त्वं मया गुह्यं ज्ञापितश्च सना
तनम् ॥ धर्मस्वरूपिणं पार्थ सर्वलोकांश्च शाश्वतान् ९ अबुद्ध्यानाग्रहीर्यस्त्वं तन्मे सुमहदप्रियम् ॥ न च साऽद्य पुनर्भूयः स्मृतिर्मे संभविष्यति १० नूनमश्रद्धधानो
ऽसि दुर्मेधा ह्यसि पांडव ॥ न च शक्यं पुनर्वक्तुमशेषेण धनं जय ११ सहिधर्मः सुपर्याप्तो ब्रह्मणः पदवेदने ॥ न शक्यं तन्मया भूयस्तथा वक्तुमशेषतः १२ परं हि ब्रह्म कथि
तं योगयुक्तेन तन्मया ॥ इति हासंतु वक्ष्यामि तस्मिन्नेषु पुरातनम् १३ यथा तां बुद्धिमास्थाय गतिमग्र्यांगमिष्यसि ॥ शृणु धर्ममृतां श्रेष्ठगदितं सर्वमेव मे १४ आग
च्छ ब्राह्मणः कश्चित्स्वर्गलोकादरिंदम ॥ ब्रह्मलोकाच्च दुर्धर्षः सोऽस्माभिः पूजितोऽभवत् १५ अस्माभिः परिपृष्टश्च यदा ह भरतर्षभ ॥ दिव्येनाविधिना पार्थ तच्छृणुष्व
विचारयन् १६ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ मोक्षधर्मसमाश्रित्य कृष्णयन्मामपृच्छथाः ॥ भूतानामनुकंपार्थ यन्मोहच्छेदनं विभो १७ तत्तेऽहं संप्रवक्ष्यामि यथा वन्मधुसू
दन ॥ शृणुष्व आवहितो भूत्वा गदतो मम माधव १८ कश्चिद्विप्रस्तपोयुक्तः काश्यपो धर्मवित्तमः ॥ आससाद्विजं कंचिद्धर्माणामागतागमम् १९ गतागते सुबहुशो
ज्ञानविज्ञानपारगम् ॥ लोकतत्त्वार्थकुशलं ज्ञातार्थं सुखदुःखयोः २० जातीमरणतत्त्वज्ञं केविदं पापपुण्ययोः ॥ द्रष्टारमुच्चनीचानां कर्मभिर्देहिनां गतिम् २१
चरंतं मुक्तवत्सिद्धं प्रशंसं संयतं द्रियम् ॥ दीप्यमानं श्रिया ब्राह्मयाक्रममाणं च सर्वशः २२ अंतर्धान गतिं च श्रुत्वा तत्त्वेन काश्यपः ॥ तथैवांतर्हितैः सिद्धैर्यातं च क्रधैरैः
सह २३ संभाषमाणमेकांते समासीनं च तैः सह ॥ यदृच्छया च गच्छंतं सत्कंपवनं यथा २४ तं समासाद्य मेधावी सतदा द्विजसत्तमः ॥ चरणौ धर्मकामोऽस्य तपस्वी
सुसमाहितः ॥ प्रतिपेदेयथान्यायं दृष्ट्वा तन्महदुतम् २५ विस्मितश्चाहुतं दृष्ट्वा काश्यपस्तं द्विजोत्तमम् ॥ परिचारेण महता गुरुतं पर्यतोषयत् २६ उपपन्नं च त
त्सर्वं श्रुत्वा रित्रसंयुतम् ॥ भावेनातोषयच्चैनं गुरुवृत्त्या परंतपः २७ तस्मै तुष्टः स शिष्याय प्रसन्नो वाक्यमब्रवीत् ॥ सिद्धिं परामभिप्रेक्ष्य शृणु मत्तो जनार्दन २८
॥ सिद्ध उवाच ॥ विविधैः कर्मभिस्तात पुण्ययोगैश्च केवलैः ॥ गच्छंतीह गतिं मर्त्या देवलोके च संस्थितिम् २९ न कचिः सुखमत्यंतं न कचिच्छाश्वती स्थितिः ॥ स्था
नाच्च महतो भ्रंशो दुःखलब्धात् पुनः पुनः ३० अशुभागतयः प्राप्ताः कष्टमेपापसेवनात् ॥ काममन्युपरीतेन तृष्णया मोहितेन च ३१ पुनः पुनश्च मरणं जन्म चैव पुनः
पुनः ॥ आहाराविविधाभुक्ताः पीतानानाविधाः स्तनाः ३२ मातरो विविधा दृष्टाः पितरश्च पृथग्विधाः ॥ सुखानि च विचित्राणि दुःखानि च मयाऽनघ ३३

कस्यापि मृषाबंधाभिप्रायं वक्तुं २१।२३।२४।२५।२६।२७।२८ अन्यत्र धर्मादन्धप्रधर्मादित्यात्मनो धर्माद्यतीतत्वाद्धर्माधर्मावेषफलतो निर्दिष्टवैराग्याय विविधैरित्यादिना २९।३०।३१।३२।३३

३४। ३५। ३६। ३७ ततः कदाचिदिति निर्वेदाख्यवैराग्यदौर्लभ्यमुक्तं निराकाराश्रितेनासंप्रज्ञातसमार्धिसमधिगम्यब्रह्ममावाश्रितेन लोकयतइतिलोकोद्वैततत्तत्रतज्जुःखं ३८ इमं मा
गमनुभूयज्ञात्वा अनुष्ठितः अनुष्ठाऽनुष्ठानमभ्यासः संजातोऽस्य सोऽनुष्ठितः ततोऽनुष्ठानादयं पूर्वोक्तानां अंतर्धानादिशक्तिज्ञानविज्ञानादिरूपा आत्मनः मनसः 'मनसोहिप्रसादेन हंतिकमशुभा
शुभं ॥ प्रसन्नात्मानिसंस्थित्वासुखमस्यमश्नुते' इति श्रुतेः ३९ विद्याफलमपुनरावृत्तिः सर्वज्ञत्वं चाह नाहमित्यादिना आसिद्धेः आमोक्षात् आप्रजासृष्टेः आत्मनः अपिशब्दाल्लोकानां च ग
तीरा लोकयापीत्यन्वयः ४० इतः परंतत्तल्लोकं परतरं कैवल्यं यदि प्रयास्यत्पपारमेष्ठयमिति योगिनामिच्छया सद्यो वा क्रमिकं वा कैवल्यमस्तीति स्मरणात् ४१। ४२। ४३। ४४। ४५

प्रियैर्विवासो बहुशः संवासश्चाप्रियैः सह ॥ धननाशश्च संप्राप्तो लब्ध्वा दुःखेन तद्धनम् ३४ अवमानाः सुकष्टाश्च राजतः स्वजनात् तथा ॥ शरीरामानसावापिवेदना
भृशदारुणाः ३५ प्राप्ताविमाननाश्चोग्रावधबंधाश्चदारुणाः ॥ पतनं निरये चैव यातनाश्च यमक्षये ३६ जरारोगाश्च सततं व्यसनानि च भूरिशः ॥ लोकेऽस्मिन्न
नुभूतानि द्वंद्वजानि भृशं मया ३७ ततः कदाचिन्निर्वेदा निराकाराश्रितेन च ॥ लोकतंत्रं परित्यक्तं दुःखार्तेन भृशं मया ३८ लोकेऽस्मिन्ननुभूयाहमिमं मार्गमनुष्ठितः ॥
ततः सिद्धिरियं प्राप्ता प्रसादादात्मनो मया ३९ नाहंपुनरिहा गंतालोकानां लोकयाम्यहम् ॥ आसिद्धेराप्रजासर्गादात्मनोऽपि गतीः शुभाः ४० उपलब्धा द्विजश्रे
ष्ठतथेयं सिद्धिरुत्तमा ॥ इतः परं गमिष्यामि ततः परतरं पुनः ४१ ब्रह्मणः पदमव्यक्तं मातेऽभूदत्र संशयः ॥ नाहंपुनरिहा गंतामर्त्यलोकं परंतप ४२ प्रीतोऽस्मि ते
महाप्राज्ञ ब्रह्महिंकरवाणिते ॥ यदीप्सुरुपपन्नस्त्वं तस्य कालोऽयमागतः ४३ अभिजाने च तदहं यदर्थमा मुपागतः ॥ अचिरात्तु गमिष्यामि तेनाहं ध्वामचूचुदम्
४४ भृशं प्रीतोऽस्मि भवतश्चारित्र्येण विचक्षण ॥ परिपृच्छस्व कुशलं भाषेयं यत्तवोपि ततम् ४५ बहुमन्ये च ते बुद्धिभृशं संपूजयामि च ॥ येनाहं भवता बुद्धो मेधावी
ह्यसिकाश्रय ४६ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वासुदेव उवाच ॥ ततस्तस्योपसं
गृह्यपादौ प्रश्नान्सुदुर्बचान् ॥ पप्रच्छ तांश्च धर्मान्सप्राह धर्मभृतां वरः १ ॥ काश्यप उवाच ॥ कथं शरीरं च्यवते कथं चैवोपपद्यते ॥ कथं कष्टाच्च संसारात्संसारं परि
मुच्यते २ आत्मा च प्रकृतिमुक्ता तच्छरीरं विमुच्यते ॥ शरीरं तश्च निमुक्तः कथमन्यत्र पद्यते ३ कथं शुभाशुभे चार्थकर्मणी स्वकृतेनरः ॥ उपभुंक्ते क्वा कर्म वि
देहस्यावतिष्ठते ४ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ एवं संचोदितः सिद्धः प्रश्नान्स्तान्प्रत्यभाषत ॥ आनुपूर्व्येण वाष्णयतन्मे निगदतः शृणु ५

बहुमन्ये भृशं पूजये अहमंतर्धानगतोऽपियतस्त्वया ज्ञातः ४६ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ तत इति १ एवं नित्या नित्यविवेकवैराग्यादयः शिष्यशु
णाज्ञानविज्ञानादयो गुरुगुणाश्चोक्ताः ततः पुनः पुनश्च मरणं जन्म चैव पुनः पुनरित्युक्तं तयोः प्राप्तिप्रकारौ पृच्छति कथमिति नाहंपुनरिहा गंतेत्युक्तं तस्यापि प्रकारं पृच्छति कथं कष्टाचेति २ इतः परं
गमिष्यामि ततः परतरं पुनरित्युक्तं तत्रापि पृच्छति आत्मा चेति आत्मा जीवः प्रकृतिमूला विद्यां तच्छरीरं तज्जस्थूलं पिंडं मुक्ता कथं परंप्राप्नोतीत्यर्थः शरीरात्परस्मात् कथमन्यत्र परतरं ब्रह्म पद्यत
इति पंचमः प्रश्नः ३ कथं शुभाशुभे इति एवं भूतस्य जीवतः कथं कर्मफलमो मदिति पृष्ठः ४ विदेहस्य संसारबीजभूतं कर्म क्वातिष्ठतीति सप्तमः ४५

तत्र आद्यस्य प्रश्नस्याद्येनाध्यायेनोत्तरं ततो द्वितीयस्य द्वितीयेन त्रिषाणां तृतीयेन सिद्ध उवाच आयुः कीर्तिकराणीहेत्यादिना ५। ७। ८। ९। १० वेगं मलमूत्रादीनां ११ रसामियुक्तं परिणामे बहु
रसकरं सबाहुल्यस्याजीर्णहेतुत्वात् १२ अविवाअथवा परीतानि विपरीतानि व्यवयति करोति तेन नीरुजोऽपि प्रियत इत्यर्थः १३। १४। १५। १६ क्षरात्तज्जडाच्छरीरात् १७ जातीजन्म
सिद्ध उवाच ॥ आयुः कीर्तिकराणीह यानि कृत्यानि सेवते ॥ शरीरग्रहणे यस्मिंस्ते पुक्ष्णेषु सर्वशः ६ आयुः क्षयपरीतात्मा विपरीतानि सेवते ॥ बुद्धिर्व्यावर्तते चास्य
विनाशे प्रत्युपस्थिते ७ सत्त्वं बलं च कालं च विदित्वा चात्मनस्तथा ॥ अतिवेलमुपाश्रान्तिस्वविरुद्धान्यनात्मवान् ८ यदायमतिकष्टानि सर्वाण्युपनिषेवते ॥ अ
त्यर्थमपि वाभुंक्तेन वाभुंक्तेन दाचन ९ दुष्टानामिषपानं च यदन्योन्यविरोधि च ॥ गुरुचाप्यमितं भुंक्तेनातिजीर्णे दिवा पुनः १० व्यायाममतिमात्रं च व्यवयं चोप
सेवते ॥ सततं कर्मलोभाद्वाप्राप्तं वेगं विधारयेत् ११ रसामियुक्तमन्नं वादिवास्वप्नं च सेवते ॥ अपक्वानागते काले स्वयं दोषान्प्रकोपयेत् १२ स्वदोषकोपनाद्रोगं ल
भते मरणांतिकम् ॥ अपि वोद्वंधनादीनि परीतानि व्यवस्यति १३ तस्य तैः कारणैर्जतोः शरीरं च्यवते तदा ॥ जीवितं प्रोच्यमानं तद्यथावदुपधारय १४ ऊष्माप्रकु
पितः कायेतीव्रवायुसमीरितः ॥ शरीरमनुपर्येत्य सर्वान् प्राणान् रुणद्धि वै १५ अत्यर्थं बलवानूष्माशरीरे परिकोपितः ॥ भिनत्ति जीवस्थानानि मर्माणि विद्वित्त्वतः
१६ ततः स वेदनः सद्योजीवः प्रच्यवते क्षरात् ॥ शरीरं त्यजते जंतुश्छिद्यमानेषु मर्मसु १७ वेदनाभिः परीतात्मा तद्विद्विद्विजसत्तम ॥ जातिमरणसंविधाः सततं सर्वजं
तवः १८ दृश्यं ते संत्यजंतश्च शरीराणि द्विजर्षभ ॥ गर्भसंक्रमणे चापि मर्मणामति सर्पणे १९ तादृशीमेव लभते वेदनां मानवः पुनः ॥ भिन्नसंधिरथैकैदमग्निः सलभतेन
रः २० यथा पंचसुभूतेषु संभूतत्वं नियच्छति ॥ शैत्यात्प्रकुपितः कायेतीव्रवायुसमीरितः २१ यः पंचसुभूतेषु प्राणापाने व्यवस्थितः ॥ स गच्छत्यूर्ध्वं गोवायुः कृच्छ्रा
न्मुक्ता शरीरिणः २२ शरीरं च जहात्येवं निरुच्छासश्च दृश्यते ॥ स निरूष्मानिरुद्धा सो निःश्रीको हतचेतनः २३ ब्रह्मणा संपरित्यक्तो मृत इत्युच्यते नरः ॥ स्रोतोभि
र्यैर्विजानाति इंद्रियार्थान् शरीरभृत् २४ तैरेव विजानाति प्राणानाहारसंभवान् ॥ तत्रैव कुरुते कायेयः स जीवः सनातनः २५ तथा यद्यद्भवेदुक्तं सन्निपाते क्वचित् क
चित् ॥ तत्तन्मर्मविजानी हि शास्त्रदृष्टं हितं तथा २६ तेषु मर्मसु भिन्नेषु ततः स समुदीर्यन् ॥ आविश्य हृदयं जंतोः सत्त्वं चाशुरुणद्धि वै ॥ ततः सचेतनो जंतुर्नाभिजाना
ति किंचन २७ तमसा संवृतज्ञानं संवृतेष्वेव मर्मसु ॥ स जीवो निरधिष्ठानश्चाल्यते मातरि श्वना २८ ततः स तमहो ह्यसंभृशमुच्छस्य दारुणम् ॥ निष्कामन्कं पयत्या
शुतच्छरीरमचेतनम् २९ स जीवः प्रच्युतः कायात्कर्मभिः स्वैः समावृतः ॥ अभितः स्वैः शुभैः पुण्यैः पापैर्वाऽप्युपपद्यते ३० ब्राह्मणाज्ञानसंपन्ना यथावच्छ्रुतनिश्चयाः ॥
इतरं कृतपुण्यं वा तं विजानं तिलक्षणैः ३१ यथाऽधकारे खद्योतं लीयमानं ततस्ततः ॥ चक्षुर्मतः प्रपश्यंति तथा च ज्ञानचक्षुषः ३२

१८ गर्भसंक्रमणे पारलौकिकदेहत्यागेनैहिकगर्भस्थदेहप्रवेशे १९ अग्निः क्लृप्तं जलेन वै क्लृप्यम् २० संभूतत्वं संततत्वं नियच्छति नाशयति यथा भूतानि पृथग्भवन्तीत्यर्थः तत्रैव वायुनाऽभ्येन समीरितः
प्राणापानस्थानेष्ववस्थितो यो वायुरित्युत्तरेण संबन्धः २१। २२। २३ स्रोतोभिरिन्द्रियैः २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२

शुभानामिति क्षेत्रक्षेत्रदेहदेहप्राप्यप्राप्यासाद्यासाध्यपच्यंतेफलं प्रयच्छति १ चित्तशुद्धयशुद्धितारतम्येनाख्यादपि पुण्यात्पापाद्वा फलं बह्वस्तीत्याहमार्धेन यथेति फलीवृक्षः २ पुरो
धायेति तस्मान्मनपवप्रधानेन कर्मेति भावः ३ यथा कर्मेति मन्युरविद्यासंकल्पो वा तच्चापितत्रापि प्रभे ४ तदाह शुक्रमिति ५ क्षेत्रप्राप्तस्य नरस्य तात्त्विकं रूपमाह सौक्ष्म्यादिति ब्राह्मणो

पश्यंत्येवंविधं सिद्धाजीवं दिव्येन चक्षुषा ॥ च्यवंतं जायमानं च योनिं चानुप्रवेशितम् ३३ तस्य स्थानानि दृष्टानि त्रिविधानि दशास्त्रतः ॥ कर्मभूमिरियं भूमिरियं
तिष्ठति जंतवः ३४ ततः शुभाशुभं कृत्वा लभंते सर्वदेहिनः ॥ इहैवाश्वाचारभोगान् प्राप्नुवन्ति स्वकर्मभिः ३५ इहैवाशुभकर्मणः कर्मभिर्निरयंगताः ॥ अवाग्गति
रियं कष्टाय त्रपच्यंति मानवाः ॥ तस्मात्सुदुर्लभो मोक्षो रक्ष्यश्चात्मा ततो भूतम् ३६ ऊर्ध्वं तु जंतवो गत्वा ये पुस्त्यानेष्ववस्थिताः ॥ कीर्त्यमानानि तानीह तत्त्वतः
संनिबोधमे ३७ तच्छ्रुत्वानैष्ठिकी बुद्धिर्बुद्धयेथाः कर्मनिश्चयम् ॥ तारा रूपाणि सर्वाणि यत्रैतच्चंद्रमंडलम् ३८ यत्र विभ्राजते लोके स्वभासा सूर्यमंडलम् ॥ स्था
नान्येतानि जानीहि जनानां पुण्यकर्मणाम् ३९ कर्मक्षयाच्च ते सर्वे च्यवंते वै पुनः पुनः ॥ तत्रापि च विशेषोऽस्ति दिवि नीचोच्चमध्यमः ४० न च तत्रापि संतोषो दृष्ट्वा
दीप्ततरां श्रियम् ॥ इत्येता गतयः सर्वाः पृथक्ते समुदीरिताः ४१ उपपत्तितु वक्ष्यामि गर्भस्याहमतः परम् ॥ तथा तस्मै निगदतः शृणुष्व अवहितो द्विज ४२ ॥ इति
श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ॥ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ ॥ शुभानामशुभानां च नेहना
शोऽस्ति कर्मणाम् ॥ प्राप्य प्राप्यानुपच्यंते क्षेत्रक्षेत्रं तथा तथा १ यथा प्रसूयमानस्तु फली दद्यात्फलं बहु ॥ तथा स्याद्विपुलं पुण्यं शुद्धेन मनसा कृतम् २ पापं चा
पितथैव स्यात्पापेन मनसा कृतम् ॥ पुरोधाय मनोहीदं कर्मण्यात्मा प्रवर्तते ३ यथा कर्म समाविष्टः काममन्यु समावृतः ॥ न रोगं प्रविशति तच्चापि शृणु चोत्तरम् ४
शुक्रं शोणितं संसृष्टं स्त्रिया गर्भाशयंगतम् ॥ क्षेत्रं कर्म जमाप्रोति शुभं वायु दिवाऽशुभम् ५ सौक्ष्म्यादव्यक्तभावाच्च न च कचन सज्जति ॥ संप्राप्य ब्राह्मणः कामं तस्मा
त्तद्ब्रह्म शाश्वतम् ६ तद्दीजं सर्वभूतानां तेन जीवंति जंतवः ॥ सर्वाः सर्वगात्राणि गर्भस्याविश्य भागशः ७ दधाति चेतसा सद्यः प्राणस्थानेष्ववस्थितः ॥ ततः
स्पंदयतेऽगानि सर्गं श्वेतानां न्वितः ८ यथा लोहस्य निःस्यंदो निषिक्तो विबुधनिग्रहम् ॥ उपैति तद्ब्रह्म जानीहि गर्भं जीवप्रवेशनम् ९

ब्रह्मविदः तस्मात्तच्छाश्वतं ब्रह्म ज्ञात्वा काममीप्सितं प्राप्यासंगो भवतीत्यर्थः १ तद्दीजं ब्रह्मैव कारणं तेनेति 'एतस्मैवानंदस्यान्यानि भूतानि मात्रा मुपजीवन्ति' इति श्रुतेः । स ब्रह्मैव स न जीवः चे
तसा उपाधिभूतेन प्राणस्थानेषु द्विगुल्लेषु दधाति धारयते अभिमानमित्यर्थः इत्युत्तरश्लोकाधेन सहाभ्ययः ७ ततो धारणात् ८ ननु कथं सूक्ष्मोऽपि देहं व्याप्नुयादव्यक्तो वा व्यक्तिसंगो वा संगमित्या
शंक्यत्रिभिः परिहति यथा लोहस्येत्यादिभिः यथा स्वर्णद्रवः स्वल्पोऽपि कृत्स्नात् अप्रतिमा स्वर्णमयी भिन्नकरोत्येवं गर्भं जीवप्रवेशनं शरीरे सूक्ष्मस्यापि चेतस्य व्याप्तिरित्याद्यस्य परिहारः यथैव विंधं
मृदयो पलितमित्यादि श्रुत्यनुसारी ५

यथा स्वयमव्यक्तोऽपि बह्मिः काष्ठलोहाद्युपाधावेवाभिधम्यते एवं गर्भं जीवोपपादनं देहे चेतस्य व्याप्तिरिति द्वितीयस्य परिहारः अरणीषु चाप्रिरित्यादि श्रुत्यनुसारी १० तृतीयस्य परिहार
माह यथाचेति शरणे गृहे शरीराणि स्थूलसूक्ष्मकारणानि ११ दीपवत्संगाया अपि चेतनाया दुःखादिसंप्रतीतो हेतुमाह यद्यच्चेति यथा प्रकाशः अतदाकारोऽप्यंगुल्याद्युपाधिना ननु प्रकाशका
रइव प्रतीयते एवं कर्मजदुःखप्रकाशिकाया चितिदुःखाकारतेव मातिवस्तु तस्मान्नास्ति । 'असंगोऽप्यंगुल्युपाधिना' इति श्रुतेः अवस्थांतरगतस्य दुःखस्यावस्थांतरेऽनुवृत्त्यदर्शनाच्चेति भावः १२ तत उभोगात्
१३ कथं कष्टासंसारान्मुच्यत इत्यस्योत्तरमाह तत्र कर्मेत्यादिना जातीषु योनिषु १४ । १५ संयमश्चित्तैकाग्र्यं १६ । १७ । १८ । १९ । २० यश्च योगीति सर्वदंशो विपश्चिद्विदमिव कर्मसंगः

लोहपिंडं यथा वह्निः प्रविश्य ह्यतितापयेत् ॥ तथा त्वमपि जानीहि गर्भं जीवोपपादनम् १० यथा च दीपः शरणे दीप्यमानः प्रकाशते ॥ एवमेव शरीराणि प्रकाशयति
चेतना ११ यद्यच्च कुरुते कर्म शुभं वायु दिवाऽशुभम् ॥ पूर्वदेहकृतं सर्वमवश्यमुपभुज्यते १२ ततस्तु क्षीयते चैव पुनश्चान्यत्प्रचीयते ॥ यावत्तन्मोक्षयोगस्तं धर्मं
नैवावबुध्यते १३ तत्र कर्म प्रवक्ष्यामि सुखी भवति येन वै ॥ आवर्तमानो जातीषु यथाऽन्योन्यासु सतम् १४ दानं व्रतं ब्रह्मचर्यं यथोक्तं ब्रह्मधारणम् ॥ दमः प्रज्ञां त
ता चैव भूतानां चाऽनुकंपनम् १५ संयमश्चानृशंस्यं च परस्वादानवर्जनम् ॥ व्यलीकानामकरणं भूतानां मनसा भुवि १६ मातापित्रोश्च शुश्रूषा देवताऽतिथि
पूजनम् ॥ गुरुपूजा घृणा शौचं नित्यमिन्द्रियसंयमः १७ प्रवर्तनं शुभानां च तत्सतां वृत्तमुच्यते ॥ ततो धर्मः प्रभवति यः प्रजाः पाति शाश्वतीः १८ एवं सत्सु सदा
पश्येत्त्राप्येषां ध्रुवस्थितिः ॥ आचारो धर्ममाचष्टे यस्मिन् शांता व्यवस्थिताः १९ तेषु तत्कर्म निक्षिप्तं यः स धर्मः सनातनः ॥ यस्तं समभिपद्येत न सदुर्गतिमाप्नु
यात् २० अतो नियम्यते लोकः प्रच्यवन् धर्मवर्त्मसु ॥ यश्च योगी च मुक्तश्च स एतेभ्यो विशिष्यते २१ वर्तमानस्य धर्मेण शुभं यत्र यथा तथा ॥ संसारतारणं ह्यस्य का
लेन महता भवेत् २२ एवं पूर्वकृतं कर्म नित्यं जंतुः प्रपद्यते ॥ सर्वतत्कारणं येन विहृतोऽयमिहागतः २३ शरीरग्रहणं चास्य केन पूर्वं प्रकल्पितम् ॥ इत्येवं संशयो लो
के तच्च वक्ष्याम्यतः परम् २४ शरीरमात्मनः कृत्वा सर्वलोकपितामहः ॥ त्रैलोक्यममृजद्ब्रह्मा कृत्स्नं स्थावरजंगमम् २५ ततः प्रधानममृजत्प्रकृतिं स शरीरिणाम् ॥
यथा सर्वमिदं व्याप्तं यालोके परमाविदुः २६ इदं तत्क्षरमित्युक्तं परं त्वमृजत्तमक्षरम् ॥ त्रयाणां मिथुनं सर्वमेकैकस्य पृथक् पृथक् २७

प्रतीपमानोऽपि योगिनं न बाधते योगी इतरेभ्यः श्रेष्ठ इत्यर्थः यतो योग्यतो नुक्तः अस्त्वयं परौ च शब्दौ हेत्ववधारणार्थौ यस्तु योगी स हि योगबलान्मुक्त एवेत्यर्थः २१ कर्मिणां विलंबेन मुक्तिरित्याह वर्त
मानस्येति २२ एवमिति अयमात्मा ब्रह्मसन्विकृतः जीवत्वं प्राप्तः २३ । २४ ननु स्वतंत्रा एव बहवश्चेतनाः न ब्रह्मविकारा इत्याशंक्य शरीरमात्मन इत्यादिना पौर्विकी श्रुतिरित्यंतैः श्लोकैः प्रत्याचष्टे
सर्वलोकः कार्यसमष्टिस्तस्याः पिता माया शबलं ब्रह्म पितामहः शुद्धं तत् आत्मनः शुद्धस्य शरीरमव्याकृताकाशं । आकाशशरीरं ब्रह्मोति श्रुतेः माया कृत्वा उत्पाद्य । 'तस्मादव्यक्तमुत्पन्नां त्रिगुणां द्विजस
त्तम' इति तदुत्पत्तिस्मृतेः नोव्योमापरो यदिति स्पष्टेः प्राक्तदभावश्रुतेः अकृत्स्नसूत्रात्मकं त्रैलोक्यं २५ ततः प्रधानं सर्वेषु कार्येषु प्रथममानं तेजो ब्रह्म कंजीवानां प्रकृतिमभिव्याक्तिस्थानं देहाद्याकारं
यथा प्रकृत्या २६ क्षरं जडं अक्षरं तदवच्छिन्नं चैतन्यं जीवेश भावाक्रांतं त्रयाणां क्षराक्षरशुभानां मध्ये मिथुनं क्षराक्षरं सर्वप्रतिपूरुषं पृथक् पृथक् स्थितं तत्तन्मुक्तौ तत्तत्कल्पितं तद्ब्रज्जुसर्वव्याप्यत इत्यर्थः २७

२७ विनश्यति विदेहमुक्तस्य न क्लेशाः संतीत्युक्तं तस्मै मुक्ति कन्यायेन प्रदायितुं संदेहमुक्तस्यापि तेन संतीत्याह दुःखशोकेत्यादिना २८ । २९ । ३० अन्यान्याश्चेति पूर्वोक्तस्याविवरणं देहानिति
मुञ्जानेन योगैश्वर्यमिति शेषः निर्वेदो योगाद्वैराग्यं न कर्तव्यमित्यर्थः ३१ वस्तुतस्तु योगजसंस्कारप्राबल्याद्योगिनो भोगे च ऊर्ध्वमवतीत्याह सम्यगिति असम्यग्योगिविशयैव भोगे च उक्तिरिति भावः
३२ एकांशशीलः एकं ब्रह्म अम्यते प्राप्यते ऽनेनेति रक्तांतो ध्यानांतच्छीलः । 'ततस्तु तं पश्यति निष्कलं ध्यायमान' इति श्रुतेः दृष्टपूर्वादिशं दृष्टं श्रुतिः प्रामाण्यप्रत्यनपेक्षत्वात्वेदांत श्रवणपूर्विकां दिशमु
पदेष्टं चित्तयुक्तया ऽपि पर्यालोच्य । श्रोतव्यो मंतव्य इति श्रुतेः यस्मिन्पुरे देहे ३३ आवसथे मूलाधाराद्यन्यतमस्मिंश्चक्रे ३४ तदेव कृत्स्नं सर्वात्मकं यदा पश्यति तदा ऽस्य बाह्यतः प्रत्यग्रू
पादम्यन्न किंचना ऽस्ति यत्रास्य मनः सज्जेत अतो निर्वासनत्वात्मुच्यत इत्यर्थः ३५ उपसंहरति सन्नियम्येति कायमाभिदेहस्याभि तो बहिरंतरं मध्ये च कृत्स्नं परिपूर्णं ब्रह्मैवाचिंतयेदित्यर्थः ३६ अस्य

विनश्यत्सुचभूतेषु न भयं तस्य जायते ॥ क्लिश्यमानेषु भूतेषु न संक्लिश्यति केनचित् २७ दुःखशोकमयैर्धोरैः संगस्नेहसमुद्भवैः ॥ न विचाल्यति युक्तात्मानि स्पृहः
शांतमानसः २८ नैनं शस्त्राणिविध्यं तेन मृत्युश्चास्य विद्यते ॥ नातः सुखतरां किंचिल्लोके कचन दृश्यते २९ सम्यग्युक्ता स आत्मानमात्मन्येव प्रतिष्ठते ॥ विनि-
वृत्तजरा दुःखः सुखं स्वापिति चापि सः ३० देहान्यथेष्टमभ्येति हि ल्वेमां मानुषी तनुम् ॥ निर्वेदस्तु न कर्तव्यो भुंजानेन कथंचन ३१ सम्यग्युक्तो यदाऽऽत्मानमा-
त्मन्येव प्रपश्यति ॥ तदैव न स्पृहयते साक्षादपिशतक्रतोः ३२ योगमेकां तशीलस्तु यथा विंदति तच्छृणु ॥ दृष्टपूर्वादिशंचित्त्ययस्मिन् संनिवसेत्पुरे ३३ पुरस्या-
भ्यंतरे तस्य मनः स्थाप्यं न बाह्यतः ॥ पुरस्याभ्यंतरे तिष्ठन् यस्मिन्नावसथे वसेत् ॥ तस्मिन्नावसथे धार्यं स बाह्याभ्यंतरं मनः ३४ प्रचित्यावसथे कृत्स्नं यस्मिन् काले
स पश्यति ॥ तस्मिन् काले मनश्चास्य न च किंचन बाह्यतः ३५ सन्नियम्येन्द्रियग्रामं निर्घोषं निर्जने वने ॥ कायमभ्यंतरं कृत्स्नमेकाग्रः परिचितयेत् ३६ दंतां
स्तालुचजिह्वांच गलं ग्रीवांतथैव च ॥ हृदयंचितयेच्चापितथा हृदयबंधनम् ३७ इत्युक्तः समयाशिष्यो मेधावी मधुसूदन ॥ पप्रच्छ पुनरेवमं मोक्षधर्मं सुदुर्वचम्
३८ भुक्तं भुक्तामिदं कोष्ठे कथमन्नं विपच्यते ॥ कथं रसत्वं व्रजति शोणितत्वं कथं पुनः ३९ तथामांसंच मेदश्च स्नाय्वस्थानि च योषिति ॥ कथमेतानि सर्वाणि शरी-
राणि शरीरिणाम् ४० वर्धते वर्धमानस्य वर्धते च कथं बलम् ॥ निरोधानां निर्गमनं मलानां च पृथक् पृथक् ४१

योगस्यसाधनान्याह दंतानित्यादि दंतान्वदैरवखंड्यावखंड्यगृह्यमाणानाहारांश्चितयेत् । आहारशुद्धौसत्वशुद्धिःसत्वशुद्धौध्रुवास्मृतिःस्मृतिलंभेसर्वग्रंथीनांविप्रमोक्षइत्याहारशुद्धेर्मोक्षहेतुत्व
श्रुतेः तथातालुआधारं जिह्वातत्राधेयां यथोक्तमीश्वरप्रोक्ते । 'लंबिकोर्ध्वस्थितेगर्तेरसनाविपरीतगाम् । संयोजयेत्प्रयत्नेनमुद्रासाखेचरीमता'इतिदत्तात्रेयः । 'अंतःकपालविबरेजिह्वाव्यावृट्य
चापयेत् । भूमध्यदृष्टिरप्येषामुद्राभवतिखेचरी'इतिशुभोर्भध्येप्राणमावेक्यप्राणापानौसमीकृतवानासाभ्यंतरचारिणाधितिचैतदेवोक्तं गलंजिह्वामूलादधोभागःप्रीवातदधःकंठनालंताभ्यांकंठकूप
स्ततोऽप्यधःस्थितोलक्ष्यतेतत्रधारणासयःफलायत्नादभ्यसनीयायोगेविश्वासोत्पत्त्यर्थं तथाचसूत्रम् । कंठकूपेक्षुत्पिपासानिवृत्तिरिति । माध्यमपिआसामेकस्याःफलंयावन्प्राणुभवतिताव
द्योगधर्मेनश्रद्धतेइति हृदयंहृदयायतनं ब्रह्महृदयबंधनंशतंशैकाचहृदयस्थनाड्यइतिभूयमाणंनारीमार्गतत्तल्लोकगत्युपयोगि १७ भेदादीदंतादिशब्देःपारोक्ष्येणोक्तमर्थंज्ञातवान् ३८
पंचस्वर्गेष्वार्यांविदुस्त्यष्टछतित्रिभिः मुक्तंमुक्तमिति ३९ । ४० । ४१

द्वितीयमद्वेन कुतोवेति तृतीययोगानुपकारित्वादपृष्ठाचतुर्थमेवपृच्छति कंचेति ४२ पंचमपृच्छति जीवइति कथंजीवोनाडीमार्गैःसूक्ष्मकलेवरंवहतिकिंवर्णावातेनाडीमार्गास्तेश्वकीदृशंपुनर्वपुःप्रा
प्यमितिप्रश्नार्थः एतेषामध्येआद्ययोर्विहरणार्थाब्राह्मणगीता इतर्योगुरुशिष्यसंवादःप्राधान्येन अन्यनुतत्रतत्रोपसर्जनत्वेनप्रतिपाद्यतइतिविभागः ४३ । ४४ कोष्ठेभान्यगृहेभांडंगृहोपस्क
रंनिक्षिप्तंयथागृहंप्रविष्टोविविच्यजानाति ४५ एवंस्वकायेदेहांतर्मेनःमस्तिष्याअनिश्चलैरनिश्चरजिह्वारिरेत्रियैः । सर्वद्वाराणिसंयम्यमनोहृदिनिरुध्यचेतिस्मृतस्त्वयावत्पृष्ठतद्रस्तुयो
गबलेनज्ञेयमित्यथैः ४६ एतदेवोपपादयति एवमिति प्रधानवित्प्रकृतिविस्सर्वविकारविद्भवतिविकाराणांप्रकृतेरनन्यत्वादिति ४७ अक्षुराद्यग्राह्यस्यामूर्तस्यरूपंसर्वतःपाणिपादांतइत्या

कुतोवाऽयंप्रश्वासितिउच्छ्वसित्यपिवापुनः ॥ कंचदेशमधिष्ठायतिष्ठत्यात्माऽयमात्मानि ४२ जीवःकथंवहतिचचेष्टमानःकलेवरम् ॥ किंवर्णकीदृशंचैवनिवेशयतिवै
पुनः ४३ याथातथ्येनभगवनवक्तुमर्हसिमेऽनघ ॥ इतिसंपरिपृष्टोऽहंतेनविप्रेणमाधव ४४ प्रत्यब्रुवंमहाबाहोयथाश्रुतमरिंदम ॥ यथास्वकोष्ठेप्रक्षिप्यभांडंभांड
मनाभवेत् ४५ तथास्वकायेप्रक्षिप्यमनोद्वारैरनिश्चलैः ॥ आत्मानंतत्रमार्गेतप्रमादंपरिवर्जयेत् ४६ एवंसततमुद्युक्तःप्रीतात्मानचिरादिव ॥ आसादयतितद्ब्रह्म
यदृष्ट्वास्यात्प्रधानवित् ४७ नत्वसौचक्षुषाग्राह्योनचसर्वैरिषींद्रियैः ॥ मनसैवप्रदीपेनमहानात्माप्रदृश्यते ४८ सर्वतःपाणिपादांतःसर्वतोऽक्षिशिरोमुखः ॥
सर्वतःश्रुतिमौल्लोकेसर्वमावृत्यतिष्ठति ४९ जीवोनिष्क्रांतमात्मानंशरीरात्संप्रश्रयति ॥ सतमुत्सृज्यदेहेस्वंधारयन्ब्रह्मकेवलम् ५० आत्मानमालोकयतिमनसा
प्रहसन्निव ॥ तदेवमाश्रयंकृत्वामोक्षंयातिततोमयि ५१ इदंसर्वरहस्यंतेमयाप्रोक्तंद्विजोत्तम ॥ आपृच्छेसाधयिष्यामिगच्छविप्रयथासुखम् ५२ इत्युक्तःसत
दाकृष्णमयाशिष्योमहातपाः ॥ अगच्छतयथाकामंब्राह्मणःसंशितव्रतः ५३ ॥ वासुदेवउवाच ॥ इत्युक्त्वासतदावाक्यंमांपार्थद्विजसत्तमः ॥ मोक्षधर्माश्रितः
सम्यक्तत्रैवांतरधीयत ५४ कञ्चिदेतस्वयापार्थश्रुतमेकाग्रचेतसा ॥ तदापिहिरथस्थस्त्वंश्रुतवानेतदेवाहि ५५ नैतत्पार्थसुविज्ञेयंय्यामिश्रेणेतिमेमतिः ॥ नरेणा
कृतसंज्ञेनविशुद्धेनांतरात्मना ५६ सुरहस्यमिदंप्रोक्तंदेवानांभरतर्षभ ॥ कञ्चिन्नेदंश्रुतंपार्थमनुष्येणेहकहिंचित् ५७ नह्येतच्छ्रोतुमर्होऽन्योमनुष्यस्त्वामृतेऽनघ ॥
नैतदद्यसुविज्ञेयंय्यामिश्रेणांतरात्मना ५८ क्रियावद्भिर्हिकौतेयदेवलोकःसमावृतः ॥ नचैतदिष्टंदेवानांमर्त्यरूपानिवर्तनम् ५९ पराहिसागतिःपार्थयतद्ब्रह्मसना
तनम् ॥ यत्रामृतत्वंप्राप्नोतित्यक्त्वादेहंसदासुखी ६० इमंधर्मसमास्थाययेऽपिस्थुःपापयोनयः ॥ स्त्रियोवैश्यास्तथाशूद्रास्तेऽपियांतिपरांगतिम् ६१

दिलक्षणम् १९ तदेवजीवस्यस्वात्मभूतदेहात्निष्क्रान्तं पृथग्भूतं भुंजेषीकावत्पश्यतिसंप्रज्ञाते । तंसर्वतद्वत्युक्तलक्षणकारणं उत्सृज्य प्रविशत्य देहस्वं स्वरूपं धारयन् मनोनिगृह्य न केवलं निगुणं ब्रह्म पश्यति । सर्वविद्वानस्माच्छरीरभेदादूर्ध्वमुत्क्रम्या मुष्मिन् स्वर्गलोके सार्वकामान् प्राप्नुयान् तत्रैव सर्वकामभुग्भूत्वा स्मृताख्यं कैवल्यमश्नुत इति श्रवणात् ५० प्रहसन्निव अहोवृथैव मरीचिकोदकतुल्येन संसारेणाहं भ्राषित इति विस्मयेनेति भावः तदेवं तत्तद्ब्रह्म एवं उक्तीत्या ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ व्यामिश्रेण व्यग्रेण अकृतसंज्ञेन अज्ञातश्चिदासंप्रदायेन ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० इत्यंघ्रिआत्मदर्शनाख्यम् ६१

६२ । ११ । ६४ लोकसारंघनादि असारवत्तृणादिवत् यः परित्यज्यते विवेकादिना परित्यागवान् क्रियते उपायैः शमादिभिः ॥ ५५ षण्मासानिति 'बह्मिर्मासैस्तु युक्तस्य नित्यपुक्तस्वदेहिनः ॥ आनंदः परमो गुह्यः सम्यग्योगः प्रवर्तते' इति मेघावलीश्रुतेः । सुखसाध्यत्वादादरणीयो योग इत्यर्थः ॥ ५६ ॥ इत्याद्यमेधिके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीये ऊनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ भुक्तं भुक्तिमिदं कोष्ठे इत्यादिना कृतस्य प्रभस्य उत्तरं 'अहं वैश्वानरो भूत्वा प्राणिनां देहमाश्रितः ॥ प्राणापानसमायुक्तः पचाम्यन्नं चतुर्विधं' इति गीतोक्तमेव विवृणोति अत्रापीत्यादिना अत्र प्रश्ने विषये इति हासमपीतिसंबंधः ॥ १ । २ कर्मभ्रमिहोत्रादिकं न्यस्तं येन तं कीनाशं कर्कशं मयि निरनुकोशं अविचक्षणं मम मनस्य गतिक्रममजानंतं ॥ ४ । ५ ग्राह्यं दीक्षाव्रतादिकं अतएव दृश्यं लोकैः स्थूलत्वा

किंपुनर्ब्राह्मणाः पार्थक्षत्रियावा बहुश्रुताः ॥ स्वधर्मरतयो नित्यं ब्रह्मलोकपरायणाः ६२ हेतुमच्चैतदुद्दिष्टमुपायाश्चास्यसाधने ॥ सिद्धिफलं च मोक्षश्चतुःखस्य च विनिर्णयः ६३ नातः परं सुखं त्वन्यत किंचित्स्याद्भरतर्षभ ॥ बुद्धिमान् श्रद्धधानश्च पराक्रांतश्च पांडव ६४ यः परित्यज्यते मर्त्यलोके सारमसारवत् ॥ एतैरुपायैः साक्षिप्रंपरांगतिमवाप्नुते ६५ एतावदेव वक्तव्यं नातो भूयोऽस्ति किंचन ॥ षण्मासान्नित्ययुक्तस्य योगः पार्थ प्रवर्तते ६६ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि ऊनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ४ ॥ वासुदेव उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती मम इति हासं पुरातनम् ॥ दंपत्योः पार्थ संवादो योऽभवद्भरतर्षभ १ ब्राह्मणी ब्राह्मणं किंचिज्ज्ञानविज्ञानपारगम् ॥ दृष्ट्वा विविक्त आसीनं भार्या भर्तारमब्रवीत् २ कं नुलोकं गमिष्यामि त्वामहं पतिमाश्रिता ॥ न्यस्तकर्मणमासीनं कीनाशमविचक्षणम् ३ भार्याः पतिरुक्तौ लोकानामुवंतीति नः श्रुतम् ॥ त्वामहं पतिमासाद्य कां गमिष्यामि वै गतिम् ४ एवमुक्तः स शांतात्मा तामुवाच ह सन्निव ॥ सुभगे नाभ्यसूयामि वाक्यस्यास्य तवाऽनघे ५ ग्राह्यं दृश्यं च सत्यं वायदिदं कर्म विद्यते ॥ एतदेव व्यवस्यति कर्म कर्मैति कर्मिणः ६ मोहमेव नित्यच्छंति कर्मणां ज्ञानवर्जिताः ॥ नैष्कर्म्यं न च लोकेऽस्मिन् मुहूर्तमापि लभ्यते ७ कर्मणामनसा वाचा शुभं वायदिवाऽशुभम् ॥ जन्मादिमूर्तिभेदांतं कर्म भूतेषु वर्तते ८ रक्षोभिर्वध्यमानेषु दृश्यद्रव्येषु वर्तते ॥ आत्मस्थमात्मना तेभ्यो दृष्टमायतनं मया ९ यत्र तद्ब्रह्म निर्द्वंद्वं यत्र सोमः सहाग्निना ॥ व्यवयंकुरुते नित्यं धीरो भूतानि धारयन् १० यत्र ब्रह्मादयो युक्तास्तदक्षरमुपासते ॥ विद्वांसः सुव्रता यत्र शांतात्मानो जितेंद्रियाः ११ घ्राणेन न तदाघ्रेयं नास्वाद्यं चैव जिह्वया ॥ स्पर्शनेन तदस्पृश्यं मनसा त्वगगम्यते १२ चक्षुषामविषह्यं च यत्किंचिच्छ्रवणात्परम् ॥ अगंधमरसस्पर्शमरूपाशब्दलक्षणम् १३ यतः प्रवर्तते तत्र यत्र च प्रतिष्ठति ॥ प्राणोऽपानश्च व्यानश्चोदान एव च १४

द्रष्टुं योग्यं ५ कर्मणा शरीरायासेन ७ जन्मादिजन्मस्थितिभंगं मूर्तिभेदो यो नित्यं नानात्वम् ८ दृश्यानि सोमाज्यादीनि द्रव्याण्येषु वर्तन्ते कर्मभागेषु रक्षोभिर्दुर्जनेर्वध्यमानेषु नाशमानेषु सत्सु तेभ्यो विरक्तेन मयेति शेषः आयतनं भूषाणमध्यस्थमविमुक्ताख्यं सोमः इडा आग्निः पिंगलावरणानासी संज्ञे । सोऽविमुक्ते प्रतिष्ठितः सोऽविमुक्तः कस्मिन् प्रतिष्ठित इति वरणायाचनास्यां मध्ये प्रतिष्ठित इत्यादि भूषो घ्राणस्य चयः संधिरिति जाबालश्रुतिप्रसिद्धेः ९ व्यवयंसंचारं धीरो बुद्धिपेरको भूतानि धारयन्वायुः १० । ११ न तदाघ्रेयं तत् अक्षरम् १२ । १३ तत्र स्पृष्ट्यादिव्यापारः एतदेवाह प्राणोऽपान इत्यादिना १४

प्राणापानयोः प्रवृत्तिरेव साष्टिः प्रवेक्ष्य एव प्रलयश्चेति भावः समानेति नाभिर्मंडलस्थः समानः कृत्स्नदेहव्यापी व्यानः १५ तस्मिन् अपानसहिते प्राणे लीने भूषाणमध्ये निरुद्धे सति 'उदानः सर्वसंधिस्थः' इति वचनात् शंकुमिश्रमेव उदानेन प्राणापानावायतौ यस्मात्कृती तस्मात् अनुक्राते उदाने शयानं पुरुषं प्राणापानौ न मुंचतः त्रिमुंचत इति पाठे शयानमित्यस्य मृतमित्यर्थः १६ प्राणानामित्यतः प्राणा नामा यत तत्त्वमुदानाधीनमतस्तमुदानमुत्कर्षेण आनयति चेष्टयते प्राणानिति निर्वचनात् प्रचक्षते । यस्मात् प्राणानां जीवोपाधीनां एकस्मिन् उदानेऽर्थावस्थे तस्मात् तपः प्राणजयाख्यं भूवोर्मध्ये प्राणमावेक्ष्येत्येवं रूपं । आलोचनं वा आत्मनस्तत्तदेहादिव्यतिरिक्तत्वस्य ब्रह्मवादिनो मद्रतं मयि मनश्चालके गतं निष्ठां प्राप्तं परात्मप्रापकं व्यवस्यंति निश्चिन्वंतीत्यर्थः १७ मद्रतमित्यत्र मच्छब्दार्थवैश्वानरं दर्शयति तेषामिति तेषामध्ये समानस्थानेनाभिर्मंडले अंतरातस्यापि मध्ये १८ घ्राणघ्रेयघ्रात्रादयः सप्त सप्तकरणविषयकर्तृरूपाः १९ । २० । २१ । २२ तेषां

तत एव प्रवर्तते तदेव प्रविशंति च ॥ समानव्यानयोर्मध्ये प्राणापानौ विचेरतुः १५ तस्मिन् लीने प्रलीयेत समानो व्यान एव च ॥ अपानप्राणयोर्मध्ये उदानो व्याप्यतिष्ठति ॥ तस्माच्छयानं पुरुषं प्राणापानौ न मुंचतः १६ प्राणानामायतत्वेन तमुदानं प्रचक्षते ॥ तस्मात्तपो व्यवस्यंति मद्रतं ब्रह्मवादिनः १७ तेषामन्योन्यभक्षाणां सर्वेषां देहचारिणाम् ॥ अग्निर्वैश्वानरो मध्ये सप्तधा दीव्यतेऽतरा १८ घ्राणं जिह्वा च चक्षुश्च त्वक् श्रोत्रं च पंचमम् ॥ मनो बुद्धिश्च सप्तैता जिह्वैश्वानरा च्षिषः १९ घ्रेयं दृश्यं च पेयं च स्पृश्यं च व्यंतथैव च ॥ मंतव्यमथ बोद्धव्यं ताः सप्त सप्तमिधो मम २० घ्राता भक्षयिता द्रष्टा स्पृष्टा श्रोता च पंचमः ॥ मंता बोद्धा च सप्तैते भवंति परमर्त्विजः २१ घ्रेये पेये च दृश्ये च स्पृश्ये च व्यंतथैव च ॥ मंतव्येऽप्यथ बोद्धव्ये सुभगे पश्य सर्वदा २२ हवींष्यग्निषु होतारः सप्तधा सप्तसप्तसु ॥ सम्यक् प्रक्षिप्य विद्वांसो जनयंति स्वयोनिषु २३ पृथिवी वायुराकाशमापो ज्योतिश्च पंचमम् ॥ मनो बुद्धिश्च सप्तैता यो निरित्येव शब्दिताः २४ हविर्भूता गुणाः सर्वे प्रविशंति यज्जिगुणम् ॥ अंतर्वासमुपित्वा च जायंते स्वासु योनिषु २५ तत्रैव च निरुध्यंते प्रलये भूतभावे ॥ ततः संजायते गंधस्ततः संजायते रसः २६ ततः संजायते रूपं ततः स्पर्शोऽभिजायते ॥ ततः संजायते शब्दः संशयस्तत्र जायते ॥ ततः संजायते निष्ठा जन्मैतत्सप्तधा विदुः २७

मध्ये अग्निषु घ्राणाद्यभिमानि देवतासु हवींषि घ्रेयादीनि होतारो विषयाणामाह्वतारस्तत्कल्पका इत्यर्थः 'अमुमावहामुमावहेत्यावाहयतितदेव होतृहोतृत्वं' इति श्रौतनिर्वचनात् घ्राताऽहमित्यादयोऽभिमानाः तान्सर्वान् प्रक्षिप्य गुणागुणेषु वर्तते इति मत्वा येन सज्जते ते विद्वांसो ब्रह्मीभूताः जनयंति पृथिव्यादीन् वक्ष्यमाणान् स्वयोनिषु स्वं ब्रह्मतदेव योनिर्वातेषु अग्निषु २१ पृथिव्यादयोऽपि संघातापन्नाः योनिश्चैतन्याभिर्व्यक्तिस्थानम् २४ हविर्भूता गुणाः घ्रेयादयो विषयाः अग्निजगुणं गंधादिज्ञानरूपां धीवृत्तिं प्रविशंति अंतर्वासमिति णमुलं तं साष्टातिश्च संस्कारात्मना चेतसि उपित्वा स्वासु योनिषु घ्राणादिषु जायते दृष्टरूपादिकं सुषुप्त्यादौ वासनारूपेण चित्ते स्थितं पुनर्जागरे उत्पद्यत इत्यर्थः २५ एतदेवाह तत्रैव अंतरेव ततः अंतरेव २६ संशयः संशयात्मकं मनः निष्ठानिश्चयात्मिका बुद्धिः २७

अश्व. १४
अ०
॥ २१ ॥

म.भा.टी.
॥ १५ ॥

अनेनेति अनेनप्रकारेण रूपादिप्रहृतसंस्काररपरयाप्रगृहीतं प्राणादीनां रूपं पुरातनैर्होमिः वेदादितिशेषः त्रिभिर्मानमेयमातृभिः पूर्णब्रह्मस्य आहुतिराह्वानम् । 'आहुतयोवैनामैतायदा हुनयन्तामिर्वैदेवान्यजमानोऽह्यति' इति श्रुतेः तत्तैस्तैः उपाधिभूतैर्दर्पणैरिव ब्रह्मप्रज्ञापकैरित्यर्थः आपूर्णाः सर्वलोकादिति शेषः तेचत्रयः तेजसास्वात्मज्योतिषा पूर्यतितेनैव सत्तावतो भवन्तीत्यर्थः एवं दृष्टिस्त्रिनेन श्लोकेन सूचिता २८ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकण्ठीये मारुतभावदीपे विशोऽध्यायः ॥ २० ॥ पूर्वत्र प्राणाद्युपाधिभूतास्माद्याताः हमित्याद्यभिमानवान्प्रेयादीन्प्रकल्प्य प्राणादींस्तपयन्तीत्युक्तम् । इदानीं प्राणेश्वरो देवादेवैभ्यो लोकादिति श्रुत्यनुसारं द्वित्रियाण्येव स्वकल्पितेषु देवेषु देवद्वारा स्वकल्पितान् लोकांस्तपयन्तीत्युक्तम् । अथातः विभूतयोऽस्य पुरुषस्य तस्य वाचा सृष्टौ पृथिवी चाग्निश्चेत्याद्यैतरेयके श्रोत्रेण सृष्टादिशश्चन्द्रमाश्चेति स्वैव तदिति विविनक्ति अत्रापीति अत्र दृष्टिस्त्रिप्रकारे विवेचनीये १ श्रोत्रमिति अथातो विभूतयोऽस्य पुरुषस्य तस्य वाचा सृष्टौ पृथिवी चाग्निश्चेत्याद्यैतरेयके श्रोत्रेण सृष्टादिशश्चन्द्रमाश्चेति वचनात् श्रोत्रं सर्वैः शब्दैः सहाप्येतीति कौषीताकिवचनाच्च दिगाद्यात्मके सूत्रात्मानिसाविषयाणि श्रोत्रादीनि प्रविलापयेदित्यर्थः २ । ३ । ४ । ५ चित्तमिति एतत्प्रविलापनं सुवस्थानीयेन चित्तेन वक्तव्यं न वायुनिरोधादिना हठेन । मनसैवोद्विग्नमं विनियम्येति गीतापद्योक्तैः वित्तं संस्काराः पुण्यपापे वा यथा ह्येणाज्यमग्नौ हुत्वा सुवमग्निदक्षिणार्थं वित्तं च तज्जति एवं मनसा सविषयाणां

अनेनैव प्रकारेण प्रगृहीतं पुरातनैः ॥ पूर्णाहुतिभिरापूर्णास्त्रिभिः पूर्यतितेजसा २८ ॥ इति श्रीम. आश्वमेधिके पर्वणि अनु. ० प. ब्रह्मगीतासु विशोऽध्यायः ॥ २० ॥
॥ ब्राह्मण उवाच ॥ अत्राप्युदाहरन्तीममिहा संपुरातनम् ॥ निबोध दशहोतृणां विधानमथ यादृशम् १ श्रोत्रं त्वक्कक्षुषी जिह्वानासिका चरणौ करौ ॥ उपस्थं वायुरिति वाहोतृणि दशभामिनि २ शब्दस्पर्शरूपरसौ गन्धो वाक्यं क्रिया गतिः ॥ रेतो मूत्रपुरीषाणां त्यागो दशहोतृषि च ३ दिशो वायूरविश्वं द्रुः पृथ्व्यग्नीविष्णुरेव च ॥ इंद्रः प्रजापतिर्मित्रमग्रयो दशभामिनि ४ दशेन्द्रियाणि होतृणि हवींषि दशभामिनि ॥ विषयानामसमिधो हव्यं ते तु दशाग्निषु ५ चित्तं सुवश्च वित्तं च पवित्रं ज्ञानमुत्तमम् ॥ सुविभक्तमिदं सर्वं जगदासीदिति श्रुतम् ६ सवेमवाथ विज्ञेयं चित्तं ज्ञानमवेक्षते ॥ रेतः शरीरभृत्काये विज्ञाता तु शरीरभृत् ७ शरीरभृद्गार्हपत्यस्तस्मादन्यः प्रणीयते ॥ मनश्चाहवनीयस्तु तस्मिन् प्रक्षिप्यते हविः ८ ततो वाचस्पतिर्जज्ञे तं मनः पयवेक्षते ॥ रूपं भवति वैवर्ण्यं समनुद्रवते मनः ९

द्वित्रियाणिकारणे प्रविलाप्य मनः कारणं सुकृतदुष्कृतं चेत्यजो दिंति रूपकद्वारा प्रपञ्चितं एवं कृतवदवशिष्यते तदाह पवित्रं ज्ञानमुत्तममिति पवित्रं असंगं उत्तमं चरमम् । नातः परतरं किंचिदस्ति 'पुरुषात्परं किंचित्' इति श्रुतेः सुविभक्तं ज्ञानात्पृथग्भूतं इदं चित्तादिशब्दाद्यंतं ६ सर्वमिति अथेति पञ्चातरे विज्ञेयं सर्वं चित्तमेवेति संबंधः ज्ञानं तु तत्प्रकाशकमवेक्षत एव केवलं न सज्जत इत्यर्थः नन्वेवं कथं सुविभक्तानामपि ज्ञानज्ञेयानामविभागप्रत्यय इत्याशंक्यत प्रायः पिङ्गत्सान्निध्यमात्रादित्याह रेत इत्यादिना रेतो ज्ञान्ये शरीरेऽभिमानवान् तस्य कायेषां कौशिके विज्ञाता जीवः सूक्ष्मशरीरभृत् लिङ्गाभिमानो अस्ति ७ सोऽपि शरीरभृद्गार्हपत्यः हृदयं हृदयं गार्हपत्य इति गृहपतेः क्षेत्रज्ञस्यायं देश इति व्युत्पन्नगार्हपत्यशब्देन हृदयशब्दस्य सामानाधिकरण्यश्रुतेः । तस्मात् हृदयादन्यो मन आख्यः । 'हृदयं निरभिद्यत हृदयान् मनो मनसश्चंद्रमाः' इति श्रुतेः । आहवनीयो मन आयतनं तच्च मुखमेव । 'आस्यमाहवनीय' इति श्रुतेः हविः तेजो ब्रह्मात्मकमदनीयम् । 'अन्नमयं हि सोम्य मन आपो मयः प्राणस्तेजो मयी वाक्' इति श्रुतेः हविः स्तेजो शो जाठरं तेजः प्राप्य सद्यो वा प्रूपेण परिणमते ८ ततो वाचस्पतिः वेदः प्रथमं जज्ञे मनः पार्थिवं तदनंतरं जज्ञे अतो मनो मयः सूत्रात्मा वाचमवेक्षते सि सृष्टुः सन् । 'यो ब्रह्माणं विदधाति पूर्वो वै वेदांश्च प्रदिशोति सस्यै' । तं ह देवमात्मबुद्धिप्रकाशं पुनः पुनः शरणमहं प्रपद्ये मनसा वाचं भिद्युनं समभवत्' इति श्रुतेः । तत इत्यनुषज्यते मनोऽनंतरं रूपं भवति-

रूप्यते स्पर्शेनैव प्रथते इति रूपं प्राणवायुद्रव्यमुत्पद्यते । अत्रापेक्षया अपां जाड्यमाधान्येन चिरपाकित्वात् तच्च रूपं वैवर्ण्यं वर्णो नीलपीतादिस्तद्रहितं स्वार्थतद्धितः तद्रूपं कर्तृमनः प्रतिसमनुव्रवति विपरीतं वा । 'रुद्धे चित्तेऽनिलो रुद्धो रुद्धं रुद्धेनिले मनः' इत्युक्तेः ९ अत्र मन एव पूर्वरूपं वा गुत्तररूपं मनसा वा इषिता वा ग्वहाति' इति श्रुतिर्लौकिकमनुभवचानुरुध्यशंकते कस्मादिति १० विज्ञानयोगेन प्रमाणेन मतिः प्राणः समुन्नीता सुषुप्तौ उद्विक्ता सती विषयान्कुतो नाध्यगच्छत् को वैतां प्रतिबाधते सुषुप्तौ को वा प्रणस्य ज्ञानशक्तिमपहरतीत्यर्थः ११ स्वल्पत्वात् केनेत्यस्योत्तरमादावाह तामपान इति अपानवशगः प्राणो न सुषुप्तौ मनो लयाल्लीयते अपानं तु स्ववशे कृत्वा समाधौ मनो लये सशिलीयत एवेत्यर्थः । तस्मात्पतिभावाद्धेतोः प्रेषति नयति तां गतिमिति तां प्राणाख्यां गतिं मनसो गतिं बहिर्गमनसाधनं प्राहुः न हि वायुबलेनानुन्मीलितेन यने मनो वृत्तिर्ध्रुवमंडलपथं तं गंतुं समर्था तां गतिमित्यपठः १२ कस्मादित्यस्योत्तरमाख्यायिका मुखेनाह प्रश्नं त्वित्यादिना समाह्वयं सम्यक् सुखं आह्वयं ते विजिगीषोऽस्मिन्निति समाह्वयः संवादस्तस्य १३ भूतात्मानं जीवम् १४ तन्मते मनः श्रेष्ठमनुभवसिद्धं वाचो मते दृष्टादृष्टफलोपायो मयैव बोद्धुं

॥ ब्राह्मण उवाच ॥ कस्माद्वागभवत्पूर्वकस्मात्पश्चान्मनोऽभवत् ॥ मनसा चिंतितं वाक्यं यदा समभिपद्यते १० केन विज्ञानयोगेन मतिश्चित्तं समास्थिता ॥ समुन्नीतानाध्यगच्छत् को वैतां प्रतिबाधते ११ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ तामपानः पतिभूत्वा तस्मात्प्रेषत्यपानताम् ॥ तां गतिं मनसः प्राहुर्मनस्तस्मादपेक्षते १२ प्रश्नुवाद्मनसो मीयस्मात्त्वमनुपृच्छसि ॥ तस्मात्ते वर्तयिष्यामि तयोरेव समाह्वयम् १३ उभे वाद्मनसो गत्वा भूतात्मानमपृच्छताम् ॥ आवयोः श्रेष्ठमाचक्ष्वच्छिन्धिनौ संशयं विभो १४ मन इत्येव भगवांस्तदा प्राह सरस्वती ॥ अहं वै कामधुक् तुभ्यमिति तं प्राह वागथ १५ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ स्थावरं जंगमं चैव विद्वद्युभे मनसो मम ॥ स्थावरं मत्सकाशे वै जंगमं विषयेतव १६ यस्तु तं विषयं गच्छेन्मंत्रो वर्णः स्वरोऽपि वा ॥ तन्मनोजंगमं नाम तस्मादसि गरीयसी १७ यस्मादपि समाधिस्ते स्वयमभ्येत्य शोभने ॥ तस्मादुच्छ्वासमासाद्य प्रवक्ष्यामि सरस्वति १८ प्राणापानां तरे देवी वाग्वै नित्यं स्मतिष्ठति ॥ प्रेर्यमाणामहाभागे विना प्राणमपानती ॥ प्रजापतिमुपाधावत्प्रसीद भगवन्निति १९ ततः प्राणः प्रादुरभूद्वाचमाप्याययन् पुनः ॥ यस्मादुच्छ्वासमासाद्य न वाग्वदति किंचित् २० घोषिणी जातनिर्घोषा नित्यमेव प्रवर्तते ॥ तयो रपि च घोषिण्यानिर्घोषैव गरीयसी २१

शक्य इति स्वस्वैव श्रेष्ठ्यम् १५ द्वयोर्विषयविभागेन साम्यमापादयन् मन आख्यो ब्राह्मण उवाच स्थावरं बाह्येन्द्रियग्राह्यं जंगममतीन्द्रियं स्वर्गादि १६ यद्यपि स्वर्गादिकमपि मनसो विषयस्तथापि वाचमेव द्वारीकृत्य तस्य तथात्वमस्त्यतो वागेव गरीयसीत्याह यस्तिवति मंत्रादिप्रकाशितं विषयं गच्छन्मनोऽपि जंगमं भवतीत्यर्थः १७ समाधिः कामधुगस्मीति स्वपक्षपुष्टिः तेनाहं छित्त इवास्मिन्मात्तस्मादुच्छ्वासमासाद्येति योजना १८ तथापि मनो वृत्तिविशेषयोः प्राणापानयोरंतरेव वाग्वदति 'स्वपिति वा प्राणेतदा वाक् भवति प्राणस्तदा वाचं रेहिह' इति श्रुते रित्याह प्राणापानोति रेहिहलेटि अपानती प्राणेन अनाप्यायिता सती तारमं द्रत्वादिमावन्त्युत्सृज्यात्यंतं नीचैस्तरा भवतीत्यर्थः १९ व्यतिरेकमुक्त्वान्वयमाह तत इति 'तस्मादप्राण वनपागन्वाचमभिव्याहरति' इति श्रुतेर्यस्मादेवं तस्मादुच्छ्वासं प्राणव्यापारमासाद्य न वाग्वदति २० घोषिणी स्थूलघोषवती जातः निर्घोषो घोषाभावो यस्याः सा अघोषेति यावत् । तयोर्घोषिणी प्राणाप्यापनमपेक्षते तद्विना विच्छिद्यते निर्घोषा तु हंसमंत्ररूपा सर्वा स्वप्नवस्थानुपवर्तत इति गरीयसी २१

घोषिण्यपिगुर्वत्याहगौरिवेति । 'वाचं धेनुमुपासीत तस्याश्चत्वारःस्तनाः स्वाहाकारः स्वधाकारो हंतकारो वषट्कारः' इति श्रुतेः । स्तनैस्तत्तत्कर्मफलरूपं रसं अर्थान् रसमिति समानाधिकरणे द्वितीये प्रस्रवति ब्रह्मवादिनी उपनिषद्वाक्तुं शाश्वतं मोक्षस्यंदते प्रस्रवति सततं नित्यसिद्धम् १२ दिव्यं देवताद्याकर्षणादि अदिव्यं व्यवहारादिसामर्थ्यं तदुभयरूपयोः प्रभावस्तेन एतयोः बाह्मनसयोः १३ व्याजहारस्वस्य वृत्तिलाभाः किं नु तत्स्वविशेषेण आजहार आहृतवती १४ 'आत्मा बुद्ध्या समेत्यार्थान् मनोयुक्ते विवक्षया ॥ मनःकायाग्निमाहं तिस्रैरयति मारुतं' इति शिक्षोक्तं मनःप्रवर्तिताः प्राणाद्या एव वाचं निर्वर्तयंतीत्याह प्राणेनेति श्रान्तो हि विवक्षुर्बाह्यं वायुमाचामति स पुनर्नाभिस्थाने प्राणापानग्रंथयाधारे अपानेन सहैक्यं प्राप्य मनसामनोभिहतकायाग्निप्रेरित ऊर्ध्वमुत्प्लुत्य उरःकंठशिरःस्था नैष्वभिघातं प्राप्य मंद्रमध्यमतारभेदेन ध्वनिमुत्पाद्या धस्तान्मुखाबिलमेत्यताल्वादिसंस्थानानुरोधी मंद्रध्वनिधर्भवतो वर्णानि विवक्ष्य वेगवत्स्वभावाद्वा द्विहिः प्रस्थितः श्रोत्रस्थानानि संस्कृत्य वर्णान्नु भाव्यवेगक्षये पुनः समानस्थानमेव पूर्ववत् प्रतिपद्यते सोऽयमर्थः श्रीभागवतेऽप्युक्तः । 'स एष जीवो विवरप्रसूतिः प्राणेन घोषेण गुहां प्रविष्टः ॥ मनोमयं सूक्ष्ममुपेत्य रूपं मात्रास्वरो वर्ण इति स्थविष्ठः' इति २५

गौरिवप्रस्रवत्यर्थान्नरसमुत्तमशालिनी ॥ सततंस्यंदतेह्येषाशाश्वतंब्रह्मवादिनी २२ दिव्यादिव्यप्रभावेनभारतीगौःशुचिस्मिते ॥ एतयोरंतरंपश्यसूक्ष्मयोःस्यं
दमानयोः २३ ॥ ब्राह्मण्युवाच ॥ अनुत्पन्नेषुवाक्येषुचोद्यमानाविवक्षया ॥ किन्नपूर्वतदादेवीव्याजहारसरस्वती २४ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ प्राणनेयासंभ
वतेशरीरेप्राणादपानंप्रतिपद्यतेच ॥ उदानभूताचविसृज्यदेहंव्यानेनसर्वंदिवमावृणोति २५ ततःसमानेप्रतितिष्ठतीहृदयेवपूर्वंप्रजजल्पवाणी ॥ तस्मान्मनः
स्थावरत्वाद्विशिष्टंतथादेवीजंगमत्वाद्विशिष्टा २६ ॥ इतिश्रीमहाभारते आश्वमेधिकोपवाणि अनुगीतापर्वणि ब्राह्मणगीतासुएकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥
॥ ब्राह्मणउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ सुभगेसप्तहोतृणांविधानमिहयादृशम् १ प्राणश्चक्षुश्चजिह्वाचत्वक्श्रोत्रंचैवपंचमम् ॥ मनोबुद्धिश्चस
प्तैतेहोतारःपृथगाश्रिताः २ सूक्ष्मेवकाशेतिष्ठंतोनपश्यंतीतरेतरम् ॥ एतान्वैसप्तहोतृस्त्वंस्वभावाद्विद्विशोभने ३ ॥ ब्राह्मण्युवाच ॥ सूक्ष्मेऽवकाशेसंतस्तेकथं
नान्योन्यदर्शिनः ॥ कथंस्वभावाभगवन्नेतदाचक्ष्वमेप्रभो ४

इत्येवेत्यमेवपूर्ववाणीस्वोत्पत्तिप्रकारंप्रजजल्पवाचःप्राणाधीनत्वमपिवाचःप्रभावादेवविदितमित्यर्थः । यत्रसोमःसहामिनेत्युक्तौसोमाग्निइडापिंगलाधिपतीमनोवाक्शब्दाभ्यामुपसंहरति तस्मादिति किमर्थावयमव्येष्ट्यामहेकिमर्थावययक्ष्यामहे । 'वाचिहिप्राणंजुहुमःप्राणोवाऽव्योह्येवप्रभदःसएवाप्ययः'इतिश्रुतेः । यथास्थंडिलस्थोवह्निर्वायुनास्थालीस्थोवायुश्चवह्निनासमिध्यते अन्यतरनाशोचद्वयोरपिनाशः । एवंस्वर्गाद्यर्थवादैनःसंधुक्ष्यतेततोवागादीनूव्यापारयति तत्रवाचःप्रवर्तकस्यवायोनिरोधेमनोरोधेवावाङ्मिरुध्यतेतावतैवसंसारादर्शनरूपेष्टार्थसिद्धौकिंयज्ञादिनाश्रुतौतुवाक्शब्देनतत्कारणंमनोज्ञेयं एवंचवाङ्मनसयोः प्रत्येकंपुरुषार्थहेतुत्वाद्विशिष्टत्वमाविशिष्टम् २६ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेएकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ इदानींपूर्वोक्तघाणादिसप्तकस्याऽन्वयव्यतिरेकाभ्यामितरेतरकार्यकारित्वंनस्तीत्युक्त्वाबुद्धिमनस्यंतर्भाव्येतरेषांपंचानांमनाधीनत्वंमनसोऽपिव्यावहारिकार्थप्रकाशकत्वमितराधीनमितिद्विप्रमनःसंवादेनतेषामन्योन्याव्यतिरेकमुक्त्वापूर्वोक्तमेवान्यतरजयेनोभयजयफलंसिध्यतीतिप्रतिपादनार्थोऽयंसप्तहोत्राध्यायआरभ्यते अत्रापीति अत्रवाङ्मनसयोःसमप्राधान्येविवेचनीये १ । २ । १ । ४

५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२ दुर्बलीयतामस्माकंनियमाबलवतःश्रेष्ठाः अनियमाअपराधीनाः २३।२४
२५।२६।२७ अगारंहादाकाशंसुषुप्तौमोक्षेचप्रविश्य। 'मषर्षोतर्हृदयआकाशस्तस्मिन्नशोते त्रिपादस्यामृतांदिनि'इतिश्रुतिभ्यां अद्वारामिवबाह्येक्रियवार्जितमिव स्वप्नसंपन्नातयोरिवव्युत्था

॥ ब्राह्मणउवाच ॥ गुणज्ञानमविज्ञानं गुणज्ञानमभिज्ञता ॥ परस्परं गुणानेतेनाभिज्ञानं तिकाहं चित् ५ जिह्वाचक्षुस्तथाश्रोत्रं वाङ्मनोबुद्धिरेव च ॥ नगंधा
नधिगच्छंति घ्राणस्तानधिगच्छति ६ घ्राणं चक्षुस्तथाश्रोत्रं वाङ्मनोबुद्धिरेव च ॥ नरसानधिगच्छंति जिह्वातानधिगच्छति ७ घ्राणं जिह्वा तथाश्रोत्रं वाङ्मनोबु
द्धिरेव च ॥ नरूपाण्यधिगच्छंति चक्षुस्तान्यधिगच्छति ८ घ्राणं जिह्वा ततश्चक्षुःश्रोत्रं बुद्धिर्मनस्तथा ॥ नस्पर्शानधिगच्छंति त्वक्कृतानधिगच्छति ९ घ्राणं जिह्वा
चक्षुश्च वाङ्मनोबुद्धिरेव च ॥ नशब्दानधिगच्छंति श्रोत्रं तानधिगच्छति १० घ्राणं जिह्वा चक्षुश्च त्वक्श्रोत्रं बुद्धिरेव च ॥ संशयनाधिगच्छंति मनस्तमधिगच्छ
ति ११ घ्राणं जिह्वा चक्षुश्च त्वक्श्रोत्रं मन एव च ॥ ननिष्ठामधिगच्छंति बुद्धिस्तामधिगच्छति १२ अत्राप्युदाहरंतीमिति हासं पुरातनम् ॥ इंद्रियाणांच संवादं म
नसश्चैव भामिनि १३ ॥ मन उवाच ॥ नाघ्रातिमा मृते घ्राणं रसं जिह्वानवोति च ॥ रूपं चक्षुर्न गृह्णाति त्वक्स्पर्शनावबुध्यते १४ नश्रोत्रं बुध्यते शब्दं मया हीनं कथंचन ॥
प्रवरं सर्वभूतानामहमस्मि सनातनम् १५ अगाराणीव शून्यानि शांतां चिषइषाग्रयः ॥ इंद्रियाणि न भासंते मया हीनानि नित्यशः १६ काष्ठानीवार्द्रशुष्काण्यतमा
नैरपीन्द्रियैः ॥ गुणार्थान्नाधिगच्छंति मा मृते सर्वजंतवः १७ इंद्रियाण्यूचुः ॥ ॥ एवमेतद्भवेत्सत्यं यथैतन्मन्यते भवान् ॥ ऋतेस्मानस्मदर्थीस्त्वं भोगान्भुंक्ते भवा
न्यदि १८ यद्यस्मासु प्रलीनेषु तर्पणं प्राणधारणम् ॥ भोगान्भुंक्ते भवान् सत्यं यथैतन्मन्यते तथा १९ अथवाऽस्मासु लीनेषु तिष्ठत्सु विषयेषु च ॥ यदि संकल्पमात्रेण
भुंक्ते भोगान् यथार्थवत् २० अथ चेन्मन्यसे सिद्धिं मस्मदर्थेषु नित्यदा ॥ घ्राणेन रूपमादत्स्वरसमादत्स्वचक्षुषा २१ श्रोत्रेण गंधानादत्स्वस्पर्शानादत्स्वजिह्वया ॥
त्वचा च शब्दमादत्स्वबुद्ध्या स्पर्शमथापि च २२ बलवं तोह्यनियमानियमा दुर्बलीयसाम् ॥ भोगान्पूर्वानादत्स्वनोच्छिष्टं भोक्तुमर्हति २३ यथा हि शिष्यः शास्तरं
श्रुत्यर्थमभिधावति ॥ ततः श्रुतमुपादाय श्रुत्यर्थमुपतिष्ठति २४ विषयानेव मस्माभिर्दर्शितानि भिमन्यसे ॥ अनागतानतीतांश्च स्वप्ने जागरणे तथा २५ वैमनस्यं
गतानांच जंतूनामल्पचेतसाम् ॥ अस्मदर्थैरुते कार्ये दृश्यते प्राणधारणम् २६ बहूनापि हि संकल्पान्मत्वा स्वप्नानुपास्य च ॥ बुभुक्षया पीड्यमानो विषयाने
वधावति २७ अगारमद्वारमिव प्रविश्य संकल्पभोगान् विषये निबद्धान् ॥ प्राणक्षये शांतिमुपैति नित्यं दारुक्षयेऽग्निर्ज्वलितो यथैव २८

नेऽर्थीद्विधाणां वासनामात्ररूपत्वेऽपि भ्रान्तिसिद्धं स्थौल्यमपेक्ष्य इव शब्दः संकल्पजान् भोगान् विषये निबद्धान् विषयवासनानुविद्धान् मुक्त्वा प्राणक्षये मनःप्रक्षये सुषुप्तावसं प्रज्ञाते वाशांतिमुपैति एवं तानित्यादि श्लोके सूत्रितमाहारशुद्धेः सत्वशुद्धिहेतुत्वं तदादितः एवं स्वस्याकर्तृत्वभावनयान्नमश्वतः सिद्ध्यति शुद्धचित्तस्य त्वयमेव बोधप्रकार इत्युक्तम् २८

२९ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीये द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॐ ॥ तालुजिह्वाचेत्यत्रसूत्रितमर्थव्याकरोत्यध्यायद्वयेन अत्रापीति अत्रप्राणक्षयेवक्तव्ये तत्रछांदोग्येप्राणाग्निहोत्रविद्यायांप्राणापानव्यानोदानसमानाःक्रमेणाधिलोकंभूमिदिगाकाशविद्युद्भूपाःसमाग्राताः तेषांप्राणापानाव्यानोद्याधीनौ पूरकरेचक्रवाक्रियमाणेअपानक्रियानिरोधात् । अपानेच विरेच्यमानेप्राणगतिनिरोधात् । पार्ष्णिभागेनसंपीड्योनिमाकुंचयेद्दृढमित्यादिप्रकारेणमूलबंधेनतयोरेकीकृतयोरुर्ध्वागतिर्भवति । तदेतत्प्राणापानयोरुदानाधीनत्वंप्रागेवोक्तं अपानप्राणयोर्मध्येउदानोव्याप्यतिष्ठतीति । एवंद्युभयोःपर्जन्ययज्ञद्वारापरस्पराश्रितयोरपिआकाशाश्रितत्वं । तथानामिदेशमात्रवर्तिसमानःसर्वांगव्यापिनोव्यानस्यवशोऽस्ति । व्यानोऽपिसर्वसंधिव्यापि

कामंतुनःस्वेषुगुणेषुसंगःकामंचनान्योन्यगुणोपलब्धिः ॥ अस्मान्विनानास्ति तपोपलब्धिस्तावद्वत्त्वाभजेत्प्रहर्षः २९ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि ब्राह्मणगीतासुत्राविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ ॥ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासपुरातनम् ॥ सुभगेपंच होतृणांविधानमिहयादृशम् १ प्राणापानाबुदानश्चसमानोव्यानएवच ॥ पंचहोतृस्तथैतान्वैपरंभावंविदुर्बुधाः २ ॥ ब्राह्मण्युवाच ॥ स्वभावात्सप्तहोतारइति मेपूर्विकामतिः ॥ यथावैपंचहोतारःपरोभावस्तदुच्यताम् ३ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ प्राणेनसंभृतोवायुरपानोजायतेततः ॥ अपानेसंभृतोवायुस्ततोव्यानःप्रवर्तते ४ व्यानेनसंभृतोवायुस्ततोदानःप्रवर्तते ॥ उदानेसंभृतोवायुःसमानोनामजायते ५ तेषुचतुर्पुरासंतःपूर्वजातंपितामहम् ॥ योनःश्रेष्ठस्तमाचक्ष्वस नःश्रेष्ठोभविष्यति ६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यस्मिन्प्रलीनेप्रलयंव्रजंतिसर्वेप्राणाःप्राणभृतांशरीरे ॥ यस्मिन्प्रचीर्णेचपुनश्चरंतिसर्वेश्रेष्ठो गच्छतयत्रकामः ७ ॥ प्राणउवाच ॥ मयिप्रलीनेप्रलयंव्रजंतिसर्वेप्राणाःप्राणभृतांशरीरे ॥ मयिप्रचीर्णेचपुनश्चरंतिश्रेष्ठोह्यहंपश्यतमांप्रलीनम् ८ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ प्राणःप्राली यतततःपुनश्चप्रचचारह ॥ समानश्चाप्युदानश्चवचोऽब्रूतांपुनःशुभे ९ नत्वंसर्वमिदंव्याप्यतिष्ठसीहयथावयम् ॥ नत्वंश्रेष्ठोहिनःप्राणअपानोहिवशेतव ॥ प्रचचारपुनःप्राणस्तमपानोऽभ्यभाषत १० ॥ अपानउवाच ॥ मयिप्रलीनेप्रलयंव्रजंतिसर्वेप्राणाःप्राणभृतांशरीरे ॥ मयिप्रचीर्णेचपुनश्चरंतिश्रेष्ठोह्यहंपश्य तमांप्रलीनम् ११ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ व्यानश्चतमुदानश्चभाषमाणमथोचतुः ॥ अपाननत्वंश्रेष्ठोऽसिप्राणोहिवशगस्तव १२

प्युदानेसमुच्चत्वादुच्चलितितद्व्याप्यत्वात्समानोप्युच्चलति । एवंविद्युदिगाश्रितादिक्चआकाशाश्रिता । इदमेवसर्वेषामुदानाधीनत्वंश्रुत्यातद्यथासुहयपङ्कतीशशंकून्मखीदेदितिदृष्टान्तेनोपपादितं । उदानोऽपिभूग्राणसंधौनिरुध्यतेयदातदातत्स्योब्रह्मणिद्युभूम्यादिसहितआकाशोनिरुध्यते । एवंचउस्यामवस्थायांसर्वप्रपंचविलयाद्योगीकृतकृत्योभवतीतिप्रचट्टकतात्पर्यं । तत्रैवंसतित्रेधाभावनाप्रवर्तते प्राणायस्वाहेत्यादिभिर्मन्त्रैःप्राणाग्निहोत्रकुर्वन्ननेनावदानेनसर्वद्युभूमितितृप्यतीतिभावनयाशुद्धचित्तोभवत्यन्नदोषैश्चनलिप्यतेइत्येकःप्रकारः । चपलमनःपूर्वोक्तखेचरीमुद्रयाहट्योगेनानिरोद्धव्यमितिद्वितीयः । अनुपदोक्तःकृत्स्नप्रपंचविलयस्तृतीयः एतेषामधिकारिभेदाद्व्यवस्था । एवंसर्वाऽपिविद्याभिदेवाधिभूताध्यात्मभेदेनत्रिविधाधिकारभेदाज्ज्ञेया १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ अक्षरार्थःस्पष्टएव पंचानामप्येषामेकस्यापिनिरन्वयोच्छेदेसर्वेषामुच्छेदोभवतीतिसर्वेषांप्रत्येकमयिप्रलीनेप्रलयंव्रजंतीत्युक्तिःसंगच्छते ८ । ९ । १० । ११ । १२

१३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० एवमेवासत्त्वपिप्रत्येकंश्रेष्ठचेत्वातंज्यामात्राश्रेष्ठयमप्यस्तीत्याशयेनाह सर्वेश्रेष्ठानवाश्रेष्ठाइति २१ । २२ वस्तुवृत्तंतुमनोमात्रमेवप्राणा नामित्याह एकएवममैवात्मेति २३ आख्यायिकातात्पर्यतुयथाएकएवप्राणोऽव्यात्ममुपाधिभेदात्पंचधामृतोऽन्योन्यस्माद्भावसैतेएवपरमात्मन्योपाधिकमनेकधामावंप्राणमिथोहर्षविषादभोक्तृभोग्यभावंमजतइति तस्मादैकात्म्यबुद्ध्यासर्वैःसर्वत्रानुक्पाकार्येत्युपसंहरति धारयध्वंपरस्परमिति २४ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ उक्तमैकात्म्यमध्यारोपापवादाभ्यांप्रपंचयति अत्रेति १ जंतोःसमष्टिव्यष्टिशरीरिणः २ येननिमित्तेनकारणेन तसोनिमित्तादन्योऽपि तंतत्प्रति पूर्वप्राक्निमित्तत्वेनएति किंतद्वयं प्राणद्वंद्वं

अपानःप्रचचाराथव्यानस्तंपुनरब्रवीत् ॥ श्रेष्ठोऽहमस्मिसर्वेषांश्रूयतांयेनहेतुना १३ मयिप्रलीनेप्रलयंव्रजंतिसर्वेप्राणाःप्राणभृतांशरीरे ॥ मयिप्रचीर्णेचपुनश्चरंतिश्रेष्ठोह्यहंपश्यतमांप्रलीनम् १४ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ प्रालीयतततोव्यानःपुनश्चप्रचचारह ॥ प्राणापानाबुदानश्चसमानश्चतमब्रुवन् १५ नत्वंश्रेष्ठोऽसिनोव्यान समानस्तवशेतव ॥ प्रचचारपुनर्व्यानःसमानःपुनरब्रवीत् ॥ श्रेष्ठोऽहमस्मिसर्वेषांश्रूयतांयेनहेतुना १६ मयिप्रलीनेप्रलयंव्रजंतिसर्वेप्राणाःप्राणभृतांशरीरे ॥ मयिप्रचीर्णेचपुनश्चरंतिश्रेष्ठोह्यहंपश्यतमांप्रलीनम् १७ समानःप्रचचाराथउदानस्तमुवाचह ॥ श्रेष्ठोऽहमस्मिसर्वेषांश्रूयतांयेनहेतुना १८ मयिप्रलीनेप्रलयंव्रजंतिसर्वेप्राणाःप्राणभृतांशरीरे ॥ मयिप्रचीर्णेचपुनश्चरंतिश्रेष्ठोह्यहंपश्यतमांप्रलीनम् १९ ततःप्रालीयतोदानःपुनश्चप्रचचारह ॥ प्राणापानौसमानश्चव्यानश्चैवतम ब्रुवन् ॥ उदाननत्वंश्रेष्ठोऽसिव्यानएवशेतव २० ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ततस्तानब्रवीद्ब्रह्मासमेतान्प्रजापतिः ॥ सर्वेश्रेष्ठानवाश्रेष्ठाःसर्वेचान्योन्यधर्मिणः ॥ २१ सर्वैस्वविषयेश्रेष्ठाःसर्वेचान्योन्यधर्मिणः ॥ इतितानब्रवीत्सर्वान्समेतान्प्रजापतिः २२ एकःस्थिरश्चास्थिरश्चविशेषात्पंचवायवः ॥ एकएवममैवात्माबहुधा प्युपचीयते २३ परस्परस्यसुहृदोभावयंतःपरस्परम् ॥ स्वस्तिव्रजतमद्रवोधारयध्वंपरस्परम् २४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणिब्राह्मणगीतासुत्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ॥ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासपुरातनम् ॥ नारदस्यचसंवादमृषेर्देवमतस्यच १ ॥ देवमतउवाच ॥ जंतोःसंजायमानस्यकिंनुपूर्वंप्रवर्तते ॥ प्राणोऽपानःसमानोवाव्यानोवोदानएवच २ ॥ नारदउवाच ॥ येनायंसृज्य तेजंतुस्ततोऽन्यःपूर्वमेतितम् ॥ प्राणद्वंद्वंहिविज्ञेयंतिर्यगूर्ध्वमधश्चयत् ३ ॥ देवमतउवाच ॥ केनायंसृज्यतेजंतुःकश्चान्यःपूर्वमेतितम् ॥ प्राणद्वंद्वंच मेद्ब्रूहितिर्यगूर्ध्वमधश्चयत् ४ ॥ नारदउवाच ॥ संकल्पाज्जायतेहर्षःशब्दादपिचजायते ॥ रसात्संजायतेचापिरूपादपिचजायते ५

चकिंतिर्यग्मनुष्यादिऊर्ध्वदेवादिअधःपश्वादि एतेषारूपंचयत्तद्विज्ञेयं । यद्वातिर्यगित्यादिनाविस्तृतेभवेत्युच्यते १ । २ उत्तरं संकल्पाज्जायतेहर्षइति हर्षःआनंदःसर्वसंकल्पाज्जंतु रित्यनुकृष्यतेजंतुरूपेणाधिर्भवतीत्यर्थः । 'आनंदाद्व्येवखल्विमानिमूतानिजायते । सोऽकामयतबहुत्यांप्रजायेयेतिसञ्चत्यच्चाभवत्'इत्यादिश्रुतिभ्यःआनंदमात्रब्रह्ममाययाईक्षणपूर्वकंब्रह्माड पिडाकारत्वंप्राप्नोति । रत्रिरिवसूर्यकांतद्वारावह्निप्रदीपाकारत्वमितिभावः । शब्दादपिचजायते वैदिकशब्दपूर्विकाऽपिप्रलयाभिदग्धभौतिकसृष्टिःप्रजापतिद्वाराजायतेएतद्विषयप्रजाप विद्ब्रवानसृजतेत्यादिश्रुतेस्तत्तत्कदम्भोवदवकाश्यपंचादित्यर्थः । रसावृपादतत्तद्विषयवासनातः इदंचपर्जन्यवदीश्वरस्यसाधारणेऽपिकारणत्वेजीववदसानारण्येयम् ५

पंचमः ॥ भूतविद्विचसितविज्ञयाः कृते हेतवः ॥ स्वगुणनक्षयत्वात् पुनरपि पुनरास्तु नूतनं प्रवृत्तं नूतनं ॥ तस्माद्भूतगुणप्रकृतिस्तत्कार्यचसर्वतादृशमेव दृष्टिसमसमयोत्पत्तिकमिष्याशयेनाह घ्राण सत्त्वाचेत् विभुनोर्द्वयोर्वियोगायोगात्पुरुषस्य चालुसदग्रूपत्वादवश्यं भोगस्य प्राप्तेरनिर्माणस्यैव । तस्माद्भूतगुणप्रकृतिस्तत्कार्यचसर्वतादृशमेव दृष्टिसमसमयोत्पत्तिकमिष्याशयेनाह घ्राणमिति गुणाविविध्यासैव हेतुर्विधाते गुणहेतवः घ्राणादिकं सप्तदशकस्य लिंगस्योपलक्षणम् ४ गंधादयोऽपि गुणहेतुत्वमत्यंत एव कर्महेतवः कर्मजा अपि भवंति स्थूलं सर्वकर्मण एव फलमिति ५ कर्मकर्तृवत्तत्फलमोक्षरूपेण घ्राणादिरूपो भवतीति घ्राणादयः कर्तृहेतवः । एतेनाकर्तृमोक्षत्वं चाच्छन्सां रूपाणि न स्तः । मोक्षत्वस्यापि भोगकर्तृरूपत्वात् ६ एतेषामभेदमाह त्वर्थः ७ कर्मकर्तृवत्तत्फलमोक्षरूपेण घ्राणादिरूपो भवतीति घ्राणादयः कर्तृहेतवः । एतेनाकर्तृमोक्षत्वं चाच्छन्सां रूपाणि न स्तः । मोक्षत्वस्यापि भोगकर्तृरूपत्वात् ६ एतेषामभेदमाह स्वगुणमिति एते घ्राणादयः गुणोपाधिकं रूपं घ्राणादितद्वत्तत्त्वात् सतः स्वगुणं गंधादिकं भक्षयंति भुंजते अयं भावः । यथा आकाशः कर्णशब्दकुलीरूपमुपाधिप्राप्य श्रोत्रमावांगतस्तेनैव स्वगुणं शब्दप्रकाशयति एवं घ्राणादयोऽपि । 'अथ यो वेदेदं जिघ्राणीति स आत्मा गंधाय घ्राण' इति श्रुतेः स्वोपादानकघ्राणादिमंतः स्वोपादानकमेव शब्दादिकं भुंजते । तथाच प्रयोगः मेयमाह तारौ एकोपादानकौ भास्यभासकत्वात् शब्दश्रोत्रवदित्यात्मा द्वैतसाधकः सूचितो भवति । किंतु मेयमात्रोर्गुणरूपयोरुपादानंतत्राह अहं चानिर्गुणोऽनंत इति अस्मदर्थ एव घ्राणादिगुणरहितो गंधघ्राणत्वादिपरिच्छेदरहितस्तयोरुपादानमित्यर्थः । एवं पृथिवीहोता द्यौरध्वंशुः रुद्रोऽग्नीति बृहस्पतिरुपवकेति च होतृभंत्रो व्याख्यातः तथाहि ॥ पृथिवीशब्दोऽपि घ्राणादिकमर्तुर्द्वित्रित्व-

सामान्यात्तद्वैतप्रकाशयदेवतासुखं होतुं शब्देनोक्तं । सुखसाधनतया शुभशोकं गंधादिकं दृष्टार्थत्वसामान्यादध्ययकृत्कनिर्वापावघातादितुल्यमध्ययशब्देनोक्तं । लब्धैरलब्धैश्च गंधादिभीरी
 क्यमानोरोद्यमानोवाक्यशब्दोक्तो घ्रात्रादिः कामार्थिकत्वसामान्यादभीष्टशब्देनोक्तः । कारणब्रह्मणोऽप्यविष्टानत्वेन पालकत्वाद्ब्रह्मरूपतिशब्दोक्तो निर्गुणः साक्षिमात्ररूपत्वादुपवक्तानमु
 ख्योवक्ता । एतदुपपन्नत्वादेरप्युपलक्षणं तेन सर्गादौ ईक्षणस्याप्ययं कर्तानभवति । एवं चित्तिः नृगित्यादयो दशहोत्रादिमंत्रा अपि व्याख्यायते विस्तरमया तु नेह व्याख्यायते चित्तिचित्तादिः सर्वोऽ
 प्यात्मन एव व्यूहो दशहोत्रादिशब्दानामात्ममात्रवाचकत्वस्य आत्मन्नात्मन्नित्यामंत्रयत । तस्मै दशमं स्तुतः प्रत्यशृणोत् । सदशहोतोऽभवत् दशहोतृत्वेनामेषः तं वा एतं दशहोतं संतं दशहोतेत्या
 चक्षते परोक्षेण इति श्रवणात् । आमंत्रणमनुसंधानं प्रतिश्रवणमुपवक्तुः साक्षात्कार इति विद् । कथं तर्हि निर्गुणस्यानंतस्य प्रतिपत्तिरिति तत्राह सत्तैर्लोके हेतव इति इन्द्रियाणां विषयाणां च ग्रहाति
 ग्रहसंज्ञकबंधरूपत्वात्तेषां विद्योगेशब्दशब्दकुल्यभावेन भसः स्वतन्मात्रत्ववदात्मनो निरुपाधेर्भेदकाभावाच्चिन्मात्ररूपेणावस्थिता एते अव्यवहिता प्राप्रादय एव मोक्षहेतवः स्युः प्रातृत्वाद्यभिमानस्या
 गोमोक्ष इत्यर्थः ७ तत्त्वविदां तु न भक्षणमस्तीत्याह विदुषां भिति । स्वस्वस्थानं घ्राणादीनामधिष्ठानमविद्यादि । 'गुणागुणेषु वर्तत इति मत्वा न सज्जो' इत्युक्तेः घ्राणादय एव घ्राणादिषु वर्तते न त्वात्म
 ति जानतां न घ्रातृत्वाद्यभिमानकृतो बंधोऽस्तीत्यर्थः ८ अद्विती अविद्या निति शब्देः अन्नानिधियादीनि अद्वन्मोक्तत्वाभिमानकुर्वन् भोग्ये मत्वेन ममतयोपपद्यते युज्यते ततश्च न इति त्वर्थः ।

विदुषां बुध्यमानानां स्वस्वस्थानं यथाविधि ॥ गुणास्ते देवताभूताः सततं भुंजते हविः ८ अद्वन्नान्यथोऽविद्वान्मत्वेनोपपद्यते ॥ आत्मार्थे पाचयन्नं मत्वेनो
 पहन्यते ९ अभक्ष्यभक्षणं चैव मद्यपानं च हंतितम् ॥ सचाब्रंहंति तं चान्नं सहत्वाहन्यते पुनः १० हंता ह्यन्नमिदं विद्वान्पुनर्जनयतीश्वरः ॥ न चान्नाज्जायते तस्मिन्
 सूक्ष्मो नाम व्यतिक्रमः ११ मनसा गम्यते यच्च यच्च वाचानि गद्यते ॥ श्रोत्रेण श्रूयते यच्च चक्षुषा यच्च दृश्यते १२ स्पर्शेन स्पृश्यते यच्च घ्राणेन घ्रायते च यत् ॥ मनः
 षष्ठानि संयम्य हवींष्येतानि सर्वशः १३ गुणवत्पावको मह्यं दीव्यतेऽन्तःशरीरगः ॥ योगयज्ञः प्रवृत्तो मे ज्ञानवह्निर्दोद्भवः ॥ प्राणस्तोत्रोऽपानशस्त्रः सर्वत्यागसुद
 क्षिणः १४ कर्ताऽनुमंता ब्रह्मात्मा होताऽध्ययुः कृतस्तुतिः ॥ ऋतं प्रशास्ता तच्छस्त्रमपवर्गोऽस्य दक्षिणा १५ ऋचश्चाप्यत्र शंसंति नारायणविदो जनाः ॥

नारायणाय देवाय यदर्विदं पशून्पुरा १६

एकाकीमिष्टमुक्तेवलपापक एव भवति यस्मादतः सचाब्रंहंतिनाशयति तंचाब्रंहंतिमृत्युपरंपरया सहत्वाऽब्रंहंन्यतऽन्नेन १० यद्विद्वान् अब्रंहंता अन्नं भोक्ता अन्नोपलक्षितस्य कृत्स्नप्रपञ्चस्य आत्म
 निप्रविलापयितेत्यर्थः । स ईश्वर एव सत्पुनरन्नादेर्जनको भवति । 'यस्यानुवित्तः प्रतिबुद्ध आत्मा यस्मिन् संदेहे गहने प्रविष्टः ॥ स विश्वकृतसहिविश्वस्य कर्ता तस्य लोकः स लोके एव' इति श्रुतेः ।
 नचेति न कर्मणालिप्पते पापकेनेति श्रुतेः । सर्वभोगमुजोऽपि विदुषो न भोगकृतो लेपोऽस्तीत्यर्थः ११ अन्नशब्दार्थमाह मनसेत्यादिना १२ संतव्यादीनां होमो मन आदिनिग्रहेणेत्यर्थः १३
 होमाधिष्ठानं गुणवत्पावकः कारणं ब्रह्म मह्यं मम योगं यज्ञत्वेन स्तौति योगेति ज्ञानमेव ब्रह्मिः सर्वकर्मदाहकत्वात्तत्प्रद उद्भवो यस्य योगयज्ञस्य स तथा प्राणः स्तोत्रं अपानः शस्त्रं अपानसत्र
 इत्यपपाठः । सर्वत्यागसुदक्षिणः सर्वत्यागे नैव सुतरां दक्षिणः फलजननसमर्थः १४ कर्ताऽहंकारः अनुमंता मनः आत्मा बुद्धिः एतन्नयं ब्रह्मैव सत्कर्मणोऽब्रह्मैव यद्व्यापकयोगिन इत्यर्थः ।
 प्रशास्ता तच्छस्त्रं प्रशास्तुः शंसं ऋतं सत्यवचनमेवेत्यर्थः । अपवर्गः कैवल्यं १५ ऋचः तप आसीद्ब्रह्मपतिरित्याद्याः चकारात्सर्वं विदुषो यज्ञस्यात्मा यजमानः ब्रह्मापत्नी शरीरमिधममुरोको विरि
 त्यादिवाहणं च । शंसंति योगयज्ञे प्रमाणत्वेन कथयंति तैत्तिरीयादयः नारायणविदः वेदविद् आत्मविदो वा । नारायणाय आत्मप्राप्त्यर्थं यत्तदापशूनिन्द्रियाणि अर्विदन् वदयत्वेन प्राप्तवन्तः १६

तत्र तदा सामानि गायंति आत्मका मेन हृष्टाः संतः तत्र चाहुर्निदर्शनं तैत्तिरीयाः । 'एतस्मात्मायन्नास्ते हा हेतुहा हेतुहा हेतुहा अहमन्नमहमन्नमहमन्न' इत्यादि यज्ञानामपशुजयो यस्मिन् ज्ञाते सामानि गायं
 तितं नारायणं देवं निबोधजानीहि १७ ॥ इत्याश्वमेधिके नीलकंठीये भारतभाष्ये पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ नारायणस्वरूपमेव कथयति एक इत्यादिना प्राणादिवर्नीचादिव प्रणवादित्यपपाठः
 १ अंतर्धर्मरूपेण तस्य शास्त्रत्वमुक्त्वा गुडबंधरूपेणापित्वाह एको गुरुरिति द्वाभ्यां द्विष्टाः द्वेषवन्तः २ । २ स एव शास्त्रोऽपीत्याह एकः श्रोतेति द्वाभ्यां अन्न एकस्मिन्नपि शास्त्रेति शास्त्रता बुद्धि
 मेवेव ४ । ५ देवाश्च ऋषयश्चेति द्वंद्वः ७ प्राद्वन्प्रतिपेदिरे दिशो बहून्मार्गान् ८ आत्मनः स्वस्य उपदेशं ओमित्येकाक्षरं ब्रह्मेति वाक्यं तस्य अर्थं प्रद्वयमाणानां तात्पर्येणापुनरुक्तिर्वाच्ये सर्पा

तत्र सामानि गायंति तत्र चाहुर्निदर्शनम् ॥ देवं नारायणं भीरुसर्वात्मानं निबोधतम् १७ ॥ इति श्रीमहामारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि ब्राह्मणगीतासु पंच
 विंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ एकः शास्तान द्वितीयोऽस्ति शास्ता यो हृच्छयस्तमहमनुब्रवीमि ॥ तेनैव युक्तः प्रवणादिवोदकं यथानियुक्तोऽस्मि तथा
 ब्रह्मामि १ एको गुरुर्नास्ति ततो द्वितीयो यो हृच्छयस्तमहमनुब्रवीमि ॥ तेनानुशिष्टा गुरुणा सदैव लोके द्विष्टाः पन्नगाः सर्व एव २ एको बंधुर्नास्ति ततो द्वितीयो यो हृच्छ
 यस्तमहमनुब्रवीमि ॥ तेनानुशिष्टा बांधवा बंधुमंतः सप्तर्षयः पार्थदिविप्रभाति ३ एकः श्रोतानास्ति ततो द्वितीयो यो हृच्छयस्तमहमनुब्रवीमि ॥ तस्मिन् गुरौ गुरुवा
 संनिरुप्य शक्रो गतः सर्वलोकामरत्वम् ४ एको द्वेष्टानास्ति ततो द्वितीयो यो हृच्छयस्तमहमनुब्रवीमि ॥ तेनानुशिष्टा गुरुणा सदैव लोके द्विष्टाः पन्नगाः सर्व एव ५ अत्राप्युदाह
 रंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ प्रजापतौ पन्नगानां देवर्षीणां च संविदम् ६ देवर्षयश्चनागाश्चाप्यसुराश्च प्रजापतिम् ॥ पर्यपृच्छुपासीनाः श्रेयो नः प्रोच्यतामिति ७ तेषां
 प्रोवाच भगवान् श्रेयः समनुपृच्छताम् ॥ ओमित्येकाक्षरं ब्रह्मेति श्रुत्वा प्राद्वन्दिशः ८ तेषां प्राद्वयमाणानां उपदेशार्थमात्मनः ॥ सर्पाणां दंशने भावः प्रवृत्तः पूर्वमेव ९
 असुराणां प्रवृत्तस्तु दंभभावः स्वभावजः ॥ दानं देवाव्यवसिता दममेव महर्षयः १० एकं शास्तारमासाद्य शब्देनैकेन संस्कृताः ॥ नानाव्यवसिताः सर्वे सर्पदेवर्षिदानवाः
 ११ शृणोत्ययं प्रोच्यमानं गृह्णाति च यथा तथम् ॥ पृच्छतस्तदतो भूयो गुरुरन्योन विद्यते १२ तस्य चानुमते कर्म ततः पश्चात्प्रवर्तते ॥ गुरुर्बोद्धा च श्रोता च द्वेष्टा च ह
 दिनिःसृतः १३ पापेन विचरन् लोके पापचारी भवत्ययम् ॥ शुभेन विचरन् लोकैः शुभचारी भवत्ययम् १४ कामचारी तु कामेन यदं द्रियसुखे रतः ॥ ब्रह्मचारी सदैवैष यदं द्रियजये
 रतः १५ अपेतव्रतकर्मा तु केवलं ब्रह्मणि स्थितः ॥ ब्रह्मभूतश्चरन् लोकैः ब्रह्मचारी भवत्ययम् १६ ब्रह्मैव समिधस्तस्य ब्रह्माग्निर्ब्रह्म संभवः ॥ आपो ब्रह्म गुरुर्ब्रह्म स ब्रह्मणि समाहितः १७

गां प्रणवोच्चारणे मुखस्य उन्मीलनानि मीलनयोरेव दृष्टिकृत्वा स्त्रीयस्वभावानुकुलं मुखोन्मीलनानि मीलनसाध्यं दंशने मेव श्रेय इति मन्वानानां ९ एवमसुराणामोष्ठचालनमात्रे दंतदृष्टीनां दंभे जपाद्याभिन
 यप्रदर्शनरूपेणाबोनिश्चयः प्रवृत्तः । देवास्तु लोकप्रार्थित ओमित्यनुजानंतीति बुद्ध्यादात्तं श्रेय इति निश्चिताः । महर्षयस्तु ओमित्यस्योच्चारणे ओष्ठप्रवृत्त्युपसंहारं दृष्ट्वा सर्वप्रवृत्तुपसंहाररूपं दंभं श्रेयो
 मेनिरे १० । ११ तस्मात्स्वयमेव स्वस्मिन् गुरुरित्याह । शृणोतीति पृच्छतः शिष्यान्प्रसितं चतुर्गृहीतं च मूयः श्रावयति ग्राहयतीति च विपरिणामेनानुषज्य योऽयं य एवं विधः अतोऽन्यो गुरुर्न विद्यते इ
 तिसंबंधः १२ अयमेव स्वसंस्कारवशात्पापचर्यादिरूपो भवतीत्याह गुरुरित्यादिना १३ । १४ । १५ । १६ तत्र मुख्यं ब्रह्मचारिण आश्रमधर्मकोपेऽपि न दोष इत्याह ब्रह्मसमिध इति १७

क्षेत्रज्ञेन तत्त्वदर्शनाऽनुदर्शिताऽनुदर्शनकारिताऽनुशिष्टा इत्यर्थः १८ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतभाषदीये षड्विंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ अनुपापचर्यादिस्वभावपूर्वात्मात
हिंकिं ब्रह्मचर्येणेत्याशंक्यात्मनोऽसंगत्वं प्रतिपादयितुं वनाध्यायमारभते संकरोति अध्वानमतीत्यतमहादुर्गवन्प्रविष्टोऽस्मीत्यन्वयः १ विषयो विशेषेण बंधकः एकेनैवात्येतव्यो न पुत्रघना
दिसहायवतेत्येवं रूपोऽध्वासंसारमार्गस्तं विषयैकात्ययाध्वानं वनं ब्रह्म किंस्विद्वनं कउसवृक्ष आसेति श्रुतौ वनवृक्षशब्दयोर्ब्रह्मदेहादिवाचित्वदर्शनात् २ वनोक्त्यैवाश्रिता वृक्षादयोऽपि
पृच्छन्ते के इति ३ षड्मुद्राण्येभ्योऽप्युत्तरनेतविति ततः पृथक्भावोऽस्तीति यत्पुत्रं ततोऽन्यत्किंचित्सुखमस्तीति यत्पुत्रं ततोऽन्यत्किंचित्सुखमस्तीति योजनासत्तासुखं च सर्वब्राह्ममेव कार्येषु दृश्यते न तत्र तद्वत्पृथगस्ती
त्यर्थः । ननु ब्रह्मकार्याकारमभूत्तेत्याह नैतादिति ततः अपृथक् अभेदेन भावः विषयाविषयार्थोऽस्तीति यत्पुत्रं । ब्रह्मजगतोर्नमृद्वत्वे तु हेतुमद्भावोऽपि तु शुक्तिरजतवदित्यतस्तयोर्भेदपवनिषि
ध्यते न त्वभेदो विधीयते । नहिरजतं शुक्तिरतिरिक्तमस्ति । नापितया समानसत्ताकं येन तदभिन्नं स्यादिति भावः । तथा ततो वनादप्यन्यत्स्वर्गादिदुःखतारकं कर्मास्तीति यत्पुत्रं । आत्यंतिक

एतदेवेदं शंसूक्ष्मं ब्रह्मचर्यं विदुर्बुधाः ॥ विदित्वा चान्वपद्यंत क्षेत्रज्ञेनानुदर्शिताः १८ ॥ इति श्रीम० आश्वमे० अनुगी० ब्राह्मणगीतासु षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥
॥ ब्राह्मण उवाच ॥ संकल्पदंशमशंकं शोकहर्षहिमातपम् ॥ मोहांधकारतिमिरं लोभव्याधिसरीसृपम् १ विषयैकात्ययाध्वानं कामक्रोधविरोधकम् ॥ तदतीत्यमहा
दुर्गं प्रविष्टोऽस्मि महद्वनम् २ ॥ ब्राह्मण्युवाच ॥ कतद्वनं महामाज्ञके वृक्षाः सरितश्चकाः ॥ गिरयः पर्वताश्चैव कियत्यध्वनितद्वनम् ३ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ नैतदस्ति
पृथक् भावः किंचिदन्यत्ततः सुखम् ॥ नैतदस्त्यपृथग्भावः किंचिदुःखतरंततः ४ तस्माद्भस्वतरं नास्ति न ततोऽस्ति महतरम् ॥ नास्ति तस्मात्सूक्ष्मतरं नास्त्यन्य
तत्समं सुखम् ५ न तत्राविश्य शोचंति न प्रहृष्यंति च द्विजाः ॥ न च विन्यतिकेषां चित्तेभ्यो विन्यतिकेचन ६ तस्मिन्वने सप्तमहादुमाश्च फलानि सप्ताऽतिथयश्च सप्त ॥
सप्ताश्रमाः सप्तसमाधयश्च दीक्षाश्च सप्तैतदरण्यरूपम् ७ पंचवर्णानि दिव्यानि पुष्पाणि च फलानि च ॥ सृजंतः पादपास्तत्र व्याप्यतिष्ठंतितद्वनम् ८ सुवर्णानि द्विवर्णा
नि पुष्पाणि च फलानि च ॥ सृजंतः पादपास्तत्र व्याप्यतिष्ठंतितद्वनम् ९ सुरभीणि द्विवर्णानि पुष्पाणि च फलानि च ॥ सृजंतः पादपास्तत्र व्याप्यतिष्ठंतितद्वनम् १०

दुःखनिवृत्तिस्तु नाश्रमेणापि संसारमार्गमतीत्यतद्वनं प्रवेष्टव्यमिति भावः ४ । १ केषांचित्पंचम्येषं षष्ठी ३ ब्रह्मवन्ब्रह्मसदृश आसीदिति वनवृक्षयोर्मुख्यामुख्यब्रह्मभावदृष्टेस्तयोरभिधानाध्यस्त
भावं विवक्षन्नाह तस्मिन्वने इति एतदरण्यरूपमिति च । अत्र महदहंकारपंचतममात्राणिसप्तमास्तैस्तत्संघातरूपो देहो लक्ष्यते । तस्य कारणं फलशब्दोदितं यागाद्यर्थः । तस्यापि कारणं देवता
रूपातिथिप्रीतिसाधनत्वादतिथिशब्दोक्त्या गक्रिया । तस्याः कारणमाश्रमशब्दोदितः क्रियाश्रयः कर्ता । अस्यापि कारणं समाधयः सम्यगाधीयते कर्मस्वभिनिवेशं तेजनायैस्ते तथाभूताः
रागादयः । तेषां मूलं धर्मांतरपरिग्रहलक्षणादीक्षादेहादिधर्मस्वीकाररूपोऽध्यासः । एवं देहपूर्वकोऽध्यासस्तत्पूर्वकाश्च रागादिदेहांता एवमिदं चक्रमनिशमावर्तमानमात्मसतयास्फूर्जवपिना
त्मातद्भैरवैरुज्यते इत्यर्थः ७ पंचवर्णानि शब्दादिभेदात्पंचरूपाणि । पुष्पाणि शब्दाद्यनुभवाः । फलानि तज्जाः प्रीत्यादयः । पादपामनांसि जीवमेदादृतिभेदाद्वा बहुवचनं ८ सुवर्णानि श्व
तपीतादिशोभनवर्णव्रंति । द्विवर्णानि सुखदुःखोभयहेतुत्वाद्विरूपाणि । पादपाश्चक्षुषि इंद्रियांतरेष्वप्येतत्तुल्यं ९ सुरभीणि स्वर्गादीनि द्विवर्णत्वं तत्राप्यविरिष्टं पादपायज्ञादयः १०

सुरभीण्येकवर्णानि सुलैकरूपाणि पादपाः ध्वानादयः ११ बहुनि अतीतानागतवर्तमानानि अव्यक्तवर्णानि वर्णः स्वरूपं । मूढानां मनोरथमात्राणि । योगिनां तु संकल्पात्प्रागव्यक्तवर्णानि महा
वृक्षौ बुद्धिमनसी १२ वह्निरात्मा सुमना इत्यत्र मनुः शब्देन बुद्धिमनसी लुक् सुवस्थानीये इन्द्रियाणिसमिधश्च होम्यं । 'यदापंचावतिष्ठंते ज्ञानानि मनसा सह ॥ बुद्धिश्च न विचेष्टति तामाहुः परमां गतिम्'
इति श्रुतेः । सर्वेषां प्रविलापनं होमः तेभ्यो मन आदिभ्यो हुतेभ्यः सप्तमोक्षाः मुक्तिः अपादानबहुत्वस्य मोक्षेऽप्युपचारात् मोक्षा इति बहुत्वं ननु मुक्तस्य दीक्षाख्योऽध्यासोऽस्ति नवानां तयः ज्ञानसम
कालमेव देहपातापतेः । आद्ये अध्यासवत्तत्कमेण देहांतरोत्तरनिवार्येत्याशंक्याह फलंति दीक्षा इति मुक्तानां दीक्षाः फलंत्येव ननु देहांतरमारभते कुत एतत् यतो गुणाः फलानि विदुषः सत्यपि
देहादिप्रतिभासे कर्तृत्वाभिनिवेशाभावाद्वा न दिनात्पत्रमप्यपूर्वदेहांतरारंभकं । अतएव गुणमूढान्येवापूर्वाणि । ह्यतर्हि तेषामुपयोगः अतिथयः फलाशाः अतिथयो देवता एव फलाशाः श्वरस्ये
व तेषां परार्थैव क्रियानस्वार्थेत्यर्थः तथा च श्रुतिः । 'तस्य पुत्रादायमुपयंति सुहृदः साधु कृत्याद्विषंतः पापकृत्यामिति । तदा विद्वान्पुण्यपापे विधूय' इत्यादिः ११ महर्षय इन्द्रियाधिष्ठातारो देवाः अन्यत्ते

सुरभीण्येकवर्णानि पुष्पाणि च फलानि च ॥ सृजंतः पादपास्तत्र व्याप्यतिष्ठंतितद्वनम् ११ बहून्यव्यक्तवर्णानि पुष्पाणि च फलानि च ॥ विसृजंतौ महावृक्षौ तद्वनं
व्याप्यतिष्ठंतः १२ एको वह्निः सुमना ब्राह्मणोऽपंचेंद्रियाणिसमिधश्चात्र संति ॥ तेभ्यो मोक्षाः सप्त फलंति दीक्षा गुणाः फलान्यतिथयः फलाशाः १३ आतिथ्यं प्र
तिमृहंतितत्र तत्र महर्षयः ॥ अर्चितेषु प्रलीनेषु तेष्वन्यद्रोचते वनम् १४ प्रज्ञावृक्षं मोक्षफलं शंतिच्छाया समन्वितम् ॥ ज्ञानाश्रयं तृप्तितोयमंतः क्षेत्रज्ञभास्क
रम् १५ येषां गच्छंतितं संतस्तेषां नास्ति भयं पुनः ॥ ऊर्ध्वं चावश्चतिर्यक्तस्य नांतोऽधिगम्यते १६ सप्तस्त्रियस्तत्र संतिसद्यस्त्ववाङ्मुखा भानुमत्योजनि
भ्यः ॥ ऊर्ध्वं रसानाददते प्रजाभ्यः सर्वान्यथा सत्यमनित्यता च १७ तत्रैव प्रतितिष्ठंति पुनस्तत्रोपयंति च ॥ सप्तसप्तर्षयः सिद्धावसिष्ठप्रमुखैः सह १८ यशोवर्चो
भगश्चैव विजयः सिद्धतेजसः ॥ एतमेवानुवर्तते सप्तज्योतीषिभास्करम् १९ गिरयः पर्वताश्चैव संतितत्र समासतः ॥ नद्यश्च सरितो वारिवह्न्यो ब्रह्मसंभवम् २० नदीनां संग
मश्चैवैतानि समुपहरे ॥ स्वात्मवृत्ताय तोयांति साक्षादेव पितामहम् २१ कशाशाः सुव्रताशाश्च तपसा दग्धकिल्बिषाः ॥ आत्मन्यात्मानमाविश्य ब्रह्माणं समुपासते २२

भ्यो विलक्षणं द्वैतदर्शनाभावात् रोचते दीप्यते १४ प्रज्ञासाक्षात्कारः ज्ञानं आगमाचार्योपदेशजम् १५ मयामावेहेतुमाह ऊर्ध्वमिति तस्य प्रज्ञावृक्षस्य सर्वस्य चिन्मात्रस्वप्नभेददर्शनाभावात्
विभेतीत्यर्थः । 'द्वितीयाह्नैमयं भवति' इति श्रुतेः १६ जीवन्मुक्तस्यैश्वर्यमाह सप्तस्त्रिय इति तत्र वृक्षाधिगंतरी स्त्रियोप्राणादिवृत्तयः सद्योजनि इत्यस्य संकल्पासिद्धा इत्यर्थः । 'संकल्पादेमास्यपितरः
समुत्तिष्ठंति' इति श्रुतेः अवाङ्मुखाः पुरुषं वशीकर्तुं मशक्तत्वेन लज्जिताः भानुमत्यश्चिज्ज्योतिर्मयाः प्रजाभ्य ऊर्ध्वं उत्कृष्टं यथा स्यात्तथा सर्वान् रसान् विषयजाह्लादान् आददते भुंजते ऊर्ध्वमेवाह
दृष्टांतेन यथा सत्यमनित्यता चेति नित्यानित्ययोर्भावदंतरं तावद्बुद्धमूलमुख्योरित्यर्थः १७ प्राणावाक्पय इति श्रुतेः सप्तर्षीणां भिन्द्रियाणालयोदयस्थानां विद्वानेवेत्याह तत्रैवेति तत्रोपयंति तत उ
द्यंति यः कश्चिन्मृतो भावी वर्तमानो वावसिष्ठोतिशयेन वसुमान् १८ यशोयशस्वी वचो दीप्तिवद्वा नित्यादि ते सर्वे पतंभास्करं क्षेत्रज्ञं भास्करं अनुवर्तत इत्यर्थः १९ 'यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्ये
वानुपश्यति' इत्यस्याः श्रुतेरर्थसंक्षिप्तंति गिरय इत्यादिना २० वितानो योगयज्ञविस्तारस्त्वयं दंस्थानं वैतानं दार्ढ्याकाशः समुपहरे अत्यंतगूढे २१ केषांतीत्यत आह कशाशा इति २२

॥ ब्राह्मणउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासपुरातनम् ॥ कार्तवीर्यस्यसंवादंसमुद्रस्यचभाविनि १ कार्तवीर्यार्जुनोनामराजाबाहुसहस्रवान् ॥ येनसागरपर्यंता धनुषानिर्जितामही २ सकदाचित्समुद्रातिविचरन्बलदर्पितः ॥ अवाकिरन्शरशतैःसमुद्रमितिःश्रुतम् ३ तंसमुद्रोनमस्कृत्यकृतांजलिरुवाचह ॥ मामुंचवीरिनारा चान्ब्रह्मिकिंकरवाणिते ४ मदाश्रयाणिभूतानित्वद्विसृष्टैर्महेषुभिः ॥ वध्यंतेराजशार्दूलतेभ्योदेह्यभयंविभो ५ ॥ अर्जुनउवाच ॥ मत्समोयदिसंग्रामेशरासनधरः कचिन् ॥ विद्यतेतंसमाचक्ष्वयःसमासीतमांशुधे ६ ॥ समुद्रउवाच ॥ महर्षिर्जमदग्निस्तेयदिराजन्परिश्रुतः ॥ तस्यपुत्रस्तवातिथ्यंयथावत्कर्तुमर्हति ७ ततः सराजाप्रययौक्रोधेनमहतावृतः ॥ सतमाश्रममाणम्यराममेवान्वपद्यत् ८ सरामप्रतिकूलानिचकारसहबंधुभिः ॥ आयासंजनयामासरामस्यचमहात्मनः ९ ततस्ते जःप्रज्ज्वालरामस्यामिततेजसः ॥ प्रदहनरिपुसैन्यामितदाकमललोचने १० ततःपरशुमादायसतंबाहुसहस्रिणम् ॥ चिच्छेदसहसाराभोबहुशाखमिवदुमम् ११ तंहंतपतितंद्वासमेताःसर्वबांधवाः ॥ असीनादायशक्तीश्चभार्गवंपर्यधावयन् १२ रामोऽपिधनुरादायरथमारुह्यसत्वरः ॥ विसृजन्शरवर्षाणिव्यधमत्पार्थिवंबलम् १३ ततस्तुक्षत्रियाःकेचिज्जामदम्यभयादिताः ॥ विविशुर्गिरिदुर्गाणिमृगाःसिंहार्दिताइव १४ तेषांस्वविहितंकर्मतद्भयान्नानुतिष्ठताम् ॥ प्रजावृषलतांप्राप्ताब्राह्म णानामदर्शनात् १५ एवंप्रदेवविडाभीराःपुंश्चाश्चशबरैःसह ॥ वृषलत्वंपरिगताव्युत्थानातक्षत्रधर्मिणः १६ ततश्चहतवीरासुक्षत्रियासुपुनःपुनः ॥ द्विजैरुत्पादितं क्षत्रंजामदम्योन्यकृतं १७ एकविंशतिमेधांतेरामंवागशीरिणी ॥ दिव्याप्रोवाचमधुरासर्वलोकपरिश्रुता १८ रामरामनिवर्तस्वकंगुणंतातपश्यसि ॥ क्षत्रबंधू निमान्प्राणैर्विप्रयोज्यपुनःपुनः १९ तथैवतंमहात्मानमृचीकप्रमुखास्तदा ॥ पितामहामहाभागनिवर्तस्वेत्यथाब्रुवन् २० पितुर्वधममृष्यंस्तुरामःप्रोवाचता नृषीन् ॥ नार्हतीहभवंतोमांनिवारयितुमित्युत २१ ॥ पितरऊचुः ॥ नार्हसेक्षत्रबंधूस्त्वंनिहंतुंजयतांवर ॥ नेह्युक्तंत्वयाहंतुंब्राह्मणेनसतानृपान् २२ ॥ इतिश्री यहाभारते आश्वमेधिकेपर्वणिअनुगीतापर्वणि ब्राह्मणगीतासुएकोनविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ पितरऊचुः ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासपुरातनम् ॥ श्रुत्वा चतत्तथाकार्यंभवताद्विजसत्तम १ अलर्कोनामराजर्षिर्भवत्सुमहातपाः ॥ धर्मज्ञःसत्यवादीचमहात्मासुदृढव्रतः २ ससागरांतांधनुषाविनिर्जित्यमहीमिमाम् ॥ कृत्वासुदुष्करंकर्ममनःसूक्ष्मेसमदधे ३ स्थितस्यवृक्षमूलेषुतस्यचिंतावभूवह ॥ उत्सृज्यसुमहत्कर्मसूक्ष्मंप्रतिमहामते ४

यज्ञः । 'यज्ञोवेमेधः' इति श्रुतेः यान्येकसंग्रामनामानितानियज्ञनामानांतिनैरुक्तवचनाद्युदस्यैवनाममेवइति १८।१९।२०।२१।२२ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणिनीलकंठीये भारतमाकवीये एकोनविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ अत्रविंशत्याअकार्यत्वे १ । २ सूक्ष्मेविचारे ३ कर्मशत्रुजयादिउत्सृज्यसूक्ष्मंमहाप्रतिपक्षंवितावभूवेतिसंबंधः ४

अन्यत्रबाह्यशत्रुभ्यामितिशेषः शत्रुभिरिन्द्रियवरिभिः ५ चिकीर्षतित्रिक्षेमुमिच्छतीत्यर्थः मनःप्रतिहठयोगेनपायुनिरोधादिताजेष्ट्यामीत्यर्थः ६ नेमेइति हठयोगेमृत्युरवश्यंसंभवतीतिभावः ॥ अलर्कउवाच ॥ मनसोमेबलंजातंमनोजित्वाधुवोजयः ॥ अन्यत्रबाणान्धास्यामिशत्रुभिःपरिवारितः ५ यदिदंचापलात्कर्मसर्वान्मर्त्याश्चिकीर्षति ॥ मनःप्रति सुतीक्ष्णाग्रानंहमोक्ष्यामिसायकान् ६ ॥ मनउवाच ॥ नेमेबाणास्तरिष्यंतिमामलर्ककथंचन ॥ तदैवमर्मभेत्स्यंतिभिन्नमर्मामरिष्यसि ७ अन्यानबाणान्समीक्षस्व यैस्त्वंमांसूदयिष्यसि ॥ तच्छ्रुत्वाऽप्यविचिंत्याथततोवचनमब्रवीत् ८ ॥ अलर्कउवाच ॥ आघ्रायसुबहूंगंधांस्तानेवप्रतिगृह्यति ॥ तस्मात्तघ्राणंप्रतिशरान् प्रतिमोक्ष्याम्यहंशितान् ९ ॥ घ्राणउवाच ॥ नेमेबाणास्तरिष्यंतिमामलर्ककथंचन ॥ तवैवमर्मभेत्स्यंतिभिन्नमर्मामरिष्यसि १० अन्यानबाणान्समीक्षस्वयैस्त्वं मांसूदयिष्यसि ॥ तच्छ्रुत्वाऽप्यविचिंत्याथततोवचनमब्रवीत् ११ ॥ अलर्कउवाच ॥ इयंस्वादूनरसान्भुक्तातानेवप्रतिगृह्यति ॥ तस्माज्जिह्वांप्रतिशरान्प्रति मोक्ष्याम्यहंशितान् १२ ॥ जिह्वाउवाच ॥ नेमेबाणास्तरिष्यंतिमामलर्ककथंचन ॥ तवैवमर्मभेत्स्यंतिभिन्नमर्मामरिष्यसि १३ अन्यानबाणान्समीक्षस्वयैस्त्वंमां सूदयिष्यसि ॥ तच्छ्रुत्वाऽप्यविचिंत्याथततोवचनमब्रवीत् १४ ॥ अलर्कउवाच ॥ स्पृष्ट्वात्वग्विविधान्स्पृशींस्तानेवप्रतिगृह्यति ॥ तस्मात्त्वचंपाटयिष्येविविधैःकंक पत्रिभिः १५ ॥ त्वगुवाच ॥ नेमेबाणास्तरिष्यंतिमामलर्ककथंचन ॥ तवैवमर्मभेत्स्यंतिभिन्नमर्मामरिष्यसि १६ अन्यानबाणान्समीक्षस्वयैस्त्वंमांसूदयिष्य सि ॥ तच्छ्रुत्वाऽप्यविचिंत्याथततोवचनमब्रवीत् १७ ॥ अलर्कउवाच ॥ श्रुत्वातुविविधान्शब्दांस्तानेवप्रतिगृह्यति ॥ तस्माच्छ्रोत्रंप्रतिशरान्प्रतिमुंचाम्यहंशि तान् १८ ॥ श्रोत्रमुवाच ॥ नेमेबाणास्तरिष्यंतिमामलर्ककथंचन ॥ तवैवमर्मभेत्स्यंतिमामलर्ककथंचन १९ अन्यानबाणान्समीक्षस्वयैस्त्वंमांसूदयिष्य सि ॥ तच्छ्रुत्वाऽप्यविचिंत्याथततोवचनमब्रवीत् २० अलर्कउवाच ॥ दृष्ट्वारूपाणिबहुशस्तान्येवप्रतिगृह्यति ॥ तस्माच्चक्षुर्हनिष्यामिनिशितैःसायकैरहम् २१ ॥ चक्षुःउवाच ॥ नेमेबाणास्तरिष्यंतिमामलर्ककथंचन ॥ तवैवमर्मभेत्स्यंतिभिन्नमर्मामरिष्यसि २२ अन्यानबाणान्समीक्षस्वयैस्त्वंमांसूदयिष्यसि ॥ तच्छ्रुत्वाऽप्य विचिंत्याथततोवचनमब्रवीत् २३ ॥ अलर्कउवाच ॥ इयंनिष्ठावहुविधाप्रज्ञयात्वध्यवस्यति ॥ तस्माद्बुद्धिंप्रतिशरान्प्रतिमोक्ष्याम्यहंशितान् २४ ॥ बुद्धिरुवाच ॥ नेमेबाणास्तरिष्यंतिमामलर्ककथंचन ॥ तवैवमर्मभेत्स्यंतिभिन्नमर्मामरिष्यसि ॥ अन्यानबाणान्समीक्षस्वयैस्त्वंमांसूदयिष्यसि २५ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ततोऽलर्कस्तपोत्प्रेरंतत्रैवास्थायदुष्करम् ॥ नाध्यगच्छत्परंशक्त्याबाणमेतेषुसप्तसु २६ सुसमाहितचेतास्तुसततोऽचितयत्प्रभुः ॥ सविचिंत्यचिरंकालमलर्को द्विजसत्तम २७ नाध्यगच्छत्परंश्रयोयोगान्मतिमतांवरः ॥ सएकाग्रमनःकृत्वानिश्चलोयोगमास्थितः २८

७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४ एवंघ्राणादीनाहठेननिग्रहेतच्चद्विजयविकलोऽवसीदत्येवगुह्यतकृत्योभवतीत्यर्थः २५ तपआलोचनं २६ योगात्सजयोगात् चित्तमात्रनिग्रहकृत्पातएकाग्रंद्बुद्धयोपरक्तंचित्तंसर्वार्थं तदभावेस्वरूपमात्रनिष्ठत्वेकाग्रम् २८

आत्मानं परं ब्रह्म २९ । १० । ११ अनुजानीहि अस्मदुपदेशमनुसांक्षात्कुरुयोगबलेन ३९ । ३३ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावे दीपे त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥
 वृतांस्तालुचेति श्लोकोक्तं हृदयाख्यं ब्रह्म प्रतिपाद्य हृदयबंधनारख्यं गुणत्रयं मुमुक्षुणा हेयमाह त्रय इत्यादिना गुणा इति शेषः गुणतः वृत्तिमेदात् इष्टप्राप्तिनिःश्रेयससुखं तत्प्रहर्षः इष्टप्राप्तीपत्तस्तीतिः
 इंद्रियाणि जघाना शुबाणे नैकेन वीर्यवान् ॥ योगेनात्मानमाविश्य सिद्धिं परमिकांगतः २९ विस्मितश्चापिराजर्षिरिमां गाथां जगाद्ब्रह्म ॥ अहो कष्टं यदस्माभिः सर्वं
 बाह्यमनुष्ठितम् ३० भोगतृष्णा समायुक्तैः पूर्वे राज्यामुपासितम् ॥ इति पश्चान्मया ज्ञातं योगाद्वास्ति परं सुखम् ३१ इति त्वमनुजानी हिराममाक्षत्रियान् जहि ॥
 तपोधोरमुपातिष्ठतः श्रेयोऽभिपत्स्यसे ३२ इत्युक्तः स तपोधोरं जामदग्न्यः पितामहैः ॥ आस्थितः सुमहाभागो ययौ सिद्धिं च दुर्गमाम् ३३ ॥ इति श्रीमहाभारते
 आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि ब्राह्मणगीतासु त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ त्रये वैरिपवो लोके न वधा गुणतः स्मृताः ॥ प्रहर्षः प्रीतिरानं
 दस्त्रयस्ते सा त्विका गुणाः १ तृष्णा क्रोधोऽभिसंभो राजसास्ते गुणाः स्मृताः ॥ श्रमस्तं द्राचमो हश्च त्रयस्ते तामसा गुणाः २ एतानि कृत्य घृतिमान् बाणसंघैरतंद्रितः ॥
 जेतुं परानुत्सहते प्रशांतात्मा जितेन्द्रियः ३ अत्र गाथाः कीर्तयंति पुरा कल्पविदो जनाः ॥ अंबरीषेण यागीताराज्ञा पूर्वं प्रशाम्यता ४ समुदीर्णेषु दोषेषु बाध्यमानेषु सा
 धुषु ॥ जग्राह तत्साराज्यं मंबरीषो महायशाः ५ सनिगृह्यात्मनो दोषान् साधून् समभिपूज्य च ॥ जगाम महतीं सिद्धिं गाथाश्वे माजगाद्ब्रह्म ६ भूयिष्ठं विजिता दोषानि
 हताः सर्वशत्रवः ॥ एको दोषो वरिष्ठश्च वध्यः स न हतो मया ७ यत्प्रयुक्तो जंतुरयं वै तृष्णं नाधिगच्छति ॥ तृष्णार्तं हनिन्निघ्नानि धावमानो न बुध्यते ८ अकार्यमपियेनेह
 प्रयुक्तः सेवते नरः ॥ तं लोभमसिभिस्तिक्ष्णैर्निकृंतंतं निकृंतत ९ लोभाद्विजायते तृष्णा ततश्चिता प्रवर्तते ॥ स लिप्समानो लभते भूयिष्ठं राजसान् गुणान् ॥ तदवाप्तौ
 तुलभते भूयिष्ठं तामसान् गुणान् १० स तैर्गुणैः संहत देहबंधनः पुनः पुनर्जायति कर्मचेहते ॥ जन्मक्षये भिन्नविकीर्ण देहो मृत्युं पुनर्गच्छति जन्मनैव ११ तस्मादेतं
 सम्यगवेक्ष्य लोभं निगृह्य घृत्याऽऽत्मनिराज्यमिच्छेत् ॥ एतद्वाज्यं नान्यदस्ति हिराज्यमात्मैव राजा विदितो यथावत् १२ ॥ इति राज्ञां बरीषेण गाथागीताय शस्वि
 ना ॥ अधिराज्यं पुरस्कृत्य लोभमेकं निकृंतता १३ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि ब्राह्मणगीतासु एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥
 ब्राह्मण उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ ब्राह्मणस्य च संवादं जनकस्य च भाविनि १ ब्राह्मणं जनको राजा सन्नं कस्मिंश्चिदागसि ॥ विषये मे न वस्त
 व्यमिति शिष्टं चर्यमब्रवीत् २ इत्युक्तः प्रत्युवाचाथ ब्राह्मणो राजसत्तमम् ॥ आचक्ष्व विषयं राजन यावांस्तव वशो स्थितः ३

इष्टभोगेयत्तत् आनंदः १ अभिसंभो द्वेषाभिनिवेशः २ निकृत्यच्छित्वा बाणसंघैः तमादिभिः ३ । ४ दोषेषु रागादिषु साधुषु शमादिषु ५ । ६ । ७ निघ्नानि निचक्रमाणि ८ । ९
 १० । ११ राज्यं आप्नोति स्वाराज्यमिति श्रुतं स्वाराज्याख्यं परमानंदं १२ । १३ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नी० भारतभा० एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ममेति ब्रह्मरोमुत्पुनरित्युक्तं तत्र मम
 ताया विषयपुनरास्तीति जनकब्राह्मणसंवादेनाह तत्रापीत्यादिना अवलोभेनिकृंतनीये १ । ९ । १

४ । ५ । १ । ७ पित्रिति विषयं विशेषेण सितोति ब्रह्माति तं बंधकं मम तास्पदं नाधिगच्छामि विचिन्वन् अन्वेषमाणोऽपि अयं भावः । पृथिवीमिथिलाप्रजोपलक्षितं राज्यं शरीरसुखादिकं सर्वं अव
 स्थांतरेषु व्यभिचरन्नात्मसंबंधितामश्नुते । यथानीलपीतलोहितोपाधिषु संचरन्स्फटिको नीलादिवर्जितस्तद्वत् । तस्माद्विचारतो ह्यश्वत्वादिना स्वप्नश्चिन्मिथ्यात्वाद्यभिचारित्वाच्च नात्मातिः संबध्य
 तइति ८ । ९ । १० आत्माऽपि देहोऽपीति प्राश्नः वस्तुतस्तव यमपि ममात्मानं भवतीति संबधः अयमिति साभासोऽहंकारः सर्वेषां मात्मत्वेन प्राप्तिदो ममात्मा स्वरूपं न भवति मुकुरमुत्पन्न आभास

सोऽन्यस्य विषये राज्ञो वस्तुमिच्छाम्यहं विभो ॥ वचस्ते कर्तुमिच्छामि यथाशास्त्रं महीपते ४ इत्युक्तस्तु तदाराजा ब्राह्मणेन यशस्विना ॥ मुहुरुष्णां विनिःश्वस्य न किं
 चित्प्रत्यभाषत ५ तमासीनं ध्यायमानं राजानममि तौ जसम् ॥ कश्मलं सहसा जगच्छद्भानुमंतमिव ग्रहः ६ समाश्वास्य ततो राजा विगतकश्मले तदा ॥ ततो मुहू
 र्तादिव तं ब्राह्मणं वाक्यमब्रवीत् ७ ॥ जनक उवाच ॥ पितृपैतामहे राज्ये वश्ये जनपदे सति ॥ विषयं नाधिगच्छामि विचिन्वन् पृथिवीमहम् ८ नाधिगच्छं यदा पृथ्व्यां
 मिथिलामार्गितामया ॥ नाध्यगच्छं यदा तस्यां स्वप्रजामार्गितामया ९ नाध्यगच्छं यदा तस्यां तदामेकश्मलो भवत् ॥ ततो मेकश्मलस्यां ते मतिः पुनरुपस्थिता
 १० तदानविषयं मन्ये सर्वो वा विषयो मम ॥ आत्माऽपि चायं न मम सर्वा वा पृथिवी मम ११ यथाममतथाऽन्येषामिति मन्ये द्विजोत्तम ॥ उप्यतां यावदुत्साहो भुज्य
 तां यावदुप्यते १२ ब्राह्मण उवाच ॥ पितृपैतामहे राज्ये वश्ये जनपदे सति ॥ ब्रह्मिकामतिमास्थाय मम त्वं वर्जितं त्वया १३ कां वै बुद्धिं समाश्रित्य सर्वे वै विषयस्तव ॥
 नावैषि विषयं येन सर्वो वा विषयस्तव १४ ॥ जनक उवाच ॥ अंतवं त्यद्वावस्थां विदिताः सर्वकर्मसु ॥ नाध्यगच्छं महं तस्मान्ममेदमितियद्भवेत् १५ कस्येदमितिकस्य
 स्वमिति वेदवचस्तथा ॥ नाध्यगच्छं महं बुद्ध्या ममेदमितियद्भवेत् १६ एतां बुद्धिं समाश्रित्य मम त्वं वर्जितं त्वया ॥ शृणु बुद्धिं च यां ज्ञात्वा सर्वत्र विषयो मम १७ नाह
 मात्मा र्थमिच्छामि गंधान् घ्राणगतानपि ॥ तस्मान्मे निर्जिता भूमिर्वशेति षट्तिनित्यदा १८ नाह मात्मा र्थमिच्छामि रसानास्येऽपि वर्ततः ॥ आपो मे निर्जितास्त
 स्माद्भूतिं षट्तिनित्यदा १९ नाह मात्मा र्थमिच्छामि रूपं ज्योतिश्च क्षुषः ॥ तस्मान्मे निर्जितं ज्योतिर्वशेति षट्तिनित्यदा २० नाह मात्मा र्थमिच्छामि स्पर्शा
 स्त्वचि गताश्च ये ॥ तस्मान्मे निर्जितो वायुर्वशेति षट्तिनित्यदा २१ नाह मात्मा र्थमिच्छामि शब्दान् श्रोत्रगतानपि ॥ तस्मान्मे निर्जिताः शब्दावशेति षट्तिनि
 त्यदा २२ नाह मात्मा र्थमिच्छामि मनो नित्यं मनोतरे ॥ मनो मे निर्जितं तस्माद्भूतिं षट्तिनित्यदा २३

त्वात् । सर्वा वा पृथिवी सर्वदृश्यं ममात्मा मदन्यत्वात् मुकुरमुत्पन्नदेव ११ अयमेव न्यायो ब्रह्मादिपुत्रिकांतेष्वित्याह यथेति मायामनंदं द्वियवदपेणेषु हि प्रतिबिंबितो ह्यदृश्य आत्मा ईश सृष्टिविराडा
 त्मना दृश्यो नात्मा च भवति न वस्तुत इत्यर्थः १२ । १३ । १४ आद्यत्वं ददित्वा दयोऽवस्थाः १५ कस्येदमितिन कस्यचिदित्यर्थः अत्र मागृधः कस्यस्विद्धनमिति श्रुतिप्रमाणायति कस्य
 स्वमिति १६ आद्यत्वं ददित्वा दनादिषु ममतामयात्यक्तेत्याह एतामिति देवाद्यर्थमेव विष्टिगृहीतस्येव ममगंधादीनामिच्छानात्मभोगार्थमतो भूम्यादय एव ममवशेति षट्तिनित्यत्वं तेषामित्याह
 शृण्वित्यादिना १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३

म.भा.टि.

॥ २४५ ॥

२४ । २५ त्वमस्येति' अस्यचक्रस्य आत्माऽपि चार्थं नमसर्वावापृथिवीमयेत्येवं रूपस्वधीसाधनकलापस्य ब्रह्मालाभस्य ब्रह्मालाभहेतोः दुर्वारस्यानैकान्तिकस्य अनिवर्तिनः आत्यंतिकस्य सत्त्वेनेमिना सत्त्वगुणरूपेणावरणेन चक्रधारास्थानीयेन निरुद्धस्य प्रवर्तको मुख्यानुष्ठाता २६ ॥ इत्याश्वमेधिके पूर्वणि नीलकंठीये भारतभाबदीपे द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ॐ ॥ समाप्ता ब्रह्मविद्या स साधनाऽथ जीवन्मुक्तयवस्थामाह नाहमित्यादिना तथेतियथादेहात्मवादिनः १ पश्यसे कर्मव्यतिहारे तद् त्वद्दृष्टारं मां त्वं स्ववृत्त्या यथासंगि न पश्यसि तथा नाहमस्मीत्यर्थः । आत्मनः सर्वात्मत्वं सर्वस्वत्वात्ममात्रत्वं ज्ञानफलं प्रतिपादयति सार्द्धेन मयेति २ । ३ आप्नोति स्वाराज्यमित्यादि श्रुत्यर्थं तैत्तिह्याति राज्यमिति ४ एकः पंथाः ज्ञानरूपो नान्यः ब्राह्मणानां

देवेभ्यश्चपितृभ्यश्चभूतेभ्योऽतिथिभिः सह ॥ इत्यर्थं सर्वेष्वेति समारंभा भवन्ति वै २४ ततः ग्रहस्य जनकं ब्राह्मणः पुनरब्रवीत् ॥ त्वज्जिज्ञासार्थं मद्येह विद्धि मां धर्ममागतम् २५ त्वमस्य ब्रह्मलभस्य दुर्वारस्या निवर्तिनः ॥ सत्त्वेनेमि निरुद्धस्य चक्रस्यैकः प्रवर्तकः २६ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि ब्राह्मणगीता सुद्धा त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ नाहं तथाभीरु च रामिलोके यथा त्वं मां तर्जयसे स्वबुद्ध्या ॥ विप्रोऽस्मि मुक्तोऽस्मि वने चरोऽस्मि गृहस्थ धर्माव्रतवांस्तथाऽस्मि १ नाहमस्मि यथामां त्वं पश्यसे च शुभाशुभे ॥ मया व्याप्तमिदं सर्वं यत्किंचिज्जगतीगतम् २ ये केचिज्जंतवो लोके जंगमाः स्थावराश्च ह ॥ तेषां मां तं कं विद्धि दारूणा मिव पावकम् ३ राज्यं पृथिव्यां सर्वस्या मथवाऽपि त्रिविष्टपे ॥ तथा बुद्धिरियं वेति बुद्धिरेव धनं मम ४ एकः पंथा ब्राह्मणानां येन गच्छंति तद्विदः ॥ गृहेषु वनवासेषु गुरुवासेषु भिक्षुषु ५ लिंगैर्बहुभिरव्यग्रैरेका बुद्धिरुपास्यते ॥ नाना लिंगाश्रमस्थानां येषां बुद्धिः शमात्मिका ६ ते भावमेकमायां तिसरितः सागरं यथा ॥ बुद्ध्याऽयं गम्यते मार्गः शरिरेण न गम्यते ॥ आद्यंतं तिकर्माणि शरीरं कर्मबंधनम् ७ तस्मात्ते सुभगे नास्ति परलोककृतं भयम् ॥ तद्भावभावनिरता ममैवात्मानमेष्यसि ८ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि ब्राह्मणगीता सुत्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ब्राह्मण्युवाच ॥ नेदमल्पात्मना शक्यं वेदितुं नाकृतात्मना ॥ बहुचालं पंचसंक्षिप्तं विप्लुतं च मतं मम १ उपायं तं मम ब्रूहि येनैषालभ्यते मतिः ॥ तन्मन्ये कारणं त्वत्तोयत एषा प्रवर्तते २ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ अरणी ब्राह्मणी विद्धि गुरुरस्योत्तरारणिः ॥ तपःश्रुतेऽभिप्रोतो ज्ञानाग्निर्जायते तत्तः ३ ॥ ब्राह्मण्युवाच ॥ यदिदं ब्रह्मणो लिंगं क्षेत्रज्ञ इति संज्ञितम् ॥ ग्रहीतुं येन यच्छक्यं लक्षणं तस्य तत्त्वानु ४

ब्रह्मविदाम् ५ । ३ । ७ सुमर्गेऽश्वरि शरीरबंधनिर्मुक्तत्वात् परलोकजनस्तत्त्वज्ञोक्तः तद्भावादिहात्मभावस्तत्त्वमावोभावना ८ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि नीलकंठीये भारतमावद्दीपे
प्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ उक्तमर्थमाक्षिपति नेदमिति १ मध्येजानीयाम् २ ब्राह्मर्षिबुद्धि तपःमनननिदिध्यासनात्मकमालोचनं श्रुतवेदांतश्रवणं भा
रमावाअरेद्रष्टव्यः श्रोतव्यो मंतव्यो निदिध्यासितव्यः इत्यात्मदर्शनानुवादेन श्रवणादिविधानात् १ आक्षेपपूर्वकं ज्ञेयस्वरूपाह यदिदमित्यादिना यदिदमपरोक्षं ज्ञेयं ब्रह्म इति संज्ञितं जीवाख्यं
संसंगं रूपं तद्ब्रह्मणोऽसंगस्य लिंगं स्वरूपमिति यत्तत्कनु । न कथं च न जीवस्य ब्रह्मभावः संभवतीत्यर्थः । अत्रोपपत्तिमाह ग्रहीतुमिति यद्येन ग्रहीतुं शक्यं तन्निष्ठाह तस्य निग्रहीतुलक्षणं स्वरूपं
इति कुतश्च न कापत्त्यर्थः ॥ आत्मा च संतरोयमयतीति जीवेशयोर्नियम्यनियामकत्वश्रवणात्पुस्त्यमश्रौरिव तयोरेकसंभावनापीति भावः ४

॥२४॥

उत्तरमाहालिङ्गइति योऽयं क्षेत्रज्ञउक्तः सलिंगमेवैकपदइति निर्देशयोर्वैस्वरूपतद्ग्रहितः यतो निर्गुणः अस्य सगुणत्वं तल्लिङ्गत्वं च विनैव कारणेन प्राप्तैव मातिन सत्त्वं विद्यत इत्यर्थः । आत्मापगमेन तदधिगमेऽप्ययमेव वक्ष्यामि नवेति चित्तशुद्धयभावे ५ सम्यग्गुणयोः दृष्टश्च पूर्वोक्ताः श्रवणादयस्तैर्भेदरूपपरिभ्रमद्विरासः स्वमनुहीतमपि सुरामिद्वयं लक्ष्यते । एवं भवनादिभिरात्मा लक्षणाद्वारेण लक्ष्यत इत्यर्थः कोऽसावुपायः कर्मबुद्धिः कर्मज्ञो धिता बुद्धिः कर्मबुद्धिः कर्मभिरज्ञो धिता बुद्धोऽश्रवणाद्यभ्याससहस्रेणापि न गन्धत इति भावः । अबुद्धित्वादुक्तविधबुद्धिराहित्यात् मूढाश्च संगमपि क्षेत्रज्ञज्ञानलिङ्गैर्बुद्ध्यादिभिराश्रितं संगिनमिव मन्यन्ते तद्वस्तु उपायेन श्रवणादिजन्मबुद्ध्या लक्ष्यत इति संबंधः ६ नेदं ब्रह्मज्ञानं विधिनिषेधप्रधानं अहेषानुपादैयमस्य गारम विषयत्वात् तथा त्वेवास्वरूपनाशान्तिर्यत्वेदुरपह्वे स्यातां । अपितुरज्जुदर्शनदशमत्वश्रवणाभ्यासर्षोदशमत्वयोरिव बुद्ध्यावाक्येन वाऽविद्याध्यारोपितकार्यकारणप्रपंचस्यानिराकरणसा पेक्षमित्याह इदं कार्यमिति मोक्षेष्विति बहुवचनमुक्त्युपादानमूतबुद्ध्यादितत्त्वमेदात् ७ ते च यावंतः पंचसप्तएकादशत्रयोदशवातेषां प्रत्येकं वृत्तिभेदाच्छतशः सहस्रशो वा कल्पनीया इत्याह यावंत इति अव्यक्ताम्माया विद्यादिरूपान् व्यक्तरूपान् शब्दादीन् उपेयमतिपत्त्युपाया अव्यवस्थिता इति न्यायेन शिष्यबोधार्थं मंदमध्यमोत्तमाधिकारिभेदेन व्याष्टिमात्रकल्पनया वास

॥ ब्राह्मणउवाच ॥ अलिङ्गोनिर्गुणश्चैवकारणं नास्यलक्ष्यते ॥ उपायमेववक्ष्यामियेनगृह्येतवानवा ५ सम्यगुपायोदृष्टश्चभ्रमरैरिवलक्ष्यते ॥ कर्मबुद्धिरबुद्धित्वाज्ञानलिङ्गैरिवाश्रितम् ६ इदंकार्यमिदंनेतिनमोक्षेषूपदिश्यते ॥ पश्यतःशृण्वतोबुद्धिरात्मनोयेषुजायते ७ यावंतद्दृशक्वयेरंस्तावंतोऽज्ञानप्रकल्पयेत् ॥ अव्यक्तानव्यक्तरूपांश्चशतशोऽथसहस्रशः ८ सर्वान्नानार्थयुक्तांश्चसर्वान्प्रत्यक्षहेतुकान् ॥ यतःपरंनविद्येतततोऽभ्यासेभविष्यति ९ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ततस्तुतस्याब्राह्मण्यामतिःक्षेत्रज्ञसंक्षये ॥ क्षेत्रज्ञानेनपरतःक्षेत्रज्ञेभ्यःप्रवर्तते १० ॥ अर्जुनउवाच ॥ कनुसाब्राह्मणीकृष्णकचासौब्राह्मणर्षभः ॥ याभ्यां सिद्धिरियं प्राप्ता तावुभौ वद मेऽच्युत ११ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मनोमेब्राह्मणं विद्धि बुद्धिमे विद्धि ब्राह्मणीम् ॥ क्षेत्रज्ञ इति यश्चोक्तः सोऽहमेव धनं जय १२ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि ब्राह्मणगीतासु चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ अर्जुनउवाच ॥ ब्रह्मयत्परमं ज्ञेयं तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ भवतो हि प्रसादेन सूक्ष्मे मे रमते मतिः १

मष्टिव्यष्टिद्वयकल्पनयावासमष्टिमात्रकल्पनयावातत्त्वार्थयोरभेदप्रत्याययन्नात्रवस्तुसंतोऽनात्मपदार्थाःसन्ति येनमोक्षापादानानितार्किंकादिवत्संख्ययापरिच्छिद्येरन्नित्यर्थः ८ ततइति प्रथमायं
ततिः यतःपरमन्यन्नास्तितद्वस्तुमविष्यत्यधिकारी अभ्यासेशमाद्यभ्यासेषुकलेसति अत्रकंठगतविस्मयचामीकरवद्ब्रह्मप्राप्तिभवननोत्पाद्यत्वेनानित्यत्वापत्तेः ब्रह्मैवसन्नब्राह्मण्येति तत्त्वम
सत्यादिवाक्येभ्यःसिद्धवद्ब्रह्मभावश्रवणादित्यर्थः ९ क्षेत्रज्ञसंक्षयेजीवस्यपरमात्मनिप्रविलापने क्षेत्रज्ञानेनैवक्षेत्रज्ञात्परंज्ञायतइत्याह क्षेत्रेति क्षेत्रज्ञत्वोपाधिविलयाद्ब्रह्मैवास्ती
त्यर्थः १० । ११ मनोमेचित्प्रतिबिम्बगर्भमनोजीवइत्यर्थः मनोमुक्तःक्षेत्रज्ञोऽहमेवब्रह्मैवेत्यर्थः १२ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥
पूर्वाध्यायात्ते'मनोमेब्राह्मणाविद्धिबुद्धिमेविद्धिब्राह्मणं ॥ क्षेत्रज्ञइतियश्चोक्तःसोहमेवधनंजय'इतिमनोबुद्धयोर्ब्रह्मवित्त्वेनतदुपलक्षितसकलकरणप्रकाश्यमर्थजातंब्रह्मेत्युक्तंयश्चतयोःसाक्षीसाचि
दात्माऽहमितिचदर्शितं । तत्रप्रपञ्चःसाक्षीचेत्युमयमपिपरंब्रह्मउततयोरन्यतरद्यत्परंब्रह्मउतमेवदेत्यर्जुनउवाच ब्रह्मयदिति आद्येपक्षेसप्रपञ्चंब्रह्मज्ञेयंद्वितीयेनिष्प्रपञ्चमितितत्रसूक्ष्मे
निष्प्रपञ्चपुनर्भेमनोरमतइतिस्वतुष्टिकथयति । तेन'सताहिसंदेहपदेषुवस्तुषुप्रमाणभंतःकरणस्यवृत्तयः'इतिन्यायेननिष्प्रपञ्चमेवशास्त्रार्थइतिज्ञापयति ।

मोक्षसंयुक्तं यस्मिन् भूतस्योभक्तिरेव लभ्यत इत्यर्थः २ । ३ ब्रूयात्पृच्छामि ४ । ५ । ६ अहंत्वमिति शास्यशासनकर्त्रोर्जीविश्वरयोः प्रश्नः । यच्च ताभ्यां परमम्यस्य मबाधितं वस्तुतदपि
ब्रूहि । भूतानि विद्यदादीनि स्थावरादीनि भौतिकानि ७ भूतान्युपयविधानि हि परमवसानं यस्य तत्किं तेषां लयस्थानमित्यर्थः । किं सत्यमबाधितफलं कर्म तपःक्रियारूपं कायिकादिभे
देन त्रिविधं गुणाः सत्त्वाद्यः किं स्वरूपा इत्यर्थः ८ सुखं मुखं प्रश्नान्वक्तुमर्हसीतिसंबधः ९ कश्चकोऽपि १० । ११ । १२ । १३ । १४ स्वभावयेश्वरोत्पादनार्थमाख्यायिकामुखे
नोत्तरयति ब्रह्मणेति इदं त्वया पृष्ठं वेदविद्यां समाश्रित्याऽऽश्रित्य न तु स्वकल्पनां तत्त्वभूतस्याबाधितस्यार्थस्वभावानं विचारो यस्मिन् तत् १५ ज्ञानं परब्रह्मविषयमुत्तमम् । तथा तपःसंन्या

॥ वासुदेव उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ संवादं मोक्षसंयुक्तं शिष्यस्य गुरुणा सह २ कश्चिद्ब्राह्मणमासीनमाचार्यसंशितव्रतम् ॥ शिष्यः
पप्रच्छ मेधावी किं स्वच्छेयः परंतप ३ भगवंतं प्रपन्नोऽहं निःश्रेयसपरायणः ॥ याचेत्वा शिरसा विप्रयद्भूयां ब्रूहि तन्मम ४ तमेवंवादिनं पार्थ शिष्यं गुरुवाच ह ॥
सर्वतु ते प्रवक्ष्यामि यत्र वै संशयो द्विज ५ इत्युक्तः सकुरु श्रेष्ठ गुरुणा गुरुवत्सलः ॥ प्रांजलिः परिपप्रच्छ यतः शृणु महामते ६ ॥ शिष्य उवाच ॥ कुतश्चाहं कुतश्च
त्वं तत्सत्यं ब्रूहि यत्परम् ॥ कुतो जातानि भूतानि स्थावराणि चराणि च ७ केन जीवन्ति भूतानि तेषामायुश्च किं परम् ॥ किं सत्यं किं तपो विप्रके गुणाः साद्धिरीरिताः
८ के पंथानः शिवाश्च स्युः किं सुखं किंच दुष्कृतम् ॥ एतान् मे भगवन् प्रश्नान्याथातथ्येन सुव्रत ९ वक्तुमर्हसि विप्रर्षेय धावदिहतच्चतः ॥ त्वदन्यः कश्चन प्रश्नान्
तान्वक्तुमिहार्हति १० ब्रूहि धर्मविदां श्रेष्ठ परं कौतूहलं मम ॥ मोक्षधर्मार्थकुशलो भवा लोके पुण्यिते ११ सर्वसंशयसंछेता त्वदन्यो न च विद्यते ॥ संसारभीरवश्चै
व मोक्षकामास्तथा वयम् १२ ॥ वासुदेव उवाच ॥ तस्मै संप्रति पन्नाय यथावत्परिपृच्छते ॥ शिष्याय गुणयुक्ताय शांताय प्रियवर्तिने १३ छायाभूताय दांता
ययत ते ब्रह्मचारिणे ॥ तान् प्रश्नान् ब्रवीत्पार्थ मेधावी सद्यतव्रतः ॥ गुरुः कुरुकुलश्रेष्ठ सम्यक्सर्वानरिदम १४ ॥ गुरु उवाच ॥ ब्रह्मणोक्तमिदं सर्वमृषिप्रवरसेवि
तम् ॥ वेदविद्यां समाश्रित्य तत्त्वभूतार्थभावनम् १५ ज्ञानं त्वेव परं विद्वः संन्यासं तप उत्तमम् ॥ यस्तु वेद निराबाधं ज्ञानं तत्त्वं विनिश्चयात् ॥ सर्वभूतस्थमात्मा
नं स सर्वगतिरिष्यते १६ यो विद्वान्सहसं वासं विवासं चैव पश्यति ॥ तथैवैकत्वनानात्वे सदुःखात्परिमुच्यते १७ यो न कामयते किंचिन्न किंचिदभिमन्यते ॥
इह लोकस्थ एवैष ब्रह्मभूयाय कल्पते १८ प्रधानगुणतत्त्वज्ञः सर्वभूतविधानवित् ॥ निर्ममो निरहंकारो मुच्यते नात्र संशयः १९

साख्यमुत्तमम् । ज्ञानतत्त्वज्ञानस्य तत्त्वं याथाार्थं । घटादितत्त्वज्ञानव्यावृत्तये निराबाधमिति निर्गतः आसं तात्वाधो यस्मात् । तद्विब्रह्मज्ञानबाध्यं न तथैतदित्यर्थः । यश्चरतस्सर्वभूतस्थं
च आत्मानं संप्रज्ञातावस्यायं वेदसर्वगतिः सर्वकामभागभवति । 'तेषां सर्वेषु लोकेषु कामचारो भवति' इति श्रुतेः सार्धं श्लोको वाक्यम् १९ सहसं वासं चिच्छेदयोरेकलोलीभावसंप्रज्ञाते । विवासंतयोः
पृथक्कं शुद्धत्वं पदार्थदर्शने । एकत्वं ईश्वरादभेदं तस्यैव । नानात्वं तयोर्भिन्नत्वं व्यवहारे १७ न कामयत इति मम काराभावः । नाभिमन्यत इत्यभिमनोऽहंकारस्तदभावः । तयोः सतोर्जीविभेवमु
च्यते इत्यर्थः १८ प्रधानं माया । गुणाः सत्त्वाद्यः । तेषां तत्त्वं कल्पितस्वरूपं याथास्तम्यं । सर्वभूतानां विधानं विधीयते उत्पाद्यते स्नेनेतिकारणं तदुभयज्ञो मुच्यते १९

अव्यक्तमज्ञानं तदेव बीजप्रभवो बुद्धिस्कंधमयो महान् ॥ बुद्धिर्महत्स्वं तदेव स्कंधायस्य । अहंकारो विटपाः पञ्चवायस्य । इन्द्रियाण्येव अङ्कुरा अनर्थवल्लीपूर्वरूपमूताः कोटरेषु छिद्रेषु यस्य २० महामूतानि
वियदादीनि विशेषस्तिलकः पुष्पकोरकस्थानीयो यस्य । विशेषाः स्थूलकायाणि ताम्येव प्रतिशाखा उपशाखास्तद्वान् । पर्णमुत्पद्यत नशीलः संकल्पः । पुष्पं कर्म । फलं सुखादि २१ एतद्बीजमूतं ब्र
ह्मज्ञात्वा तत्त्वानि अव्यक्तादीनि ज्ञानेन चिच्छेत्वेति तेषामज्ञानकार्यस्वरज्ज्वरगवदुक्तं जहाति त्यजति सार्धं श्लोकः । एतेन ऊर्ध्वमूलार्थः स्मारितः २२ भूतेति मूरादय आदिपदार्थास्तेषामर्थानां निश्च
यः स्वरूपावधारणं यस्मिन् तं पुराकल्पं बहुकृतं कर्म स्वरूपानं २३ पदं पदनीयमधिगंतव्यं संसिद्धाः मुक्ताः २४ पुराकल्पमेवाह उपगम्येति २५ मार्गाः कर्मगतीः परिक्रम्य पुनः पुनर्गत्वा २६ २७ २८

अव्यक्तबीजप्रभवो बुद्धिस्कंधमयो महान् ॥ महाहंकारविटपइन्द्रियाङ्कुरकोटरः २० महाभूतविशेषश्च विशेषप्रतिशाखवान् ॥ सदापर्णः सदापुष्पः सदाशुभफलो
दयः २१ आजीवः सर्वभूतानां ब्रह्मबीजः सनातनः ॥ एतज्ज्ञात्वा च तत्त्वानि ज्ञानेन परमासिना ॥ छित्वा चामरतां प्राप्य जहाति मृत्युजन्मनी २२ भूतमव्यम
विष्यादिधर्मकामार्थनिश्चयम् ॥ सिद्धसंघपरिज्ञातं पुराकल्पं सनातनम् २३ प्रवक्ष्ये हं महाप्राज्ञपदमुत्तममद्यते ॥ बुद्ध्यादिह संसिद्धा भवन्तीह मनीषिणः २४ उप
गम्यर्षयः पूर्वाजिज्ञासंतः परस्परम् ॥ प्रजापतिभरद्वाजौ गौतमो भार्गवस्तथा २५ वसिष्ठः कश्यपश्चैव विश्वामित्रोऽत्रिरेव च ॥ मार्गान्सर्वान् परिक्रम्य परिश्रान्ताः
स्वकर्मभिः २६ ऋषिमागिरसं तृदं पुरस्कृत्य तु ते द्विजाः ॥ ददृशुर्ब्रह्मभवेन ब्रह्माणं वीतकल्मषम् २७ तं प्रणम्य महात्मानं सुखासीनं महर्षयः ॥ पप्रच्छुर्विनयोपेता
नैः श्रेयसमिदं परम् २८ कथं कर्म क्रिया साधुकथं मुच्येत किलिषात् ॥ केनो मार्गाः शिवाश्च स्युः किं सत्यं किंच दुष्कृतम् २९ कौचो भौकर्मणां मार्गौ प्राप्नुयुर्दक्षिणोत्तरो ॥
प्रलयं चापवर्गं च भूतानां प्रभवाप्ययौ ३० इत्युक्तः समुनिश्रेष्ठैर्यदा ह प्रपितामहः ॥ तत्तेऽहं संप्रवक्ष्यामि शृणु शिष्ययथागमम् ३१ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ सत्याहूतानि जातानि स्थाव
राणि चराणि च ॥ तपसा तानि जीवन्ति इति तद्वित सुव्रताः ३२ स्वां यो निःसमतिक्रम्य वतं ते स्वेन कर्मणा ॥ सत्यं हि गुणसंयुक्तं नित्यं तं पंचलक्षणम् ३३ ब्रह्मसत्यं तपः सत्यं प
त्यं चैव प्रजापतिः ॥ सत्याहूतानि जातानि सत्यं भूतमयं जगत् ३४ तस्मात्सत्यमया विप्रानित्यं योगपरायणाः ॥ अतीतक्रोधसंतापानियता धर्मसेविनः ३५ अन्योन्यनि
यतान्वैद्यान् धर्मसेतुप्रवर्तकान् ॥ तानहं संप्रवक्ष्यामि शाश्वतान् लोकभावनान् ३६ चातुर्विद्यं तथा वर्णाश्वतुराश्रमिकान् पृथक् ॥ धर्ममेकं च तुष्पादं नित्यमाहुर्मनीषिणः ३७

क्रियात्कुर्वीत केनोऽस्माकं २९ प्रलयो दैनंदिनादिभूतलयः । अपवर्गः आत्यंतिको भूतोच्छेदो मोक्षयाख्यः । प्रभवाप्ययौ जन्ममृत्यु ३० यथागमवेदानुसारि ३१ सत्यात्रैकालिकबाधरहिता ब्रह्मणः
भूतान्यव्यक्तादीनि स्थावराणि विद्यदादीनि चराणि जरायुजादीनि । एतेन कुतश्चाहमिति श्लोकोक्तप्रश्नानामुत्तरमुक्तं । तपसा कर्मणा जीवन्ति इति हेतोर्द्विजाः स्वां यो निःसमतिक्रम्य ध्यानच्युताः
विक्षेपावस्थां प्राप्य स्वकर्मणा वर्तत इति सार्धं श्लोकः ३२ किं सत्यमित्यस्योत्तरमाह सत्यमिति गुणसंयुक्तमित्यनेन निगुणं सत्यमेकमेव तत्र भेदहेतोर्गुणस्यैवाभावादिति दर्शितं ३३ ब्रह्म ईश्वरः तपो
धर्मः प्रजापतिर्जीवः भूतानि स्वादीनि जगज्जरायुजादि एतदव्यावहारिकं गुणमयं सत्यपंचकं ३४ यस्मात्समात्सत्यमयाः सत्यप्रधानाः धर्मसेविनो भवन्ति ३५ अन्योन्यनियतान् परस्परमयेन
धर्मातिक्रमण्यन् वैद्यान् विद्यावतः तान्विप्रान् प्रतीतिशेषः ३६ चतस्रो धर्मार्थकाममोक्षप्रदाविद्याश्चतुर्विद्यास्ता एव चातुर्विद्यं । तच्च प्रतिवर्णं प्रत्याश्चर्यं च पृथक् प्रवक्ष्यामीत्यनुषज्यते ३७

३८ गदंतःभोप्रवक्तारः मयावक्ष्यमाणपंथानानिबोधत तेनचपथापरंपदंनिबोधत ३९ आत्मानमधिकृत्यप्रवृत्तमाश्रममध्यात्मसंन्यासपरंपदमाधुरितिपूर्वेषामवयवः ४० ज्योतिरादिकंविश्वं तावत्प्रवक्ष्यति यावदध्यात्मसंन्यासपूर्वकमात्मदर्शनंनोपैतितलमते ४१ । ४२ । ४३ श्रद्धाआस्तिक्यबुद्धिःसैवधर्मस्यमुख्यलक्षणंज्ञापकं श्रद्धाहीनसर्वव्यर्थमित्यर्थः । देवयानाःदेवयानमा गेप्राप्त्युपायाः ४४ एतेषामन्यतमधर्मैःप्रयत्नमिन्नमेकमेवाध्यास्तेदृढमाश्रयतिसःकालाक्रमेणचित्तशुद्धिरिपाकेसतिभूतानांप्रभवप्राप्त्ययौस्वनिष्ठावितिसद्वैधनिमेषोन्मेषमात्रेकालेऽनवरतंप्रवक्ष्यति एतेनदृष्टिरेवसृष्टिरित्युक्तंभवति ४५ हेतुनायुक्तया विषयस्थानिबुद्धिगोचराणिबुद्धिस्थानि ४६ । ४७ विशेषाःशब्दादयोविशेषगुणाः एकाचेतिपुरुषग्रहणम् ४८ । ४९ सर्वलो कान्समश्नुतेसार्वात्म्यंलभते । 'यएवेदाहंब्रह्मास्मीतिसद्वैदंभवति'इतिश्रुतेः ५० ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणिनीलकण्ठीये मारतमावक्ष्ये पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ उक्तान्येवतत्त्वा

पंथानंवःप्रवक्ष्यामिशिवंक्षेमकरंद्विजाः ॥ नियतंब्रह्मभावायगतंपूर्वमनीषिभिः३८ गदंतस्तेमयाऽद्यहंपंथानंदुर्विदंपरम् ॥ निबोधतमहाभागानिखिलेनपरंपदम् ३९ ब्रह्मचारिकमेवाहुराश्रमंप्रथमंपदम् ॥ गार्हस्थ्यंतुद्वितीयस्याद्धानंप्रथमतःपरम् ॥ ततःपरंतुविज्ञेयमध्यात्मंपरमंपदम् ४० ज्योतिराकाशमादित्योवायुरिंद्रःप्रजापतिः ॥ नोपैतियावदध्यात्मंतावदेतान्नपश्यति ४१ तस्योपायंप्रवक्ष्यामिपुरस्तातंनिबोधत ॥ फलमूलानिलभुजामुनीनांवसताविने ४२ वानप्रस्थं द्विजातीनांत्रयाणामुपदिश्यते ॥ सर्वेषामेववर्णानांगार्हस्थ्यंतद्विधीयते ४३ श्रद्धालक्षणमित्येवंधर्मधीराःप्रचक्षते ॥ इत्येवंदेवयानावःपंथानःपरिकीर्तिताः ॥ सद्भिरध्यासिताधीरैःकर्मभिर्धर्मसेतवः ४४ एतेषापूथमध्यास्तेयोधर्मसंशितव्रतः ॥ कालात्प्रवक्ष्यामिभूतानांसदैवप्रभवप्राप्त्ययौ ४५ अतस्तत्त्वानिवक्ष्यामियाथातथ्येनहेतुना ॥ विषयस्थानिसर्वाणिवर्तमानानिभागशः ४६ महानात्मातथाऽव्यक्तमहंकारस्तथैवच ॥ इन्द्रियाणिदशैकंचमहाभूतानिपंचच ४७ विशेषाः पंचभूतानामितिसर्गःसनातनः ॥ चतुर्विंशतिरेकाचतत्त्वसंख्याप्रकीर्तिता ४८ तत्त्वानामथयोवेदसर्वेषांप्रभवप्राप्त्ययौ ॥ सधीरःसर्वभूतेषुनमोहमधिगच्छति ॥ ४९ तत्त्वानियोवेदयतेयथातथंगुणांश्चसर्वानखिलाश्चदेवताः ॥ विधूतपाप्माप्रविमुच्यबंधनंसर्वलोकानमलान्समश्नुते ५० ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्वमेधिके पर्वणिअनुगीतापर्वणिगुरुशिष्यसंवादेपंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ध ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तदव्यक्तमनुद्रिक्तंसर्वव्यापिध्रुवंस्थिरम् ॥ नवद्वारंपुरंविद्यात्रिगुणंपंचधातुकम् १ एकादशपरिक्षेपंमनोव्याकरणात्मकम् ॥ बुद्धिस्वामिकमित्येतत्परमेकादशंभवेत् २

निधिवरीतुमुत्तरोग्रंथआरभ्यते तदिति तत्तत्र तेषुतत्त्वेषुव्याख्यातेषुमध्येऽनुद्रिक्तंत्रिगुणमव्यक्तंविद्यात्सान्योपेतंगुणत्रयमव्यक्तपदार्थः तच्चसर्वकार्यव्यापि । प्रवमविनाशि । स्थिरमचंचलंनिरारंभमितियावत् । तदेवाव्यक्तमुद्रिक्तंसत्पंचधातुकंभूतपंचकंनवद्वारंपुरंचविद्यातत्त्वेषांतत्कार्यत्वात् । पंचत्वादीनिनवतुभोक्तारंप्रतिविषयप्रवेशद्वाराणि । पंचश्रोत्रादीनिमनोबुद्धिप्राणोभिमानाख्योहंकारश्च पुरंशरीरं १ परितः क्षिप्यतेविषयभोगवासनयाजीवात्मायैस्तेपरिक्षेपाइन्द्रियाणि । मनसैवव्याकरणंव्यक्तीभावोयेषांतेसंकल्पयोनयोविषयास्तदात्मकंचपुरं बुद्धिस्वामिकंचपुरं एतदेवपुरंपंचद्वारं तत्राध्यस्तत्त्वात् एकादशं इन्द्रियंमनस्तन्मात्रंच नकेवलंभोग्यमेवमनःकल्पितमापितुभोक्ताभोग्यंभोगोपकरणंचसर्वमनोमात्रमित्यर्थः 'तद्वाहंमनस्येवपरमंप्रतिष्ठितंयदिदंकिंच'इतिश्रुतेः २

स्रोतांसिचित्तनद्याःप्रवाहाः त्रीणि शुक्लंहिंसाशून्यधर्मप्रावण्यं । कृष्णंहिंसाप्रावण्यं । शुक्लकृष्णंहिंसायुक्तंप्रवृत्तिधर्मप्रावण्यंचेति । एतानियस्मिन्नचित्तेविद्यमानानितिसृभिःप्रनाडीभिःसंस्काररूपाभिस्त्रिगुणात्मिकाभिराप्यायंतेपूर्यतेताश्चतथैवपुनःपुनर्वर्धते १ तत्रत्रीनगुणानव्यक्ताव्यवभूतान्वाख्याति तमइत्यादि अन्योन्यमिथुनत्वंदंतीवदेककार्योत्पादनं । अन्योन्योपजीवित्वं बीजांकुरवत् ४ अन्योन्याश्रयत्वंत्रिदंडविष्टंभवत् । अन्योन्यानुवर्तित्वंप्रधानगुणभावेनराज्यभृत्यवत् । अन्योन्यव्यतिषक्तत्वंतेजोब्रह्मवत् । त्रिगुणागुणत्रयमयाःपंचधातवःपंचमहाभूतानि भौतिकानिचेत्यर्थः ५ मिथुनंमथनातीतियोगादिभावाकंतमसउद्रेकेसत्त्वंनश्यतिसत्त्वस्योद्रेकेतमः । एवंपरजसउद्रेकेसत्त्वंनिवर्ततेसत्त्वस्योद्रेकेरजइतिज्ञेयं । रजस्तमसोरनुपरस्परोद्दीपकत्वान्ना

त्रीणिस्रोतांसियान्यस्मिन्नाप्याय्यंतेपुनःपुनः ॥ प्रनाड्यस्तिस्त्रएवैताःप्रवर्ततेगुणात्मिकाः ३ तमोरजस्तथासत्त्वंगुणानेतान्प्रचक्षते ॥ अन्योन्यमिथुनाःसर्वतथाऽन्योन्यानुजीविनः ४ अन्योन्यापाश्रयाश्चापितथाऽन्योन्यानुवर्तिनः ॥ अन्योन्यव्यतिषक्ताश्चत्रिगुणाःपंचधातवः ५ तमसोमिथुनंसत्त्वंसत्त्वस्यमिथुनंरजः ॥ रजसश्चापिसत्त्वंस्यात्सत्त्वस्यमिथुनंतमः ६ नियम्यतेतमोयत्ररजस्तत्रप्रवर्तते ॥ नियम्यतेरजोयत्रसत्त्वंतत्रप्रवर्तते ७ नैशात्मकंतमोविद्यात्रिगुणंमोहसंज्ञितम् ॥ अधर्मलक्षणंचैवनियतंपापकर्मसु ॥ तामसंरूपमेतदुद्दिश्यतेचापिसंग्रहम् ८ प्रकृत्यात्मकमेवाहूरजःपर्यायकारकम् ॥ प्रवृत्तंसर्वभूतेषुदृश्यमुत्पत्तिलक्षणम् ९ प्रकाशंसर्वभूतेषुलाघवंश्रद्धानता ॥ सात्त्विकंरूपमेवंतुलाघवंसाधुसंमितम् १० एतेषांगुणतत्त्वानिवक्ष्यंतेतत्त्वहेतुभिः ॥ समासव्यासयुक्तानितत्त्वतस्तानिबोधत ११ संमोहोज्ञानमत्यागःकर्मणामविनिर्णयः ॥ स्वप्नःस्तंभोभयंलोभःस्वतःसुकृतदूषणम् १२ अस्मृतिश्चाविपाकश्चनास्तिव्यभिन्नवृत्तिता ॥ निर्विशेषत्वमंधत्वंजघन्यगुणवृत्तिता १३ अकृतेकृतमानित्वमज्ञानेज्ञानमानिता ॥ अमैत्रीविकृताभावोह्यश्रद्धामूढभावना १४ अनार्जवमसंज्ञत्वंकर्मपापमचेतना ॥ गुरुत्वंसन्नभावत्वमवशित्वमवागतिः १५ सर्वएतेगुणावृत्तास्तामसाःसंप्रकीर्तिताः ॥ येचान्येविहिताभावालोकेऽस्मिन्भावसंज्ञिताः १६ तत्रतत्रनियम्यंतेसर्वेतेतामसागुणाः ॥ परिवादकथानित्यंदेवब्राह्मणवैदिकी १७ अत्यागश्चाभिमानश्चमोहोमन्युस्तथाऽक्षमा ॥ मत्सरश्चैवभूतेषुतामसंवृत्तामिष्यते १८ वृथारंभाहियेकेचिद्वृथादानानियानिच ॥ वृथाभक्षणमित्येततामसंवृत्तामिष्यते १९ अतिवादोऽतितिक्षाचमात्सर्यमभिमानिता ॥ अश्रद्धानताचैवतामसंवृत्तामिष्यते २०

न्योन्यमभिभावकत्वंभवतीतितन्मिथुनद्वयंनोक्तम् ५ नियम्यतेकर्मकर्तारिप्रयोगः तिरोधीयतेइत्यर्थः । रजसस्तिरोधानेतुतमोनप्रवर्ततेऽपितुसत्त्वमेव । अप्रवृत्तिर्हितमसःकार्यनतुप्रवृत्तिनिरोध इत्यर्थः ७ नैशेति नैशात्मकमंधकाररूपं त्रिगुणमितितरयोरपिविशेषणंत्रयाणामन्योन्यव्यतिषक्तत्वंस्योक्तत्वात् ८ पर्यायोवैपरित्यं ९ लाघवंधर्मज्ञानादिरूपंसौष्ठवं १० गुणतत्त्वानिकार्यस्वरूपाणि ११ स्वप्नोनिद्रा । स्तंभोर्ध्वः १२ भिन्नवृत्तिताशीलभंगः । निर्विशेषत्वंयुक्तयुक्तपरीक्षायाअभावः । अंधत्वंसर्वेषांकरणानामयथावत्प्रतिपत्तिः । जघन्यगुणश्चांडालादिधर्मोहिंस्रस्वाशुचित्वादिः । विकृतस्यविविधक्रियारूपस्याभावोऽप्रवृत्तिः १३ । १४ अचेतनाअबोधः । गुरुत्वमालस्यादिनागात्राणांजडत्वं । सन्नभावत्वंमृगभक्तित्वंदेवादिषु । अवशित्वमजितेन्द्रियत्वं । अवागतिर्नीचकर्मानुरागः । १५ । १६ । नियम्यंतेनियमेनोपतिष्ठते देवब्राह्मणवैदिकीदेवादिविषयिणी देवब्राह्मणनिंदकाइतिपाठेस्पष्टोऽर्थः १७ अक्षमेतिच्छेदः १८ । १९ । २०

२१ । २२ । २३ । २४ अवाकस्त्रोतसःअधोगमनार्हश्चितप्रवाहोयेषांतेतथा २५ उत्कर्षमारोहकर्म उद्रेकं पुण्याविर्भाव २६ अन्यथाप्रतिपन्नास्तिर्यकस्यावरादियोनिगताः । ब्राह्मणानां ब्राह्मणैः कर्मणः अभिद्रोत्राद्यर्थविद्वद्वाः हिंसिताः संतो वैदिकेन संस्कारेणोर्ध्वमायाति । ततश्च्युताश्च ब्राह्मणादिजातिलब्ध्वायतमाना इत्यादिद्वयोः संबंधः २७ । २८ एतदेव स्पष्टयति अन्यथेति २९ चूचुकाः स्वलद्विरः ३० शूद्रेति वैश्यादियोनिप्राप्तौ क्रोधादयस्तमसमुपास्तमोगुणस्त्रोतस्यायाति तेभ्यजात्मानं रक्षेदित्यर्थः ३१ कामेषु रुपाद्यर्थेषु अभिष्वंग आसक्तिः ३२ अविद्यास्मि तारागद्वेषाभिनिवेशाः प्रचक्षेता अत्र तम आदिशब्दे रभिधीयंते तेषु तामिस्रश्चतुर्थः क्रोधसंज्ञितो न बुद्धे इत्यर्थः । एवमंघतामिस्रोऽपि नाभिनिवेशः किंतु मरणमेव । तामिस्रः क्रोध उच्यते इति पुनर्न

एवंविधाश्च ये केचिल्लोकेऽस्मिन्पापकर्मिणः ॥ मनुष्याभिन्नमर्यादास्ते सर्वेतामसाः स्मृताः २१ तेषां योनीः प्रवक्ष्यामि नियताः पापकर्मिणाम् ॥ अवाङ्निरयमा वायेतिर्यङ्निरयगामिनः २२ स्थावराणि च भूतानि पशवो वाहनानि च ॥ क्रव्यादादंशुकाश्च कृमिकीटविहंगमाः २३ अंडजा जंतवश्चैव सर्वे चापि चतुष्पदाः ॥ उन्मत्ता बधिरा मूका ये चान्ये पापरोणिणः २४ मग्रास्तमसि दुर्बलाः स्वकर्मकृतलक्षणाः ॥ अवाकस्त्रोतस इत्येते मग्रास्तमसितामसाः २५ तेषामुत्कर्षमुद्रेकं वक्ष्याम्य हमतः परम् ॥ यथा ते सुकृतां लोकोल्लभंते पुण्यकर्मिणः २६ अन्यथा प्रतिपन्नास्तु विद्वद्वाये च कर्मणः ॥ स्वकर्मनिरतानां च ब्राह्मणानां शुभैषिणाम् २७ संस्कारेणोर्ध्व मायां तियतमानाः सलोकताम् ॥ स्वर्गे गच्छंति देवानां भित्येषां वैदिकी श्रुतिः २८ अन्यथा प्रतिपन्नास्तु विद्वद्वाः स्वेषु कर्मसु ॥ पुनरावृत्तिधर्माणस्ते भवन्तीह मानुषाः २९ पापयोर्निसमापन्नाश्चंडाला मूकचूचुकाः ॥ वर्णान्पर्यायश्रवा विप्राः पुंस्तुतरोत्तरम् ३० शूद्रयोनिमतिक्रम्ये चान्येतामसा गुणाः ॥ स्त्रोतो मध्ये समागम्य वर्तन्ते तामसे गुणे ३१ अभिष्वंगस्तु कामेषु महामोह इति स्मृतः ॥ ऋषयो मुनयो देवा मुह्यन्त्यत्र सुखेप्सवः ३२ तमो मोहो महामोहस्तामिस्रः क्रोधसंज्ञितः ॥ मरणं त्वंघ तामिस्रस्तामिस्रः क्रोध उच्यते ३३ वर्णतो गुणतश्चैव योजितश्चैव तत्त्वतः ॥ सर्वमेतत्तमो विप्राः कीर्तितं वो यथाविधि ३४ कोन्वेतद्बुध्यते साधु कोन्वेतत्साधु पश्यति ॥ अतस्त्वेतत्त्वदर्शीयस्तमसस्तत्त्वलक्षणम् ३५ तमोगुणा बहुविधाः प्रकीर्तिता यथावदुक्तं च तमः परावरम् ॥ नरो हियो वेदगुणानि मान्सदासतामसैः सर्वगुणैः प्रमुच्यते ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि गुरुशिष्यसंवादे षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ रजोऽर्हवः प्रवक्ष्यामि याथातथ्ये न सत्तमाः ॥ निबोध तमहाभाग गुणवृत्तं च राजसम् १ संतापो रूपमायासः सुखदुःखे हि मातपौ ॥ ऐश्वर्यविग्रहः संविर्हेतुवादोऽरतिः क्षमा २

चनं परस्परिभाषितार्थनिराकरणार्थं । तामिस्रां वतामिस्रपदाभ्यां क्रोधमरणे एव ग्राह्येन नुराजसो द्वेषाभिनिवेशादित्यर्थः ३१ तदेवाह वर्णत इति एतत्तम आदिशब्दितमविद्यादिकं सर्वतम एव ज्ञेयं ननु तत्र रजोऽशोऽस्ति । तत्र यथा अविद्या अतस्मिन्स्तद्विद्वद्रूपविपर्ययाख्यं तमः एव तत्प्रमवा अस्मितादयोऽपि तम एव तत्राप्यनात्मनि महत्त्वेऽस्मीत्यात्मबुद्धेः सत्तात् । एतं रागोप्यप्रिये प्रिय त्वाभ्यासः । क्रोधः शान्ते प्रतीचि अभिष्वंगनाभ्यासः । एवममृते नित्ये मरिष्याभीतिश्च द्विरित्येते । वर्णतः स्वकृतपतः पाकत इति पाठे फलतो गुणतो विपर्ययत्वतो यो नितस्तामसत्वतश्च तम एव ३४ एतद्बोधो धर्मियुक्तिपूर्वकं सामान्यतस्त्वमसोलक्षणमाह क इति ३५ तमे विकारा गुणास्तमोगुणाः ३६ ॥ इत्यादिभेदिके पर्वणि श्रीलंकटीये भारतमावदीपे षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ रजोऽहमिति १२

३ । ४ उभेतिपुरे दारुणो हिंस्रत्वं ५ परिभाषणं चिकृत्य भाषणम् ६ उवही लम्बहार रचना कौशलय ७ शरणे श्रुतिपु ८ अत्रत्ययोऽविश्वासः ९ । १० । ११ परितापः स्वजनवैकल्यनिमित्तो दाहः पाठात्परिवादः सर्वनिंदा १२ । १३ । १४ । १५ अवाकस्त्रोतसः अधोगमनार्हश्चितप्रवाहोयेषांतेतथा १६ प्रत्यभा विकंजन्मां तरी वं कुशलम् १७ । १८ ॥ इत्यादिभेदिके पर्वणि श्रीलंकटी

बलं शौर्यं मदोरोषो व्यायामकलहावपि ॥ ईर्ष्येप्सापिशुनं युद्धं ममत्वं परिपालनम् ३ वधघंघपरिक्षेपाः क्रयो विक्रय एव च ॥ निरुंतच्छिधिभिधीति परवर्मावर्तनम् ४ उग्रदारुणमाक्रोशः परच्छिद्रानुशासनम् ॥ लोकचिंतानुचिंता च मत्सरः परिपालनम् ५ मृषावादो मृषादानं विकल्पः परिभाषणम् ॥ निंदास्तुतिः प्रशंसा च प्रता पः परिधर्षणम् ६ परिचर्याऽनुशुश्रूषा सेवा तृष्णा व्यपाश्रयः ॥ व्युहो नयः प्रसादश्च परिवादः परिग्रहः ७ संस्कारा ये च लोकेषु प्रवर्तन्ते पृथक् पृथक् ॥ नृपुनारीषु भूते पुद्गल्येषु शरणेषु च ८ संतापोऽप्रत्ययश्चैव व्रतानि नियमाश्च ये ॥ आशीर्षुक्तानि कर्माणि पौर्तानि विविधानि च ९ स्वाहाकारो नमस्कारः स्वधाकारो वषट्क्रिया ॥ या जनाध्यापने चोभेयजनाध्ययने अपि १० दानं प्रतिग्रहश्चैव प्रायश्चित्तानि मंगलम् ॥ इदं मे स्यादिदं मे स्यात्स्नेहो गुणसमुद्भवः ११ अभिद्रोहस्तथा मायानि कृतिर्मान ए व च ॥ स्तैन्यं हिंसा जुगुप्सा च परितापः प्रजागरः १२ दंभो दोषोऽधरागश्च यतिः प्रीतिः प्रमोदनम् ॥ दूतं च जनवादश्च संबंधाः स्त्रीकृताश्च ये १३ नृत्यवादित्रगीतानां प्रसंगा ये च केचन ॥ सर्व एते गुणा विप्राराजसाः संप्रकीर्तिताः १४ भूतभव्यमविष्याणां भावानां शुविभावनाः ॥ त्रिवर्गनिरतानि त्यं धर्मोऽर्थः काम इत्यपि १५ काम ददाति प्रतिगृह्णंति तर्पयंत्यथ जुह्वति १७ रजोगुणा बो बहुधाऽनुकीर्तिता यथावदुक्तं गुणवृत्तमेव च ॥ नरोऽपियो वेदगुणानि मान्सदासराजसैः सर्वगुणैर्विमुच्यते १८ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि गुरुशिष्यसंवादे सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि तृतीयं गुणमुत्तमम् ॥ सर्व भूतहितं लोके सतां धर्ममनिंदितम् १ आनंदः प्रीतिरुद्रेकः प्राकाश्यं सुखमेव च ॥ अकार्पण्यमसंरंभः संतोषः श्रद्धानता २ क्षमा वृत्तिरहिंसा च समता सत्यमार्जवम् ॥ अक्रोधश्चानसूया च शौचं दाक्ष्यं पराक्रमः ३ मुधा ज्ञानं मुधा वृत्तं मुधा सेवा मुधा श्रमः ॥ एकं यो युक्तधर्मः स्यात्सोऽमुत्रात्यंतमभ्रुते ४ निर्ममो निरहंकारो निराशीः सर्वतः समः ॥ अकामभूत इत्येव सतां धर्मः सनातनः ५ विश्रंभो ही स्ति तिक्षा च त्यागः शौचमतां द्रिता ॥ आनृशंस्यमसंमोहो दया भूतेष्वपैशुनम् ६ हर्षस्तुष्टिर्विस्मयश्च विनयः साधुवृत्तिता ॥ शान्तिकर्मणि शुद्धिश्च शुभाशुद्धिर्विमोचनम् ७ उपेक्षा ब्रह्मचर्यं च परित्यागश्च सर्वशः ॥ निर्ममत्वमनाशी इव परिक्षतधर्मता ८

ये भारतमावदीपे सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ अ ॥ ॥ अत इति १ उद्रेक उन्मत्तः असंरंभो निभेयत्वं २ । ३ मुचेति शास्त्रीयज्ञानादेवैयर्थ्यज्ञावायुक्तधर्मो योगिधर्मा यो भवति सोऽमुत्रात्मनि अत्यंतं अविनाशिपदमश्नुते ४ । ५ । ६ हर्षः पुत्रजन्मादिजुलं गुष्टिरलंबुद्धिः शान्तिकर्मणि मुत्तुपायेऽशुद्धिः आर्जवेन प्रवृत्तिः ७ उपेक्षा औदासीन्यम् ८

१ दानादीनां त्रैयर्थ्यं जानन्तो धेनुब्रह्मयोनिस्थाः वेदकारणे ब्रह्मेणि निष्ठावंतस्त एव साधुदर्शिनो नाभ्ये १० पापामिकर्माणि राजसतामसानि तनूः शरीराणि कुर्वन्ते योगबलेनानेकशरीरस्त्रष्टारो भवन्ति ११ ईशित्वादिकमणिमादीनामप्युपलक्षणं मनसः मनः विकुर्वते अनेकाकारं कुर्वति ननु निगृह्णतीत्यर्थः १२ ऊर्ध्वस्त्रोतस ऊर्ध्वगमनपराः प्रकृत्या भोगजसंस्कारेण पुनर्भोगार्थं चिचं वि कुर्वतः नानाकारेण परिणामयन्तः भजन्ते स्वयं प्राप्नुवन्ति । विभजन्तिसंकल्पितमन्येभ्योऽपि प्रयच्छन्ति सार्धः १३ । १४ । १५ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे अष्ट त्रैशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ नैवेति अविच्छिन्नान्यपृथग्भूतानि इदं सात्त्विकमिदं राजसमिदं तामसं कार्यमिति व्यपदेशस्तु तत्तद्गुणप्राधान्यमात्रादित्यर्थः १ । २

अश्व. १४

अ०

॥ ३९ ॥

मुधादानंमुधायज्ञोमुधाधीतंमुधावतम् ॥ मुधाप्रतिग्रहश्चैवमुधाधर्मोमुधातपः ९ एवंवृत्तास्तुयेकोचिल्लोकेऽस्मिन्सत्त्वसंश्रयाः ॥ ब्राह्मणाब्रह्मयोनिस्थास्तेधी
राःसाधुदर्शिनः १० हित्वासर्वाणिपापानिनिःशोकाह्यथमानवाः ॥ दिवंप्राप्यतुतेधीराःकुर्वतेवैततस्तनूः ११ ईशित्वंचवशित्वंचलघुत्वंमनसश्चते ॥ विकुर्व
तेमहात्मानोदेवास्त्रिदिवगाइव १२ ऊर्ध्वस्रोतसइत्येतेदेववैकारिकाःस्पृताः ॥ विकुर्वतःप्रकृत्यवैदिवंप्राप्तास्ततस्ततः १३ यद्यदिच्छंतितत्सर्वंभजंतेविभजं
तिच ॥ इत्येतत्सात्त्विकंवृत्तंकथितंवोद्विजर्षभाः ॥ एतद्विज्ञायलभतोविधिवद्यद्यदिच्छति १४ प्रकीर्तिताःसत्त्वगुणाविशेषतोयथावदुक्तंगुणवृत्तमेवच ॥ नर
स्तुयोवेदगुणानिमान्सदागुणान्सभुंक्तेनगुणैःसयुज्यते १५ ॥ इति श्रीमहाभारतेआश्वमेधिकेपर्वणिअनुगीताप०गुरुशिष्यसंवादेअष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥
॥ ब्रह्मोवाच ॥ नैवशक्यागुणावकुपृथक्त्वेनैवसर्वशः ॥ अविच्छिन्नानिदृश्यंतेरजःसत्त्वंतमस्तथा १ अन्योन्यमथरज्यंतेह्यन्योन्यंचार्थजीविनः ॥ अन्योन्य
माश्रयाःसर्वेतथाऽन्योन्यानुवर्तिनः २ यावत्सत्त्वंरजस्तावद्वर्ततेनात्रसंशयः ॥ यावत्तमश्चसत्त्वंचरजस्तावदिहोच्यते ३ संहत्यकुर्वतेयात्रांसहिताःसंघचारिणः ॥
संघातवृत्तयोह्येतेवर्तंतेहेत्वहेतुभिः ४ उद्रेकव्यातिरिक्तानातिषामन्योन्यवर्तिनाम् ॥ वक्ष्यतेतद्यथाऽन्यूनंव्यतिरिक्तंचसर्वशः ५ व्यतिरिक्तंतमोयत्रतिर्यग्भाव
गतंभवेत् ॥ अल्पंतत्ररजोज्ञेयंसत्त्वमल्पतरंतथा ६ उद्विक्तंचरजोयत्रमध्यस्रोतोगतंभवेत् ॥ अल्पंतत्रतमोज्ञेयंसत्त्वमल्पतरंतथा ७ उद्विक्तंचयदासत्त्वमूर्ध्व
स्रोतोगतंभवेत् ॥ अल्पंतत्रतमोज्ञेयंरजश्चाल्पतरंतथा ८ सत्त्वंवैकारिकीयोनिर्निद्रियाणांप्रकाशिका ॥ नहिसत्त्वात्परोधर्मःकश्चिदम्योविधीयते ९ ऊर्ध्वंगच्छंति
सत्त्वस्थामध्येतिष्ठंतिराजसाः ॥ जघन्यगुणसंयुक्तायांत्यधस्तामसाजनाः १० तमःशूद्रेरजःक्षत्रेब्राह्मणेसत्त्वमुत्तमम् ॥ इत्येवंत्रिषुवर्णेषुविवर्तंतेगुणास्त्रयः ११

यावदिति कियदपिविद्वद्वंसत्वंतमसैवनियम्यतेऽतोनियम्यनियामकयोस्तयोःसाम्यंभवतीत्यर्थः । एवंप्रवर्तनात्मकंरजोमोहप्रकाशात्मकाभ्यांतमःसत्त्वाभ्यामुद्विक्तंसत्तेउभेरुणद्धि ३ संहृत्यामि
श्रीभूययात्रांव्यवहारंकुर्वेतेतःसंघचारिणःसंहतस्वभावाश्चरन्तिपुर्वविधाअपिहेत्वहेतुभिर्वर्ततेवैषम्येणेतिशेषः ४ एतदेवाहउद्वेकेति उद्वेकःउद्धोषकसामग्रीसत्त्वेयदाधिक्यंतदभावेअन्यूनंव्य
तिरिक्तमनधिकंचसर्वशःसर्वेषांरूपंसमानंभवतीत्यर्थः ५ व्यतिरिक्तमधिकंयत्रश्वशूकरादौतिर्यग्भावंचाधिक्यंगतंभासम् ६ । ७ । ८ सत्त्वमिन्द्रियाणांयोनिःसाचवैकारिकीवैकारि
काहंकारसंबंधिनी प्रकाशिकाइन्द्रियद्वाराशब्दादीनामितिशेषः धर्मोधर्महेतुः विधीयतेशास्त्रेप्रकाशयते ९ । १० । ११

 $112 \in A$

दूरादितितामसेशूत्रेऽपेरजः सत्वयोर्दिशनाहुणाः संघचारिण एव एवमन्यत्र १२ स्वतः प्रकाशकस्याप्यादित्यादेस्तमोरजः कार्यमयसंतापहेतुत्वात्त्रापि त्रिगुणोद्दीपकत्वेन वर्तत इत्यर्थः । कुत्सितं कर्मचरं तितेकुचराश्चोराः १३ । १४ तत्स्वरूपमपि त्रिगुणात्मकमित्याह प्रकाशयामिति १५ नतदास्ति पृथिव्यां चेत्यादि श्लोकस्यायं प्रपञ्चः एवमित्यादि १६ स्थावराणामतिमूढत्वात्तत्र तम स्ति र्गमावमाधिक्यं गतं दृश्यते । राजसाः रमणीयत्वकटुम्लत्वाद्भयविवर्तने कालेन द्रव्यांतरयोगेन पाकादिना वा । सात्विकस्तु स्रेहः वह्न्यादेरुद्दीपकत्वेन प्रकाशकत्वात् १७ । १८ । १९

दूरादपि हि दृश्यं ते सहिताः संधचारिणः ॥ तमः सत्त्वं रजश्चैव पृथक्तेनानुशुश्रुम १२ दृष्ट्वा दित्यमुद्यंतं कुचराणां भयं भवेत् ॥ अध्वगाः परितप्येयुरुष्णतो
दुःखभागिनः १३ आदित्यः सत्त्वमुद्रितं कुचरास्तु तथा तमः ॥ परितापोऽध्वगानां च रजसो गुण उच्यते १४ प्राकाश्यं सत्त्वमादित्यः संतापो रजसो गुणः ॥ उप
प्लवस्तु विज्ञेयस्तामसस्तस्य पर्वसु १५ एवं ज्योतिष्पु सर्वेषु नेवर्तते गुणास्त्रयः ॥ पर्यायेण च वर्तते तत्र तत्र तथा तथा १६ स्थावरेषु तु भावेषु तिर्यग्भावगतं तमः ॥
राजसास्तु विवर्तते स्नेहभावस्तु सात्त्विकः १७ अहस्त्रिधा तु विज्ञेयं त्रिधारा त्रिविधो यते ॥ मासार्धमासवर्षाणि क्रतवः संधयस्तथा १८ त्रिधा दानानि दीयते त्रि
धायज्ञः प्रवर्तते ॥ त्रिधा लोकास्त्रिधा देवास्त्रिधा विद्यास्त्रिधा गतिः १९ भूतं भव्यं भविष्यं च धर्मो र्थः काम एव च ॥ प्राणापानाबुदानश्चाप्येत एव त्रयो गुणाः २०
पर्यायेण प्रवर्तते तत्र तत्र तथा तथा ॥ यत्किंचिदिदृढलोकेऽस्मिन् सर्वमेते त्रयो गुणाः २१ त्रयो गुणाः प्रवर्तते ह्यवकानित्यभेदतु ॥ सत्त्वं रजस्तमश्चैव गुणसर्गः सनात
नः २२ तमोऽव्यक्तं शिवं धाम रजो योनिः सनातनः ॥ प्रकृतिर्विकारः प्रलयः प्रधानं प्रभवाप्ययौ २३ अनुद्रितमनूनेवाप्यकंपमचलं ध्रुवम् ॥ सदसच्चैव तत्सर्वं
मव्यक्तं त्रिगुणं स्मृतम् ॥ ज्ञेयानि नाम धेयानि नैरैरध्यात्मचिंतकैः २४ अव्यक्तनामानि गुणांश्च तत्सतोयो वेद सर्वाणि गतीश्च केवलाः ॥ विमुक्तदेहः प्राविभागत
त्त्ववित्समुच्यते सर्वगुणैर्निरामयः २५ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके प० अनुगीता पर्वणि गुरुशिष्यसंवादे ऊनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
अव्यक्तात्पूर्वमुत्पन्नो महानात्मा महामतिः ॥ आदिर्गुणानां सर्वेषां प्रथमः सर्ग उच्यते १ महानात्मा मतिर्विष्णुर्जिष्णुः शंभुश्च वीर्यवान् ॥ बुद्धिः प्रज्ञा पलब्धिश्च तथा
ख्यातिर्धृतिः स्मृतिः २ पर्यायवाचकैः शब्दैर्महानात्मा विभाव्यते ॥ तं जानन् ब्राह्मणो विद्वान्प्रमोहं नाधिगच्छति ३ सर्वतः पाणिपादश्च सर्वतोऽक्षिशिरोमुखः ॥
सर्वतः श्रुतिर्भाल्लोके सर्वं व्याप्य सतिष्ठति ४ महाप्रभावः पुरुषः सर्वस्य हृदि निश्चितः ॥ अणिमालिघमाप्राप्तिरो ज्ञानो ज्योतिरव्ययः ५

२० । २१ । २२ । २३ तमआदीनिद्वाविंशतिरव्यक्तस्यनामवेयानि २४ । २५ ॥ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे जनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ छ ॥
एवंचतुभिरध्यादैर्व्यस्तसमस्तगुणानिरूपणद्वारातत्साम्यावस्थारूपमव्यक्तं प्रपञ्चितम् । इदानीमहत्त्वं निरूपयति अव्यक्तादित्यध्यायेन गुणानां गुणकार्याणाम् १ । २ । ३ सर्वत इति
गीतासुयज्ञेयमुक्तं महानात्मैवेति व्यनक्ति मुख्यं तु ज्ञेयमव्यक्तात्परमेवेति ज्ञापयितुम् ४ । ५

अथमेवद्वाराद्युपासकानामुपास्यइत्याह तत्रेत्यादिना तत्रमहत्कारणानि लोकाः अतीताः अनागतवर्तमानाश्चसन्ति । 'यश्चास्येहास्ति यश्चानास्ति सर्वतदप्रगत्वा विंदते' इति श्रुतेः । सद्भावानिरताः श्रव्येतेमहत्त्वमुपयातीति तृतीयेनान्वयः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये मारुतमावदीपे चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ कार्यस्थकारणादनन्यत्वं वदन्महातमेवाहंकारतामापन्नं विवृणोति यदिति १ मूलादिरितितस्येवाहंकारस्यतामसस्यान्वयसंज्ञा वैकारिकइति विकारात्महतो जातइति व्युत्पत्तेस्तस्यैव नाम सच तेजसः प्रवृत्त्यात्मकस्य रजसो विकारः । चेतनाधीयतेऽस्मिन्निति चेतनाधातुश्चेतनः पुरुष इत्यर्थः । प्रजानां सर्गायस्मात्तः प्रजासर्गत्वात् प्रजापतिरुच्यते २ देवानां भिन्नद्रियाणां श्रोत्रादीनां मनसश्च प्रभवत् तत्र बुद्धिविदो लोकाः सद्भावानिरताश्च ॥ ध्यानिनो नित्ययोगश्च सत्त्वसंघाजितेन्द्रियाः ६ ज्ञानवन्तश्च ये केचिदलुब्धा जितमन्यवः ॥ प्रसन्नमनसो धीरानिर्ममा निरहंकृताः ७ विमुक्ताः सर्वेष्वेतेमहत्त्वमुपयांत्युत ॥ आत्मनो महतो वेदयः पुण्यांगविमुक्तमाम् ८ अहंकारात्प्रसूतानि महाभूतानि पंचवै ॥ पृथिवीवायुराकाशमापो ज्योतिश्च पंचमम् ९ तेषु भूतानि युज्यन्ते महाभूतेषु पंचसु ॥ तेषु शब्दस्पर्शरूपेण रसगंधक्रियासु च १० महाभूतविनाशांते प्रलये प्रत्युपस्थिते ॥ सर्वप्राणभृतां धीरामहदुत्पद्यते भयम् ११ सधीरः सर्वलोकेषु न मोहमधिगच्छति ॥ विष्णुरेवादि सर्गेषु स्वयं भूर्भवति प्रभुः १२ एवं हियो वेदगुहा शयं प्रभुं परं पुराणं पुरुषं विश्वरूपम् ॥ हिरण्यं बुद्धिमतां परांगतिं स बुद्धिमान् बुद्धिमतीत्यतिष्ठति १३ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि गुरुशिष्यसंवादे चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यत्त्वन्नो महान् पूर्वमहंकारः स उच्यते ॥ अहमित्येव संभूतो द्वितीयः सर्ग उच्यते १ अहंकारश्च भूता दिवैकारिकइति स्मृतः ॥ तेजसश्चेतनाधातुः प्रजासर्गः प्रजापतिः २ देवानां प्रभवो देवो मनसश्च त्रिलोककृत् ॥ अहमित्येव तत्सर्वमभिमंता स उच्यते ३ अध्यात्मज्ञानतृप्तानां मुनीनां भावितात्मनाम् ॥ स्वाध्यायकतुसिद्धानामेष लोकः समातनः ४ अहंकारेणाहरतो गुणानि मान् भूतादिरेवं मृजते समुत्तकृत् ॥ वैकारिकः सर्वमिदं विचेष्टते स्वतेजसारं जयते जगत्तथा ५ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि गुरुशिष्यसंवादे एकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अहंकारात्प्रसूतानि महाभूतानि पंचवै ॥ पृथिवीवायुराकाशमापो ज्योतिश्च पंचमम् १ तेषु भूतानि मुह्यन्ति महाभूतेषु पंचसु ॥ शब्दस्पर्शनरूपेण रसगंधक्रियासु च २ महाभूतविनाशांते प्रलये प्रत्युपस्थिते ॥ सर्वप्राणभृतां धीरामहदुत्पद्यते भयम् ३

त्पत्तिस्थानम् । स्वयमपि देवो दीव्यनृकीडनृत्रिलोककृत् । अहमित्योऽभिप्रम्य देवोऽहंकारः ३ एषः समाष्टिकसोऽनिरुद्धाख्यः सर्वेषां सिद्धानां लोकः प्राप्यस्थानम् ४ अहंकारेण त्रिगुणमयेन गुणान् शब्दादीन् आहरतो भोक्तुमिच्छतः पुरुषस्य भूतादिस्तामसोऽहंकारः सृजते भूतानि व्योमादीन्यतएव समुत्तकृत् । वैकारिकः सर्वाणि द्रियाणि सृष्ट्वा तैर्दर्शनस्पर्शनादिकां क्रियां करोति । तेजसः कर्मेन्द्रियाणि पंचप्राणांश्च सृष्ट्वा तद्द्वारा सर्वभोक्तृवर्गं जयतीति ५ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये मारुतमावदीपे एकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ अहंकारात्तामसात् पृथिव्यादीनां पाठकमो न विवक्षितः १ एतेषु पेशब्दादयः सन्ति तेषु निमित्तभूतेषु भूतानि मानुषादीनि मुह्यन्ति तेषु सिद्धाः योगिनोऽपि मुह्यन्तीत्यध्याहृत्य योज्यं ३ महाभूतानां देहाकाराणां विनाशो मरणं तद्वन्ते मयं नारकम् । तथा प्रलये च देवैर्देवाः प्रत्युपस्थिते दाहशेषा विजृम्भन्ते महत्प्राणभृतां प्राणिभ्यः ३

तत्र मरणस्य सर्वप्रत्यक्षत्वात्तदुपेक्ष्य प्रलयमाह यदिति उत्तरोत्तरं अनुलोमं आकाशवाय्वग्निसलिलपृथिवीक्रमेण ४ तत इति द्विविधानि भूतानि स्थूलानि सूक्ष्माणि च तत्र यैर्गोमबलेन सूक्ष्मेषु स्थूलानां प्रविकापनं कृतं तं तन्मात्रशरीराः संतो न स्थूलेषु भूतेषु न इत्यनुविनश्यतीत्यर्थः ५ ननु कोशनाशो कोशकारइव स्थूलनाशो सूक्ष्माणि कथं न नश्यतीत्याशंक्याह शब्दइति शब्दादयो विषयाः क्रियाश्च तद्ग्रहणरूपाः करणनित्याः करणात्मना मनोमात्रेण रूपेण नित्याः अविनाशिन्यः । कारणनित्या इति पाठे विकारणं दहराकाशाख्यं सोपाधिब्रह्मतद्वेषेण नित्याः मोहसंज्ञिताः स्थूला अनित्या अनृतत्वात् । तद्वै सत्याः कामा अनुतापिधाना इति श्रुतिर्हि सूक्ष्माणां सत्यत्वं तन्निधायकानां स्थूलानां नृतत्वं चाह । तस्माद्युक्तमुक्तं धीरानलीयं ते कदाचनोति ६ अत्रित्यानां लक्षणमाह साद्धेन लोभेति लोभो लब्धुमिच्छा तस्य प्रजनं प्रजाफललोभपूर्वकं कर्म इत्यर्थः । सस्मात्संभूताः । संयुक्ता इति पाठे कर्मवद्धाः निर्विशेषाः सर्वेषां पांचमौतिकत्वाविशेषात् ।

यद्यस्माज्जायते भूतं तत्र तत्प्रविलीयते ॥ लीयन्ते प्रतिलोमानि जायन्ते चोत्तरोत्तरम् ४ ततः प्रलीने सर्वस्मिन् भूते स्थावरजंगमे ॥ स्मृतिमंतस्तदा धीरानलीयन्ते कदाचन ५ शब्दः स्पर्शस्तथारूपं रसो गंधश्च पंचमः ॥ क्रियाः करणनित्याः स्युरनित्या मोहसंज्ञिताः ६ लोभप्रजनं भूतानि विविशेषाह्य किंचनाः ॥ मांसशोणितसंघाता अन्योन्यस्योपजीविनः ७ बहिरात्मान इत्येते दीनाः रूपणजीविनः ॥ प्राणापाना बुदानश्च समानो व्यान एव च ८ अंतरात्मनि चापेदे नियताः पंचवायवः ॥ वाङ्मनो बुद्धिभिः सार्द्धमिदमष्टात्मकं जगत् ९ त्वग्राणश्रोत्रचक्षुषिरसनावाक्रसंयताः ॥ विशुद्धं च मनो यस्य बुद्धिश्चाव्यभिचारिणी १० अष्टौ यस्य योग्यो ह्येते न दहन्ते मनः सदा ॥ सतब्रह्मशुभं याति तस्माद्भूयो न विद्यते ११ एकादशचयान्यादुरिन्द्रियाणि विशेषतः ॥ अहंकारात्प्रसूतानि तानि वक्ष्याम्यहं द्विजाः १२ श्रोत्रं त्वक् चक्षुषी जिह्वा नासिका चैव पंचमी ॥ पादौ पायुरुपस्थश्च हस्तौ वाग्दशमी भवेत् १३ इन्द्रियग्राम इत्येष मन एकादशं भवेत् ॥ एतं ग्रामं जयेत् पूर्वततो ब्रह्म प्रकाशते १४ बुद्धीन्द्रियाणि पंचाहुः पंचकर्मांद्रियाणि च ॥ श्रोत्रादीन्यपि पंचाहुर्बुद्धियुक्तानि तत्त्वतः १५ अविशेषाणि चान्यानि कर्मयुक्तानि यानि तु ॥ उभयत्र मनो ज्ञेयं बुद्धिस्तु द्वादशी भवेत् १६ इत्युक्तानि त्रिंशद्विंशत्येता न्येकादशयथाक्रमम् ॥ मन्यन्ते कृतमित्येवं विदित्वा तानि पंडिताः १७

अकिंचनाः नास्ति किंचन वस्तु सत्तयासुताः रज्जुरगवत्तुच्छा इत्यर्थः । अन्योन्ये तु जीवो जीवस्य जीवनमित्यर्थान्न श्वराः ७ बहिरात्मानः स्थूलशरीराणि । दीनाः क्षुधाद्युपद्रुताः । रूपणजीविनः बाह्यसाधनजीविनाः । नित्या नित्यावन्मोक्षस्थायीनि भूतान्याह साद्धेन प्राणेति ८ अंतरात्मा चित्छाया युक्तोऽहंकाराख्यो जीवः प्राणादिपंचकं वाङ्मनो बुद्धिर्न चेत्यष्टावुपाधित्वेन नियतानियमेन संबद्धाः एतदष्टकात्मकं जगत् अर्थमावः । 'मनसा ह्येव पश्यति मनसा शृणोति' इत्यादि श्रुतेः चक्षुःश्रोत्रात्मकं मन एव सर्वकरणरूपं । करणानां च प्राणेभ्यो देवादेवेभ्यो लोका इति च श्रुतादिभ्यः स्यादीनां तेभ्यो रूपादीनां चोत्पत्तिश्च प्राणेन सर्वहेतुतया सर्वात्मकत्वादेतावन्मात्रं जगदित्युक्तमेवोक्तमष्टात्मकं जगदिति ९ । १० त्वगादय एते यं न दहन्ति स विद्वान्ब्रह्म याति यस्मादन्यत्र भूयोऽधिकतरं नास्ति ११ एतदेव विस्तरेण प्रपंचयति एकादशेत्यादिना ११ । १३ । १४ । १५ उभयत्र उभयेष्वपि द्विंशत्येव मनो नुगतामिति शेषः १६ मन्यन्ते कृतकृत्या भवन्तीत्यर्थः १७

सर्वसर्वाणीन्द्रियाणिप्रत्येकंविधानि भूतमाकाशादि इन्द्रियमध्यात्मं भूतगुणःशब्दादिरविभूतं इन्द्रियानुप्राहिकादेवतादिगादिरविभूतं सर्वत्रज्ञेयं १८ । १९ । २० । २१ । २२ त्रिष्व
अतःपरंप्रवक्ष्यामिसर्वाविधानिन्द्रियम् ॥ आकाशंप्रथमंभूतंश्रोत्रमध्यात्ममुच्यते १८ अधिभूतंतथाशब्दोदिशस्तत्राधिदैवतम् ॥ द्वितीयमारुतंभूतंत्वगध्या
त्मंचविश्रुता १९ स्पृष्टव्यमधिभूतंचविद्युत्तत्राधिदैवतम् ॥ तृतीयंज्योतिरित्याहुश्चक्षुरध्यात्ममुच्यते २० अधिभूतंततोरूपंसूर्यस्तत्राधिदैवतम् ॥ चतुर्थमापो
विज्ञेयंजिह्वाचाध्यात्ममुच्यते २१ अधिभूतंसंश्रान्तसोमस्तत्राधिदैवतम् ॥ पृथिवीपंचमंभूतंप्राणश्चाध्यात्ममुच्यते २२ अधिभूतंतथागंधोवायुस्तत्राधिदैव
तम् ॥ एषुपंचभूतेषुत्रिपुयश्चविधिःस्मृतः २३ अतःपरंप्रवक्ष्यामिसर्वाविधानिन्द्रियम् ॥ पादावध्यात्ममित्याहुर्ब्राह्मणास्तत्त्वदर्शिनः २४ अधिभूतंतुगंतव्यं
विष्णुस्तत्राधिदैवतम् ॥ अवागतिरपानश्चपायुरध्यात्ममुच्यते २५ अधिभूतंविस्मर्गश्चमित्रस्तत्राधिदैवतम् ॥ प्रजनःसर्वभूतानामुपस्थोऽध्यात्ममुच्यते २६
अधिभूतंतथाशुक्रंदैवतंचप्रजापतिः ॥ हस्तावध्यात्ममित्याहुर्ध्यात्मविदुषोजनाः २७ अधिभूतंचकर्माणिशक्रस्तत्राधिदैवतम् ॥ वैश्वदेवीततःपूर्वावागध्यात्म
मिहोच्यते २८ वक्तव्यमधिभूतंचवह्निस्तत्राधिदैवतम् ॥ अध्यात्मंमनइत्याहुःपंचभूतात्मचारकम् २९ अधिभूतंचसंकल्पश्चंद्रमाश्चाधिदैवतम् ॥ अहंकारस्त
थाध्यात्मंसर्वसंसारकारकम् ३० अभिमानोधिभूतंचरुद्रस्तत्राधिदैवतम् ॥ अध्यात्मंबुद्धिरित्याहुःषडिन्द्रियविचारिणी ३१ अधिभूतंतुमंतव्यंब्रह्मातत्राधिदैव
तम् ॥ त्रीणिस्थानानिभूतानांचतुर्थनोपपद्यते ३२ स्थलमापस्तथाकाशंजन्मचापिचतुर्विधम् ॥ अंडजोद्भिज्जसंस्वदजरायुजमथापिच ३३ चतुर्धाजन्मइ
त्येतद्रूपग्रामस्यलक्ष्यते ॥ अपराण्यथभूतानिखेचराणितथैवच ३४ अंडजानिविजानीयात्सर्वाश्चैवसरीसृपान् ॥ स्वेदजाःकुमयःप्रोक्ताजंतवश्चयथाक्रमम् ३५
जन्मद्वितीयमित्येतज्जघन्यतरमुच्यते ॥ भित्त्वातुपृथिवीयानिजायंतेकालपर्ययात् ३६ उद्भिजानिचतान्याहुर्भूतानिद्विजसत्तमाः ॥ द्विपादबहुपादानिति
र्यगतिमतीनिच ३७ जरायुजानिभूतानिविहृतान्यपिसत्तमाः ॥ द्विविधाखलुविज्ञेयाब्रह्मयोनिःसनातनी ३८ तपःकर्मचयत्पुण्यमित्येषविदुषानयः ॥ विविधं
कर्मविज्ञेयमिज्यादानंचतन्मखे ३९ जातस्याध्ययनंपुण्यमितिब्रह्मानुशासनम् ॥ एतद्योवेतिविधिव्युक्तःसस्याद्विजर्षमाः ४० विमुक्तःसर्वपापेभ्यइतिचैवनि
बोधत ॥ आकाशंप्रथमंभूतंश्रोत्रमध्यात्ममुच्यते ४१ अधिभूतंतथाशब्दोदिशश्चात्राधिदैवतम् ॥ द्वितीयमारुतंभूतंत्वगध्यात्मंचविश्रुतम् ४२ स्पृ
ष्टव्यमधिभूतंतुविद्युत्तत्राधिदैवतम् ॥ तृतीयंज्योतिरित्याहुश्चक्षुरध्यात्ममित्युच्यते ४३ अधिभूतंततोरूपंसूर्यस्तत्राधिदैवतम् ॥ चतुर्थमापोविज्ञेयंजिह्वाचाध्यात्म
मित्युच्यते ४४ चंद्रोऽधिभूतंविज्ञेयमापस्तत्राधिदैवतम् ॥ यथावदध्यात्मविधिरेषवःकीर्तितोमया ४५

ध्यात्माधिभूताधिदैवेषु १३ सर्वकर्मेन्द्रियं २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ अपराणिअनुत्कृष्टानि ३४ । ३५ । ३६ । ३७ ब्रह्मयोनिःब्रह्मोपलब्धि
स्थानं ब्राह्मणजन्मेत्यर्थः ३८ तत्रकर्तव्यमहं तपइति ३९ वेतिआपरोक्ष्येण ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५

इन्द्रियाणीति संधायमृतादीनिइन्द्रियेभ्योऽतिरिक्तानिनसेतीत्यनुसंधायतानिसर्वाणिमनसासंप्रधारयेन्मनोमात्रेणभवतिष्ठेत् ४१ क्षीणेइति यद्येतानिमनोमात्रविलसितानिनस्युस्तर्हिस्वप्नसंप्र
ज्ञातयोर्नप्रतीयेत अतःक्षीणंमनःकृतंचेन्निरविकल्पेसुखमनुभवतःपुंसोजन्मसुखंसंसारसुखंपुत्रकलत्रपरिव्रजंजनइत्येतेनइष्टंभवति । ज्ञानेनात्मानुभवेनसंपन्नंसंयुक्तंसत्त्वंबुद्धिर्येषांतेषांज्ञानसंपन्न
सत्त्वानाम् ४७ अतइतिमनसइतिशेषः सूक्ष्मभावकरीसूक्ष्मस्वरूपांनिवृत्तिवक्ष्यामि मृदुनालंघ्यतः दारुणेनदृढयोनेन सर्वभूतेषुब्राह्मणादिषुकर्तव्ययोग्यामितिशेषः ४८ गुणाःशौर्योदायविद्वत्त्व
तपस्वित्वादयोर्दपहेतुत्वादमुगाइवयस्मिन्वृत्तेतद्गुणानुगं अतएवअनासंगमहंकर्ताममेदमजितमित्यभिमानशून्यं एकचर्यैकातवासः । अनंतरंनिरस्तसमस्तभेदमविच्छिन्नंवा ब्रह्ममयंब्राह्मण
जातिप्रधानं । एकपदंसर्वसुखमर्थ ४९ । ५० । ५१ इन्द्रियनिरोधंकुर्वताकृत्स्नब्रह्मादंत्यक्तमित्यर्थः अध्यात्माप्रविज्ञानं ५२ यथेति अग्निसादृश्याद्विज्ञानेऽप्यग्निपदप्रयोगःप्रकाशकत्वसा

ज्ञानमस्यहिधर्मज्ञाःप्राप्तंज्ञानवतामिह ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थाश्चमहाभूतानिपंचच ॥ सर्वाण्येतानिसंधायमनसासंप्रधारयेत् ४६ क्षीणेमनसिसर्वास्मिन्नजन्मसु
खमिष्यते ॥ ज्ञानसंपन्नसत्त्वानांतत्सुखंविदुषांमतम् ४७ अतःपरंप्रवक्ष्यामिसूक्ष्मभावकरींशिवाम् ॥ निवृत्तिसर्वभूतेषुमृदुनादारुणेनच ४८ गुणागुण
मनासंगमेकचर्यमनंतरम् ॥ एतद्ब्रह्ममयंवृत्तमाहुरेकपदंसुखम् ४९ विद्वान्कूर्मइवांगानिकामान्संहृत्यसर्वशः ॥ विरजाःसर्वतोमुक्तोयोनरःससुखीसदा ५०
कामानात्मनिसंयम्यक्षीणदृष्टःसमाहितः ॥ सर्वभूतसुहृन्मित्रोब्रह्मभूयायकल्पते ५१ इन्द्रियाणांनिरोधेनसर्वेषांविषयैषिणाम् ॥ सुनेर्जनपदत्यागादध्या
त्माग्निःसमिध्यते ५२ यथाअग्निर्धनैरिद्धोमहाज्योतिःप्रकाशते ॥ तथेन्द्रियनिरोधेनमहानात्माप्रकाशते ५३ यदापश्यतिभूतानिप्रसन्नात्माऽऽत्मनोहृदि ॥
स्वयंज्योतिस्तदासूक्ष्मात्सूक्ष्मंप्राप्नोत्यनुत्तमम् ५४ अग्निरूपंपयःस्रोतोवायुःस्पर्शनमेवच ॥ महीपंकवरंचोरमाकाशःश्रवणंतथा ५५ रोगशोकसमाविष्टंपंच
स्रोतःसमावृतम् ॥ पंचभूतसमायुक्तंनवद्वारंदिदैवतम् ५६ रजस्वलमथादृश्यंत्रिगुणंचत्रिधातुकम् ॥ संसर्गाभिरतंमुहंशरीरमितिधारणा ५७

मान्यादितिभावः ५३ प्रसन्नात्मानिर्मलचितः आत्मनःस्वस्य हृदियदाभूतानिषश्यविसंप्रज्ञातावस्थायाप । नित्यंबहिर्मुखमनसइयमेवांतर्मुखत्वावस्थेत्याह तदाति यदैवंभवतितदाऽयंस्वयं
ज्योतिर्भवति अतीतानागतव्यवहितादिदर्शनेसूर्यादियज्योतिषामभावात् । तदासूक्ष्मावहादात्ब्रह्मणोऽज्ञेयसूक्ष्मंपरंज्योतिःप्राप्नोति ५४ याज्ञिग्रहानिग्रहाभ्यामुक्तिसंसारोतन्निव्यंशरीरमुक्तं
अथतस्यापिनियामकंनित्यंशरीरमाह अग्निरिति अत्रयद्रूपंलक्षणंगौरवातदग्निः । स्रोतःप्रवाहः । तेनप्रवृत्तोदितादिकंग्राह्यं । तत्पयःजलं । स्पर्शनंवातः । यत्पंककाष्ठादिस्थानीयघनमांसा
स्थ्यादिवरमिदंतत्तमही । घोरंभीमत्सं । आकाशएवश्रवणरूपेणयत्रतथा ५५ पंचस्रोताःसिन्द्रियगोळकानि । नवद्वारंद्वेकर्णयोर्द्वेचक्षुषोर्द्वेनासिकयोरेकंमुखमधोद्वेचेति । द्वेजीवपरमेश्वरौ
दैवतेयत्र ५६ अदृश्यममंगलत्वात् । त्रिगुणंपरेषांदृष्टमात्रंतत्सुखदुःखमोहोत्पादकं । त्रिधातुंवातपित्तकफमयं । संसर्गाभिरतमन्नादिसंगेनैवअभिरमतेनान्यथा । संशयाभिरुतमितिपाठेन
शयोद्धाषकं विनाशबीजमित्यर्थः । मुहंअचेतनं । एवंविधंशरीरमितिधारणानिश्चयः । अत्रशरीरेशब्दादीनांदर्शनात्तदाश्रयाणामाकाशादीनांसत्त्वमनुभेयमित्यर्थः ५७

दुश्चरदुःसमाधेयव्याध्यायाक्रान्तेषु सत्त्वं बुद्धिं एतदेव बाल्याद्यवस्थापन्नं कालः । मनुकालो नाम पञ्चः पदार्थः कश्चिदस्ति ५८ महार्णवं महार्णवसमं एतदेवामिभितभूतं सत्सृष्टिसंहारबोधानां हेतुर्भवति ५९ इंद्रियाणां निरोधेन इदं शरीरं त्यजन् सतः नित्यं विद्यमानानपिकामादींस्त्यजति ६० एते स्फुरद्देहरूपाः प्रकाशप्रवृत्तिमोहनिमित्तत्वेनाग्निः निर्जिताः योगबलेनातिक्रामिताः परंब्राह्मं ६१ । ६२ मनसि हृदयपुंडरीके आत्मनि शरीरे ६३ एकधात्वं पदार्थसाक्षात्कारेण बहुधा वैश्वरूप्येण ६४ रूपाणि स्वशरीराणि शतशः पश्यन् पादौ पशंतं यथा सद्यः प्रवर्तते एवं यो दुश्चरं सर्वलोकेऽस्मिन् सत्त्वं प्रतिसमाश्रितम् ॥ एतदेव हिलोकेऽस्मिन् कालचक्रं प्रवर्तते ५८ एतन्महार्णवं घोरमगार्धमोहसंज्ञितम् । विक्षिपेत्संक्षिपेच्चैव बोधयेत्सामं रजगत् ५९ कामं क्रोधं भयं लोभमभिद्रोहमथानृतम् ॥ इंद्रियाणां निरोधेन सतस्त्यजति दुस्त्यजान् ६० यस्यैते निर्जिताः त्रेगुणाः पंचधा तवः ॥ व्योम्नितस्य परं स्थानमानं त्यमथ लभ्यते ६१ पंचेन्द्रियमहाकूलां मनोवेगमहोदकाम् ॥ नदीमोहहृदांतीर्त्वा कामक्रोधावुभौ जयेत् ६२ स सर्वदोषनिर्मुक्तस्ततः पश्यति तत्परम् ॥ मनोमनसिसंधाय पश्यन्नात्मानमात्मनि ६३ सर्वविस्सर्वभूतेषु विदित्यात्मानमात्मनि ॥ एकधा बहुधा चैव विकुर्वाणस्ततस्ततः ६४ भुवं पश्यति रूपाणि दीपादीपशतं यथा ॥ स वै विष्णुश्च मित्रश्च वरुणोऽग्निः प्रजापतिः ६५ सहिधा ताविधा ताच सप्रभुः सर्वतो मुखः ॥ हृदयं र्भूतानां महानात्मा प्रकाशते ६६ तं विप्रसंघाश्च सुरासुराश्च यक्षाः पिशाचाः पितरो वयांसि ॥ रक्षोगणा भूतगणाश्च सर्वे महर्षयश्चैव सदास्तुवंति ६७ ॥ इति महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि गुरुशिष्यसंवादे द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ मनुष्याणां तुराजस्यः क्षत्रियो मध्यमो गुणः ॥ कुंजरो वाहनानां च सिंहश्चारण्यवासिनाम् १ अविः पशूनां सर्वेषामहिस्तुबिलवासिनाम् ॥ गवां गोवृषभश्चैव ह्यस्त्रीणां पुरुष एव च २ न्यग्रोधं जंबूवृक्षश्च पिप्पलः शालमलिस्तथा ॥ शिशपामेषजं श्वतथा कीचकवेणवः ३ एते ह्युमाणां राजानो लोकेऽस्मिन्नात्र संशयः ॥ हिमवान् पारियात्रश्च स ह्योर्विध्यस्त्रिद्वयान् ४ श्वेतो नीलश्च भासश्च कोष्ठवांश्चैव पर्वतः ॥ गुरुस्कंधो महेन्द्रश्च माल्यवान् पर्वतस्तथा ५ एते पर्वतराजानो गणानां मरुतस्तथा ॥ सूर्यो ग्रहाणामधिपः नक्षत्राणां च चंद्रमाः ६ यमः पितृणामधिपः सरितामथ सागरः ॥ अंभसां वरुणो राजा मरुतामिन्द्र उच्यते ७ अर्कोऽधिपतिरुष्णानां ज्योतिषामिन्द्र उच्यते ॥ अग्निर्भूतपतिर्नित्यं ब्राह्मणानां बृहस्पतिः ८ ओषधीनां पतिः सोमो विष्णुर्बलवतां वरः ॥ त्वष्टाऽधिराजो रूपाणां पशूनामीश्वरः शिवः ९ दीक्षितानां तथा यज्ञो देवभामघवा तथा ॥ दिशामुदीची विप्राणां सोमो राजा प्रतापवान् १० कुबेरः सर्वरत्नानां देवतानां पुरंदरः ॥ एष भूताधिपः सर्गः प्रजानां च प्रजापतिः ११

गिसंकरूपमात्रादनेकानि शरीराणि प्रवर्तते । स एकधा भवति त्रिधा भवतीत्यादि श्रुतेः प्रदीपबदोऽश इति न्यायाच्च ६५ कथमेवं योगिनः सामर्थ्यमुदेतीत्याशंक्यतस्यैवैश्वर्यान्नैकमित्याह सहीति अतएव चानन्याधिपतिरिति न्यायश्चात्रानुसंधेयः ६१ । ५७ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ अस्यैवानन्याधिपतेर्योगिनः ईश्वरत्वसमर्थनार्थं विधूतीराह मनुष्याणामित्यादिना ब्राह्मणाधर्मसेतव इत्यंतेन । मध्यमोगुणः रजोगुणप्रधानः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ ।

१२ ईश्वरत्वं ऐश्वर्यं नरादीनां हरिरेवेत्यर्थः १३ । १४ भगदेवाः कामुकास्तैरनुयातानामनुत्तानां स्त्रीणां सर्वासां मध्ये माहेश्वरी शालोचनेति सर्वं १५ रतीनां पीतिसुखानां वलुमस्यः धनवस्यः धनलाभग वित्तं यत्पीतिसुखं तदेव महदित्यर्थः १६ । १७ । १८ । १९ । २० एवं विद्वान्विश्वेश्वर्यमाप्नोतीत्युक्तं । इदानीं विद्वत्त्वमाप्तिमाध्याह्न्याह अहिंसेति २१ शब्दलक्षणमित्यादयो दृष्टाः २२ भारती परकीया विद्यास्वरूपजनसंस्कारवती शब्देन बलक्षयते २३ विधेयमाह मनस इति इदं कर्तव्यं न वेत्यादिर्विचारश्चित्तातयामनोनामकं तत्त्वं लक्ष्यते चित्ताऽपि बुद्ध्या परीक्ष्यते व्यवस्यति निश्चिनोति २४ एतदे सर्वेषामेव भूतानामहं ब्रह्म मयो महान् ॥ भूतं परतरं मतो विष्णोर्वाऽपि न विद्यते १२ राजाधिराजः सर्वेषां विष्णुर्ब्रह्म मयो महान् ॥ ईश्वरत्वं विजानीध्वं कर्तोरिममृतं हरिम् १३ नरकिन्नरयक्षाणां गंधर्वो रगरक्षसाम् ॥ देवदानवनागानां सर्वेषामीश्वरो हि सः १४ भगदेवानुयातानां सर्वासां वामलोचना ॥ माहेश्वरी महादेवी प्रोच्यते पार्वती हि सा १५ उमादेवी विजानीध्वं नारीणां सुतमां शुभाम् ॥ रतीनां वसुमत्यस्तु स्त्रीणामप्सरसस्तथा १६ धर्मकामाश्च राजानो ब्राह्मणाधर्मसेतवः ॥ तस्माद्राजा द्विजातीनां प्रयतेत स्मरक्षणे १७ राज्ञां हि विषये येषामवसीदंति साधवः ॥ हीमास्ते स्वगुणैः सर्वैः प्रेत्य चोन्मार्गं गामिनः १८ राज्ञां हि विषये येषां साधवः परिरक्षिताः ॥ तेऽस्मिन् लोके प्रमोदंते सुखं प्रेत्य च भुंजते १९ प्राप्नुवन्ति महात्मान इति वित्तद्विजर्षभाः ॥ अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि नियतं धर्मलक्षणम् २० अहिंसा परमोधर्मो हिंसा चाधर्मलक्षणा ॥ प्रकाशलक्षणा देवामनुष्याः कर्मलक्षणाः २१ शब्दलक्षणमाकाशं वायुस्तु स्पर्शलक्षणः ॥ ज्योतिषालक्षणं रूपमापश्चरसलक्षणाः २२ धारिणी सर्वभूतानां प्राथिवी गंधलक्षणा ॥ स्वरव्यंजनसंस्कारा भारती शब्दलक्षणा २३ मनसोलक्षणं चित्ताचितोक्ता बुद्धिलक्षणा ॥ मनसा चिंतिता नर्थान् बुद्ध्या चेहव्यवस्यति २४ बुद्धिर्हि व्यवसायेन लक्ष्यते नात्र संशयः ॥ लक्षणं मनसो ध्यानमव्यक्तं साधुलक्षणम् २५ प्रवृत्तिलक्षणो योगो ज्ञानं संन्यासलक्षणम् ॥ तस्माज्ज्ञानं पुरस्कृत्य संन्यसेदिह बुद्धिमान् २६ संन्यासी ज्ञानसंयुक्तः प्राप्नोति परमां गतिम् ॥ अतीतो द्वंद्वमभ्येति तमो मृत्युजरातिगः २७ धर्मलक्षणसंयुक्तमुक्तं बोधिविध्वमया ॥ गुणानां ग्रहणं सम्यग्बुद्ध्या मयिमतः परम् २८ पार्थिवो यत्सुगंधो वै घ्राणेन हि स गृह्यते ॥ घ्राणस्थश्च तथा वायुर्गंधज्ञाने विधीयते २९ अपां धातुरसो नित्यं जिह्वा स तु गृह्यते ॥ जिह्वास्थश्च तथा सोमोरसज्ञाने विधीयते ३० ज्योतिषश्च गुणो रूपं च क्षुपातश्च गृह्यते ॥ चक्षुःस्थश्च सदाऽऽदित्यो रूपज्ञाने विधीयते ३१ वायव्यस्तु सदा स्पर्शलक्षणं त्वचा प्रज्ञायते च सः ॥ त्वकूस्थश्चैव सदा वायुः स्पर्शनेन विधीयते ३२

वाह बुद्धिर्हीति व्यवसायेत इदमित्येवेति निश्चयेन मनसश्चित्तस्य ध्यानं लोकतः शास्त्रतो वाऽनुभूतस्य विषयस्य पुनः पुनरुद्बोधके सत्यसति वायस्फुरणं तच्चित्तस्य लक्षणं । पूर्वमनो बुद्धिचित्तानां व्यकानिलक्षणां युक्तानि । साप्नोतीति साधुः पुरुषस्तस्य लक्षणमव्यक्तं न केनचिदसौ व्यज्यतेऽपि तु स्वयं प्रकाश इत्यर्थः २५ एवं मन आदिभ्यो विवेचितस्य पुरुषस्याधिगमोपायमाह कर्मनिदापूर्वकं प्रवृत्तीति योगः कर्माणि २६ द्वंद्वमानापमानादि अतीतोऽतिक्रान्तः २७ गुणानां भूतद्रव्यादीनां धर्मस्वरूपलक्षणानि संयुक्तं संयोगाश्च तेषां समाहारोऽधर्मलक्षणं संयुक्तं । धर्मः सुविरत्तादिकं लक्षणं शब्दादिकं संयुक्तमन्योन्यव्यतिषक्तत्वं । इदानीं तेषां ग्रहणं कथं यादेव तस्याऽनुगृहीतेन केन करणेन को वा गुणो गृह्यते इति वक्ष्यते २८ पार्थिव इति विधीयते अनुग्रहं कार्यं २९ घ्रातुः सारः रसकूपः ३० । ३१ । ३२

अश्वः १४
अ०
॥ ४४ ॥

म.भा.टी.
॥ ३२ ॥

३३ मनसइति यथातेजोगुणैरूपस्वाश्रयसहितसूत्रानुगृहीतेनचक्षुषागृह्यतेएवमनोगुणश्चित्ताश्रयसहिताचेतनाधातुनाजीवेनानुगृहीतयाप्रज्ञयाप्रकृष्टज्ञस्याधीवृत्तिविशेषेणगृह्यते । मनो ज्ञानेइतिगुणगुणिनोर्मनश्चित्तयोरभेदाभिप्रायेणोक्तं ३४ एवंबुद्धिरध्यवसायेनस्वरूपेणगृह्यते । एवंमहानज्ञानेनशुद्धसत्वरूपेणस्वरूपेणैवगृह्यतेननुकारणांतरेणइन्द्रियवत् । तत्रहेतुः निश्चित्यग्रहणादिति यथारूपदर्शनेनकार्येणचक्षुरिन्द्रियमस्तीतिज्ञायतेननुगृह्यतेर्तीन्द्रियत्वात् । एवंबुद्धिमहतीइदमित्यभेदेतिअस्मीतिचैवकृपेणनिश्चयेनलिङ्गेनैवतयोःस्वरूपव्यक्तंवस्तुतस्व व्यक्तमेवइन्द्रियत्ववदतीन्द्रियत्वात् ३५ एवंबुद्धेश्चतुर्वदतीन्द्रियत्वंसर्वस्वप्रकाशत्वंचोक्तंयस्तुतागृह्यातितमाह अलिङ्गेति लिङ्गद्वाराग्रहणंबुद्ध्यादेरुक्तंक्षेत्रज्ञस्यतुनतयास्वरूपंज्योतिष्वादि त्यर्थः । ज्ञानलक्षणउपलब्धिमात्रस्वरूपःनतूपलब्धिर्लिङ्गःअलिङ्गत्वात् ३६ क्षेत्रज्ञपदमपिक्षेत्रोपलब्धिमत्रवाचिनतुतुपलब्ध्वाचीत्याह अव्यक्तमिति अव्यक्तमुद्दिष्टमुपक्रांतक्षेत्रं

आकाशस्यगुणोह्येषश्चेत्रेणचसगृह्यते ॥ श्रोत्रस्थाश्चदिशःसर्वाःशब्दज्ञानेप्रकीर्तिताः ३३ मनसश्चगुणश्चित्ताप्रज्ञयासतुगृह्यते ॥ हृदिस्थश्चेतनोधातुर्मनोज्ञाने विधीयते ३४ बुद्धिरध्यवसायेनज्ञानेनचमहांस्तथा ॥ निश्चित्यग्रहणाद्व्यक्तमव्यक्तंनान्नसंशयः ३५ अलिङ्गग्रहणोनिश्चयःक्षेत्रज्ञोनिर्गुणात्मकः ॥ तस्मादलिङ्गः क्षेत्रज्ञःकेवलज्ञानलक्षणः ३६ अव्यक्तंक्षेत्रमुद्दिष्टंगुणानांप्रभवाप्ययम् ॥ सदापश्याम्यहंलीनोविजानामिशृणोमिच ३७ पुरुषस्तद्विजानीतेतस्माक्षेत्रज्ञउच्यते ॥ गुणवृत्तंतथावृत्तंक्षेत्रज्ञःपरिपश्यति ३८ आदिमध्यावसानांतंसृज्यमानमचेतनम् ॥ नगुणाविदुरात्मानंमृज्यमानाःपुनःपुनः ३९ नसत्यंविदतेकश्चित्क्षेत्रज्ञस्त्वेवविदति ॥ गुणानांगुणभूतानांयत्परंपरमंहत् ४० तस्माद्गुणाश्चसत्त्वंचपरित्यज्येहधर्मवित् ॥ क्षीणदोषोगुणातीतःक्षेत्रज्ञंप्रविशत्यथ ४१ निर्विकारोनिर्ममस्कारोनिःस्वाहाकारएवच ॥ अचलश्चानिकेतश्चक्षेत्रज्ञःसपरोविभुः ४२ ॥ इतिश्री० आ०अनु०गुरुशिष्यसंवादेत्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यदादिमध्यपर्वतंग्रहणोपायमेवच ॥ नामलक्षणसंयुक्तंसर्ववक्ष्यामितत्त्वतः १ अहःपूर्वततोरात्रिर्मासाःशुक्लादयःस्मृताः ॥ श्रवणादीनिऋक्षाणिऋतवःशिशिरादयः २ भूमिरादिस्तुगंधानांसानामापएवच ॥ रूपाणांज्योतिरादित्यःस्पर्शानांवायुरुच्यते ३ शब्दस्यादिस्तथाकाशमेषभूतकृतो गुणः ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामिभूतानामादिमुत्तमम् ४ आदित्योज्योतिषामादिरग्निर्भूतादिरुच्यते ॥ सावित्रीसर्वविद्यानांदेवतानांप्रजापतिः ५

तथागुणानांकार्यरूपाणामुत्पत्तिप्रलयचक्रप्रभवाप्ययमितिसमाहारः । अहंसाक्षी लीनस्वाध्यस्तेनकर्त्ताच्छादितत्वाद्ब्रह्माह । क्षेत्रलिङ्गस्थमितिपाठेक्षेत्रलिङ्गेत्यलसूक्ष्मशरीरोस्थितगुणानांस्त्वादीनामुत्पत्त्यादिनाज्ञेयमव्यक्तंलीनमप्यहंपश्यामि ३७ गुणवृत्तंप्रकाशप्रवृत्तिमोहादि ३८ तदेवआदिमध्यावसानांतमुत्पत्त्यादिनाबद्धं । अंतशब्दोबद्धत्ववाची अतिअदिवंधने इत्यस्यरूपं । सृज्यमानंचगुणवृत्तमेव सृज्यमानाइतिपरिणामिनःकूटस्थंनपश्यंत्यपितकूटस्थएवताम्रप्रकाशयतीत्यर्थः ३९ सत्यमात्मानं गुणभूतानांभोग्यानां पंचमयैषधी तेभ्योयत्परंसत्यमितिसंबंधः ४० गुणान्दृश्यान् सत्त्वंबुद्धिदर्शनेकरणभूतानां परित्यज्य क्षेत्रज्ञंपरमात्मानांविशति ४१ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ क्षेत्रज्ञप्रवेशरूपस्यमोक्षस्यानित्यत्वंस्वरूपमात्रत्वंचवक्तुंयज्जन्मादिमतदनित्यंकर्मप्राप्यचेतितत्सर्वमनुक्रामति यदादीति आदिमध्यपर्वतंजन्मादिमतं ग्रहणेउपायोऽस्त्यस्यतदग्रहणोपायंकर्मसाध्यं तत्सर्ववक्ष्यामि १ । २ । ३ । ४ आग्निजठररूपीभूतानां जरायुजाडजाणांरूपमरूपी प्रस्वेददृष्टिहेतुतयास्वेदजोद्भिज्जानाम् ५

॥ ३२ ॥

सिंहवलोकनेनसावित्रीव्याचष्टेउपासनार्थं नियतजप्यंवाह्यजपत्रियादिच्छेच्छातानांतरसर्वसावित्रीपववाच्यम् ६ सर्गःपृथ्यादिकालः ७ हुतममौवाह्यजेवादेवेतदिज्ञेयवत् सप्तोवाहु किः ४ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ ससेवपानांसरसोत्पादीनांच संभिरार्षः १४ ईश्वरःउग्रः १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ अध्यायद्वयेनज्ञानोपायान्वधर्मान्विवक्षुरज्ञानांकालच

ओंकारःसर्ववेदानांचसंप्राणएवच ॥ यदस्मिन्नियतंलोकेसर्वसावित्रीरुच्यते ६ गायत्रीच्छंदसामादिःप्रजानांसर्गउच्यते ॥ गावश्चतुष्पदामादिर्मनुष्याणां द्विजातयः ७ इयेनःपतत्रिणामादिर्यज्ञानांहुतमुत्तमम् ॥ सरीसृपाणांसर्वेषांज्येष्ठःसर्पोद्विजोत्तमाः ८ छतमादिर्युगानांचसर्वेषांनात्रसंशयः ॥ हिरण्यंसर्वरत्ना नामोषधीनांयवास्तथा ९ सर्वेषांभक्ष्यमोज्यानामन्नंपरममुच्यते ॥ द्रवाणांचैवसर्वेषांपेयानामापउत्तमाः १० स्थावराणांतुभूतानांसर्वेषामविशेषतः ॥ ब्रह्म क्षेत्रंसदापुण्यंलक्षःप्रथमतःस्मृतः ११ अहंप्रजापतीनांचसर्वेषांनात्रसंशयः ॥ ममविष्णुरचित्यात्मास्वयंभूरितिसंस्तुतः १२ पर्वतानांमहामेरुःसर्वेषामग्रजः स्मृतः ॥ दिशांचप्रदिशांचोर्ध्वदिक्पूर्वाप्रथमातथा १३ तथात्रिपथगामंगानदीनामग्रजास्मृता ॥ तथासरोदपानानांसर्वेषांसागरोऽग्रजः १४ देवदानवभूता नांपिशाचोरगरक्षसाम् ॥ नरकिन्नरयक्षाणांसर्वेषामश्विरःप्रभुः १५ आदिर्विश्वस्यजगतोविष्णुर्ब्रह्ममयोमहान् ॥ भूतंपरतरंयस्मात्रैलोक्येनेहविद्यते १६ आश्रमाणांचसर्वेषांगार्हस्थ्यंनात्रसंशयः ॥ लोकानामादिरव्यक्तंसर्वस्यांतस्तदेवच १७ अहान्यस्तमयांतानिउदयांताचशर्वरी ॥ सुखस्यांतंसदापुःखंदुःखस्यां तंसदासुखम् १८ सर्वेक्षयांतानिचयाःपतनांताःसमुच्छ्रयाः ॥ संयोगाश्चवियोगांतामरणांतंचजीवितम् १९ सर्वकृतंविनाशांतंजातस्यमरणंध्रुवम् ॥ अशाश्वतंहिलोकेऽस्मिन्सदास्थावरजंगमम् २० इष्टंदतंतपोऽधीतंव्रतानिनियमाश्चये ॥ सर्वमेतद्विनाशांतंज्ञानस्यांतोनविद्यते २१ तस्माज्ज्ञानेनशुद्धेनप्रशांता त्माजितेन्द्रियः ॥ निर्ममोनिरहंकारोमुच्यतेसर्वपाप्मभिः २२ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणि गुरुशिष्यसंवादे चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ बुद्धिसारंमनस्तंममिन्द्रियग्रामबंधनम् ॥ महाभूतपरिस्कंधंनिवेशपरिवेशनम् १ जराशोकसमाविष्टव्याधिव्यसनसंभवम् ॥ देशकालविचारिदंश्रमव्यायामानिःस्वनम् २ अहोरात्रपरिक्षेपंशीतोष्णपरिमंडलम् ॥ सुखदुःखांतंसंश्लेषंक्षुत्पिपासावकीलकम् ३

क्राधीनत्वंदर्शयति बुद्धीत्यादिना अन्नभूतनत्वपुराणत्वादिवदतीतत्वानागतत्वादिरपिब्रह्मस्यैवधर्मइत्यतीतानामतादिव्यवहारहेतुर्ब्रह्मैवमनुकाळोनामषष्ठःपदार्थस्तदर्थमेष्टव्यइतिमन्वा नोदेहरूपद्रव्यमेवकालचक्रत्वेनवर्णयति बुद्धिसारमित्यादिविशेषणयुक्तंकालचक्रंप्रवर्ततइतिनवमेनान्वयः बुद्धिरेवसारउपादेयांशोयस्मिन् । मनस्तंमंमनसास्तंमेनेववृत्तं । महामू तपरिस्कंधंपंचभूतसमूहात्मकं । स्कंधःस्यान्नपतौर्वेशांपरायसमूहयोःइतिमेदिनी । निवेशपरिवेशनंलक्ष्येयन्नोभिवदावरणभूता १ संभवउत्पत्तिस्थानं । देशकालाभ्यांविचरतितथा श्रमःस्वेदःव्यायामस्तज्जेतुर्गमनादिः २ परिक्षेपश्चालकः । परिमंडलंपरिवेषः । अंतसंश्लेषःसंधिः । अवकीलकाःअंतःप्रविष्टाःशंकवः ३

छायातपोमेषसंतापोविलेखावुस्त्रातारौयत्रतच्छायातपविलेखं । निमेषमात्रेणउन्मेषमात्रेणचविह्वलंयाकुलंचोरभीमसंमोहजलंअशु शोकठयासमित्यर्थः । वर्तमानसंवागति । अचेतनजडम् ४ मासादिनाकालेनपरिमितं । विषमंकाचिन्मनुष्याकारंकाचिद्व्याकारंकाचिद्व्याकारमिति । लोकेषुऊर्ध्वमध्याधोमतेषुसंचरःसंचरणस्य । तमोनियमपंकं तमोगुणेनयोनियमः कर्मज्ञानयोर्निरोधःसर्वपंकवन्मालिन्याख्यपापहेतुर्यस्मिन् । रजोवेगप्रवर्तकतमःसत्त्वसंमिश्रस्यरजसोवेगःविहितनिषिद्धकर्मसुप्रवर्तकोयत्र ९ अहंकारोद्वर्षः सत्वाहंकारोतिपाठेबुद्धयहंकाराभ्यांचितितमित्यर्थः । गुणैःसत्वादिभिःसंजातवर्तनमवस्थानंयस्य पाठांतरेमंडलसंघातः अरतयःइष्ट लाभजाःपरितापाःताप्येवग्रहणानीकानिबंधपाटिकासमूहोयत्र शोकःसंहारोमृत्यु

छायातपविलेखंचनिमेषोन्मेषविह्वलम् ॥ चोरमोहजलाकीर्णवर्तमानमचेतनम् ४ मासार्धमासगणितंविषमंलोकसंचरम् ॥ तमोनियमपंकंचरजोवेगप्रवर्तकम् ५ महाहंकारदीप्तंचगुणसंजातवर्तनम् ॥ अरतिग्रहणानीकंशोकसंहारवर्तनम् ६ क्रियाकारणसंयुक्तरागविस्तारमायतम् ॥ लोभेप्सापरिविक्षोभंविचित्राज्ञानसंभवम् ७ भयमोहपरीवारंभूतसंमोहकारकम् ॥ आनंदप्रीतिचारंचकामक्रोधपरिग्रहम् ८ महदादिविशेषांतमसक्तंप्रभवाव्ययम् ॥ मनोजवमनःकांतंकाळचक्रंप्रवर्तते ९ एतद्ब्रह्मसमायुक्तंकाळचक्रमचेतनम् ॥ विसृजेत्संक्षिपेच्चापिवोधयेत्सामरंजम् १० काळचक्रप्रवृत्तिंचनिवृत्तिंचैवतत्त्वतः ॥ यस्तुवेदनरोनित्यंनसंभूतेषुमुह्यति ११ विमुक्तःसर्वसंस्कारैःसर्वद्वंद्वविवर्जितः ॥ विमुक्तःसर्वपापेभ्यःप्राप्नोतिपरमां गतिम् १२ गृहस्थोब्रह्मचारीचवानप्रस्थोऽथभिक्षुकः॥ चत्वारआश्रमाःप्रोक्ताःसर्वेगार्हस्थ्यमूलकाः १३ यःकश्चिदिहलोकेऽस्मिन्नाममःपरिकीर्तितः ॥ तस्यांतगमनंश्रेयःकीर्तिरेषासनातनी १४ संस्कारैःसंस्कृतः पूर्वयथावच्चरितवतः ॥ जातौगुणविशिष्टायांसमावर्तततत्त्ववित् १५ स्वदारनिरतो नित्यंशिष्टाचारोजितेंद्रियः ॥ पंचभिश्चमहायज्ञैःअद्वानोयजेदिह १६ देवताऽतिथिशिष्टाशीनिरतोवेदकर्मसु ॥ इज्याप्रदानयुक्तश्चयथाशक्तियथासुखम् १७ नपाणिपादचपलोननेत्रचपलोमुनिः ॥ नचवागंभचपलइतिशिष्टस्यगोचरः १८ नित्यंयज्ञोपवीतीस्याच्छुक्लवासाःशुचिव्रतः ॥ नियतोयमदानाभ्यांसदाशिष्टैश्चसंविशेत् १९ जितशिक्षोदरोमैत्रःशिष्टाचारसमन्वितः ॥ वैणवीधारयेद्यष्टिसोदकंचकमंडलम् २० अर्घ्याध्यापनंकुर्यात्तथायजनयाजने ॥ दानंप्रतिग्रहंवापिषड्गुणां वृत्तिमाचरेत् २१ त्रीणिकर्माणिजानीतब्राह्मणानांतुजीविका ॥ याजनाध्यापनेचोभेशुद्धाच्चापिप्रतिग्रहः २२ अथशेषाणिचान्यानित्रीणिकर्माणिनितु ॥ दानमध्ययनंयज्ञोधर्मयुक्तानितानितु २३ तेष्वप्रमादंकुर्वीतत्रिषु कर्मसुधर्मवित् ॥ दांतोमैत्रःक्षमायुक्तःसर्वभूतसमोमुनिः २४

एवपरिविक्षोभोनिमोन्नतदेशस्थानीयश्चक्रस्यास्फालनहेतुर्यत्र । विचित्रंत्रिगुणात्मकत्वात्तदज्ञानंमायाततःसंभवउत्पत्तिर्यस्य ७ आनंदप्रीतिचारंचाद्युक्तासत्त्याचरतीतितया ८ विक्षोभाःस्थूलपिंडादयः । असक्तंकाचिदपिज्ञानमनिरुद्धं । प्रभवतिसंसारस्यनेनतत्प्रमथंनतद्व्यपंचेति अवश्यंसंसारकारणमित्यर्थः ९ ब्रह्मानिमानाषमनादीनित्यमयंदेहेन्द्रियादिसंवातचक्रंरजस्तमःसत्त्वप्रधानंसत्सृष्टिसंहारतत्त्वज्ञानानांहेतुर्भवति १० प्रवृत्तिप्रवृत्तिहेतुं निवृत्तिंनिवृत्तिहेतुं वेद विदित्वाहानोपादानकृत्तमुह्यति ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

२५ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि मीलकंठिणि मारुतमेविदीपे षष्ठचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ एवमेतेनमार्गेणित्यादिरध्यायोनिर्णयक्याख्यातः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

अध्वासूर्येणनिर्दिष्टःकीटवच्चचरेन्महोम् ॥ दयार्थचैवभूतानांसमीक्ष्यपृथिवीचरेत् २७ संचयांश्चनकुर्वीतस्नेहवासंचवर्जयेत् ॥ पूताभिरद्भिर्नित्यंवेकार्यैकुर्वी
तमोक्षवित् २८ उपस्पृशेदुद्धृताभिरद्भिश्चपुरुषःसदा ॥ अहिंसाब्रह्मचर्यचसत्यमार्जवमेवच २९ अक्रोधश्चानसूयाचदमोनित्यमपैशुनम् ॥ अष्टस्वेतेषुयु
क्तःस्याद्भतेषुनित्यतैर्द्रियः ३० अपापमशठवृत्तमजिह्वानित्यमाचरेत् ॥ जोषयेत्सदाभोज्यंघ्रासमागतमस्पृहः ३१ यात्रामात्रंचभुंजीतकेवलंप्राणयात्रे
कम् ॥ धर्मलब्धमथाश्रीयान्नकाममनुवर्तयेत् ३२ ग्रासादाच्छादनादन्यन्नगृहीयात्कथंचन ॥ यावदाहारयेत्तावत्प्रातिगृहीतनाधिकम् ३३ परेभ्योनप्रातिग्राह्यं
नचदेयंकदाचन ॥ दैन्यभावाच्चभूतानांसंविमज्यसदाबुधः ३४ नाददीतपरस्वानिनगृहीयादयाचितः ॥ नर्किचिद्विषयंभुक्त्वास्पृहयेत्तस्यैवपुनः ३५ मृदमा
पस्तथान्नानिपत्रपुष्पफलानिच ॥ असंवृतानिगृहीयात्प्रवृतानिचकार्यवान् ३६ नशिल्पजीविकाजीवोद्धिरण्यंनोतकामयेत् ॥ नद्वेष्टानोपदेष्टाचभवेच्चनिरुप
रुक्तः ३७ श्रद्धापूतानिभुंजीतनिमित्तानिचवर्जयेत् ॥ सुधावृत्तिरसक्तश्चसर्वभूतैरसंविदम् ३८ आशीर्युक्तानिसर्वाणिर्हिसायुक्तानियानिच ॥ लोकसंग्रहधर्मंच
नैवकुर्यान्नकारयेत् ३९ सर्वभावानतिक्रम्यलघुमात्रपरिब्रजेत् ॥ समःसर्वेषुभूतेषुस्थावरेषुचरेषुच ४० परंनोद्वेजयेत्कंचिन्नचकस्यचिदुद्वेजेत् ॥ विश्वास्यः
सर्वभूतानामग्र्योमोक्षविदुच्यते ४१ अनामतंचनध्यायेन्नातीतमनुचितयेत् ॥ वर्तमानमुपेक्षेतकालाकांक्षीसमाहितः ४२ नचक्षुषानमनसानवाचादूषयेत्क
चित् ॥ नप्रत्यक्षंपरोक्षंवाकिंचिदुष्टंसमाचरेत् ४३ इंद्रियाण्युपसंहृत्यकुर्मोगानीवसर्वशः ॥ क्षीणेन्द्रियमनोबुद्धिर्निरीहःसर्वतश्चवित् ४४ निर्द्वंद्वोनिर्नमस्कारो
निःस्वाहाकारएवच ॥ निर्ममोनिर्हंकारोनिर्योगक्षेमआत्मवान् ४५ निराशीर्निर्गुणःशान्तोनिरासक्तोनिराश्रयः ॥ आत्मसंगीचतत्त्वज्ञोमुच्यतेनात्रसंशयः ४६
अपादपाणिपृष्ठंतदशिरस्कममूढरम् ॥ प्रहीणगुणकर्माणंकेवलंविमलंस्थिरम् ४७ अगंधमरसरूपरसमरूपाशब्दमेवच ॥ अनुगम्यमनासक्तममांसमपिचैवयत्
४८ निश्चितमव्ययंदिव्यंमृदस्थमपिसर्वदा ॥ सर्वभूतस्थमात्मानंयेपश्यंतिनतेमृताः ४९ नतत्रक्रमतेबुद्धिर्नोन्द्रियाणिनदेवताः ॥ वेदायज्ञाश्चलोकाश्चनतपो
नवतानिच ५० यत्रज्ञानवतांप्राप्तिरलिङ्गग्रहणास्मृता ॥ तस्मादलिङ्गधर्मज्ञोधर्मतत्त्वमुपाचरेत् ५१ गृहधर्माश्रितोविद्वान्विज्ञानचरितंचरेत् ॥ अपूढोमूढरू
पेणचरेद्धर्ममदूषयन् ५२ यथैनमवमन्येरन्परिसततमेवहि ॥ तथावृत्तश्चरेच्छान्तःसतांघर्मावकुत्सयन् ५३ यएवंवृत्तसंपन्नःसमुनिःश्रेष्ठउच्यते ॥ इंद्रियार्णां
द्रियार्थीश्चमहामूतानिपंचच ५४ मनोबुद्धिरहंकारमव्यक्तंपुरुषंतथा ॥ एतत्सर्वंप्रसंख्यायमथावतत्त्वनिश्चयात् ५५ ततःस्वर्गमवाप्नोतिविमुक्तःसर्वबंधनैः ॥
पूतावदंतवेलायांपरिसंख्यायतत्त्ववित् ५६ ध्यायेदेकांतमास्थायमुच्यतेऽथनिराश्रयः ॥ निर्मुक्तःसर्वसंनेभ्योवायुराकाशगोयथा ५७

५८ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ संन्यासमित्यध्यायेऽपिमुच्यतेनात्रसंशयइत्येतोर्वचःपूर्वमेवमतार्थः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ द्वाविमाविति पक्षिणोजीवेश्वरीसंक्षिप्येतेययोस्तौसंक्षेपौतयोऽरुपाधीबुद्धिमायेतोअचेतनौ । सत्त्वावितिपाठेनुअचेतनौप्राति
बिंबत्वेनदृश्योयस्तुताभ्यांप्रातिबिंबरूपाभ्यामन्यःबिंबस्थानीयःसचेतनामात्रशरीरोपिचेतनावानिरुच्यते साक्ष्यसंलग्नतास्वीतिरय १६ अचेतनइति अचेतनइवाहंभीगम्योद्धयोजीव

क्षीणकोशोनिरातंकस्तथेदंप्राप्तुयात्परम् ५८ ॥ इतिश्रीमहामारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणि गुरुशिष्यसंवादेऽष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥
॥ ब्रह्मोवाच ॥ संन्यासंतपइत्याहुर्वृद्धानिश्चितवादिनः ॥ ब्राह्मणाब्रह्मयोनिस्थाज्ञानंब्रह्मपरंविदुः १ अतिदूरात्मकंब्रह्मोदविद्याव्यपाश्रयम् ॥ निर्द्वंद्वनि
र्गुणंनित्यमचिंत्यगुणमुत्तमम् २ ज्ञानेनतपसाचैवधीराःपश्यंतितत्परम् ॥ निर्णिक्तमनसःपूताव्युक्तांतरजसोऽमलाः ३ तपसाक्षेममध्वानंगच्छंतिपरमे
श्वरम् ॥ संन्यासनिरतानित्यंयेचब्रह्मविदोजनाः ४ तपःप्रदीपइत्याहुराचारोधर्मसाधकः ॥ ज्ञानंवैपरमंविद्यात्संन्यासंतपउत्तमम् ५ यस्तुवेदनिराधारंज्ञा
नंतत्त्वविनिश्चयात् ॥ सर्वभूतस्थमात्मानंसर्वगतिरिष्यते ६ योविद्वान्सहवासंचविवासंचैवपश्यति ॥ तथैवैकत्वनानात्वेसदुःखात्प्राप्तिमुच्यते ७ योनिकामय
तेकिंचिन्नकिंचिदवमन्यते ॥ इहलोकस्थएवैषब्रह्मभूयायकल्पते ८ प्रधानगुणतत्त्वज्ञःसर्वभूतप्रधानवित् ॥ निर्ममोनिर्हंकारोमुच्यतेनात्रसंशयः ९ निर्द्वंद्वो
निर्नमस्कारोनिःस्वाहाकारएवच ॥ निर्गुणंनित्यमद्वंद्वंप्रशमेनैवगच्छति १० हित्वागुणमयंसर्वकर्मजंतुःशुभाशुभम् ॥ उभेसत्यानृतेहत्वामुच्यतेनात्रसंशयः
११ अव्यक्तयोनिप्रभवोबुद्धिस्कंधमयोमहान् ॥ महाहंकारविटपइंद्रियांकुरकोटरः १२ महाभूतविशालश्चविशेषयतिशास्त्रिनः ॥ सदापन्नःसदापुष्पःशुभा
शुभफलोदयः १३ आजीव्यःसर्वभूतानांब्रह्मवृक्षःसनातनः ॥ पुनंचित्त्वाचमिच्छाचतत्त्वज्ञानासेनाबुधः १४ हित्वासंगमयाप्ताशाम्पत्युज्जमजरोदयान् ॥
निर्ममोनिर्हंकारोमुच्यतेनात्रसंशयः १५ द्वाविमौपाक्षिणौनित्यौसंक्षेपौचाप्यचेतनौ ॥ एताभ्यामुपरोयोन्यश्चेतनावान्सउच्यते १६ अचेतनःसत्त्वसंख्या
विमुक्तःसत्त्वात्परंचेतयतैतरात्मा ॥ सक्षेत्रवित्सर्वसंख्यातबुद्धिर्गुणातिगोमुच्यतेसर्वपापैः १७ ॥ इतिश्री०आश्वमेधिके०अनुगीताप०गुरुशिष्यसंवादेसप्तच
त्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ केचिद्ब्रह्ममयंवृक्षंकेचिद्ब्रह्मवनंमहत् ॥ केचित्तुब्रह्मचाव्यक्तंकेचित्परमनामयम् ॥ मन्यंतेसर्वमप्येतदव्यक्तप्रभवव्ययम् १

इति यावत् सत्त्वसंख्याविमुक्तःसत्त्वानिप्राणिनःसंख्यायतैपृथक्त्वेनगण्यतैस्तेदेहाद्युपाधयस्तैर्विमुक्तःसत्त्वत्वात्बुद्धेःपरंयद्वस्तुयच्चेतयते बुद्ध्यादीनअचेतनानपिचेतन्ययुक्तान्कुरुतेसपवक्षे
त्रज्ञसंज्ञांस्तरात्मा । कोऽसौसर्वसंख्यातबुद्धिःसर्वांसंख्याताःबुद्धयोयेन सर्वासांबुद्धीनांसाक्षित्वेनसंख्यातापरिच्छेदकइत्यर्थः । सपवगुणगुंफितःसत्त्वैर्दोषैर्युज्यते गुणातिगस्तुतैर्मु
च्यतइति १७ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥ ॥ १०१ ॥ ॥ १०२ ॥ ॥ १०३ ॥ ॥ १०४ ॥ ॥ १०५ ॥ ॥ १०६ ॥ ॥ १०७ ॥ ॥ १०८ ॥ ॥ १०९ ॥ ॥ ११० ॥ ॥ १११ ॥ ॥ ११२ ॥ ॥ ११३ ॥ ॥ ११४ ॥ ॥ ११५ ॥ ॥ ११६ ॥ ॥ ११७ ॥ ॥ ११८ ॥ ॥ ११९ ॥ ॥ १२० ॥ ॥ १२१ ॥ ॥ १२२ ॥ ॥ १२३ ॥ ॥ १२४ ॥ ॥ १२५ ॥ ॥ १२६ ॥ ॥ १२७ ॥ ॥ १२८ ॥ ॥ १२९ ॥ ॥ १३० ॥ ॥ १३१ ॥ ॥ १३२ ॥ ॥ १३३ ॥ ॥ १३४ ॥ ॥ १३५ ॥ ॥ १३६ ॥ ॥ १३७ ॥ ॥ १३८ ॥ ॥ १३९ ॥ ॥ १४० ॥ ॥ १४१ ॥ ॥ १४२ ॥ ॥ १४३ ॥ ॥ १४४ ॥ ॥ १४५ ॥ ॥ १४६ ॥ ॥ १४७ ॥ ॥ १४८ ॥ ॥ १४९ ॥ ॥ १५० ॥ ॥ १५१ ॥ ॥ १५२ ॥ ॥ १५३ ॥ ॥ १५४ ॥ ॥ १५५ ॥ ॥ १५६ ॥ ॥ १५७ ॥ ॥ १५८ ॥ ॥ १५९ ॥ ॥ १६० ॥ ॥ १६१ ॥ ॥ १६२ ॥ ॥ १६३ ॥ ॥ १६४ ॥ ॥ १६५ ॥ ॥ १६६ ॥ ॥ १६७ ॥ ॥ १६८ ॥ ॥ १६९ ॥ ॥ १७० ॥ ॥ १७१ ॥ ॥ १७२ ॥ ॥ १७३ ॥ ॥ १७४ ॥ ॥ १७५ ॥ ॥ १७६ ॥ ॥ १७७ ॥ ॥ १७८ ॥ ॥ १७९ ॥ ॥ १८० ॥ ॥ १८१ ॥ ॥ १८२ ॥ ॥ १८३ ॥ ॥ १८४ ॥ ॥ १८५ ॥ ॥ १८६ ॥ ॥ १८७ ॥ ॥ १८८ ॥ ॥ १८९ ॥ ॥ १९० ॥ ॥ १९१ ॥ ॥ १९२ ॥ ॥ १९३ ॥ ॥ १९४ ॥ ॥ १९५ ॥ ॥ १९६ ॥ ॥ १९७ ॥ ॥ १९८ ॥ ॥ १९९ ॥ ॥ २०० ॥ ॥ २०१ ॥ ॥ २०२ ॥ ॥ २०३ ॥ ॥ २०४ ॥ ॥ २०५ ॥ ॥ २०६ ॥ ॥ २०७ ॥ ॥ २०८ ॥ ॥ २०९ ॥ ॥ २१० ॥ ॥ २११ ॥ ॥ २१२ ॥ ॥ २१३ ॥ ॥ २१४ ॥ ॥ २१५ ॥ ॥ २१६ ॥ ॥ २१७ ॥ ॥ २१८ ॥ ॥ २१९ ॥ ॥ २२० ॥ ॥ २२१ ॥ ॥ २२२ ॥ ॥ २२३ ॥ ॥ २२४ ॥ ॥ २२५ ॥ ॥ २२६ ॥ ॥ २२७ ॥ ॥ २२८ ॥ ॥ २२९ ॥ ॥ २३० ॥ ॥ २३१ ॥ ॥ २३२ ॥ ॥ २३३ ॥ ॥ २३४ ॥ ॥ २३५ ॥ ॥ २३६ ॥ ॥ २३७ ॥ ॥ २३८ ॥ ॥ २३९ ॥ ॥ २४० ॥ ॥ २४१ ॥ ॥ २४२ ॥ ॥ २४३ ॥ ॥ २४४ ॥ ॥ २४५ ॥ ॥ २४६ ॥ ॥ २४७ ॥ ॥ २४८ ॥ ॥ २४९ ॥ ॥ २५० ॥ ॥ २५१ ॥ ॥ २५२ ॥ ॥ २५३ ॥ ॥ २५४ ॥ ॥ २५५ ॥ ॥ २५६ ॥ ॥ २५७ ॥ ॥ २५८ ॥ ॥ २५९ ॥ ॥ २६० ॥ ॥ २६१ ॥ ॥ २६२ ॥ ॥ २६३ ॥ ॥ २६४ ॥ ॥ २६५ ॥ ॥ २६६ ॥ ॥ २६७ ॥ ॥ २६८ ॥ ॥ २६९ ॥ ॥ २७० ॥ ॥ २७१ ॥ ॥ २७२ ॥ ॥ २७३ ॥ ॥ २७४ ॥ ॥ २७५ ॥ ॥ २७६ ॥ ॥ २७७ ॥ ॥ २७८ ॥ ॥ २७९ ॥ ॥ २८० ॥ ॥ २८१ ॥ ॥ २८२ ॥ ॥ २८३ ॥ ॥ २८४ ॥ ॥ २८५ ॥ ॥ २८६ ॥ ॥ २८७ ॥ ॥ २८८ ॥ ॥ २८९ ॥ ॥ २९० ॥ ॥ २९१ ॥ ॥ २९२ ॥ ॥ २९३ ॥ ॥ २९४ ॥ ॥ २९५ ॥ ॥ २९६ ॥ ॥ २९७ ॥ ॥ २९८ ॥ ॥ २९९ ॥ ॥ ३०० ॥ ॥ ३०१ ॥ ॥ ३०२ ॥ ॥ ३०३ ॥ ॥ ३०४ ॥ ॥ ३०५ ॥ ॥ ३०६ ॥ ॥ ३०७ ॥ ॥ ३०८ ॥ ॥ ३०९ ॥ ॥ ३१० ॥ ॥ ३११ ॥ ॥ ३१२ ॥ ॥ ३१३ ॥ ॥ ३१४ ॥ ॥ ३१५ ॥ ॥ ३१६ ॥ ॥ ३१७ ॥ ॥ ३१८ ॥ ॥ ३१९ ॥ ॥ ३२० ॥ ॥ ३२१ ॥ ॥ ३२२ ॥ ॥ ३२३ ॥ ॥ ३२४ ॥ ॥ ३२५ ॥ ॥ ३२६ ॥ ॥ ३२७ ॥ ॥ ३२८ ॥ ॥ ३२९ ॥ ॥ ३३० ॥ ॥ ३३१ ॥ ॥ ३३२ ॥ ॥ ३३३ ॥ ॥ ३३४ ॥ ॥ ३३५ ॥ ॥ ३३६ ॥ ॥ ३३७ ॥ ॥ ३३८ ॥ ॥ ३३९ ॥ ॥ ३४० ॥ ॥ ३४१ ॥ ॥ ३४२ ॥ ॥ ३४३ ॥ ॥ ३४४ ॥ ॥ ३४५ ॥ ॥ ३४६ ॥ ॥ ३४७ ॥ ॥ ३४८ ॥ ॥ ३४९ ॥ ॥ ३५० ॥ ॥ ३५१ ॥ ॥ ३५२ ॥ ॥ ३५३ ॥ ॥ ३५४ ॥ ॥ ३५५ ॥ ॥ ३५६ ॥ ॥ ३५७ ॥ ॥ ३५८ ॥ ॥ ३५९ ॥ ॥ ३६० ॥ ॥ ३६१ ॥ ॥ ३६२ ॥ ॥ ३६३ ॥ ॥ ३६४ ॥ ॥ ३६५ ॥ ॥ ३६६ ॥ ॥ ३६७ ॥ ॥ ३६८ ॥ ॥ ३६९ ॥ ॥ ३७० ॥ ॥ ३७१ ॥ ॥ ३७२ ॥ ॥ ३७३ ॥ ॥ ३७४ ॥ ॥ ३७५ ॥ ॥ ३७६ ॥ ॥ ३७७ ॥ ॥ ३७८ ॥ ॥ ३७९ ॥ ॥ ३८० ॥ ॥ ३८१ ॥ ॥ ३८२ ॥ ॥ ३८३ ॥ ॥ ३८४ ॥ ॥ ३८५ ॥ ॥ ३८६ ॥ ॥ ३८७ ॥ ॥ ३८८ ॥ ॥ ३८९ ॥ ॥ ३९० ॥ ॥ ३९१ ॥ ॥ ३९२ ॥ ॥ ३९३ ॥ ॥ ३९४ ॥ ॥ ३९५ ॥ ॥ ३९६ ॥ ॥ ३९७ ॥ ॥ ३९८ ॥ ॥ ३९९ ॥ ॥ ४०० ॥ ॥ ४०१ ॥ ॥ ४०२ ॥ ॥ ४०३ ॥ ॥ ४०४ ॥ ॥ ४०५ ॥ ॥ ४०६ ॥ ॥ ४०७ ॥ ॥ ४०८ ॥ ॥ ४०९ ॥ ॥ ४१० ॥ ॥ ४११ ॥ ॥ ४१२ ॥ ॥ ४१३ ॥ ॥ ४१४ ॥ ॥ ४१५ ॥ ॥ ४१६ ॥ ॥ ४१७ ॥ ॥ ४१८ ॥ ॥ ४१९ ॥ ॥ ४२० ॥ ॥ ४२१ ॥ ॥ ४२२ ॥ ॥ ४२३ ॥ ॥ ४२४ ॥ ॥ ४२५ ॥ ॥ ४२६ ॥ ॥ ४२७ ॥ ॥ ४२८ ॥ ॥ ४२९ ॥ ॥ ४३० ॥ ॥ ४३१ ॥ ॥ ४३२ ॥ ॥ ४३३ ॥ ॥ ४३४ ॥ ॥ ४३५ ॥ ॥ ४३६ ॥ ॥ ४३७ ॥ ॥ ४३८ ॥ ॥ ४३९ ॥ ॥ ४४० ॥ ॥ ४४१ ॥ ॥ ४४२ ॥ ॥ ४४३ ॥ ॥ ४४४ ॥ ॥ ४४५ ॥ ॥ ४४६ ॥ ॥ ४४७ ॥ ॥ ४४८ ॥ ॥ ४४९ ॥ ॥ ४५० ॥ ॥ ४५१ ॥ ॥ ४५२ ॥ ॥ ४५३ ॥ ॥ ४५४ ॥ ॥ ४५५ ॥ ॥ ४५६ ॥ ॥ ४५७ ॥ ॥ ४५८ ॥ ॥ ४५९ ॥ ॥ ४६० ॥ ॥ ४६१ ॥ ॥ ४६२ ॥ ॥ ४६३ ॥ ॥ ४६४ ॥ ॥ ४६५ ॥ ॥ ४६६ ॥ ॥ ४६७ ॥ ॥ ४६८ ॥ ॥ ४६९ ॥ ॥ ४७० ॥ ॥ ४७१ ॥ ॥ ४७२ ॥ ॥ ४७३ ॥ ॥ ४७४ ॥ ॥ ४७५ ॥ ॥ ४७६ ॥ ॥ ४७७ ॥ ॥ ४७८ ॥ ॥ ४७९ ॥ ॥ ४८० ॥ ॥ ४८१ ॥ ॥ ४८२ ॥ ॥ ४८३ ॥ ॥ ४८४ ॥ ॥ ४८५ ॥ ॥ ४८६ ॥ ॥ ४८७ ॥ ॥ ४८८ ॥ ॥ ४८९ ॥ ॥ ४९० ॥ ॥ ४९१ ॥ ॥ ४९२ ॥ ॥ ४९३ ॥ ॥ ४९४ ॥ ॥ ४९५ ॥ ॥ ४९६ ॥ ॥ ४९७ ॥ ॥ ४९८ ॥ ॥ ४९९ ॥ ॥ ५०० ॥ ॥ ५०१ ॥ ॥ ५०२ ॥ ॥ ५०३ ॥ ॥ ५०४ ॥ ॥ ५०५ ॥ ॥ ५०६ ॥ ॥ ५०७ ॥ ॥ ५०८ ॥ ॥ ५०९ ॥ ॥ ५१० ॥ ॥ ५११ ॥ ॥ ५१२ ॥ ॥ ५१३ ॥ ॥ ५१४ ॥ ॥ ५१५ ॥ ॥ ५१६ ॥ ॥ ५१७ ॥ ॥ ५१८ ॥ ॥ ५१९ ॥ ॥ ५२० ॥ ॥ ५२१ ॥ ॥ ५२२ ॥ ॥ ५२३ ॥ ॥ ५२४ ॥ ॥ ५२५ ॥ ॥ ५२६ ॥ ॥ ५२७ ॥ ॥ ५२८ ॥ ॥ ५२९ ॥ ॥ ५३० ॥ ॥ ५३१ ॥ ॥ ५३२ ॥ ॥ ५३३ ॥ ॥ ५३४ ॥ ॥ ५३५ ॥ ॥ ५३६ ॥ ॥ ५३७ ॥ ॥ ५३८ ॥ ॥ ५३९ ॥ ॥ ५४० ॥ ॥ ५४१ ॥ ॥ ५४२ ॥ ॥ ५४३ ॥ ॥ ५४४ ॥ ॥ ५४५ ॥ ॥ ५४६ ॥ ॥ ५४७ ॥ ॥ ५४८ ॥ ॥ ५४९ ॥ ॥ ५५० ॥ ॥ ५५१ ॥ ॥ ५५२ ॥ ॥ ५५३ ॥ ॥ ५५४ ॥ ॥ ५५५ ॥ ॥ ५५६ ॥ ॥ ५५७ ॥ ॥ ५५८ ॥ ॥ ५५९ ॥ ॥ ५६० ॥ ॥ ५६१ ॥ ॥ ५६२ ॥ ॥ ५६३ ॥ ॥ ५६४ ॥ ॥ ५६५ ॥ ॥ ५६६ ॥ ॥ ५६७ ॥ ॥ ५६८ ॥ ॥ ५६९ ॥ ॥ ५७० ॥ ॥ ५७१ ॥ ॥ ५७२ ॥ ॥ ५७३ ॥ ॥ ५७४ ॥ ॥ ५७५ ॥ ॥ ५७६ ॥ ॥ ५७७ ॥ ॥ ५७८ ॥ ॥ ५७९ ॥ ॥ ५८० ॥ ॥ ५८१ ॥ ॥ ५८२ ॥ ॥ ५८३ ॥ ॥ ५८४ ॥ ॥ ५८५ ॥ ॥ ५८६ ॥ ॥ ५८७ ॥ ॥ ५८८ ॥ ॥ ५८९ ॥ ॥ ५९० ॥ ॥ ५९१ ॥ ॥ ५९२ ॥ ॥ ५९३ ॥ ॥ ५९४ ॥ ॥ ५९५ ॥ ॥ ५९६ ॥ ॥ ५९७ ॥ ॥ ५९८ ॥ ॥ ५९९ ॥ ॥ ६०० ॥ ॥ ६०१ ॥ ॥ ६०२ ॥ ॥ ६०३ ॥ ॥ ६०४ ॥ ॥ ६०५ ॥ ॥ ६०६ ॥ ॥ ६०७ ॥ ॥ ६०८ ॥ ॥ ६०९ ॥ ॥ ६१० ॥ ॥ ६११ ॥ ॥ ६१२ ॥ ॥ ६१३ ॥ ॥ ६१४ ॥ ॥ ६१५ ॥ ॥ ६१६ ॥ ॥ ६१७ ॥ ॥ ६१८ ॥ ॥ ६१९ ॥ ॥ ६२० ॥ ॥ ६२१ ॥ ॥ ६२२ ॥ ॥ ६२३ ॥ ॥ ६२४ ॥ ॥ ६२५ ॥ ॥ ६२६ ॥ ॥ ६२७ ॥ ॥ ६२८ ॥ ॥ ६२९ ॥ ॥ ६३० ॥ ॥ ६३१ ॥ ॥ ६३२ ॥ ॥ ६३३ ॥ ॥ ६३४ ॥ ॥ ६३५ ॥ ॥ ६३६ ॥ ॥ ६३७ ॥ ॥ ६३८ ॥ ॥ ६३९ ॥ ॥ ६४० ॥ ॥ ६४१ ॥ ॥ ६४२ ॥ ॥ ६४३ ॥ ॥ ६४४ ॥ ॥ ६४५ ॥ ॥ ६४६ ॥ ॥ ६४७ ॥ ॥ ६४८ ॥ ॥ ६४९ ॥ ॥ ६५० ॥ ॥ ६५१ ॥ ॥ ६५२ ॥ ॥ ६५३ ॥ ॥ ६५४ ॥ ॥ ६५५ ॥ ॥ ६५६ ॥ ॥ ६५७ ॥ ॥ ६५८ ॥ ॥ ६५९ ॥ ॥ ६६० ॥ ॥ ६६१ ॥ ॥ ६६२ ॥ ॥ ६६३ ॥ ॥ ६६४ ॥ ॥ ६६५ ॥ ॥ ६६६ ॥ ॥ ६६७ ॥ ॥ ६६८ ॥ ॥ ६६९ ॥ ॥ ६७० ॥ ॥ ६७१ ॥ ॥ ६७२ ॥ ॥ ६७३ ॥ ॥ ६७४ ॥ ॥ ६७५ ॥ ॥ ६७६ ॥ ॥ ६७७ ॥ ॥ ६७८ ॥ ॥ ६७९ ॥ ॥ ६८० ॥ ॥ ६८१ ॥ ॥ ६८२ ॥ ॥ ६८३ ॥ ॥ ६८४ ॥ ॥ ६८५ ॥ ॥ ६८६ ॥ ॥ ६८७ ॥ ॥ ६८८ ॥ ॥ ६८९ ॥ ॥ ६९० ॥ ॥ ६९१ ॥ ॥ ६९२ ॥ ॥ ६९३ ॥ ॥ ६९४ ॥ ॥ ६९५ ॥ ॥ ६९६ ॥ ॥ ६९७ ॥ ॥ ६९८ ॥ ॥ ६९९ ॥ ॥ ७०० ॥ ॥ ७०१ ॥ ॥ ७०२ ॥ ॥ ७०३ ॥

म.भा.टी.
॥ ३६ ॥

११ ज्ञानसंन्याससंन्यासैकप्रतीकं भूतचित्तकाः स्वभावसाधनपौष्कल्यसाधनपौष्कल्यस्वाभावादेवज्ञानमुत्पद्यते आश्रमांतरेऽपिन संन्यासमात्रेणैषाहुः १२ । १३ । १४
अविहिताः आशिक्षिता आख्यातस्त्वयेतिशेषः १५ मुख्यप्रष्टव्यमाह अतःपरमिति १६ । १७ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि नीलकंठीयेमारतमावदीपे एकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ पृष्ठेवेते
पुष्पक्षेपयद्देयमुपादेयं च तस्मिन्नेषाह हंतव इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ विषयविषयिभावोचः चक्षुषोरिव न केवलं प्रकाश्यप्रकाशकभावः अपि तु भोज्यभोज्यमावोऽप्यस्तीत्याह व्याख्या
तमितिसाधेन उदुंबरवत्सत्त्वस्वात्मानं भोक्तारं च न बोधिभोक्ता तु मशकवदुभयं वेतीत्यर्थः यो विजानीते स ज्ञेय इत्युत्तरेणान्वयः ९ सत्त्वपुरुषयोः संबंधस्याध्यासिकत्वमाह नित्यमिति नित्यं सर्वदा
यज्ञमित्यपरे विप्राः प्रदानमिति चापरे ॥ तपस्त्वन्ये प्रशंसंति स्वाध्यायमपरे जनाः ११ ज्ञानसंन्यासमित्येके स्वभावं भूतचित्तकाः ॥ सर्वमेके प्रशंसंति न सर्वमिति चा
परे १२ एवं व्युत्थापिते धर्मबहुधा विप्रबोधिते ॥ निश्चयनाधिगच्छामः समूढाः सुरसत्तम १३ इदं श्रेय इदं श्रेय इत्येवं व्युत्थितो जनः ॥ यो हियास्मिन्नरतो धर्मसतं
पूजयते सदा १४ तेन नोऽविहिता प्रज्ञाम न श्रवणं लीकृतम् ॥ एतदाख्यातमिच्छामः श्रेयः किमिति सत्तम १५ अतः परं तु यद्ब्रह्म तद्ब्रह्म न्वक्तुमर्हति ॥ सत्त्वक्षेत्रज्ञयो
श्चापि संबंधः केन हेतुना १६ एवमुक्तः स तौ विप्रैर्भगवाँल्लोकभावनः ॥ तेभ्यः शशंस धर्मात्मा याथातथ्येन बुद्धिमान् १७ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अ
नुगीता पर्वणि गुरुशिष्यसंवादे एकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ हंतवः संप्रवक्ष्यामि यन्मां पृच्छथ सत्तमाः ॥ गुरुणा शिष्यमासाद्य यदुक्तं त
न्निबोधत १ समस्तमिदं तच्छ्रुत्वा सम्यगेवावधार्यताम् ॥ अहिंसा सर्वभूतानामेतत्कृत्य तमं मतम् २ एतत्पदमनुद्दिशं वरिष्ठं धर्मलक्षणम् ॥ ज्ञानं निःश्रेय इत्याहुर्वृद्धा
निश्चितदर्शिनः ३ तस्माज्ज्ञानेन शुद्धेन मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥ हिंसा पराश्रये केचिद्येचनास्ति कवृत्तयः ॥ लोभमोहसमायुक्तास्ते वै निरयगामिनः ४ आशीर्षु
क्तानि कर्माणि कुर्वते ये त्वं तद्रिताः ॥ तेऽस्मिन्लोके प्रमोदं ते जायमानाः पुनः पुनः ५ कुर्वते ये तु कर्माणि श्रद्धाधाना विपश्चितः ॥ अनाशीर्योगसंयुक्तास्ते धीराः साधु
दर्शिनः ६ अतः परं प्रवक्ष्यामि सत्त्वक्षेत्रज्ञयो र्यथा ॥ संयोगो विप्रयोगश्च तन्निबोधत सत्तमाः ७ विषयो विषयित्वं च संबंधोऽयमिहोच्यते ॥ विषयी पुरुषो नित्यं सत्त्वं
चाविषयः स्मृतः ८ व्याख्यातं पूर्वकल्पेन मशकोदुंबरं यथा ॥ भुज्यमानं न जानीते नित्यं सत्त्वमचेतनम् ॥ यस्त्वेवं तं विजानीते यो भुंक्ते यश्च भुज्यते ९ नित्यं ब्रह्म समा
युक्तं सत्त्वमाहुर्मनीषिणः ॥ निर्द्वंद्वो निष्कलो नित्यः क्षेत्रज्ञो निर्गुणात्मकः १० समं संज्ञानुगच्छेत्स सर्वत्र व्यवस्थितः ॥ उपभुंक्ते सदा सत्त्वमपः पुष्करपर्णवत् ११
सत्त्वं द्वंद्वः सुखदुःखादिपरिणामैर्भुक्तं गुणात्मकत्वात् सुखदुःखमोहात्मकं संहतं च तद्विपरीतत्वात् निर्द्वंद्वः नित्यः निष्कलो निर्गुणश्च पुरुषः अतस्तयोर्विषयस्वभावत्वात् त्रजगुकाष्टादिवरसंबंधो युज्यते ययो
क्तं १ 'निःसंभ्रमस्य संभ्रमेन कूटस्थस्य विकारिणा ॥ आत्मनोऽनात्मना योगो वास्तवो नोपपद्यते' इति १० कथं तद्विदं तयोर्विषयविषयिभावसंबंधं उक्त इत्याह सममिति यथा सर्वत्र स्वप्रमार्थे ब्रह्माकरज्जूर
गादावध्यस्तं अधिष्ठानेन समं तुल्यं तदावरकमित्यर्थः अधिष्ठानं चाध्यस्व संज्ञानुगतं तत्र स्वकीयसत्तास्फूर्तिसमर्पकत्वात् दीयां संज्ञामनुसरत्तद्व्यतिरेकतया सत्त्वं पुरुषेण समं सत्त्वसंज्ञानुगतः पुरुषः उपभुंक्ते
तत्र दृष्टांतः अपहति यथा पुष्करपर्णमद्भिरसंस्तमपि अपोभुंक्ते ताभिस्तस्याप्यायनात् एवं सत्त्वेनाहृतः पुरुषः सत्त्वसमाभरणयतः सत्त्वधर्मान् आत्मन्यभिमन्यमानः सत्त्वं भुंक्ते । यथा चैव कूटस्थविका
रिणोरपि पुष्करयोराध्यासिकः संबंध उपपादितो भवति ११

अ.श्व. १४
अ०
॥ ५० ॥

॥ ३६ ॥

प्रकारांतरेण दृष्टांतं विवृणोति सर्वैरिति १२ समत्त्वमुपपादयति एवमिति सर्वेण रज्जुरिव सर्वेन असंयुक्तोऽपि पुरुषः स इति निश्चितमेव । तथा पितृत्वं पुरुषश्च उभयं मिलित्वा द्रव्यमात्रं सत्त्वमात्रम
भूतम् । यथारज्जुमुजंगौ मिलित्वा भुजंगमात्रं भवति तद्वत् इति निश्चयः इदमेव तत्त्वं कल्पनांतरं तु प्राविमात्रमिति भावः १३ इदमेव द्वयोः सत्त्वमात्रत्वमनुसृत्य सत्त्वमेवास्मिन्नेति मन्वमाना बौद्धाः पुरुष
मपलपंतितस्माद् यथेति सत्त्वं पुरुषश्चेत्युभयं यथा द्रव्यमात्रमभूत्तथा द्रव्यं इदमर्थः कर्ता ह मर्थः तयोः संयोगो दर्शनं चेति कुर्यात् त्रिपुत्रापि द्रव्यमभूदित्यर्थः । कुतस्तर्हि द्रव्यात्पुरुषस्य पृथक्त्वम
आह प्रदीपेति यथा दीपेनैव दीपमन्यं च जानीते एवं सत्त्वस्य परिणामविशेषेण विद्याख्येन सत्त्वं पुरुषं च पृथक् जानीयादित्यर्थः १४ ब्रह्मं तैलं मुणोवर्ति १५ बाष्पीतिकमाह व्यक्त इति यथा तैलवर्ति
भ्यामवष्टब्धो दीप आत्मानं मवनाकाशं च व्याप्नोति तद्वत् भावे तु स्वयमेवांतर्धीयते न तु मवनाकाशः । एवं कर्मावष्टब्धः सत्त्वगुणश्चरमदृष्टिकपोऽभिव्यक्तः सत्त्वं च पुरुषं च पृथगवभासयति । कर्मोपरमेतु
सर्वैरपि गुणैर्विद्वानव्यतिषक्तो न लिप्यते ॥ जलविद्युर्धुं थालोलः पद्मिनीपत्रसंस्थितः १२ एवमेवाप्यसंयुक्तः पुरुषः स्यान्न संशयः ॥ द्रव्यमात्रमभूत्सत्त्वं पुरुष
स्येति निश्चयः १३ यथा द्रव्यं च कर्ता च संयोगोऽप्यनयोस्तथा ॥ यथा प्रदीपमादाय कश्चित्तमसि गच्छति ॥ तथा सत्त्वप्रदीपेन गच्छंति परमैषिणः १४ याव
द्रव्यं गुणस्तावत् प्रदीपः संप्रकाशते ॥ क्षीणे द्रव्ये गुणे ज्योतिरंतर्धानाय गच्छति १५ व्यक्तः सत्त्वगुणस्त्वेवं पुरुषोऽव्यक्त इष्यते ॥ एतद्विप्रा विजानीत हंतव भूयो
ब्रवीमिवः १६ सहस्रेणापि दुर्मेधान बुद्धिमधिगच्छति ॥ चतुर्थेनाप्यथांशेन बुद्धिमान् सुखमेधते १७ एवं धर्मस्य विज्ञेयं संसाधनमुपायतः ॥ उपायज्ञो हि
मेधावी सुखमत्यंतं लभते १८ यथाऽध्वानमपाधेयः प्रपन्नो मनुजः कचित् ॥ क्लेशेन याति महता विनश्येदंतराऽपि च १९ तथा कर्मसु विज्ञेयं फलं भवति वानवा ॥
पुरुषस्यात्मनिः श्रेयः शुभाशुभनिर्दर्शनम् २० यथा च दीर्घमध्वानं पश्यामेव प्रपद्यते ॥ अदृष्टपूर्वं सहसा तत्त्वदर्शनवर्जितः २१ तमेव च यथाऽध्वानं रथेनेहाशु
गामिना ॥ गच्छत्यश्वप्रयुक्तेन तथा बुद्धिमतां गतिः २२ ऊर्ध्वं पर्वतमारुह्य नान्वेक्षेत भूतलम् ॥ रथेन रथिनं पश्य क्लिश्यमानमचेतनम् २३ यावद्रथप
थस्तावद्रथेन स तु गच्छति ॥ क्षीणरथपदे विद्वानरथमुत्सृज्य गच्छति २४ एवं गच्छति मेधावी तत्त्वयोगविधानवित् ॥ परिज्ञाय गुणज्ञश्च उत्तरानुत्तरोत्तरम् ॥
२५ यथार्णवं महाघोरमप्लवः संप्रगाहते ॥ बाहुभ्यामेव संमोहाद्वधं वांछत्यसंशयम् २६ नावाचापियथा प्राज्ञो विभागज्ञः स्वरित्रया ॥ अश्रांतः सलिले गच्छे
च्छीघ्रं संतरते हृदम् २७ तीर्णो गच्छेत्परंपारं नावमुत्सृज्य निर्ममः ॥ व्याख्यातं पूर्वकल्पेन यथारथपदातिनोः २८
स्वयमेवांतर्धीयते पुरुषसत्त्वव्यक्तः समाधिषुषुप्ति सुखसाक्षी केवल इष्यते १६ । १७ । १८ । १९ कर्मसु ज्ञानसाधनेषु आत्मनि चित्ते श्रेयोविषये शुभाशुभदृष्टांतः पूर्णपुण्यपापेयः पूर्णयोगमाप्नो
ति अल्पपुण्यस्त्वेतं रात्रिपते इति भावः २० यथा चेति शास्त्ररथेनैव संसाराध्वाऽतिलंघनीय इति भावः २१ । २२ ऊर्ध्वमिति परंपदमारुह्य शास्त्रमपित्याज्यमिति भावः २३ यावदिति
चित्तशुद्धिपर्यंतं विधिशास्त्रकैर्कथ्यतस्तु योगतत्त्वज्ञानवृत्तरोत्तरं संपरमहंसं वाऽऽश्रमं सम्यगवबुध्य गच्छेदित्यर्थः २४ । २५ आचार्यरूपां नावं श्रेयेदित्याह त्रिमिः यथेति २६ स्वरित्रयाशोभ
नान्यरित्राणिके निपातनामिदं स्यात्तथा २७ तीर्ण इति समावृत्तवत् निदिध्यासनार्थो गुरुमपित्यजेदिति भावः । तावद्दुर्भवेतयावद्योगाकूटो न भवति रथमिव पर्वताकूट इति पूर्वदृष्टांतं स्मारयति
व्याख्यातमिति पदातिदृष्टांतोऽपि पुर्णभावे मर्माग्निरेव भवतीत्यबोधयः १६

स्नेहादिति नात्यंतगुरावेवस्थेयसतिध्यानयोग्यत्वेतिभावः १९ नावमिति कर्माधिकारिणायोगोयोगाधिकारिणाचक्रमानुष्ठानंयुक्तमितिभावः ३० कर्मकृतं कर्मफलं चित्रं नानाविधं विषयस्थं
पृथक्पृथक् । एकमेव कर्म गृहस्थस्य श्लाघ्यं परिव्राजकस्य पातित्यहेतुः । एवं व्यतिरेकोऽपि ज्ञेयः विषय आश्रमस्तत्स्थं एतान्कर्तुम् ३१ एवं ज्ञानसाधनान्युक्तान्नेपमाह पदिति मन्धिगंधवत्
रस्यंरसवत् ३२ गुणः कार्यं महद्रूपं प्रधानभूतं प्रधानकार्यं तस्यापि गुणोऽहंकारः ३३ महामूतकृतो नियदादिरूपत्वेन कल्पितः तेषां गुणास्तु विषयाः शब्दादय एव ३४ बीजधर्मस्वकार
णत्वं प्रसवात्मकत्वं कार्यरूपत्वं । जीवेति पाठेऽपि जीवतोऽन्यादेरेव धर्मो बीजत्वं नु भजित धान्यादेरिति स एवार्थः । यद्यपि तेषां मते अव्यक्तस्य बीजत्वमेवास्ति न तु कार्यत्वं तथाऽप्यद्वैतश्रुतिविरो

स्नेहात्संमोहमापन्नो नाविदाशो यथा तथा ॥ ममत्वेनाभिभूतः संस्तत्रैव परिवर्तते २९ नावंन शक्यमारुह्य स्थले विपरिवर्तितुम् ॥ तथैव रथमारुह्य नाप्सु चर्या वि
धीयते ३० एवं कर्मकृतं चित्रं विषयस्थं पृथक्पृथक् ॥ यथा कर्मकृतं लोके तथैतानुपपद्यते ३१ यन्नैव गंधिनोरस्यं न रूपस्पर्शशब्दवत् ॥ मन्यंते मुनयो बुद्ध्या त
त्प्रधानं प्रचक्षते ३२ तत्र प्रधानमव्यक्तमव्यक्तस्य गुणो महान् ॥ महत्प्रधानभूतस्य गुणोऽहंकार एव च ३३ अहंकारात्संभूतो महामूतकृतो गुणः ॥ पृथक्तेन
हि भूतानां विषया वै गुणाः स्मृताः ३४ बीजधर्मस्तथाऽव्यक्तं प्रसवात्मकमेव च ॥ बीजधर्ममहानात्मा प्रसवश्चेति नः श्रुतम् ३५ बीजधर्मस्वहंकारः प्रसवश्च पुनः
पुनः ॥ बीजप्रसवधर्माणामहामूतानि पंच वै ३६ बीजधर्मिण इत्याहुः प्रसवं च प्रकुर्वते ॥ विशेषाः पंच भूतानां तेषां चित्तं विशेषणम् ३७ तत्रैकगुणमाकाशं द्विगु
णो वायुरुच्यते ॥ त्रिगुणं ज्योतिरित्याहुरापश्चापि चतुर्गुणाः ३८ पृथ्वी पंचगुणा ज्ञेया चरस्थावरसंकुला ॥ सर्वभूतकरी देवी शुभाशुभानि दर्शनी ३९ शब्दः
स्पर्शस्तथा रूपं रसो गंधश्च पंचमः ॥ एते पंचगुणा भूमेर्विज्ञेया द्विजसत्तमाः ४० पार्थिवश्च सदा गंधो गंधश्च बहुधा स्मृतः ॥ तस्य मंधस्य वक्ष्यामि विस्तरेण बहुगु
णान् ४१ इष्टश्चानिष्टगंधश्च मधुरो म्लः कटुस्तथा ॥ निर्हारी संहतः स्निग्धो रूक्षो विशद एव च ४२ एवं दशविधो ज्ञेयः पार्थिवो मंध इत्युत ॥ शब्दः स्पर्शस्तथा रूपं
पंद्रवश्चापा गुणाः स्मृताः ४३ रसज्ञानं तु वक्ष्यामि रसस्तु बहुधा स्मृतः ॥ मधुरोऽम्लः कटुस्तित्तः कषायो लवणस्तथा ४४ एवं षड्विधविस्तारो रसो वारिमयः
स्मृतः ॥ शब्दः स्पर्शस्तथा रूपं त्रिगुणं ज्योतिरुच्यते ४५ ज्योतिषश्च गुणो रूपं पंच बहुधा स्मृतम् ॥ शुक्लं कृष्णं तथारक्तं नीलं पीतारुणं तथा ४६ ह्रस्वं दीर्घं
कशं स्थूलं चतुरस्रं तु वृत्तवत् ॥ एवं द्वादशविस्तारं ते जसोरूपमुच्यते ४७ विज्ञेयं ब्राह्मणैर्द्वैधर्मज्ञैः सत्यवादिभिः ॥ शब्दस्पर्शौ च विज्ञेयौ द्विगुणो वायुरुच्यते ४८

धातुपेक्ष्यामिति भावः १५ पुनः पुनरिति दृष्टिस्तृष्टिका ३९ बीजधर्मिण इति तामेवोपपादयति विशेषाः शब्दादयः प्रसवं प्रकुर्वते मोमकाले कार्यरूपेणोपस्थिता अपि संस्काररूपेण कालांतरे मो
मदातुं कारणात्मनाऽवतिष्ठते । अत एते कारणरूपाश्च कार्यसर्वदा कुर्वन्ति । पूर्वेषामुद्भूतानां कार्याकारणभावः विशेषाणां प्रबीजां कुर्यादनेति चेदः । तेषां विशेषाणां अपि विशेषणं न्यायवत्कंचित्त
मेव चित्त एव विशेषाः सर्वे सति न बहिरित्यर्थः ३० तत्रैकगुणमित्यादि ग्रंथोक्त्या रूपानामोक्त्यर्थेऽप्युपस्थाप्य ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८

४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ ॥ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंडीये भारतभावदीपे पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥
विशेषाः पंच भूतानां मित्यत्र सूत्रां स कलशास्त्ररहस्यभूतां दृष्टिं प्रपंचयति भूतानां मित्यादिना नियमे संहारे विसर्गेऽप्यतौ च भूतानां मन एवैश्वर्यं समर्थं यथा तथा वक्ष्यते इति शेषः । भूतात्मा
स्थितिकालेऽपि मन एव भूतानां मात्मा स्वरूपं कनकमिव कुंडलादेः १ अधिष्ठातानि मित्तकारणमपि कुलालाविस्थानीयं मन एव । क्षेत्रज्ञो जीवोऽपि मन एव एवं मनस एवैश्वर्यं बुद्धिर्विवेकजापन्नौ
वाचष्टे स्वप्नतीति ग्राह्यं मनस एवैश्वर्यमित्यर्थः २ मनस एवैश्वर्ययोगे कगम्यमितितदधिगमार्थयोगमाह इन्द्रियाणीति मनः कर्तृयुक्ते प्रयुक्ते । आत्मैन्द्रियमनोयुक्तं मोक्तेति श्रुतिव्याचष्टे इन्द्रि

वायोश्चापि गुणः स्पर्शः स्पर्शश्च बहुधा स्मृतः ॥ रूक्षः शीतस्तथैवोष्णः स्निग्धो विशद एव च ४९ कठिणश्चिक्कणः श्लक्ष्णः पिच्छिलो दारुणो मृदुः ॥ एवं द्वादशवि
स्तारो वायव्यो गुण उच्यते ५० विधिवद्ब्राह्मणैः सिद्धैर्धर्मज्ञैस्तत्त्वदर्शिभिः ५१ तत्रैकगुणमाकाशं शब्द इत्येव च स्मृतः ॥ तस्य शब्दस्य वक्ष्यामि विस्तरेण बहुगु
णान् ५२ षड्जर्षभः सगांधारो मध्यमः पंचमस्तथा ॥ अतः परं तु विज्ञेयो निषादो धैवतस्तथा ॥ इष्टश्चानिष्टशब्दश्च संहतः प्रविभागवान् ५३ एवं दशविधो ज्ञेयः
शब्द आकाशसंभवः ॥ आकाशमुत्तमं भूतमहंकारस्ततः परः ५४ अहंकारात्परा बुद्धिर्बुद्धेरात्मा ततः परः ॥ तस्मात्तु परमव्यक्तमव्यक्तात्पुरुषः परः ५५ पराप
रज्ञो भूतानां विधिज्ञः सर्वकर्मणाम् ॥ सर्वभूतात्मभूतात्मा गच्छत्यात्मानमव्ययम् ५६ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि गुरुशिष्यसंवा
दे पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ भूतानामथ पंचानां यथैषामीश्वरं मनः ॥ नियमे च विसर्गे च भूतात्मान एव च १ अधिष्ठाता म
नो नित्यं भूतानां महतां तथा ॥ बुद्धिरैश्वर्यमाचष्टे क्षेत्रज्ञश्च स उच्यते २ इन्द्रियाणि मनोयुक्ते सदश्चानिवसारथिः ॥ इन्द्रियाणि मनोबुद्धिः क्षेत्रज्ञेयुज्यते सदा ३ म
हदश्वसमायुक्तं बुद्धिसंयमनं रथम् ॥ समारुह्य स भूतात्मा समंतात्परिधावति ४ इन्द्रियग्रामसंयुक्तो मनःसारथिरेव च ॥ बुद्धिसंयमनो नित्यं महान् ब्रह्ममयोरथः ५ ए
वं यो वेति विद्वान्वै सदा ब्रह्ममयं रथम् ॥ स धीरः सर्वभूतेषु न मोहमधिगच्छति ६ अव्यक्तादि विशेषां तं सह स्थावरजंगमम् ॥ सूर्यचंद्रप्रभालोकं ग्रहनक्षत्रमंडितम् ७ नदी
पर्वतजालैश्च सर्वतः परिभूषितम् ॥ विविधाभिस्तथा चाद्भिः सततं समलंकृतम् ८ आजीवं सर्वभूतानां सर्वप्राणभृतां गतिः ॥ एतद्ब्रह्म न नित्यं तस्मिंश्चरति क्षेत्रवित् ९

याणीति आत्मपदस्य प्रतिपदं बुद्धिपदं मोक्षेऽप्यप्रतिपदं क्षेत्रज्ञ इति ३ महात इन्द्रियाश्चास्तैः समायुक्तं । बुद्ध्या सारथिभूतया संयमनं निग्रहो यस्य ते । रथं ब्रह्ममयं कारणविकारमूर्तं
शरीरं रथं । भूतात्मा देहाभिमानो सर्वतः सुखलिप्सुर्वावति ४ अपभेवरथ इन्द्रियग्राभेण वरीकृतेन संयुक्तः सत्यं कृतमाहितः । मनसा च सारथिना संयुक्तः बुद्धिसंयमनः बु
द्धिप्रतोदश्चेन्महान् भवति । बहिर्मुखोऽत्रिभुवि बुद्धिमनां सि आत्मनो जीवत्वमापादयति अंतर्मुखो नित्यस्य ब्रह्ममयत्वं आविष्कुर्वतीत्यर्थः ५ एवं निग्राह्यत्वेन यो वेति वेद धीरोऽन्यानशीलः
६ अव्यक्ताद्यात्मके ब्रह्मत्वेनैव स्मिन्नेतनः संचरतीत्याह अव्यक्तेति त्रिभिः ७ । ८ । ९

अस्मिंल्लोके आत्मलोके अग्नेनि मेवमाग्नेन स्वावरादिकं बाह्यं तर्जनीयते । नेत्रजिमीलनमग्नेन भूतानि प्रलीयते दृष्टिपृथगाधिकारादित्यर्थः । तपनं तर्जनीयता गुणाः शब्दादयो लीयन्ते । नेत्रजिमीलनमग्नेन भूतानि प्रलीयन्ते । गुणेश्चालीनेभ्यो न तर्जनीयता निष्कर्मदेहान्मकाणि प्रलीयन्ते । स्थूलात्वात्प्राहारेणैव संततत्वात् । एष देवद्वयकर्मभूतसमुच्चय इति पञ्चभूतानीत्यस्य व्याख्या भूतानां लयेन निर्विशेषचिन्माग्नेयरूपेणावतिष्ठत इत्यर्थः । सार्द्धं श्लोकः १० देवाद्यः स्वाप्रदेवादिवस्वभावतएव उत्पन्नाः न यज्ञादिना नापि मद्यादिनेत्याह देवा इति ११ विश्वसृजो मरीच्यादयोऽपि भौतिकत्वाद्भूतलये लीयन्ते इत्याह एतद्वैतसिद्धेन १२ विश्वसृग्भ्यः स्थूलभूतेभ्यः परमहाभूताः सूक्ष्मभूतानि तेभ्योऽपि परांगतिमुक्तो गच्छेत् पाठांतरे भूतानां यो विश्वसृक् विराट्सर्वोपादानभूतानि महाभूतानि प्रतिगच्छतीति संप्रवर्त्यः १३ मनसश्चेद्विद्याणां च पेकाश्च परमतप इत्युक्तलक्षणतपो ब्रह्मसर्वमनसैव मृज्यत इत्याह प्रजापति

लोकेऽस्मिन्यानि सत्वानि त्रसानि स्थावराणि च ॥ तान्येवाग्ने प्रलीयन्ते पश्चाद्भूतकृता गुणाः ॥ गुणेश्चालीनेभ्यो न तर्जनीयता निष्कर्मदेहान्मकाणि प्रलीयन्ते । स्थूलात्वात्प्राहारेणैव संततत्वात् । एष देवद्वयकर्मभूतसमुच्चय इति पञ्चभूतानीत्यस्य व्याख्या भूतानां लयेन निर्विशेषचिन्माग्नेयरूपेणावतिष्ठत इत्यर्थः । सार्द्धं श्लोकः १० देवाद्यः स्वाप्रदेवादिवस्वभावतएव उत्पन्नाः न यज्ञादिना नापि मद्यादिनेत्याह देवा इति ११ विश्वसृजो मरीच्यादयोऽपि भौतिकत्वाद्भूतलये लीयन्ते इत्याह एतद्वैतसिद्धेन १२ विश्वसृग्भ्यः स्थूलभूतेभ्यः परमहाभूताः सूक्ष्मभूतानि तेभ्योऽपि परांगतिमुक्तो गच्छेत् पाठांतरे भूतानां यो विश्वसृक् विराट्सर्वोपादानभूतानि महाभूतानि प्रतिगच्छतीति संप्रवर्त्यः १३ मनसश्चेद्विद्याणां च पेकाश्च परमतप इत्युक्तलक्षणतपो ब्रह्मसर्वमनसैव मृज्यत इत्याह प्रजापति

समाधियुक्ताः १५ । १६ दुरापदं प्रपदादि दुराग्रायं वेदादि दुराधर्षं वृद्धादि दुरन्ध्रं असमाधेयं प्रलयादि १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ सुखोपचयं लौकिकानां सुखानामुपचयो वृद्धिर्यस्मात्सुखोपचयं अखंडमानंदं 'एतस्यैवानंदस्यान्यानि भूतानि मात्रा मुपजीवति' इति श्रुतिप्रसिद्धम् २३ उपागम्य परावृत्य पूर्णध्यानयोगमप्ययैव त्रियते ते प्रकृति लीना भवतीति २४ समसंज्ञागतः स्वयमव्यक्तत्वं प्राप्य इत्यर्थः २५ यः कारणत्वं प्राप्तः सर्वसृजितमेव निष्कलं क्षेत्रज्ञं ईश्वरमिति विद्यात् २६ चित्तं सम्यग्ज्ञानं चित्ति संज्ञान इत्यस्माद्भावे निष्ठा चित्तान्मनसाहेतुना उपागम्य प्राप्य संयतः सततं आसीत् ततश्च यच्चित्तं स्तम्भो भवति । कीटकमुं गम्यायेन यद्रूपं भावयति तदेवायं भवतीत्यर्थः मन इति पाठे यच्चित्तं तदेव ईश्वरस्तद्भावं दातुं समर्थ इत्यर्थः २७

तत्र हानार्थमाहात्म्यकादीति यत्किंचिन्मदीयत्वेन कल्पितं तत्सर्वमविद्याभूतो निष्कलमात्मानमेव ध्यायेदित्यर्थः २८ । २९ । ३० षोडशात्मकः पञ्चमहाभूतानि एकादशविकाराश्च तदात्मकः तमेव षोडशात्मकं पुरुषं विद्याप्रसूते तदेव च ग्राह्यं उपादेयं अमृतं देवतादिवेशं अश्रितितेऽमृताग्निस्तृषा । आशिताशितमिति पाठे नृसानामपि तृप्तिकरं ३१ । ३२ शश्वदक्षरं सर्वदा अपचयहीनं वश्यात्मा जितचित्तः असंश्लिष्टं असंगम ३३ अपूर्वमानांतरानवगतं अकृतं अकृत्रिमं अविचारणं कूटस्थं । अपराजितमिति पाठांतरे स्पष्टोऽर्थः अमृताशत्रे ईश्वरप्राप्तस्तुरीय इति श्रुतेः

अव्यक्तादिविशेषांतमविद्यालक्षणं स्मृतम् ॥ निबोधत तथा हीदं गुणैर्लक्षणमित्युत २८ द्व्यक्षरस्तु भवेन्मृत्युर्यक्षरं ब्रह्मशाश्वतम् ॥ ममेति च भवेन्मृत्युर्न ममेति च शाश्वतम् २९ कर्मकेचित्प्रशंसंति मंदबुद्धिरतानराः ॥ ये तु वृद्धा महात्मानो न प्रशंसंति कर्मते ३० कर्मणा जायते जंतुर्भूतिमान् षोडशात्मकः ॥ पुरुषं प्रसूते विद्यात् द्वाह्यममृताशिनाम् ३१ तस्मात्कर्मसु निःस्रेहायेकेचित्पारदर्शिनः ॥ विद्यामयोऽयं पुरुषो न तु कर्ममयः स्मृतः ३२ य एवममृतं नित्यमग्राह्यं शश्वदक्षरम् ॥ वश्यात्मानमसंश्लिष्टं वेदनमृतो भवेत् ३३ अपूर्वमकृतं नित्यं पुनमविचारिणम् ॥ य एवं विदेदात्मानमग्राह्यममृताशिनम् ॥ अग्राह्योऽमृतो भवति स पुमिः कारणैर्ध्रुवः ॥ ३४ आयोज्य सर्वसंस्कारान्संयम्यात्मानमात्मनि ॥ सतद्ब्रह्म शुभं वेत्ति यस्माद्भूयो न विद्यते ३५ प्रसादे चैव सत्वस्य प्रसादं समवाप्नुयात् ॥ लक्षणं हि प्रसादस्य यथा स्यात्स्वप्रदर्शनम् ३६ गतिरेषा तु मुक्तानां ज्ञानपरिनिष्ठिताः ॥ प्रवृत्तयश्च याः सर्वाः पश्यन्ति परिणामजाः ३७ एषा गतिर्विरक्तानामेष धर्मः सनातनः ॥ एषा ज्ञानवतां प्राप्तिरेतद्वृत्तमनिर्दिष्टम् ३८ समेन सर्वभूतेषु निस्पृहेण निराशिषा ॥ शक्या गतिरियं गंतुं सर्वत्र समदर्शिना ३९ एतद्ब्रह्म सर्वमाख्यातं मया विप्रैः सतमाः ॥ एवमाचरत क्षिप्रं ततः सिद्धिमवाप्स्यथ ४० ॥ गुरुवाच ॥ इत्युक्तास्ते तु मुनयो गुरुणा ब्रह्मणा तथा ॥ कृतवन्तो महात्मानस्ततो लोकमवाप्नुवन् ४१ त्वमप्येतन्महाभागमयोक्तं ब्रह्मणो वचः ॥ सम्यगाचर शुद्धात्मस्ततः सिद्धिमवाप्स्यसि ४२ वासुदेव उवाच ॥ इत्युक्तः सतदाशिष्यो गुरुणा धर्ममुत्तमम् ॥ चकार सर्वकौंतेय ततो मोक्षमवाप्तवान् ४३ कृतकृत्यश्च सतदाशिष्यः कुरुकुलोद्भवः ॥ तत्पदं समनुप्राप्तो यत्र गत्वानशोचति ४४ ॥ अर्जुन उवाच ॥ को न्वसौ ब्राह्मणः कृष्णकश्चाशिष्यो जनाद न ॥ श्रोतव्यं चेन्मयैतद्वै तत्त्वमाचक्ष्व मे विमो ४५ ॥ वासुदेव उवाच ॥ अहं गुरुर्महाबाहो मनः शिष्यं च विद्धि मे ॥ त्वत्प्रीत्या गुह्यमेतच्च कथितं ते धनं जय ४६ मयि चेदस्ति ते प्रीतिर्नित्यं कुरुकुलोद्भव ॥ अध्यात्ममेतच्छ्रुत्वा त्वं सम्यगाचर सुव्रत ४७ ततस्त्वं सम्यगाचीर्णे धर्मेऽस्मिन्नरिक्वर्षण ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो मोक्षं प्राप्स्यसि केवलम् ४८

ईश्वरस्यापि संहतारं एभिर्वक्ष्यमाणैः सार्द्धः ३४ चेतसः संस्काराभेदादयस्तान् आयोज्य दृढान् कृत्वा आत्मानं चित्तमात्मनि हृदयपुंडरीके संयम्या निरुध्य ३५ प्रसादेन मर्त्ये प्रसादं शांतिं चित्तप्रसादस्य लक्षणं तु यथा स्वप्ने देहासंगेनावस्थानमस्ति तथा यदा योगयुक्त्या चित्तं बहिः संज्ञाभूयमंतः प्रचारिमवतिष्ठत तदेव प्रसादचिन्हं ३६ एषा प्रसादरूपा गतिर्मार्गः प्रवर्तते ताः प्रवृत्तयः त्रैकालिकाः पदार्थास्तान् परिणामजान् अतीतानां गतांश्चात्र पश्यन्ति योगिनः ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ अहमिति अक्षेत्रज्ञो गुरुः मनोमदीयं मया बोधनीयं एतेन आत्मनो गुरुरात्मैवेत्युक्तं भवति ४६ सम्यगाचरयमनियमादिनिष्ठो भव ४७ केवलमिति क्रममुक्तिव्यावृत्तिः ४८

प्रागुक्तस्मारयति अस्य चतस्य च एकवाक्यतां कारयितुं पूर्वमिति ४९ कथामनुसंवते मया त्वित्यादिना ५० । ५१ । ५२ ॥ इत्याश्वमे० नीलकंठीवेमारसभावदीपे एकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥

पूर्वमप्येतदेवोक्तं युद्धकाल उपस्थिते ॥ मया तव महाबाहो तस्मादत्र मनः कुरुः ४९ मया तु मरत श्रेष्ठ चिरदृष्टः पिता प्रभुः ॥ तमहं द्रष्टुमिच्छामि समं ते तव फाल्गुन
५० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तवचनं कृष्णं प्रत्युवाच धनंजयः ॥ गच्छावोनगरं कृष्ण गजसाह्वयमद्य वै ५१ समेत्य तत्र राजानं धर्मात्मानं युधिष्ठिरम् ॥ समनु
ज्ञाप्य राजानं स्वापुरीया तुमर्हसि ५२ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगता पर्वणि गुरुशिष्यसंवादे एकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥
गुरुशिष्यसंवादः समाप्तः ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततोऽभ्यनोदयत् कृष्णो युज्यतामिति दारुकम् ॥ सुहृत्तां दिवचाचष्टयुक्तमित्येव दारुकः १ तथैव चानुयात्रा
दिचोदयामास पांडवः ॥ सज्जयध्वं प्रयास्यामो नगरं गजसाह्वयम् २ इत्युक्ताः सैनिकास्ते तु सज्जीभूता विशांपते ॥ आचरव्युः सज्जमित्येव पार्थायामित तेजसे ३
ततस्तौ रथमास्थाय प्रयातौ कृष्णपांडवौ ॥ विकुर्वाणौ कथाश्चित्राः प्रीयमाणौ विशांपते ४ रथस्थं तु महातेजा वासुदेवं धनंजयः ॥ पुनरेवाब्रवीद्वाक्यमिदं भरतसत्तम
५ त्वत्प्रसादाज्जयः प्राप्तो राजा वृष्णि कुलोद्भव ॥ निहताः शत्रवश्चापि प्राप्तराज्यमकंठकम् ६ नाथवंतश्च भवता पांडवामधुसूदन ॥ भवंतं प्लवमासाद्य तीर्णाः स्म कुरु
सागरम् ७ विश्वकर्मत्रमस्तेऽस्तु विश्वात्मन् विश्वसत्तम ॥ तथा त्वामभिजानामि यथा चाहं भवान्मतः ८ त्वत्तेजः संभवो नित्यं भूतात्मा मधुसूदन ॥ रतिः क्रीडामयी
तुभ्यं माया तेरोदसी विभो ९ त्वयि सर्वमिदं विश्वं यदिदं स्थाणुजंगमम् ॥ त्वं हि सर्वविकुरुषे भूतग्रामं चतुर्विधम् १० पृथिवीं चांतरिक्षं च द्यां चैव मधुसूदन ॥ हसितं तेऽ
मलाज्योत्स्नाः क्रतवश्चेन्द्रियाणि ते ११ प्राणो वायुः सततगः क्रोधो मृत्युः सनातनः ॥ प्रसादे चापि पद्माश्रीर्नित्यं त्वयि महामते १२ रतिस्तुष्टिर्धृतिः क्षांतिर्मतिः कांति
श्चराचरम् ॥ त्वमेवेह युगांतेषु निधनं प्रोच्यसेऽनघ १३ सुदीर्घेणापि कालेन न ते शक्या गुणमया ॥ आत्मा च परमात्मा च न मस्ते न लीनेक्षण १४ विदितो मे सुदुर्धर्ष
नारदादेव लातथा ॥ कृष्णद्वैपायना चैव तथा कुरुपितामहात् १५ त्वयि सर्वसमासक्तं त्वमेवैको जनेश्वरः ॥ यच्चानुग्रहं संयुक्तमेतदुक्तं त्वयानघ १६ एतत्सर्वमहं सम्य
गाचरिष्ये जनार्दन ॥ इदं चाहुतमत्यंतं कृतमस्मत्प्रियेऽस्य १७ यत्पापो निहतः संख्येकैरव्यो घृतराष्ट्रजः ॥ त्वया दग्धं हितसैन्यं मया विजितमाहवे १८ भवता त
त्कृतं कर्म येनावाप्तो जयो मया ॥ दुर्योधनस्य संग्रामे तव बुद्धिपराक्रमैः १९ कर्णस्य च वधो पायो यथा वत्सं प्रदर्शितः ॥ सैधवस्य च पापस्य भूरिश्रवस एव च २० अहं च
प्रीयमाणेन त्वया देव किनंदन ॥ यदुक्तस्तत्करिष्यामि न हि मेऽत्र विचारणा २१ राजानं च समासाद्य धर्मात्मानं युधिष्ठिरम् ॥ चोदयिष्यामि धर्मज्ञं गमनार्थं तवाऽनघ २२

तत इति रथ इति रथमिति चार्धद्वयेऽपिशेषः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । विश्वकर्मत्रित्यादिना स्वबोधमाविष्करोति ८ रतिः रमणं क्रीडामयी सर्गस्थित्यंतलीलाकृपा तुभ्यं तव रोदसी द्या
वापृथिवी ते तव माया ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ मधुसूदना एव तस्य गाचरेत्याह्वयः १६ दृष्टोपकारमभ्यभिषेदति इदं चेति १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२

२३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५०

रुचितं हि मे तत्ते द्वारका गमनं प्रभो ॥ अचिरादेव द्रष्टुं त्वं मातुलं मे जनार्दन २३ बलदेवं च दुर्धर्षं तथाऽन्यान् वृष्णिपुंगवान् ॥ एवं संभाषमाणौ तौ प्रातौ वारणसाह्वयम्
२४ तथा विविश तु श्वोभौ संप्रहृष्टनराकुलम् ॥ तौ गत्वा घृतराष्ट्रस्य गृहं शक्रगृहोपमम् २५ ददृशाते महाराजघृतराष्ट्रं जनेश्वरम् ॥ विदुरं च महाबुद्धिराजानं च युधि
ष्ठिरम् २६ भीमसेनं च तुर्धर्षमाद्रीपुत्रौ च पांडवौ ॥ घृतराष्ट्रमुपासीनं युयुत्सुं चापराजितम् २७ गांधारीं च महाप्रज्ञां पृथां कृष्णां च भामिनीम् ॥ सुभद्रायाश्च ताः
सर्वा भरतानां स्त्रियस्तथा २८ ददृशाते स्त्रियः सर्वा गांधारीपरिचारिकाः ॥ ततः समेत्य राजानं घृतराष्ट्रमर्दिमौ २९ निवेद्य नाम ये ये स्वतस्य पादावगृह्णताम् ॥ गां
धार्याश्च पृथायाश्च धर्मराजस्य चैव हि ३० भीमस्य च महात्मानौ तथा पादावगृह्णताम् ॥ क्षतारं चापि संहृष्टपृष्ठाकुशलमव्ययम् ३१ तैः सार्धं नृपतिं बद्धं ततस्तौ पर्युपा
सताम् ॥ ततो निशि महाराजो घृतराष्ट्रः कुरूद्वहान् ३२ जनार्दनं च मेधावी व्यसर्जयत वै गृहान् ॥ तेऽनुज्ञातान् नृपतिनाययुः स्वस्वं निवेशनम् ३३ धनंजयगृहानेव ययौ
कृष्णस्तु धीर्भवान् ॥ तत्रार्चितो यथा न्यायं सर्वकामैरुपस्थितः ३४ कृष्णः सुष्वाप मेधावी धनंजयसहायवान् ॥ प्रभातायां तु शर्वर्या कृत्वा पौर्वाहिकीं क्रियाम् ३५
धर्मराजस्य भवनं जग्मतुः परमार्चितौ ॥ यत्रास्ते ससहामात्यो धर्मराजो महाबलः ३६ तौ प्रविश्य महात्मानौ तद्गृहं परमार्चितम् ॥ धर्मराजं ददृशुर्देवराजमिवा
श्विनौ ३७ समासाद्य तुराजानं वाष्णेयकुरुपुंगवौ ॥ निषीदतु रनुज्ञातौ प्रीयमाणेन तेन तौ ३८ ततः सराजामेधावी विवक्षुः प्रेक्ष्यतावुभौ ॥ प्रोवाच वदतां श्रेष्ठो वचनं
राजसत्तमः ३९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ विवक्षुहियुवां मन्ये वीरौ यदु कुरूद्वहौ ॥ भूतकर्ताऽस्मि सर्वानं चिरान्माविचार्यताम् ४० इत्युक्तः फाल्गुनस्तत्र धर्मरा
जानमब्रवीत् ॥ विनीतवदुपागम्य वाक्यं वाक्यविशारदः ४१ अयं चिरोपितो राजन वासुदेवः प्रतापवान् ॥ भवंतं समनुज्ञाप्य पितरं द्रष्टुमिच्छति ४२ स गच्छेदभ्य
नुज्ञातो भवतायदि मन्यसे ॥ आनर्त्तनगरीं वीरस्तदनुज्ञातुमर्हसि ४३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ पुंडरीकाक्षमद्रं ते गच्छ त्वं मधुसूदन ॥ पुरींद्वारवतीमद्य द्रष्टुं श्वरसुतं
प्रभो ४४ रोचते मे महाबाहो गमनं तव केशव ॥ मातुलश्चिरदृष्टो मे त्वया देवी च देवकी ४५ समेत्य मातुलं गत्वा बलदेवं च मानद ॥ पूजयेथामहाप्राज्ञमद्वाक्येन यथा
र्हतः ४६ स्मरेथाश्चापि मानित्यं भीमं च बालिनां वरम् ॥ फाल्गुनं सह देवं च न कुलं चैव मानद ४७ आनर्त्तानवलोक्य त्वं पितरं च महाभुज ॥ वृष्णांश्च पुनरागच्छेर्हय
मेधेममानघ ४८ स गच्छ रत्नान्यादाय विविधानिवसूनि च ॥ यच्चाप्यन्यन्मनोज्ञं ते तदप्यादत्स्व सात्वत ४९ इयं च वसुधा कृत्वा प्रसादात्तव केशव ॥ अस्मानुपगता
वीरनिहताश्चापि शत्रवः ५० एवं ब्रुवति कौरव्ये धर्मराजे युधिष्ठिरे ॥ वासुदेवो वरः पुंसामिदं वचनमब्रवीत् ५१ तवैरत्नानि धनं च केवलं धरातु कृत्वा तु महाभुजाद्यवै ॥
यदस्ति चान्यद्विणं गृहे मम त्वमेव तस्येश्वर नित्यमीश्वरः ५२

५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ तथा प्रयातं वाष्णेयमिष्ट्याविग्रयः पूर्वोक्तासूपनिषत्सुविद्याफलं विश्व
तथेयथोक्तः प्रतिपूजितस्तदागदाग्रजोधर्मसुतेन वीर्यवान् ॥ पितृष्वसारं त्वदद्यथाविधिसंपूजितश्चाप्यगमत्प्रदक्षिणम् ५३ तयाससम्यक्प्रतिनंदितस्तत
स्तथैव सर्वैर्विदुरादिभिस्तथा ॥ विनिर्ययौ नागपुराद्गदाग्रजोरथेन दिव्येन चतुर्भुजः स्वयम् ५४ रथे सुभद्रामधिरोप्य भाविनीं युधिष्ठिरस्यानुमते जनार्दनः ॥
पितृष्वसुश्वापितथामहाभुजो विनिर्ययौ पौरजनाभिसंवृतः ५५ तमन्वयाद्धानरव्यकेतनः समात्यकिर्माद्रवती सुतावपि ॥ अगाधबुद्धिर्विदुरश्च माधवं स्वयंचभी
मोगजराजविक्रमः ५६ निवर्तयित्वा कुरुराश्ववर्धनांस्ततः ससर्वांश्चिदुरच वीर्यवान् ॥ जनार्दनो दारुकमाहसत्वरः प्रचोदयाश्चानितिः प्रात्यर्कितथा ५७ ततोययौ
शत्रुगणप्रमर्दनः शिनिप्रवीरानुगतो जनार्दनः ॥ यथानिहत्यारिगणं शतक्रतुर्दिवंतथाऽऽनर्तपुरीं प्रतापवान् ५८ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगी
तापर्वणि कृष्णप्रयाणे द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथा प्रयातं वाष्णेयं द्वारकां भरतर्षभा ॥ परिष्वज्य न्यवर्तत सानुयात्राः परंतपाः १
पुनः पुनश्च वाष्णेयं पर्यष्वजत फाल्गुनः ॥ आचर्युर्विषयाच्चैनं सददर्शं पुनः पुनः २ कच्छेणैव तु तां पार्थो गोविंदो विनिवेशिताम् ॥ संजहार ततो दृष्टिं कृष्णश्चाप्यपरा
जितः ३ तस्य प्रयाणे यान्यासां निमित्तानि महात्मनः ॥ बहून् यदुत रूपाणि तानि मे गदतः शृणु ४ वायुर्वेगेन महतारथस्य पुरतोविवौ ॥ कुर्वन्निःशर्करं मार्गं विरजस्क
मकंटकम् ५ वर्षवासवश्चैव तोयं शुचिसुगंधिव ॥ दिव्यानि चैव पुष्पाणि पुरतः शार्ङ्गधन्वनः ६ सप्रयातो महाबाहुः समेषु मरुधन्वसु ॥ ददर्शाथ मुनिश्रेष्ठमुत्तंकमपि
तौ जसम् ७ सतंस पूज्यते जस्वी मुनिपृथुलोचनः ॥ पूजितस्तेन च तदा पर्यपृच्छ दनामयम् ८ स पृष्ठः कुशलं तेन संपूज्य मधुसूदनम् ॥ उत्तंको ब्राह्मणश्रेष्ठस्त
तः पप्रच्छ माधवम् ९ कश्चिच्छौरे त्वया गत्वा कुरुपांडवसम्रतम् ॥ कृतं सौम्रात्रमचलं तन्मे व्याख्यातुमर्हसि १० अपि संधायतां श्रीरानुपावृत्तोऽसि केशव ॥
संबंधिनः स्वदयितान्सततं वृष्णिपुंगव ११ कश्चित्पांडुसुताः पंचघृतराष्ट्रस्य चात्मजाः ॥ लोकेषु विहरिष्यंति त्वया सह परंतप १२ स्वराष्ट्रे ते च राजानः कश्चित्प्रा
प्स्यंति वै सुखम् ॥ कौरवेषु प्रशांतिषु त्वयानाथेन केशव १३ यामे संभावना ता तत्त्वयि नित्यमवर्तत ॥ अपि सा सफला ता तच्छतांते भरतान् प्रति १४ ॥ श्रीभगवानु
वाच ॥ कृतो यत्नो मया पूर्वं सौशाम्ये कौरवान् प्रति ॥ नाशक्यं तयदा साम्ये ते स्थापयितुं मंजसा १५ ततस्ते निधनं प्राप्ताः सर्वे ससुतबांधवाः ॥ नदिष्ठमप्यतिक्रांतुं
शक्यं बुद्ध्या बलेन वा १६ महर्षे विदितं भूयः सर्वमेव त्ववानथ ॥ तेऽयं कामन्मतिं मह्यं भीष्मस्य विदुरस्य च १७ ततो यमक्षयं जग्मुः समासाद्ये तरेतरम् ॥
पंचैव पांडवाः शिष्टाहता मित्राहतात्मजाः १८

रूपदर्शनं विद्यासाधनं गुरोरा राधनं चेति द्वयमिहोक्तं विवरीतुं उक्तं कोपाख्यानव्याजेन प्रवर्तते तत्तत्परिष्ठादश्वमेधव्याजेन
कर्मणामप्यारादुपकारकत्वं विद्यायामुच्यत इति संज्ञातिः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

१९ । २० । २१ मिथ्याचारेण कपटपूर्वकमविरोधच्छलेन विरोधं द्रव्यता परीताः परितः प्राप्ताः २२ अनुनयं शिक्षां २३ मेमत्तः २४ । २५ । २६ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि नीलकंठीये
धार्तराष्ट्राश्च निहताः सर्वे ससुतबांधवाः ॥ इत्युक्तवचने कृष्णे भृशं क्रोधसमान्वितः ॥ उत्तंक इत्युवाचैनं रोषादुत्फुल्ललोचनः १९ ॥ उत्तंक उवाच ॥ यस्माच्छक्तेन
ते कृष्णनत्राताः कुरुपुंगवाः ॥ संबन्धिनः प्रियास्तस्माच्छप्स्येहं त्वामसंशयम् २० न च ते प्रसभं यस्मात्ते निगृह्यानिवारिताः ॥ तस्मान्मन्युपरतिस्त्वांशं प्रसयामि
मधुसूदन २१ त्वया शक्तेन हिसतामिथ्याचारेण माधव ॥ ते परीताः कुरुश्रेष्ठानशयंतः स्मह्युपेक्षिताः २२ ॥ वासुदेव उवाच ॥ शृणु मे विस्तरेण दंयद्वक्ष्ये भृगुनं
दन ॥ गृहाणानुनयं चापितपस्वीह्यासि भार्गव २३ श्रुत्वा च मे तदध्यात्ममुंचेथाः शापमद्यै ॥ न च मां तपसालेन शक्तोऽभिभवितुं पुमान् २४ न च ते तपसो नाश
मिच्छामि तपतांवर ॥ तपस्ते सुमहद्दोषं गुरवश्चापि तोषिताः २५ कौमारं ब्रह्मचर्यं ते जानामि द्विजसत्तम ॥ दुःस्वार्जितस्य तपसस्तस्मान्नेच्छामि ते व्ययम् २६
॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणि उत्तंकोपाख्याने कृष्णोत्तंकसमागमे त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ उत्तंक उवाच ॥ ब्रह्मिकेशव तत्त्वे
न त्वमध्यात्ममनिर्दिष्टम् ॥ श्रुत्वा श्रेयोऽभिधास्यामि शार्पं वा ते जनार्दन १ ॥ वासुदेव उवाच ॥ तमोरजश्च सत्त्वं च विद्धि भावान्मदाश्रयान् ॥ तथारुद्रान्वसून्वा
पिविद्धि मत्प्रभवान्द्विज २ मायि सर्वाणि भूतानि सर्वभूतेषु चाप्यहम् ॥ स्थित इत्यभिजानीहि मातेऽमृदत्र संशयः ३ तथा दैत्यगणान्सर्वान्यक्षगंधर्वराक्षसान् ॥
नागानप्सरसश्चैव विद्धि मत्प्रभवान्द्विज ४ सदसश्चैव यत्प्रादुरव्यक्तं व्यक्तमेव च ॥ अक्षरं च क्षरं चैव सर्वमेतन्मदात्मकम् ५ ये चाश्रमेषु वैधर्माश्चतुर्धा विदिता मुने ॥
वैदिकानि च सर्वाणि विद्धि सर्वमदात्मकम् ६ असच्च सदसश्चैव यद्विश्वं सदसत्परम् ॥ मत्तः परतरं नास्ति देवदेवात्सनातनात् ७ ओंकारप्रमुखान्वेदान् विद्धि मां त्वं
भृगूद्रह ॥ सूपंसोमं च रुहोमं त्रिदशाप्यायनं मखे ८ होतारमपि हव्यं च विद्धि मां भृगुनंदन ॥ अध्वर्युः कल्पकश्चापि हविः परमसंस्कृतम् ९ उद्गाता चापि मांस्तौ
तिगीतघोषैर्महाध्वरे ॥ प्रायश्चित्तेषु मां ब्रह्मन् शांतिमंगलवाचकाः १० स्तुवंति विश्वकर्माणस्ततं द्विजसत्तम ॥ मम विद्धि सुतं धर्ममग्रजं द्विजसत्तम ११ मानसं द
यितं विप्रसर्वभूतदयात्मकम् ॥ तत्राहं वर्तमानैश्च निवृत्तैश्चैव मानवैः १२ ब्रह्मोऽसंसरमाणो वै यो नीर्वर्तामि सत्तम ॥ धर्मसंरक्षणार्थं धर्मसंस्थापनाय च १३
तैस्तैर्वै वैश्वरूपैश्च त्रिषु लोकेषु भार्गव ॥ अहं विष्णुरहं ब्रह्मा शक्रोऽथ प्रभवाप्ययः १४ भूतग्रामस्य सर्वस्य स्रष्टा संहार एव च ॥ अधर्मे वर्तमानानां सर्वेषामहमच्युतः
१५ धर्मस्य सेतुं बभ्रांमि चालिते चालिते युगे ॥ तास्ता योनीः प्रविश्याहं प्रजानां हितकाम्यया १६ यदा त्वहं देवयोनीं वर्तामि भृगुनंदन ॥ तदाऽहं देवत्वं सर्वमाचरा
मिन संशयः १७ यदा गंधर्वयोनीं वा वर्तामि भृगुनंदन ॥ तदा गंधर्वत्वं सर्वमाचरामिन संशयः १८

भारतमावदीपे त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥

ब्रह्मिती १ । २ । ३ । ४ । ५ असच्छशर्गुनादि सदसत्पदवादि सदसत्परमव्यक्तं पृथग्यमपि तत्त्वतः मत्तः परं नास्तीत्यर्थः ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

नागयोनौयदाचैवतदावर्तामिनागवत् ॥ यक्षराक्षसयोन्योस्तु यथावद्विचराम्यहम् १९ मानुष्येवर्तमानेतु कृपयाचितामया ॥ नच तेजातसंमोहावचोऽप्युल्लंठ
मोहिताः २० भयं च महदुद्दिश्य प्राप्तिताः कुरवो मया ॥ कुद्वेन भूत्वा तु पुनर्यथावदनुदर्शिताः २१ तेष्वर्मेण हसंयुक्ताः परीताः कालधर्मेणा ॥ धर्मेण निहता युद्धे ग
ताः स्वर्गे न संशयः २२ लोकेषु पांडवाश्चैव गताः ख्यातिं द्विजोत्तम ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातं यन्मां त्वं परिपृच्छसि २३ ॥ इति श्रीम. आश्व. अनु. उत्तंकोपाख्याने
कृष्णवाक्ये चतुष्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ उत्तंक उवाच ॥ अभिजानामि जगतः वर्तारं त्वं जिनादेन ॥ नूनं भवत्प्रसादोऽयमिति मेनास्ति संशयः १ चित्तं च
सुप्रसन्नमेतद्वावगतमच्युत ॥ विनिवृत्तं च मेशापादिति विद्विपरंतप २ यदित्वनुग्रहं कंचित्त्वतोऽहं मिजनादेन ॥ द्रष्टुमिच्छामि ते रूपमैश्वरं तन्निदर्शय ३ ॥ वैशं
पायन उवाच ॥ ततः स तस्मै प्रीतात्मा दर्शयामास तद्गुणः ॥ शाश्वतं वैष्णवं धीमान्दृश्यं न जयः ४ सददर्शमहात्मानं विश्वरूपं महाभुजम् ॥ सहस्रसूर्यप्रक्षिप्तं
दीप्तिमत्पावकोपमम् ५ सर्वमाकाशमावृत्यातिष्ठतं सर्वतो मुखम् ॥ तद्दृष्ट्वा परमं रूपं विष्णोर्वैष्णवमकुतम् ॥ विस्मयं च ययौ विप्रस्तं दृष्ट्वा परमेश्वरम् ६ ॥ उत्तंक
उवाच ॥ विश्वकर्म भ्रमस्तेस्तु विश्वात्मन्विश्वसंभव ॥ पञ्चातिष्ठ विविधा सा शिरसा चावृतं नभः ७ द्यावापृथिव्योर्यन्मध्यं जठरेण तवावृतम् ॥ भुजाभ्यामावृ
ताश्चाशास्त्वमिदं सर्वमच्युत ८ संहरस्व पुनर्देव रूपमक्षय्यमुत्तमम् ॥ पुनस्त्वांस्वेन रूपेण द्रष्टुमिच्छामि शाश्वतम् ९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तमुवाच प्रसन्ना
त्मा गोविंदो जनमेजय ॥ वरं वृणीष्वेति तदा तमुत्तंकोऽब्रवीदिदम् १० पर्याप्त एष एवाद्यवरस्त्वतो महायुते ॥ यत्ते रूपमिदं कृष्णपद्ममिपुरुषोत्तम ११ तमब्रवी
त्पुनः कृष्णो मात्मन्त्रविचारय ॥ अवश्यमेतत्कर्तव्यममोघं दर्शयामि १२ ॥ उत्तंक उवाच ॥ अवश्यं करणीयं च यद्येतन्मन्यसे विभो ॥ तोयमिच्छामि यत्रेष्टं मरुष्वे
ताद्विदुर्लभम् १३ ततः संहृत्य तत्तेजः प्रोवाचोत्तं कमीश्वरः ॥ एष्टव्ये सति चित्त्योऽहमित्युक्त्वा द्वारकां ययौ १४ ततः कदाचिद्भगवानुत्तंकस्तोयकाक्षया ॥ दृषितः
परिचक्राम मरौ सस्मारचाच्युतम् १५ ततो दिग्वाससंधीमान्मातंगं मलपंकिनम् ॥ अपश्यत मरौ तस्मिन् श्वयूथपरिवारितम् १६ भीषणं बद्धनिस्त्रिशं बाणका
र्मुकधारिणम् ॥ तस्याऽधः स्रोतसोऽपश्यद्धारिभूरिद्विजोत्तमः १७ स्मरन्नेव च तं प्राह मातंगः प्रहसन्निव ॥ एतुत्तंकप्रतीच्छस्वमतो वारिभृगूद्वह १८ कृपाहिमे
सुमहती त्वां दृष्ट्वा तद्समाश्रितम् ॥ इत्युक्तस्तेन समुनिस्ततो यं नाभ्यनंदत १९ चिक्षेप च स तंधीमान्वाग्भिरुग्राभिरच्युतम् ॥ पुनः पुनश्च मातंगः पिबस्वेति तम
ब्रवीत् २० नचापि बत्ससक्रोधः क्षुभितेनांतरात्मना ॥ सतथानिश्चया तेन प्रत्याख्यातो महात्मना २१

१४ । १५ मातंगं चांडालविशेषः १६ अथः पातदेशे स्रोतसो दत्ते वारीतिसंबंधः तस्य समीपे अधः स्रोतसो भोगवत्या इति वा १७ । १८ । १९ चिक्षेप निदितवान् अच्युतं वरप्रदं कृष्णं २० । २१

२२ ॥ प्रलब्धं चित्तं ॥ २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे
श्वभिः सह महाराजतत्रैवांतरधीयत ॥ उत्तंकस्तं तथा दृष्ट्वा ततो व्रीडितमानसः २२ मेने प्रलब्धमात्मानं कृष्णेनाभिप्रधातिना ॥ अथ तेनैव मार्गेण शंखचक्रगदा
धरः २३ आजगाम महाबुद्धिरुत्तंकश्चैनमब्रवीत् ॥ नयुक्तं तादृशं दातुं त्वया पुरुष सत्तम २४ सलिलं विप्रमुख्येभ्यो मातंगस्रोतसा विभो ॥ इत्युक्तवचनं तंतुम
हाबुद्धिर्जनार्दनः २५ उत्तंकं शृण्वयावाचासां त्वयि न्निदमब्रवीत् ॥ यादृशेनेह रूपेण योग्यं दातुं दृतेन वै २६ तादृशं खलु ते दत्तं यच्च त्वं नावबुध्यथाः ॥ मया त्व
दर्थमुक्तो वैवज्रपाणिः पुरंदरः २७ उत्तंकायामृतं देहितो यरूपमिति प्रभुः ॥ समासुवाच देवेन्द्रो न मर्त्योऽमर्त्यतां व्रजेत् २८ अन्यमस्मै वरं देहीत्यसकृद्गुनंदन ॥
अमृतं देयमित्येवमयोक्तः स शचीपतिः २९ समां प्रसाद्य देवेन्द्रः पुनरेवेदमब्रवीत् ॥ यदि देयमवश्यं वै मातंगोऽहं महामते ३० भूत्वाऽमृतं प्रदास्यामि भार्गवाय म
हात्मने ॥ यद्येवं प्रतिगृह्णाति भार्गवोऽमृतमद्यै ३१ प्रदातुमेष गच्छामि भार्गवस्यामृतं विभो ॥ प्रत्याख्यातस्त्वहं तेन दास्यामि न कथंचन ३२ सतथा सम
यं कृत्वा तेन रूपेण वासवः ॥ उपस्थितस्त्वया चापि प्रत्याख्यातोऽमृतं ददत् ३३ चांडालरूपी भगवान्सुमहांस्तेव्यतिक्रमः ॥ यतु शक्यं मया कर्तुं भूय एव तवे
प्सितम् ३४ तोयेप्सांतव दुर्धर्षां करिष्ये सफलमहम् ॥ येष्वहः सुचते ब्रह्मन्सलिलेप्साभविष्यति ३५ तदामरौ भविष्यंति जलपूर्णाः पयोधराः ॥ रसवच्च प्रदास्यंति
तोयं ते भृगुनंदन ३६ उत्तंकमेघा इत्युक्ताः ख्यातिं यास्यंति चापिते ॥ इत्युक्तः प्रीतिमान् विप्रः कृष्णेन सबभूवह ॥ अद्याप्युत्तंकमेघाश्च मरौ वर्षति भारत ३७ ॥ इति श्री
महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि उत्तंकोपाख्याने पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ जनमेजय उवाच ॥ उत्तंकः केन तपसा संयुक्तो वै महामनाः ॥
यः शापं दातुकामोऽभूद्विष्णवे प्रभविष्णवे १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ उत्तंको महता युक्तस्तपसा जनमेजय ॥ गुरुभक्तः स तेजस्वी नान्यत्किंचिदपूजयत् २ सर्वे
षामृषिपुत्राणामेष आसीन्मनोरथः ॥ औत्तंकी गुरुवृत्तिवै प्राप्नुयामेति भारत ॥ गौतमस्य तु शिष्याणां बहूनां जनमेजय ३ उत्तंकेऽभ्यधिका प्रीतिः स्नेहश्चैवाभवत्तदा ॥
स तस्य दमशौचाभ्यां विक्रान्तेन च कर्मणा ४ सम्यक्कैवोपचारेण गौतमः प्रीतिमान्भूत् ॥ अथ शिष्यसहस्राणि समनुज्ञातवानृषिः ५ उत्तंकं परया प्रीत्या नान्यनुज्ञातुमै
च्छत् ॥ तं क्रमेण जरातातप्रतिपेदे महामुनिम् ६ नचान्वबुद्धयत तदा समुनिर्गुर्वत्सलः ॥ ततः कदाचिद्राजेंद्रकाष्ठान्या नयितुं ययौ ७ उत्तंकः काष्ठभारं च महातंस
मुपानयत् ॥ सतद्भाराभिभूतात्मा काष्ठभारमरिदम् ८ निचिक्षेप क्षितौ राजन्परिश्रान्तो बुभुक्षितः ॥ तस्य काष्ठे विलग्नं भूजटारूप्यसमप्रभा ९ ततः काष्ठैः सह तदा
पपात धरणीतले ॥ ततः स भारनिष्पिष्टः क्षुधाविष्टश्च भारत १० दृष्ट्वा तां वयसोऽवस्थां रुरो दार्तस्वरस्तदा ॥ ततो गुरुसुता तस्य पद्मपत्रनिभानना ११

पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ उत्तंक इति ॥ १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ निचिक्षेपेत्यत्र निष्पिषेति पाठेऽपि स एवार्थः ९ निष्पिष्टः क्षुणीभूत इव १० । ११

१२। १३। १४। १५ अभ्यनुजानिथाः अभ्यनुजानीयाः अभ्यनुज्ञातवानसि अदभावो हस्वत्वं चार्पम् १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८

जग्राहाश्रुणिसुश्रोणकिरेणपृथुलोचना ॥ पितुर्नियोगाद्धर्मज्ञाशिरसाऽवनतातदा १२ तस्यानिपेततुर्दग्धौकरौतैरश्रुविंदुभिः ॥ नहितानश्रुपातास्तुशक्ताधार
यितुंमही १३ गौतमस्त्वब्रवीद्विप्रमुत्तंकंप्रीतमानसः ॥ कस्मात्ताततवाद्येहशोकोत्तरमिदं मनः १४ सस्वैरब्रूहिविप्रश्रोतुमिच्छामितत्वतः ॥ उत्तंकउवाच ॥
भवद्गतेनमनसाभवत्प्रियचिकीर्षया ॥ भवद्वाक्तिमतेनेहभवद्वावानुगेनच १५ जरेयंनावबुद्धामेनाभिज्ञातंसुखंचमे ॥ शतवर्षोषितंमां हिनत्वमभ्यनुजानिथाः १६
भवतात्वभ्यनुज्ञाताः शिष्याः प्रत्यवरामम ॥ उपपन्नाद्विजश्रेष्ठशतशोऽथसहस्रशः १७ ॥ गौतमउवाच ॥ त्वत्प्रीतियुक्तेनमयागुरुशुश्रूषयातव ॥ व्यतिक्रामन्महा
कालोनावबुद्धोद्विजर्षभ १८ किंत्वय्यदितेश्रद्धागमनंप्रतिभार्गव ॥ अनुज्ञांप्रतिगृह्यत्वंस्वगृहान्गच्छमाचिरम् १९ ॥ उत्तंकउवाच ॥ गुर्वर्थकंप्रयच्छामिब्रूहिद्वि
जसत्तम ॥ तमुपाहृत्यगच्छेयमनुज्ञातस्त्वयाविभो २० ॥ गौतमउवाच ॥ दक्षिणापरितोषेवैगुरूणांसद्विरुच्यते ॥ तवह्याचरतोब्रह्मस्तुष्टोऽहंवैनसंशयः २१
इत्थंचपरितुष्टंमांविजानीहिभृगूद्वह ॥ युवाषोडशवर्षोहियद्यद्यभविताभवान् २२ ददानिपत्नीकन्यांचस्वातिदुहितरंद्विज ॥ एतामृतेऽग्नानान्यात्वतेजोऽर्हति
सेवितुम् २३ ततस्तांप्रतिजग्राहयुवाभूत्वायशस्विनीम् ॥ गुरुणाचाम्यनुज्ञातो गुरुपत्नीमथाऽब्रवीत् २४ कंभवत्यैप्रयच्छामिगुर्वर्थंविनिमुंक्ष्वमाम् ॥ प्रियंहितंच
कांक्षामिप्राणैरपिधनैरपि २५ यदुर्लभंहिलोकेऽस्मिन्नरत्नमत्यद्भुतंमहत् ॥ तदानयेयंतपसानहिमेऽत्रास्ति संशयः २६ ॥ अहल्योवाच ॥ परितुष्टाऽस्मितेविप्र
नित्यंभक्त्यातवानघ ॥ पर्याप्तमेतद्भद्रंतेगच्छतातयथेप्सितम् २७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ उत्तंकस्तुमहाराजपुनरेवाब्रवीद्वचः ॥ आज्ञापयस्वमांमातःकर्तव्यं
चतवप्रियम् २८ ॥ अहल्योवाच ॥ सौदासपत्न्याविद्वृतेदिव्येयेमणिकुंडले ॥ तेसमानयभद्रंतेगुर्वर्थःसुकृतोभवेत् २९ सतथेतिप्रतिश्रुत्यजगामजनमेजय ॥
गुरुपत्नीप्रियार्थंवेतैसमानयितुंतदा ३० सजगामततःशीघ्रमुत्तंकोब्राह्मणर्षभः ॥ सौदासंपुरुषादं वैभिक्षितुंमणिकुंडले ३१ गौतमस्त्वब्रवीत्पत्नीमुत्तंकोनाद्यदृश्यते ॥
इतिपृष्ठातमाचष्टकुंडलार्थेगंतंचसा ३२ ततःप्रोवाचपत्नीसनतेसम्यागिदंरुतम् ॥ शप्तःसपार्थिवोन्ननंब्राह्मणंतंवाधिष्यति ३३ ॥ अहल्योवाच ॥ अजानंत्या
नियुक्तःसभगवन्ब्राह्मणोमया ॥ भवत्प्रसादान्नभयंकिंचित्तस्यभविष्यति ३४ इत्युक्तःप्राहतांपत्नीमेवमस्त्वितिगौतमः ॥ उत्तंकोऽपिवनेश्वन्येराजानंतंददर्शह ३५
॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणि उत्तंकोपाख्याने कुंडलाहरणे षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सतदृष्ट्वात
थाभूतराजानंधोरदर्शनम् ॥ दीर्घश्मश्रुधरंनृणांशोणितेनसमुक्षितम् १ चकारनव्यथाविप्रोराजात्वेनमथाब्रवीत् ॥ प्रत्युत्थायमहातेजाभयकर्तायमोपमः २

१९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ ॥ सतमिति १। १

३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३ छिद्रेष्वेतेष्विमेहितिपूर्वोन्वयि नागानां नागैः हियेतद्वतिसंबंधः १४। १५। १६। १७। १८

दिष्ट्यात्वमसिकल्याणषष्ठेकालेममांतिकम् ॥ भक्षयंमृगयमाणस्यसंप्राप्तोद्विजसत्तम ३ ॥ उत्तंकउवाच ॥ राजन्गुर्वर्थिनंविद्विचरंतंमामिहागतम् ॥ नचगु
र्वर्थमुद्युक्तं हिंस्यमाहुर्मनीषिणः ४ ॥ राजोवाच ॥ षष्ठेकालेममाहारोविहितोद्विजसत्तम ॥ नशक्यस्त्वंसमुत्सृष्टुधितेनमयाऽद्यवै ५ ॥ उत्तंकउवाच ॥
एवमस्तुमहाराजसमयःक्रियतांतुमे ॥ गुर्वर्थमभिनिर्वर्त्यपुनरेष्यामितेवशम् ६ संश्रुतश्चमयायोऽर्थोगुरवेराजसत्तम ॥ त्वदधीनःसराजेंद्रतंत्वांभिक्षेनरेश्वर ७
ददासिविप्रमुखेभ्यस्त्वंहिरत्नानिनित्यदा ॥ दाताचत्वनरव्याघ्रपात्रभूतःक्षिताविह ॥ पात्रंप्रतिग्रहेचापिविद्विमांनृपसत्तम ८ उपाहृत्यगुरोरर्थस्वदायत्त
मरिंदम ॥ समयेनेहराजेंद्रपुनरेष्यामितेवशम् ९ सत्यंतेप्रतिजानामिनात्रमिथ्याकथंचन ॥ अनृतेनोक्तपूर्वमेस्वैरेष्वपिकुतोऽन्यथा १० ॥ सौदासउवाच ॥
यदिमत्तस्तवायतोर्गुर्वर्थःकृतएवसः ॥ यदिचास्मिप्रतिग्राह्यःसांप्रतंतद्वदस्वमे ११ ॥ उत्तंकउवाच ॥ प्रतिग्राह्योमतोमेत्वंसदैवपुरुषर्षभ ॥ सोऽहंत्वामनुसं
प्राप्तोभिक्षितुंमणिकुंडले १२ ॥ सौदासउवाच ॥ पत्न्यास्तेममविप्रर्षेउचितेमणिकुंडले ॥ वरयार्थत्वमन्यंवेतंतदास्यामिसुव्रत १३ ॥ उत्तंकउवाच ॥
अलंतेव्यपदेशेनप्रमाणायदितेवयम् ॥ प्रयच्छकुंडलेमहंसत्यवाग्भवपार्थिव १४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्तस्त्वब्रवीद्राजातमुत्तंकंपुनर्वचः ॥
गच्छमद्वचनादेवीब्रूहिदेहीतिसत्तम १५ सैवमुक्तात्वयानूनंमद्राक्येनशुचिव्रता ॥ प्रदास्यतिद्विजश्रेष्ठकुंडलेतेनसंशयः १६ ॥ उत्तंकउवाच ॥ कपत्नीम
वतःशक्यासयाद्रष्टुनरेश्वर ॥ स्वयंवापिभवान्पत्नीकिमर्थनोपसर्पति १७ ॥ सौदासउवाच ॥ ताद्रक्ष्यतिभवानद्यकस्मिंश्चिद्वननिर्गरे ॥ षष्ठेकालेनहिम
यासाशक्याद्रष्टुमद्यवै १८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ उत्तंकस्तुतथोक्तःसजगामभरतर्षभ ॥ मदयंतींचदृष्ट्वासज्ञापयत्स्वप्रयोजनम् १९ सौदासवचनंश्रुत्वाततः
सापृथुलोचना ॥ प्रत्युवाचमहाशुद्धिमुत्तंकंजनमेजय २० एवमेतद्ददब्रह्मन्नानृतंवदसेऽनघ ॥ अभिज्ञानंतुकिंचित्त्वंसमानयितुमर्हसि २१ इमेहिदिव्ये
मणिकुंडलेमेदेवाश्चयक्षाश्चमहर्षयश्च ॥ तैस्तैरुपायैरपहंतुकामाश्छिद्रेषुनित्यंपरितर्कयंति २२ निक्षिप्तमेतद्विपन्नमास्तुरत्नं समासाद्यपराभृशेयुः ॥ यक्षा
स्तथोच्छिष्टघृतंसुराश्चनिद्रावशाद्रापरिधर्षयेयुः २३ छिद्रेष्वेतेष्विमेनित्यंहियेतद्विजसत्तम ॥ देवराक्षसनागानामप्रमतेनधार्यते २४ स्यंदेतेहिदिवारुकनं
रात्रौचद्विजसत्तम ॥ नकनक्षत्रताराणांप्रभामाक्षिप्यवर्ततः २५ एतेह्यामुच्यभगवन्सुत्पिपासाभयंकुतः ॥ विषाग्निश्चापदेभ्यश्चमयंजातुनविद्यते २६
हस्वेनचैतेआमुकेभवतोहस्वकेतदा ॥ अनुरूपेणचामुकेजायेतेतत्प्रमाणके २७ एवंविधेममैतेवकुंडलेपरमार्चिते ॥ त्रिषुलोकेषुविज्ञातेतदभिज्ञानमानय
२८ ॥ इति श्रीम० आश्वमे० अनुगीतापर्वणि उत्तंकोपाख्याने सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ इत्याश्व० पर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७

समिधेति मित्रसहस्रीदासः अभिज्ञानं श्लोककल्पनापकम् १ तदेवाह नचेति एषारक्षोयोनिरूपा अन्वाहोमुक्तिरूपा अतोममहोतगतेर्मुक्तयर्थेप्रयच्छदेहि मणिमयेकुण्डले १ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७
 वैशंपायनउवाच ॥ समित्रसहमासाद्यअभिज्ञानमयावत ॥ तस्मैददावभिज्ञानं सचेक्ष्वाकुरस्तदा १ ॥ सौदासउवाच ॥ नचैवैषागतिःक्षेम्यानचान्याविद्यतेग
 तिः ॥ एतन्मेमतमाज्ञायप्रयच्छमणिकुण्डले २ इत्युक्तस्तामुतंकस्तुभर्तुर्वाक्यमथाब्रवीत् ॥ श्रुत्वाचसातदाप्रादाततस्तेमणिकुण्डले ३ अवाप्यकुण्डलेतेतुराजानं
 पुनरब्रवीत् ॥ किमेतदुह्यवचनंश्रोतुमिच्छामिपार्थिव ४ ॥ सौदासउवाच ॥ प्रजानिसर्गादिप्रान्वैक्षत्रियापूजयंतिह ॥ विप्रैश्चैवापिबहवोदोषाःप्रादुर्भवन्तिवै ५
 सोहंदिजेभ्यःप्रणतोविप्रादोषमवाप्तवान् ॥ गतिमन्यान्पश्यामिमदयंतीसहायवान् ६ नचान्यामपिपश्यामिगतिंगतिमतांवर ॥ स्वर्गद्वारस्यगमनेस्थानेचेह
 द्विजोत्तम ७ नाहिराज्ञाविशेषेणविरुद्धेनद्विजातिभिः ॥ शक्यंहिलोकेस्थातुंवैप्रेत्यवासुखमेधितुम् ८ तदिष्टेतेमयादत्तेएतेस्वेमणिकुण्डले ॥ यःकृतस्तेऽद्यसम
 यःसफलंतंकुरुष्वमे ९ ॥ उत्तंकउवाच ॥ राजंस्तथेहकर्ताऽस्मिपुनरेष्यामितेवशम् ॥ प्रश्रं चकंचित्प्रष्टुंत्वानिवृत्तोऽस्मिपरंतप १० ४ सौदासउवाच ॥ ब्रूहि वि
 प्रयथाकामंप्रतिवक्ताऽस्मितेवचः ॥ छेत्ताऽस्मिसंशयंतेऽद्यनमेऽत्रास्तिविचारणा ११ ॥ उत्तंकउवाच ॥ प्राहुर्वाक्संयतंविप्रधर्मनैपुणदर्शिनः ॥ मित्रेषुयश्च
 विषमःस्तेनइत्येवतंविदुः १२ सभवान्मित्रतामद्यसंप्राप्तोममपार्थिव ॥ समेबुद्धिप्रयच्छस्वसंमतांपुरुषर्षभ १३ अवाप्तार्थोऽहमद्येहभवांश्चपुरुषादकः ॥ भवत्स
 काशमार्गंतुंसमंमतवेतिवै १४ ॥ सौदासउवाच ॥ क्षमंचेदिहवक्तव्यंतवद्विजवरोत्तम ॥ मत्समीपंदिजश्रेष्ठनागंतव्यंकथंचन १५ एवंतवप्रपश्यामिश्रेयोभृगु
 कुलोद्बह ॥ आगच्छतोहितेविप्रभवेन्मृत्युर्नसंशयः १६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्तःसतदाराज्ञाक्षमंबुद्धिमताहितम् ॥ अनुज्ञाप्यसराजानमहल्यांप्रतिज
 ग्मिवान् १७ गृहीत्वाकुण्डलेदिव्येगुरुपत्न्याःप्रियंकरः ॥ जवेनमहताप्रायाद्वैतमस्याश्रमंप्रति १८ तथातयोरक्षणंचमदयंत्याऽभिभाषितम् ॥ तथातेकुण्डलेबद्धा
 तदाकृष्णाजिनेऽनयत् १९ सकस्मिंश्चित्पुधाविष्टःफलभारसमन्वितम् ॥ बिल्वंददर्शविप्रर्षिरारुरोहचतंततः २० शाखामासज्यतस्यैवकृष्णाजिनमरिदम् ॥
 पातयामासबिल्वानितदासद्विजपुंगवः २१ अथपातयमानस्यबिल्वापहतचक्षुषः ॥ न्यपतंस्तानिबिल्वानितस्मिन्नेवाजिनेविभो २२ यस्मिंस्तेकुण्डलेबद्धे
 दाद्विजवरेणवै ॥ बिल्वप्रहारैस्तस्याथव्यशीर्यद्वंधनंततः २३ सकुण्डलंतदजिनंपपातसहसातरोः ॥ विशीर्णबंधनेतस्मिन्गतेकृष्णाजिनेमहीम् २४ अपश्यदुजगःक
 श्वितेतत्रमणिकुण्डले ॥ ऐरावतकुलोद्भूतःशीघ्रोभूत्वातदाहिसः २५ विदश्यास्येनवल्मीकंविवेशाथसकुण्डले ॥ हियमाणेतुदृष्ट्वासकुण्डलेभुजगेनह २६ पपातवृक्षा
 त्सोद्वेगोदुःखात्परमकोपनः ॥ सदंडकाष्टमादायवल्मीकमखनतदा २७ अहानिर्निशदव्यग्रःपंचचान्यानिभारत ॥ क्रोधामर्षामिसंततस्तदाब्राह्मणसत्तमः २८
 ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० शाखांशाखायां ११ । २१ । २३ । २४ । २५ आस्येनकुण्डलेविदश्यदृष्ट्वावल्मीकंविवेशोतिसंबंधः २१ । २३ । २८

२९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ वक्ष्यतोषमयमानस्य ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८

तस्यवेगमसह्यंतमसहंतविसुंधरा ॥ दंडकाष्टाभिनुत्रांगीचचालभृशमाकुला २९ ततःखनतएवाथविप्रर्षेधरणीतलम् ॥ नागलोकस्यपंधानंकर्तुंकामस्यनिश्चयात्
 ३० रथेनहारयुक्तेनतंदेशमुपजग्मिवान् ॥ वज्रपाणिर्महातेजास्तंददर्शद्विजोत्तमम् ३१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सतुतंब्राह्मणोभूत्वातस्यदुःखेनदुःखितः ॥ उत्तं
 कमब्रवीद्वाक्यंनैतच्छक्यंत्वयेतिवै ३२ इतोहिनागलोकोवैयोजनानिसहस्रशः ॥ नदंडकाष्टसाध्यंचमन्येकार्यमिदंतव ३३ ॥ उत्तंकउवाच ॥ नागलोकेयादिब्र
 ह्मन्नशक्येकुण्डलेमया ॥ प्राहुंप्राणान्विमोक्ष्यामिपश्यतस्तेद्विजोत्तम ३४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ यदासनाशकतस्यनिश्चयंकर्तुमन्यथा ॥ वज्रपाणिस्तदा
 दंडवज्रास्त्रेणयुयोजह ३५ ततोवज्रप्रहारैस्तैर्दार्यमाणावसुंधरा ॥ नागलोकस्यपंधानमकरोज्जनमेजय ३६ सतेनमार्गेणतदानागलोकंविवेशह ॥
 ददर्शनागलोकंचयोजनानिसहस्रशः ३७ प्राकारनिचयैर्दिव्यैर्मणिमुक्तास्वलंकृतैः ॥ उपपन्नंमहाभागशातकुंभमयैस्तथा ३८ वापीःस्फटिकसोपाना
 नदीश्चविमलोदकाः ॥ ददर्शवृक्षांश्चबहून्नानाद्विजगणायुतान् ३९ तस्यलोकस्यचद्वारंसददर्शभृगूद्बहः ॥ पंचयोजनविस्तारमायतंशतयोजनम् ४० नागलोक
 मुतंकस्तुप्रेक्ष्यदीनोऽभवत्तदा ॥ निराशश्चाभवत्तत्रकुण्डलाहरणेपुनः ४१ तत्रप्रोवाचतुरगस्तंकृष्णश्वेतवालधिः ॥ ताम्रास्यनेत्रःकौरव्यप्रज्वलन्निवतेजसा ४२
 धमस्वापानमेतन्मेततस्त्वंविप्रलप्स्यसे ॥ ऐरावतसुतेनेहतवानीतेहिकुण्डले ४३ माजुगुप्साकृथाःपुत्रत्वमत्रार्थेकथंचन ॥ त्वयैतद्विषमार्चीर्णगौतमस्याश्रमेतदा
 ४४ ॥ उत्तंकउवाच ॥ कथंभवंतंजानीयामुपाध्यायाश्रमंप्रति ॥ यन्मयाचीर्णपूर्वहिश्रोतुमिच्छामितद्वद्वहम् ४५ ॥ अश्वउवाच ॥ गुरोर्गुरुमांजानीहिज्वलनं
 जातवेदसम् ॥ त्वयाह्यहंसदाविप्रगुरोरर्थेऽभिपूजितः ४६ विधिवत्सततंविप्रशुचिनाभृगुनंदन ॥ तस्माच्छ्रेयोविधास्यामितवैवंकुरुमाचिरम् ४७ इत्युक्तस्तुतथाऽ
 कार्पीडुतंकश्चित्रभानुना ॥ घृताचिःप्रीतिमांश्चापिप्रज्वालदिधक्षया ४८ ततोऽस्यरोमकूपेभ्योधम्यतस्तत्रभारत ॥ घनःप्रादुरभूद्धमोनागलोकभयावहः ४९
 तेनधूमेनमहतावर्धमानेनभारत ॥ नागलोकेमहाराजनप्राज्ञायतकिंचन ५० हाहाकृतमभूत्सर्वमैराषतनिवेशनम् ॥ वासुकिप्रमुखानांचनागानांजनमेजय ५१
 नप्राकाशंतवेशमानिधूमरुद्धानिभारत ॥ नीहारसंवृतानीववनानिगिरयस्तथा ५२ तेधूमरक्तनयनावहितेजोभितापिताः ॥ आजग्मुर्निश्चयंज्ञातुंभार्गवस्यमहा
 त्मनः ५३ श्रुत्वाचनिश्चयंतस्यमहर्षेरतितेजसः ॥ संभ्रांतनयनाःसर्वेपूजांचकुर्यथाविधि ५४ सर्वेप्रांजलयोनागावृद्धबालपुरोगमाः ॥ शिरोभिःप्रणिपत्योचुः
 प्रसीदभगवानिति ५५ प्रसाद्यब्राह्मणंतेतुपाद्यमर्घ्यनिवेद्यच ॥ प्रायच्छन्कुण्डलेदिव्येपन्नगाःपरमार्चिते ५६ ततःसंपूजितोनागैस्तदोत्तंकःप्रतापवान् ॥ अग्निं
 दक्षिणंकृत्वाजगामगुरुसन्नतत् ५७ सगत्वात्वरितोराजनगौतमस्यनिवेशनम् ॥ प्रायच्छत्कुण्डलेदिव्येगुरुपत्न्यास्तदाऽनघ ५८

वासुधिप्रमुखानां च नागनां जनमेजय ॥ सर्वशंसंगुरवे यथा वा द्विजसत्तमः ५९ एवं हात्मना तेन त्रीन् लोकान् जनमेजय ॥ परिक्रम्या हृते दिव्ये तस्तस्ते मणिकुण्डले
६० एवं प्रभावः समुनिरुक्तो भरतर्षभ ॥ परेण तपसा युक्तो यन्मात्रं परिपृच्छसि ६१ ॥ इति श्री महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि उत्तकोपाख्यानै-
अष्टपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ जनमेजय उवाच ॥ उत्तंकस्य वरंदत्वा गोविन्दो द्विजसत्तम ॥ अत ऊर्ध्वमहाबाहुः किंच कारमहायशाः १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
उत्तं कायवरंदत्वा प्रायात् सात्यकिना सह ॥ द्दारकामेव गोविन्दः शीघ्रे वेगेर्महाहयैः २ सरांसिसरितश्चैव नानि च गिरांस्तथा ॥ अतिक्रम्या ससादाथ रम्यां द्धारवतीं पु-
रीम् ३ वर्तमानेमहाराज महैरेव त कस्य च ॥ उपायात्पुंडरीकाक्षो युयुधाना नुगस्तदा ४ अलंकृतस्तु सगिरिर्नानारूपैर्विचित्रितैः ॥ बभौ रत्नमयैः कोशैः संवृतः
पुरुषर्षभ ५ कांचनस्रग्भि रग्र्याभिः सु मनोभिस्तथैव च ॥ वा सो भिश्वमहाशैलः कल्पवृक्षैस्तथैव च ६ दीपवृक्षैश्च सौवर्णे रभीक्ष्णमुपशोभितः ॥ गुहानिर्द्देशेषु दि-
वाभूतो बभूव ह ७ पताकाभिर्विचित्राभिः सर्पटाभिः समंततः ॥ पुंभिः स्त्रीभिश्च संबुष्टः प्रगीत इव चाभवत् ८ अतीव प्रेक्षणीयोऽभून् मे रुमुनिगणै रिव ॥ मत्तानां हृष्टरू-
पाणां स्त्रीणां पुंसां च भारत ९ गायतां पर्वतेन्द्रस्य दिक्स्थितिं विदितः ॥ प्रमत्तमतसंमत्तक्षेत्रे डितो ल्लुप्तसंकुलः १० तथा किल किला शब्दैर्भू धरो भून्मनोहरः ॥ विप-
णापणवान् रम्यो भक्ष्यभोज्यविहारवान् ११ वस्त्रमाल्योत्करयुतो वीणावेणुमृदंगवान् ॥ सुरामै रेय मिश्रेण भक्ष्यभोज्येन चैव ह १२ दीनां धनुष्पणादिभ्यो दीयमानेन च
निशम् ॥ बभौ परमकल्याणो महस्तस्य महागिरेः १३ पुण्यावसथवान् वीरपुण्यकृद्धिर्निषेवितः ॥ विहारो वृष्णि वीराणां महैरेव त कस्य ह १४ सन गोवेश्म संकीर्णो दे-
वलोक इवाबभौ ॥ तदा चलु ष्णसान्निध्यमासाद्य भरतर्षभ १५ शक्रसन्नप्रतीका शोबभूव सहि शैल राट् ॥ ततः संपूज्य मानः सविवेश भवनं शुभम् १६ गोविन्दः सात्यकि-
श्चैव जगाम भवनं स्वकम् ॥ विवेश च ग्रहस्थात्मा चिरकाल प्रवासतः १७ कृत्वान सुकर्म्मदानवेष्ठिव वासवः ॥ उपायांत तु वर्षार्णयं भोजवृष्ण्यंधकास्तथा १८ अभ्यगा-
च्छन्महात्मानं देवा इव शत क्रतुम् ॥ सतान्भ्यर्च्य मेधावी पृष्ठाचकुशलंतदा ॥ अभ्यवादय त प्रीतः पितरं मातरं तदा १९ ताभ्यां ससंपरिष्वक्तः सांत्वितश्च महाभुजः ॥
उपोपविष्टैः सर्वैस्तैर्वृष्णिभिः परिवारितः २० स विश्रांतो महातेजाः कृतपादा वने जनः ॥ कथयामास तत्सर्वं पृष्ठः पित्रामहाहवम् २१ ॥ इति श्रीम० आश्वमेधिके पर्वणि
अनुगीता पर्वणि कृष्णस्य द्वारका प्रवेशे ऊनषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ वसुदेव उवाच ॥ श्रुतवानस्मि वर्षार्णय संग्रामं परमाद्भुतम् ॥ नराणां वदतां तत्र कथं वा तेषु नित्यशः १
समप्ता हृष्टाः क्षेत्रेडितं कुर्दन मुस्कृष्टमभ्योभ्य मार्कर्षणं तैः संकुलः तच्छब्दैराकुलो निःस्वनः प्रभूदिति शेषः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१
॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारत भावदीपे ऊनषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

1881

२ । ३ । ४ । ५ विप्रामातुरतिके इत्युक्तः पुंडरीकाक्षः संग्रामेतत्कुर्वीराणां निधनं यथावच्छंसित्यन्वयः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

त्वंतु प्रत्यक्षदर्शी च रूपज्ञश्च महाभुजः ॥ तस्मात्प्रब्रूहि संग्रामं याथातथ्येन मेऽनघ २ यथा तदभवद्युद्धं पांडवानां महात्मनाम् ॥ भीष्मकर्णकृपद्रोणशल्यादिभिर्
नुत्तमम् ३ अन्येषां क्षत्रियाणां च कृतास्त्राणामनेकशः ॥ नानाविषाकृति मर्तानां देशनिवासिनाम् ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तः पुंडरीकाक्षः पित्रामातु
स्तदांतिके ॥ शशंस कुर्वीराणां संग्रामे निधनं यथा ५ ॥ वासुदेव उवाच ॥ अत्यद्भुतानि कर्माणि क्षत्रियाणां महात्मनाम् ॥ बहुलत्वाच्च संख्यातुं शक्या न्यद्वयैर
पि ६ प्राधान्यस्तु गतः समासेनैव मेऽग्रेण ॥ कर्माणि पृथिवीशानां यथा वदमरद्युते ७ भीष्मः सेनापतिरभूदेकादशचमूपतिः ॥ कौरव्यः कौरवेन्द्राणां देवानामिव वा
सवः ८ शिखंडीपांडुपुत्राणां नेता सप्तममूपतिः ॥ बभूवरक्षितो धीमान् श्रीमता सव्यसाचिना ९ तेषां तदभवद्युद्धं दशाहानिमहात्मनाम् ॥ कुरूणां पांडवानां
च सुमहलो महर्षणम् १० ततः शिखंडीगंगेयं युध्यमानं महाहवे ॥ जघान बहुभिर्बाणैः सहगांडीषधन्वना ११ अकरोत्सततः कालं शरतल्पगतो मुनिः ॥ अयनं
दक्षिणं हित्वा संप्राप्ते चोत्तरायणे १२ ततः सेनापतिरभूद्रोणोऽष्टविदुषावरः ॥ प्रवीरः कौरवेन्द्रस्य काव्योदैत्यपतेरिव १३ अक्षौहिणीभिः शिष्टाभिर्नवभिर्द्विजसत
मः ॥ संवृतः समरश्चाधी गुप्तः कृपवृषादिभिः १४ घृष्टद्युम्नस्त्वभूत्ते पांडवानां महास्त्रावित् ॥ गुप्तोभीमेन मेधावी मित्रेण षड्गुणायथा १५ स च सेनापरिवृतो द्रोण
प्रेप्सुर्महामनाः ॥ पितुर्निकारान्संस्मृत्यरणे कर्माकरोन्महत १६ तस्मिंस्ते पृथिवीपाला द्रोणपार्श्वतसंगरे ॥ नानादिगागता वीराः प्रायशो निधनं गताः १७ दि
नानि पंचतद्युद्धमभूत्परमदारुणम् ॥ ततो द्रोणः परिश्रान्तो घृष्टद्युम्नवशंगतः १८ ततः सेनापतिरभूत्कर्णो दौर्योधनेबले ॥ अक्षौहिणीभिः शिष्टाभिर्वृतः पंचभि राहवे
१९ तिस्रस्तु पांडुपुत्राणां च म्बोबीभत्सुपालिताः ॥ हतप्रवीरभूयिष्ठा बभूवुः समवस्थिताः २० ततः पार्थसमासाद्य पतंगइव पावकम् ॥ पंचत्वमगमत्सौ
तिर्द्वितीयेऽहनि दारुणः २१ हते कर्णे तु कौरव्यानि रुत्साहाहतौ जसः ॥ अक्षौहिणीभिस्तिष्ठभिर्मद्रेः पर्यवारयम् २२ हतवाहनभूयिष्ठाः पांडवाऽपियुधिष्ठि
रम् ॥ अक्षौहिण्यानि रुत्साहाः शिष्टया पर्यवारयन् २३ अवधीन्मद्राजानंकुराजोयुधिष्ठिरः ॥ तस्मिंस्तदार्धदिवसे कृत्वा कर्म सुदुष्करम् २४ हतेशल्येतु शकु
निसहदेवो महामनाः ॥ आहर्तारं कलेस्तस्य जघानामितविक्रमः २५ निहतेशकुनौ राजा धार्तराष्ट्रः सुदुर्मनाः ॥ अपाक्रामद्गदापाणिर्हतभूयिष्ठसैनिकः २६ त
मन्वधावत्संकुद्धोभीमसेनः प्रतापवान् ॥ हृदे द्वैपायने चापिसलिलस्थंददर्शितम् २७ हतशिष्टेन सैन्येन समं तात्पर्यं वार्थतम् ॥ अथोपविविशुर्हृष्टाहदस्थं पंचपांड
वाः २८ विगाह्य सलिलं त्वाशुवाग्बाणैर्भृशविक्षतः ॥ उत्थाय सगदापाणि र्युद्धाय समुपस्थितः २९ ततः सनिहतो राजा धार्तराष्ट्रो महारणे ॥ भीमसेनेन विक्रम्य प
श्यतां पृथिवीक्षिताम् ३० ततस्तत्पांडवं सैन्यं प्रसुप्तं शिबिरे निशि ॥ निहतं द्रोणपुत्रेण पितुर्वधममृष्यता ३१ २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१

हस्तपुत्राहतबलाहतमित्रामयासह ॥ युयुधानसहायेनपंचशिष्टास्तुपांडवाः ३२ सहैकपभोजाभ्याद्रौणिर्गुह्यदमुच्यत ॥ युयुत्सुश्चापिकौरव्योमुक्तःपांडवसं
श्रयात् ३३ निहतेकौरवेद्रेतुसानुबंधेसुयोधने ॥ विदुरःसंजयश्चैवधर्मराजमुपस्थितौ ३४ एवंतदभवद्युद्धमहान्यष्टादशप्रभो ॥ यत्रतेष्टथिवीपालानिहताःस्व
र्गमावसन् ३५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ शृण्वतांतुमहाराजकथांतांलोमहर्षणाम् ॥ दुःखशोकपरिक्लेशावृष्णीनामभवस्तदा ३६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्वमेधि
केपर्वणिअनुगीतापर्वणि वासुदेववाक्येषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ ७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ कथयन्नेवतुतदावासुदेवःप्रतापवान् ॥ महाभारतयुद्धंतत्कथांते
पितुरग्रतः १ अभिमन्योर्वधवीरःसोत्यक्रामन्महामतिः ॥ अप्रियंवसुदेवस्यमाभूदितिमहामतिः २ मादौहित्रवधंश्रुत्वावसुदेवोमहात्ययम् ३ दुःखशोकाभिमं
तसोभवेदितिमहामतिः ॥ सुभद्रातुतमुत्क्रांतमात्मजस्यवधंरणे ४ आचक्ष्वकृष्णसौभद्रवधमित्यपतडुवि ॥ तामपश्यन्निपातितावसुदेवःक्षितौतदा ५ दृष्ट्वैव
चपपातोव्यासोऽपिदुःखेनमूर्छितः ॥ ततःसदौहित्रवधदुःखशोकसमाहतः ६ वसुदेवोमहाराजकृष्णंवाक्यमथाब्रवीत् ॥ ननुत्वंपुंडरीकाक्षसत्यवाग्भुविविश्रुतः
७ यदौहित्रवधंमेऽद्यनख्यापयतिशत्रुहन् ॥ तद्भागिमेयनिधनंतस्वेनाचक्ष्वमेप्रभो ८ सहशाक्षस्तवकथंशत्रुभिर्निहतोरणे ॥ दुर्मरंभवत्वाष्ण्यकालेऽप्राप्तेनृभिः
सह ९ यत्रमेहदयंदुःखाच्छतधानविदीर्यते ॥ किमब्रवीत्त्वासंग्रामेसुभद्रांमातरंप्रति १० मांचापिपुंडरीकाक्षचपलाक्षःप्रियोमम ॥ आहवंपृष्ठतःकृत्वाकाञ्चि
न्ननिहतःपरैः ११ कञ्चिन्मुखंनगोविंदतेनाजोविकृतंकृतम् ॥ सहिकृष्णमहातेजाःश्लाघन्निवममाग्रतः १२ बालभावेनविनयमात्मनोऽकथयत्प्रभुः ॥ कञ्चिन्नानि
कृतोबालोद्रोणकर्णकृपादिभिः १३ धरण्यानिहतःशेतेतन्मयाचक्ष्वकेशव ॥ सहिद्रोणंचभीष्मंचकर्णंचबालिनावरम् १४ स्पर्धतेस्मरणेनित्यंदुहितुःपुत्रकोमम ॥
एवंविधंबहुतदाविलपंतंसुदुःखितम् १५ पितरंदुःखिततरोगोविंदोवाक्यमब्रवीत् ॥ नतेनविकृतंवक्रंकृतंसंग्राममूर्धनि १६ नपृष्ठतःकृतश्चापिसंग्रामस्तेनदु
स्तरः ॥ निहत्यपृथिवीपालान्सहस्रशतसंघशः १७ खेदितोद्रोणकर्णाभ्यांदौःशासनिवशंगतः ॥ सुकोह्येकेनमतंतयुध्यमानोयदिप्रभो १८ नसशक्येतसंग्रा
मेनिहतुमपिवाज्रिणा ॥ समाहृतेचसंग्रामात्पार्थेसंशतकैस्तदा १९ पर्यवार्यतसंकुद्धैःसद्रोणादिभिराहवे ॥ ततःशत्रुवधंकृत्वासुमहांतरणेपितः २० दौहित्रस्त
ववाष्ण्यदौःशासनिवशंगतः ॥ नूनंचसगतःस्वर्गंजहिशोकंमहामते २१ नहिव्यसनमासाद्यसीदंतिकृतबुद्धयः ॥ द्रोणकर्णप्रभृतयोयेनप्रतिसमासिताः २२ रणे
महेन्द्रप्रतिमाःसकथंनानृयादिवम् ॥ सशोकंजहिदुर्धर्षमाचमन्युर्वेशंगमः २३ शस्त्रपूतांहिसगतिंगतःपरपुरंजयः ॥ तस्मिंस्तुनिहतेवीरेसुभद्रेयंस्वसामम २४

१ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४

२५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये

दुःखार्ताथोसुतंप्राप्यदुरीधननादह ॥ द्रौपदीचसमासाद्यपर्यपृच्छतदुःखिता २५ आर्येकदारकाःसर्वेद्रुमिच्छामितानहम् ॥ अस्यास्तुवचनंश्रुत्वासर्वास्ताः
कुरुयोषितः २६ भुजाभ्यापरिगृह्येनांबुकुशुःपरमार्तवत् २७ उत्तरांचाब्रवीद्भेदभर्तासकनुतेगतः ॥ क्षिप्रमागमनंमहंतस्यत्वंवेदयस्वह २८ ननुनामाद्यवैराटि
श्रुत्वाममगिरंसदा ॥ भवनान्निष्पतत्याशुकस्मान्नाम्येतितेपतिः २९ अभिमन्योकुशलिनोमातुलास्तेमहारथाः ॥ कुशलंचाब्रुवन्सर्वेवांयुयुत्सुमिहागतम् ३०
आचक्ष्वमेऽद्यसंग्रामंयथापूर्वमरिदम् ॥ कस्मादेवंविलपतीनाद्येहप्रतिभाषसे ३१ एवमादितुवाष्ण्यस्यास्तस्यास्तत्परिदेवितम् ॥ श्रुत्वापृथासुदुःखार्ताशनैर्वाक्यम
थाब्रवीत् ३२ सुभद्रेवासुदेवेनतथासात्यकिनारणे ॥ पित्राचलालितोबालःसहतःकालधर्मणा ३३ ईदृशोमर्त्यधर्मोऽयंमाशुचोयदुनंदिनि ॥ पुत्रोहितवदुर्धर्षःसंप्राप्तः
परमांगतिं ३४ कुलेमहतिजाताऽसिक्षत्रियाणांमहात्मनाम् ॥ माशुचःचपलाक्षंत्वंपद्मपत्रनिभेक्षणे ३५ उत्तरांत्वमवेक्षस्वगुर्विणीमाशुचःशुभे ॥ पुत्रमेषाहितस्याशु
जनयिष्यतिभाविनी ३६ एवमाश्वासयित्वेनाकुंतीयदुकुलोद्वह ॥ विहायशोकंदुर्धर्षश्राद्धमस्यह्यकल्पयत् ३७ समनुज्ञाप्यधर्मज्ञंराजानंभीममेवच ॥ यमौयमो
पमौचैवददौदानान्यनेकशः ३८ ततःप्रदायबह्वीर्गब्राह्मणाययदूद्रह ॥ समाहृष्यतुवाष्ण्यीवैराटीमब्रवीदिदम् ३९ वैराटिनेहसंतापस्त्वयाकार्योह्यनिर्दिते ॥ भर्ता
रंप्रतिसुश्रोणिर्गर्भस्थंरक्षवैशिं ४० एवमुक्त्वाततःकुंतीविरराममहाद्युते ॥ तामनुज्ञाप्यचैवमांसुभद्रांसमुपानयम् ४१ एवंसनिधनंप्राप्तोदौहित्रस्तवमानद ॥ संता
पंत्यजदुर्धर्षमाचशोकेमनःकृथाः ४२ इतिश्रीमहाभारतेआश्वमेधिकेपर्वणिअनुगीतापर्वणिवसुदेवसांत्वनेएकषष्ठितमोऽध्यायः ६१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एत
च्छ्रुत्वातुपुत्रस्यवचःशूरात्मजस्तदा ॥ विहायशोकंधर्मात्माददौश्राद्धमनुत्तमम् १ तथैववासुदेवश्चस्वस्त्रीयस्यमहात्मनः ॥ दयितस्यपितुर्नित्यमकरोदौर्ध्वदोहि
कम् २ षष्ठिशतसहस्राणिब्राह्मणानांमहौजसाम् ॥ विधिवद्भोजयामासभोज्यंसर्वगुणान्वितम् ३ आच्छाद्यचमहाबाहुर्धनदृष्णामपानुदत् ॥ ब्राह्मणानांतदाकृ
ष्णस्तदभूल्लोमहर्षणम् ४ सुवर्णंचैवगाश्चैवशयनाच्छादनानिच ॥ दीयमानंतदाविप्रावर्धतामितिचाब्रुवन् ५ वासुदेवोऽप्यदाशार्होबलदेवःससात्यकिः ॥ अभि
मन्योस्तदाश्राद्धमकुर्वन्सत्यकस्तदा ६ अतीवदुःखसंतप्तानशमंचोपलेभिरे ॥ तथैवपांडवावीरानगरेनागसाह्वये ७ नोपागच्छंतवैशांतिमभिमन्युविनाकृताः ॥
सुबहूनिचराजेंद्रदिवसानिविराटजा ८ नाभुंक्तपतिदुःखार्तातदभूत्करुणमहत ॥ कुक्षिस्थएवतस्याऽथगर्भोवैसंप्रलीयत ९ आजग्रामततोव्यासोज्ञात्वादिव्येन
चक्षुषा ॥ समामन्याब्रवीद्धीमानपृथापृथुललोचनाम् १० उत्तरांचमहातेजाःशोकःसंत्यज्यतामयम् ॥ भविष्यतिमहातेजाःपुत्रस्तवयशस्विनि ११

एकषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ ७ ॥ एतच्छ्रुत्वेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११

॥ ६६ ॥

प्रभावाद्वासुदेवस्यममव्याहरणादपि ॥ पांडवानामयंचांतेपालयिष्यतिमेदिनीम् १२ धनंजयंचसंप्रेक्ष्यधर्मराजस्यशृण्वतः ॥ व्यासोवाक्यमुवाचेदं हर्षयन्निव
भारत १३ पौत्रस्तवमहाभागोजनिष्यतिमहामनाः ॥ पृथ्वीसागरपर्यंतांपालयिष्यतिधर्मतः १४ तस्माच्छोकंकुरुश्रेष्ठजहिष्वमरिक्शं ॥ विचार्यमन्नहिते
सत्यमेतद्विष्यति १५ यच्चापिपृष्णिवीरेणकृष्णेनकुरुनंदन ॥ पुरोक्तंतथाभाविमातेऽत्रास्तुविचारणा १६ विबुधानांगतोलोकानक्षयोनात्मनिर्जितान् ॥ नस
शोच्यस्त्वयावीरोमचान्यैःकुरुभिस्तथा १७ एवंपितामहेनोक्तो धर्मात्मासधनंजयः ॥ त्यक्त्वाशोकंमहाराजहृष्टरूपोऽभवत्तदा १८ पितापितवधर्मज्ञगर्भतरिम
न्महामते ॥ अवर्धतयथाकामंशुक्रपक्षेयथाशशी १९ ततःसंचोदयामासव्यासोधर्मात्मजंनृपम् ॥ अश्वमेधंप्रतितदाततःसंतर्हितोभवत् २० धर्मराजोऽपिमे
धावीश्रुत्वाव्यासस्यतद्वचः ॥ वित्तस्थानयनेतातचकारमनेमतिम् २१ इतिश्रीमहाभारतेआश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणिवसुदेवसांत्वने द्विषष्टितमोऽध्यायः
॥ ६२ ॥ जनमेजयउवाच ॥ श्रुत्वैतद्वचनं ब्रह्मन्व्यासेनोक्तंमहात्मना ॥ अश्वमेधंप्रतितदाकिंभूयःप्रचकारह १ रत्नंचयन्मरुतेननिहितंबसुधातले ॥ तदवापक
थंचेतितन्मेब्रुहिद्विजोत्तम २ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ श्रुत्वाद्वैपायनवचोधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ भ्रातृन्सर्वान्समानाय्यकालेवचनमब्रवीत् ३ अर्जुनंभीमसेनंचमाद्री
पुत्रौयमावपि ॥ श्रुतंबोवचनंवीराःसौहृदाद्यन्महात्मना ४ कुरूणांहितकामेनप्रोक्तंकृष्णेनधीमता ॥ तपोवृद्धेनमहतासुहृदांभूतिमिच्छता ५ गुरुणार्धमशीलेन
व्यासेनाहुतकर्मणा ॥ भीष्मेणचमहाप्राज्ञगोविंदेनचधीमता ६ संस्पृश्यतदहंसम्यक्कर्तुमिच्छामिपांडवाः ॥ आयत्यांचतदात्वेचसर्वेषांतद्विनोहितम् ७ अनु
बंधेचकल्याणंयद्वचोब्रह्मवादिनः ॥ इयंहिवसुधासर्वाक्षिणिरत्नाकुरुद्रहाः ८ तच्चाचष्टतदाव्यासोमरुतस्यधनंनृपाः ॥ यद्येतद्वोबहुमतंमन्यध्वंवाक्षमंयदि ९ तथा
यथाहधर्मेणकथंवाभीममन्यसे ॥ इत्युक्तवाक्येनृपतौतदाकुरुकुलोद्ब्रह् १० भीमसेनोऽप्यश्रेष्ठप्राजलिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ रोचतेमेमहाबाहोयदिदंभाषितंत्वया ११
व्यासारख्यातस्यवित्तस्यसमुपानयनंप्रति ॥ यदितत्प्राप्त्यामेहधनमाविक्षितंप्रभो १२ कृतमेवमहाराजभवेदितिमतिर्मम ॥ तेवयंप्रणिपातेनगिरिशस्यमहा
त्मनः १३ तदानयार्मभद्रंतेसमम्यर्च्यकपर्दिनम् ॥ तद्वित्तंदेवदेवेशंतस्थैवानुचरांश्चतान् १४ प्रसाद्यार्धमवाप्स्यामोनूनंवाग्बुद्धिकर्मभिः ॥ रक्षंतेयेचतद्व्यक्ते
न्नरारौद्रदर्शनाः १५ तेचवश्यामविष्यंतिप्रसन्नेषुभध्वजे ॥ श्रुत्वैवंवदतस्तस्यवाक्वंभीमस्यभारत १६ प्रीतोधर्मात्मजोराजाबभूवातिविभारत ॥ अर्जुनप्रमुखा
श्चापितथेत्येवाब्रुवन्वचः १७ कृत्वातुपांडवाःसर्वैरत्नाहरणनिश्चयम् ॥ सेनामाज्ञापयामासुर्नक्षत्रेऽहनिचभुवे १८ त्वेन श्रुत्वैतद्वचनं ब्रह्मन्व्यासेनादिना १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।

१९।२०।२१।२२।२३ मूलेवंशस्याद्ये कुंतीधृतराष्ट्रसमीपेइत्यर्थः २४ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ततस्तेइति १।२।३।४

ततोययुःपांडुसुताब्राह्मणान्स्वस्तिवाच्यच ॥ अर्चयित्वासुरश्रेष्ठपूर्वमेवमहेश्वरम् १९ मोदकैःपायसेनाथमांसापूपैस्तथैवच ॥ आशास्यचमहात्मानंप्रययु
र्मुदिताभृशम् २० तेषांप्रयास्यतांतत्रमंगलानिशुभान्यथ ॥ प्राहुःप्रहृष्टमनसोद्विजाग्र्यानागराश्वते २१ ततःप्रदक्षिणीकृत्यशिरोभिःप्रणिपत्यच ॥ ब्राह्मणान
ग्निसहितान्प्रययुःपांडुनंदनाः २२ समनुज्ञाप्यराजानंपुत्रशोकसमाहतम् ॥ धृतराष्ट्रंसभार्यवैष्टथांचपृथुलोचनाम् २३ मूलेनिक्षिप्यकौरव्ययुयुत्सुधृतराष्ट्रजम् ॥
संपूज्यमानाःपैरैश्वब्राह्मणैश्चमनीषिभिः २४ ॥ इतिश्रीमहाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणि द्रव्यानयनोपक्रमे त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ध ॥
वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तेप्रययुर्हृष्टाःप्रहृष्टनरवाहनाः ॥ रथघोषेणमहतापूरयंतोवसुंधराम् १ संस्तूयमानाःस्तुतिभिःसूतमागधबंधिभिः ॥ स्वेनसैन्येनसं
वीतायथाऽऽदित्याःस्वरश्मिभिः २ पांडुरेणातपत्रेणध्रियमाणेनमूर्धनि ॥ बभौयुधिष्ठिरस्तत्रपौर्णमास्यामिवोदुराट् ३ जयाशिषःप्रहृष्टानांनराणांपथिपांडवः ॥
प्रत्यगृह्णाद्यथान्याययथावत्पुरुषर्षभः ४ तथैवसैनिकाराजनराजानमनुयांतिये ॥ तेषांहलहलाशब्दोदिवंस्तब्धव्यतिष्ठत ५ सरांसिसरितश्चैववनान्युपवना
निच ॥ अत्यक्रामन्महाराजोगिरिंचाप्यन्वपद्यत ६ तस्मिन्देशेचराजेंद्रयत्रतद्व्यमुत्तमम् ॥ चक्रेनिवेशनंराजापांडवःसहसैनिकैः ॥ शिवेदेशेसमेचैवतदाभर
त्तसत्तम ७ अग्रतोब्राह्मणान्कृत्वातपोविद्यादमान्वितान् ॥ पुरोहेतंचकौरव्यवेदवेदांगपारगम् ॥ आग्निवेशंचराजानोब्राह्मणाःसपुरोधसः ८ कृत्वाशांतिंयथा
न्यायंसर्वशःपर्यवारयन् ॥ कृत्वातुमध्वेराजानममात्यांश्चयथाविधि ९ षट्पदंनवसंख्यानंनिवेशंचक्रिरेद्विजाः ॥ मत्तानांवारणेंद्राणांनिवेशंचयथाविधि १० कार
यित्वासराजेंद्रोब्राह्मणानिदमब्रवीत् ॥ अस्मिन्कार्येद्विजश्रेष्ठानक्षत्रेदिवसेशुमे ११ यथाभवंतोमन्यंतेकर्तुमर्हंतेततथा ॥ ननःकालात्ययोवैस्यादिहैवपरिलंबताम् १२
इतिनिश्चित्यविप्रेन्द्राःक्रियतांयदनंतरम् ॥ श्रुत्वैतद्वचनंराज्ञोब्राह्मणाःसपुरोधसः ॥ इदमूचुर्वचोहृष्टाधर्मराजप्रियेप्सवः १३ अद्यैवनक्षत्रमहश्चपुण्यंयतामहेश्रेष्ठत
मक्रियासु ॥ अंभोभिरद्येहवसामराजशुपोप्यतांचापिभवाद्भिरद्य १४ श्रुत्वातुतेषांद्विजसत्तमानांकृतोपवासारजनींनरेन्द्राः ॥ ऊधुःप्रतीताःकुशसंस्तरेषुयथाध्वरेप्र
ज्वलिताहुताशाः १५ ततोनिशासाव्यगमन्महात्मनांसंशृण्वतांविप्रसमीरितागिरः ॥ ततःप्रभातेविमलेद्विजर्षभावचोऽब्रुवन्धर्मसुतंनराधिपम् १६ ॥ इतिश्री
महाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणि द्रव्यानयनोपक्रमे चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ ध ॥

५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।

क्रियतामिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३ पात्रीः महातिमोदोदरणपात्राणि करकाञ्जलपटाः १४ भृंगाराणिगङ्गकान् वर्धमानकान्शरावाणि १५ कर
पुटः करसंपुटाकारं द्विदलभाजनं हृदिवाह्यं 'संदूख' इतिप्रसिद्धं १५ नदंउष्ट्रादीनामुपरिबद्धं पुलाद्विधप्रपुरुषस्यार्धमातिउभयतोभित्तिवापुलाभाप्रमारः वाहनमारस्वेतिशेषः १७।१८।१९

॥४७॥

॥ ब्राह्मणाउचुः ॥ क्रियतामुपहारोद्यन्वयकस्यमहात्मनः ॥ दत्त्वोपहारंनृपतेततःस्वार्थयतामहे १ श्रुत्वातुवचनंतेषांब्राह्मणानांयुधिष्ठिरः ॥ गिरीशस्ययथान्या
यमुपहारमुपाहरत् २ आज्येनतर्पयित्वाऽग्निविधिवःसंस्कृतेनच ॥ मंत्रसिद्धंचरुं कृत्वापुरोधाःसययौतदा ३ सद्यहीत्वासुमनसोमंत्रपूताजनाधिप ॥ मोदकैःपाय
सेनाथमासैश्चोपाहरद्वलिम् ४ सुमनोभिश्चचित्राभिलंजैरुच्चावचैरपि ॥ सर्वस्विष्टमंकृत्वाविधिवद्देवपारगः ॥ विंकराणांततःपश्चाच्चकारबलिमुत्तमम् ॥ यक्षेद्राय
कुबेरायमणिभद्रायचैवह ५ तथाऽन्येषांचयक्षाणांभूतानांपतयश्चये ॥ कृसरेणचमासेननिवापैस्तिलसंयुतैः ७ ओदनंकंभशःकृत्वापुरोधाःसमुपाहरत् ॥ ब्राह्म
णेभ्यःसहस्राणिगवांदत्वातुभूमिपः ८ नक्तंचराणांभूतानांव्यादिदेशबलितदा ॥ धूपगंधनिरुद्धंतत्सुमनोभिश्चसंवृतम् ९ शुशुभेस्थानमत्यर्थदेवदेवस्यपार्थिव ॥
कृत्वापूजांतुरुद्रस्यगणानांचैवसर्वशः १० ययौव्यासंपुरस्कृत्यवृपोरत्ननिधिंप्रति ॥ पूजयित्वाधनाध्यक्षंप्रणिपत्याभिवाद्यच ११ सुमनोभिर्विचित्राभिरपूपैःकृस
रेणच ॥ शंखादींश्चनिधींस्सर्वाभिधिपालांश्चसर्वशः १२ अर्चयित्वाद्विजाग्र्यान्सस्वस्तिवाच्यचवीर्यवान् ॥ तेषांपुण्याहवोषेणतेजसासमवस्थितः १३ प्रीति
मान्सकुरुश्रेष्ठःखानयामासतद्धनम् ॥ ततःपात्रीःसकरकाबहुरूपामनोरमाः १४ भृंगाराणिकटाहानिकलशान्वर्धमानकान् ॥ बहूनिचविचित्राणिभाजनानिस
हस्रशः १५ उद्धारयामासतदाधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ तेषारक्षणमप्यासीन्महान्करपुटस्तथा १६ नदंचभाजनंराजंस्तुलार्धमभवत्प ॥ वाहनंपांडुपुत्रस्यतत्रा
सीतुविशांपते १७ षष्टिरुष्टसहस्राणिशतानिद्विगुणाहयाः ॥ वारणाश्चमहाराजसहस्रशतसंमिताः १८ शकटानिरथाश्चैवतावदेवकरेणवः ॥ खराणांपुरुषाणांचप
रिसंख्यानविद्यते १९ एतद्वित्तंतदभवद्यदुदध्रेयुधिष्ठिरः ॥ षोडशाष्टौचतुर्विंशत्सहस्रंभारलक्षणम् २० एतेष्वादायतद्व्यं पुनरभ्यर्च्यपांडवः ॥ महादेवंप्रतिययौ
पुरंनगाह्वयंप्रति २१ द्वैपायनाभ्यनुज्ञातःपुरस्कृत्यपुरोहितम् ॥ गोयुतेगोयुतेचैवन्यवसत्पुरुषर्षभः २२ सापुराभिमुखाराजशुवाहमहतीचमूः ॥ कच्छाद्विण
भारताहर्षयंतीकुरुद्वहान् २३ ॥ इतिश्रीमहाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणिद्वयानयने पंचषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एत
स्मिन्नेवकालेतुवासुदेवोऽपिवीर्यवान् ॥ उपायादृष्टिभिःसार्धंपुरंवारणसाह्वयम् १ समयंवाजिमेधस्यविदित्वापुरुषर्षभः ॥ यथोक्तोधर्मपुत्रेणप्रवजन्स्वपुरींप्रति २

षोडशाष्टावितियथायोग्यं । उपस्थमारोऽष्टौसहस्रंसुवर्णाः । शकटस्यषोडश । गजस्यचतुर्विंशतिरित्येवंभारलक्षणं । एवंहयस्यमनुष्याणांषयासंभवंयोज्यं २० । २१ गोयुतेगोयुते भाराक्रांत
वाहनत्वात्तदगव्युत्तीगव्युत्ती । प्रत्यहंक्रोशद्वयप्रमाणमित्यर्थः २२ । २३ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि भीककंठीये भारतभाषदीपे पंचषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ एतस्मिन्निति १ । २

३ । ४ सत्रियाःस्त्रियः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ सापुलस्यजमिमन्युप्रापुलस्यकृष्णस्यतत

रौक्मिणेयेनसहितोयुयुधानेनचैवह ॥ चारुद्वेष्णेनसंक्षिप्तगतेनकृतवर्षा ३ सारणेनचवीरेणनिशठेनोल्मुकेनच ॥ बलदेवंपुरस्कृत्यसुमद्रासाहितस्तदा ४
द्रौपदीमुतरांचैवपृथांचाप्यवलोककः ॥ सयास्यासयिदुं चमित्रात्रियाचिहतेश्चराः ५ तानागतान्समीक्ष्यैवधृतराष्ट्रोमहीपतिः ॥ प्रत्यष्टकायथान्यायविदुरश्च
महामनाः ६ तत्रैवम्यवसत्कृष्णःस्वर्चितःपुरुषोत्तमः ॥ विदुरेणमहातेजोऽस्तुवैवचनयुत्सुना ७ वसत्सुदृष्टिर्वीरेषुतत्रायजनमेजय ॥ जज्ञेत्तवापिताराजम्प
रिक्षिप्तरवीरहा ८ सतुराजमहाराजजज्ञास्तेषामप्रीडितः ॥ शबोक्मूत्तनिभेष्टोदृषंशोकविवर्धनः ९ हृष्टानांसिंहनादेनजनानांतत्रानिःस्वनः ॥ प्रविश्यप्रदिशः
सर्वांपुनरेवव्युपारमत १० ततश्चोत्तिस्वरःकृष्णोद्विस्त्रांतपुरंतदा ॥ युयुधावद्वितीयोवैव्यथितेद्वियमानसः ११ सतस्त्वरितमाग्रंतींददर्शस्वांपिहृषसां॥
क्रोशंतीमभिवावेतिवासुदेवंपुनःपुनः १२ पृष्ठतोद्वैपदीविवसुधद्रांसयशस्विनीम् ॥ सविक्रोशंसकरुणंबांधवानांस्त्रियोत्प १३ ततःकृष्णंसमासाद्यकुंतीभोजसु
तातदा ॥ प्रोवाचराजशर्दूलबाष्पगद्गदयामिरा १४ वासुदेवमहाबाहोसुमजदेवकीत्वया ॥ त्वंनोमातिःप्रतिष्ठात्रत्वदायंतमिदंकुलम् १५ यदुप्रवीरयोऽयंतेस्वस्त्री
यस्यात्मजःप्रभो ॥ अश्वत्थामाहृतोजावस्तमुज्जीविष्यकेशव १६ त्वग्रहोत्प्रातिज्ञातमैत्रीकेयदुनंदन ॥ अहंसंजीविष्यामिमृतंजातमितिप्रभो १७ सोऽयं
जातोऽतस्तातपश्येनंपुरुषर्षभ ॥ उत्तरांचसुमद्रांचद्रौपदीमांचमाधव १८ धर्मपुत्रंचभीमंचफाल्गुनंचकुलंतथा ॥ सहदेवंचदुर्धर्षसर्वांस्त्रातुमर्हसि १९ अ
स्मिन्प्राणाःसमायताःपांडवानांममैवच ॥ पांडोश्चपिंडोदाशाईतथैवशूरस्यमे २० अमिमन्योश्चमद्रतेप्रियस्यसहस्यच ॥ प्रियमुत्पादयाद्यत्वंमेतस्या
पिजनार्दन २१ उत्तरादिपुरोक्तंवेकथयत्यरिमुदञ्च ॥ अमिमन्योर्वचःकृष्णप्रियत्वात्तत्रसंशयः २२ अब्रवीत्किलदाशाईवैराटीमार्जुनिस्तदा ॥ मातुलस्यकुलं
भद्रेतवपुत्रोगमिष्यति २३ गत्वाष्ट्रंयंधककुलंधनुर्वेदंमहीपति ॥ अस्त्राणिचविचित्राणिनीतिशास्त्रंचकेवलम् २४ इत्येतत्प्रणवात्तातसौभद्रःपरवीरहा ॥
कथयामासदुर्धर्षस्तथाचैतन्नसंशयः २५ तास्त्वांश्चंप्रणम्येहयाचामोमधुसूदन ॥ कुलस्यास्यहितार्थंतंकुरुकल्याणमुत्तमम् २६ एवमुक्त्वातुवाष्णेयंपृथा
पृथुललोचना ॥ उच्छित्यब्राह्मदुःखार्ताताश्चान्याःप्रापतन्भुवि २७ अनुवंश्वमहाराजसर्वाःसास्त्राविलेक्षणाः ॥ स्वस्त्रीयोवासुदेवस्यमृतोजातइतिप्रभो २८ एव
मुक्तेततःकुंतीपर्यगृह्णाज्जनार्दनः ॥ भूमौनिषतितांचैनांसांक्षयामासभारत २९ ॥ इतिश्रीमहा०आश्व०पर्वणि अनु०परिक्षिज्जन्मकथने षट्षष्ठितमोऽध्यायः
॥ ६६ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ उत्थितायांपृथायांतुसुमद्रासातरंतदा ॥ दृष्ट्वाचक्रोशदुःखार्तावचनंचेदमब्रवीत् १

व्यप्रराक्रमस्तदधीनश्चेत्यर्थः २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणिभीककंठीयेभारतभाषदीपेषट्षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ ७७ ॥ उत्थितामिति १

१३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतभाषदीये सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ एवमुक्तवति
 पुंडरीकाक्षपश्यत्वंपौत्रपार्थस्यधीमतः ॥ परिक्षीणेषुकुरुपुपरिक्षीणंगतायुषम् २ इषीकाद्राणपुत्रेणभीमसेनाथमुद्यता ॥ सोतरायानिपातिताविजयेमायिचै
 वह ३ सेयंविदीर्णेहृदयेमयितिष्ठतिकेशव ॥ यत्रपश्यामिदुर्धर्षसहपुत्रंतुतंप्रभो ४ किंनुवक्ष्यतिधर्मात्माधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ भीमसेनार्जुनौचापिमाद्रवत्याः
 सुतौचतौ ५ श्रुत्वाऽभिमन्योस्तनयंजातंचमृतमेवच ॥ मुषिताइववाष्णेयद्रोणपुत्रेणपांडवाः ६ अभिमन्युःप्रियःकृष्णभ्रातृणानात्रसंशयः ॥ तंश्रुत्वाकिं
 नुवक्ष्यंतिद्रोणपुत्रास्त्रनिर्जिताः ७ भविताऽतःपरंदुःखंकितदन्यज्जनार्दन ॥ अभिमन्योःसुताकृष्णमृताज्जातादरिंदम ८ साहंप्रसादयेकृष्णत्वामद्याशिरसान
 ता ॥ पृथेयद्रौपदीचैवतापश्यपुरुषोत्तम ९ यदाद्रोणसुतोर्मन्पांडुनाहंतिमाधव ॥ तदाकिलत्वयाद्रौणिःकुद्वेनोक्तोऽरिमर्दन १० अकामंत्वांकरिष्यामि
 ब्रह्मबंधोनराधम ॥ अहंसंजीवयिष्यामिकिरीटितनयात्मजम् ११ इत्येतद्रचनंश्रुत्वाजानानाऽहंबलंतव ॥ प्रसादयेत्वादुर्धर्षजीवितामभिमन्युजः १२ यद्येत
 त्वंप्रतिश्रुत्यनकरोषिवचःशुभम् ॥ सकलंष्टृष्णिशादूलमृतामामवधारय १३ अभिमन्योःसुतोवीरनसंजीवतियद्ययम् ॥ जीवतित्वयिदुर्धर्षकिंकरिष्याम्यहंत्व
 या १४ संजीवयेनंदुर्धर्षमृतंत्वमभिमन्युजम् ॥ सदृशाक्षसुतंवीरसस्यवर्षत्रिवांबुदः १५ त्वंहिकेशवधर्मात्मासत्यवान्सत्यविक्रमः ॥ सतांवाचमृतांकर्तुमर्हसि
 त्वमरिंदम १६ इच्छन्नपिहिलोकांक्षीनजीवयेथामृतानिमान् ॥ किंपुनर्दीयितंजातंस्वस्त्रीयस्यात्मजंमृतम् १७ प्रभावज्ञाऽस्मितेकृष्णतस्मात्स्वायाचयाम्यहम् ॥
 कुरुष्वपांडुपुत्राणामिमंपरमनुग्रहम् १८ स्वसेतिवामहाबाहोहतपुत्रेतिवापुनः ॥ प्रपन्नमामियंचेतिदयांकर्तुमिहार्हसि १९ ॥ इतिश्रीमहाभारते आश्वमेधिके
 पर्वणि अनुगीतापर्वणि सुभद्रावाक्ये सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तस्तुराजेंद्रकेशिहादुःखमूर्च्छितः ॥ तथेतिव्याजहारो
 द्वाह्वादयन्निवतंजनम् १ वाक्येनैतेनहितदातंजनंपुरुषर्षभ ॥ ह्लादयामाससविभुर्धर्मातंसलिलैरिव २ ततःसप्राविशत्तूर्णजन्मवेशमपितुस्तव ॥ अर्चितंपुरुष
 व्याघ्रासितैर्माल्यैर्यथाविधि ३ अपांकुम्भैःसुपूरैश्चविन्यस्तैःसर्वतोदिशम् ॥ घृतेनतिदुकालातैःसर्वपैश्चमहाभुज ४ अस्त्रैश्चविमलैर्न्यस्तैःपावकैश्चसमंततः ॥
 वृद्धामिश्वापिरामामिःपरिचारार्थमावृतम् ५ दक्षैश्चपरितोधीरभिषग्भिःकुशलैस्तथा ॥ ददर्शचसतेजस्वीरक्षोग्रान्यपिसर्वशः ६ द्रव्याणिस्थापितानिस्म
 विधिवत्कुशलैर्जनैः ॥ तथायुक्तंचतदृष्टाजन्मवेशमपितुस्तव ७ हृष्टोऽभवद्दृषीकेशःसाधुसाध्वितिचाब्रवीत् ॥ तथासुवतिवाष्णेयेप्रहृष्टवदनेतदा ८ द्रौपदी
 त्वरितागत्वावैराटीवाक्यमब्रवीत् ॥ अयमायातितेभद्रेश्वशुरोमधुमुदनः ९ पुराणर्विरचित्यात्मासमीपमपराजितः ॥ साऽपिबाष्पकलांवाचंनिगृह्याश्रूणिचै
 वह १० सुसंवाताऽभवद्देवीदेववत्कृष्णमीयुषी ॥ सातथाहूयमानेनहृदयेनतपस्विनी ११ १।१।३ प्रवेगतिरिक्तिरेव ॥ ५।६।७।८।९।१०।११।

१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतभाषदीये अष्टषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ ॥ ॥

दृष्ट्वागोविंदमायांतंकुपणंपर्यदेवयत् ॥ पुंडरीकाक्षपश्यावाबालेनहिविनाकृतौ ॥ अभिमन्युंचमाचैवहतौतुल्यंजनार्दन १२ वाष्णेयमघुहन्वीरशिरसात्वाप्रसाद
 ये ॥ द्रोणपुत्रास्त्रनिर्दग्धंजीवयेनंममात्मजम् १३ यदिस्मधर्मराज्ञावाभीमसेनेनवापुनः ॥ त्वयावापुंडरीकाक्षवाक्यमुक्तमिदंभवेत् १४ अजानतीमिषीकेयंजानि
 त्रीहंतित्तिप्रभो ॥ अहमेवविनष्टास्यानैतदेवंगतेभवेत् १५ गर्भस्थस्यास्यबालस्यब्रह्मास्त्रेणनिपातनम् ॥ कृत्वानृशंस्यंदुर्ध्वद्रौणिःकिंफलमश्नुते १६ सात्वा
 प्रसाद्याशिरसायाचेशत्रुनिबहंणम् ॥ प्राणास्त्यक्ष्यामिमोविंदनाऽयंसंजीवतेयदि १७ अस्मिन्हवहवःसाधोयेममासम्मनोरथाः ॥ तेद्रोणपुत्रेणहताःकिंनुजीवा
 मिकेशव १८ आसीन्मममतिःकृष्णपुत्रोत्संजाजनार्दन ॥ अभिवादयिष्येहृष्टेतिदिदंविदधीकृतम् १९ चपलाक्षस्यदायादेमृतेऽस्मिन्पुरुषर्षभ ॥ विफला
 मेकृताःकृष्णहृदिसर्वेनोरथाः २० चपलाक्षःकिलातीवप्रियस्तेमधुमुदन ॥ सुतंपश्यत्वमस्यैनंब्रह्मास्त्रेणनिपातितम् २१ कृतघ्नोऽयंनृशंसोऽयंयथाऽस्यज
 नकस्तथा ॥ यःपांडवीश्रियंत्यक्त्वमतोऽयमसादनम् २२ मयाचैतत्प्रतिज्ञातंरणमूर्धनिकेशव ॥ अभिमन्योहतेवीरत्वामेष्याम्यचिरादिति २३ तच्चनाक
 रवंकृष्णनृशंसाजीवितप्रिया ॥ इदानींमांमतांतत्रकिंनुवक्ष्यतिफाल्गुनिः २४ ॥ इतिश्रीमहाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणि उत्तरावाक्येअष्टषष्टि
 तमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सैवंविलप्यकरुणंस्नोन्मादेवतपस्विनी ॥ उत्तरान्यपत्तूमौकृपणापुत्रमृद्धिनी १ तांतुदृष्ट्वा निपातिताहतपुत्र
 परिच्छदाय ॥ चुक्रोशकुंतीदुःखार्तासर्वाश्चभरतस्त्रियः २ मुहूर्तमिवराजेंद्रपांडवानानिवेशनम् ॥ अप्रेक्षणीयमभवदार्तस्वनविनादितम् ३ सामुहूर्तंचराजेंद्रपु
 त्रशोकाग्निपीडिता ॥ कश्मलाभिहतावीरवैराटीत्वभवत्तदा ४ प्रतिलभ्यतुसासंज्ञासुतराभरतर्षभ ॥ अंकमारोप्यतंपुत्रमिदंवचनमब्रवीत् ५ धर्मज्ञस्यसुतःसत्व
 र्धर्मनावबुध्यसे ॥ यस्त्वंष्टृष्णिप्रवीरस्यकुरुषेनाभिवादनम् ६ पुत्रगत्वाममवचोब्रूयास्त्वंपितरंत्विदम् ॥ दुर्मरंप्राणिनांवीरकालेप्राप्तकथंचन ७ याऽहंत्वयाविनाऽ
 द्येहपत्यापुत्रेणचैवह ॥ मर्तव्येसतिजीवामिहतस्वस्तिरकिंचना ८ अथवाधर्मराज्ञाऽहमनुज्ञातामहाभुज ॥ भक्षयिष्येविषंधोरंप्रवेक्ष्येवाहुताशनं ९ अथवादुर्मरंतात
 यदिदंमेसहस्रधा ॥ पतिपुत्रविहीनायाहृदयंनविदीर्यते १० उतिष्ठपुत्रपश्येमादुःखितांप्रपितामही ॥ आर्तामुपश्रुतांदीनानिमग्रांशोकसागरे ११ आर्यांचपश्यपांचा
 लींसात्वर्तांचतपस्विनी ॥ मांचपश्यसुदुःखार्तांव्याधविद्धांमृगीमिव १२ उतिष्ठपश्यवदनंलोकनाथस्यधीमतः ॥ पुंडरीकपलाशाक्षंपुरेवचपलेशणं १३ एवंविप्रल
 पंतींतुदृष्ट्वा निपातितांपुनः ॥ उत्तरांतांस्त्रियःसर्वाःपुनरुत्थापयंस्तवः १४ उत्थायचपुनर्धर्यात्तदामत्स्यपतेःसुता ॥ प्रांजलिःपुंडरीकाक्षंभूमावेवाभ्यवादयत् १५

सैवमिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२ पुरायथाचपलेशणमभिमन्युमहंपश्याभितयापुंडरीकपलाशाक्षंकृष्णपश्येति संबंधः ११।१२।१५

॥ वासुदेव उवाच ॥ त्वमेवैतन्महाबाहो वक्तुमर्हस्यरिदम् ॥ त्वंगतिः सर्वभूतानामिति मे निश्चितामतिः २३ त्वंचाद्यकुरुवीराणां धर्मेण हिविराजसे ॥ गुणीभूताः
स्मृते राजस्त्वं नो राजा गुरुमतः २४ यजस्वमदमुज्ञातः प्राप्य एष क्रतुस्त्वया ॥ युनक्तु नो भवान्कार्येयत्रवांछसि भारत २५ सत्यं ते प्रतिजानामि सर्वकर्तास्मि तेऽ
नघ ॥ भीमसेनाञ्जुनै चैव तथा माद्रवती सुतौ ॥ इष्टवं तो भविष्यति त्वयोष्टवति पार्थिव २६ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि कृष्णव्यासा
नुज्ञायां एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तु कृष्णेन धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ व्यासमामंत्र्यमेधावीत तो वचनमब्रवीत् १ यदा कालं
भवान्वेति हयमेधस्य तत्त्वतः ॥ दीक्षयस्व तदामां त्वं त्वय्यायतो हि मे क्रतुः २ ॥ व्यास उवाच ॥ अहंपैलोऽथ कौंतेय याज्ञवल्क्यस्तथैव च ॥ विधानं यद्यथा कालं
तत्कर्तारो न संशयः ३ चैत्र्यां हि पूर्णमास्यां तु तव दीक्षा भविष्यति ॥ संभाराः संभ्रियंतां च यज्ञार्थं पुरुषर्षभ ४ अश्वविद्याविदश्चैव सूता विप्राश्च तद्विदः ॥ मध्यम
श्वं परीक्षंतां तव यज्ञार्थं सिद्धये ५ तमुत्सृज्यथा शास्त्रं पृथिवी सागरावराम् ॥ सपर्येतु यशो दीप्तं तव पार्थिव दर्शयन् ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तस्तथेत्युक्त्वा
पांडवः पृथिवीपतिः ॥ चकार सर्वराजेंद्रयथोक्तं ब्रह्मवादिना ७ संभाराश्चैव राजेंद्र सर्वसंकल्पिताऽभवन् ॥ संभारान्समाहृत्य नृपो धर्मसुतस्तदा ८ न्यवेदय दमे
यात्मा कृष्णद्वैपायनायैव ॥ ततोऽब्रवीन्महातेजा व्यासो धर्मात्मजं नृपम् ९ यथा कालं यथा योगं स जाः स्मृतवदीक्षणे ॥ स्फुर्यश्च कूर्चश्च सौवर्णो यच्चान्यदपि कौरव
१० तत्र योग्यं भवेत्किंचिद्गौकमंतत्क्रियतामिति ॥ अश्वश्चोत्सृज्यतामद्य पृथ्व्यामथ यथाक्रमम् ॥ सुगुप्तं च रतां चापि यथाशास्त्रं यथाविधि ११ ॥ युधिष्ठिर उ
वाच ॥ अयमश्वो यथा ब्रह्मसृष्टः पृथिवीमिमाम् ॥ चरिष्यति यथा कामंतत्रैव संविधीयताम् १२ पृथिवीं पर्यटंतं हितरगं कामचारिणम् ॥ कपालयोदिति मुनेन
ब्रवान्वक्तुमर्हति १३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तस्तुराजेंद्र कृष्णद्वैपायनोऽब्रवीत् ॥ भीमसेनादवरजः श्रेष्ठः सर्वधनुष्मताम् १४ जिष्णुः सहिष्णुः घृष्णश्च
स एनं पालयिष्यति ॥ शक्तः सहिर्मही जेतुं निवातकवचांतकः १५ तस्मिन् ह्यस्त्राणि दिव्यानि दिव्यं संहननं तथा ॥ दिव्यं धनुश्च पुष्पीच स एनमनुयास्यति १६
सहिधर्मार्थं कुशलः सर्वविद्याविशारदः ॥ यथाशास्त्रं नृप श्रेष्ठ चारयिष्यति ते हयम् १७ राजपुत्रो महाबाहुः श्यामो राजीवलोचनः ॥ अभिमन्योः पिता वीरः स एनं
पालयिष्यति १८ भीमसेनोऽपि तेजस्वी कौंतेयोऽमितविक्रमः ॥ समर्थो रक्षितुं राष्ट्रं न कुलश्च विशांपते १९ सहदेवस्तु कौरव्यसमाधास्यति बुद्धिमान् ॥ कुटुंबतं
त्रिविधिवत्सर्वमेव महायशाः २० तत्तु सर्वयथान्यायमुक्तः कुरुकुलोद्बहः ॥ चकार फाल्गुनं चापि संदिदेश हयं प्रति २१

स्फुर्यः काष्ठकृद्ः सचात्रसौवर्णः कूर्चश्चासनाथं कुशमुष्टिः सोऽप्यत्रसौवर्णः १० सुगुप्तं सुराक्षितं यथास्यात्तथा ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१

१२ । १३ । १४ । १५ । १६ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ दीक्षेति १ पशुबंधान्श्वमेधस्यारंभणीयकूपान् १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ एह्यञ्जुन त्वया वीरहयोऽयं परिपाल्यताम् ॥ त्वमहो रक्षितुं ह्येनं नान्यः कश्चन मानवः २२ ये चापि त्वामहाबाहो प्रत्युद्याति न राधिपाः ॥
तैर्विग्रहो यथानस्यात्तथा कार्यं त्वयाऽनघ २३ आरूढ्या तव श्वभवा यज्ञोऽयं मम सर्वज्ञः ॥ पार्थिवेभ्यो महाबाहो समये गम्यतामिति २४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
एवमुक्त्वा स धर्मात्मा प्रातरसव्यसाचिनम् ॥ भीमं च नकुलं चैव पुरस्तु सौ समादधत् २५ कुटुंबतं त्रेचतदा सह देव्युधांपतिम् ॥ अनुमान्य महीपालं घृतराष्ट्रं युधि
ष्ठिरः २६ ॥ इति श्रीम० आ० प० अनु० यज्ञसामग्रीसंपादने द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ दीक्षाकाले तु संप्राप्ते तस्ते सुमहर्षिजः ॥
विधिवदीक्षयामासुरश्वमेधाय पार्थिवम् १ कृत्वा स पशुबंधांश्च दीक्षितः पांडुनंदनः ॥ धर्मराजो महातेजाः सह विग्निर्भ्यरोचत २ हयश्च हयमेधार्थं स्वयं स ब्रह्मवा
दिना ॥ उत्सृष्टः शास्त्रविधिना व्यासेनामिततेजसा ३ सराजा धर्मराज इराजन्दीक्षितो विषभौ तदा ॥ हेममालीरुक्मकंठः प्रदीप्त इव पावकः ४ कृष्णाजिनीदंडपा
णिः क्षौमवासाः स धर्मजः ॥ विवभौ धुतिमान्भूयः प्रजापतिरिवाध्वरं ५ तथैवास्यात्विजः सर्वतुल्यवेषा विशांपते ॥ बभूवुरञ्जुनश्चापि प्रदीप्त इव पावकः ६ श्वेता
श्वः कृष्णसारंतं स साराश्वं धनं जयः ॥ विधिवत् पृथिवीपालधर्मराजस्य शासनात् ७ विक्षिपन् गण्डिवं राजन्बद्धगोधां गुलित्रवान् ॥ तमश्वं पृथिवीपालमुदायुक्तः
स सारच ८ आकुमारं तदाराजग्नान्नमत्तपुरांवेभौ ॥ द्रष्टुकामं कुरुश्रेष्ठं प्रयास्यंतं धनं जयम् ९ तेषामन्योन्यसंमर्दादूष्मेव समजायत ॥ दिदृक्षुर्गाहयंतं घतं चैव
हयसारिणम् १० ततः शब्दो महाराजदिशः खं प्रति पूरयन् ॥ बभूवमेक्षतानि गण्डिकुंती पुत्रं धनं जयम् ११ एष गच्छति कौंतेय तुरगश्चैव दीप्तिमान् ॥ यमन्वेति म
हाबाहुः संस्पृशन्धनुरुत्तमम् १२ एवं शुश्राव वदता गिरोजिष्णुरुदारधीः ॥ स्वस्तितेऽस्तु बजारिष्टं पुनश्चैहीति भारत १३ अथापरे मनुष्येन्द्रपुरुषावाक्यमब्रुव
न् ॥ नैनं पश्यामसंमर्दधनुरेतत्प्रदृश्यते १४ एतद्दिभीमनिर्ह्रादं विभ्रुतं गण्डिवं धनुः ॥ स्वस्ति गच्छ त्वरिष्टो वैपंधानमकुतोभयम् १५ निवृत्तमेनं द्रक्ष्यामः पु
नरेष्यति च घुवम् ॥ एवमाद्यामनुष्याणां स्त्रीणां च भरतर्षभ १६ शुश्रावमधुरावाच पुनः पुनरुदारधीः ॥ याज्ञवल्क्यस्य शिष्यश्च कुशलो यज्ञकर्मणि १७ प्राया
त्पार्थेन सहितः शान्त्यर्थं वेदपारगः ॥ ब्राह्मणाश्च महीपालबहवो वेदपारगाः १८ अनुजग्मुर्महात्मानं क्षत्रियाश्च विशांपते ॥ विधिवत् पृथिवीपालधर्मराजस्य शास
नात् १९ पांडवैः पृथिवीमश्वो निर्जितामस्त्रतेजसा ॥ चचार समहाराज यथादेशं च सतम २० तत्र युद्धानि वृत्तानि यान्यासन्पांडवस्य ह ॥ तानिवक्ष्यामि ते वीर
विचित्राणि महांति च २१ सहयः पृथिवीराजन्प्रदक्षिणमवर्तत ॥ स सारोत्तरतः पूर्वतन्निबोधमहीपते २२ अवमृद्गन्सराणां पार्थिवानां हयोत्तमः ॥ शनै
स्तदा परिययौ श्वेताश्वश्च महारथः २३

७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ शिष्यः सोमभवाः १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३

२४ । २५ । २६ । २७ । यानितुभयतइति धुद्राणितुउपेक्षितानीत्यर्थः २८ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीये त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥

तत्रसंगणनानास्तिराज्ञामयुतशस्तदा ॥ येऽयुद्धयंतमहाराजक्षत्रियाहतबांधवाः २४ किरातायवनाराजन्बहवोऽसिधनुर्धराः ॥ म्लेच्छाश्चान्येबहुविधाः
पूर्वेनिकृतारणे २५ आर्याश्चपृथिवीपालाःप्रहृष्टनरवाहनाः ॥ समीयुःपांडुपुत्रेणबहवोयुद्धदुर्मदाः २६ एवंतानियुद्धानेतत्रतत्रमहीपते ॥ अर्जुनस्यमही
पालैर्नानादेशसमागतैः २७ यानितुभयतोराजन्प्रतप्तानिमहांतिच ॥ तानियुद्धानिवक्ष्यामिकौंतेयस्यतवाऽनघ २८ ॥ इतिश्रीमहाभारते आश्वमेधिकेपर्व
णि अनुगीतापर्वणि अश्वानुसरणे त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ त्रिगैरैरभवयुद्धं कृतैर्वैःकिरीटिनः ॥ महारथसमाज्ञातैर्हता
नांपुत्रनमृभिः १ तेसमाज्ञायसंप्राप्तंयज्ञियंतुरगोत्तमम् ॥ विषयांतंतोवीरादंशिताःपर्यवारयन् २ रथिनोबद्धतूणीराःसदशैःसमलंकृतैः ॥ परिवार्यहयंरा
जनग्रहीतुंसंप्रचक्रमुः ३ ततःकिरीटीसंचित्यतेषांतत्रचिकीर्षितम् ॥ वारयामासतान्वीरान्सांत्वपूर्वमरिदमः ४ तदनादृत्यतेसर्वेशैरैरम्यहनंस्तदा ॥ तमो
रजोभ्यांसंछन्नास्तान्किरीटीन्यवारयत् ५ तानब्रवीत्तोजिष्णुःप्रहसन्निवभारत ॥ निवर्तध्वमधर्मज्ञाःश्रेयोजीवितमेवच ६ सहिवीरःप्रयास्यन्वैधर्मराजेन
वारितः ॥ हतबांधवानतेपार्थहंतव्याःपार्थिवाइति ७ सतदातद्वचःश्रुत्वाधर्मराजस्यधीमतः ॥ तान्निवर्तध्वमित्याहनम्यवर्ततचापिते ८ ततस्त्रिगैराराजानं
सूर्यवर्माणमाहवे ॥ विचित्र्यशरजालेनप्रजहासधनंजयः ९ ततस्तेरथघोषेणरथनेमिस्वनेनच ॥ पूरयंतोदिशःसर्वाधनंजयमुपाद्रवन् १० सूर्यवर्माततःपार्थे
शराणांनतपर्वणाम् ॥ शतान्यमुंचद्राजेंद्रलघ्वस्त्रमभिदर्शयन् ११ तथैवान्येमहेष्वासायेचतस्याऽनुयायिनः ॥ मुमुचुःशरवर्षाणिधनंजयवधैषिणः १२ सतान्
ज्यामुखनिर्मुक्तैर्बहुभिःसुबहून्शरान् ॥ चिच्छेदपांडवोराजंस्तेभूमौम्यपतंस्तदा १३ केतुवर्मातुतेजस्वीतस्यैवावरजोयुवा ॥ युयुधेभ्रातुरथार्थपांडवेनयश
स्विना १४ तमापतंतंसंप्रेक्ष्यकेतुवर्माणमाहवे ॥ अभ्यघ्नन्निशितैर्बाणैर्बीभृसुःपरवीरहा १५ केतुवर्मण्यभिहतेघृतवर्मांमहारथः ॥ रथेमाशुसमुत्पत्यशरैर्जि
ष्णुमवाकिरत् १६ तस्यतांशीघ्रतामीक्ष्यतुतोषातीववीर्यवान् ॥ गुडाकेशोमहातेजाबालस्यघृतवर्मणः १७ नसंदधानंददृशेनाददानंचतंतदा ॥ किरंतमे
वसशरान्ददृशेपाकशासनिः १८ सतुतंपूजयामासघृतवर्मणमाहवे ॥ मनसातुमुहूर्तैर्वैरणेसमभिर्हर्षयन् १९ तंपन्नमिवकुटुंबंरुक्मिरःस्मयन्निव ॥ प्रीतिपूर्वं
महाबाहुःप्राणैर्नव्यपरोपयत् २० सतथारक्ष्यमाणोवैपार्थेनामितवेजसा ॥ धृतवर्माशरं दीप्तंमुमोचविजयेतदा २१ सतेनविजयस्तूर्णमासीद्विद्धःकरे
मृशम् ॥ मुमोचगांडिवंमोहात्तत्पपाताथमृतले २२

त्रिगैरैरिति महारथस्तेनसम्यगाज्ञातैःपांडवीवैर्हतानां

प्रश्नमृभिर्जिगैरैः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२

२३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणिनी०मा०चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ प्रागज्योतिषेतिस्पष्टार्थोऽध्यायः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२

धनुषःपततस्तस्यसव्यसाचिकरादिभो ॥ बभूवसदृशंरूपंशक्रचापस्यभारत २३ तस्मिन्निपातितेदिव्येमहाधनुषिपार्थिवः ॥ जहाससस्वनंहासंघृतवर्मा
महाहवे २४ ततोरोषादितोजिष्णुःप्रमृच्यरुधिरंकरात् ॥ धनुरादत्ततद्विव्यंशरवैषवैषच २५ ततोहलहलाशब्दादिवस्पृगभवत्तदा ॥ नानाविधानांभूता
नांतत्कर्माणिप्रशंसताम् २६ ततःसंप्रेक्ष्यसंकुटुंबं कलांतकयमोपमम् ॥ जिष्णुत्रैगर्तकायोधाःपरिताःपर्यवारयन् २७ अभिसृत्यपरोपसार्थततस्तेघृतवर्मणः ॥
परिवृणुगुडाकेशं तत्राकुटुब्धद्वनंजयः २८ ततोयोधान्जघानाशुतेषांसदशचाष्टच ॥ महेंद्रवज्रप्रतिमरायसैर्बहुभिःशैरैः २९ तान्संप्रभग्नान्संप्रेक्ष्यत्वरमाणो
धनंजयः ॥ शैरैराशीविषाकारैर्जघानस्वनवदसन् ३० तंभग्नमनसःसर्वैर्गर्तकमहारथाः ॥ दिशोऽभिदुहुवूराजन्धनंजयशरादिताः ३१ तमूचुःपुरुषव्याघ्रं
संशप्तकानिषूदनम् ॥ तवाऽस्मकिकराःसर्वेसर्वैवैवशगास्तव ३२ आज्ञापयस्वनःपार्थप्रह्लां प्रेष्यान्वस्थितान् ॥ करिष्यामःप्रियंसर्वतवकौरवनंदन ३३
एतदाज्ञायवचनंसर्वास्तानब्रवीत्तदा ॥ जीवितंरक्षतनृपाःशासनंप्रतिगृह्यताम् ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणित्रिगैरपरा
भवेचतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्रागज्योतिषमथाम्येत्यव्यचरत्सहयोत्तमः ॥ भगदत्तात्मजस्तत्रनिर्घयैरणकर्कशः १
सहयंपांडुपुत्रस्यविषयांतमुपागतम् ॥ युयुधेभरतश्चेष्टवज्रदत्तोमहीपतिः २ सोऽभिनिर्घयनगराद्भगदत्तसुतो नृपः ॥ अश्वमायांतमुन्मथ्यनगराभिमुखो
ययौ ३ तमालक्ष्यमहाबाहुःकुरूणामृषभस्तदा ॥ गांडीवंविक्षिषंस्त्वूर्णसहसासमुपाद्रवत् ४ ततोगांडीवनिर्मुक्तैरिषुभिर्मोहितो नृपः ॥ हयमुन्मथ्यतंतवीरस्त
तःपार्थमुपाद्रवत् ५ पुनःप्रविश्यनगरंदंशितःसन्तपोत्तमः ॥ आरुह्यनगमप्रवरंनिर्ययैरणकर्कशः ६ पांडुरेणात्पत्रेणाध्रियमाणेनमूर्धनि ॥ दोधूयताचामरे
णश्वेतेनचमहारथः ७ ततःपार्थसमासाद्यपांडवानांमहारथम् ॥ आह्वयामासवीभत्सुंबाल्यान्मोहाच्चसंयुगे ८ सवारणंनगप्ररूपंप्रभिन्नकरटामुखम् ॥ प्रेषया
माससंकुटुब्धःश्वेताश्वंप्रतिपार्थिवः ९ विक्षरंतंमहामेघंपरवारणवारणम् ॥ शास्त्रवत्कल्पितंसंख्येविवशंयुद्धदुर्मदम् १० प्रचोद्यमानःसगजस्तेनराज्ञामहा
बलः ॥ तदाकुशेनविबभावुत्पतिष्यन्निवांवरम् ११ तमापतंतंसंप्रेक्ष्यकुटोराजन्धनंजयः ॥ भूमिष्ठेवारणगतंयोधयामासभारत १२ वज्रदत्तस्ततःकुटो
मुमोचाशुधनंजये ॥ तोमराग्निसंकाशान्शलमानिववेगितान् १३ अर्जुनस्तानसंप्राप्तान्गांडीवप्रभवैःशैरैः ॥ द्विधात्रिधाचचिच्छेदखण्डखण्डैस्तदा १४
सतान्दृष्ट्वातथाछिन्नास्तोमरान्भगदत्तजः ॥ इषूनसर्कास्त्वरितःप्राहिणोत्पांडवंप्रति १५ ततोऽर्जुनस्तूर्णतरंरुक्मपुंखानजिह्वगान् ॥ प्रेषयामाससंकुटो
भगदत्तात्मजंप्रति १६ सतैर्विद्धोमहातेजावज्रदत्तोमहापृथे ॥ भृशाहतःपपातोव्यानत्वेनमजहात्स्मृतिः १७ ८९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

ततः सपुनरुत्सृज्यवारणप्रवरं रणे ॥ अव्यग्रः प्रेषयामास जयार्थं विजयं प्रति १८ तस्मै बाणांस्ततो जिष्णुर्निर्मुक्ताशीविषोपमान् ॥ प्रेषयामास संकुद्धो ज्वलितज्वलनोपमान् १९ सतैर्विद्धो महानागो विस्त्रवन् रुधिरं बभौ ॥ गैरिक्ताक्तमिवाभोर्द्विर्बहुप्रस्त्रवणं तदा २० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणि वज्रदत्तयुद्धे पंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एवं त्रिरात्रमभवत्तदुद्धं भरतर्षभ ॥ अर्जुनस्य नरेन्द्रेण वृत्रेण वशतः क्रतोः १ ततश्चतुर्थे दिवि सेवज्जदत्तो महाबलः ॥ जहास सस्वनं हासं वाक्यं चेदमथाब्रवीत् २ अर्जुनार्जुनतिष्ठस्वनमेजीवन्विमोक्षयसे ॥ त्वां निहत्य करिष्यामि पितुस्तोयं यथाविधि ३ त्वया वृद्धो मम पिता भगदत्तः पितुः सखा ॥ इतो वृद्धो मम पिता शिशुं मामद्ययोधय ४ इत्येवमुक्त्वा संकुद्धो वज्रदत्तो नराधिपः ॥ प्रेषयामास कौरव्यवारणं पांडवं प्रति ५ संप्रेष्यमाणो नागैर्द्रोवज्जदत्तेन धीमता ॥ उत्पतिष्यन्निवाकाशमभिदुद्राव पांडवम् ६ अग्रहस्तमुत्तेन सीकरेण सनागराट् ॥ समौक्षत गुडाकेशं शैलं नीलमिवांबुदः ७ सतेन प्रेषितो राज्ञामेव द्विनदन्मुहुः ॥ मुखाडंबरसंहादैरभ्यद्रवत् फाल्गुनम् ८ स नृत्यन्निव नागैर्द्रोवज्जदत्तप्रचोदितः ॥ आससाद द्रुतं राजन्कौरवाणां महारथम् ९ तमायां तमथालक्ष्य वज्रदत्तस्य वारणम् ॥ गांडीवमाश्रित्य बलीनव्यकंपतशत्रुहा १० चुक्रोध बलवच्चापि पांडवस्तस्य भूपतेः ॥ कार्यविघ्नमनुस्मृत्य पूर्ववैरं च भारत ११ ततस्तं वारणं कुद्धः शरजालेन पांडवः ॥ निवारयामास तदा वेले बभूव करालयम् १२ सनागप्रवरः श्रीमानर्जुनेन निवारितः ॥ तस्यौ शरैर्विनुन्नांगः श्वाविच्छललितो यथा १३ निवारितं गजं दृष्ट्वा भगदत्तसुतो नृपः ॥ उत्सर्जं शिताम्बाणानर्जुनं क्रोधमूर्छितः १४ अर्जुनस्तु महाबाहुः शरैररिनिधातिभिः ॥ वारयामास तान्बाणांस्तदद्रुतमिवाभवत् १५ ततः पुनरभिकुद्धो राजा प्रागज्योतिषाधिपः ॥ प्रेषयामास नागैर्द्रोवज्जदत्तं पामम् १६ तमापतंतं संप्रेक्ष्य बलवत्पाकशासनिः ॥ नाराचमग्निसंकाशं प्राहिणोद्धारणं प्रति १७ सतेन वारणो राजन्मर्मस्वभिहतो भृशम् ॥ पपात सहस्राभूमौ वज्ररुग्ण इवाचलः १८ सपतनश्शुभेनागोधनं जयशराहतः ॥ विशन्निव महाशैलो महीवज्रप्रपीडितः १९ तस्मिन्निपतितेनागे वज्रदत्तस्य पांडवः ॥ तं न भेतव्यमित्याहततो भूमिगतं नृपम् २० अब्रवीद्धिमहातेजाः प्रस्थितं मां युधिष्ठिरः ॥ राजानस्तेन हंतव्या धनं जयकथंचन २१ सर्वमेतन्नरव्याघ्रमवत्येतावता कृतम् ॥ योधाश्चापिन हंतव्या धनं जयरणे त्वया २२ वक्तव्याश्चापिराजानः सर्वे सहसुहृज्जनैः ॥ युधिष्ठिरस्याश्वमेधो भवद्विरनुभूयताम् २३ इति ब्राह्मवचः श्रुत्वा न हन्मि त्वानराधिप ॥ उत्तिष्ठ न भयं तेऽस्ति स्वस्ति मान्गच्छ पार्थिव २४ आगच्छेतां नाराजः पराधीनः स्थिताम् ॥ यदाऽश्वमेधो भविता धर्मराजस्य धीमतः २५

एवमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ शकलितः शकाकायोतः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५

२६ ॥ इत्याश्वमे० नीलकंठीये भारतमावदीपे षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ सैवैरिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ विकीर्यत्युल्काः सूर्य

एवमुक्तः सराजा तु भगदत्तात्मजस्तदा ॥ तथेत्येवाब्रवीद्वाक्यं पांडवेनाभिनिर्जितः २६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणि वज्रदत्तपराजये षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ सैवैरभवत्तदुद्धं ततस्तस्य विरीटिः ॥ हतशेषैर्महाराजहतानां च सुतैरापि १ तेऽवर्तन्मपुश्चतुर्विधं यत्तवाहनम् ॥ प्रत्युद्ययुरमृष्यंतो राजानः पांडवर्षभम् २ अश्वं च तं परामृष्य विषयातिविषोपमाः ॥ नभयंचक्रिरे पार्थाद्वीमसेनादनंतरात् ३ तेऽविदूराद्धनुष्पाणि यज्ञियस्य हयस्य च ॥ बीभत्सुं प्रत्यपद्यंत पदातिनमवस्थितम् ४ ततस्ते तं महावीर्यं राजानः पर्यवारयन् ॥ जिगीषंतो नरव्याघ्रं पूर्वाविनेकृता युधि ५ तेनामान्यपि गोत्राणिकर्माणि विविधानि च ॥ कीर्तयंतस्तदा पार्थं शरवर्षैरवाकिरन् ६ तेकिरंतः शरवातान् वारणप्रतिवारणान् ॥ रणे जयमभीप्संत कैते यं पर्यवारयन् ७ ते समीक्ष्य च तं कृष्णमुग्रकर्माणमाहवे ॥ सर्वयुयुधिरेवीरारथस्थास्तं पदातिनम् ८ ते तमाजघ्निरेवीरं निवातकवचांतकम् ॥ संशप्तकनिहतारं हतारं सैव वस्य च ९ ततो रथसहस्रेण हयानामयुतेन च ॥ कोष्ठकीकृत्य बीभत्सुं ग्रह्णन् मनसोऽभवन् १० तं स्मरंतो वधं वीराः सिंधुराजस्य चाहवे ॥ जयद्रथस्य कौरव्यसमरे सव्यसाचिना ११ ततः पर्जन्यवत्सर्वेशरवृष्टीरवासृजन् ॥ तैः कीर्ष्यः शुशुभे पार्थो रविर्मेघांतरे यथा १२ सशरैः समवच्छन्नश्चाशो पांडवर्षभः ॥ पंजरांतरसंचारी शकुंत इव भारत १३ ततो हाहाकृतं सर्वकैतेयेशरपीडिते ॥ त्रैलोक्यमभवद्राजनरविरासीच्च निष्प्रभः १४ ततो वयोमहाराजमारुतोलोमहर्षणः ॥ राहुरग्रसदादित्यं युगपत्सोममेव च १५ उल्काश्च जघ्निरे सूर्यविकीर्यत्यः समंततः ॥ वेपथुश्चाभवद्वाज्रकैलासस्य महामिरेः १६ मुमुचुः श्वासमत्युष्णं दुःखशोकसमन्विताः ॥ सप्तर्षयो जातभयास्तथा देवर्षयोऽपि च १७ शशं चाशुविनिर्भिद्य मंडलं शशिनोऽपतत् ॥ विपरीतादिशश्चापि सर्वाधूमाकुलास्तथा १८ रासभारुणसंकाशाधनुष्मंतः सविद्युतः ॥ आवृत्य गमनं मेघा मुमुचुर्मासशोणितम् १९ एवमासीत्तदविरेशरवर्षेण संवृते ॥ फाल्गुने भरतश्रेष्ठतदद्रुतमिवाभवत् २० तस्य तेनावधीर्णस्य शरजालेन सर्वतः ॥ मोहात्पपात गांडीवमावापश्चकरादपि २१ तस्मिन्मोहमनुप्राप्तेशरजालं महत्तदा ॥ सैवामुमुचुस्तूर्णगतसत्वे महारथे २२ ततो मोहसमापन्नं ज्ञात्वा पार्थ दिवौकसः ॥ सर्ववित्रस्तमनस्तस्य शांतिकृतोऽभवत् २३ ततो देवर्षयः सर्वे तथा सप्तर्षयोऽपि च ॥ ब्रह्मर्षयश्च विजयं जेपुः पार्थस्य धीमतः २४ ततः प्रदीपिते देवैः पार्थतेजसि पार्थिव ॥ तस्यावचलवद्धीमान्सं ग्रामे परमास्त्रवित् २५

जघ्निरेताभिश्च विकीर्यमाणानिः कैलासादीनां विपथुः सप्तर्ष्यादीनां न्यासश्चाभवत् । तापवशं शंखं द्रव्यं विनिर्भिद्य शशिनो मंडलं प्रतिपरितः अपतन्नित्रिप्रयाणां संबन्धः १६ । १७ ततः स्नातु इति पाठे चंद्रमंडलादूर्ध्वदेशात्पतिता उल्का तदा भित्वाऽधोऽपतदित्यर्थः १८ रासभारुणश्चाकृणश्च तयोर्भिन्नीभावो रासभारुणो वर्णविशेषः १९ । २० आवापो हस्तावापः २१ । २२ । २३ । २४ । २५

विचकर्षधनुर्दिव्यंततः कौरवनंदनः ॥ यंत्रस्येव हेशब्दोऽभून्महोस्तस्य पुनः पुनः २६ ततः सशरवर्षाणि प्रत्यामिश्रान्प्रतिप्रभुः ॥ वर्षधनुषापार्थो वर्षाणीवपुरंदरः
२७ ततस्ते सैधवा योधाः सर्व एव सराजकाः ॥ नादश्यंत शरैः क्रीणांशलमैरिव पादपाः २८ तस्य शब्देन विब्रे सुर्भयात्तांश्च विदुर्बुधः ॥ मुमुचुश्चाशुशोकार्ताः शुशुचु
श्चापि सैधवाः २९ तांस्तु सर्वांश्चरव्याधः सैधवानव्यचरदली ॥ अलासश्चक्रवर्जज्जशरजालैः समार्षयत् ३० तदिदं जालप्रतिमं बाणजालमभिब्रूह ॥ विसृज्य
दिक्षु सर्वासु महेंद्र इव जभृत् ३१ मेघजालनिभं सैन्यं विदार्य शरवृष्टिभिः ॥ विबभौ कौरवश्रेष्ठः शरदीव दिवाकरः ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अ
नुगीतापर्वणि सैधवयुद्धे सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो गांढीवधुच्छूरो युद्धाय समुपस्थितः ॥ विबभौ युधि दुर्धर्षो हिमवानचलो
यथा १ ततस्ते सैधवा योधाः पुनरेव व्यवस्थिताः ॥ व्यमुंचंत सुसंख्याः शरवर्षाणि भारत २ तान्प्रहस्य महाबाहुः पुनरेव व्यवस्थितान् ॥ ततः प्रोवाच कौतेयो मुमु
र्षून् शृङ्खलायागिरा ॥ युध्यध्वं परयाशक्त्या यतध्वं विजयेमम ३ कुरुध्वं सर्वकार्याणि महद्बोभयमागतम् ॥ एषयोऽस्यामि सर्वास्तु निवार्य शरवागुराम् ४ तिष्ठध्वं यु
द्धमनसो दर्पशमयितास्मि वः ॥ एतावदुक्ता कौरव्यो रोषाद्गांढीवधुत्तदा ५ ततोऽथ वचनं स्मृत्वा भ्रातृज्यैष्ठस्य भारत ॥ न हंतव्यारणे तात क्षत्रिया विजिगीषवः ६
जेतव्याश्चेति यत्प्रोक्तं धर्मराज्ञा महात्मना ॥ चिंतयामास तदा फाल्गुनः पुरुषर्षभ ७ इत्युक्तोऽहं नरेन्द्रेण न हंतव्या नृपा इति ॥ कथं तन्नृपेदं स्याद्धर्मराजवचः शुभं
८ न हन्येरंश्च राजानो राज्ञश्चाज्ञा कृता भवेत् ॥ इति संचिंत्य सतदा फाल्गुनः पुरुषर्षभः ९ प्रोवाच वाक्यं धर्मज्ञः सैधवान्युद्धदुर्मदान् ॥ श्रेयो वदामि युष्माकं न हिंसेयम
वस्थितान् १० यश्च वक्ष्यति संग्रामे तवास्मीति पराजितः ॥ एतच्छ्रुत्वा वचो मह्यं कुरुध्वं हितमात्मनः ११ ततोऽन्यथा कृच्छ्रगता भविष्यथ मया र्जिताः ॥ एवमु
क्त्वा तु तान् वीरान्युयुये कुरुपुंगवः १२ अर्जुनोऽस्ति विसंकुद्धः संकुद्धैर्विजिगीषुभिः ॥ शतं शतसहस्राणि शराणां न तपर्वणाम् १३ मुमुचुः सैधवाराजंस्तदा गांढीवधुन्व
नि ॥ शरानापततः कूरानाशी विषविषोपमान् १४ चिच्छेद निशितैर्बाणैरंतरासधनं जयः ॥ छित्वा तु तानाशु चैव कंकपत्रान् शिलाशितान् १५ एकैकमेषां समरे विभे
द निशितैः शरैः ॥ ततः प्रासांश्च शक्तीश्च पुनरेव धनं जयम् १६ जयद्रथं हतं स्मृत्वा चिह्नपुः सैधवानृपाः ॥ तेषां किरीटी संकल्पं मोघं चक्रमहाबलः १७ सर्वास्तानं तरा छित्वा
तदा चुक्रोश पांडवः ॥ तथैवापततां तेषां योधानां जयद्विनाम् १८ शिरांसि पातयामास भलैः सन्नतपर्वभिः ॥ तेषां प्रद्रवतां चापि पुनरेवाभिधावताम् १९ निवर्त
तां च शब्दो भूत्पूर्णस्येव महोदधेः ॥ तेवध्यमानास्तु तदा पार्थेनामित तेजसा २० यथा प्राणं यथोत्साहं योधयामासु रर्जुनम् ॥ ततस्ते फाल्गुनेनाजौ शरैः सन्नतपर्वभिः
२१ कृता विसंज्ञा भूयिष्ठाः कृता वाहनसैनिकाः ॥ तांस्तु सर्वांस्परिगलानान् विदित्वा घृतराष्ट्रजा २२ ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२

२३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९

दुःशला बालमादाय न सारं प्रययौ तदा ॥ सुरथस्य सुतं वीरं रथेनाथा गमतदा २३ शान्त्यर्थं सर्वयोधानां भयं गच्छत पांडवम् ॥ साधनं जयमासाद्य कुरोदार्तस्वरं
तदा २४ धनं जयोऽपि तां दृष्ट्वा धनुर्विसृजे प्रभुः ॥ समुत्सृज्य धनुः पार्थो विधिवद्गणिनी तदा २५ प्राह किं करवाणि तिसाच तं प्रत्युवाच ह ॥ एष ते भरत श्रेष्ठस्व
स्त्रीयस्यात्मजः शिशुः २६ अभिवादय तं पार्थ तं पश्य पुरुषर्षभ ॥ इत्युक्तस्तस्य पितरं संप्रच्छार्जुनस्तथा २७ कासाविति ततो राजन्दुःशला वाक्यमब्रवीत् ॥
पितृशोकाभिसंतप्तो विषादातोऽस्यैव पिता २८ पंचत्वमगमद्दीरो यथा तन्मे निशामय ॥ स पूर्वं पितरं श्रुत्वा हतं युद्धे त्वयाऽनघ २९ त्वामागतं च संश्रुत्य युद्धाय
हयसारिणम् ॥ पितुश्च मृत्युदुःखार्तो जहात्प्राणान् धनं जय ३० प्राप्ता बीभत्सुरित्येव नाम श्रुत्वा वतेऽनघ ॥ विषादार्तः पपातो व्यौममारचममात्मजः ३१ तं दृष्ट्वा
पतितं तत्र ततस्तस्यात्मजं प्रभो ॥ गृहीत्वा समनुप्राप्ता त्वामद्य शरणे षिणी ३२ इत्युक्त्वाऽऽर्तस्वरं सा तु मुमोच घृतराष्ट्रजा ॥ दीनादीनं स्थितं पार्थमब्रवीत् वाप्य
धोमुखम् ३३ स्वसारं समवेक्षस्व स्वस्त्रीयात्मजमेव च ॥ कर्तुं महसि धर्मज्ञ दयां कुरु कुलोद्बह ३४ विस्मृत्य कुरु राजानं तं च मंदं जयद्रथम् ॥ अभिमन्योर्यथा जा
तः परिक्षिप्तरवीरहा ३५ तथाऽयं सुरथाज्जातो मम पौत्रो ममाभुजः ॥ तमादाय नरव्याघ्रं संप्राप्तास्मि तवातिकम् ३६ शमार्थं सर्वयोधानां शृणु चेदं वचो मम ॥
आगतोऽयं महाबाहो तस्य मंदस्य पुत्रकः ३७ प्रसादमस्य बालस्य तस्मात्त्वं कर्तुं महसि ॥ एष प्रसाद्य शिरसा प्रशमार्थमर्हदम् ३८ याचते त्वामहाबाहो शभंगच्छ
धनं जय ॥ बालस्य हतबंधोऽपार्थ किंचिदजानतः ३९ प्रसादं कुरु धर्मज्ञ मामन्युवशमन्वगाः ॥ तमनार्थं नृशंसं च विस्मृत्या स्य पितामहम् ४० आगस्कारिणम
त्यर्थं प्रसादं कर्तुं महसि ॥ एवं ब्रुवत्यां कुरुणु दुःशलायां धनं जयः ४१ संस्मृत्य देवीं गांधारीं घृतराष्ट्रं च पार्थिवम् ॥ उवाच दुःखशोकार्ताः क्षत्रधर्मव्यगर्हयत् ४२ यत्क
ते बांधवाः सर्वे मयानिताय मक्षयम् ॥ इत्युक्त्वा बहुसांत्वादिप्रसादमकरोज्जयः ४३ परिष्वज्य च तां प्रीतो विससर्ज गृहान्प्रति ४४ दुःशलाचापितान् योधा च नि
वार्य महतोरणात् ॥ संपूज्य पार्थं प्रययौ गृहानेव शुभानना ४५ एवं निर्जित्य तान् वीरान् सैधवान्सधनं जयः ॥ अन्वधावत धावंतं हयं कामविचारिणम् ४६ ततो मृग
मिवाकाशे यथा देवः पिनाकधृक् ॥ ससारंतं तथा वीरो विधिवद्यज्ञियद्वयम् ४७ सच वाजीयथेष्टेन तांस्तान्देशान् यथाक्रमम् ॥ विचचारयथा कामं कर्म पार्थस्य
वर्धयन् ४८ क्रमेण सहयस्त्वेव विचरन् पुरुषर्षभ ॥ मणिपूरपतेर्देशमुपायात्सह पांडवः ४९ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि सैधव
पराजये अष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वा तु नृपतिः प्राप्तं पितरं बभ्रुवाहनः ॥ निर्ययौ विनयेनाथ ब्राह्मणार्थपुरःसरः १ मणिपूरेश्व
रं त्वेवमुपयातं धनं जयः ॥ नाभ्यनंदत्समेधावी क्षत्रधर्ममनुस्मरन् २ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे अष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ श्रुत्वेति १ । २

३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२ प्रभीतइवमतइव दिव्यंतेजीहादीकाशाख्यमश्विरम
 उवाचचसधर्मात्मासमन्युःफाल्गुनस्तदा ॥ प्रक्रियेयंनतेयुक्ताबहिस्त्वंक्षत्रधर्मतः ३ संरक्ष्यमाणंतुरंग्यौधिष्ठिरमुपागतम् ॥ यज्ञियंविषयांतेर्मानायोत्सीःकिं
 नुपुत्रक ४ धिक्त्वामस्तुसुदुर्द्धिक्षत्रधर्मबहिष्कृतम् ॥ योमायुद्धायसंप्राप्तंसात्रैवप्रत्यगृह्णथाः ५ नत्वयापुरुषार्थोदिकश्चिदस्तीहजीवता ॥ यस्त्वंस्त्रीवद्य
 थाप्राप्तंमांसाप्राप्त्यगृह्णथाः ६ यद्यहंन्यस्तशस्त्रस्त्वामागच्छेयंसुदुर्मते ॥ प्रक्रियेयंभवेद्युक्ताबावतवनराधम ७ तमेवमुक्तंभर्त्रातुविदिखापन्नगात्मजा ॥
 अमृष्यमाणाभित्वोर्वीमुलूपीसमुपागतम् ८ साददर्शिततःपुत्रंविष्टुशंतमधोमुखम् ॥ संतर्ज्यमानमसकृत्पित्रायुद्धाधिनाप्रभो ९ ततःसाचारुसर्वांगीसमुपेत्यो
 रगात्मजा ॥ उलूपीप्राहवचनंधर्म्यधर्मविशारदम् १० उलूपीमांनिबोधत्वंमातरंपन्नगात्मजाम् ॥ कुरुष्ववचनंपुत्रधर्मस्तेभवितापरः ११ युध्यस्वेनंकुरु
 श्रेष्ठपितरंयुद्धदुर्मदम् ॥ एवमेषहितेप्रीतोभविष्यतिनसंशयः १२ एवंदुर्मर्षितोराजासमात्राबभ्रुवाहनः ॥ मनश्चक्रेमहातेजायुद्धायभरतर्षभ १३ सन्नह्यकां
 चनंवर्मशिरस्त्राणंचभानुमत् ॥ तूर्णारशतसंवाधमारुरोहरथोत्तमम् १४ सर्वोपकरणोपेतंयुक्तमश्वर्मनोजवैः ॥ सचक्रोपस्करंश्रीमान्हेमभांडपरिष्कृतम् १५
 परमार्चितमुच्छ्रित्यध्वजंसिंहंहेरण्मयम् ॥ प्रययौपार्थमुद्दिश्यसराजाबभ्रुवाहनः १६ ततोऽभ्येत्यहयंवीरोयज्ञियंपार्थरक्षितम् ॥ ग्राहयामासपुरुषैर्यशिक्षा
 विशारदैः १७ गृहीतंवाजिनंदंद्वाप्रीतात्मासधनंजयः ॥ पुत्रंरथस्थंभूमिष्ठःसंन्यवारयदाहवे १८ सतत्रराजातंवीरशरसंघैरनेकशः ॥ अर्दयामासनिशितैराशी
 विषविषोपमैः १९ तयोःसमभवद्युद्धंपितुःपुत्रस्यचातुलम् ॥ देवासुररणप्रख्यमुभयोःप्रीयमाणयोः २० किरीटिनंप्रविव्याधशरेणानतपर्वणा ॥ जनुदेशेनर
 व्याघ्रंप्रहसन्बभ्रुवाहनः २१ सोऽभ्यगात्सहपुंखेनबल्मीकमिवपन्नमः ॥ विनिर्भियचकौतेयंप्रविवेशमहीतलम् २२ सगाढवेदनोधीमानालंब्यधनुस्तमम् ॥
 दिव्यंतेजःसमाविश्यप्रभीतइवसोऽभवत् २३ ससंज्ञामुपलभ्याथप्रशस्यपुरुषर्षभः ॥ पुत्रंशक्रात्मजोवाक्यमिदमाहमहायुतिः २४ साधुसाधुमहाबाहोवत्सचि
 त्रांगदात्मज ॥ सदृशंकर्मतेदंद्वाप्रीतिमानस्मिपुत्रक २५ विमुंचाम्येषतेबाणान्पुत्रयुद्धेस्थिरोभव ॥ इत्येवमुक्त्वानाराचैरभ्यवर्षदामित्रहा २६ तान्संगाडीव
 निर्मुक्तान्वज्राशनिसमप्रभान् ॥ नाराचानच्छिनद्राजाभलैःसर्वास्त्रिधादिधा २७ तस्यपार्थःशरैर्दिव्यैर्ध्वजंहेमपरिष्कृतम् ॥ सुवर्णतालप्रतिमंक्षुरेणापाहर
 द्रथात् २८ हयांश्चास्यमहाकायान्महावेमानरिंदम ॥ चकारराजत्रिजीवान्प्रहसन्निवपांडवः २९ सरथादवतीर्याथराजापरमकोपनः ॥ पदातिःपितरंकुद्धो
 योधयामासपांडवम् ३० संप्रीयमाणःपार्थानामृषभःपुत्रविक्रमात् ॥ नात्यर्थपीडयामासपुत्रंवज्रधरात्मजः ३१ समन्यमानोविमुखंपितरंबभ्रुवाहनः ॥ शरैरा
 शीविषाकारैःपुनरेवार्दयद्वली ३२

३३ पुत्रंप्रशस्येतिबंधः १४ चित्रांगदाचित्रवाहनदुहितार्जुनस्यद्वितीयाह्वी १५ १ २६ १ २७ १ २८ १ २९ १ ३० १ ३१ १ ३२

३३।३४।३५।३६।३७।३८ पतिमर्जुन ३९ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि नीलकंठीवे भारतमावदीवे कनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ततइति १।२।३।४।५।६।७।८।९

ततःसबाल्यात्पितरंविव्याधहृदिपत्रिणा ॥ निशितेनसुपुंखेनबलवद्बभ्रुवाहनः ३३ विवेशपांडवंराजन्मर्मभित्वातिदुःखकृत् ॥ सतेनातिभृशंविद्धःपुत्रेणकुरुनंद
 नः ३४ महीजगाममोहार्तस्ततोराजन्धनंजयः ॥ तस्मिन्निपतितेवीरेकौरवाणांधुरंधरे ३५ सोऽपिमोहंजगामाथततश्चित्रांगदासुतः ॥ व्यायम्यसंयुगेराजा
 दृष्ट्वाचपितरंहतम् ३६ पूर्वमेवसबाणौघैर्मादविद्धोर्जुनेनह ॥ पपातसोपिधरणीमालिंयरणमूर्द्धनि ३७ भर्तारंनिहतंदंद्वापुत्रंचपतितंभुवि ॥ चित्रांगदापरित्रस्ता
 प्रविवेशरणाजिरे ३८ शोकसंतप्तहृदयारुदतीवपतीभृशम् ॥ मणिपूरपत्नेर्माताददर्शनिहतंपतिम् ३९ ॥ इतिश्री० आश्व० अनुगतापर्वणि अर्जुनबभ्रुवाहन
 युद्धे कनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोबहुतरंभीरुर्विलप्यकमलेक्षणा ॥ मुमोहदुःखसंतप्तापपातचमहीतले १ प्रतिलभ्यचसा
 संज्ञांदेवीदिव्यवपुर्धरा ॥ उलूपीपन्नगसुतादृष्टेदंवाक्यमब्रवीत् २ उलूपिपश्यभर्तारंशयानंनिहतरणे ॥ त्वत्कृतेमपुत्रेणबाणेनसमितिजयम् ३ ननुत्वमार्यधर्म
 ज्ञाननुचासिपतिव्रता ॥ यत्त्वत्कृतेऽयंपतितःपतिस्तेनिहतोरणे ४ किंतुसर्वापराधोयंयदितेऽद्यधनंजयः ॥ क्षमस्वयाच्यमानवैजीवयस्वधनंजयम् ५ ननुत्व
 मार्यधर्मज्ञात्रैलौक्यविदिताशुभे ॥ यद्वातयित्वापुत्रेणभर्तारंनानुशोचसि ६ नाहंशोचामितनयंहतंपन्नगनंदिनि ॥ पतिमेवतुशोचामियस्यातिथ्यमिदंकृतम्
 ७ इत्युक्त्वासातदादेवीमुलूपीपन्नगात्मजाम् ॥ भर्तारमभिगम्येदमित्युवाचयशस्विनी ८ उत्तिष्ठकुरुमुख्यस्यप्रियमुख्यममप्रिय ॥ अयमश्वोमहाबाहोमयाते
 परिमोक्षितः ९ ननुत्वयानामविभोधर्मराजस्ययज्ञियः ॥ अयमश्वोनुसर्तव्यःसशेषेकिंमहीतले १० त्वयिप्राणामयायताःकुरुणांकुरुनंदन ॥ सकस्मात्प्राण
 दोऽन्येषांप्राणान्संत्यक्तवानसि ११ उलूपिसाधुपश्येमपतिंनिपतितंभुवि ॥ पुत्रंचेमंसमुत्साद्यघातयित्वानशोचसि १२ कामंस्वपितुबालोयंभूमौमृत्युवशंगतः ॥
 लोहिताक्षोगुडाकेशोविजयःसाधुजीवतु १३ नापराधोऽस्तिमुभगेनराणांबहुभार्यता ॥ प्रमदानांभवत्येषमातेऽभूद्द्विरीदृशी १४ सख्यंचैतत्कृतंघात्राशश्वदव्य
 यमेवतु ॥ सख्यंसमभिजानीहिसत्यंसंगतमस्तुते १५ पुत्रेणघातयित्वैनंपतियदिनमेऽद्यवै ॥ जीवंतंदर्शयस्यद्यपरित्यक्ष्यामिजीवितम् १६ साऽहंदुःखान्वि
 तादेविपतिपुत्रविनाकृता ॥ इहैवप्रायमासिष्येप्रेक्षंत्यास्तेनसंशयः १७ इत्युक्त्वापन्नगसुतांसपत्नीचैत्रवाहनी ॥ ततःप्रायमुपासीनातूष्णीमासीज्जनाधिप १८
 ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोविलप्यविरताभर्तुःपादौप्रगृह्यसा ॥ उपविष्टाभवद्दीनासोच्छ्वासंपुत्रमीक्षती १९ ततःसंज्ञापुनर्लेब्ध्वासराजाबभ्रुवाहनः ॥ मातरं
 तामथालोक्यरणभूमावथाब्रवीत् २० इतोदुःखतरंकिंनुयन्मेमातासुखैधिता ॥ भूमौनिपतितंवीरमनुशेतेमृतंपतिम् २१ निहंतारंरणेऽरीणांसर्वशस्त्रभृतांवरम्
 ॥ मयाविनिहतंसंख्येप्रेक्षतेदुर्मरंबत २२

अहोऽस्याहृदयंदेव्याहृदयन्नविदीर्यते ॥ व्यूढोरस्कंमहाबाहुंप्रेक्षंत्यानिहतंपतिम् २३ दुर्मरंपुरुषेणेहमन्येहान्यनागते ॥ यत्रनाहंनमेमाताविप्रयुज्येतजी
वितात् २४ हाहाधिकुर्वीरस्यसन्नाहंकांचनंभुवि ॥ अपविद्धंहतस्येहमयापुत्रेणपश्यत २५ भोभोपश्यतमेवीरंपितरंब्राह्मणाभुवि ॥ शयानंवीरशयनेमयापु
त्रेणपातितम् २६ ब्राह्मणाःकुरुमुख्यस्ययेमुक्ताहयसारिणः ॥ कुर्वंतिशांतिकामस्यरणेयोऽयंमयाहतः २७ व्यादिशंतुचकिंविप्राःप्रायश्चित्तमिहाद्यमे ॥ आनृ
शंसस्यपापस्यपितृहंतूरणाजिरे २८ दुश्चराद्वादशसमाहत्वापितरमद्यै ॥ ममेहसुनृशंसस्यसंवीतस्यास्यचर्मणा २९ शिरःकपालेचास्यैवयुंजतःपितुरद्यमे ॥
प्रायश्चित्तंहिनास्त्यन्यद्धत्वाऽद्यपितरंमम ३० पश्यनागोत्तमसुतेभर्तारंनिहतंमया ॥ कृतंप्रियंमयातेऽद्यनिहत्यसमरेऽर्जुनम् ३१ सोऽहमद्यगमिष्यामिगतिंपि
तृनिषेविताम् ॥ नशक्रोम्यात्मनाऽऽत्मानमहंधारयितुंशुभे ३२ सात्वंमयिमृतेमातस्तथागांडीबधन्वनि ॥ भवप्रीतिमतीदेविसत्येनात्मानमालभे ३३ इत्युक्त्वा
सततोराजादुःखशोकसमाहतः ॥ उपस्पृश्यमहाराजदुःखाद्वचनमब्रवीत् ३४ शृण्वंतुसर्वभूतानिस्थावराणिचराणिच ॥ त्वंचमातर्यथासत्यंब्रवीमिभुजगोत्तमे
३५ यदिनोत्तिष्ठतिजयःपितामेनरसत्तमः ॥ अस्मिन्नेवरणोद्देशेशोषयिष्येकलेवरम् ३६ नहिमेपितरंहत्वानिष्कृतिर्विद्यतेक्वचित् ॥ नरकंप्रतिपत्स्यामिध्रुवंगुरु
वधादितः ३७ वीरंहिक्षत्रियंहत्वागोशतेनप्रमुच्यते ॥ पितरंतुनिहत्यैवंदुर्लभानिष्कृतिर्मम ३८ एषएकोमहातेजाःपांडुपुत्रोधनंजयः ॥ पिताचममधर्मात्मा
तस्यमेनिष्कृतिःकुतः ३९ इत्येवमुक्त्वानृपतेधनंजयसुतोऽनृपः ॥ उपस्पृश्याभवन्नूष्णींप्रायोपेतोमहामतिः ४० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्रायोपविष्टेनृपतौमणि
प्रूरेश्वरेतदा ॥ पितृशोकसमाविष्टेसहमात्रापरंतप ४१ उलूपींचितयामासतदासंजीवनंमणिम् ॥ सचोपातिष्ठततदापन्नगानांपरायणम् ४२ तंगृहीत्वातुकौरव्य
नागराजपतेःसुता ॥ मनःप्रह्लादनीवाचंसैनिकानामथाब्रवीत् ४३ उत्तिष्ठमाशुचःपुत्रनैवजिष्णुस्त्वयाजितः ॥ अजेयःपुरुषैरेषतथादेवैःसवासैवैः ४४ मयातुमो
हनीनाममायैषासंप्रदर्शिता ॥ प्रियार्थंपुरुषेन्द्रस्यपितुरुतेऽद्यशस्विनः ४५ जिज्ञासुर्ह्येषपुत्रस्यबलस्यतवकौरव ॥ संग्रामेयुद्धयतोरान्नगतःपरवीरहा ४६
तस्मादसिमयापुत्रयुद्धायपरिचोदितः ॥ मापापमात्मनःपुत्रशंकेथाह्यण्वपिप्रभो ४७ ऋषिरेषमहानात्मापुराणःशाश्वतोऽक्षरः ॥ नैनंशक्तोहिसंग्रामेजेतुंशक्रो
पिपुत्रक ४८ अयंतुमेमणिर्दिव्यःसमानीतोविशांपते ॥ मृतान्मृतान्पन्नगैर्द्रान्नयोजीवयतिनित्यदा ४९ एनमस्योरसित्वंचस्थापयस्वपितुःप्रभो ॥ संजीवितं
तदापार्थसत्वंद्रष्टासिपांडवम् ५० इत्युक्तःस्थापयामासतस्योरसिमणितदा ॥ पार्थस्यामिततेजाःसपितुःस्नेहादपापकृत् ५१ तस्मिन्त्यस्तेमणौवीरोजिष्णुरु
जीवितःप्रभुः ॥ चिरसुप्तइवातस्थौमृष्टलोहितलोचनः ५२ तमुत्थितंमहात्मानंलब्धसंज्ञंमनस्विनम् ॥ समीक्ष्यपितरंस्वस्थंवदं देवभुवाहनः ५३ उत्थिते
पुरुषव्याघ्रेणलक्ष्मीवतिप्रभो ॥ दिव्याःसुमनसःपुण्याववृषेपाकशासनः ५४

५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ किमागमनेतिस्पष्टार्थः

अनाहताहुंदुभयोविनेदुर्मेघनिःस्वनाः ॥ साधुसाध्वितिचाकाशेभ्रूवसुमहान्स्वनः ५५ उत्थायचमहाबाहुःपर्याश्वस्तो धनंजयः ॥ बभ्रुवाहनमालिङ्ग्यसमा
जिघ्रतमूर्धनि ५६ ददर्शचापिदूरेऽस्यमातरंशोककशिताम् ॥ उलूच्यासहतिष्ठंतीततोऽपृच्छद्धनंजयः ५७ किमिदंलक्ष्यतेसर्वशोकविस्मयहर्षवत् ॥ रणाजि
रममित्रघ्नयदिजानामिशंसमे ५८ जननीचकिमर्थंतेरणभूमिमुपागता ॥ नागेंद्रदुहिताचेयमुलूपीकिमिहागता ५९ जानाम्यहमिदंयुद्धंत्वयामद्वचनात्कृतम् ॥
स्त्रीणामागमनेहेतुमहामिच्छामिवेदितुम् ६० तमुवाचतथापृष्ठोमणिपूरपतिस्तदा ॥ प्रसाद्यशिरसाविद्वानुलूपीपृच्छयतामियम् ६१ ॥ इतिश्रीमहाभारते आ
श्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणि अश्वानुसरणेअर्जुनप्रत्युज्जीवने अशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ किमागमनकृत्यंतेकौरव्यकुलनंदिनि ॥
मणिपूरपतेर्मातुस्तथैवचरणजिरे १ कञ्चित्कुशलकामासिराज्ञोस्यभुजगात्मजे ॥ ममवाचपलापांगिकञ्चित्वंशुभमिच्छसि २ कञ्चित्तेष्टुलश्रोणिनाप्रियंप्रियद
र्शने ॥ अकार्षमहमज्ञानादयंवाबभ्रुवाहनः ३ कञ्चित्पुराजपुत्रीतेसपत्नीचैत्रवाहनी ॥ चित्रांगदावरारोहानापराध्यतिकिंचन ४ तमुवाचोरगपतेर्दुहिताग्रहसन्नि
व ॥ नमेत्वमपराद्धोसिनहिमेवभ्रुवाहनः ५ नजनित्रीतथाऽस्येयंममयाप्रेष्यवत्स्थिता ॥ श्रूयतांयद्यथाचेदंमयापर्वीवेचेष्टितम् ६ नमेकोपस्त्वयाकार्यःशिरसात्वां
प्रसादये ॥ त्वत्प्रियार्थंहिकौरव्यकृतमेतन्मयाविभो ७ यत्तच्छृणुमहाबाहोनिखिलेनधनंजय ॥ महाभारतयुद्धेयत्त्वयाशांतनवोन्नतः ८ अधर्मेणहतःपार्थतस्यैषा
निष्कृतिःकृता ॥ नहिभीष्मस्त्वयावीरयुध्यमानोहिपातितः ९ शिखंडिनातुसंयुक्तस्तमाश्रित्यहतस्त्वया ॥ तस्यशांतिमकृत्वात्वंत्यजेथायदिजीवितम् १०
कर्मणातेनपापेनपतेथानिरयेध्रुवम् ॥ एषातुविहिताशांतिःपुत्राद्यांप्राप्तवानसि ॥ वसुभिर्वसुधापालगंगयाचमहामते ११ पुराहिंश्रुतमेतत्तेवसुभिःकथितंमया ॥
गंगायास्तीरमाश्रित्यहतेशांतनवेन्नृप १२ आलुत्यदेवावसवःसमेत्यचमहानदीम् ॥ इदमूचुर्वचोघोरंभागीरथ्यामतेतदा १३ एषशांतनवोभीष्मोनिहतःसव्यसा
चिना ॥ अयुद्धयमानःसंग्रामेसंसक्तोऽन्येनभाविनि ॥ तदनेनानुषंगेणवयमद्यधनंजयम् १४ शापेनयोजयामेतितथास्त्वितिचसाऽब्रवीत् ॥ तदहंपितुरावेद्यप्र
विश्यव्यथितेंद्रिया १५ अभवंसचतच्छ्रुत्वाविषादमगमत्परम् ॥ पितातुमेवसूनुगत्वात्वदर्थेसमयाचत १६ पुनःपुनःप्रसाद्येतांस्तएनामिदमब्रुवन् ॥ पुत्रस्त
स्यमहाभागमणिपूरेश्वरोयुवा १७ सएनंरगमध्यस्थःशरैःपातयिताभुवि ॥ एवंकृतेसनागेंद्रमुक्तशापोभविष्यति १८ गच्छेतिवसुभिश्चोक्तोममचेदंशशंससः ॥
तच्छ्रुत्वात्वंमयातस्माच्छापादसिविमोक्षितः १९ नहित्वां देवराजोऽपिसमरेषुपराजयेत् ॥ आत्मापुत्रःस्मृतस्तस्मात्तेनेहासिपराजितः २०

नहिदोषोमममतः कथं वामन्यसोविभो ॥ इत्येवमुक्तो विजयः प्रसन्नात्माऽब्रवीदिदम् २१ सर्वमेसुप्रियं देवियदेतत्कृतवत्यासि ॥ इत्युक्त्वा सोऽब्रवीत्पुत्रं मणिपूरपतिं जयः २२ चित्रांगदायाः शृण्वत्याः कौरव्यदुहितुस्तदा ॥ युधिष्ठिरस्याश्वमेधः परिचैत्रांभविष्यति २३ तत्रागच्छेः सहामात्यो मातृभ्यां सहितो नृप २४ इत्येवमुक्तः पार्थ नसराजा बहुवाहनः ॥ उवाच पितरंधीमानिदमस्त्राविलेक्षणः २५ उपयास्यामि धर्मज्ञ भवतः शासनादहम् ॥ अश्वमेधे महायज्ञे द्विजातिपरिवेषकः २६ मम त्वनु ग्रहार्थाय प्रविशस्व पुरं स्वकम् ॥ भार्याभ्यां सह धर्मज्ञमाभूते त्रविचारणा २७ उषित्वेह निशामेकां सुखं स्वभवने प्रभो ॥ पुनरश्वानुगमनं कर्त्ताऽसि जयतां वर २८ इत्यु क्तः सतु पुत्रेण तदा वानरकेतनः ॥ स्मयन् प्रोवाच कौंतेयस्तदा चित्रांगदा सुतम् २९ विदितं ते महाबाहो यथा दीक्षां चराम्यहम् ॥ न सतावत्प्रवेक्ष्यामि पुरं ते पृथुलोचन ३० यथा कामं व्रजत्येष यज्ञियाश्चो न र्षभ ॥ स्वस्तितेऽस्तु गमिष्यामि न स्थानं विद्यते मम ३१ सतत्र विधिवत्तेन पूजितः पाकशासनिः ॥ भार्याभ्यामभ्यनुज्ञातः प्रायाद्र रतसत्तमः ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि अश्वानुसरणे एकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सतु वार्जसमुद्रांतां पर्येत्यवसुधाभिमां ॥ निवृत्तो भिमुखो राजन्येन वारणसाह्वयम् १ अनुगच्छंश्चतुरगं निवृत्तोऽथ किरीटधृत् ॥ यदृच्छया समापेदे पुरं राजगृहं तदा २ तमभ्याशग तं दृष्ट्वा सह देवात्मजः प्रभो ॥ क्षत्रधर्मस्थितो वीरः समराया जुहावह ३ ततः पुरात्सनिष्क्रम्य रथी धन्वी शरीतली ॥ मेघसंधिः पदातिस्तं धनं जयमुपाद्रवत् ४ आसा द्यचमहातेजामेघसंधिर्धनं जयम् ॥ बालभावान्महाराज प्रोवाचे दनं कौशलात् ५ किमयं चार्यते वाजीस्त्रीमध्यङ्गवभारत ॥ हयमेनं हरिष्यामि प्रयतस्वाविमोक्षणे ६ अदत्ताऽनुनयो युद्धेयदित्वां पितृभिर्मम ॥ करिष्यामि तवातिथ्यं प्रहरप्रहरामि च ७ इत्युक्तः प्रत्युवाचैनं प्रहसन्निवर्षाडवः ॥ विघ्नकर्त्ता मया वार्य इति मेव तमाहितम् ८ भ्रात्रा ज्येष्ठेन नृपते तवाऽपि विदितं ध्रुवम् ॥ प्रहरस्व यथाशक्ति न मन्युर्विद्यते मम ९ इत्युक्तः प्राहरत्पूर्वपांडवं मगधेश्वरः ॥ किरन्शरसहस्राणि वर्षाणि विसहस्रदृक् १० ततो गांडीवधृच्छूरो गांडीवप्रहितैः शरैः ॥ चकार मोघांस्तान्बाणान्सयत्नान्भरतर्षभ ११ समो घंतस्य बाणौघं कृत्वा वानरकेतनः ॥ शरान्मुमोच ज्वलितान्दीप्ता स्यानिवपन्नान् १२ ध्वजेपताकादंडेषु रथे त्रेहयेषु च ॥ अन्येषु च रथांगेषु न शरीरेन सारथौ १३ संरक्ष्यमाणः पार्थेन शरीरे सव्यसाचिना ॥ मन्यमानः स्ववीर्यं त न्मागधः प्राहिणोच्छरान् १४ ततो गांडीवधन्वा तु मागधेन भृशहतः ॥ बभौव संतसमये पलाशः पुष्पितो यथा १५ अवध्यमानः सोऽभ्यघ्नन्मागधः पांडवर्षभम् ॥ तेन तस्थौ सकौरव्यलोकवीरस्य दर्शने १६ सव्यसाचितुसंकुद्धो विकृप्य बलवद्धनुः ॥ हयांश्चकार निर्जीवान्सारथेश्च शिरोऽहरत् १७ धनुश्चास्य महाच्चित्रं क्षुरेण प्रच कर्त्तह ॥ हस्तावापंपताकां च ध्वजं चास्य न्यपातयत् १८

अदत्तानुनयः अशिक्षितः ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

१९ गुणवाजितैः गुणपक्षयुतैः २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीये अशी

सराजाव्यथितो व्यश्वो विधनुर्हतसारथिः ॥ गदामादाय कौंतेयमभिदुद्राववेगवान् १९ तस्यापतत एवाशुगदाहिमपरिष्कृताम् ॥ शरैश्च कर्त्तबहुधा बहुभिर्गुणैः प्रवा जितैः २० सागदाशकलीभूता विशीर्णमणिबंधना ॥ व्यालीविमुच्यमाने वपपातधरणीतले २१ विरथं विधनुष्कंचगदया परिवर्जितम् ॥ सांत्वपूर्वमिदं वाक्यमब्र वीत्कपिकेतनः २२ पर्याप्तः क्षत्रधर्मोऽयं दर्शितः पुत्रगम्यताम् ॥ बह्वेत्समरे कर्मतव बालस्य पार्थिव २३ युधिष्ठिरस्य संदेशेन हंतव्या नृपा इति ॥ तेन जीवसि राजंस्त्वमपराद्धोऽपि मेरणे २४ इति मत्वा तदात्मानं प्रत्यादिष्टं स्ममागधः ॥ तथ्यमित्यभिगम्यैनं प्राजलिः प्रत्यपूजयत् २५ पराजितोऽस्मि भद्रं ते नाहं यो दुमिहो त्सहे ॥ यद्यत्कृत्यं मया तेऽद्य तद्ब्रूहि कृतमेव तु २६ तमर्जुनः समाश्वस्य पुनरेवेदमब्रवीत् ॥ आगतं व्यंपरां चैत्रमश्वमेधेनृपस्य नः २७ इत्युक्तः सतथेत्युक्त्वा पूज यामास तंहयम् ॥ फाल्गुनं च युधिष्ठेष्ठं विधिवत्सह देवजः २८ ततो यथेष्टमगमत्पुनरेव सकेसरी ॥ ततः समुद्रतीरेण वंगान्पुंड्रान्सकोसलान् २९ तत्र तत्र च भूरीणि म्लेच्छसैन्यान् न्यनेकशः ॥ विजिग्ये वनुषाराज नगांडीवेन धनं जयः ३० ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि अश्वानुसरणे मागधपराजये द्व्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ मागधेनार्चितो राजन्पांडवः श्वेतवाहनः ॥ दक्षिणां दिशमास्थाय चारयामास तंहयम् १ ततः स पुनरा कृत्यहयः कामचरो बली ॥ आससादपुरीं रम्यां चेदीनां शुक्तिसाह्वयाम् २ शरभेणार्चितस्तत्र शिशुपाल सुतेन सः ॥ युद्धपूर्वं तदा तेन पूजया च महाबलः ३ ततोऽर्चि तोययौ राजंस्तदा सतुरगोत्तमः ॥ काशीनंगान्कोसलांश्च किरातानथ तंगणान् ४ पूजां तत्र यथान्यायं प्रतिगृह्य धनं जयः ॥ पुनरावृत्त्य कौंतेयो दशार्णानगमत्तदा ५ तत्र चित्रांगदो नाम बलवानरिमर्दनः ॥ तेन युद्धमभूत्तस्य विजयस्यातिभैरवम् ६ तंचापि वशमानीय किरीटी पुरुषर्षभः ॥ निषादराज्ञो विषयमेकलव्यस्य जग्मिवान् ७ एकलव्यसुतश्चैनं युद्धेन जगृहे तदा ॥ तत्र चक्रे निषादैः स संग्रामं लोमहर्षणम् ८ ततस्तमपि कौंतेयः समरेष्वपराजितः ॥ जिगाय युधिदुर्धर्षो यज्ञविघ्नार्थमागतम् ९ स तं जित्वा महाराज नैषादिं पाकशासनिः ॥ अर्चितः प्रययौ भूयो दक्षिणं सलिलार्णवम् १० तत्रापि द्रविडैरांघ्रैर्द्रौर्माहिषकैरपि ॥ तथा कोल्लिगिरेयैश्च युद्धमासी त्किरीटिनः ११ तांश्चापि विजयोजित्वानातितीव्रेण कर्मणा ॥ तुरंगमवशेनाथ सुराश्रानभितो ययौ १२ गोकर्णमथ चासाद्य प्रभासमपि जग्मिवान् ॥ ततो द्वावर्त्तो रम्यां वृष्णिवीराभिपालिताम् १३ आससाद हयः श्रीमान्कुरु राजस्य यज्ञियः ॥ तमुन्मथ्य हयश्रेष्ठं यादवानां कुमारकाः १४ प्रययुस्तांस्तदाराज बुधसेनो न्यवारयत् ॥ ततः पुराद्विनिष्क्रम्य वृष्ण्यंधकपातिस्तदा १५ सहितो वासुदेवेन मातुलेन किरीटिनः ॥ तौ समेत्य कुरुश्रेष्ठं विधिवत्प्रीतिपूर्वकम् १६

तितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ अ ॥ ॥ अ ॥ ॥ मागधेनेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

१७। १८। १९। २० ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावधीये ऽयशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ शकुनेस्तनयइतिस्पष्टार्थः १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०
परयाभारतश्रेष्ठं पूजया समवास्थितौ ॥ ततस्ताभ्यामनुज्ञातोययौ येन हयोगतः १७ ततः सपश्चिमं देशं समुद्रस्य तदाहयः ॥ क्रमेण व्यचरत्स्फीतं ततः पंचनदं
ययौ १८ तस्मादपि सकौरव्यगंधारविषयंहयः ॥ विचचारयथाकामं कौतेयानुगतस्तदा १९ ततो गंधारराजेन युद्धमासीत्किरीटिनः ॥ घोरं शकुनिपुत्रेण पूर्वै
रानुसारिणा २० ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि अश्वानुसरणे ऽयशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ शकुनेस्त
नयो वीरोगांधाराणां महारथः ॥ प्रत्युद्ययौ गुडाकेशं सैन्येन महता वृतः १ हस्त्यश्वरथयुक्तेन पताकाध्वजमालिना ॥ अमृष्यमाणास्ते यो धानृपस्य शकुनेर्वधम् २
अभ्ययुः सहिताः पार्थं प्रगृहीतशरासनाः ॥ सतानुवाच धर्मात्मा बीभत्सुरपराजितः ३ युधिष्ठिरस्य वचनं न च ते जगद्गुह्यं ॥ वार्यमाणाऽपि पार्थेन सांत्वपूर्वमपि
ताः ४ परिवार्य हयं जग्मुस्ततश्चक्रो धपांडवः ॥ ततः शिरांसि दीप्ताग्रैस्तेषां चिच्छेदपांडवः ५ क्षुरैर्गांडीवनिर्मुक्तैर्नातियत्ना दिवार्जुनः ॥ ते वध्यमानाः पार्थेन हयमुत्सृ
ज्य संभ्रमात् ६ न्यवर्तत महाराज शरवर्षादिताम्रशम् ॥ निरुध्यमानस्तैश्चापि गांधारैः पांडुनंदनः ७ आदिश्यादिश्यते जस्वी शिरांस्थेषां न्यपातयत् ॥ वध्यमानेषु
तेष्वजौ गांधारेषु समंततः ८ सराजा शकुनेः पुत्रः पांडवं प्रत्यवारयत् ॥ तं युध्यमानं राजानं क्षत्रधर्मे व्यवस्थितम् ९ पार्थोऽब्रवीन्न मे वध्याराजानो राजशासनात् ॥
अलं युद्धेन ते वीरन ते स्त्वद्यपराजयः १० इत्युक्तस्तदनादृत्य वाक्यमज्ञानमोहितः ॥ सशक्रसमकर्माणं समवाकिरदाशुगैः ११ तस्य पार्थः शिरस्त्राणमर्धचंद्रेण पत्रिणा
अपाहरदमेयात्मा जयद्रथशिरोयथा १२ तं दृष्ट्वा विस्मयं जग्मुर्गांधाराः सर्व एव ते ॥ इच्छता ते न नहतो राजेत्यसि च तं विदुः १३ गांधारराजपुत्रस्तु पलायनकृतक्षणः
॥ ययौ तैरेव सहितस्त्रस्तैः क्षुद्रमृगैरिव १४ तेषां तु तरसा पार्थस्तत्रैव परिधावताम् ॥ प्रजहारोत्तमां गानिभलैः सन्नतपर्वभिः १५ उच्छ्रितांस्तु भुजान्केचिन्नाबुध्यंत शरै
र्हृताम् ॥ शरैर्गांडीवनिर्मुक्तैः पृथुभिः पार्थचोदितैः १६ संभ्रांतं न रनामाश्वमपतद्विदुस्तं बलम् ॥ हतविध्वस्तभूयिष्ठमावर्तत मुहुर्मुहुः १७ नाभ्यदृश्यंत वीरस्य के
चिदग्रेऽग्र्यकर्मणः ॥ रिपवः पात्यमाना वियेसहेयुर्धनं जयम् १८ ततो गंधारराजस्य मंत्रिवृद्धपुरःसरा ॥ जननीनिर्ययौ भीतापुरस्कृत्यार्धमुत्तमम् १९ सान्यवा
रयदव्यग्रंतं पुत्रं युद्धदुर्मदम् ॥ प्रसादयामास च तं जिष्णुमक्लिष्टकारिणम् २० तां पूजयित्वा बीभत्सुः प्रसादमकरोत्प्रभुः ॥ शकुनेश्चापितनयं सांत्वयन्निदमब्रवीत्
२१ न मे प्रियं महाबाहो यत्ते बुद्धिरियं कृता ॥ प्रतियोदुममित्रघ्न भ्रातैव त्वं ममानघ २२ गांधारीमातरं स्मृत्वा घृतराष्ट्रकृतेन च ॥ तेन जीवसिराजं स्त्वं निहतास्त्वनुगा
स्तव २३ मैवं भूः शाम्यतां वैरमातेऽभूद्बुद्धिरीदृशी ॥ गच्छेथास्त्वं परांचैत्रीमश्वमेधेनृपस्य नः २४ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि
अश्वानुसरणे शकुनिपुत्रपराजये चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥

११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये चतुर्शीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥

इत्युक्तंवेति १।२।९ इष्टमन्त्रैपुष्पं ४.५।३।७।८ प्रस्याप्यंतुप्रस्यापयंतु स्वार्थेणिप् प्रतिष्ठंस्विस्पर्यः ९।१०।११।१२।१३।१४।१५ १६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०

॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तानुययौ पार्थो हयंकामविहारिणम् ॥ न्यवर्तत ततो वाजीयेन नागाह्वयं पुरम् १ तं निवृत्तं तु शुश्राव चोरेणैव युधिष्ठिरः ॥ श्रुत्वा र्जुनं कुशलिनं स च हृष्टमनाऽभवत् २ विजयस्य च तत्कर्मणां धारविषये तदा ॥ श्रुत्वा चान्येषु देशेषु स प्रीतोऽभवत् तदा ३ एतस्मिन्नेव काले तु द्वादशी माघमासि कीम् ॥ इष्टं गृहीत्वानक्षत्रं धर्मराजो युधिष्ठिरः ४ समानीय महातेजाः सर्वान्भ्रातृन्महीपतिः ॥ भीमं च नकुलं चैव सह देवचकौरव ५ प्रोवाचे दं वचः काले तदा धर्मभृतां वरः ॥ आमं न्यवदतां श्रेष्ठो भीमं प्रहरतां वरम् ६ आयाति भीमसेना सौ सहाश्वेन तवानुजः ॥ यथामे पुरुषाः प्रादुर्यै धनं जयसारिणः ७ उपस्थितश्च कालोऽयमभितो वर्तते हयः ॥ माघी च पौर्णमासी यं मासः शेषो ह्येकोदश ८ तत्प्रस्थाप्य तु विद्वांसो ब्राह्मणा वेदपारगाः ॥ वाजिमेधार्थं सिद्धयर्थं देशं पश्यंतु यज्ञियम् ९ इत्युक्तः स तु तच्चक्रे भीमो नृपतिशासनम् ॥ हृष्टः श्रुत्वा गुडाकेशमायां तं पुरुषं र्षभम् १० ततो ययौ भीमसेनः प्राज्ञैः स्थपतिभिः सह ॥ ब्राह्मणानग्रतः कृत्वा कुशलान्यज्ञकर्मणि ११ तं सशालचयं श्रीमत्सप्रतोली सुधाद्वितम् ॥ मापयामास कौरव्यो यज्ञवाटं यथाविधि १२ प्रासादशतसं बाधं मणिप्रवरकुट्टिमम् ॥ कारयामास विधिवद्धेमरत्नविभूषितम् १३ स्तंभान्कनकचित्रांश्च तोरणानि बृहन्ति च ॥ यज्ञायतनदेशेषु दत्त्वा शुद्धं च कांचनम् १४ अंतःपुराणां राज्ञां च नानादेशसमीयुषाम् ॥ कारयामास धर्मात्मा तत्र तत्र यथाविधि १५ ब्राह्मणानां च वैश्वानि नानादेशसमीयुषाम् ॥ कारयामास कौंतेयो विधिवत्तान्यनेकशः १६ तथा संप्रेषयामास दूतान् नृपतिशासनात् ॥ भीमसेनो महाबाहो राज्ञा प्रक्षिप्तकर्मणाम् १७ ते प्रियार्थं कुरुपते राययुर्नृपसत्तम ॥ रत्नान्यनेकान्यादाय स्त्रियोश्चाना युधानि च १८ तेषां निर्विशतां तेषु शिबिरेषु महात्मनाम् ॥ नर्दतः सागरस्येव दिवस्पृग्भवत्स्वनः १९ तेषामभ्यागतानां च सराजा कुटुवर्धनः ॥ व्यादिदेशान्नपानानि शय्याश्चाप्यतिमानुषाः २० वाहनानां च विविधा शालाः शालीक्षुगोरसैः ॥ उपेता भरतश्रेष्ठो व्यादिदेश सधर्मराट् २१ तथा तस्मिन् महायज्ञे धर्मराजस्य धीमतः ॥ समाजग्मुर्मुनिगणा बहवो ब्रह्मवादिनः २२ ये च द्विजातिप्रवरास्तत्रासन्पृथिवीपते ॥ समाजग्मुः शिष्यास्तान् प्रतिजग्राह कौरवः २३ सर्वांश्च ताननुबयौ यावदावस्थान् प्रति ॥ स्वयमेव महातेजा दंभं त्यक्त्वा युधिष्ठिरः २४ ततः कृत्वा स्थपतयः शिल्पिनोऽन्ये च ये तदा ॥ कृत्स्नं यज्ञविधिं राज्ञो धर्मज्ञाय न्यवेदयन् २५ तच्छ्रुत्वा धर्मराजस्तु कृतं सर्वमतं द्रितः ॥ हृष्टरूपोऽभवद्वाजा सह भ्रातृभिरादृतः २६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्मिन् यज्ञे प्रवृत्ते तु वाग्मिनो हेतुवादिनः ॥ हेतुवादान्वहूनाहुः परस्परजिगीषवः २७ ददृशुस्तं नृपतयो यज्ञस्य विधिमुत्तमम् ॥ देवैर्द्रस्येव विहितं भीमसेनेन भारत २८ ददृशुस्तोरणान्यत्र शातकुंभमयानिते ॥ शय्यासनविहारांश्च सुबहूनरत्नसंचयान् २९ घटान्पात्रीः कटाहानि कलशान् वर्धमानकान् ॥ नहि किंचिदसौ वर्णमपश्यन्वसुधाधिपाः ३०

यूपांश्चशास्त्रपठितान्दारवान्हेमभूषितान् ॥ उपकृतान्यथाकालंविधिवद्भूरिवर्चसः ३१ स्थलजाजलजायेचपशवःकेचनप्रभो ॥ सर्वानेवसमानीतानपश्यं
स्तत्रतेनृपाः ३२ गाश्चैवमहिषीश्चैवतथावृद्धस्त्रियोऽपिच ॥ औदकानिचसत्वानिश्वापदानिवयांसिच ३३ जरायुजांडजातानिस्वेदजान्युद्धिदानिच ॥ पर्व
तानूपजातानिभूतानिददृशुश्चते ३४ एवंप्रमुदितंसर्वपशुगोधनधान्यतः ॥ यज्ञवाटंनृपादृष्ट्वापरंविस्मयमागताः ३५ ब्राह्मणानांविशांचैवबहुमृष्टान्नमृष्टादि
मत् ॥ पूर्णेशतसहस्रेतुविप्राणांतत्रभुंजताम् ३६ दुहुभिर्मघनिर्घोषोमुहुर्मुहुरताडयत ॥ विननादासकृत्वापिदिवसेदिवसेगते ३७ एवंसंवृतयेजोधर्मराजस्य
धीमतः ॥ अन्नस्यसुबहूनराजन्नुत्सर्गान्पर्वतोपमान् ३८ दधिकुल्याश्चददृशुःसर्पिषश्चहृदानजनाः ॥ जंबुद्वीपोहिसकलोनानाजनपदायुतः ३९ राजन्नदृश्य
तैकस्थोराज्ञस्तस्यमहामखे ॥ तत्रजातिसहस्राणिपुरुषाणांततस्ततः ४० गृहीत्वामाजनान्जग्मुर्बहूनिभरतर्षभ ॥ स्रग्विणश्चापितेसर्वेसुमृष्टमणिकुंडलाः
४१ पर्यवेषनद्विजातींस्तानशतशोऽथसहस्रशः ॥ विविधान्यन्नपानानिपुरुषायेऽनुयायिनः ॥ तेवैनृपोपभोज्यानिब्राह्मणानांददुश्चह ४२ ॥ इति श्रीमहा
भारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि अश्वमेधारंभेपंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ समागतान्वेदविदोराज्ञश्चपृथिवीश्वरान् ॥
दृष्ट्वायुधिष्ठिरोराजाभीमसेनमभाषत १ उपयातानरव्याघ्रायएतेपृथिवीश्वराः ॥ एतेषांक्रियतांपूजापूजार्हाहिनराधिपाः २ इत्युक्तःसतथाचक्रेनरेंद्रेणयश
स्विना ॥ भीमसेनोमहातेजायमाभ्यांसहपांडवः ३ अथाम्यमच्छद्भोविंदोवृष्णिभिःसहधर्मजम् ॥ बलदेवंपुरस्कृत्यसर्वप्राणभृतांवरः ४ युयुधानेनसहितःप्रयुमे
नगदेनच ॥ निशठेनाथसांवेनतथैवकृतवर्मणा ५ तेषामपिपरांपूजांचक्रेभीमोमहारथः ॥ विविशुस्तेचवेदमानिरत्नवंतिचसर्वशः ६ युधिष्ठिरसमीपेतुकथांतेम
घुसूदनः ॥ अर्जुनंकथयामासबहुसंग्रामकर्षितम् ७ सतंपप्रच्छकौतेयःपुनःपुनररिंदमम् ॥ धर्मजःशक्रजंजिष्णुंसमाचष्टजगत्पतिः ८ आगमद्वारकावासीममा
सःपुरुषोत्तम ॥ योऽद्राक्षीत्पांडवश्चेष्टंबहुसंग्रामकर्षितम् ९ समीपेचमहाबाहुमाचष्टचममप्रभो ॥ कुरुकार्याणिकौतेयहयमेधार्थसिद्धये १० इत्युक्तःप्रत्युवाचै
नंधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ दिष्ट्यासकुशलीजिष्णुरुपायातिचमाधव ११ यदिवंसंदिदेशास्मिन्पांडवानांबलाग्रणीः ॥ तदाज्ञातुमिहेच्छामिभवतायदुनंदन १२
इत्युक्तोधर्मराजेनवृष्णंधकपतिस्तदा ॥ प्रोवाचेदंवचोवाग्भीधर्मात्मानंयुधिष्ठिरम् १३ इदमाहमहाराजपार्थवाक्यंस्मरन्नरः ॥ वाच्योयुधिष्ठिरःकृष्णकाले
वाक्यमिदंमम १४ आगमिष्यंतिराजानःसर्वेवैकौरवर्षभ ॥ प्राप्तानांमहतांपूजाकार्याह्येतत्क्षमंहिनः १५ इत्येतद्वचनाद्राजाविज्ञाप्योमममानद ॥ यथाचा
त्ययिकंनस्याद्यदर्घाहरणेभवत् १६

समागतानिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

१७ । १८ । १९ । २० । २१ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्यदीपे षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ श्रुतमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ मोक्षराजान्यानांवर्धनः ७
कर्तुमर्हतिद्राजाभवांश्चाप्यनुमन्यताम् ॥ राजद्वेषात्त्रनश्येयुरिमाराजन्पुनःप्रजाः १७ इदमन्यच्छकौतेयवचःसपुरुषोऽब्रवीत् ॥ धनंजयस्यनृपतेतन्मेनिगदतः
शृणु १८ उपयास्यतियज्ञंनोमणिपूरपतिर्नृपः ॥ पुत्रोमममहातेजादयितोबभूवाहनः १९ तंभवान्मदपेक्षार्थंविधिवत्प्रतिपूजयेत् ॥ सतुभक्तोऽनुरक्तश्चममनि
त्यमितिप्रभो २० इत्येतद्वचनंश्रुत्वाधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ अभिनंद्यास्यतद्वाक्यमिदंवचनमब्रवीत् २१ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीताप
र्वणि अश्वमेधारंभे षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ श्रुतंप्रियमिदंकृष्णयत्त्वमर्हसिभाषितम् ॥ तन्मेऽमृतरसंपुण्यमनोह्लादयतिप्रभो
१ बहूनिकिंयुद्धानिविजयस्यनराधिपैः ॥ पुनरासन्नहृषीकेशतत्रतत्रचमेश्रुतम् २ किंनिमित्तंसानित्यंहिपार्थःसुखविवर्जितः ॥ अतीवविजयोधीमन्नितिमेदूय
तेमनः ३ संचिंतयामिकौतेयरहोजिष्णुंजनार्दन ॥ अतीवदुःखभागीससततंपांडुनंदनः ४ किंनुतस्यशरिरेऽस्ति सर्वलक्षणपूजिते ॥ अनिष्टंलक्षणंकृष्णयेनदुःखा
न्युपाश्रुते ५ अतीवासुखभोगीससततंकुंतिनंदनः ॥ नहिपश्यामिबीभत्सोर्निर्दयंग्रात्रेषुकिंचन ॥ श्रोतव्यंचेन्मयैतद्वैतन्मेव्याख्यातुमर्हसि ६ इत्युक्तःसहृषीके
शोध्यात्वासुमहदुत्तरम् ॥ राजानंभोजराजन्यवर्धनोविष्णुरब्रवीत् ७ नह्यस्यनृपतेकिंचित्संश्लिष्टमुपलक्ष्ये ॥ ऋतेपुरुषसिंहस्यपिंडिकेस्याधिकेयतः ८ सताभ्यां
पुरुषव्याघ्रो नित्यमध्वसुवर्तते ॥ नचान्यदनुपश्यामियेनासौदुःखभाजनम् ९ इत्युक्तःपुरुषश्रेष्ठस्तदाकृष्णेनधीमता ॥ प्रोवाचवृष्णिशार्दूलमेवमेतदितिप्रभो १०
कृष्णातुद्रौपदीकृष्णंतिर्यक्सासूयमैक्षत ॥ प्रतिजग्राहतस्यास्तंप्रणयंचापिकेशिहा ११ सख्युःसखाहृषीकेशःसाक्षादिवधनंजयः ॥ तत्रभीमादयस्तेतुक्कुरवोयाज
काश्वये १२ रेमुःश्रुत्वाविचित्रांतांधनंजयकथांशुभाम् ॥ तेषांकथयतामेवपुरुषोर्जुनसंकथाः १३ उपायाद्वचनाद्वृत्तोविजयस्यमहात्मनः ॥ सोऽभिगम्यकुरुश्रेष्ठं
नमस्कृत्यचबुद्धिमान् १४ उपायातंनरव्याघ्रंफाल्गुनंप्रत्यवेदयत् ॥ तच्छ्रुत्वा नृपतिस्तस्यहर्षबाष्पाकुलेक्षणः १५ प्रियारख्याननिमित्तंवैददौबहुधनंतदा ॥ ततो
द्वितीयेदिवसेमहान्शब्दोव्यवर्धत १६ आगच्छतिनरव्याघ्रेकौरवाणांधुरंधरे ॥ ततोरेणुःसमुद्भूतोविबभौतस्यवाजिनः १७ अभितोवर्तमानस्ययथोच्चैःश्रवस
स्तथा ॥ तत्रहर्षकरीर्वाचोनराणांशुश्रुवेर्जुनः १८ दिष्ट्याऽसिपार्थकुशलीधन्योराजायुधिष्ठिरः ॥ कोऽन्योहिपृथिवीकृत्स्नाजिःस्वाहियुधिपार्थिवान् १९ चार
यित्वाहयश्रेष्ठमुपागच्छेद्वतेर्जुनात् ॥ येव्यतीतामहात्मानोराजानःसगरादयः २० तेषामपीदृशंकर्मनकदाचनशुभम् ॥ नैतदन्येकरिष्यंतिभविष्यावसुधाधिपाः
२१ यत्त्वंकुरुकुलश्रेष्ठदुष्करंरुतवानसि ॥ इत्येवंवदतांतेषांपुंसांकर्णसुखागिरः २२

संश्लिष्टमविविक्तं संदृष्टमिति पाठेऽपि अतिपुष्टत्वादितरलोपादविविक्तत्वं मवतितद्रहितं पिंडिकेजानुनोरषस्वः पश्चाद्वागीयोर्मांसकः प्रदेशः पिंडिका तेषामेभस्याधिकेस्वदेमादधोभागपर्यंतं बहुल
मालंबमाने पाठांतरेकायतः शरीरादतिअतिप्रमाणे ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२

शृण्वन्विवेशधर्मात्माफालगुनोयज्ञसंस्तरम् ॥ ततो राजासहामात्यः कृष्णश्चयदुनंदनः २३ घृतराष्ट्रपुरस्कृत्यतंप्रत्युद्यतुस्तदा ॥ सोऽभिवाद्यपितुः पादौ धर्म
राजस्यधीमतः २४ भीमार्दींश्चापि संपूज्य पर्यष्वजतकेशवम् ॥ तैः समेत्याचितस्तांश्च प्रत्यर्च्यथयथाविधि २५ विश्राममहाबाहुस्तीरं लब्ध्वेव पारगः ॥ एत
स्मिन्नेव काले तु सराजा बभ्रुवाहनः २६ मातृभ्यां सहितो धीमान् कुरुनेव जगाम ह ॥ तत्र बृहद्वा न्यथा वत्सकुरुनन्यांश्च पार्थिवान् २७ अभिवाद्य महाबाहुस्तैश्चापि
प्रतिनंदितः ॥ प्रविवेश पितामह्याः कुंत्या भवनमुत्तमम् २८ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि अर्जुनप्रत्यागमने सप्ताशीतितमोऽध्यायः
॥ ८७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सप्रविश्य महाबाहुः पांडवानां निवेशनम् ॥ पितामहीमभ्यवदत्साम्ना परमवल्गुना १ ततश्चित्रांगदादेवी कौरव्यस्यात्मजाऽपि
च ॥ पृथां कृष्णां च सहिते विनयेनोपजग्मतुः ॥ २ सुभद्रां च यथान्यायं याश्चान्याः कुरुर्योषितः ॥ ददौ कुंती ततस्ताभ्यां रत्नानि विविधानि च ३ द्रौपदी च सुभद्रा
च याश्चाप्यन्याऽऽददुःस्त्रियः ॥ ऊषतुस्तत्र ते देव्यो महाहृदयनासने ४ सुपूजिते स्वयं कुंत्या पार्थस्य हितकाम्यया ॥ सच राजा महातेजाः पूजितो बभ्रुवाहनः ५
घृतराष्ट्रमहीमालमुपतस्थेयथाविधि ॥ युधिष्ठिरं च राजानं भीमार्दींश्चापि पांडवान् ६ उपागम्य महातेजा विनयेनाभ्यवा दयत् ॥ सतैः प्रेम्णा परिष्वक्तः पूजितश्च य
थाविधि ७ धनं चास्मै ददुर्भूरि प्रीयमाणामहारथाः ॥ तथैव च महीपालः कृष्णं चक्र गदाधरम् ८ प्रद्युम्न इव गोविंदं विनयेनोपतस्थिवान् ॥ तस्मै कृष्णो ददौ राज्ञे महा
हर्मति पूजितम् ९ रथं हेमपरिष्कारं दिव्याश्वयुजमुत्तमम् ॥ धर्मराजश्च भीमश्च फालगुनश्च यमौ तथा १० पृथक् पृथक् च ते चैनं मानार्थं भ्यामयोजयन् ॥ ततस्त
तीये दिवसे सत्यवत्यात्मजो मुनिः ११ युधिष्ठिरं समभ्येत्य वाग्मीव च नमब्रवीत् ॥ अद्य प्रभृति कौंतेय यजस्व समयो हि ते ॥ मृहूर्तो यज्ञियः प्राप्तश्चोदयंती ह याजकाः १२
अहीनो नाम राजेन्द्र क्रतुस्तेयं च कल्पताम् ॥ बहुत्वात्कांचनारव्यस्य ख्यातो बहुसुवर्णकः १३ एवमत्र महाराज दक्षिणां त्रिगुणां कुरु ॥ त्रिवं व्रजतु ते राजन् ब्राह्मणा ह्यत्र
कारणम् १४ त्रीनश्वमेधानत्र त्वंसंप्राप्य बहुदक्षिणान् ॥ ज्ञातिवध्या कृतं पापं प्रहास्य सिनराधिप १५ पवित्रं परमं चैतत्पावनं चैतदुत्तमम् ॥ यदश्वमेधावभृथं
प्राप्स्यसे कुरुनंदन १६ इत्युक्तः स तु तेजस्वी व्यासेनामि तबुद्धिना ॥ दीक्षां विवेश धर्मात्मा वाजिमेधा स येततः १७ ततो यज्ञमहाबाहुर्वाजिमेधं महाक्रतुम् ॥ बह
व्रदक्षिणं राजा सर्वकामगुणान्वितम् १८ तत्र वेदविदो राजंश्च कुः कर्माणि याजकाः ॥ परिक्रमंतः सर्वज्ञा विधिवत्साधु शिक्षितम् १९ न तेषां स्खलितं किंचिदासी
च्चाप्यकृतं तथा ॥ क्रमसुक्तं च युक्तं च कुरुस्तत्र द्विजर्षभाः २०

१ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । अहीनः अज्ञासो मया गानां बहूनां समूहोऽहीनः नहीनः द्रव्यादिना इति वा २१ । २२ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३०

अभिषर्षसोमवस्याः कंड्वनं २१ सोमं सोमवल्लीरसं सवनाभिप्रातः सवनादीनि २२ । २३ । २४ संस्तरे इष्टकानां च यनाख्ये स्थंडिलरचने २५ । २६ वर्णिनः पलाशकाष्ठमयाः २७ । २८ । २९

कृत्वा प्रवर्ग्य धर्माख्यं यथावद्विजसत्तमाः ॥ चकुस्ते विधिवद्वाजंस्तथैवामिषवं द्विजाः २१ अभिषूय ततो राजन् सोमं सोमपसत्तमाः ॥ सवनान्यानुपूर्व्येण च कुः
शास्त्रानुसारिणः २२ न तत्र कृपणः कश्चिन्नदरिद्रो बभूव ह ॥ क्षुधितो दुःखितो वाऽपि प्राकृतो वाऽपि मानवः २३ भोजनं भोजनार्थिभ्यो दापयामास शत्रुह ॥ भीमसे
नो महातेजाः स ततं राजशासनात् २४ संस्तरे कुशलाश्चापि सर्वकार्याणि याजकाः ॥ दिवसे दिवसे च कुर्यथा शास्त्रानुदर्शनात् २५ नाषडंगविदत्रासीत्सदस्यस्तस्य
धीमतः ॥ नावतो नानुपाध्यायो न च वादाविचक्षणः २६ ततो यूपोऽख्ये प्राप्तेषु ब्रह्मैवान्भरतर्षभ ॥ स्वादिरान्बिल्वसमितांस्तावतः सर्ववर्णिनः २७ देवदा
रुमयौ द्वौ तु यूपौ कुरुपतेर्मखे ॥ श्लेष्मातकमयं चैकं याजकाः समकल्पयन् २८ शोभार्थं चापरान्यूपान्कांचनान्भरतर्षभ ॥ समीमः कारयामास धर्मराजस्य शास
नात् २९ ते व्यराजंतराजर्षेर्वा सोमिरुपशोभिताः ॥ महेंद्रानुगता देवा यथा सप्तर्षिभिर्दिवि ३० इष्टकाः कांचनीश्चाप्रचयनार्थं कृताऽभवन् ॥ शुशुभे च यनंतं च द
क्षस्येव प्रजापतेः ३१ चतुश्चित्यश्च तस्यासीदष्टादशकरात्मकः ॥ सरुक्मपक्षो निचितस्त्रिकोणो गरुडाकृतिः ३२ ततो नियुक्ताः पशवो यथाशास्त्रं मनीषिभिः ॥
तंतं देवं समुद्दिश्य पक्षिणः पशवश्च ये ३३ ऋषभाः शास्त्रपठितास्तथा जलचराश्च ये ॥ सर्वास्तानभ्ययुजंस्ते तत्राग्निचयकर्मणि ३४ यूपेषु नियता चासीत्पशूनां त्रि
शती तथा ॥ अश्वरत्नोत्तरायज्ञे कौंतेयस्य महात्मनः ३५ स यज्ञः शुशुभे तस्य साक्षाद्देवर्षिसंकुलः ॥ गंधर्वगणसंगीतः प्रनृतोप्सरसांगणैः ३६ सर्किं पुरुषसंकीर्णः किन्न
रैश्चोपशोभितः ॥ सिद्धविप्रनिवासैश्च समंतादभिसंवृतः ॥ तस्मिन् सदसि नित्यास्तु व्यासशिष्या द्विजर्षभाः ॥ सर्वशास्त्रप्रणेतारः कुशला यज्ञसंस्तरे ३८ नारदश्च
बभूवा त्रतुंबुरुश्च महाद्युतिः ॥ विश्वावसुश्चित्रसेनस्तथाऽभ्येगीतकोविदाः ३९ गंधर्वा गीतकुशलानृत्येषु च विशारदाः ॥ रमयंति स्म तान्विप्रान् यज्ञकर्मांतरेषु वै
४० ॥ इति श्रीम० आश्व० अनुगी० अश्वमेधारंभे अष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रपयित्वा पशून् न्यान्विधिवद्विजसत्तमाः ॥ तंतुरं
गं यथा शास्त्रमालभंत द्विजातयः १ ततः संश्रप्य तुरगं विधिवद्वाजकास्तदा ॥ उपसंवेशयन् राजंस्ततस्तां दुपदात्मजाम् २ कलाभिस्ति सृमीराज न यथा विधिमन
स्विनीम् ॥ उद्धृत्य तु वपांतस्य यथा शास्त्रं द्विजातयः ३ श्रपयामासुरव्यग्रा विधिवद्भरतर्षभ ॥ तंवपाधूमगंधंतु धर्मराजः सहानुजैः ४ उपाजिघ्रयथा शास्त्रं सर्वपापा
पहंतदा ॥ शिष्टान्यंगानि यान्यासंस्तस्याश्वस्य नराधिप ५ तान्यग्नौ जुहुवुर्धीराः समस्ताः षोडशर्त्विजः ॥ संस्थाप्यैवं तस्य राज्ञस्तं यज्ञं शक्रतेजसः ६

१० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे अष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ श्रपयित्वेति १ संज्ञप्येति पाठे हिंति
स्वातुरगं तस्य समीपेति सूभिः कलाभिः कलनाभिः भंत्रद्रव्यभ्रद्वाख्याभिरुपेतां द्रौपदीं उपसंवेशयन् सार्वः श्लोकः १ । ३ । ४ अंगानि हृदयजिह्वावस्त्रादीनि ५ संस्थाप्य समाप्य ६

पुनश्च श्राद्धांशं तस्मिन् तस्मिन् नोति तेन सर्वेभ्यो वसुधारां ददाविश्वर्यः ७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४

व्यासः सशिष्यो भगवान् वर्धयामास तं नृपम् ॥ ततो युधिष्ठिरः प्रादाद्ब्राह्मणेभ्यो यथाविधि ७ कोटीः सहस्रानिष्काणां व्यासाय तु वसुधराम् ॥ प्रतिगृह्यधरा राजन्
व्यासः सत्यवतीसुतः ८ अब्रवीद्भरतश्रेष्ठ धर्मराजं युधिष्ठिरम् ॥ वसुधा भवतस्त्वेषां सत्यस्तु राजसत्तम ९ निष्कयो दीयतां मह्यं ब्राह्मणादिधनार्थिनः ॥ युधिष्ठि
रस्तु तान्विप्रान् प्रत्युवाच महामनाः १० आहूतमिह संहितो धीमान् मध्ये राज्ञां महात्मनाम् ॥ अश्वमेधे महायज्ञं पृथिवीदक्षिणां स्मृता ११ अर्जुनेन जिता चेयम्
त्विग्भ्यः प्रापिता मया ॥ वनं प्रवेक्ष्ये विप्राग्र्या विभजं धर्महीनि माम् १२ चतुर्धा पृथिवीं कृत्वा चातुर्होत्रप्रमाणतः ॥ नाहमादातुमिच्छामि ब्रह्मस्वं द्विजसत्तमाः
१३ इदं नित्यं मनो विप्राभ्रातृणां चैव मे सदा ॥ इत्युक्तवति तस्मिन्स्तु भ्रातरोद्गोपदीचसा १४ एवमेतदिति प्राहुस्तदभूच्छोमहर्षणम् ॥ ततो तस्मिन् विवागासीत्सा
धुसा ध्वसि भारत १५ तथैव द्विजसंघानां शंसतां विबभौ स्वनः ॥ द्वैपायनस्तथा कृष्णः पुनरेव युधिष्ठिरम् १६ प्रोवाच मध्ये विप्राणामिदं संपूजयन् मुनिः ॥
दत्तैषा भवतामहं तं प्रति ददाम्यहम् १७ हिरण्यं दीयतां मेभ्यो ब्राह्मणेभ्यो धरास्तुते ॥ ततोऽब्रवीद्वासुदेवो धर्मराजं युधिष्ठिरम् १८ यथाह भगवान् व्यास
स्तथा त्वं कर्तुमर्हसि ॥ इत्युक्तः सकुरु श्रेष्ठः प्रीतात्मा भ्रातृभिः सह १९ कोटिकोटिकृतां प्रादादक्षिणां त्रिगुणां कतोः ॥ न करिष्यति तल्लोके कश्चिदन्योनरा
धिपः २० यत्कृतं कुरु राजेन मरुतस्यानुकुर्वता ॥ प्रतिगृह्यतु तद्रत्नं कृष्णद्वैपायनो मुनिः २१ ऋत्विग्भ्यः प्रददौ विद्वांश्चतुर्धा व्यभजं श्वते ॥ धरण्यानि
ऋयंदत्वा तद्विरण्यं युधिष्ठिरः २२ धूतपापो जितस्वर्गो मुमुदे भ्रातृभिः सह ॥ ऋत्विजस्तमपर्यंतं सुवर्णं निचयं तथा २३ व्यभजंत द्विजातिभ्यो यथोत्साहं
यथा सुखम् ॥ यज्ञवाटे च यत्किंचिद्विरण्यं स विभूषणम् २४ तोरणानि च यूपान्श्च घटान्पात्रीस्तथेष्टकाः ॥ युधिष्ठिराभ्यनुज्ञाताः सर्वे तद्व्यभजन्त द्विजाः २५
अनंतरं द्विजातिभ्यः क्षत्रियाजहिरेवसु ॥ तथा विद्मः संध्यां श्वतथाऽन्येऽप्येच्छन्तः २६ ततस्ते ब्राह्मणाः सर्वे मुदिता जगमुरालयान् ॥ तर्पिता वसुना तेन ध
र्मराजेन धीमता २७ स्वमंशं भगवान् व्यासः कुंत्यै साक्षाद्विमानतः ॥ प्रददौ तस्य महतो हिरण्यं स्वमहायुतिः २८ श्वशुरात्प्रीतिदायं तं प्राप्य साप्रीतमानसा ॥
चकार पुण्यकंतेन सुमहत्संघशः पृथा २९ गत्वा त्ववष्टुधरां जाविपाप्मा भ्रातृभिः सह ॥ समाज्यमानः शुशुभे महेन्द्राक्षिदशैरिव ३० पांडवाश्च महीपालैः समेतैराभे
संवृताः ॥ अशोभंत महाराजग्रहास्तारागणैरिव ३१ राजभ्योऽपेततः प्रादाद्ब्रतानि विविधानि च ॥ गजानश्चानलंकारान्स्त्रियोवासांसिकांचनम् ३२ तद्धनौ च
मपर्यंतं पार्थः पार्थिवमंडले ॥ विसृजन् शुशुभे राजन्यथैव वषट्कस्तथा ३३ आनीय च तथा भीरुराजानं वसुधाह्वनम् ॥ प्रदाय विपुलं वितं गृहान् प्रास्थापयत्तदा ३४

३५ अनंतरं द्विजातिभ्यः विप्रेषु गृहीत्वा निवृत्तेषु शिष्टैः क्षत्रियादयोऽपि तं कृतं इत्यर्थः ३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४

३५।३६।३७।३८ मेरेयं वृक्षजं मद्यं ३९।४० सांडवरागाः पिप्पली सुंटी युक्तोऽष्टयूषः सांडवः सवतशर्करा कुकोरागः सांडवः ४१।४२।४३।४४ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये

दुःशलायाश्च तपोत्रं बालकं भरतर्षभ ॥ स्वराज्येऽथ पिबुर्धोमान् स्वसुः प्रीत्या न्यवेशयत् ३५ वृषतींश्चैस्तान्सर्वान्सुविभक्तान्सूपूजितान् ॥ प्रस्थापयामास वशी
कुराजो युधिष्ठिरः ३६ गोविंदं च महात्मानं बलदेवं महाबलम् ॥ तथाऽन्यान् वृष्णिविरांश्च प्रयुज्यान्सहस्रशः ३७ पूजयित्वा महाराजयथाविधि महायुतिः ॥
भ्रातृभिः सहितो राजा प्रास्थापयदरिंदमः ३८ एवं बभूव यज्ञः स धर्मराजस्य धीमतः ॥ बह्वधनस्तनोषः सुराभैरेयसागरः ३९ सर्पिः पंकाहदायत्र बभूवुश्चात्र पर्वताः ॥
रसालाकर्दमानद्यो बभूवुर्भरतर्षभ ४० भक्ष्यत्सांडवरागाणां क्रियतां भुज्यतां तथा ॥ पशूनां च पृथक् चैव नांतं ददृशे रेजनाः ४१ मत्तप्रमत्तमुदितं सुप्रीतयुवतीजनम् ॥
मृदंगशंखनादैश्च मनोरममभूत्तदा ४२ वीयतां भुज्यतश्चिष्टं दिवाराप्रमवारितम् ॥ तं महोत्सवं संक्रांष्टुष्टुपुष्टुजनाकुलम् ४३ कथयंति स्म पुरुषानामादेशनिवा
सिनः ॥ वर्षित्वा धनधाराभिः कामैरत्नैरसैस्तथा ॥ विपाप्मा भरतश्रेष्ठः कृतार्थः प्राविशत्पुरम् ४४ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि अश्व
मेधसमाप्तौ ऊननवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ पितामहस्य मेयज्ञे धर्मराजस्य धीमतः ॥ यदाश्चर्यमभूत्किंचित्तद्वान्वक्तुमर्हति १
॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुयतां राजशार्दूलमहदाश्चर्यमुत्तमम् ॥ अश्वमेधे महायज्ञे निवृत्तेषु कृष्णभ्यो २ तर्पितेषु द्विजाद्येषु ज्ञातिसंबंधिबंधुषु ॥ दीनाधिकृपणे वाऽ
पितदा भरतसत्तम ३ घुष्यमाणे महादाने दिक्षु सर्वासु भारत ॥ पतत्सु पुण्यवर्षेषु धर्मराजस्य मूर्धनि ४ नीलाक्षस्तत्र न कुलोरुक्मपार्श्वस्तदाम्ब ॥ वज्राशनिसमं
नादममुंचद्वसुधाधिप ५ सकृदुत्सृज्य तत्रादं त्रास्यानोऽष्टगद्विजान् ॥ मानुषं वचनं प्राहृष्टो विलज्जयो महान् ६ सकृदप्रस्थेन वोनो नायं यज्ञस्तुल्यो नराधिपः ॥ उच्छृ
तेर्वदान्यस्य कुरुक्षेत्रनिवासिनः ७ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा न कुलस्य विशांपते ॥ विस्मयं परमेष्ठिनः सर्वे ते ब्राह्मणवर्षभाः ८ ततः समेत्य न कुलं पर्यपृच्छन्त ते द्विजाः ॥
कुतस्त्वं समनुप्राप्तो यज्ञं साधु समागमम् ९ किं बलं परमं तुभ्यं किं श्रुतं किं परायणम् ॥ कथं भवंतं विद्यामयो नो यज्ञं विगर्हसे १० आविलुप्यागमं कृत्स्नं विविधैर्यज्ञियैः कृ
तम् ॥ यथागमं यथान्यायं कर्तव्यं च तथा कृतम् ११ पूजार्हाः पूजिताश्चात्र विधिवच्छास्त्रदर्शनात् ॥ मंत्राहुतिहुतश्चाभिर्दत्तं देयममत्सरम् १२ तुष्टा द्विजातय
श्चात्र दानैर्बहुविधैरपि ॥ क्षत्रियाश्च सुयुद्धेन श्राद्धैश्चापि पितामहाः १३ पालनेन विशस्तुष्टाः कामैस्तुष्टाः वरस्त्रियः ॥ अनुक्रोशैस्तथा शूद्रादानशेषैः पृथक् जनाः
१४ ज्ञातिसंबंधिनस्तुष्टाः शौचेन च नृपस्य नः ॥ देवाहविर्भिः पुण्यैश्च रक्षणैः शरणागताः १५

भारतमावर्त्तये एकोनवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ ॥ ॥ पितामहस्येत्यादिग्रंथतात्पर्यं क्लेशार्जितं न्यायतः श्रद्धया सत्पात्रेऽर्पितं अश्वमेधादप्यधिकमिति क्रोधजयश्च सर्व
था कर्तव्यमिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५

१९ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ ॥ ममेदंयत्रेतिशेषः २२ । २३ कापोतिःकपोतवदेकैकं कणकमादत्तेसकापोतिः २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ उंडं कणशानानंकर्तुमि

यदत्रतथ्यंतहिसत्यंसत्यंदिजातिषु ॥ यथाश्रुतंयथादृष्टंष्टोत्राह्मणकाम्यया १६ श्रद्धेयवाक्यःप्राज्ञस्त्वंदिव्यंरूपंविभर्षिच ॥ समागतश्चविप्रैस्त्वंतद्भवान्वक्तुम
र्हति १७ इतिष्टोत्रोद्विजैस्तैःसप्रहसन्नकुलोऽब्रवीत् ॥ नैषामृषामयावाणीप्रोक्तादर्पणवादिजाः १८ यन्मयोक्तमिदंवाक्यंयुष्माभिश्चाप्युपश्रुतम् ॥ सक्तुप्रस्थेनवो
नायंयज्ञस्तुल्योद्विजर्षभाः १९ इत्यवश्यंयैतद्वोक्तव्यंद्विजसत्तमाः ॥ शृणुताव्यग्रमनसःशंसतोमेयथातथम् २० अनुभूतंचदृष्टंचयन्मयाऽद्भुतमुत्तमम् ॥
उच्छृतेर्वदान्यस्यकुरुक्षेत्रनिवासिनः २१ स्वर्ग्येनद्विजाःप्राप्तःसभार्यःससुतस्नुषः ॥ यथाचार्धशरीरस्यममेदंकांचनीकृतम् २२ ॥ नकुलउवाच ॥ हंतवोवर्त
यिष्यामिदानस्यफलमुत्तमम् ॥ न्यायलब्धस्यसूक्ष्मस्यविप्रदत्तस्ययद्विजाः २३ धर्मक्षेत्रेकुरुक्षेत्रेधर्मज्ञैर्वहुभिर्वृते ॥ उच्छृतिर्द्विजःकश्चित्कापोतिरभवत्तदा २४
सभार्यःसहपुत्रेणसस्नुषस्तपसिस्थितः ॥ बभूवशुक्लवृत्तःसधर्मात्मानियतैर्द्रियः २५ पष्ठेकालेसदाविप्रोभुंक्तैःसहसुवतः ॥ पष्ठेकालेकदाचितुतस्याहारो नविद्यते
२६ भुंक्तेऽन्यस्मिन्कदाचित्सपष्ठेकालेद्विजोत्तमः ॥ कदाचिद्विप्रस्तस्यदुर्भिक्षेसतिदारुणे २७ नाविद्यततदाविप्राःसंचयस्तन्निबोधत ॥ क्षीणौषधिसमावेशे
द्रव्यहीनोऽभवत्तदा २८ कालेकालेऽस्यसंप्राप्तेनैवविद्येतभोजनम् ॥ सुधापरिगताःसर्वेप्रातिष्ठंततदावृते २९ उच्छंतदाशुक्लपक्षेमध्यंतपतिभास्करे ॥ उष्णार्तश्च
सुधार्तश्चविप्रस्तपसिसंस्थितः ३० उच्छमप्राप्तवानेवब्राह्मणःसुच्छमान्वितः ॥ सतथैवसुधाविष्टःसार्धपरिजनेनह ३१ क्षपयामासतंकालंरुच्छप्राणोद्विजोत्तमः ॥
अथपष्ठेगतेकालेयवप्रस्थमुपार्जयन् ३२ यवप्रस्थंतुतंसतूनकुर्वंततपस्विनः ॥ कृतजप्याद्विकास्तेतुहुत्वाचाग्रियथाविधि ३३ कुहवंकुडवंसर्वेव्यभजंततपस्विनः ॥
अथागच्छद्विजःकश्चिदतिथिर्भुजतांतदा ३४ तेतद्वद्वाऽतिथिंप्राप्तंप्रहृष्टमनसोभवन् ॥ तेऽभिवाद्यसुखप्रश्रंष्ट्वातमतिथितदा ३५ विशुद्धमनसोदांताःश्रद्धादमस
मन्विताः ॥ अनसूयवोविक्रोधाःसाधवोवीतमत्सराः ३६ त्यक्तमानमदक्रोधाधर्मज्ञाद्विजसत्तमाः ॥ सब्रह्मचर्यगोत्रंतेतस्यख्यात्वापरस्परम् ३७ कुटीं प्रवेशया
मासुःसुधार्तमतिथितदा ॥ इदमर्घ्यंचपाद्यंचवृषींचेयंतवाऽनघ ३८ शुचयःसक्तवश्चेमेनियमोपार्जिताःप्रभो ॥ प्रतिगृहीत्वभद्रंतेमयादत्ताद्विजर्षभ ३९ इत्युक्तः
प्रतिगृह्याथसतूनांकुडवंद्विजः ॥ भक्षयामासराजेंद्रनचतुष्टिंजगामसः ४० सउच्छृतिस्तंप्रेक्ष्यसुधापरिगतंद्विजम् ॥ आहारंचितयामासकथंतुष्टोभवोदिति ४१
तस्यभार्याऽब्रवीद्राक्यंमद्भागोदीयतामिति ॥ गच्छत्वेषयथाकामंपरितुष्टोद्विजोत्तमः ४२ इतिभुवतींतांसाध्वीभार्यासद्विजसत्तमः ॥ सुधापरिगतांज्ञात्वातान्स
कूत्राम्यनंदत ४३ आत्मानुमानतोविद्वान्सतुविप्रर्षभस्तदा ॥ जानन्नृक्षांसुधार्तांचश्रांतांग्लानांतपस्विनीम् ४४

तिशेषः शुक्लस्यपष्ठेऽस्यपक्षे ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४

१५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३

त्वगस्थिभूतविपंतीततोभार्यासुवाचह ॥ अपिकीटपतंगानांमृगाणांचैवशोभने ४५ स्त्रियोरक्ष्याश्चपोष्याश्चनत्वेवंवक्तुमर्हसि ॥ अनुकंप्योनरःपत्न्यापुष्टो
रक्षितएवच ४६ प्रपतेद्यशसोदीप्तात्सचलोकात्रचामुयात् ॥ धर्मकामार्थकार्याणिशुभूषाकुलसंततिः ४७ दारेष्वधीनोधर्मश्चापितृणामात्मनस्तथा ॥ नवेति
कर्मतोभार्यारक्षणेयोक्षमःपुमान् ४८ अयशोमहदाप्रोतिनरकांश्चवगच्छति ॥ इत्युक्तासाततःप्राहधर्मार्थौनैसमौद्विज ४९ सक्तुप्रस्थचतुर्भागंमृगानेमंप्रसी
दमे ॥ सत्यंरतिश्चधर्मश्चस्वर्गश्चगुणनिर्जितः ५० स्त्रीणांपतिसमाधीनंकाक्षितंचद्विजर्षभ ॥ ऋतुर्मातुःपितुर्वीजंदैवतंपरमंपतिः ५१ भर्तुःप्रसादान्नारीणां
रतिपुत्रफलंतथा ॥ पालनाद्विपतिस्त्वंमेभर्ताऽसिभरणाञ्चमे ५२ पुत्रप्रदानाद्वरदस्तस्मात्सकून्प्रयच्छमे ॥ जरापरिगतोवृद्धःसुधातोर्दुर्बलोभृत् ५३ उप
वासपरिश्रान्तोयदात्वमपिकर्षितः ॥ इत्युक्तःसतयासकून्प्रगृह्येदंवचोऽब्रवीत् ५४ द्विजसकूनिमान्भूयःप्रतिगृहीत्वसत्तम ॥ सतान्प्रगृह्यभुक्काचनतुष्टिमग
मद्विजः ॥ तमुच्छृत्तिरालक्ष्यततश्चितापरोऽभवत् ५५ ॥ पुत्रउवाच ॥ सकूनिमान्प्रगृह्यत्वंदेहिविप्रायसत्तम ॥ इत्येवसुकृतंमम्येतस्मादेतत्करोम्यहम्
५६ भवान्हिपरिपालयोमेसर्वदैवप्रयत्नतः ॥ साधूनांकाक्षितंयस्मात्पितुर्वृद्धस्यपालनम् ५७ पुत्रार्थोविहितोह्येषवार्धकेपरिपालनम् ॥ श्रुतिरेषाहिविप्रर्वे
त्रिषुलोकेषुशाश्वती ५८ प्राणधारणमात्रेणशक्यंकर्तुंतपस्त्वया ॥ प्राणोहिपरमोधर्मःस्थितोदेहेषुदेहिनाम् ५९ ॥ पितोवाच ॥ अपिवर्षसहस्रीत्वंबालएव
मतोमम ॥ उत्पाद्यपुत्रंहिपिताकृतकृत्योभवेत्सुतात् ६० बालानांसुद्वलवतीजानाम्येतदहंप्रभो ॥ वृद्धोऽहंधारयिष्यामित्वंबलीभवपुत्रक ६१ जर्णिनवयसा
पुत्रनमांसुदाधतेऽपिच ॥ दीर्घकालंतपस्तप्तनमेमरणतोभयम् ६२ ॥ पुत्रउवाच ॥ अपत्यमस्मितेपुंसस्त्राणात्पुत्रइतिस्मृतः ॥ आत्मापुत्रःस्मृतस्तस्मा
ब्राह्मात्मानमिहात्मना ६३ ॥ पितोवाच ॥ रूपेणसदृशस्त्वंमेशीलेनचदमेनच ॥ परीक्षितश्चबहुधासकूनादग्नितेसुत ६४ इत्युक्त्वाऽऽदायतान्सकून्प्री
तात्माद्विजसत्तमः ॥ प्रहसन्निवविप्रायसतस्मैप्रददौतदा ६५ भुक्तातानपिसकून्सनैवतुष्टोबभूवह ॥ उच्छृत्तिस्तुधर्मात्माव्रीडामनुजगामह ६६ तंवैवधूः
स्थितासाध्वीब्राह्मणप्रियकाम्यया ॥ सकूनादायसंहृष्टाश्चशुर्वाक्यमब्रवीत् ६७ संतानात्तवसंतानंममविप्रभविष्यति ॥ सकूनिमानतिथयेगृहीत्वासंप्रयच्छ
मे ६८ तवप्रसादान्निर्वृताममलोकाःकिलाक्षयाः ॥ पुत्रेणतामवाप्रोतियत्रगत्वानशोचति ६९ धर्माद्याहियथात्रेतावहिस्रेतातथैवच ॥ तथैवपुत्रपौत्राणांस्व
र्गस्त्रेताकिलाक्षयः ७० पितृव्रज्ज्जातारयतिपुत्रइत्यनुशुश्रुम् ॥ पुत्रपौत्रैश्चनियतंसाधुलोकानुपाश्रुते ७१ ॥ श्वशुरउवाच ॥ वातातपविशीर्णोर्गीत्वांवि
र्णानिरीक्ष्यैव ॥ कर्षितांसुवताचारेक्षुधाविह्वलचेतसम् ७२ कथंसकून्प्रगृह्यामिभूत्वाधर्मोपघातकः ॥ कल्याणवृत्तेकल्याणिनैवंत्वंवक्तुमर्हसि ७३

॥६२॥

षष्ठेकालेवतवर्तीशौचशीलतपोन्विताम् ॥ कृच्छ्रवृत्तिनिराहाराद्रक्षयामित्वाकथंशुमे ७४ बालाक्षुधात्तानारीचरक्षयात्वंसततमया ॥ उपवासपरिश्रान्तात्वं
हिवांधवनंदिनी ७५ ॥ स्नुषोवाच ॥ गुरोर्ममगुरुस्त्वैवैतौदेवतदेवतम् ॥ देवातिदेवस्तस्मात्त्वंसकूनादस्वमेप्रभो ७६ देहःप्राणश्चर्मश्चशुश्रूषार्थमिदं
गुरोः ॥ तवविप्रप्रसादेनलोकान्प्राप्स्यामहेशुभान् ७७ अवेक्षयाइति कृत्वाऽहं दृढभक्तेतिवादिज ॥ चित्याममेयमितिवासकूनादातुमर्हसि ७८ ॥ श्वशुरउवाच ॥
अनेननित्यंसाध्वीत्वंशीलवृत्तेनशोभसे ॥ यात्वंधर्मवतोपेतागुरुवृत्तिमवेक्षसे ७९ तस्मात्सकूनाग्रहीत्यामिवधुनार्हसिचचनाम् ॥ गणयित्वामहामागेत्वांहिधर्म
भूतांवरे ८० इत्युक्त्वातानुपादायसकूनादाद्विजायते ॥ ततस्तुष्टोभवाद्विप्रस्तस्यसाधोर्महात्मनः ८१ प्रीतात्मासतुतंवाक्यमिदमाहद्विजर्षभम् ॥ वाग्मी
तदाद्विजश्रेष्ठोधर्मःपुरुषविग्रहः ८२ शुद्धेनतवदानेनन्यायोपातेनधर्मतः ॥ यथाज्ञातिविरुद्धेनप्रीतोऽस्मिद्विजसत्तम ॥ अहोदानंघुष्यतेतेस्वर्गेस्वर्गनिवा
सिभिः ८३ गगनात्पुष्पवर्षचपश्येदंपतितंभुवि ॥ सुरर्षिदेवमंधर्वायेचदेवपुरःसराः ८४ स्तुवंतोदेवदूताश्चस्थितादानेनविस्मिताः ॥ ब्रह्मर्षयोविमानस्था
ब्रह्मलोकचराश्चये ८५ कांक्षंतेदर्शनंतुभ्यंदिवंवज्रद्विजर्षभ ॥ पितृलोकगताःसर्वेत्तारिताःपितरस्त्वया ८६ अनागताश्चबहवःसुबहूनिगुणान्युत ॥ ब्रह्मचर्ये
णदानेनयज्ञेनतपसातथा ८७ असंकरेणधर्मेणतस्माद्ब्रह्मदिवंद्विज ॥ श्रद्धयापरयायस्त्वंतपश्चरसि सुव्रत ८८ तस्माद्देवाश्चदानेनप्रीताब्राह्मणसत्तम ॥ स
र्वमेतद्विद्यस्मात्तेदंतंशुद्धेनचेतसा ८९ कृच्छ्रकालेततःस्वर्गोविजितःकर्मणात्वया ॥ क्षुधानिर्णुदतिप्रज्ञाधर्ममुद्धिष्यपोहति ९० क्षुधापरिगतज्ञानोघृतिर्यज
तिचैवह ॥ बुभुक्षाजयतेयस्तुसस्वर्गंजयतेध्रुवम् ९१ यदादानरुचिःस्यादैतदाधर्मो नसीदति ॥ अनवेक्ष्यसुतस्त्रेहंकलत्रस्त्रेहमेवच ९२ धर्ममेवगुरुंज्ञात्वातृष्णान
गणितात्वया ॥ द्रव्यागमो नृणांसूक्ष्मःपात्रेदानंततःपरम् ९३ कालःपरतरोदानाच्छ्रद्धाचैवततःपरा ॥ स्वर्गद्वारंसुसूक्ष्मंहिनरेर्मोहावदृश्यते ९४ स्वर्गंरुलं
लोभबीजंरागगुप्तदुरासदम् ॥ तंतुपश्यंतिपुरुषाजितक्रोधाजितेन्द्रियाः ९५ ब्राह्मणास्तपसायुक्तायथाशक्तिप्रदायिनः ॥ सहस्रशक्तिश्चशतंशतशक्तिदेशा
पिच ९६ तद्यादपश्चयःशक्त्यासर्वतुल्यफलाःस्मृताः ॥ रंतिदेवोहि नृपतिरपःप्रादादार्कचनः ९७ शुद्धेनममसाविप्रनाकपृष्ठंततोगतः ॥ नधर्मःप्रीयतेता
तदानैर्दत्तैर्महाफलैः ९८ न्यायलब्धैर्यथासूक्ष्मैःश्रद्धापूर्तैःसतुष्यति ॥ गोमदानसहस्राणिद्विजेभ्योऽद्वाष्टुगोतृपः ९९ एकां दत्त्वा स पारक्यां नरकं समपद्यत ॥
आत्ममांसप्रदानेन शिबिरौशीनरो नृपः १००

८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १००

॥६२॥

१ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० ॥ इत्याश्वमे० नीलकंठीये भारतमावदीये नवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥

प्राप्यपुण्यकृतां लोकान्मोदतेदिविसुव्रतः ॥ विभो नृणां पुण्यं स्वशक्त्या स्पर्जितं सताम् १०१ नयज्ञैर्विवैर्विप्रयथान्यायेन संचितैः ॥ क्रोधादानफलं हंतिलो
मात्स्वर्गं न गच्छति २ न्यायवृत्तिर्हिततपसादानवित्स्वर्गमश्नुते ॥ नराजसूयैर्बहुभिरिष्टाधिपुलदक्षिणैः ३ नचाश्वमेवैर्बहुभिः फलं सममिदंतव ॥ सकृत्प्रस्थेन वि
जितो ब्रह्मलोकस्त्वयाऽक्षयः ४ विरजो ब्रह्मसदनं गच्छ विप्रयथा सुखम् ॥ सर्वेषां विद्विजश्रेष्ठ दिव्यं ध्यानमुपस्थितम् ५ आरोहत यथाक्रमं धर्मोऽस्मिद्विज पश्य माम् ॥
तारितो हित्व यादेह लोके कीर्तिः स्थिराचते ६ सभार्यः सहपुत्रश्च सन्नुषश्च दिवं व्रज ॥ इत्युक्तवाक्ये धर्मे तु यानमारुह्य स द्विजः ७ सदारः ससुतश्चैव सन्नुषश्च दिवं गतः ॥
तस्मिन् विप्रे गते स्वर्गं ससुते सन्नुषे तदा ८ आर्याश्चतुर्थे धर्मे जेतोऽहं निःसृतो विलास ॥ ततस्तु सक्त्वा तु गंधेन हृदेन सलिलस्य च ९ दिव्यपुष्पविमर्दाच्च साधोर्दानलवै
श्वतैः ॥ विप्रस्य तपसा तस्य शिरो मेकांचनीकृतम् १० तस्य सत्याभिसंधस्य सक्त्वा दानेन चैव ह ॥ शरीरार्धं च मे विप्राः शातकुंभमयंकृतम् ११ पश्य ते मं सुविपुलं
तपसा तस्य धीमतः ॥ कथमेवं विधं स्याद्वै पार्श्वमन्यदिति द्विजाः १२ तपोवनानियज्ञांश्च हृष्टोऽभ्यो मे पुनः पुनः ॥ यज्ञं त्वहमिमं श्रुत्वा कुरुराजस्य धीमतः १३ आश
यापरया प्राप्नो न चाहं कांचनीकृतः ॥ सतोमयोक्तं तदा कथं प्रहस्य ब्राह्मणर्षभाः १४ सकृत्प्रस्थेन यज्ञोऽयं समितो नेति सर्वथा ॥ सकृत्प्रस्थेन लैस्तैर्हितदाऽहं वांच
नीकृतः १५ महियज्ञो महानेष स दृशस्तैर्मतो मम ॥ इत्युक्त्वा न कुलः सर्वान्यज्ञे द्विजवरांस्तदा १६ जगामादर्शनं तेषां विप्रास्ते च ययुर्दृष्ट्वा १७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
एतत्ते सर्वमाख्यातं मया परपुरंजय ॥ यदाश्वर्षमभूत्तत्र बाजिमेव महाक्रतौ १८ न विस्मयस्ते नृपते यज्ञकार्यः कथंचन ॥ ऋषिकोटिसहस्राणितपोभिर्यो दिक्गताः १९
अद्रोहः सर्वभूतेषु संतोषः शीलमार्जवम् ॥ तपो दमश्च सत्यं च प्रदानं चेतिसंभितम् १२० ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि नकुलारुयाने
नवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ जनमेजय उवाच ॥ यज्ञे सक्ता नृपतयस्तपःसक्ता महर्षयः ॥ शान्तिव्यवस्थिता विप्राः शमे दम इति प्रभो १ तस्माद्यज्ञफलैस्तुल्यं न किं
चिदिह दृश्यते ॥ इति मे वर्तते बुद्धिस्तथा चैतद्वसंश्रयम् २ यज्ञैरिष्टा तु बहवो राजानो द्विजसत्तमाः ॥ इह कीर्तिं परां प्राप्य प्रेत्य स्वर्गं मवाप्सुः ३ देवराजः सहस्राक्षः कृतु
भिर्भूरिदक्षिणैः ॥ देवराज्यं महातेजाः प्राप्तवान्खिलं विभुः ४ प्रदायु धिष्ठिरो राजा भीमार्जुनपुरःसरः ॥ सहस्रो देवराजेन स भूदया विक्रमेण च ५ अथ कस्मात्स नकुलो
गर्हयामास तं कृतुम् ॥ अश्वमेधं महायज्ञं राज्ञस्तस्य महात्मनः ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ यज्ञस्य विधिमग्र्यं वैफलं चापिनराधिप ॥ गदतः शृणु मे राजन्यथा वदिह भारत
७ पुराशकस्य यजतः सर्वं ऊर्ध्वमहर्षयः ॥ ऋत्विक्कुर्मव्यग्रैर्बुधितवेयज्ञकर्मणि ८ हूयमाने तथा वदो होत्रे गुणसमन्विते ॥ देवेभ्यो हूयमाने बुधितेषु परमर्षिषु ९

यज्ञे सक्ता नृपतयस्तपःसक्ता महर्षयः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

१० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ त्रिवर्षपरमोषितैःपुराणैः १६ । १७ । १८ । १९ । २० रसैःपयोद्वयादिभिः २१ । २२ वितथं हिंसा हिंसायोः क्रतुस्तुल्यत्वापादनादनुत् २३ । २४ । २५

सुप्रतीतैस्तथाविप्रैः स्वागमैः सुस्वरैर्नृप ॥ अश्रातैश्चापिलघुभिरध्वर्युवृषभैस्तथा १० आलंभसमयेतस्मिन्नृहीतेषुपशुष्वथ ॥ महर्षयोमहाराजबभूवुः कृपया
न्विताः ११ ततोदीनान्पशून् दृष्ट्वा क्रुष्यस्तेतपोधनाः ॥ ऊचुः शक्रं समागम्य नायं यज्ञविधिः शुभः १२ अपरिज्ञानमेतत्तेमहांतं धर्ममिच्छतः ॥ नहियज्ञेपशुगणा
विधिदृष्टाः पुरंदर १३ धर्मोपघातकस्त्वेषसमारंभस्तवप्रभो ॥ नायं धर्मकृतो यज्ञो न हि साधर्म उच्यते १४ आगमेनैव ते यज्ञं कुर्वंतु यदि चेच्छसि १५ विधिदृष्टेन
यज्ञेन धर्मस्ते सुमहान् भवेत् ॥ यजवीजैः सहस्राक्षत्रिवर्षपरमोषितैः १६ एष धर्मो महान् शक्रमहागुणफलोदयः ॥ शतक्रतुस्तुतद्वाक्यमृषिभिस्तत्त्वदर्शिभिः १७
उक्तं न प्रतिजग्राहमानान्मोहवशंगतः ॥ तेषां विवादः सुमहान् शक्रयज्ञे तपस्विनाम् १८ जंगमैः स्थावरैर्वाऽपि यष्टव्यमिति भारत ॥ ते तु खिन्ना विवादेन क्रुष्यस्त
त्त्वदर्शिनः १९ तदा संधाय शक्रेण पप्रच्छुर्नृपतिवसुम् ॥ धर्मसंशयमापन्नान् सत्यं ब्रूहि महामते २० महाभाग कथं यज्ञेष्वगमो नृपसत्तम ॥ यष्टव्यं पशुभिर्मुख्यैरथो
बीजैरसैरिति २१ तच्छ्रुत्वा तु वसुस्तेषामविचार्य बलाबलम् ॥ यथोपनीतैर्यष्टव्यमिति प्रोवाच पार्थिवः २२ एवमुक्त्वा स नृपतिः प्रविवेश रसातलम् ॥ उक्त्वाथ वि
तथं प्रश्नं चेदीनामिध्वरः प्रभुः २३ तस्मान्न वाच्यं ह्येकेन बहुज्ञेनापि संशये ॥ प्रजापतिमपाहाय स्वयं भुवमृते प्रभुम् २४ तेन दत्तानि दानानि पापेनाशुद्धशुद्धिना ॥
तानि सर्वाण्यनादृत्य नश्यंति विपुलान्यपि २५ तस्या धर्मप्रवृत्तस्य हि सकस्य दुरात्मनः ॥ दानेन कीर्तिर्भवति न प्रेत्येह च दुर्मतेः २६ अन्यायोपगतं द्रव्यमभीक्ष्णं
यो ह्यपंडितः ॥ धर्माभिंशं कीयते न स धर्मफलं लभेत् २७ धर्मं वेतंसि को यस्तु पापात्ना पुरुषाधमः ॥ ददाति दानं विप्रैर्भ्यो लोकविश्वासकारणम् २८ पापेन कर्मणा वि
प्रोधनं प्राप्य निरंदुशः ॥ रागमोहान्वितः सोऽस्ते कलुषांगतिमश्नुते २९ अपि संचयशुद्धिर्हिलोभमोहवशंगतः ॥ उद्वेजयति भूतानि पापेनाशुद्धशुद्धिना ३० एवं ल
ब्धा धनं मोहाद्यो हि दद्याद्यजेत वा ॥ न तस्य सफलं प्रेत्य भुंक्ते पापधनागमात् ३१ उच्छं मूलं फलं शाकमुदपात्रं तपोधनाः ॥ दानं विभवतो दत्त्वा नराः स्वर्गाति धार्मिकाः
३२ एष धर्मो महायोगो दानं भूतदया तथा ॥ ब्रह्मचर्यं तथा सत्यमनुक्रोशो दृष्टिः क्षमा ३३ सनातनस्य धर्मस्य मूलमेतत्सनातनम् ॥ श्रूयंते हि पुरावृत्ता विश्वामित्रा
दयो नृपाः ३४ विश्वामित्रोऽसितश्चैव जनकश्च महिषिपतिः ॥ कक्षसेनाष्टिषेणौ च सिंधुद्वीपश्च पार्थिवः ३५ एते चान्ये च बहवः सिद्धिपरमिकांगताः ॥ नृपाः सत्यैश्च
दानैश्च न्यायलब्धैस्तपोधनाः ३६ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्रा ये चाश्रितास्तपः ॥ दानधर्माग्निना शुद्धास्ते स्वर्गं यांति भारत ३७ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्व
मेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि हिंसामिश्रधर्मनिंदायामेकनवतितमोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥

२६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतमात्रदीपे एकनवतितमोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ॥ ॥

धर्मो गतेनेत्यध्यायः सर्वसाधनहीना अपि महातोषं निर्वर्तयन्त्येव हि विष्णुमारुतैः १ । २ । ३ । ४ । ५ वरीविषाश्च मरीचिषानमात्रतृप्ताः ६ पारिपृष्टं चेदेव दृष्टं तिनान्यथातेपरि
पृष्टिकाः । पाठांतरपरिपृष्टिका अपि त एव । प्रसंख्यानास्तत्कालमात्रसंग्रहाः । अग्रजाला इति पाठेशवहीनाः ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

॥ जनमेजय उवाच ॥ धर्मागतेन त्यागेन भगवन् स्वर्गमास्ति चेत् ॥ एतन्मे सर्वमाचक्ष्व कुशलो ह्यसि माषितुम् १ तस्योच्छृत्तेर्यदृत्तं सक्तु दाने फलं महत् ॥ कथितं तु
मम ब्रह्मस्तथ्यमेतदसंशयम् २ कथं हि सर्वयज्ञेषु निश्चयः परमोऽभवत् ॥ एतदर्हसि मे वक्तुं निखिलेन द्विजर्षभ ३ ॥ वेशं पायन उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंति मामिति
हासं पुरातनम् ॥ अगस्त्यस्य महायज्ञे पुरावृत्तमरिंदम ४ पुराऽगस्त्यो महातेजा दीक्षां द्वादशवर्षिकीम् ॥ प्रविवेश महाराज सर्वभूतहिते रतः ५ तत्राग्निं कल्पाहो
तारजासं सत्रे महात्मनः ॥ मूलाहाराः फलाहाराः साश्मकुट्टा मरीचिपाः ६ पारिपृष्टिका वैचसिकाः प्रसंख्यानास्तथैव च ॥ यतयो भिक्षवश्चात्र बभूवुः पर्यवस्थिताः ७
सर्वे प्रत्यक्षधर्माणो जित्तपो योऽनं त्रिपाः ॥ दमे स्थिताः सर्वे ते हिंस्रान् विवर्जिताः ८ वृत्ते शुद्धे स्थितानित्यमिन्द्रियैश्चाप्यबाधिताः ॥ उपातिष्ठंतं यज्ञं यजंतस्ते
महर्षयः ९ यथाशक्त्या भगवता तदन्नं समुपार्जितम् ॥ तस्मिन् सत्रे तु यदृत्तं यद्योग्यं च तदाऽभवत् १० तथा ह्यनेकैर्मुनिभिर्महांतः क्रतवः कृताः ॥ एवं विधेत्वगस्त्य
स्य वर्तमाने तथाऽध्वरे ॥ नववर्षसहस्राक्षस्तदा भरतसत्तम ११ ततः कर्मांतरे राजन्नगस्त्यस्य महात्मनः ॥ कथं यमभिनिर्वृता मुनीनां भावितात्मनाम् १२ अगस्त्यो
यजमानोऽसौ ददात्यन्नं विमत्सरः ॥ न च वर्षति पर्जन्यः कथं मर्षं भविष्यति १३ सत्रं चेदं महद्दिमा मुनेर्द्वादशवर्षिकम् ॥ नवर्षिष्यति देवश्च वर्षा ण्येतानि द्वादश १४
एतद्भवंतः संचिंत्य महर्षे रस्यधीमतः ॥ अगस्त्यस्यापि तपसः कर्तुमर्हत्यनुग्रहम् १५ इत्येवमुक्तेवचने ततोऽगस्त्यः प्रतापवान् १६ प्रोवाच वाक्यं स तदा प्रसाद्य शिर
सामुनीन् ॥ यदि द्वादशवर्षाणि नवर्षिष्यति वासवः १७ चिंतायज्ञं करिष्यामि विधिरेष सनातनः ॥ यदि द्वादशवर्षाणि नवर्षिष्यति वासवः १८ स्पर्शयज्ञं करिष्या
मि विधिरेष सनातनः ॥ यदि द्वादशवर्षाणि नवर्षिष्यति वासवः १९ ध्येयात्ममा हरिष्यामि यज्ञाने तान्यतवतः ॥ बीजयज्ञीमयाऽयं वै बहुवर्षसमाचितः २० बीजै
र्हितं करिष्यामि नात्र विप्रो भविष्यति ॥ नेदं शक्यं वृथा कर्तुमसंशयं कथंचन २१ वर्षिष्यतीह वा देवो न वा वर्षं भविष्यति ॥ अथवाभ्यर्थनामिंद्रो न करिष्यति कामतः २२
स्वयमिंद्रो भविष्यामि जीवयिष्यामि च प्रजाः ॥ यो यदाहारजातश्च सतथैव भविष्यति २३ विशेषं चैव कर्ताऽस्मि पुनः पुनरतीव हि ॥ अद्येह स्वर्गमभ्येतु यच्चान्यद्रसु
किंचन २४ त्रिषु लोकेषु यच्चास्ति तदिहागम्यतां स्वयम् ॥ दिव्याश्चाप्सरसां गंधार्वाश्च सकिन्नराः २५

१६ । १७ चिंतायज्ञं मानसं यज्ञं संकल्पमात्रेणैव देवानृषींश्च तर्पयिष्यामीत्यर्थः १८ स्पर्शयज्ञं उपाहृतद्रव्यस्य व्ययमकृत्वा तत्स्पर्शनेव तांस्तर्पयिष्यामि एवं दृष्टियज्ञोऽपि ज्ञेयः १९ सिद्धद्र
व्यामविध्यानमात्रेण द्रव्याणां हरिष्यामीत्याह ध्येयेति पाठांतरे व्यायामेन शरीरकरोत २० । २१ ध्येयात्मनेत्यस्य प्रपंचोऽयवेत्यादिः २२ । २३ । २४ । २५

विश्वावसुश्चयेचान्येतेऽप्युपासंतुमेवम् ॥ उत्तरेभ्यः कुरुभ्यश्चयकिंचिद्वसुविद्यते २६ सर्वतदिहयज्ञेषुस्वयमेवोपातिष्ठतु ॥ स्वर्गः स्वर्गसदश्चैवधर्मश्चस्वयमेवतु २७ इत्युक्ते सर्वमेवैतदभवत्तपसा मुनेः ॥ तस्य दीप्ताग्निमहसस्त्वगस्त्यस्यातितेजसः २८ ततस्ते मुनयो हृष्टादहशुस्तपसो बलम् ॥ विस्मितावचनं प्राहुरिदं सर्वम् ॥ हार्थवत् २९ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ प्रीताः स्मृतवाक्येन न त्विच्छामस्तपो व्ययम् ॥ तैरेव यज्ञैस्तुष्टाः स्मन्यायेनेच्छामहे वयम् ३० यज्ञं दीक्षां तथा होमान्यच्चान्य न्मृगयामहे ॥ न्यायेनोपार्जिता हाराः स्वकर्माभिरतावयम् ३१ वेदाश्च ब्रह्मचर्येण न्यायतः प्रार्थयामहे ॥ न्यायेनोत्तरकालं च गृहेभ्यो निःसृता वयम् ३२ धर्मदृष्टैर्वि धिद्वारैस्तपस्तपस्यामहे वयम् ॥ भवतः सम्यग्निष्ठा तु बुद्धिर्हि सा विवर्जिता ३३ एतामर्हिसां यज्ञेषु ब्रूयास्त्वं सततं प्रभो ॥ प्रीतास्ततो भविष्यामो वयं तु द्विजसत्तम ३४ विसर्जिताः समासौ च सत्रादस्माद्भ्रजामहे ॥ तथा कथयतां तेषां देवराजः पुरंदरः ३५ वर्षसु महातेजा हृष्टा तस्य तपो बलम् ॥ आसमाप्ते श्वयज्ञस्य तस्यामितपराक्र मः ३६ निकामवर्षी पर्जन्यो बभूव जनमेजय ॥ प्रसादयामास च तमगस्त्यं त्रिदशेश्वरः ॥ स्वयमभ्येत्य राजर्षे पुरस्कृत्य बृहस्पतिम् ३७ ततो यज्ञसमाप्तौ तान्विस सर्जमहामुनीन् ॥ अगस्त्यः परमप्रीतः पूजयित्वा यथाविधि ३८ ॥ जनमेजय उवाच ॥ कोऽसौ न कुलरूपेण शिरसा कांचनेन वै ॥ प्राहमानुषवद्वाचमेतत्पृष्टो वद स्वमे ३९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतत्पूर्वं न पृष्टोऽहं न चास्माभिः प्रभाषितम् ॥ श्रूयतां न कुलो योऽसौ यथावाक्तस्य मानुषी ४० श्राद्धं संकल्पयामास जमदग्निः पु रा किल ॥ होमधेनुस्तमागाच्च स्वयमेव दुदोहताम् ४१ तत्पयः स्थापयामास न वेभां डिदृष्टे शुचौ ॥ तच्च क्रोधस्वरूपेण पिठरं धर्मं आविशत् ४२ जिज्ञासुस्तमृषि श्रेष्ठं किं कुर्याद्विप्रियेकते ॥ इति संचिंत्य धर्मः स धर्षयामास तत्पयः ४३ तमाज्ञाय मुनिः क्रोधं नैवास्य स चुकोपह ॥ स तु क्रोधस्ततो राजन् ब्राह्मणीं मूर्तिमास्थितः ॥ जिते तास्मिन् भृगुश्रेष्ठमभ्यभाषदमर्षणः ४४ जितोऽस्मीति भृगुश्रेष्ठ भृगवो ह्यतिरोषणाः ॥ लोके मिथ्या प्रवादोऽयं यत्त्वयाऽस्मि विनिर्जितः ४५ वंशे स्थितोऽहं त्वय्यद्य क्षमावतिमहात्मनि ॥ विभेभितपसः साधो प्रसादं कुरु मे प्रभो ४६ ॥ जमदग्निरुवाच ॥ साक्षादृष्टोऽसि मे क्रोधगच्छत्वं विगतज्वरः ॥ न त्वयाऽपकृतं मेऽद्य न च मे म न्युरस्ति वै ४७ यान्समुद्दिश्य संकल्पः पयसोऽस्य कृतो मया ॥ पितरस्ते महाभागास्तेभ्यो बुद्धयस्त्वगम्यताम् ४८ इत्युक्तो जातसंत्रासस्तत्रैवांतरधीयत ॥ पितृ णामभिषंगाच्च न कुलत्वमुपागतः ४९ स ताऽन्प्रसादयामास शापस्यांतो भवेदिति ॥ तैश्चाप्युक्तः क्षिपन् धर्मं शापस्यांतमवाप्स्यसि ५० तैश्चोक्तो यज्ञियान्देशान्ध मारण्यंतथैव च ॥ जुगुप्समानो धावन्सतं यज्ञं स मुपासदत् ५१ धर्मपुत्रमथाक्षिप्य सक्तुप्रस्थेन तेन सः ॥ मुक्तः शापात्ततः क्रोधो धर्मो ह्यासीदुधिष्ठिरः ५२

पिठरं प्राप्रं धर्मं आविशत् ५५ यः पीतव निरुपयः ४९ । ४३ । ४४ रोषणत्वमेव मिथ्यारोषस्माजितत्वात्पया ४५ । ४९ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२

५३ ॥ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकण्ठीये मारुतभावदीये द्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥

एवमेतत्तदावृत्तेयज्ञस्य महात्मनः ॥ पश्यतां चापि नस्तत्र न कुलोऽस्तर्हितस्तदा ५३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते शतसाहस्र्यां संहितायां वैयासिक्यां आश्व मेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि नकुलोपाख्याने द्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ समाप्तमनुगीतापर्वणाश्वमेधिकं च ॥ ॥ ५ ॥ ॥ अतः परमाश्रमवासिकं पर्वणं विष्यति तस्यायमाद्यः श्लोकः ॥ प्राप्य राज्यं न रव्याघ्राः पांडवामेपितामहाः ॥ कथमासन्महाभागा घृतराष्ट्रे महात्मनि ॥ १ ॥ अस्मिन्पर्व ण्यमवृत्तांताः ॥ व्यासवाक्यं । संवर्तमरुतीयं । अनुगीता । वासुदेवागमनं । ब्राह्मणगीता । गुरुशिष्यसंवादः । उत्तंकोपाख्यानं । द्वारकाप्रवेशः । पांडव प्रयाणं । निधिलाभः । परिक्षिज्जन्म । स्त्रीविलापः । बालसंजीवनं । सुवर्णानयनं । अश्वपरीक्षा । हयरक्षणं । बभ्रुवाहनविजयः । अश्वमेधयज्ञः । नकुलोपाख्यानं ॥

॥ अस्मिन्पर्वणि व्यासोकाध्यायश्लोकसंख्यायूनाधिक्यं चेत्त्रिपिकरप्रमादादेव ज्ञेयम् ॥

॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिकं पर्व समाप्तम् ॥

॥ अथ श्रीमहाभारते आश्रमवासिकपर्वप्रारंभः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ नारायणनमस्कृत्यनरैव नरोत्तमम् ॥ देवीसरस्वतीचैव ततो जयमुदीरयेत् ॥ जनमेजय उवाच ॥ प्राप्यराज्यं महात्मानः पांडवामेपितामहाः ॥ कथमासम्पदाराजिष्टतराष्ट्रे महात्मनि १ सतुराजाहतामात्यो हतपुत्रो निराश्रयः ॥ कथमासीद्वैश्वर्यो गंधारीच यशस्विनी २ कियंतं चैव कालं ते मम पूर्वपितामहाः ॥ स्थिताराज्ये महात्मानस्तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्राप्यराज्यं महात्मानः पांडवा हतशत्रवः ॥ धृतराष्ट्रपुरस्कृत्य पृथिवीपर्यपालयन् ४ धृतराष्ट्रमुपातिष्ठद्विदुरः संजयस्तथा ॥ वैश्यापुत्रश्च मेधावी युयुत्सुः कुरुसत्तम ५ पांडवाः सर्वकार्याणि संपृच्छन्ते स्म तं वृषम् ॥ चकुस्तेनाभ्यनुज्ञाता वर्षाणि दशपंच ६ सदा दिगत्वा ते वीराः पर्युपासन्तं वृषम् ॥ पादाभिवादनं कृत्वा च मेराजमते स्थिताः ७ ते मूर्ध्नि समुपाघाताः सर्वकार्याणि चक्रिरे ॥ कुंतिभोजसुता चैव गंधारी मन्ववर्तत ८ द्रौपदी च सुमद्रा च याश्चान्याः पांडवास्त्रियः ॥ समावृत्तिमवर्तत तयोः श्वश्र्वोर्यथाविधि ९ शयना निमहार्हाणि वासांस्याभरणानि च ॥ राजार्हाणि च सर्वाणि भक्ष्यभोज्यान्यनेकजः १० युधिष्ठिरो महाराज धृतराष्ट्रेऽभ्युपाहरत् ॥ तथैव कुंती गंधार्या गुरुवृत्तिमवर्तत ११ विदुरः संजयश्चैव युयुत्सुश्चैव कौरव ॥ उपासते स्म तं वृद्धं हतपुत्रं जनाधिपम् १२ स्याल्लोद्वेगस्य यश्चासीदपि तोबाह्यगोमहाव ॥ स च तस्मिन्पदेष्वासः कृपः समभवत्तदा १३ व्यासश्च भगवान्त्रियमासां चक्रे नृपेण ह ॥ कथाः कुर्वन्पुराणर्षिर्देवर्षिपितृरक्षसासु १४ धर्मयुक्तानि कार्याणि व्यवहारान्वितानि च ॥ धृतराष्ट्राभ्यनुज्ञातो विदुरस्तान्यकारयत् १५ सामंतेभ्यः प्रियाण्यस्य कार्याणि सुबहून् यपि ॥ प्राप्यतेऽर्थैः सुलघुभिः सुनद्याद्विदुरस्य वै १६ अकरोद्धं धर्मोक्षं च वध्यानां मोक्षणं तथा ॥ न च धर्मसु तोराजा कदाचि किंचिदब्रवीत् १७ विहारयात्रासु पुनः कुरुराजो युधिष्ठिरः ॥ सर्वान्कामान् महातेजाः प्रददावं बिक्रमसुते १८ आरालिकाः सूपकारारागखांडविकास्तथा ॥ उपातिष्ठन्तराजानं धृतराष्ट्रं यथापुरा १९ वासांसि च महार्हाणि माल्यानि विविधानि च ॥ उपाजहुर्ग्रथान्यायं धृतराष्ट्रस्य पांडवाः २० भैरेयमस्य मांसानि पानकानि मधूनि च ॥ चित्रान्मक्षयविकारांश्च चकुस्तस्य यथापुरा २१ ये चापि पृथिवीपालाः समाजग्मुस्ततस्ततः ॥ उपातिष्ठन्त ते सर्वे कौरवैर्द्रव्यथापुरा २२ कुंती च द्रौपदी चैव सात्वती च यशस्विनी ॥ उलूपीनामकन्या च देवी चित्रा मदा तथा २३ धृष्टकेतोश्च मणिनी जरासंधसुता तथा ॥ एताश्चान्याश्च बह्व्यो वै योषितः पुरुषर्षभ २४

रामान्वति १. २. ३. ४. ५. ६. ७. ८. ९. १०. ११. १२. १३. १४. १५. १६. १७. १८. आरालिकाः अरया

१९. २०. २१. २२. २३. २४. २५. २६. २७. २८. २९. ३०. ३१. ३२. ३३. ३४. ३५. ३६. ३७. ३८. ३९. ४०. ४१. ४२. ४३. ४४. ४५. ४६. ४७. ४८. ४९. ५०. ५१. ५२. ५३. ५४. ५५. ५६. ५७. ५८. ५९. ६०. ६१. ६२. ६३. ६४. ६५. ६६. ६७. ६८. ६९. ७०. ७१. ७२. ७३. ७४. ७५. ७६. ७७. ७८. ७९. ८०. ८१. ८२. ८३. ८४. ८५. ८६. ८७. ८८. ८९. ९०. ९१. ९२. ९३. ९४. ९५. ९६. ९७. ९८. ९९. १००.

किंकराः पर्युपातिष्ठन्सर्वाः सुबलजा तथा ॥ यथा पुत्रवियुक्तोऽयं किंचिदुःखमाप्नुयात् २५ इति तानन्वशाद्वा तृनित्यमेव युधिष्ठिरः ॥ एवं ते धर्मराजस्य श्रुत्वा वचनं
मर्थवत् २६ सविशेषमवर्तत भीममेकं तदा विना ॥ न हितस्तस्य वीरस्य हृदयादपसर्पति ॥ घृतराष्ट्रस्य दुर्बुद्ध्या यद्वृत्तं द्यूतकारितम् २७ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवा
सिकेपर्वणि आश्रमवासपर्वणि प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं संपूजितो राजा पाण्डवैरं बिकासुतः ॥ विजहार यथा पूर्वमृषिभिः पर्युपासितः
१ ब्रह्मदेयाग्रहारांश्च प्रददौ सकुरूद्रहः ॥ तच्च कुंती सुतो राजा सर्वमेवान्वपद्यत २ आनृशंस्य परो राजा प्रीयमाणो युधिष्ठिरः ॥ उवाच स तदा भ्रातृनमात्यांश्च मही
पतिः ३ मया चैव भवद्भिश्च मान्येषु नराधिपः ॥ निदेशे घृतराष्ट्रस्य यस्तिष्ठति समे सुहृत् ४ विपरीतश्च मेशुर्नियम्यश्च भवेन्नरः ॥ पितृवृत्तेषु चाहः सुपुत्राणां श्राद्धक
र्मणि ५ सुहृदां चैव सर्वेषां यावदस्य चिकीर्षितम् ॥ ततः सराजा कौरव्यो घृतराष्ट्रो महामनाः ६ ब्राह्मणेभ्यो यथार्हेभ्यो ददौ वित्तान्यनेकशः ॥ धर्मराजश्च भीमश्च सव्य
साचीयमावपि ७ तत्सर्वमन्ववर्ततस्य प्रियचिकीर्षया ॥ कथं नुराजा वृद्धः स पुत्रपौत्रवधादितः ८ शोकमस्मत्कृतं प्राप्य न भ्रियेतेति चिंत्यते ॥ यावद्विकुरु वीरस्य
जीवत् पुत्रस्यैव सुखं ९ बभूव तदवाप्नोति भोगांश्चेति व्यवस्थिताः ॥ ततस्ते सहिताः पंच भ्रातरः पांडुनंदनाः १० यथाशीलाः समातस्थुर्घृतराष्ट्रस्य शासने ॥ घृत
राष्ट्रश्च तान्सर्वान्विनीता न्नियमे स्थितान् ११ शिष्यवृत्तिसमापन्नान् गुरुवत्प्रत्यपद्यत ॥ गांधारी चैव पुत्राणां विविधैः श्राद्धकर्मभिः १२ आनृण्य मगमत्कामान्विप्रे
भ्यः प्रतिपाद्य सा ॥ एवं धर्मभृतां श्रेष्ठो धर्मराजो युधिष्ठिरः १३ भ्रातृभिः सहितो धीमान् पूजयामास तं नृपम् ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सराजा सुमहातेजा वृद्धः कुरुकुलो
द्रहः १४ न ददर्श तदा किंचिदप्रियं पांडुनंदने ॥ वर्तमानेषु सद्गतिपांडवेषु महात्मसु १५ प्रीतिमान् भवद्वाजा घृतराष्ट्रोऽबिकासुतः ॥ सौबलेयी च गांधारी पुत्रशोकम
पास्यतम् १६ सदैव प्रीतिमत्यासीत् न येन निजेष्विव ॥ प्रियाण्येव तु कौरव्यो नाप्रियाणि कुरूद्रहः १७ वैचित्रवीर्येनृपतौ समाचरत वीर्यवान् ॥ यद्यद्वृत्ते किंचि
त्स घृतराष्ट्रो जनाधिपः १८ गुरुवाल्लुवाकार्यं गांधारी च तपस्विनी ॥ तं सराजामहाराजपांडवानां धुरंधरः १९ पूजयित्वा वचस्तत्तदकार्षीत् परवीरहा ॥ तेन तस्या
भवत्प्रीतो वृत्तेन स नराधिपः २० अन्वतप्यत संस्मृत्य पुत्रं तं मंदचेतसम् ॥ सदा च प्रातरुत्थाय कृतजप्यः शुचिर्नृपः २१ आशास्ते पांडुपुत्राणां समरेष्वपराजयम् ॥
ब्राह्मणान् स्वस्तिवाच्याथ हुत्वा चैव हुताशनम् २२ आयूंषि पांडुपुत्राणामाशंसत नराधिपः ॥ न तां प्रीतिं परामाप पुत्रेभ्यः सकुरूद्रहः २३ यां प्रीतिं पांडुपुत्रेभ्यः सदा
वापनराधिपः ॥ ब्राह्मणानां यथावृत्तः क्षत्रियाणां यथाविधः २४ तथा विद्वद्भ्यः संधानां भवत्सप्रियस्तदा ॥ यच्च किंचित्तदा पापं घृतराष्ट्रसुतैः कृतम् २५ अकृत्वा ह
दितत्पापं तं नृपसोऽन्ववर्तत ॥ यश्च कश्चिन्नरः किंचिदप्रियं वाऽबिकासुते २६ ॥ १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ ॥

२७ । २८ । २९ । ३० ॥ इति आश्रमपर्वणि नीलकंठीयेभारतभाष्ये द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ३ ॥ ॥ युधिष्ठिरस्येति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११

कुरुते द्वेष्यतामेतिसकौ ते यस्य धीमतः ॥ न राज्ञो घृतराष्ट्रस्य न च दुर्योधनस्य वै २७ उवाच दुष्कृतं कश्चिद्युधिष्ठिरभयान्नरः ॥ घृत्या तुष्टो न रेंद्रः सर्गाधारी विदुरस्तथा
२८ शौचेन चाजातशत्रोर्न तु भीमस्य शत्रुहन् ॥ अन्ववर्तत भीमोऽपि निश्चितो धर्मजं नृपम् २९ घृतराष्ट्रं च संप्रेक्ष्य सदा भवति दुर्मनाः ॥ राजानमनुवर्तत धर्मपुत्रममि
त्रहा ॥ अन्ववर्तत कौरव्यो हृदयेन पराङ्मुखः ३० इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिकेपर्वणि आश्रमवासपर्वणि द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
युधिष्ठिरस्य नृपतेर्दुर्योधनपितुस्तदा ॥ नांतरंददृशुराज्ये पुरुषाः प्रणयं प्रति १ यदा तु कौरवो राजा पुत्रं संस्मारदुर्मतिम् ॥ तदा भीमं हृदाराजन्नपध्यातिस पार्थिवः २
तथैव भीमसेनोऽपि घृतराष्ट्रं जनाधिपम् ॥ नामर्षयतराजं सदैव दुष्टवदृदा ३ अप्रकाशान्यप्रियाणि च करास्य वृकोदरः ॥ आज्ञां प्रत्याहरन्नापि कृतकैः पुरुषैः सदा ४
स्मरन्दुर्मंत्रितं तस्य वृत्तान्यप्यस्य कानिचित् ॥ अथ भीमः सुहृन्मध्ये बाहुशब्दं तथाऽकरोत् ५ संभ्रवे घृतराष्ट्रस्य गांधार्याश्चाप्यमर्षणः ॥ स्मृत्वा दुर्योधनं शत्रुं कर्ण
दुःशासनावपि ६ प्रोवाचेदं सुसंरब्धो भीमः सपरुषं वचः ॥ अंधस्य नृपतेः पुत्रामया परिघबाहुना ७ नीता लोकमभुं सर्वे नानाशस्त्रास्त्रयोधिनः ॥ इमौ तौ परिघप्र
ख्यौ भुजौ मम दुरासदौ ८ ययोरंतरमासाद्य धार्तराष्ट्राः क्षयंगताः ॥ ताविमौ चंदनेनात्तौ चंदनाहौ च मे भुजौ ९ याम्यां दुर्योधनो नीतः क्षयं सुतबांधवः ॥ एताश्चा
न्याश्च विविधाः शल्यभूतानराधिपः १० वृकोदरस्य तावाचः श्रुत्वा निर्वेदमागमत् ॥ साचञ्छास्मिन्ती देवी कालपर्यायवेदिनी ११ गांधारी सर्वधर्मज्ञा तान्यलीकानि शु
श्रुवे ॥ ततः पंचदश वर्षे समतीतेनराधिपः १२ राजानिर्वेदमापेदे भीमवाग्बाणपीडितः ॥ नान्वबुध्यत तद्राजा कुंती पुत्रो युधिष्ठिरः १३ श्वेताश्वो वाथ कुंतीवा द्रौ
पदीवा यशस्विनी ॥ माद्री पुत्रौ च धर्मज्ञौ चित्तं तस्यान्ववर्तताम् १४ राज्ञस्तु चित्तं रक्षंतो नोचतुः किंचिदप्रियम् ॥ ततः समानयामास घृतराष्ट्रः सुहृज्जनम् १५
बाष्पसंदिग्धमत्यर्थमिदमाह चतान्भृशम् ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ विदितं भवतामेतद्यथावृत्तः कुरुक्षयः १६ ममापराधात्तत्सर्वमनुज्ञातं च कौरवैः ॥ योऽहं दुष्टमर्तिमं
दोज्ञातीनां भयवर्धनम् १७ दुर्योधनं कौरवाणामाधिपत्येऽभ्यषेचयम् ॥ यच्चाहं वासुदेवस्य नाश्रौषं वाक्यमर्थवत् १८ वध्यतां साध्वयं पापः सामात्य इति दुर्मतिः ॥
पुत्रस्नेहाभिभूतस्तु हितमुक्तो मनीषिभिः १९ विदुरेणाथ भीष्मेण द्रोणेन च कृपेण च ॥ पदे पदे भगवता व्यासेन च महात्मना २० संजयेनाथ गांधार्या तदिदं तप्यते च
माम् ॥ यच्चाहं पांडुपुत्रेषु गुणवत्सु महात्मसु २१ न दत्तवाच श्रियं दीप्तां पितृपैतामहीमिमाम् ॥ विनाशं पश्यमानो हि सर्वराज्ञां गदाग्रजः २२ एतच्छ्रेयस्तु परममन्य
तजनार्दनः ॥ सोऽहमेतान्यलीकानि निवृत्तान्यात्मनस्तदा २३ हृदये शल्यभूतानि धारयामि सहस्रशः ॥ विशेषतस्तु पश्यामि वर्षे पंचदशेऽद्य वै २४ अस्य पापस्य
शुद्धयर्थं नियतोऽस्मि सुदुर्मतिः ॥ चतुर्येनियते काले कदाचिदपि चाष्टमे २५ ॥ १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ ॥

तृष्णाविनयनं भुंजेगांधारीवेदतन्मम ॥ करोत्याहारमिति मासर्वपरिजनः सदा २६ युधिष्ठिरभयादेति भृशंतप्यातिपांडवः ॥ भूमौ शयेजप्यपरोदभेषजिनसंवृ
तः २७ नियमव्यपदेशेन गांधारीचयशस्विनी ॥ हतं शतं तु पुत्राणां ययोर्युद्धेऽपलायिनाम् २८ नानुतप्यामितच्चाहं क्षत्रधर्महिते विदुः ॥ इत्युक्त्वा धर्मराजानम
भ्यभाषत कौरवः २९ भद्रं ते यादवीमातर्वचश्चेदं निबोध मे ॥ सुखमस्म्युषितः पुत्रव्यासुपरिपालितः ३० महादानानि दत्तानि श्राद्धानि च पुनः पुनः ॥ प्रकृष्टं
चमया पुत्रपुण्यं चीर्णं यथा बलम् ३१ गांधारी हतपुत्रेयं धैर्येणोदीक्षते च माम् ॥ द्रौपद्या ह्यपकर्तारस्तव चैश्वर्यहारिणः ३२ समतीतानुशंसास्ते स्वधर्मेण हता युधि ॥
न तेषु प्रतिकर्तव्यं पश्यामि कुरुनंदन ३३ सर्वेशस्त्वभृता लोकान् गतास्तेऽभिमुखं हताः ॥ आत्मनस्तु हितं पुण्यं प्रतिकर्तव्यमद्य वै ३४ गांधार्याश्चैव राजेन्द्र तदनुज्ञा
तुमर्हसि ॥ त्वं तु शस्त्रभृतां श्रेष्ठः स ततं धर्मवत्सलः ३५ राजा गुरुः प्राणभृतां तस्मादेतद्ब्रवीम्यहम् ॥ अनुज्ञातस्त्वया वीरसंश्रयेयं वनान्यहम् ३६ चीरवल्कलभृ
द्राजन् गांधार्या सहितोऽनया ॥ तवाशिषः प्रयुजानो भविष्यामिव नेचरः ३७ उचितं नः कुले तात सर्वेषां भरतर्षभ ॥ पुत्रेष्वैश्वर्यमाधाय वयसो ते वनं नृप ३८ त
आहं वायुभक्षो वानिराहारोऽपि वा वसन् ॥ पत्न्या सहानया वीरचरिष्यामि तपः परम् ३९ त्वंचापि फलभाक्ता तपसः पार्थिवो ह्यसि ॥ फलभाजो हिराजान भक्त्या
णस्येतरस्य वा ४० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ न मां प्रीणयते राज्यं त्वय्येवं दुःखिते नृप ॥ धिक् मामस्तु सुदुर्बुद्धिराज्यसक्तं प्रमादिनम् ४१ योऽहं भवंतं दुःखार्तमुपवा
सकृशं भृशम् ॥ जिताहारं क्षितिशयं न विदेन्नातृभिः सह ४२ अहोऽस्मिन् वंचितो मूढो भवता गूढबुद्धिना ॥ विश्वासयित्वा पूर्वमायदिदं दुःखमनुयाः ४३ किमेरा
ज्येन भोगैर्वा किं यज्ञैः किं सुखेन वा ॥ यस्य मे त्वं महीपाल दुःखान्येतान्यवाप्तवान् ४४ पीडितं चापि जानामिराज्यमात्मानमेव च ॥ अनेन वचसा तुभ्यं दुःखितस्य ज
नेश्वर ४५ भवान्पिता भवान्माता भवान्नः परमो गुरुः ॥ भवता विप्रहीणा वै कनुतिष्ठामहे वयम् ४६ औरसो भवतः पुत्रोऽयुयुत्सुर्नृपसत्तम ॥ अस्तुराजामहाराज्य
मन्यं मन्यसे भवान् ४७ अहं वनं गमिष्यामि भवान् राज्यां प्रशासतु ॥ न मामयशसा दग्धं भूयस्त्वं दग्धुमर्हसि ४८ नाहं राजा भवान् राजा भवतः परवानहम् ॥ कथं गुरुं
त्वां धर्मज्ञमनुज्ञातुमिहोत्सहे ४९ नमस्तु हं दिवः कश्चित्सुयोधनकृतेऽनघ ॥ भवितव्यं तथा तद्विवयं चान्ये च मोहिताः ५० वयं पुत्रा हि भवतो यथातुर्यो धनादयः ॥
गांधारी चैव कुंती च निर्विशेषमते मम ५१ समा त्वं यदि राजेन्द्र परित्यज्य गमिष्यसि ॥ पृष्ठतस्त्वनुयास्यामि सत्यपात्मानमालभे ५२ इयं हि वसुसंपूर्णामहीसागरमे
खला ॥ भवता विप्रहीणस्य न मे प्रीतिकरी भवेत् ५३ भवतीयमिदं सर्वं शिरसा त्वां प्रसादये ॥ त्वदधीनाः स्मराजेंद्र व्येतुते मानसो ज्वरः ५४ भवितव्यमनुप्राप्तो
मन्ये त्वं वसुधाधिप ॥ विष्टया शुभ्रपमाणस्त्वां शोष्ये मनसो ज्वरम् ५५ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ तावत्स्ये मे मनस्तावत्तु त्वं कुरुनंदन ॥ उचितं च कु
लेऽस्माकमरण्यगमनं प्रभो ५६

११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

चिरमस्म्युषितः पुत्रचिरं शुश्रूषितस्त्वया ॥ वृद्धं मामप्यनुज्ञातुमर्हसि त्वं नराधिप ५७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्त्वा धर्मराजानं वेपमानं कृतांजलिम् ॥ उवा
च वचनं राजा धृतराष्ट्रोऽविकासुतः ५८ संजयं च महात्मानं कर्पचापिमहारथम् ॥ अनुनेतुमिहेच्छामि भवद्विषं सुधाधिपम् ५९ म्लायते मे मनो हीदं मुखं च परिशु
ष्यति ॥ वयसा च प्रकृष्टेन वाग्व्यायामेन चैव ह ६० इत्युक्त्वा स तु धर्मात्मा वृद्धो राजा कुरुद्वहः ॥ गांधारीं शिष्ये धीमान् सहसैव गता सुवत् ६१ तंतुदृष्ट्वा समासीनं
विसंज्ञमिव कौरवम् ॥ आर्तिराजाऽगमती वां कौतेयः परवीरहा ६२ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यस्य नागसहस्रेण शतसंख्येन वै बलम् ॥ सोऽयं नारीव्यपाश्रित्य शेते
राजा गता सुवत् ६३ आयसी प्रतिमा येन भीमसेनस्य सापुरा ॥ चूर्णीकृता बलवता सोऽबलमाश्रितः स्त्रियम् ६४ धिगस्तु मामधर्मज्ञं धिग्बुद्धिं धिक्चमभुतम् ॥ य
त्कृते पृथिवीपालः शेतेऽयमथोचितः ६५ अहमप्युपवत्स्यामि यथैवायं गुरुर्मम ॥ यदिराजानं भुंक्तेऽयं गांधारीचयशस्विनी ६६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो
स्य पाणिनाराजन् जलशीतेन पांडवः ॥ उरोमुखं च जनकैः पर्यमार्जत धर्मवित् ६७ तेन रक्षोषधिमता पुण्येन च सुगंधिना ॥ प्राणिस्पर्शेन राज्ञः सराजा संज्ञामवाप ह
६८ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ स्पृशमां पाणिना भूयः परिष्वज च पांडव ॥ जीवामीवातिसंस्पर्शात्तव राजा विलोचन ६९ मूर्धानं च तवाघ्रातुमिच्छामि मनुजाधिप ॥
पाणिभ्यां हि परिस्पृष्टुं प्रीणनं हि महन्मम ७० अष्टमो ह्ययं कालोऽयमाहारस्य कृतस्य मे ॥ येनाहं कुरुशार्दूलशक्रो मिनविचेष्टितुम् ७१ व्यायामश्चायमत्यर्थं कृत
स्त्वामभियाचता ॥ ततो ग्लानमना स्तातनष्टसंज्ञ इवाभवम् ७२ तवाघ्रातसप्रख्यं हस्तस्पर्शमिमं प्रभो ॥ लब्ध्वासंजीवितोऽस्मीति मन्ये कुरुकुलोद्वह ८३
॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तु कौतेयः पित्रा ज्येष्ठेन भारत ॥ पस्पर्श सर्वगात्रेषु सौहार्दात्तं शनैस्तदा ७४ उपलभ्यत तः प्राणान् धृतराष्ट्रो महीपतिः ॥ बाहुभ्यां
संपरिष्वज्य मूर्ध्यां जिघ्रत पांडवम् ७५ विदुरादयश्च ते सर्वे कुरुदुर्दुःखिता भृशम् ॥ अतिदुःखात्तुराजानं नोचुः किंच न पांडवम् ७६ गांधारी त्वेव धर्मज्ञामनसोद्वह
ती भृशम् ॥ दुःखान्यधारयद्वाजन्मैवमित्येव चाब्रवीत् ७७ इतरास्तु जियः सर्वाः कुंत्या सह सुदुःखिताः ॥ नेत्रैरागत विह्वलैः परिषार्य स्थिताऽभवन् ७८ अथाब्रवी
त्पुनर्विक्रियं धृतराष्ट्रो युधिष्ठिरम् ॥ अनुजानीहि मां राजंस्तापस्ये भरतर्षभ ७९ ग्लायते मे मनस्तात भूयो भूयः प्रजल्पतः ॥ न मामतः परं पुत्रपरिक्लेशुमिहार्हसि ८०
तस्मिंस्तु कौरवैरेतं तथा ब्रुवति पांडवम् ॥ सर्वेषामेव यो धानामातनादो महानभूत् ८१ दृष्ट्वा कृशं विषर्णं च राजानमतथोचितम् ॥ उपवासपरिश्रांतं त्वगस्थिपरिवा
रणम् ८२ धर्मपुत्रः स्वपितरं परिष्वज्य महाप्रभुम् ॥ शोकजं बाष्पमुत्सृज्य पुनर्वचनमब्रवीत् ८३ न कामयेन श्रेष्ठ जीवितं पृथिवीं तथा ॥ यथा तव प्रियं राजंश्चि
कीर्षामि परंतप ८४ यदि चाहमनुग्राह्यो भवतो दयितोऽपि वा ॥ क्रियतां तावदाहारस्ततो वेत्स्याम्यहं परम् ८५

८६।८७॥ इति आश्रमानीं भा० तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ युधिष्ठिर इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । अहमिति पीत्रोऽपि आत्मा वै पुत्रनामासीति पुत्राभिन्नत्वात् पुत्र एवाहंतेतव । राजा तु मेममपिता गुरुश्च ततोऽब्रवीन्महातेजा धृतराष्ट्रो युधिष्ठिरम् ॥ अनुज्ञातस्त्वया पुत्रभुंजीयामितिकामये ८६ इति ब्रुवति राजेन्द्रे धृतराष्ट्रे युधिष्ठिरम् ॥ ऋषिः सत्यवती पुत्रो व्यासोऽभ्येत्यवचोऽब्रवीत् ॥ ८७ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके पर्वणि आश्रमवासप० धृतराष्ट्रनिर्वेदे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ युधिष्ठिर महाबाहो यथाऽऽह कुरुनंदनः ॥ धृतराष्ट्रो महातेजास्तत्कुरुष्वविचारयन् १ अयं हि ब्रह्मो नृपतिर्हृत्पुत्रो विशेषतः ॥ नेदं कच्छं चिरतरं सहेदिति मतिर्मम ॥ २ गांधारी च महाभागा प्राज्ञा करुणवेदिनी ॥ पुत्रशोकं महाराज धैर्येणोद्वहते भृशम् ३ अहमप्येतदेव त्वां ब्रवीमि कुरुमेव च ॥ अनुज्ञां लभतां राजा मावृथे हमरिष्यति ४ राजर्षीणां पुराणानामनुयातु गतिं नृपः ॥ राजर्षीणां हि सर्वेषां मतेन मुपाश्रयः ॥ ५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ इत्युक्तः स तदाराजा व्यासेनाद्भुतकर्मणा ॥ प्रत्युवाच महातेजा धर्मराजो महासुनिम् ६ भगवानेव नोमान्यो भगवानेव नो गुरुः ॥ भगवानस्य राज्यस्य कुलस्य च परायणम् ७ अहंते पुत्रो भगवन् पिता राजा गुरुश्च मे ॥ निदेशवर्ती च पितुः पुत्रो भवति धर्मतः ॥ ८ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ इत्युक्तः स तु तं प्राह व्यासो वेदविदां वरः ॥ युधिष्ठिरं महातेजाः पुनरेव महाकविः ९ एवमेतन्महाबाहो यथा वदसि भारत ॥ राजाऽयं वृद्धतां प्राप्तः प्रमाणे परमे स्थितः १० सोऽयं मया भ्यनुज्ञातस्त्वया च पृथिवीपतिः ॥ करोतु स्वमभिप्रायं माऽस्य विप्रकरो भव ११ एष एव परो धर्मो राजर्षीणां युधिष्ठिर ॥ समरे वा भवेन्मृत्युर्वने वा विधिपूर्वकम् १२ पित्रा तु तव राजेन्द्र पांडुना पृथिवीक्षिता ॥ शिष्यवृत्तेन राजाऽयं गुरुत्पर्युपासितः १३ क्रतुभिर्दक्षिणावद्भीरत्नपर्वतशोभितैः ॥ महद्भिरिष्टं गौर्भुक्ता प्रजाश्च परिपालिताः १४ पुत्रसंस्थं च विपुलं राज्यं विप्रोषिते त्वयि ॥ त्रयोदशसमाभुक्तं दत्तं च विविधं वसु १५ त्वया चायं नरव्याघ्रगुरुशुश्रूषयाऽनघ ॥ आराधितः स भृत्येन गांधारी च यशस्विनी १६ अनुजानीहि पितरं समयोऽस्य तपोविधौ ॥ नमन्युर्विद्यते चास्य सुसूक्ष्मोऽपि युधिष्ठिर १७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतावदुक्त्वा च न मनुमान्य च पार्थिवम् ॥ तथाऽस्त्विति च तेनोक्तः कौंतेयेन ययौवनम् १८ गते भगवति व्यासे राजा पांडु सुतस्तदा ॥ प्रोवाच पितरं वृद्धं मंदं मंदमिवानतः १९ यदा ह भगवान् व्यासो यच्चापि भवतो मतम् ॥ यथाऽऽह च महेश्वासः कपोविदुर एव च २० युयुत्सुः संजयश्चैव तत्कर्ताऽस्म्यहमंजसा ॥ सर्व एव हि मान्या मे कुलस्य हि हि तैषिणः २१ इदं तु याचे नृपते त्वामहं शिरसानतः ॥ क्रियतां तावदाहारस्ततो गच्छाश्रमं प्रति २२ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके प० आश्रमवासपर्वणि व्यासानुज्ञायां चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो राजाऽभ्यनुज्ञातो धृतराष्ट्रः प्रतापवान् ॥ ययौ स्वभवनं राजा गांधार्याऽनुगतस्तदा १ मंदप्राण गतिर्धीमान् कच्छादिव समुद्रहन् ॥ पदातिः समहीपालो जीर्णो गजपतिर्यथा २

८।९ परमेप्रमाणे उपनिषन्मते १०।११।१२।१३।१४।१५।१६ तपोविधौ तपःकरणे १७।१८।१९।२०।२१।२२ ॥ इति आ० नी० भा० भा० चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ततश्च १।१३

३।१४ अभुक्तभुक्तवती ५।६।७ अष्टांगिस्वान्यमात्यादियुते ८।९।१०।११।१२।१३ कर्मसु पुण्यान् जन्मना च पुण्यान् अमात्याश्च आर्येयाऽहत्पुत्रेणान्वयः १४।१५ अष्टादशोपरिभागे संचारस्था तमन्वगच्छद्भिदुरो विद्वान्सूतश्च संजयः ॥ सचापि परमेष्वासः कृपः शारद्वतस्तथा ३ सप्रविश्य गृहं राजन्कृतपूर्वाह्निकक्रियः ॥ तर्पयित्वा द्विजश्रेष्ठानाहारमकरो तदा ४ गांधारी चैव धर्मज्ञा कुंत्या सह मनस्विनी ॥ वधूभिरुपचारेण पूजिताऽभुक्तभारत ५ कृताहारं कृताहाराः सर्वे ते विदुरादयः ॥ पांडवाश्च कुरुश्रेष्ठमुपातिष्ठंतं नृपम् ६ ततोऽब्रवीन्महाराज कुंती पुत्रमुपहरे ॥ निषण्णं पाणिना पृष्ठे संपृशन्नं बिकासुतः ७ अप्रमादस्त्वया कार्यः सर्वथा कुरुनंदन ॥ अष्टांगिराज शार्दूलराज्यधर्मपुरस्कृते ८ तत्तु शक्यं महाराज रक्षितुं पांडुनंदन ॥ राज्यधर्मेण कौंतेय विद्वानसिनिबोधत ९ विद्यावृद्धान्सदैवत्वमुपासीथा युधिष्ठिर ॥ शृणुयास्ते च यद्ब्रूयुः कुर्याश्चैवाविचारयन् १० प्रातरुत्थाय तान् राजन् पूजयित्वा यथाविधि ॥ कृत्यकाले समुत्पन्ने पृच्छेथाः कार्यमात्मनः ११ ते तु संमानिताराजं स्त्वया कार्यहि तार्थिना ॥ प्रवक्ष्यंति हितं तात सर्वथा तव भारत १२ इन्द्रियाणि च सर्वाणि वाजित्परिपालय ॥ हितायैव भाविष्यंति रक्षितं द्रविणं यथा १३ अमात्यानुपधातीतान् पितृपैतामहा नृशुचीन् ॥ दांतान् कर्मसु पुण्यांश्च पुण्यान् सर्वेषु योजये १४ चारयेथाश्च सततं चारैरविदितः परैः ॥ परीक्षितैर्बहुविधैः स्वराष्ट्रप्रतिवासिभिः १५ पुरंचते सुगुप्तं स्याद्दृढप्राकारतोरणम् ॥ अष्टाद्वालकसंवाधं षट्पदं सर्वतो दिशम् १६ तस्य द्वाराणि सर्वाणि पर्याप्तानि बृंहंति च ॥ सर्वतः सुविभक्तानि यंत्रैरारक्षितानि च १७ पुरुषैरलमर्थस्ते विदितैः कुलशीलतः ॥ आत्मा च रक्ष्यः सततं भोजनादिषु भारत १८ विहाराहारकालेषु माल्यशय्यासनेषु च ॥ स्त्रियश्च ते सुगुप्ताः स्युर्वृद्धैरप्येव धिष्ठिताः १९ शीलवद्भिः कुलीनैश्च विद्वद्भिश्च युधिष्ठिर ॥ मंत्रिणश्चैव कुर्विथा द्विजान् विद्याविशारदान् २० विनीतांश्च कुलीनांश्च धर्मार्थकुशलानृजून ॥ तैः सार्धं मंत्रयेथास्त्वं नात्यर्थं बहुभिः सह २१ समस्तैरपि च व्यस्तैर्व्यपदेशेन केनचित् ॥ सुसंवृतं मंत्रगृहं स्थलं चारुह्यमंत्रये २२ अरण्ये निःशलाके वानचरात्रौ कथंचन ॥ वानराः पक्षिणश्चैव ये मनुष्यानुसारिणः २३ सर्वे मंत्रगृहे वज्र्याये चापि जडपंगवः ॥ मंत्रभेदे हि ये दोषा भवंति पृथिवीक्षिताम् २४ न ते शक्याः समाधातुं कथंचिदिति मे मतिः ॥ दोषांश्च मंत्रभेदस्य ब्रूयास्त्वं मंत्रिमंडले २५ अभेदे च गुणाराजन् पुनः पुनरिदम् ॥ पौरजानपदानां च शौचाशौचे युधिष्ठिर २६ यथा स्याद्भिदितं राजंस्तथा कार्यं कुरु ब्रह्म ॥ व्यवहारश्च ते राजन्नित्यमाप्तिरधिष्ठितः २७ योज्यस्तुष्टैर्हितैराजन्नित्यं चारैरनुष्ठितः ॥ परिमाणं विदित्वा च दंडं दंडेषु भारत २८ प्रणयेयुर्यथान्यायं पुरुषास्ते युधिष्ठिर ॥ आदानरुचयश्चैव परदाराभिर्मांशिनः २९ उग्रदंडप्रधानाश्च मिथ्याव्याहारिणस्तथा ॥ आक्रोष्टारश्च लुब्धाश्च हर्तारः साहसप्रियाः ३० सभाविहारभेत्तारो वर्णानां च प्रदूषकाः ॥ हिरण्यदंडावध्याश्च कर्तव्यादेशकालतः ३१

नानि षट्पदं षड्भिः पदैः पदनीयैः स्थानैर्भुक्तं तेन सप्तप्राकारमिति गम्यते तत्र सप्तमस्यांतःपुरत्वात् षड्वान्येषां पदनीयानि स्थानानि १५।१७।१८।१९।२०।२१।२२ निःशलाके अतृणे सतृणे ह्यासन्नः परचारो ज्ञातुमशक्य इति २३।२४।२५ २६।२७ परिमाणं दंडधनस्यापराधस्य च २८ आदानरुचयः उत्क्रोचो पजीविनश्चौरावा २९।३० हिरण्यदंडावध्याः पूर्वोक्ताः सर्वदेशकालानुरोधेन दंडावाध्यावेति ज्ञेयं ३१

१२ प्रदोषोरजनीमुखंदूतादीनां दर्शनकालः ३२ तेभ्यः श्रुतानामर्थानां निर्णये अररात्रः ३३ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० गवादिबदाहारमात्रवेतनाः विष्टिगृहीतानामप्याहारमात्रं
 देयमित्यर्थः । व्यवहारिणः कारुशिल्पिप्रभृतयः ४१ । ४२ । ४३ ॥ इति आश्रमवासिके मीलकंठीये भारतभावदीपे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥ मंडलानि अरिर्भेदप्रमित्यादीनि उदा
 सीनादन्योमध्यमोद्वयोरपि दृष्टाकांक्षी १ चतुर्णां शत्रुपक्षे जातानां शत्रुः शत्रुमित्रं उभयोर्यथापराजयार्थो चेति २ यथेच्छकंपैरभेद्यत्वं भेद्यत्वं च भवति तस्मादवहितस्तिष्ठेद्यथाभेदो न भवेदिति
 प्रातरेव हि पश्येथायेक्युर्व्ययकर्मते ॥ अलंकारमथोभोज्यमत ऊर्ध्वसमाचरेः ३२ पश्येथाश्च ततोऽधो धानसदात्वं प्रतिहर्षयन् ॥ दूतानां च चरणानां च प्रदोषस्ते
 सदा भवेत् ३३ सदा चापररात्रां ते भवेत्कार्यार्थनिर्णयः ॥ मध्यरात्रे विहारस्ते मध्याह्ने च सदा भवेत् ३४ सर्वे त्वौपयिकाः कालाः कार्याणां भरतर्षभ ॥ तथैवालंकृतः
 कालतिष्ठथाभूरिदक्षिण ३५ चक्रवर्तातकार्याणां पर्यायो दृश्यते सदा ॥ कोशस्थानि च ये पक्षं कुर्वीथ न्यायतः सदा ३६ विविधस्य महाराजविपरीतं विवर्जयेः ॥
 चारैर्विदित्वा शत्रूंश्च ये राज्ञां मंतरेषिणः ३७ तानां तैः पुरुषैर्दूराद्वा तथेथानराधिप ॥ कर्मदृष्ट्याऽथ भृत्यांस्त्वं वरयेथाः कुरुद्वह ३८ कारयेथाश्च कर्माणि युक्तमयुक्तै
 रधिष्ठितैः ॥ सेनाप्रणेता च भवेत्तव तात दृढवतः ३९ शूरः क्लेशसहश्चैव हितो भक्तश्च पुरुषः ॥ सर्वे जमपदाश्चैव तव कर्माणि पांडव ४० गोवद्रासभवश्चैव कुर्युर्व्यवहा
 रिणः ॥ स्वरं ध्रुपं रं ध्रुपं च स्वेषु चैव परेषु च ४१ उपलक्षयितव्यं ते मित्व मेव युधिष्ठिर ॥ देवज्ञाश्चैव पुरुषा विक्तांताः स्वेषु कर्मसु ४२ यात्राभिरनुकूपाभिरनुग्रहा
 हितास्त्वया ॥ गुणार्थिनां गुणः कार्यो विदुषा वैजनाधिप ॥ अविचार्याश्च ते ते स्युरचल हवनित्यम् ४३ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके पर्वणि आश्रमवास
 घृतराष्ट्रोपदेशो पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ मंडलानि च बुध्येथाः परेषामात्मनस्तथा ॥ उदासीनगणानां च मध्यस्थानां च भारत
 १ चतुर्णां शत्रुजातानां सर्वेषामाततायिनाम् ॥ मित्रं चामित्रमित्रं च बोद्धव्यं तेऽरिर्कश्चिन् २ तथाऽऽमात्यजनपदादुर्गाणि विविधानि च ॥ बलानि च कुरुश्रेष्ठ भव
 त्येषां यथेच्छकम् ३ ते च द्वादशकौंतेय राज्ञां वै विषयात्मकाः ॥ मंत्रिप्रधानाश्च गुणाः षष्टिर्द्वादशच प्रभो ४ एतन्मंडलमित्यादुराचार्यानीति कोविदाः ॥ अत्र
 षाड्गुण्यमायत्तं युधिष्ठिरनिबोधत ५ वृद्धिक्षयौ च विज्ञेयौ स्थानं च कुरुसत्तम ॥ द्विसप्तत्यां महाबाहो ततः षाड्गुण्यज्जागुणाः ६ यदास्वपक्षो बलवाप परपक्षस्त
 थाऽबलः ॥ विग्रहशत्रुकौंतेय जेयः क्षितिपतिस्तदा ७ यदा परे च बलिनः स्वपक्षश्चैव दुर्बलः ॥ संधिविद्वांस्तदा क्षीणः परैः संधिं समाश्रयेत् ८ द्रव्याणां संचयश्चैव
 कर्तव्यः सुमहांस्तथा ॥ यदा समर्थो यानायनचिरेण भारत ९ तदा सर्वविधेयं स्यात्स्थानेन सविचारयेत् ॥ भूमिरल्पफला देया विपरीतस्य भारत १० हिरण्यं कुप्य
 भूयिष्ठं मित्रं क्षीणमथो बलम् ॥ विपरीतानि गृह्णीयात्स्वयं संधिविशारदः ११ संध्यर्थं राजपुत्रं बालिप्सेथा भरतर्षभ ॥ विपरीतं न तच्छ्रेयः पुत्रकस्यां चिदापदि १२
 ३ द्वादशचत्वारः शत्रुजाताः पट्जाततायिनः । मित्रममित्रमित्रं चेति षष्टिर्गुणाः । कुर्यादीन्यष्टौ संधानकर्माणि बालादयो विंशतिरसंधेयाः । नास्तिक्यादयश्चतुर्दशदोषाः । मंत्रादीन्यष्टादश
 तीर्थानीति । एतेषु केचिद्धानार्थं ज्ञातव्याः केचिदुपादानार्थं ४ षाड्गुण्यादयः प्रागेव कथ्यताम् ५ १ ५ १ ७ १ ८ १ ९ १ १० १ ११ संध्यर्थे भित्तिसार्धः यः संधिकरोति तस्य पुत्रं स्वमिकटे स्थापये
 दित्यर्थः । तद्वर्कं जेमहत्यापदायाति कदाचित्स्यामप्यागतायाममोक्षेत्परिहारे यमोऽधिकर्तव्यः १२

दीनान्धबधिरादीन् विभावयेत्पूजयेत् १३ युगपदेतिकुर्यादिति च शेषः १४ । १५ तैर्विदित्वा शत्रूणां पुंशितिक्षेपः १६ नान्वेष्टव्या नोच्छेदनीयाः १७ वैतसीवृत्तिप्रबलेऽपि शिशोः एनं स्वी १८
 १९ असंभवेऽप्यांतरस्य मुख्येन शरीरेणैव युद्धाय निष्पतेत् एवं शरीरमोक्षणे मुक्तिः शूरस्य स्यादित्यर्थः २० ॥ इति आश्रमोनीं भारतमा० षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ संधीति प्रबलप्र
 तस्याः प्रमोक्षेयत्वं च कुर्याः सोपायमंत्रवित् ॥ प्रकृतीनां च राजेन्द्रराजादीनान्विभावयेत् १३ क्रमेण युगपत्सर्वव्यवसायं महाबलः ॥ पीडनं स्तंभनं चैव कोशभंगस्त
 थैव च १४ कार्ययत्नेन शत्रूणां स्वराज्यं रक्षता स्वयम् ॥ न च हिंस्योऽभ्युपगतः सामंतो वृद्धिं मिच्छता १५ कौंतेय तेन हिंसे तस्यो महीं विजिगीषते ॥ गणानां भेदने
 योगमीप्सेथाः सहमंत्रिभिः १६ साधुसंग्रहणाच्चैव पापनिग्रहणात्तथा ॥ दुर्बलाश्चैव सत्तन्नान्वेष्टव्या बलीयसा १७ तिष्ठेथा राजशार्दूलवैतसीवृत्तिमास्थितः ॥ य
 येन मभियायाच्च बलवान् दुर्बलं नृपः १८ सामादिभिरुपायैस्तं क्रमेण विनिवर्तयेः ॥ अशकुंश्चैव युद्धाय निष्पतेत्सहमंत्रिभिः १९ कोशेन पौरैर्दंडेन ये चास्य प्रियका
 रिणः ॥ असंभवे तु सर्वस्य यथामुख्येन निष्पतेत् ॥ क्रमेणानेन मुक्तिः स्याच्छरीरमिति केवलम् २० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके प० आश्रमवा
 घृतराष्ट्रोपदेशो षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ संधिविग्रहमप्यत्र पश्येथा राजसत्तम ॥ द्वियोनिं विविधोपायं बहुकल्पं युधिष्ठिर १ कौ
 रव्यपयुपासीथाः स्थित्वा द्वैविध्यमात्मनः ॥ तुष्टपुष्टबलः शत्रुरात्मवामिति च स्मरेत् २ पर्युपासनकाले तु विपरीतं विधीयते ॥ आमर्दकाले राजेन्द्रव्यपसर्पेततः
 परम् ३ व्यसनं भेदनं चैव शत्रूणां कारयेत्ततः ॥ कर्षणं भीषणं चैव युद्धे चैव बलक्षयम् ४ प्रयास्यमानो नृपतिस्त्रिविधां परिचिंतयेत् ॥ आत्मनश्चैव शत्रोश्च शक्तिं
 शास्त्रविशारदः ५ उत्साहप्रभुशक्तिभ्यां मंत्रशक्त्या च भारत ॥ उपपन्नो नृपो यायाद्विपरीतं च वर्जयेत् ६ आददीत बलं राजामौलं मित्रबलं तथा ॥ अटवीबलं भृतं
 चैव तथा श्रेणीबलं प्रभो ७ तत्र मित्रबलं राजन्मौलं चैव विशिष्यते ॥ श्रेणीबलं भृतं चैव तुल्ये एवेति मेमतिः ८ तथाचारबलं चैव परस्परसमं नृप ॥ विज्ञेयं बहुकालेषु रा
 ज्ञाकाल उपस्थिते ९ आपदश्चापि बोद्धव्या बहुरूपा नराधिप ॥ भवति राजा कौरव्ययास्ताः पृथगतः शृणु १० विकल्पा बहुधारा जन्नापदां पांडुनंदन ॥ सामा
 दिभिरुपन्यस्य गणयेत्तान् नृपः सदा ११ यात्रां गच्छेद्बलैर्युक्तो राजा सद्भिः परंतप ॥ युक्तश्च देशकालाभ्यां बलैरात्मगुणैस्तथा १२ हृष्टपुष्टबलोगच्छेद्राजा वृद्धयुद
 येरतः ॥ अकृशश्चाप्यथोयायाद नृतावपि पांडव १३ तूणाश्मानं वाजिरथप्रवाहां ध्वजदुमैः संवृतकूलरोधसम् ॥ पदातिना गैर्बहुकर्दमानदीं सपत्ननाशे नृपतिः प्र
 योजयेत् १४ अथोपपत्त्या शकटं पद्मवज्रं च भारत ॥ उशनावेदयच्छास्त्रं तत्रैतद्विहितं विभो १५ चारयित्वा परबलं कृत्वा स्वबलदर्शनम् ॥ स्वभूमौ योजयेद्युद्धं
 परभूमौ तथैव च १६ बलं प्रसादयेद्राजानि क्षिपेद्बालिनो नरान् ॥ ज्ञात्वा स्वविषयं तत्र सामादिभिरुपक्रमेत् १७ सर्वथैव महाराजशरीरं धारयेदिह ॥ प्रेत्य चेह चक
 र्तव्यमात्मनिः श्रेयसंपरम् १८

तियोगिकौ दुर्बलप्रतियोगिकौ चेति द्वियोनी संधिविग्रहौ १ स्थित्वा स्थिरो भूत्वा द्वैविध्यं बलाबलं ज्ञात्वा शत्रुपयुपास्येति
 भावः । स्मरेज्जयोपायं विचारयेन्न त्वकस्मात्प्रयायात् २ विपरीतमनुष्टुष्टबलं प्रयायादित्यर्थः ३ स्मरेदित्युक्तं विस्पष्टयति व्यसनमिति ४ त्रिविधां शक्तिं ५ तमिवाह उत्साहेति ६ मौलं धनबलं
 ७ । ८ । ९ । १० विकल्पा इति प्रभृतयः तानुपन्यस्य गणयेन्नृगोपयित्वाऽवहेत्यर्थः ११ । १२ अकृशत्वकालेऽपि शिशिरादौ १३ । १४ शकटादयो व्यूहविशेषाः १५ । १६ । १७ । १८

एवमेतन्महाराजराजासम्यक्समाचरन् ॥ प्रेत्यस्वर्गमवाप्नोतिप्रजाधर्मेणपालयन् १९ एवंत्वयाकुरुश्रेष्ठवर्तितव्यंप्रजाहितम् ॥ उभयोर्लोकयोस्तातप्राप्तयेनि
त्यमेवहि २० भीष्मेणसर्वमुक्तोऽसि कृष्णेनविदुरेणच ॥ मयाऽप्यवश्यंवक्तव्यंप्रीत्यातेनृपसत्तम २१ एतत्सर्वंयथान्यायंकुर्वीथाभूरिदक्षिण ॥ प्रियस्तथाप्रजानां
त्वंस्वर्गसुखमवाप्स्यसि २२ अश्वमेधसहस्रेणयोयजेत्पृथिवीपतिः ॥ पालयेद्वापिधर्मेणप्रजास्तुल्यंफलंलभेत् २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्रमवासि०आश्रम०
धृतराष्ट्रोपसंवादेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ एवमेतत्करिष्यामियथाऽऽस्थपृथिवीपते ॥ भूयश्चैवानुशास्योऽहंभवतापार्थ
वर्षभ १ भीष्मेस्वर्गमनुप्राप्तेगतेचमधुसूदने ॥ विदुरेसंजयेचैवकोऽन्योमांक्नुमर्हति २ यदुमामनुशास्तीहभवानद्यहितेस्थितः ॥ कर्ताऽस्मितन्महीपालनि
वृत्तोभवपार्थिव ३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तःसराजर्षिर्धर्मराजेनधीमता ॥ कौंतेयंसमनुज्ञातुमियेषभरतर्षभ ४ पुत्रसंशान्यतांतावन्ममापिबलवानश्रमः ॥
इत्युक्त्वाप्राविशद्राजागांधार्याभवनंतदा ५ तमासनगतंदेवीगांधारीधर्मचारिणी ॥ उवाचकालेकालज्ञाप्रजापतिसंपतिम् ६ आनुज्ञातःस्वयंतेनव्यासेनत्वं
महिर्षिणा ॥ युधिष्ठिरस्यानुमतेकदाऽरण्यंगमिष्यसि ७ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ गांधार्यहमनुज्ञातःस्वयंपित्रामहात्मना ॥ युधिष्ठिरस्यानुमतेगताऽस्मिनचिरा
दनम् ८ अहंहितावत्सर्वेषांतेषांदुर्दूतदेविनाम् ॥ पुत्राणांदातुमिच्छामिप्रेतभावानुगंवसु ९ सर्वप्रकृतिसान्निध्यंकारयित्वास्ववेश्मनि ॥ वैशंपायनउवाच ॥
इत्युक्त्वाधर्मराजायप्रेषयामासैतदा १० सचतद्वचनात्सर्वसमानिन्येमहीपतिः ॥ ततःप्रतीतमनसोब्राह्मणाःकुरुजांगलाः ११ क्षत्रियाश्चैववैश्याश्चशूद्राश्चै
वसमाययुः ॥ ततोनिष्क्रम्यनृपतिस्तस्मादंतःपुरातदा १२ ददृशेतंजनंसर्वसर्वाश्चप्रकृतीस्तथा ॥ समवेतांश्चतान्सर्वान्पौरान्रजानपदांस्तथा १३
तानागतानभिप्रेक्ष्यसमस्तंचसुहृज्जनम् ॥ ब्राह्मणांश्चमहीपालनानादेशसमागतान् १४ उवाचमतिमान्रराजाधृतराष्ट्रोऽबिकासुतः ॥ भवंतः
कुरुवश्चैवचिरकालंसहोषिताः १५ परस्परस्यसुहृदःपरस्परहितेरताः ॥ यदिदानीमहंब्रूयामस्मिन्कालउपस्थिते १६ तथाभवद्भिःकर्तव्यमविचा
र्यवचोमम ॥ अरण्यगमनेबुद्धिर्गांधारीसहितस्यमे १७ व्यासस्यानुमतेराज्ञस्तथाकुंतीसुतस्यमे ॥ भवंतोऽप्यनुजानंतुमाचवोऽभूद्विचारणा १८ अस्मा
कंभवतांचैवयेयंप्रीतिर्हिशाश्वती ॥ नचसाऽन्येषुदेशेषुराज्ञामितिमतिर्मम १९ शांतोऽस्मिवयसाऽनेनतथापुत्राविनाकृतः ॥ उपवासकशश्चास्मिगांधारीस
हितोऽनघाः २० युधिष्ठिरगतेराज्येप्राप्तश्चास्मिसुखंमहत् ॥ मन्येदुर्योधनैश्वर्याद्विशिष्टमिति सत्तमाः २१ ममचांधस्यवृद्धस्यहतपुत्रस्यकागतिः ॥
ऋतेवनंमहाभागास्तन्मानुज्ञातुमर्हथ २२ तस्यतद्वचनंश्रुत्वासर्वेतेकुरुजांगलाः ॥ बाष्पसंदिग्धयावाचारुरुर्भरतर्षभ २३

२४ ॥ इतिआश्रमवासिकेनीलकण्ठीयेभारतमावर्दीपेअष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ शांतनुरिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२
तानविब्रुवतःकिंचित्सर्वानशोकपरायणान् ॥ पुनरैवमहातेजाधृतराष्ट्रोऽब्रवीदिदम् २४ इतिश्रीमहाभारतेआश्रमवासिकेपर्वणिआश्रमवासपर्वणिधृतराष्ट्रकृतवनग
मनप्रार्थनेअष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ शांतनुःपालयामासयथावद्वसुधामिमाम् ॥ तथाविचित्रवीर्यश्चभीष्मेणपरिपालितः १ पालया
मासनस्तातोविदितार्थोनसंशयः ॥ यथाचपांडुर्भ्रातामेदयितोभवतामभूत् २ सचापिपालयामासयथावत्तच्चवेत्थह ॥ मयाचभवतांसम्यक्शुश्रूषायाकृताऽनघाः
३ असम्यग्वामहाभागास्तत्क्षंतव्यमतंद्रितैः ॥ यदादुर्योधनेनेदंभुक्तंराज्यमकंठकम् ४ अपितत्रनवोमंदोदुर्बुद्धिरपराद्धवान् ॥ तस्यापराधादुर्बुद्धेरभिमानान्म
हीक्षिताम् ५ विमर्दःसुमहानासीदनयात्स्वकृतादथ ॥ तन्मयासाधुवाऽपीदंयदिवाऽसाधुवैकृतम् ६ तद्वोहृदिनकर्तव्यमयाबद्धोऽयमंजलिः ॥ वृद्धोऽयंहतपु
त्रोऽयंदुःखितोऽयंनराधिपः ७ पूर्वराज्ञांचपुत्रोऽयमिति कृत्वाऽनुजानथ ॥ इयंचकृपणावृद्धाहतपुत्रातपस्विनी ८ गांधारीपुत्रशोकार्तायुष्मान्याचतिवैमया ॥
हतपुत्राविमौवृद्धौविदित्वादुःखितौतथा ९ अनुजानीतभद्रंवोव्रजावशरणंचवः ॥ अयंचकौरवोराजाकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः १० सर्वैर्भवद्भिर्द्रष्टव्यःसमेषुविषमेषुच ॥
नजातुविषमंचैवगमिष्यतिकदाचन ११ चत्वारःसचिवायस्यभ्रातरोविपुलौजसः ॥ लोकपालसमाह्वेतेसर्वधर्मार्थदर्शिनः १२ ब्रह्मेवभगवानेषसर्वभूतजगत्पतिः ॥
युधिष्ठिरोमहातेजाभवतःपालयिष्यति १३ अवश्यमेववक्तव्यमिति कृत्वाब्रवीमिवः ॥ एषन्यासोमयादत्तःसर्वेषांवोयुधिष्ठिरः १४ भवंतोऽस्यचवीरस्यन्यासभूताः
कृतामया ॥ यदेवतैःकृतंकिंचिद्वलीकंवःसुतैर्मम १५ यदन्येनमदीयेनतदनुज्ञातुमर्हथ ॥ भवद्भिर्नहिमेमन्युःकृतपूर्वःकथंचन १६ अत्यंतगुरुभक्तानामेषोऽजलि
रिदंनमः ॥ तेषामस्थिरबुद्धीनांलुब्धानांकामचारिणाम् १७ कृतेयाचेऽद्यवःसर्वान्रगांधारीसहितोऽनघाः ॥ इत्युक्तास्तेनतेसर्वेपौरजानपदाजनाः ॥ नोचुर्बाष्प
कलाःकिंचिद्वीक्षांचकुःपरस्परम् १८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्रमवासिकेआश्रमवासपर्वणिधृतराष्ट्रप्रार्थनेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
एवमुक्तास्तुतेनपौरजानपदाजनाः ॥ वृद्धेनराज्ञाकौरव्यनष्टसंज्ञाइवाभवन् १ तूष्णींभूतांस्ततस्तांस्तुवाप्पकंठान्महीपतिः ॥ धृतराष्ट्रोमहीपालःपुनरेवाभ्य
भाषत २ वृद्धंचहतपुत्रंचधर्मपत्न्यासहानया ॥ विलपंतंबहुविधंकृपणंचैवसत्तमाः ३ पित्रास्वयमनुज्ञातंकृष्णद्वैपायनेनैव ॥ वनवासायधर्मज्ञाधर्मज्ञेननृपे
णह ४ सोहंपुनःपुनश्चैवशिरसाऽवनतोऽनघाः ॥ गांधार्यासहितंतन्मांसमनुज्ञातुमर्हथ ५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तच्छ्रुत्वाकुरुराजस्यवाक्यानि करुणानिते ॥
रुरुदुःसर्वशोराजन्समेताःकुरुजांगलः ६ उत्तरीयैःकरैश्चापिसंछाद्यवदनानिते ॥ रुरुदुःशोकसंतप्तामुहूर्तपितृमातृवत् ७ हृदयैःशून्यभूतैस्तेधृतराष्ट्रप्रवासजम् ॥
दुःखंसंधारयंतोहिनष्टसंज्ञाइवाभवन् ८

तेविनीयतमायासंघृतराष्ट्रवियोगजम् ॥ शनैःशनैस्तदाऽन्योन्यमब्रुवन्संमतान् १ ततःसंधायतेसर्वेवाक्यान्यथसमासतः ॥ एकस्मिन्ब्राह्मणराजनिवेश्योचुर्न
राधिपम् १० ततःस्वाचरणोविप्रःसंतोऽर्थविशारदः ॥ सांवाख्योब्रह्मचोराजन्वक्तुंसमुपचक्रमे ११ अनुमान्यमहाराजंतत्सदःसंप्रसाद्यच ॥ विप्रःप्रगल्भोमेधा
वीसराजनमुवाचह १२ राजन्वाक्यंजनस्यास्यमयिसर्वसमर्पितम् ॥ वक्ष्यामि तदहं श्रीरतज्जुषस्वनराधिप १३ यथावदसिराजेंद्रसर्वमेतत्तथाविभो ॥ नात्रमिथ्या
वचःकिंचित्सुहृत्त्वंनःपरस्परम् १४ नजात्वस्यचवंशस्यराज्ञांकश्चित्कदाचन ॥ राजाऽऽसीद्यःप्रजापालःप्रजानामप्रियोऽभवत् १५ पितृवद्भातृवच्चैवभवंतःपालयंति
नः ॥ नचदुर्योधनःकिंचिदयुक्तंकृतवानृपः १६ यथाब्रवीतिधर्मात्मासुनिःसत्यवतीसुतः ॥ तथाकुरुमहाराजसहिनःपरमोगुरुः १७ त्यक्तावयंतुभवताहुःख
शोकपरायणाः ॥ भविष्यामश्चिरंराजनभवदुणशतैर्युताः १८ यथाशांतमुनागुत्तराज्ञाचित्रांगदेनच ॥ भीष्मवीर्योपगूढेनपित्रातवचपार्थिव १९ भवदुद्गीक्ष
णाच्चैवपांडुनापृथिवीक्षिता ॥ तथादुर्योधनेनापिराज्ञासुपरिपालिताः २० नस्वल्पमपिपुत्रस्तेव्यलिकंकृतवानृप ॥ पितरीवसुविश्वस्तास्तस्मिन्नापिनराधिपे २१
वयसास्मयथासम्यक्भवतोविदितंतथा ॥ तथावर्षसहस्राणिकुंतीपुत्रेणधीमता २२ पाल्यमानाष्टतिमतासुखंविदामहेनृप ॥ राजर्षीणांपुराणानांभवतांपुण्य
कर्मणाम् २३ कुरुसंवरणादिनांभरतस्यचधीमतः ॥ वृत्तंसमनुयात्येषधर्मात्माभूरिदक्षिणः २४ नात्रवाच्यंमहाराजसुसूक्ष्ममपिविद्यते ॥ उषिताःस्मसुखंनि
त्यंभवतापरिपालिताः २५ सुसूक्ष्मंचव्यलीकंतेसपुत्रस्यनविद्यते ॥ यच्चज्ञातिविमर्देऽस्मिन्नात्यदुर्योधनंप्रति २६ भवंतमनुनेष्यामित्रापिकुरुनंदन ॥
॥ ब्राह्मणउवाच ॥ नतदुर्योधनकृतंनचतद्भवताकृतम् २७ नकर्णसौबलान्यांचकुरवोयत्क्षयंगताः ॥ दैवंतनुविजानीमोयन्नशक्यंप्रबाधितुम् २८ दैवंपुरु
षकारेणनशक्यमपिबाधितुम् ॥ अक्षौहिण्योमहाराजदशाष्टौचसमागताः २९ अष्टादशाहेनहताःकुरुभिर्योधपुंगवैः ॥ भीष्मद्रोणकृपाद्यैश्चकर्णेनचमहात्मना
३० युयुधानेनवीरेणष्टष्टयुग्मेनचैवह ॥ चतुर्भिःपांडुपुत्रैश्चभीमार्जुनयमैस्तथा ३१ नचक्षयोऽयंनृपतेऋतेदैवबलादभूत् ॥ अवश्यमेवसंग्रामेक्षत्रियेणविशेषतः
३२ कर्तव्यंनिधनंकालेमर्तव्यंक्षत्रबंधुना ॥ तैरियंपुरुषव्याघ्रैर्विद्याबाहुबलान्वितैः ३३ पृथिवीनिहतासर्वासहयासरथद्विपा ॥ नसराज्ञांवधेसूनुःकारणंतेमहा
त्मनाम् ३४ नभवान्नचतेभृत्यामकर्णोचसौबलः ॥ यद्विशस्ताःकुरुश्रेष्ठराजानश्चसहस्रशः ३५ सर्वदैवकृतंविद्विकोऽत्रकिंवक्तुमर्हति ॥ गुरुर्मतोभवान
स्यकृत्स्नस्यजगतःप्रभुः ३६ धर्मात्मानमतस्तुभ्यमनुजानीमहेसुतम् ॥ लभतांवीरलोकंसससहायोनराधिपः ३७ द्विजाग्र्यैःसमनुज्ञातस्त्रिदिवेमोदतांसुखम् ॥
प्राप्स्यतेचभवान्पुण्यधर्मेचपरमांस्थितिम् ३८

दृष्टिप्रदानमप्यस्मद्वेक्षार्थपांडवेऽस्माकंसमर्पणं १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८ ॥ इतिआश्रमवासिकेप० नीलकंठीयेभारत
वेदधर्मेचकृत्स्नेनसम्यक्त्वंभवसुव्रतः ॥ दृष्टिप्रदानमपितेपांडवान्प्रतिनोवृथा ३९ समर्थास्त्रिदिवस्यापिपालनेकिंपुनःक्षितेः ॥ अनुवत्स्यंतिवाधीमन्समेषुविष
मेषुच ४० प्रजाःकुरुकुलश्रेष्ठपांडवानशीलभूषणान् ॥ ब्रह्मदेयाग्रहारांश्चपारिबर्हींश्चपार्थिवः ४१ पूर्वराजाभिपन्नांश्चपालयत्येवपांडवः ॥ दीर्घदर्शीमृदुर्दातः
सदावैश्रवणोयथा ४२ अक्षुद्रसचिवश्चायंकुंतीपुत्रोमहामनाः ॥ अथमित्रेदयावांश्चशुचिश्चभरतर्षभः ४३ ऋजुपश्यतिमेधावीपुत्रवत्पालितःसदा ॥ विप्रियं
चजनस्यास्यसंसर्गाद्धर्मजस्यवै ४४ नकरिष्यंतिराजर्षेतथाभीमार्जुनादयः ॥ मंदाष्टदुषुकौरव्यतीक्ष्णेष्वार्शीविषोपमाः ४५ वीर्यवंतोमहात्मानःपौराणांचहि
तेरताः ॥ नकुंतीनचपांचालीनचोलूपीनसात्वती ४६ आस्मिन्नजनेकरिष्यंतिप्रतिकूलानिर्हिचित् ॥ भवत्कृतमिमंस्नेहंयुधिष्ठिरविवर्धितम् ४७ नपृष्ठतःक
रिष्यंतिपौराजानपदाजनाः ॥ अधर्मिष्ठानपिसतःकुंतीपुत्रामहारथाः ४८ मानवान्पालयिष्यंतिभूत्वाधर्मपरायणाः ॥ सराजन्मानसंदुःखमपनीययुधिष्ठिरात्
४९ कुरुकार्याणिधर्म्याणिनमस्तेपुरुषर्षभ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्यतद्वचनंधर्म्यमनुमान्यगुणोत्तरम् ५० साधुसाध्वितिसर्वःसजनःप्रतिगृहीतवान् ॥ घृ
तराष्ट्रश्चतद्वाक्यमभिपूज्यपुनःपुनः ५१ विसर्जयामासतदाप्रकृतीस्तुशनैःशनैः ॥ सतैःसंपूजितोराजाशिवेनावेक्षितस्तथा ५२ प्रांजलिःपूजयामासतंतजनंभ
रतर्षभ ॥ ततोविवेशभवनंगांधार्यासहितोनिजम् ॥ व्युष्टायांचैवशर्वयार्थञ्चकारानिबोधतत् ५३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्र० आश्रमवासप० प्रकृतिसात्वने
दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोराजन्वाव्युष्टायांघृतराष्ट्रोऽविकासुतः ॥ विदुरंप्रेषयामासयुधिष्ठिरनिवेशनम् १ सगत्वारराजवचनादुवाचा
च्युतमीश्वरम् ॥ युधिष्ठिरंमहातेजाःसर्वबुद्धिमतांवरः २ घृतराष्ट्रोमहाराजोवनवासायदीक्षितः ॥ गमिष्यातिवनंराजन्नागतांकार्तिकीमिमाम् ३ सत्वांकुरुकुल
श्रेष्ठकिंचिदर्थमभीप्सति ॥ श्राद्धमिच्छतिदातुंसंगांगेयस्यमहात्मनः ४ द्रोणस्यसोमदत्तस्यबाह्मीकस्यचधीमतः ॥ पुत्राणांचैवसर्वेषांयेचान्येसुहृदोहताः ५
यदिचाप्यनुजानीषेसैधवापसदस्यच ॥ एतच्छ्रुत्वातुवचनंविदुरस्ययुधिष्ठिरः ६ हृष्टःसंपूजयामासगुडाकेशश्चपांडवः ॥ नचभीमोदृढक्रोधस्तद्वचोयगृहेत
दा ७ विदुरस्यमहातेजादुर्योधनकृतंस्मरन् ॥ अभिप्रायंविदित्वातुभीमसेनस्यफाल्गुनः ८ किरीटी किंचिदानम्यतमुवाचनरर्षभम् ॥ भीमराजापितावृद्धोव
नवासायदीक्षितः ९ दातुमिच्छतिसर्वेषांसुहृदामौर्ध्वदेहिकम् ॥ भवतानिर्जितंवित्तंदातुमिच्छतिकौरवः १० भीष्मादीनामहाबाहोतदनुज्ञातुमर्हसि ॥ दिष्ट्या
त्वद्यमहाबाहोघृतराष्ट्रःप्रयाचते ११ याचितोयःपुराऽस्माभिःपश्यकालस्यपर्ययम् ॥ योऽसौपृथिव्याःकृत्स्नायाभर्ताभूत्वानराधिपः १२ परैर्विनिहतामात्यो
वनंगतुमभीप्सति ॥ मातेऽन्यत्पुरुषव्याघ्रदानाद्भवतुदर्शनम् १३

भावदीपेदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ततइति १। २। ३ किंचिदर्थं किंचित्कार्यकर्तुत्वामभीप्सतिप्रष्टुमितिशेषः तदेवाह आश्रमिति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३

अयशस्यमतोऽन्यस्यादधर्मश्चमहाभुज ॥ राजानमुपशिक्षस्वज्येष्ठभ्रातरमीश्वरम् १४ अहस्त्वमपिदातुंवैनादातुंभरतर्षभ ॥ एवंब्रुवाणंबीभत्सुधर्मराजोऽप्य
पूजयत् १५ भीमसेनस्तुसक्रोधःप्रोवाचेदंवचस्तदा ॥ वयंभीष्मस्यदास्यामःप्रेतकार्यं तुफाल्गुन १६ सोमदत्तस्यनृपतेर्भूरिश्रवसएवच ॥ बाह्लीकस्यचराजर्षे
द्रोणस्यचमहात्मनः १७ अन्येषांचैवसर्वेषांकुंतीकर्णायदास्याति ॥ श्राद्धानिपुरुषव्याघ्रमाप्रादात्कौरवो नृपः १८ इतिमेवर्ततेबुद्धिर्मनोनिंदंतुशत्रवः ॥ कष्टा
त्कष्टतरंयातुसर्वेदुर्योधनादयः १९ यैरियंपृथिवीकृत्स्नाघातिताकुलपांसनैः ॥ कुतस्त्वमसिविस्मृत्यवैरंद्वादशवार्षिकम् २० अज्ञातवासंगहनंद्रौपदीशोकवर्ध
नम् ॥ कृतदाघृतराष्ट्रस्यस्नेहोऽस्मद्गोचरोगतः २१ कृष्णाजिनोपसंवीतोहताभरणभूषणः ॥ सार्द्धपांचालपुत्र्यात्वंराजानमुपजग्मिवान् २२ कृतदाद्रोणभी
ष्मौतौसोमदत्तोऽपिवाऽभवत् ॥ यत्रत्रयोदशसमावनेवन्येनजीवथ २३ नतदात्वांपिताज्येष्ठःपितृत्वेनाभिषिक्तते ॥ किंतेतद्विस्मृतं पार्थयदेषकुलपांसनः २४
दुर्बुद्धिर्विदुरंप्राहयूतेकिंजितमित्युत ॥ तमेवंवादिनंराजाकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ उवाचवचनंधीमान्जोषमास्वेतिभर्त्सयन् २५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्रमवा
सिकेआश्रमवासपर्वणिएकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ भीमज्येष्ठोगुरुर्मेखंनानातोऽन्यद्वक्तुमुत्सहे ॥ घृतराष्ट्रस्तुराजर्षिःसर्वथामानम
र्हति १ नस्मरंत्यपराद्धानिस्मरंतिसुकृतान्यपि ॥ असंभिन्नार्यमर्यादाःसाधवःपुरुषोत्तमाः २ इतितस्यवचःश्रुत्वाफाल्गुनस्यमहात्मनः ॥ विदुरंप्राहधर्मा
त्माकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ३ इदंमद्वचनात्क्षतःकौरवंब्रूहिपार्थिवम् ॥ यावदिच्छतिपुत्राणांश्राद्धंतावद्दाम्यहम् ४ भीष्मादीनांचसर्वेषांसुहृदासुपकारिणाम् ॥
ममकोशादिति विभोमाभूद्भीमःसुदुर्मनाः ५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्त्वाधर्मराजस्तमर्जुनंप्रत्यपूजयत् ॥ भीमसेनःकटाक्षेणवीक्षांचक्रेधनंजयम् ६ ततः
सविदुरंधीमान्वाक्यमाहयुधिष्ठिरः ॥ भीमसेनेनकोपंसनृपतिःकर्तुमर्हति ७ परिक्रिष्टोहिभीमोऽपिहिमवृष्ट्यातपादिभिः ॥ दुःस्वैर्बहुविधैर्धीमानरण्येविदितं
तव ८ किंतुमद्वचनाद्बहिराजानंभरतर्षभ ॥ यद्यदिच्छसियावच्चगृह्यतांमद्वहादिति ९ यन्मात्सर्यमयंभीमःकरोतिभृशदुःखितः ॥ नतन्मनसिकर्तव्यमिति
वाच्यःसपार्थिवः १० यन्ममास्तिधनंकिंचिदर्जुनस्यचवेश्मनि ॥ तस्यस्वामीमहाराजइतिवाच्यःसपार्थिवः ११ ददातुराजाविप्रेभ्योयथेष्टंक्रियतांव्ययः ॥
पुत्राणांसुहृदांचैवगच्छत्वानृप्यमद्यसः १२ इदंचापिशरीरंमेतवायतंजनाधिप ॥ धनानिचेतिविद्विध्वंनमेतत्रास्ति संशयः १३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्रम
वासिकेपर्वणिआश्रमवासपर्वणि युधिष्ठिरानुमोदने द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ७ ॥

भीमेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ ॥ ॥ इतिआश्रमवासिकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ७ ॥

एवमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ ॥ इतिआश्रमवा०नी०भारतभावदीपेत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ विदुरेणेति १ । २

॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तस्तुराज्ञासविदुरोबुद्धिसत्तमः ॥ घृतराष्ट्रमुपेत्यैवंवाक्यमाहमहार्थवत् १ उक्तोयुधिष्ठिरोराजाभवद्वचनमादितः ॥ सचसंश्रुत्यवाक्यंते
प्रशंसंमहाद्युतिः २ बीभत्सुश्चमहातेजानिवेदयतितेगृहान् ॥ वसुतस्यगृहेयच्चप्राणानपिचकेवलान् ३ धर्मराजश्चपुत्रस्तेराज्यंप्राणानधनानिच ॥ अनुजानाति
राजर्षेयञ्चान्यदपि किंचन ४ भीमश्चसर्वदुःखानिसंस्मृत्यबहुलान्युत ॥ कृच्छ्रादिवमहाबाहुरनुजज्ञेविनिःश्वसन् ५ सराजनधर्मशीलेनराज्ञाबीभत्सुनातथा ॥
अनुनीतोमहाबाहुःसौहृदेस्थापितोऽपिच ६ नचमन्युस्त्वयाकार्यइतित्वांप्राहधर्मराट् ॥ संस्मृत्यभीमस्तद्वैरंयदन्यायवदाचरत् ७ एवंप्रायोहिधर्मोऽयंक्षत्रिया
णानराधिप ॥ युद्धेक्षत्रियधर्मेचनिरतोऽयंवृकोदरः ८ वृकोदरकृतेचाहमर्जुनश्चपुनःपुनः ॥ प्रसीदयचेनृपतेभवान्प्रभुरिहास्तियत् ९ तददातुभवान्वित्तंयाव
दिच्छसिपार्थिव ॥ त्वमीश्वरोऽस्यरान्यस्यप्राणानामपिभारत १० ब्रह्मदेयाग्रहारांश्चपुत्राणामौर्ध्वदेहिकम् ॥ इतोरत्नानिगांश्चैवदासीदासमजाविकम् ११ आन
यित्वाकुरुश्रेष्ठोब्राह्मणेभ्यःप्रयच्छतु ॥ दीनांधकृपणेभ्यश्चतत्रतत्रनृपाज्ञया १२ बह्वन्नरसपानाढ्याःसभाविदुरकारय ॥ गवांनिपानान्यन्यच्चविविधंपुण्यकंकुरु
१३ इतिमामब्रवीद्राजापार्थश्चैवधनंजयः ॥ यदत्रानंतरंकार्यतद्भवान्वक्तुमर्हति १४ इत्युक्तेविदुरेणाथघृतराष्ट्रोऽभिनंदयतान् ॥ मनश्चक्रेमहादानेकार्तिक्यांजनमे
जय १५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्रमवासिकेपर्वणिआश्रमवासपर्वणिविदुरवाक्येत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ विदुरेणैवमुक्तस्तु
घृतराष्ट्रेजनाधिपः ॥ प्रीतिमानभवद्राजनराज्ञोजिष्णोश्चकर्मणि १ ततोऽभिरूपान्भीष्मायब्राह्मणानृषिसत्तमान् ॥ पुत्रार्थेसुहृदश्चैवससमीक्ष्यसहस्रशः २ कारयि
त्वाऽन्नपानानियानान्याच्छादनानिच ॥ सुवर्णमणिरत्नानिदासीदासमजाविकम् ३ कंबलानिचरत्नानिग्रामानक्षेत्रं तथाधनम् ॥ सालंकारान्गजानश्चान्नकन्या
श्चैववरस्त्रियः ४ उद्दिश्योद्दिश्यसर्वेभ्योददौसनृपसत्तमः ॥ द्रोणंसंकीर्त्यभीष्मंचसोमदत्तंचबाह्लिकम् ५ दुर्योधनंचराजानंपुत्रांश्चैवपृथक्पृथक् ॥ जयद्रथपुरो
गांश्चसुहृदश्चापिसर्वशः ६ सश्राद्धयज्ञोववृतेबहुशोधनदक्षिणः ॥ अनेकधनरत्नौघोयुधिष्ठिरमतेतदा ७ अनिशंयत्रपुरुषागणकालेखकास्तदा ॥ युधिष्ठि
रस्यवचनादपृच्छंतस्मंतंनृपम् ८ आज्ञापयकिमेतेभ्यःप्रदायंदीयतामिति ॥ तदुपस्थितमेवात्रवचनांतेददुस्तदा ९ शतदेयेदशशतंसहस्रेचायुतंतथा ॥
दीयतेवचनाद्राज्ञःकुंतीपुत्रस्यधीमतः १० एवंसवसुधाराभिर्वर्षमाणो नृपांबुदः ॥ तर्पयामासविप्रांस्तान्वर्षनसस्यमिवांबुदः ११ ततोऽनंतरमेवात्रसर्ववर्णान्म
हामते ॥ अन्नपानरसौघेणप्लावयामासपार्थिवः १२ सवस्त्रधनरत्नौघोमृदंगनिनदोमहान् ॥ गवाश्चमकराधर्तानानारत्नमहाकरः १३ ग्रामाग्रहारद्वीपाढ्यो
मणिहेमजलार्णवः ॥ जगत्संप्लावयामासघृतराष्ट्रोऽबुद्धतः १४

१५ । १६ । १७ । १८ ॥ इति आश्रमवा० नी०भारतभा०चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ तदनेनप्रबंधेनप्रव्रजिष्यतांकुटुंबानुमतिःपितृतर्पणंवाचयंकंतद्व्यतराकारप्रवृत्ताफलाविष्पत्तिरि
 एवंसपुत्रपौत्राणांपितृणामात्मनस्तथा ॥ गांधार्याश्चमहाराजप्रददवौर्ध्वदेहिकम् १५ परिश्रान्तोयदाऽऽसीत्सदददानान्यनेकशः ॥ निवर्तयामासतदादानयज्ञं
 नराधिपः १६ एवंसराजाकौरव्यचक्रेदानमहाकृतम् ॥ नटनर्तकलास्याढ्यं बह्वन्नरसदाक्षिणम् १७ दशाहमेवंदानानिदत्ताराजांशविकासुतः ॥ बभूवपुत्रपौत्रा
 णामनृणोभरतर्षभ १८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्रमवासिकेपर्वणिआश्रमवा०दानयज्ञेचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततः
 प्रभातेराजासदृतराष्ट्रोऽविकासुतः ॥ आहूयपांडवान्वीरानवनवासेकृतक्षणः १ गांधारिसहितोधीमानभ्यनंदद्यथाविधि ॥ कार्तिक्यांकारयित्वेष्टिब्राह्मणैर्वेदपा
 र्गैः २ अग्निहोत्रपुरस्कृत्यवल्कलाजिनसंवृतः ॥ वधूजनवृत्तोरानिर्ययौभवनात्ततः ३ ततःस्त्रियःकौरवपांडवानांयाश्चापराःकौरवराजवंश्याः ॥ तासांनादः
 प्रादुरासीत्तदानींवैचित्रवीर्येनपतौप्रयाते ४ ततोलाजैःसुमनोभिश्चराजाविचित्राभिस्तद्वहंपूजयित्वा ॥ संपूज्यार्थैर्भृत्यवर्गंचसर्वततःसमुत्सृज्ययौनरेन्द्रः ५
 ततोराजाप्रांजलिर्वेपमानोयुधिष्ठिरःसस्वरंवाष्पकंठः ॥ विमुच्योच्चैर्महानादंहिसाधोक्यास्यसीत्यपतत्तातभूमौ ६ तथाऽर्जुनस्तीव्रदुःखाभितप्तोमुहुर्मुहुर्निः
 श्वसनभारताग्र्यः ॥ युधिष्ठिरंमैवमित्येवमुक्कानिगृह्याथोदीनवत्सीदमानः ७ वृकोदरःफाल्गुनश्चैववीरोमाद्रीपुत्रौविदुरःसंजयश्च ॥ वैश्यापुत्रःसहितोगौ
 तमेनधौम्योविप्राश्चान्वयुर्वाष्पकंठाः ८ कुंतीगांधारीबद्धनेत्रां व्रजंतींस्कंधासक्तंहस्तमथोद्वहंती ॥ राजागांधार्याःस्कंधदेशेऽवसज्यपाणिंययौघृतराष्ट्रःप्रतीतः ९
 तथाकृष्णाद्रौपदीसात्वतीचबालापत्याचोत्तराकौरवीच ॥ चित्रांगदायाश्चकाश्चित्त्रियोन्याःसार्धंराज्ञाप्रस्थितास्तावधूभिः १० तासांनादोरुदतीनांतदाऽऽसी
 द्राजनदुःखात्तुरीणामिवोच्चैः ॥ ततोनिष्पेतुर्ब्राह्मणक्षत्रियाणांविद्वद्ब्राह्मणचैवभार्याःसमंतात् ११ तन्निर्याणेदुःखितःपौरवर्गो गजाह्वयेचैवबभूवराजन् ॥
 यथापूर्वगच्छतां पांडवानां द्यूतेराजन्कौरवाणांसभायाः १२ यानापश्यंश्चंद्रमसनसूर्यरामाःकदाचिदपितस्मिन्नरेन्द्रे ॥ महावनंगच्छतिकौरवेन्द्रेशोकेनाताराज
 मार्गप्रपेदुः १३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्र०आश्रमवासपर्वणिघृतराष्ट्रनिर्याणेपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःप्रासादहर्म्ये
 ध्रुवसुधायांचपार्थिव ॥ नारीणांचनराणांचनिःस्वनःसुमहानभूत् १ सराजाराजमार्गेणनारीसंकुलेनच ॥ कथंचिन्निर्ययौधीमानवेपमानःकृतांजलिः २ सर्वद्व
 मानद्वारेणनिर्ययौगजसाह्वयात् ॥ विसर्जयामासचतंजनौघंसमुहुर्मुहुः ३ वनंगंतुंचविदुरोराज्ञासहकृतक्षणः ॥ संजयश्चमहामात्रःसूतोगावल्गणिस्तथा ४ कृपंनि
 वर्तयामासयुयुत्सुंचमहारथम् ॥ घृतराष्ट्रोमहीपालःपरिदाप्ययुधिष्ठिरे ५ निवृत्तेपौरवर्गेचराजासांतःपुरस्तदा ॥ घृतराष्ट्रभ्यनुज्ज्ञातोनिवर्तितुमियेषह ६
 तिचप्रदर्श्यघृतराष्ट्रप्रव्रज्यावर्णयति ततःप्रभातेइत्यादिना १ इष्टि उदवसनीयाख्याय २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ कुंतीगांधारीमनयदिति शेषः किंभूताअर्थाद्गांधार्याहस्तस्कंधासक्तमुद्र
 हती ९ । १० । ११ । १२ । १३ ॥ इति आश्रमवा०नीलकण्ठीये भारतभावादीये पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ८ ॥ ॥ ततइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

७ । ८ । ९ माप्रसादंअप्रसादमितिच्छेदः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ श्वश्रुश्चशुरयोःज्येष्ठत्वाद्घृतराष्ट्रःपांडवोऽपितृसमस्तेनकुंर्याःसम्बन्धुरइति १६ । १७ । १८ । १९ पुरोद्यतान्पुराद्व
 सोऽब्रवीन्मातरंकुंतीवनंतमनुजग्मुषीम् ॥ अहंराजानमन्विष्येभवतीविनिवर्तताम् ७ वधूपरिवृत्तारक्षिणगरंगंतुमर्हसि ॥ राजायात्वेषधर्मात्मातापस्येकृतनिश्चयः ८
 इत्युक्ताधर्मराजेनवाष्पव्याकुललोचना ॥ जगामैवतदाकुंतीगांधारीपरिगृह्यह ९ ॥ कुंत्युउवाच ॥ सद्देवेमहाराजमाऽप्रसादंकृथाःकचित् ॥ एषमामनुरक्तोहि
 राजंस्त्वांचैवसर्वदा १० कर्णस्मरेथाःसततंसंग्रामेष्वपलायिनम् ॥ अवकीर्णोहिसमरेवीरोदुष्प्रज्ञयातदा ११ आयसंहदयंनूनंमंदायाममपुत्रक ॥ यत्सूर्यजमप
 श्यंत्याःशतधानविदीर्यते १२ एवंगतेतुकिंशक्यंमयाकर्तुमर्दिम ॥ ममदोषोऽयमत्यर्थंख्यापितोयन्नसूर्यजः १३ तन्निमित्तंमहाबाहोदानंदद्यास्त्वमुत्तमम् ॥ स
 दैवभ्रातृभिःसार्धंसूर्यजस्यारिमर्दन १४ द्रौपद्याश्चप्रियेनित्यस्थातव्यमरिक्शन ॥ भीमसेनोऽर्जुनश्चैवकुलश्चक्रुर्द्वह १५ समाधेयास्त्वयाराजंस्त्वय्यकु
 लधूर्गता ॥ श्वश्रुश्चशुरयोःपादानशुश्रूषंतीवनेत्वहम् ॥ गांधारीसहितावत्स्येतापसीमलपंकिनी १६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तःसधर्मात्माभ्रातृभिः
 सहितोवशी ॥ विषादमगमद्वीमान्नचकिंचिदुवाचह १७ मुहूर्तमिवतुघ्यात्वाधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ उवाचमातरंदीनश्चिताशोकपरायणः १८ किमिदंतेव्यव
 सितंनैवंत्वंकुमर्हसि ॥ नत्वामभ्यनुजानामिप्रसादंकर्तुमर्हसि १९ पुरोद्यतान्पुराहस्मानुत्साहप्रियदर्शने ॥ विदुलायावचोभिस्त्वंनास्मान्संत्यक्तुमर्हसि २०
 निहत्यपृथिवीपालानराज्यंप्राप्तमिदंमया ॥ तवप्रज्ञामुपश्रुत्यवासुदेवान्नरर्षभात् २१ कसाडुद्धिरियंचाद्यभवत्यायच्छ्रुतंमया ॥ क्षत्रधर्मेस्थितिचोक्त्वातस्या
 श्रयवितुमिच्छसि २२ अस्मानुत्सृज्यराज्यंचस्तुषाहीनायशस्विनि ॥ कथंवत्स्यसिदुर्गेषुवनेष्वद्यप्रसीदमे २३ इतिवाष्पकलावाचःकुंतीपुत्रस्यशृण्वती ॥
 साजगमाश्रुपूर्णाक्षीभीमस्तामिदमब्रवीत् २४ यदाराज्यमिदंकुंतिभोक्तव्यंपुत्रनिर्जितम् ॥ प्राप्तव्याराजधर्माश्चतदेयंतेकुतोमतिः २५ किंवयंकारिताःपूर्व
 भवत्यापृथिवीक्षयम् ॥ कस्यहेतोःपरित्यज्यवनंगंतुमभीप्ससि २६ वनाच्चापिकिमानीताभवत्याबालकावयम् ॥ दुःखशोकसमाविष्टौमाद्रीपुत्राविमौतथा
 २७ प्रसीदमातर्मागास्त्वंवनमद्ययशस्विनि ॥ श्रियंयौधिष्ठिरीमातर्मुंक्ष्वतावद्वलार्जिताम् २८ इतिसानिश्चितैवाशुवनवासायभाविनी ॥ लालप्यतांबहु
 विधंपुत्राणांनाकरोद्वचः २९ द्रौपदीचान्वयाद्विश्रुंविषण्णवदनातदा ॥ वनवासायगच्छंतीरुदतीमद्रयासह ३० सापुत्रानरुदतःसर्वानमुहुर्मुहुर्वेक्षती ॥ जगा
 मैवमहाप्राज्ञावनायकृतनिश्चया ३१ अन्ययुःपांडवास्तांतुसमृत्त्यातःपुरास्तथा ॥ ततःप्रसृज्यसाऽश्रुणिपुत्रान्वचनमब्रवीत् ३२ इतिश्रीमहाभारतेआश्रमवा
 सिकेपर्वणिआश्रमपर्वणिकुंतीवनप्रस्थानेषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ८ ॥ ॥ ८ ॥

विर्गंतुमुद्यवान विदुलायावचोभिःउत्साह्यउत्साहयुक्तान्कृत्वा ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ मद्रयासुमद्रया ३० । ३१ । ३२ इतिआ० नी०भा०षोडशोऽध्यायः॥१६॥

11 9 11

भावदीपेअष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ तद्वति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११

सदीक्षांतत्रसंप्राप्यराजाकौरवनंदनः ॥ शतयूपश्रमेतास्मिन्निवासमकरातिदा १२ तस्मैसर्वविधिंराज्ञेराजाऽऽचख्यौमहामतिः ॥ आरण्यकंमहाराजव्यासस्था
नुमतेतदा १३ एवंसतपसाराजनृधृतराष्ट्रोमहामनाः ॥ योजयामासचात्मानंतांश्चाप्यनुचरांस्तदा १४ तथैवदेवीगांधारीवल्कलाजिनधारिणी ॥ कुंत्यासहम
हाराजसमानव्रतचारिणी १५ कर्मणामनसावाचाचक्षुषाचैवतेनृप ॥ सन्नियम्यैन्द्रियग्राममास्थितेपरमंतपः १६ त्वगस्थिभूतःपरिशुष्कमांसोजटाजिनीवल्क
लसंवृतांगः ॥ सपार्थिवस्तत्रतपश्चचारमहर्षिवतीव्रमपेतमोहः १७ क्षताचधर्मार्थविदग्ध्युद्धिःससंजयस्तंनृपतिसदारम् ॥ उपाचरद्धोरतपोजितात्मातदाकृ
शोवल्कचीरवासाः १८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्रमवासिकेपर्वणिआश्रमोऽशतयूपश्रमनिवासेएकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तत्र
मुनिश्रेष्ठाराजानंद्रष्टुमभ्ययुः ॥ नारदःपर्वतश्चैवदेवलश्चमहातपाः १ द्वैपायनःसशिष्यश्चसिद्धाश्चान्येमनीषिणः ॥ शतयूपश्चराजर्षिर्द्वैपःपरमधार्मिकः २ ते
षांकुंतीमहाराजपूजांचक्रेयथाविधि ॥ तेचापितुष्टुस्तस्यास्तापसाःपरिचर्यया ३ तत्रधर्म्याःकथास्तातचक्रुस्तेपरमर्षयः ॥ रमयंतोमहात्मानंदृतराष्ट्रंज
नाधिपम् ४ कथांतरेतुकस्मिंश्चिद्देवर्षिर्नारदस्ततः ॥ कथामिमामकथयत्सर्वप्रत्यक्षदर्शिवान् ५ ॥ नारदउवाच ॥ केकयाधिपतिःश्रीमान्नराजाऽऽसीदकुतो
भयः ॥ सहस्रचित्यइत्युक्तःशतयूपपितामहः ६ सपुत्रेराज्यमासज्यज्येष्ठेपरमधार्मिके ॥ सहस्रचित्योधर्मात्माप्रविवेशवननृपः ७ सगत्वातपसःपारंदीप्तस्यव
सुधाधिपः ॥ पुरंदरस्यसंस्थानंप्रतिपेदेमहाद्युतिः ८ दृष्टपूर्वःसबहुशोराजन्संपततामया ॥ मर्हेद्रसदनेराजातपसादग्धकिल्बिषः ९ तथाशैलालयोराजाभगद
त्तपितामहः ॥ तपोबलेनैवनृपोमर्हेद्रसदनंगतः १० तथापृषध्नोराजाऽऽसीद्राजन्वज्रधरोपमः ॥ सचापितपसालेभेनाकष्टमिमितोगतः ११ अस्मिन्नरण्येनृप
तेमांधातुरापिचात्मजः ॥ पुरुकुत्सोनृपःसिद्धिमहतींसमवाप्तवान् १२ भार्यासमभवद्यस्यनर्मदासारितांवरा ॥ सोऽस्मिन्नरण्येनृपतिस्तपस्तप्त्वादिवंगतः १३
शशलोमाचराजासीद्राजन्परमधार्मिकः ॥ सम्यगस्मिन्वनेतप्त्वाततोदिवमवाप्तवान् १४ द्वैपायनप्रसादाच्चत्वमपीदंतपोवनम् ॥ राजन्नवाप्यदुःप्रापांगति
मग्न्यांगमिष्यसि १५ त्वंचापिराजशार्दूलतपसोऽतेश्रियावृतः ॥ गांधारीसहितोगतागतिंतेषांमहात्मनाम् १६ पांडुःस्मरतितेनित्यंबलहंतुःसमीपगः ॥ त्वां
सदैवमहाराजश्रेयसासचयोक्ष्यति १७ तवशुश्रूषयाचैवगांधार्याश्चयशस्विनी ॥ भर्तुःसलोकतामेषागमिष्यतिवधूस्तव १८ युधिष्ठिरस्यजननीसहिधर्मःसनात
नः ॥ वयमेतत्प्रपश्यामोनृपतेदिव्यचक्षुषा १९ प्रवेक्ष्यतिमहात्मानंविदुरश्चयुधिष्ठिरम् ॥ संजयस्तदनुध्यानादितःस्वर्गमवाप्स्यति २० ॥ वैशंपायन
उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वाकौरवेद्रोमहात्मासार्धपत्न्याप्रीतिमान्प्रबभूव ॥ विद्वान्वाक्यंनारदस्यप्रशस्यचक्रेपूजांचातुलानारदाय २१ ॥ १२१ ॥ १२२ ॥ १२३ ॥ १२४ ॥ १२५ ॥ १२६ ॥ १२७ ॥ १२८ ॥ १२९ ॥ १३० ॥ १३१

198H

२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३ ऋषिपुत्रोऽव्यासपुत्रः ३४।३५।३६।३७।३८ ॥ इति जात्रमवासिकेऽपर्वणि नीलकण्ठीये भारते भाष्यदीपेर्विश्वोऽध्यायः ॥ २० ॥

ततः सर्वे नारदं विप्रसंघाः संपूजयामासु रतीव राजन् ॥ राज्ञः प्रीत्या घृतराष्ट्रस्य ते वै पुनः पुनः संप्रहृष्टास्तदानीम् २२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ नारदस्य तु तद्वाक्यं
शशंसुर्द्विजसत्तमाः ॥ शतयूपस्तुराजर्षिर्नारदं वाक्यमब्रवीत् २३ ॥ अहो भगवता श्रद्धाकुराजस्य वर्धिता ॥ सर्वस्य च जनस्यास्य मम चैव महायुते २४ ॥ अस्ति
काचिद्विवक्षा तु तामिनि गदतः शृणु ॥ घृतराष्ट्रं प्रति नृपं देवर्षे लोकपूजित २५ ॥ सर्ववृत्तांततत्त्वज्ञो भवान् दिव्येन चक्षुषा ॥ युक्तः पश्यसि विप्रर्षे गतिर्या विविधानृ
णाम् २६ ॥ उक्तवान्नृपतीनां त्वमर्हेद्रस्य सलोकतां ॥ न त्वस्य नृपते लोकाः कथितास्ते महामुने २७ ॥ स्थानमप्यस्य नृपतेः श्रोतुमिच्छाम्यहं विभो ॥ त्वत्तः कीदृक्
दाचेति तन्ममाख्याहितत्वं तः २८ ॥ इत्युक्तो नारदस्तेन वाक्यं सर्वमनोनुगम् ॥ व्याजहार सभामध्ये दिव्यदर्शो महातपाः २९ ॥ नारद उवाच ॥ यदृच्छया श
क्रसदो गत्वा शक्रं शचीपतिम् ॥ दृष्टवानास्मिराजर्षे तत्र पांडुनराधिपम् ३० ॥ तत्रेयं घृतराष्ट्रस्य कथा समभवत् ॥ तपसो दुष्करस्यास्य यदयं तपते नृपः ३१ ॥ त
त्राहमिदमश्रौषं शक्रस्य वदतः स्वयम् ॥ वर्षाणि त्रीणि शिष्टानि राज्ञोऽस्य परमायुषः ३२ ॥ ततः कुबेरभवनं गांधारी सहितो नृपः ॥ प्रयाता घृतराष्ट्रोऽयं राजराजाभिस
त्कृतः ३३ ॥ कामगेन विमानेन दिव्याभरणभूषितः ॥ ऋषिपुत्रो महाभागस्तपसा दग्धकिल्बिषः ३४ ॥ संचरिष्यति लोकांश्च देवगंधर्वरक्षसाम् ॥ स्वच्छंदेनेति ध
र्मात्मा यन्मां त्वमनुपृच्छसि ३५ ॥ देवगुह्यामिदं प्रीत्या मया वः कथितं महत् ॥ भवंतो हि श्रुतधनास्तपसा दग्धकिल्बिषाः ३६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इति ते तस्य
तच्छ्रुत्वा देवर्षेर्भधुरं वचः ॥ सर्वे सुमनसः प्रीता बभूवुः सच पार्थिवः ३७ ॥ एवं कथाभिरन्वास्य घृतराष्ट्रं मनीषिणः ॥ विप्रजग्मु र्यथा कामं ते सिद्धगतिमास्थिताः ३८
॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके पर्वणि आश्रमवासपर्वणि नारदवाक्ये विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ वनं गते कौरवैरेद्रे दुःखशोकसमन्विताः ॥
बभूवुः पांडवाराजन्मातृशोकेन चान्विताः १ ॥ तथा पौरजनः सर्वः शोचन्नास्ते जनाधिपम् ॥ कुर्वाणाश्च कथास्तत्र ब्राह्मणानृपतिं प्रति २ ॥ कथं नुराजा वृद्धः स वनेव
सति निर्जने ॥ गांधारी च महाभागा सा च कुंती पृथाकथम् ३ ॥ सुखार्हः सहिराजर्षिरसुखी तद्वनं महत् ॥ किमवस्थः समासाद्य प्रज्ञाचक्षुर्हतात्मजः ४ ॥ सुदुष्करं क
तवती कुंती पुत्रानपश्यती ॥ राज्यश्रियं परित्यज्य वनं सा समरोचयत् ५ ॥ विदुरः किमवस्थश्च भ्रातुः शुश्रूषुरात्मवान् ॥ सच गावल्गणिर्धौमान् भर्तृपिंडानुपालकः
६ ॥ आकुमारं च पौरास्ते चिता शोकसमाहताः ॥ तत्र तत्र कथाश्च कुः समासाद्य परस्परम् ७ ॥ पांडवाश्चैव ते सर्वे भृशं शोकपरायणाः ॥ शोचंतो मातरं वृद्धामूषुर्नाति
चिरं पुरे ८ ॥ तथैव वृद्धं पितरं हतपुत्रं जनेश्वरम् ॥ गांधारी च महाभागा विदुरं च महामतिम् ९ ॥ नैषां बभूवुः संप्रीतिस्तान्विचितयतां तदा ॥ नराज्येन च नारीषु न वे
दाध्ययनेषु च १० ॥ परं निर्वेदमगमंश्चितयंतो नराधिपम् ॥ तं च ज्ञातिवधंधोरं संस्मरंतः पुनः पुनः ११ ॥ वनमिति १ ॥ २ ॥ १ ॥ ३ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११

११ । १३ । १४ । १५ ॥ इति आश्रमवासपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे एकविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ७ ॥ एवमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९
 अभिमन्योश्च बालस्य विनाशं रणमूर्धनि ॥ कर्णस्य च महाबाहो संग्रामेष्वपलायिनः १२ तथैव द्रौपदेयानामन्येषां सुहृदामपि ॥ वधं संस्पृश्य ते वीरानातिप्रमन
 सोऽभवत् १३ हतप्रवीरां पृथिवीं हत रत्नां च भारत ॥ सदैव चित्तं तस्तेन शमं चोपलेभिरे १४ द्रौपदी हतपुत्रा च सुभद्रा चैव भाविनी ॥ नातिप्रीतियुते देव्यौ त
 दास्तामप्रहृष्टवत् १५ वैराट्यास्तनयं दृष्ट्वा पितरं ते परिक्षितम् ॥ धारयंति स्म ते प्राणांस्तव पूर्वपितामहाः १६ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासि ० आश्रमवा ०
 एकविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं ते पुरुषव्याघ्राः पांडवामातृनंदनाः ॥ स्मरंतो मातरं वीरा बभूवुर्भृशदुःखिताः १ ये राजकार्येषु
 पुरा व्यासक्तानित्यशोऽभवन् ॥ ते राजकार्याणि तदानाकार्षुः सर्वतः पुरे २ प्रविष्टा इव शोकेन नाभ्यनंदंतर्किंचन ॥ संभाष्यमाणा अपितेन किंचित्प्रत्यपूजयन् ३
 ते स्मवीरा दुराधर्षा गाभीर्ये सागरोपमाः ॥ शोकोपहतविज्ञानानष्टसंज्ञा इवाभवन् ४ अर्चितयंश्च जननीं तस्ते पांडुनंदनाः ॥ कथं नु वृद्धमिथुनं बह्व्यतिकृशा
 पृथा ५ कथंचन समहीपालो हतपुत्रो निराश्रयः ॥ पत्न्या सह सत्येको वने श्वापदसेविते ६ सा च देवी महाभागा गांधारी हतबांधवा ॥ पतिमंधं कथं वृद्धमन्वेति विज
 नेवने ७ एवं तेषां कथयता मौत्सुक्यमभवत्तदा ॥ गमने चाभवद्बुद्धिर्धृतराष्ट्रदिदृक्षया ८ सह देवस्तुराजानं प्रणिपत्येदमब्रवीत् ॥ अहो मे भवतो दृष्टं हृदयं गमनं
 प्रति ९ न हित्वांगौरवेणाहमशकं वक्तुमंजसा ॥ गमनं प्रति राजेन्द्र तदिदं समुपस्थितम् १० दिष्ट्या द्रक्ष्यामि तां कुंतीं वर्तयंतीं तपस्विनीम् ॥ जाटिलां तापसीं वृद्धां
 कुशकाशपरिक्षिताम् ११ प्रासादहर्म्यसंवृद्धामत्यंतसुखभागिनीम् ॥ कदा तु जननीं श्रान्तां द्रक्ष्यामि भृशदुःखिताम् १२ अनित्यां खलु मर्त्यानां गतयो भरतर्षभ ॥
 कुंती राजसुता यत्र वसत्यसुखिता वने १३ सह देववचः श्रुत्वा द्रौपदी योषितां वरा ॥ उवाच देवी राजानमभिपूज्याभिनंद्य च १४ कदा द्रक्ष्यामि तां देवीं यदि जीवति
 सा पृथा ॥ जीवत्या ह्यद्य मे प्रीतिर्भाविष्यति जनाधिप १५ एषा तेऽस्तु मतिर्नित्यं धर्मे ते रमतां मनः ॥ योऽद्य त्वमस्मान् राजेन्द्र श्रेयसा योजयिष्यसि १६ अग्रपाद
 स्थितं चे मे विद्विराजन्वधूजनम् ॥ कांक्षतं दर्शनं कुंत्या गांधार्याः श्वशुरस्य च १७ इत्युक्तः स नृपो देव्या द्रौपद्या भरतर्षभ ॥ सेनाध्यक्षान्समानाद्य सर्वानिदमुवा
 च ह १८ निर्यातय तमे सेनां प्रभूतरथकुंजरात् ॥ द्रक्ष्यामिव न संस्थं च धृतराष्ट्रं महीपतिम् १९ रुयध्यक्षांश्चाब्रवीद्राजा यानानि विविधानि मे ॥ सज्जीक्रियंतां स
 वाणिशिविकाश्च सहस्रशः २० शकटापणवेशाश्च कोशः शिल्पिन एव च ॥ निर्यातुकोषपालाश्च कुरुक्षेत्राश्रमं प्रति २१ यश्च पौरजनः काश्चिद्भ्रष्टमिच्छति पार्थिवम् ॥
 अनावृतः सुविहितः स च यातु सुरक्षितः २२ सूदाः पौरोगवाश्चैव सर्वे चैव महानसम् ॥ विविधं भक्षभोज्यं च शकटे रुह्यतां मम २३

१० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ ॥ अग्रपादस्थितं प्रयाणार्थं पुरस्कृते वैष्णवादेन स्थितं अरयंतस्तु कर्मिण्यः १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३

१४ । १५ । १६ ॥ इति आश्रमवासिके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ आज्ञापयामासेति १ । २ यानैर्मुष्यवाहोः ३ नखरप्रासो व्याघ्रनखवत्पराचीनफलककुक्षिर्यः
 प्रयाणं बुध्यतां चैवं श्वोभूत इति माचिरम् ॥ क्रियतां पथि चाप्यद्य वेदमानि विविधानि च २४ एवमाज्ञाप्य राजा स भ्रातृभिः सह पांडवः ॥ श्वोभूते निर्धयौ राजन्स
 स्त्रीवृद्धपुरःसरः २५ सबहिर्दिवसानेव जनौ च परिपालयन् ॥ न्यवसन्नृपतिः पंचततोऽगच्छद्वनं प्रति २६ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके आश्रमवासपर्वणि
 युधिष्ठिरयात्रायां द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ आज्ञापयामास ततः सेनां भरतसत्तमः ॥ अर्जुनप्रमुखैर्गुप्तां लोकपालोपमैर्न
 रैः १ योगो योग इति प्रीत्या ततः शब्दो महान्भूत् ॥ क्रोशतां सादिना तत्र युज्यतां युज्यतामिति २ केचिद्यानैर्न राजग्मुः केचिदश्वैर्महाजवैः ॥ कांचनैश्चरथैः के
 चिज्ज्वलितज्वलनोपमैः ३ गजेन्द्रैश्च तथैवान्ये केचिदुष्टैर्नराधिप ॥ पदातिनस्तथैवान्येन खरप्रासयोधिनः ४ पौरजानपदाश्चैव यानैर्बहुविधैस्तथा ॥ अन्वयुः
 कुरुराजानं धृतराष्ट्रं दिदृक्षवः ५ सचापिराजवचनादाचार्यो गौतमः कृपः ॥ सेनामादाय सेनानीः प्रययावाश्रमं प्रति ६ ततो द्विजैः परिवृतः कुरुराजो युधिष्ठिरः ॥
 संस्तूयमानो बहुभिः सूतमागधवंदिभिः ७ पांडुरेणातपत्रेण ग्रियमाणेन मूर्धनि ॥ रथानीकेन महतानिर्जगाम कुरूद्रहः ८ गजैश्चाचलसंकाशैर्भीमकर्मावृकोदरः ॥
 सज्जयंत्रायुधोपेतैः प्रययौ पवनात्मजः ९ माद्रीपुत्रावपितथा हयारोहौ सुसंवृतौ ॥ जग्मतुः शीघ्रगमनौ सन्नद्धकवचध्वजौ १० अर्जुनश्च महातेजारथेनादित्यव
 र्चसा ॥ वशीश्चेतैर्हयैर्युक्तैर्दिव्येनान्वगमन्नृपम् ११ द्रौपदी प्रमुखा श्वापिस्त्रीसंघाः शिविकायुताः ॥ रुयध्यक्षगुप्ताः प्रययुर्विसृजंतोऽमितं वसु १२ समृद्धरथह
 स्त्यश्वेणुवीणानुनादितम् ॥ शुशुभे पांडवं सैन्यं ततदा भरतर्षभ १३ नदीतीरेषु रम्येषु सरःसु च विशांपते ॥ वासान् कृत्वा क्रमेणाथ जग्मुस्ते कुरुपुंगवाः १४ यु
 युत्सुश्च महातेजा धीम्यश्चैव पुरोहितः ॥ युधिष्ठिरस्य वचनात्पुर्गुप्तिं प्रचक्रतुः १५ ततो युधिष्ठिरा राजा कुरुक्षेत्रमवातरत् ॥ क्रमेणोत्तीर्य यमुनानदीं परमपावनीम्
 १६ सददर्शाश्रमं दूराद्राजर्षेस्तस्य धीमतः ॥ शतयूपस्य कौरव्यधृतराष्ट्रस्य चैव ह १७ ततः प्रमुदितः सर्वो जनस्तद्वनमंजसा ॥ विवेश सुमहानादिराष्ट्रं भरतर्षभ
 १८ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके पर्वणि आश्रमवासपर्वणि धृतराष्ट्राश्रमगमने त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततस्ते पांडवा दूरादवती
 र्यपदातयः ॥ अभिजग्मुर्नरपतेराश्रमं विनयानताः १ सच योधजनः सर्वो यै चराश्रनिवासिनः ॥ स्त्रियश्च कुरुमुख्यानां पद्मिरेवान्वयुस्तदा २ आश्रमं ते ततो जग्मु
 र्धृतराष्ट्रस्य पांडवाः ॥ शून्यं मृगगणाकीर्णं कदलिवनशोभितम् ३ ततस्तत्र समाजग्मुस्तापसानियतव्रताः ॥ पांडवानागतान् द्रष्टुं कौतूहलसमन्विताः ४ तान् पृच्छ
 ततो राजा कासौ कौरववंशभूत् ॥ पिता ज्येष्ठो गतोऽस्माकमिति बाष्पपरिप्लुतः ५ ते तमूचुस्ततो वाक्यं यमुनामवगाहितम् ॥ पुष्पाणामुदकुंभस्य चार्थं मत्त इति प्रभो ६

४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ ॥ इति आश्रमवासपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ तत इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३

७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०॥ इति आश्रमवा० नीलकंठीयभारतभावेदीपचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ॥ सतैरिति १।२
 तैराख्यातेनमार्गेणततस्तेजमुंजसा ॥ ददृशुश्चाविदूरेतान्सर्वानथपदातयः ७ ततस्तेसत्वरजमुःपितुर्दर्शनकाक्षिणः ॥ सहदेवस्तुवेगेनप्राधावद्यत्रसा
 पृथा ८ सुस्वरंरुद्धेधीमान्मातुःपादावुपस्पृशन् ॥ साचबाष्पाकुलमुखोददर्शदयितंसुतम् ९ बाहुभ्यांसंपरिष्वज्यसमुन्नाम्यचपुत्रकम् ॥ गांधार्याःकथया
 माससहदेवमुपस्थितम् १० अनंतरंचराजानंभीमसेनमथार्जुनम् ॥ नकुलंचपृथादृष्ट्वात्वरमाणोपचक्रमे ११ साह्याग्रेगच्छतितयोर्दंपत्योर्हतपुत्रयोः ॥ कर्षं
 तीतौततस्तेतांदृष्ट्वासन्यपतन्भुवि १२ राजातान्स्वरयोगेनस्पर्शनचमहामनाः ॥ प्रत्यभिज्ञायमेधावीसमाश्वासयतप्रभुः १३ ततस्तेबाष्पमुत्सृज्यगांधा
 रीसहितंनृपम् ॥ उपतस्थुर्महात्मानोमातरंचयथाविधि १४ सर्वेषांतोयकलज्ञानजगृहस्तेस्वयंतदा ॥ पांडवालब्धसंज्ञास्तेमात्राचाश्वासिताःपुनः १५
 तथानार्योत्सिंहानांसोऽवरोधजनस्तदा ॥ पौरजानपदाश्चैवददृशुस्तंजनाधिपम् १६ निवेदयामासतदाजनंतन्नामगोत्रतः ॥ युधिष्ठिरोनरपतिःसचैनंप्र
 त्यपूजयत् १७ सतैःपरिवृतोमेनेहर्षबाष्पाविलेक्षणः ॥ राजाऽऽत्मानंयुद्धगतंपुरेवगजसाह्वये १८ अभिवादितोवधूभिश्चकृष्णाद्याभिःसपार्थिवः ॥ गांधार्या
 सहितोधीमान्कुंत्याचप्रत्यनंदत १९ ततश्चाश्रममागच्छत्सिद्धचाणसेवितम् ॥ दिदृशुभिःसमाकीर्णंनमस्तारागणैरिव २० ॥ इति श्रीमहाभारतेआश्रमवा
 सि०आश्रमवा०युधिष्ठिरादिधृतराष्ट्रसमागमेचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सतैःसहनरव्याघ्रैर्भ्रातृभिर्भरतर्षभ ॥ राजाहविरप
 आक्षैरासांचक्रेतदाऽऽश्रमे १ तापसैश्चमहाभागैर्नानादेशसमागतैः ॥ द्रष्टुंकुरुपतेःपुत्रान्पांडवान्पृथुवक्षसः २ तेऽब्रुवन्ज्ञातुमिच्छामःकतमोऽत्रयुधिष्ठिरः ॥
 भीमार्जुनौयमौचैवद्रौपदीचयशस्विनी ३ तानाचख्यौतदासूतःसर्वास्तानभिनामतः ॥ संजयोद्रौपदींचैवसर्वाश्चान्याःकुरुस्त्रियः ४ ॥ संजयउवाच ॥ यए
 षजांबूनदशुद्धगौरस्तनुर्महासिंहइवप्रवृद्धः ॥ प्रचंडघोणःपृथुदीर्घनेत्रस्ताम्रायताक्षःकुरुराजएषः ५ अयंपुनर्मतगजेंद्रगामीप्रतप्तचामीकरशुद्धगौरः ॥
 पृथ्वायतांसःपृथुदीर्घबाहुर्वृकोदरःपश्यतपश्यतेमम् ६ यस्त्वेषपार्श्वेऽश्वमहाधनुष्मानश्यामोयुवावारणयूथपाभः ॥ सिंहोन्नतांसो गजखेलगामीपद्मायताक्षो
 ऽर्जुनएषवीरः ७ कुंतीसमीपेपुरुषोत्तमौतुयमाविमौविष्णुमहेंद्रकल्पौ ॥ मनुष्यलोकेसकलेसमोऽस्ति ययोर्नरूपेनबलेनशीले ८ इयंपुनःपद्मदलायताक्षीम
 ध्यंवयःकिंचिदिवस्पृशंती ॥ नीलोत्पलाभासुरदेवतेवकृष्णास्थितामूर्तिमतीवलक्ष्मीः ९ अस्यास्तुपार्श्वेकनकोत्तमाभायैषाप्रभामूर्तिमतीवसौमी ॥ मध्ये
 स्थितासाभगिनीद्विजाश्रयाश्चक्रायुधस्याप्रतिमस्यतस्य १० इयंचजांबूनदशुद्धगौरीपार्थस्यभार्याभुजगेंद्रकन्या ॥ चित्रांगदाचैव नरेंद्रकन्यायैषासवर्णाऽऽ
 द्रैमधूकपुष्पैः ११ इयंस्वसाराजचमूपतेश्चप्रवृद्धनीलोत्पलदामवर्णा ॥ पस्पर्धकृष्णेनसदानृपोयोट्टकोदरस्यैषपरिग्रहीश्रयः १२
 ३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००॥

१३ आसन्नमहीतलेसमीपभूमौ १४ । १५ सीमंतमात्रेणउपलक्षितानस्वलंभारादिनातादशाःशिरोरुहाःकेशावासांताःसीमंतशिरोरुहाः असीमंतेतिपाठोयुक्तः १६ ब्राह्मण्येत्यादिपादः
 इयंचराज्ञोमगधाधिपस्यसुताजरासंधइतिश्रुतस्य ॥ यवीयसोमाद्रवतीसुतस्यभार्यामताचंपकदामगौरी १३ इंदीवरश्यामतनुःस्थितातुयैषाऽपराऽऽसन्नमही
 तलेच ॥ भार्यामतामाद्रवतीसुतस्यज्येष्ठस्यसेयंकमलायताक्षी १४ इयंतुनिष्ठसुवर्णगौरीराज्ञोविराटस्यसुतासपुत्रा ॥ भार्याभिमन्योर्निहतोरणेयोद्रोणा
 दिभिस्तैर्विरथोरथस्थैः १५ एतास्तुसीमंतशिरोरुहायाःशुक्लोत्तरीयानरराजपत्न्यः ॥ राज्ञोऽस्यवृद्धस्यपरंशतारख्याःस्तुषानृवीराहतपुत्रनाथाः १६ एताय
 थामुख्यमुदाहृतावोब्राह्मण्यभावादृष्टुबुद्धिसत्त्वाः ॥ सर्वाभवद्भिःपरिच्छद्यमानानरेंद्रपत्न्यःसुविशुद्धसत्त्वाः १७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंसराजाकुरुवृद्धवर्यः
 समागतस्तेनरदेवपुत्रैः ॥ पप्रच्छसर्वकुशलंतदानींगतेषुसर्वेष्वथतापसेषु १८ योधेषुवाऽप्याश्रममंडलंतमुक्कानिविष्टेषुविमुच्यपत्रम् ॥ स्त्रीवृद्धबालेचसुसंनि
 विष्टेयथार्हतस्तान्कुशलान्यपृच्छत् १९ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिकेपर्वणि आश्रमवासपर्वणिऋषीनप्रतियुधिष्ठिरादिकथनेपंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥
 ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ युधिष्ठिरमहाबाहोकच्चित्त्वंकुशलीह्यसि ॥ सहितोभ्रातृभिःसवःपौरजानपदैस्तथा १ येचत्वामनुजीवंतिकच्चित्तेऽपिनिरामयाः ॥ सचिवाष्ट
 त्यवर्गाश्चगुरवश्चैवतेनृप २ कच्चित्तेऽपिनिरातंकावसंतिविषयेतव ॥ कच्चिद्वर्तसिपौराणीष्टतिराजर्षिसेविताम् ३ कच्चिन्ध्यायाननुच्छिद्यकोशस्तेऽभिप्रपूर्यते ॥
 अरिमध्यस्थमित्रेषुवर्तसेचानुरूपतः ४ ब्राह्मणानग्रहैर्वायथावदनुपश्यसि ॥ कच्चित्तेपरितुष्यंतिशीलेनभरतर्षभ ५ शत्रवोऽपिकुतःपौरामृत्यावास्वजनोऽ
 पिवा ॥ कच्चिद्यजसिराजेंद्रश्रद्धावान्पितृदेवताः ६ अतिथीनम्रपानेनकच्चिदर्चसिभारत ॥ कच्चिन्नयपथेविप्राःस्वकर्मनिरतास्तव ७ क्षत्रियावैश्यवर्गावा
 शूद्रावाऽपिकुटुंबिनः ॥ कच्चित्स्त्रीबालवृद्धंतेनशोचतिनयाचते ८ जामयःपूजिताःकच्चित्तवगेहेनरर्षभ ॥ कच्चिद्राजर्षिवंशोऽयंत्वामासाद्यमहीपतिम् ९ यथो
 चितंमहाराजयशसानावसीदति ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्येवंवादिनंतंसन्ध्यायवित्प्रत्यभाषत १० कुशलप्रश्नसंयुक्तंकुशलोवाक्यकर्मणि ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥
 कच्चितेवर्धतेराजंस्तपोदमशमश्चते ११ अपिमेजननीचेयंशुश्रूषुर्विगतकृमा ॥ आथास्याःसफलोराजन्वनवासोभविष्यति १२ इयंचमाताज्येष्ठामेशीतवाताय
 कर्शिता ॥ घोरेणतपसायुक्तादेवीकच्चिन्नशोचति १३ हतान्पुत्रान्महावीर्यान्क्षत्रधर्मपरायणान् ॥ नापध्यायतिवाकच्चिदस्मान्पापकृतःसदा १४ कचासौविदु
 रोराजन्नेमंपश्यामहेवयम् ॥ संजयःकुशलीचार्यकच्चिन्नुतपसिस्थिरः १५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्तःप्रत्युवाचेदंघृतराष्ट्रो जनाधिपम् ॥ कुशलीविदुरःपुत्र
 तपोघोरंसमाश्रितः १६ वायुभक्षोनिराहारःकशोधमनिसंतप्तः ॥ कदाचिदृश्यतेविप्रैःशून्येऽस्मिन्काननेकचित् १७

संबोधनंपरिपृच्छ्यमानाः कथयतोमत्तोवेदितव्याहतिशेषः १७।१८ पञ्चाह्ननम् १९ ॥ इति आश्रमवा० नी०भारतभावे०पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिरैति १
 २।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००॥

11 9 311

१७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

एतद्विन्नितयं श्रेष्ठं सर्वभूतेषु भारत ॥ निर्वैरतामहाराजसत्यमक्रोधएवच १ कश्चित्तेनचमोहोऽस्तिवनवासेनभारत ॥ स्वशैवन्यमन्नंवाउपवासोऽपिवाभवेत् १०
विदितंचापिराजेंद्रविदुरस्यमहात्मनः ॥ गमनेविधिनाऽनेनधर्मस्यसुमहात्मनः ११ मांडव्यशापाद्विसैधर्मोविदुरतागतः ॥ महाबुद्धिर्महायोगीमहात्मासुम
हामनाः १२ बृहस्पतिर्वादेवेषुशुक्रोवाऽप्यसुरेषुच ॥ नतथाबुद्धिसंपन्नोयथासपुरुषर्षभः १३ तपोबलव्ययंकृत्वासुचिरात्संभृतंतदा ॥ मांडव्येनर्षिणाधमां
भिभूतःसमातनः १४ नियोगाद्ब्रह्मणःपूर्वमयास्वेनबलेनच ॥ वैशित्रवीर्यंक्षेत्रेजातःससुमहामतिः १५ भ्रातातवमहाराजदेवदेवःसनातनः ॥ धारणान्मन
साध्यानाद्यंधर्मैकवयोविदुः १६ सत्येनसंवर्धयसिधोदमेमशमेनच ॥ अर्हिसयाचदानेनतप्यमानःसनातनः १७ येनयोगबलाज्जातःकुरुराजोयुधिष्ठिरः ॥ धर्म
इत्येषनृपतेप्राज्ञेनामितबुद्धिना १८ यथावद्विर्यथावायुर्यथापःपृथिवीयथा ॥ यथाऽऽकाशंतथाधर्मइहचामुत्रचस्थितः १९ सर्वगश्चैवराजेंद्रसर्वव्याप्यचराच
रम् ॥ दृश्यतेदेवदेवैःससिद्धैर्निर्मुक्तकल्मषैः २० योद्धिधर्मःसविदुरोविदुरोयःसर्पाडवः ॥ सपुषराजनदृश्यस्तेर्पाडवःप्रेष्यवस्थितः २१ प्रविष्टःसमहात्मानं
भ्रातातेबुद्धिसत्तमः ॥ दृष्ट्वामहात्माकौंतेयमहायोगबलान्वितः २२ त्वांचापिश्रेयसायोक्ष्येनचिराद्भरतर्षभ ॥ संशयच्छेदनार्थायप्राप्तंमांविद्धिपुत्रक २३ नक्त
तयैःपुराकैश्चित्कर्मलोकेमहर्षिभिः ॥ आश्चर्यभूतंतपसःफलंतद्दर्शयामिवः २४ किमिच्छासिमहीपालमतःप्राप्तुमभीप्सितम् ॥ द्रष्टुंस्प्रष्टुमथश्रोतुंतत्कर्ताऽस्मि
तवानघ २५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्रमवासिकेपर्वणिआश्रमवासपर्वणिव्यासवाक्येअष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ समाप्तंचाश्रमवासपर्व ॥ ॥ अथपुत्रद
र्शनपर्व ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ वनवासंगतेविप्रष्टतराष्ट्रेमहीपतौ ॥ सभायेंनृपशार्दूलवध्वाकुंत्यासमान्विते १ विदुरेचापिसंसिद्धेधर्मराजंव्यापाश्रिते ॥
वसत्सुर्पांडुपुत्रेषुसर्वेष्वश्रममंडले २ यतदाश्चर्यमितिर्वैकरिष्यामीत्युवाचह ॥ व्यासःपरमतेजस्वीमहर्षिस्तद्वदस्वमे ३ वनवासेचकौरव्यःकियंतंकालमच्युतः ॥
युधिष्ठिरोनरपतिर्न्यवसत्सजनस्तदा ४ किमाहाराश्वतेतत्रससैन्यान्धवसन्प्रभो ॥ सातःपुरामहात्मानइतितद्वाहिमेऽनघ ५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तेऽनुज्ञाता
स्तदाराजन्कुरुराजेनर्पाडवाः ॥ विविधान्यन्नपानानिविश्राम्यानुमवंतिते ६ मासमेकंविजन्हुस्तेससैन्यांतःपुरावने ॥ अथतत्रागमद्व्यासोयथोक्तंतेमयाऽनघ
७ तथाचतेषांसर्वेषांकथाभिर्नृपसन्निधौ ॥ व्यासमन्वास्यसाराजन्नाजग्मुर्मुनयोऽपरे ८ नारदःपर्वतश्चैवदेवलश्चमहातपाः ॥ विश्वावसुस्तुष्टुरुश्चचित्रसेनश्च
भारत ९ तेषामपियथान्यायंपूजांघकेमहातपाः ॥ घृतराष्ट्रान्यनुज्ञातःकुरुराजोयुधिष्ठिरः १०

भावदीपेष्टाविशोऽध्यायः ॥ २८ ॥   ॥ ७ ॥   ॥ ७ ॥   ॥ इति वासिष्ठे १ । २ । ३ । ४ । ५ विश्वाम्यविभ्रांतिपाठ्य ६ । ७ । ८ । ९ । १०

बर्हिणेपुष्षिबर्हजतूलिकामयेषु ११।१२।३।४।५। ६। ७। ८।९ संशयाभूतानां सत्त्वमस्ति न वा सत्त्वमपि पिडादेर्वैद्यभूतस्येव पूर्व रूपमुपमृद्यानुपमृच्य वा उपमर्दोऽयं दशरथः स्वर्गस्थो
निषेदुस्ते ततः सर्वे पूजांप्राप्य युधिष्ठिरात् ॥ आसनेषु च पुण्येषु बर्हिणेषु वरेषु च ११ तेषु तत्रोपविष्टेषु सपुराजामहामतिः ॥ पांडुपुत्रैः परिवृतो निषसाद कुरूद्रह १२
गांधारी चैव कुंती च द्रौपदी सा त्वती तथा ॥ स्त्रियश्चान्यास्तथा न्याभिः सहोपवि विशुस्ततः १३ तेषां तत्र कथा दिव्या धर्मिष्ठाश्चाभवन् रूप ॥ ऋषीणां च पुराणानां दे
वासुरविमिश्रिताः १४ ततः कथां ते व्यासस्तं प्रज्ञाचक्षुषमीश्वरम् ॥ प्रोवाच वदतां श्रेष्ठः पुनरेव स तद्ब्रुवः १५ प्रीयमाणो महातेजाः सर्ववेदविदावरः ॥ विदितं मम
राजेंद्र यत्ते हृदिविवक्षितम् १६ दह्यमानस्य शोकेन तव पुत्रकृतेन वै ॥ गांधार्याश्चैव दुःखंहृदि तिष्ठति नित्यदा १७ कुंत्याश्च यन्महाराज द्रौपद्याश्च हृदि स्थितम् ॥
यच्च धारयते तीव्रं दुःखं पुत्रविनाशजम् १८ सुभद्राकृष्णभगिनी तच्चापि विदितं मम ॥ श्रुत्वा समागममिमं सर्वेषां वस्ततो नृप १९ संशयच्छेदनार्थाय प्राप्तः
कौरवनंदन ॥ इमे च देवगंधर्वाः सर्वे चे मे महर्षयः २० पश्यंतु तपसेवीर्यमद्य मे चिरसंभृतम् ॥ तदुच्यतां महाप्राज्ञं कामं प्रददामि ते २१ प्रवणोऽस्मि
वरं दातुं पश्य मे तपसःफलम् ॥ एवमुक्तः सराजेंद्रो व्यासेनामित बुद्धिना २२ मुहूर्तमिव संचिंत्य वचनायोपचक्रमे ॥ धन्योऽस्म्यनुग्रहीतश्च सफलं जीवि
तंच मे २३ यन्मे समागमोऽद्येह भवद्भिः सह साधुभिः ॥ अद्य चाप्यवगच्छामि गतिमिष्टामिहात्मनः २४ ब्रह्मकल्पैर्भवद्भिर्यत्समेतोऽहं तपोधनाः ॥ दर्शनादेव भव
तां पूतोऽहं नात्र संशयः २५ विद्यते न भयं चापि परलोकान्ममानवाः ॥ किंतु तस्य सुदुर्बुद्धेर्मे दस्यापनयैर्भृशम् २६ द्वयते मे मनो नित्यं स्मरतः पुत्रगृद्धिनः ॥
अपापाः पांडवा येन निकृताः पापबुद्धिना २७ घातिता पृथिवी येन सहयासनरद्विपा ॥ राजानश्च महात्मानो नानाजनपदेश्वराः २८ आगम्य मम पुत्रार्थे सर्वे मृत्यु
वशंगताः ॥ ये ते पितृंश्च दारांश्च प्राणांश्च मनसः प्रियां २९ परित्यज्य गताः शूराः प्रेतस्य जनिवेशनम् ॥ कानु तेषां गतिर्ब्रह्म न मित्रार्थे ये हतामृधे ३० तथैव पुत्रपौ
त्राणां मम ये निहता युधि ॥ द्वयते मे मनोऽभीक्ष्णं घातयित्वा महाबलम् ३१ भीष्मं शांतनवं वृद्धं द्रोणं च द्विजसत्तमम् ॥ मम पुत्रेण मूढेन पापेनाकृत बुद्धिना ३२
क्षयं नीतं कुलं दांसं पृथिवीराज्यामिच्छता ॥ एतत्सर्वमनुस्मृत्य दह्यमानो दिवानिशम् ३३ नशांतिमधिगच्छामि दुःखशोकसमाहतः ॥ इति मे चिंतयानस्य पितः
शांतिर्न विद्यते ३४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तच्छ्रुत्वा विविधं तस्य राजर्षेः परिदेवितम् ॥ पुनर्न वीकृतः शोको गांधार्या जनमेजय ३५ कुंत्यादुपदपुत्र्याश्च सुभद्राया
स्तथैव च ॥ तासां च वरनारीणां वधूनां कौरवस्य ह ३६ पुत्रशोकसमाविष्टा गांधारी त्विदमब्रवीत् ॥ श्वशुरंबद्धनयना देवी प्रांजलि रूथिता ३७ षोडशे मानि वर्षाणि
गतानि मुनिपुंगव ॥ अस्य राज्ञो हतान् पुत्रान् शोचतो न शमो विभो ३८ पुत्रशोकसमाविष्टो निःश्वसन्न होषभूमिपः ॥ न शेते वसतीः सर्वा घृतराश्रो महामुने ३९

ममपितेतिप्रत्यभिज्ञानुपपत्तिः । अनुपमर्देभस्मीभावस्यप्रत्यक्षदर्शननोपपद्यतइत्यादयस्तोषाछेदनायेत्यर्थः २०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९

लोकानन्यान्समर्थोऽसिद्धुं सर्वास्तपोबलात् ॥ किमुल्लोकांतरगतानराज्ञोदर्शयितुं सुतान् ४० इयंचद्रौपदीकृष्णाहतज्ञातिसुताभूतम् ॥ शोचत्यतीवसर्वासांस्तु
षाणादयितास्तुषा ४१ तथाकृष्णस्यभगिनीमुभद्राभद्रभाषिणी ॥ सौमद्रवधसंतप्ताभृशंशोचतिभाविनी ४२ इयंचभूरिश्रवसेभार्यापरमसंमता ॥ भर्तृव्यस
नशोकार्ताभृशंशोचतिभाविनी ४३ यस्यास्तुश्वशुरोधीमान्बाह्विकःसकुर्व्वहः ॥ निहतःसोमदत्तश्चपित्रासहमहारणे ४४ श्रीमतोऽस्यमहाबुद्धेःसंग्रामेष्वपला
यिनः ॥ पुत्रस्यतेपुत्रशतंनिहतंयद्राणाजिरे ४५ तस्यभार्याशतमिदंदुःखशोकसमाहतम् ॥ पुनःपुनर्वर्धयानंशोकराज्ञोममैवच ४६ तेनारंभेणमहतामापुपास्ते
महामुने ॥ येचशूरामहात्मानःश्वशुरामेमहारथाः ४७ सोमदत्तप्रभृतयःकानुतेषांगतिःप्रमो ॥ तवप्रसादाद्भगवन्विशोकोऽयंमहीपतिः ४८ यथास्याद्भविता
चाहंकुंतीचेयंवधूस्तव ॥ इत्युक्तवत्यांगांधार्याकुंतीवतकृष्णानना ४९ प्रच्छन्नजातंपुत्रंतंस्मारादित्यसन्निभम् ॥ तामृषिर्वरदोव्यासोदूरश्रवणदर्शनः ५०
अपश्यदुःखितादेवीमातरंसव्यसाचिनः ॥ तामुवाचततोव्यासोयत्तेकार्यविवक्षितम् ५१ तद्ब्रूहि त्वंमहाभोगयत्तेमनसिर्वर्तते ॥ श्वशुरायततःकुंतीप्रणम्यशिर
सातदा ॥ उवाचवाक्यंसत्रीडाविष्ण्वानापुरातनम् ५२ ॥ ॥ इति श्रीमहामारते आश्रमवासिके पर्वणि पुत्रदर्शनपर्वणि धृतराष्ट्रादिकृतप्रार्थने एकोनत्रिं
शोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ कुंत्युवाच ॥ भगवन्श्वशुरोमेऽसिदैवतस्यापिदैवतम् ॥ समेदेवातिदेवस्त्वंशृणुसत्यांगिरंमम १ तपस्वीकोपनोविप्रोदुर्वासाना
ममेपितुः ॥ भिक्षामुपागतोभोक्तुंमहंपर्यतोषयम् २ शौचेनत्वागसस्त्यामैशुद्धेनमनसातथा ॥ कोपस्थानेष्वपिमहत्स्वकुप्यन्नकदाचन ३ सप्रतीतिवरदोमेऽभू
त्कृतकृत्योमहामुनिः ॥ अवश्यंतेगृहीतव्यमितिमांसोब्रवीद्वचः ४ ततःशापमयाद्विप्रमवोचंपुनरेवतम् ॥ एवमस्त्वितिचप्राहपुनरेवसमोद्विजः ५ धर्मस्यज
ननीभद्रेभवित्रीत्वंशुभानने ॥ वशेस्थास्यंतितेदेवार्थास्त्वमावाहयिष्यसि ६ इत्युक्त्वाऽतर्हितोविप्रस्ततोऽहंविस्मिताऽभवम् ॥ नचसर्वास्ववस्थासुस्मृति
र्मेविप्रणश्यति ७ अथहर्म्यतलस्थाऽहंरविमुद्यंतमीक्षती ॥ संस्मृत्यतद्वर्षाक्यंस्पृहयंतीदिवाविशम् ८ स्थिताऽहंबालभावेनतत्रदोषमबुध्यती ॥ अथदेवःसह
स्रांशुर्मत्समीपगतोऽभवत् ९ द्विधाकृत्वाऽऽत्मनोदेहंभूमौचगमनेऽपिच ॥ ततापलोकानेकेनद्वितीयेनागमत्समाम् १० समामुवाचवेपंतीवरंमतोवृणीष्वह ॥ गम्य
तामितिचंचाहंप्रणम्यशिरसाऽवदम् ११ समामुवाचतिग्मांशुर्वृथाऽऽह्वानंनमेक्षमम् ॥ धक्ष्यामि त्वांचविप्रंचयेनदतोवरस्तव १२ तमहंरक्षतीविप्रंशापादनप
कारिणम् ॥ पुत्रोमेत्वत्समोदेवभवेदितिततोऽब्रुवम् १३ ततोमांतेजसाऽविश्यमोहयित्वाचभानुमान् ॥ उवाचभवितापुत्रस्तवेत्यभ्यगमदिवम् १४

५० । ५१ । ५२ इति आश्रमवा० नी० भारतभाविपेएकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ भगवन्निति १ । २ आगसस्त्यागैरपराधत्यागैः ३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४

१५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ संवर्षेणरत्या २२ । २३ । २४ ॥ इति आश्र० नी० भा० त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३० ॥ भद्रेद्रक्ष्यसीति १ । २ । ३ । ४

ततोऽहमंतर्भवनेपितुर्दृष्टांतरक्षिणी ॥ गूढोत्पन्नं सुतं बालं जले कर्णमवासृजम् १५ नूनंतस्यैव देवस्य प्रसादात्पुनरेवतु ॥ कन्याऽहमभवंविप्रयथाप्राहसमामृषिः
१६ समयामूढयापुत्रोज्ञायमानोऽप्युपेक्षितः ॥ तन्मांदहातिविप्रर्षेयथासुविदितंतव १७ यदिपापमपापंवायदेतद्विवृतंमया ॥ तंद्रष्टुमिच्छामिभगवन्व्यपने
तुंत्वमर्हसि १८ यच्चास्यराज्ञोविदितंहादिस्थंभवतोऽनघ ॥ तंचायंलभतां काममद्यैवमुनिसत्तम १९ इत्युक्तःप्रत्युवाचेदं व्यासोवेदविदांवरः ॥ साधुसर्वमिदं
भाव्यमेवमेतद्यथाऽऽस्थमां २० अपराधश्चतेनास्ति कन्याभावंगताह्यसि ॥ देवाश्चैश्वर्यवंतोवैशरीराण्याविशंतिवै २१ संतिदेवनिकायाश्चसंकल्पाज्जनयंतिये ॥
वाचादृष्ट्यातथास्पर्शासंवर्षेणेतिपंचधा २२ मनुष्यधर्मोदेवेनधर्मेणहिनदुष्यति ॥ इतिकुंतिविजानीहिव्येतुतेमानसोज्वरः २३ सर्वबलवतांपथ्यंसर्वबलव
तांशुचि ॥ सर्वबलवतांधर्मःसर्वबलवतांस्वकम् २४ ॥ इति श्रीमहामारते आश्रमवासिके पर्वणि पुत्रदर्शनपर्वणि व्यासकुंतीसंवादे त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३० ॥
॥ व्यासउवाच ॥ भद्रेद्रक्ष्यसिगांधारिपुत्रान्भ्रातृन्सखींस्तथा ॥ वधूश्चपतिभिःसार्धंनिशिसुतोत्थिताइव १ कर्णद्रक्ष्यतिकुंतीचसौभद्रंचापियादवी ॥ द्रौ
पदीपंचपुत्रांश्चपितृन्भ्रातृंस्तथैवच २ पूर्वमेवैषहृदयेव्यवसायोऽभवन्मम ॥ यदाऽस्मिचोदितोराज्ञाभवत्यापृथयैवच ३ नतेशोच्यामहात्मानःसर्वएव नरर्षभाः ॥
क्षत्रधर्मपराःसंतस्तथाहिनिधनंगताः ४ भवितव्यमवश्यंतत्सुरकार्यमनिदिते ॥ अवतेरुस्ततःसर्वदेवभागामहीतलम् ५ गंधर्वाप्सरसश्चैवपिशाचागुह्यरा
क्षसाः ॥ तथापुण्यजनाश्चैवसिद्धादेवर्षयोऽपिच ६ देवाश्चदानवाश्चैवतथादेवर्षयोऽमलाः ॥ तएतेनिधनंप्राप्ताःकुरुक्षेत्रेणजिरे ७ गंधर्वराजोयोधीमानधृत
राष्ट्रइतिश्रुतः ॥ सएवमानुषेलोकेधृतराष्ट्रःपतिस्तव ८ पांडुमरुद्गणाद्विद्विविशिष्टतममच्युतम् ॥ धर्मस्यांशोऽभवत्क्षत्ताराजाचैवयुधिष्ठिरः ९ कर्लिदुर्योध
नंविद्विशकुर्निद्रापरंतथा ॥ दुःशासनादीन्विद्वित्वंराक्षसान्शुभदर्शने १० मरुद्गणाद्रीमसेनंबलवंतमरिंदमम् ॥ विद्वित्वंतुनरमृषिमिमंपार्थधनंजयम् ११ ना
रायणंहृषीकेशमश्विनौयमजौतथा ॥ यःसर्वेपार्थादुद्धूतःसंहर्षजननस्तथा १२ यश्चपांडवदायादोहतःषड्विर्महारथैः ॥ ससोमइहसौभद्रोयोगादेवाभवद्विधा
१३ द्विधाकृत्वाऽऽत्मनोदेहमादित्यंतपतांवरम् ॥ लोकांश्चतापयानंवैविद्विकर्णंचशोभने १४ द्रौपद्यासहसंभूतंघृष्टयुगंचपावकात् ॥ अग्नेर्भागंशुभंविद्विरा
क्षसंतुशिखंडिनम् १५ द्रोणंवृहस्पतेर्भागंविद्विद्रौणिचरुद्रजम् ॥ भीष्मंचविद्विगांगेयंसुमानुषतांगतम् १६ एवमेतेमहाप्रज्ञेदेवामानुष्यमेत्याहि ॥ ततः
पुनर्गताःस्वर्गैकतेकर्मणिशोभने १७ यच्चवैहृदिसर्वेषांदुःखमेतच्चिरंस्थितम् ॥ तदद्यव्यपनेष्यामिपरलोककृताद्भयात् १८

॥१५॥

१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५॥ इतिआश्रमवा० नी०भारतमा० एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ११॥ ॥ ७॥ ॥ ततोनिशायामिस्थस्मिन्नध्यायद्वयेनृतानांपुनर्दर्शनमुक्तं तेनतेषांसत्व
मस्तीतिस्पष्टमुक्तं । अतोमृतानांसत्वमस्तिनवेतिसंशयःपरास्तः । अथमस्मीमृतानां कथं प्रत्यक्षेण दर्शनं । स्वप्नदिति चेत्तस्यैव जालिक्त्वापत्याशयोच्छेदकत्वानुपपत्तिः । अथदेव
ताभावंगतानांतिषांपुनर्भीष्मादिभावेनयोगबलादभिव्यक्तिर्भवति । तर्हिमस्मीमृतस्यदेहस्यपुनरुदयायोगात्तत्सदृशैर्देहांतैरुपेतानामेवतेषांदर्शनमितिवाच्यं । तथापिदेहांतरेममाथंभवेति
बुद्धिमतीनांस्त्रीणांभ्रातिरेव । पूर्वदेहनाशस्यदृढतरस्मरणात् । अस्मरणेपुनःस्वप्नप्रवृत्त्येतिगुह्यं । अत्रब्रूमः हार्दविद्याप्रकृत्यश्रूयते तद्वैमल्यःकामाअनृतापिधानाहति । तस्मादह
राकाशंप्रकृत्यएतत्सत्यंब्रह्मपुरमस्मिन्सर्वेकामाःसमाहिताहति । तथायोयोह्यस्येतःप्रेतितनमिहदर्शनायोपलभतेइत्युपक्रम्येचास्येहजीवायेचप्रेतायच्चान्यदिच्छन्नलभतेसर्वतद्वगत्वाविद्वत्
सर्वेभवंतोगच्छंतुनदीभागीरथीप्रति ॥ तत्रद्रक्ष्यथतान्सर्वान्येहताऽस्मिन्नरण्यजिरे १९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इतिव्यासस्यवचनंश्रुत्वासर्वोजनस्तदा ॥
महतासिंहनादेनगंगामभिमुखोययौ २० धृतराष्ट्रश्चसामात्यःप्रययौसहपांडवैः ॥ सहितोमुनिशादूलेर्गंधर्वैश्चसमागतैः २१ ततोमंगांसमासाद्यक्रमेणसजना
णवः ॥ निवासमकरोत्सर्वोयथाप्रीतियथासुखम् २२ राजाचपांडवैःसार्धमिष्टदेशेसहानुगः ॥ निवासमकरोद्दीमानसस्त्रीवृद्धपुरःसरः २३ जयामतदहश्चापि
तेषांवर्षशतंयथा ॥ निशांप्रीतिक्षमाणानांदिदृक्षुणांमृतामृतान् २४ अथपुण्यंगिरिक्वमस्तमभ्यगमद्रविः ॥ ततःकृतामिषेकास्तेनैशंकर्मसमाचरन् २५
॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्रमवासि० पुत्रदर्शनप० गंगातीरगमनेएकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोनिशायांप्राप्तायांकृतसायाद्विक
क्रियाः ॥ व्यासमभ्यगमन्सर्वेयेतत्रासन्समागताः १ ॥ धृतराष्ट्रस्तुधर्मात्मापांडवैःसहितस्तदा ॥ शुचिरेकमनासार्धमृषिभिस्तैरुपाविशत् २ गांधार्यासहना
र्यस्तुसहिताःसमुपाविशन् ॥ पौरजानपदश्चापिजनःसर्वोयथावयः ३ ततोव्यासोमहातेजाःपुण्यंभागीरधीजलम् ॥ अवगाह्यजुहावाथसर्वानलोकानमहामुनिः
४ पांडवानांचयेयोधाःकौरवाणांचसर्वशः ॥ राजानश्चमहाभागानानादेशनिवासिनः ५ ततःसुतमुलःशब्दोजलंतेजनमेजय ॥ प्रादुरासीच्चथापूर्वंकुरुपांडव
सेनयोः ६ ततस्तेपार्थिवाःसर्वेभीष्मद्रोणपुरोगमाः ॥ ससैन्याःसलिलात्स्मात्समुत्स्थुःसहस्रशः ७ विराट्द्रुपदौचैवसहपुत्रौससैनिकौ ॥ द्रौपदेयाश्चसौभद्रोरा
क्षसश्चघटोत्कचः ८ कर्णदुर्योधनौचैवशकुनिश्चमहारथः ॥ दुःशासनादयश्चैवधार्तराष्ट्रमहाबलाः ९ जारासंधिर्भगदत्तोजलसंधश्चवीर्यवान् ॥ भूरिश्रवाःशलः
शल्योवृषसेनश्चसानुजः १० लक्ष्मणोराजपुत्रश्चष्टष्टयुग्वस्वचात्मजाः ॥ शिखंडिपुत्राःसर्वेचष्टष्टकेतुश्चसानुजः ११ अचलोवृषकश्चैवराक्षसश्चाप्यलायुधः ॥
बाह्लिकःसोमदत्तश्चचेकितानश्चपार्थिवः १२ इत्यादि । सत्यंब्रह्मपुरंदर्ववरमित्यर्थः समस्तःसदासत्त्वेवास्त्यतएवतत्रमुनयःपश्यन्त्यतीतादिकं । मिथ्याब्रह्मपुरंशरीरममुनास
त्यपुरंछादितंसर्पेणस्रगिवेत्यमुप्यविलयेसत्यंपुरंप्रकाशते । तस्माद्विद्याप्रत्युपस्थापितमपारमार्थिकंजैर्ब्रह्मकर्मैर्ब्रह्मैक्यं कुरागद्वेषाद्यनेकानर्थकलुषितंतद्विपरीतमपहतपाप्मत्वादिविशिष्टपारमेश्वररूपं
विद्ययाप्रतिपद्यतेसर्पादिविलयनेरज्ज्वादिवदितिभाष्याच्च । बाह्यलौकिकाएवसत्याभीष्मादयोऽनृतेर्जन्मादेभिर्भावविकारेराविर्भूयतिरोभूताःसंतोमहर्षिविद्ययाविर्भूयन्त्यादिभिश्चयाथात्म्ये
नयुहीताःसंतस्ताभिःसहरेभिरेइतियुक्तमुत्पद्यमानः । विशेषस्त्वस्मत्कृतेवेदांतकृतकेहृदाधिकुरपेष्टव्यसः ॥ ११॥ १३॥ १४॥ १५॥ १६॥ १७॥ १८॥ १९॥ २०॥ २१॥ २२॥ २३॥ २४॥ २५॥

१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१॥ इतिआश्रवा० नीलकण्ठीदेवतासमाख्येद्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ११॥ ततइति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११

एतेचान्येचबहवोबहुत्वाद्येनकीर्तिताः ॥ सर्वेभासुरदेहास्तेसमुत्स्थुःजलात्ततः १३ यस्यवीरस्ययोवेषोयोध्वजोयच्चवाहनम् ॥ तेनतेनव्यदृश्यंतसमुपेतान
राधिपाः १४ दिव्यावरधराःसर्वेसर्वेभ्राजिष्णुकुंडलाः ॥ निर्वैरानिरहंकाराविगतक्रोधमत्सराः १५ गंधर्वैरुपगीयंतःस्तूयमानाश्चबंदिभिः ॥ दिव्यमाल्यावर
धरावृताश्चाप्सरसांगणैः १६ धृतराष्ट्रस्यचतदादिव्यंचक्षुर्नराधिप ॥ मुनिःसत्यवतीपुत्रःप्रीतःप्रादात्तपोबलात् १७ दिव्यज्ञानबलोपेतागांधारीचयशस्विनो ॥
ददर्शपुत्रांस्तान्सर्वान्येचान्येऽपिमृधेहताः १८ तदहुतमर्चित्यंचसुमहल्लोमहर्षणम् ॥ विस्मितःसजनःसर्वोददर्शानिमिषेक्षणः १९ तदुत्सवमहोदग्रंहृष्टनारी
नराकुलम् ॥ आश्चर्यभूतंददृशेचित्रंपटगतंयथा २० धृतराष्ट्रस्तुतान्सर्वानपश्यन्दिव्येनचक्षुषा ॥ मुमुदेभरतश्चेष्टप्रसादात्तस्यवैमुनेः २१ ॥ इतिश्रीमहा
भारतेआश्रमावासि० पुत्रदर्शनप० भीष्मादिदर्शनेद्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ७॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तेपुरुषश्रेष्ठाःसमाजग्मुःपरस्परम् ॥ विगत
क्रोधमात्सर्याःसर्वेविगतकल्मषाः १ विधिंपरममास्थायब्रह्मर्षिविहितंशुभम् ॥ संहृष्टमनसःसर्वेदेवलोकहवामराः २ पुत्रःपित्राचमात्राचभार्याश्चपातिभिःसह ॥
भ्रात्राभ्रातासखाचैवसख्याराजन्समागताः ३ पांडवास्तुमहेष्वासंकर्णसौभद्रमेवच ॥ संप्रहर्षात्समाजग्मुर्द्रौपदेयाश्चसर्वशः ४ ततस्तेप्रीयमाणवैकर्णेनसहपां
डवाः ॥ समेत्यपृथिवीपालसौहृद्येचस्थिताऽभवन् ५ परस्परंसमागम्ययोधास्तेभरतर्षभ ॥ मुनेःप्रसादात्तेह्येवंक्षत्रियानष्टमन्यवः ६ असौहृदंपरित्यज्यसौहृ
देपर्यवस्थिताः ॥ एवंसमागताःसर्वेगुरुभिर्बाधिवैःसह ७ पुत्रैश्चपुरुषव्याघ्राःकुरवोऽन्येचपार्थिवाः ॥ तारात्रिमखिलामेवंविहत्यप्रीतमानसाः ८ मेनिरेपरितो
षेणनृपाःस्वर्गसदोयथा ॥ नात्रशोकोभयंत्रासोनारतिर्नायशोऽभवत् ९ परस्परंसमागम्ययोधानांभरतर्षभ ॥ समागतास्ताःपितृभिर्भ्रातृभिःपतिभिःसुतैः १०
मुदंपरमिकांप्राप्यनार्योदुःखमथात्यजन् ॥ एकारात्रिविहृत्यैवतेवीरास्ताश्चयोषितः ११ आमंन्यान्योन्यमाश्लिष्यततो जग्मुर्गन्धर्गागतम् ॥ ततोविसर्जयामासलो
कांस्तान्मुनिपुंगवः १२ क्षणेनांतर्हिताश्चैवप्रेक्षतामेवतेऽभवन् ॥ अवगाह्यमहात्मानःपुण्यांभागीरथीनदीम् १३ सरथाःसध्वजाश्चैवस्वानिवेश्मानिभेजिरे ॥
देवलोकंययुःकेचिकेचिद्ब्रह्मसदस्तथा १४ केचिच्चवारुणलोकंकेचिकौबेरमाभुवन् ॥ ततोवैवस्वतलोकंकेचिच्चैवाभुवन् १५ राक्षसानांपिशाचानांकेचिच्चा
प्युत्तरान्कुरून् ॥ विचित्रगतयःसर्वेयानवाप्यामरैःसह १६ आजग्मुस्तेमहात्मानःसवाहाःसपदानुगाः ॥ गतेषुतेषुसर्वेषुसलिलस्थोमहामुनिः १७ धर्मशीलो
महातेजाःकुरूणांहितकृतथा ॥ ततःप्रोवाचताःसर्वाःक्षत्रियानिहतेश्वराः १८ यायाःपतिकृतान्लोकानिच्छंतिपरमस्त्रियः ॥ ताजाह्वीजलंक्षिप्रमवगाहंत्वतं
द्रिताः १९ ततस्तस्यवचःश्रुत्वाश्रद्धधानावरागनाः ॥ श्वशुरंसमनुज्ञाप्यविविशुर्जाह्वीजलम् २० १२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ ॥ इति आश्रमवाचनीलकंठीयेभारतमाव० त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ पूर्वाध्यायद्वयाक्तमेवार्थप्रश्नोत्तराभ्यानि रूपयति
एतच्छ्रुत्वेत्यादिनां १ कथं नुत्यक्ताभस्मीभूतायेदेहास्तेषां तद्रूपेणैव पूर्वरूपेणैव दर्शनं कथमित्यर्थः २ । १ अवीतियुगं सर्वेषां देवासुरमनुष्याणां कर्माणि कुर्वतां कर्मणां भोगमन्तरेण कदाचिदपि वि
प्रणाशो नास्ति । यथा स्वप्ने शुभाशुभैः कर्मभिः शुभमशुभं वा स्वाप्ने देहं प्राप्य तद्वारा कर्मफलं सुखदुःखादिकं मुक्ता कर्मोपरतौ सत्यांतदेहं संहरति । जाग्रदेहस्तु तदानीमविकृत एव तिष्ठति । एवं कर्मजेषु मा
नुषादिदेहेषु नश्यत्स्वपि हार्दाकाशस्थाः पित्रादिदेहा अविनष्टा एव सन्ति । 'अतएवायं देहात्मानमनुविद्य ब्रजन्त्येतांश्च सत्यान् कामाः स्तेषां सर्वेषु लोकेषु कामचारो भवति सद्यदि पितृलोककामो भव
तिसं कल्पा देवास्य पितरः समुत्तिष्ठन्ति तेन पितृलोकेन संपन्नो महीयते' इति श्रुतिः सत्यानां पित्रादीनामुत्थानं दर्शयति ४ तदेतदाह महाभूतानीति भूतानां प्राणिनामधिपतेरीश्वरस्य संश्रयान्महाभूतान्य

विमुक्तमानुषैर्देहेस्ततस्ताभर्तुभिः सह ॥ समाजमुस्तदा साध्यः सर्वा एव विशांपते २१ एवंक्रमेण सर्वास्ताः शीलवत्यः पतिव्रताः ॥ प्रविश्य क्षत्रिया मुक्ता जग्मु
र्भर्तुसलोकताम् २२ दिव्यरूपसमायुक्ता दिव्याभरणभूषिताः ॥ दिव्यमाल्यांबरधरा यथाऽऽसांपतयस्तथा २३ ताः शीलगुणसंपन्ना विमानस्था गतकृमाः ॥ स
र्वाः सर्वगुणोपेताः स्वस्थानं प्रतिपेदिरे २४ यस्य यस्य तु यः कामस्तस्मिन्काले बभूवह ॥ तंतं विसृष्ट्वा न्व्यासो वरदोधर्मवत्सलः २५ तच्छ्रुत्वा नरदेवानां पुनरागमनं
नराः ॥ जहृषुर्मुदिताश्चासन्नानादेशगता अपि २६ प्रियैः समागमन्तेषां यः सम्यक्शृणुयान्नरः ॥ प्रियाणि लभते नित्यमिह च प्रेत्य चैव सः २७ इष्टवां धवसंयोगम
नाया समनामयम् ॥ यश्चैतच्छ्रावयेद्विद्वान्विदुषो धर्मवित्तमः २८ स यशः प्राप्नुयाल्लोके परत्र च शुभांगतिम् ॥ स्वाध्याययुक्तामनुजास्तपोयुक्ताश्च भारत २९
साध्वाचारादमोपेतादाननिर्धूतकल्मषाः ॥ ऋजवः शुचयः शांता हिंसाऽनृतविवर्जिताः ३० आस्तिकाः श्रद्धधानाश्च धृतिमंतश्च मानवाः ॥ श्रुत्वाऽऽश्चर्यमिदं प
र्वह्यवाप्स्यन्ति परांगतिम् ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके पर्वणि पुनर्दर्शनपर्वणि स्त्रीणां स्वस्वपतिलोकगमने त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ सौति
रुवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा नृपो विद्वान्हृष्टोऽभूज्जनमेजयः ॥ पितामहानां सर्वेषां गमनागमनं तदा १ अब्रवीच्च मुदा युक्तः पुनरागमनं प्रति ॥ कथं नुत्यक्ता देहानां पुनस्त
द्रूपदर्शनम् २ इत्युक्तः स द्विजश्रेष्ठो व्यासशिष्यः प्रतापवान् ॥ प्रोवाच वदतां श्रेष्ठस्तं नृपं जनमेजयम् ३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अविप्रणाशः सर्वेषां कर्मणामिति
निश्चयः ॥ कर्मजानि शरीराणि तथैवाकृतयो नृप ४ महाभूतानि नित्यानि भूताधिपति संश्रयात् ॥ तेषां च नित्यसंवासेन विनाशो विद्युज्यताम् ५ अनायासकृ
तं कर्मसत्यः श्रेष्ठः फलागमः ॥ आत्मा चैभिः समायुक्तः सुखदुःखमुषाश्रुते ६

स्मदादिशरीरापेक्षया विनाशित्वादियोगान्महाभूतानि हार्दाकाशस्थाः पित्रादवस्तस्यैव संबन्धादित्यानि । कर्मजानि भूतानि कर्मक्षये विलीयन्ते इति भावः । तेषां च महाभूतानां नित्यानां शरी
राणामनित्यैः शरीरैः सह संवासस्तादात्म्येनावस्थानं संसारदशायामस्ति । विद्युज्यतामनित्यानां नाशे तैः सह विद्युज्यमानानां तेषां नित्यानां विनाशो न । 'नास्य जरयेत जीर्यति न वधेनास्य हन्यते ए
तत्सत्यं ब्रह्म पुरं' इति श्रुतेः तस्मात्कर्मजानां नाशेऽप्यकर्मजानां हार्दाकाशस्थानां पित्रादिदेहानामविनाशात्पुनस्तद्रूपेण तेषां दर्शनं युक्तमेव ९ कथमेतदवाप्यते इत्यत आह अनायासेति प्रवृत्तिरूपं
कर्म आयासकृतं तद्विपरीतं नृपतिरूपं कर्मानायासकृतम् । तस्मादयं सत्यः श्रेष्ठोक्तविश्वः फलागमो भवति एभिरायासयुक्तैः कर्मभिः ६

तर्हि कर्मसंबन्धादात्मानश्च नित्येति नेत्याह अविनाश्य इति यद्यपि दुःखयोगात्मानोऽस्ति तथापि क्षेत्रज्ञात्मा तैर्दुःखैरविनाश्य एवाऽविकार्य एवाऽसंगत्वाद्ब्रह्मस्य चाध्यासिकत्वात् । अत्र हृष्टांतमाह
भूतानामिति यथाऽसौ भूतानामस्मदादिशरीराणां आत्मक आत्मनः प्रतिकृतिर्दर्पणादौ मतिर्बिबोर्दर्पणधर्मान्मलिनत्वादीननुकुर्वाणोऽपि तन्नाशान्नश्यति न विद्युज्यत इत्यस्य न नश्यतीत्यर्थः एवं
क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोगेऽपि द्रष्टव्यं ७ यावत्कर्मदेहारंभकमस्ति तावत्तस्य देहस्य स्वरूपता तत्रात्मत्वाध्यास इत्यर्थः । कर्मक्षये तु देहांतरे आत्मत्वाध्यासो भवतीत्याह क्षीणेति ८ येनानाभावाभूतं द्विधा दयो
भिन्नाः पदार्थाः शरीरं प्राप्यैकत्वं देवदत्तोऽहं मनुष्यपुत्र इति देहादितादात्म्यसंहताः संप्राप्तास्ते एव भावादेहादीनामात्मनः पृथक्त्वं विजानतां योगिनानित्यामवन्ति । अज्ञानिनां ये अनित्याभावास्त एव
ज्ञानिनां नित्यात्मरूपामवन्तीत्यर्थः ९ संज्ञपनं मारणं तदा हि सूर्यतेजः वातं प्राण इत्यादयो मंत्राः पश्यन्ते ततो लिङ्गाद्ब्रह्म ते यच्छरीराणि प्राणा इन्द्रियाणि नित्यं निश्चितं नित्यं सर्वदा लोकांतरे गता इति ।
तेन सर्वः शरीरी विभूरे वा स्ति न तूपाधिपरिच्छिन्नः परिच्छिन्नत्वाभिमानस्त्वस्याविद्यक इति भावः १० तत्र तु ज्ञानेऽधिकाराभावात्सोपासनकर्म प्राप्य देवयानमार्गमेवाश्रयस्वेत्याह अहमिति तेतव
योग्या इति शेषः ११ यत्र काले ते त्वया यज्ञ आहूतः कृतस्तत्र तदेव देवास्तव हिताः सखा योजाताः । यदैवं तैर्देवदेवाः पशूनां जीवानां गमने तत्तल्लोकप्राप्तावीश्वरानि ग्रहानुग्रहकराः १२ यस्मादेवं तस्माद्वि

अविनाश्यस्तथा युक्तः क्षेत्रज्ञ इति निश्चयः ॥ भूतानामात्मकोभावो यथाऽसौ न विद्युज्यते ७ यावन्नक्षीयते कर्म तावत्तस्य स्वरूपता ॥ क्षीणकर्मानरो लोके रूपान्यत्वं
नियच्छति ८ नानाभावस्तथैकत्वं शरीरं प्राप्य संहताः ॥ भवन्ति ते तथा नित्याः पृथग्भावं विजानताम् ९ अश्वमेधश्रुतिश्चैव मश्वसंज्ञपनं प्रति ॥ लोकांतरगतानि
त्यं प्राणानित्यं शरीराणाम् १० अहं हितं वदाम्येतत्प्रियं चेत्तव पार्थिव ॥ देवयानाहि पंथानः श्रुतास्ते यज्ञसंस्तरे ११ आहूतो यत्र यज्ञस्ते तत्र देवा हितास्तव ॥ यदा
समन्विता देवाः पशूनां गमनेश्वराः १२ गतिमंतश्च तेनेहानान्ये नित्यामवन्त्युत ॥ नित्येऽस्मिन्पंचके वर्गे नित्ये चात्मनि पूरुषः १३ अस्य नानासमायोगं यः पश्यति
वृथामतिः ॥ वियोगे शोचतेऽत्यर्थं सबाल इति मेमतिः १४ वियोगे दोषदर्शीयः संयोगं सविसर्जयेत् ॥ असंगे संगमो नास्ति दुःखं भुवि वियोगजम् १५ परापरज्ञस्त्वप
रो नाभिमाना दुदीरितः ॥ अपरज्ञः परां बुद्धिं ज्ञात्वा मोहाद्विमुच्यते १६ अदर्शनादापतितः पुनश्चादर्शनं गतः ॥ नाहंतं वेद्मि नासौ मानं च मेऽस्ति विरागता १७

त्याजीवादेवानिष्ठा गतिमंतो भवन्ति नान्ये अयजमानाः । एवं सार्धेन कर्मनिष्ठा मुक्त्वा ज्ञाननिष्ठा माह सार्धेन नित्ये इति पांचभौतिको देववर्गः सर्वोऽपि नित्यः पुरुषश्च तद्ब्रह्मानित्यः १३ उभयोरपि नित्य
योः सतो र्योऽस्य नानायोगमनेकदेहसंबन्धं पश्यति स वृथामतिर्वियोगे पितृपुत्रादिनाशो चोचति मौढ्यात् । उक्तरीत्या न देहो नश्यति नाप्यात्मेति निर्निमित्तस्तेषां शोक इति भावः १४ यदि रुयादिना
शाः संपश्यति तर्हि रुयादीनां परिग्रह एव न कर्तव्यः न हि वंश्यायाः पुत्रशोकार्थि रस्ति वस्तु तत्त्वसंगे आत्मनि वियोगजं दुःखं वा रुयादिसंगमो वा नास्तीत्याह असंग इति १५ परेति अपरस्तुक्तवि
धां ज्ञाननिष्ठामप्राप्तस्तु परापरज्ञो नित्यविभागमात्रज्ञः अभिमानादेहादितादात्म्यादुपासनाबलेनोदीरित उत्तिष्ठः । अपरज्ञः स गुणब्रह्म विद्वत्त्वापश्चात्परां बुद्धिं निर्विशेषवस्तुज्ञानं प्राप्य मोहान्मू
लाज्ञानाद्विमुच्यते १६ मुक्तस्य लक्षणमाह अदर्शनादिति कर्मकर्तृभावाददर्शनं प्रत्यक् चैतन्यं तस्मादापतितस्तत्रैव चलीनोऽस्तं मुक्तमहं न वेद्मि अगोचरत्वात् । असौ च मानं वेत्ति करणाभा
वात् । तर्हि त्वमपि तादृक्क्रो न भवसीत्याह न च मेऽस्ति विरागतेति परं वैराग्यमेव मुख्यं सोक्षसाधनमित्यर्थः १७

येनेति मनसाकृतं पापं मानसतापैव नानुसूयते एवं शरीरेण कृतं शरीरेणोपतापेनेति कायवाह्यमनसा वा प्रकृतं प्रकृतावायुनिरोधकुर्यादिति सार्धं श्लोकार्थः १८ ॥ ॥ इति आश्रमवासिकपर्वणि भीलकंठीये
भारतभाष्ये चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ अद्वैति ॥ १ सद्यतराष्ट्रा राजा विदुरश्च सिद्धिं ययाविति द्वयोः संबन्धः तत्रापि विदुरस्तपो बलात् सद्यतराष्ट्रे व्याससमासाद्येति संबन्धः १ । ३ । ४ । ५ ।
येन येन शरीरेण करोत्ययमनीश्वरः ॥ तेन तेन शरीरेण तदवश्यमुपाश्रुते ॥ मानसं मनसाऽप्रोति शरीरं च शरीरवान् १८ ॥ ॥ इति श्रीम० आश्रमवा० पुत्रदर्शनप
र्वणि जनमेजयं प्रति वैशंपायनवाक्ये चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अद्वैतानुत्पः पुत्रान् दर्शनं प्रातिलब्धवान् ॥ ऋषेः प्रसादात् पुत्राणां स्वरूपाणां
कुरुद्रह १ सराजाराजधर्माश्च ब्रह्मोपनिषदंतथा ॥ अवाप्तवान्नरश्रेष्ठो बुद्धिनिश्चयमेव च २ विदुरश्च महाप्राज्ञो ययौ सिद्धिं तपो बलात् ॥ घृतराष्ट्रः समासाद्य व्यासं चैव
तपस्विनम् ३ ॥ जनमेजय उवाच ॥ ममापि वरदो व्यासो दर्शयेत्पितरं यदि ॥ तद्वपुष्वेव यसं श्रद्धया सर्वमेव ते ४ प्रियं मे स्यात्कृतार्थं च स्यामहंकृतनिश्चयः ॥ प्रसा
दाद्यपि मुख्यस्य मम कामः समृद्धताम् ५ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ इत्युक्तं वचने तस्मिन् ऋषे व्यासः प्रतापवान् ॥ प्रसादमकरोद्धीमानानयच्च परिक्षितम् ६ ततस्तद्वपु
यसमागतं नृपतिं दिवः ॥ श्रीमंतं पितरं राजा ददर्श जनमेजयः ७ शमीकं च महात्मानं पुत्रं तं चास्य शृंगिणम् ॥ अमात्याये बभूवुश्च राजस्तं च ददर्श ह ८ ततः सोऽब्रु
थे राजा मुदितो जनमेजयः ॥ पितरं ज्ञापयामास स्वयं सस्त्रौ च पार्थिवः ९ स्नात्वा स नृपतिं विप्रमास्तीकमिदमब्रवीत् ॥ यायावरकुलोत्पन्नं जरात्कारु सुतं तदा १० आस्ती
कविविधाश्चर्यो यज्ञोऽयमिति मे मतिः ॥ यदद्यायं पिता प्राप्तो मम शोकप्रणाशनः ११ ॥ ॥ आस्तीक उवाच ॥ ॥ ऋषिर्द्वैपायनो यत्र पुराणस्तपसो निधिः ॥ यज्ञे
कुरुकुलश्रेष्ठ तस्य लोका बुभौजितौ १२ श्रुतं विचित्रमाख्यानं त्वया पांडवनंदन ॥ सर्पाश्च भस्मसां भ्रीता गतश्च पदवीं पितुः १३ कश्चिच्छक्तो मुक्तः सत्यत्वात्तव पार्थिव ॥
ऋषयः पूजिताः सर्वे गतिर्दृष्टामहात्मनः १४ प्राप्तः सुविपुलो धर्मः श्रुत्वा पापविनाशनम् ॥ विमुक्तो हृदयग्रंथिरुदारजनदर्शनात् १५ ये च पक्षधरा धर्मसद्वृत्त रुचयश्च ये ॥
यान् दृष्ट्वा हीयते पापं तेभ्यः कार्या नमस्क्रिया १६ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ एतच्छ्रुत्वा द्विजश्रेष्ठात्स राजा जनमेजयः ॥ पूजयामास तमृषिं नुमान्य पुनः पुनः १७
पप्रच्छ तमृषिं चापि वैशंपायनमच्युतम् ॥ कथावशेषं धर्मज्ञो विनवासस्य सतम् १८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवा० पुत्रदर्शनप० जनमेजयस्य स्वपितृदर्शने
पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ ॥ दृष्ट्वा पुत्रांस्तथा पौत्रान् सानुबन्धान् जनाधिपः ॥ घृतराष्ट्रः किमकरोद्वाजा चैव युधिष्ठिरः १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
तद्दृष्ट्वा महदाश्चर्यं पुत्राणां दर्शनं नृप ॥ वीतशोकः सराजर्षिः पुनराश्रममागमत् २ इतरस्तु जनः सर्वस्ते चैव परमर्षयः ॥ प्रतिजग्मु र्यथा कामं घृतराष्ट्राभ्यनुज्ञया ३ पांड
वास्तु महात्मानो लघुभूयिष्ठसैनिकाः ॥ पुनर्जग्मु र्महात्मानं सदारस्तं महीपतिं ४ तमाश्रमपदं धीमान् ब्रह्मर्षिर्लोकपूजितः ॥ मुनिः सत्यवतीपुत्रो घृतराष्ट्रमभाषत ५
५ । ७ । ८ ज्ञापयामास आलोचितवान् स्नापयामासेति पाठः स्पष्टः ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ पापविनाशनं इति हासमिति शेषः १५ पक्षधराः पक्षस्थापकाः १६ । १७ । १८ इति
आ० नी० भा० पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ दृष्ट्वेति १ । २ । ३ । ४ आश्रमपदं वाश्रमं मासं ५

५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ बहवः प्रत्यर्थिनः प्रार्थयानाः शत्रुदोषप्रतप्तः १३ । १४ । १५ न्यायेन त्वया १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३

घृतराष्ट्रमहाबाहो शृणु कौरवनंदन ॥ श्रुतं ते ज्ञानवृद्धानां मृषीणां पुण्यकर्मणाम् ६ अद्यापि जनवृद्धानां विदेवेदांगवेदिनाम् ॥ धर्मज्ञानां पुराणानां वदतां विविधाः
कथाः ७ मास्मशोके मनः कर्षीर्दिष्टेन व्यथते बुधः ॥ श्रुतं देवरहस्यं ते नारदादेव दर्शनात् ८ गतास्ते क्षत्रधर्मेण शस्त्रपूतांगतिशुभाम् ॥ यथा दृष्ट्वा स्त्वया पुत्रास्तथा
कामविहारिणः ९ युधिष्ठिरः स्वयं धीमान् भवंतमनुरुध्यते ॥ सहितो भ्रातृभिः सर्वैः सदारः ससुहृज्जनः १० विसर्जयेनं यात्वे पस्वराज्यमनुशासताम् ॥ मासः समधि
कस्तेषां मतीतो वसतां वने ११ एतद्धि नित्यं यत्नेन पदं रक्ष्यं नराधिप ॥ बहुप्रत्यर्थिं कंक्षेत द्राज्यं नाम कुरुद्रह १२ इत्युक्तः कौरवो राजा व्यासेना तुलते जसा ॥ युधि
ष्ठिरमथाहूय वाग्मीवचनमब्रवीत् १३ अजातशत्रो भद्रं ते शृणु मे भ्रातृभिः सह ॥ त्वत्प्रसादान्महीपालशोको नास्मान् प्रबाधते १४ रमेचाहं त्वया पुत्रपुरेव गजसाह्वये ॥
नाथेनानुगतो विद्वन्प्रियेषु परिवर्तिना १५ प्राप्तं पुत्रफलं त्वत्तः प्रीतिर्मे परमात्मायि ॥ न मे मन्युर्महाबाहो गम्यतां पुत्रमाचिरम् १६ भवंतं चेहं संप्रेक्ष्य तपो मे परिहीयते ॥
तपोयुक्तं शरीरं च त्वां दृष्ट्वा धावितं पुनः १७ मातरौ ते तथैव मे शीर्णपर्णकृतज्ञाने ॥ ममतुल्यव्रते पुत्रनचिरं वर्तयिष्यतः १८ दुर्योधनप्रभृतयो दृष्ट्वा लोकांतरंगताः ॥
व्यासस्य तपसो वीर्याद्भवतश्च समागमात् १९ प्रयोजनं च निवृत्तं जीवितस्य ममानघ ॥ उग्रंतपः समास्थास्ये त्वमनुज्ञातुमर्हसि २० त्वय्यद्यपि ङः कीर्तिश्च कुलं चेदं प्र
तिष्ठितम् ॥ श्वोवाऽद्य वामहाबाहो गम्यतां पुत्रमाचिरम् २१ राजनीतिः सुबहुशः श्रुता ते भरतर्षभ ॥ संदेष्टव्यं न पश्यामि कृतं मे भवता विभो २२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
इत्युक्तं वचनं तं तु नृपो राजानमब्रवीत् ॥ न मामर्हसि धर्मज्ञं परित्युक्तुमनागसम् २३ कामं गच्छंतु मे सर्वे भ्रातरोऽनुचरास्तथा ॥ भवंतमहमन्विष्ये मातरौ च यतव्रतः
२४ तमुवाचाथ गांधारी मैवं पुत्रशृणुष्व च ॥ त्वय्यधीनं कुरुकुलं पिंडश्च श्वशुरस्य मे २५ गम्यतां पुत्रपर्याप्तमेतावत्पूजिता वयम् ॥ राजायदाह तत्कार्यं त्वया पुत्रपि
तुर्वचः २६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तः स तु गांधार्याकुंतीमिदमभाषत ॥ स्नेहवाष्पाकुलेनेत्रे प्रमृज्य रुदती वचः २७ विसर्जयति मां राजा गांधारी च यश
स्विनी ॥ भवत्यां बद्धचित्तस्तु कथं यास्यामि दुःखितः २८ न चोत्सहेतपो विप्रं कर्तुं ते धर्मचारिणि ॥ तपसो हि परं नास्ति तपसा विंदते महत् २९ ममापि न तथा
राज्ञिराज्ये बुद्धिर्यथापुरा ॥ तपस्येवानुरक्तं मे मनः सर्वात्मना तथा ३० शून्येयं च महीकृत्स्नानमे प्रीतिकरी शुभे ॥ बांधवानः परिक्षीणा बलं नोनयथापुरा ३१ पं
चालाः सुभृशं क्षीणाः कथामात्रावशेषिताः ॥ न तेषां कुलकर्तारं कंचित्पश्याम्यहं शुभे ३२ सर्वे हि भस्मासां भ्रीतास्ते द्रोणेन रणाजिरे ॥ अवशिष्टाश्च निहता
द्रोणपुत्रेण वैनिशि ३३ चेदयश्चैव मत्स्याश्च दृष्ट्वा पूर्वास्तथैव नः ॥ केवलं दृष्ट्वा च कंच वा सुदेव परिग्रहात् ३४ यद्दृष्ट्वा स्थातुमिच्छामि धर्मार्थं नार्थहेतुतः ॥ शि
वेन पश्यनः सर्वान् दुर्लभं तव दर्शनम् ३५

३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । शिष्टमायुरितिशेषः ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । नृपप्रदक्षिणं चक्रुः निवारणे स्तनयानादितिशेषः ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ ॥ इति
 अविषह्यं च राजाहितीं चारप्स्यते तपः ॥ एतच्छ्रुत्वा महाबाहुः सहदेवो युधां पतिः ३६ युधिष्ठिरमुवाचे दंवाष्पव्याकुललोचनः ॥ नोत्सहेऽहं परित्यक्तुं मातरं भरत
 र्षभ ३७ प्रतियातु भवानक्षिप्रं तपस्तपस्याम्यहं विभो ॥ इहैव शोषयिष्यामि तपसे दं कलेवरम् ३८ पादशुश्रूषणे रक्तो राज्ञो मात्रोस्तथाऽनयोः ॥ तमुवाच ततः कुंती
 परिष्वज्य महाभुजम् ३९ गम्यतां पुत्रमैवं त्वं वोचः कुरुवचो मम ॥ आगमावः शिवाः संतु स्वस्थामवतपुत्रकाः ४० उपरोधो भवेदेव मस्माकं तपसः कृते ॥ त्व
 स्नेहपाशबद्धाच हीयेयं तपसः परात् ४१ तस्मात्पुत्रकगच्छत्वं शिष्टमल्पं च नः प्रभो ॥ एवं संस्तंभितं वाक्यैः कुंत्या बहुविधैर्मनः ४२ सहदेवस्य राजेन्द्र राज्ञश्चैव विशे
 षतः ॥ ते मात्रा समनुज्ञा ताराज्ञा च कुरुपुंगवाः ४३ अभिवाद्य कुरुश्रेष्ठ मामंत्रयितुमारभन् ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ राज्यं प्रति गमिष्यामः शिवेन प्रतिनंदिताः ४४
 अनुज्ञातास्त्वयाराज न गमिष्यामो विकल्मषाः ॥ एवमुक्तः सराजर्षिर्धर्मराज्ञा महात्मना ४५ अनुजज्ञे सकौरव्यमभिनंद्य युधिष्ठिरम् ॥ भीमं च बलिनां श्रेष्ठं सांत्व
 यामास पार्थिवः ४६ सचास्य सम्यग्मेधावी प्रत्यपद्यत वीर्यवान् ॥ अर्जुनं च समाश्लिष्य यमौ च पुरुष र्षभौ ४७ अनुजज्ञे सकौरव्यः परिष्वज्याभिनंद्य च ॥ गांधा
 र्यांचाम्यनुज्ञाताः कृतपादाभिवादनाः ४८ जनन्यासमुपाग्राताः परिष्वक्ताश्च ते नृपम् ॥ चक्रुः प्रदक्षिणं सर्वे वत्सा इव निवारणे ४९ पुनः पुनर्निरीक्षितः प्रचकुस्ते प्र
 दक्षिणम् ॥ द्रौपदी प्रमुखाश्चैव सर्वाः कौरव्योषितः ५० न्यायतः श्वशुरेवृत्तिं प्रयुज्य प्रययुस्ततः ॥ श्वश्रूभ्यां समनुज्ञाताः परिष्वज्याभिनंदिताः ५१ संदिष्टाश्च
 तिकर्तव्यं प्रययुर्भर्तृभिः सह ॥ ततः प्रजज्ञे निनदः सूतानां युज्यतामिति ५२ उष्ट्राणां क्रोशतां चापि हयानां हेषतामपि ॥ ततो युधिष्ठिरो राजा सदारः सहसैनिकः ॥
 नगरं हास्तिनपुरं पुनरायात्स बांधवः ५३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके पर्वणि पुत्रदर्शनपर्वण्युधिष्ठिरप्रत्यागमेषट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥
 ॥ समाप्तं चेदं पुत्रदर्शनपर्व ॥ अथ नारदागमनपर्व ॥ वैशंपायन उवाच ॥ द्विवर्षोपनिवृत्तेषु पांडवेषु यदृच्छया ॥ देवर्षिर्नारदो राजन्नाजगाम युधिष्ठिरम् १
 तमभ्यर्च्य महाबाहुः कुरुराजो युधिष्ठिरः ॥ आसीनं परिविश्वस्तं प्रोवाच वदतांवरः २ चिरानुनानुपश्यामि भगवंतमुपस्थितम् ॥ कञ्चित्तेकुशलं विप्रशुभं वा प्रत्युप
 स्थितम् ३ केदेशाः परिदृष्ट्वा स्ते किंच कार्यं करोमि ते ॥ तद्वहिद्विजमुख्यस्त्वं त्वं ह्यस्माकं परागतिः ४ ॥ नारद उवाच ॥ चिरदृष्टोऽसि मेत्येव मागतोऽहं तपो वनात् ॥
 परिदृष्ट्वा नितीर्था निगंगां चैव मयानृप ५ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ वदंति पुरुषामेज्यगंगातीरनिवासिनः ॥ घृतराश्रमं हात्मानमास्थितं परमंतपः ६ अपि दृष्ट्वा त्वया
 त्रकुशली सिकुरूद्वहः ॥ गांधारी च पृथाचैव सूतपुत्रश्च संजयः ७ कथंचन वर्तते चाद्यपि ताममस पार्थिवः ॥ श्रोतुमिच्छामि भगवन् यदि दृष्ट्वा त्वयानृपः ८
 आश्रमवासिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ ॥ ॥ द्विवर्षोपेति १ । २ । ३ । ४ मेमयातिः चिरं दृष्टोऽसि त्यर्थः ५ । ६ । ७ । ८

९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ दृश्यतो दृश्यत इति पश्यंतं मपश्यंतं चानादृत्येत्यर्थः नियमेन सा विध्याभावात् १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१

॥ नारद उवाच ॥ स्थिरीभूय महाराज शृणु वृत्तं यथा तथम् ॥ यथाश्रुतं च दृष्टं च मया तस्मिंस्तपोवने ९ वनवासनिवृत्तेषु भवत्सुकुरुनंदन ॥ कुरुक्षेत्रात्पितातुभ्यंगं
 गाद्वारं ययौ नृप १० गांधार्या सहितो धीमान् च कुंत्या समन्वितः ॥ संजयेन च सूतेन साग्रिहोत्रः सयाजकः ११ आतस्थे स तपस्तीव्रं पिता तव तपोधनः ॥ वीटां
 मुखे समाधाय वायुमक्षोऽभवन्मुनिः १२ वने स मुनिभिः सर्वैः पूज्यमानो महातपाः ॥ त्वगस्थिमात्रशेषः स षण्मासान् भवन्नृपः १३ गांधारी तु जलाहारी कुंती मासो
 पवासिनी ॥ संजयः षष्ठभुक्तेन वर्तयामास भारत १४ अग्नीस्तु याजकास्तत्र जुहुवुर्विधिवत्प्रभो ॥ दृश्यतो दृश्यतश्चैव वने तस्मिन्नृपस्य वै १५ अनिकेतोऽथ राजा सबभू
 व वनगोचरः ॥ ते चापि सहिते देव्यौ संजयश्च तमन्वयुः १६ संजयो नृपतेर्नेता समेषु विषमेषु च ॥ गांधार्याश्च पृथाचैव चक्षुरासीदनिदिता १७ ततः कदाचिद्गंगा
 याः कच्छे स नृपसत्तमः ॥ गंगायामाहुतो धीमानाश्रमाभिमुखोऽभवत् १८ अथ वायुः समुद्रतो दावाग्रिर्भवन्महान् ॥ ददाह तद्वनं सर्वपरिग्रह्य समंततः १९
 दह्यत्सुमृगयूथेषु द्विजिह्वेषु समंततः ॥ वराहाणां च यूथेषु संश्रयत्सु जलाशयान् २० समाविद्धे वने तस्मिन्प्राप्ते व्यसन उत्तमे ॥ निराहारतया राजन्मंदप्राणविचे
 ष्टितः २१ असमर्थोऽपसरणे सुकृशे मातरौ च ते ॥ ततः स नृपतिर्दृष्ट्वा वह्निमायां तमंतिकात् २२ इदमाह ततः सूतं संजयं जयतांवरः ॥ गच्छ संजय यत्राग्निर्न
 त्वादहतिकर्हिचित् २३ वयमत्राग्निना युक्ता गमिष्यामः परां गतिं ॥ तमुवाच किलोद्विग्नः संजयो वदतांवरः २४ राजन्मृत्युरनिष्टोऽयं भविता ते वृथाग्निना ॥ न
 चोपायं प्रपश्यामि मोक्षणे जातवेदसः २५ यदत्रानंतरं कार्यं तद्वद्वान्वक्तुमर्हति ॥ इत्युक्तः संजयेन दंपुनराह स पार्थिवः २६ नैष मृत्युरनिष्टो नोनिः सूतानां गृहा
 त्स्वयम् ॥ जलमग्निस्तथा वायुरथ वाऽपि विकर्षणम् २७ तापसानां प्रशस्यंते गच्छ संजय माचिरम् ॥ इत्युक्त्वा संजयं राजा समाधाय मनस्तथा २८ प्राङ्
 मुखः सह गांधार्या कुंत्या चोपाविश तदा ॥ संजयस्तं तथा दृष्ट्वा प्रदक्षिणमथाकरोत् २९ उवाच चैनं मेधावी युंश्वात्मानमिति प्रभो ॥ ऋषिपुत्रो मनीषी सराजा
 चक्रेऽस्य तद्वचः ३० सन्निरुध्यैद्रियग्राममासीत्काष्ठोपमस्तदा ॥ गांधारी च महाभाग जननी च पृथातव ३१ दावाग्निना समायुक्ते स च राजापिता तव ॥ सं
 जयस्तु महामात्रस्तस्माद्वा दमुच्यत ३२ गंगाकूले मया दृष्ट्वा तपसैः परिवारितः ॥ स तानामंत्र्यते जस्थीनि वेद्यैतच्च सर्वशः ३३ प्रययौ संजयो धीमान् हिम
 वंतं महीधरम् ॥ एवं स निधनं प्राप्तः कुरुराजो महामनाः ३४ गांधारी च पृथाचैव जनन्यौ ते विशांपते ॥ यदृच्छयाऽनुव्रजतामयाराज्ञः कलेवरम् ३५

१६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ ॥ इति आश्रमवासिके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

तयोश्च देव्योरुभयोर्मया दृष्टानि भारत ॥ ततस्तपोवने तस्मिन् समाजमुस्तपोधनाः ३६ श्रुत्वा राज्ञस्तदानीं त्वं शोचन् गतीं श्वते ॥ तत्राश्रौषमहंसर्वमेतत्पुरुषसत्तम ३७ यथाच नृपतिर्दग्धो देव्यौ ते चेति पाण्डव ॥ न शोचितव्यं राजेन्द्र स्वतः सपृथिवीपतिः ३८ प्राप्तवानग्निसंयोगं गांधारीजननी च ते ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा च सर्वेषां पाण्डवानां महात्मनाम् ३९ निर्याणं धृतराष्ट्रस्य शोकः समभवन्महान् ॥ अंतःपुराणां च तदामहानां तस्वरोऽभवत् ४० पौराणां च महाराज श्रुत्वा राज्ञस्तदा गतिम् ॥ अहो धिगिति राजा तु विकुश्लभश्च दुःखितः ४१ ऊर्ध्वबाहुः स्मरन्मातुः प्ररुदयुधिष्ठिरः ॥ भीमसेनपुरोगाश्च भ्रातरः सर्व एव ते ४२ अंतःपुरेषु च तदा सुमहान् रुदितस्वनः ॥ प्रादुरासीन् महाराज पृथांशुत्वा तथा गताम् ४३ तंच वृद्धं तथा दग्धं हतपुत्रं नराधिपम् ॥ अन्वशोचंत ते सर्वे गांधारी च तपस्विनीम् ४४ तस्मिन्नुपरतेश्च मुहूर्तादिव भारत ॥ नियुह्य बाष्पं धैर्येण धर्मराजोऽब्रवीदिदम् ४५ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके प० नारदागमप० दावाग्निना दृष्टराष्ट्रादि दाहे सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ तथामहात्मनस्तस्य तपस्युग्रे च वर्ततः ॥ अनाथस्येव च वने तिष्ठत्स्वस्मा सुबन्धुषु १ दुर्विज्ञेया गतिर्ब्रह्मन्पुरुषाणामतिर्मम ॥ यत्र वैचित्रवीर्योऽसौ दग्ध एव न नाग्निना २ यस्य पुत्रशतं श्रीमदभवद्बाहुशालिनः ॥ नागायुतबलो राजा स दग्धो हि दवाग्निना ३ यं पुरा पर्यवीजंत तालवृंतैर्वरस्त्रियः ॥ तं गृध्राः पर्यवीजंत दवाग्निपरिकालितम् ४ सूतमागधसंघैश्च शयानो यः प्रबोध्यते ॥ घरण्यां स नृपः शेते पापस्य मम कर्मभिः ५ न च शोचामि गांधारी हतपुत्राय शस्विनीम् ॥ पतिलोकमनुप्राप्तां तथा भर्तृव्रते स्थिताम् ६ पृथामेव च शोचामि या पुत्रैश्चर्यमृद्धिमत ॥ उत्सृज्य सुमहद्दीप्तं वनवासमरोचयत् ७ धियाज्यमिदमस्माकं धिग्बलं धिक्पराक्रमम् ॥ क्षत्रधर्मं च धिग्यस्मान्मृता जीवामहे वयम् ८ सुसूक्ष्मा किल कालस्य गतिर्द्विजवरोत्तम ॥ यत्समुत्सृज्य राज्यं सा वनवासमरोचयत् ९ युधिष्ठिरस्य जननी भीमस्य विजयस्य च ॥ अनाथवत्कथं दग्धा इति मुह्यामि चिंतयन् १० वृथा संतर्पितो वद्विः खांडवे सव्यसाचिना ॥ उपकारमजानन् सकृत् घ्नति मे मतिः ११ यत्रादहत्स भगवान्मातरं सव्यसाचिनः ॥ कृत्वा यो ब्राह्मणच्छद्मभिक्षार्थी स मुपागतः १२ धिगग्निं धिक्क्रपार्थस्य विश्रुतां सत्यसंधताम् ॥ इदं कष्टतरं चान्यद्भगवन्प्रतिभाति मे १३ वृथाग्निना समायोगो यदभूत्पृथिवीपते ॥ तथा तपस्विनस्तस्य राजर्षेः कौरवस्य ह १४ कथमेवं विधो मृत्युः प्रशास्य पृथिवीमिमाम् ॥ तिष्ठत्सु मंत्रपूतेषु तस्याग्निषु महावने १५ वृथाग्निना समायुक्तो निष्ठां प्राप्तः पितामम ॥ मन्ये पृथावेपमाना कृशाधमनि संतता १६

तथेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

१७ । १८ । १९ । २० । २१ ॥ इति आश्रमवासिके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ नासाविति १ । २ । ३ । ४ । ५

हातात धर्मराजेति समाक्रंदन्महाभये ॥ भीमपर्याष्टहिभयादिति चैवाभिवाशति १७ समंततः परिक्षिप्ता माता भून्मे दवाग्निना ॥ सहदेवः प्रियस्तस्याः पुत्रेभ्योऽधि क एव तु १८ न चैनां मोक्षयामास वीरो माद्रवती सुतः ॥ तच्छ्रुत्वा रुदुः सर्वे समा लिङ्ग्य परस्परम् १९ पाण्डवाः पंचदुःखार्ता भूतानीव युगक्षये ॥ तेषां तु पुरुषेन्द्राणां रुदतां रुदितस्वनः २० प्रासादाभोगसंरुद्धे अन्वरोऽसौ तसरोदसी २१ ॥ इति श्रीम० आश्रमवासिके प० नारदागमप० युधिष्ठिरविलापे अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ नासौ वृथाग्निना दग्धो यथा तत्र श्रुतं मया ॥ वैचित्रवीर्यो नृपतिस्तत्ते वक्ष्यामि सुव्रत १ वनं प्रविशतां जनेन वायुभक्षेण धीमता ॥ अग्रयः कारयेत्वेष्टिमुत्सृष्टा इति नः श्रुतम् २ याजकास्तु ततस्तस्य तान् ग्रीभिर्जने वने ॥ समुत्सृज्य यथा कामं जग्मुर्भरतसत्तम ३ स विवृद्धस्तदा वह्निर्वने तस्मिन् भूत्किल ॥ ते न तद्वनमादीप्तमिति ते तापसाऽब्रुवन् ४ सराजा जाह्नवीतीरे यथा ते कथितं मया ॥ तेनाग्निना समायुक्तः स्वेनैव भरतर्षभ ५ एवमावेदयामासुर्मुनयस्ते ममानघ ॥ ये ते भार्गी रथीतीरे मया दृष्टा युधिष्ठिर ६ एवं स्वेनाग्निनाराजा समायुक्तो महीपते ॥ माशोचिथास्त्वं नृपतिं गतः स परमां गतिम् ७ गुरुशुश्रूषया चैव जननी तेजनाधिप ॥ प्राप्ता सुमहती सिद्धिमिति मे नात्र संशयः ८ कर्तुमर्हसि राजेन्द्र तेषां त्वमुदकक्रियाम् ॥ ब्राह्मिः सहितः सर्वैरेतदत्र विधीयताम् ९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः सपृथिवीपालः पाण्डवानां धुरंधरः ॥ निर्ययौ सहसोदर्यः सदारश्च नरर्षभः १० पौरजानपदाश्चैव राजभक्तिपुरस्कृताः ॥ गंगां प्रजग्मु रभितो वाससै केन संवृताः ११ ततोऽवगाह्य सलिले सर्वे ते नरपुंगवाः ॥ युयुत्सुमग्रतः कृत्वा ददुस्तोयं महात्मने १२ गांधार्याश्च पृथायाश्च विधिवन्नाम गोत्रतः ॥ शौचं निवर्तयंतस्ते तत्रो पुर्नगरादहिः १३ प्रेषयामास स नरा विधिज्ञानात्कारिणः ॥ गंगाद्वारं नरश्रेष्ठो यत्र दग्धोऽभवत्पुत्रः १४ तत्रैव तेषां कृत्यानि गंगाद्वारेऽन्वशात्तदा ॥ कर्तव्यानीति पुरुषान् दत्तदेयान् महीपतिः १५ द्वादशेऽहनि तेभ्यः सकृत् शौचो नराधिपः ॥ ददौ श्राद्धानि विधिवद्दक्षिणां तं पाण्डवः १६ धृतराष्ट्रं समुद्दिश्य ददौ सपृथिवीपतिः ॥ सुवर्णं रजतं गाश्च शय्याश्च सुमहाधनाः १७ गांधार्याश्चैव तेजस्वी पृथायाश्च पृथक्पृथक् ॥ संकीर्त्य नाम नीराजा ददौ दानमनुत्तमम् १८ यो यदिच्छति यावच्च तावत्स लभते नरः ॥ शयनं भोजनं यानं मणिरत्नमथोधनम् १९ यानमाच्छादनं भोगान् दासीश्च समलंकृताः ॥ ददौ राजा समुद्दिश्य तयोर्मात्रोर्महीपतिः २० ततः सपृथिवीपालो दत्वा श्राद्धान्यनेकशः ॥ प्रविवेश पुरं राजानगरं वारणाह्वयम् २१ ते चापिराजवचनात्पुरुषा ये गताऽभवन् ॥ संकल्प्य तेषां कुल्यानि पुनः प्रत्यागमंस्ततः २२

६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११

१२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ संकल्प्य एकीकृत्य कुल्यानि अस्थीनि । 'कुल्यं स्यात्कीकसेऽपि च' इति मेदिनी । प्रत्यागमनं गंगामिति शेषः २२

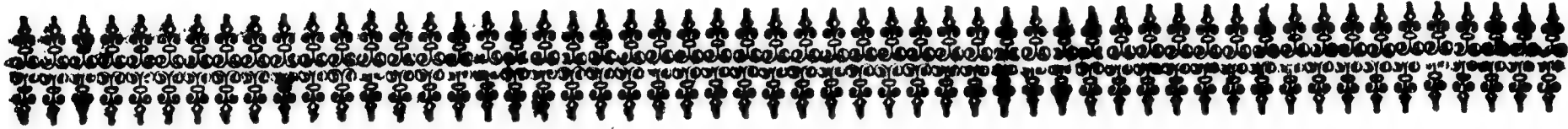

संयोज्यगंगयेतिशेषः २३ । २४ । २५ । २६ । २७ ॥ इति श्रीमत्पद्मवक्त्रमणमयादापुरंधरचतुर्भरवंशावतंसश्रीगोविंदसूरिसूनोर्नीलकंठस्यकृतौ भारतभावदीपे
आश्रमवासिकार्यप्रकाशेऊनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

॥२१॥

माल्यैर्गंधैश्चविविधैरर्चयित्वायथाविधि ॥ कुल्यानितेषांसंयोज्यतदाचरुयुर्महीपतेः २३ समाश्वास्यतुराजानंधर्मात्मानंयुधिष्ठिरम् ॥ नारदोऽप्यगमद्रा
जनपरमर्षिर्यथेप्सितम् २४ एवंवर्षाण्यतीतानिघृतराष्ट्रस्यधीमतः ॥ वनवासेतथात्रीणिनगरेदशपंचच २५ हतपुत्रस्यसंग्रामेदानानिददतःसदा ॥ ज्ञातिसं
बंधिमित्राणांभ्रातृणांस्वजनस्यच २६ युधिष्ठिरस्तुनृपतिर्नातिप्रीतमनास्तदा ॥ धारयामासतद्राज्यंनिहतज्ञातिबांधवः २७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्रमवा
सिकेपर्वणिनारदागमनपर्वणिश्राद्धदानेऊनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ समाप्तंनारदागमनपर्व आश्रमवासिकंचपर्वसमाप्तम् ॥
अस्यानंतरंमौसलपर्व तस्यायमाद्यःश्लोकः ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ षट्त्रिंशेत्वथसंप्राप्तेवर्षेकौरवनंदनः ॥ ददर्शविपरीतानिनिमित्तानियुधिष्ठिरः १ ॥७॥

॥ अस्मिन्पर्वणिठ्ठासोकाध्यायश्चोक्तसंख्याभ्यानाधिक्यंपूर्ववद्बोद्धव्यम् ॥

॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिकपर्व समाप्तम् ॥

॥ अथ श्रीमहाभारते मौसलपर्वप्रारंभः ॥

कासकास्तेमदिरादिकलहेनव्यसनेनविमर्श्यतीतिप्रतिपाद्यते । संसृजोनिष्कास्यस्यफलं हृदादेस्त्रयानोऽष्टादशोत्पूरिकास्वर्गप्राप्तिश्चानिरूपयिष्यते तत्रराज्यप्राप्त्यनंतरं पद्मिनीशतमेव
 श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् ॥ १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ षट्त्रिं
 शेख्यसंप्राप्ते वर्षे कौरव नंदनः ॥ ददर्श विपरीतानि निमित्तानि युधिष्ठिरः १ वदुर्वाताश्च निर्घाता रूक्षाः शर्करावर्षिणः ॥ अपसव्यानि शकुनां डलानि प्रचक्रिरे २
 प्रत्यगूढमहानद्यो दिशो नीहारसंवृताः ॥ उल्काश्चांगारवर्षिण्यः प्रापतन्मगनाद्भुवि ३ आदित्योरजसाराजसमवच्छन्नमंडलः ॥ विरश्मिरुदये नित्यं कबंधैः स
 महद्यत ४ परिवेषाश्च दृश्यंते दारुणाश्चंद्रसूर्ययोः ॥ त्रिवर्णाः श्यामरूक्षास्तथा भस्मारुणप्रभाः ५ एते चान्ये च बहव उत्पाता भयशंसिनः ॥ दृश्यंते बहवो
 राजन हृदयोद्वेगकारकाः ६ कस्यचित्त्वयकालस्य कुराजो युधिष्ठिरः ॥ शुभ्रावट्टणि च कस्य मौसले कदं कृतम् ७ विमुक्तं वासुदेवं च भुत्वारामं च पांडवः ॥ स
 मानीया ब्रवीद्भ्रातृन्किं करिष्याम इत्युत ८ परस्परं समासाद्य ब्रह्मदंडबलात्कृतान् ॥ वृष्णीन्विनष्टांस्ते श्रुत्वा व्यथिताः पांडवा भवन् ९ निधनं वासुदेवस्य समुद्रस्ये
 व शोषणम् ॥ वीरानश्रद्धयुस्तस्य विनाशं शार्ङ्गधन्वनः १० मौसलं ते समाश्रित्य दुःखशोकसमन्विताः ॥ विषण्णा हतसंकल्पाः पांडवाः समुपाविशन् ११
 ॥ जनमेजय उवाच ॥ कथं विनष्टा भगवन्नंधका वृष्णिभिः सह ॥ पश्यतीं वासुदेवस्य भोजाश्चैव महारथाः १२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ षट्त्रिंशेऽथ ततो वर्षे वृष्णी
 नाम नयो महान् ॥ अन्योन्यं मुसलैस्ते तु निजघ्नः कालचोदिताः १३ ॥ जनमेजय उवाच ॥ केनानुशतास्ते वीराः क्षयं वृष्ण्यंधका गताः ॥ भोजाश्च द्विजवर्यत्वं वि
 स्तरेण वदस्व मे १४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ विश्वामित्रं च कण्वं च नारदं च तपोधनम् ॥ सारणप्रमुखं विरादं च शुर्द्धारकां गतान् १५ ते तान्सांबपुरस्कृत्य भूषयि
 त्वास्त्रियं यथा ॥ अब्रुवन्नुपसंगम्य दैवदंडनिपीडिताः १६ इयं स्त्री पुत्रकामस्य बभ्रोरमिततैजसः ॥ ऋषयः साधुजानीत किमियं जनयिष्यति १७ इत्युक्तास्ते तदा
 राजन्विप्रलंभप्रघर्षिताः ॥ प्रत्युब्रुवंस्तान्मुनयो यतच्छृणु नराधिप १८ वृष्ण्यंधकविनाशाय मुसलं चोरमायसम् ॥ वासुदेवस्य दयादः सांबोऽयं जनयिष्यति १९
 येन सूर्यं सुदुर्वृत्तानृशं साजातमन्यवः ॥ उच्छेतारः कुलं कृत्स्नमृते रामजनार्दनौ २० समुद्रयास्यति श्रीमांस्त्यक्त्वा देहं हलायुधः ॥ जराकृष्णं महात्मानं शयानं
 भुवि भेत्स्यति २१ इत्युब्रुवंत ते राजन्प्रलब्धास्तैर्दुरात्मभिः ॥ मुनयः क्रोधरक्ताक्षाः समीक्ष्याथ परस्परम् २२

अभ्युर्ध्वमन्त्राऽस्माभिर्दत्तः शापस्त्वया संतव्य इति २३ । २४ । २५ किं करोयमदृतस्तत्तु २६ । २७ । २८ । २९ । ३० स्वयंकृत्वा स्वयंकर्ता ३१ ॥ इति भारते मौसलपर्वणि नीलकंठीये भारत
भावदीपे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ एवमिति कालः कपोतोलूकादिरूपेण १ स एव कचित्करालादिरूपोऽदृश्यत कश्चिन्नावेक्ष्य परिक्रामन्ति शेषः २ सर्वभूतानामत्ययो नाशो यस्मात् ३ । ४

तथोक्ता मुनयस्ते तु ततः केशवमभ्ययुः ॥ अथाब्रवीत्तदा वृष्णीन् श्रुत्वैवमधुसूदनः २३ अंतर्ज्ञो मतिमांस्तस्य भवितव्यं तथेति तान् ॥ एवमुक्त्वा हृषीकेशः प्रवि
वेश पुरंतदा २४ कृतांतमन्यथानैच्छत्कर्तुं स जगतः प्रभुः ॥ श्वभूतेऽथ ततः सांबो मुसलंतदसूतवै २५ येन वृष्ण्यंधककुले पुरुषाभस्मसात्कृताः ॥ वृष्ण्यंधक
विनाशाय किं करप्रतिमं महत् २६ असूतशापजं घोरं तच्च राज्ञेन्यवेदयन् ॥ विषण्णरूपस्तद्राजासूक्ष्मं चूर्णमकारयत् २७ तच्चूर्णसागरे चापि प्राक्षिपन् पुरुषानृप ॥
अघोषयंश्च नगरे वचनादाहु कस्यते २८ जनार्दनस्य रामस्य बभ्रुश्चैव महात्मनः ॥ अद्य प्रभृति सर्वेषु वृष्ण्यंधककुलेष्विह २९ सुरासवो न कर्तव्यः सर्वैर्नगरवा
सिभिः ॥ यश्च नो विदितं कुर्यात्पेयं कश्चिन्नरः कचित् ३० जीवन्सथूलमारोहेत्स्वयंकृत्वा स बाधवः ॥ ततो राजभयात्सर्वे नियमं चक्रिरे तदा ॥ नराः शासनमाज्ञाय
रामस्याक्लिष्टकर्मणः ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते मौसलपर्वणि मुसलोत्पत्तौ प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं प्रयतमानानां वृष्णी
नामंधकैः सह ॥ कालोऽग्राणि सर्वेषां परिचक्राम नित्यशः १ करालो विकटो मुंडः पुरुषः कृष्णपिंगलः ॥ गृहाण्यावेक्ष्य वृष्णीनां नादृश्यत कश्चित् कश्चित् २ तमग्रं
तमहेष्वासाः शरैः शतसहस्रशः ॥ न चाशक्यत वेदुं स सर्वभूतात्ययस्तदा ३ उत्पेदिरे महावातादारुणाश्च दिने दिने ॥ वृष्ण्यंधकविनाशाय बहवो लोमहर्षणाः ४
विवृद्धमूषिकारथ्या विभिन्नमणिकास्तथा ॥ केशानखाश्च सुप्तानामच्यते मूषिकैर्निशि ५ चीचीकुचीति वाशं तिसारिका वृष्णिवेश्मसु ॥ नोपशाम्यति शब्दश्च
सदिवारात्रमेव हि ६ अन्वकुर्वन् लूकानां सारसाविरुतं तथा ॥ अजाः शिवानां विरुतमन्वकुर्वन् भारत ७ पांडुरारक्तपादाश्च विहगाः कालचोदिताः ॥ वृष्ण्यंधका
नां गेहेषु कपोता व्यचरन्तदा ८ व्यजायन्त खरागोषु करभाऽश्वतरीषु च ॥ शुनीष्वपि बिडालाश्च मूषिकानकुलीषु च ९ नापत्रपंतपापानि कुर्वन्तो वृष्णयस्तदा ॥
प्राक्षिपन् ब्राह्मणांश्चापि पितृन् देवांस्तथैव च १० गुह्यंश्चाप्यवमन्यते न तुराम जनार्दनौ ॥ पत्न्यः पत्नीनुच्चरन्त पत्नीश्च पतयस्तथा ११ विभावसुः प्रज्वलितो वामं
विपरिवर्तते ॥ नीललोहितमंजिष्ठा विमृजन्नर्चिषः पृथक् १२ उदयास्तमने नित्यं पुर्यातस्यां दिवाकरः ॥ व्यदृश्यतां सकृत्पुंभिः कबंधैः परिवारितः १३ महान
सेषु सिद्धेषु संस्कृतेऽतीव भारत ॥ आहार्यमाणे कृमयो व्यदृश्यन्त सहस्रशः १४ पुण्याहेवाच्यमाने तु जपत्सु च महात्मसु ॥ अभिधावंत श्रूयन्ते न चादृश्यत कश्चन १५
परस्परं च न क्षत्रं हन्यमानं पुनः पुनः ॥ ग्रैहरपश्यन् सर्वे तेनात्मनस्तु कथंचन १६ न दंतं पांचजन्यं च वृष्ण्यंधकनिवेशने ॥ समं तात्पर्यं वाशं तरासभादारुणस्वराः १७

मणिकामृत्पात्राणि ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० उच्चरन्तं वंचितवत्यः ११ । १२ । १३ आहार्यमाणे भवे १४ । १५ परेति स्वनक्षत्रादर्शनमपि स्थितं पुनश्च कथित्यर्थः १६ । १७

एवमिति त्रयोदशदिवसः कृष्णपक्षो भूदित्यर्थः १८ एवं सत्यग्रिमपक्षे वृद्धयामाव्यंतं जज्ञत् प्रत्युतैकातिथिः क्षीणातत्र ग्रहणं जातमित्याह चतुर्विंशीति १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४

एवं पश्यन् हृषीकेशः संप्राप्तं कालपर्ययम् ॥ त्रयोदश्याममावास्यां तानह द्वाप्राब्रवीदिदम् १८ चतुर्दशीपंचदशीकृते यं राहुणा पुनः ॥ प्राप्ते वै भारते युद्धे प्राप्ता चाद्य
क्षयायनः १९ विमृशन्नेव कालं तं परिचित्य जनार्दनः ॥ मेने प्राप्तं सषट्त्रिंशं वर्षैकैः केशिसूदनः २० पुत्रशोकाभिसंतप्ता गांधारी हतबांधवा ॥ यदनुव्याजहारार्ता
तदिदं समुपागमत् २१ इदंच तदनुप्राप्तमब्रवीद्यद्युधिष्ठिरः ॥ पुराव्यूढेष्वनीकेषु दृष्टोत्पातान्सुदारुणान् २२ इत्युक्त्वा वासुदेवस्तु चिकीर्षुः सत्यमेव तत् ॥ आज्ञा
पयामास तदा तीर्थयात्रामरिदमः २३ अघोषयन्त पुरुषास्तत्र केशवशासनात् ॥ तीर्थयात्रासमुद्रैः कार्येति पुरुषर्षभाः २४ ॥ इति श्रीमहाभारते मौ० उत्पातदर्श
ने द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कालीस्त्री पांडुरैर्दत्तैः प्रविश्य हसती निशि ॥ स्त्रियः स्वप्नेषु मुष्णन्ती द्वारकां परिधावति १ आग्निहोत्रानिकेतेषु वास्तु
मध्येषु वेदमसु ॥ वृष्ण्यंधकानखा दंतस्वप्ने ग्राभयानकाः २ अलंकाराश्च च्छत्रं च ध्वजाश्च कवचानि च ॥ हियमाणान्यदृश्यन्तरक्षोभिः सुभयानकैः ३ तच्चाग्नि
दत्तं कृष्णस्य वज्रनाभमयोमयम् ॥ दिवमाचक्रमेचक्रं वृष्णीनां पश्यतां तदा ४ युक्तं रथं दिव्यमादित्यवर्णं हयाहरन् पश्यतो दारुकस्य ॥ ते सागरस्योपरिष्ठादवर्त
न्मनोजवाश्चतुरो वाजिमुख्याः ५ तालः सुपर्णश्च महाध्वजौ तौ सुपूजितौ राम जनार्दनाभ्याम् ॥ उच्चैर्जन्दुरप्सरसो दिवानि शंवाचश्चोच्चुर्गम्यतां तीर्थयात्रा ६ ततो
जिगमिषन्तस्ते वृष्ण्यंधकमहारथाः ॥ सांतः पुरास्तदा तीर्थयात्रामैच्छन् रर्षभाः ७ ततो भोज्यं च भक्ष्यं च पेयं चांधकवृष्णयः ॥ बहुनानाविधं च कुर्म्यं मांसमनेकशः
८ ततः सैनिकवर्गाश्च निर्ययुर्नगराद्वहिः ॥ यानैरश्वैर्गजैश्चैव श्रीमंतस्तिग्मतेजसः ९ ततः प्रभासेन्यवसन् यथोद्दिष्टं यथा गृहम् ॥ प्रभूतभक्ष्यपेयास्ते स दाराया दवा
स्तदा १० निविष्टास्तां त्रिशम्याथ समुद्रांते स योगवित् ॥ जगामा मंत्र्यतान् वीरानुद्धवो र्थविशारदः ११ तं प्रस्थितं महात्मानमभिवाद्य कृतांजलिम् ॥ जानन्वि
नाशं वृष्णीनां नैच्छद्द्वारयितुं हरिः १२ ततः कालपरीतास्ते वृष्ण्यंधकमहारथाः ॥ अपश्यन्नुद्धवं यातं तेजसाऽऽवृत्त्य रोदसी १३ ब्राह्मणार्थेषु यात्सिद्धमन्त्रं तेषां महा
त्मनाम् ॥ तद्दानरेभ्यः प्रददुः सुरागंधसमन्वितम् १४ ततस्तूर्यशताकीर्णं नटनर्तकसंकुलम् ॥ अवर्तत महापानं प्रभासेति गमते जसाम् १५ कृष्णस्य सन्निधौ रामः सहितः
कृतवर्मणा ॥ अपि बभूवुधानश्च गदो बभ्रुस्तथैव च १६ ततः परिषदो मध्ये युयुधानो मदोत्कटः ॥ अब्रवीत्कृतवर्माणमवहास्यावमन्य च १७ कः क्षत्रियो हन्यमानः
सुप्तान् हन्यान्मृतानिव ॥ तन्नमृष्यंति हार्दिक्यया दवाय च्छया कृतम् १८ इत्युक्ते युयुधानेन पूजयमास तद्वचः ॥ प्रभुमोरथिनां श्रेष्ठो हार्दिक्यमवमन्य च १९

॥ इति मौसलपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥ कालीति मुष्णन्ती स्त्रीणां मंगलसूत्रादिकंचोरयंती १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०
निशम्य दृष्ट्वा अर्थविशारदो भोक्षपंडितः ११ । १२ । १३ ब्राह्मणार्थेष्विति ब्राह्मणार्थद्रव्यस्यान्यत्र विनियोजनमायुः क्षयकरमित्यर्थः १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९

ततः परमसंक्रुद्धः कृतवर्मा तमब्रवीत् ॥ निर्दिशन्निवसावज्ञतदासव्येनपाणिना २० भूरिश्रवाश्छिन्नबाहुयुद्धे प्रायगतस्त्वमा ॥ वधेन सुनृशंसेन कथं वीरेण पातितः २१ इति तस्य वचः श्रुत्वा केशवः परवीरहा ॥ तिर्यक् सरोषया दृष्ट्या वीक्षां च के समन्युमान २२ मणिः स्य मे तं कश्चैव यः स सत्राजितोऽभवत् ॥ तां कथां श्रावयामास सा त्यकिर्मधुसूदनम् २३ तच्छ्रुत्वा केशवस्यां कमगमद्भुदतीतदा ॥ सत्यभामा प्रकुपिता कोपयंती जनार्दनम् २४ तत उत्थाय सक्रोधः सा त्यकिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ प चानां द्रौपदेयानां धृष्टद्युम्नां शिखंडिनोः २५ एष गच्छामि पदवीं सत्येन च तथा शपे ॥ सौप्तिके ये च निहताः सुता येन दुरात्मना २६ द्रोणपुत्रसहायेन पापेन कृतवर्म णा ॥ समाप्तमायुरस्याद्ययश्चैव सुमध्यमे २७ इत्येवमुक्त्वा खड्गेन केशवस्य समीपतः ॥ अभिदुत्या शिरः कुद्धश्चिच्छेदकृतवर्मणः २८ तथाऽन्यानपि निघ्नंतं युयु धानं समंततः ॥ अभ्यधावद्धृषीकेशो विनिवारयितुं तदा २९ एकीभूतास्ततः सर्वे कालपर्यायचोदिताः ॥ भोजांधकामहाराजशैनेयपंथवारयन् ३० तान् दृष्ट्वा प ततस्तूर्णमभिकुद्धान् जनार्दनः ॥ ननु क्रोधमहातेजा जानन्कालस्य पर्ययम् ३१ ते तु पानमदा विष्टाश्चोदिताः कालधर्मणा ॥ युयुधानमथाम्यग्रमुच्छिष्टैर्भाजनै स्तदा ३२ हन्यमाने तु शैनेये कुद्धो रुक्मिणिनंदनः ॥ तदनंतरमागच्छन्मोक्षयिष्यन् शिनेः सुतम् ३३ सभोजैः सह संयुक्तः सात्यकिश्चांधकैः सह ॥ व्यायच्छमा नौतौ वीरौ बाहुद्रविणशालिनौ ३४ बहुत्वान्निहतौ तत्र उभौ कृष्णस्य पश्यतः ॥ हतं दृष्ट्वा च शैनेयपुत्रं च यदुनंदनः ३५ एरकानां ततो मुष्टिकोपाज्जग्राहकेशवः ॥ तदभून्मुसलं घोरं वज्रकल्पमयो मयम् ३६ जघान कृष्णस्तांस्तेन ये ये प्रमुखतोऽभवन् ॥ ततोऽधकाश्च भोजाश्च शैनेया वृष्णयस्तथा ३७ जघुरन् योन्यमाक्रंदे सु सलैः कालचोदिताः ॥ यस्तेषामेरकां कश्चिज्जग्राहकुपितो नृप ३८ वज्रभूतेषां साराजब्रह्म इत्यतदा विभो ॥ तृणचमुसलीभूतमपि तत्र व्यदृश्यत ३९ ब्रह्मदंडकृतं सर्वमिति तद्विद्विपार्थिव ॥ अविध्यान्विध्यते राजन् प्रक्षिपंति स्म यत्तृणम् ४० तद्वज्रभूतं मुसलं व्यदृश्यत तदा दृढम् ॥ अवधीप्ति तं पुत्रः पिता पुत्रं च भारत ४१ मत्ताः परिपतंति स्म योधयंतः परस्परम् ॥ पतंगा इव चाग्रीते निपेतुः कुरुराधकाः ४२ नासीत्पलायने बुद्धिर्वध्यमानस्य कस्यचित् ॥ तत्रापश्यन् महाबाहुर्जान न्कालस्य पर्ययम् ४३ मुसलं समवष्टभ्यत स्थौसमधुसूदनः ॥ सांबं च निहतं दृष्ट्वा चारुदेष्णं च माधवः ४४ प्रद्युम्नं चानिरुद्धं च ततश्चक्रोधभारत ॥ गदं वीक्ष्य श यानं च भृशं कोपसमान्वितः ४५ सनिःशेषं तदा च केशार्जुनं च क्रगदाधरः ॥ तं निघ्नंतं महातेजा बभ्रुः परपुरंजयः ४६ दारुकश्चैव दाशार्हमुचतुर्यन्निबोधत ॥ भगव त्रिहताः सर्वे त्वया भूयिष्ठशो नराः ॥ रामस्य पदमन्विच्छत त्रगच्छामयजसः ४७ ॥ इति श्री महाभारते मौसलपर्वणि कृतवर्मादीनां परस्परहनने तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

होर्हयैव विध्याविष्टा ४० । ४१ । ४२ तत्र यन्मुसलमपश्यत देवावष्टभ्यतस्या विरयन्वयः ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ ॥ इति मौसलपर्वणि नी० भा० तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ३ ॥

तत इति पतंतः शीघ्रं गच्छतः १ । २ । ३ । ४ । ५ कूटलोहमुदरे युक्तं बद्धं मुसलं ब्राह्मणशर्पे बभ्रुः स्वयमेव निपत्यावधीत् सहस्रादिसार्धः श्लोकः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११

॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो ययुर्दारुकः केशवश्च बभ्रुश्च रामस्य पदं पतंतः ॥ अथाप यन् राममनंतवीर्यं वृक्षे स्थितं चिंतयानं विविके १ ततः समासाद्य महाभुवः कृष्णस्तदा दारुकमन्वशासत् ॥ गत्वा कुरून्सर्वमिमं महातं पार्थाय शंसस्व वधं यदूनाम् २ ततोऽर्जुनः क्षिप्रमिहोपयातु श्रुत्वा मृतान्यादवान् ब्रह्मशापात् ॥ इत्येवमुक्तः स ययोरथेन कुरूस्तदा दारुको नष्टचेताः ३ ततो गते दारुके केशवोऽथ दृष्ट्वा तिके बभ्रुमुवाच वाक्यम् ॥ स्त्रियो भवानरक्षितुं यातु शीघ्रं नैता हि स्युर्दस्यवो वितलोभात् ४ सप्रस्थितः केशवेनानुशिष्टो मदातुरो ज्ञातिवधादितश्च ॥ तं विश्रांतं सन्निधौ केशवस्य दुरंतमेकं सहसैव बभ्रुम् ५ ब्रह्मानुशतमवधीन्महद्वैकूटं युक्तं मुसलं लुब्धकस्य ॥ ततो दृष्ट्वा भिहतं बभ्रुमाह कृष्णोऽग्रजं भ्रातरमुग्रतेजाः ६ इहैव त्वं मां प्रतीक्षस्व रामयावत् स्त्रियो ज्ञातिवशाः करोमि ॥ ततः पुरीद्वारवर्ती प्रविश्य जनार्दनः पितरं प्राह वाक्यम् ७ स्त्रियो भवानरक्षतुनः समग्राधनं जयस्यागमनं प्रतीक्षन् ॥ रामो वनांति प्रतिपालयन्मामास्तेऽद्याहं तेन समागमिष्ये ८ दृष्टं मये दं निधनं यदूनां राज्ञां च पूर्वकुरुपुंगवानाम् ॥ नाहं विनायदुभिर्यादवानां पुरीमिमामशकं द्रष्टुमद्य ९ तपश्चरिष्यामि निबोध तन्मे रामेण सार्धं वनमभ्युपेत्य ॥ इतीदमुक्त्वा शिरसा च पा दौ संस्पृश्य कृष्णस्त्वरितो जगाम १० ततो महाभिनदः प्रादुरासीत् सखी कुमारस्य पुरस्य तस्य ॥ अथाब्रवीत् केशवः सन्निवर्त्य शब्दं श्रुत्वा योषितां क्रोशतीनाम् ११ पुरीमिमामेव्यतिसव्यसाची सवोदुःखान्मोचयितान रात्र्यः ॥ ततो गत्वा केशवस्तददर्शरामं वने स्थितमेकं विविके १२ अथापश्यद्योगयुक्तस्य तस्य नागं मुखान्नि श्वरंतं महातम् ॥ श्वेतं ययौ स ततः प्रेक्ष्यमाणो महार्णवो येन महाभुवः १३ सहस्रशीर्षः पर्वताभोगवर्मा रक्ताननः स्वांतनुं तां विमुच्य ॥ सम्यक् रतं सागरः प्रत्यष्ट कान्नागा दिव्याः सरितश्चैव पुण्याः १४ कर्कोटको वासुकिस्तक्षकश्च पृथुश्च वा अरुणः कुंजरश्च ॥ मिश्रीशंखः कुमुदः पुंडरीकस्तथानागो घृतराश्रो महात्मा १५ हा दःक्राधः शितिकंठो गतेजास्तथानागौ चक्रमंदातिषंडौ ॥ नागश्रेष्ठो दुर्मुखश्चांबरीषः स्वयं राजा वरुणश्चापिराजन् १६ प्रत्युद्गम्य स्वागतेनाभ्यनंदंस्ते पूजयंश्चार्ध्य पाद्यक्रियाभिः ॥ ततो गते भ्रातरि वासुदेवो जानन्सर्वागतयो दिव्यदृष्टिः १७ वनेऽन्ये विचरंश्चितयानो भूमौ चाथ संविवेशाग्र्यतेजाः ॥ सर्वे तेन प्राक्तदा वित मासीद्वांधार्याय द्वाक्यमुक्तः स पूर्वं १८ दुर्वाससापायसोच्छिष्टलितेयच्चाप्युक्तं तच्च सस्मार वाक्यम् ॥ संचितयन्त्रंधकृष्णिना शंकुरुक्षयं चैव महाभुवः १९ मे नेततः संक्रमणस्य कालं ततश्च करेन्द्रियसन्निरोधम् ॥ तथा च लोकत्रयपालनार्थमात्रेयवाक्यं प्रतिपालनाय २० देवोऽपि सन्देहविमोक्षहेतोर्निर्णीतमैच्छत्सकला र्थतत्त्ववित् ॥ स सन्निरुद्धेन्द्रिषवाङ्मनास्तु शिष्ये महायोगमुपेत्य कृष्णः २१ जरास्थं तं देशमुपाजगाम लुब्धस्तदानीं मृगलिप्सुरग्नः ॥ स केशवं योगयुक्तं शयानं मृगासक्तो लुब्धकः सायकेन २२

नाहं वृष्णिप्रवीरेण बंधुभिश्चैवमातुल ॥ विहीनां पृथिवीं द्रष्टुं शक्यामीह कथंचन २ राजाचभीमसेनश्च सहदेवश्च पांडवः ॥ नहुलो याज्ञसेनी च षडेकमनसो वयम् ३
 राज्ञः संक्रमणे चापि कालोऽयं वर्तते धुमम् ॥ तमिमं विद्धि संप्राप्तं कालं कालविदां वर ४ सर्वथा वृष्णिदारास्तु बालं वृद्धं तथैव च ॥ नयिष्ये परिगृह्याहमिंद्रप्रस्थमरिंदम ५
 इत्युक्त्वा दारुकमिदं वाक्यमाह धनंजयः ॥ अमात्यान् वृष्णिवीराणां द्रष्टुमिच्छामि माचिरम् ६ इत्येवमुक्त्वा वचनं सुधर्मायादवीसभाम् ॥ प्रविवेशार्जुनः शूरः शोच
 मानो महारथान् ७ तमासनगतं तत्र सर्वाः प्रकृतयस्तथा ॥ ब्राह्मणानैगमास्तत्र परिवार्योपतस्थिरे ८ तान्दीनमनसः सर्वान्विमूढान्गतचेतसः ॥ उवाचिदं वचः
 काले पार्थो दीनतरस्तथा ९ शक्रप्रस्थमहं नेष्ये वृष्ण्यंधकजनं स्वयम् ॥ इदं तु नगरं सर्वसमुद्रः प्लावयिष्यति १० सज्जीकुरु तयानानिरत्नानि विविधानि च ॥ वज्रोऽयं
 भवतारं राजा शक्रप्रस्थे भाविष्यति ११ सप्तमे दिवसे चैव रवौ विमल उद्गते ॥ बहिर्वत्स्यामहे सर्वे सज्जीभवत माचिरम् १२ इत्युक्त्वा स्तेनते सर्वे पार्थेनाक्लिष्टकर्मणा ॥ सज्ज
 माशु ततश्च कुः स्वसिद्धयर्थं समुत्सुकाः १३ तारात्रिमवसत्पार्थः केशवस्य निवेशन ॥ महता शोकमोहेन सहसाऽभिपरिभुतः १४ श्वोभूतेऽथ ततः शौरिर्वसुदेवः प्रता
 पवान् ॥ युक्त्वाऽऽत्मानं महातेजा जगाम गतिमुत्तमाम् १५ ततः शब्दो महानासीदसुदेवनिवेशने ॥ दारुणः क्रोशतीनां च रुदतीनां च योषिताम् १६ प्रकीर्णमूर्ध
 जाः सर्वा विमुक्ता भरणस्रजः ॥ उरांसि पाणिभिर्घ्न्यो व्यलपनं करुणं स्त्रियः १७ तं देवकीचमद्राचरोहिणीमदिरा तथा ॥ अन्वारो हंत च तदा भर्तारं योषितां वराः १८
 ततः शौरिस्तु युक्तेन बहुमूल्येन भारत ॥ यानेन महता पार्थो बहिर्निष्क्रामयत्तदा १९ तमन्वयुस्तत्र तत्र दुःस्वशोकसमन्विताः ॥ द्वारकावासिनः सर्वे पौरजानपदा
 हिताः २० तस्याश्वमेधिकं छत्रं दीप्यमानाश्च पावकाः ॥ पुरस्तात्तस्य यानस्य याजकाश्च ततो ययुः २१ अनुजग्मुश्च तं वीरं देव्यस्तावैस्वलंकृताः ॥ स्त्रीसहस्रैः
 परिघृता वधूभिश्च सहस्रशः २२ यस्तु देशः प्रियस्तस्य जीवतोऽभून्महात्मनः ॥ तत्रैनमुपसंकल्प्य पितृमेधं प्रचक्रिरे २३ तं चिताग्रिगतं वीरं शूरपुत्रं वरांगनाः ॥
 ततोऽन्वारुरुहुः पत्न्यश्च तस्रः पतिलोकगाः २४ तं वै च तसृभिः स्त्रीभिरन्वितं पांडुनंदनः ॥ अदाहय चंदनैश्च गंधैश्च चावचैरपि २५ ततः प्रादुरभूच्छब्दः समिद्धस्य
 विभावसोः ॥ सामगानां च निर्घोषो नराणां रुदतामपि २६ ततो वज्रप्रधानास्ते वृष्ण्यंधककुमारकाः ॥ सर्वे चैवोदकं च कुः स्त्रियश्चैव महात्मनः २७ अलुप्तधर्मस्तं
 धर्मकारयित्वा सफाल्गुनः ॥ जगाम वृष्णयो यत्र विनष्टा भरतर्षभ २८ स तान् दृष्ट्वा निषाति तान् कदने भृशदुःखितः ॥ बभूवा तविकौरव्यः प्राप्तकालं चकार ह २९
 यथा प्रधानतश्चैव क्लेशस्तथा क्रियाः ॥ ये हता ब्रह्मशापेन मुसलैरेरकोद्भवैः ३० ततः शरीरे रामस्य वासुदेवस्य चोभयोः ॥ अन्विष्य दाहयामास पुरुषैरातका
 रिभिः ३१ सतेषां विधिवत्त्वाप्रेतकार्याणि पांडवः ॥ सप्तमे दिवसे प्रायाद्रथमारुह्य सत्वरः ३२

अश्वयुक्तैरथैश्चापि गोखरोष्ठ्युतैरपि ॥ स्त्रियस्ता वृष्णिवीराणां रुदत्यः शोककरींताः ३३ अनुजग्मुर्महात्मानं पांडुपुत्रं धनंजयम् ॥ भृत्याश्चांधकवृष्णीनां सादिनो
 रथिनश्च ये ३४ वीरहीनं वृद्धबालं पौरजानपदास्तथा ॥ ययुस्ते परिवार्याथ कलत्रं पार्थशासनात् ३५ वृजैश्च गजारोहाय युः शैलनिभैस्तथा ॥ सपादरक्षैः संयुक्ताः
 सांतरायुधिकाययुः ३६ पुत्राश्चांधकवृष्णीनां सर्वे पार्थमनुवताः ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्राश्चैव महाधनाः ३७ दशषट्सहस्राणि वासुदेवावरोधनम् ॥
 पुरस्कृत्य ययुर्वज्रपौत्रं कृष्णस्य धीमतः ३८ बहूनि च सहस्राणि प्रयुतान्यर्बुदानि च ॥ भोजवृष्ण्यंधकस्त्रीणां हतनाथानि निर्ययुः ३९ तत्सागरसमप्रख्यं वृष्णि
 चक्रं महर्षिमत ॥ उवाहरथिनां श्रेष्ठः पार्थः परपुरंजयः ४० निर्याते तु जने तस्मिन्सागरोमकरालयः ॥ द्वारकां रत्नसंपूर्णां जलेनाप्लावयत्तदा ४१ यद्यद्विपुरुष
 व्याघ्रोभूमेस्तस्याव्यमुंचत ॥ तत्तत्संप्लावयामास सलिलेन सागरः ४२ तदद्भुतमभिप्रेक्ष्य द्वारकावासिनो जनाः ॥ तूर्णानूर्णतरं जग्मुर्होदैवमिति बुवन ४३
 काननेषु च रम्येषु पर्वतेषु नदीषु च ॥ निवसन्नानयामास वृष्णिदारा न धनंजयः ४४ संपंचन दमासाद्य धीमानति सप्रसृद्धिमत ॥ देशे गोपशुधान्यादयो निवासमक
 रोत्तमः ४५ ततो लोभः समभवद्दस्यूनां निहतेश्वराः ॥ दृष्ट्वा स्त्रियो नीयमानाः पार्थेनैके भारत ४६ ततस्ते पापकर्माणो लोभोपहतचेतसः ॥ आभीरामंत्र
 यामासुः सामात्याः शुभदशनाः ४७ अयमेकोऽर्जुनो धन्वी वृद्धबालं हतेश्वरम् ॥ नयत्यस्मानति क्रम्य योधांश्च मेहतौजसः ४८ ततो यष्टिप्रहरणादस्य वस्ते सह
 स्रजः ॥ अभ्यधावंत वृष्णीनां तं जनं लोप्त्रहारिणः ४९ महता सिंहनादेन त्रासयंतः पृथग्जनम् ॥ अभिपेतुर्वधार्थं ते कालपर्यायचोदिताः ५० ततो निवृत्तः कौंतेयः स
 हसासपदानुगः ॥ उवाच तान् महाबाहुरर्जुनः प्रहसन्निव ५१ निवर्तध्वमधर्मज्ञाय दिजीवितुमिच्छथ ॥ इदानीं शरनिर्भिन्नाः शोचध्वं निहता मया ५२ तथोक्त्वा स्तेन
 वीरेण कदर्थी कृत्यतद्वचः ॥ अभिपेतुर्जनं मूढावार्थमाणाः पुनः पुनः ५३ ततोऽर्जुनो धनुर्दिव्यं गांडीवमजरं महत् ॥ आरोपयितुं मारेभेयत्नादिव कथंचन ५४ चकार
 सज्जं कृच्छ्रेण संप्रभे तु मुले सति ॥ चिंतयामास शस्त्राग्निचसस्मारतान्यपि ५५ वैकृत्यं तन्महद्दृष्ट्वा भुजवीर्यं तथा युधि ॥ दिव्यानां च महास्त्राणां विनाशाद्रीडितोऽभ
 वत् ५६ वृष्णियोधाश्च ते सर्वे गजाश्च रथयोधिनः ॥ नशे कुरावर्तयितुं हियमाणं च तं जनम् ५७ कलत्रस्य बहुत्वाद्धि संपत्सु ततस्ततः ॥ प्रयत्नमकरोत्पार्थो जनस्य
 परिरक्षणे ५८ मिषतां सर्वयोधानां ततस्ताः प्रमदोत्तमाः ॥ समंततोऽवकृष्यंत कामाच्चान्याः प्रवव्रजुः ५९ ततो गांडीविनिर्मुक्तैः शरैः पार्थो धनंजयः ॥ जघान दस्यू
 नसो द्वे गोवृष्णिमृत्यैः सहस्रशः ६० क्षणेन तस्य ते राजन्क्षयं जग्मुर्जिह्वागाः ॥ अक्षया हि पुराभूत्वाक्षीणाः क्षतजभोजनाः ६१ सशरक्षयमासाद्य दुःखशोकसमा
 हतः ॥ धनुष्कोट्या तदा दस्यून्वधत्वा कशासनिः ६२ प्रेक्षतस्त्वेव पार्थस्य वृष्ण्यंधकवरास्त्रियः ॥ जग्मुरादाय ते म्लेच्छाः समं ताज्जनमेजय ६३ धनंजयस्तु दैवं
 तन्मनसाऽर्चितयत्प्रभुः ॥ दुःखशोकसमाविष्टो निःश्वासपरमोऽभवत् ६४ अस्त्राणां च प्रणाशेन बाहुवीर्यस्य संशयात् ॥ धनुषश्चाविधेयत्वाच्छराणां संक्षयेण च ६५

६६।६७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६ ॥ इतिमौ० नी०मा०सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ प्रविशति ॥ १।२।३।४ मत्स्योदकंकेशोदकं वस्त्रांतोदकातुदकं कुम्भमुखादिकं च आवीरजानारीरजस्व
लातस्यारजःप्रस्रवकालेदिनत्रयादवर्गानुगमनं वस्यांमैथुनं ब्राह्मणस्य वधोयुद्धेपराजयश्चेतिसप्तभिर्निमित्तैः पुरुषोऽष्टश्रीर्भवति ५ प्रभिन्नंपराजितं त्वांकदाचिदपिनजानामि ६।७।८।९ हतंमृतंमारि
बभूवविमनाःपार्थोदैवमित्यनुचितयन् ॥ न्यवर्ततत तोराजनेदमस्तीतिचाब्रवीत् ६६ ततःशेषंसमादायकलत्रस्यमहामतिः ॥ हतभूयिष्ठरत्नस्यकुरुक्षेत्रम
वातरत् ६७ एवंकलत्रमानीयवृष्णीनांहृतशेषितम् ॥ न्यवेशयतकौरव्यस्तत्रतत्रधनंजयः ६८ हार्दिकयतनयंपार्थोऽनगरंमार्तिकावतम् ॥ भोजराजकलत्रं च
हतशेषंनरोत्तमः ६९ ततोवृद्धांश्चबालांश्चस्त्रियश्चादायपांडवः ॥ वीरेर्विहीनान्सर्वास्तान्शक्रप्रस्थेन्यवेशयत् ७० यौयुधानिसरस्वत्यांपुत्रंसात्यकिनःप्रियम् ॥
न्यवेशयतधर्मात्मावृद्धबालपुरस्कृतम् ७१ इंद्रप्रस्थेददौराज्यं वज्रायपरवीरहा ॥ वज्रेणाकूरदारास्तुवार्यमाणाःप्रवव्रजुः ७२ रुक्मिणीत्वथगांधारीशैव्याहैम
वतीत्यपि ॥ देवजांबवतीचैवविविशुर्जातवेदसम् ७३ सत्यभामातथैवान्यादेव्यःकृष्णस्यसंमताः ॥ वनंप्रविविशूराजंस्तापस्येकृतनिश्चयाः ७४ द्वारकावा
सिनोयेतुपुरुषाःपार्थमभ्ययुः ॥ यथार्हंसंविभज्यैनान्वज्रेपर्यददज्जयः ७५ सतत्कृत्वाप्राप्तकालंबाष्पेणापिहितोऽर्जुनः ॥ कृष्णद्वैपायनं व्यासं ददर्शासीनमाश्रमे
७६ ॥ इतिश्रीमहाभारते मौसलपर्वणि वृष्णिकलत्राद्यानयने सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्रविशन्नर्जुनोराजन्नाश्रमं सत्यवादिनः ॥ दद
र्शासीनमेकांतेमुनिसत्यवतीसुतम् १ सतमासाद्यधर्मज्ञमुपतस्थेमहाव्रतम् ॥ अर्जुनोऽस्मीतिनामास्मैनिवेद्याभ्यवदत्ततः २ स्वागतंतेऽस्त्वितिप्राहमुनिःसत्य
वतीसुतः ॥ आस्यतामितिहोवाचप्रसन्नात्मा महामुनिः ३ तमप्रतिमनसंनिःश्वसंतं पुनःपुनः ॥ निर्विण्णमनसं दृष्ट्वा पार्थव्यासोऽब्रवीदिदम् ४ नखकेशदशा
कुंभवारिणा किंसमुक्षितः ॥ आवीरजानुगमनं ब्राह्मणोवाहतस्त्वया ५ युद्धेपराजितोवाप्रसिगतश्रीरिवलक्ष्यसे ॥ नत्वांप्रभिन्नंजानामिकिमिदंभरतर्षभ ६ श्रोत
व्यंचेन्मयापार्थक्षिप्रमाख्यातुमर्हसि ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ यःसमेधवपुःश्रीमान्ब्रह्मर्षिकजलोचनः ७ सकृष्णःसहरामेणत्यक्त्वादेहं दिवंगतः ॥ मौसलेवृष्णि
वीराणां विनाशो ब्रह्मशापजः ८ बभूववीरांतकरःप्रभासेलोमहर्षणः ॥ एतेशूरामहात्मानःसिंहदपामहाबलाः ९ भोजवृष्ण्यंधका ब्रह्मन्नन्योन्यंतैर्हतंयुधि ॥ गदा
परिघशक्तीनांसहाःपरिघबाहवः १० त एरकाभिर्निहिताःपश्य कालस्यपर्ययम् ॥ हतंपंचशतंतेषांसहस्रंबाहुशालिनाम् ११ निधनंसमनुप्राप्तंसमासाद्येतरं
तरम् ॥ पुनःपुनर्नष्टृष्यामिविनाशमपितौजसाम् १२ चित्तयानोयदूनांचकृष्णस्यचयशस्विनः ॥ शोषणंसागरस्येवपर्वतस्येवचालनम् १३ नमसःपतनं
चैवशैत्यमग्रेस्तथैवच ॥ अश्रद्धेयमहं मन्येविनाशंशार्द्धधन्वनः १४ नचेहस्थातुमिच्छामिलोकेकृष्णविनाकृतः ॥ इतःकष्टतरंचान्यच्छृणुतद्वैतपोधन १५
मनोमेदीर्यतेयेनचित्तयानस्यैवमुहुः ॥ पश्यतोवृष्णिदाराश्चममब्रह्मन्सहस्रशः १६
तवंतद्वर्ययः १० पंचशतंसहस्रंसहस्रगुणितंपंचलक्षणीत्यर्थः ११ नकेवलंहतंताडितमपिगुणिधर्मप्राप्तमित्यर्थः १२ । १३ । १४ । १५ पश्यतःअनादरेपक्षी मां पश्यन्मनादृश्येत्यर्थः १६

१७ । १८ पुरुषश्चेति इदमेव रूपं चतुर्भुजमित्यमर्जुनःगोचरमस्ति अतएव विश्वरूपदर्शनांतरमुक्तं । 'तैर्नैव रूपेण चतुर्भुजेन सहस्रबाहो भव विश्वमूर्ते' इति । अन्यथा द्विभुजेनैव वक्ष्यत चतुर्भुजेनेति
नावक्ष्यम् १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ बुद्धिरूपस्थितकार्याविधारणं तेजःप्रागल्भ्यं प्रतिपत्तिरनागतावेक्षणं १९ भवति उत्पद्यते भवकालेषु
देवर्षीवासिसमयेषु विपर्यये विनाशकालेषु विपर्यये विनश्यंति कालः ईश्वरः जगद्बीजं वियदादिपंचकं ११ समावृत्ते संहरति बद्धा मृतानामपि संहारो भवति किर्यास्तत्र भौतिकानां नाश इति तदर्थं
आभीरैरनुसृत्याजौहताः पंचनदालयैः ॥ धनुरादाय तत्राहं नाशकं तस्य पूरणे १७ यथापुराचमेवीर्यं भुजयोर्न तत्राऽभवत् ॥ अस्त्राणि मे प्रनष्टानि विविधानि महामुने
१८ शराश्चक्षयमापन्नाः क्षणेनैव संमंततः ॥ पुरुषश्चाप्रमेयात्मा शंखचक्रगदाधरः १९ चतुर्भुजः पीतवासाः श्यामः पद्मदलेक्षणः ॥ यश्च याति पुरस्तान्मे रथस्य सुम
हायुतिः २० प्रदहन्नरिपुसैन्यानि न पश्याम्यहमच्युतम् ॥ येन पूर्वप्रदग्धानि शत्रुसैन्यानि तेजसा २१ शरैर्गोडीवनिर्मुक्तैरहंपश्चाच्च नाशयम् ॥ तमपश्यन्विषीदामि
घूर्णामीव च सत्तम २२ परिनिर्विण्णचेताश्च शान्तिनोपलभेऽपि च ॥ विनाजनाद न वीरं नाहं जीवितुमुत्सहे २३ श्रुत्वैव हि गतं विष्णुं ममापि मुमुहुर्दिशः ॥ प्रनष्टज्ञाति
वीर्यस्य शून्यस्य परिधावतः २४ उपदेष्टुं मम श्रेयो भवानर्हति सत्तम ॥ व्यास उवाच ॥ ब्रह्मशापविनिर्दग्धा वृष्ण्यंधक महारथाः २५ विनष्टाः कुरुशार्दूल न तान् शोचि
तुमर्हसि ॥ भवितव्यं तथा तच्च दिष्टमेतन्महात्मनाम् २६ उपेक्षितं च कृष्णेन शक्तेनापि व्यपोहितम् ॥ त्रैलोक्यमपि गोविंदः कृत्स्नं स्थावरजंगमम् २७ प्रसहेदन्यथा क
तुकुतः शापं महात्मनाम् ॥ रथस्य पुरतो यातियः स चक्रगदाधरः २८ तव स्नेहात्पुराणं विर्वासु देवश्चतुर्भुजः ॥ कृत्वा भारावतरणं पृथिव्याः पृथुलोचनः २९ मोक्षयि
त्वा तनुं प्राप्तः कृष्णः स्वस्थानमुत्तमम् ॥ त्वयाऽपीह महत्कर्म देवानां पुरुषर्षभ ३० कृतं भीमसहायेन यमाभ्यां च महाभुज ॥ कृतकृत्यांश्च वो मन्ये संसिद्धान् कुरुपुंगव ३१
गमनं प्राप्तकालं वदं श्रेयस्करं विभो ॥ एवं बुद्धिश्च तेजश्च प्रतिपत्तिश्च भारत ३२ भवति भवकालेषु विपर्यये विपर्यये ॥ कालमूलमिदं सर्वं जगद्बीजं धनंजय ३३ काल एव
प्यंतिते हस्ते यदा कालो भविष्यति ॥ कालो मंतुं गतिं मुख्या भवतामपि भारत ३४ एतच्छ्रेयो हि वो मन्ये परमं भरतर्षभ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतद्वचनमाज्ञाय व्या
सस्यामिततेजसः ३७ अनुज्ञातो ययौ पार्थोऽनगरं नागसाह्वयम् ॥ प्रविश्य च पुरीं वीरः समासाद्य युधिष्ठिरम् ॥ आचष्टत यथावृत्तं वृष्ण्यंधककुलं प्रति ३८ इति श्री
महाभारते शतसाहस्र्यां संहितायां वैयासक्यां मौसलपर्वणि व्यासार्जुनसंवादे अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ मौसलपर्वसमाप्तम् ॥ अस्यानंतरं महाप्रस्थानिकं पर्वमविष्यति
तस्यायमाद्यः श्लोकः ॥ जनमेजय उवाच ॥ एवं वृष्ण्यंधककुलेऽश्रुत्वा मौसलमाहवम् ॥ पांडवाः किमकुर्वत तथा कृष्णे दिवंगते ॥ १ ॥
शोकोऽमुचित इति भावः य एव बलवान्स एव दुर्बलो भवत्येवं विपर्ययोऽपि कालमूलो ज्ञेयः ३४ कृतेति भवतोऽपि अस्त्रवत्कृतकृत्या इति भावः ३५ पुनर्युगांतरे मुख्यां गतिं स्वर्गांतं ३६ एतत्प्रस्थानं श्रेयः
३७ । ३८ ॥ इति श्रीमत्पद्मवाक्यप्रमाणमर्षादायुरंधरचतुर्धरं शावतसंगो विदुश्चरिषूनां नीलकण्ठस्य कृष्णभारतमावदीपे मौसलपर्वणि अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

॥ इति श्रीमहाभारते मौसलपर्व समाप्तम् ॥

अथ श्रीमहाभारते महाप्रस्थानिकपर्वप्रारंभः

[illegible]

आत्मनासप्तमोराजानिर्ययोगजसाह्वयात् ॥ पौरैरनुगतोदूरं सर्वैरंतःपुरैस्तथा २५ नचैनमशकत्काश्चिन्नवर्तस्वेतिभाषितुम् ॥ न्यवर्तततःसर्वेनरानगर
वासिनः २६ कृपप्रभृतयश्चैवयुयुत्सुपर्यवारयन् ॥ विवेशमंगाकौरव्यउलूपीभुजगात्मजा २७ चित्रांगदाययौचापिमणिपूरपुरंप्रति ॥ शिष्टाःपरिक्षितंत्वन्या
मातरःपर्यवारयन् २८ पांडवाश्चमहात्मानोद्रौपदीचयशस्विनी ॥ कृतोपवासाःकौरव्यप्रययुःप्राङ्मुखास्ततः २९ योगयुक्तामहात्मानस्त्यागधर्ममुपेयुषः ॥
अभिजग्मुर्बहून्देशान्सरितःसागरांस्तथा ३० युधिष्ठिरोययावग्रेभीमस्तुतदनंतरम् ॥ अर्जुनस्तस्यचान्वेययौचापियथाक्रमम् ३१ पृष्ठतस्तुवरारोहा
इयामापद्मदलेक्षणा ॥ द्रौपदीयोषितांश्रेष्ठाययौभरतसत्तम ३२ श्वाचैवानुययविकःप्रस्थितान्पांडवान्वनम् ॥ क्रमेणतेययुर्वीरालौहित्यंसलिलार्णवम् ३३
गांडीवंतुधनुर्दिव्यंनमुमोचधनंजयः ॥ रत्नलोभान्महाराजतेचाक्षय्येमहेषुधी ३४ अग्निदेददशुस्तत्रस्थितंशैलमिवाग्रतः ॥ मार्गमावृत्यतिष्ठंतंसाक्षात्पुरुष
विग्रहम् ३५ ततोदेवःसप्तार्चिःपांडवानिदमब्रवीत् ॥ भोभोपांडुसुतावीराःपावकंमानिवोधत ३६ युधिष्ठिरमहाबाहोभीमसेनपरंतप ॥ अर्जुनाश्विसुतौ
वीरौनिबोधतवचोमम ३७ अहमाग्निःकुरुश्रेष्ठामयादग्धंचखांडवम् ॥ अर्जुनस्यप्रभावेणतथानारायणस्यच ३८ अयंवाःफाल्गुनोभ्रातागांडीवंपरमायुधम् ॥
परित्यज्यवनेयातुनानेनार्थोऽस्तिकश्चन ३९ चक्ररत्नंयत्कृष्णेस्थितमासीन्महात्मानि ॥ गतंतच्चपुनर्हस्तेकालेनैष्यतितस्यह ४० वरुणादाहृतंपूर्वमयैतत्पा
र्थकारणात् ॥ गांडीवंधनुषांश्रेष्ठंवरुणायैवदीयताम् ४१ ततस्तेभ्रातरःसर्वेधनंजयमचोदयन् ॥ सजलेप्राक्षिपच्चैततथाक्षय्येमहेषुधी ४२ ततोऽग्निर्भतरश्रे
ष्ठतत्रैवांतरधीयत ॥ ययुश्चपांडवावीरास्ततस्तेदाक्षिणामुखाः ४३ ततस्तेतूतरेणैवतीरेणलवणांसः ॥ जग्मुर्भरतशार्दूलदिशंदक्षिणपश्चिमाम् ४४ ततः
पुनःसमावृत्ताःपश्चिमांदिशमेवते ॥ ददशुर्द्वारकांचापिसागरेणपरिभुताम् ४५ उदीर्चापुनरावृत्यययुर्भरतसत्तमाः ॥ प्रादाक्षिण्यंचिकीर्षतःपृथिव्यायोगध
र्मिणः ४६ इतिश्रीमहाभारतेमहाप्रस्थानिकेपर्वणिप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तेनियतात्मानउदीर्चांदिशमास्थिताः ॥ ददशुर्यो
गयुक्ताश्चाहिमवतंतमहागिरिम् १ तंचाप्यतिक्रमंतस्तेददशुर्वालुकार्णवम् ॥ अवैक्षंतमहाशैलमेकंशिखारिणांवरम् २ तेषांतुगच्छतांशीघ्रंसर्वेषांयोगधर्मिणाम् ॥
याज्ञसेनीभ्रष्टयोगानिपपातमहीतले ३ तांतुप्रपतितान्दृष्ट्वाभीमसेनोमहाबलः ॥ उवाचधर्मराजानंयाज्ञसेनीमवेक्ष्यह ४ नाधर्मश्चरितःकाश्चिद्राजपुत्र्यापरंतप ॥
कारणंकिनुतद्ब्रूदित्यकृष्णापतिताभुवि ५

प्रयोजनं ३९ कालेनावतारंतरे ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ ॥ इतिमहाप्रस्थानिकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभाष्येपिप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ततस्तेनियतात्मानउदीर्चांदिशमास्थिताः ॥ ददशुर्यो गयुक्ताश्चाहिमवतंतमहागिरिम् १ तंचाप्यतिक्रमंतस्तेददशुर्वालुकार्णवम् ॥ अवैक्षंतमहाशैलमेकंशिखारिणांवरम् २ तेषांतुगच्छतांशीघ्रंसर्वेषांयोगधर्मिणाम् ॥ याज्ञसेनीभ्रष्टयोगानिपपातमहीतले ३ तांतुप्रपतितान्दृष्ट्वाभीमसेनोमहाबलः ॥ उवाचधर्मराजानंयाज्ञसेनीमवेक्ष्यह ४ नाधर्मश्चरितःकाश्चिद्राजपुत्र्यापरंतप ॥ कारणंकिनुतद्ब्रूदित्यकृष्णापतिताभुवि ५

पक्षेति तुल्येषुवैषम्येणपूजानकार्येतिभावः १ अनवेक्ष्यस्वर्गांतराचक्रपःस्नेहोमाऽभूदितिभावः ७ । ८ । ९ आत्मनइति प्राप्तत्वाभिमानोऽपिपतनहेपुरितिभावः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५
रूपेणेति रूपगर्वान्नकुलःपपातेत्यर्थः १६ । १७ । १८ । १९ । २० एकाह्वेति शौर्यगर्वादूर्जनोऽपिमिथ्याप्रतिज्ञत्वाच्चपपातेत्यर्थः २१ । २२ । २३ । २४ अत्यशनाद्वलगर्वाच्चभीमसेनःपपातेत्याहा

॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ पक्षपातोमहानस्याविशेषेणधनंजये ॥ तस्यैतत्फलमद्यैषांशुक्तेपुरुषसत्तम ६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्त्वाऽनवेक्ष्यैनाययौभरतस
त्तमः ॥ समाधायमनोधीमानधर्मात्मापुरुषर्षभः ७ सहदेवस्ततोविद्वान्निपपातमहीतले ॥ तंचापिपतितंदृष्ट्वाभीमोराजानमब्रवीत् ८ योऽयमस्मासुसर्वेषुशुश्रू
षुरनहंकृतः ॥ सोऽयंमाद्रवतीपुत्रःकस्मान्निपतितोभुवि ९ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ आत्मनःसदृशंप्राज्ञनैषोऽमन्यतकंचन ॥ तेनदोषेणपतितस्तस्मादेषवृषा
त्मजः १० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्त्वातंसमुत्तमृज्यसहदेवंययौतदा ॥ भ्रातृभिःसहकौंतेयःशुनाचैवयुधिष्ठिरः ११ कृष्णांनिपतितान्दृष्ट्वासहदेवंचपांडवम् ॥
आतोर्वंधुप्रियःशूरेनकुलोनिपपातह १२ तस्मिन्निपतितेवीरेनकुलेचारुदर्शने ॥ पुनरेवतदाभीमोराजानमिदमब्रवीत् १३ योऽयमक्षतधर्मात्माभ्रातावचन
कारकः ॥ रूपेणाप्रतिमोलोकेनकुलःपतितोभुवि १४ इत्युक्तोभीमसेनेनप्रत्युवाचयुधिष्ठिरः ॥ नकुलंप्रतिधर्मात्मासर्वबुद्धिमतांवरः १५ रूपेणमत्समोनास्तिक
श्चिदित्यस्यदर्शनम् ॥ अधिकश्चाहमेवैकइत्यस्यमनसिस्थितम् १६ नकुलःपतितस्तस्मादागच्छत्वंवृकोदर ॥ यस्ययद्विहितंवीरसोऽवश्यंतदुपाश्रुते १७
तांस्तुप्रपतितान्दृष्ट्वापांडवःश्वेतवाहनः ॥ पपातशोकसंतप्तस्ततोऽनुपरवीरहा १८ तस्मिंस्तुपुरुषव्याघ्रेपतितेशकतेजासि ॥ प्रियमाणेदुराधर्षभीमोराजा
नमब्रवीत् १९ अनृतंतंनस्मराम्यस्यस्वैरेष्वपिमहात्मनः ॥ अथकस्यविक्ररोऽयंयेनायंपतितोभुवि २० ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ एकाह्वानिर्दहेयंवैशत्रूनि
त्यर्जुनोऽब्रवीत् ॥ नचतत्कृतवानेषशूरमानीततोऽपतत् २१ अवमेनेधनुर्ग्राहानेषसर्वाश्चफाल्गुनः ॥ तथाचैतन्नतुतथाकर्तव्यंभूतिमिच्छता २२
॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्त्वाप्रस्थितोराजाभीमोऽथनिपपातह ॥ पतितश्चाब्रवीद्भीमोधर्मराजंयुधिष्ठिरम् २३ भोभोराजन्नवेक्षस्वपतितोऽहंप्रियस्तव ॥
किंनिमित्तंचपतनंब्रूहिमेयदिवेत्थह २४ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अतिभुक्तंचभवताप्राणेनचविकथसे ॥ अनवेक्ष्यपरंपार्थतेनासिपतितःक्षितौ २५ इत्युक्त्वातं
महाबाहुर्जगामानवलोकयन् ॥ श्वाऽप्येकोऽनुययौयस्तेबहुशःकीर्तितोमया २६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेमहाप्रस्थानिकेपर्वणिद्रौपद्यादिपतनेद्वितीयो
ऽध्यायः ॥ २ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःसन्नादयन्शक्रोदिवंभूमिचसर्वशः ॥ रथेनोपययौपार्थमारोहेत्यब्रवीच्चतम् ३ स्वभ्रातृनपतितान्दृष्ट्वाधर्मराजोयुधि
ष्ठिरः ॥ अब्रवीच्छोकसंतप्तःसहस्राक्षमिदंवच २ भ्रातरःपतितामेऽगच्छेयुस्तेमयासह ॥ नविनाभ्रातृभिःस्वर्गमिच्छेगंतुंसुरेश्वर ३

सिमुक्तमिति २५ । २६ ॥ इतिमहाप्रस्थानिकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभाष्येपिद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ततःसन्नादयन्शक्रोदिवंभूमिचसर्वशः ॥ रथेनोपययौपार्थमारोहेत्यब्रवीच्चतम् ३ स्वभ्रातृनपतितान्दृष्ट्वाधर्मराजोयुधि

॥ २ ॥

सुकुमारीसुखार्हाचराजपुत्रीपुरंदर ॥ साऽस्माभिःसहगच्छेततद्भवाननुमन्यताम् ४ ॥ शक्रउवाच ॥ भ्रातृनद्रक्ष्यसिस्वर्गेत्वमग्रतस्त्रिदिवंगतान् ॥ कृष्णया सहितान्सर्वान्माशुचोभरतर्षभ ५ निक्षिप्यमानुषं देहं गतास्ते भरतर्षभ ॥ अनेन त्वं शरीरेण स्वर्गं गतान संशयः ६ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अयं श्वाभूतमव्येशभ कोमानित्यमेवह ॥ सगच्छेतमयासार्धमानुशंस्याहिमेमतिः ७ ॥ शक्रउवाच ॥ अमर्त्यत्वं मत्समत्वं च राजन श्रियं कृत्स्नामहर्ती चैव सिद्धिम् ॥ संप्राप्तोऽद्य स्वर्गं सुखानि च त्वं त्यज श्वाननात्र नृशंसमस्ति ८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अनार्यमार्येण सहस्रनेत्रशक्यं कर्तुं दुष्करमेतदार्य ॥ मामेश्रियासंगमनंतयाऽस्तु यस्याः कृतेभ कजनंत्यजेयम् ९ ॥ इंद्र उवाच ॥ स्वर्गे लोके श्ववर्तानास्ति धिष्ण्यामिष्टापूर्तं क्रोधवशाहरंति ॥ ततो विचार्य क्रियतां धर्मराज त्यज श्वाननात्र नृशंसमस्ति १० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ भक्त्या गंग्राहुरत्यंतपापं तुल्यं लोके ब्रह्मवध्याकृतेन ॥ तस्मान्नाहं जातुकथंच नाद्यत्यक्ष्याम्येनं स्वसुखार्थमिहेंद्र ११ भीतिमर्कनान्यद स्तीति चार्तं प्रातं क्षीणं रक्षणे प्राणलिप्सुम् ॥ प्राणत्यागादप्यहं नैव मोक्तुं यतेयं नित्यमेतद्भ्रतं मे १२ ॥ इंद्र उवाच ॥ शुनादृष्टं क्रोधवशाहरंति यद्वतमिष्टं विवृतम थोदुतंच ॥ तस्माच्छुनस्त्यागमिमं कुरुष्व शुनस्त्यागात्प्राप्स्यसे देवलोकम् १३ त्यक्त्वा भ्रातृनृदयितां चापि कृष्णां प्राप्स्यसि लोकः कर्मणास्वेन वीर ॥ श्वानंचैनं त्यजसे कथं नृत्यागं कृत्स्नं चास्थितो मुह्यसेऽद्य १४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ न विद्यते संघिरथापि विग्रहो मृतैर्मर्त्यैरितिलोकेषु निष्ठा ॥ न ते मया जीवयितुं हि शक्यास्त तस्त्यागस्तेषु कृतो न जीवताम् १५ भीतिप्रदानं शरणागतस्य स्त्रियावधो ब्राह्मणस्वापहारः ॥ मित्रद्रोहस्तानि च त्वारिशक्रमकत्यागश्चैव समोमतो मे १६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तद्धर्मराजस्य वचो निशम्य धर्मस्वरूपी भगवानुवाच ॥ युधिष्ठिरं प्रीतियुक्तो नरेन्द्रं श्लक्ष्णैर्वाक्यैः संस्तवसंप्रयुक्तैः १७ ॥ धर्मराज उवाच ॥ अभिजातोऽसिराजेंद्रपितुर्वृत्तेन मेधया ॥ अनुक्रोशेन चानेन सर्वभूतेषु भारत १८ पुरादैतवने चासिमया पुत्रपरीक्षितः ॥ पानीयार्थे पराक्रांता यत्र ते भ्रातरो हताः १९ भीमार्जुनौ परित्यज्य यत्र त्वं भ्रातरा बुभौ ॥ माभ्रोः साम्यमभीप्सन्वैनकुलं जीवमिच्छसि २० अयं श्वाभक्त इत्येवं त्यक्तो देवरथस्त्वया ॥ तस्मात्स्वर्गे न ते तु ल्यः कश्चिदस्ति नराधिपः २१ अतस्तवाक्षया लोकाः स्वशरीरेण भारत ॥ प्राप्तोऽसि भरतश्चेष्टादिव्यागतिमनुत्तमाम् २२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो धर्मश्च शक्रश्च मरुतश्चाश्विनावपि ॥ देवादेवर्षयश्चैव रथमारोप्य पांडवम् २३ प्रययुः स्वैर्विमानैस्ते सिद्धाः कामविहारिणः ॥ सर्वैरिजसः पुण्याः पुण्यवाग्बुद्धिकर्मिणः २४

अ०

॥ ३ ॥

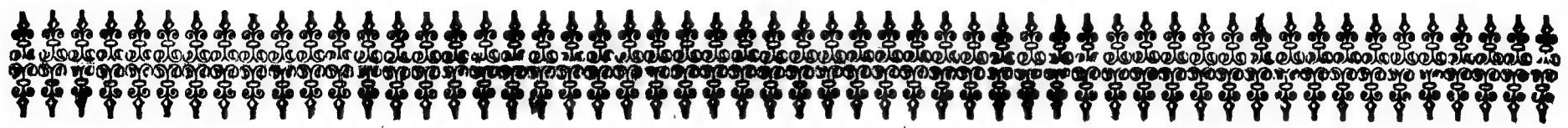
॥ २ ॥

सामयुचित्वादिष्णवं स्थानं स्वर्गे नास्ति क्रोधवशात् नमदेवमगाधुचेरिष्टापूर्तं कलं प्रति १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ अभिजातोऽसिराजेंद्रपितुः पंडोः १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४

१५ निकायस्थो निवासस्थः २६ वाक्यमेवाहयेऽपीति समुपस्थितः स्मृतिविषयाः संति २७ । २८ । २९ कदेव भ्रातृणां स्थानं तदेव प्राप्तुमिच्छामि ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ ३७ । ३८ ॥ ॥ इति महाप्रस्थानिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये तृतीयोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ८ ॥ ॥ ९ ॥ ॥ १० ॥ ॥ ११ ॥ ॥ १२ ॥

सतरथं समास्थाय राजा कुरुकुलोद्बहः ॥ ऊर्ध्वमाचक्रमेशीघ्रं तेजसाऽऽवृत्त्य रोदसी २५ ततो देव निकायस्थो नारदः सर्वलोकवित् ॥ उवाचोच्चैस्तदा वाक्यं बृह द्वादी बृहत्तपाः २६ येऽपिराजर्षयः सर्वे ते चापि समुपस्थिताः ॥ कीर्तिं प्रच्छाद्य तेषां वै कुराजोऽधितिष्ठति २७ लोकानावृत्य यशसा तेजसा वृतसंपदा ॥ स्वशरीरेण संप्राप्तं नान्यं शुश्रुम पांडवात् २८ ते जांसिया निदृष्टानि भूमिष्ठेन खयाविभो ॥ वेदमानि शुविदेवानां पश्यामूनि सहस्रशः २९ नारदस्य वचः श्रुत्वा राजा व चनमब्रवीत् ॥ देवानामंयधर्मात्मा स्वपक्षांश्चैव पार्थिवान् ३० शुभं वायदिवापापं भ्रातृणां स्थानमद्य मे ॥ तदेव प्राप्तुमिच्छामि लोकानन्यान्न कामये ३१ राज स्तुवचनं श्रुत्वा देवराजः पुरंदरः ॥ आनृशंस्य समायुक्तं प्रत्युवाच युधिष्ठिरम् ३२ स्थानेऽस्मिन्वसराजेंद्रकर्मभिर्निर्जितेशुभैः ॥ किं त्वमानुष्यकं स्नेहमद्यापि प रिर्कषसि ३३ सिद्धिं प्राप्तोऽसि परमां यथानान्यः पुमान् क्वचित् ॥ नैव ते भ्रातरः स्थानं संप्राप्ताः कुरुनंदन ३४ अद्यापि मानुषो भावः स्पृशते त्वानराधिप ॥ स्वर्गोऽयं पश्य देवर्षी न सिद्धांश्च त्रिदिवालयान् ३५ युधिष्ठिरस्तु देवं द्रमेवं वादिनमीश्वरम् ॥ पुनरेवाब्रवीद्धीमानिदं वचनमर्थवत् ३६ तैर्विनानोत्सहेवस्तु मिह दैत्यनिबर्हण ॥ गंतुमिच्छामि तत्राहं यत्र ते भ्रातरो गताः ३७ यत्र सा बृहती श्यामा बुद्धिसत्त्वगुणान्विता ॥ द्रौपदी योषितां श्रेष्ठाय त्रैव गतामम ३८ ॥ इति श्रीमहाभारतेशतसाहस्र्यां संहितायां वैधासक्यां महाप्रस्थानिके पर्वणि युधिष्ठिरस्वर्गारोहे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ महाप्रस्थानिकं पर्वसमाप्तम् ॥ अतः परं स्वर्गारोहणपर्व ॥ तस्यायमाद्यः श्लोकः ॥ जनमेजय उवाच ॥ स्वर्गं त्रिविष्टपं प्राप्य मम पूर्वपितामहाः ॥ पांडवा धार्तराष्ट्राश्च कानि स्थानानि भेजिरे १

॥ अत्र व्यासीकाव्यायश्लोकसंख्यामनूताधिक्यं लिपिकरमयादादिना तद्बोध्यम् ॥

॥ इति श्री. भारते प्रस्ताविकपर्व समाप्तम् ॥

॥ अथ श्रीमहाभारते स्वर्गरोहणपर्वप्रारंभः ॥

स्वर्गारोहण पर्व.

यम यातना.

धर्म नरक दर्शन.

The illustration is framed by a decorative border. The top border contains the text 'स्वर्गारोहण पर्व.' (Swargarohan Parv). The left side of the illustration is labeled 'यम यातना.' (Yama's Torture) and the right side is labeled 'धर्म नरक दर्शन.' (Dharm's Hell Vision). The scene depicts various punishments of the damned in Hell. On the left, a man is being beaten with a mallet, a woman is being crushed under a heavy stone, a man is being whipped, a man is being hanged by his arms, a man is being burned in a pot, and a man is being crushed by a large wheel. On the right, two figures, likely Yama and his attendants, are observing the punishments. In the background, there are three large pots containing water, with a dog drinking from them. A skull is visible on the ground in the foreground.

[illegible]

H S H

शिखंडिनंचपांचाल्यंद्रौपदेयांश्चसर्वशः॥अभिमन्युंचदुर्धर्षद्रष्टुमिच्छामिनारद२६इतिश्रीमहाभारतेस्वर्गारोहणपर्वणिस्वर्गेनारदयुधिष्ठिरसंवादेप्रथमोऽध्यायः॥१॥
॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ नेहपश्यामिविबुधाराधेयममितौजसम् ॥ भ्रातरौचमहात्मानौयुधामन्युत्तमौजसौ १ जुहुवुर्येशरिराणिरणवह्नौमहारथाः ॥ राजानोराज
पुत्राश्चयेमदर्थेहतारणे २ कृतेमहारथाःसर्वेशादूलसमविक्रमाः ॥ तैरप्ययंजितोलोकःकच्चिपुरुषसत्तमैः ३ यदिलोकानिमान्प्राप्तास्तेचसर्वेमहारथाः ॥ स्थितं
वित्तहिमां देवाःसहितं तैर्महात्मभिः ४ कच्चिन्नतैरवाप्तोऽयंनृपैर्लोकोऽक्षयःशुभः ॥ नतैरहंविनारंस्वेभ्रातृभिर्ज्ञातिभिस्तथा ५ मातुर्हिवचनंश्रुत्वातदासलिलकर्मणि॥
कर्णस्यक्रियतांतोयमितितप्यामितेनैव ६ इदंचपरितप्त्रामिपुनःपुनरहंसुराः ॥ यन्मातुःसदृशौपादौतस्याहममितात्मनः ७ दृष्ट्वैवतौनानुगतःकर्णपरबला
र्दनम् ॥ नह्यस्मान्कर्णसहितान्रजयेच्छक्रोऽपिसंयुगे ८ तमहंयत्रतत्रस्थंद्रष्टुमिच्छामिसूर्यजम् ॥ अविज्ञातोमयायोऽसौघातितःसव्यसाचिना ९ भीमंचभीम
विक्रांतं प्राणेश्चोऽपिप्रियंमम ॥ अर्जुनंचेंद्रसंकाशंयमौचैवयमोपमौ १० द्रष्टुमिच्छामितांचाहंपांचालीधर्मचारिणीं ॥ नचेहस्थातुमिच्छामिसत्यमेवंब्रवीमिवः
११ किमेभ्रातृविहीनस्यस्वर्गेणसुरसत्तमाः ॥ यत्रतेममस्वर्गेनायंस्वर्गोमतोमम १२ ॥ ॥ देवाञ्जुः ॥ ॥ यदिवैतत्रतेश्रद्धागम्यतांपुत्रमाचिरम् ॥
प्रियेहितववर्तामोदेवराजस्यशासनात् १३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वातंततोदेवादेवदूतमुपादिशन् ॥ युधिष्ठिरस्यसुहृदोदर्शयेतिपरंतप १४
ततःकुंतीसुतोराजादेवदूतश्चजग्मतुः ॥ सहितौराजशार्दूलयत्रतेपुरुषर्षभाः १५ अग्रतोदेवदूतश्चययौराजाचपृष्ठतः ॥ पंथानमशुभंदुर्गंसेवितंपापकर्मभिः १६
तमसासंवृतंघोरंकेशशैवलशाद्वलम् ॥ युक्तंपापकृतांगंधैर्मांसशोणितकर्दमम् १७ दंशोत्पातकभल्लूकमक्षिकामशकावृतम् ॥ इतश्चेतश्चकुणपैःसमंतात्परिवा
रितम् १८ अस्थिकेशसमाकीर्णकृमिकीटसमाकुलम् ॥ ज्वलनेनप्रदीप्तेनसमंतात्परिवेष्टितम् १९ अयोमुखैश्चकाकाद्यैर्गृध्रैश्चसमभिद्रुतम् ॥ सूचीमुखैस्तथा
प्रेतैर्विध्यशैलोपमैर्घृतम् २० मेदोरुधिरयुक्तैश्चच्छिन्नबाहूरुपाणिभिः ॥ निष्ठतोदरपादैश्चतत्रतत्रप्रवेरितैः २१ सतःकुणपदुर्गंधमशिवंलोमहर्षणम् ॥ जगाम
राजाधर्मात्मानमध्येबहुविचिंतयन् २२ ददर्शोष्णोदकैःपूर्णानर्दीचापिसुदुर्गमाम् ॥ असिपत्रवनंचैवनिशितंक्षुरसंवृतम् २३ करंभवालुकास्तप्ताआयसीश्चशिलाः
पृथक् ॥ लोहकुंभीश्चतैलस्यकाथ्यमानाःसमंततः २४ कूटशाल्मलिकंचापिबुःस्पर्शतीक्ष्णकंटकम् ॥ ददर्शचापिकौंतेयोयातनाःपापकर्मिणाम् २५ सतंदुर्गं
धमालक्ष्यदेवदूतमुवाचह ॥ कियदध्वानमस्माभिर्गतव्यमिममीदृशम् २६

११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । प्रवेरितैरितस्त्वतःपातितैः २१ । २२ । २३ । कर्मवाहुकाःश्वेतवृक्षवाहुकाःप्राग्वाहुकाःइत्यर्थः २४ । २५ । २६ ।

1988

२७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ विमर्शविचारकृतवान् ४९ । ५० । ५१

कचतेभ्रातरौमह्यतन्ममाख्यातुमर्हसि ॥ देशोऽयंकश्चदेवानामेतदिच्छामिवेदितुम् २७ ससंनिवृत्तेश्चुत्वाधर्मरजस्यभाषितम् ॥ देवदूतोऽब्रवीच्चैनमेतावद्गमनं
तव २८ निवर्तितव्योहिमया तथाऽस्म्युक्तोदिवौकसैः ॥ यदिभ्रातोऽसिराजेंद्रत्वमथागतुमर्हसि २९ युधिष्ठिरस्तुनिर्विण्णस्तेनगंधेनमूर्छितः ॥ निवर्तनेष्टतम
नाःपर्यावर्ततभारत ३० ससंनिवृत्तोधर्मात्मादुःखशोकसमाहतः ॥ शुश्रावतत्रवदतां दीनावाचःसमंततः ३१ मोभोधर्मजराजर्षेपुण्याभिजनपांडव ॥ अनुग्रहार्थं
मस्माकंतिष्ठतावन्मुहूर्तकम् ३२ आयातित्वयिदुर्धर्षेवातिपुण्यःसमीरणः ॥ स्रगंधानुगस्तातयेनास्मान्सुखमागमत् ३३ तेवयंपार्थदीर्घस्यकालस्यपुरुष
र्षभ ॥ सुखमासादयिष्यामस्त्वांद्द्वाराजसत्तम ३४ संतिष्ठस्वमहाबाहोमुहूर्तमपिभारत ॥ त्वयितिष्ठतिकौरव्ययातनास्मान्नबाधते ३५ एवंबहुविधावाचःकृप
णावेदनावताम् ॥ तस्मिन्देशेसशुश्रावसमंताद्बदतानृप ३६ तेषांतुवचनंश्चुत्वादयावान्दीनभाषिणाम् ॥ अहोऽहमितिप्राहतस्थौसचयुधिष्ठिरः ३७ सता
गिरःपुरस्ताद्वैश्रुतपूर्वाःपुनःपुनः ॥ ग्लानानांदुःखितानांचनाम्यजानतपांडवः ३८ अशुध्यमानस्तावाचोधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ उवाचकेभवंतोवैकिमर्थमिह
तिष्ठथ ३९ इत्युक्तास्तेततःसर्वेसमंतादवभाषिरे ॥ कर्णोऽहंभीमसेनोद्मर्जुनोद्मितिप्रभो ४० नकुलःसहदेवोऽहंष्टष्टयुमोहमित्युत ॥ द्रौपदीद्रौपदेयाश्चद्व्येवंते
विष्टुकुशुः ४१ तावाचःसतदाश्चुत्वातद्देशसदृशीर्नृप ॥ ततोविष्टोऽस्मिजगर्गिचिच्छिदंक्षुब्धकारितम् ४२ किनुतत्कलुषंकर्मकृतमेभिर्महात्माभिः ॥ कर्णेनद्रौपदेयैर्वापां
चाल्यावासुमध्यया ४३ यद्वमेपापगंधेऽस्मिन्देशेसंतिसुदारुणे ॥ नाहंजानामिसर्वेषांदुष्कृतंपुण्यकर्मणाम् ४४ किं कृत्वाघृतराष्ट्रस्यपुत्रोराजासुयोधनः ॥ तथा
श्रियायुतःपापैःसहस्रैःपदानुगैः ४५ महेन्द्रइवलक्ष्मीवानास्तेपरमपूजितः ॥ कस्येदानींविकारोऽयंयद्वमेनरकंगताः ४६ सर्वधर्मविदःशूराःसत्यागमपरायणाः ॥
क्षत्रधर्मरताःसंतोयज्वानोभूरिदक्षिणाः ४७ किनुसुतोऽस्मिजगर्गिचेतयामिनचेतये ॥ अहोचित्तविकारोऽयंस्याद्वामेचित्तविभ्रमः ४८ एवंबहुविधंराजाविम
र्शयुधिष्ठिरः ॥ दुःखशोकसमाविष्टश्चिताव्याकुलितेंद्रियः ४९ क्रोधमाहारयच्चैवतत्रिधर्मसुतो नृपः ॥ देवांश्चगर्हयामासधर्मचैवयुधिष्ठिरः ५० सतीव्रगंधसंत
तोदेवदूतमुवाचह ॥ गम्यतांतत्रयेषांत्वंदूतस्तेषामुपांतिकम् ५१ नह्यहंतत्रयास्वामिस्थितोऽस्मीतिनिवेद्यताम् ॥ मत्संश्रयादिमेदूनाःसुखिनोभ्रातरोहिमे
५२ इत्युक्तःसतदादूतःपांडुपुत्रेणधीमता ॥ जगामतत्रयत्रास्तेदेवराजःशतक्रतुः ५३ निवेदयामासचतुर्धर्मराजचिकीर्षितम् ॥ यथोक्तंधर्मपुत्रेणसर्वमेवजना
धिप ५४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेस्वर्गारोहणपर्वणियुधिष्ठिरनरकदर्शनेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ॥

दूनाःखिन्नाः १२ । ५६ । ५४ ॥ इतिस्वर्गशिरोहणपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

॥ ॐ ॥

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

स्थितइति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२ शशुर्णास्वर्गाभ्रातृणमरकडितुविधिरस्यैव्याविषादावपनयति यदिति १३। १४ हतःकुंजरइतिअश्वत्थामवधेद्रोणउपचीर्णो
वैशंपायनउवाच ॥ स्थितेमुहूर्तपाथेतुधर्मराजेयुधिष्ठिरे ॥ आजग्मुस्तत्रकौरव्यदेवाःशक्रपुरोगमाः १ सचविग्रहवान्धर्मोराजानंप्रसमीक्षितुम् ॥ तत्राजगाम
यत्रासौकुराजोयुधिष्ठिरः २ तेषुमासुरदेहेषुपुण्याभिजनकर्मसु ॥ समागतेषुदेवेषुव्यगमततमोनृप ३ नादृश्यंतचतास्तत्रयातनाःपापकर्मिणाम् ॥ नदीवै
तरणीचैवकूटशाल्मलिनासह ४ लोहकुंभ्यःशिलाश्चैवनादृश्यंतभयानकाः ॥ विकृतानिशरीराणियानितत्रसमंततः ५ ददर्शराजाकौरव्यस्तान्यदृश्यानिचा
भवन ॥ ततोवायुःसुखस्पर्शःपुण्यगंधवहःशुचिः ६ ववौदेवसमीपस्थःशीतलोतीवभारत ॥ मरुतःसहशक्रेणवसवश्चाश्विनौसह ७ साध्यारुद्रास्तथाऽऽदित्या
येचान्येऽपिदिवौकसः ॥ सर्वेतत्रसमाजग्मुःसिद्धाश्चपरमर्षयः ८ यत्रराजामहातेजाधर्मपुत्रःस्थितोऽभवत् ॥ ततःशक्रःसुरपतिःश्रियापरमयायुतः ९ युधिष्ठि
रमुवाचेदंसांत्वपूर्वमिदंवचः ॥ युधिष्ठिरमहाबाहोलोकाश्चाप्यक्षयास्तव १० एहोहिपुरुषव्याघ्रकृतमेतावताविभो ॥ सिद्धिःप्राप्तमहाबाहोलोकाश्चाप्यक्षया
स्तव ११ नचमन्युस्त्वयाकार्यःशृणुचेदंवचोमम ॥ अवश्यंतरकस्तातद्रष्टव्यमसर्वराजभिः १२ शुमानामशुभानांचद्वौराशीपुरुषर्षभ ॥ यःपूर्वसुकृतंशुंतेष
श्चाग्निरयमेवसः १३ पूर्वनरकाग्यस्तुपश्चात्स्वर्गमुपैतिसः ॥ भूयिष्ठपापकर्मायःसपूर्वस्वर्गमश्नुते १४ तेनत्वमेवंगमितोमयाश्रेयोर्थिनानृप ॥ व्याजेनहिव
याद्रोणउपचीर्णःसुतंप्रति १५ व्याजेनैवततोराजनदर्शितोनरकस्तव ॥ यथैवत्वंतथाभीमस्तथापार्थोयमौतथा १६ द्रौपदीचतथाकृष्णाव्याजेननरकंभताः ॥
आगच्छनरशार्दूलमुक्तास्तेचैवकल्मषात् १७ स्वपक्ष्याश्चैवयेतुम्यंपार्थिवानिहतारणे ॥ सर्वेस्वर्गमनुप्राप्तास्तान्पश्यभरतर्षभ १८ कर्णश्चैवमहेष्वासःसर्वशस्त्र
भृतांवरः ॥ सगतःपरमांसिद्धियदर्भंपारितप्यसे १९ तंपश्यपुरुषव्याघ्रमादित्यतनयंविभो ॥ स्वस्थानस्थंमहाबाहोजिहोशोकंनरर्षभ २० भ्रातृश्वान्वांस्त
थापश्यस्वपक्ष्याश्चैवपार्थिवान् ॥ स्वंस्वंस्थानमनुप्राप्तान्व्येतुतेमानसोज्वरः २१ कृच्छ्रंपूर्वचानुभूयहतःप्रभृतिःकौरव ॥ विहरस्वमयासार्धगतशोकोनिराम
यः २२ कर्मणांतातपुण्यानांजितानांतपसास्वयम् ॥ दानानांचमहाबाहोफलंप्राप्नुहिपार्थिव २३ अद्यत्वादिवमंधर्वादिव्याश्चाप्सरसोदिवि ॥ उपसेवंतु
कल्याणंविर्जोवरभूषणाः २४ राजसूयजितौल्लोकानस्वयमेवासिःकृद्वितान् ॥ प्राप्नुहिस्वंमहाबाहोतपसश्चमहाफलम् २५ उपर्युपरिराज्ञादितवलोकायुधि
ष्ठिर ॥ हरिश्चंद्रसमाःपार्थयेषुत्वंविहरिष्यसि २६ मांधातायवराजर्षिर्यवराजभर्मा ॥ द्यौष्यतिर्वन्नभरतस्तत्रत्वंविहरिष्यसि २७ एषादेवनदीपुण्यापार्थश्चै
लोक्यपावनी ॥ आकाशगंगाराजेंद्रतत्राहृत्यगमिष्यसि २८

वंचितः मजवाचीशब्दोमनुष्यपरत्वेनज्ञापितइत्युपचारच्छलेनेत्यर्थः १५। १६। १७ तुभ्यंतव १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४यसिःकृद्वितान्महबलेनकृद्विप्रापितान्२५।२६।२७।२८

२९। ३०। ३१ जिज्ञासापरीक्षा ३२। ३३ स्वर्गाधिरोहणेद्रौपद्यासहसोदयेंषुविनष्टेषुस्तु न्वरूपधारिणाशुनकरूपिणा द्रौपद्याइतिपंचमीपाठेतामारम्भेत्यर्थः ३४। ३५। ३६। ३७। ३८
अत्रस्नातस्यभावस्तेमानुषोविगमिष्यति ॥ गतशोकोनिरायासोमुक्तवैरोभविष्यसि २९ एवंब्रुवतिदेवेंद्रेकौरवेंद्रंयुधिष्ठिरम् ॥ धर्मोविग्रहवान्साक्षादुवाचसुत
मात्मनः ३० भोभोराजन्महाप्राज्ञप्रीतोऽस्मितवपुत्रक ॥ मद्भक्त्यासत्यवाक्यैश्चक्षमयाचदमेनच ३१ एषातृतीयाजिज्ञासातवराजनकृतामया ॥ नक्षक्यसे
चालयितुंस्वभावात्पार्थहेतुतः ३२ पूर्वपरीक्षितोहित्वंप्रश्नाद्धेतवनेमया ॥ अरणीसहितस्यार्थेतच्चनिस्तीर्णवानसि ३३ सोदयेंषुविनष्टेषुद्रौपद्यातत्रभारत ॥
श्वरूपधारिणातत्रपुनस्त्वंमेपरीक्षितः ३४ इदंतृतीयंभ्रातृणामर्थेयत्स्थानुमिच्छसि ॥ विशुद्धोऽसिमहाभागसुखीविगतकल्मषः ३५ नचतेभ्रातरःपार्थनरका
र्हाविशांपते ॥ मायैषादेवराजेनमहेंद्रेणप्रयोजिता ३६ अवश्यंनरकास्तातद्रष्टव्याःसर्वराजभिः ॥ ततस्त्वयाप्राप्तमिदंमुहूर्तदुःखमुत्तमम् ३७ नसव्यसाची
भीमोवायमौवापुरुषर्षभौ ॥ कर्णोवासत्यवाक्शूरोनरकार्हाश्विरंनृप ३८ नकृष्णाराजपुत्रीचनरकार्हाकथंचन ॥ एहोहिभरतश्रेष्ठपश्यगंगांत्रिलोकगाम् ३९
एवमुक्तःसराजर्षिस्तवपूर्वपितामहः ॥ जगामसहधर्मेणसर्वैश्चत्रिदिवाल्यैः ४० गंगादेवनदीपुण्यापावनीमृषिसंस्तुताम् ॥ अवगाह्यततोराजातनुंतत्याजमा
नुषीम् ४१ ततोदिव्यवपुर्भूत्वाधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ निर्वैरोगतसंतपोजलेतस्मिन्समाभुतः ४२ ततोययौवृतोदेवैःकुराजोयुधिष्ठिरः ॥ धर्मेणसहितोधी
मांस्तूयमानोमहर्षिभिः ४३ यत्रतेपुरुषव्याघ्राःशूराविगतमन्यवः ॥ पांडवाधार्तराष्ट्राश्चस्वानिस्थानानिभेजिरे ४४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेस्वर्गारोहणपर्वणि
युधिष्ठिरतनुत्यागेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोयुधिष्ठिरोराजादेवैःसर्षिमरुद्गणैः ॥ स्तूयमानोययौतत्रयत्रतेकुरुपुंगवाः १
ददर्शतत्रगोविंदंब्राह्मेणवपुषान्वितम् ॥ तेनैवदृष्टपूर्वेणसादृश्येनैवमूचितम् २ दीप्यमानंस्ववपुषादिव्यैरस्त्रैरुपस्थितम् ॥ चक्रप्रभृतिभिर्घोरैर्दिव्यैःपुरुषवि
ग्रहैः ३ उपास्यमानंवीरेणफाल्गुनेनसुवर्चसा ॥ तथास्वरूपंकीर्तयोददर्शमधुसूदनम् ४ तावुमौपुरुषव्याघ्रोसमुद्रीक्ष्ययुधिष्ठिरम् ॥ यथावत्प्रतिपेदातेपूज
यादेवपूजितौ ५ अपरस्मिन्नथोद्देशेकर्णशस्त्रभृतांवरम् ॥ द्वादशादित्यसहितंददर्शकुरुनंदनः ६ अथापरस्मिन्नुद्देशेमरुद्गणवृतांविभुम् ॥ भीमसेनमथापश्यते
नैववपुषाऽन्वितम् ७ वायोर्भूर्तिमतःपार्थैदिव्यमूर्तिसमन्वितम् ॥ श्रियापरमयायुक्तंसिद्धिपरमिकांगतम् ८ अश्विनोस्तुतथास्थानेदीप्यमानौस्वतेजसा ॥
नकुलंसहदेवंचददर्शकुरुनंदनः ९ तथाददर्शपांचालीकमलोत्पलमालिनीम् ॥ वपुषास्वर्गमाक्रम्यतिष्ठंतीमर्कवर्चसम् १० अखिलंसहसाराजाप्रष्टुमैच्छयुधिष्ठि
रः ॥ ततोऽस्यभगवानिंद्रःकथयामासदेवराट् ११

३९। ४०। ४१। ४२ यत्रतेपांडवास्तत्रदेवैःसहययावितिद्वयोःसंबंधः ४३। ४४ ॥ इतिस्वर्गारोहणपर्वणि
नीलकंठीयेभारतभावदीपेवृतीयोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ २ ॥ ततइति १ ब्राह्मेणब्रह्मणाभाराभ्येन २ उपस्थितसेवितमसैः ३।४।५।६।७।८।९।१०।११

मानुषमाहुषभावम् १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ ॥ इतिस्वर्गारोहणपर्वणिमीलकंठोये भारतमावदीपे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ पूर्वस्मिन्नध्यायेयोयोयोधोयस्ययस्यदेवस्यांशःसस्वर्गगत्वास्वस्यस्वस्यांशिनःसान्निध्यंप्रापेत्युक्तं तत्र संशयः किमेतज्जशाःकांढरुहाणां वृक्षाणामंशा इव पृथक्संसारित्वंप्राप्ता उत तेष्वेवांशेषु लीयन्ते । आद्ये कर्मजदेहपरंपरायास्तत्त्वज्ञानमंतरेणोच्छेदायोगात्तेषां नित्यसंसारित्वमस्मदादिवत्स्यात् । द्वितीये मानुषभावेतैः कृतानां कर्मणां नाशापत्तिरितिसंदिहानो जनमेजयः पृच्छति भीष्मद्रोणाविति

स्व. १८

अ०

11311

श्रीरेषाद्रौपदीरूपात्वदर्थमानुषंगता ॥ अयोनिजालोककांतापुण्यगंधायुधिष्ठिर १२ रत्यर्थभवतां हिषानिर्मिताशूलपाणिना ॥ दुपदस्यकुलेजाताभवद्विश्वोपजी
विता १३ एतेपंचमहाभागगंधर्वाःपावकप्रभाः ॥ द्रौपद्यास्तनयाराजमयुष्माकममितौजसः १४ पश्यगंधर्वराजानंघृतराष्ट्रमनीषिणम् ॥ एनंचत्वंविजानीहिब्रा
तरंपूर्वजंपितुः १५ अयंतेपूर्वजोभ्राताकैतेयःपावकद्युतिः ॥ सूतपुत्राग्रजःश्रेष्ठोराधेयइतिविश्रुतः १६ आदित्यसहितोयातिपश्यैनंपुरुषर्षभम् ॥ साध्यानामथ
देवानांविश्वेषामरुतामपि १७ गणेषुपश्यराजेंद्रवृष्ण्यंधकमहारथान् ॥ सात्यकिप्रमुखान्वीरानभोजांश्चैवमहाबलान् १८ सोमेनसहितंपश्यसौभद्रमपराजितम् ॥
अभिमन्युमहेष्वासंनिशाकरसमद्युतिम् १९ एषपांडुर्महेष्वासःकुंत्यामाद्याचसंगतः ॥ विमानेनसदाज्येतिपितातवममांतिकम् २० वसुभिःसहितंपश्यभीष्मंशां
तनवंनृपम् ॥ द्रोणंबृहस्पतेःपार्श्वेगुरुमेनंनिशामय २१ एतेचान्येमहापालायांघास्तवचपाडव ॥ गंधर्वसहितायांतियक्षपुण्यजनैस्तथा २२ गुह्यकानांगतिंचा
पिकेचित्प्राप्तानराधिपाः ॥ त्यक्त्वादेहंजितःस्वर्गःपुण्यवाग्बुद्धिकर्मभिः २३ ॥ इतिश्रीम० स्वर्गारोहणपर्वणिद्रौपद्यादिस्वस्वस्थानगमनेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥
॥ जनमेजयउवाच ॥ भीष्मद्रोणौमहात्मानौघृतराष्ट्रश्चपार्थिवः ॥ विराट्दुपदौचोभौशंखश्चैवोत्तरस्तथा १ घृष्टकेतुर्जयत्सेनोराजाचैवससत्याजित् ॥ दुर्योधनसु
ताश्चैवशकुनिश्चैवसौबलः २ कर्णपुत्राश्चकिंताकराःपुण्ड्रध्वजः ३ घटोत्कचादयश्चैवयेचान्येनानुकिर्तिताः ४ येचान्येकीर्तितावीराराजानोदीप्तमूर्तयः ॥ स्व
र्गेकालंकियंतंतेतस्थुस्तदपिशंसमे ४ अहोस्विच्छाशतंशतंशतंशतंशतंशतंशतं ॥ अंतेवाकर्मणांकांतेगतिंप्राप्तानरर्षभाः ५ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंप्रोच्यमानं
द्विजोत्तम ॥ तपसाहिप्रदीप्तेनसर्व्वत्वमनुपश्यसि ६ ॥ सौतिरुवाच ॥ इत्युक्तःसतुविप्रर्षिरनुज्ञातोमहात्मना ॥ व्यासेनतस्यनृपतेरारव्यातुमुपवक्रमे ७
॥ वैशंपायनउवाच ॥ नवयंकर्मणामंतेसर्व्वेणमनुजाधिप ॥ प्रकृतिंकिमुस्यतेऽहंश्रोतुंप्रोच्यमानं ८

१।२।३।४ तेजंतेकागतिपुण्यभोगांतेअंशिनासहपेक्यंवासालोकर्यवासाश्चतमाश्रुवतिउतभूमावचरतीतिप्रश्न ५।६।७ अत्रोत्तरमाह नशक्यमिति कर्मणाभंतेसर्वेणप्रकृतिप्रतिगंतुंनशक्यमित्यध्याहृत्ययोज्यं यदिसर्वोऽपिजंतुःप्रारब्धकर्मांतेस्वांप्रकृतिगच्छेत्तर्हि सर्वेऽपिमुक्ताःस्युःसंसारश्चादिमानमवेदततश्चकृतहानाकृताभ्यागमसंगोविधिप्रतिषेधशास्त्रानर्थक्यं च । तस्मात्केचिदेवकर्मणाभंतेस्वांप्रकृतिमजंतेनसर्वेइति किंतुद्वियेप्रकृतिनप्राप्तास्तानुद्दिश्यतेस्वयेषाम्प्रकृतासम्भूतौभिता ८

1134

तत्रकांश्चित्स्वर्गप्राप्तकर्मणामन्तेस्त्वेऽस्त्वेराशिभिस्तादात्म्यमायुगेपात् योगजदृष्ट्यापश्यन्परिगणयति शृण्वित्यादिना अर्थादिवरेस्वर्गगतं अपि पुनश्च्यवन्ते एते तु उत्तरानुत्तरानूध्वोर्ध्वक्रमेण गतं प्राप्य अन्ते ब्रह्मणा सह मुच्यन्ते तेन देवत्व प्राप्तये कर्मानियज्ञदानतपआदी विकर्तव्याम्भेवन चोक्त दोष इति तत्सर्वमनवर्या ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

शृणुगुह्यमिदं राजन् देवानां भरतर्षभ ॥ यदुवाच महातेजा दिव्यचक्षुः प्रतापवान् १ सुनिःपुराणः कौरव्यपाराशर्यो महावतः ॥ अगाधबुद्धिः सर्वज्ञो गतिज्ञः सर्वकर्म
णाम् १० तेनोक्तं कर्मणामंते प्रविशंति स्विकांतनुम् ॥ वसूनेव महातेजा भीष्मः प्राप महाद्युतिः ११ अष्टावेव हि दृश्यंते वसवो भरतर्षभ ॥ बृहस्पतिर्विवेशाथ द्रो
णो ह्यंगिरसांवरम् १२ कृतवर्मा तु हार्दिक्यः प्रविवेश मरुद्गणान् ॥ सनत्कुमारं प्रद्युम्नः प्रविवेश यथागतम् १३ धृतराष्ट्राधनेन शस्यलोकान् प्राप दुरासदान् ॥ धृतराष्ट्रेण
सहिता गांधारी च यशस्विनी १४ पत्नीभ्यां सहितः पांडुर्महेंद्रसदनं ययौ ॥ विराट्द्रुपदौ चोभौ धृष्टकेतुश्च पार्थिवः १५ निशठाकूरसांबाश्च भानुः कंपो विदूरथः ॥
भूरिश्रवाः शलश्चैव भूरिश्वपृथिवीपतिः १६ कंसश्चैवोग्रसेनश्च वसुदेवस्तथैव च ॥ उत्तरश्च सहभ्रात्रा शंखेन नरपुंगवः १७ विश्वेषां देवतानां ते विविशुर्नरसत्तमाः ॥
वर्चानाममहातेजाः सोमपुत्रः प्रतापवान् १८ सोऽभिमन्युर्नृसिंहस्य फाल्गुनस्य सुतोऽभवत् ॥ स युद्धाक्षत्रधर्मेण यथानान्यः पुमान् क्वचित् १९ विवेश सोमं ध
र्मात्मा कर्मणोऽन्ते महारथः ॥ आविवेश रविकर्णो निहतः पुरुषर्षभ २० द्वापरं शकुनिः प्राप्य घृष्टद्युम्नस्तु पावकम् ॥ धृतराष्ट्रात्मजाः सर्वे यातुधाना बलोत्कट्यः २१
ऋद्धिमंतो महात्मानः शस्त्रपृता दिवंगताः ॥ धर्ममेवाविशन् क्षताराजा चैव युधिष्ठिरः २२ अनंतो भगवान् देवः प्रविवेश सातलम् ॥ पितामहं न योगाद्वैयो योगाद्वा
मधारयत् २३ यः स नारायणो नाम देवदेवः सनातनः ॥ तस्यां शोवासु देवस्तु कर्मणोऽन्ते विवेश ह २४ षोडशस्त्रीसहस्राणि वासुदेव परिग्रहः ॥ अमज्जंस्ताः सरस्व
त्यां कालेन जनमेजय २५ तत्र त्यक्त्वा शरीराणि दिवमारुरुहुः पुनः ॥ ताश्चैवाप्सरसो भूत्वा वासुदेवमुपाविशन् २६ हतास्तस्मिन् महायुद्धे ये वीरास्तु महारथाः ॥
घटोत्कचादयश्चैव देवान्यक्षाश्च भोजिरे २७ दुर्योधनसहायाश्च राक्षसाः परिकीर्तिताः ॥ प्राप्तास्ते कमशोरा जन्तु सर्वे लोकाननुत्तमान् २८ भवनं च महेंद्रस्य कुबेरस्य
च धीमतः ॥ वरुणस्य तथा लोकान्विविशुः पुरुषर्षभाः २९ एतत्ते सर्वमारुयातं विस्तरेण महाद्युते ॥ कुरूणां च रितं कुरुक्षेत्रं पांडवानां च भारत ३० ॥ सौतिरुवाच ॥
एतच्छ्रुत्वा द्विजश्रेष्ठाः सराजा जने मेजयः ॥ विस्मितोऽभवत्त्यर्थं यज्ञकर्मांतरेष्वथ ३१ ततः समापयामासुः कर्म तत्तस्य याजकाः ॥ आस्तीकश्चाभवत्प्रीतः परि
मोक्ष्य भुजंगमान् ३२ ततो द्विजातीन् सर्वांस्तान् दक्षिणाभिरतोषयत् ॥ पूजिताश्चापि ते राज्ञा ततो जग्मुर्यथागतम् ३३ विसर्जयित्वा विप्रांस्तान् राजाऽपि जन
मेजयः ॥ ततस्तक्षशिलायाः स पुनरायाह्वयात् ३४ एतत्ते सर्वमारुयातं वैशंपायन कीर्तितम् ॥ व्यासाज्ञया समाज्ञातं सर्पसंनृपस्य हि ३५

१८ । १९ । २० । २१ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० एवं पाण्डवानां कथां समाप्य जनमेजयस्य यज्ञे वैशंपायन एतां कथां मुक्तवानिति प्रकृतमनुसंधानः सौविस्वाच एतच्छ्रुत्वेत्यादि ३१ । ३२ । ३३ । ३४ समाज्ञातं मया सूतेन व्यासं ज्ञायामि वैशंपायनेन कीर्तितं च ३५

३५ विधिज्ञेनदैवज्ञेन अतीन्द्रियेणैन्द्रियाण्यतिक्रान्तिन योगबलादेवसर्ववर्षानसिद्धिरित्याह तत्तत्तत्ति माह ३६ सर्ववर्षावृत्तीयातानानिर्मितमित्यनेनान्वयः अन्येषामपि कीर्तिप्रथयतेतिसंबंधः १८ । ३९ ब्रह्मभूयायमोक्षायकल्पतेतत्रोक्तसाधनानुष्ठानक्रमेण ४० । ४१ अंततोनिकटे ४२ अद्वेति महाभारतस्याऽल्पमपिपश्चिमायांसंध्यायापठयतेचेहिनकृतपापं नश्यतिएवंप्रातःसंध्यायारात्रिकृतमित्यर्थः ४३ । ४४ निरुक्तं नामनिर्वचनं ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ यमेवेति चकारकमुद्रादवर्णादिचतुष्टयमप्यत्रोक्तं हानार्थमिति बोध्यं

स्व. १ व

अ०

11-4-44

पुण्योयमितिहासाख्यःपवित्रंचेदमुत्तमम् ॥ कृष्णेनमुनिनाविप्रनिर्मितंसत्यवादिना ३६ सर्वज्ञेनविधिज्ञेनधर्मज्ञानवतासता ॥ अतीन्द्रियेणशुचिनातपसामा
वितात्मना ३७ ऐश्वर्येवर्तताचैवसांख्ययोगवतातथा ॥ नैकतंत्रविबुद्धेनदृष्टादिव्येनचक्षुषा ३८ कीर्तिप्रथयतालोकेपांडवानामहात्मनाम् ॥ अन्येषांक्षत्रि
याणांचभूरिद्रविणतेजसाम् ३९ यश्चेदंश्रावयेद्विद्वान्सदापर्वणिपर्वणि ॥ धूतपाप्माजितस्वर्गोब्रह्मभूयायकल्पते ४० कार्ष्णवेदमिमंसर्वशृणुयाद्यःसमाहितः ॥
ब्रह्महत्यादिपापानांकोटिस्तस्यविनश्यति ४१ यश्चेदंश्रावयेच्छ्राद्धेब्राह्मणान्पादमंततः ॥ अक्षय्यमन्नपानंवैपितुंस्तस्योपतिष्ठते ४२ अह्नायदेनःकुरुतेदं
द्रियैर्मनसाऽपिवा ॥ महाभारतमाख्यायपश्चात्संध्याप्रमुच्यते ४३ यद्रात्रौकुरुतेपापंब्राह्मणःस्त्रीगणैर्दृतः ॥ महाभारतमाख्यायपूर्वासंध्याप्रमुच्यते ४४ म
हत्त्वाद्भारवत्त्वाच्चमहाभारतमुच्यते ॥ निरुक्तमस्ययोवेदसर्वपापैःप्रमुच्यते ४५ अष्टादशपुराणानिधर्मशास्त्राणिसर्वशः ॥ वेदाःसांगास्तथैकत्रभारतंचैकतः
स्थितम् ४६ श्रूयतांसिंहनादोऽयमृषेस्तस्यमहात्मनः ॥ अष्टादशपुराणानांकर्तुर्वेदमहोदधेः ४७ त्रिभिर्वर्षैरिदंपूर्णकृष्णद्वैपायनःप्रभुः ॥ अखिलंभारतंचे
दंचकारभगवान्मुनिः ४८ आकर्ण्यभक्त्यासततंजयाख्यंभारतंमहत ॥ श्रीश्वकीर्तिस्तथाविद्याभवतिसहिताःसदा ४९ धर्मंचार्थंचकामेचमोक्षेचभरतर्षभ ॥ य
दिहास्तितदन्यत्रयन्नेहास्तिनकुत्रचित् ५० जयोनामेतिहासोऽयंश्रोतव्योमोक्षमिच्छता ॥ ब्राह्मणेनचराज्ञाचगर्भिण्याचैवयोषिता ५१ स्वर्गकामोलभेत्स्वर्गज
यकामोलभेज्जयम् ॥ गर्भिणीलभतेपुत्रंकन्यांबाबहुभागिनीम् ५२ अनागतश्चमोक्षश्चकृष्णद्वैपायनःप्रभुः ॥ संदर्भंभारतस्यास्यकृतवान्धर्मकाम्यया ५३ ष
ष्टिशतसहस्राणिचकारान्यांसंहिताम् ॥ त्रिंशच्छतसहस्राणिदेवलोकेप्रतिष्ठितम् ५४ पित्र्येपंचदशज्ञेयंयक्षलोकेचतुर्दश ॥ ऐकंशतसहस्रंतुमानुषेषुप्रभाषि
तम् ५५ नारदोश्रावयेद्देवानासितोदेवलःपितृन् ॥ रक्षोयक्षानशुक्रोमर्त्यान्वैशंपायनएवतु ५६ इतिहासमिमंपुण्यमहार्थंवेदसंमितम् ॥ व्यासोक्तंभूयतयेन
कृत्वाब्राह्मणमग्रतः ५७ सनरःसर्वकामांश्चकीर्तिंप्राप्येहशौनक ॥ गच्छेत्परमिकांसिद्धिमत्रमेनास्तिसंशयः ५८

५० । ५१ । ५२ अनागतोऽनागतको नित्यसिद्धइति यावत् । एवंविधो यो मोक्षः कैवल्यतदेव स्वकर्मण्यस्य मोक्षः । यन्नामोक्तमिच्छन् मुषोकर्मकस्य गुणोवेतिसनिगुणोऽभ्यासलोपश्च मुमुक्षुरित्यर्थः । लोकहितइति भावः ५३ अन्यावेदश्चतुष्टयसंहिताभ्यः पूषाभूता तद्वर्षवर्ती ५४ । ५५ । ५६ श्रूयते येन यः शृणोतीत्यर्थः उभयप्रविभक्तिव्यत्ययजार्थः ५७ । ५८

1188

भारताध्ययनादितिसार्धश्लोकः योव्यासइमांसंहितांशुकंपुत्रप्रध्यापयत्तस्य मधीवतोभारताख्यमितिहासंस्मरतःस्मृषाचर्मथरूपेणप्रणयतःभक्त्यापरयाश्रद्धयाचव्यासपुत्रपूज्यस्तस्यवाक्यंप्रमाणमेवेत्यास्तिव्यबुध्यायेनपुंसाइदंश्राव्यतेसपुण्यात्पुण्यकरादपिपादंश्लोकपादंयथापादंवाभारतस्याध्ययनात्परमिकांसिद्धिगच्छेदितिपूर्वेणान्वयः व्यासेश्रद्धांबत्भवाभारतमध्येतव्यमित्यर्थः

भारताध्ययनात्पुण्यादपिपादमधीयतः ॥ श्रद्धयापरयाभक्त्याश्राव्यतेचापियेनतु ॥ ५९ ॥ मातापितृसहस्राणिपुत्रदारश
तानिच ॥ संसारेष्वनुभूतानिन्यातियास्यंतिचापरे ६० ॥ हर्षस्थानसहस्राणिभयस्थानशतानिच ॥ दिवसेदिवसेमूढमाविशंतिनपंडितम् ६१ ॥ ऊर्ध्वबाहुर्विरौम्ये
षनचकश्चिच्छृणोतिमे ॥ धर्मादर्थश्चकामश्चसकिमर्थनसेव्यते ६२ ॥ नजातुकामान्नभयान्नलोभाद्धर्मत्यजेजीवितस्यापिहेतोः ॥ नित्योधर्मःसुखदुःखेत्वनित्ये
जीवोनित्योहेतुरस्यत्वनित्यः ६३ ॥ इमांभारतसावित्रींप्रातरुत्थाययःपठेत् ॥ समारतफलंप्राप्यपरंब्रह्माधिगच्छति ६४ ॥ यथासमुद्रोभगवान्यथाहिहिमवानागिरिः ॥
ख्याताबुभौरत्ननिधीतथाभारतमुच्यते ६५ ॥ कार्णवेदमिमंविद्वान्श्रावयित्वाथर्ममश्रुते ॥ इदंभारतमाख्यानंयःपठेत्सुसमाहितः ॥ सगच्छेत्परमांसिद्धिमि
तिमेनास्तिसंशयः ६६ ॥ द्वैपायनोष्ठपुटनिःसृतमप्रमेयंपुण्यंपवित्रमथपापहरंशिवंच ॥ योभारतंसमधिगच्छतिवाच्यमानंकिंतस्यपुष्करजलैरभिषेचनेन ६७
योगोशतंकनकशृंगमयंददातिविप्रायवेदविदुषेसुबहुश्रुताय ॥ पुण्यांचभारतकथांसततंशृणोतितुल्यंफलंभवतितस्यचतस्यचैव ६८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशतसा
हस्र्यांसंहितायांवैयासक्यास्वर्गारोहणपर्वणि पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ समाप्तस्वर्गारोहणपर्व ॥ ॥ इतिमहाभारतंसमाप्तम् ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥
भगवन्केनविधिनाश्रोतव्यंभारतंभुवैः ॥ फलंकिंकेचदेवाश्चपूज्यावैपारणेष्विह १ देयंसमाप्तेभगवन्किंचपर्वणिपर्वणि ॥ वाचकःकीदृशश्चात्रएष्व्यस्तद्भवीहिमे २
॥ वैशंपायनउवाच ॥ शृणुराजनविधिमिमंफलंयच्चापिभारतात् ॥ श्रुताद्भवतिराजेंद्रयत्त्वंमामनुपृच्छसि ३ दिविदेवामहीपालक्रीडार्थमवनिंगताः ॥
कृत्वाकार्यमिदंचैवततश्चदिवमागताः ४ हंतयतेप्रवक्ष्यामि तच्छृणुष्वसमाहितः ॥ ऋषीणांदेवतानांचसंभवंसुधातले ५ अत्ररुद्रास्तथासाध्याविश्वेदेवाश्चशा
श्वताः ॥ आदित्याश्चाश्विनौदेवलोकपालामहर्षयः ६ गुह्यकाश्चसमंधर्वाणामाविद्याधरास्तथा ॥ सिद्धाधर्मःस्वयंभूश्चमुनिःकात्यायनोवरः ७ गिरयःसागरा
नद्यस्तथैवाप्सरसांगणाः ॥ ग्रहाःसंत्सवराश्चैवअयनान्पृतवस्तथा ८ स्थावरंजंगमंचैवजगत्सर्वसुरासुरम् ॥ भारतेभरतश्रेष्ठएकस्थमिहदृश्यते ९

५२ संध्यायांभारतंपठनीयमित्युक्तंप्रपठनयोग्यंभारतसारसंग्रहंचतुःश्लोकीरूपमाहमातेति ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ ॥ इतिश्रीमत्पद्मा
व्यप्रमाणमर्यादाधुरंधरचतुर्धरवंशावतंसगोविंदसुरिसूनोः नीलकंठस्यकृतौभारतभावदीपेस्वर्गारोहणपर्वणि पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ भगवन्नित्यादिः
फलाध्यायोव्यासेनहरिवंशतेजुक्तःअत्रश्रोतृप्ररोचनार्थमुक्तइतिज्ञेयं १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९

तेषांश्रुत्वाप्रतिष्ठानं नाम कर्मानुकीर्तनात् ॥ कृत्वापि पातकं घोरं सद्यो मुच्येत मानवः १० इति हासमिमं श्रुत्वा यथावदनुपूर्वशः ॥ संयत्तात्मा शुचिर्भूत्वा पारंगत्वा च भारते
११ तेषां श्राद्धानि देयानि श्रुत्वा भारतभारतम् ॥ ब्राह्मणेभ्यो यथा शक्त्या भक्त्या च भरतर्षभ १२ महादानानि देयानि रत्नानि विविधानि च ॥ गावः कांस्योपदोहाश्च क
न्याश्चैव स्वलंकृताः १३ सर्वकामगुणोपेता यानानि विविधानि च ॥ भवनानि विचित्राणि भूमिर्वासांसि कांचनम् १४ वाहनानि च देयानि हयामत्ताश्च वरणाः ॥ शयनं
शिविकाश्चैव स्यंदनाश्च स्वलंकृताः १५ यद्यद्देवरं किंचिद्यद्यदस्ति महद्ब्रह्म ॥ तत्तदेयं द्विजातिभ्य आत्मादाराश्च सूनुवः १६ श्रद्धया परया युक्तं क्रमशस्तस्य पारंगः ॥
शक्तिः सुमना हृष्टः शुश्रूषुरविकल्पकः १७ सत्यार्जवरतो दातः शुचिः शौचसमन्वितः ॥ श्रद्धधानो जितक्रोधो यथा सिध्यति तच्छृणु १८ शुचिः शीलान्विताचारः
शुक्लवासा जितेंद्रियः ॥ संस्कृतः सर्वशास्त्रज्ञः श्रद्धधानोऽनसूयकः १९ रूपवानसुमनो दातः सत्यवादी जितेंद्रियः ॥ दानमानमृहीतश्च कार्यो भवति वाचकः २० अ
विलंबमनायस्तमद्भुतं धीरमूर्जितम् ॥ असंसक्ताक्षरपदं स्वरभावसमन्वितम् २१ त्रिषष्टिर्वर्णसंयुक्तमष्टस्थानसमीरितम् ॥ वाचयेद्वाचकः स्वस्थः स्वासीनः सुस
माहितः २२ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं चैव वतोजयमुदीरयेत् २३ ईदृशा द्वाचका द्वाजं श्रुत्वा भारतभारतम् ॥ नियमस्थः शुचिः
श्रोता शृण्वन्सफलमश्नुते २४ पारणं प्रथमं प्राप्य द्विजात्कामैश्च तर्पयन् ॥ आग्निष्टोमस्य यज्ञस्य फलं वैलभते नरः २५ अप्सरोगणसंकीर्णं विमानं लभते महत् ॥
प्रहृष्टः स तु देवैश्च दिवं याति समाहितः २६ द्वितीयं पारणं प्राप्य सोऽतिरात्र फलं लभेत् ॥ सर्वरत्नमयं दिव्यं विमानमधिरोहति २७ दिव्यमाल्यांबरधरो दिव्यगंधवि
भूषितः ॥ दिव्यांगदधरो नित्यं देवलोकं महीयते २८ तृतीयं पारणं प्राप्य द्वादशाङ्ग फलं लभेत् ॥ वसत्यमरसंकाशो वर्षाण्ययुतशो दिवि २९ चतुर्थं वाजये
यस्य पंचमे द्विगुणं फलम् ॥ उदितादित्यसंकाशं ज्वलंतमनलोपमम् ३० विमानं विडुषैः सार्धं मारुह्य दिवि गच्छति ॥ वर्षायुतानि भवने शक्रस्य दिवि मोदते ३१
षष्ठे द्विगुणमस्तीति सप्तमे त्रिगुणं फलम् ॥ कैलासशिखराकारं वैदूर्यमणिवेदिकम् ३२ परिक्षिप्तं च बहुधामणि विडुमभूषितम् ॥ विमानं समधिष्ठाय काममंसा
प्सरोगणम् ३३ सर्वलोकान्विचरते द्वितीय इव भास्करः ॥ अष्टमे राजसूयं प्राप्य द्वादशं फलं लभेत् ३४ चंद्रोदयनिभं रम्यं विमानमधिरोहति ॥ चंद्ररश्मि
प्रतीकां शैर्हयैर्युक्तं मनोजवैः ३५ सेव्यमानो वरस्त्रीणां चंद्रात्कांततैर्युक्तैः ॥ मेखलानि निमज्जेन नूपुराणां च निःस्वनैः ३६ अंके परमनारीणां सुखसुतो विबुध्यते ॥
नष्टोऽस्तुराजस्य वाजिमेव स्थ भारत ३७ कांचनस्तंभनिर्गृहं वैदूर्यकृतवेदिकम् ॥ जांबूनदमयैर्दिव्यैर्गवाक्षैः सर्वतो वृतम् ३८ सेवितं चाप्सरःसंघैर्गंधवादि
विचारिभिः ॥ विमानं समधिष्ठाय श्रिया परमया ज्वलत् ३९

दिव्यमाल्यांबरधरो दिव्यचंदनरूपितः ॥ मोदते देवतैः सार्धं दिवि देवइवापरः ४० दशमं पारणं प्राप्य द्विजाती न भिवंद्य च ॥ किंकिणीजालनिर्घोषं पताकाध्वजशो
भितम् ४१ रत्नवेदिकसंवाधं वैदूर्यमणितोरणम् ॥ हेमजालपरिक्षिप्तं प्रवालवलभीमुखम् ४२ गंधर्वैर्गीतकुशलेरप्सरोभिश्च शोभितम् ॥ विमानं सुकृतावासं
सुखेनैवोपपद्यते ४३ मुकुटेनाग्निवर्णेन जांबूनदविभूषिणा ॥ दिव्यचंदनादिगंधांगो दिव्यमाल्यविभूषितः ४४ दिव्यान् लोकान्विचरति दिव्यभोगैः सम
न्वितः ॥ विबुधानां प्रसादेन श्रिया परमया युतः ४५ अथ वर्षगणानेवं स्वर्गलोके महीयते ॥ ततो गंधर्वसहितः सहस्राण्येकविंशतिम् ४६ पुरंदरपुरे रम्येश
केण सह मोदते ॥ दिव्ययानविमानेषु लोकेषु विविधेषु च ४७ दिव्यनारीगणा कीर्णानि वसत्यमरो यथा ॥ ततः सूर्यस्य भवने चंद्रस्य भवने तथा ४८ शिवस्य
भवने राजनविष्णोर्यातिसलोकताम् ॥ एवमेतन्महाराजनात्र कार्या विचारणा ४९ श्रद्धधानेनैवाव्यमेव माह गुरुर्षभ ॥ वाचकस्य तु दातव्यं मनसा यद्यदि
च्छति ५० हस्त्यश्चरथयानानि वाहनानि विशेषतः ॥ कटकेकुंडले चैव ब्रह्मसूत्रं तथा परम् ५१ वस्त्रं चैव विचित्रं च गंधं चैव विशेषतः ॥ देववत् पूजयेत्तु
विष्णुलोकमवाप्नुयात् ५२ अतः परं प्रवक्ष्यामि यानि देयानि भारते ॥ वाच्यमाने तु विप्रेभ्यो राजन पर्वणि पर्वणि ५३ जातिदेशं च सत्यं च माहात्म्यं भरतर्षभ ॥
धर्मवृत्तिं च विज्ञाय क्षत्रियाणां नराधिप ५४ स्वस्ति वाच्यं द्विजानां दौततः कार्यं प्रवर्तिते ॥ समाप्ते पर्वणि ततः स्वशक्त्या पूजयेद्द्विजान् ५५ आदौ तु वाचकं चैव
वस्त्रगंधसमन्वितम् ॥ विधिवद्भोजयेद्वाजनमधुपायसमुत्तमम् ५६ ततो मूलफलप्रायं पायसं मधुसर्पिषा ॥ आस्तीके भोजयेद्वाजनं दद्याच्चैव गुडौदनम् ५७
अपूपैश्चैव पूषैश्च मोदकैश्च समन्वितम् ॥ सभापर्वणिराजेंद्रहविष्यं भोजयेद्द्विजान् ५८ आरण्यके मूलफलेस्तर्पयेत्तु द्विजोत्तमान् ॥ अरणीपर्वचासाद्यजलकुंभान् प्र
दापयेत् ५९ तर्पणानि च मुख्यानि वन्यमूलफलानि च ॥ सर्वकामगुणोपेतं विप्रेभ्यो न्नं प्रदापयेत् ६० विराटपर्वणि तथा वासांसि विविधानि च ॥ उद्योगे भरत
श्रेष्ठ सर्वकामगुणान्वितम् ६१ भोजनं भोजयेद्द्विप्रान् गंधमाल्यैरलंकृतान् ॥ भीष्मपर्वणिराजेंद्रदत्त्वा यानमनुत्तमम् ६२ ततः सर्वगुणोपेतमन्नं दद्यात्सुसं
स्कृतम् ॥ द्रोणपर्वणि विप्रेभ्यो भोजनं परमार्चितम् ६३ शराश्च देयाराजेंद्रचापान्यसिवरास्तथा ॥ कर्णपर्वण्यपि तथा भोजनं सार्वकामिकम् ६४
विप्रेभ्यः संस्कृतं सम्यग्दद्यात्संयतमानसः ॥ शल्यपर्वणिराजेंद्रमोदकैः सगुडौदनैः ६५

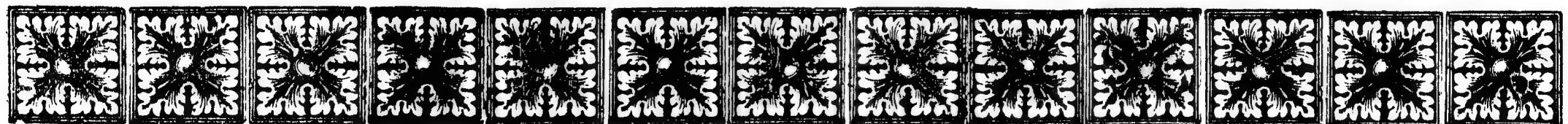

अपूपैस्तर्पणैश्चैव सर्वमन्नं प्रदापयेत् ॥ गदापर्वण्यपितथा मुद्गमिश्रं प्रदापयेत् ६६ स्त्रीपर्वणितथारत्नैस्तर्पयेत्तु द्विजोत्तमान् ॥ घृतौदनं पुरस्ताच्च ऐषीकं दापयेत् ६७ ततः सर्वगुणोपेतमन्नं दद्यात्सुसंस्कृतम् ॥ शांतिपर्वण्यपितथा हविष्यं भोजयेद्द्विजान् ६८ आश्वमेधिकमासाद्य भोजनं सार्वकामिकम् ॥ तथाश्रमनिवासे तु हविष्यं भोजयेद्द्विजान् ६९ मौसले सार्वगुणिकं गंधमाल्यानुलेपनम् ॥ महाप्रस्थानिकेतद्वत्सर्वकामगुणान्वितम् ७० स्वर्गपर्वण्यपितथा हविष्यं भोजयेद्द्विजान् ॥ हरिवंशसमाप्तौ तु सहस्रं भोजयेद्द्विजान् ७१ गामेकानिष्कसंयुक्तां ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ तदर्धेनापि दातव्या दरिद्रेणापि पार्थिव ७२ प्रतिपर्वसमाप्तौ तु पुस्तकं वै विचक्षणः ॥ सुवर्णेन च संयुक्तं वाचकाय निवेदयेत् ७३ हरिवंशे पर्वणि च पायसं तत्र भोजयेत् ॥ पारणे पारणे राजन्यथा वद्भरतर्षभ ७४ समाप्य सर्वाः प्रयतः संहिताः शास्त्रकोविदः ॥ शुभे देशे निवेश्याथ क्षौमवस्त्राभिसंवृताः ७५ शुक्लांबरधरः स्रग्वीशुचिर्भूत्वा स्वलंकृतः ॥ अर्चयेत्तथान्यायं गंधमाल्यैः पृथक् पृथक् ७६ संहितापुस्तकान् राजन् प्रयतः सुसमाहितः ॥ भक्ष्यैर्माल्यैश्च पेयैश्च कामैश्च विविधैः शुभैः ७७ हिरण्यं च सुवर्णं च दक्षिणामथ दापयेत् ॥ सर्वत्र त्रिपलं स्वर्णं दातव्यं प्रयतात्मना ७८ तदर्धपादशेषं वा वित्तं शाठ्यं विवर्जितम् ॥ यद्यदेवात्मनो भीष्टं तत्तद्देयं द्विजातये ७९ सर्वथा तोषयेद्भक्त्या वाचकं गुरुमात्मनः ॥ देवताः कीर्तयेत्सर्वान् रत्नानां तथा ८० ततो गंधैश्च माल्यैश्च स्वलंकृत्य द्विजोत्तमान् ॥ तर्पयेद्द्विविधैः कामैर्दानैश्चोच्चावचैस्तथा ८१ अतिरात्रस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ प्राप्नुयाच्च क्रतुफलं तथा पर्वणि पर्वणि ८२ वाचको भरतश्रेष्ठ व्यक्ताक्षरपदस्वरः ॥ भविष्यं श्रावयेद्द्विजान् भारतं भरतर्षभ ८३ भुक्तवत्सु द्विजैर्द्रेषु यथा वत्सं प्रदापयेत् ॥ वाचकं भरतश्रेष्ठ भोजयित्वा स्वलंकृतम् ८४ वाचके परितुष्टे तु शुभाप्रीतिरनुत्तमा ॥ ब्राह्मणेषु तु तृष्टेषु प्रसन्नाः सर्वदेवताः ८५ ततो हि वरणं कार्यं द्विजानां भरतर्षभ ॥ सर्वकामैर्यथान्यायं साधुभिश्च पृथग्विधैः ८६ इत्येषा विधि रूढिष्ठो मया ते द्विपदां वर ॥ श्रद्धधानेनैव भाव्यं यन्मां त्वं परिपृच्छसि ८७ भारतश्रवणे राजन् पारणे च नृपोत्तम ॥ सदा यत्नवता भाव्यं श्रेयस्तु परमिच्छता ८८ भारतं शृणुयान्नित्यं भारतं परिकीर्तयेत् ॥ भारतं भवने यस्य तस्य हस्तगतो जयः ८९ भारतं परमं पुण्यं भारते विविधाः कथाः ॥ भारतं सेव्यं ते देवैर्भारतं परमं पदम् ९० भारतं सर्वशास्त्राणामुत्तमं भरतर्षभ ॥ भारतात्प्राप्य ते मोक्षस्तत्त्वमेतद्भवी मितम् ९१ महाभारतमाख्यानं क्षितिगां च सरस्वती ॥ ब्राह्मणान् केशवं चैव कीर्तयन्नावसीदति ९२ वेदे रामायणे पुण्ये भारते भरतर्षभ ॥ आदौ चांते च मध्ये च हरिः सर्वत्र गीयते ९३ यत्र विष्णु कथा दिव्याः श्रुतयश्च सनातनाः ॥ तच्छ्रोतव्यं मनुष्येण परंपदमिहेच्छता ९४

९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १ । २ । ३ । ४ । ५ ॥ ॥ इति स्वर्गारोहणपर्वणि फलविध्यध्यायः समाप्तः ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

एतत्पवित्रं परममेतद्धर्मनिर्देशम् ॥ एतत्सर्वगुणोपेतं श्रोतव्यं भूतिमिच्छता ९५ कायिकं वाचिकं चैव मनसा समुपार्जितम् ॥ तत्सर्वं नाशमायातितमः सूर्यो दयेयथा ९६ अष्टादशपुराणानां श्रवणाद्यत्फलं भवेत् ॥ तत्फलं समवाप्नोति वैष्णवो नात्र संशयः ९७ स्त्रियश्च पुरुषाश्चैव वैष्णवं पदमाप्नुयुः ॥ स्त्रीभिश्च पुत्रकामाभिः श्रोतव्यं वैष्णवं यशः ९८ दक्षिणाचार्यदेया वै निष्कपंचसुवर्णकम् ॥ वाचकाय यथा शक्त्या यथोक्तं फलमिच्छता ९९ स्वर्णशृंगी च कपिलां सवत्सां वस्त्रसंवृताम् ॥ वाचकाय च दद्याद्दिआत्मनः श्रेय इच्छता ॥ १०० ॥ अलंकारं प्रदद्याच्च पाण्यो व भरतर्षभ ॥ कर्णस्याभरणं दद्याद्भनं चैव विशेषतः १ भूमिदानं समादद्याद्वाचकाय नराधिप ॥ भूमिदानं समं दानं न भूतं न भविष्यति २ शृणोति श्रावयेद्वापि सततं चैव यो नरः ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो वैष्णवं पदमाप्नुयात् ३ पितृनुद्धरते सर्वानेका दशसमुद्भवान् ॥ आत्मानं ससुतं चैव स्त्रियं च भरतर्षभ ४ दशांशश्चैव होमोऽपि कर्तव्योऽत्र नराधिप ॥ इदं मया तवाग्रे च प्रोक्तं सर्वनरर्षभ ॥ १०५ ॥ ॥ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेशतसाहस्र्यां संहितायां वैयासक्या हरिवंशोक्तभारतश्रवणविधावध्यायः ॥ ॥ इति स्वर्गारोहणपर्वसमाप्तम् ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ अस्मिन्पर्वणि व्यासोक्ताध्यायश्चोक्तसंख्यान्यनाधिक्यं चेत्तेष्वकप्रमादादिना तद्विध्यम् ॥

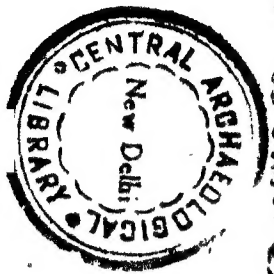

॥ इदं श्रीमहाभारतं श्रीनारदकथितं भागवतभावदीपाख्यटीकया समेतं
ऐनापुरेण्ड्युपनामकनाळाचार्यात्मजवासुदेवाचार्यः संशोध्य सुम्बय्यां
गोपाळनागयणकंपर्ना इत्याख्यजनताया यन्त्रालये मूळगांवकगे
पाह विनायकरायाभिग्याय यन्त्राधिपतये पिङ्गे उपाख्यगमचंद्रणा
५६११ प्रकाशितम् । १८२३ तमे शकाब्दे प्लवनाममंवत्सरं ॥
१९०१ तमे ख्रिस्ताब्दे आगष्टमासि प्रथमदिने मुद्रणं समाप्तिमगमत ॥

एतत्पुस्तकं १८६७ तमख्रिस्ताब्दे निर्दिष्ट २५ तमराजनियमसंवाद
नादयस्याभ्य न पुनरुद्घाटयिकार इति समाज्ञापयामः ॥

Published by GOPAL NARAYEN & Co, Booksellers and Publishers,
Kulbhatkar Road, BOMBAY

॥ इति श्रीमहाभारतं सटीकं समाप्तम् ॥

See pt. I

1/25/1911

Central Archaeological Library,
NEW DELHI.

9000
Call No. Sa 8 Km / G. N. B.

Author—

Title— Mahabharata
Parts 13-18

Borrower No.	Date of Issue	Date of Return

"A book that is shut is but a block"

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL LIBRARY
GOVT. OF INDIA
Department of Archaeology
NEW DELHI.

Please help us to keep the book
clean and moving.